

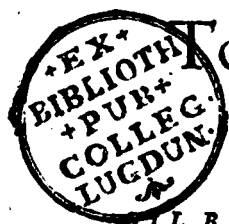
Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

L V C I A N I S A M O S A T E N I O P E R V M

Tomus II.

Cum

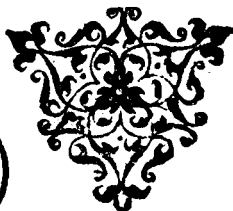
GILBERTI COGNATI

E T

IOANNIS SAMBVCI

Annotationibus:

Quas ad calcem vniuscuiusque **DIALOGI**
adiectas, correctiores & locupletiores reperiis.

B A S I L E A E.

DE ORVM Dialogi.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ
Ερμῶ.

IOVIS ET MER-
curij.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Ἡρ' ἰνάχῃ
παῖδα τῶ
ἱαντῶ οἶ-
θα, ὃ Ερ-
μῆ; Ερ. ναί.

τῶ ἰω νῆδε. Ζ. ἐν ἔτι πᾶς
ἱερεὺς ὄν, ἀπ. ἀ δαμακίς.
Ερ. τράσιον ἔβ. τῶ πρόω δ'
ἱνατῶ; Ζ. ἰηλοῦπῶ & ἱ
Ἡραμῆβακῶ ἀντῶ. ἀπ. ἀ νῆ
ἱαντῶ ἀπὸ τι δαντῶ ἱπιμῶ
μηχάνῃ τῇ ἱακοδαίμονι.
βυκόλον τινὰ πολυόμματον
Ἀργον τῶνομα ἱπίσητον, ὃς νῆ
μὲ τῶ δαμακί, ἄπνοος ὢν.
Ερ. τί οἶω ἡμᾶς καὶ ποιῆν;

Ζ. κα-

peruigil ipse exister. MER Quid igitur nos oportet facere?

Llā^a Ina-
chi puellā
pulchram
nost; Mer-
curi? ME.

Etiam, io dicis. IVP. Non
amplius puella ista est, sed iu-
uena. MER. Monstrum
hoc.^b Quomodo mutata est?

IVP. Zelotypia mota Iuno
transformauit ipsam. Sed &
nouum aliud quoddam mas-
lum insuper excogitauit. In-
felici illi bubulcum quendam
multioculum, Argum nomina-
ne, custodem addidit, qui iu-
uencam pascit, insonnis ac

Z. καταπλάμψ' ὧς τὴν Νίε
μαρ (καὶ εἰ περ ὁ Ἄργος βαρ
πολεῖ) ἱκέυορ ᾧ ἀπόκ' ἔφυορ:
τὴν ἢ λὼ δ' ἔ' πηλώγος ἰς τὴν
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼρ, ἰοίμ
ποίνεορ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔσω
θεὸς ἔσ' ἱκέ, καὶ τὸν Νέορ
ἀναγίτω, καὶ τοὺς ἀνέουσι
πιπείτω, καὶ σῶσ' ἴτω τὸς
πλέοντας.

IVP. Deuolans ^c in Nemed
syliam (illic alicubi Argus
pascit) illum quidem inter-
ficito : ipsam verò Io per pe-
lagus in Aegyptum abducēs,
Isim facito , & de cetero
^d pro deo ab incolis habea-
tur, ^e Nilumq; attollat , &
ventos immittat, & prater ea
nauigantes seruet.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a INACHI puellam.] Io, iuxta poetas, Inachi filia fuit :
quam à Ioue compressam , Iuno in iuuenca formam conuertit,
eiq; praefecit Argum exploratorem : quem ferens per ambitum
capitis multorum oculorum luminibus ornatum. Deinde inter-
fecto Argo à Mercurio, Io aëtro ita in furem acta est, ut seim
mare precipitauerit: quod ab ea Ionium dicitur. Sed cum hæc
tandem in Aegyptum, Mercurij ductus, peruenisset, Isis est.
Quam fabulam in primis Lucianus hic, & in Nothi & Ze-
phyri dialogo est excutit. b Quomodo mutata est.]
in Græco τῷ articulus ponitur interrogatiuè pro, τί. c In Ne-
meam syluam.] Achaie inter Cleonas, & Phliuntem, in
qua leonem fertur occidisse Hercules. d Pro Deo ab inco-
lis habeatur.] Isis multa credebatur curare valetudinum
genera, cuius etiam tuicla commissi erant nauigantes. Quibus
nominibus eius sacra obijt Delia peregrè mari Tibullo profe-
cturo : Quid tua nunc Isis tibi Delia. & e Nilum.] Ae-
gypti fluium, qui attollitur circa æstiuum solstitium mirum
in modum.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Ἐξηγητικὸς καὶ ὡς τεχνικὸς.

Inachiden narrat formam traxisse iuuentæ

Iuppiter, ob zelum coniugis arte noua.

Vt quoq; custodem dederit polyommata Argum:

Quem priuat vita postea Mercurius.

ILLAM Inachi puellam.] ἐρώτησις, Etiam] ἀντιπα-
σις & asseueratio. Zelotypia mota.] Διήγησις Ἐπεύχου-
70. Sed & nouum.] ὁ πέπτος, αἴτιον ἔτερον μέτρον. Et de-
cætero] II. pars ὡς τεχνικῆς, per enumerationem.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

καὶ Ἑρμῆ.

ΝΕΡΤΥΝΙΕΤ

Mercurij.

Eodem interprete.

NEPTVNVS.

ΕΣτιν, ὃ Ἑρμῆ, νυν ὦν
Ἰνχῆν ὡς Διὶ; Ἑρ. ὅδ' α-
μῶς, ὃ Πόσειδον. Ποσ.
ὅμως πρὸς ἀγγελὸν αὐτῷ. Ἑρ. μὴ
ἐνόησθ', φημί, ἀκαιορὸν χάρι.
ὥς ἐκ ἄρ' ἰδοὺς αὐτῶν ὡς πα-
ρόντι. Ποσ. μῶν τῇ Ἡρασιώ-
τι; Ἑρ. ἔκ, ἀπ' ἐτροῖόν τι δει.
Πο. σώνειμι. ὁ Γανυμήδης
ἐνδορ. Ἑρ. ὅς τ' ὦ, ἀπ' αὐτῶν
λακῶς ἔχθ' αὐτόν. Ποσ. πόθεν,
ὃ Ἑρμῆ; ἀλλ' οὐδ' ἔρ' τῷ φῆς.

Ἑρ.

Licetne, Mercuri, con-
uenire Iouem nunc?

MER. Nequaquam,
Neptune. **NEP.** Attamen
introd renuncia de me ipsi.

MER. Ne molestus sis, in-
quam. Importunū enim hoc:
quare nō poteris ipsum vide-

re in præsentia. **NEP.** Num
igitur cum Iunone concum-

bit? **MER.** Non, sed diuer-
sum quiddā est. **NEP.** Intel-

ligo, ^a Ganymedes intus est.

MER. Neque hoc: sed ipse infirmus aliquantulum est.

NEP. Vnde hoc, Mercuri? Nescio enim quid graue narras.

ἄσχυρόμααι ἔπειτα, τοιοῦ-
 τόν δ' ἐστι. Πο. ἀπὸ δ' ἔτι περὶ ἐμὴ
 θάλασσαν ὄντα. Ερ. τί δ' ἐκινῶ
 τίως, ὦ Πόσειδον. Πο. ἀπαγε.
 τί δ' ἐκινῶ ἐκένος; ἐκ τίνος; ἐκ δ' ἐν
 ἐκείνῳ δ' ἐμᾶς ἀνδρόγαμος ὢν;
 ἀπὸ δ' ἐπὶ ἐπιστάμενον αὐτῷ ἴσ-
 ρασι δ' ὄγκον τινά. Ερ. εὐχέ-
 ρος. δ' ἔτι ἐκείνῳ ἔχει τὸ ἐμ-
 βρυον. Πο. οἶδα. ἐκ τ' ἐμφανῆς
 ἔτεκιν ἄνθις, ὥσπερ πλὴν Αθην-
 αῖαν. ὁ δ' ἀπὸ δ' ἐκ τ' ἐμφανῆς
 ἔχει. Ερ. ὅχι. ἀπὸ ἐν τῷ μητρῷ
 ἐκείνῳ τὸ ἐκ τ' ἐκείνης βρέφος.
 Πο. εὐχέ δ' ὄγκον τινά, ὥς ὅτι
 ἐμὴν λυσοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν
 τ' ὁ σώματος; ἀπὸ τίς ἐκ ἐκείνης
 ἐστὶ; Ερ. θηλαία, τῶν Κασμῶν
 θυγατέρων μία. ταύτης συνελ-
 θὼν, ἐκείνῳ ἐκείνης. Πο.
 εἴτα ἔτεκιν, ὦ Ερμῆ, αὐτὴ ἐκεί-
 νης; Ερ. καὶ μάλα, ἐκ τῆς πα-
 ράδοξου ἑνὸς ἐκείνης. πλὴν
 ἢ ἔτι ἐκείνῳ ἐκείνης ἐκείνης.
 Ερ. (οἶδα δ' ὥς ἐκείνης ἐστὶ)
 πείθῃ

MER. Pudet dicere, tale
 quicquam est. NEP. At ni-
 hil eo tibi opus est apud me,
 b parvulus utiq; cum tibi sit.
 MER. Peperit paulo ante,
 Nepune. NEP. Apage. An
 peperit ille? Ex quo? Itaq; la-
 tuit ille nos? c Hermaphro-
 ditus existens? At d neq; uter-
 ros eius iunorem aliquem
 præ se tulit. MER Rectè dis-
 cis: neque etiam ille parvum
 intra se habebat. NEP. No-
 ui, rursus ex capite peperit
 scilicet, e quemadmodum
 Minervam. habet enim ille
 caput quoddam puerperum.
 MER. Neque illud, sed f in
 femore gestavit parvum il-
 lum, videlicet ex Semele re-
 ceptum. NEP. Euge gene-
 rosus, ut ille totus nobis, g
 ex omni parte corporis im-
 prægnando idoneus atq; fac-
 cundus est. Sed quæ nam h Sem-
 mele ista est? MER. h The-
 bana mulier, i ex filiabus Cad-

mi vna. Huic concessus prægnantem eam reliquit. NEP.
 Deinde verò ipse pro illa peperit? MER. Atque admodum,
 etiam si tibi alienum ac mirum rideatur. Nam k Semelen
 folis aggressa Iuno, (l nosti autem ut sit zelotypa hæc)
 persua-

ὡς δὲ αὐτῶσαι πρὸς τὸν Διὸς, με-
 τὰ βροντῶν καὶ ἀστράτων ἡ
 κερ παρ' αὐτῶν, ὡς δὲ ἐπέσθῃ.
 καὶ ἡ κερ ἔχων καὶ τὸν Ἰδαννόν, ἀ-
 νελήν, καὶ ὁ ὄροφ. καὶ ἡ Σιμέ-
 λη δὲ διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ-
 ρός, καὶ ἡ ἑλὼς ἀνατρεφόντα
 πλὴν γαστέρα τὴν γυναικός, ἀνα-
 κομίσει ἀτελής ἔτι αὐτὴ τὸ
 ἔμβρυον ἰπταμνωσῶσα. καὶ ἡ
 πρὸς ἡ πόιν, διελθὼν τὸν αὐτὸν
 μηρόν, ἐν τῷ ὕπνῳ, ὡς ἀπ' ἡλι-
 οδότης ἐνταῦθα, καὶ νῦν τριτοῦ
 ὁ μὲν ἡ ἐξέτι κερ αὐτὸ, καὶ μὰς
 λαπῶς ἀπ' τῶν ὁ δίνον ἔχῃ.
 Ποσ. νῦν οὐκ ἔστι τὸ βρεῖν. Εἰ-
 σίρει. Εἰς πλὴν Νύσθου ἀπὸς
 μήτρης, παρὶ δὲ κατὰ τῶν νύμ-
 φων ἀνατρέφειν, Διονυσίου ἡ
 πονομαζόμενα. Πο. ἔκδρ' ἀμ-
 φότερα τὸ Διονύσιον τέτθῃ καὶ μή-
 τηρ καὶ πατὴρ ὁ δὲ δῆλον. Εἰ.
 ἔοικεν. ἄρα δὲ οὐκ ὁ δῶρ αὐ-
 τῷ πρὸς τὸ πρῶτον αἰσῶσα, καὶ
 τὰ πᾶσι ποίησιν, ὅς ἂν νομί-
 ζῃται ὡς παρὲν διχοί.

persuadet illi ut petat à Ioue
 quò cum fulmine ac fulgure
 ad se veniat. Quæ quum ver-
 bis huius inducta credidisset,
 venissetq; Iupiter fulmen se-
 cum portans, conflagrauit
 tectum, ipsaq; Semele ex igne
 perijt. Me autem iubet Iupi-
 ter, ut incisa illius aluo, par-
 tem ad se afferam, imperfe-
 ctum illum quidē adhuc, &
 intra septimū mensem con-
 ceptū. Quod ubi fecissem, ille
 dissecto fœmore suo, intro
 illū recipit, ut ibi perficeretur.
 Atq; ita iam tertio postea
 quam factum illud est mēse,
 denuò illum peperit, & nunc
 ex doloribus aliquantulū
 languidus est. NEP. Ubi igitur
 infans ille iam est? ME.
 In Nysam hinc ablatū, tra-
 didi illum Nymphis nutriti-
 endum, Dionysium cognomi-
 natū. NEP. Ergo virun-
 que, Dionysij huius & pater
 & mater ille est. ME. Ita videtur. Ab eo igitur, ut illi & aquā
 ad vulnus afferam, ac cetera, ea quæ ex more atque consuetu-
 fieri solent, quasi puerperæ procurem.

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a GANYMEDES.] Poëta fabulantur Ganymedem Trois filium fuisse, & ob admirandam eius pulchritudinem ab aquila Iouis armigero raptum, ac pocillatorem Iouis mensæ adhibitum, quam rem Iunonem indignissimè tulisse. Homerus tamen eum non à Ioue, sed à dijs raptum tradit, neque ad concubitum, ut quidam fabulantur: ad quam fabulam hic Lucianus alius, sed ad pocillandum, ut dixi. Cic. Tusc. 1. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait propter formam, ut Ioui pocula ministraret. Hom. Iliad. v. b Patruus cum tibi sim.] Iouis patris tui frater. c Hermaphroditus.] ἀνδρὺς καὶ γυναικὸς ἑνὸς. i. utrumq; sexum habens. d Neq; uterus tumorem præ se tulit.] Est enim propriè mulieris uterus. Hinc quæ grauidæ sunt, dicuntur vterum ferre eĩ γαστήρ ἐκείνη. Propriè etiam ad seminas pertinet parere & satum emittere. e Quemadmodum & Mineruam.] Mineruam emisit Iupiter cerebro suo percussio, quum videret Iunonem sterilem, & ferendæ proli ineptam. Hinc Lucanus :

Hanc & Pallas amat, patrio quæ vertice nata est.

f In scemore.] Bacchum, cum adhuc immaturus infans esset, matre Semele fulmine extincta, Iupiter femori suo adhaerere dicitur, ibiq; gestasse donec maturus fetus fieret: inde bimatrem ipsum vocauerunt. g Semele.] Mater Bacchi ex Ioue. h Thebana mulier.] Cadmus rex Thebarum eius filia Semele. i Ex filiarum Cadmi una.] Nam quatuor fuerunt, Semele, Agave, Ino & Autonoe. cum Semele Iouem concubuisse notum est, ex Ovidij 3. Metam & Fastis, & ex alijs, ea à Plutarcho in Camillo pellex dicitur. k Semelen dolis aggressa Iuno.] Iam Semelen complexu Iouis grauidam, & ad pariendū vicinam, dolis Iunonis circumuentam atq; inductam à Ioue petiisse, ut ea ad se specie, eoq; habitu veniaret, quo fuerat sum, cum primū Iunonis nuptias expetiuerat: Iouem autem, qui ei pollicitus erat, se quicquid illa peteret, concessurum, in curru ad eam vanisse cum fulgure & fulmine, illamq; metu exanimatam esse (vel ut alij volunt) fulmine conflagraisse: Bacchū verò è flamma ereptum, in Iouis semine coniectū & insutū esse, docet Euripid. in Bacchio.

l Nosti

[Nosti aut vt sit zelotypa.] Verū est ex amoris vehementia
na:ci zelotypiam, nec illic est amor, vbi non est zelotypia. Qui
enim non zelat, non amat. m Partum imperfectum.] Bac-
chus bis genitus. Ouid. 3. Metam. Tutaq; bis geniti sunt in-
cunabula Bacchi.] n Intra septimum mensem. Cic. 1.
de Nat. deor. Diana adhibetur ad partus, quod ū maturescunt,
aut septem aut nouem lunæ cursibus. o In Nysam.] Arabia
urbē, in qua, vt Diodor. ait, Bacchus educatus à Nymphis fuit,
vnde & Nysæus. p Dionysium cognominatum.] Ab In-
dis. à Ioue scilicet, & Nysa nomine accepto. q Aquam ad
vulnus afferam.] De cura puerpera & infantis recens nati,
consulendi sunt nostrorum medicorum libri. Liberata infante
& secundis puerpera, obstetrix spongiam puram calida mer-
sam sumit, ipsamque in sedili adhuc desidentem leniter, vbi o-
pus est, abluir, & quadam oleis calidis rosarum, violarum vel
chamemeli deungit, & calidis pannis fotum in suum locum di-
rigit. Quibus præstitis ad lectum imponitur.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Διηγητις: De Baccho ex femore Iouis nato.

Excisum quondā Semeles de ventre pueliū, Hor. lib.

Ac femori insutum, Iuppiter edit ouans. I. Car.

In Semeles utero es cōceptus, sed Ioue natus: oda 19

Hinc etiam nomen Bacche bimatris habes.

LICE'TNE.] ἐρώτησις & occasio dialogi. Nequaquam.]

Negatio. Attamen.] ἀπογοπή. Importunū enim hoc.] Ra-

sio. Non poteris.] Conclusio. Peperit paulō antē.] ἀφύγ-

σις γυναικὸς rei. Apage.] Abominatio rei absurda à signo. Rectē

dicis. Neq; etiam.] ἀπόκλεισις ἀποφατική. Quemadmodū,

& cætera.] Ἄ simili. Sed quēnam.] ἐρώτησις πρὸς τὴν ἀν-

ταγόνην. Thebana mulier.] Διήγησις. Illa peperit.] θαύμασις

τῆς παραδόξου λόγος. Nam Semelem.] ὑπόθεσις post assene-

rationem. Conflagrauit rectum.] τὸ πρᾶχθ' ἐν. Me autem.]

ἐν ἐκείνῳ. Quod vbi fecissem.] τὸ ἐπὶ ὄμμα πρᾶχθ' ἐν.

Iam tertio.] ὁ τρίτος. Ergo utrumque.] ἐρώτησις

μία. Ita videtur.] ἀπόκλεισις Ab eo igi-

tur.] ἐπίλογος.

Eodem Interprete.

M E R C U R I V S.

Er.

pus habet noctē sibi fieri consuetū longiorem. SOL. Vbi autē
etiā ille est? aut vnde ipse cuius es, ut hęc nunciāres mihi?

M E R.

Ερ. ἐκ βοιωτίας, ὧ Ἥλη, παρὰ
 τὸ ἀμφιπύων ὅ γυναικὸς, ἢ
 φώϊσι. Ἥλ. ἱρῶν αὐτῆς ;
 ἔτα ἐχέικαν οὐξ μία ; Ερ.
 ἑδάμῳς. τιχέλωαι γάρ τινα
 δῖα τῆς ὁμιλίας ταύτης μί-
 γαν, καὶ πολυάθλον θείον.
 τῶτον οὐκ ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀπτι-
 λωδύωαι ἀδυνάτον. Ἥλ. ἀλ-
 λὰ τειλοισυγέτω ἢ ἀγαθῇ
 τύχῃ. ταῦτα δ' οὐκ, ὧ Ερ-
 μῆ, ἐκίχιντο ἐπὶ τῷ Κρόνῳ :
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἰσμεν. οὐδ'
 ἀπόκοιτο ἱκάντο περὶ τῆς
 ῥίαις ἡ, οὐδ' ἀπληθὺν ἄν
 τὸν ἑρανὸν ἐν Θήβαις ἱκοι-
 μάτο. ἀπὸ ἡμέρα μὲν ἡ ἡ-
 μέρα, οὐξ δὲ κατὰ μέτρον
 τὸ αὐτῆς ἀνάλογον τοῖς ὡ-
 ραῖς. ξέρον δὲ παρὰ καμῖ-
 γον ἔδιν, ἑδ' ἄν ἱκοινάνοσι
 ποτε ἱκάντο θνητῇ γυναι-
 κί. νυνὶ δὲ δυσλὺς γυναικὸς
 ἔνθα καὶ ἀνερῶναι τὰ
 πάντα, καὶ ἀκαμπισίρως
 ἢ γνῶσαι τὸς ἵππους ἐπὶ
 τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ πλὴν
 αὐτὸν ἡ ἀνερῶναι τὰ
 πάντα, καὶ ἀκαμπισίρως
 ἢ γνῶσαι τὸς ἵππους ἐπὶ
 τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ πλὴν

MER. Ex^c Baotia, ab
 uxore Amphiryonis, cum
 qua concumbit SOL. A-
 mator illius? atque illi sa-
 tis non est nox una? MER.
 Nequaquam. Nasci enim
 quendam oportet ex hoc cō-
 cubitu magnum, atque multo-
 rum certaminum victorem
 deum. hoc igitur una nocte
 absolui ac perfici impossi-
 bile est. SOL. Sed absol-
 uat, atque ad exitum perdu-
 cat ille, e quod faustum
 felixq̃ sit. Veruntamen hæc,
 Mercuri, temporibus Sa-
 turni non fiebant. (soli
 enim hic nos sumus) neque
 ille tum & ab uxore Rhe-
 diueriebat, aut seorsim cu-
 babat : neque etiam^h reli-
 cto cælo Thebis dormiebat :
 sed dies quidem tum dies
 erat, nox autem ad suum
 certum spacium secundum
 proportionem horarum as-
 gebatur : peregrinum vcrò
 neque ille tum unquam cum mulie-
 re mortali quicquam rei habuit. At nunc infelicis muliera-
 cula causa oportet omnia sursum & deorsum verti, ac equos
 quidē præfractiores & difficiliores fieri ob ocium & desidia,
 viam,

ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ μὴ ὄσσεσθαι τὴν
 οὐρανὸν ἀμύμονα, τὰς δὲ ἀνθρώ-
 πους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ δὴ-
 βιοῦν· τοιαῦτα ἀπαιτοῦνται
 τῶν διδόντων, καὶ λαβεῖν
 δεῖται περιμύροντος· ἐς ἃν
 ἐκείνῳ ἀπαιτήσῃ τὸν ἀθλη-
 τὴν, ὃν λήσας, ἐπὶ μακρῷ ὧ-
 ρόφῳ. Εἰ. αἰώπα, ὦ Ἥλιε, μή τι
 λατὸν ἀπαιτήσῃς τὸν λόγον.
 ἰδὼ δὲ παρὰ τὴν Σιλωῶν ἄ-
 σπληθον, καὶ τὸν ὕπνον, ἀπα-
 γαλῶ λαλαῖνοις ἄπὸ τοῦ ζῆτος ἄ-
 νθρωπος, τὴν μὲν σχολὴν πε-
 ραίνειν, τὸν δὲ ὕπνον μὴ ἀνι-
 σταν τὰς ἀνθρώπους, ὥς ἀγνοῦ-
 σαι μακρὰν ἔτι τὴν νύκτα
 γιγνημένην.

viam autem asperiores, eò
 quòd toto triduo non vsur-
 pabitur : homines prætereà
 miserè in tenebricoso viue-
 re. Hoc boni ex amoribus
 Iouis consequuntur illi scilicet,
 sedebuntq; expectantes
 donec ille athletam istum
 quem dicis, absoluerit sub
 longis tenebris. MER. Tace,
 ὦ Sol, ne quid mali pro
 his dictis tuis nanciscare.
 Ego verò ad lunam hinc a-
 biens, & ad Somnum, re-
 nunciabo etiam illis quæ Iu-
 piter mandauit : illi quidem,
 vt ne procedat citius : huic
 autem, vt ne remittat à se

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

LVcianus vt solet facere, si non potius ridens Ethnico-
 rum deos, ludit in Herculem *τρίσπιτον*, sic dictū à tri-
 noctio illo, quod traditur eo concipiendo insumptum
τρίσπιτος appellat Homeri commentator Iliad. ξ. fabu-
 lam delibans trinoctij concubitus Iouis & Alcmenæ,
 quæ nota est vel ex Plauto, & hîc aperitur. Vide Tzetze
 in Lycophronem, & Varinum in voce *τρίσπιτος*. Item
 Gregorium Nazianz. in lib. contra Iulianū, vbi καὶ τὸν βα-
 ρύτατον παρήσθη αὐτοῖς καὶ τὸν τρίσπιτον *τρίσπιτος* λέγει, i.
 triuc-

trivēſper leo cognominatus eſt Hercules à Lycophro-
ne in Alex. ſi Iſaacio credimus, quod tribus veſperis in
vnā coniectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, vn-
de natus eſt Hercules. *πριτόλλω* à Pallada in Epigram-
mate dicitur. *Αλεξίηκε πριτόλλω*. i. tribus continuis no-
ctibus procreate. Vna enim nocte ex tribus facta gene-
ratus fertur, quæ *πριτόλλω* *νιξ*. Ibidem, Herculis autem
genealogiam & geſta diligenter perſequitur Diodor.
Siculus lib. 5.

a Ne currum agas] *De Solis curru & laboribus Lucia-
nus noſter in Bis accuſato.* . Iam primum certè Sôl quidem hic
iuncto curru totam diem cælum circumuagatur, inuictus igne,
& reſplendens radijs, &c. equos quos illi poëta aſcribunt, Ouid.
2. *Metam.* hos nominat:

Interea volucres, Pyrois, Eous, & Aethon

Solis equi, quartusq; Phlegon, tinnitibus auras

Flammiferis implent — . b Equos ſoluant Horæ.]

Horæ ab Ouidio 2. *Metam.* Solis affectæ & miniſtræ ſinguntur
cum alijs temporis partibus: ita enim canit:

A dextra leuæq; dies, & menſis, & annus,

Seculaq; & poſitæ ſpacijs æqualibus Horæ. *Diſtæ*

autem ſunt à Sole, vt Macrobius putat. Aegyptij enim Solem

vocabant Horum. c Bæotiz.] *Quæ eſt regio in finibus Græ-*

ciæ, Eubææ inſulæ obiecta. d Vxorē.] *Alcmena Eleſtrionis*

filia, filij Perſei & Andromedæ. Illa cum iam nubilis eſſet,

& à multis peteretur, Eleſtrion pater nuptias eius propoſuit

illi præmiũ qui necem filiorum ſuorum ultor eſſet: id Am-

phytrio ſuſcepit. Verũ quum in ea expeditione verſaretur, Iu-

piter imagine eius aſſumpta, toto irinoctio cum ea concubuit.

Quæ quamuis antea ex viro grauida eſſet, inſuper ſamen ex

Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Herculem, Amphytrio-

ni Iphiclum peperit. Huius concubitus etiam meminifſe inferiũs

in Charidemo. e Quod fauſtum fœlixq; ſit.] *Bene pre-*

cantis eſt, quemadmodum Græci dicunt: ἀγαθὴ τύχη, ſecunda

fortuna & ſalix, quod bene verſat. f Temporibus Satur-

ni.] Saturni vita fuiſſe beata & luxus ædifici, dolique ignara,

quo regnante auream ætatem exiſſiſſe fabulantur poëta:

— quæ

— quæ vindice nullo

Sponte sua sine lege fidem rectumq; colebat,

Contentiq; cibis nullo cogente creatis,

Viuebant, ut canit Ouid. *Damascius Syrus in Philosophica historia: Nisi quispiam deus voluerit hominibus gratificari, exemplar Saturniæ vitæ proponendo, &c. 2 Ab vxore Rhea.] Quæ calî & terræ filia fuit, alio nomine Cybele dicta, h. Relicto cælo Thebis dormiebat.] Thebe fuit in Bœotia vrbs à Cadmo condita, quam Amphion muris ornauit, Bacchi & Herculis clarissima patria.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ

Απόλλωνος

MERCVRII ET

Apollinis.

Eodem interprete.

MERCVRIVS.

ΤΙ σκυθρωπὸς εἶ, ὦ Ἀπολλών; Ἀπ. ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, δυσυχῶ ἐν τοῖς ἱρωτικοῖς. Ἑρ. ἄξιον μὲν λυπῆς τὸ τοιοῦτον. σὲ δὲ τί. δυσυχῆς; ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀσφύλῳ σι λυπῆσθαι; Ἀπ. ὅθι μῶς. ἀπ' ἱρώμενον πυνθῶ τὴν λίκονα τὸν οἰβάστο. Ἑρ. τί θνητὴ γῆρ, ἐπὶ μοι, ὦ ὕασι πᾶσι; Ἀπολ. καὶ μάλα. Ἑρ. πῶς ἐστιν; ὦ Ἀπολλών; τίς

Quid verò tristis es, Apollo? APOL. Quoniam, ὦ Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. MER. Dignum quidem mœrore hoc: sed tu quo passio miser atque infelix es? An adhuc dolore afficit te id quod cum ^a Daphne accidit? APOL. Nequaquam, sed amasium doleo ^b Laconem illum Oe-

liffium. MER. An mortuus est ^c Hyacinthus? dic mihi. APOL. Atque admodum. MER. Vnde, Apollo? aut quis

νὴς ἔτος ἀνέραςος λῶ, ὡς ἀπ-
 κτῆναι τὸ λαλὸν ἐκείνο μη-
 ράκιον; ΑΠ. αὐτὸ ἐμὲ τὸ ἔρ-
 γον. ΕΡ. ὑκοῦν ἱμάνης, ὦ Απ-
 ποκρον; ΑΠ. ἔκ· ἀπὸ δυνύχη-
 ρά τι ἀκούσιον ἐγγύς. ΕΡ.
 πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκούσαι τὸν λό-
 γον. ΑΠ. Δισκώδην ἱμάσθαι,
 καὶ γὰρ νεωδίσκον αὐτῷ. ὃς
 λάκις ἀνέμων ἀπλόμην ὅ
 ζεφυρὸς ἦρα μὲν ἐκ ποταμοῦ
 καὶ αὐτός. ἀμειλίμην ὅ δέ, καὶ
 μὴ φέρον τὴν ἐπιροφίαν·
 ἐγὼ δὲ ἀνέριψα, ὥσπερ ἄλλοι
 θαμνὲς, τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω·
 ὃ δὲ ἀπὸ τῆ ταύριτου κατα-
 πνύσας, ἐπὶ λεφαντῶν τῷ
 πωδὶ ἐνίσσας φέρον αὐ-
 τὸν, ὥς ἀπὸ τῆς πλεγῆς αἰ-
 μάτι ἐνέλωι πολὺ, καὶ τὸν
 πῶδα ἐνθὺς ἀρθανέην. ἀπὸ
 ἐγὼ τὸν δὲ ζεφυρον αὐτί-
 κα ἱμνωάμην κατατοξόους,
 φάγοντι ἐπισκόμην ὅ ἄχι
 τοῦ ὄρους· τῷ πωδὶ δὲ καὶ
 τάφορ ἐχυσάμην ἐν Ἀμύ-
 κλεις, ὅπως ὁ δίσκος αὐτὸν κα-
 τίδαλι.

stigio Zephyrum vlciscebar,
 temiq; ad montem vsque persequendo.
 Puerο autem & tua

quis ita ab omni amore alie-
 nus, ut occiderit formos-
 sum illum puerum? APOL.
 Meum ipsius factum hoc est.
 MER. Quid igitur? insani-
 uistim? Apollo? APOL. Nō,
 sed infortunium quoddam
 inuito mihi accidit. MER.
 Quomodo? cupio enim au-
 dire rationē hanc. APOL.
 Disco ludere discebat, at-
 que ego vnā cum illo lude-
 bam. Ceterum veniorum
 omnium pessimē perditus
 Zephyrus amabat quidem
 longo iam tempore etiam
 ipse illum. Verūm negle-
 xto eo, & contemptum isium
 non ferente, ego quidem,
 quemadmodum consueue-
 ramus, discum in alium sur-
 sum versus iaculabar, ille
 autem deorsum à Taygeto
 spirans, ablatum hunc in ca-
 put puero inflixit, ita ut ex
 ea plaga & cruor manaret
 affatim, & ipse puer statim
 moreretur. Verūm ego eue-

tortis in eum sagittis, fugien-
 tem ad montem usque persequendo.
 Puerο autem & tua
 mulum extruxi in Amyclis, quo loco discus eum prostra-

uit;

τίδατι. καὶ ἀπὸ τῆς αἵματός αὐ-
 τοῦ ἀναδουῶν τὴν γλῶσσοιν
 ὡς δισκοῦ, ὡς Ἑρμῆ, καὶ ἀνθί-
 στρον ἀνθίων ἀπάντων, ἔτι καὶ
 γράμματά τ' ἔχον, ἰσχυρόντα
 ὡς κερῶ. Ἄρα τοὶ ἀλόγως τις
 λυπῶνται δοκῶ; Ἐρ. οὐκ, ὦ Λε-
 ποπολόν. ἔδρας γὰρ θυγὲρ πε-
 ποινμῆς τοῦ τῆς ὥψου, ὥς μὴ
 ἄχθῃ ἀφθάνοντος.

pollo. Notas enim mortalem te comparasse amasium tibi:
 quare dolere non debes, mortuo iam illo.

uit: & florem ex cruore il-
 lius terrā induere feci, sua-
 uissimum illū quidem, Mer-
 curi, atq; omnium fragran-
 tissimum, præterea & h. li-
 teras quasdam habenti, quæ
 mortuum ipsum quasi deplo-
 rant. Num tibi igitur præter
 rationem mæstus fuisse via-
 deor? MER. Sanè verò, A-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a DAPHNE accidit.] Vide proximè sequentem dialogum
 Mercurij & Apollinis, & quæ in eum annotauimus. b Oeba-
 li filium.] Oebalus Hyacinthi pater, Lacedæmoniorum rex
 fuit, à quo regno Peloponnesi Laconia pars, Oebalia dicta est.

c Hyacinthus.] Hyacinthus puer fuit Amiclæus, eodē tem-
 pore ab Apolline & Zephyro adamasus. Verū cū in Apol-
 linis amorem propensior esses, agrè id ferens Zephyrus, amo-
 rem in odium conuertit. Cū itaq; Apollo cū Hyacintho suis
 delicijs disci iactū sese exerceret, Zephyrus nocendi occasionem
 nactus, discum ab Apolline emissum flatu suo in caput Hyacinthi
 conuertit, puerumq; interemit. Cuius mortem cū agerrimè
 ferret Apollo, tellus in amatoris Dei solatium, cruorem eius com-
 mutauit in florem sui nominis. Refertur hæc fabula in Palæ-
 phato, libro de Fabulosis narrationibus, & paulò aliter ab
 Ouidio libro 10. Metamorph. d Disco ludere discebat.]
 Erat publici exercitamenti genus, quo discus æneus arte simul
 & viribus ita ab humo sorquebatur in altum, ut intra cer-
 tum spatium decideret. Rotunda quadam erat moles siue
 anea, siue ferrea, vel plumbea vel laxeæ, cuius iactū homi-

nes inter se adhuc hodie certant. Huiusmodi disco etiã videntur hodie mimi & histriones, qui quæstus gratiã coram populo gesticulantur, dum nescio quid ad disci formam rotundam & æneum iaculantur in aërem, dñde virgã excipiunt, quos discobolos oppellas Plinius libro 35. capite 11. hoc est, disci iactatores. e Zephyrus amabat.] Zephyrus ab occasu æquinoctiali fiat, Latini Favonium appellant, quo plantæ omnes germinant & pullulant: vñde Ζεφύρος dictus, quasi vitam ferens. Vide Gell. lib. 2. cap. 22. f Taygeto.] Mons est Laconiæ, Amyclis imminens. g Amyclis.] Amycla urbs Laconiæ, à qua Amyclaus dictus Hyacinthus, h Literas.] Suidæ hyacinthus est genus violæ vernæ, colore obscuræ purpuræ, quod venis quibusdam nigris est distinctum. i. a discurrentibus lineis, vt quarum Græcarum litterarum α & β figuram referant, quæ res Poëtis duplicis fabricæ occasionem præbuit. Nam & Hyacinthum puerum ab Apolline dilectum, quem imprudens disci iactu interfecit, iu hunc florem mutatum tradunt, interfectionemq; dolentis α, quæ ex duobus illis literis conficitur, velut testimonium doloris, quem Apollo ex eius morte conceperas, habere inscriptam. Præterea etiã Atacem in eundem florem conuersum aiunt, dum impatientiam prælati sibi Pylis seipsum interemit, dumq; primas eius nominis literas in hoc flore mansisse impressas. Ovidius viramque fabulam complexus est lib. 13. Metam. his versibus:

—rubefactaque sanguine tellus
Purpureum viridi genuit de cespite florem,
Qui prius Oebalio fuerat de vulnere natus.
Littera communis medijs pueroque viroque
Inscripta est folijs, hæc nominis illa quærelæ.

& hoc enigma apud Virgilium:

Dic quibus in terris inscripti nomina regum
Nascantur flores: & Phyllida solus habero.

Idem Ovidius:

Ipse suos gemitus folijs inscribit, & α α
Flos habet inscriptum, funestaq; litera dicta est.

Hyacinthum Latini vaccinium appellant.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ
Λήτης.

ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Latona.

Eodem Interprete.

ΙΥΝΟ.

Κ Αλλὰ μὴ γὰρ, ὦ Λητοῖ, καὶ
τὰ τέκνα ἔτι κούω
Διί. Λήτ. ὅπως αἰεταῖ, ὦ
Ἡρα, ζωῖτες τέκνα διωάμε-
θα, οἱ ὅτι Ἡφαιστός ἐστιν. Ἡρ.
ἀπ' οὗτο μὴ ὁ χαλὸς, ὅμως
ῥήσιμός γε δέει, τεχνίτης ὢν
αἰεταῖ, καὶ κατακίχόσμηκεν
ἡμῖν τὸν ἔρανδον καὶ τὴν Α-
φροδίτην ἱγῆμι, καὶ σπερδά-
ξῃσα πρὸς αὐτῶν, οἱ δὲ τοῖ παῖδες,
ὡς αὐτὴ ἀρρενικὰ πέρα τ' ἐμὴ.
πρὸς, καὶ ὄρας, καὶ τὸ τελευτᾶον
ἐς τὴν αὐθιαν ἀπλοῦσα,
πάντον ἴσασι μὴ ἰδίῃ ἐξφο-
κῶν ὄντα, καὶ μιμημένη τὸς
σκύδας αὐτὸς, ἀνθρωποφά-
γους ὄντας. ὁ δὲ Απόμων
προσποιεῖται μὴ πάντα εἰδὲ
σαι καὶ ζεῶσιν, καὶ λιθαί-
ζην, καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαν-
τῶναι, καὶ κατασφάλλει
ἱρασθεῖα τ' μαντικῆς, τὸ μὴ
ἰρ

Ρ Vlcros ^a enim uero
Latona & liberos
procreasti Ioui. LA-
TO. Non enim omnes, ὁ Ιυ-
no, tales parere possumus,
qualis ^b Vulcanus est. ΙΥΝ.
At hic ^c claudus quidem, ut
tilis certe tamen ^d est, ^d artii-
fex optimus existens, ac cae-
lum nobis exornauit quoq;
^e Veneremq; uxorem duxit,
a qua & studiosè obserua-
tur. Contra autem, ^f tuorum
liberorum altera quidem vi-
rilis ultra modum, & E mon-
tiuaga est. & postremo ^h in
Scythiam quoque profecta,
omnes sciunt qualia come-
dat, hospites maculando, ac
Scythas ipsos imitando, qui
humana carne vescuntur. ⁱ A-
pollo autem simulat quidem
omnia scire sese, & ^k iacula-
ri, & ^l cithara canere, &

^m medicū esse, & ⁿ vaticinari: & erictis vaticinandi tabernis
hic in

ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ,
καὶ ἐν Διδύμοις, ἱερατὰ
τὰς μεμνησὺς αὐτῷ, λοξὰ καὶ
ἱσαμοποιεῖσιντα πρὸς ἱερά-
τινον τῆς ἐρωτήσεως ἀρκει-
νόμην, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι
τὸ σφάλμα. καὶ πλεῖν μὲν
ἀπὸ τοῦ ζῆντος, ποιοὶ γὰρ οἱ
ἀνέκτοι, καὶ παρέχοντες αὐ-
τὰς καταγοητεύουσαι. πλεον
οὐκ ἀγνοῦται γὰρ ἐκ τῶν συ-
νιτωτέρων, τὰ ποικίλα τετρα-
τόμην. αὐτὸς γοῦν ὁ μάν-
τις ἠγνόη, ὅτι φονεύσει μὲν
τὸν ἱερέα τὸν Δίον, οὐ
προμαντεύσας δὲ ἵς φού-
ξεται αὐτὸν ἢ Δάφνη, καὶ ταῦ-
τα, οὕτω καλὸν καὶ κομῆ-
τικόν οὐκ. ὥς δὲ ὁρῶ καθό-
τι καμνιτικνότερα τῆς Νιό-
βης ἰδοῦσας. Λητ. ταῦτα μὲν
εἰ τὰ τέκνα, ἢ ξυνοχλόν, καὶ
ὁ ψευδόμεαντις, οἶδα ὅ-
πως λυπῆσι ὁρῶμενα ἐν τοῖς
θεοῖς. καὶ μάλιστα, ὅταν ἢ μὲν
ἱπαινεταῖς τὸ καλόν, ὁ δὲ
ἐπιθαίξῃ ἐν τῷ συμποσίῳ,
θαυμαζόμεν ὑφ' ἀπάντων.

Ηρ.

ὅταν ob pulchritudinem laudatur, ille autem eitharam per-
sona in conuiuio, omnibus ipsum admiratione prosequētibz.

hic in ° Delphis, illic P in Cla-
ro ° Didymis, decipit con-
sulētes se, obliqua et in vitio
que paritē quæstionis propo-
sitæ inclinantiā responden-
do, ne videlicet erroris pos-
si damnari atque ita ex hoc
quæstū facit, ° dītescit. Mul-
ti enim amentes sunt, scēq i-
psos exhibent præstigijs dela-
dendos. Verūm non ignora-
tur vtiq; a prudentioribus,
quod pleraque falsa ac ficta
dicuntur: quippe ille ipse va-
tes ignorabat, quod interfe-
cturus t amasium suū esset di-
sco: neq; prædixerat ipse sibi,
quod s fugitura ipsum esset
Daphne, idq; t adeo formo-
sum u atq; comaium. Quare
nō video quā causā pulchrio-
res liberos te quā x Nioben
illam procreasse putaris.
LAT. At verò liberi hi, hos-
pitum maclatrix ista videli-
cet, ° mendax vaticinator
ille, scio quo pacto mordeāt
te, dū cōspiciuntur inter deos:

° maxime quando hæc quis

Ηρ. ἐγὼ λασα, ὦ Ληδὸν. ἰκᾶν
 θαυμασὸς, ὅν ὁ Μαρσύας, εἰ
 τὰ δίκαια αἰ μῦσαι δικάσαι
 ἤθελον, ἀπὸ δ' ἔργον ἄν αὐτὸς
 κρατύνσας τῇ μουσικῇ; νῦν δ'
 κατασοφιδῆς ἄθλιος ἀπὸς
 πλῶν, ἀδίκως ἄλῆς. ἡ δὲ Λα-
 λήσιν παρθένος, ἔτω καλὴ ἐς
 σπρ, ὥς ἐπὶ ἐμασθὼν ὀφθῆσα
 ὑπὸ τῇ Ἀκταίωνος, φοβηθῆσα
 μὴ ὁ νηπιόσκος ἐξαγορεύσῃ
 τὸ αἶσχος αὐτῇ, ἐπαφῆκ' ἄν-
 ἰστος τοῦ καυῶς. ἰὼ γὰρ λυγρὸν, ὅ-
 τι ἔσθ' τὰς τικέσας ἐμοῦ αὐτοῦ,
 παρθένος γὰρ αὐτὴν ἔσθ' Ἀη.
 μέγα, ὦ Ηρα, φρονέεις, ὅτι ξύ-
 νη τῷ δίδι, καὶ συμβασιλεύσας
 αὐτῷ, καὶ δὲ τὸ ὑβείσας ἀ-
 δίκως. πᾶν δ' ἀν' ὁ φομαί σε
 μὲν ὀλίγον αὐτὸς διακρύου-
 σθαι, ὁ πόταρ σε καταλιπὼν ἐς
 πᾶν γὰρ κατὶν ταῦτ' ἡ λυ-
 κος γυνώσκ' ὅτι.

metu contumeliosa es. Veruntamen videbo te non ita multo
 post rursus lachrymantem, quando te relicta in terram des-
 cenderis ille, B in taurum aut C cygnum conuersis.

IVN. Nequeo risum contin-
 nere, Latona. Illumne admi-
 rantur? Y quem Marfys, si
 iuste modo iudicare Musæ
 voluissent, excoriasse meri-
 to, ut qui ipse in Musica vi-
 cerat: nunc autē circumuens
 tus miser ille perijt, iniuste sa-
 nè damnatus. Hæc autē fors
 mosa tua virgo, ita farnosa
 nimirum est, ut posteaquam
 animaduertit sese & conspe-
 ctam ab Actæone fuisse, ve-
 ritate ne adolescens ille turpi-
 tudinem ipsius euulgaret, im-
 miserit illi canes: ut interim
 non dicam, quod neq; partu-
 rientibus A obstericatura
 fuisset, si virgo et ipse ipsa
 foret. LAT. Valdè animo
 elato es, Iuno. eò quòd cum
 Ioue concumbis, & vnà cum
 eo regnas: & propterea absq;

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

L Atona Cœti Tiranis filia, à Ioue oppressa, ex eo gemi-
 nam cœcepit prolem, Apollinem videlicet & Dianā,
 quod Iuno ad eò egrè tulit, ut immisso contra illam Py-
 thone

thone serpente, per totum terrarū orbem pellicem persecuta sit, donec errando ad sororem Asterien in insulā Orthygā peruenisset, à qua suscepta est, ibiq; Dianam peperit, quæ euectigid obstetricis officium in nascituro fratre matri præstitit, & Apollinem nascentem suscepit, qui adultus mox Pythonem interfecit, & petentibus cœpit dare responsa Ouid. 6. Metam.

Magna gemelli paræ venerantur numina diuæ.

Plin. lib. 34. Latona puerpera Dianam & Apollinē infantes sustinens. Porro Orthygia insula Delos postea vocari cœpit, quod cum antea aquismersa fuisset, subitò Iouis iussu conspicua fuerit reddita. Nam *Ἰθάκη* Græci dicunt, quod nos ostendere, seu manifestare. Vide inter marinos Iridis & Neptuni dialogum, in quo de Latonæ puerperio, & Delos insula vt emerferit.

a PVLCHROS liberos.] Apollinem & Dianam. Latonæ liberorū vituperatio & commendatio. b Vulcanus.] Iouis & Innonis filius ob deformitatem cælo in Lemnum insulam deiectus, vbi ab Eurymone Oceani filia, & Thetide nutritus est. Ea autem ruina, quæ de cælo decidit, claudus factus est.

c Claudus quidē.] Vulcani cōmendatio hic, sed vituperatio de sacrificijs habetur, vbi scribitur, Iunonē citra virilem congressum subuentaneo conceptu grauidam, Vulcanū edidisse, atq; eum quidem non admodum fortunatū, verum excusorem ac fabrum ætæarium: quiq; perpeiuū tū in igni, tū in fumo versetur. Tum autē ne pedibus quidem integris: claudicare enim è ruina, cū à Ioue præceps datus esset è cælo. Quod vi Lemni pro sua bonitate eum, dum adhuc ferretur in aëre, suscepissent, perierat nobis Vulcanus nō aliter quā Astyanax è turri deiectus. d Artifex, opt. exist.] Fingitur deorū faber, & Ioui fulmina, dysq; arma aduersus Gigantes fabricasse. Officinam habere fertur in Lemno, & Cyclopes ministros, Cic. lib. 3. de Nat. deor. Tertius è Ioue & Iunone, Lemni fabricæ traditur præfuisse. e Venerē vxorem duxit.] Admissus non est ad deorum mensam, quin etiam cū Minervæ nuptias expetisset, repulsam passus est. Vnde Virgilius Ecl. 4:

Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est,

Aliam deinde sibi uxorem querens, Venerem duxit, quā postea
 vna cum Marte in adulterio deprehendit. f Tuorū liberor.]
 Diana obirectatio. A Iunone accusata, à Latona defenditur,
 g Montiuaga.] Stat. in Achill. Littora multum mon-
 tiuagæ dilecta decæ. & Horatius lib. 4. Carm. Hac ob virgi-
 nitatis amorem fertur hominum consortia fugisse, & venanda
 sylvas incoluisse. Ob hanc causam sylvarum & nemorum dea
 putabatur. h In Scyth. prof.] Septentrionalem regionem à
 meridie Taurō terminatam laudatissimum templum habuit in
 Taurico, vbi carne tentū humana lisabatur. Fucrunt autem &
 Scythæ & Tauri, sive Sarmata inhospitales, moribusque im-
 manissimis, vt qui hospites omnes Dianæ solerent immolare, ve-
 scebantur humanis carnibus, & interfectorum caluarias ha-
 bebant pro pateris. i Apollo om. scire.] Apollinem artium
 praesidem ex Homeri & Orphei hymnis colligimus. k iacula-
 ri.] Arcum & sagittas habere scribunt, tum iaculatorem & sa-
 gittarium faciunt, ac in Græcos sagittas immittentem. l Ci-
 thara canere.] Citharædum ac citharædorum deum patavis
 antiquitas. m Medicum esse.] Medicina inventorem, ac i-
 psam etiam medicum constituerunt. n Vaticinari.] Vatem,
 & vaticinij deū existimant, & pro vate diuino accipiūt o Del-
 phis.] Delphorum oraculum notissimum, quod summam fidem
 apud mortales obtinuit. Creditum enim est antiquitus, nullum
 oraculum fuisse certius, quā Apollinis. p In Claro.] Isaacius
 Lycophronis interpres, Clarum montem & urbem, non longe à
 Colophone posit, vbi fuerit Clarius Apollo. q Didymus.]
 Fuit apud Miletum templum Apolloni dicatum, dictum
 didymum ab Apolline Didymeo, & gemina specie
 suum.] Hyacinthum, cuius fabula est in præcedenti dialogo Mercurij
 esset Daphne.] Thessala vine-
 giens conuersa est in laurum
 Phœbeus.

pulchritudine ferox, Latonam pra se conueniunt ausa est, cum
diceret illam duos solum perperisse. Apollinem & Dianam Idcir-
co Dii hac contumelia offensi, Nioba si in ea uix uideretur:
Hac Homeri interpret Il. 6. γ. Quæ Marfjas.] Piaz & Ouid.
Satyrum fuisse scribunt. Palaphatos ἀργαῖος vocat generaliter
vocabulo. Eius fabula refertur ab Hygino, Τετρα: de eius cer-
tamine & excoriatione Ouid. 6. Fast. Diod. Sicul. & in Traga-
podagræ annos. Luciani. & Cōspecta nāb Αἰθρον.] Α-
ἰθρονis, qui à canibus laceratus iraditur. fabula est in iustitia

Obstetricatura.] Diana Lucina parentibus fauere so-
let, Virgil. Casta faue Lucina, tuus iam regnat Apollo.
Eius autem proprium munus est distendere corporis rima. &
meatibus viam dare, quod accelerando parui saluat eam.

B In Taurum.] Iupiter salacissimus nihil non facit pro-
pter mulieres in Tauri speciem transformatus, Europam Ae-
noris regis Phanicum filiam rapuit, & per mare in Cretam
transiit. C Cygnum conuersus.] Cum Nemesis Oceanus fi-
lia in anserem mutato concubuit.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Irridet prolem Latonæ liuida luno,

Ediderit tetrum quum tamen ipsa fabrum.

Fabula naturam ostendit lunonis acerba,

Quæ se supremi tacitat ubique toro.

PVL-

CHROS enim.] ἐνείδισμ. Non n. om. tales par.] ἀ-

ποιδισμός, Artifex. opt. exist.] ἐπαρ. & ἑφαις. Ceterum

nobis.] αὐτὰ πόδους ψαλκὴ μελεσθῆ. Illic in Cla-

membri exposito. Obliqua & in utr.] Ἀπο-

ποπελ. & Verum non.] ἐπικεῖται. Ipse

Idque adeo.] ἀνολογία ἐν ἡλικί.

clusio per collationem. At verò li-

Ob pulchrit. laud.] ἀντιστοι-

sum.] Irrisio. Illūmne.] Ἰν-

basio. Hæc aut form.] Ἀλ-

prim non dicā.] ἀπελάσας.

ἀπὸ τῆς. Ast ego quæ Danaū

et soror & coniunx. Verunta-

ΘΕΩΝ ΚΡΙ-

σις.

DEARVM IV-

dicium.

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

ΕΡμῆ, λαβὼν ταῦτ' ἐν τῷ
 μῦθῳ, ἀπιθίς ἐν τῷ
 Φρυγίᾳ, παρὰ τὸν
 Πειάμην παῖδα τὸν βασιλέα
 (ὃν ἔμαθ' ὅτις ἰδοὺς ἐν τῷ Γάρ-
 γάρῳ) καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν. ὁ-
 τι σὺ, ὦ Πάτερ, λιπὼν ὁ σὺν
 ἱππὶ δὲ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ
 ὡφὺς τὰ ἱρωτικά, δικάσαι
 τοὺς θεοὺς, ἢ τις αὐτῶν ἢ καλ-
 λίστη ἐστί. ὧν δὲ ἀγῶν ὁ τὸ ἀ-
 θλον, ἢ νικῶσα λαβίτω τὸ μῦ-
 θον. ὥρα δὲ ἡδὴ καὶ ὑμῖν αὐ-
 τοῖς ἀπιθῆναι πρὸς τὸν δικά-
 σιν. ἐγὼ δὲ ἀποδοῦμαι τῷ
 δίκῳ, ἵππους τε ὑμᾶς ἀγα-
 πῶν. καὶ ἢ οἶόν τε ἴω, ἡδὲως
 ἄν' ἀπάσας νενικήας ἔδορ,
 ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη, μὴ τὸ
 κακὸν εἶδον ἀφ' οὗτα, πάντως
 ἀπὸ χθάνωμαι τοὺς πλείους.

ἢ

MErcuri, accepto
 hoc pomum abi in
 Phrygiā ad^a Pria-
 mi filium, pastorem armena-
 ii (pascit autem in Idamona-
 te, qua parte Gargarum
 vocant) ac dic illi: Iupiter,
 inquit, ὁ Πατήρ, iubet te,
 posteaquam ὁ ipse formo-
 sus es, ὁ rerum amatorias
 rum doctus, sententiam fer-
 re inter deas, quæ nam il-
 larum omnium formosissi-
 ma sit. Certaminis autem
 præmium, ea quæ vicerit,
 pomum accipiat. Porro tem-
 pus iam est, ut ὁ ipse vos
 abeat ad iudicem. Ego
 verò ablego à me arbitrium,
 ut qui ex æquo omnes vos as-
 mem: ac, si modo possibi-
 le foret, libenter omnes vos
 victrices videre vellem, præ-

ferim quando ὁ necesse est. qui vni pulchritudinis summam
 adiudicabit, eū omnino in odium cæterarū pluriū incurrere.

Quare

ἤσ' ταῦτο μὲν αὐτὸς οὐκ ἔ-
πιτάδους ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ
νανίας αὐτὸς ὁ φρύξ, ἐφ' ὃν
ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστὶ, καὶ
Γανυμήδους τούτου ξυγγε-
νὴς, τὰ πᾶσι δὲ ἀφίλης καὶ ὁ-
ραῖ, καὶ ἄρ' τις αὐτὸν ἔ-
παξιώσει τοιαύτης θίας.
Αφρ. ἰσὺ μὲν, ὦ ἰσὺ, ἔτι καὶ
τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσας
ὑμῖν δικαστὴν, θαρρῶσα βα-
σιλεύωμαι πρὸς τὴν ἐπίδραξιν.
τί γὰρ ἄρ' καὶ μωμώσασθό μιν
καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀρίστην
τὸν ἀνθρώπον. Ηρα. οὐδ' ἔ-
μᾶς, ὦ Αφροδίτη, διδίας
μὲν, οὐδ' ἄρ' ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπι-
πρατὴ τῶν δίκαιων. ἀλλὰ δὲ
χόμιθα καὶ τοῦτον, ὅστις ἄρ'
ἔστι, τὸν Πάριον. Ζ. ἔτι καὶ σοὶ
ταῦτα, ὦ θύγατερ, ὁμωδοκᾷ;
τί φῆς; ἀποσφίγῃ, καὶ ἰρυ-
θριάς; ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ ἀ-
διδάσκαι τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν
τῶν παρθένων. ἐπινώης δὲ
ἴσως. ἄπιτε οἷον καὶ ὅπως
μὴ χαλιπρήνῃτε τῷ δικαστῇ
ὡς νικητῆρας, μηδὲ κακὸν
ὑπερίψυθε τῷ νανίσκῳ.
Ὥστε νῆτε né infensiores fiatis iudici, quæcunque victæ fue-
ritis : néve malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo.

Quare equidem ipse vobis
idoneus iudex non sum: ado-
lescens autē ille Phrygius, ad
quem hinc abitis, regio qui-
dem genere prognatus est, &
Ganymedis huius cognatus:
ceterum simplex & monta-
nus: neq. quisquam illum co-
gnitione hac indignum me-
rito putaverit. VEN. Ego
verò, Jupiter, etiam si Momū
ipsum præstituas nobis iudi-
cē, præsentī animo iurāsum
ad documētum mei præben-
dum. Quid enim adeò repre-
hēderit ille in me? Sed oportet
etiam hisce placere homi-
nem. LVN. Neq. nos, Venus,
timemus quicquam, et iam si
Mars iste tuus^b electus sit ar-
biter: sed recipimus & hunc
Parin, quisquis etiam fuerit,
IVP. Num igitur & tibi eas-
dem hæc, filia, placent? quid
respondes? auertis te, & eru-
bescis? Est quidem peculiariter
hoc virginibus vobis, ve-
recūdia affici erga talia. sed
tamen annuis. Abite igitur,

οὐ γὰρ οἶόν τι ἰπίους ἂν αἰ
καλὰς πάσας. ΕΡ. προϊώ-
μην ὠθὺ τῆς φρυγίας, ἐνὸ
μὲν ἡγούμενον. ὑμᾶς δὲ μὴ
βραδύως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ
θαρήσῃ. οἶδα ἐνὸς τῶν πά-
ων. νιανίας ἐστὶ καλός, καὶ
τὰ καὶ ἱρατικὸς, καὶ τὰ τοῖς
αὐτὰ κείνην ἱκανώτατος, ἐκ
ἄρ' ἡκύν. Δικᾶσαι κακῶς.
ΑΦΡΟ. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγα-
θόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λίγης τὸ
δικαιον ἡμῖν μὲν τὸν δικαί-
σιον, πότιρα δὲ ἄγαμός ἐστιν
οὗτος, καὶ καὶ γυνὴ τις αὐτῇ
σωῖσις, ΕΡ. οὐ παντὶ καλὸς
ἄγαμός ἐστιν, ὃ ἀφροδίτη.
ΑΦΡΟ. πῶς λίγης; ΕΡ. δο-
κᾷ τις αὐτῇ σιωοικᾶν ἰδαία
γυνὴ, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος
δὲ καὶ θανῶς ὄρα, ἀπ' οὐ
σφόδρα προσέχων αὐτῇ ἴσι-
αι. τίς; ΕΡ. οὐδ' ἐνικα ταῦ-
τα ἱρῶτες; ΑΦΡΟ. ἅπας ἡρό-
μω. ΑΘΗ. παραπροσβάς, ὃ
οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινοποιοῦ-
μεν.

consueti : sed non admodum adhibere animum ipsi vide-
tur. Cu- as igitur gratia hæc interrogas? VEN. Nullius
sanè rei, sed ita temerè in mentem venit. MEN. Malè le-
gationem obis, heu ei, qui priuatim cum hac consilia con-
fert.

Neque enim fieri potest ut
equaliter omnes formosæ si-
tis. MER. Procedamus
ergo rectè versus Phrygiam.
Ac ego quidem præibo, vos
autem non lentè et sequimini
mihi, et bono animo este.
Nou ego Paridem hunc: a-
dolescens est formosus, et
quod ad cetera attinet, a-
mori deditus, et ad talia di-
scriptanda maximè idoneus:
neque ille facile iudicauerit
malè. VEN. Hoc quin-
dem totum bene, alioque
pro me narras, iustum vides
licet esse nobis iudicem. V-
trum autem et uxore adhuc
caret hic, an et mulier quæ-
piam ipsi cohabitauit? MER.
Non omnino absque uxore
est, Venus. VEN. Quo-
modo hoc dicis? MER. Vi-
detur quædam cum eo has
bitare mulier Idæa, sic fas-
tis formosa, ceterum rustica,
atque inter montes malè

μιν. Ερ. οὐδὲν, ὃ ἀ-
θλῶα. Δανὼν, οὐδὲ καθ' ὑ-
μῶν· ἀπ' ἡριτό μιν, ἃ ἄγα-
μ. ὁ Πάρις ὄν. Αθην. ὡς
ἀπὸ τί τοῦδ' πολυπραγμονοῦ-
σα; Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ'
οὗρ ὅτι ἄλλως ἐπιθῶν, οὐκ
ἐξεπύτησθ' ἡριτό μιν. Αθην.
τί οὗρ, ἄγαμέμνων; Ερ. οὐ
δοκῶ. Αθην. τί δ' τῶν πο-
λεμικῶν ἔστιν αὐτῷ ἐπιθυ-
μία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ
παρ' βουκόλῳ; Ερ. τὸ
μῦθ' ἀληθὲς οὐκ ἔχω λῆσαν,
ἀπάσαν δ' ἡγεῖν ὄντα, καὶ
τούτων ὀρίσασθαι τυχερῶν, καὶ
βούλεισθαι ἄρ' πρῶτον αὐτὸν
εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφρο-
δίτης; οὐδὲν ἔγὼ μίμφο-
μαι, οὐδὲ προσεγκαλῶ σοι,
τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ παλῶν·
μυμψιμοίρων γάρ, καὶ οὐκ
Αφροδίτης τὰ βιαῦτα.
Ερμ. καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ
αὐτά μιν ἡριτό. Διὸ μὴ χαλι-
πῶς ἔχει, μέδ' οἷον μπου-
κλῆν, ἢ τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ

Veneris. MER. Etiam hac ferme eadem interrogavi me:
quid obrem grauiter ne feras, neve putes eò minus conse-
cuturam esse te, quòd huic quoque simplicitate & absque
dela

feris. MER. Nihil mali,
Minerva, hoc: neque etiam
contra vos, sed interrogabat
me, an uxore adhuc careret
Paris. MIN. Quamobrem
rem igitur hoc superstitione
se a se illa curat? MER.
Nescio. Aiebat igitur quòd
temerè ita in mentem venis-
set hoc, neque ex composito
interrogasset me. MIN.
Quid ergo? caretne uxore
adhuc? MER. Non viden-
tur MIN. Quid autem?
bellicæ ne rei studio aliquo
teneatur, atque amans gloriæ
est, an nihil aliud quàm bu-
bulcus est? MER. Verum
quidem non possum dicere:
coniecturam autem facere
licet, iuuenis cum sit, etià hæ-
res consequi illum cupere,
ac velle præcipuè in præliis
esse se. VEN. Vides? nihil
ego nunc conqueror, neque
crimini verto tibi, quòd cum
hæc seorsim nunc loqueris.
Querulorum enim hoc, non

ΗΡΑΣ ΚΑΙ
Λήτης.

IVNONIS ET
Latona.

Eodem Interprete.

IVNO.

Κ Αλλὰ μὲν ἦ, ὦ Λητοῖ, καὶ
τὰ τέκνα ἱτρικὸν ὦ
Λητ. Λητ. ὁ παῖς, ὦ
Ηρα, ζοῖς τες τίκταν Διὸς ἀμύ-
θα, οἱ ὅτι Ἡφαιστὸς ἔκρυ. Ηρ.
ἀπ' οὗτο μὲν ὁ χαλὸς, ὅμως
ἡρώσιμός γε δέ, τεχνίτης ὦν
ἄεις, καὶ κατακτικὸς μηκύν
ἡμῖν τὸν ἔρανόν καὶ τὴν Α-
φροδίτῃν ἱγνυμὲν, καὶ σπυρίδα
ἵστα πρὸς αὐτ. οἱ δὲ Λητ. ἀπὸ Λητ.,
ἡ δὲ αὐτὴ ἀρρηνικὴ πύρα ἔμει-
πεν, καὶ ὄρας, καὶ τὸ τελευτῶσαν
ἐς τὴν σκυθίαν ἀπελθοῦσα,
πάντῃ ἵστασιμ. οἱ αἰδία ἱγνο-
κνοῦσα, καὶ μιμημένη τὸς
σκύθας αὐτὸς, ἀνθρωποφά-
γους ὄντας. ὁ δὲ Απόλλων
προσποιᾶται μὲν πάντα ἡδὲ
σκι καὶ ζῳόφην, καὶ λιθαί-
αν, καὶ ἱατρὸς εἶναι καὶ μαν-
τῶναι, καὶ κατασησάμεν
ἱρασθεία ἡ μαντικῆς, τὸ μὲν
ἱρ

P Vlcros ^a enim uerō
Latona ^o liberor
procreasti Ioui. LA-
TO. Non enim omnes, ὁ Iu-
no, tales parere possumus,
qualis ^b Vulcanus est. IVN.
At hic ^c claudus quidem, ve-
tilis certè tamen ^d est, ^d arti-
fex optimus existens, ac cæ-
lum nobis exornauit quoq.,
^e Veneremq. uxorem duxit,
à qua ^o studiosè obserua-
tur. Contrà autem, ^f tuorum
liberorum altera quidem vi-
rilis ultra modum, ^o & mon-
tiuaga est. ^o postremò ^h in
Scythiam quoque profecta,
omnes sciunt qualia come-
dat, hospites maciando, ac
Scythas ipsos imitando, qui
humana carne vescuntur. ⁱ A-
pollo autem simulat quidem
omnia scire sese, ^k iacula-
ri, ^l ciuthara canere, ^o

^m medicū esse, ⁿ vaticinari: ^o erictis vaticinandi tabernis
hic in

ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ,
καὶ ἐν Διδύμοις, ἔξαπατᾷ
τὰς μωμῆνους αὐτῶ, λοξὰ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἐκά-
στην τῆς ἐρωτήσεως ἀπκρι-
νόμενῳ, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι
τὸ σφάλμα. καὶ πλεῖστοι μὲν
ἀπὸ τοῦ τοῖσδε πομποῖ γὰρ οἱ
ἀνόντοι, καὶ παρίχοντο αὐ-
τὰς καταγοητεύουσαι. πλεῖστον
οὐκ ἀγνοοῦται γὰρ ὑπὸ τῶν συ-
νιτωτέρων, τὰ πομπὰ τετρα-
ταύμεν. αὐτὸς γοῶν δὲ μάν-
τις ἡ νόα, ὅτι φρονέσῃ μὲν
τὸν ἐρώμενον ὡς δίσκον, οὐ
προειμυνοῦσα δὲ ἴσως φού-
ξεται αὐτὸν ἢ δάφνην, ἢ ταῦτα,
οὕτως καλὸν καὶ κομῆ-
τὴν ὄντα. ὥς δὲ ὁρῶ καθό-
τι καμνιτεκνοτέρα τῆς Νιό-
βης ἰδοῦσας. Λητ. ταῦτα μὲν
τοῖς τέκναις, ἢ ξυνοχλόνῳ,
καὶ ὁ ψευδόμεαντις, οἶδα ὅ-
πως λυπᾷ σε ὁρῶμενα ἐν τοῖς
θεοῖς. καὶ μάλιστα, ὅταν ἢ μὲν
ἐπαυνοῦται τὸ κάμνῳ, ὁ δὲ
ἐπιθαίβῃ ἐν τῷ συμποσίῳ,
θανματόμενῳ ὑφ' ἀπάντων.

Ηρ.

dem ob pulchritudinem laudatur, ille autem eitharam per-
fonat in conuiuio, omnibus ipsum admiratione prosequētibz.

hic in ° Delphis, illic P in Cla-
ro & ° Didymus, decipit con-
sulētes se, obliqua et in virā-
que partē quāstionis propo-
sita inclinantia respondēn-
do, ne videlicet erroris pos-
sit damnari atque ita ex hoc
quāstū facit, & dītescit. Mul-
ti enim amentes sunt, scēq i-
psos exhibent prestigijs dela-
dendos. Verūm non ignora-
tur utique à prudentioribus,
quòd pleraque falsa ac ficta
dicuntur: quippe ille ipse va-
tes ignorabat, quòd interfe-
cturus t amasium suū esset di-
sco: neq prādixerat ipse sibi,
quòd ° fugitura ipsum esset
Daphne, idēq t adeò formo-
sum u atq comatum. Quare
nō video quā causā pulchrio-
res liberos te quā^x Nioben
illam procreasse putāris.
LAT. At verò liberi hi, hos-
pitum matritrix ista videli-
cet, & mendax vaticinator
ille, scio quo pacto mordeāt
te, dū cōspiciuntur inter deos:

& maxime quando hæc quis

Ηρ. ἐγὼ λασσα, ὦ Λητώϊ. ἰκῶν ὁ
θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, αἰ
τὰ δίκαια αἰ μῦσαι δικάσαι
ἤθελον, ἀπιδραγν ἄρ αὐτὸς
ἡρατίσας τῇ μουσικῇ; νυνὶ δὲ
κατασοφιδῆς ἄθλιος ἀπὸς
πῶλον, ἀδίκως ἄλυσ. ἢ διὰ
λίαν παρθένος, ὅτω καλῆς
εἰμι, ὥς ἐπὶ ἐμαυτῶν ὁφείσας
ὑπὸ τῶ Ἀχταίωνος, φοβηθεῖσα
μὴ ὁ ντανίσκος ἐξαγορεύσῃ
τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐ-
τῇ τὸς λεῖπας. ἡ δὲ ἤρῃς, ὅ-
τι ὅλῃ τὰς τικέσας ἐμαυτοῦ,
παρθένος γὰρ αὐτὴ ὄσα. Λη.
μήγα, ὦ Ηρα, φρουρῆς, ὅτι ξύ-
νη τῷ Διὶ, καὶ συμβασιλεύσας
αὐτῷ, καὶ δῖα τὸ ὑβείσας ἀ-
δίκως. πῶλόν ἀπ' ὁφθαλμοῦ σε
μὲν ὁ λόγον αὐτῆς διακρύβου-
σιν, ὁ πόταρ σε κατὰ ληπὸν ἐς
τὴν γῆν κατὰ τῶν καὶ ἡ λυ-
κὸς γινώσκῃ.

metu contumeliosa es. Veruntamen videbo te non ita multo
post rursus lachrymantem, quando te relicta in terram des-
cenderis ille, B in taurum aut C cygnum conuersis.

IVN. Nequeo risum contin-
nere, Laiona. Illum ne admi-
rantur? Y quem Marfys, si
iuste modo iudicare Musæ
voluissent, excoriasse meri-
tò, ut qui ipse in Musica vi-
cerat: nunc autē circumuens
tus miser ille perijt, iniuste sa-
nè damnatus. Hæc autē fors
mosa tua virgo, ita farsmosa
nimirum est, ut posteaquam
animaduertit sese & conspe-
ctam ab Actæone fuisse, ve-
ritate ne adolescens ille turpi-
tudinem ipsius euulgaret, im-
miserit illi canes: ut interim
non dicam, quod neq; partu-
rientibus A obstetricatura
fuiſſet, si virgo utiq; ipsa
foret. LAT. Valdè animo
elato es, Iuno. eò quòd cum
Ioue concumbis, & vnà cum
eo regnas: & propterea absq;

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

L Aiona Cœti Titanis filia, à Ioue oppressa. ex eo gemi-
nam cœcepit prolem, Apollinem videlicet & Dianā,
quod Iuno ad eò egrè tulit, ut immisso cōtra illam Py-
thone

thone serpente, per totum terrarū orbem pellicem persecuta sit, donec errando ad sororem Asterien in insulā Orthygiā peruenisset, à qua suscepta est, ibiq; Dianam peperit, quæ euestigiō obstetricis officium in nascituro fratre matri præstitit, & Apollinem nascentem suscepit, qui adultus mox Pythonem interfecit, & petentibus cœpit dare responsa Ouid. 6. Metam.

Magna gemelli paræ venerantur numina diuæ.

Plin. lib. 34. Latona puerpera Dianam & Apollinē infantem sustinens. Porro Ortygia insula Delos postea vocari cœpit, quod cum antea aquismersa fuisset, subito Iouis iussu conspicua fuerit reddita. Nam Ὀρτυγία Græci dicunt, quod nos ostendere, seu manifestare. Vide inter marinos Iridis & Neptuni dialogum, in quo de Latonæ puerperio, & Delos insula ut emerferit.

a PVLCHROS liberos.] Apollinem & Dianam. Latona liberorū vituperatio & commendatio. b Vulcanus.] Iouis & Innonis filius ob deformitatem cælo in Lemnum insulam deiectus, ubi ab Eurymone Oceani filia, & Thetide nutritus est. Ea autem ruina, quæ de cælo decidit, claudus factus est.

c Claudus quidē.] Vulcani cōmendatio hic, sed vituperatio de sacrificijs habetur, ubi scribitur, Iunonē citra virilem congressum subuoluntaneo conceptu grauidam, Vulcanū edidisse, atq; eum quidem non admodum fortunatū, verum excusorem ac fabrum æuariū: quiq; perpetuō tū in igni, tū in fumo versetur. Tum autē ne pedibus quidem integris: claudicare enim ē ruina, cum à Ioue præceptus datus esset e cælo. Quod vi Lemni pro sua bonitate eum, dum adhuc ferretur in aëre, suscepissent, perierat nobis Vulcanus nō aliter quā Astyanax e turri deiectus. d Attifex. opt. exist.] Fingitur deorū faber, & Ioui fulmina, dysq; arma aduersus Gigantes fabricasse. Officinam habere fertur in Lemno, & Cyclopes ministros. Cic. lib. 3 de Nat. deor. Tertius ē Ioue & Iunonē, Lemni fabricæ traditur præfuisse, e Venerē uxorem duxit.] Admissus non est ad deorum mensam, quin etiam cū Minervæ nuptias expetisset, repulsam passus est. Unde Virgilius Ecl. 4:

Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est,

Aliam deinde sibi uxorem querens, Venerem duxit, quā postea
 una cum Marte in adulterio deprehendit. f. Tuorū liberor.]
 Diana obirectatio. A Iunone accusata, à Larona defenditur.
 g. Montiuaga.] Stat. in Achill. Littora multum mon-
 tiuagæ dilecta deæ. & Horatius lib. 4. Carm. Hæc ob virgi-
 nitatis amorem fertur hominum consortia fugisse, & venanda
 sylvas incoluisse. Ob hanc causam sylvarum & nemorum dea
 putabatur. h. In Scyth. prof.] Septentrionalem regionem à
 meridie Tauro terminatam laudatissimum templum habuit in
 Taurico, vbi carne tentū humana lisabatur. Fucrunt autem &
 Scythæ & Tauri, siue Sarmata inhospitales, moribusque im-
 manissimis, ut qui hospites omnes Dianæ solerent immolare. Ve-
 scebantur humanis carnibus, & interfectorum caluarias ha-
 bebant pro pateris. i. Apollo om. scire.] Apollinem artium
 prasidem ex Homeri & Orphei hymnis colligimus. k. Iacula-
 ri.] Arcum & sagittas habere scribunt, sum iaculatore & sa-
 gittarium faciunt, ac in Græcos sagittas immittentem. l. Ci-
 thara carnere.] Citharædum ac citharædorum deum patavis
 antiquitas. m. Medicum esse.] Medicina inventorem, ac i-
 psam etiam medicum constituerunt. n. Vaticinari.] Vatem,
 & vaticinij deū existimant, & pro vate diuino accipiūt o Del-
 phis.] Delphorum oraculum notissimum, quod summam fidem
 apud mortales obtinuit. Creditum enim est antiquitus, nullum
 oraculum fuisse certius, quā Apollinis. p. In Claro.] Isaaci-
 Lycophronis interpres, Clarum montem & urbem, non longè à
 Colophone ponit, vbi fuerit Clarus Apollo. q. Didymis.]
 Fuit apud Miletum templum Apolloni dicatum, dictum & Di-
 dymum ab Apolline Didymeo, & gemina species. r. Amasiū
 suum.] Hyacinthum, cuius fabula est notissima, vel ex proxi-
 mē precedenti dialogo Mercurij & Apollonis. s. Fugitura
 esset Daphne.] Thessala virguncula, quæ vim Apollinis fu-
 giens conuersa est in laurum. Martialis libro 11: Torquebat
 Phœbum Daphne fugitiua. t. Adcò formosum.] Vir-
 gilius in Bucol. Orphi Calliopæa Lino formosus Apollo.
 u. Atque comatum.] Hinc intonsus. x. Nioben.] Niobe
 Tantali filia, Amphionis vxor, liberos ex eo suscepit duodecim,
 sex mares, totidemque feminas. Hæc liberorum multitudine, &
 pulchri-

pulchritudine ferox, Latonam pro se contemnere ausa est, cum diceret illam duos solum perperisse. Apollinem & Dianā. Idcirco Dii hac contumelia offensi, Nioba si in ad unū incrementum: Hæc Homeri interpretæ Il. ω. γ. Quæ Marfyas.] Plat. & Ovid. Satyrum fuisse scribunt. Palæphatos ἀργοίνας vocat generaliori vocabulo. Eius fabula refertur ab Hygino, Τητεια: de eius certamine & excoꝛiatione Ovidio. Fast. Diod. Sicul. & in Tragopodagra annos. Luciani. & Cōspectam ab Actæone.] Aetionis, qui à canibus laceratus iraditur. fabula est notissima Obstetricatura.] Diana Lucina parientibus favere creditur. Virgil. Casta fauce Lucina, tuus iam regnat Apollo. Eius autem proprium munus est distendere corporis rimas, & meatibus viam dare, quod accelerando partus salutare est.

B In Taurum.] Iupiter salutissimus nihil non factus propter mulieres in Tauri speciem transformatus, Europam Agenoris regis Phœnicum filiam rapuit, & per mare in Cretam transuexit. C Cygnum conuersus.] Cum Nemefi Oceani filia in anserem mutato concubuit.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Irridet prolem Latonæ liuēda Iuno,

Ediderit tetrum quum tamen ipsa fabrum.

Fabula naturam ostendit Iunonis acerbæ,

Quæ se supremi tacet ubique toro.

PVL-

CHROS enim v.] ἐνείδισμῳ. Non n. om. tales pár.] ἀποείδισμός. Artifex. op. exist.] ἐπαμ. Ἐφάιστος. Cælum nobis exor.] ἀποπόδδσις ψεύκη μελομῶ. Illic in Cla.] Postremi membri exposito. Obliqua & in vtr.] Apollinis oracula ἐπαμφοτελέζω. Verum non.] ἐπιχελεας. Ipse vates.] ἐπιμαρτυρία. Idque ad cō.] ἀπολογία ἐν ἡπικῇ. Quare non video.] Conclusio per collationem. At verò liberi.] ἀγομισίς τῶ ἀντῶν. Ob pulchrit. laud.] ἀπεισιγνώγηται ἐπαμρον. Nequeo risum.] Irrisio. Illūmne.] Infi- ciatio. Ut qui ipse.] Approbatio. Hæc aut form.] Altera pars de Dianæ fabula. Ut integim non dicā.] παραλαίαν. Valdè an. el. es.] Conclusio σκαπλή. Ast ego quæ Danaū Incedo regina, Iouisq; Et soror & coniunx. Veruntamen.] ἀπειλή.

ΘΕΩΝ ΚΡΙ-
σις.

DEARVM IV-
dicium.

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

ΕΡμῆ, λαβὼν ταῦτι τὸ
μῦθον, ἀπιθίῃς τῶν
Φρυγίαν, παρὰ τὸν
Πειάμην πᾶσι δα τὸν βουκόλον
(ὅτι μὲν δὲ τῆς ἰδύης ἐν ὠτῷ Γαρ-
γάρῳ) καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν. ὁ-
τι σι, ὦ Πάρι· λαλῶν ὁ βὺς
ἐπαδὴ λαλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ
ὥφός τε ἰρωτικά, δικάσαι
τοῖς θεοῖς, ἢ τις αὐτῶν ἢ λαλ-
αίῃ ἐστί. Σὺ δὲ ἀγῶν ὦ τὸ ἀ-
θλον, ἢ νικῶσα λαβίτω τὸ μῦ-
θον. ὦρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐ-
τοῖς ἀπιθῆαι πρὸς τὸν δίκασ-
τῆν. ἔγὼ δὲ ἀποθοῦμαι τῶν
δίκων, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγα-
πῶν. καὶ ἔγχε οἶόν τε λῶ, ἢ δῖος
ἄρ' ἀπάσας νυνικῶς ἔϊδον,
ἄλως τε καὶ ἀνάγκη, μὴ τὸ
κακιστῆρον ἀφ' οὗτα, πάντως
ἀπεχθάνωμαι τοῖς πλεόστοι.
δῖε

Mercuri, accepto
hoc pomum abi in
Phrygiā ad^a Pria-
mī filium, pastorem armen-
ti (pascit autem in Ida mon-
te, qua parte Gargarum
vocant) ac dic illi: Iupiter,
inquiens, ὁ Pari, iubet te,
posteaquam ὦ ipse formo-
sus es, ὦ rerum amatorias
rum doctus, sententiam fer-
re inter deas, qua' nam il-
larum omnium formosissi-
ma sit. Certaminis autem
præmium, ea quæ vicerit,
pomum accipiat. Porro tem-
pus iam est, ut ὦ ipsa vos
abeatis ad iudicem. Ego
verò ablego à me arbitrium,
ut qui ex aquo omnes vos as-
tem: ac, si modò possibi-
le foret, libenter omnes vos
victrices videre vellem, præ-

ferim quando ὦ necesse est. qui vni pulchritudinis summam
adiudicabit, eū omnino in odium cæterarū pluriū incurrere.

Quare.

ἥτα ταῦτο μὲν αὐτὸς οὐκ ἔ-
πιτάδσας ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ
ναυίας αὐτὸς ὁ φρὺξ, ἰφ' ὅν
ἀπιτὴ, βασιλικὸς μὲν ἐστὶ, καὶ
Γανυμήδους τοῦτου ξυγγε-
νὴς, τὰμα δὲ ἀφελὴς καὶ ὁ-
ραθ', ποῦκ' ἄν τις αὐτὸν ἀ-
παξιώσαι τοιαύτης θίαις.
Αφρ. ἰγὼ μὲν, ὦ ξὺν, ἔτι καὶ
τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσας
ὑμῖν δικαστὴν, θαρρῶσα βα-
διοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδασιν.
τί γὰρ ἄν καὶ μωμῶσαυτό μιν
καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀρίστων
τὸν ἀνθρώπων. Ηρα. οὐδ' ἔτι
μῆς, ὦ Αφροδίτη, διδίας
μιν, οὐδ' ἄν ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπι-
πρατὴ τὴν δίαταμ. ἀλλὰ δι-
χόμιθα καὶ τοῦτο, ὅς τις ἄν
ἔτι, τὸν Πάριν. Ζ. ἔτι καὶ σοὶ
ταῦτα, ὦ θυγάτηρ, ἰσχυροκῆ;
τί φῆς; ἀπρόφει, καὶ ἰρυ-
θρίας; ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ ἀ-
διδόαι γὰρ τοιαῦτα, ὑμῶν
τῶν παρθένων. ἐπινώας δὲ
ἔμωι. ἀπιτὴ οὐκ καὶ ὅπως
μὴ χαλιπρήνῃτε ὡς δικαστῆς
ἐνφικημένοι, μηδὲ κακὸν
ἐντρέψωδι ὡς ναυίσκος.
ὡς videte né infensores fiatis iudici, quæcunque victæ fue-
ritis : néve malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo.

Quare equidem ipse vobis
idoneus iudex non sum: ado-
lescens autē ille Phrygius, ad
quem hinc abitis, regio qui-
dem genere prognatus est, &
Ganymedis huius cognatus:
ceterum simplex & monta-
nus: neq̃ quisquam illum co-
gnitione hac indignum me-
rito putaverit. VEN. Ego
verò, Iupiter, etiam si Momū
ipsum præstituas nobis iudi-
cē, præsentī animo iura sum
ad documētum mei prabē-
dum. Quid enim adeò repre-
hēderit ille in me? Sed opor-
tet etiam hisce placere homi-
nem. IVN. Neq̃ nos, Venus,
timemus quicquam, et iam si
Mars iste tuus b̄ electus sit ar-
biter: sed recipimus & hunc
Parin, quisquis etiam fuerit,
IUP. Num igitur & tibi ear-
dem hæc, filia, placent? quid
respondes? auertis te, & eru-
bescis? Est quidem peculiar-
re hoc virginibus vobis, ve-
recūdia affici erga talia. sed
tamen annuis. Abite igitur,

οὐ γὰρ οἶόν τι ἐπίσης ἄνα
 καλὰς ψάσας. ΕΡ. προΐω-
 μιν ὦθ' ἡς φρυγίας, ἐγὼ
 μὲν ἡγούμενος. ὑμεῖς δὲ μὴ
 βραδίως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ
 θαρρῆτε. οἶδα ἐγὼ τὸν ψά-
 σον. νιανίας ἐστὶ καλὸς, καὶ
 τὰ καὶ ἱρατικὸς, καὶ τὰ τοῖς
 αὐτὰ κείνῃ ἱκανώτατος, ἐν
 ἄρ' ἔχοντος δικάσαντος κακῶς.
 ΑΦΡΟ. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγα-
 θόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λίγης τὸ
 δίκαιον ἡμῖν μὲν τὸν δίκας-
 πλῶ, πότερα δὲ ἀγαθός ἐστιν
 οὗτος, καὶ καὶ γυνὴ τις αὐτῷ
 σὺν ἔσιν, ΕΡ. οὐ παντὶ καὶ
 ἀγαθός ἐστιν, ὃ ἀφροδίτη.
 ΑΦΡΟ. πῶς λίγης, ΕΡ. δο-
 κῆ τις αὐτῷ συνοικεῖν ἰδαία
 γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος
 δὲ καὶ δεινῶς ὄρατος, ἀπ' οὐ
 σφόδρα προσέχων αὐτῇ ἰοι-
 κί. τίς ἔστι δὲ οὗτος ἐν τῇ ταύ-
 τῃ ἰρῶτι; ΑΦΡΟ. ἅπας ἡρό-
 μω. ΑΘΗ. παραπροσβύας, ὃ
 οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογῶ-
 μενος;

consueti : sed non admodum adhibere animum ipsi vide-
 tur. Cu-asi-gitur gratia hæc interrogas? VEN. Nullius
 sanè rei, sed ita temerè in mentem venit. MEN. Malè les-
 gationem obis, heu tu, qui priuatim cum hac consilia con-
 feris.

Neque enim fieri potest ut
 equaliter omnes formosæ si-
 tis. MER. Procedamus
 ergo rectè versus Phrygiam.
 Ac ego quidem præibo, vos
 autem non leniè et sequimini
 mihi, et bono animo este.
 Novi ego Paridem hunc: a-
 dolescens est formosus, et
 quod ad cetera attinet, an-
 mori deditus, et ad talia di-
 scerptanda maximè idoneus:
 neque ille facile iudicauerit
 malè. VEN. Hoc quin-
 dem totum bene, atque
 pro me narras, iustum vides
 licet esse nobis iudicem. U-
 trum autem et uxore adhuc
 caret hic, an et mulier quæ-
 piam ipsi cohabitât? MER.
 Non omnino absque uxore
 est, Venus. VEN. Quo-
 modo hoc dicis? MER. Vi-
 detur quædam cum eo han-
 bitare mulier Idæa, sic fas-
 tis formosa, ceterùm rustica,
 atque inter montes malè

μιν; Ερ. οὐδὲν, δ' ἄ-
θλω. Δανὸν, οὐδ' καθ' ὑ-
μῶν· ἀπ' ἡρώ τοι, εἰ ἄγα-
μ; ὁ Πάρις δ' ἔστιν. Αθ. ὡς
ἀν τί τοῦδ' πολυπραγμονοῦ-
σα; Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ'
οὗν ὅτι ἄπας ἐπιπλῶν, οὐκ
ἐξεπίτηδ' ἡρώ τοι. Αθ. τί
οὗν, ἄγαμέμνῳ; Ερ. οὐ
δοκῶ. Αθ. τί δ' τῶν πο-
λεμικῶν ἔστιν αὐτῷ ἐπιπλῶ-
μία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ
πᾶν βουκόλ; Ερ. τὸ
μῦθ' ἀληθές οὐκ ἔχω λίσσασθαι,
ἀπ' αὐτοῦ δ' ἔχειν ὄντα, καὶ
τούτων ὁρίσασθαι τυχεῖν, καὶ
βούλησθαι ἄν πρώτον αὐτὸν
εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφρ.
ὅρα; οὐδὲν ἔξω μίμφο-
μαι, οὐδ' προσεγκαλῶ σοι,
τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ λαλῆναι
μυμφοίρων ἦν, καὶ οὐκ
Αφροδίτης τὰ ἑαυτῶν.
Ερμ. καὶ αὕτη ἀχαιῶν τὰ
αὐτὰ μὲν ἡρώ. Διὸ μὴ χαλε-
πῶς ἔχει, κἀδ' οἷον μισοῦ-
κ' ἔστιν, ἢ τι καὶ ταύτῃ κατὰ
τὸ

fers. MER. Nihil mali,
Minerva, hoc: neque etiam
contra vos, sed interrogabat
me, an uxore adhuc careret
Paris. MIN. Quamobrem
igitur hoc superstitionis
se a se illa curat? MER.
Nescio. Aiebat igitur quod
temerè ita in mentem venis-
set hoc, neque ex composito
interrogasset me. MIN.
Quid ergo? carène uxore
adhuc? MER. Non vide-
tur MIN. Quid autem?
bellicæ ne rei studio aliquo
teneatur, atque amans gloriæ
est, an nihil aliud quam bu-
bulcuse est? MER. Verum
quidem non possum dicere:
coniecturam autem facere
licet, iuuenis cum sit, etiā hæc
res consequi illum cupere,
ac velle præcipuè in præliis
esse. VEN. Vides? nihil
ego nunc conqueror, neque
crimini verto tibi, quod cum
hæc seorsim nunc loqueris.
Querulorum enim hoc, non

Veneris. MER. Etiam hæc ferè eadem interrogavit me:
quamobrem graviter ne feras, nève putes eò minus conse-
cuturam esse te, quod huic quoque simplicitè & absque
dolo

τὸ ἀπλοῦν ἀπικεινάμην. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντων, ἀπὸ πάσαις τῶν ἀστέρων, καὶ σχεδὸν γὰρ κατὰ τὴν Φρυγίαν ἵσμεν. ἰδὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδῶν ὄρεω, καὶ τὸ Γάργαρον ὄλον ἀκελῶς· αἱ δὲ τὴν ἱστατάμην, καὶ αὐτὸν τὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάειν. Ἡρ. ὅπου δὲ δεῖ; οὐ γὰρ καὶ μοὶ φαίνεται. Ερ. ταύτη, ὧ Ἡρα, πρὸς τὰ λαυὰ σκόπη, μὴ πρὸς ἄκρην ὡς ὄρεα. παρὰ δὲ τὴν πλεονάζον, οὗ τὸ ἄντρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὄρεα. Ἡρα. ἀπὸ οὐκ ὄρεω τὴν ἀγέλην. Ερ. τί φῆς; οὐκ ὄρεα βοῖδια κατὰ τὸν ἑμὸν οὐτως ἰσχυρόν, ἐκ μίσην τῶν πτηνῶν προερχόμενα; καὶ τίνα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταβίοντα, καλαύροπα ἔχοντα, καὶ ἀνέροντα μὴ πρόσσω δασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην; Ἡρα. ὄρεω νῦν, ἀγέλην δὲ δεῖ. Ερ. ἀπὸ ἑκῆν. ἰσχυρὸν δὲ πλεονάζον ἵσμεν, ἐπὶ τῆς γῆς, αἱ

dolo respondi. Verūminareta dum sermones cedimus, iam multum progressi, reliquimus post nos stellas, & propemodum Phrygiam contingimus. Ego verò etiam Idam video, adeoque totum Gargarum exactè: &, si non fallor, ipsum quoque iudicem vestrum Paridem. IVNO. Vbi autem is est? neque enim ipsa etiam video illum.

MERCVR. Hac versum, Iuno, ad sinistram respice, non ad summum montem, sed secundum latus, ubi antum illud & armentum vides. IVNO. At non video armenium. MERCVR. Quid ais? annon vides buculas secundum meum hunc digitum, ex medijs rupibus progredientes: & quendam à scopulo deorsum currentem, pedum manu tenentem, & prohibentem ne longius dispergatur armentum? IVNO. Video nunc tandem, si modò ille

est. MER. Ille verò. Sed quia propè iam sumus, in terram.

ἡ Διοκῆ, κατὰσάντων βαδίζωμεν, ἵνα μὴ σταράξωμεν αὐτὸν ἀνωθὺν ἐξ ἀφαινοῦς καθιπτάμενοι. **Ηρα.** εὖ λίγας, καὶ οὐτὼ ποιώμεν. ἰπὰ δὲ κατιβλάκαμεν, ὦ ρασοί, ὦ Αφροδίτη, προΐεσθαι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. σὺ γάρ, ὥς τὸ ἀκὸς, ἔμπρησθ' ἔστι τοῦ χυεῖου, πολυλάκεις, ὡς λόγῳ, κατιβλάσασα πρὸς Ἀγγίλῳ. **Αφροδ.** οὐ σφόδρα, ὦ **Ηρα**, τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκόμμασι. **Ερμ.** ἀπ' οὐρανὸν ἡμῖν ἡγήσομαι, καὶ ἥρ' αὐτὸς ἐν δίοτρίῃ τῇ Ἰδῇ, ὅπότε ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μερακίου τοῦ φρυγός. καὶ πομπάκεις δὲ ἕρπο ἡλθορ, ὅπ' ἰκένοιν κατὰ πημφθῆς εἰς ἱπισκοπλὺ τοῦ παιδός. καὶ ὅπότε ἡδὴ ἐν ὧ ἀνέω λῶ, συμπαραπτάμεν αὐτῷ, καὶ συνκουφίσον τὸν καλόν. καὶ ἄγε μίμνημαι, ἅρ' ταῦτα τῆς πίπρας αὐτὸν ἀνέρπασεν. ὁ μὲν ἥρ' τότε ἰτυχε θεῖσιν πρὸς τὸ ποίμνιον κατα-

si videtur, demissi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum supernè ex improviso deuolando. **IUNO** Recitè dicis, atque ita faciamus. Caterùm posteaquam descendimus, tuum iam est **Venus**, ut praeas, ac viam nobis ducendo commōstres. Tu enim, ut consentaneum est, locorum perita es, quippe quae sapiūs, ut fertur fama, huc ad Anchisen descendere. **VENVS.** Non admodum, **Iuno**, me tua ista mouet dicacitas. **MERCVR.** At igitur ego vos ducam nam & ipse frequenter in *Ida* versatus sum, quando *Iupiter* amabat adolescentulum istum d' *Phrygium*: ac sapiūs huc veni ab illo missus, ut quid ageres puer, obseruarem: & cū tam in aquilam conuersus esset, vnά quoque e cū ipso aderam, & vnά formosum illum subleuabam. Et, si modò satis memini, ab hac ipsa rupe illū in sublime ab-

ripuit. Nam hic quidem forit̃ tum fistula canebat ad ouile
Iupiter

καταπλάμνῃ· ὃ δ' ὀπίωσθ' αὐ-
τοῦ ὁ Ζεύς, κοῦφως μάλα· Ζεὺς
δυνεῖ πειθεσθῆναι, καὶ τῷ νό-
ματι τῶν ἐπὶ τῇ λιπαρῇ τιάν-
ραρ δακῶν, ἀνέφρι τὸν
παῖδα τιταραγμένον, καὶ τῷ
πραχέῳ ἀπιδραμμένῳ αὐ-
τὸν ἀφελήποντα. τότε οὖν ἐ-
ζὼ τὴν σύειγα ἱλαβον, ἀφ-
βιβλήκῃ ᾧ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
Διόους. ἀπὸ γὰρ ὁ Διαιτη-
τὴς οὐβόσι πηλοῖον, ὥς πε-
σάπωμεν αὐτόν. χαῖρε, ὦ
βουκόλι. Πά. νῦν καὶ σύ-
ζε, ὦ νιανίσκι. τίς δ' ἄρ', Διῶς
ροᾶσθαι πρὸς ὑμᾶς; ἢ τίνας
ταύτας ἄγεις τὰς γυναικας;
οὐ γὰρ ἐπιτίδῃαι ὀρεοπο-
λῆν, οὐτω γὰρ οὔσαι καλᾶί.
Ερ. ἀπ' οὐ γυναικῶν εἰσίμ.
Ηραρ δ', ὦ Πάρι, καὶ Ἀθη-
νᾶν, καὶ Ἀφροδίτῃν ὀρεῖς,
αἶμαί τὸν Ερμῆν ἀπὲς ἄλγος
ὁ Ζεὺς. ἀπὸ τί τρίμας, καὶ
ὠχρίᾳς; μὴ δίδιθι' χαλκῶ-
πὸν γὰρ οὐδὲν. λιπὸν δὲ σε
δικαστῶν γυγῆσαι τοῦ κάλ-
λους αὐτῶν. ἱππὸν δὲ γὰρ φησι
καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς
τὰ

doquidem enim, inquit, & formosus ipse es, & doctus
rerum

*Jupiter autem à tergo ipsi de
uolans, leuiter admodum on-
guibus circumiectis, & ore in-
tiaram, quam super caput
habebat, impresso, in alium
sustulit puerum, perturba-
tum, & ceruice reflexam in
psum intuentem. Tum igitur
ego fistulam sustuli: ab-
iecerat enim illam præ timo-
re. Atenim arbitre hic pro-
pè est, quare compellemus i-
sum. Salue bubulce. P A-
R I S. Et tu ceriè adolescēs.
Quis autem ipse es qui huc
ad nos adueneris: aut quā-
nam has adducis mulieres?
Non enim eiusmodi apparēt,
quæ in montibus versari con-
modè queant, formosæ adeò
cū sint. M E R C. At non
sunt mulieres. Iunonem ve-
rò, Pari, & Minervam, &
Venærem vides, & me Mercu-
rium videlicet Jupiter ad
te misit. Sed quid tremis
& expallescis? ne metue: ni-
hil enim periculi hic. Iubet
autem, te iudicem esse pul-
chritudinis ipsarum. Quan-*

τὰ ἱρωτικά, σοὶ τὴν γυναικὶν
ἐπιτρέπω. τὸ δ' ἄνθρωπος τὸν
ἄθλον ἔσθ, ἀναγνὼς τὸ μῦθον.
Ἀλλ. φίρ' ἴδω τί καὶ βύ-
λῃται· καλὴ, φησι, λαβίτω.
πῶς ἄρ' ἔρ, ὧ Δίσι ποτα Ερμῆ,
ἠλωθήσῃ ἐν θυγὸς αὐτῆς,
καὶ ἄγροικος ὦρ, Δικαστὴς γι-
νέσθι παραδόξῃ θείας, καὶ μέ-
ζον· ἢ κατὰ βουκόλους; τὲ γὰρ
τοιαῦτα κείνῃ, τῶρ ἄδρῳ
μᾶλλον, καὶ ἀσικῶν. τὸ δ' ἱε-
ρὸν, αἴγα μὲν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ
ἢ κατῶν, καὶ δάμαλις ἄη-
λης δαμάλις, τάχ' ἄρ Δικέ-
σαιμι κατὰ τὴν τέχνην. ἄνθρω-
ποι πάσαι τε ὁμοίως λαλοῦν, καὶ
ἐκ αἰδ' ὅπως ἄρ τις ἀπὸ τῆς ἐ-
τίρας ἐπὶ τὴν ἐτίραν μετα-
γάγοι τὸ ὅψιν ἄσπασας. ὅ-
τ' ἄρ ἐθελὼ ἀείσασθαι ῥαδίως.
ἀλλ' ἔνθα ἄρ ἀπείρεσθαι ὁπῶς
νομ, τοῦτ' ἔχεται, καὶ τὸ παρ-
ρῶν ἱκανῶ, καὶ ἐπ' ἄλλοι μὲν
ταβῇ καὶ πᾶσι καλὸν ὄρεα, καὶ
παραμίνε, καὶ ἐπὶ τὴν πηλοσίον
παραλαμβάνει. καὶ ὅπως
πικρίει

dat. Inde si ad aliud transferis, etiam illud formosum videt,
 & immoratur: & semper ab ijs quæ propria sunt, ceu
 per successione[m] excipitur. Et in summa, circumfusa mihi
 est

rerum amatoriarum, cognitionem hanc tibi commendo: ceteraminis autem primum scies lecto hoc pomo. PA. Cedo, ut videam quid sibi etiam velit. Pulchra, inquit, capiat. Quo pacto igitur, & here Mercuri, potero ego, mortalis cum sum ipse ac rusticus, iudex esse tam inopinati spectaculi, & maioris adeo quam pro bubulci capiti? Nam huiusmodi causas disceptare, delicatiorum atque urbanorum magis est.

Quod autem ad me attinet, vira capella formosior altera sit, & iuuenca num alia aliam superet, fortassis ex arte diiudicare possim. Hæc vero & formosæ pariter omnes sunt, & non video quo pacto aliquis ab vna ad aliam transferendo aspectum auellere queat. Non enim facile abistere vult: sed cuicunque se primo applicat, ei inhæret, & quod præsens est lau.

πρὶ κίχυν ἅ μοι τό κάπνος αὖ-
 τ, καὶ ὅλον πρὶ ἰάληφί με, καὶ
 ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὡ-
 σπερ ὁ Ἀργος, ὅλον βλέπερ δύν-
 αμαι ὡς σάματι. δ' οὐκ ἂν ἄρ-
 μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις
 ἀπ' ὧν τὸ μῦλον· καὶ γὰρ αὖ
 καὶ τόδ' ἐταῖον μὲν εἶν' οὐ μὲν
 βίβηκε τῷ Διὶ ἀδελφῶν, καὶ
 γυνῶκα ταύτας δέ, θυγατέ-
 ρας· πῶς ἔρ' ὕχαλιππὴ καὶ ἔτα-
 ῖς καίσις; Εἰρμ. ἐκ οἷδα. πολλὸν
 οὐχ οἶόν τι ἀναδιδῶαι πρὸς τῷ
 Διὶ κικλήυσμινον. Ἀλκ.
 εἰρ τοῦτο, ὦ Εἰρμῆ, πάσαι αὖ-
 τας, μὴ χαλῖπες ἔχων μοι
 τὰς δύο τὰς νυκτικῆνας, ἀλ-
 λὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡ-
 γῆσθαι τὴν διαμαρτίαν. Εἰρ.
 οὕτω φασί ποιεῖσθαι. ὦρα δέ
 σοι ἤδη περαινέσθαι τὴν κείσιν.
 Ἀλκ. περαιομένη. τί γὰρ ἄρ
 καὶ πάθοι τις; καὶ ἔνο δ' ἐπ' ὧ-
 τον εἰδέναι βύλομαι, ποτὶρα
 ἱερακίῳ σκοπεῖν αὐτὰς ὡς
 ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀπρούσα δίκῃ
 πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἱερακί-
 στας;

πiam? Ceterum illud primum scire volo, utrum satis erit spe-
 ctare ipsas, ut nunc sunt, vestitas: an verò etiam exuere sese
 necesse erit, ut diligentius inspicere atque, examinari eo poss-
 sint:

est pulchritudo ipsarum, &
 totum me complexa tenet.
 Ac doleo quòd non & ipse,
 quemadmodum Argus ille,
 toto corpore videre possum.
 Videor autem mihi bene
 tum iudicasse, si omnibus po-
 tum hoc reddidero. Nam
 & rursum illud quoque ac-
 cedit, quòd hac quidem Io-
 uis soror & coniunx est: il-
 la verò filia. Quomodo igitur
 non periculosum etiam
 hoc pacto iudicium hoc fue-
 rit? MER. Nescio, nisi
 quòd non licet detrectare
 Iouis imperium. PARIS.
 Vnum igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succen-
 seant mihi duæ illæ reliquæ;
 quæcunq; victæ fuerint: sed
 quicquid peccatum videbi-
 tur, id solis oculis imputent.
 MERC. Ita facturæ se
 aiunt. Tempus autem iam ti-
 bi est, ut petagas iudicium.
 PARIS. Faciemus peris-
 culum. Quid enim agat quis-

θως; Ερ. τὸ μὲν σὸν ἄν ἂν
 ἔδικασῃ, καὶ πρόσθεν ὅπου καὶ
 θέλῃς. Πά. ὅπου καὶ θέλω; γυμ-
 νὰς ἰδῆν βόλοισιν. Ερ. ἀπό-
 δου, ὃ αὐτὰ. σὺ δ' ἐπισκό-
 πῃ, ἐγὼ δ' ἀπιστεύω. Ηρ. κα-
 λῶς, ὃ Πάει, καὶ πρώτῃ γὰρ
 ἀρδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι
 μὴ μόνως ἔχω τὰς ὠλινὰς λου-
 κὰς, μὴ ἢ τῷ βοῶπις ἂν, μέ-
 γα φρονῶ ἐπίσης δι' ἡμὶ πα-
 σα καὶ ὁμοίως καλῇ. Αθ. μὴ
 πρότερον αὐτῶν ἀρδύσῃ, ὃ
 Πάει, πρὶν ἂν τὸν κιστὸν ἀπό-
 θῇται φαρμακὶς γὰρ ἐστὶ, μὴ
 σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτῆ. καί
 τοι γὰρ ἐγὼ μὴ δ' ἔγωγε καλ-
 λωπισμένῳ παρῆναι, μὴ δι-
 τυσῶντα ἐντιπριμμένῳ χέ-
 ματα, καὶ θάπτεω ἀληθῶς ἐ-
 τῶν ἄρτινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ
 κάμν' ἐπιδεκνύειν. Πά.
 εὐχίσσοι τὸ πρὶ τῷ κιστῷ, καὶ
 ἀπόθεν. Αφρ. τί οὖν οὐχὶ καὶ
 σὺ Αθλῶ τῶν λόρων ἀφελῶ-
 σα, ψιλλῶ τῶν κισθῶν ἐπιδε-
 κνύς, ἀλλ' ἐπιστάς τ' ὁ φόρον,
 καὶ

sint? MERC. Hoc tuum
 officiū erit videre, utpote iu-
 dicis. Ac imperes ipsis licet,
 quomodocunq; etiam voles.
 PAR. Quomodocunq;
 etiam volo? Nudas igitur vi-
 dere volo. ME. Exiite heus
 vos. Tu verò inspicie eas. E-
 go interim auertam me.

VEN. Rectè, ὃ Paris. Atq;
 que prima cerè exuam me,
 ut noris, quòd non solum la-
 certos habeam candidos, ne-
 que etiam magnos & augu-
 stos oculos prae me ferendo
 superbiam. Aequaliter verò
 sum tota & uniformiter pul-
 chra. MI. Ne priùs ipsam
 exueris, ὃ Paris, quàm cestiū
 à se deposuerit. (incantatrix
 enim est) ne te praestigys cir-
 cumueniat per illum. Et cer-
 tè quidem oportebat neque
 etiam studiosè ita exornatam
 hīc adesse, neque tot coloris
 bus fucatam, perinde ac verè
 meretricē aliquā, sed ipsam
 formā nudam exhibere spe-

ctandam. PA. Rectè sanè admonent illud de cestro: atq; etiam
 deponere illum. VE. Cur non igitur & tu Minervae galea de-
 posita nudum caput spectandū exhibes: sed concutis conum,

καὶ τὸ δικαστὴν φεβήεις; ἢ δὲ
 διας μὲ σοι ἰλήγῃ; Τὸ γὰρ
 κὸν τῶν ὀμμάτων, ἄνω τοῦ
 φοβεροῦ βλεπόμενον; Αἰν.
 ἔδῃ σοι ἡ κόρυς αὐτῇ ἀφ᾽ ἡρῆ-
 ται. Αἰρο. ἰδοῦ σοι καὶ ὁ
 κισός. Ηρα. ἀπ᾽ ἀπρὸς ὧς
 μίθῃ. Πά. ὦ Ζεῦ τεράστιε
 θίας, τῷ κατὰ τὸν, τῆς ἡδονῆς.
 οἷα μὲν ἡ παρθένῳ. ὡς δὲ
 βασιλικὸν αὐτῇ καὶ σιμυδὸν
 ἀποσάμψῃ, καὶ ἀληθῶς; ἄξιον
 τῷ Διός. ὅρᾳ δὲ ἡδύως, καὶ
 γλαφυρόν τι, καὶ προσάγω
 γόνιμα δ᾽ ἵασην. ἀπ᾽ ἡδὴ μὲν
 ἄλκις ἔχω τῆς ἡδοναμονίας. εἰ
 δοκᾷ δὲ, καὶ ἰδὲ κατ᾽ ἐκά-
 στῳ ἐπιδ᾽ ἂν βόλομαι, ὡς νυνὶ
 γὰρ ἀμφοβολός εἰμι, καὶ οὐκ
 οἶδ᾽ αὖτε πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω,
 πάντῃ τὰς ὁφείας πεισπῶμαι
 ὅθι. Αἰρο. οὕτω ποιεῖμαι.
 Πά. ἀπὸ τῆς ἡδονῆς. οὐ δὲ
 ὦ Ηρα, πειρίμην. Ηρα. πει-
 ρίμην. κατὰ πᾶν μὲν ἀκεί-
 βως ἰδὲ, ὥρα σοι καὶ τὰ πα-
 ἡδὴ σκοπῶν, εἰ καλὰ σοι τὰ
 δῶρα τῆς νίκης ἔμῃς. ἔρᾳ γάρ
 μιν,

quā me diligenter inspexeris, tempus tibi erit et cetera iam spec-
 tare, num pulchra victoriae meae dona proposita tibi. Nam si
 me,

et per terres iudicem? An ve-
 reris ne tibi obijciat et re-
 prehendant caruleum istud o-
 culorum, si dempto terribili
 isto aspiciatur? MIN. Ec-
 ce tibi galea haec ablata.
 VEN. Ecce tibi et cestus
 hic. IVN. Sed exuamur
 tandem. PAR. O Jupiter
 monstrifice, quod spectam
 culum? quae pulchritudo? quae
 voluptas? qualis virgo haec?
 ut verò regalis illa et vene-
 rabilis effulget, adeoque verè
 digna Ioue: tueretur aut sua-
 ue quiddam et iucundum,
 ac blandum et illecebros-
 sum. etiam arrisit. Sed iam
 satis habeo felicitatis huius.
 Si videtur autem, etiam seor-
 sim unamquamque inspicere
 volo: quoniam nunc ceterè am-
 biguus sum, neque satis scio ad
 quid etiam me referam, vis-
 su in omnes partes distra-
 ctio. VEN. Ita faciamus.
 PAR. Abscedite igitur vos
 duae: tu verò Iuno hęc ma-
 ne. IV. Manco. Ac postea-

μή, ὦ Πάρι, δικάσῃς ἂν κα-
λῶ, ἀπάσῃς ἰσὺ τῆς Ἀσίας
διοπότῃς. Πά. οὐκ ἐπὶ δέ-
ροισι μὲν τὰ κίμντρα. πῶλιν
ἀπὸ ἀπιδι: πεπράξεται γὰρ
ἄπειρ ἂν δοῦν. οὐ δὲ πρόσθι
Ἀθιωᾶ. Ἀθ. παρίσῃ κα-
σοι. καὶ τὰ λῶμι, ὦ Πάρι, δι-
κάσῃς καλῶ, οὐ ποτε ἤπλωρ
ἀπαίχ μάχῃς, ἀπὸ ἀκρά-
τῶν πολέμιων γὰρ σι. καὶ νι-
κηφόρον ἀπειράσομαι. Πά.
οὐδὲν Ἀθιωᾶ δὲ μοί πολέ-
μου καὶ μάχῃς. ἀρλίη γὰρ,
ὡς ὁρᾷς, τανῶν ἐπὶ χαλῶν
Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ
ἀπολήμῃ τῷ ἡμῖν τοῦ πα-
τρός ἀρχή. θάρρα δὲ, οὐ μὲν
νικῆσας γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ
δάρροις δικάσομαι. ἀπὸ ἐν-
δυθι ἤδη, καὶ ἐπίθου τῶν κό-
ρυ. ἱκανῶς γὰρ ἔειδον. τῶν
Ἀφροδίτῃ παρῆναι καιρός.
Ἀφρο. αὐτὴ σοι ἐνὰ πλε-
σίον, καὶ σκόπευ καθ' ἐν ἀκεί-
βῳ, μηδὲν παρατρέχωρ. ἀπὸ
ἐνδὲρ εἶδον ἰκάσῃ τῶν με-
λῶν: αἱ δὲ θέλεις, ὦ καλὴ, καὶ
τάδε

me, Pari, formosiorē esse iu-
dicaueris, vniuersa eris Asia
dominus. P A R. At non
doms nostra hac geruntur.
Sed tamen abi. mox enim a-
getur quicquid æquum vi-
sum erit. Tu verò accede Mi-
nerua. M I N. Adsum tibi;
Quod si igitur me, ὦ Pari;
formosam esse iudicio decla-
raueris, haud vnquam ex pu-
gna victus abibis: bellatorem
enim te, & victoriarū com-
pōtem efficiam. P A R. Ni-
hil, Minerva, opus mihi est
bello & pugnis. Pax enim,
ut vides, in præsentia tenet
Phrygiam ac Lydian: &
ab hostibus quietum est pa-
tris imperiū. Sed tamen con-
fide. neq; enim eò minus fea-
res: tametsi ob munera ne-
quaquam iudicium f:ramus.
Sed indue te tandē, & impo-
ne galeā, satis enim te inspe-
xi. Ac nunc Venerem ἔδειξαι
tempus est. V E. Ecce iam
meipsam tibi. Ac cōtemplas
re singillatim vnum quodque

diligenter, nihil cursu prateruehendo, sed immorando singu-
lis etiam membris. Quod si verò placet, ὦ formose, etiam

τάδε μου ἄκουσον. ἰὼ γάρ
 πάλα ὀρώσά σε νύον ὄντα,
 καὶ καλὸν, ὅποισιν οὐκοῖδα
 ἄτινα ἔττερον ἢ Φρυγία τρέ-
 φει, μακαρίσω μὲν τοῦ κάλ-
 λους, ἀτιώμαι δὲ τὸ μὴ ἀ-
 πολιπόντα τοὺς σκοπίλους,
 καὶ ταῦτα σὶ τὰς πίπας, κατ'
 ἄνυσιν, ἀλλὰ σφραγίσαν τὸ
 κάλλος ἐν ἱερήμῳ. τί μὲν
 γὰρ σὺ ἀπολαύσας τῶν ὀ-
 ρῶν; τί δ' ἄν ἀπόνωνός τῃ
 σὺ κάλλους αἰ βόσθ; ἔπειτα
 δεῖ δὲ σοὶ γυμνασθῆναι, μὴ
 μὲν τοὶ ἀγροικὸν τινα, καὶ
 χροῖτιν, οἷα κατὰ τὴν ἰδίαν
 αἰ γυναικῶν, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος, ἢ Ἀργεῶν, ἢ ἐκ
 Κορίνθου, ἢ Λακεδαιμονίων, οἷα
 περ ἢ Βελγῆ δὲ, νύα καὶ καλὴ,
 καὶ κατ' οὐδὲν ἡλιόφρονι μὲν,
 καὶ τὸ δὲ μέγιστον, ἰρωτι-
 κή. ἡμένη γὰρ ἢ καὶ μόνον
 θιάσασαί σε, οἷδ' ἰὼν, πάν-
 τα ἀρτιπύσσα, καὶ παρα-
 σκεῖσθαι ἑαυτῷ ἑκδοτόν, ἢ
 ψεῖλαι, καὶ σλωοιπύσσα. πάν.

τας

hæc mea dicta accipe. E-
 go enim iamdudum ospi-
 ciens te iuuenem adeo, &
 formosum, qualem nescio
 an ullum aliū nutriet Phryo-
 gia, beatum quidem te puo
 ob pulchritudinem: repre-
 hendo autem, quod non re-
 lictis hisce rupibus & saxis,
 in urbe alicubi vitam degis,
 sed corrumpi pulchritudi-
 nem istam finis in solitudi-
 ne. Quid enim te montes
 isti iuuant? aut quid pro-
 ficiunt pulchritudine ista
 tua boues? Decebat autem
 te iam & uxorem duxisse:
 non tamen rusticam ali-
 quam & indigenam, quales
 per Idam passim mulieres
 sunt: sed ex Græcia aliquam,
 vel Argiuam, vel Corin-
 thiam, vel Lacenam, cuius-
 modi Helena illa est, adole-
 scentula & formosa, & nullo
 la parte me ipsa inferior,
 & quod maximum est, a-
 mori quoque dedita. Nam
 illa, si solum etiam aspi-

ciat te, satis scio, relictis omnibus, seque ipsa ceu in deditio-
 nem tradita, sequetur & cohabitabit tecum. Pro-

sum

τως δὲ καὶ οὐ ἀκίησας τι πε-
ρὶ αὐτῆς. Πά. οὐδὲν, ὦ Ἀ-
φροδίτη. νῦν δὲ ἡδίας ἄρ
ἀκούσαι σε, τὰ πάντα διη-
γούμενης. Αφρ. αὐτὴ θυ-
γάτηρ μὲν ἐστὶ Λήδας. ἰκτι-
νης δὲ καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κα-
τέβη, κύκνῳ γυρόμενῳ.
ποῖα δὲ τις τῶν ὄψιν; λιγυ-
ρὴν, οἷον ἀκὸς ἐκ κύκνου γιγ-
νημένην. ἀπαλὴ δὲ, ὥς ἐν ὧ
πραΐσα· γυμὰς τὰ ποτὶς,
καὶ παλαιαίκα. καὶ οὕτω δὴ
τι περιεποιούδας, ὥς καὶ
πόλιμον ἀμφ' αὐτῇ γυρόν,
τοῦ Θησέως ἄωρον ἔτι ἀρπάζ-
σαντῶν. οὐ μὲν ἀπὸ ἱππας
δὴ πρὸς ἀκμὴν κατῆς, πάν-
τες οἱ αἰετοὶ τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ
τῶν μνηστῶν ἀπλώττουσιν.
προκείμενὴ δὲ Μενέλαῳ τοῦ
Πηλοπιδῶν γένους. ἃ δὲ θεί-
λας, ἐγὼ σοι καταπράξομαι
τὸν γάμον. Πά. πῶς φῆς;
τὸν τῆς γιγαμμένης Αφρο-
δίτῃς ἢ οὐ, καὶ ἄρχει.

ἰγὰ

se obtulerunt. Antepositus autem reliquis tum Menelaus fuit,
ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem voles, ego tibi
conficiam has nuptias. PAR. Quid narras: eiúsne quæ nam
nupsit alicui? VENVS S. Iuuenis adhuc es, & rusticus.

sum autem & tu audisti iam
aliquando de ipsa. PAR.
Nihil etiam, ô Venus. Nunc
autem lubens audiero omne
quicquid est de illa te nar-
rantem. VENVS S. Est
hæc & filia quidem Leda
formosæ illius, ad quam Ius-
piter è cælo deuolauit in cy-
gnum conuersus? PAR.
Qualis autem aspectu est?
VENVS S. Candida qui-
dem, qualem conscientium
est esse è cygno progeneratam:
tenera autem, ut quæ in oo-
uo enutrita fuerit: nuda ple-
runque exercens sese, & pas-
lastricæ rei dedita. Adeò
igitur magnopere ab omni-
bus passim expetitur, ut &
bellum ipsius causa susce-
ptum fuerit, cùm^h Theseus
nondum nubilem illam ra-
puisset. Postea verò cū iam
ad florem ætatis peruenis-
set, optimi quique Achiuorum
ad petendas illius nuptias se-

ἴσῳ δὲ οἶδα, ὥς καὶ τὰ τοιαῦτα δρᾶν. Πά. πῶς; ἰθὺς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν ἀποδημήσας ἔπι θίαν δὲ τῆς Εὐαδῆος. καὶ παλαιὰν ἀφίκη ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὅψεται σε ἡ Ελένη. τοῦντιούθῃ δὲ ἱμὸν ἄν ἔν τὸ ἔργον, ὅπως ἱραδοῖς ταί σοι, καὶ ἀκολουθήσῃ.

Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον ἔναι μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιπούσαν τ' ἄνδρα, ἰθὺς βαρβαρῶ καὶ ἕξω συνεκτελεῖσθαι. Αφρο. θάρρ' ἐξ οὗτου καὶ ἔρχεαι. πᾶσι γὰρ μοι ἐστὶν εὐνοκαλῶς, ἱμερῶ καὶ ἔρω, τοῦτω σοι παραδίδωμι καὶ μὲν τῆς ὁδοῦ γεννησομένη. καὶ ὁ μὲν ἔρως, ὅπως παρὶλθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γενναῖαν ἱρᾶν ὅδ' ἱμερῶ, αὐτῶς σοι περιχυθεῖς, τοῦθ' ὁ περὶ ἐστὶν, ἱμερόν τε θέσθαι, καὶ ἱράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαραούσα, διήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθήσῃ. ἅπαντες αὐτὴν ἀναπέσομεν.

Ego vnde praesens rogabo Gratinus, quo et illae comites se praebeant: atque ita omnes ipsam ad hoc quod volumus impellemus.

Ego vero noui quo praestatalia perficere conueniat., P A R. Quomodo? cupio enim et ipse scire. V E N. Tu quidem proficisceris ad perlustrandam Graciam, atque ubi Lacedaemona perueneris, videbit te Helena. Post illa vero, meum iam opus erit efficere, quod illa amore tui capiatur, ut scietur. P A R. Hoc ipsum etiam incredibile mihi videtur, ut illa relicto coniuge, cum homine barbaro atque hospite e patria nauigare in animum inducat. V E N. Bono animo esto. Nam huius certe rei gratia liberos duos habeo pulchros, Amabilitatem et Cupidinem videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces iuueris futuri sint. Ac Cupido quidem totius subingrediens illam, ut coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa, id quod ipsa est, et expetibilem te reddet, et amabilem. Deinde autem

μιν. Πά. ὅπως μιν τάχα
 χαρήσῃ, ἄδελφον, ὃ Ἀφρο-
 δίτη. πάλιν ἐρῶ γέ ἥδη τῆς
 Ελένης, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ
 ὁρᾶν αὐτὴν οἶμαι. καὶ πάλιν
 ὠθὲν τῆς Εκάδ' ὦ, καὶ τῇ
 Σπάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπ' αὖ-
 θις ἔχωρ τὴν γυναικα, καὶ
 ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
 τα ἥδη ποιῶ. Ἀφρο. μὴ
 πρότερον ἰσαδῆς, ὃ Πάει,
 πρὶν ἰμὶ τὴν προμνήστειαν
 καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι
 πικέεισα. πρὶν γὰρ καὶ μὴ
 νικηφόρον ὑμῖν συμπάρῃ-
 ναι, καὶ ἰορτάσῃ ἅμα καὶ
 τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπιπνίκια.
 πάντα γὰρ ἱνέ σοι, ἔξω-
 τα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τέ-
 τε τῷ μέλει πρίαν. Πά. δι-
 δοικα μὴ τὸ ἀμειψάσθαι μὴ δὲ
 τὴν κείσοι. Ἀφρο. βέβαιον ἔ-
 στω μοι; Πά. μηδ' αὖτως,
 ἀλλ' ἐπὶ σέ γε πάρος Ἀφρο.
 ὑποχρῶμαι δὲ σοι τὴν Ελέ-
 νην παραδόντα γυναικα, καὶ
 ἀκολουθήσας γέιν' αὐτῇ, καὶ
 ἀφίξειν παρ' ὑμᾶς εἰς τὴν
 ἰλιον.

VEN. Promitto igitur, Helenam tradituram me esse ux-
 orem tibi, & futuram comitem proficiscenti ad ipsam: deinde &

lemus. Quomodo fortassis
 hoc procedet, incertum ad-
 huc, Venuse est: veruntamen
 amo iam Helenam, & non
 scio quo pacto etiam videre
 ipsam mihi videor, & nauim
 go recta versus Graciam,
 & in Sparta peregre absum,
 & redeo rursus cum uxore:
 & doleo quod non omnia
 haec iam nunc facio. V E-
 NVS. Ne prius amaueris,
 Pari, quam pronubam me
 & sponsa conciliatricem iu-
 dicio hoc remuneratus fue-
 ris. Decet enim & me vi-
 ctoriae compotem faciliam
 adisse vobis, & celebrita-
 tem peragere nuptiarum pa-
 riter & victoriae. Omnia
 enim licet tibi haec, & amo-
 rem, & formam, & nus-
 ptias & pomo isto merca-
 ri. PAR. At metuo ne
 me post latum iudicium ne-
 gligas & contemnas. VEN.
 Vis igitur ut iurem tibi?
 PAR. Nequaquam, sed
 tantum promitte demum.

Ἰλιον, καὶ αὐτὴ παρίσομαι,
καὶ συμπράξω τὰ πάντα.
Πά. καὶ τὸν ἱρώτα, καὶ τὸν
ἱμερόν, καὶ τὰς χάριτας ἄ-
ξαι; Αφρο. θάρρα· καὶ τὸν
πόθορ καὶ ὃ· ὑμῖνασθαι πρὸς
τύτοις παραλήψομαι. Πά. ὅ-
κουν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ
μῦθον, ἐπὶ τούτοις λάμβαναι.
sumam. PAR. Ob hac igitur do tibi pomum, ob hac accipe,

Ilium uenientem esse ad vos.
Atq; adeò ipsa præsens ade-
ro, & ad omnia opitulabor.
PAR. *Etiam Cupidinem*
& Amabilitatem & Gra-
tias tecum adduces? VEN.
Bonum animum habe: quin
& Desiderium¹ & Hymen-
æum præterea comites as-
sumam. PAR. *Ob hac igitur do tibi pomum, ob hac accipe,*

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

ARGUMENTUM.

Huius iudicii occasionem dedit Eris, rixarum dea, in
Thetidis & Pelei nuptijs: ad quas reliqui dii omnes,
præter Eridem, hoc est, discordiam (quid enim huic tur-
bulentæ atque insanæ Deæ cum nuptijs?) inuitati con-
ueniunt. Eris ultura iniuriam suam, pomum elegantis-
simum cum hac inscriptione, ἡ καλὴ λαβίτα: id est, pul-
chriori detur, in mensam discumbentium proijcit. Iupi-
ter, ne qua fieret in nuptijs commotio, Mercurium ad
Paridem mittit: ut ipso iudice, pomum detur venustiori.
Habita inter deas tres longa disceptatione, Paris promissæ
Helenæ occasione, Veneri dat pomum. Ipse ad Spar-
tam nauigio proficiscitur, Helenam rapit, raptam ad Ili-
um deducit. Hinc illæ lachrymæ, hinc illud decennale
bellum, quod tota Græcia ad Troiam gessit: quod qui-
dem ab Homero libris 24. usque ad Hectoris interitum
describitur. Extat etiam Coluthi Thebani de Helenæ
raptu liber vnus. Vide præterea infra dialogum Mari-
num, Panopes & Galenes. Item conuiuium Lapitharū:
postremò Charidamum.

a PRIAMI filium pastorem.] Nam & Paris pastor fuisse
videtur, atque tunc enim iudicem forma inter Deos fuisse ferunt.
Virg.

Virgilius: —amârunt dii quoque sylvas

Dardaniusque Paris, &c.

b Electus sit arbiter.] Nec nos, bella Venus, nostra formæ
metuimus: ne quidem si ad tuum Mariem huius arbitrium cau-
sa deferretur. c Cum eo habitare.] οὐνοῖσ' αὖ hoc loco ver-
bum est rectum, & pudoris ac verecundiæ plenum, idemq; va-
let quod infra diximus in primo meretricio Dialogo αἰτῶ τὴν ἑ-
χέειν. Laërtium quoque in Aristippo vsum esse constat, pro co-
habitare. d Phrygium.] Catamysium puerum Ganymedem,
Trois filium, quem ob elegans ingenium in Ida pascentem ra-
pisse Iupiter, in aquilam conversus, fingitur. Fabula est apud
Ovidium: & de eo loquitur Theocritus in Syracusis, Iouis pue-
rū pocillatorem eū vocans, repudiata enim Hebe Iovi pocula mi-
nisttrat. Itē Xenophon in Symposio. De eo Virg. in princ. 1. Aen.

— & rapti Ganymedis honores. e Cum ipso aderā.]
Volabam. Mercurius de Iove Ganymedem rapturo. In raptu
Ganymedis dissentiunt auctores: nam Hamer à dijs, Virg. 3. Ae-
neid. ab aquila, Ouid. 10. Met. & noster Lucian. à Iove in a-
quilam verso raptum scribunt. Illud quidem dicunt omnes ra-
ptum, ut Ioui, sicut Ovidius loquitur, pocula misceret. f Ab-
scedite vos duæ.] Eūcatio imperfecta ἀπὸ τοῦ ἀβίτε. i. abite
vos duæ. ἀπὸ τοῦ ἑλπίτε Græcè, Latine vnius literæ mutatione, abite.

g Filia quidem Ledæ.] Iupiter, propter mulieres nihil non
factus est. Cygnus Ledam compressit, Tyndari regis uxorem, quæ
onum peperit: vnde nati sunt Dioscuri, Pollux & Castor & He-
lena, ut est apud Ovidium 6. Metam. & 14. Iliad. Apud Athe-
næum lib. 2. exponitur eius quoq; fabula origo. De Helenæ for-
ma, procerum cum Græcorum, ium Trojanorum robore & mo-
ribus, & alijs virtutibus, vide Daretē Phrygium, in historia
belli Troiani, qui ei interfuit αὐτὴν ἰδὼν. Helenam ob formæ ele-
gantiam primū à Theseo, deinde à Troiano Paride raptam, histo-
riæ tradunt. De Helenæ pictura vide Plin. lib. 35. c. 3. h The-
scus.] De Theseo est apud Isocratē in encomio Helenæ, Eu-
ripiidē in Helena. Eius vitam scripsit Plutarch. i Pronu-
ba.] προμνηστία, ἢ προμνηστῆρος dicitur, quam Xenophon
προμνηστῆρα vocat. Προμνηστῆς est, pronuba officio fungi, &
nuptiarum conglunatrix, i. οὐνογεγεῖαις ἔργων, & ars i-

psa *ἑρμηνεύει* dicitur, quasi conciliatrix, ars conciliandi & concupulandi. *ἑρμηνεύει* etiam. *αὐτὴ δὲ ἑρμηνεύει* dicitur. Idem Lucianus in Herodoto: *ἑρμηνεύει* τῶν Ἀσίων τῶν *ἑρμηνεύει* *ἑρμηνεύει* Quod ideo dixit, quia Proxenides artem pictoris admiratus, qui nuptias Alexandri pinxerat, generum sibi eum ascivit ultro. k Pomo isto mercari.] Mercandi verba variis dativo iunguntur. In Græco. *πρὸς αὐτὸν τι μίλην*. Sunt qui putant subaudiendum *ἀλφειῶν*, alijs placet, *αὐτὸν* l Et Hymenæum.] Hymenæus nuptiarum deus, quæ Poëtæ fabulantur Veneris & Liberi filium fuisse, primūq; certas nuptias instituisse.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Ἐξῆς iudicii Paridis.

Paridis iudicium, uti vult Proclus Diadochus in Platonis Commentarijs, nihil aliud est q̃ delectus adolescentis in persequendo hoc aut illo vitæ instituto, dum aut recta ratio eum ducit ad verorum bonorum, hoc est, Palladiæ vitæ amorem, vel animi affectus recordia seductus, ad Veneræ, & in speciem pulchræ formæ admirationem rapitur & inclinatur.

Matris Acidaliæ iuuenis deceptus amore,

Non curat reliquas cæcus habere deas.

Pallade quid melius? Inope potentius ipsa?

Præferimus Cypridos munera praua tamen,

Iudicium Paridis *αὐτοκρίτης*.

Priamides iuuenis, quo non formosior alter,

Qui tenuit magni Troia sceptræ senis:

Pallados & Veneris formæ, Iunonis & olim

Arbiter electus, talia verba tulit:

Ad Iunonem.

Quamuis magna potes Iuno, coniunxq; sororq;

Illius excelsi qui iuga summa tenet:

Non tamen his moueor, curæ mihi non tua dona,

Haud referes formæ præmia chara tuæ.

Ad Palladem.

Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica:

Ingenij quamuis gloria magna tui.

Nam.

Namq; Venus Cytherea placet, calor ossibus ardet,
Munera iudicio nunc feret ipsa meo.

Ad Venerem.

Hoc igitur capias malum, quæ mitia reddis
Corpora, quæque pote. flectere cuncta Venus.
In grauib; mihi sola dabis solatia curis,
Quæ nihil æthereus charius orbi habet.

Exegesis.

Est ad cō stygijs mens nostra immersa tenebris,
Vt non quæ bona sint, quæ mala, dispiciat.
Pallade quid melius? Iuno potentius ipsa?
Eligit hic Veneris munera fœda tamen.
Noxia quæque petunt homines caligine cæci,
Iudicioque perit plurima turba suo.
At reputes quæso Paridis tu semper amores,
Cautius vt viuas, lector amice vale.

MERCVRII.] ἡ τὴν διὰς πρὸς ταῖς ἀπὸ personā, ἀπὸ τοῦ, & loco,
& ipsum mandatum. O' Pari.] ἡ ἀδελφεῖς ἐν ὅλῃ. Certami-
nis aūt.] Occupatio. Vt & p[er]f[ect]a.] διὰ τὴν ἀρχήν. Ego verò
abl.] Concludi ablegationem sui arbitrii. Quare equidem i-
pse.] Altera pars comparationis πρὸς ἀπολογίαν. Ego verò.]
καὶ ἡ τοῦ τοῦ ἀφ' ὁδοῦ τῆς, ac probat iudicem. Seu oportet etiā.]
Occupatio. Neq; nos, Venus, tim.] Responsione probat &
Iuno iudicem. Nū igitur.] διὰ τὸς ποτὶς τοῦ Iouis ad Palladē, ἐπὶ cerebρῳ
ipsius nasam. Abite igitur & vid.] πρὸς ταῖς καὶ παραίσεις.
Neq; enim fieri pot.] αἰτιολογία. Ego quidem p[er]hibeo.]
Professionis initium. Adolescēs est form.] Descriptio Pari-
dis. Hoc quidem.] ἐπιχειρησις. Verū aūt.] Veneris callida
interrogatio. Videtur.] A' conditione vel fortuna. Cuius igitur
gratia.] Occupatio. Malē legation] ἐπιτίμησις ἢ μὴ μ-
ίας. Nihil mali.] Defensio sui ad πρὸς ἐγκλησιν. Quid autē
bellicæ.] Minerne interrogatio πρὸς τὸ πολεμικῶν, καὶ τὸ φιλο-
δοξίας. Vidēsne? nihil ego.] ἀποσπῶν respondet. Etiam
hæc ferme.] Interfatio Veneris. Quamobrem?] διὰ τῆς
Propemodum Phrygiam.] Professionis continuatio. Hæc
versum iuno.] διὰ τὸς ποτὶς. A' scopulo deorsum.] A' si-
gnis iudicem describit. Sed quia.] Consilium Mercurii. Re-
spondet.] Iunoni orationem. Locorum perita es.]

σκόμμα. Non admodum luno.] *Veneris responsio.* Atque
 igitur ego vos inducam.] *Mercurij pollicitatio.* Nam &
 ipse.] *Ratio.* Ut quid ageret puer obler.] *σκόπτεσθαι ἡ-*
σαν. Et si modò satis memini.] *Interferis fabulam de ra-*
pto Ganymede. Tum igitur ego fuit iust.] *Redit ad ipsam rē.*
 Salve bubulce Paris.] *Compellationes ἡ ἀπασμογί.* Quis
 enim ipse es qui huc ad nos.] *ἐρώτησις θαυμαστική.* Non
 enim eiulmodi.] *δείξτε τὸ θεσπῶσαν.* At non mulieres.]
ἀφήγησις. Sed quid tremis.] *Confirmat Paridem tremen-*
tem. Quandoquidem form ipse es.] *αἰτιολογία.* Cogni-
 tionem nanc tibi.] *ἐπιτροπή.* Cedo ut videam.] *Petitio.*
 Quo pacto.] *Reiectio.* Mortalis cūm sim.] *Extenuatio*
συνιδὸν τῷ ἀδυνάτῳ. Nam huiusmodi.] *Ratio per compara-*
tionem. Hæ verò & form.] *Ἄ* difficili, ὅτι χαλεπή ἡ κρίσις.
 Non enim facile.] *αἰτιολογία.* Et in summa.] *ἐπιφώνημα.*
 Doleo quod non & ipse.] *Ὀχί.* Benè tū iudicasse.] *Ἄ* tuto.
 Nescio nisi quod.] *Proponit ipsi conditionem.* Facturas
 se aiunt.] *Recipiunt conditionem.* Tempus tibi est.] *Iussio.*
 Quid enim agat.] *Occupatio.* An verò etiam.] *διαίρεσις.*
 Hoc tuū offic. erit.] *Permissio.* Nudas igitur videre vo-
 lo.] *Expositio sue sententiæ.* Tu verò inspicere eas.] *Iussio.*
 Quòd non solūm lacert. hab. cand.] *Venus seipsam com-*
 mendat. Nec prius ipsam.] *Interlocutio.* Et certè quidem.]
κατηχημα. Cur non igitur.] *ἀντικατηχημα.* An metui-
 sti.] *θαυμασμός.* Ecce tibi galea.] *πρωτη κλίσις τῶν πτωχῶν.*
 O' Iupiter.] *αὔξησις.* Ut verò.] *Clausula.* Tuetur aut.]
ἀδωρίαν ἐξέτασις τῆς ἐκείνου. Si videtur.] *Ascensus ad illud.*
 Tu verò luno.] *ἀντιστροφὴ προσκελευμένη ad Iunonem.* Ac
 posteaquam.] *ὑποχρησις ad corrumperendum iudicem.* Non
 donis nostra hæc geruntur.] *Recusatio donorum.* Accede
 Minerua.] *Vocatio Minervæ.* Quòd si igitur.] *ὑποχρησις.*
 Nihil Minerua.] *Recusatio.* Pax enim.] *Ratio à contrario.*
 Confide.] *Horatio.* Venerè adesse tempus est.] *Transi-*
 tio ad Venerem. Contemplare singillatim.] *Permissio.*
 Quòd si verò placet.] *ἀξίωσις.* Te iuuenem adeò form.]
ἱπαιῶν. Beatum quidem te.] *καταχρησμός.* Ob pulchri-
 tudinem.] *αἰτιώσις.* Reprehendo autem.] *ἀντιστροφὴ πτωχῶν.*
 Quid

Quid enim tu fruaris his.] αἰνολογία, ab iniucundo & inu-
sitis. Decebar autē.] Ἀ' decoro. Quales per Idam.] ἴσις.
Cuiusmodi Helena est.] ὑπόθεσις. Adolescentula & for-
mosa.] σεσωπολογηφία. Prorsum autē.] σεκαπίσις.
Est hæc filia quidem Ledæ.] ἀνησις à parentis us. aspectu
vel forma, & corporis temeritudine. Theseus nondum nu-
bilem.] Proci Helena. Menelaus.] Marius Helena. Quòd
si voles.] ὑπόθεσις. Quid narras.] τὸ ἀδύνατον. Tu pro-
ficisceris.] ἐπεσθ' ἐν δυνάτει. Post illa verò.] ὑπόθεσις.
Incredibile mihi videtur.] Repetit τ' ἀπίστον. Bono ani-
mo esto.] Pollicetur adiumentum suum. Cupido quidem.]
τὸ ἐνδοτιμήδρα. Veruntamen amo iam.] Vincitur Paris
non à gloria cupiditate, aut regnandi libidine, sed ab amore
turpi. Videre mihi videor.] φαντασία. Ne prius ama-
ueris.] ἀξίσις τ' ἀμυγίσις. Decet enim.] Ἀ' decoro. Om-
nia enim.] Ἀ' possibili. Ne me post negligas.] Petis fi-
dem sibi dari. Promitto igitur.] Promissio Helena & sue
opis. Ob hæc igitur.] Conclusio iudicij.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
μαίας.

a M E R C V R I I
& b Maia.

Erasino Roterodamo interprete.

M E R C V R I V S.

ΕΣΤΙ γάρ τις, ὃ μῆτερ,
ἐν ἔρανῳ θις ἀθλιώ-
τερ' ἑμῶ; Μαῖα. μὴ
λίγῃ, ὃ Ερμῇ, ζωτορ μηδ' ἔν.
Ερμ. τί μὴ λίγω; ὅς τοσαῦτα
πράγματα ἔχω μόν' ἑκάμ-
ωρ, ἢ πῶς τοσαύτας ἡμερι-
σίας διασπώμεθ'; ἔωθερ μὲν
ἔξανασιάνῃα, σάειαν τὸ
Ναμ manè proiunus surgendum est mihi, statimq; verrendum

Si verò, mater, Deus
quisquam in calo me
miserior. MAI. Ca-
ue ne quid istiusmodi dixe-
ris, Mercuri. MER. Quid
non dicam? qui quidem tan-
tum negotiorum solus susti-
neam, quibus delossor, in tam
multa ministeria distractus.
carnach.

συμποσίον δ᾽· καὶ δευτέρως
 σαύλα πλὴν ἱκκλησίαν, ἣσα δὲ
 θιγέσσαντα ἕκαστα, παριστάνου
 ὡς Διὶ, καὶ δευτέρην τὰς ἀγγε-
 λίας τὰς παρ' αὐτῶν ἄνω καὶ ὑψά-
 τω ἡμέροδρομον ὡς καὶ πάλιν
 θούρα ἐστὶν ἡκονιμύμον, πα-
 ρατιθέσθαι πλὴν ἁμβροσίαν.
 πρὶν δὲ τῶν νεάνηδον τούτων
 διοχέου ἥκειν, καὶ τὸ νύκταρ
 ἐξὼ νύκτορ. τὸ δὲ πάντων
 διαγνώσκον, ὅτι μηδὲν κτὸς
 καθ' ὅσον μόνον τῶν ἄνων,
 ἀλλὰ δ᾽ ἐμὴ καὶ τότε ὡς Πλού-
 τωνα φεραγωγὴν, καὶ νεκρο-
 πόμον εἶναι, καὶ παριστάνου
 ὡς δικαστήν. ὃ δ' ἔρ' ἱκανά
 μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
 παλαιστροῖς εἶναι, καὶ τὰς
 ἱκκλησίας ἡγούμενον, καὶ ῥή-
 τορας ἐκδιδασκον, ἀπ' ἐστὶ
 καὶ νεκρὰ σωδὸς πράττειν
 μίμνῃσιν ἄνθρωπον. καὶ τοῖς δὲ
 τῆς Ληίδας τέκνα, παρ' ἡ-
 μίραν ἱκάτιον ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐν ἄδου αἰσί. ἐμοὶ δ',
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦ-

cœnaculum, ubi dī compōs-
 tant. Tum vbi curiam, in
 qua consultant, undique strā-
 uero, ac singula ita ut opor-
 tet, composuero, Ioui neces-
 sum est assistere, ac c per-
 ferendis illius mandatis tota
 die sursum ac deorsum
 cursitare. insuper quum recē-
 deo, puluerulentiū adhuc,
 d ambrosiam apponere co-
 gor. Porro priusquam c no-
 uitiū iste pocillator adue-
 nisset, ego nectār etiam mi-
 nistrabam. Quod ἔσ' est om-
 nium indignissimū, soli om-
 nium ne noctu quidem age-
 re quietem licet: verū id
 quoque temporis necesse ha-
 beo defunctorum animas ad
 Plutōnē deducere, manūm-
 que gregi me ducem præbes-
 re, tum autem c tribuna-
 libus assistere. Neque enim
 mihi sufficiebant scilicet
 diurna negotia, dum versor
 f in palæstris, dum in con-
 cionibus præconis vices ago, dum ὁ oratores instruo: nī hæc
 quoque provincia accideret, ut simul etiam umbrarum res dispo-
 nam. Atqui h Leda filij alternis inter ipsos vicib. apud super-
 ros atque inferos agitant: mihi necesse est quotidie tum
 hoc

τα λεγμένα ποιᾶν ἀνα-
 παύσιν, καὶ δι' αὐτὴν Ἀλαμῶνι
 καὶ Σιμῶνι υἱοί, ἐκ γυναι-
 κῶν δυσλῶν ὄφρ' ἄνθρωποι, ἰδω-
 χουῶται. ἀφ' ὧν τὸ δὲ ὅτι
 Μαίης τῆς Ἀτλαντὸς σφικονῶ-
 μου αὐτοῖς, καὶ νῦν ἄρτι κα-
 κούλα μὲν ἀπ' Σιδῶν ὅτι κα-
 ρὰ τοῦ Κάδμου θυγατὸς, ἐφ'
 ᾧ ὡπιομῆ μὲν ὀφείδωρ ὅτι
 πράττει αὐτῶς, μηδ' ἀναπνύ-
 σαντα, ὡπιομῆ αὐθις ἐς τὸ
 Ἄργον ἐπισκεψόμενον πλὴν
 Δανάω. αὐτὴ καὶ ἐστὶν, ἐς Βοιω-
 τίαν φησὶν ἰλθῶν, ἐν πα-
 ρόδῳ πλὴν Ἀντιόπῃ ἰδέσθαι. καὶ
 ὅπως ἀπηγόρευκα ἡδὲ. αὐτὸν
 μοι διαωτῶν ᾧ, ἰδὼς ἄν
 ἡξίωται πρᾶναι, ὥστε οἱ
 ἐν γῇ κακῶς δεδιόνοισιν. Μά.
 ἔα ταῦτα, ὅτι κενόν. καὶ γὰρ
 πάντα ἀπρητῆν ὡς πατρί,
 θανάτῳ ὄντα. καὶ νῦν ὥστε
 ἐπιμύθευ, σόδα ἐς Ἄργον, ἔ-
 τα ἐς πλὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ
 πλεονάζας βραδυῶν λάθοις.
 δέξασθαι γὰρ οἱ ἐς
 πᾶν ἔσται.

Βοιωτίαν: ne si cessāris, fuerisq; lentior, plagas etiam auferas:
 nam iracundi sunt, qui amant.

hoc, cum illud pariter age-
 re: deinde i duo illi Alcme-
 na ac Semele miseris pro-
 gnati mulieribus, ociosim
 conuiuijs accumbunt: at ego
 Maia Atlantiide progenitus,
 illis ministro scilicet. Quin-
 nunt quum recens^k Sidone
 à Cadmi filia reuersus essem
 (nam ad hanc me legarat,
 visum quid ageret puella)
 priusquam respirassem, & ad
 huc anhelum de via, rursum
 ad^l Argos emandauit, visus-
 rum qui cum Danaë agere-
 tur. Rursum inde in^m Bæo-
 tiam profectus, inquit obiter
 Antiopam visito, adeò ut
 planè iam pariuurum me ne-
 gārim. quòd si mihi licuiss-
 set, lubens profectò fecissem
 id, quod solent ij, qui in ter-
 ris duram seruiunt seruiut-
 tem. MAI. Missa fac ista,
 gnate: decet enim: per omnia
 morem gerere patri, quum
 sis iuuenis: ac nūc, quòd iussus
 es, Argos cōtende, deinde in

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a MERCURII.] Mercurius superis & inferis ex aequo communiis: denique μυστήριος ipse, hoc est, mysterij praefectus, ac Deorum interpres, conqueritur miseriam & immensos labores suos. b Μαῖα.] Maia Atlantis filia fuit ex Pleione nymphe, ex qua Iupiter Mercurium suscepit, ut est apud Virgil. 8. Aen.

c Perferendis illius mandatis.] Idem erat & nuntius deorum, unde κήρυξ & ἀγγέλων vocatur. d Ambrosiam.] ἀμβροσία cibus est, apud Hom. deorum αἰὲς ἰότηρ, ut Nectare po-
tio. Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare vivit. Apul. in 6. Tunc poculum nectaris quod vinum Deorum est. Hæc illis tantum à Poëtis tribuuntur, si quando domi cibum capiunt, nam alibi nidore carniū delectantur. e Nouitius ille pocillator.] Ganymedem intelligit, quem ab aquila raptum, & in calum transectum aiunt. Theocritus in Syracusiis: Ὁ ἀquila εἰς οὐρανὸν ἔλαβεν, ἵνα τὸν ποταμὸν ἀδελφὸν ἔσται. Autor Triapei carminis: — raptus alita sacra,

Miscet amatori pocula grata suo.

Nam Ioui ad pocula stare sinxerunt. Cic. 1. Tuscul. Non enim ambrosia Deos aut nectare aut Iuuentute pocula ministrant: et latari arbitror. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait, propter formam, ut Ioui pocula administraret: non iusta causa, quæ Laomedonti tanta fieret iniuria. Finge-
bat hæc Homerus, & humana ad deos transferebat: diuina mallem ad nos. f In palæstris] Palæstra præfules Deos antiqui habuerunt, Mercurium & Herculem: quo significa-
rent, cum ingenio robur coniungi debere. unde palæstricam, Mercurij artem appellat Heliodorus lib. 10. τὴν ἐκ τῶν παλαιστρῶν ἐγ-
μὸν τέχνην ἡγεμονικὴν: id est, in concertatoria Mercurij arte exercitatis-
simus. g Oratores instruo.] Quia orationi præest, λόγος & dicitur. h Leda filij.] Leda Tyndaridis regis coniunx fuit, cum qua Iupiter in forma cygni concubuit, & illa duo
ovæ protulit: ex quorum vno nati sunt Pollux & Helena, ex alio
Castor & Clytemnestra. Cum aut Castor in pugna aduersus
Athenienses cecidisset, Pollux suā immortalitatem illi communi-
cauit, impetravitq; à Ioue, ut alternatim viverent. Virg. 6. Aen.

Si fra-

Si fratrem Pollux æterna morte redemit.

Hos sæpè celebrant Pindarus, Theophrastus & Lycophron in Cassandra. Laudat quoque Iſocrates in Helena encomio. i Duo illi Alcmena.] Hercules & Bacchus. nam Iupiter ex Alcmena Herculem suscepit, Bacchum verò ex Semele Cadmi filia. Ambo in deorum numerum relati sunt. k Sidon.] Vrbs insignis Phœnicie Cananæorum, apud quam (admiu[m] regnasse scribit Eusebius, cuius filia fuit Semele, cum qua Iupiter concubuit. l Argos.] Civitas clarissima in Peloponneso, à qua Argivi Græci dicti sunt, quorum rex fuit Acrisius Danaæ pater, cuius amore capus Iupiter, in imbrem aureum se conuertit, & per tegulas in puellæ gremium se dimisit, quæ munitissima tecti includebatur. m Boetia.] Regio in finibus Græciæ, Eubææ insula obiecta. ab Attica aut Cithærone monte discreta.

IO ANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ὀδυνηρός, querulus. Conqueritur enim de miseria & laboribus suis immensis. & ὁ ὁρῶν τὴν ὁδὸν, horatorius ad obedientiam Ioui præstendam.

Munus Athlantiades queritur, magnosve labores,
Et quæ sint etiam munia tanta probat.
Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,
Hortatur gnatum sedulo Maia suum.

ET SVERO.] ἡ τῆς ὀδυνηρῆς ὁδῶν συγκελευμένη. Cauene.] κρατασκούη. Quid non.] ἐπικρατασκευήματα ἀπειρίθμητον. Pocillator.] ὁ κρατουμενός. Priusquam aduenisset.] Ἄλκιον tempus. Defunctorum animas ad Plutonem deducere.] Mercurius ψυχαγωγὸς καὶ νεκροπομπός. Neq; enim mihi.] ἀπεξεργασία. Dum, versor in palæstris] αἰὲν παρὰ γυμνάσιον. Nihil hæc quoq;.] αἰὲν ἀπὸ πύλων. Atqui Leda filij.] ἡ εὐνύχου ἀντιθέσεισι δὲ τῶν αἰώνιων ἐπὶ πύλων. Rursum inde.] ἄπο τῆς ὁδοῦ, καὶ ὁρῶν τὴν ὁδὸν τῆς περὶ πύλων. Argos contende, ne si cessaris.] ὁρῶν τὴν ὁδὸν ἀπολογική. Nam iracundi.] ῥαπιδή.

MARINI DIALOGI

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

Νηρηίδων.

ΝΕΡΤΗΝΙ ΕΤ

Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

N E P T V N V S.

Ο μὲν σφόν
τῷ ἐς δὲ πᾶς
κατλιγχνῖ,
Εκλήσποντ
ἀπ' αὐτῆς καλέσθω. τὸν δ'
μικρόν ὕμῃς, ὃ Νηρηίδων,
παραλαβῶσαι, πῇ Τρωάδι
πρωγέγκατε, ὡς τάς ἐν ὑπο
τῶν ἐπιχωρίων. Νηρη. μη-
δαμῶς, ὃ Πόσειδον, ἀπ' ἐν-
ταῦθα ἐν τῷ ἰπώνυμῳ πε-
λάγῃ τιτάσθω. ἐλευσὶ μὲν
γὰρ αὐτῶν, οἴκτισα ὑπὸ τῆς μη-
ρυᾶς πεπονθήσῃ, Ποσειδ
τοῦτο μὲν, ὃ Ἀμφιτρίτη, οὐ
θείμης, οὐδ' ἄλλως καλὸν
ἐνταῦθά σου λέσθαι ὑπὸ
τῇ φάμμῳ αὐτῶν ἀπ' ὅ-
που ἔφυε, ἐν πῇ Τρωάδι,
ἐν πῇ Χερρόνησῳ τιθάψις
ταῖς. ἱκανοὶ δὲ παραμύθιον
ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον
τὰ αὐτὰ καὶ ἐνὶ πάσῃται,
καὶ

Retum hoc
quidem angu-
stum in quod
a puella hæc
delapia submersa est, Helle-
sponius ab ipsa vocetur. ca-
dauer autē ipsum vos P Nee-
reides accepim in c Troadem
auferre, ut ibi ab incolis se-
peliatur. N E R. Nequaquā,
Neptune, sed hic incognos-
mine pelago sepeliatur. Mī-
seremur enim ipsius, ut quæ
miserabilia maxime d à no-
uerca passa fuerit. N E P.
At hoc quidē, c Amphitrite,
fas non est, neque etiam a-
liās honestum, hic illam ali-
cubi sub arena iacērs: sed
quod dixi, in Troade in c
Cherfoneso mox sepelietur.
Illud autem pro solatio eū
erit, quod paulò pōst eadem
ipsa quoque & Ino patietur,

καὶ ἰμπεριᾷται ὑπὸ τῷ Αθά-
μαντι. Ὁ Διοκωμύνης ἄς τὸ πῆ-
λας. Ὁ. ἀπ' ἄκρου τοῦ Κι-
θαρῶν. Ὁ. καθάπερ καθέ-
κας, ἐς πλὴν θάλασσαν, ἔχου-
σα καὶ τὸν ὕδωρ ἐπὶ τῆς ἀγ-
κάλης. Νηρ. ἀλλὰ ἐφ' ἑ-
νὴν σῶσαι δέξασθαι, χαλεπὰ
μὲν. Ὡς Διονύσῳ προσφῶς
ῥῶ αὐτοῦ καὶ τίτθῃ ἡ ἑνὴ.
Ποσειδ. οὐκ ἐχλῶ οὐτῶ πο-
νηρὰν οὔσαν. ἀλλὰ Ὡς Διο-
νύσῳ ἀχαιεῖς, ὧς Ἀμφιτρί-
τη. οὐκ ἄξιον. Νηρ. αὐτὴ
δ' ἄρα τί παθῶ, κατέπιον
ἀπ' τῆς λεῖδ'· ὁ ἀσφαλὴς δὲ ὁ
Φρύξ. Ὁ. ἀσφαλῶς ὀχῆται.
Πο. ἀκούως νηανίας ῥῶ, καὶ
δωάτω ἀντίχην πρὸς πλὴν
φορὰν. ἡ δ' ὑπὸ ἀνθείας ἐπι-
βᾶσα ὀχῆματ' παρακλῶ-
ζον, καὶ ἀπιδούσα ἐς βάθος
ἀχανές, ἐκπλαγῆσα, καὶ Ὡς
θάμβησάμα σχιθῆσα, καὶ ἐ-
πιγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν
τῆς κίνησης, ἀκρατὴς ἐγί-
νετο τῶν ἑρμάτων τοῦ
κειοῦ, ὧς τῶς ἀπείληλο, καὶ
κατέπιον ἐς τὸ πῆλας.

Νη. ἐκδῶ

tuit, quibus se eousq; sustentauerat: atq; ita in mare decedit:

ἢ præcipitabitur, perse-
quente illam Athamante, in
pelagus exsummo. Citharo-
ne, quâ in mare porrigitur,
una cum filio quem in ulnis
gestabit. NER. Sed illâ
seruare conueniet, gratiam
hanc Baccho faciendo. E-
ducauit enim illum Ino, ea-
dēq; nutrix illius fuit. NER.
Non decebat, adeò prauam.
Sed tamen Baccho non gra-
tificari, Amphitrite, indi-
gnum foret. NER. Sed quid
accidit huic quòd ab arie-
te decidit, frater autem eius
Phryxus tunc vehitur. NER.
Merito: adolescens enim est,
ἢ contra impetum obfiste-
re potest. Illa verò, eò quòd
insueta eius rei erat, con-
scenso videlicet vehiculò
nouo ἢ inopinato, ἢ despi-
ciendo in profundum im-
mensum, perculsa animo, ἢ
pauore pariter attonita: præ-
tereà ἢ vertigine corre-
pta, præ vehementia ἢ im-
petu volatus retinere cor-

nua arietis amplius non pos-

LVC. MARIN. DIALOGI.

Νη. ἄλλ' ἔγωγε τὴν μητέρα νε-
φέλῳ βοηθῶν πιπύσῃ; Πο.
ἔγωγε, ἀπὸ ἡ μοῖρα πομπῇ τῆς
νεφέλης διωατῶτέρα.

NER. An non igitur matrē
ipsius Nephelen decebat opē
ferre cadenti? NEP. Deces-
bat sanē, sedⁿ Parca quān-

o Nephelē multò potentior est.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

NOuercas inuiderē liberis ex priore vxore natis. Illis
enim innatum esse fatale quoddam & irreconcilia-
bile odium in priuignos, etiā indicat Euripedes in Ione:
φθύνει γὰρ φάσι μὲν ἄλλοις τοῖς οἰσ. i. Inuidere enim aiunt no-
uercas liberis. Vide apud Erasimum: Odium nouercales.

a **PVELLA** delapsa.] Helle Athamantis regis Thebarum,
& Nephelēs filia, q̄ vna cum Phryxo fratre, nouercales insidias
metuens, cū accepto à patre ariete aureo pontum vellet transire,
magnitudine periculi conterrita, in mare decidit, ei q̄ nomen fecit:
quod etiā hodie ab eius nomine Hellespontum vocant cruditi.
fretum est angustum iuxta Propontidem, & mare Aegaeum,
Asiam ab Europa, septem non amplius stadiorum intervallo di-
sternans, Ouid. 11. Metam.

Augustum circa pontum Nephelēidos Helles
Laomedontēis Latonius afflitit aruis.

Idem 13. Metamorph.

Longus in angustum qua clauditur Hellespontus.

b **Nereides.**] Nereus Deus maris est Oceani & Tethyos
filius, qui ex Doride vxore, eadem q̄; sorore maximā maris Nym-
pharum urbem, humanam effigiem habentium, suscepit, quae à
nomine patris Nereides appellantur. Earum nomina vide apud
Hesiodū in Theogonia. c **Troiadem.**] Asia minoris regionē,
quam Ptolemaeus minorē Phrygiā appellat, Hellesponto adiac-
ens. d **A' Nouerca.**] Ino, quae Cadmi & Harmoniae filia &
Liberi patris & Semele Iouis filij nuxix, & Ideo à Iunone affli-
cta, cū qua Athamas Thebanorū rex secundas cōtraxit nuptias,
postquam Nephelē (ex qua tam ille Phryxiū & Hellen suscep-
erat) liberi patris furore agitata in syluas se contulerat. Hec, ut
eras, ita te vera se nouercam gessit, priuignosq̄; idem idem apud
patrem

patrem accusans, eò compulsi, ut consensu aureo ariete fuge-
 bi consulerent. Quã rem agrè ferens Iuno, Athamanti Furias
 immisit, quæ in tantã eum adegerunt iram, ut cum Ino ad se ac-
 cedenti aspiceret, hanc quidã Leenam, filios aut suavesiusdẽ ca-
 utulos esse arbitaretur, atq; raptũ Learchum alierũ ex filiis saxo
 illiserit, idẽ in vxore exemplum editurus, nisi illa arrepto Meli-
 certa altero filio, vnã cum illo in mare se abiectisset, vbi deorũ mi-
 seratione in deam marinã est transformata, quã Græci quidem
 Λαογῆτα, Latini autẽ Masutam appellant. (ic. Tusc. & lib. 3.
 de Natur. deor. Ino Cadmi filia nōne Λαογῆτα nominata à
 Græcis, Masuta habetur à nostris? Melicertes aut in Palæmo-
 nem, quem nos Portunum nominamus. Hanc historiã fabulosẽ
 tractas. Ouid. 6. Fast. & 4. Metam. Pausanias in Atticis, Hygi-
 nus in Mythologjjs suis cap. 1. 2. 3. & 4. Lucianus in epigram-
 mate quodam. e Amphitrite.] Nerei filia & vxor Neptuni.
 Hic pro ipsijs Nereidibus accipitur. f Chersonseo.] Penin-
 sula: terra est, in insulæ modum mari cincta, vno tantũ, eoq; an-
 gusto spatio continenti adiuncta. ἀπὸ τῆς χερσὸς, καὶ νήσου. g Ino.]
 Cadmi filia furem maritum cum fugeret, se in mare precipi-
 tauit, & pro dea est habita. h Cithærone.] monte Βαοῖæ Li-
 bero patri sacro. i Vnã cum filio] Melicerta. k Educa-
 uit.] Ino Bacchum infantem matertera dicitur enutrinisse.
 l Amphitrite.] Nereides. m Huic quod ab ariete de-
 cidit.] Helle. n Parca.] Dea fatalis quæ nemini parcis.
 o Nephelæ.] vxore Athamantis Helles & Phrygi matre.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Προσηπκὸς, καὶ δινηπκὸς, de Helle ab ariete
 in mare delapsa.

Hellen cum vexit, Phrixumq; per Hellepontum,
 Olim aries, dorso decidit illa metu.

At huius frater Colchos est vectus adusq;,
 Sola soror liquit nobile nomen aquæ.

FRETVM. hoc.] προσηπκὸς. Vos Nereides.] δινηπκὸς.
 Nequaquã.] ἀπὸ τοῦ νεοῦ. Miseremur enim ipsius.] αἰπο-
 λογία. At hoc quidẽ.] ἀνασκαυὴ ἀπὸ τοῦ ἀδελφὸς καὶ αἰχρῆ. Sed
 quod dixi.] Repetit mandatum suum. Illud aut pro solatio
 d d 3 cit.]

erit.] τὸ παρεμύθεον ἢ ἐπὶ ῥήτορι τῆς πικρίας. *Educauit enim illum Ino.*] *Ouid. 3. Metam.* Sed tamen Bacche.] *Occupatio.* Sed quid accidit.] *παρεμύθεον.* Illa verò.] *Narratio, quomodo Helle sit delapsa in mare. Et vertigine correpta.] Causæ.* Atq; ita in mare decidit.] *Ipsa res.* An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat op.] *Obiectionem ἀντιπαρῶν diluit.*

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
Ποσειδῶνος.

IRIDIS ET
Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

IRIS.

Τῆρ νῆθρ πλὴν πλανω-
μένη, ὡς Πόσειδον, ἀπὸ
ποσπαδῆσασ τῆς Σι-
φιλίας, ὑφαλον ἐπινύχιδαι
συμβέβηκε. ταύτῃ, φησὶν ὁ
Ζεὺς, σῆθρ ἡδὴ, καὶ ἀνέ-
φνον, καὶ ποίησον ἡδὴ δῆ-
δον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βρε-
θαίως μέγαν, σηείας πάνυ
ἀσφαλῶς. δῆται γάρ τι αὐ-
τῆς. Πο. πεπράξεται ὧντο,
ᾧ ἰετὶνα δὲ ὅμως παρίξαι
αὐτῷ πλὴν χεῖρας ἀναφανῆ-
σθαι, καὶ μὴ κίτε πλῆσσαι· ἰεὶς.
πλὴν Λητῶν ἐπ' αὐτῷ δῆ ἀρκυνῆ-
σαι· ἡδὴ γὰρ πονέροντες ἐν
τῷ ῥόδινῳ ἔχουσιν. Ποσ. τί ἔστιν

Insulam^a istam errantem.
Neptune,^b quæ à Sicilia
reuulsa atque undis sub-
mersa, mari innatat, eam i-
ta, iubet Iupiter, consistere
facias iam, atque apparé-
re, ut & tandem mani-
festa atque conspicua^c in
medio Aegæo inconcussè
maneat, fundata firmi-
ter admodum illa. opus e-
nim illa nonnihil habet.
NEP. Fiet hoc, Iri:
sed tamen quem usum illi
præbebit manifesta ap-
parens, & non ampliùs
fluviatus? IRIS. ^d Las-
sonam in ipsa oportet pá-
tere. iam enim malè habet à doloribus. NEP. Quid igitur?
annon

ἄχ' ἱκανὸς ὁ ἕρπης ἐν τεκῆρι;
 εἰ δ' οὐκ οὕτω, ἀλλὰ γὰρ ὡσαύ-
 τ' ἔν' αὐτῇ ἀν' ἰσοδοξίᾳ δό-
 σωτο τὰς αὐτὰς γούνας· τίς ἐν, ὃ
 Πάσαδορ ὁ Ἡρα ᾔδ' ὅρα μὴ
 γὰρ κατέλαβ' ἑλὼ γλῶ, μὴ
 παρὰ σελήνῃ τῇ Λητῷ τῶν ὠ-
 δίνων ἰσοδοξίᾳ, ἢ δύνων νῆ-
 σ' αὐτῇ ἀνώμοτος ἔσται· ἀ-
 φανὴς γὰρ ἴω. Πο' σιωπῇ μὲν
 θί, ὃ νοσε, καὶ ἀνάδουθι αὐθις,
 ἐκ τῆς βυθῆς, καὶ μηκέτι ἰσχυί-
 ρε, ἀλλὰ βεβαίως μέν' ἢ ἰσχυ-
 ρέει· ἰσοδομοῦσά τ' ἢ ἀδύ-
 φ' τὰ τέκνα δύνω, τὸς κακίστους
 τ' θανάτῳ, καὶ ὑμῖν, ὃ Τείτωνος,
 δὲ παρὰ θανάτῳ πλὴν Λητῶ
 ἐς αὐτὴν, καὶ γὰρ ἡδὴ ἀπαν-
 ταίω. τὸν δ' ἀκούοντα δ', ὃς
 οὐκ ἔξοισεν αὐτὴν, φοβῶν τὰ
 στεγνὰ, ἰσχυρῶς τελεῖ, αὐτὴν
 καμύσει, καὶ τιμωρήσει τῇ
 μητρὶ, σὺ δ' ἀπάγγειλ' ὦ Δι',
 πάντα αὖτ' ὑπέρπῃ. ἔσηκον ἢ
 Διὶ, ἢ ἰσχυρῶς ἢ Λητῶ, καὶ
 τελεῖται.

ἢ fuerint aggredientur, ac matrem vindicabunt. Tu vero van-
 de renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilis est
 insula: veniat Latona, ac
 pariat.

an non sufficit illi cælum, ut
 in eo pariat? Quod si minus
 autem i-lud, at certè nec tota
 terra pa-tus illius recipere
 poterat? I R I S. Non, Nec
 puer. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno e Tellu-
 rem, ne praberet Latona
 pariturienti vllum recepta-
 culum. Hæc igitur insula ius-
 tamento non teneitur: absco-
 dita enim tum fuit. N E P,
 Intelligo rem. Igitur f sub-
 siste insula, atq; emerge iterū
 ex profundo, & non amplius
 fluctues aut titubes, sed im-
 mota maneat: ac suscipe, ὃ
 felicissima & fratris mei h li-
 beros duos, deorū omniū pul-
 cherrimos. i Et vos Tritones
 trañcite Latonam in ipsam,
 omniaq; irāquilla sint. k Ser-
 pentem autem istum, qui nūc
 i velut æstro exagitat illam,
 perterrefaciendo, ipsi infan-
 tes posteaquam in lucem edi-

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a INSVLAM istam errantem.] Delon maris Aegæi, Cycladum omnium clarissimā, in qua Latone Apollinē ac Dianam dicitur enixa, de qua Cic. 3. in Verr. & Virg. 3. Georg. Dīcta autē putatur δῆλον, ἀπὸ τῆς δῆλῆς, quod cū anteā mari tecta esset, Latone locū ad pariendū quærēsi, repensē se offēderit.

b Quæ à Sicilia.] Tyrrheni maris insula q̄ olim agro Brutio creditur adhasisse, posteaq̄ue impetu maris auulsa fuisse. Inde nomen hoc crediū iraxisse, quasi Sicilia. i. resecta. Virg. 3. Aen.

Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina,
(Tantum xui longinqua valet mutare vetustas)
Dissiluisse ferunt, cū protinus vtraq; tellus.

Vna foret—. c In medio Aegæo.] Amplissimo maris mediterranei sinu. d Latonem.] Latona Cœi Titanis filia à Ioue compressa geminā ex eo proiē cōcepit. Quā rem tā ægrē tulit Iuno, vt immissō aduersus illā Pythonē serpente per totis terrarū orbē pellitū persecuta sit, & ne partui quidē vicinæ quietem, locūve pariendi cōcesserit donec illa tandē post longos errores ad Astriem sororē suā peruenit, in Ortygiā insulam iā permutatā in Delon, à qua suscepta, primū Dianā peperit, q̄ cūstigiō obfœtricis officiū matri præstitit, Apollinēq; nascenē suscepit, qui postea adultus, maternæ iniuriæ memor, Pythonē sagittis interfecit. e Tellurem.] Terræ Deam omniū matrē & alumnam.

f Subsiste insula.] Neptunus ad Delum in qua paritura erat Latona. g Fratris mei.] Iouis. h Liberos duos.] Dianā & Apollinē. i Et vos Tritones.] Tritones plures. Virg. 5. Aen.

Tritonesq; citi, Phorciq; exercitus omnis

Idem 10. Aeneid.

Hunc vehit immanis Triton, & cærule concha

Extorrens freta: cui laterum tenus h spida nanti

Frons hominem præfert: in Pristin desinit alius

Sunt qui trirēmis nomē voluit esse à Tritone in ea depicta, belua marina. Nam & nunc quoq; suum cuiq; nauigio nomē inditum est. Sic Scyllā sic Pegasum nomina nauū fuisse putat Palephatus & à πῖσας, nō monstra, vt poëtæ fabulati sunt. Tritonem Lycophron ὑγρί & γῆρας vocat, alij, Neptuni & Amphitritæ, superioris

superiori quidem corporis parte umbilicotenus humanam effigiem referens, sed posteriori usque ad caudam esse delphinem: vetera autem aliud, quod in voce εἰταυρον. Lysophronis enarrator citat Aescandriem quendam authorem, Eurypylum & Tritonem Neptuni & Celenus liberos esse, alij Tritonem Oceani & Tethyos faciunt, patris & Neptuni tubicinem: pro tuba concha est, quam buccinam vocitatam volunt. Quidam in litera reuertunt, Tiberis Cesari quendam nunciasse Tritonem in specu quodam visum, auditumque; concha canentem. Eadem persuasio irrepit de Nereidibus, quæ squamuis in hispido corpore vestitæ humanam effigiem habeant, de quibus proximè præcedenti dialogo annotauimus. Huiusmodi Tritones pisces velocissimi prodij culti inueniri, Plin. lib. 9. cap. 5. grauissimis testimonij probat. Hodieque visuntur Romæ imagines pleraque. Tritonem eiusque buccinam describit Ouid. 1. Metamorph. & 2. k Serpentem.] Pythonem miræ magnitudinis, ex putredine terræ post diluuium Deucalionis natum, quem Apollo sagittis suis confixit. Cuius rei memoria ne vlllo temporum lapsu oblitteraretur, sacra certamina instituit, quæ à nomine serpentis Pythia appellauit, vt idem Ouid. 1. Metam. l. Velut æstro.] Oestrum insecti genus horrendo strepitu, vnde & nomen inditum. Nam Latini asilum appellant, vulgus Tabanum. Hoc animali Iuno pellices suas exagitauit, nec passa est conquiescere: Vnde poetæ diuino furore correpti, æstro perciti dicuntur. Oestrum describit Virg. 3. Georg.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Εξηγητὸς: Quomodo Delus insula fluitans subsisterit.

Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris;

Ortygia, Asterie quæ antè vocata fuit.

Hospitium tandem Latonæ præbuit istic.

Cum Pytho usque adeò persequeretur, eam.

INSULAM.] Subiecti tractatio κατ' ἀφύγησιν. Eam, ita iubet Iupiter.] Prædicatum κατ' ἐξελίξιν. In medio Aegæo.] Alludit ad nomen insulæ, quo ipsa fuit appellata. O-

pus enim.] Rasio. Fictio Iri.] Pollicetur se morem gē-

stutum: & interrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet parere.] ἀφ' ἧς. Quid igitur? ἀνnon sufficere illi cœl.] *Obiectio.* Nūn Neptune.] *Responsio.* Nam luno obstrinxit iureiurando magno Tellur.] *Maiores assumptio.* Abscondita enim tum fuit.] *Probatio.* Subsiste.] ἢ ἀδελφεύς, Fratris mei.] *Scilicet* Iouis. Liberos duos.] *Apollinem & Dianam.* Et vos Tritones transire Latonem in ipsa.] ἀποστροφὴ ἀδελφείῃ ἢ ἀδελφείοις. Tu verò valde, renuncia Ioui, omn.] *Conclusio.*

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΙΑΣ
ΛΙΩΣΗΣ.

XANTHI ET
MARIS.

Eodem Interprete.

X A N T H V S.

ΔΕΙΞΑ ΜΕ, ὦ ΘΑΛΙΑΣ,
ΔΕΥΔΑ ΠΙΠΟΥΘΟΤΑ. ΚΑΙ
ΤΑ ΣΒΕΒΟΡΜΑ ΤΑ ΤΡΑΥ
ΜΑΤΑ. ΘΑ, ΤΙ ΛΥΕ, ὦ ΞΑΝ-
ΘΗ; ΤΙΣ Σ. ΚΑΤΕΚΑΥΤΗ; ΞΑΝ.
ΗΡΑΙΣΘ. ΑΜ' ΑΠΛΩΘΡΑΝΩ-
ΜΑΙ ὅΛΩΣ ὁ ΚΑΚΟΔΑΪΜΩΝ, ΚΑΙ
ΖΩ. ΘΑ. ΔΕΓΓΙΔΕΙΩΙ ΙΝΕ-
ΒΛΗΣ Τὸ ΠΥΡ; ΞΑΝ. ΔΕ ΤὸΝ
ΥΠΕΡ Τ' ΘΕΤΙΔΟΣ, ΙΝΑΙ Τ' ΦΟΝΕ-
ΟΝΤΑ ΛΥΣ ΦΡΥΓΑΣ ΙΚΙΤΑΙ,
ΘΑ' ΕΚ ΙΠΑΥΘΟ ΤΗΣ ὈΡΥΓΗΣ,
ΕΜ' ΙΝΑ ΤῶΝ ΝΗΡῶΝ ΑΠΙ
ΦΡΑΓΕ

Uscipe me, ὦ Mare,
gravia. n. passus sum.
extingue mihi vulne-
ra. MAR. Quid hoc rei
est? Xanthe? quis te deussit?
XAN. Vulcanus, sed igne
candescō prorsus miser, &
efforuescō. MA. Cur autem
miecisti tibi ignem? XAN.
Propter filium Thetidis.
Postquam enim occiden-
tem illum b Phrygas sup-
plex deprecatus sum, c ille
autem ab ira nihil remi-
sit, sed

φρασί μοι τὸν ῥόον, λιλύθης
 τὸς ἀθλίους ἐπὶ ἄλθορ, ἐπικλυ-
 σαι, θίλωρ, ὡς φοβηθῆς ἀπό-
 σχοιζὲ τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα
 ὁ Ἡφαιστος (ἔτυχε γὰρ πλησίον
 εἶναι) πᾶρ, ὅθρ οἶμαι, πῦρ
 ἔχε, καὶ ὅθρ ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ
 ἔπιθοι ἄποθοι, φέρωρ, ἐπὶ λθί-
 μοι, καὶ ἔκαυσεν μὲν τὰς πτε-
 λίας, καὶ μυρρίκας, ὅππῃσιν
 ἔχε καὶ τὸς λακοδαίμονας ἐχ-
 θύς, καὶ τὰς ἐρχίλους, αὐ-
 τὸν δὲ ἐμὲ ἐφθραχλάσας
 ποίηθης, μικρὸν δὲ ἄρ ὅσον ξη-
 ρὸν ἔργασαι. ὁρᾷς δὲ ὅθρ, ὅ-
 πως διακίμαι ἐπὶ τῶν ἐκ-
 κοσμάτων; Θά. θολιρὸς, ὃ
 ἔλυνθι, καὶ θρῦδος, ὡς ἀνός.
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
 ἢ θέρμη δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τῶν
 ῥός, καὶ ἀπότως, ὃ ἔλυνθι, ὅς
 ἐπὶ τὸν ἱμὸν ὑδρὸν ἔρμηθης, ὅτι
 αὐθιγὰς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς
 εἶμι. ἔλυνθι. ἐπὶ ἔδδ ὅθρ ἐλυσθαι
 γαίθνας ὄντας τὸν Φρύγας;

Θάλ.

taneum est, cruore, à cadaveribus calore aurē, ut ais, ab igne
 veniēte. Ac merito, Xanthe, ut qui cōtra + Fortassis nepotē
 legēdū: id est pro ὑδρὶ, ἡρώϊ, filium meum impetū feceris, non
 peritus quòd f Nereidis filius ille esset. XAN. An' non igitur
 decebat misereri me Phrygum, vicinorum adeò meorum:

MER.

sit, sed occisorum corpori-
 bus etiam obstruxit mihi
 alueum: ego misertus misere-
 torum, occurri, ut aquis
 inundarem atq; inuoluerem
 illum, 'quò eo periculo abse-
 terricus, ab occidione vi-
 rorum cessaret. Ibi igitur
 Vulcanus (nam tum fortē
 quadam propè aderam) ve-
 niuerso igne, quātum opinor
 usquam habebat, quantum-
 quē & d in Aetna, &
 si quibus alijs locis illus est,
 allato, processit obuiam:
 ac exussit quidem ulmos &
 myricas, assauit autem &
 infelices pisces & anguil-
 las: me verò cū effrues-
 scere fecisset, parū absuit
 quin totum aridum ac sica-
 cum reddiderit. Vides ni-
 mirum quo pacto exustionis
 bus istis deformatus sim?

MAR. Turbidus es, ô Xan-
 the, & calidus, ut consen-

Θάη, τὸν Ἡφαιστον δ' ἐκ Ἰδῆ
ἐλπίσαι Θέτιδ' ὅτ' ἠδ' ὄντα τ'
Ἀχιλλῆα;

MAR. Vulcanum verò ána
non contrà decebat misereri
Achillis, & Thetidis adeò
filij?

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a XANTHE?] Xanthus Lyciæ amnis in campis Troia-
nis, qui & Scamander dicitur, à colore aquæ flauo dictus, quæ
color in Tyberi conspicitur. Vnde Horatius:

Vidimus flauum Tyberim.

Xanthum διήκουσεν nuncupat Homerus Iliad. 2:

Ζαῖός τε διήκουσεν, ὃν ἀθάνατος τίνας Ζεὺς.

& θ his verbis:

νόσφι νῆας ἀγαγὼν ποταμῷ καὶ διήκουσεν ἐν ἡμετέροις.

Huius meminit Eustathius circa finem Iliad. β. & Strabo lib.
14. b Phrygas.] Troianos minoris Asiæ populos è Thra-
cia oriundos. De hac Troianorum memorabili fuga ac cade lu-
culenta narratio extat Iliad. 20. & 21. itemque Virg. 1. Aen.

c Ille autem ab ira nil remisit.] Achilles ira implacabilis
fuit & μῆτις, quæ est argumentum Iliadis. Horat. lib. 1. Carm.
Od. 6:

—nec grauem

Pelide stomachum cedere nescij.

Nam ne dijs quidem cessit in acie.

d In Aetna.] Monte Siciliæ, qui perpetuo incendio clarus
est, eoq; nomine à poetis celebratus. Incendij autem eius cau-
sas explicat Iustinus lib. 4 e Contra filium meum.] Achil-
lem ex Peleo Thetidis Nerei filii filium ipse verò Nereus Ocea-
ni filius fuit. Fortassis legendum pro ἡνὸρ: id est, Nepotem
[Nereidis.] Thetidis, quæ vna fuit Nereidum. g Fi-
lium Thetidis.] Achilles Pelei & Thetidis

filius fuit, qui Hectorem
occidit.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

περὶ ξανθοῦ: Petit enim Xanthus fluvius, à Vulcano
penè exustus, auxilium à mari.

Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,

Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.

Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,

Audax obstitit quod semel Aeacidi.

SUSCIPE me.] *δύσως*. Grauia enim passus.] *αἰτία*.
Quid hoc rei est.] *Ρogatio gemina*. Postquam enim oc-
cidentem.] *Α' causa narratio, & factum* Achillis, quod est
causa impulsus sui facti. Ego mihiertus miserorum.] *Causa*
impellens. Vt quis inundarem.] *Factum suum*. Ibi
igitur Vulcanus.] *Redis ad Vulcanum, & ipsam rem, post*
causam expositam. Et si quibus alijs locis.] *ἐξαρτία*. Ex-
ussit quidem vltimos.] *ἀφαιρέσις, vel ἀντὶ τοῦ ποδοῦ*. Vides
nimirum.] *Conclusiuncula querela*. Turbidus es, ô Xan-
the.] *Concessio τοῦ ποδοῦ*. Ac meritò Xanthe.] *κατα-
κασιγμένης & accusatio*. An non igitur decebat.] *Defensio*
ab honesto. Vulcanum verò, an non.] *αὐτοκαταγωγῇ* rege-
ri: par.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
νηϊδῶν.

TRITONIS ET
Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

T R I T O N.

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΜΩΝ, ὦ Νη-
ρηίδων, ὅτι πρὸς τὸ
Κηφίως θυγατέρα τὴν
Ανδρομέδα πρὶν μψαρε, οὐτε
τὴν πᾶν δαΐδινυσεν, ὡς οἱ-
σθε, καὶ αὐτὸ ἦδεν τὴν θυγα-
την.

Νηρ.

B Alana ^a ista vestra,
Nereides, quam con-
tra filiam Cephei An-
dromedam emisistis, neque
puellam ipsam iniuria ali-
qua effecit, permde ut vos pu-
tatis, & ipsa iam mortua est.

NE R,

ΝΗΡ. ἀπὸ τινος, ὃ Τεΐτωρ; ἢ ὁ
Κηφύς, καθάπερ δὲ λήϊος πε-
θῆς, τὴν ἐόρην ἀπὸ κτήνους ἐ-
πιών, ποχῆς μὲν πωλ-
λῆς σιωπῆως; Τεΐ. οὐκ
ἄπ' ἐν, οἶμα, ὃ Ιφιδάσ-
ς, τὸν Πρῶτον, τὸ τῆς Δα-
νῆος παῖδ' ὅν, ὃ μὲν τῆς
μητρὸς ἐν τῇ λιθῶν ἐμβλη-
θῆς ἐς τὴν βαλῆας, ὃν ἀπὸ τῆ
μητρὸς τῆς, ἰσάσας, οἶκ-
τέρσας αὐτῆς. ἰφ. οἶδα
ὅν λέγεις. ἀλλ' οὐκ ἔστιν
ἀνὴρ ἔναι, καὶ μάλα γυναι-
κῶν καὶ καλὸν ἰδῆν. ἰφ. οἶ-
δ' οὐτ' ἀπὸ τινος τὸ κατ' ὅν.
ἰφ. οἶδα, ὃ Τεΐτωρ; οὐ γὰρ
δὴ σῶσα ἡμῶν βαλῆας ἐ-
στίναν αὐτὸν ἐχθρὸν. Τεΐ. ἰ-
γὰρ ὑμῶν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐ-
γὼν. ἰσάλη μὲν οὐτ' ἐπὶ
τὰς Γοργόνας, ἀλλ' ὅν τινος
τῶν βασιλῆων ἐπιτιμῶν. ἰ-
πῶν δ' ἀφ' ἐκείνου ἐς τὴν Λιβύ-
αν. ἰφ. πῶς, ὃ Τεΐτωρ, μό-
νος, ἢ καὶ ἄλλος συμμαχος ἔστι;
ἀπὸς γὰρ ἀντιστοίχ' ἢ ὁ δὸς.
Τεΐ.

Libyam. IPHI. Quomodo

NER. A quo, Triton?
Num Cepheus tanquam il-
lectamento aliquo propo-
sita puella, aggressus illam
occidit, ex insidijs enim mul-
ta vi adortus? TRI. Non:
sed nostis arbitror, ^b Iphi-
nassa, ^c Perseum illum,
^c Danaës puerum illum
paruum, quem una cum
matre in arca abiecit in
mare ab auctore materno, con-
servastis, miseria illorum vi-
delicet. IPHI. Noui quem
dicis Consentaneum verò,
illum iam adolescentem fa-
ctum esse, atque admodum ge-
nerosum, & pulchrum aspe-
ctum. TRI. Hic occidit bala-
nam. IPHI. Quamobrem
Triton? Neque enim huiusmo-
di cōservationis præmia per-
soluere nobis debebat. TRI.
Ego vobis exponam omnem
rem, ita ut gesta est. ^c Missus
hic fuit ad Gorgonas, ut
hoc quasi quoddam certame-
nū regi perageret. Postea
quam autem peruenit ^f in
Triton? solusne, an & alios
secum socios abduxit? nam alioqui difficile hoc iter.

TRI.

Τεῖ. Ἄνδρ' αἶψ' ὦ. ἰσχυρὸν
 πῆσον ἤν' αὐτὸν ἢ Αθωᾶ
 ἔθηκεν. ἰπὲρ δ' οὐρ ἔκην,
 ὅπου διητῶντο, τὰ μὲν ἰα-
 θασον, οἶμαι ὃ δὲ ἄρτι
 μῶρ τῆς Μιδούσης τὴν λι-
 παλὴν, ὥχρη' ἀρπάζειν.
 Ἰφι. πῶς ἰδῶ; ἀθιάζοι γάρ
 ἡσιν. ἢ ὃ ἄρ' ἴδῃ, οὐκ ἔρ'
 ἀπομυτὰ ταῦτα ἴδοι. Τεῖ.
 ἢ Αθωᾶ μὲν ἀπὸ δαπρο-
 φαίνου, (βλαῦτα ἤν' ἡκ-
 & διηγουμένη αὐτῷ πρὸς
 τὴν Ανδρομέδα, καὶ πρὸς
 τὸν Κηφία ὕσσορ) ἢ Αθῶ-
 να δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἰσχυ-
 ροῦσης, ὥσπερ ἐπὶ λι-
 πόπρου, πρὸς ἑκὼν αὐτῷ ἰ-
 δῆν τὴν εἰκόνα τῆς Μιδούσης.
 ἔτα λαβόμεν' τῆς λαῖα τῆς
 κόμης, ἰνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα,
 τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀ-
 πείκει τὴν λιπαλὴν αὐτῇ, καὶ
 πρὶν ἀνιγρῶσαι τὰς ἀδελ-
 φὰς, ἀνίστατο. ἰπὲρ δὲ λι-
 παλὴν τὴν πρᾶξιον τῶν τῶν Αἰ-
 θιοπῶν ἰγνῶν, ἥδη πρόσ-
 γατο πτόμεν', ὅρᾳ τὴν
 Ανδρο-

TRIT. Per aërem profe-
 ctus est & alatum enim ipsum
 Minerva reddidit. postquam
 autem eò loci venit ubi illa
 agebant, illa quidem dor-
 miebant, opinor: at hic am-
 putato Medusæ capite, ite-
 rum auolauit. IPHI. Quo
 pacto autem aspexit illas? A-
 spici enim nequeunt: vel quis-
 quis illas aspexerit, non am-
 plius quicquam posthac as-
 picit. TRIT. Minerva illi
 clypeo velut face aliqua
 prælato (italia enim audiuit
 ipsum narrantem apud An-
 dromedam, postea & apud
 Cephæum) Minerva igitur,
 inquam, in clypeo refulgen-
 te, tanquàm in speculo aliquo,
 exhibuit ipsi spectatam Me-
 dusæ imaginem. Postea ste-
 nistra, arrepta illius coma,
 & inspecta imagine, dextra
 autem sublata harpe, ab-
 scidit caput ipsius: atque
 ita priusquam sorores reli-
 quæ expergiscerentur, auo-
 lauit. Porro ubi circa mari-
 timam hanc Aethiopia or-
 denisset, terræ iam propinquior aliquantulo volans, videt

Andro-

Ἀνδρομέδα, πρὸς τὸ μέγιστον, ἐ-
 πίτιν ὅτι πῶς πεδῶνται
 περὶ παλαιὰς μέγιστον, καλ-
 λίστην, ὡς οἱ, καθ' ἑμὲ τὰς
 λόγους, ἡμίγυμνον πολὺ ἐν-
 θε τῶν μαρτύρων. καὶ τὸ ἄ-
 πρῶτον οἰκτιρᾶς τὴν τύχην
 αὐτῆς, ἀνθρώπων τὴν αἰτίαν τῆς
 καταδίκης. καταμικρὸν δὲ
 ἀλλὰς ἔρωι, (ἵχλω ἥ σὺ
 σῶσαι τὴν παῖδα) βοηθῆν
 δίδω. καὶ ἵπασθαι τὸ ἡ-
 τῶν ἐπὶ μάλιστα φοβερὸν, ὡς
 καταπίεσθαι τὴν Ἀνδρομέ-
 δαν. ὑπερκαρῆς ὁ νεανί-
 σκος, πρόκκοπον ἔχωρ τὴν ἄρ-
 πην, τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ
 δὲ πεδᾶν τὴν Γοργόνα,
 λίθον ἰσοῖα αὐτό. τὸ δὲ τίθ-
 νηκερὸν, καὶ πῶς ἔργον αὐ-
 τῆς τὰ ποτα, ὅτι ἔδει τὴν
 Μίδου ἔρ. ὁ δὲ λυγρὸς τὰ δισ-
 μα τῆς παρθένου, ὑποσχόμε-
 νον τὴν χάριν, ὑπεδέξατο ἀπὸς
 ποδῶν κατιούσας τῆς πί-
 πτας, ὁλοφύρας οὐσης. καὶ νῦν
 γαμῆ ἔρ. ὅτι Κυφίως, καὶ
 ἀπαῖα αὐτὴν ἐς Ἀργῶ.

Andromedā expositā in rupē
 quadam prominēte palo af-
 fixam, pulcherrimam, ὁ Δῆ,
 promissa coma, ὅτι seminu-
 dam longē vsque infra vbe-
 ra. Ac primū quidem mi-
 fertus fortunā illius, inter-
 rogat causam damnationis
 huius. Paulō autē post a-
 more captus, (oportebat
 enim incolumem feruari pu-
 ellam) opem ferre illi statui-
 it. Atque ubi iam Balena
 accessisset, terribilis admo-
 dum, ὅτι quasi mox absorptu-
 ra Andromedam, in alium
 sublatus adolescens, manu
 ad capulum admota, hara-
 pen tenens, altera quidem
 ferit, altera autem Gorgo-
 na spectandum proferens,
 i in lapidem illam conuertit,
 Illa igitur mortua est, ὅτι
 diriguere ipsius membra os-
 mnia^k quaecunque Medus-
 sam aspexerunt: at hic solu-
 tis vinculis, quib. virgo allis-
 gata fuerat, supposita^q ma-
 nu suscepit illam summis pedum digitiis descendentem ē ru-
 pe, ardua illa quidem atque proclivi: ὅτι nunc cum eadem
 nuptias peragit in aedib. Cephei, abduci^q illam secū Argos.
 quare

ὅσα ἀντὶ θανάτου, γάμον
οὐ τὸν τυχόντα εὔριτο.
Νη. ἰδὼ μὲν οὐ πάλιν ὧς
γίγονότι ἄχθομαι. τί γὰρ
ἡ πόσις ἡλίκα ἡμᾶς, ἥτις
μήτηρ ἐμυγαλῶχε τότι,
καὶ ἡξίου λατρίαν εἶναι;
Τέ. ὅτι οὕτως ἄρ' ἡλυσεν
ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μήτηρ γὰρ
ἴσθ'. Νη. μηκέτι μνησέμε.
θα, ὦ Δωρί, ἱκέτιον, ἥτις βάρ-
βαρος γυνὴ ἐπὶ τῷ ἡξίῳ
ἐλάλησεν. ἱκανὸν γὰρ ἡμῖν
τιμωρίαν ἴδωμε, φοβησῶμεν
ἐπὶ τῇ ποσὶ δὲ χαίρωμεν οὐκ ὧς
γάμος.

quare pro morte nuptias,
neque eas vulgares, illa
inuenit. NER. Equidem
non ita valde agrè fero
factum hoc. Quid enim
adeò nobis iniuriæ fecit
puella, nisi mater ipsius
superbè extulit sese tunc,
ac pulchrior nobis esse vos
luit? TRIT. Quòd hoc
passo magnum dolorem
perceptura fuisset ob filiam,
mater certè illius cùm sit,
NER. Ne meminerimus
Dori istorum ampliùs, si
quid nisi barbara mulier su-
prà quàm decebat loquax

fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tanto in me-
tu, filia causa constituta fuit. Gratulemur igitur o nu-
pitiis.

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a BALÆNA.] Andromeda Cephæi regis Aethiopum
& Castiopes filia ob matris iactantiam, quæ se Nereidas for-
ma antecellere gloriabatur, illarum indignationem incurrit,
& scopulo alligata, ceto deuoranda exposita fuit, sed Perseï
virtute liberata, qui illac opportunè iter faciens, capius specis
eius exarsit, passusque à virginis parentibus, ut sibi eam ma-

trimonio darent, si Balenam interemisses; voti compos factum est, hoc est, & Balenam interemit, & Andromedam uxorem duxit. b Iphianassa.] Præti Argiuorum regis filia & Melampi uxor fuit. Hoc etiam nomine appellatur à Lucretio libr. 1. Iphigenia, Agamemnonis filia ex Clytemnestra, cum inquit:

Aulide quo pacto Triuiæ virginis aram

Iphianassæ turpârunt sanguine sædè

Ductores Danaum delecta prima virorum.

c Perseum illum.] Perseus à dysipis armatus Medusam interfecit: multos quæ inter quos Atlas fuit & Acrisius, vertit in lapides, quibus iactis Deucalion olim humanum genus refecit.

d Danaës puerum illum paruum.] Danaës fabula habetur apud nostrum Lucianum in Dialogo Doridis & Thetidis, & apud Ouid. 6. Metam.

Aureus ut Danaën Alopida luserit ignis:

Mnemosynen pastor, variusque Deoïda serpens:

Te quoque mutatum toruo Neptune iuuenco

Virgine in Aeolia posuit —.

e Missus hic fuit ad Gorgonas.] Gorgonum fabulæ meminit Lucianus de Domo, & in Philopatre, Medusæ porro in imaginibus, ubi eam saxificam vocat. Tres fuisse traduntur, Stheno, Euryale, & Medusa, cuius caput à Perseo desectum, in suo clypeo posuisse narratur. Hæ habitasse Darcadas insulas dicuntur, in Oceano Aethiopico, contra hortos Hesperidum, vno tantum oculo, quo visum vterentur, quoties lubitum esset: ceterum forma luculenta, ac crinibus aureis. Ab agilitate nomen inuenere, 2929. f In Libyam.] Africam. In extrema Africa ora fuisse produntur, quantum Medusa sola fuit morsalis, quam ideo solam petiuit Perseus Orci siue Plutonis galea contestus. Huius comas Minerva in angues mutauerat, quod in suo templo virgata esset. Et oculus Perseus in clypeum æneum, in quo ipsius Gorgonis imaginem videbat, manum in Medusam librans eius caput disseccuit. Reliquæ sorores volantes (erant enim his alæ, quibus per aërem ferebantur.) Perseum quidem insequabantur, sed cum illum prope

propter galeam videre nequirent, persequi disierunt. g Alatum enim ipsum Minerua reddidit.] Persens ductus Pal-
ladis & Mercurij volucer ob salaria allata ad Gorgonas deua-
latus cum falce adamantina, pera & galea Plutonis, sicuti
diximus. h Dextrâ autem harpe.] ἀπὲν ensis in sum-
mitate falcatus quo Mercurius occidit Argum, Persens Me-
dusa caput amputavit. i In lapidem conuertit.] Bala-
na cui Andromeda erat exposita, in lapidem conuersa. k Quo-
cunque Medusam aspexere.] τὴν ἠλυσὴν sola circa lit-
tus proximum vagaretur, eam fugientem Neptunus amplecti
voluit, quum in Mineruæ templum vsque sequutus, ubi violas-
set, dea irata, eius aureos crines in totidem angues conuertit,
efficitque, ut qui eam inuenerunt, illico verterentur in lapides,
quod iam antè annotauimus. Persens è Libya in Seryphum
reuersus, multos Gorgonis capite obiecto, obiuentes in saxa ver-
tit, inter quos Polydectes. Ouid. libr. 5. Metam. l Equidem
non ita valde ægrè fero.] Andromedam à Perseo libera-
tam esse. m Simater.] Κασιόπεια. Hic ἡ ἀστὴρ dissimu-
latur. Integrum esset, ἐὰν ὡς ἀστὴρ παρὰ τὸν ἡλίου, ἡλυσὴν
αὐτὴν. Si vidisset affixam doluisset. Sed continetur prior pars in
distinctione οὐ τὸν : & altera accedit ἀστὴρ, participio enuncia-
ta, ἐὰν μὴ τῆς ὡς ἀλυσὴν αὐτὴν, ἡλυσεν αὐτὴν. n Barbara muli-
er.] Κασιόπεια Cephei regis Aethiopum vxor, & Andromedæ
mater, o Nuptijs.] Persei & Andromedæ, de quibus
Ouid. 4. Metamorph. sub finem, &
3. in principio.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ἀνδρηνῆκος : Quomodo Perseus filius Danaës balenam
contra Andromedam emissam occiderit, & ip-
sam puellam liberauerit, & tandem in
uxorem duxerit.

Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammon :

Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

Liberat hanc Perseus, qua conditione volebat :

Belua nil potuit, factus & hicce gener.

BALAENA ista vestra, Nereides.] *ἐφ' ἡμέταις ῥυκὴν*, & pro-
positio bipartita. A' quo.] *Ῥωγὰ τοῦ ἐκτελέσαντος*. Tanquam
illicitamento.] *καὶ αἰτία τοῦ ἐκτελέσαντος*. Ex insidijs.] *ὁ τρόπος*.
Aggressus illam.] *ἐκ τῆς ἡμέτης*. Puerum illum paruum.]
ὁ παῖς τοῦ ῥυκῆος. Conseruastis miseræ.] *ἐπ' αὐτῇ*. Noui
quæ dicis.] *ἡ γνώμη*. Consensio. Consentaneum verò.] *Ῥατία* ab
etate, familia & corpore. Hic occidit balænam.] *ὁ συνέχων*.
Continuatio narrationis causæ. Ego vobis exponam.] *ἡ ἀπαγγελία*.
Missus hic fuit] *ὁ λόγος*. Narratio. Postquam autem peruenit.]
ἡ ἀπαγγελία. Causa finalis. Quomodo Triton.] *ὁ ῥυκὴν*. Quibus au-
xilij? quomodo? interpellatione rogat an *μνηστὴρ* fuerit, an
bellum. Quo pacto autem aspexerit.] *ἡ ἀπαγγελία*.] *ἡ ἀπαγγελία*.
Aspiciendum nequeunt.] *ἡ ἀπαγγελία*. Gorgones. Talia autem audiui i-
psam.] *ἡ ἀπαγγελία*. A' testimonio. Minerua igitur inquam.] *ἡ ἀπαγγελία*.
Postea sinistra.] *ἐν ἀριστερῇ*. & *ἐν δεξιᾷ* διήγησις. Har-
pe.] *ἡ ἀπαγγελία*. ensis falcatus Persei fuit. Porro ubi circa mari-
timam.] *ἡ ἀπαγγελία*. Accedit propius ad deliberationem Andromedæ.
In rupe quadam prominente, palo affixam] *ἡ ἀπαγγελία*. A' fortu-
na: id est, supplicij scelerate & indignitate, à situ, ab habitu, ab
etate & sexu. Misertus fortunæ illius.] *ἡ ἀπαγγελία*. Oportebat
enim incolūmen] *ἡ ἀπαγγελία*. Causa. Opem ferre illi statuit.] *ἡ ἀπαγγελία*.
Consilium. Vbi iam balæna accessisset.] *ἡ ἀπαγγελία*. Der Ritter S. Georgius.
Quasi mox absorptura.] *ἡ ἀπαγγελία*. In lapidem illam
conuertit.] *ἡ ἀπαγγελία*. Diriguere ipsius membra.] *ἡ ἀπαγγελία*.
τὸ ἐπὶ τοῖς πόδεσσιν. Solutis vinculis.] *ἡ ἀπαγγελία*. Summis pe-
dum digitis.] *ἡ ἀπαγγελία*. Quare pro morte.] *ἡ ἀπαγγελία*.
τερμ-

verugnantibus., Equidem non ita valde ægrè fero.] *ἰπὶ-
περὶ αἰτιολογική.* Quid enim a te nobis iniuriæ.] *ἰε-
μωά.* Quod hoc παῖς.] *ἀπὸ περὶ τῆς φυσικῆς.* Ne
meminerimus.] *Conclusio.* Satis enim supplicij tulit.]
Ab æquo. Gratulemur igitur.] *Clausula.*

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPPΟΥ, ΑΜΦΙ-
λόγου καὶ Τροφώνιου.

MENIPPI, ΑΜ-
philochi & Trophonij.

Erasmio Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

ὦ μὲν τρι, ὦ
Τροφώνι καὶ
Αμφίλοχ, καὶ
κροὶ ὄντις, οὐκ

οἶδ', ὅπως ναῶν καταξίωθη-
τε, καὶ μιλῶντας δοκῆτε, καὶ
οἱ μάταιοι τ' ἀνθρώπων θι-
οὺς ὑμᾶς ὑπελάβαινον εἶνα.
Τρο. τί οὐκ ὑμεῖς αἴτιοι, εἰ
ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι διαδραπέ-
ρηνειν ἄνθρωπον; Μεν.
ἀπ' ἐκ αὐτῶν ἰδέσθαι, εἰ μὴ ἴδω-
ντες καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἐτιρα-
τῶμεν, ὥς τὰ μὲν οὐκ ἔστιν
αἰσίοις, καὶ πᾶσι δυν-
νατοῖς τοῖς ἰεροῖς.

Τρο.

ἢ πρᾶσθαι, quasi quæ prædicere potuissetis si qui percontarentur.

Os nimirum,
a Trophoni ac
que b Amphio-
loche, qui suis

morini, tamē haud scio quō-
nam modo c phanis estis do-
nati, vateis credimini, ac
stulii mortales deos esse vos
arbitrantur. Τρο. Quid
annobis igitur imputandum,
si per inscitiam illi de mor-
tuis huiusmodi opinantur?
ΜΕΝ. Atqui non ista fu-
issent opinati, ni vos tū quum
viueretis, eiusmodi quæ-
dam portenta ostentassetis,

tanquam futurorum fuisse.

Τρο. ὦ Μενίππε, Ἀμφίλοχ' ὃ οὐτ' ἄρ' ἠδείη, ὅ, τι αὐτῷ ἀπεκτείον· ἐπὶ αὐτοῦ. ἐν δὲ δὴ πρὸς ἐμὴ, καὶ μαντεύομαι, ἵνα τις κατέλθοι παρ' ἐμὴ. σὺ δ' ἰοικας οὐκ ἐπιδηδήμην· κῆραι Λεβαδεία τὸ πρῶτον· ἐν γὰρ ἡπίστεις σὺ τῶνδε. Μεν. τί φῆς; εἰ μὴ ἐς Λεβαδέαν γὰρ παρέλθω, καὶ ἰσχυμῶ τῶνδε ὁθόνας, γιλοῖως μάλα μ' ἐν ταῖς χροαῖς ἴχωρ, ἰσχυρῶ. πῶς δὲ τῷ σωματι τανθροῦ ὄντος ἐς τὸ σπύλαιον, ἐκ ἄρ' ἰδύε νόμῳ. ἀδύνατον ὅτι νικρὸς ἔσθ' ὡς περ' ἐμῆς, μόνον τὴν γομφία δὲ φέρων, ἀπὸ πρὸς τὴν μαντικῆς. τί γ' ὁ πρὸς ἐμὴ; ἀγνοῶ γάρ. Τρο. ἐξ ἀνθρώπου καὶ θεοῦ σωθέντων. Μεν. ὅ μὴ τι ἀνθρώπου ὄντι, ὡς φῆς, μάτη θεός, καὶ σωμα. φότερόν ὄντι; νῦν οὐκ οὐκ σου τὸ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον ἀπικάλυπτε; Τρο. καὶ, ὦ Μενίππε, ἐν Βοιωτία.

Μεν.

TRO. Menippe, noueris. Amphilocheus hic ipse pro se se respondendum esse: caterum ego d Heros sum, vaticinor & si quis ad me descenderit. At tu videre nunquam omnino Lebadiam adijisse, neque enim alioqui ista non crederes. MEN. Quid ais? equidem nisi e Lebadiam fuisset profectus, ac linteis amictus, f offam etiam ridicule manu gestans, per angustum aditum in specum irrepsissem, nequaquam fieri potuisset ut te defunctum esse cognoscerem, perinde atque nos, σοι λάφ' præstigiatura reliquos antecellere. Sed age per ipsam diuinationem, quid tandem est Heros? neque enim intelligo. TROPH. Est quiddam partim ex homine, partim ex Deo compositum. MEN. Nempe quod neque sit homo, quem-

admodum audio: neque Deus: verum pariter virumque. Ergo dimidia illa tui ac diuina pars, quo nunc recessit?

TROPH. Reddit oracula, Menippe, in Bæotia.

MEN.

MARINORVM DIALOGI. 71

Μὴν. οὐκ οἶδ' αὖ, ὦ Τροφῶνι, ὅτι καὶ λέγεται, ὅτι μὴν ζῇ ὁ ἀνὴρ, ἀνεκβῶς ὅς ἐστι.

MEN. Haud intelligo quid dicas. Trophoni, nisi quòd illud planè video, te totum esse mortuum.

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

Hic confutantur & damnantur deorum Gentilium oracula & responsa & fatidicę Mathematicorū artes, Astrologia iudiciaria, cuius vsus est, vt rerum euentus incerta tempora pronunciet. Hęc omnia Christo ex illibata virgine nato passim in orbe terrarum obtinuisse, & tanquā ranæ in Scripho obmutuisse, testes sunt Augustin de ciuit. Dei, Euseb. lib. 3. c. 1. & 8. lib. 7. c. 6. Plutarch. de orac.

a TROPHONI.] Tradunt auctores, Trophonium virum quempiam fuisse supra modum glorię famelicum, exiructoque sibi subterraneo fano & domicilio in Lebadia Bæotia, oracula reddidisse. deinde ubi ille fame interisset, genium quendam in id demigrasse, atque oracula reddere perrexisse. post superstitutione mortalium plures oraculi causa, sacra stola amicti, placentasque quas lemurius & serpentibus obijcerent, gestantes, in id antrum demississe sese, ac dies complures fuisse commoratos, qui postea nunquam risere. Quę quidem fabula Erasmus nosster in centuria 7. Chiliadis primę, Patrij Scoti puteo consulit. Sed enim Trophonij oraculi celebritas, & frequens apud scriptores mentio est, vt apud Ciceronem in Tusc. & de Natura deorum, Herodotum in Clin, Philostratum in Apollinis Tyanei vita, Pausaniam. Quod certè Lucianus nosster hic, & atibi ridet. **b Amphiloche.] Amphilocheus, in Oropo Atticę pro deo vates cultus, vt T. Luuius in 5. lib. Decad. 5. scribit. Templumq; vetustum fontibus, riuisq; habuit, ad quod v. sendum P. Aemilius victor prodijt. Meminit & Strabo & Pausanias, qui & eius aram Athenis describit. Item in Mallo Cilicię vrbe,**

cuius oraculum Pausanias sua ipsius ætate cætera omnia atque superare. Thucydides lib. 2. Histor. Amphilocho scribit Amphiarai filium, post bellum Troianum cum domum reuersus esset, Argos exosum, domicilium condidisse in sinu Ambraciote urbem, quam de nomine primæ urbis & suo Argos Amphilochoium appellauit. c. Phanis.] Templis. d. Heros.] Seruius potestates supernas existimauit corporibus sese humanis infundere, unde procrearentur heroës, hoc est, semidei. Hi animas caelestes credebantur gerere, sacrasque mentes, atque sub humana effigie in totius mundi commoda procreatos antiquitas existimauit, Hinc sunt qui eos δῖοι ἑ ἀγέρτῃ, hoc est, à virtute nuncupatos dixerunt, quod scilicet virtute praditi essent.

• Lebadiam.] Lebadia oppidum est antiquum in Bæotia, teste Gell. lib. 12. cap. 5. Bæotia autem Europa regio, in qua Thebe ciuitas fuit, Athenis non cedens claritate. In Lebadia porro fuit Triphonij oraculum. Plutarch. in lib. de defectu Oraculorum: ἢ ἐν Λεβαδίᾳ ἢ Βοιωτίᾳ. Apud Euseb. ἢ ἐν Λεβαδίᾳ.

f Offam.] Qui ex Trophonij antro oracula sciscitabantur, nudi in aditu specus sedere soliti sunt. Gestabant autem placentias, quas Lemuribus occurrentibus obijcerent.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Κατηγορητὸς καὶ ἀνασκαφιστὴς.

Amphilocho vati fanum positum, atq; Triphoni

Quidam miratur, stultitiāq; hominum.

Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus;

Idq; putat verè solius esse Dei.

Vos nimirum Trophoni.] κατηγορία. Cum sitis mortui.] ἐν τῷ μαχομένῳ. Quid fan nobis.] ἀπλογία. Atqui non ista fuissent opinati, in vos.] Causam in eos transfert. Nouerit Amphilocho.] ἀντιλογία. Cæterum ego Heros sum,] ἀντίκρισις πρὸς αὐτὸν. At tu videre nunquā.] Obiectio

Etio. Equidem nisi.] *Solutio à signis, per asseverationem.* Sed age per ipsam diuinandi artem.] *ἰερῶν ποιεῖς ὁρακίη.* Est quidam partim.] *ἀπόκεισθαι ὁμοῖα* Nempe quòd neq; sit homo.] *Ῥεπεισὶ ἔροι.* Quòd nunc recessit.] *Interrogatio.* Reddit oracula.] *Responsio.* Haud intelligo quid dicas.] *Conclusio ἁρμονική.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ-
ρωνι.

MERCVRII ET
Charonii,

Iacobo Micyllo interprete.

MERCVRIVS,

ΛΟΓΙΣΜΕΘΑ ὡς πορθ-
μῶν, ἐ δὲ δοκῇ, ὁπόσα
μοι ὁφείλας ἦδαι, ἔ-
πος μὲν αὐτίς ἐρίσῃς τι πε-
ρὶ αὐτῶν. Χά. λογισμέθα, ὡς
Ερμῆ ἄμεινον ἢ ὁρίσας περὶ
αὐτῶν καὶ ἀπραγμονέειρον.
Ερ. ἄκουσαν ἐν ταλαμῶν
ἐκόμενῃ περὶ δραχμῶν. Χά.
ποπῶς λέγας. Ερ. νῦν τὸν Αἴ-
δωνίαν, τῶν περὶ ὠνισά-
μῶν, καὶ πρῶτον δὲ δύο ὁ-
βολῶν. Χά. τίθαι περὶ δραχ-
μῶν, καὶ ὁβολῶν δύο. Ερ. καὶ ἀπὲς
δραμῆς ἑξῆς περὶ ὁβολῶν
ἑξὶ

Rationem supputemus
^a poritior, si vide-
tur, quantum mihi
debeasiam, ne denuò ali-
quando de eo inter nos con-
tendamus. CHA R. Sup-
putemus, Mercuri. Satiuse-
nime est mature id agere, des-
inde & minoris negocij.
MERC. ^b Anchoram, ut
mandaras, comparavi tibi
quinque drachmis. CHA R.
Caro dicis. MER. At per
Plutonem, quinque emi illam:
& præterea lorum, quo
^c remum alligares, obolis

duobus. CHA R. Pone quinque drachmas, & obolos
duos. MERC. Et pro refarciendo velo quinque obolos

ἐγὼ κατέβαλον. Χά. καὶ τότε
 προσίθαι. Ερ. καὶ κερὶν, ὡς ἐπι-
 πλάσαι τὴν σκλαφιδίαν τὰ ἀνιψ-
 γότα, καὶ ἵλος δὲ, καὶ καλὸς διορ,
 ἀφ' οὗ πλὴν ἡμίραν ἐποίη-
 σας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.
 Χά. εὖ γε; ἄξια ταῦτα ὀνύσω.
 Ερ. ταῦτά σθιρ, ἀ μὲ τι ἄπο
 ἡμᾶς διέλαθον ἐν τῷ λογισ-
 μῷ, πότε δ' ἔρταυτ' ἀπὸ δῶ-
 σαρ φῦς; Χά. νυνὶ μὲν, ὦ Ερ-
 μῆ, ἀδωάδων. ἦν δὲ λοιμός
 τις ἢ πόλις, καὶ καταπίμψα
 ἀθρόους τινας, ἐνίσαι τότε
 ἀπεκτελέσθαι ἐν τῷ πλέθει
 παραλογιστόμενον τὰ πορθ-
 μία. Ερ. νυνὶ οὖν ἐγὼ καθι-
 δῆμαι, τὰ χάρις ἐν χρόνῳ
 γινώσκει, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν
 ἀπληροῖμι. Χά. ἐκ ἔστιν ἄλ-
 λως, ὦ Ερμῆ. νυνὶ δ' ὀλίγοι,
 ὡς, ὁρᾷς, ἀφικέσθαι ἡμῖν,
 ἀρλίην γάρ. Ερ. ἄμεινον ἄτως,
 εἰ καὶ ἡμῖν παρατάνοιτο
 τὸ σὸν τὸ ὄφλημα. πλὴν
 ἀπ' οἷς, παλαιοί, ὦ Χάρις,
 οἶδα

ego exolui. CHAR. Etiam
 hos appone. MER. Et
 c^{er}eram ad oblinendas na-
 uigij rimas tibi emi: & clas-
 uos pratered, & fu-
 niculum unde c^{er} hyperam
 fecisti, omnia hæc duabus
 drachmis. CHAR. Rectè,
 laudo, hæc vili emisisti.
 MER. Hæc sunt quæ tibi
 exposui: nisi si quid reliquum
 est quod me fugit inter com-
 putandum. Quando autem
 hæc reddaturum te promi-
 tis? CHAR. Nunc quis-
 dem, Mercuri, non possum.
 Si verò pestis aliqua aut bel-
 lum confertos & frequen-
 tes huc demiserit aliquos,
 licebit mihi tum allucrari
 aliquid. subtractio clam non-
 nihil ex portorio. MER.
 Proinde ego nunc sedebo,
 pessima quæque ut eueniant
 precando, ut inde fructum
 aliquem capiam. CHAR.
 Fieri aliter non potest, Mer-
 curi. Nam pauci nunc, vides,

ad nos descendunt. Pax enim est. MERC. Satius est
 ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debi-
 ti istius solutio. Verum enimvero prisci illi, Charon,
 nostri

MORTUORVM DIALOGI. 75

ἴθα οἱοι παρίγινοντο, ἀν-
δρῆσι πάντες, αἵματι δ' ἀ-
νάπλω, καὶ τραυματῖαι οἱ
πολλοί. νῦν δ' ἔφ' ἑφάρμακω τις
ὑπὸ τοῦ ποσειδῶς ἀφθανῶν, ἢ
ὑπὸ τῆς γωαικῆς, ἢ ὑπὸ πυ-
φῆς ἐξωλεσθῶς πλὴν γαστέρα
καὶ τὰ σκέλη, ὥχθοι γὰρ ἀπαν-
τες, καὶ ἀγυνῆς, ἢ δ' ὅμοιοι
ἐκείνοις. οἱ δ' ὡλίσσονται αὐτῶν,
ἐξ ἡμάτων ἡκυσιν, ἐπιβρα-
ζώοντες ἀπὸ πόντου, ὡς τοίκα-
σι. Χά. πάντες γὰρ περὶ πόδας
ἔσονται ταῦτα. Ερ. ὑκοῖν ὑδ' ἐγὼ
δόξωμι ἄν ἀμαρτάνην,
μικρῶς ἀπατῶν τὰ ὀφθαλ-
μῶν παρὰ σοῦ.

nostri quales aduenire sole-
bant, quàm fortes atque a-
nimosi omnes, cruore ma-
didi, & vulneribus pleni
plerique? Nunc autem aut
veneno aliquis à filio inter-
fectus, aut ab uxore, aut
præ nimia voluptate iume-
facto ventre & eruribus
adueniunt. Pallidi enim
omnes, & ignavi, neque si-
miles prioribus illis. Plu-
rimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa veniunt,
factis (ut videtur) mutui
sibi insidijs. CHAR. Om-
nino enim expetibiles illæ
sunt. MERC. Proinde ne-

que ego videar peccare grauius aliquid, si vel acerbius abs te
exigam ea quæ mihi debes.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PORTITOR.] Charon Noctis & Herebi filius tria
inferni flumina seu p. ludes observare dicitur, puta Acheron-
tem, Stygem, & Cocytum, & per illas mortuorum animas ad
profundum Herebi transuehere, obolam quem danacem Gra-
ci vocant, à vectore accipiens, Charontem portitorem, Virgil.
in 6. Aeneid. pulchrè describit. b Anchoram.] Hic recen-
set aliquot navium instrumenta. Anchora dens est ferreus ad
sistendas naues. c Remum.] Remi perlice seu conti, qui-
bus naues & rates impelluntur agunturque. Remis vela ad-
duntur.

duntur, ut alæ ad nauium celeritatem funes & rudentes tum ad vincula, tum ad nauium tractus & retinacula. d. Ceram.] Græci κηρός pro cera picisq̃ue mixtura accipiunt: consule Plin. lib. 16. cap. 12. Hinc ceratæ naues dicuntur, cera piceq̃ue simul confusis oblitæ. e Hyperam.] Hypera sunt funiculi, quibus antennarum cornua traducuntur. vnde prouerbium: Omīssa hypera, pedem queris. Vide Suidam & Erasmus nostrum.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Nauta petit quod debebat talariger ales,

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritor technas, hominumq̃; furores

Semper quod peior sit quoq̃; posteritas.

RATIONEM supputemus.] *Propositio iubentis.* Supputemus, Mercuri.] *Assensio.* Satiū enim est.] *Ratio.*

Anchoram vt mandāras.] λογισμὸς per enumerationem.

Vnde Hyperam fecisti.] ὑπερα funiculi sunt, quibus antennarum cornua traducuntur. Vnde prouerb. Omīssa hypera pedem queris. Erasmus & Suidas. Rectè laudo.] *Collaudatio.* Hæc sunt.] *Conclusio supputationis.* Quando autem hæc. *Postulat solutionem.* Nunc quidem, Mercuri.] *Petit dilationem.* Fieri aliter non potest.] λογισμὸς.

Nam pauci nunc.] *Consilium suum exponis.* Pax enim est.] *Ratio*

Verū enim uerò prisci illi.] *Comparatio*

mortuorum. Proinde neque &

ego.] *Conclusio.*

ΜΕΝΙΠ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Κερβέρου.

ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
Cerberi.

Erasino Roterodamo interprete.

ΜΕΝΙΡΡΥΣ.

Ω Κέρβερε (συγγενὴς
ἦ ἀμὶ βί, κύων καὶ
αὐτὸς ὦν) ἄσπεροι
πῆς τῆς Στυγὸς, οἱ ὅτε ὡ
Σαυράτης, ὁπότῃ κατέα πῆς
ἡμᾶς; ἀπὸς δὲ σὶ θιὸν ὄντα,
μὴ ὑλακτῆρ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀνθρωπίνως φθίγγωμαι, ὅτε
πὸτ' ἐθέλοις. Κέρ. πόρρω
θιγῶν, ὦ Μένιππε, παντὶ
πασιν ἰδὼκα ἀπὲρ πῶ προσώ-
πῳ πρὸσιψῆαι, καὶ ὑπὸ πάντων δι-
δύσκει τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ
τὴν ἰμφλῶσαι τοῖς ἔξω τῶ σῶ-
μις ἰσῶσιν ἐθέλω. ἐπὶ δὲ κα-
τενψῆν ἄσω ἢ χάσματι,
καὶ ἔστι τὸν φόβον, καὶ γὰρ ἔτι
ἄμικτοντα αὐτὸν διακῶν
ὡς ἡνέφῃ κατίσπαται τὸ πῶ-
δος, ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυν,
καὶ τὰ ἰαντῇ παθίῃ ὡδύρει-
το, καὶ παντὶ ἔχγντο. Μέν.
atque atrum antri recessum, simulq; ego cunctantem etiam
illum^f aconito mordens, pede correptum, detraherem,
infantium ritu eiulabat, suosque deplorabat liberos, ni-
hilq; non faciebat, in omnem speciem sese conuertens. ΜΕΝ.

H Eus, Cerbere, quana
doquidem mihi te.
cum cognatio qua-
dam intercedit, quum & i-
pse^a sim canis, dic mihi per
b Stygiam paludem, quomodo
do sese habebat^c Socrates,
quum huc accederet? Verifi-
mile est autem te, Deus quum
sis, ^d non latrare modo, ve-
rum etiam humano more lo-
qui, si quando velis. CER.
Quū procul adhuc abesset,
^e Menippe, visus est constan-
ti atque interrito adire vul-
tu, perinde quasi mortem nia-
hil omnino formidaret, tan-
quam hoc ipsum vellet ijs
qui procul à specus ingres-
su stabant ostendere: ve-
rū simulatque despexit in
hiatum, vidiq; profundum
Num

ἐπεὶ σοφίης ὁ ἄνθρωπος
 ὡς καὶ ἐν ἀληθείᾳ καταφρό-
 να τῷ πράγματι; Κίρ. ὅτι
 ἀπὸ ἡμέτερον ἀναγκᾶν αὐ-
 τὸ ἴδρα, καταθρασιώιτο, ὡς
 αἰσθῆν ἐκ ἁκῶν πασόμῳ,
 ὃ πάντως ἴδρα παθῆν, ὡς
 θαυμάζονται οἱ θιαταί. καὶ
 ὅλως, περὶ πάντων γιγνῶ-
 τοιούτων ἀπὲρ ἂν ἴχοιμι,
 ἕως τοῦ συμίου τολμηροῖ
 καὶ ἀνδρείοι, τὰ δὲ ἔνδοθεν
 ἱλιγγῶ ἀκείβης. Μέν. ἔγωγε
 ἄ πῶς σοι καταληλυθῆναι
 ἴδομαι; Κίρ. μόνον, ὅτι Μέν-
 νιπτε, ἀξίως τῷ γένους, καὶ
 Διογῆνης πρό σου, ὅτι μὴ ἀ-
 ναγκαζόμενοι ἰσῆσαι, μέλλ-
 ὄντες, ἀπὸ ἰθιλέσι τοι γι-
 γνῶντο, οἱ μὲν ἄρ' ἀπαγγέ-
 λαντες ἅπασιν.

Num igitur fucate sapientē
 erat ille, neque verè mor-
 tem contemnebat? CER.
 Haud verè: caterū ubi vi-
 dit id esse necesse, auda-
 ciam quandam præ se fe-
 rebat, quasi verò volens id
 esset passurus, & quod alio-
 qui volenti nolenti tamen
 omnino fuerat ferendum,
 videlicet quo spectatoribus
 esset miraculo. Equidem
 illud in totum de viris istius
 modi verè possum dicere,
 ad fauces usque specus in-
 trepidi sunt ac fortes: portò
 intus quum sunt, nihil mol-
 lius neque fractius. MEN.
 Caterū ego quonam ani-
 mo tibi visus sum subisse
 specum? CER. Vnus mora-
 talium, Menippe sic mihi vi-

sus es subire, ut tuo dignum erat genere: & prior te^h Dio-
 genes: propterea quòd neutiquam adacti subieritis,
 aut intrusi: verū tum ultro neci, tum ridens
 tes, atqueⁱ omnibus plorare
 renunciantes.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SIM canis.] Cynici vulgo pro canibus habitusunt, non ob aliud, nisi quod recte quidem arguerent vitia mortalium, sed absq; defectu personarum, temporis & loci. b Stygiam.] Per Stygiam paludē. Hunc diorū poëticorum iussurandū religiosum & grauissimū esse volunt. Homerus Odyss. & Virg. lib. 6. Aen.

— Stygiamque paludem,

Dij cuius iurare timent & fallere numen,

Qui enim per eam peieraueris, illum oportet annum & diebus nouem ambrosia & nectare defraudari. c Socrates.] Hic de Socratis sapientia atque constantia seu fortitudine agitatur, de qua Hieronymus: Eundem semper vultum, inquit, habere non possumus, quod de Socrate falso gloriantur philosophi. Philosophus Atheniensis fuit, Sophronisci statuarii & Phanareta obfetricis filius, Apollinis oraculo omnium sapientissimus indicatus, qui æquabilitatem in omni vita ad eodē seruauit, ut idem semper vultus, eademque frons siue prosperis siue aduersis rebus extiterit vsque ad extremum. Præceptores habuit Anaxagoram & Damonem. Postea ad Archelaum physicum se conuulit. ubi cū animaduertisset naturalis speculationis nulum esse fructum, primus Eshicem inuenit: id est, moralem philosophiam, ad quam transiens fertur dixisse: Quæ supra nos, nihil ad nos. Vxores eodem tempore duas habuit, Xanthippen & Myrionem, quæ cū crebrō inter se iurgarent, & ille eas solius esset deridere, quod propter se fedissimum hominem, simus naribus, recalua fronte, pilosis humeris, repandis cruribus disceptarent, nouissimē verterunt in eum impesum, quem fugientem diu persecutæ sunt. Interrogauit Alcibiades, cur uxores tam acerbis domo non exigeret? Quoniam, inquit Socrates, cū illas domi perpetior, assuesco, & exerceor, quod foris petulantium iniuriam facilius feram. Nonne tu toleras anseres perstreptentes? Illo annuente: Quoniam mihi oua & pullos pariunt. Et mihi, ait, Xanthippe filios gignit. Xanthippe verō ad eodē molesta fuit, ut ipso cum discipulis cesserente, mensam non rarō subuerterit. De eius patientia Gellius, castitate verō Aelianus scribit. Accusatus tandem ab Anyto quodam diuise, & Mo-

Τρο. ὦ Μνήπιε, Ἀμφίλοχ' ὅ
 οὐτ' ἄρ' ἀδίκη, ὅ, τι αὐτῷ
 ἀπικεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ. ἰσὼ
 δ' ἄρως ἀμὶ, καὶ μαντάομαι,
 ἥν τις κατέλθοι παρ' ἡμῖν. οὐ
 δ' ἴοικας οὐκ ἐπιδημη-
 κῆναι Λιβadia τὸ πρῶτον
 οὐ γὰρ ἠπίστας οὐ τόλεις. Μνή.
 τί φῆς; εἰ μὴ ἰς Λιβadia
 γὰρ παρήλθω, καὶ ἰσαλμῶ
 ταῖς ὁδόνας, γλοῖως μάλα
 ἐν ταῖς χροῖσιν ἔχωρ, ἰσχυρ-
 σω δὲ τῷ σομῖς ταπῖνου ὄν-
 τος ἰς τὸ σπύλαιον, ἐκ ἧς ἰδὲ
 ψάμω. ἀδύναμι δὲτι νεκρὸς εἶ,
 ὥσπερ ἡμεῖς, μόνον τὰ γούνα
 σταφύρων, ἀπὸ πῆς τ' ἡμ-
 τιλῆς. τί γ' ὁ ἄρως ἰσῆ; ἀγνοῶ
 γάρ. Τρο. ἰξ ἀνθρώπου καὶ
 θεοῦ σὺνθίζον. Μνή. ὅ μὴ
 τε ἀνθρώπου δὲν, ὡς φῆς,
 μήτε θεὸς, καὶ σωαμ.
 φάτιρόν δ' εἶ; νῦν οὖν ποῦ
 φον τὸ θεοῦ. ἐκάνο ἡμίτο-
 μον ἀπὸ λυθῆ; Τρο. καὶ,
 ὦ Μνήπιε, ἐν Βοιωτία.

Μνή.

TRO. Menippe, noua-
 rit Amphilochns hic ipse
 pro sese respondendum es-
 se: ceterum ego d Heros
 sum, vaticinor q̄ si quis ad
 me descenderit. At tu vi-
 dere nunquam omnino Le-
 badiam adisse, neque e-
 nim alioqui ista non cre-
 deres. MEN. Quid ais?
 equidem nisi e Lebadiam
 fuisset profectus, ac lin-
 teis amictus, f offam et-
 iam ridiculè manu gestans,
 per angustum aditum in
 specum irrepsissem, nequa-
 quam fieri potuisset ut te
 defunctum esse cognosce-
 rem, perinde atque nos, so-
 laq̄ praestigiatura reliquos
 antecellere. Sed age per
 ipsam diuīdendi artem, quid
 tandem est Heros? neque
 enim intelligo. TROPH.
 Est quiddam partim ex ho-
 mine, partim ex Deo com-
 positum. MEN. Nempe
 quod neque sit homo, quem-

admodum audio: neque Deus: verum pariter virumque.
 Ergo dimidia illa tui ac diuina pars, quo nunc recessit?

TROPH. Reddit oracula, Menippe, in Baotia.

MEN.

MARINORVM DIALOGI. 71

Μὴν. ἢ οὐδ' αὖ, ὦ Τροφῶνι, ὅτι
 καὶ λέγεις. ὅτι μὴν τοῖς ὄν
 ἢ νεκρὸς, ἀνεκὸς ὄν.

MEN. Haud intelligo quid
 dicas. Trophoni, nisi quod
 illud planè video, te totum
 esse mortuum.

GILBERTI COGNATI. ANNOTATIONES.

Hic confutantur & damnantur deorum Gentilium o-
 racula & responsa & fatidicę Mathematicorū artes,
 Astrologia iudiciaria, cuius vsus est, vt rerum euentus
 incerta tempora pronunciet. Hęc omnia Christo ex il-
 libata virgine nato passim in orbe terrarum obticuisse,
 & tanquā ranæ in Scripho obmutuisse, testes sunt Au-
 gustin de ciuit. Dei, Euseb. lib. 5. c. 1. & 8. lib. 7. c. 6. Plu-
 tarch. de orac.

a TROPHONI.] Tradunt auctores, Trophonium virum
 quempiam fuisse supra modum glorię famelicum, exiretque
 sibi subterraneo fano & domicilio in Lebadia Bæotia, oracula
 reddidisse. deinde vbi ille fame interisset, genium quendam in
 id demigrasse, atque oracula reddere perrexisse. post supersti-
 tione mortalium plures oraculi causa, sacra stola amicti, pla-
 centasque quas lemurius & serpentibus obicerent, gestan-
 tes, in id antrum demisisse sese, ac dies complures fuisse commo-
 vatos, qui postea nunquam visere. Quę quidem fabula Eras-
 mus noster in centuria 7. Chitiadis primę, Paurij Scoti puseo
 consulit. Sed enim Trophonij oraculi celebritas, & frequens a-
 pud scriptores mentio est, vt apud Ciceronem in Tusc. & de Na-
 tura deorum, Herodotum in Clio, Philostratum in Apollinis
 Tyanei vita, Pausaniam. Quod certè Lucianus noster hic, &
 atibi videt. b Amphiloche.] Amphilocheus, in Oropo Atticę
 pro deo rates cultus, vt T. Luuius in 5. lib. Decad. 5. scribit. Tem-
 plumq; vetustum fontibus, viniq; habuit, ad quod v sendum
 P. Aemylus victor prodijt. Meminit & Strabo & Pausanias,
 qui & eius aram Athenis describit. Item in Mallo Cilicię vrbe,

cuius oraculum Pausanias sua ipsius aetate cetera omnia atque superare. Thucydides lib. 2. Histor. Amphilocho scribit Amphiarai filium, post bellum Troianum cum domum reuersus esset, Argos exosum, domicilium condidisse in sinu Ambraciota urbem, quam de nomine primae urbis & suo Argos Amphilochoium appellauit. c. Phanis.] Templis. d. Heros.] Seruius potestates supernas existimauit corporibus sese humanis infundere, unde procrearentur heroës, hoc est, semidei. Hi animas caelestes credebantur gerere, sacrasque mentes, atque sub humana effigie in totius mundi commoda procreatos antiquitas existimauit. Hinc sunt qui eos δῶρ & ἀγέρτ, hoc est, à virtute nuncupatos dixerunt, quod scilicet virtutis pradii essent.

• Lebadiam.] Lebadia oppidum est antiquum in Boeotia, teste Gell. lib. 12. cap. 5. Boeotia autem Europa regio, in qua Thebe ciuitas fuit, Athenis non cedens claritate. In Lebadia porro fuit Triphoni oraculum. Plutarch. in lib. de defectu Oraculorum: ἐν Λεβαδία ἡ Βοιωτία. Apud Euseb. ἡ πόλις Λεβαδίας.

f. Offam.] Qui ex Trophoni antro oracula sciscitabantur, nudi in aditu specus sedere soliti sunt. Gestabant autem placenta, quas Lemuribus occurrentibus obijcerent.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Κατηγορητὸς καὶ ἀνακλυστικὸς.

Amphilocho vati fanum positum, atque Triphoni

Quidam miratur, stultitiamque hominum.

Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus;

Idque putat verè solius esse Dei.

Vos nimirum Trophoni.] κατηγορία. Cum sitis mortui.] ἐν τῷ μαχομένῳ. Quid fan nobis.] ἀπολογία. Atqui non ista fuissent opinati, in vos.] Causam in eos transfert. Nouerit Amphilocho.] ἀντιδιάξις. Ceterum ego Heros sum,] ἀντίκειρις κατὰ αὐτὸν. At tu videre nunquam.] ὀβελισμός.

Etio. Equidem nisi.] *Solutio à signis, per asseverationem.* Sed age per ipsam diuinandi artem.] *ἰερωταῖς θεῶν.* Est quidam parum.] *ἰσχυροῖς ὁμοῖα* Nempe quòd neq; sit homo.] *Repetis ὅρον.* Quòd nunc recessit.] *Interrogatio.* Reddit oracula.] *Responsio.* Haud intelligo quid dicas.] *Conclusio ἐρωτικῇ.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ-
ριτος.

MERCVRII ET
Charontis.

Iacobo Micyllo interprete.

MERCVRIVS,

ΛΟΓΙΣΘΗΘΑ ὡς πορθη-
μῦν, ἐ δολῶ, ὁπόσα
μοι ὁφέλας ἦδεν, ἔ-
πως μὴ αὐθις εἰς ὧν τι πω-
ρὶ αὐτῶν. Χά. λογισθήμεθα, ὡς
Ερμῦ. ἄμεινον γὰρ ὠείσαι περὶ
αὐτῶν καὶ ἀπαρμονίαν. Ερ.
ἄγκυραν ἰνταλαμνήψω
ἰκόμεθα πέντε δραχμῶν. Χά.
ποπῆ λίγας. Ερ. νῦν τὸν Αἴ-
δανῆα, τῶν πέντε ὠνισά-
μιον, καὶ πρῶτῃρα δύο ὡς
βολῶν. Χά. τίθαι πέντε δραχ-
μάς, καὶ ὁβολὸς δύο. Ερ. καὶ ἀκί-
σσαν ὑπὲρ Ἰσις πέντε ὁβολὸς
ἰσθ

Rationem supputemus
^a portior, si vide-
tur, quantum mihi
debeasiam, ne denuò ali-
quando de eo inter nos con-
tendamus. CHAR. Sup-
putemus, Mercuri. Satius e-
nim est maturè id agere, des-
inde ὁ minoris negotij.
MERC.^b Anchoram, ut
mandaras, comparavi tibi
quinque drachmis. CHAR.
Caro dicis. MER. At per
Plutonem, quinque emi illam:
ὁ prater ea lorum, quo
^c remum alligares, obolis

duobus. CHAR. Pone quinque drachmas, ὁ obolos
duos. MERC. Et pro refarciendo velo quinque obolos

ἐν τῷ καθύδαλον. Χά. καὶ τότε
 προσίθαι. Ερ. καὶ ληρόν, ὡς ἐπι-
 πλάσαι ἑσκαφίδος τὰ ἀνιφ-
 γότα, καὶ ἥλος δ', καὶ καθύδαλον,
 ἀφ' οὗ πλὴν ἡμίραν ἐποίη-
 σας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.
 Χά. εὖ γὰρ, ἄξια ταῦτα ὀνύσω.
 Ερ. ταῦτά σθιρ, εἰ μὲ τι ἄπο
 ἡμᾶς διελθὼν ἐν τῷ λογισ-
 μῷ, πότε δ' ἔρταυτ' ἀπρῶ-
 σθαι φέσ; Χά. νυνὶ μὲν, ὃ Ερ-
 μῦ, ἀδωμάζον. ἢ δ' λοιμός
 τις ἔστι πώλημι; καταπίμψα
 ἀθρόους τινὰς, ἵνῃσαι τότε
 ἀπεκρίδαναι ἐν τῷ πώλει
 παραλογιστόμενον τὰ πορθ-
 μία. Ερ. νυνὶ οὖν ἐν τῷ καθύ-
 δαμον, τὰ κακίστα ὑπόμψα
 γινώσκει, ὡς ἂν ἂν τέτων
 ἀπρᾶνοιμι. Χά. ἐκ ἔστιν ἄλ-
 λως, ὃ Ερμῦ. νυνὶ δ' ὀλίγοι,
 ὡς, ὄρεας, ἀφικνῶνται ἡμῖν,
 ἀρλίγη γάρ. Ερ. ἄμην ὅπως,
 εἰ καὶ ἡμῖν παρατένοιτο
 ἐκ σου τὸ ὄφλημα. πλὴν
 ἀπ' οἷον παλαιοί, ὃ Χάρον,

οἶδα

ego exolui. CHAR. Etiam
 hos appone. MER. Et
 c ceram ad oblinendas na-
 uigij rimas tibi emi: & clas-
 uos pratered, & su-
 niculum unde e hyperam
 fecisti, omnia haec duabus
 drachmis. CHAR. Rectè,
 laudo, haec vili emisti.
 MER. Haec sunt quae tibi
 exposui: nisi si quid reliquum
 est quod me fugit inter com-
 putandum. Quando autem
 haec reddaturum te promit-
 tis? CHAR. Nunc quis
 dem, Mercuri non possum.
 Si verò pestis aliqua aut bel-
 lum confertos & frequen-
 tes huc demiserit aliquos,
 licebit mihi tum allucrari
 aliquid, subtrahto elàm non-
 nihil ex portorio. MER.
 Proinde ego nunc sedebo,
 pessima quæque ut eueniant
 precando, ut inde fructum
 aliquem capiam. CHAR.
 Fieri aliter non potest, Mer-
 curi. Nam pauci nunc, vides,

ad nos descendunt. Pax enim est. MERC. Satiùs est
 ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debi-
 ti istius solutio. Verùm enim uerò prisci illi, Charon,
 nosti

MORTVORVM DIALOGI. 75

οἷα οἱοι παρίγινοντο, ἀν-
δρῆσι πάντες, αἵματι δ' ἀ-
νάπλω, καὶ πνευματικά οἱ
πονοί. νῦν δ' ἔστι φαρμάκω τις
ὑπὸ τοῦ ποσειδῶς ἀφθανῶν, ἢ
ὑπὸ τῆς γιωαικῆς, ἢ ὑπὸ πρυ-
φῆς ἐξωδυνῶς πλὴν γαστέρα
καὶ τὰ σκέλη, ὥστε οἱ γὰρ ἀπαν-
τῶν, καὶ ἀγνῶν, ὑδὲ ὁμοιοὶ
ἐκείνοις. οἱ δ' πλεῖστοι αὐτῶν,
ἐστὶ χρέματα ἡκυσιν, ἐπιβῆ-
λῶκεν ἀλλήλοις, ὡς ἰοίκα-
σι. Χά. πάντων γὰρ πεπνυμένῃ
δὲ ταῦτα. Ερ. ὑκοῦν ὑδὲ ἐν
δύσκειμι ἄν' ἀμαρτάναν,
πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα
παρὰ γὰρ.

nostri quales aduenire sole-
bant, quàm fortes atque a-
nimosi omnes, cruore ma-
didi, & vulneribus pleni
plerique? Nunc autem aut
veneno aliquis à filio inter-
fectus, aut ab uxore, aut
præ nimia voluptate tume-
facto ventre & cruribus
adueniunt. Pallidi enim
omnes, & ignavi, neque si-
miles prioribus illis. Plu-
rimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa veniunt,
factis (ut videtur) mutui
sibi insidijs. CHAR. Om-
nino enim expetibiles illæ
sunt. MERC. Proinde ne-

que ego videar peccare grauius aliquid, si vel acerbius abs te
exigam ea quæ mihi debes.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PORTITOR.] Charon Noctis & Herebi filius tria
inferni flumina seu paludes observare dicitur, puta Acheron-
tem, Stygem, & Cocytum, & per illas mortuorum animas ad
profundum Herebi transuehere, obolam quem danacem Gra-
eci vocant, à vectore accipiens, Charontem portitorem, Virgil.
in 6. Aeneid. pulchrè describit. b Anchoram.] Hic recen-
set aliquot navium instrumenta. Anchora dens est ferreus ad
sustendas naues. c Remum.] Remi perticæ seu conti, qui-
bus naues & rates impelluntur agunturque. Remis vela ad-
duntur.

duntur, ut ala ad nauium celeritatem funes & rudentes tum ad vincula, tum ad nauium tractus & retinacula. d. Ceram.] Græci κηδὼν pro cere picisq̃ue mixtura accipiunt: consule Plin. lib. 16. cap. 12. Hinc ceratæ naues dicuntur, cera piceq̃ue simul confusis oblitæ. e Hyperam.] Hyperæ sunt funiculi, quibus antennarum cornua traducuntur. vnde præuerbium: Omissa hypera, pedem queris. Vide Suidam & Erasmus nostrum.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Nauta petie quod debebat talarigerales,

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritor technas, hominumq; furores

Semper quod peior sit quoq; posteritas.

RATIONEM supputemus.] *Propositio iubentis.* Supputemus, Mercuri.] *Assensio.* Satius enim est.] *Ratio.* Anchoram ut mandâras.] *λογισμὸς per enumerationem.* Vnde Hyperam fecisti.] *ὑπερα funiculi sunt, quibus antennarum cornua traducuntur. Vnde prouerb. Omissa hypera pedem queris. Erasmus & Suidas. Rectè laudo.*] *Collaudatio.* Hæc sunt.] *Conclusio supputationis.* Quando autem hæc. *Postulas solutionem.* Nunc quidem, Mercuri.] *Petis dilationem.* Fieri aliter non potest.] *λογισμὸς.* Nam pauci nunc.] *Consilium suum exponit.* Pax enim est.] *Ratio* Verùm enim uerò prisce illi.] *Comparatio mortuorum.* Proinde neque & ego.] *Conclusio.*

MENIP.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Κερβερ.

· ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
Cerberi.

Erasino Roterodamo interprete.

ΜΕΝΙΡΡVΣ.

Ω Κέρβερε (συγγενὴς
ᾧ ἐμὶ ὧι, κύων καὶ
αὐτὸς ὦν) ἐπὶ μοι
πρὸς τῆς Στυγὸς, οἱ ὅτι ὡς ὁ
Σακράτης, ὅποτε κατέειπες
ἡμᾶς; ἀπὸς δὲ σὶ θεὸν ὄντα,
μὴ ὑλακτῆρ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀνθρωπικῶς φθιγγῶσα, ὅ-
ποτε ἰδέοις. Κέρ. πόρρω-
θεν μὲν, ὦ Μενίππε, παντὰ
πασιν ἰδόμενα ἀπὲρ πᾶν προσώ-
που πρὸς σέθεν, καὶ ὅταν ἂν δι-
αίψῃαι τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ
τὸτ' ἰμφλῶσαι ὧς ἔξω τῆς σ-
μῖς ἰσῶσιν ἰθὺς ἔλθων. ἰπὸν δὲ κα-
τενψῆς ἔσω ἢ χάσματι, καὶ ἔπει-
τα τὸν φόβον, ἡγῶν ἔτι
δὲ μέλλοντα αὐτὸν λακῶν
ὡς ἡμεῖς κατέσπαζεν τὸ πο-
δὸς, ὡς περ τὰ βρέφη ἐκώκυν,
καὶ τὰ ἰαυτὰ παρὰ διὰ ὠδύρε-
το, καὶ παντὶ ὅτι ἐχρῆτο. Μέν.
atque aivum antri recessum, simulq; ego cunctantem etiam
illum^f aconito mordens, pede correptum, detraherem,
infantium ritu eiulabat, suosque deplorabat liberos, ni-
hilq; non faciebat, in omnem speciem sese conuertens. ΜΕΝ.

Η Eus, Cerbere, quana-
doquidem mihi te.
cum cognatio quæ-
dam intercedit, quum ὅ i-
pse^a sim canis, dic mihi per
^b Stygiam paludem, quomodo
do sese habebat^c Socrates,
quum huc accederet? Verifi-
mile est autem te, Deus quum
sis, ^d non latrare modo, ve-
rum etiam humano more lo-
qui, si quando velis. CER.
Quū procul adhuc abesset,
^e Menippe, visus est constan-
ti atque interrito adire vul-
tu, perinde quasi mortem ni-
hil omnino formidaret, tan-
quam hoc ipsum vellet ἡς
qui procul à specus ingres-
su stabant ostendere: ve-
rū simulatque despexit in
hiatum, viditq; profundum
Num

ἐποῦρ σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος
 ὡ, καὶ ἐν ἀληθείᾳ καταφρό-
 νη τῶ πράγματι; Κέρ. ἔκ
 ἀπ' ἐπείτις ἀναγκᾶσιν αὐ-
 τὸ ἴδρα, καταθρασιώτο, ὡς
 ἀπὸ ἐν ἁκῶν πασόμῳ,
 ὃ πάντως ἴδρα παθεῖν, ὡς
 θαυμάδωνται οἱ θάταί. καὶ
 ὅπως, περὶ πάντων γυτῶν
 τοιούτων ἀπὸν ἄν ἔχοιμι,
 ἔως τοῦ συμίου τολμηροῖ
 καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεν
 ἔλγῃ ἀκείβης. Μέν. ἐγὼ
 δὲ πῶς σοι καταληλυθῶναι
 ἔδοξα; Κέρ. μόνον, ὃ Μέν-
 νιπτε, ἀξίως τῷ γένους, καὶ
 Διογένης πρό σου, ὅτι μὴ ἀ-
 ναγκαζόμενοι ἰσχυάτε, μὴ δ'
 ὀθεῖσθαι, ἀπ' ἐθελούσιοι γυ-
 λῶντων, οἰμώζην παραγγέ-
 λαντων ἀπασιν.

sus es subire, ut tuo dignum erat genere: & prior te^h Dis-
 genes: propterea quod neuiquam adacti subieritis,
 aut intrusi: verum tum ultionei, tum ridens
 tes, atqueⁱ omnibus plorare
 renunciantes.

Num igitur fucate sapient
 erat ille, neque verè mor-
 tem contemnebat? CER.
 Haud verè: caterum ubi vi-
 dit id esse necesse, auda-
 ciam quandam præ se fe-
 rebat, quasi verò volenti id
 esset passurus, & quod alio-
 qui volenti nolenti tamen
 omnino fuerat ferendum,
 videlicet quo spectatoribus
 esset miraculo. Equidem
 illud in totum de viris istius
 modi verè possum dicere,
 ad fauces usque specus in-
 trepidi sunt ac fortes: porro
 intus quum sunt, nihil mol-
 lius neque fractius. MEN.
 Caterum ego quonam ani-
 mo tibi visus sum subisse
 specum? CER. Unus mora-
 talium, Menippe sic mihi vi-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SIM canis.] Cynici vulgo pro canibus habiti sunt, non
 ob aliud, nisi quod recte quidem arguerent vitia mortalium, sed
 usque defectu personarum, temporis & loci. b Stygiam.] Per
 Stygiam paludē. Hunc deorum poetarum iusiurandum religiosum
 & grauissimū esse volunt. Homerus Odys. & Virg. lib. 6. Aen.

— Stygiamque paludem,

Dij cuius iurare timent & fallere numen.

Qui enim per eam peierauerit, illum oportet annum & diebus
 nouem ambrosia & nectare defraudari. c Socrates.] Hic de
 Socratis sapientia atque constantia seu fortitudine agitur, de
 qua Hieronymus: Eundem semper vultum, inquit, habere non
 possumus, quod de Socrate falso gloriantur philosophi. Philo-
 sophus Atheniensis fuit, Sophronisci statuarii & Phanareta
 obstetricis filius, Apollinis oraculo omnium sapientissimus iu-
 dicatus, qui aequabilitatem in omni vita adeo seruauit, ut idem
 semper vultus, eademque frons siue prosperis siue aduersis re-
 bus existeret usque ad extremum. Praeceptores habuit Ana-
 xagoram & Damonem. Postea ad Archelaum physicum se
 conuulit. vbi cum animaduerneret naturalis speculationis nul-
 tum esse fructum, primus Ethicem inuenit: id est, moralem
 philosophiam, ad quam transiens fertur dixisse: Quae su-
 pra nos, nihil ad nos. Vxores eodem tempore duas habuit, Xan-
 thippen & Myrtonem, quae cum crebro inter se iurgarent, &
 ille eas solus esset deridere, quod propter se fedissimum homi-
 nem, simul naribus, recalua fronte, pilosis humeris, repandis cru-
 ribus disceptarent, nouissime verterunt in eum impesum, quem
 fugientem diu persecutae sunt. Interrogauit Alcibiades, cur
 uxores tam acerbas domo non exigeret? Quoniam, inquit So-
 crates, cum illas domi perpetior, assuesco, & exerceor, quod fo-
 ris petulantium iniuriam facilius feram. Nonne tu toleras an-
 seres perstreptentes? Illo annuente: Quoniam mihi oua & pul-
 los pariuunt. Et mihi, ait, Xanthippe filios gignit. Xanthippe ve-
 ro adeo molesta fuit, ut ipso cum discipulis cesserente, mensam
 non raro subuerteret. De eius patientia Gellius, castitate ve-
 ro Aelianus scribit. Accusatus tandem ab Anyto quodam diui-
 re, & Me-

se, & Melito poeta, & Lycone oratore, quòd de dijs male sentiret, iuuentutemq; præpostera Venere corrumpere, cùm à iudicibus de more interrogaretur, Quàm potissimùm pana se dignum senseret. Vi, inquit, in Prytaneo alar de publico. Quo responso irritati iudices, capitis eum damnauerunt, & ad bibendam cicutam compulerunt, qua ille intrepidè accepta, & non alio quàm quo vinum solet, vultu exhausta, supremum vite diem clausit. De quo Persius:

—barbatum hoc crede magistrum

Dicere, sorbitio tollit quem dira cicuta.

Ex Comætijs Sotadis hoc quoq; de eo extat: Socratem mundus facit sapientem, ac malè Socratem in carcere interemis. Epota enim cicuta, mortuus est. Cicer. 1. de Orat. pluribus illius historiam persequitur. Et Erasmus in Alcibiadis Sileno. d. Non latrare inodò.] Virgil. 6. Aeneid.

—licet ingens ianitor antrò

Aeternum latrans exangues terreat umbras. Et,

Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci

Personat —. e Menippus.] Phœnix philosophus

Cynicus, condicione seruus, qui reliquit lucubrations crebris salibus. Cypicaq; mordacitate refertas: ad quarum imitationē M. Varro Satyras conscripsit, quas ab illius homine Menippeas appellauit, ut tradit Macrobius in Saturn. laqueo vitam fuisse dictum à Diogene Laërt. Dicit hic se esse canem. canes enim vocantur Cynicæ sectæ philosophi. f Aconito mordens.] Id est, veneno, δὲ τὸ τοῦ κύνος. Est autem aconitum, omnium venenorum ocysimum, auctore Plinio, quod contraxit spuma Cerberi, ab inferis extracti. quod passim describitur ab autoribus in primis poetis, sed ignoratur adhuc hodie. g Quod volenti nolenti.] Vsus huius adagij, Velim nolim, est, quum contra sententiam animi fit aliquid. Pro eo Plautus sepe vitatur ingratis, ut in nostro Adagiorum collectaneo annotauimus.

h Diogenes.] Philosophus Cynicus celeberrimus. i Omnibus plorare renunciantes.] Hac proverbiali voce Lucianus sepe vsus est, de qua nos in primo Necricorum dialogo, & nostro Adagiorum collectaneo.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

ἀσχεδασίας : Fortitudinem Socratis falsam fuisse.

Socratis exponit trepida de morte Menippo,

Cerberus infernas vt metuatque domos.

Nescio quàm fortis fuerit : sub iudice lis est,

Mors etiam magnos territat vsque viros.

HEVS Cerbere.] ἐξυμνηστικὴ ἐρώτησις, ἢ ἀξίωσις. Verisimile.] Ratio ἀεὶ ἀληπιική ἀρροσσίβιλι. Verùm etiam.] ἀφ' ὧσις. Quum procul.] Primam tempus. Quasi mortem.] Factum. Verùm simul atque.] Alterum tempus. Nihilq; non.] Conclusio. Cæterùm.] Expositio sua sententia de Socrate. Equidem illud.] ἐπιχειρησις γενική. Quònam animo.] Interrogatio de seipso. Vnus mortalium.] ἀπὸ γενεῆς ἐπαισιβική. Propterea quòd.] αἰτιολογία.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΜΕΝΙΠ-

πυ, καὶ Ερμῆ.

ACHASONTIS

ἔν Menippi.

Erasmo Roterodamo interprete.

CHARON.

A Πόδες, ὧ κατάρ-
α, τὰ πορθμία Μψ.
βόα, ἀτ' τό βιήδιον,
ὧ Χάρων. Χάρ. ἀπόδ' ὧ, φη-
μι, ἀνθ' ὧ σε διπορθμωσά-
μι. Μψ. ἐκ ἄρ' λάβοις πα-
ράτ' μὴ ἔχοντ'. Χάρ. ἔσι δ' εἰ
τις ὀβολὸν μὴ ἔχω; Μψ. αἰ
μψ καὶ ἄτ' ὧ τις, ἐκ οἷδα, ἔ-
γω δ' ἐκ ἔχω. Χάρ. καὶ μὴν ἄγ-
ξω σε, νῦν τὸν Πλούτωνα, ὧ μια-
ρὲ,

R Edde^b naulum, sce-
leste. MEN. Vocī
ferare, siquidem istuc
tibi voluptati est, Charon.
CHA. Redde, inquam, quod
pro traiectione debes. MEN.
Haudquaquam auferre que-
as ab eo q nō habebat. CHA
An est quispiam, qui ne ob-
olum quidem habeat? MEN.
Sic' ne alius quispiam præ-
tered, equidem ignoro: ipse
certè non habeo. CHA. Atqui præfocabo te per^c Diē, impu-
ff risime,

certè non habeo. CHA. Atqui præfocabo te per^c Diē, impu-
ff risime,

ρὶ, λῶ μὴ ἀπρόωτος. Μερ. καὶ ὡς
 τῷ ξύλῳ σου πατάξας ἀσπλύν-
 σω τὸ ἡράνιον. Χάρ. μά τι-
 σὼν ἴσῃσι πλεονέκως, τοσοῦ-
 τῶν πλοῦτος; Μερ. ὁ Εὐμῆς ὕ-
 πὲρ ἰμοῦ τοῖ ἀπρόωτος, ὅς με
 παρίδωκε τοῖ. Εὐμ. νὴ Δία ὁ-
 νοαίμην, ἃ μέμνη γὰ καὶ ἡμε-
 ρικτίνην τῶν νικητῶν. Χάρ.
 ἐκ ἀπρόωτος σου. Μερ. τίς τίς
 γὰ ἔνικα νικητῶν τὸ πορ-
 θεῖον παρὰ μὲν, πλεὺς ἀπ-
 ὅ, γὰ μὴ ἔχω, πῶς ἀντάβοις;
 Χάρ. σὺ δ' ἐκ ἡδύς, ὡς κομι-
 ζῇς διον; Μερ. ἡδύς μὲν, ἐκ
 ἡδύς δ' ἐκ. τί σὺν ἔχῃς δὲ τῷ.
 τομὴ ἀπρόωτος; Χάρ. μόνον
 σὺν ἀνέκδοτος, πορθεῖα πλεονέ-
 κης. Μερ. ὁ πορθεῖα, ὃ βί-
 τισι καὶ γὰ λῶ τληθῇ, καὶ τ
 ἀπρόωτος πλεονέκως, καὶ ἐκ ἡ-
 κλησιν μόνον τῶν ἀπρόω-
 τῶν. Χάρ. ὁ δὲ ταῦτα
 πῶς τὰ πορθεῖα; τὸν ὁδο-
 λὸν ἀπρόωτος σὺ δ' ἐκ, ὃ γὰ θί-
 ρις ἀπρόωτος γὰ ὡς. Μερ. ἐκ σὺν
 ἀπρόωτος με αὐθις ἐκ τῷ βίον.
 Χάρ. Χαιρὸν λέγεις, ἵνα καὶ
 λαύ. CHAR. Ista nihil ad nautum: obolum reddas oportet,
 neque enim fas est secus fieri. MEN. Proinde tu n.e
 rursum in vitam reuehe. CHAR. Bellè dicis, nimirum de

risime, ni reddas. MEN. At
 ego illiſſo baculo tibi com-
 minuam caput. CHAR. Nū-
 ergo te tam longo traieci-
 gratis tranſiuevero? MEN.
 Mercurius meo nomine tibi
 reddat, ut qui me tibi tradi-
 deris. MER. Bellè mecum
 agatur per Iouem, ſiquidem
 futurum eſt, ut etiam defun-
 ctorum nomine perſoluam.
 CHAR. Haud omittam te.
 MEN. Quin igitur vel hu-
 ius gratia perge, ut facis, na-
 uim trahere: quanquā quod
 non habeo, quinam auferas?
 CHAR. At tu neſciebas
 quid tibi fuerit apportandū?
 MEN. Sciebam quidem ve-
 rum non erat. Quid igitur?
 num ea gratia erat mihi ſem-
 per in vita manendum? CH.
 Solus ergo gloriaberis te
 gratis fuiſſe tranſiuectū? ME.
 Haud gratis, ὁ præclare: ſi
 quidem ſentimam exhaustū,
 et remum arripui, et deſto-
 rum omnium vnus non eiu-
 verbera

πληγὰς ἐν τῷ παρὰ ζῷ
 Αἰακῷ προσλάβω. Μὲν. μὴ
 ἐνόησθ' ὅτι. Χά δ' αἴξου τί ἐν τῇ
 πύρρῃ ἔχας. Μὲν. θέρμους αἰ
 θέας, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δά-
 πνον. Χάρ. πόθεν ζῶτον ἐ-
 ρις, ὃ Ἐρμῆ, τὸν λεῶνα ἤγα-
 γῶ; οἶα δὲ καὶ ἰλάσθαι παρὰ τῷ
 πλοῦν, τῶν ἐπιδατῶν σπάν-
 των λεῶνα γινώσκω καὶ ἐπισκώ-
 πω, καὶ μόν' ὃ ἔδωκε, οἶμω.
 Ἰούωρ ἐκείνων, Ἐρμ. ἀγνοεῖς,
 ὃ Χάρων, ὁποῖον ἄνδρα δι-
 πόρθμωσθε; ἐκινύθρορ ἀκε-
 βῶς, ἐκδ' ἑνὸς αὐτῷ μίλα, οὐ-
 τὸς δ' αὖτ' ὁ Μένιπ' ὃ. Χάρ. καὶ
 μὴδ' ἄρ' σι λάβω ποτὶ Μένιπ.

ἄρ' λάβης. ὃ βέλτε. Αἰς
 δ' ἐν ἄρ' λάβοις.

MENIP, Si receperis? ὁ πράττει, ne possis quidem ite-
 rum recipere.

verbera etiam & ab Aeacō
 mihi lucrifaciam. MEN. Ergo molestus ne sis. CH.
 Ostende quid habeas in pes-
 ra. MEN.^h Lupinum si ve-
 lis, & ⁱ Hecatae cenam,
 CHAR. Vnde nobis hunc
^k canem adduxisti, Mercuri?
 iū qualia garriebat inter na-
 uigandum, vectores omnes
 irridens, ac distertis inces-
 sens, vnusque cantillans illis
 plorantibus? MER. An i-
 gnoras, Charon, quem vñ
 rum transuexeris? planè li-
 berum, cuique nihil omni-
 nò curae sit. Hic est Menip-
 pus. CHAR. Atqui si vn-
 quam posthac te receperō.

GILBERTI COGNATE.
 ANNOTATIONES.

à CHARONTI Poëta inferorum fluminum custodiam
 & cymba gubernaculum tribuunt. b Naulum.] Paruum
 numisma in os mortuorum inditū, Charonti pro portorio soluen-
 dum. c Ditem.] Plutem inferorū Deum, Iovis & Neptunū
 fratrem. d Illiso baculo.] κατὰ τὸ ξύλον. Materia pro instru-
 mento, ut Latini ferrū pro gladio. Aliās βάρητον καὶ βάρητια:
 e Quod nō habeo.] Alludis ad illud Plauti in Asin. Nudo
 detrudere vestimenta me iubet. De quo in nostro Adagiorum

colleſtaneo. ſ. Sentinam.] *Nauis partem inferiorem, in quam quicquid inſillat a quarum, inſluit, corrupta q; malè olent. (Cicero de Senect. Alij ſentinam exhauriant, &c. g. Aeaco.) Hunc Poëta fabulantur apud inferos vñd cum Minos & Rhadamanto iudicem delectum eſſe, & ionium crimina diſcutere, & vnicuique pro meritis pœnam conſtituere. Lucianus noſter in Necyomantia, portorio apud inferos colligendo præfectum facit. In cataplo is Mercurium obiurgat, h. Lupinum.] Lupini vniuerſam atq; adeo mirabilem hiſtoriam lege apud Theophrastum lib. 8. apud Plin. li. 18. cap. 12. & 22. cap. vlt. Editur frumentorum inopia, q; inſtar lupi terra ſit appetens, dicitur lupinum. i. Hecatæ cœnam.] Hecate Iouis & Latonæ filia, & ſoror Apollinis. Huic triplex numen attribuitur. vñd etiam à Virgil 8. Aeneid. Tergemina vocatur. Nam in calo creditur eſſe Luna, in terris Diana, & apud inferos Proſerpina. Diſta Hecatæ, teſte Seruio q; centum victimis placetur, aut quod centum annos faciat errare inſepultos. Sub nouilunium ditiores viſpere cœnam muſſitabant (vñ dicebatur) in trinijs, nocte pauperes aderant, clauſis portis, qui eam famelici diripiebant, poſtridie perſuadentes vulgo, Hecaten id quod appoſitum eſſet, demoraſſe. Vñd quoties ſignificare volumus quid per ſumulum direptum, Hecates cœnam appellare licebit. Eandem & præparcam ac ſondiam veteres appellabant, quod apud inferos vmbra tenui ac viliffimo cibo viſitare dicantur, vñ melua ac porro. Idem in dialogo Diogenis & Pollucis. k. Canem.] Id eſt, impudentē. Nota eſt eius beſtia impudentia, inde & Homericis illud κύνωνες & Cynicorum appellatio fluxit. Sed & apud Terent. in Eunuch. & canis & os durum impudentiam ſignificat.*

IO ANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

*Eearings. De nauulo enim Charanti red-
dendo litigant.*

*Nauita de nauulo quærit rogitando Menippum,
Vt ſoluat vectus per Phlegethonis aquas.
Sed nihil extorſit, nec erat ſoluendo Menippus :
Poſt vitam nullas namque tenebat opes.*

REDDERE

REDDE naulum.] *Postulatio.* Redde inquam.] *Repetitis postulationem.* Haudquaquam.] *Refusatio cum ratione.* Equidem ignoro.] *Inficiatio.* Ipse cer' ē.] *Asseneratio.* Atqui prae'focabo te.] ἀπειλή. At ego illi'o baculo.] αὐτοπειχή. Num ergo tecum.] ἀπὸ τῷ Ἀδίκῃ. Mercurius meo nomine.] *Reiectio in Mercurium.* Haud gratis.] αὐτεταρωγί.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ
Αχιλλεύς.

ΑΝΤΙΛΟΧΙ ΕΤ
Achillis.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΥΣ,

Ο Ἰα πρώτῳ, Ἀχιλλεύ,
πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα
οἱ ἔρηται, περὶ τοῦ
θανάτου, ὡς ἀγνῶν καὶ ἀνάξια
τοῖς διδασκάλου ἀμφοῖν,
Χάρωνός τε καὶ Φοῖβος; ἢ
πρώτῳ, ὅρ' ὁ πότι ἔφη, βέε
λίσσας ἰπάρχεσθ' ὧν, θυτῶν
παρά τινι τῶν ἀκλήρων, ὃ
μὴ βίῳσθ' πολὺς ἔη, μάλλον,
ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νε-
κρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγνῶν
τινα Φρύγας δαλδόν, καὶ πεί-
ρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐπιό-
ισον ἴσως ἐκείνῳ λίγα, τὸν
Πηλῆως δὲ ἦδ' ὅν, τὸν φιλοκινε-
δωτότατον

QUænam sunt illa,
Achilles, quæ tu V-
lyssii iam primum
commemorando in mortem
executus es, ac minime gene-
rosa, ac Chirone atque Phœ-
nice, quibus tu aliquando præ-
sus es præceptoribus, parum
digna? Audiui enim magis
ex te tua futurum tibi videri,
si vilis agricola munus
obiens, inopi, cui nec victus
suppetat, loces operâ, quàm
v: omnibus vitæ functis do-
mineris. Quæ si rudis qui-
dā, plebeius, ex media Phry-
gia ortus, atque immodicus

insuper etiam vitæ affectator diceret ferendum fortè id es-
set, atque condonandum nonnihil rusticitati: verum ex Pe-
leo prognatum, & ex omni heroum numero periculorum

δυνάτατον ἡρώων ἀπάντων,
 ταπανά ἔτω περὶ αὐτοῦ δια-
 νοῦσθαι πολλὰ ἀσχυρή, καὶ ἐ-
 ναντιότης πᾶσι τὰ πειπραγμέ-
 να. Οἱ ἐν τῷ βίῳ, ὅς ἐξ ὧν ἀ-
 κελῶς ἐν τῇ Φθιῆτιδι, πολλὸν
 ῥέονιον βασιλεύει, ἐκὼν περὶ
 αὐτὸν μετὰ τ' ἀγαθῆς δόξης
 θάνατον. ΑΧΙΛ. ὦ παῦ Νέσ-
 τορ, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπαρ ἔτι
 τῶν ἑνταῦθα ὦν, καὶ τὸ βίη-
 τιον ἐκείνων ὁπότερον ἡμεῖς
 γνοῶν, τὸ δυνάτωρ ἐκείνο δο-
 ξάσειον προτιμῶν τοῦ βίου.
 ῥῶ δ' οὐκ ἔτι, ἥδη, ὡς ἐκείνη
 ῥῶ ἀνοφελὴς, ἢ καὶ ὅ, τι μά-
 λιστα οἱ ἄνθρωποι βλάπτουσιν, με-
 τὰ νεκρῶν δ' ὁμοτιμία, καὶ
 ὅτε τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν, ὦ Αν-
 τίλοχ, ὅτε ἡ ἰσχὺς πάρεστιν,
 ἀλλὰ καί μεθ' ἑπαινοῦ ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ἰσχυρὸς ὁμοιοί, καὶ κατ'
 ἑκὼν ἀπὸ τῶν διαφύροντων,
 καὶ ὅτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ
 διδία-

contemptorem acerrimum,
 in tam abiectam & humi-
 lem de seipso descendere o-
 pinionem, scdum sanè atque
 pudendum inprimis. Deniq̃
 ijs, quæ in vita strenuè gef-
 feris, equidem haud scio,
 quomodo ista conueniant.
 Nam dum in Phihio re-
 gnare tibi ad senectam vsm̃
 que licuisset, citra gloriam
 tamen : tu gloriosam oppo-
 nere mortem maluisti, quàm
 potiri regno. ΑCHIL. At,
 ὦ Nestoris fili, nondum es-
 tiam tū feceram rerū earum
 periculum, & qui cui præ-
 ferrem ignorans, glorio-
 sam hanc infelicem præpo-
 nebam viæ. Atqui serò
 iam tandem intelligo, quàm
 egerim imprudenter. Apud
 viuos enim reperies fortè,
 qui res benè gestas celebren-
 literarum monumentis : sed
 hîc apud manes non video,

quàm frugiferum opus effecerim, ubi vnus est honor om-
 nium. Sed neque vires iam adsunt corporis, Antiloche,
 que forma. interciderunt omnia : pari rerum statu vi-
 suntur omnia. nullum sapientiæ, aut alterius rei disci-
 pū est. Adde quòd nulli iam ex Troianorum mortuis
 formi-

Διδάσκει με, ὅτι οἱ τῶν Ἀν-
 χαιῶν θεράπωνες. ἰσηγος
 εἶα δ' ἀπειθεῖς, καὶ νεκρὸς ὅς
 μοι ᾖ, ἢ μὴ ἰσχυρὸς ἢ δὲ καὶ ἰ-
 σθλός. ταῦτά με ἀνιά, καὶ ἄ-
 χθομαι, ὅτι μὴ θητώω ἴσθρ.
 Αὐτ. ὅμως τί οὐκ ἄρτις πά-
 θοι, ὦ Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ
 εἶδοξί τῃ φύσει, πάντας ἀν-
 θρώπων ἀπαντας. ὥς γὰρ ἰμ-
 μύσαν ὧ νόμος, καὶ μὴ ἀ-
 νιᾶσθαι τοῖς δῆτικταγμοῖς.
 ἅπας τὶ ὀρεῖται αἰσῶν, ὅς
 τοι περὶ οἱ ἰσθρ. οἱ δὲ, μετὰ
 μικρὸν δὲ καὶ Οδυσσεὺς ἀφί-
 ξεται πάντας. Φέρε δὲ πα-
 ραμυθίαν καὶ ἡ κοινωρία τοῦ
 πράγματι, καὶ τὸ μὴ μό-
 νοι αὐτὸν περιποθεῖν. ὀρεῖται
 τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Με-
 λιάγρον, καὶ ἅπαντας θαυμα-
 στὸς ἄνδρας, οἳ δὲ ἄρ, οἶμαι,
 διέξαντο ἐνληθεῖν, ἢ τις αὖ-
 τὸς ἀναπέμψαι θητώσοντας
 ἀκλήροισι καὶ ἀβίοις ἀνδράσι.

Αχιλ.

formidabilis sum, nemini
 Græcorum venerandus: pro-
 prius omnium de mortuis par-
 existimatio est, siue boni fue-
 rint, siue improbi. Hæc sunt
 quæ me angunt, & miserè
 sollicitant, & ab quæ do-
 leo, quòd non potius loco
 operas, & viuo. ANTIL.
 At verò, Achilles, quid agat
 quispiam? quando sic natu-
 rà comparatum est, ut om-
 nes prorsum cogantur ses-
 mel vitam relinquere. quæ
 lex quum in vniuersum
 iam obtinuit, nec abrogari
 ullo modo queat, patienter
 hanc feras oportet. Cæ-
 terum aspice nos, quotquot
 penes te sumus: denique &
 Ulysses quoque post pusillū
 adueniet: vnde solatum ti-
 bi meritiò offeret societas: id
 quod & alijs in rebus ple-
 runque usu venire solet. Non
 enim solus videris in hæc
 mala coniectus: en tibi Her-

culem, Meleagrum, & alios plerosque, qui non parum
 multos in admirationem traxere: qui quidem (ni fallor)
 haudquaquam in vitam videntur redituri, si quis eos ad ino-
 periam victu indigos mittat, ut illis pro mercede seruiant.

ff 4

ACHIL.

Αχιλ. ἰταὺν κὺ μὴ ἡ παρὰ
 οἷσις. ἰμὶ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ
 μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον
 ἀνιῶ. οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἴ-
 καστον. ἡ δὲ μὴ ὁμολογεῖ-
 τι, ταῦτα χείρους ἐστὶ, καὶ ἡ-
 συχίαν αὐτὸ πάσχοντά. ΑΝ.
 ὦν, ἀπ' ἀμείνου, ὦ Αχιλλεῦ.
 τὸ γὰρ ἀνωφελὲς βῆλην ὅς
 ῥῳ μὲν. σιωπᾶν γάρ, καὶ φέ-
 ρειν καὶ ἀλέχθαι δίδοται ἡ-
 μῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφθαλμῶν,
 ὥσπερ οὐ τοιῶντα δύ-
 χέμενοι.

gimus, quàm sit inutile de hīs rebus verba facere. Silere enim
 & a quo animo sustinere omnia quæ accidunt, datum nobis
 est: ne tibi affectu isto similes, ipsi quoque ridiculi omnibus
 meritò videamur.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ÆQUA omnibus moriendi conditio, & ut inquit
 Horatius lib. Carm. ode 28:

Omnes vna mævet nox. lib. 2. ode 3.

Omnes eodem cogimur: omnium

Versatur urnam.— de Arte poet.

Debemus enim morti nos nostra quæ—.

Potitò quòd hīc fuit in precio, sit illic nullo denique ho-
 nore. Huc accedit illud Horatij ode 28:

*Missa senum, ac iuuenum densentur funera: nullum
 Sana caput Proserpina fugis.*

Dixit

Dixit Proserpinam nullius vnquam caput fugisse, quominus illud more suo tonderet, aut saltem tundendum curaret. Existimabant enim antiqui, eos qui morti essent proximi, à Proserpina, mortis ac vitæ arbitra, primum tonderi, & his quasi primitijs Orco initiari, nec aliter diem suum obire posse. Id autem ex Euripide, & Virgilio aperte cognoscere licet. Virg. quidem Dido-
nis difficulter morientis causam hanc adfert :

Nondum illi flauum Proserpina vertice crinem

Abstulerat, Strygiôq; caput damnauerat Orco.

Addit Poëta Irim Proserpinæ officio fungi. Ac similiter ait Statius initio 2. Sylvarum de Glaucia iamiam perituro,

Iam complexa manu crinem tenet infera Iuno :

id est, Proserpina. Apud Euripidem *Θάνατος*, siue mors introducit Alcestidis comam secans.

I O A N N I S S A M B V C I

ANNOTATIONES.

Aequalem omnium apud inferos esse conditionem, neminemq; præferri mortalium : & de Achillis apud inferos pusillanimitate.

*Ingentem quanquam Pelides Hectora vicit,
Martia cui semper prælia ludus erant.*

Non tam en est melior timidus in Ditis auerno :

Nominis est illo gloria parua loco.

QVAE NAM SUNT.] Propositio per interrogationem ἡλεγ-
τικὴ μετὰ παρηγορίας *Audiui enim.] Ratio αὐξητική.*
Quæ si rudis.] Approbatio per comparisonem. Verùm
ex Peleo.] αὐτοπόδοις δὲ τοῦ Ἀχιλλεύου. Ex omni he-
roum numero.] *Exornatio* ἐπιθετικὴ ὀυπὴ καὶ ἱππικόν.
At, ô Nestoris fili.] ἀποκρίσις ὀδυνηκή. Atqui serô.]
αὐτοκτετάρχεαις. Apud viuos enim.] *κατάστασις τοῦ ἀγ-
λίου.* Sed neque vires.] *Expolitio huius sententia.* Ad-
de quod.] αὐξίσις. Hæc sunt.] *Conclusio querimoniae.*
At verò Achilles.] τὸ παρεμύθιον. Quando sic natura
ff 3 com-

comparatum est.] *A' necessario. Ut omnes cogantur.]*
Ab exemplis aequalium. Cæterum aspice nos.] παραί-
 σις. Non enim solus.] *A' communi malo. Entibi Her-*
 culem.] *Gaudium est miseris socios habere pauperum. So-*
 ciorum hæc.] *Concessio. Verum haud scio.]* Correctio.
 Arbitror autem.] ἀπὲρ σοῦ. Non equidem.] καίχι-
 σις. Silere enim.] *Fortis est σιωπῶν, φέρειν ἔ*
ανέχεσθαι τὰ κατὰ

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Ερμῆ

MENIPPUS ET
Mercurij

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

ΠΟῦ δὲ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι,
 ἢ αἱ καλὰ, ὧς Ερμῆ
 ξυγάγασθ' ἐμνύηται
 ὄντα. Ερ, ἔ' σολὴ μὲν, ὧ
 Μνήπις. πᾶσι κατ' ἐκείνο
 αὐτὸ ἀπόβλεπον, ὡς ἐπὶ τὰ
 θεῖα, ἔνθα Υάκινθος ἔτι ἐστι,
 καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νηρέως,
 καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρὼ καὶ
 Ελένη καὶ Λέδα, καὶ ὅπως τὰ
 ἀρχαῖα καὶ ἀλλὰ πάντα. Μεν.
 ὅσα μόνον ὄρω, καὶ κρανία,
 τῶν σαρκῶν γυμνά, ὁμοία
 τὰ ποτὰ. Ερ. καὶ μὴδ ἰ-
 κανὰ ἐστίν, ἀ πάντες οἱ ποιη-
 τὰ θεωροῦσι τὰ ὅσα,
 ὅτι σὺ τοιαῦτα καταφρονεῖς.
 nino discriminis. MER. Atqui hæc sunt quæ poëtæ cuncti
 mirantur ac celebrant, ossa scilicet quæ tu videris continere.

ATa ubi nam formosi
 illi sunt, ac formosæ,
 Mercurij, ducito me,
 docetoq, utpote recens huc
 profectum hospitem. MER.
 Haud mihi licet per ocium.
 Menippe: quin tu isthuc ipso
 è loco dextrorsum oculos de-
 flecte. Illic ὁ ὕψος Hyacinthus
 est, ὁ Narcissus ille, ὁ Ni-
 reus, ὁ Achilles, ὁ Tyro,
 ὁ Helena, ὁ Leda: breui-
 ter quicquid est veterum for-
 marum. MEN. Equidem
 præter ossa nihil video cal-
 variatq, carnis renudatas,
 inter quæ omnia nihil sit oma-
 nino discriminis.

MEN.

Μὲ ὁμῶς τὴν Ἑλένην μοι δᾷ.
 Ζορ, ὃ γὰρ ἄρ' ὁρᾷ νοῖσω ἱστῶν.
 Ερ. τὸ τι τὸ κρανίον ἢ ἑλὲν ἢ
 ἱστῶν; Μέρ. ἄτα αἰ χίλιαι νῆες
 ὁρᾷ τῷ ἐπληρωθῆσαι ἐξ ἀπά-
 ρης τ' ἑκατόν, καὶ τοῦτο ἐπὶ
 σορ ἑκὼς τε καὶ βάρβαροι,
 καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάσσει
 γυγόνασιν; Ερ. ἂν' οὐκ ἔστις,
 ὦ Μένιππε, τοσαύτην τὴν γυνῶ-
 κα. ἱφης γὰρ ἄρ' καὶ σὺ ἀνέμει-
 σήσορ εἶν', τοῦτο ἂν μὲν γυναι-
 κί, πολλὰ γόνον ἄλγιστα πά-
 σασιν. ἐπὶ καὶ τὰ ἀνθη ξηρα-
 ῶντα, ἃ τις βλίπῃ ἀποβόλης
 πότα τὴν βαφὴν, ἁμορφα δὲ
 λονότι ἀνθ' ὁρᾷ. ὅτι μὲν τοῖ
 ἀνθ' ἢ, καὶ ἔχῃ τὴν γυνῶκα, καλ-
 λιστὰ δὲν. Μέρ. ὑποῖν' ἔτι, ὦ
 Ερμῆ, θαυμάζω, ἃ μὴ συνί-
 σασιν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγμα
 τοῦτο ὅτι οὐλοχρονίς, καὶ ῥα-
 φίως ἀπανθοῦντος, πονεῦντος.
 Ερ. ὁ σχολή μοι, ὦ Μένιππε,
 συμριπσοσφῆρ σοι. ὥς τι ἐ-
 πιχέζαμινος τόπον, ἔνθα ἄρ'
 ἱδίων, καὶ σοὶ ἁλαβανθῶν σα-
 αυτόν; ἔχῃ δὲ τοῦτο ἁπλῶς
 πρὸς ἡδὴ μετὰ λώσομαι.

tecū philosophari, quare delecto loco ubicunq; velis, proster-
 na tenet ac recumbe: mihi iam alie sunt traducende umbrae.

MEN. At Helenam saltem
 mihi commonstra: nam ipse
 quidem haud queam digno-
 fcere. MER. Hæc videlicet
 caluaria, Helena est. MEN.
 Et huius scilicet ofsis gratia
 mille naues ex universa Græ-
 cia actio delectæ sunt imple-
 tæ, tantæq; tū Græcorū tum
 Barbarorum multitudo con-
 fluxit, tot urbes sunt eversæ?

MER. Caterum, Menippe,
 non vidisti mulierē hanc viuā:
 qđ si fecisses, forsan diceret
 in quoq; vitio dādum nō esse

Pro tali muliere diu to-
 lerare labores.

Alioqui si quis flores etiā are-
 factos marcidosq; cōteplet,
 posteaquā coloris decus abie-
 cerint deformes nimirum vi-
 deātur: at ijdē donec florent,
 colorēq; obtinēt, sunt specio-
 sissimi. ME. Proinde illud idē
 demiror, Mercuri, si Græcinō
 intellexerūt sese pro re vsq;
 adeō momētanea, quāq; tam
 facile emarcesceret, elabora-
 re. MER. Haud mihi vacat

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a VBI NAM formosi sunt.] *Forma bonum fragile est, & fugacissimum: nam cito pede labitur, & velut rosa ardescens perit.* b Hyacinthi.] *Hyacinthi fabula est in Dialogo Mercurij & Apollinis.*

IOANNIS SAMBVCI ANNOTATIONES.

Irridet formosos: quorum eximia pulchritudo ac species post mortem nulla est.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis: Perdidit hæc multos, millève damna dedit. Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troiæ: Ob formam ut placeant desine velle tuam.

VBI NAM formosi.] *ἐρώταις ὅτι τῶν καλῶν: καὶ ἀξίως. Quintu isthuc.] ὅς περ ἐστίν. Illic &.] ἀξίως. Atqui hæc sunt.] *Irrisio.**

Forma bonum fragile est: quantumq; accedit ad annos, Fit minor, & spacio carpitur ipsa suo.

Et huius scilicet.] *Obiectio. Ceterum.] ὁμοίως. Proinde illud demiror.] θαύμασις ποιεσμένη. Haud mihi vacat.] *Præfatione concludit.**

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Χάρων.

MENIPPI ET
Chironis.

Erasino Roterodamo interprete.

MENIPVS.

Η Κουσα, ὃ Χάρων, ὡς
θεὸς ὤν, ἐπιθυμία-
ας ἀθανᾶν. Χά. ἄ-
λθ' ταῦτ' ἤκουσας, ὃ Μένιπ-
ΡΟΝ. *Vera nimirum sunt ista que audinisti Menipo-*

E Quidem inaudiui
Chiron, te, deus
quum esses, tamen
optasse mortem. CHI-
RON. *pe:*

πρὸς τίθνηκα, ὡς ὁρᾷς, ἀθά=
νατος εἶναι διωάμενος. Μέν.
τίς δ' οἱ ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἰσχυρὸν, ἀνδράσου ὧς ποποῖς
ῥήματα; Χείρ. ἐγὼ πρὸς
οἱ οὐκ ἀσάνειν ὄντα. οὐκ ἔγωγε
ἴτι καὶ ἀφελῶν τῆς ἀθα=
νασίας. Μέν. οὐκ ἔγωγε ἔγωγε,
ἴδοντα ὁρᾷς τὸ φῶς; Χείρ.
οὐκ, ὦ Μένιππε. τὸ γὰρ ἔγωγε
ἴδοντα ποικίλον τι, καὶ οὐκ
ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἴδοντα δ'
ἴδοντα δ' αἰ, καὶ ἀφελῶν τῶν
ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, προφῆς
αἰ ὡραὶ δ' αἰ αὐτὰ, καὶ τὰ
γινόμενα ἅπαντα, ἵψης ἱ=
κασον, ὡς πρὸς ἀπολουθόντα,
βάτηρον βατήρων. ἐν πηλὸν
γοῖν αὐτῶν. ὁ γὰρ ἐγὼ αὐτῶν
ἀεί, ἀπὸ καὶ ἐν τῷ μετασχη=
σῶν, τὸ τερπνὸν ἔγωγε. Μέν.
ἔγωγε, ὦ Χείρων. τὰ ἐγὼ
ἄδου δ' ὡς φέρεται, ἀφ'
οὗ πελομένους αὐτὰ ἔκασ;

Χείρ.

atque alijs alia per vices succederent : ^b satietas, videlicet
eorum me cepit. Neque enim in eo voluptas est sita si per=
petuò fruaris hysdem, sed omnino in permutando posita est.
MENIPPVS. Probè loqueris, Chiron: ceterum hæc
quæ apud inferos agitur vita, quinam tibi procedit,
posteaquam ad hanc tanquam ad potiorem te contulisti?

CHIR.

pe: plane q mortuus sum, si=
cuti vides, quum mihi licue=
rit immortalem esse. MEN.
At quæ nam te mortis cupi=
do tenebat, rei videlicet quæ
vulgus hominum horreat:

CHIR. Dicam apud te, vi=
rum neutiquam stultum at=
que imperitum. Iam mihi
desierat esse iucundum, im=
mortalitate frui. MEN.

Quid? an iniucundum erat
te viuere, lucemquæ tueri?

CHIR. Erat inquam, Me=
nippe. nam quod iucundum
vocant, id ego neutiquam
simplex, sed varium quid=
dam esse arbitror. Verum
quum ego semper viuerem,
atque hysdem perpetuò rebus
vixerem, sole, luce, cibo, tum
horæ eadem recurrerent, re=
liqua item omnia quæcunque
contingunt in vita reciprom
co quodam orbe redirent,

ρί, ὡς μὴ ἀποδῷς. ΜΕΝ. καὶ γὰρ
 τὸ ξύλον σου πατάξας ἀγαλῶ
 σου τὸ ἐκράνιον. ΧΑΡ. μάτην
 οὖν ἔσθ' ἀπλοῶς, τοσοῦτον
 ἔργον οὐδ' ἔστιν. ΜΕΝ. ὁ Εὐμῆς ὅτι
 περὶ ἐμοῦ τοῖς ἀποδῶν, ὅς με
 παρίδωκεν. Εὐμ. νὺξ Δία ὁ-
 νομάτω, ἢ μή τι γὰρ καὶ ἔστιν.
 ρικτίνην τῶν νεκρῶν. ΧΑΡ. ἔκ
 ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ. ΜΕΝ. τότε
 γὰρ ἔνθα νεωκῆσας τὸ πορ-
 θεῖον παρὰ μέν, πᾶσι δὲ
 ὅ, γὰρ μὴ ἔχω, πᾶσι δὲ λαοῖς;
 ΧΑΡ. οὐδ' ἔκ' ἡδ' ἔστι, ὡς κομι-
 ζαντες; ΜΕΝ. ἡδ' ἔστι, ἔκ
 ἑαυτοῦ δ'. τί οὖν ἔχῃς δὲ τῶν
 τομῶν ἀποδῶν; ΧΑΡ. μόνον
 οὖν ἀνὰ μέν, πορθεῖον παρὰ
 μέν. ΜΕΝ. ὁ πορθεῖον, ὁ βί-
 ρισ; καὶ γὰρ ὡς τῶν, καὶ ὁ
 ἐκ τῶν ἐκ τῶν, καὶ ὁ ἐκ τῶν
 ἐκ τῶν μόνον τῶν ἀποδῶν
 ἐκ τῶν. ΧΑΡ. ὁ δὲ ταῦτα
 πᾶσι τὰ πορθεῖνα τὸν ὁδο-
 λὸν ἀποδῶναι σε δὲ, ὁ γὰρ ἐκ
 τῶν ἀποδῶν γὰρ. ΜΕΝ. ὁ κομι-
 ζαντες μὴ αὐτοῖς ἐκ τῶν βί-
 ρισ. ΧΑΡ. Χάρις δὲ, ἵνα καὶ
 λαύ. CHAR. Ista nihil ad naulum: obolum reddas oportet,
 neque enim fas est secus fieri. MEN. Proinde tu me
 rursum in viam reuehe. CHAR. Bellè dicis, nimirum ve-

rissime, ni reddas. MEN. At
 ego d' illiso baculo tibi com-
 minuam caput. CHAR. Nū-
 ergo te tam longo traieci
 gratis tranſiexero? MEN.
 Mercurius meo nomine tibi
 reddat, ut qui me tibi tradi-
 derit. MER. Bellè mecum
 agatur per Iouem, siquidem
 futurum est, ut etiam defun-
 ctorum nomine persoluam.
 CHAR. Haud omitam te.
 MEN. Quin igitur vel hu-
 ius gratia perge, ut facis, na-
 uim trahere: quanquā quod
 non habeo, quānam auferas?
 CHAR. At tu nesciebas
 quid tibi fuerit apportandū?
 MEN. Sciebam quidem ve-
 rum non erat. Quid igitur?
 num ea gratia erat mihi sem-
 per in vita manendum? CH.
 Solus ergo gloriaberis te
 gratis fuisse trasuectū? ME.
 Haud gratis, o præclare: si
 quidem f sentinam exhausti,
 et remum arripui, et vecto-
 rum omnium vnus non eiv-
 verbera

πληγὰς ἐπὶ τὰτα παρὰ τοῦ
Ἀϊακῆ προσλάβω. ΜΕΝ. μὴ
ἐνόησθ' ὅτι. Χά δ' αἴξορ τί ἐν τῇ
πύρρᾳ ἔχεις. ΜΕΝ. θέρμους αἰ
θίλης, καὶ τῆς Εὐάτης τὸ δά-
πνον. ΧΑΡ. πόθεν τοῦτον ἔ-
μεις, ὦ Ερμῆ, τὸν λεῶνα ἔχον-
τα; οἷα δ' καὶ ἰλάλει παρὰ τῷ
πλοῦτι, τῶν ἐπιβατῶν ὅπαν-
των λεῶνα γινώσκων καὶ ἐπισκώ-
πλων, καὶ μὴν ὁ ἄλλων, οἰμω-
ζόντων ἰκέτων, Ερμ. ἀγνοῖς,
ὦ Χάρων, ὅποιον ἄνδρα δι-
κτορ θύμους; ἐκείνουρον ἀκεί-
βως, ἐξ ὁσῶν αὐτῷ μέλη, οὐ-
τός δ' αὖτ' ὁ Μένιπ' ὅς. ΧΑΡ. καὶ
μὴν ἄρ' οὐκ ἔστι ποτὶ Μένιπ.
ἔρ' ἔστις ὦ βέλτερι. Αἰς
δ' ἐν ἄρ' ἔστις.

MENIP, Si receperis? ὁπρᾶτ' εἰ, ne possis quidem ite-
rum recipere.

verbera etiam & ab Aeaco
mihi lucrifaciam. MEN.
Ergo molestus ne sis. CH.
Ostende quid habeas in pes-
ra. MEN.^h Lupinum si ve-
lis, & ⁱ Hecatae cœnam,
CHAR. Vnde nobis hunc
^k canem adduxisti, Mercuri?
tū qualia garriebat inter na-
uigandum, vectores omnes
irridens, ac dicterijs inces-
sens, vnusque cantillans illis
plorantibus? MER. An i-
gnoras, Charon, quem viā
rum transuexeris? planè li-
berum, cuique nihil omni-
nò cura sit. Hic est Menip-
pus. CHAR. Atqui si vn-
quam posthac te receperō.

GILBERTI COGNATE
ANNOTATIONES.

a CHARONTI Poëta inferorum fluminum custodiam
& cymbæ gubernaculum tribuunt. b Naulum.] Paruum
numisma in os mortuorum inditū, Charonti pro portorio solu-
dum. c Ditem.] Plutem inferorū Deum, Iouis & Neptunū
fratrem. d Illiso baculo.] καὶ τῷ ξύλῳ. Materia pro instru-
mento, ut Latini ferrū pro gladio. Aliàs βέλτερον καὶ βελτερία:
e Quod nō habeo.] Alludis ad illud Plauti in Asin. Nudo
detrahete vestimenta me iubet. De quo in nostro Adagiorum
ff 2 Collecta-

colleſtaneo. f. Sentinam.] *Nauis partem inferiorem, in quam quicquid inſtillat aquarum, inſluit, corr:ptaq; malè olens. (Cicero de Senect. Alij ſentinam exhauriant, &c. g. Acaco.)* Hunc Poëtæ fabulantur apud inferos vñd cum Minœ & Rhadamantio iudicem delectum eſſe, & ſontium crimina diſcutere, & vnicuique pro meritis pœnam conſtituere. Lucianus noſter in *Necyomantia*. portorio apud inferos colligendo præfectum facit. In *Caſupto* iſ Mercurium obiurgat. h. Lupinum] Lupini vniuerſam atq; adeò mirabilem hiftoriam lege apud Theophræſtum lib. 8. apud Plin. li. 18. cap. 12. & 22. cap. vlt. Editur frumentorum inopia, q; inſtar lupi terra ſit appetens, dicitur lupinum. i. Hecata: cœnam.] Hecate Iouis & Latonæ filia, & ſoror Apollinis. Huic triplex numen aſtribuitur. vñd etiam à Virgil. 8. *Aeneid.* Tergemina vocatur. Nam in cælo creditur eſſe Luna, in terris Diana, & apud inferos Proſerpina. Diſta Hecate, teſte Seruio q; centum victimis placeat, aut quod centiſ annos faciat errare inſepultos. Sub nouilunium ditiores veſpere cœnam muſſabant (vñ dicebatur) in triuijs, nocte pauperes aderant, clauſis portis, qui eam famelici diripiebant, poſtridie perſuadentes vulgo, Hecaten id quod appetiſſimum eſſet, denoraſſe. Vñd quoties ſignificare volumus quid per ſumultum diuipium, Hecates cœnam appellare licebit. Eandem & præparcam ac ſordidam veteres appellabant, quod apud inferos vmbra tenui ac viliffimo cibo victuare dicantur, vñ malua ac porro. Idem in dialogo Diogenis & Pollucis. k. Canem.] Id eſt, impudentē. Nota eſt eius beſtia impudentia, inde & Homericū illud κύνωνες & Cynicorum appellatio fluxit. Sed & apud Terent. in *Eunuch.* & canis & os durum impudentiam ſignificat.

IO ANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Erasmus. De naulo enim Charantiredendo litigant.

Nauita de naulo quærit rogitando Menippum,
Vt ſoluat vectus per Phlegethonis aquas.
Sed nihil extorſit, nec erat ſoluendo Menippus:
Poſt vitam nullas namque tenebat opes.

REDDERE

REDDE nautum.] *Postulatio.* Redde inquam.] *Repetit postulacionem.* Haudquaquam.] *Recusatio cum ratione.* Equidem ignoro.] *Inficiatio.* Ipse cer' ē.] *Asseneratio.* Atqui prae'focabo te.] ἀπειλή. At ego illico baculo.] αὐταπεική. Num ergo tecum.] ἀπὸ πᾶδ' αὖ. Mercurius meo nomine.] *Reiectio in Mercurium.* Haud gratis.] ἀντιστοιχώγῃ.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ

Αντιλόχῃ.

ΑΝΤΙΛΟΧΙ ΕΤ

Achillis.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΗΣ,

Ο Ἰαπερώλῳ, Ἀχιλλεύ, πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα ὧς ἔρηται, περὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἀγνῆ καὶ ἀνάξια τοῖς διδασκάλου ἀμφοῖν, Χάρωνός τε καὶ Φοῖβιας; ἢ ἀπροσέμῳ, ὅρ' ὁπότε ἔφης, βύς λισσάι πᾶν ἄνθρωπον, θητόν παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, ὃ μὴ βίῳ ὅσοις ἔη, μάλλον, ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. πάντα μὲν ὁμῶς ἀγνῆ τινα Φρύγα δαλδόν, καὶ ἑρπύλλῳ καλῶς ἔχοντι, ἐπὶ τοῖς ἴσως ἐκ τῶν λίγαν τὸν Πηλῆως ἄγρον, τὸν φιλοκινεῖ δ' ὠτάων

QUAE nam sunt illa, Achilles, quae tu Vlyssii iam primum commemorando in mortem executus es, ac Chirone atque Phoenice, quibus tu aliquando praeceptoribus, parum digna? Audiui enim magis ex re tua futurum tibi videri, si vilis agricola munus obiens, inopi, cui nec victus suppetat, loces operā, quam vni omnibus vita functis domineris. Quae si rudis quiddā plebeius, ex media Phrygia ortus, atque immodicus

insuper etiam vitae affectator diceret ferendum foris id esset, atque condonandum nonnihil rusticitati: verum ex Peleoprognatum, & ex omni heroum numero periculorum

διωτάτω ἡρώων ἀπάντων,
 ταπανά στῶ περὶ αὐτοῦ δια-
 νοῦμαι πολλὴ ἀσχυρή, καὶ ἰ-
 παντιότης πρὸς τὰ πειραγμέ-
 να σοὶ ἐν τῷ βίῳ, ὅς ἐξ ὧν ἀ-
 κλιῶς ἐν τῇ Φθιῆτιδι, πολλὸν
 χρόνιον βασιλεύει, ἐκὼν πρὸς
 αὐτὸν μετὰ τ' ἀγαθῆς δόξης
 θάνατον. Αχιλ. ὦ παῦ Νέσ-
 τορ, ἀπὸ τότε μὲν ἄπαρ σὺ τι
 τῶν ἰνταῦθα ὦρ, καὶ τὸ βίη-
 τιον ἐκείνων ὁπότερον ἴω ἀ-
 γνοῶρ, τὸ δὲ σωρὶ ἐκείνο δο-
 ξάειον προτίμων τοῦ βίου.
 μὴ δὲ σωίημι, ἤδη, ὡς ἐκείνη
 μὴ ἀνοφελὴς, ἢ καὶ ὅ, τι μά-
 λιστα οἱ ἄνθρωποι φάσκειν σιμῶ-
 τε ἀνεκῶν δὲ ὁμοτιμία, καὶ
 ἔτι τὸ καὶ σὺ ἰκένο, ὦ Αν-
 τίλοχ, ὅτι ἐῖς ἄνδρες πόλιν,
 ἀπὸ καί μεθα ἱπαντὸν ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ἰσὺ ὁμοιοί, καὶ κατ'
 ἑκὼν ἀπὸ τῶν διαφύροντων,
 καὶ ἔτι οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ
 διδία.

contemptorem acerrimum,
 in tam abiectam & humi-
 lem de seipso descendere o-
 pinionem, factum sanè atque
 pudendum inprimis. Deniq̃
 hys, quæ in vita strenuè ge-
 seris, equidem haud scio,
 quomodo ista conueniant.
 Nam dum in Phthio re-
 gnare tibi ad senectam usq̃
 que licuisset, citra gloriam
 tamen : tu gloriosam oppete-
 re mortem maluisti, quàm
 potiri regno. ACHIL. At,
 ὦ Nestoris fili, nondum es-
 tiam tū feceram rerū earum
 periculum, & qui cui pra-
 ferrem ignorans, glori-
 lam hanc infelicem prapo-
 nebam viæ. Atqui serd̃
 iam tandem intelligo, quàm
 egerim imprudenter. Apud
 viuos enim reperies fortè,
 qui res benè gestas celebrent
 literarum monumentis : sed
 hic apud manes non video,

quàm frugiferum opus effecerim, ubi vnus est honos om-
 nium. Sed neque vires iam adsunt corporis, Antiloche,
 aut forma. interciderunt omnia : pari rerum statu vi-
 suntur omnia. nullum sapientiæ, aut alterius rei disci-
 men est. Adde quòd nulli iam ex Troianorum mortuis
 formi

ἀδίασι μὲν, ὅτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θρασκῶσι. ἰσηγορία δὲ ἀπειδύς, καὶ νεκρὸς ὅς μοι ᾧ, ἢ μὴ ἱκανὸς ἰδὲ καὶ ἰωλός. ταῦτά μιν ἀνιᾶ, καὶ ἄλγος, ὅτι μὴ θητούω ἱῶν. Ἀντ. ὅμως τί οὐκ ἄρτις πάθοι, ὦ Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ ἴδουσι τῇ φύσει, πάντως ἀφ' ἐνέσκηρ ἅπαντας. ὡς καὶ ἱμυῖαν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιδῶναι τοῖς δαίταγμασίν. ἄλλως τὸ ὄρεται αἰσῶν, ὅς τοι περὶ σὲ ἰσχυρὸι δὲ, μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξειτα πάντως. Φέρε δὲ παρὰ μὴ θία καὶ ἰστοιανία τοῦ πρᾶγματι, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονηῖν. ὄρεται τὸν Ἡρακλῆα, καὶ τὸν Μελιάγρον, καὶ ἄλλους θαυμαστὸς ἄνδρας, οἳ δὲ ἄρ, οἶμαι, διεξαινοῦντο ἀνελθεῖν, ἢ τις αὐτοὺς ἀναπέμψαι θητούσοντας ἀκλήροισι καὶ ἀβίοισι ἀνδράσι.

Αχιλ.

formidabilis sum, nemini Græcorum venerādus: propterea omnium de mortuis par. existimatio est, siue boni siue rini, siue improbi. Hæc sunt quæ me angunt, & miserè sollicitant, & ab quæ doleo, quod non potius loco operas, & viuo. ANTIL. At verò, Achilles, quid agat quispiam? quando sic natura comparatum est, ut omnes prorsum cogantur se mel vitam relinquere. quæ lex quum in vniuersum iam obtinuit, nec abrogari illo modo queat, patienter hanc feras oportet. Cæterum aspice nos, quos quos penes te sumus: denique & Ulysses quoque post pusillū adueniet: unde solatum tibi meritiò afferet societas: id quod & alijs in rebus plerunque usu venire solet. Non enim solus videris in hæc mala coniectus: en tibi Her-

culem, Meleagrum, & alios plerosque, qui non parum multos in admirationem traxere: qui quidem (ni fallor) haudquaquam in vitam videntur redituri, si quis eos ad inopem & victum indigos mittat, ut illis pro mercede seruiant.

ff 4

ACHIL.

Αχιλ. ἰταίεικὸν μὲν ἡ παρὰ-
νοίᾳ. ἱμὶ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ
μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον
ἀνιῶ. οἶμαι δ' καὶ ὑμῶν ἔ-
καστον. ἡ δ' μὴ ὁμολογῆς
τι, ταῦτα χείρους ἐστὶ, καθ' ἡ-
συχίαν αὐτὸ πάσχοντο. ΑΝ.
ἔη, ἀπ' ἀμείνων, ὦ Αχιλλεῦ.
τὸ γὰρ ἀνοφελὲς βυλίσαν ὅς
ἐμὲ. σιωπᾶν γάρ, καὶ φέ-
ραν καὶ ἀνέχουσαι δίδοται ἡ-
μῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφλωμεν,
ὥσπερ οὐ τοιῶτα δν.

χόρσοι.

gimus, quàm sit inutile de ijs rebus verba facere. Silere enim
et a quo animo suslinere omnia quæ accidunt, datum nobis
est: ne tibi affectu isto similes, ipsi quoque ridiculi omnibus
merito videamur.

ACHIL. Sociorum hæc
quidem admonitio est: ve-
rùm haud scio quo pacto eo-
rum quæ in vita aguntur,
memoria impendiò me ex-
cruciat. Arbitror autem et
vestrùm unumquemque ita
affici, etiam si non palàm
confiteamini: nequiores sa-
nè in eo, quòd tacitè huius-
cemodi per quietem toleran-
tis. ANTIL. Non equidem
Achilles, sed longè tibi præ-
stamus: quippe qui intelli-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ÆQUA omnibus moriendi conditio, & ut inquit
Horatius lib. Carm. ode 28:

Omnes vna manet nox. lib. 2. ode 3.

Omnes eodem cogimur: omnium

Versatur urnam. — de Arte poët.

Debemus enim mori nos nostraque —.

Potè quòd hic fuit in precio, sit illic nullo dènique ho-
nore. Huc accedit illud Horatij ode 28:

*Mista senum, ac iuuenum densentur funera: nullum
Sana caput Proserpina fugis.*

Dixit

Dixit Proserpinam nullius vnquam caput fugisse, quo minus illud more suo tonderet, aut saltem tendendum curaret. Existimabant enim antiqui, eos qui morti essent proximi, à Proserpina, mortis ac vitæ arbitra, primum tonderi, & his quasi primitijs Orco initiari, nec aliter diem suum obire posse. Id autem ex Euripide, & Virgilio apertè cognoscere licet. Virg. quidem Dido-
nis difficulter morientis causam hanc adfert:

Nondum illi flauum Proserpina vertice crinem

Abstulerat, Strygiq; caput damnauerat Orco.

Addit Poëta Irim Proserpinæ officio fungi. Ac similiter ait Statius initio 2. Sylvarum de Glaucia iamiam perituro,

Iam complexa manu crinem tenes infera Iuno:

id est, Proserpina. Apud Euripidem *Θάνατος*, siue mors introducit Alcestidis comam secans.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Aequalem omnium apud inferos esse conditionem, neminemq; præferri mortalium: & de Achillis apud inferos pusillanimitate.

Ingentem quanquam Pelides Hectora vicit,

Martia cui semper prælia ludus erant.

Non tamen est melior timidus in Ditis auerno:

Nominis est illo gloria parua loco.

*QUAE NAM SUNT.] Propositio per interrogationem ἡλεγ-
τικὴ μετὰ παρηγορίας* Audiui enim.] *Ratio αὐξητική.*
Quæ si rudis.] Approbatio per comparisonem. Verum
ex Peleo.] ἀντιπόδοις ἀπὸ τοῦ ἀριστοῦς. Ex omni he-
roum numero.] Exornatio ἐπιθετικὴ αὐξητικὴ καὶ ἵπαιον.
At, o Nestoris fili.] ἀνίκεσις ἰδυετική. Atqui sero.]
αὐπικεῖται αἰτίας. Apud viuos enim.] *κατάσεισις τοῦ ἀγ-
λόγῳ.* Sed neque vires.] *Expolitio huius sententia.* Ad-
de quod.] αὐξίσις. Hæc sunt.] *Conclusio querimonie.*
At verò Achilles.] τὸ παροξύδιον. Quando sic, natura
ff 3 com-

comparatum est.] *A' necessario. Ut omnes cogantur.]*
Ab exemplis aequalium. Cæterum aspice nos.] παραιν-
 σις. Non enim solus.] *A' communi malo. En tibi Her-*
 culem.] *Gaudium est miseris socios habere poenarum. So-*
 ciorum hæc.] *Concessio. Verum haud scio.]* Correctio.
 Arbitror autem.] αὐτῷ φερόλη. Non equidem.] καύχη-
 σις. Silere enim.] *Fortis est σιωπᾶν, φέρον &*
αὐχέας τὰ κατὰ

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Ερμῆ

MENIPPY ET
Mercurij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

ΠΟῦ δὲ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι,
 ἢ αἱ καλὰ, ὧς Ερμῆ
 ξηφάγῃς ὁρμινύχῃ
 ὄντα. Ερ, ὅ σκολὴ μὲν, ὧ
 Μήριππ. πῶς κατ' ἐκᾶν
 αὐτὸ ἀπόβλεπον, ὡς ἐπὶ τὰ
 διεξία, ἔνθα Υάκινθος & τίϊσι,
 καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νίρην,
 καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρὼ καὶ
 Ελένη καὶ Λέδα, καὶ ὅπως τὰ
 ἀρχαῖα πάλλῃ πάντα. Μεν.
 ὅσα μόνον ὄρω, καὶ κρανία,
 τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια
 τὰ ποτὰ. Ερ. καὶ μὴδ ἰ-
 κᾶν ἴσι, ἀ πάντες οἱ ποιη-
 τὰ θεωροῦσι τὰ ὅσα,
 ὧν σὺ ἵστας καταφρονεῖς.
 ἢ οὐκ ἀποκρίνῃς. ΜΕΡ. Atqui hæc sunt quæ poëta cuncti
 mirantur ac celebrant, ossa scilicet quæ tu videris continere.

ΑΤΑ ὅβιναν formosi
 illi sunt, ac formosæ,
 Mercurij. ducito me,
 dacetosq, utpote recens huc
 profectum hospitem. ΜΕΡ.
 Haud mihi licet per ocium,
 Menippe: quin tu isthuc ipso
 è loco dextrorsum oculos de-
 flecte. Illic & ^b Hyacinthus
 est, & Narcissus ille, & Ni-
 reus, & Achilles, & Tyro,
 & Helena, & Leda: breui-
 ter quicquid est veterum for-
 marum. ΜΕΝ. Equidem
 præter ossa nihil video cal-
 nariasq, carnibus renudatas,
 inter quæ omnia nihil sit om-
 nino discriminis.

ΜΕΝ,

Μὴ θμωσ' τὴν Ελεσίω μοι δῆ.
ξορ, ὃ γὰρ ἄρ' εἰς γνοίω ἱσχυί.

Ερ. τὸτ' τὸ κρανίον ἢ Ελένη
ἔστι; Μέρ. Ἄτα αἰ χίλιαι νῆες
εἰς τὸ ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
σης τ' Εὐαδ' ὅ, καὶ ἑσθ' οἱ ἱπ-
ποισι Εὐαδ' ὅς τε καὶ βάρβαροι,
καὶ ἑσθ' οἱ πόντος ἀνάστασι
γυγνάσι; Ερ. ἂν' ὅκ' ἔδης,
ὅ Μένιππε, ἴδωσιν τὴν γυναι-
κα. ἔφη γὰρ ἄρ' καὶ οὐ ἀνέμει-
σητορ' εἶν', ἑσθ' ἂν ἀμφὶ γυναι-
κί, πολλὰ γόνον ἄλλα πά-
σχαρ. ἱπ' καὶ τὰ ἀνθη ξηρα-
ῶντα, ἃ τις βλίποι ἀποβόλης
κότα τὴν βαφίω, ἀμορφα δὲ
λονότι ἀνθ' ὁξεί. ὅτι μὲν δὲ
ἀνθ' ἂν, καὶ ἔχ' τὴν γοιὰρ, καλ-
λίστ' ὄν. Μέρ. ὅκου ἔξ, ὅ
Ερμῆ, θαυμάζω, ἃ μὴ σωί-
σαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πρᾶγμα
ὥς ὅτως ὀλιγοχρονίς, καὶ ῥα-
δίως ἀπανθοῦντες, πουδ' ὄν.
Ερ. ὅ σχολή μοι, ὅ Μένιππε,
συμπροσφῆρ σοι. ὥς τε ἱ-
πιδ' ἄμνος τόπος, ἔνθα ἄρ'
ἰδίως, καὶ σὺ κατὰ βάλων σιν
αὐτόν. ἔχ' δὲ τὸν ἀμύγαν
πρὸς ἡδὴ μετὰ ὅσους.

secū philosophari, quare delecto loco ubicunq; velis, proster-
ne te met ac recumbe: mihi iam aliae sunt traducendae umbræ.

MEN. At Helenam saltem
mihi commonstra: nam ipse
quidem haud queam digno-
scere. MER. Hæc videlicet
caluaria, Helena est. MEN.

Et huius scilicet ofsis gratia
mille naues ex universa Gra-
cia æsto delectu: sunt imple-
ta, tantæq; tū Græcorū tum
Barbarorum multitudo con-
fluxit, tot urbes sunt eversæ.

MER. Cæterum, Menippe.
non vidisti mulierē hāc viuā:
qđ si fecisses, forsan diceret
tu quoq; vitio dādum nō esse

Pro tali muliere diu to-
lerare labores.

Alioqui si quis flores etiā are
factos marcidosq; cōtēplet,
posteaquā coloris decus abie-
cerint deformes nimirum vi-
deātur: at ijdē donec florent,
colorēq; obtinēt, sunt specio-
sissimi. ME. Proinde illud idē
demiror, Mercuri, si Græci nō
intellegerūt sese pro re vsq;
adeo momentanea, quæq; tam
facile emarcesceret, elabora-
re. MER. Haud mihi vacat

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a VBI'NAM formosi sunt.] *Forma bonum fragile est, & fugacissimum: nam cito pede labitur, & velut rosa arescens perit.* b Hyacinthi.] *Hyacinthi fabula est in Dialogo Mercurij & Apollinis.*

IOANNIS SAMBVCI ANNOTATIONES.

Irrides formosos: quorum eximia pulchritudo ac species post mortem nulla est.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis: Perdidit hæc multos, milleve damna dedit. Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troiæ: Ob formam ut placeant desine velle tuam.

VBINAM formosi.] *ἐρώτησις πρὸς τῶν ἡρώων: ἢ ἀξίωσις. Quintus isthuc.] ἀνέστης. Illic &.] ἡλίζις. Atqui hæc sunt.] *Irrisio.**

Forma bonum fragile est: quantumq; accedit ad annos, Fit minor, & spacio carpitur ipsa suo.

*Et huius scilicet.] Obiectio. Ceterum.] ὁμοίωσις. Proinde illud demiror.] θαύμασις παραλογική. Haud mihi vacat.] *Præfatione concludit.**

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Χάρων.

ΜΕΝΙΠΠΙ ΕΤ
Chironis.

Erasmio Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Η Κουσα, ὦ Χάρων, ὡς
θις ὄν, ἐπιθυμία-
as ἀθανᾶν. Χά. ἀ-
λὲθ' ταῦτ' ἤκουας, ὦ Μένιπ-
RON. *Veta nimirum sunt ista quæ audiisti Menippo:*

E Quidem inaudiui
Chiron, te, deus
quum esses, tamen
optasse mortem. CHI-
RON.

πρὸς τὴν θάλασσαν, ὡς ὁρᾷς, ἀθά=
νατος ἐν δαίμονι. Μέν.
τίς δὲ οἱ ἔρωσιν τοῦ θανάτου
ἴσχυρ', αὐτράσου τοῖς ποποῖς
ῥήματα; Χείρ. ἔγωγε πρὸς
οἱ οὐκ ἀσάνειν ὄντα. οὐκ ἔγωγε
ἴτι ἡδὴ ἀπλάττω τῆς ἀθα=
νασίας. Μέν. οὐκ ἡδὴ ἔγωγε,
ῥῶτα ὁρᾷς τὸ φῶς; Χείρ.
οὐκ, ὦ Μένιππε. τὸ γὰρ ἡδὴ
ἴσχυρ' ποικίλον τι, καὶ οὐκ
ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἴσχυρ' δὲ
ῥῶτα ἀνὴρ, καὶ ἀπλάττω τῶν
ὁμοίων, ἡλίου, φωτὸς, τροφῆς
αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ
γενόμενα πάντα, ἴσχυρ' ἔγωγε
πασσιν, ὡς περ ἀπολουθόντα,
θάτερον θάτερον. ἐν γὰρ ἡδὴ
τοῦ αὐτοῦ. ἴσχυρ' ἔγωγε αὐτῶν
ἀνὴρ, ἀπὸ καὶ ἐν τῷ μετασχηρ
ὅλως, τὸ τερπνὸν ἔγωγε. Μέν.
ἔγωγε λίσσας, ὦ Χείρ. τὰ ἐν
Ἄδου δὲ φῶς φέρεται, ἀφ'
οὗ περιόμινος αὐτὰ ἔκαστος;

Χείρ.

atque alijs alia per vices succederent : ^b satietas, videlicet
eorum me cepit. Neque enim in eo voluptas est sita si per=
petuò fruaris hysdem, sed omnino in permuando posita est.
MENIPPVS. Probè loqueris, Chiron: caterum hæc
quæ apud inferos agitur vita, quinquam tibi procedit,
posteaquam ad hanc tanquam ad potiorem te contulisti?

CHIR.

Χά. οὐκ ἀκλῆς, ὦ Μενίππε,
ἢ γὰρ ἰσοτιμία, πάνν δημο-
τικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔδν
ἔχδ τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ ἔ-
ναι, ἢ ἐν σκότῳ. ἄλλως τι οὐ-
δε διψῆν, ἄσπερ ἄνω, οὔτε
πανῆν δεῖ, ἀπ' ἀντιπιδῆς
τούτων ἀπάντων ἰσμίην.

Μέ. ὦρα, ὦ Χέρων, μὴ πει-
πίπης σεαυτῷ, καί τις τὸ αὐτό
σοι ὁ λόγος πικρῆ Χά. πῶς
τοῦτο φης. Μέν. ὅτι ἂ τῶν
ἐν ᾧ βίω τὸ ὁμοίον ἂν, καὶ
ταῦτόν ἐστιν ἐν σοι προσκο-
ρις, καὶ ἐν ταῦθα ὁμοία ὄντα,
προσκορῆ ὁμοίως ἄν γίνοιτο,
καὶ διὰ τὸ μεταβολὴν γιγνῆ-
ται τινὰ καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλ-
λον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνα-
τον. Χά. τί οὖν ἄν πάθοι-
τις, ὦ Μενίππε; Μέ. ὅπερ οἶ-
μαι, καὶ φασί, σωτῆρ ὄντα
ἀρίσκειν καὶ ἀγαπᾶν τοῖς

παρῶσι, καὶ μηδὲν αὐ-

τῶν ἀφόρητον

οἶναι.

posse. CHIR. Quid igitur faciundum, Menippe? MEN.
Illud nimirum, uti sapiens quum sis, quemadmodum opinor,
et vulgò prædicant,^d præsentibus rebus sis contentus, bonisq;
consulas quod ad est: neque quicquam in his esse pu-
tes, quod ferri non queat.

CHIR. Haud insuaviter,
Menippe: siquidem equali-
tas ipsa quiddam habet ad-
modum populare. Nihil au-
tem interest, virum in luce
quis agat, an in tenebris:
præterea neque sitiendum est
nobis, quemadmodum apud
superos, neque esuriendum;
sed eiusmodi rerum omnium
egentia vacamus. MEN.
Vide Chiron ne temet ipse
inuoluas, nève eodem tibi re-
cidat oratio. CHIR.

Quamobrem isthuc ais?

MEN. Nempe si illud tibi
fastidio fuit, quod in vita
semper ejusdem similibusq; re-
bus utendum erat: quum hic
iidem similia sint omnia,
eundem admodum parient
fastidium, ac de integro tibi
querenda erit vita commu-
tatio, atque hinc quòpiam a-
liam in vitam demigrandum:
id quod^c arbitror fieri non

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

• ARGVMENTVM.

HVius Menippi & Chironis facetissimi Dialogi argumentum & Chiron interrogatus à Menippo, quamobrem, cum ei immortali esse liceret, mori maluerit, responderet, perpetuum rerum tenorem & similia omnia suo tempore vicissim recurrentia vitæ satieta-tem sibi peperisse. Eadem sunt omnia semper, inquit, Lucret. lib. 3. Altera pars Dialogi est præsentibus esse acquiescendum, iuxta illud τὸ παρὸν ὃ ποιεῖν siue ὃ νῆδεσθαι: id est, Quod adest, æqui bonique facere oportet, quo utitur Plato in Gorgia. Ne nos alienarum rerum cupiditate maceremus, inquit Erasmus noster, sed quæcunque contigit, sors eam velut optimam amplectamur. Magna enim felicitatis pars est, ut sua cuique fortuna placeat.

a **CHIRON.**] Chiron Centaurus, Saturni & Phylliræ filius, dimidia sui parte equus, reliqua homo. Fabulantur enim poëtæ, Saturnum, cum Phylliram Oceani filiam adama-
ret, eiusque frueretur concubitu, Opes uxoris interuentu turba-
sum subito in equum se conuertisse: Phylliram autem ex eo
gravidam effectam, satum peperisse, cuius anterior pars homi-
nem, posterior equum referret, eumque Chironem nominasse, qui
ubi primum adoleuit, in sylvas sese contulit, ibique herbarum vi-
res edoctus, in præstantissimum medicum euasit. Senex tan-
dem effectus, (senem enim Theocritus in Thalyssia dixit) at-
que vita longioris peritæsus, à superis impetravit, ut immor-
talitatem, (viroque enim parente immortali natus erat) sibi
morte liceret commutare. b **Satietas.**] Aristoteles 2.
Rhetoricarum præceptionum lib. scribis, quod semper idem sta-
si perpetuæque habitus, parvis satieta-tem: varietatemque & vi-
cissitudinem iucundam esse. Fit enim, inquit iuxta naturam
transmutatio. Vnde illud dictum est, vicissitudo rerum om-
nium iucunda. Id quod reperij lib. Moralium Eudem. 7.
Euripide,

Euripides in *Oreste*, μετὰ βολὴν πάντων γλυκὺ : id est, *Mutatio iucunda rerum est omnium*. Eodem allusit *Virg.* in *Palamone* :

Alternis dicetis, amant alterna Camœnz.

Mimus : Nil iucundum, nisi quod commendat varietas. Item: *Bonarum* rerum consuetudo pessima est. Ea rerum natura, inquit *Erasmus* noster, eiusmodi sensus humani fastidium, ut nihil esse possit tam suave, quod non abeat in nauseam, si paulò diutius viare : nihil tam egregium, quod idem diu placere possit. *Iuuenalis* :

—voluptates commendat rarior usus.

Terent. in *Eunucho* :

Tædet harum quotidianarum formarum,

In *Phormione* :

At enim tædet audire eam millies.

Cic. ad *Atticum* lib. 2 : Prorsus vitæ tædet, ita sunt omnia omnium miseriarum plenissima. Varietas, inquit *Erasmus*, tam tam in omni re vim habet, ut commendatione novitatis interdum & pessima pro optimis placeant. c Arbitror fieri non posse.] *Sibylla* apud *Maronem*, ad inferos viam *Aeneæ* non negat quidem, sed deterret à difficultate ridius, quam componit cum descensus facilitate : obliquè notans temerarium *Perithoi* & *Thesei* conatum, qui ab inferis redire non valuerunt. Nam ab inferis reditus via, ut angusta, ita infrequens est, & rarum videt viatorem, ut quoque noster *Lucianus* in *Diogenis* & *Alexandri* dialogo scripsit : neque enim fas est reverti quencquam, qui semel paludem transmiserit, &c. d Præsentibus rebus sis contentus.] *Menippus* hic nos cum *Chirone* admonet, ut quemcunque statum fors dederit, in eo latè tranquilleq; vivamus. iuxta illud : ἐπὶ τοῖς παρόνσι τὸν βίον ἀγέ-
ωλος, Quæ præτὸ sint, in hisce vitam
nectiso.

IOANNIS SAMBYCI
ANNOTATIONES.

Exofus Chiron præsentis munera vitæ,
Tetres exoptat poffe videre domos.
Effe ifthic etiam faftidia multa docetur:
Vtere præfenti non meliora fcienſ.

ΕΒΟΥΙΔΕΜ inaudiui.] ἀφύχσις ψιλή. Vera ifta.]
Affeueratio. Atquæ nam te.] Inueſtigatio cauſæ. Di-
cam apud te] ὑπόχρησις. Iam mihi deſierat.] διύχσις.
Quid? an iniucundum.] Interpellatio. Erat inquam.]
Ratio primæ ſententiæ. Verùm cùm ego.] Continuat nar-
rationem commemorando ea quæ faſtidium ſatietatemq; vinen-
di adferre ſolent. Neque enim in eo.] Ratio ex loco commu-
ni. Cæterùm hæc.] Secunda interrogatio. Haud inſua-
uiter.] Reſponſio & ratio. S. quidem æqualitas.] Occu-
patio. Vide Chiron.] Hortatio. Nempe.] Ratio à mi-
nori. At de integro.] Conſilium eius quod fieri non poteſt.
Quid igitur.] Perit aliud conſilium. Præſentibus ſis con-
tentus.] γράμη πρὸς τρεπλική.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ, ἢ Νεκυρομαντία.

MENIPPVS, SEV
Necyromantia.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

Videtur hoc Dialogo Lucianus illud maximè com-
mendatum voluiſſe, quod in fine Menippus ait à Ti-
reſia in aurem ſibi dictum fuiſſe, priuatorum videlicet
hominum vitam optimam atq; tutiſſimam eſſe: quod
idem Græci noto illo prouerbio diſtitant, τῷ λαθε βιώ-
σαις. Nam diuitias, potentiam, gloriam, & cætera quæ
mundus appetit, vana omnia & incerta eſſe: præcipuè
autem diuitum atque magnorum hominum vt vitam
ipſam periculofam, & pompis ſolennibus, item tragi-
cis quoque fabulis ſimilem eſſe, ita miſeros plerunque
forti exitus. quod eo decreto videtur intelligere vel-

le, quod apud inferos contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in asinos migrare iubentur: quod & ipsum nimirum eam significationem habet, quod diuitum animi plerunque inertes, & omnis doctrinæ expertes esse soleant. Inscribitur autem Necyomantia: quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitur responsum. quo vel maximè apparet cum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiæ proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem dialogi personam, alter argumenti quasi quandam ὕλην indicat, Platónico more, quem maximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem qua edictum illud de diuitibus audierit, commemorat. In hac præcipui quidem loci sunt & maximè illustres, de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate, de inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vitæ humanæ cum pompa solenni, & cū fabulis Tragicorum. Occasio & exordium dialogi ab habitu & percussatione Menippi sumuntur.

MENIPPVS, PHILOXIDES.

MENIPPVS.

Χαῖρε μέγα
θρονον, πρόνυ-
λάδ' ἰσίας ἱ-
μῆς, ὡς ἄσμε-
νός σ' ἰσῆδον, ἰς φάσμα
λόγ. Φι. ὁ Μενίππος οὗτός ἐστιν,
ὁ κύριος δὲ μιν ἄνθρωπος, ὁ
μὴ ἐν παραβλήπῳ Μενίππος
ἴδης. τί δ' αὖτε βόη; τὸ ἀν-
κόποισιν τὸ σχῆμα; πῶς καὶ
λύρα,

Alue atriū, domusq; vestibulum mea. Ut te lubens aspicio, luci reddere. PHI. Nūc nam hic Menippus est, canis ille? Nō hercle alius, nisi ego forte ad Menippos omneis hallucinor. At quid sibi vult habitus huius insolentis claua, lyra,

ἄδρα; καὶ λεοντὶ; πεσιτῆρ δὲ
 ὅμως αὐτῶν. χαῖρε, ὦ Μενίππε.
 καὶ πόθεν ἡμῖν ἀφίξαι; πολεῖ
 γὰρ χθόνιον οὐ πύφηναις ἐν τῇ
 πόλει. ΜΕ. Ἡκω νῆπρῶν κω-
 θυῶνα, καὶ σκότῃ πύφης Λι-
 πῶν, ἴν' Ἀδης χάρις ἔκκεται
 θῶρ. ΦΙ. Ἡράκλεις, ἰλιχὺς
 Μενίππε ἡμᾶς ἀποθανῶν,
 κατ' ἐξ ἡπαρχῆς ἀναβιβίω-
 κες; ΜΕ. οὐκ, ἀπ' ἐτ' ἔμπνευ
 Αἰδης μ' ἰδέξατο. ΦΙ. τίς δὲ
 ἡ αἰτία σοι τ' καινῆς καὶ παρα-
 δόξης ταύτης ἀπιδημίας; ΜΕν.
 νότῃς μ' ἐπῆρε, καὶ θράσος ἔ-
 νεισ πῆλορ. ΦΙ. παῦσαι μα-
 κάει τραγῶδῶν, καὶ λίγῃ δ-
 τρωσίπῃς ἀπλῶς, κατὰ βῆας ἀπὸ
 τ' ἰαμβέων. τίς ἡ σολή; τί σοι
 τ' κάτω πορείας ἰδέκσεν; ἄν.
 λως γὰρ ἐκ ἡδῶ τίς, ὅτε δὲ
 ὑπᾶσι. ὦ ἰδοὺ. ΜΕ. ὦ φι-
 λότῃς, χαῖρε μὲ κατὰ γαγνᾶς
 Αἰδᾶο, ψυχῇ χησόμενον. Θη-
 βάιον Ταρταρο. ΦΙ. οὐτ' ἔτι,
 ἀπ' ἡ παραπᾶτας. οὐ γὰρ ἄν
 ἔτις ἐμμήπως ἑρραφώδης
 quum alioqui neq; iucunda, neq; delectabilis sit via? ΜΕΝ.

lyra, leonis exuvia? Adeun-
 dus tamē est. Salve, Menippe.
 Unde nobis aduenisti? diu
 est quod in urbe te non vidi-
 mus. ΜΕΝ. Adsum reuersus
 moriuorum ē latibulis,

Fortibusq; tristium tene-
 brarum nigris:

Manes ubi inferi manent
 superis procul.

PHI. O' Hercules: clam nos
 bis Menippus vita functus
 est, reuixitq; denuo? ΜΕΝ.
 Non, sed me adhuc viuum
 recepit tartarus.

PHI L. Quae nam causa tibi
 fuit nouae huius atque in-
 credibilis viae? ΜΕΝ.

Iuuenta me incitauit, de-
 que audacia;

Quam pro iuuenta, haud
 paululum impotentior.

PHI Siste, o beate tragica,
 et ab Iambis descendens, sic
 potius simpliciter eloquere,
 quae nam haec vestis? quae cau-
 sa tibi itineris inferni fuit?

ΜΕΝ.

Res dilecte grauis me infernas egit ad umbras,

Consulerem manes ut vatis Tiresiai.

PHI L. Atqui deliras: alioqui non hoc pacto caneres;

88 2 apud

πρὸς ἀνδρας φίλους. Μὲ. μὴ
 θαυμάσῃς, ὦ ἰταῦρε, νῦν τί γάρ
 Εὐεπίδῃ καὶ Ομήρῳ συγγενό-
 μιν; ἔκ οἱ δ' ὅπως ἀνιπλά-
 σθω τῶν ἰπῶν, καὶ αὐτόμας
 τὰ μοι τὰ μέτρα ἱπὶ τὸ σῶμα
 ἔρχεται. ἀτὰρ ἂν μοι πῶς
 τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχῃ, ἢ τί σοιοῦ.
 σὺ γὰρ τῆ πόλεως; Φι. καὶ οὐδὲν
 ἔδωκεν, ἀπ' οἷα καὶ πρὸ τ', ἀρ-
 πάζουσιν, ἱπιορκῶσι, τοκογλυ-
 φῶσι, ὀβολοπατῶσι. Μὲν.
 αἰθλιοί, καὶ λαοδοσίμονες. οὐ
 γὰρ ἴσασιν, οἷα ἵνα γὰρ κί-
 κύρωται παρὰ τοῖς κάτω, καὶ
 οἷα κίχαροτόνηται τὰ ψηφί-
 μα; καὶ τῶν πλοσίων, ἀ-
 μάτ' Κίερβιρον, ἔδωκεν ἡμι-
 χάνη τοῦ ὁσφονῆα αὐτοῦς.
 Φι. τί φῆς; Διδόκται τι νῦν
 τίρον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἰν-
 θάδων; Μὲ. νὴ Δία καὶ πόλε-
 ν, ἀπ' ὧς ἔθιμις ἐκφύραμεν αὐ-
 τὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδὲ τὰ
 ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν, μὴ
 καὶ τις ἡμῶς γράψῃ γρά-
 φῳ ἀσιβείας ἱπὶ τοῦ Ραδά-
 μάνθου. Φι. μὴ δαμῶς, ὦ
 Μένιππε, πρὸς τοῦ Διὸς,
 fortè nos apud Rhadamanthū impietatis accuset. PHIL. Ne-

apud amicos confarcinatis
 versibus. MEN. Ne mi-
 reris, amice, nuper enim cum
 Euripide atque Homero ver-
 satus, nescio quo pacto ver-
 sibus sic impletus sum, ut
 numeri mihi in os sua spon-
 te confluant. Verūm dic
 mihi quo pacto res huma-
 nae hic se habent in terris?
 Quidnam in urbe agitur.
 PHIL. Nihil novi: sed
 quae iammodum prius astiti-
 tabant, rapiunt, peierant,
 scenerantur, vsuras colli-
 gunt. MEN. O miseri,
 atq; infelices. Nesciunt enim
 qualia de nostris rebus nuper
 apud inferos decreta sunt,
 qualesque sorticia estis in
 diuices istos calculi, quos per
 Cerberum nullo pacto pote-
 runt effugere. PHIL. Quid
 ais? Nouine aliquid apud
 inferos nostris de rebus de-
 cretum est? MEN. Per Io-
 uē, quidem multa: verūm
 prodere non licet, neq; arca-
 na quae sunt reuelare, ne quis

Nam

μὴ φθονήσῃς τὸ λόγον φίλῳ
ἀνδρί. πῶς γὰρ εἰδότες οἰαπᾶν
ἱεῖς, τὰτ' ἅλλα, καὶ πῶς με-
μνημένον. Μι. χαλεπὸν μὲν
ἐπιτάλεις τύπταγμα, καὶ οὐ
πάντῃ ἀσφαλὲς, πάλιν ἀλλὰ
σὺ γινέσκῃς ὀλμυλίσον. ἔδοξε
• δὲ, τὸς πλουσίους τύτεις, καὶ
πολυρχμάτους, καὶ τὸ χυσίον
κατάκλαστον ὥσπερ πλὴν Δας
νάλω φυλάττουσας. Φι. μὴ
πρότερον ἄπης, ὃ γὰρ βί, τὰ δὲ
δογμῖνα, πρὶν ἰκῆνα Διῖα.
Θῆρ, ἃ μάλιστα ἀνδρῶν ἀνέ-
σαιμί σοι. ἢ τίς ἄλῃα σοι τῶς
καθόδους ἐγίνετο; τίς δ' ἂν τὸ
ρεῖας ἐγερμῶν; ἔθ' ἔξῃς, ἄτι
εἰδῶ, ἄτι ἡκούσας παρ' αὐτοῖς.
ἄνδρ' γὰρ δὲ, φιλόκαλον ὄν-
τα σὲ. μὴ δὲ τῶν ἀξίων θίγας
ἢ ἀκούεις παραλιπῶν. Μιν.
ἄκουρ γὰρ καὶ τῶν τῶν σοι.
τί γὰρ ἄμ καὶ πᾶσιν τοῖς, ὅπου
τι φίλῳ ἀνδρὶ βιάσοιτο; καὶ
δὲ πρῶτά σοι δίδμι πλὴν γνῶ-
μῶν πλὴν ἐμῶν, καὶ ὅθεν ὡρ-
μίσθω πῶς. πλὴν κατὰ βασιρ.
ἐγὼ γὰρ ἄχαι μὲν ἐν πασίῃν λῶ,
ἀπὸ ὧν Ομήρου καὶ Ηοιόδου, πο-
λίμεις καὶ εἰσάσας διηγουμένους,
fiodum seditiones ac bella canentes, non semideorum modò,

Nam apud hominem tacen-
di gnarum, & initiatū prae-
tereā sacris, edifferes. ME.
Dura profectò iubes, & neu-
tquam tua: verum tui gras-
tia tamen audendum est. De-
cretum est ergo, diuites istos
ac pecuniosos aurū tanquam
Danaēn seruātes abstrusum.
PHI. Ne prius, o beate, quae
sunt decreta dixeris, quam
ea percurras omnia quae ab-
te audire libentissimè velim
quae videlicet descensus cau-
sa fuerit, quis itineris dux:
deinde ex ordine & quae illie
videris, & quae audieris om-
nia. Verisimile est enim te,
quum res pulchras videndū
curiosus sis, eorum quae visu
aut auditu digna videban-
tur, nihil omnino praetermi-
sisse. ME. Parendum etiam
in his tibi est. Nam quid fas-
cias urgente amico? Ac pri-
mū sanè tibi expediam quae
res animū meum ad hūc de-
scensum impulerit. Ego igitur
quum adhuc puer essem,
c audire ὅν Homerū atq; He-

οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ τῶν θεῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν, καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ πατέρων ἱξιάσεως, καὶ ἀδελφῶν γάμων, πάντα ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλὰ, καὶ οὐ παρίστωμι κινούμην πρὸς αὐτά. ἰπὲρ δὲ ἄνδρας τελέειν ἡρώεσσιν, πάλιν αὖ ἐν ταῦθα ἡκονοῦν τῶν πόρων, τὰναντία τοῖς ποιή. καὶ πλεονόητων, μήτε μοιχάειν, μήτε πασιδάειν, μήτε ἀρπάζειν, ἐν μεγάλοις οὐκ καθ' ἑκάστην ἀμφιβολίαν, οὐκ ἔδωκε, ὅτι χρησάμην ἑμαυτῷ. οὐτὶ γὰρ τοὺς θεοὺς ἄν ποτε ἡγήμην μοιχάσαι, καὶ πασιδάσαι πρὸς ἀπέλους, ἃ μὴ ὡς πρὶ καλῶν τούτων ἐγίνωσκον. οὐτ' ἄν τοὺς νομοθέτας τὰναντία τούτοις παραινῇ, ἃ μὴ νοσητέον ἐπιδέσθαι. ἰπὲρ δὲ διηπόρῳ, ἔδοξε μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλούμενους τούτους φιλοσόφους, ἐγγράφειν ἑμαυτὸν, καὶ διηθλῆναι αὐτῶν χρῆσθαι μοι, ὅτι βούλοιντο, καὶ τίνα ὁδόν

δόν

sed ipsorum etiam deorum, adulteria quoque, violentias, rapinas, supplicia, patrum expulsionem, et fratrum, et sororum nuptias: hac mehercule omnia bona pulchra putabam, et studiose erga ea afficiebar. Postquam vero in virilem iam aetatem peruenirem, hic leges rursus iubentes audio poetis apprimè contraria: neque videlicet adulteria committere, neque seditiones mouere, neque rapinas exercere. Hic igitur haesitabundus cōstiti, incertius omnino quomodo me pacto gererem. Neque enim deos unquam putavi malechaturus, aut seditiones inuicem fuisse moturos, nisi de his rebus perinde ac bonis iudicassent. Neque rursus legumiatōres his aduersa iussuros, nisi id conducere existimarent. Quoniam igitur in dubio eram, visum est mihi philosophos istos adire, atque his me in manus dedere, rogareque uti me

uticunque liberet viderentur,

Ἄν' ἀπὸ τῶν κη βιβλῶν ἐπα-
 ρέξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
 δὲ φρονῶν, προσήμην αὐτοῖς.
 ἰληλῆθαι δ' ἐμαυτὸν ἐς αὐ-
 τό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ κα-
 πνοῦ βιαζέμεν. παρὰ γὰρ
 δὲ τούτοις μάλατι εὐεσκορ
 ἐφισκοπῶν πλὴν ἄγνοιαν, καὶ
 πλὴν ἀποείαν πλῆτοια. ὥστε
 μοι τάχις χυσοῦν ἀπὸ δα-
 ξαν οὗτοι τὸν τῆρ ἰδιωτῶν
 βίον, ἀμίλα ὁ μὲν αὐτῶν
 παρῆντ' ἐπὶ τῶν ἡδύων, καὶ
 μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς μι-
 τίνας, τοῦτο γὰρ ἔντ' ἐν
 δαίμον. ὁ δὲ τις ἔμπατρι,
 πονῆντ' ἐπὶ πάντα, καὶ μοχθῆν,
 καὶ τὸ σῶμα κατ' ἀναγκάσειν,
 ῥυπῶντα καὶ αὐχμῶντα. καὶ
 πᾶσι δισσαρεσιπῶτα, καὶ λοι-
 φορέμενον, σιωχῆς ἐπιτρε-
 ψαδῶν τὰ πάνδημα ἰκῆνα
 τοῦ Ησιόδου περὶ τ' ἀριτῆς ἔ-
 πη, καὶ τὸν ἰδρωτᾶ, καὶ πλὴν
 πρὸς τὸ ἄκρον ἀνάβασιν. ἄλ-
 λ' κατὰ φρονῆν χρεμμάτων
 παρικλιθῆναι, καὶ ἀδιάφορον
 αἰεῖν πλὴν κτῆσι αὐτῶν.
 ἂν δὲ τις αὐτῶν πάλιν, ἀγαθὸν
 εἶναι

vitam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hæc igitur mecum
 reputans, ad eos venio, im-
 prudens profectò, quod
 me ex fumo (ut aiunt) in-
 flammam conijcerem. Apud enim hos maxime dili-
 genter observans, summam
 reperi ignorantiam, omnia
 quæ magis incerta, adeò ut
 præ his illicò mihi vel idio-
 tarum vita iam aurea vide-
 retur. Alius etenim soli me
 iussit voluptati studere, at-
 que ad eum scopum uniuersum
 vitæ cursum dirigere:
 in eo ipsam sitam esse felici-
 tatem. Alius rursus omni-
 no laborare corpusquæ sui,
 vigiliis ac squalore subige-
 re, miserè semper affectum,
 contumelijsquæ obnoxium
 assidue. Hesiodi sedulo in-
 culcans celebria illa de vir-
 tute carminà, sudorem
 videlicet, ac cliuem in
 verticem montis ascensum.
 Alius contemnere iubet pe-
 cunias, earumquæ posses-
 sionem indifferentem putare. Alius contrà bonas ipsas
 28 4 etiam

ἔναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν
 ἀπιδυνάτο. περὶ μὲν γὰρ
 τοῦ κοσμοῦ τί καὶ λέγῃ;
 ὅς γε ἰδέας καὶ αἰσώματα, καὶ
 αἰτόμους καὶ κηρὰ, καὶ τοῖς τόμ
 τινὰ ὄχλον ὀνομάτων ὅσην
 μίμαι παρ' αὐτ' ἤκουσαν
 τίον, καὶ τὸ πάντων θανῶν
 ἀποπύματον, ὅτι περὶ τῶν
 ἐναντιωτάτων ἑκάστος αὐτῶν
 λέγων, σφόδρα νικῶντας καὶ
 πειθανδὲς λόγους ἐποείητο, ὥς
 τε μήτε ὧ θερμὸν τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα λέγουσι, μήτε ὧ ψυ-
 γρόν, ἀντιλέγον ἕκαστος καὶ
 ταῦτα, ἀλόγιστα σαφῶς ὡς οὐκ
 ἄν ποτε θερμόν τι ἢ ψυ-
 γρόν ἐν ταυτῷ γένῳ. ἀτε-
 λῶς δ' ἑκάστος τοῖς μυθᾶς
 ἔχει τῶς ὁμοίον, ἅρτι μὲν
 ἐπινώων, ἅρτι δὲ ἀνανώων
 ἔμπαλιν. ἔτι δὲ πωπῶ τ' ἐ-
 κένων ἀποπύματον, τὸς γὰρ
 αὐτοὺς τοῦτους εὐεισὸν ἰσι-
 τήρων, ἐναντιώτατα τοῖς αὐ-
 τῶν λόγοις ἐπιτιθεύοντας.
 τὸς γοῶν κατὰ φρονεῖν πα-
 ραυνοῦντας χημάτων, ἰώρων

ἀπρίξ

ipsorum verbis præceptisq̄ summopere pugnare. Eos enim
 qui spernendam censebant pecuniam, quidissimè conspe-
 xi colli-

etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo verò quid dis-
 cam: de quo ideas, incorpo-
 reas substantias, atomos, σ-
 inane, ac talem quandam pu-
 gnantium inuicem nominum
 turbam indies audiebam: σ-
 quod absurdorum omnium
 maximè fuit absurdum, de
 contrarijs unusquisque quum
 diceret, inuincibiles admo-
 dum rationes ac persuasibi-
 les afferebat: ut nec ei qui
 celidum, nec ei qui frigidum
 idem prorsus esse contende-
 rent, contrà quicquam hisce-
 re potuerim: atque id, quum
 tamen manifestè cognosce-
 rem, fieri nunquam posse
 ut eadem res calida simul
 frigidaque sit. Prorsum igi-
 tur tale quiddam mihi acci-
 debat, quale solet dormitan-
 tibus, ut interdum capite an-
 nuertem, interdum contrà
 abnuertem. Præterea quod
 multò erat istis absurdius,
 vitam eorum diligenter ob-
 seruans, comperi eam cum

ἀπὸ τῶν ἰχομεύων αὐτῶν, καὶ πρὸς
 τοὺς ἰσομεύους, καὶ
 ἐπὶ μιᾷ ποσειδωνίᾳ, καὶ
 πάντῃ ἐνικᾷ τῶν ποσει-
 δωνίᾳ. τὸς τε πᾶσι δόξαν δ-
 ποδοποιεῖν, αὐτῆς ἐνικᾷ
 πάντῃ ἐπισηδύνοντας, ἡ δ-
 οὐς τε αὐτὸν σκιδὸν ἄπαντας κα-
 τὰ τοὺς ποσειδωνίους. σφας
 λῆς οὐκ καὶ ταύτης τῆς ἐλπί-
 δος, ἔτι μακροῦ δὲ σκιδὸν
 νομ, ἡρῖμα παραμυθόμενος
 ἡμαυτὸν, ὅτι μὴ ἀποπῶν,
 καὶ ὁρῶν, καὶ σφόδρα ἐπὶ συ-
 νίσσῃ δὲ βιβουμένων ἀνόητος
 τίς ἐμι, καὶ τὰ λῆς ἔτι ἀ-
 γνοῶν πειρῶμαι, καὶ μοι
 ποῖ δὲ γρυπνοῦσι τούτων
 ἐνικᾷ, ἡ δὲ οὐκ ἐν Βαβυλῶνα
 ἐλθόντῃ, διηβλῶσιν τινος
 μύθων τῶν Ζωροάστρου μαθη-
 τῶν, καὶ δὲ δόχων. ἡκουσὶ δὲ
 αὐτὸς ἐποδοῖς τε καὶ τῆς
 τῶς τοισιν ἀνοίγῃν τὴν Ἀδου-
 τὰς πύλας, καὶ κατὰ γὰρ ὁρ-
 ᾶν βούλωνται ἀσφαλῶς, καὶ
 ἐπίσω αὐτὸς ἀνατίπτει.
 αἶετον

xi colligendis diuitijs inhia-
 re, de sœnore litigantes, pro
 mercede docentes : omnia
 denique nummorum gratia
 tolerantes. Si verò qui glo-
 riam verbis aspernabantur,
 omnem vitæ suæ rationem
 in gloriam referebant. Vos
 lupratem rursus omnes fer-
 mē palàm incessabant, clan-
 culum verò ad eam solam
 libenter confluebant. Era-
 go hac quoque spe frustra-
 tus, magis adhuc ægrè mo-
 lestèque iuli. Aliquantulum
 tamen inde memet consolæ-
 bar, quòd unà cum multis
 & sapientibus & celeberrimis
 viris ipse insipiensque
 essem, atq; verè adhuc igna-
 rus oberrarem. † Peruigi-
 lanti mihi tandem, atq; hisce
 de rebus mecū cogitanti, veni-
 nit in mentem, ut Babylonem
 profectus, magorū ali-
 quem & ex Zoroastri discipu-
 lis ac successoribus conueni-
 rem. Audieram siquidem eos
 inferni portas carnib. qui-
 busdam ac mysterijs aperire,

& quem libuerit, illuc tutò deducere, ac rursus inde reducere.

ἄριστον αὐτὸν ἡγούμενον εἶναι πα-
ρὰ τινος τούτων διαπραξά-
μενον τὴν κατὰ βασιλιν, ἐλ-
θούσαν παρὰ Τερσίαν τὸν
Βοιωτίαν, μαθεῖν παρ' αὐ-
τῆς, ἅτι μάντιος καὶ σοφοῦ, τίς
ἔστιν ὁ ἄριστος βίος, καὶ ὅν
ἄν τις ἐπιτελῇ, εὖ φρονεῖν. καὶ
δὴ ἀναπηδήσας, ὡς ἔχοντάς
χοιρας, ἔτανον ἀντὶ βαβυλωνί-
ας. ἐλθὼν δὲ συγγινομαί τι-
μι τῶν Χαλδαίων σοφῶ ἀν-
δρῶν, καὶ θεοπιστῶ τὴν τέχνην,
πολιῶ μὲν τὴν κόμην, γυμνασίου
δὲ μάλα σιμὸν καθήμενος,
τῆνομα δὲ λέω καὶ τῶ Μιθρο-
βαρζάνης. διηθῆς δὲ καὶ λα-
θικτάσας, μόλις ἔτυχον
παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅτ' οὗ βούλοιο
το μισθὸν καθυγύσασθαι μοι
τῆς ὁδοῦ. παραλαβὼν δὲ
μὲν ὁ ἀνὴρ, πρῶτα μὲν ἡμῶ-
ρας ἰννέα καὶ ἑκοσίην ἅμα τῇ
αἰνέσει ἀρξάμενος, ἔλουε,
κατάγων ἰπὶ τὸν Εὐφράτην,
ἔωθεν πρὸς ἀνατίκοντα τὸν
ἥλιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
ἐπιτελών, ὡς οὐ σφόδρα λα-
τύνοντο. ὥσπερ γὰρ οἱ παῖ-
λοι

ac sermonem quempiam lon-
gum musitans, quē nō admodum exaudiebam. Nam (quod in
certamine

Optimè ergo me facturum
putavi, si cum horum quo-
piā de descensu paciscēs^h Ti-
resiam Baetium consulerē,
ab eo q̄ perdiscerem (quippe
qui vates fuerit & sapiens)
quæ vita sit optima, quā-
que sapientissimus quisque
potissimū elegerit. Ac sta-
tim quidem exiliens quā-
poteram celerimē Babylo-
nem versus rectā contendī.
Quò quum venio, diuersor
apud Chaldaeorum quendam
hominem ceriè sapientem,
atque arte mirabilem, comā
quidem canum, admodū-
que promissa barba venera-
bilem. Nomen autem illi
fuit Mithrobarzanes. Orans
igitur obsecransq̄ vix exor-
raui, ut quauis mercede velo-
let, in illam me viam dedu-
ceret. Ac tandem homo me
suscipiens, primū quidem
dies nouem ac viginti cūm
Luna simul incipiens abluit
ad Euphratem, manē Solem
orientem versus perducens,
ac sermonem quempiam lon-
gum musitans, quē nō admodum exaudiebam. Nam (quod in
certamine

ἄοι τῶν ἐν ὧς ἀγῶσι κερύ-
 κωρ, ἐπιπροχόρ τι καὶ ἀσφα-
 λὺς ἐφθίγγει. πάλιν ἀπ' ἰώ-
 κει γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαί-
 μονας. μετὰ τοῦ τὴν ἐπε-
 φλῶ, τοῖς ἄν μου περὶ τὸ
 πρόσωπον ἀρπύσας, ἐπανάη
 πάλιν, ἵδ' ἵνα τῶν ἀπαν-
 τάντων προσδλήπωρ. καὶ σι-
 τία μὲν ἡμῖν, τὰ ἀπρόδρνα.
 ποτόν δ', γάλα, καὶ μελί-
 κρατον, καὶ τὸ ὅν Χοάσπον
 ἔδωρ. ἀνὴρ δ' ἐπαύθει· ἐπὶ
 τῆς πόας. ἐπὶ δ' ἄλλης ἔχε
 πῶς πεδία ἴσως, περὶ μέ-
 γας νύκτας, ἐπὶ τῶν Τίγριτα
 ποταμὸν ἀγαθόν, ἐκάθηρε
 τί με, καὶ ἀπ' ἡμαξί, καὶ πε-
 εἰργασίαι διαδ' ἡμῶν σκίπυ, καὶ
 ἄλλοις πλείοσι, ἅμα καὶ τὴν
 ἐπεφλῶ ἐκείνῳ ἐπὶ τὸν θορό-
 ῳ. ἔτ' ὅθον με κατὰ μα-
 γνύσας, καὶ περὶ τῶν, ἵνα
 μὴ βλαπτοίμην ἐπὶ τῶν φαν-
 τασμάτων, ἐπανάη ἐς τὴν
 οἰκίαν, ὡς ἔχορ, ἀναποδίσει.
 ἴα, καὶ τὸ λοιπόν, ἀμφὶ πᾶν
 ἔχορ. αὐτὸς δ' οὐρ μαγικῶν
 τιν'

certamine pracones ine-
 pi solent) volubile quids-
 dam atque incertum pro-
 ferebat, nisi quod quos-
 dam visus est invocare da-
 mones. Post illam igitur
 incantationem ter mihi in-
 vultum spuens, deducit
 rursus, oculos nusquam in-
 obuium quemquam defle-
 ctens. Et cibus quidem no-
 bis glandes erant, potus
 autem lac atque mulsu-
 m, Choaspi lymphæ. lectus
 verò in herba sub dio fuit.
 Ac postquam iam prapa-
 rati satis hac diæta sumus,
 medio noctis silentio ad
 Tigridem me fluuium du-
 cens, purgavit simul, at-
 que absterxit, facæque lu-
 stravit ac squilla, tum plus
 tribus itidem alijs : & ma-
 gicum simul illud carmen
 submurmurans, deinde to-
 tum me iam incantans, ac
 ne à spectris lederer, cir-
 cumiens, reducit domum,
 ita ut eram, reciprocantem.
 Ac reliqua noctis par-

te navigationi nos praparamus. Ipse igitur magicam
 quandam

τιν' ἴδου σοφὸν, τὰ ποικίλα
 ἰοικῆσθαι τῇ Μηδικῇ. ἰμὶ δ' ἐν-
 τοισὶ φέρων, ἐνισπύσας ὡς
 πῖλον, καὶ τῇ λυγρῇ, καὶ πρὸς
 σίτι τῇ λύρα. καὶ παρικλυῶσα
 φτο, ὡς τις ἔρπαιε τὴν νο-
 μα, Μενίππον μὲν μὴ λίσσασθαι,
 Ἡρακλῆα δ', ἢ Ὀδυσσεύα, ἢ
 Ὀρφέα. Φιλ. ὡς δὲ τίς οὗτο,
 ὃ Μενίππος; ὃ γὰρ σιωπῶν τὴν
 αἰτίαν ὅτι τὸ σχῆμα φθ, ὅτι
 τῶν ὀνομάτων. Μεν. καὶ μὴν
 πρόσθεν γὰρ τῷ, καὶ ὅταν
 τιλῶς ἀπόρρητον. ἰπὲρ γὰρ
 οὗτοι πρὸ ἡμῶν ἴσταντο, ἰς Ἀ-
 θῶν κατέληλθον, ἡγήτο, ἃ
 μὴ ἀπακρίσκει αὐτοῖς, ῥᾶδιον
 ἢ τὴν ἑλπίδα φερρὰν ὅτι
 παθεῖν, ἢ ἀπωλύτας παρὰ
 θῆρ, ἢ σιωπῆσαν, πα-
 ρικλῶς μάλα παραπτόμενα
 νομίζοντες τὸ σχῆμα φθ. ἡ δὲ δ'
 οὐκ ἔστι φανερὸν ἡμῖν, ἢ κα-
 τέλθοντες ἐπὶ τὸν ποταμόν,
 περὶ ἀσπασίως ἐγινόμεθα.
 παρασπύσας δ' αὐτῶν ἢ σκά-
 φῃ, καὶ ἱερῇ, ἢ μελίσσας
 καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς τὴν τιλῶν
 σὺν χέσιμα. ἰμβαλόμενοι οὖν
 ἅπαντα

buscunque opus erant. Hac postquam ergo quae prom-
 pta

quandam vestem induit, Me-
 dorum vesti ut plurimum
 similem : ac me quidem his,
 quae vides ornauit, claua vi-
 delicet, ac leonis exuuijs,
 atque insuper lyra. Iussit
 praeterea ut nomen si quis me
 roget, Menippum quidem
 ne dicerem, sed Herculem,
 Ulysssem, aut Orpheum.
 PHIL. Quid ita, ὁ Μενίπ-
 πε; neque enim causam aut
 habitus, aut nominis inteli-
 ligo. MEN. Atqui perspicu-
 um id quidem est, ac neu-
 tiquam arcanum. Nam hi
 qui ante nos ad inferos olim
 viui descenderant, putauit
 si me his assimilaret, fore
 ut facilius Aeaci custodias
 fallerem, atque nullo pro-
 hibente transirem, utpotè
 notior tragico admodum il-
 lo cultu emissus. Iam igitur
 dies apparuit, quum nos ad
 flumen ingresii, in recessum
 incumbimus. Parata siqui-
 dem ab illo fuerant, cym-
 ba, sacrificia, mulsae, & in
 id mysterium denique qui-

ἄπαντα τὰ παρισκαασμέ-
να, ἔτω δὲ καὶ αὐτοὶ βαίνο-
μεν ἀγνύμενοι, θαλερὸν κατὰ
δάκρυ χιόνου. καὶ μέχρι
μέγ τινα ὑπερφρόμιθα ἐν ᾧ
ποταμῷ, ἔτα δ' ἰσιπλώσα-
μεν ἰς τὸ ἔλος, καὶ τὴν λίμνην
ἰς τὴν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται.
παρασθέντων δὲ καὶ ταύτων,
ἀφικνόμεθα ἰς τι χωρίον ἔρη-
μον, καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνέλιον, ἰς
ὃ ἀπὸ δάνου (ἡγήτο ὃ ὁ Μιθρο-
βαρζάνης) βόθρον τι ὀρυξά-
μεθα, καὶ τὰ μῦλα ἰσφάξαμεν,
καὶ τὸ αἷμα περὶ τὸν βόθρον
ἰσπέσαμεν. ὃ ὅ μάλιστα ἐν τοῖς
τῷ δαίδα λαομύθῳ ἔχωρ,
ὅτι ἔτ' ἀρεμοῖα καὶ φωνῇ, πᾶσι
μέγιστον δὲ, ὡς εἶός τι λῶ, ἀνα-
κραγῶν, δαίμονας τι τοῦ
πάντας ἐπιβοᾷτο, καὶ Ποινὰς,
καὶ Ερινύδας, καὶ νυχίαρ Ἐκά-
την, καὶ ὡπαντὴν Περσιφό-
νην, παραμεινὺς αἷμα βαρ-
βαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνό-
ματα, καὶ πολυσύντακτα. ὅν-
τες δὲ ἅπαντα ἐκείνα ἰσαλόν-
το, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιδόξης τῶ δας
φ' ὅ ἀνιρρέγγυντο. καὶ ἡ ὕ-
λας δὲ Κερβερον πόρρωθεν
ἀκούει, καὶ τὸ πρᾶγμα παρ-
κατέφθ

ptae erant, imposuimus, tum
nos quoque

Ingredivimur tristes lacry-
misq̃ implemur obortis.

Atq̃ aliquantisper quidem in
fluvio ferimur: deinde in syla-
uam delati sumus, ac lacum
quendam, in quē Euphrates
conditur. Tum hoc quoque
transmisso, in regionē quan-
dam peruenimus solam, syla-
uosam, atq̃ opacam: in quam
descendentes) praibat enim
Mithrobarzanes) & puteū
effodimus, & oves iugula-
mus, & fouē sanguine con-
spargimus. At magus interim
accensam facem tenēs, haud
amplius iam summisso mur-
mure, sed voce quā poterat
maxima clamitans, daemones
simul omnes conuocat, Pœ-
nas, Erinnyes, & Hecatē no-
cturnam, excelsamq̃ Proser-
pinam: simulq̃ polysyllaba
quædā nomina barbara, atq̃
ignota commiscet. Statim er-
go tremere omnia, & rimas
ex carmine solum ducere, ac
porro Cerberi latratus audiri:
& iam res planē tristis ac
maesta

πάτηθεν ὧ, καὶ σκυθρωπὸν.
 Εὐδασσον δ' ἐπένειρθεν ἄναξ
 ἰνέρων Αἰθωνίος. Κατεφαίε
 ντι γὰρ ἥδη τὰ πλεῖστα, καὶ ἰλίμ
 νη, καὶ ὁ Πνευφλιγέθων, καὶ ἡ
 Πλῆτων ὅ τ' ἀ βασιλῆα. Κα
 τλθόντων δ' ὅμως δὴ ἡ χά
 σμαζος, ἡ ἡ Ραδάμανθυ ἐν
 ροίῳ, τιθινῶτα μικρῶ δ᾽ ἄρ
 ἰπὸ ἡ δέος. ὁ δ' Κέρβερος ὅς
 λάκῃσι μὲν τοῖς, καὶ παρίκινη
 σι ταχὺ δὲ μὲν κρύσαντος τὴν
 ἄνραν, παραρῆμα ἐποιμήθη
 ἰπὸ τοῦ μέλους. ἰπὸ δ' πρὸς τὴν
 λίμνῃ ἡλθοῦν, μικρὸν ἡ δ'
 ἐπικραῖσθην. ὧ γὰρ ἥδη πλεῖ
 ρον τὸ πορθεῖον, καὶ οἰμωγὴς
 ἀνάπλιον. πρῶματίαι δ' ὅταν
 ἴδω ἐπίπλιον, ὁ μὲν τὸ σκῆλ ὅς,
 ὁ δ' τὴν λιπαλῶν, ὁ δ' ἄπο τι
 σιωπῆς τριμυρῶ, ἰμοὶ δ' οὐκ ἄρ
 ἔκτιν ὅς πολεμὸς παρόντων.
 ὅμως δ' οὐκ ὁ βέλτις ὅς Χά
 ρων, ὡς ἔδω τὴν λεοντῶν, οἰη
 θῆς με τὸν Ηρακλῆα εἶναι, ἰσ
 δὲξάτο με, καὶ διπλόρομον
 τι ἄσπιν ὅς, καὶ ἀπὸ βᾶσι διισ
 μωνι τὴν ἀτραπὸν. ἰπὸ δ' ἡ
 μὲν ἰμὸς σκότος, προῖα μὲν ὁ

Μιθρο=

tam. Sed quoniam iam eramus in tenebris, præcedit quidem
 Mithra.

mæsta fuit, Umbrarum
 ac imis rex imis sedibus
 Orcus. Ac protinus quis
 dem inferorū patebant ple
 rasq, lacus Pyriphlegethon,
 ac Plutonis regia. Tum per
 illum descendētes hiatū, Rha
 damanthum propemodum
 metu reperimus extinctum.
 Ac Cerberus primū quī
 dem latrabat, commouitq
 sese: at quum ego lyram ces
 terrimè correpiā pulsassem,
 cantu statim sopitus obdora
 mit. deinde posteaquam ad
 lacum venimus, tranare ferè
 nō licuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, et eiulatu
 certè plenū. Vulnerati quip
 pe in eo nauigabant omnes,
 hic femur, ille caput, alius
 alio quopiam membro lu
 xatus: usque adeò, ut mihi
 certè ex bello quopiam adef
 se viderentur. At optimus
 Charon quum leonis videret
 exuias, esse me ratus Hercu
 lem, recepit, transque vexit
 libens: tum exeuntibus quo
 que nobis monstrauit semina

Μισροβαρζάνης, ἐπόμενος δὲ
ἐγὼ κατόπιον ἰχόμην· ὡς αὐτῷ,
ὥς πρὸς λαμῶνα μέγιστον ἀν-
φικνύμεθα, ὡς ἀσφodelῶ κα-
τάφυτον. ἔνθα δὲ πεινέ-
τον ἡμᾶς περιγίγναται τῶν νε-
κρῶν οἰκίαι. κατ' ὁλίγον δὲ
περιόνοισιν, παραγινόμεθα πρὸς
τὸ Ἱεῖ Μινωδικαστήριον. ἐν γυ-
ραν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνον τινὸς
ὑψηλῷ καθήμενος, παρὰ στή-
θεσιν δὲ αὐτοῦ Ποινὰ καὶ Ἀ-
πάστορον, καὶ Εὐαννύσον. ἐπί-
ρωτον δὲ προσέχοντες ποταμοὶ
τινὸς ἐπιφύης, ἀλύσει μακρᾷ
ἀνδριμενέοι, ἰκίζοντες δὲ ἔνθα
μοιχοὶ καὶ πορνόδοσκοι, καὶ
τελευτῶν καὶ λώλακων καὶ συ-
κοφάντων, καὶ τοιούτων ὁμοίων
τῶν πάντων λυκάνων ἐν ὧ
βίῳ. χωρὶς δὲ οἱ τε πλοῖστοι καὶ
τοκογλῆφοι προσήσαντες, ἀγχοὶ
καὶ πελάστορον καὶ ποδάγχοι,
ἡλοιοὶ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ λώ-
ρακα θητάλαντον ἐπικέμε-
νος. ἐφιστάμενος δὲ ἡμᾶς, ἰωρῶ-
μεν τε τὰ γινόμενα, καὶ ἡ-
κόμην τῶν ἀπλοζουμένων.
κατηγόρου δὲ αὐτῶν λαοὶ

Misrobarzanes, ego autem
à tergo continuus illi comes
adhareo, quoad in pratum
quoddam venimus maxi-
mum, ¹ asphodelo consitum,
ubi circumfusæ undique mor-
tuorum stridulae nos sequun-
tur ombrae. Tum paulò pro-
cedentes longius, ad ipsum
Minois tribunal accessimus.
Erat ipse quidem in folio
fortè quodam sublimi se-
dens: astant autem illi
Pœnæ, Tortores, mali Ge-
nij, Furia. Ex altera para-
te plurimi quidam adducti
sunt ex ordine, longa su-
ne vincti. dicebantur autem
adulteri, lenones, mæchi, hor-
micida, adulatores, syco-
phanta, ac talis hominum
turba quidvis in vita patran-
tium. Seorsum autem diuis-
tes ac fœneratores prodibāt,
pallidi, ventricosi, ac po-
dagrici, quorum quisque tra-
be vinctus erat, ferri pons
dere duorum talentorum
imposito. Nos igitur astan-
tes, & quæ fiunt omnia cons-

picimus, & quæ dicuntur auscultamus. ^m Accusant aut nom
quidam

νινῶν ἢ παράδοξοι ῥήτορες.
 Φιλ. τίνων οὗτοι, πῆς Διός;
 μὴ γὰρ ὀκνήσῃς καὶ τοῦτο εἰ-
 πᾶν. Μηνίπ. οἷδά σου ταυ-
 τὰς τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀπ-
 ποτιλουμένας σκιάς ἀπ' τῶν
 σώματων; Φιλ. πάντων μὲν ἔρ.
 Μηνίπ. αὐτὰ τοίνυν, ἐπεὶ δὲ ἀν-
 ἀρθάνωμεν, κατηγοροῦσιν τι,
 καὶ καταμαρτυροῦσιν, καὶ διὰ
 ἀλλήλους τὰ πεπραγμένα ἑμῶν
 παρὰ τῷ βίῳ. καὶ σφόδρα τινὲς
 αὐτῶν ἀξιοῖσιν δοῦναι, εἰ-
 τε ἀεισώδου, καὶ μηδὲ ποτε
 ἀφιστάμεναι τῶν σώματων. ὁ
 δ' ἔρ Μίνως ἐπιμεινῶς ἐξέτα-
 ζον, ἀπὸ πειμπνέκασον ἰς τὸ
 τῶν ἀσιδῶν χάρον, δίκην
 ὑφ' ἑξόντα καὶ ἑξίαρ τ' ἐτε-
 λεύεμεν. καὶ μάλιστα κείνων
 ἥπτετο, τῶν ἐπὶ πλοῦτοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων,
 καὶ μονονυχί καὶ προσκυῖ-
 σθαι πεινῶντων, τίνος τι ὀλι-
 γοχρόνιον ἀλαζονίαν αὐτῶν,
 καὶ τίνος ὑπεροψίαν μυσσάτο.
 μὲν οὖν, καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μνησ-
 θήντοί τι ὄντων αὐτοῖς, καὶ θνη-
 τῶν ἀγαθῶν τι τυχευκότες.
 fastidiumque detestatus, quippe qui non meminissent, mortales ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequutos.

quidam atque admirabiles
 rhetores. PHIL. Quinam
 ergo hi per Iouem sunt? Ac
 ne isthuc quidem te pigeat
 dicere. MENIP. Vmbra-
 ne vnquam istas nosti, quas
 opposita Soli reddunt cor-
 pora? PHIL. Quid nunc?
 MENIP. Hæ nos igitur
 quum primùm functi vita
 sumus, accusant, testantur,
 atque redarguunt quicquid
 in vita peccauimus. Et sa-
 nè quædam ex his dignæ ad-
 modum fide videntur, ut
 potè nobiscum versatæ sem-
 per, nostrisq; nusquam di-
 gressæ corporibus. Minos
 igitur curiosè quemlibet ex-
 aminans, impiorum rele-
 gabat in cætum, pœnas i-
 bi sceleribus suis dignas luitu-
 rum. In hos præcipuè
 tamen incenditur, quos o-
 pet, dum viuerent, ac di-
 gnitates inflauerant, quiq;
 adorari sese ferè expecta-
 bant: nimirum breui n̄ pe-
 rituram eorum superbiam,

στ' ἂν ἀφ' αὐτῶν τὰ λαμ-
πρὰ ἱκίνα πάντα πλῆθους
δίωγ' καὶ γυῖν καὶ διωσάσας,
χυμένοι κάτω νεκροῖς πα-
ραστήκασαν, ὥσπερ τινα ὄνα-
ρον ἀναπιπασσόμενοι πλὴν
παρ' ἡμῖν ὑδάμωνίαν. ὥς
ἔγωγε ταῦτ' ὄψθην ὑπερέχου-
σαν καὶ ἢ τινα γυναικίαι
αὐτῶν, προσιδὼν ἄρ' ἡσυχῇ
πας, ὑπεμίμνησκον. οἱ δ' ὡ-
πλὰ τὸν βίον, καὶ ἡλίον
ἰφύσατο, λῦμα ποιοὶ μὲν
ἔαθον ἐπὶ τῶν συνώνων πα-
ραστήκασαν, πλὴν πρόσθεν αὐ-
τῶν περιμένοντες, ὡδόμενοι τε,
καὶ ἀφ' αὐτῶν περὶ τὸν οἶκον.
ὁ δ' ἐμὸς ἄρ' ὅτε ἀνατῆλας
αὐτοῖς, πορφύρεος τις, πεί-
χουσι δ' ἀγχοίκασι, ὑδά-
μονας ὥς τε καὶ μακαροῦς
ἀφ' αὐτῶν τοὺς προσεπόν-
τας, ἢ τὸ εἶθ' ἢ πλὴν δι-
ξίαν προτένων, δόνη καταφι-
λῆν. ἱκάνοι δ' ὅρ' ὡς ὡς ἄ-
πύοντες. ὡς δ' Μινωὶ μίαι τις
καὶ πρὸς χάριν ἰδικάσθαι δι-
κη. τὰρ ὅτι Σικελιώτῳ Διὸς
ὑνίστορ, ποτὶ καὶ ἀνόσια ἔσθ'
τε Διὸς κατηγορηθέντα,
καὶ

At nunc splendida illa exiit
omnia, diuitias inquam, ge-
nus, munus, nudus ac vulnus
demisso steterunt, tanquam
somnia quoddam huma-
nam hanc felicitatem reco-
gitantes: adde ut hac dum
conspicarer, nimium quàm
delectatus fuero. Et si quem
eorum fortè agnoueram,
accessi, atque in aurem si
lenter admonui qualis in vi-
ta fuerat, quam opere fua-
rat inflatus ium, quum plu-
rimi mane fores eius obsi-
dentes, pulsus interim exclus-
sis à famulis, illius expe-
ctabant egressum: at ipse
vix tandem illis exoriente
puniceus, aureus, aut ver-
sicolor, felices ac beatos
se facturum salutantes pu-
tabat, si pectus dextramve
porrigens permitteret oscu-
landam. Illi verò audien-
tes ista, molestè ferebant.
At Minos quiddam etiam ius
dicaui in gratiam. quippe
Dionysii Siciliæ tyrannum
multis & atrocibus crimini-
bus, & à Dione accusatum,

καὶ τὰς τοῦ αἵματος μαρτυρή-
 θήντα, παριδὼν Ἀλέσιππος
 ὁ Κυρλωῶς (ἀγροὶ δ' αὐτῷ
 ἐν τιμῇ, καὶ διωάται μέγιστον
 ἐν τοῖς ἁγίοις) μικρὸν δὲ τῇ
 Χιμαίρᾳ προσελθὼν, παρὶς
 λυσι τῆς καταδίκης, λέγων
 πομποῖς αὐτῷ τῷ πεινῶντος
 πρὸς ἀργύριον γυνοῦσθαι δι-
 ξίον. ἀπεσπῶν δ' ὅμως τῷ δι-
 καστῇ, πρὸς τὸ λοκαστήριον
 ἀφικνύμεθα. ἔνθα δὲ, ὡς ἐ-
 λθὼν, σκοπὴ καὶ ἰσχυρὰ τῷ ἀκ-
 σοῖ τε καὶ ἰδῶν. μαστῶν τε
 φθόρον φέροντες ἡρώδης καὶ οἱ
 γὰρ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὸς ὀπλόμε-
 νων, καὶ σπρίθων καὶ ὑφ' αὐτοῖς καὶ
 τροχοί. καὶ ἡ Χιμαίρα ἰσπᾶ-
 ραίει, καὶ ὁ Κέρβερος ἰσπᾶ-
 ραίει. ἰκελάζοντό τε ἅμα
 πάντες, βασιλεῖς ἄλλοι, σα-
 τράπαι, ὀνόματα, πλοῖοι, πῶς
 χοί, καὶ μετ' ἐμὲ πάντες τῶν τε
 τοιμημένων. ἐν δὲ αὐτῶν καὶ
 ἰσπᾶντες ἰδόντες, ὁπότε
 ἴδωσιν τῶν ἰσπᾶντων τῶν
 τηκότων. οἱ δὲ ἐν ἡλικίᾳ ὄντες,
 καὶ ἀπὸ σπρίθων. ἔτι καὶ πρὸς
 βλεπομένους, μάλα δολοφρο-
 νῆς

stroq̄ sul. rabeant aspestini: aut si nos aliquando respiciēbāt,
 id ser,

et graui Stoicorum teste-
 monio conuictum Cyrenæta
 Aristippus interueniēs (nam
 illum valde suspiciunt infe-
 ri, eiusquē plurimū nibi va-
 let auctoritas) fermē iam
 Chimæræ alligatum, ab-
 soluit à pœna, offerens illum
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali discedentes, ad
 supplicij locum peruenimus:
 ubi, ô amice, et multa et
 miserranda audire, simul
 ac spectare licuit. Nam
 simul et flagrorum sonus
 auditur, et eiulatus homi-
 num in igne flagrantium
 tum rota, et tormenta, ca-
 iena: Cerberus lacerat, et
 Chimæra dilaniat, cruciam-
 turq̄ pariter omnes, capti-
 ui, reges, praefecti, paupe-
 res, mendici, diuites: et iam
 scelerum omnes pœnitebat.
 Et quosdam quidem eorum
 dum intuemur, agnouimus
 videlicet qui nuper è vit-
 ta decesserant. At hi se pu-
 dentes tum occultebant, no-

ἦίς τε καὶ λοπακωτικόν· καὶ
ταῦτα, πῶς οἶα, βαρεῖς ὄντις,
καὶ ὑπερόπαι παρὰ τὸν βίον.
ὧς μὲν τοὶ πένκοισι ἡμιτέσσα
τῶν λακῶν ἐδίδοτο, καὶ ἀνα-
παύομενοι πάλιν ἐκολάζοντο.
ἡ μὲν ἑξῆς ἔειδον τὰ μυ-
θώδη τὸν Ἡσίονα, καὶ τὸν Σί-
συφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάν-
ταλον χαλεπῶς ἔχοντα. καὶ τὴν
Ζηνεῖ Τίτυον, Ἡράκλεις δὲ
σῶθαι, ἐκ τῶν δὲ τόπον ἐπὶ χῶν
ἐξῆς διελθόντες δὲ καὶ τέττες,
εἰς τὸ πειδίον ἐσθάκομεν, τὸ
Ἀχιρῶσιον ἐν εἰσοκομίνῃ, αὐτὸς
τότε τὸς ἡμιτάς τε καὶ τὰς
ἡρώνας, καὶ τῶν ἄλλων ὁμι-
λων τῶν νεκρῶν, κατὰ ἔθνη
καὶ φύλα διατωμένους, τὸς
μὲν παλαιότερας, καὶ νεώτε-
ρας, καὶ ὡς φησὶν Ὀμηροῦς,
ἄμνηδες, τὸς δὲ νεαλῆς, καὶ
συνετηκότας, καὶ μάστιχα
τὸς Αἰγυπτίων αὐτὸς, δὲ
τὸ πολυαρκίς τῆς ται-
χέας. τὸ μὲν τοὶ δὲ γινώ-
σκοντες ἅπαντες ἰδὼν ῥά-
δισιν. ἅπαντες δὲ ἀτεχνῶς
ἀπᾶνοι γίνονται ὅμοιοι,
τῶν δὲ γινώσκοντων,
ἦν : ἀδὲν νυκτὶς ὅσιν οἱ πάντες ἐν αὐτῇ ἦσαν :

id serviliter admodum abie-
cieq̃ faciebant. atq̃ hi qui
dem quàm olim putas onero
si fastuosiq̃ue in vita. At pau-
peribus malorum dimidium
remittebatur, & quum in-
terquievisse, denuò repe-
tebatur ad pœnam. Sed
illa quoque quæ fabulis fe-
runtur, aspexi, Ixionem,
Sisyphum, Phrygiumq̃ gra-
viter affectum Tantulum:
genitumq̃ terra Tityum, dñ
boni, quantum? Integrum
stratus agrum occupabat;
Hos tandem prætereuntes,
in campum venimus Ache-
rusium, ubi semideos hæ-
roidasque referimus: at-
que aliam simul moriuo-
rum turbam ingentes tri-
busque dispositam, alios
quidem reuelos quosdam ac
marcidos, atque (ut Ho-
merus ait) euamidos, alios
verò juveniles & integros,
& hoc potissimum ob illam
condiendi efficaciam Aegy-
ptios. Verum dignoscere
quemlibet haud proclive

πηλὸν μόγις καὶ δὲ ποταῖον
 ἀναδεδωρῶντων αὐτοὺς ἰγνύ-
 σκομψ. ἔκκεντο δ' ἐπ' ἀπύ-
 λοις ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι, καὶ
 ἔδην ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν
 φυλάττοντο δὲ ἀμίλητα ποταῖον
 ἐν ταῦτ' οὐκ ἐλπίων ἐδμύων.
 καὶ πάντων ὁμοίων, ροδερὸν
 τι καὶ διὰ κρονον διδορκότων,
 καὶ γυμνὸς τὸς ὀδόντας προ-
 φανόντων. ἡ πόρῳ πρὸς ἐ-
 μαντ', ὃ τινι δακύναιμι τὸν
 θροῖτῳ ἀπ' ἑ καλῶ Νηρέως,
 ἢ τ' ἐμὴν αὐτῶν ἱερὸν ἀπ' ἑ Φαί-
 κων βασιλῆως, ἢ Πυρρῆϊαν
 τὸν μάγδρον ἀπ' ἑ Ἀγαμέμ-
 νον. ἔδην ἔρ' ἔτι τ' παλαιῶν
 γνωειμάτων αὐτοῖς παρ' ἑ-
 μόν, ἀπ' ὁμοιοῦ τὰ ὀσά λῶ,
 ἀδελφὰ καὶ ἀνείργατα, καὶ
 ἔπ' ἔδνός ἔτι δακύνοντα
 δαυάμνα. τοῖς ἀπ' ἑ ἔκκεν
 ὀρῶντι, ἔδναι μὲν ὁ τῶν ἄν-
 θρώπων βίῃ πομπῇ τινι μα-
 κρῶ προσοικέσθαι, χορηγῆν
 δ' καὶ δακύνοντα ἔκκεν ἡ
 τύχη, δακύνοντα καὶ πομπῇ
 τοῖς πομπῶσι σέματα προ-
 σάλλοντα. τὸν μὲν ἔρ' λαδῶ-

ἔκκεν

uersos variisq; cuiq; habitum accommodans. Alium siquidem

Fortuna

nisi quod vix tandem eos dñu
 iniecentes agnouimus. Quip-
 pe conferti considebant ob-
 securi atque ignobiles, nuls
 sumq; seruantes amplius pri-
 stinae formae vestigium. Cum
 igitur multi simul offei con-
 sisterent, nuicem omnino
 similes, qui terrificum quida
 dam per cauos oculorum
 orbes transpicerent, den-
 tesq; nudos ostenderent, ha-
 sitabam cerie mecum, quò-
 nam signo P Therficiem à
 N. reo illo formoso discer-
 nerem, aut mendicum Irum
 à Phæacum rege, aut Pyr-
 rhiam coquum ab Agamemno
 none: quippe quibus iam ni-
 hil veteris permansit indi-
 cii, sed offa fuerunt inter
 se similia, incognibilia, nul-
 lis inscriptis titulis, nulliq;
 vnquam dignoscenda. Hac
 igitur spectanti mihi, per-
 similis hominum vita pom-
 pe cuipiam longæ viden-
 batur, cui præsui ac dispo-
 nat quæque Fortuna, ex
 his qui pompam agunt, di-

Ἡ δὲ τύχη, βασιλικῶς δια-
σκάσας, τιάραν τιπιδῶν,
καὶ δορυφόρους παραδίδω-
ν, καὶ τὴν λεφαντὴν σίψαζον
δεδιδύματι. ὧ δ' οἰκίτε σχῆ-
μα πειρίσθηκε. τὸν δὲ τινα
καλὸν αὖν ἰχόσμενος ἦ δ' ἄ-
μορφον καὶ γυλοῖον παρὰ
σκάσας παντοδραπὴν ἥρ' οἰ-
μα δῆν γγίωσεν τὴν θίαν.
πομπῆς δ' ἔπειτα μίσης τῆς
πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων
σχέματα, ἐκίωσας τέλ' ὅ-
σας πομπεύσας, ὡς ἐτάχθη-
σαν. ἀπὸ μεταμφοίσεως
τὸν μὲν Κροῖσον, λυάγκασεν
τὴν δὲ οἰκίτε καὶ ὠχμαλῶ-
τε σκωλὸν ἀναλαβῶν. τὸν
δ' Μαιάνδριον, τίως ἐν τοῖς
οἰκίταις πομπεύοντα, τὴν
Πολυκράτους τυραννίδα με-
τεγίδυσεν καὶ μέχρι μὲν τιν' ὅ-
σας ἔπειτα τῷ σχήματι
ἐπαδῶν δ' ὁ τῆς πομπῆς
καυρὸς παρέλθῃ, πτωικῶτα
ἔκαστος ἀπὸ τοῦ τὴν σκωλῶν,
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμύμονος τὸ σχῆ-
μα μετὰ τῷ σέματι, ὥσπερ
πρὸς τὸ τοῦ, γίνονται.
μηδὲν τῷ πλεονεξίᾳ ἀφαιρῶν.
οἱ δ' ἔπειτα ἀγνοοῦσιν,

Fortuna delicens, regis
ornat insignibus, & tiaram
imponens, & satellites ad-
dens, & caput diademate
coronans. Alium serui tur-
sus ornatum induit: hunc
formosum effigiat, hunc
deformem atque deridicu-
lum fingit. nam omnigenum,
ut opinor, debet esse spe-
taculū. Quin habitus quo-
rundam plerumque in me-
dia quoque pompa demus-
tat. neque perpetuò eodem
sinit ordine cultusque progres-
si quo prodierant, sed or-
natu commutato Crasum
quidem cogit serui captiui
ut vestes induere: Meandrium
autem olim inter ser-
uos incedentem, Polycra-
tis vicissim ornat tyrannide:
& aliquantisper quidem eo
cultu permittit uti. verum
ubi iam pompæ tempus
præterijt, apparatus quis-
que restituens, & cum coro-
pore simul exuius amictu,
qualis antè fuit, efficitur,
nihilò à vicino differens.
Quidam tamen ob inscitiam

ἰπεδᾶν ἀπαιτῇ τὸν κόσμον
 ἰπισαῖ & ἡ τύχη, ἄχθονται
 γὰρ, καὶ ἀθανατοῦσιν, ὡς
 σὺ οἰκῶν τινῶν στενός
 μῦθοι, καὶ ἐχ' ᾧ πρὸς ὀλίγον
 ἰχέσαντο ἀποδιδόντες. οἷς
 μοι δὲ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς
 οὗτος ποιητὴς ἰσχυρῶς,
 οὗτος τραγικούς ἰσχυρῶς τῶν
 οὖτος, πρὸς τὰς χεῖρας τῶν
 δράματων, ἄρτι μὲν Κρέοντα
 τας, ἰνίσι δὲ Πειάμους γὰρ
 γνομένης, ἡ Αἰακίμους.
 καὶ ὁ αὐτός, ἡ τύχοι, μικρὸν
 ἔμπροσθεν μάλα σεμνῶς τὸ
 τῷ Κίκροπ' & Εὐχρίδῳ
 σχῆμα μιμησάμεν', μετ'
 ὀλίγον οἰκίτης πᾶσι τῶν
 τῷ ποιητῷ ἰσχυρῶς.
 ἤδη δὲ πέρας ἔχοντες τὸ
 δράματ', ἀποδυσάμεν' ἡ
 καὶ αὐτῶν, τὴν χρυσόπαι
 ερον ἰκέτω ἰσχυρῶς, καὶ τὸ
 πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν, καὶ
 καταβάς ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶς
 τῶν, πρὸς καὶ ταπεινὸς
 πρὸς καὶ, ἐκ ἑτ' Αἰακί
 μίμων ὁ Αἰακί, ὁ Κρέων
 ὁ Μυρσίσις, ἀπὸ Πῶλ' &
 Χαικίσις Σιδνίσις ὁνο
 μαζόμεν', ἡ Σάτυρ' ὁ Θεογονίσις Μαραθῶνι',
 ἡ αὐτῶν

quum suos fortuna cultus
 exigit, agere ferunt atque indi
 gnantur, tanquam propriis
 quibusdam bonis privati: ac
 non potius alienis, quibus
 paulisper vivebantur, exui.
 Quam in scena quoque vidisse
 se te plerumque puo histriones
 istos tragicos, qui (ut fabula
 ratio poscit) modò Creon
 tes, modò Priami sunt, aut
 Agamemnones: idemque (si
 fors retulerit) paulò ante
 iam graviter Cecropis aut
 Erechthei formam imita
 tus, paulò post servus, poeta
 iubente, progreditur. At
 quam fabulae iam finis as
 fuerit, quisque auratas illas
 vestes exutus, personam des
 ponens, & 9 ab altis illis
 crepidis descendens, pau
 per atque humilis obambu
 lat, haud amplius Agamem
 non ille Atreo prognatus,
 aut Creon Menacei filius,
 sed Polus filius Chariclei
 Sunicensis, aut Satyrus filius
 Theogitonis Marathonius.

Sic

ἡ αὐτῶν

ἑορτάζα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 πραγμάτων ὅσον, ὡς
 εἶναι μοι ὁρῶντι ἱερόν, Φι.
 εἴ μοι, ὦ Μενίππε, οἱ δὲ τὰς
 πόλιν τῆς τῆς ὑψηλῆς
 τὰς ἐχόντων πύργους, καὶ
 σήλας καὶ ἐκόντας καὶ ἐπιγράμ
 ματα, ὅσον τιμιώτεροι παρ
 αὐτοῖς ἢ οἱ τῶν ἰδιωτῶν νε
 κρῶν; Μεν. ληρῆς, ὦ οὐτ' ὅ.
 εἰ γὰρ ἐθιάσω τὸν Μάυσωλον
 αὐτὸν, λέγω δὲ τὸν, Κάρα, ἔ
 ἵκη τὰς ἐπιβόητον, εἰ
 οἶδα ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἐπαύσω γε
 λῶν, ὅτω τακάνως ἐρρίπτο
 ἔν παρὰ βύσσῳ, λαυθάς
 σων ἐν τῷ λοιπῷ δέμῳ τῶν
 σικρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν. τοσοῦ
 τον ἀπλάτων τὴν μνήμας
 τ' ὅ, παρ' ὅσον ἐθαυμάζω τη
 λικοῦτον ἄλλ' ὅ, ἐπικαίμεν ὅ.
 ἐπαυθῶν γὰρ, ὦ ἱταῖρε, ὁ Αἰα
 κὸς ἀπρηγνύσθαι ἐκάστω τὸν τό
 πον, διδῶσι δὲ τὸ μέγιστον
 πᾶσι ποδοῖς, ἀνάγκη ἀγα
 πῶντα κατακλῆσθαι πρὸς τὸ
 μέτρον σωισταμῶν. ποτὶ δὲ
 δὲ αὐτὸν, οἶμα, μέτρον ἐγεί
 ναι, εἰ ἐθιάσω τὸς παρ' ἡμῶν

Βασίς

Sic se mortalium res habent,
 quemadmodum tibi ium
 spectanti videbatur. PH I.
 Dic mihi, Menippe, isti
 qui magnificos altosque
 iumulos habent super ter
 ram, & columnas, ima
 gines, titulos, nihilome
 jant apud inferos plebeis
 quibuslibet ombis hono
 ratiores? MEN. s Nu
 garis tu quidem. nam si vi
 disses Mausolum, Caremils
 lum dico pyramide cele
 brem, sat scio, nunquam
 ridere desisses. ita in antrum
 quoddam abstrusum de
 spectim abiectus est, in re
 liqua mortuorum turba de
 litescens. Hæc tantum com
 modi mihi videtur ex mo
 numento referre, quod im
 posito tanto pondere lau
 borat magis & premitur.
 Nam quum Acacus, ô amis
 ce, locum cuique meretur
 (dat autem cui pluri
 mum, haud amplius pe
 dem) necesse est eo iacere
 contentum seseque ad loci
 modum contrahere. At vehementius multò risisses opinor,
 hh 4 si reges

Βασιλέας καὶ σατράπας, πλο-
χάοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἔτι
ταειχοπολεῦσας ἢ ἀφείας, ἢ
τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμ-
ματα καὶ ἔτι τυχόντες ὕβρι-
σομένης, καὶ ἡτὰ ἐρόρης παρο-
μύνης, ὥσπερ τῶν ἀνδραπό-
δων τὰ ἀτιμώτατα. Φίλιπ-
πον γὰρ ἢ Μακεδόνα ἰσθ' θια-
σάμεν, ὃ δὲ ἑρατὴν ἱμαυτ'
δωατὸς ὤν, ἐδέχθη δὲ μοι
ἐν γωνιδίᾳ τινὶ μισθ' ἀκόμης
ἔτι τὰ ἑστὰ τ' ἀποδημάτων.
πομπὴς δὲ καὶ ἄλλης ὤν ἰδὲν ἐν
ταῖς τριόδοις μετατρεφύτας,
Ξέρξας λέγω καὶ Δαρείους, καὶ
Πολυκράτες. Φιλοπα δὲ καὶ
τὰ περὶ τ' βασιλείων, καὶ μι-
κρὸν δὲ ἄλλα τίς ὁ Σωκρά-
της ἱπράτης, καὶ Διογένης, καὶ ἄ-
τις ἄλλος, ὃς ὁφθαλμοῖς; Μὲν ὁ μὲν
Σωκράτης ἡμέτερον πεινρῶ-
ται, διελίχων ἅπαντας· σὺ-
ναι δ' αὖτε Παλαμήδης καὶ
Ὀδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ ἄτις
ἄλλος, ὃς ἡλικίᾳ. ἔτι μὲν
τοὶ ἐπιφύσγητο αὐτῶν καὶ Διο-
δῆκος ἐκ τῆς φαρμακοποιίας
τὰ

si reges hostes nostros satra-
pas vidisses apud eos men-
dicantes, & aut falsamenta
vententes aut primas ipsas
literas urgente inopia pro-
fitentes: & quemadmodum
contumelijs à quouis affi-
ciantur, atque in faciem cas-
dantur, perinde atque vilis-
sima mancipia. Itaque Phi-
lippum Macedonem conspici-
catus, continere me certo
non potui. ostensus est mihi
in angulo quodam detri-
tos calceos mercede resar-
ciens. Quin alios praeterea
multos erat videre mendi-
cantes in triuijs, Xerxes vi-
delicet, Darios, ac Poly-
crates. PHIL. Admiran-
da narras ista de regibus,
peneq̃ incredibilia. Socra-
tes autem quid facit, ac Dio-
genes, & si quis est sapiens
tum alius? MEN. Socra-
tes profecto etiam ibi ob-
uersatur, omnesq̃ redarguit:
& versantur autem cum illo
Palamedes, Vlysses, & Ne-

stor, & quisquis est alius inter defunctos garrulus. Inflan-
tur autem illi etiamnum atque intumescunt exhausto vene-
no cru-

τὰ σκίλη. ὃς βέλτιστος Διογέ-
νης, πρῶτον μὲν Σαρδαναπά-
πῳ τῷ Ἀσσυρίῳ, καὶ Μίδα τῷ
Φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ πολλοῖς
τιλῶν. ἀπὸ τῶν δὲ οἰμωζόντων
αὐτῷ, καὶ τῶν παλαιῶν τυγχόντων
ἀναμνησμένων. γὰρ τι καὶ
τέρπεται. καὶ τὰ ποτὶ ἡμῖν
κατακείμενα, ἥδε μάλισ-
τα χεῖρα καὶ ἀπὸ τῆς φω-
νῆς, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπι-
καλύπτει, ὥστε ἀνιδῶν τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἀσκήσειεν αὐτοὺς.
καὶ οὐ φέροντας τὸν Διογέ-
νην. ΦΙ. ταυτὶ μὲν ἱκανῶς. τί
δὲ τὸ ψήφισμα τῷ, ὅπως ἐν
ἀρχῇ ἐκτελέσειεν αὐτῶν κατὰ
τῶν πλουσίων; ΜΕΝ. εὖ γὰρ
ἐκτελέσειεν ὅτι οἱ δὲ ὅπως
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς πεθεμεν,
παμπόλου ἀπηνανθίσαντες
λόγους ἀπαρτίβοντες. γὰρ μόνον
παρὰ αὐτοῖς, πρῶτον οἱ πρὸς
τάνας ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν
κοινῶν συμφερόντων. ἰδὼν δὲ
πομπὰς σωθῆντας, ἀναμνί-
σαι. ἡμῶν τὸν τοῖς νεκροῖς,
αὐτοῖς

no cura. At optimus Dio-
genes Sardanapalo vici-
nus Assyrio, Mida'que
Phrygio, atque alijs item
pluribus ex istorum sum-
puiosorum numero ma-
net, quos quum eiulantes au-
dit veteris fortuna magni-
tudinem recogitantes, et
videt et delectatur, ac sus-
pinus cubans tripurimum
cantat; aspera nimis atque
iniucunda voce illorum ei-
patus obscurans, adeo reid
agere ferentes, nec Dio-
genem ferre valentes, de
mutanda sede deliberent.
PHIL. De his iam satis qui-
dem: ceterum quodnam il-
lud decretum est quod ini-
tū dixeris aduersus diuites
esse sancitum? MEN. Bene
admones: nescio enim quo
pacto quum de hac re dicere
proposuissem, ab instituto
sermone procul aberravi.
Dum igitur tibi versabar,
magistratus concionem ad-
uocauerunt, his videlicet

de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo multos concurrere, me quoque cum illis simul immiscens,

αὐτοὺς εἰς καὶ αὐτοὺς ὡς τῶν
ἐκκλησιασῶν. διὰ κύνθη μὲν
ἔμ καὶ ἄλλα, τελευτῶσιν δὲ τὸ
περὶ τῶν πλοσίων. ἐπεὶ γὰρ
αὐτῶν καὶ ἡγόρητο πομπὰ καὶ
ἀνὰ βία καὶ ἀλαζονεία, καὶ
ὑπερφία καὶ ἀδίκη, τίλει
ἀναστῆναι τῶν δημαγωγῶν,
ἀνέγνω ψήφισμα τοῦτο·
quidem, huiusmodi decretum legi:

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Επεὶ δὲ πομπὰ καὶ πρῶ-
τομα οἱ πλοῖοι δοῦσι πρᾶ-
τὸν βίον, ἀρπάζοντες καὶ βίαι-
ζόμενοι, καὶ πάντα τρόπον τῶν
πενήτων καταφρονούντων.
διδόσκει τῇ βελῇ, καὶ τῷ δίκ-
μῳ, ἐπεὶ δὲ ἀποβαίνωσι, τὰ
μὲν σώματα αὐτῶν κολλῶ-
σθαι, κατὰ ἄνδρα καὶ τὰ τῶν ἄλ-
λων πονηρῶν· τὰς δὲ ψυχὰς,
ἀναπεμφθεῖσας ἄνω εἰς τὸ βί-
ον, κατακλιθεῖν εἰς τοὺς ἄνους, ἁ-
ρεῖς ἂν ἐν τῷ τοῦτο δαγ-
γῶσι μυριάδας ἐτῶν πέντε καὶ
ἑκοσίην ὅνοι, ἐξ ὧν γίγνε-
σθαι, καὶ ἀχθοφοροῦντων, καὶ
ἐπὶ τῶν πενήτων ἐλαυνόμενοι,
τοῦντι ὅθῃ δὲ λοιπὸν ἐξῆ-
καὶ αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἔπει-

onus de numero eorum quib
in concione aderant, effici-
or. Agitata sunt igitur et al-
lia multa, postremo verò de
diuitibus negotium: in quos
posteaquam plurima fuif-
sent obiecta violentia, super-
bia, fastus, iniuria: assurgens
tandem ex populo primas
legi:

DECRETVM.

Quoniam, inquit, multa
diuites perpetrant in vita.
rapientes, ac vim infe-
rentes, inopesq; omni mo-
do despectui habentes: Cu-
ria populoq; visum est, ut
quum functi vita fuerint,
corpora quidem eorum pæ-
nas cum alijs sceleratorum
corporibus luant, animæ ve-
rò sursum remissa in vitam,
in asinos demigrent, donec
in tali rerum statu quin-
quies ac vicies decem anno-
rum millia transfegerint, asi-
ni semper ex asinis renati,
onera ferentes, atq; à paupe-
ribus agitati: dein ut liceat
illis è vita excedere. Plano
sententiam

τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ.
 ὁ δὲ δὴ μὲ ἀπαγαγὼν, καὶ πολλὴν
 τ' ἄλλων ἀποπολεῖς, κίρμα
 περικύβας πρὸς τὸ οὐδ', φη-
 σίμ, ὅ τ' ἰδίῳ τ' αἰετος βίος, καὶ
 σωφρονέει, ὡς τ' ἀφροσύ-
 νης παυσάμενος τ' μετιωρολο-
 γῆν, καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκο-
 πῆν. καὶ λατὰς τῶν ὧν ὁ
 τῶν συντοκισμῶν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα λῆρον ἐγχεσάμεν, τ' ὅ-
 μόνον ἐξ ἅπαντος θηράσῃ, ὅ-
 πως τὸ πρὸν οὐ θίμην, πα-
 ραβράμης γὰρ τὰ ποταμὰ, καὶ
 πρὶ μηδὲ ἰσχυράκως. ὡς ἂν
 πῶν, πάλιν ὅρῳ λατ' Ἀσφο.
 Ἀλλ' ὁρᾷ μὲν αἰὲν (καὶ τ' ἔ-
 δη ὅψι λῶ) ἄλλ' δὲ, ὅ Μιθροβρ-
 ζάνη, φημί, τί σφ' ἐμὲ πολεῖ, καὶ
 ἂν ἄπιμην αὐθις ἐς τ' βίον; ὁ δὲ
 πρὸς ταῦτα, θάρρ' εἰ, φησίμ, ὅ
 Μηνίππ. ταχέως γὰρ τοι καὶ
 ἀπ' ἄλλων ἀποσείξω ἀπ' αὐ-
 τῶν. καὶ δὲ ἀπαγαγὼν με πρὸς
 Τιχάειον τ' ἄλλος σοφιστῶν,
 δάξας τῇ χαρὶ πόρρωθεν ἄ-
 μαυρόν τι καὶ ληϊδόν, ὥσπερ

tate etiam ipso cecior oba-
 erro. Abducens ergo me,
 procul ab alijs auferens, ad
 aures mihi inclmans: Y O-
 ptima est, inquit, idiotarum
 priuatorumq; vita, ac prudē-
 tissima quamobrem ab hac
 vanissima sublimium cōside-
 ratione desistens, mitte prin-
 cipia semper, ac fines inqui-
 rere, & vastros hosce syllo-
 gismos despuens, atq; id ge-
 nus omnia nugas aestimans,
 hoc solum in tota vita per-
 sequere, ut præsentibus be-
 ne compositis, minimè cu-
 riosus, nulla re sollicitus,
 quamplurimum potes hila-
 ris vitam ridensq; traducas.
 Hæc quum dixisset, rursus
 in Asphodelorum pratum
 sese corripuit. Ego igitur
 (nam & nunc vesp̄er erat)
 Age, inquam, ὁ Μιθροβαρ-
 ζανε, quid cūctamur, ac non
 hinc rursus abimus in vitam?
 Ad hæc ille: Confide, inquit,
 ὁ Μηνίππε, breuem quippe

facilēque tibi monstrabo semitam. Et me protinus abdu-
 cens in regionem quandam magis priore tenebricosam,
 manu procul ostendens subobscurum, tenuēque, ac velut
 per

ὄντος καὶ ἐκείνου, fumum fugiens, in ignem incidi. Vtitur & Platon lib. de Rep. 8. cum ait, populum, dum recusat ingenuis servire, quasi vitato fumo seruivitis, in eius flammam incurrere, & servus etiam servire. Item Plutarch. καὶ δὴ οὐκ ἴστας: Ineptæ autem verecundiæ illud accidit, ut fumum fugiens infamiæ, in ignem conijciant. sese. i. in aliud maius. Vide Erasmus in Adagior. prima Chil. e Alius etenim.] Philosophorum incertæ & diuersæ doctrinæ. f Peruigilanti mihi.] Sequitur nunc quomodo ad inferos descenderis. g Ex Zoroastri discipulis.] In fragmentis Berosi Chaldei legitur, Zoroastrem Persam fuisse Cham, Noë filium, à patre maledictum, ac primū inuenisse artes magicas, & mundi principia, syderumq; motus diligentissime spectasse. Unde & Zoroastres dictus est, quod velut Ζωὸν ἄσπερ, quasi viuens astrum ab omnibus coleretur, propter doctrinam ac sapientiam. Meminerunt huius Plato, Plutarchus, Laërtius, Psellus, Iustinus, Plinius, Apuleius, & multi alij. h Tiresiam.] De Tiresia nobis dictum est in dialogo Menippi & Tiresia. Hom. Odyss. x qui eum apud inferos solum sapere, aut ceteros vniuersum vagari modo. Cic de Div. 1. i Faceq; lustrauit.] Qui enim id faciebant, certum carmen insurrebant, & ræda, scilla, ouis, sulphure, alijsq; circumpurgabant quod Lucianus καὶ αὐτὸς dicit. Idem etiam καὶ ἐργαζομένης Græci dicunt, & δαμνῶντις est καὶ ἐργαζομένης, qui circumlustrabas, & circumpurgabat, quod quia res certæ certaq; februa circumferebantur, circumferre Latini vocauerunt. Itaq; apud Maronem, circumferre vnda, est lustrari, lustratione curari & vnda purgare. Idem ter socios pura circumtulit vnda.

k Hecaten.] Hecate triformis & tergemina à poetis vocatur, eandemque esse putant cum Proserpina. Verum hic à Proserpina Hecaten separat Lucianus. l Asphodelo confutum.] Ex multis Luciani locis colligere licet, Asphodelum herbam esse plebeiam ac vilem, atq; hac victitare manes, apud quos nullus luxus, nulla sit ambitio. Quin etiam apud Theocr. idyllio 7. Asphodelus inter rusticanas herbas commemoratur. Proinde poeta, regum ac locupletum immoderatos luxus taxat, illorum fastibus popularium mediocritatem anteponeus. Hesiodus lib. 1. οὐκ οἶσιν, οὐκ ἴστωσις ἔργα & ἡμέτερά ad fratrem Persam:

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Quum brevis hæc sumo leuior sit vita cæduco :
Et tamen excedat quod facit omne modum ,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus
Vipote sit, cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ vidit in vmbri:
Decretum infernum, peruariosque locos.
Consilium tandem vatis, quæ vita sequenda :
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

SALVE atrium.] *Occasio Diatogi ab ingressu & habitu*
Menippi. At quid sibi vult.] *ἀναγνώσεαι.* Salve Menip
pe.] *ἀσπασμός.* Vnde nobis.] *ἰστοῖαι.* Adlum reuersus.]
ἀποκρίσεις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ μετὰ ἱαμῆϊα. O' Hercules.]
ἐκ φωνῆς πνευματικῆς Non, sed me.] *Ῥησιν* de genere sui
discessus. Quæ nam causa.] *ἀξιωματικὴ καὶ αἰτίας.* Iuuenta
me.] *Reductio causæ efficientis.* Siste, ô beate.] *ἀξιώσεαι καὶ*
κατανοήσεις dæd' ἑξ ἐμῶν Quæ nam hæc vestis.] *ἰστοῖαι*
ἀδελφῆς. Res dilecte grauis.] *ἀποκρίσεις* ad posterius membram
καὶ τὰ ἑπεί. Vt consulere n.] *Ἀ* causa finali. Atqui deli-
ras.] *ἐπιτήμεις.* Quid ais, nouinc.] *Interrogatio.* Per
Iouem.] *Asseneratio quantitate.* Verùm prodere.] *Oc-*
cupatio Nequaquam.] *Pollicetur taciturnitatem.* Verùm
tui gratia.] *ἀποκρίσεις.* Decretum est.] *Narrationis princi-*
pium. Ne prius, ô beate.] *Interpellatio ordinis instituendi*
gratia facta. Quæ videlicet, *ἀξιωματικὴ καὶ ἀλόγως* Verisi-
mile enim.] *Ratio.* Parendum etiam in his.] *Assensus ad*
istam petitionem. Nam quid facias.] *κατανοήσεις τὰ πρώτα.*
Ac primùm.] *Narratio continens causam descensus ad infe-*
ros. Ego igitur.] *Narrat quid ex poetarum lectione hauserit.*
Seditiones ac bella.] *τὰ πρῶτα καὶ μετὰ.* Postquā
verò.] *Alterum tempus.* Hæc leges.] *Quid leges de Dijs*
statuant. Hic hæsitabundus.] *τὸ σῶμα, ἡ μετὰ.* Neque
enim Deos.] *ἐπιτήμεις ἑαυτοῦ καὶ προστιθέντι.* Nisi de
his.] *τὸ αἶνον.* Neque rursus.] *ὁ λογισμός, καὶ τὸ ἀδύνατον*
πρᾶξαι. Hæc igitur mecum.] *Consilium se ad philosophos.*
Alius

Alius etenim.] *μερισμός* vanarum *σίστηται*. Corpus si-
 ti.] *ἡ ἀπάθεια*. Alius iubet.] *τὰ ἀδιάφορα καὶ προσηγμένα* De
 mundo verò.] *Academici* *εὐκρινές* *ἄτομοι* καὶ *ἰδιῶς*. Vt nec
 ei qui.] *In* *utramque* *partem* *probabiles* *disputationes*. Pro-
 sum igitur.] *τὸ εὐβαίον*. Præterea.] *Hæc* *tenus* *de doctrina*,
nunc *de vita*. Eos enim.] *Distributio*, *contemptiores* *diuitia-*
rum, *liveiό*.] *οἱ σοφισταί*. Ergo hæc.] *Conclusio*. Aliquan-
 tulum tamen.] *καὶ παραμύθιον*. Peruigilanti mihi.] *πα-*
ρεσκευάσθαι *ad modum* *descensus*. Venit in mentem.] *ὁ λογισ-*
μός Vt conuenirem.] *Ἀ* *causa*. Eos carminib.] *Magnorum*
potentia *καὶ* *superstitio*. Optimè ergo.] *Concludit consilium*.
 Si cum horum quopiam.] *καὶ τολιγὸν αἰῶν* *τῆς κατὰ δόξαν*.
 Ac stanti quidem.] *Narratio perfectionis* *καὶ* *aduentus*. Quo
 cum venio.] *τὸ α* *πραχθῆναι*. Coma quidem canum.] *προ-*
σάπωση *καὶ* *φύλα* *a narratione* *habitus*, *animi* *καὶ* *corporis*. Nomen
 aut.] *Ἀ* *nomine* *Orans* igitur.] *τὸ β* *πραχθῆναι*. Suscipiens
 veiό.] *τὰ τῷ* *μεθροδορζαύς* *πραχθέντα*. Primum quidem.]
τὸ α, *a tempore*. Ad Euphratē] *Ἀ* *loco*. Volubile quiddā.]
τὸ λεχθῆναι, *ἢ ἐπαδῆναι*. Post illam igitur] *τὸ παραλαβὴν*. Cibus
 quidem.] *ἡ στία* *αὐτῶν*. Potus.] *τὸ ὕδωρ*. At quostquam.]
τὸ ἄλλὰ *πραχθέντα* *ὑπὸ τῷ* *μεθροδορζαύς*. Deinde eorum.] *τὸ*
αἰῶν *τολιγόν*. Nos præparauim9.] *τὸ τῷ* *ἀμφωτίς*. Iussit p-
 terea] *ἡ παρακείμεναι*. Quid ita, o Menippe.] *Inuestigatio*
causarū. Atqui perspicuū.] *Prodit causas* *istius* *habitus*, *καὶ*
mutati nominis. Nam hi qui ante.] *Narratio de navigatio-*
ne. Iam igitur dies.] *ὁ χρόνος* *καὶ* *ὁ τόπος*. Parata siquidē.]
τὰ ὄργανα, *καὶ* *σώματα* *αἰτία*. Iam egredimur.] *Profectio*.]
 Puteū offodim9.] *τὸ πραχθέντα*. Summisso murmure.]
τὸ λεχθῆναι, *ἢ ἐπαδῆναι*. Dæmones conuocat.] *Ποῦναι* *κατὰ*
τύπωμα *Orci*, *carminibus* *magicis* *excitati*.] Ac porro] *Secun-*
dus *accessus* *ad inferos*. Vmbrarū.] *Distributio*. At quum.]
Consilij *habitus*, *euentus*. Iam enim.] *Occasio*. Sed quo-
 niam.] *Tertius transitus per inferos*. Tum pauló.] *Descrip-*
tio inferorum *καὶ* *eorum iudicij*. Nos igitur.] *Attentio*. Per
 Iouem.] *ἀξίωσις*. Hæc nos igitur.] *Accusatores* *qui*. In hos
 præcipuè.] *Quos* *pœnæ* *positumū* *maneant*. At nunc splen-
 dida illa.] *κατὰ γὰρ* *τὸ* *διονυμ* *defunctorum*. Et si quem co-
 rum.]

rum.] *Menippi παρασμός.* At ipse vix.] *τὸ παραχρῆς.* At Minos.] *Iudex infernalis iudicat in gratiam.* Cyrenæus.] *Cyrenæus Aristippus eum absoluit à πῶνᾳ, ob beneficia in doctos collata.* Tum nos.] *Transitio ad locum supplicij, ὡς τὸ κολαστήριον.* Nam simul.] *ἡ ἐκθεσις τῶν διχῶν.* Cerberus lacerat.] *συναθροισμός.* Et quosdam.] *ἄλλο τοῦ μελεσμοῦ μέρος.* Id seruiliter.] *ἡ ἀπειρία.* Sed illa quoque.] *ἄλλο μέρος.* Hos tandem pratercuntes.] *Transitio ad ἀντήρην.* In campum venimus.] *campus Acherusius sive Elysus.* Alios quidem.] *Distributio.* Verum dignoscere.] *Occupatio.* Cū igitur multi.] *Aequalitas inferorum.* Quonam signo.] *Deridet formosos, & alios d'spares fortuna.* Hæc igitur.] *ἀμείωσις.* Alium siquidem.] *Distributio.* Fortuna hominum varia & incerta. Quin habuus.] *Amplificatio, in qua docet humanam vitam esse fabulam.* Sed ornatu.] *τὸ μετ' τὴν πομπὴν, & ἡ ἀπειρία.* Aliquantisper quidem.] *Fortune bona non proprie nostra sunt, sed extra nos posita, fluxa & caduca.* Quin in cena.] *Illustratio à similitudine, à cenicis fabulis, & arumq; personis histrionibusq; ducta.* At cum fabulæ.] *τὸ μετ' τὸ δράμα.* Sic se mortaliū.] *conclusio.* Dic mihi.] *Obiectio.* Nugaris.] *ἀπὸ τοῦ πρὸς ab exemplo, vanam esse gloriam, quam plerique maximi viri in hac vita expetunt.* Hoc tantum.] *ἐπαύρησις γέλοια.* Nam cum.] *αἰολογία.* At vehementius.] *νῖα ἀπὸ τοῦ.* Si reges.] *τὸ ἀόριστος, de regib; de satrapis.* Perinde.] *τὸ ὁμοιωμήν.* Quin alios.] *τ' ἄλλα τ' ἐπαγωγῆς παραδείγματα.* Socrates autem.] *μετὰ τοῦ.* Etiam ibi.] *ἀφήγησις.* Ceterū quodnam illud decretum.] *Tertia pars, ἀπὸ τοῦ ψηφισματός, & πλοσίω τοῦ ἀπὸ τῆς ἀποπλοήσεως ἐπαύρησις οἷα.* Dum igitur ibi.] *ἀφήγησις.* Concionem.] *ἡ ἐκκλησία.* Conspicientes.] *οἱ ἐκκλησιασταί.* Agitata sunt.] *τὰ δόγματα προσλήψαι.* Quoni- m.] *Decretum contra divites factū.* Curia.] *ἡ ἀσπγίασις τοῦ ψηφισματός.* Corpor-.] *Diminutivum πῶνᾳ.* Quæ igitur.] *clausula.* Tū ego.] *Secunda Dialogi pars suscitatoria.* Est autē.] *Tiresia descriptio.* Haudquam.] *Tergiversatio.* O' patercule.] *Instat orando.* Optima est.] *Σύμα & scopus totius argumenti.* Ideo ab.] *ἀποπε-*
πη. Hoc

Hic solum.] *Epicureum consilium.* Hæc quum.] *Conclusio.* Ego igitur.] *Discessus ab inferis, & reditus in Græciam.* Hic sermone gauisus.] *Concludit dialogum.*

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ, CH ARON, SI-
 κροισῶ ἐ Σόλων, & ἱ- ue Consenplan-
 κισκοῦτες. ses.

Petro Mosellano interprete.

ARGUMENTUM.

Eiusdem ferme argumenti est hic Dialogus cum superiore. Nam ut illic Menippus apud inferos videre atq; audire supplicia & miseros exitus diuitum atq; potentum fingitur, ita hic Charon apud superos hominū dementiam contemplatur, stulta illorum consilia & actiones deridendo: quippe qui in his quæ incerta ac momentanea maximè sunt, puta robore corporis, potētia, diuitijs, fortuna, gloria, & id genus alijs, omnem spem atq; fiduciam collocant: mortis verò, quæ omnium certissima, & mox consecutura est, nullam rationem habeant. Id quod ipse Charon in fine Dialogi apertis verbis indicat: & paulò suprà quoq; ubi homines stultitiæ suæ admonet, & ad meliorem mentē reuocat. Tractantur autem hæc primò per speciem, propositis exemplis Milonis, Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorum: mox & in genere, descriptis hominum & priuatorum & regum affectibus, studijsq; postremò etiam confutata opinione quam multi de defunctorum honorib. habebant: & in summā non hominum modò res & corpora, verum & ciuitates, & flumina, deniq; omnia morti subiecta esse ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mundanis istis rebus ac opib. minus impeditus aut captus fuerit. Prior pars Dialogi etiam *δραματική* est, dum Mercurius iam exoratus à Charonte, montes alios alijs imponit, & locum vnde prospectus in omnes terras patrat, exruit.

MERCURIUS. CHARON.

MERCURIUS.

Ἰνιλας, ὦ Χά-
 ρων; ἢ τί τὸ
 πορθμῖον ἀ-
 πολιπῶρ, διὺ-
 ρο ἀνιήλυσθαις ἐς τὸν περὶ-
 ὅριμίαν, οὐ πολὺν ἑωθὸς
 ἐπιχωμασθῆναι τοῖς ἀνω πρᾶ-
 γμασι; Χαλ. ἐπιθύμησα, ὦ
 Ερμῆ, ἰδῆν ὅσοις ἐστὶ τὰ
 ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ πράττου-
 σιν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ.
 ἢ τί νῦν ἐροῦμεν, πάν-
 τος εἰμάρχοι κατιόντες παρ'
 ἡμᾶς. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ἀ-
 διαρρυτὶ διέπλουσι. ἀ-
 τισάμψ' οὐκ παρὰ τοῦ
 Ἄδου καὶ αὐτὸς, ὅστις
 καὶ ὁ Θέταλ' ἐκέν' ἐν
 ἀνίσκ', μίαν ἡμέραν ἡ-
 πόντως ἡνέσθαι, ἀνιήλυσθαι
 ἐς τὸ φῶς. καὶ μοι δοκῶ ἐς
 διον ἐντυχεῖν καὶ σοὶ ξηνα-
 γμάσας γὰρ, ἐν οἷς ὅτι με-
 ξυμπεινοσῶν, καὶ δαΐδ' ἐκα-
 στῶ, ὡς ἂν ἀδῶς ἀπαντᾷ. Ερ.
 οὐ σχο-

Vid' rides, ὁ
 Charon? aut
 cur deserto na-
 uigio in hanc
 lucem ascendisti, non ad-
 modum assuetus superum
 rebus interesse? CHA.
 Cupido me cepit, ὦ Mer-
 curi, videndi & quænam
 in vita gerantur negocia,
 & quibus studiis homi-
 nes teneantur: cum etiam
 quibus bonis exui plo-
 rent omnes, ubi ad nos de-
 scenderint. Neque enim ex
 ipsis quisquam citra lachry-
 mas traiecit. Quare ex-
 emplo illius Thessali adoles-
 centis comitei à Dite im-
 petrato, ut unum saltem
 diem à naue abesse liceret, in
 lucem ascendi: ac mihi vi-
 deor in ipso planè tempore in-
 te incidisse. b Nam peregrin-
 tus cum sim, sat scio te non
 grauari, quin obambulando
 me ducas, singulæque de-

monstres, ut qui vniuersa iam habeas comperta. MERC.

Non

οὐδ' ἀλλὰ μοι, ὃ πορθητὴν,
 ἀπέρχομαι γὰρ τι διακονή-
 σόν μ' ὧ ἀνὰ Διὶ τῶν
 ἀνθρωπικῶν. ὃ δ' ὄφθ' οὐ
 μ' ἔτι δει, καὶ δίδω μὴ
 βραδύναντά μιν, ἔλεος ὅ-
 μ' ἵκετορ' ἰώσῃ ἔναι, παρα-
 δούς τ' ὅφθ'. ἢ ὅπως τὸν
 Ἡφαιστον πρὶν ἰσπίσαι, ῥί-
 ψη ἡμῖν τιταγὼς τοῦ πο-
 δὸς ἀπ' θειασίου βυλοῦ, ὡς
 ἰπποκλῶν γέλωτα παρήχοι-
 μι καὶ αὐτὸς οἶνοχοῶν. Κα-
 πριόψα οὐ μὲν ἄλλως πλά-
 νησιν ἰπὲρ γῆς, καὶ τινῶν
 ταῖς ἰστίαις καὶ ξυμπλοῦς,
 καὶ σινδριωτοῖς ὅν. καὶ
 μὲν ἡλῶς ἔχον, ὃ πᾶσι
 Μαίᾳς, ἱκάνων γούρ σε
 μεμνῶμαι, ὅτι μηδὲν ὥπο-
 τί σε ἢ ἀντὶ τῆς ἰκίλου, ἢ
 πρόσκοπον ἔναι. ἀλλὰ σὺ
 μὲν ῥέχας ἐπὶ τοῦ καταστῆ-
 ματος ἰκταθῆς, ὅμους οὐ-
 τω καρτερὸς ἔχω. ἢ ἢ τίνα
 ἔλεος νικρὸν ἔναι, ἱκάνω
 παρ

Non est ocium, ὃ πορθητὴν.
 Nam ab eo iam nunc, ne-
 gocium quoddam quod ad
 mortalium statum pertinet,
 ab Ioue summo datum ex-
 pediturus. Ille autem ad
 iracundiam propensior est:
 ut planè verear ne cunctan-
 tem me vel totum vestrae
 sortis esse permittat, caligie
 ni videlicet addictum: vel
 quemadmodum nuper Vulo-
 canum, ita & me correpto
 pede, è summo deiciat cœ-
 lo: nimirum quò & ipse por-
 cillatoris munere fungens,
 claudicando risus moveam.
 CHA. Despicies ergo me
 temerè & indecorè in ter-
 ra oberrantem, præsertim a-
 micus, & navigationis so-
 cius, cum & nostræ reip. ex
 parte legatus? Atqui conue-
 niret, ὃ Μαίᾳ proles, illorum
 te etiā num meminisse, quod
 te vel sentinam exhaustire,
 vel^c remum agitare ne un-
 quam quidē iusserim: ^d quin

tu interim, quanquam adeò robustus es humeris, in nauigij
 dorso porrectus stertis: aut si quam fortè ex umbris loqua-
 cem offenderis, cum hac inter nauigandum perpetuò con-

παρ' ὅλον τὸν πλὴν δαλίχη.
 ἰγὰ δὲ προσβύτης ὦν, πλὴν
 δικωπίαρ' ἔλκωρ, ἱρίτω μό.
 ρΘ. ἀπὸ πῆς τοῦ πατρὸς,
 ὅ φίτατον Ερμῆδιον, μὴ
 καταλίπῃς με. πρίν γε σαι
 δὲ τὰ ἐν ᾧ βίῃ ἅπαντα, ὥς
 τι καὶ ἰδὼν ἵπανιλοιοιμι, ὥς
 ἴω μὲν σὺ ἀφῆς, οὐδὲν τῶν
 τυφλῶν διοίσα. καθάπερ γὰρ
 ἱκάνου σφάλλοντα, διοιδα-
 ροντὲς ἐν ᾧ σκότῳ, ἔτω δὲ
 ἡγὰρ σοὶ πωλιν ἀμβλυότῳ
 πῆς τὸ φῶς. ἀπὸ δὲος, ὧ Κυλλ-
 αλῳί μοι ἐς ἀν' ἀμνημύῳ
 πλὴν χάλειν. Ερ. Τοῦτ' ἐπὶ τὸ
 πρᾶγμα, πλὴν ὧν ἄτιον ἡσ-
 τασὶ σὺ μοι. ὅρῳ γοῦν ἔδῃ
 τὸν μισθὸν τῆς πρίν γε σαι, ἐν
 ἀκόνδυλον παντάπασιν ἴ-
 μιν ἰσόμῳ, ἡγουργητίον
 δὲ ὅμως. τί γὰρ ἀρ' ἢ πάθοι τις,
 ὅποτε φίλ' τις ὦν βιάσῃ.
 ὧ, πάντα μὲν ἔρσι δὲ καὶ
 ἔκαστον ἀκρωτῆς, ἀμύχανόν ἐ-
 σιν, ὧ ποφθμῶν ποπῶν γὰρ ἄν
 ἵτῳν ἢ δαπνῶν ἡνίο. ἔ-
 ταί μιν μὲν ὑπερβῆσαι δύν-
 αται, καθάπερ ἀπερῶντα

fabularis: ego vero quanti-
 vis senex, remigium egenū
 duplex, solus remigo.

At te per patrem obsecro,
 ô charissime Mercurios
 le, ne me deferas: sed ut no-
 mo aliquo conspecto redem-
 am, indica quā nam in vita
 geruntur. Quod si tu me ne-
 glexeris, nihil planè ab ipsis
 cæcis differre videbor. Ut en-
 nim illi lubrico gressu per
 caliginem titubant, ita rur-
 fus ego ad lucem tibi hab-
 lucinabor. Quin tu hanc mihi
 das gratiam, ô Cyllenie,
 perpetuò memori futuro?

M E R. Hac profectò res
 verberum mihi causa exi-
 stet, ad cò ut iam hinc como-
 mensionis huius mercedem
 non sine tuberibus nobis
 fore prospiciam: obse-
 quendum tamen. Quid enim
 facias, ubi amicorum quispiā
 impellat? Principiò ergo ut
 omnia singulatim & exa-
 musim conspicias, frustra la-
 boras, ô poritior. nā hoc mul-
 torū annorū fuerit negociū:

deinde & ipsi mihi verendum, ne interim tanquā transfugam

Iupiter.

ἔσθ' ὅς τις Διὶς, οἷ δ' αὖτ' αὐτὸν
 λωλίσσῃ ἐνὶ ῥῆϊ τὰ δ' ὅς θα-
 νατον ἔργα, καὶ τὴν Πλούτων
 ὅς ἀρχὴν συμπαῖν, μὴ τις
 πρᾶξωσι πῶτα πομπῶν δ' ὅς ἡ-
 νοῦν. καὶ ὁ τιλάνης Αἰακὸς
 ἀθανάτησιν, μὴ δ' ὁ δολὸν ἱμ-
 ποτῶν. ὡς δ' τὰ λυγρὰ λατὰ τ' ἰ-
 γνιμῶν ἰδῆς, τ' ἡ δ' ὅς σκι-
 πτίον. Χά. αὐτὸς, ὅς Εὐρῆ, ἐπι-
 νία τὸ βίλτισον. ἰγὼ δ' ὅς ἡ
 ἀδία τ' ἰπὶρ γῆς, ξένος ὅς. Εὐ.
 τὸ ἡ δ' ὅς, ὅς Χάρων ὑψιλό-
 ῖον ὅς ἡμῖν ἰδῆσθαι, ὡς ἀπὸ
 ἰκάνυ πάντ' ἰδῶις. σὺ δ', αἰ ἡ
 ἰς τ' ὅς ἡ ἀντιθέσθαι διωα-
 τῶν, ὅς ἡ ἀνὶ καμνον, ἰα πῶ-
 τῶν ὅς ἡ ἀνὶ ἀντιθέσθαι ἀπαν-
 τα λαθῶσας. ἰπὶ δ' ὅς ὅς ἡ
 ἀδῶνις ἀνὶ ξυώντα. ἰπὶ θα-
 τῶν τῶν βασιλῶν δ' ὅς
 Διὸς, ὅς ἡμῖν, ὑψιλό-
 κι ὅς ὅς ὅς ὅς ὅς. Χάρ.
 οἶδα, ὅς Εὐρῆ, ἀπὶ ἡ-
 θα λῆσθαι ἰγὼ πῶς ὅς ἡμῶς,
 ἰα δ' ἡμῶς

*Jupiter me abdicet : tibi ve-
 rò quò minus mortis munia
 peragere posses, fuerit impe-
 dinientia : neque non Diis
 imperio detraxeris, cùm vi-
 delicet longo adeò tempore
 umbras adueheres nullas.
 Postremò & Aeacus, qui
 portorio colligendo prae-
 ctus est, stomachabitur, ut
 qui tanto tempore ne obolũ
 quidem lucrifeceris. Verũm
 qua via ipsa rerum capita
 videre possis, iam consilium
 nobis erit captandũ. CHA.
 Ipse, ô Mercuri, quod opti-
 mum factu fuerit, videris:
 ego verò peregrinus cùm sim
 in terra, quid rerum hic aga-
 tur, nescio. MER. Breui-
 ter, ô Charon, editiore alio
 quo loco opus erit, ut inde
 cuncta queas prospicere.
 Caterũm si in cælum subuo-
 lare tibi foret facultas, non
 laborarẽmus. Cùm autem
 te, cui semper cum mortuo-*

*rum simulachris commercium fuit, Iouis regiam cal-
 care minimè liceat : iam tempus fuerit, excelsum ali-
 quem montem disquirere. CHA. Nosti, ô Mer-
 curi, quæ ad vos inter nauigandum dicere consueuerim?*

ἰσηθῶν πλῆρω· ὁπόταν
 γὰρ τὸ πνεῦμα καταγίῃσιν,
 πλάγια τῇ ὁδῷ ἱμῶσιν,
 καὶ τὸ ὕψος ὑψηλὸν ἄρθῃ,
 τότε ὑμῖς μὴ ἔν' ἀγνοίας
 κελῶντι πλὴν ὁδοῦ τῆς
 αἰῶνι, ἢ ἐνδοῦναι ὁρίον τῇ
 ποδῶς, ἢ σιωπῇ φραμῆν τῷ
 πνεύματι. ἐγὼ δὲ πλὴν ἰσχυ-
 ρίαν ἄγαν παρακλώομαι
 ὑμῖν, αὐτὸς γὰρ ἑδρεύου τὰ
 βελτίω κατὰ ταῦτα διὰ καὶ
 σὺν πράττει, ὁπόθεν καλῶς ἔχον
 νομίζας, ἐνδεδυκτὴς νυνὶ γὰρ
 ὢν· ἐγὼ δὲ, ὡς περιπιδάσκας
 νόμῳ, σιωπῇ καθιδοῦμαι,
 πάντα παθόμενῳ κελῶντες
 τί σοι. Εἰ δὲ ὁρῶς λίγας, αὐτὸς
 τὸς γὰρ ἔσομαι τί ποιητήν,
 ἐξωρῆσαι πλὴν ἱκανῶς σκο-
 πῶν. Ἄρ' ἔρ' ὁ Κaucasus ἢ
 πικρὰ δὲ, ἢ ὁ Περσας ὁδὸς ἢ
 ψυχρότης, ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπος
 πικρὰ νοσὶ; καὶ τοῖς οὐ φαῖ-
 λόν τι ἀνιμνήσκειν, ἢ τὸν Ὀ-
 λυμπον ἀπιδῶν, συγκαμῶν
 διὰ τι καὶ ὑπερβῆσαι καὶ οὐ δῆ.

Χά.

siquidem ubi procellosus
 ventorum flatus obliquo
 velo incubuerint, ut in sub-
 lime tollantur fluctus : ibi
 vos, quæ est vestra impe-
 ritia, iubetis vel velum tra-
 here, vel pedem paulisper
 accommodare, vel eum
 ipsius venti cursum sectari.
 at ego quietem vos agere
 iubeo: ipsum enim me, quod
 optimum sit, non ignorare.
 Cum ergo tu quidem hæc
 imitaris, et in presentia
 quum sis gubernator, quæ
 tibi continere visa fuerint,
 facito : ego verò, ut est
 vectorum conditio, taci-
 tus sedebo, per omnia tibi
 iubenti obsecundans. MER
 Rectè admones, ô Charon.
 ipse enim quid facto opus
 sit, sciero : ac speculam
 nobis idoneam inuenero.
 Num ergo Caucasus ido-
 neus, aut hoc alior Par-
 noffus, aut utroque eminen-
 tior Olympus ille? Atqui in
 Olympum mihi intuenti,

non contemnendi cuiusdam consilij in mentem venit : verum
 ad hanc rem tuo et labore et obsequio pariter erit opus.

CHA.

Χά. πρόσθε, ἰσχυρίσω ἢ ὅτε
 Διωατά. Ερ. Ομηρ. ὁ ποιη-
 τὴς φησι, τὸς Αἰωῶς ἦτας,
 δύο καὶ αὐτὸς ὄντας, ἔτι πῦρ
 δας, ἰθιῶσαι ποτὶ τὴν Οὐ-
 σαν. καὶ βάρων ἀνασπάσαν-
 τας, ἰπιθένα ὧ Ολύμπῳ, ἔ-
 τα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῆς, ἰκανὴν
 τῶν τῶν λιμήνα καὶ ἐξ ἐρ οἰομί-
 νης, καὶ πρόσδοσις ἐπὶ τὸν ἕρα-
 νόμ. ἰκένω ἢ ἔρ τὸ μαρτυρῶ
 (ἀτασθαλίῃ ἢ ἥτλῳ) δίκας
 ἰτιοῦν. καὶ δ, ἔρ ἐπὶ κα-
 πῶ τῶν θεῶν ταῦτα βυλῶο-
 μῃ) τί ἐχὶ οἰκοδομῆν καὶ αὐ-
 τὴν κατὰ τὰ αὐτὰ, ἰπικυλιν-
 δόντες ἐπ' ἀπὸ τὰ ὄρη, ἡς
 ἔχοιμῃ ἀπ' ὑψηλοτέρων ἀκρε-
 βεῖρα τὴν σκοπὴν. Χά. καὶ
 Διωχομίθα, ὦ Ερμῆ, ἀν-
 ὄντες ἀναθίσαι ἀράμῃ τοὺς
 Πήλιον καὶ τὴν Οὐσαν; Ερ. δὲ
 τίς ἐκ ἄν, ὦ Χάρων; καὶ ἄ-
 ξιοῖς ἡμᾶς ἀγρυπνίους εἶναι
 τοῖς βρισηθίοις ἰκάνοις,
 καὶ ταῦτα θύς ὑπάρχοντας;
 Χάρ. οὐκ, ἀπὸ τὸ πρᾶ-
 μα δοκᾷ μοι ἀπιδανόντινα
 τῶν

magisq; imbecillos infantulis illis iudicas? maximè quum su-
 mus dñ. CHA. Nequaquã, sed res ipsa incredibilem quandam

CHA. Tuū ergo fuerit im-
 perare, ὁ Mercuri: equidem
 pro mea virili in omnibus
 parere conabor. MER. Ho-
 merus poëta dicit. Aloë fi-
 lios, cū ὅ ipse duo essent,
 ad hæc pueri, statuisse olim
 unã cum radicibus Oßsam
 euulsum Olympo superim-
 ponere, deinde ὅ huic Pe-
 lion: quod arbitrarentur
 hoc pacto sufficientem se
 gradum ὅ ascensum in cæ-
 lum habituros. Verū hi
 adolescentuli cū impij es-
 sent, audaciæ suæ pœnas de-
 derunt. Nos autem, qui hæc
 in deorum iniuriam mini-
 mē molimur, cur non ὅ ipse
 eandem viam ædificamus,
 montem monti agglomeran-
 do, quò videlicet exactiorem
 ὅ commodiorem habeamus
 prospectum? CHA. Et duo-
 bus nobis, ὁ Mercuri, vires
 suffecerint ad loco mouen-
 dum vel Pelion, vel etiã Of-
 sam? MER. Quid ni, ὁ Cha-
 ron? an tu nos abiectiores

τὴν μεγαλουργίαν ἔχων. Ερ.
 ἀκότας. Ἰδιώτης γὰρ εἶ, ὃ
 Χάρων, καὶ ἥμισυ ποιητικὸς. ὃ δ'
 γυνάδας Ομηρ. ὅτ' ἀπ' δυοῖν
 εἰχοῖν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβάτορ
 ἰποῖναι τὸν ὕραν, ὅτ' ὅρα.
 Δίως σωτῆρας τὰ ὄρη. καὶ
 θαυμάζω εἰ σοι ταῦτα τῆρας
 εἶα ἢν Δοκῆ, τ' Ἀτλαντα Δη-
 λαδὴν εἰλότι, ὅς τὸν πόλον
 αὐτόν, ἵς ἄν, φέρεα, ἀνέχωρ
 ἡμᾶς ἀπαύτας. ἀκίως δ' ἴσως
 καὶ ἔμῃ ἀδελφῷ πῖσι, τ' Ἡρα-
 κλῆ. ὡς δ' ἀδελφοῖτό ποτα
 αὐτ' ἱκάνον Ἀτλαντα ἀνα-
 παύσαι πρὸς ὀλίγον ταχέως,
 ἵπασθαι αὐτ' ὡς φορτίον. Χά.
 ἀκίω καὶ ταῦτα. εἰ δ' ἀληθῆ
 ὅτι, σὺ ἄν, ὃ Βερμύ, καὶ οἱ ποιηταὶ
 εἰδότες. Ερ. ἀληθὲς ἵστα, ὃ Χά-
 ρων. τί τιν' ὅτ' ἔνικα σοφοὶ
 ἀνδρες ἰψὺν δοντο ἄν; ὡς
 ἀναμοχλῶσθαι τὴν Ὀσσαν
 πρῶτον, ὡς περ ἡμῖν ὕφην
 εἴται γὰρ ἔπ', καὶ ὁ ἀρχι-
 τέκτων Ομηρ. αὐτὰρ ἰπ'
 Ὀσση Πάλιον ἀνδοσίφυλλον.
 ὅρα, ὅπως ῥέχεται ἅμα, καὶ

ποικ.

magnifici operis ostentationē
 ne continere videtur. MER.
 Non iniuria: rusticus enim
 es, & in elegancia poetica
 minimè versatus. At & egre-
 gius Homerus, duobus stas-
 tim versibus accessum nobis
 parauit in cælum, adeò fa-
 cile congestis montibus.
 Porro demiror hac tibi
 prodigiosa videri, quum ta-
 men Atlanta non ignores,
 qui vel solus cælum ipsum
 fert, vniuersos nos susti-
 nens. Sed & de fratre meo
 Hercule fortè audisti, quo-
 modo ipse illi Atlanti in of-
 ficiū successerit, ipseque se
 oneri, tantisper dum ille in-
 terquiesceret, supposuerit?
 CHA. Audio sanè huius-
 modi: an autem vera sint, tu
 & poeta videritis. MER.
 Verissima, ô Charon alioqui
 qua gratia viri illi sapientes
 eumentirentur? Itaque quod
 felix faustumque sit, primùm
 Ossam eruiamus: quemad-
 modum carmen præscribit,

& ipse architectus Homerus: at super Ossam, Pelion ar-
 boribus densum. Vides quàm citra negotiū pariter, & quàm
 poetice

ποιήσικως ἱξήρασάμιθα; φί-
 ρι ὄρ, ἀναβὰς ἰδὼ ἂ καὶ ταῦ-
 τα ἱκανὰ, ἢ ἰποικοδομῶν ἰτι-
 λίσσῃ. παπαί, ἐάτω ἴτις μὲν
 ἐν τῇ πωρεῇ τ' ὕραν. ἀλλ' μὲν
 γὰρ τῶν ἰσῶν μόγις Ἰωνία καὶ
 Λυδία φαίνονται· ἀλλ' ἂ τῆς
 ἰσπίρας, ὃ πλεον Ἰταλίας καὶ
 Σικελίας· ἀλλ' ὅ τῶν ἀρκύων,
 τὰ ἐπὶ τὰς ἑξ ἰσρ μόνα, ἐξ-
 κῆσθ' ἢ Κρήτη ὃ πάνυ σα-
 φῶς. μετακινεῖα ἡμῖν, ὃ
 πορθμῖ, καὶ ἢ Οἶτη, ὡς ἴοις
 περ, ἔτα ὃ Παρνασσὸς ἐπὶ πᾶ-
 σιν. Χά· ἔτω ποιῶ μὲν. ὄρα μό-
 ρον, μὴ λιπότερον ἱξήρα-
 σάμιθα τὸ ἱργον, ἀλλ' ἡκύν-
 νοντες πέρα τῷ πιδανῷ, ἔτα
 συγκαταρρίφθῆναι αὐτῷ,
 περὶ αὐτῷ ὃ Ομηρὸν οἰκοδομη-
 τικῆς περὶ αὐτῶν, ξυτρίβη-
 τες τῶν ἱρανίων. Εἰ. θάρρα,
 ἀσφαλῶς γὰρ ἔξῃ ἅπαντα. με-
 τατίθει πλὴν Οἶτῳ, ἰπικν-
 λιν δαῖδω καὶ ὃ Παρνασσός.
 ἰδὲ, ἰπάνημι αὐθις. εἴ· ἔχῃ.
 πάντα ἔρῳ. ἀνάβαιν' ἡδὴ
 καὶ σὺ. Χάρ. ὄριξον, ὃ Εἰρμῖ,
 res omnis in vado erit. cū Oetā trāspone, aduoluetur ὃ Par-
 nassus. En iterū conscendā. Bene habet, cū ἔτα iam conspicio;
 ὃ cū nunc ascende. CHA. Manum mihi porrige, ὃ Mercuri,

poëticè effecerimus? Age
 hac mole conscensa dispiciā,
 num aut hac faciant satis,
 aut plura superstruere opor-
 teat. Papa, quid hoc? Hære-
 mus adhuc in ipsa cæli radio-
 ce. Etenim ab oriente Sole
 vix Ionia & Lydia conspi-
 ciuntur: ab occidente verò nō
 amplius Italia ac Sicilia.
 Porro à septentrione, ea solū
 quæ Istro adiacent, oppar-
 rent. Illinc autem Creta, ne-
 que hæc admodum aperitè.
 Quare stenni videtur, &
 Oetam transponere oportet.
 postremò omnibus superim-
 ponendus Parnassus. CHA.
 Sic faciamus. At hoc solū
 vide, ne plus æquò attenuan-
 do opus, ipsum tenuius fra-
 giliusq; reddamus, ita ut tan-
 dem vnā cū ipsa mole detur-
 bati, Homericā illā a diffrā-
 di rationem nimis amarā ex-
 periamur, nimirum caluarigē
 ex casu perfractis. MER.
 Bono animo es, ὃ Charon.
 neque

τὸν χῆρα, ὃ γὰρ ἐπὶ μικρὰν με-
 τὰ τὸν τὸν μὴχανὸν ἀναβι-
 βάσας. Ερ. ἄγε καὶ ἰδῶμεν ἰδί-
 ας, ὃ Χάρων, ἄπαντα, ὅτι ἐν
 ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἐλο-
 θιάμονα ἔν, ἀπ' ἑξέμου τῆς
 διξιάς, καὶ φαίμεν μὴ λατὰ τῷ
 ὀλιωτῶν πατῆρ. ἔν, ἀνδρῶν
 λυθας καὶ οὐ, καὶ ἐπ' αὐτῶν δικός
 ρυμβος ὁ Παρνασσός, ὅτι, μίαρ
 ἐπ' αὐτῶν ὁ ἄκραρ ἐπιλαβό-
 μῃσι, λαθίστατα. οὐ δέ μοι
 ἔδωκεν ἐν λυκῶ πειρῶν, καὶ
 ἐπισκόπη ἄπαντα. Χά. ὅρα
 γὰρ ποταμὸν, καὶ λίμνην τινὰ
 μεγάλην πειρῶν, καὶ ὅ-
 ρα, καὶ ποταμὸς ἔκ Κωκυτῆ καὶ
 Πνευρηνίδου ὁ μέγας καὶ
 ἀνθρώπων πάντων μικρὸς, καὶ
 τινὰς φωνὰς αὐτῶν. Ερ. πό-
 λας ἐκείναι αἶσιρ, ὅς φωνὰς
 ἔν νομίζας. Χά. οἶδα, ὃ
 Ερμῆ, ὅς ἐδωκεν ἡμῶν πᾶσι
 πρακταί, ἀπὸ μάλιστα τὸν
 Παρνασσὸν αὐτῶν Κασπία,

καὶ

ὁ Coccyo ὁ Phlegethonte ampliores. Ad hæc, homines
 admodum exiles, pariter ὁ horum nidulos quosdam.
 NER. Urbes illæ sunt, quos tu nidos arbitraris. CHA. Vi-
 des quàm nihil nobis tanto labore sit effectum? quin
 frustra sede mouimus Parnassum unà cum Castalio, cum

neque enim parvam ac hu-
 milem molem me facis ascē-
 dere. NER. Si singula
 contueri gestis, ὁ Charon,
 discrimini te committas o-
 portet. Non enim ita
 comparatum est, ut simul
 extra periculum sis con-
 stitutus: et tamen, quæ cum
 pis, liceat spectare. Postremo
 hac mea dextra nitere,
 ac pedetenim scandendo,
 ne in lubrico pedem figas
 caue. Nunc omni ex parte
 res bene se habet, quum
 tu superaris. Iam verò quom-
 niam bicipiti vertice pros-
 minet hic Parnassus, uter-
 que altero occupato consi-
 damus. Tu autem nunc oculos
 in orbem mihi ductis,
 intuere vniuersa. CHA.

ἰ Terram video amplam, ac
 paludem quandam ingentiẽ,
 quæ undique terram circum-
 fluit. Tum montes ac fluuios

καὶ τὴν οὐρανὸν καὶ τὰ ἄλλα ὅρα
 μετακινῆσθαι. Ερμ. ὅτι τί;
 Χά. ἴδω ἀπειθεῖς ἰσχυρὰ καὶ
 τὴν ὑψηλὴν ὄρεα. Ἰδομένω δ'
 ἡ πόλις καὶ ὅρα αὐτὰ μό-
 νοι, ὥστε ἰσχυρὰ ὄρεα,
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, καὶ
 ἀπὸ πρῶτοι, καὶ οἱ ἀγνοοῦν,
 ὥστε ὅτι μὴ τὸ πρῶτον ἰσ-
 τυχῶν ἔδωκε γινώσκοντα, καὶ
 ἔπειτα μὴ, τί γινώσκω. ἀκούσας
 γὰρ τινος, ἔδωκε ἰσχυρὰ
 πᾶσι. Ερ. τί δ' ἐστὶν ἡ;
 ἐπὶ δᾶπνον, οἶμαι, καὶ θῆ-
 κος τινος τῶν φίλων, ἵς
 τὴν ὑστέρῳ μάλιστα ἔξω,
 ἔξω. καὶ μεταξὺ λίσσονται,
 ἀπὸ τῶν τήνωνε λιραῖς ἐπι-
 πρῶσα, ἐκ οἷοι' ὅτι κινῆσαν-
 ται, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ. ἐξέ-
 λασσάμεν, ἐκ ἐπιτελίσσονται
 τὴν ὑστέρῳ. ἴσως δ' καὶ
 νῦν ὑποκαταβήσονται, ὥς
 μάλλον βλέπομαι καὶ ἀκούω
 με. Ερμ. ἔχ' ἀπείμας, καὶ τῶ-
 νδε ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ καὶ ὅτι
 ἀπὸ τῶν

cauit. Risi ergo hominem, ut qui promissa minime pra-
 staret. Sed et nunc quò magis audiam, magisq; videam,
 descendendum mihi censeo. M E R C. Quietus es. nam
 et huic malo remedium inuenero, atque incantatio-
 ne qua.

et Oetam ceteroq; montis
 omnibus. M E R. Quid ita?
 C H A. Equidem è sublimi
 exactè despicio nihil: deside-
 rium autem erat non vrbes
 solum, neque montes ipsos
 tanquam in tabula depictos
 intueri, verum et homines
 ipsos, tum quæ faciant,
 quæq; loquantur, exaudire:
 haud secus ac prius cum
 tu obuius mihi factus riden-
 tem conspiceres, ac quida-
 nam riderem percunctare-
 ris. Nam cum ridiculū quid-
 dam audirem, mirum in mo-
 dum delectabar. M E R C.
 Quòdnam hoc erat. C H A.
 Cum quidam ab amico-
 rum quopiam ad cenam,
 opinor, vocatus esset, in po-
 sterum (inquit) diem ve-
 niam, maximè. atque inter-
 rim dum hæc diceret, te-
 gula quædam nescio quo
 deturbante à tecto in ca-
 put huic irruens, ipsum ne-
 cauit.

διρξίπυλον ἐν βραχὴ ἀπφα-
 νῶ, παρ' Ομήρου τινὰ καὶ πῶς
 τῷ ἐπαλλύω παθῶν. ἡ ἀπα-
 δάμ' ἔπω τὰ ἔλη, μίμνησο
 μηκίτι ἀμβλυόταρ, ἀλλὰ & ε-
 φῶς πάντα ὀρέμ. Χά. λίγυ
 μόνον. Ερ. Αλλὰ δ' αὖτις
 ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔπορ, ἢ πρίν ἱ-
 πῶν, Ὀρρεῖν γινώσκεις ἢ μὴ
 θιδῶ, ἢ ἢ ἢ ἀνδρα. Χά. τί θειν;
 Ερ. ἢ ἢ ὀρέμ. Χά. ὑπερφύως
 γν. τυφλὸς ὁ λυγρὸς ἐκῆ-
 νῶ, ὡς πῶς ἐμὶ, ὡς τί σὺ τὸ
 ἐπὶ τότῳ πῶς διδάσκεις με, καὶ
 ἀρκεῖν ἐρωτῶν τι. ἀλλὰ βί-
 πα κατὰ τ' Ομήρου ἡ & ὡς ἐ-
 ρωμαίσι, ὡς μάθης δὲ αὐ-
 τῶν ἀμειλῶ ὄντα με τῶν Ο-
 μέρου; Ερ. καὶ πόθεν σὺ ἔχεις
 τί τῶν ἐκείνου ἀδύνα, ναύτης
 αἰ καὶ πρόσσωπῶν; Χά. ὀ-
 ρεῖς; ὁ ναυτικὸν τῷ ἐς τὴν
 τέχνην. ἐγὼ δ' ὅποτε διειπρόθ-
 μωον αὐτὸν ἀπθανόντα,
 πομπὰ ῥα φασὶν τῶ ἀκού-
 & εἰνιον ἔτι μίμνημα καὶ

ἔτι

ne quadam ab Homero ac-
 cepta, videndi aciem acutis-
 simam tibi vel breui reddi-
 dero. Ac posteaquam carmi-
 na ipsa pronunciāro, memor
 sis non amplius hallucinari,
 verūm aperte cuncta con-
 tueri. CHA. Dic solum.
 MER.

Dimoui nubem, visum
 quae texerat ante,

Ut tandem agnoscas quid
 sint homines, deive.

CHA. Quid est? MER C.

An non iam vides? CHA.

Maximè, ¹ cæcus sanè Lyn-

ceus ille, si mecum coma-

ponatur. Itaque demceps

hoc primūm me velum do-

ceas, mihiq; percunctans

ti respondeas. Sed heus tu,

vin' & ipsum me ^m Home-

ricis versibus tecum agere,

quò videlicet intelligas,

neque ipsum me ab Home-

ri elegantia abhorrere?

MER C. Vnde tu quæso il-

lius aliquid scire posses, nauta cūm sis, & cum remis rem ha-

beas? CHA. Vides, opprobria sunt hæc in artem. At ego

cūm illum vita iam functum trañcerem, multa ex ordine ca-

uentē audiui, quorū nonnulla adhuc in memoria hærent. Por-

to rema

ὅτι χαμῶν ὕμῳ εἰς μικρὸς τό-
 τι καὶ λαβὼν. ἰπὰ γὰρ ἤρξατο
 ἔσθῃ εἰς πᾶν αἰσίου τινα ὠ-
 δῶν τοῖς πλοῖσι, ὡς ὁ Ποσει-
 δῶν σωτήρα τὰς νεφίλας,
 καὶ τὰ ραβδὶ τὸ πόντον, ὥσπερ το
 ραῦλῳ τινὰ, ἰμβαλὼν τὴν τρι-
 τανα, καὶ πᾶσι τὰς θύλας
 ἐρόθων, καὶ ἅπαντα ποταμῶν
 καὶ τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῇ
 πῶν, χαμῶν ἄφρον καὶ γνώφῃ
 ἰμπισθῶν, ὁλίγη δὲ πειρή-
 φρον ἡμῖν τὴν ναῦν, ὅτι περ καὶ
 πωλίστα εἰκᾶν, ἀπᾶσι τῇ
 ῥαφιδίῳ τὰς ποταμῶν αὐτῇ
 Σκύτῃ καὶ Χαρυβδίᾳ καὶ Κύ-
 κλωπι. Ερ. ὁ χαλκὸς δὲ ῥαῖ,
 ἐκ τοσούτου ἡμῖν ὁλίγη γὰρ
 ὁρμαίνεσθαι. Χά. ἡπὶ γὰρ
 μοι. Τίς γὰρ δὲ δὴ πᾶσι τοῖς
 ἀνδρῶν, ὡς τι μίγας τι, Εξοχῇ
 ἀνδρῶν ἡφαιστῶν, καὶ ὑ-
 ρίας ὡμῶς. Ερ. Μίλαρ οὖ-
 ν, ὁ ἐκ Κρότων ἀθλητῆς.
 ἰπικροτῆσι δ' αὐτῷ οἱ Εὐμη-
 νοί, ὅτι τῇ ταῦρον ἀράμῃ,
 φέρει δὲ τὸ πᾶσι μίλιν.

τὸ tempestas non medio-
 eris tum nobis incubuit.
 Etenim posteaquam canit-
 lenam quandam nauiganti-
 bus non admodum prospe-
 ram neque salutarem fuisset
 auspicatus, ⁿ carminum vi
 impulsus Neptunus, & nubes
 conuocauit, atque tridente
 velut unco quodam hamo
 iniecto, cum fluctuum pro-
 cellas excitauit, tum alijs
 multis turbis vniuersum mi-
 scebat mare, adeo vt parum
 absuerit quin tempestas quæ
 vnde cum densa caligine
 immincebat, nauem nobis
 subuertisset. Tum ergo &
 ille nauiseabundus, bon-
 nam carminum partē Scyl-
 læ & Charybdi euomuit :
 sed & Cyclopi. MER.
 Non ergo difficile fuit, ex
 tanto vomitu paucula alijs
 quæ reseruare. CHA. At
 dic mihi,

Crossus & ille quis est,
 vir magnus, conspicuusq̃,

Vertice sublimi, atq̃ humeris latissimus amplis?

MER. ° Milo Crotoniata hic est athleta. Applaudunt autē
 ei Græci, quòd taurū sublatum solus per mediū ferat stadium.

CHA.

Χά. καὶ πόσῳ δίκαιοτέρῳ
 ἄρ' ἐμὶ, ὦ Ἑρμῆ, ἰπανοῖον,
 ὅς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνά μιν
 ὀλίγον ξυκαδῶν, ἐνθ' ἔβουαι
 εἰς τὸ σκαφίδιον, ὁπόταν
 ἔκκ' πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ τῷ ἅμα
 ζωτάτῃ τῶν ἀνταγωνιστῶν
 καταπαλαιώης τὴν θανάτου,
 μηδὲν ξυμῆς ὅπως αὐτόν
 ἵπποκλιδίῃ; ἡξίτα οἰμώζεται
 ἡμῖν δηλαδὲ, μνημυμῆς
 τῶν στεφάνων τέτων, καὶ τῷ
 ἑρώτου. νυνὶ δὲ μίγα φρονεῖς;
 θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τῶν
 αὐτοῦ φορᾷ. τί οὖν οἰκθόμενος
 ἄρα ἠλπίσας αὐτόν καὶ τιθ-
 νάξαι ποτὶς; Ἑρ. πόθεν εἰς
 πᾶν θανάτου νυνὶ μνημος
 νόσσην ἄν ἐν ἡμῇ τοσαύ-
 τῇ; Μά. ἴα τῷτορ, ἐκ αἰετα-
 κρᾶν γέλωτα ἡμῖν παρίξον-
 τα, ὁπότ' ἄν πλὴν, μὴ δὲ ἠλπί-
 στα, ἐχ' ὅπως ταῦτορ ἔτι ἄρα-
 σθαι δυνάμενος. σὺ δέ μοι ἐ-
 κείνο εἰπὶ, τίς τ' ἄρ' ὁδὸς ἄλ-
 λ' ἔσθ', ὁ σιμνὸς ἀνὴρ; ἐχ' ἔλ-
 λω,

τό ποστ' exhibiturum, quando videlicet nobiscum nau-
 igans, ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre
 poterit. Sed illud tu mihi dicas velis, quis alius ille vir
 grauis, ac seueritate quadam verendus, nec tamen Grae-

CHAR. At quantum iustiti-
 ric causa, ô Mercuri, ipsum
 me laudibus veherent, qui
 paulò post ipsum tibi Mi-
 lonem, quantum est, corres-
 ptum in nauiculam impo-
 nam? nempe ubi à morte in-
 uicississimo aduersario lucra
 superatus ad nos veneris,
 quando nec ipse plane intel-
 liget qua cruris implicandi
 ratione sit deiectus: tum
 profectò nobis plorabit, re-
 cordatus & harum coro-
 narum, & huius applausus.
 Nunc autem quia propterea
 quoddam taurum gestarit, est
 admirationi, grandia sa-
 pit, ac mirifice sibi placet.
 Quid ergo de ipso arbitra-
 bimur? Num quoddam mortem
 etiam aliquando sibi immi-
 nere speret? MER. Quid?
 ille mortis recordaretur in
 tanto flore? CHAR. Mis-
 sum hunc face, ô Mercuri,
 risum nobis haud ita mul-

λίω, ὡς ἔοικεν ἀπ' ἑνὸς ἑ-
 λῆς. Εἰμ. Κύρ', ὦ Χάρων, ὁ
 Καμβύσης, ὃς πῶν ἀρχὴν πα-
 λαί Μήδων ἰχόντων, νυνὶ Περ-
 σῶν ἡδ' ἡποίησεν ἡν', καὶ Ασ-
 σνείων ἱναγχεύει οὗτ' ἐκρά-
 τῆσι, καὶ Βαβυλῶνα παρῆ-
 σατο, ἡ νυνὶ ἡλασθέντι ἐπὶ Λυ-
 δίαν ἔοικεν, ὡς καθιλιώρ τὸν
 Κροῖσον, ἄρχοι ἀπάντων. Χά.
 ὦ Κροῖσ', ἀ πῶ ποτε καὶ κα-
 τοῖς δαίμ, Εἰμ. ἱκῆσι ἀπόβλη-
 ψορῖς πῶν μεγάλῳ ἀκρόπο-
 λιν, πῶν τὸ πριποῦν τῆχ',
 Σάρδεις ἱκῆνα. ἡ τὸν Κροῖ-
 σον αὐτὸν ὄρεται, ἡδ' ἐπὶ κα-
 νὴς χροῖστος καθήμφορ, Σόλωνι.
 τῷ Ἀθλωαῷ δ' ἀλλ' ἰσχυρῶς βέ-
 λει ἀκούσθ' αὐτῶν, ὅ, τι καὶ
 ἡλίζουσι; Χάρ. πάντ' ἡμῶν οὐ.
 Κροῖσ'. ὦ ξυγὲ Ἀθλωαί, ἦ.
 δοῦν γάρ μου τὸν πλοῦτον, ἡ
 τὲς θεσσαυρῆς, καὶ ὅσ' ἄσκη-
 μ' ἡρεσός δαίμ ἡμῖν, καὶ
 πῶν ἄλλῳ πολυτίμασιν, εἰ-
 μοι, τίνα ἡγ' ἡ τῶν πάντων ἀν-
 θρώπων ὠδισαμένου ἐσθ' ἡ-
 ναι; Χάρ. τί ἄρα ὁ Σόλων ἱρεῖ;

Εἰμ.

cus, quantum ex peregrino
 habitu cōgci potest? MER.
 P Cyrus, ô Charon, Camby-
 sis filius, qui imperium quod
 olim Medi obtinebant, ad
 Persas transfudit, atque idem
 Assyrios nuper devicit, &
 Babylonem expugnauit. ad
 hoc exercitum in Lydiam
 traducere iam parat, hoc
 iam in animo destmans, ut
 Cræso superato imperium
 habeat in omnibus. CHA.
 At q Cræsus ubi tandem ille
 est? MER. Illorsum oculos
 deflece in magnam illam ar-
 cem, quæ triplici muro est
 septa, Sardeis illæ. Annon
 Cræsum ipsum vides in au-
 reo sedentem folio, ac cum
 Solone illo Atheniense dis-
 serentem? Vis auscultemus,
 quæ de re verba faciant?
 CHA. Volo, ô Mercuri.
 CROESUS O' hospes Athe-
 niensis, quia iam diuitias no-
 stras vidisti, thesauros scilicet,
 & quantiū nobis auri sit
 rudis, tum & aliam supelle-

tillem preciosam: dic mihi, quēnam omnium hominum se-
 licissimum arbitraris? CHAR. Quid tandem dicet Solon?

kk

MER.

ΕΡΜ. Βάρβα, ὅσον ἀγνῶνις, ὃ
 Χάρων. Σὺ δὲ Κροῖσις, ὁλί-
 γοι μὲν οἱ οὐδ' αἶμονός. ἐγὼ δὲ
 ὦρ οἶδα, Κλήσιον καὶ Βίτωνα
 ἡγεῖμαι οὐδ' αἰμονισάτους ἦντις
 ὧν, τὸς ἰερὰς παύδας. Χά.
 ἦ Ἀργὸς φησὶν οὕτως, τὸς
 ἅμα πρὶν ἀπαυόντας, ἰπὼ
 πλὴν μητέρα ὑποδύναντες, ἔλκυν
 ἄρ' ἐπὶ τῆς ἀπλώκας, ἄρ' ἑρὸς
 τὸ ἱερὸν. Κροῖσις. ἔγωγε, ἔχων
 ἄρ' τὰ πρῶτα ἐκείνοις ἦν δὲ
 μονίας· ὁ δ' αὖτε ἄρ' ἔτις ἄρ'
 ἦν; Σολ. Τίς ἔστι Ἀθλῶναις,
 ὃς ἔν τ' ἐβίω, καὶ ἀπὸ δ' αὖτε
 πῆρ ἦ παρὶδ' ἔστι Κροῖσις. ἐγὼ δὲ
 ἡσθάρμα, ὃς δὲ δολῶν ἔνδ' αἶ-
 μων ἦν; Σολ. ὁ δὲ πω οἶδα,
 Κροῖσις, ἢ μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀ-
 φάνη ἦ βίη. Ὁ γὰρ θάνατος ἀκε-
 βὴς ἔλκυστος ἦ δότωρ, καὶ τὸ ἀ-
 καὶ πρὸς τὸ τίρμα ἔνδ' αἰμόνως
 ἡσθῶναι. Χάρ. ἡσθῶναι, ὃ Σό-
 λων, ὅτι ἡμῶν ἔτις ἐπὶ δότω-
 ρα, ἀπὸ τὸ πορθῆσθαι αὐτὸ
 ἀξιοῖς ἡγεῖσθαι πλὴν παρὶ τῶν
 τοιούτων λέγειν. ἀπὸ τίνος ἔ-
 κείνης

MERC. Otiosos animo,
 nihil, ô Charon, vel ingene-
 rosum, vel contemnendum.
 SOL.† Felices quidem ad-
 modum pauci: verum ex his
 quos ego novi, Cleobum &
 Bitonem sacerdotii filios, ar-
 bitror felicissimos exiisse.
 CHAR. Argivæ sacerdo-
 tis hic dicit: quinuper postea
 quam matrem vehiculo in-
 fidentem ad sacrarium vs-
 que, ipsi iugum subeuntes,
 adduxissent, è vivis statim
 excesserunt. CROES. Es-
 sto, habeant illi felicitatis
 primas: at quis tenebit se-
 cundas? SOL. Tellus A-
 theniensis, qui præterquam
 quod bene vixit, mortem et-
 tiam pro patria abire non
 recusavit. CROES Ego
 verò, ô scelus, non tibi vi-
 deor felix esse? SOL. Non-
 dum, ô Cræse, statui, quod
 necdum ad vitæ metam per-
 veneris. rectissimus enim eius
 rei index ac certissimus mors

ipsa existit, & vita ad finem vsque feliciter perducta. CHA.
 Optimò facis, ô Solon, quòd nostri non es oblitus, quoniam
 cymbam ipsam his de rebus iudicare censes. Sed quinam illi,
 quos

ἔχοντες ὁ Κροῖτος ἐκπίμπη,
 ἢ τί καὶ ἐπὶ τῶν ὅμων φέρουσ
 σι; Ερμ. πλίνθους ὡς Πυθίῳ
 χρυσᾶς ἀνατίθῃσι, μισθὸν τῶν
 χρησμῶν. ὑφ' ὧν καὶ ἀπλη-
 ται μικρὸν ὑστέρου. Οὐλό-
 μαυτις δὲ ἀνὴρ ἐκ τόπως.
 Χάρ. ἱκῆνο γάρ θειν ὁ χρυ-
 σός, τὸ λαμπρὸν, ὃ ἀπείληθε
 τὸ ὑπώχρου μὲν ἱερὸν ἔμα-
 τ'· νῦν γὰρ πρῶτον εἶδον,
 ἀκούων αἶ. Ερμ. ἱκῆνο, ὃ
 Χάρων, τὸ ἀοίδιμον ὄνομα,
 καὶ πειρασάμενον. Χάρ. καὶ
 μὴ οὐχ ὅρῳ ὃ, τι ἀγαθὸν
 αὐτῷ πρόσσις, ἢ μὴ ἄρα τὸ
 το μόνον, ὅτι βραχύνονται οἱ
 φεροντὶς αὐτό. Ερμ. ὅτ' οἱ
 ὧα, ὅσοι πόλιμοι εἰσὶν ἔτο, καὶ
 ἐπιβολὰ καὶ ληστεία, καὶ ἐπιτορ-
 κία καὶ φόνοι καὶ δισμα, καὶ
 πλὴς μακρὸς, καὶ ἱμνοεῖα καὶ
 δουλεία; Χάρ. εἰς τὸτο, ὃ Ερ-
 μῆ, τὸ μὴ πολλὴν τῇ χαλκῷ εἰ-
 φέρου; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν,
 ὁβολόν, ὡς οἶδα, παρὰ τ' ἑκα-
 ταπλύνων ἑκάστου ἐκλίσων.

Ερμ.

quos Cræsus emittit, aut
 quid humeris gestat? MER.
 Aureos Pythio lateres dis-
 cat, oraculi eius mercedem,
 cuius beneficio paulò post
 peribit. Est enim vir ille
 plus a quo vatibus deditus,
 adeò ut omninò ex ipso pen-
 deat. CHAR. Et illud est
 aurum splendidum scilicet,
 quodque suppalidum refuls-
 get rubore? nunc enim, quò
 antè iam sæpè de eo audie-
 rim, ipsum primùm video.
 MERC. Hoc celebre il-
 lud est nomen, cuius gratiâ
 tantopere pugnatur. CHA.
 Atqui non video quònam
 precio commendeatur: nisi
 hoc fortè ad rem pertinet,
 quòd qui ferunt, eo grauam-
 iur. MERC. Non enim no-
 sti quot huius gratiâ bella,
 quot insidiæ, quot latroci-
 nia, quot periuria, quot cæ-
 des, quot vincula, quàmque
 longinqua nauigatio, quot
 mercatura; quot seruantes.

CHAR. Propter hocne, ὁ Mercuri, quòd parum ipsi
 vi prestat? Nam es noui, ut qui à singulis rectoribus (quod
 tu ipse non ignoras) obolum cum delectu accipiam.

kk 2

MER:

Ερμ. ναί ἄν' ὁ χαλκὸς μὲν
πολύς, ὥς δ' ὅταν σπυδα-
ῖται ὑπ' αὐτῶν. Τούτων δ' ὁ
λίγος ἐκ ποικίλ' ὧν βάθους οἱ
μετακινούντων ἀνορύττουσι,
πληθύνει ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐ-
ρανῆς, ὥσπερ ὁ μόλιθ' ἀπὸ τῆς
τῆς γῆς. Χάρ. Δανύω τινα λί-
θους τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀνι-
στάντων, οἱ τοῦτον ἔρωτα ἰ-
σχυροῦ ἀλλοῦ καὶ βάρους κτῆ-
ματι. Ερμ. ἄν' ὁ Σόλων γὰρ
ἐκείνῳ, ὃ Χάρων, ἐν ᾧ αὐτῷ
φάνηται, ὡς ὅτις ἐστὶν ἀλλο-
τρίῳ Κροίσῳ, καὶ τῆς μεγαλο-
χίας τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δο-
κεῖν, ἔρωταί τι βέλτερά αὐτῶν.
ἰπακύνω μὲν δὲ Σόλ. ἀπὸ μοι,
ὃ Κροῖσι, οἷα γὰρ τι δεῖναι
τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύ-
θιον; Κροῖ. καὶ Δί', ἐγὼ γὰρ δεῖν
αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα
εἶναι τοῦτον. Σολ. ὁκοῦμαι
κάρτερον οἷα τὸν θεὸν ἀπφρά-
ναι, εἰ κτίσας ἐν τοῖς ἄλλοις
καὶ πλίνθους χρυσοῦς; Κροῖ. πῶς
γὰρ

linem? CROES Per Iouem nullum enim ipsi est dona-
rium Delphis suspensum tam magnificum. SOL. Arbi-
traris ergo te Deum beatum reddere, si inter alia multos
tuo beneficio et aureos lateres possideat? CROES. Quid
mi?

MER. Est ita ut dicis, ὁ
Charon: verum est: quia ma-
gna est eius copia, non est in
precio: aurum verò, et huius
quidem parum; hi qui ter-
ra venas scrutantur, ex im-
menso profundo effodiunt,
attamen ex terra prouenit,
quemadmodum et plum-
bum, et reliqua metalla.

CHA. Insignem quandam
hominum stultitiam nar-
ras, qui tanto amore pro-
sequitur rem tum pallidam,
tum etiam grauem. MER.
At Solon ille aurum mini-
mè mirari videtur, ut et
planè vides. Nam cum Cræ-
sum ipsum, tum verò ma-
ximè hominis barbari iam
stantiam deridet, adeò ut
videatur etiam mihi hac i-
psa de te Cræsum velle per-
cunctari. Quamobrem au-
scultemus. SOL. Dic mi-
hi, ὁ Cræse, putasne et late-
rum horum indigere Apola-

γῆρ ὅ; Σόλ. πολλὴ μοι λί-
γος, ὦ Χροῖσι, πένια μὲν ὦ
ἐρανῶ, αἶς ἐκ Λυδίας μετα-
σπαισθαι τὸ χρυσίου δίκαια
αὐτὸς, ἢ ἐπιθυμῆσαι, Κροῖ.
ποῦ γὰρ τοσοῦτ' ἄρ' ἡγοῖτο
χρυσὸς, ὅσ' παρ' ἡμῖν. Σόλ.
ἄπει μοι, σίδην ὅ δ', φύλλα
ἐκ Λυδίας; Κροῖς. ὅ πάντι.
Σόλ. ὦ βελτίον' ἄρα ἰν-
δικῆς ἐκ Κροῖς, πῶς ἀμεί-
νωρ ὁ σίδην ὅ χρυσίου; Σόλ.
ἢ ἀρκύνῃ μὲν ἀνασ-
πτῶρ, μάθοις ἄρ. Κροῖς. ἐρώ-
τα, ὦ Σόλωρ. Σόλ. πότερον
ἀμάνυς οἱ σάβοντες τινὰς, ἢ
οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτ'; Κροῖς.
οἱ σάβοντες δηλαδὲ. Σόλ. ἄρ'
οὐκ ἔρ Κῦρ ὅ, ὡς λογοποιοῦ-
σιν τι τῶν ἐπὶ Λυδοῖς, χρυσᾶς
μαχαίρας σὺ ποιεῖς ὦ στρα-
τῶν, ἢ ὁ σίδην ὅ ἀναγκᾶ ὅ
τότε; Κροῖ. ὁ σίδην ὅ δηλα-
δὲ. Σόλ. καὶ ἔτι μὴ τὸτορ πα-
ρασκευάσαιο, οἷχοιτο ἄρ' ὅ
χρυσὸς ἐς Πέρσας ἀχμάλω-
τος. Κροῖ. ὠφείμ', ὦ ἀνδραπ.

Σόλ.

pus? CREOS. Ferro sanè, ferro. SOL. Et si huius co-
piam non apparaueris, futurum ut egregium illud aurum
captivum ad Persas abeat. CROES. Bona verba, ô homo.

kk 3

SOL.

ni? SOL. Magnam mihi
paupertatem in cælo narras,
ô Cræse, si deos, cum fortè
desiderent, aurum ex Ly-
dia aduehere oportebit.
CROES. Vbi enim alibi
auri proueniret tantum, quan-
tum apud nos? SOL. Rur-
sus illud mihi dicito: ferrum
in Lydia nascitur? CROE.
Non temerè. SOL. Potio-
ris ergo rei indigni estis
CROES. Quinam? fer-
rū præstantius auro? SOL.
Si citra stomachum respon-
dere velis, facile quidem in-
tellexeris. CROES. Inter-
roga tu modò, ô Solò. SOL.
Viri præstantiores? an qui
seruant ac defendunt, an
qui seruantur & defendun-
tur? CROES. Qui seruāt
profecidò. SOL. Quid er-
go? Si (quemadmodum qui-
dam narrant futurum) Ly-
dos Cyrus adortus fuerit,
aureòsne gladios militi tuo
facies, an ferro tum erit o-

Ψαλ. μὴ ᾄδῃς ὡς οὐκ ἔσται
 ταῦτα, φαίνη δ' οὐκ ἀμεί-
 νω τὸν σιδηρὸν ὁμολογῶν.
 Κροῖσ. ἐκοιῶ καὶ τῷ θεῷ κε-
 λώεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνα-
 τιθῆναι μιν, τὸν δὲ χρυσὸν ὅ-
 πῃσω αὐτῷ ἀνακαλῆν; Σόλ-
 η δ' σιδηροῦ ἐκένος γε δίκαιος
 ται. ἀπ' ὧν τε χαλκὸν, ὧν
 τε χρυσὸν ἀναλῆς ἄποισ μὲν
 ποτὶ λιγύμα καὶ Ερμαιοῦ ἔ-
 σθ' ἀνατιθεαῖς, φονκυσίῃ δ'
 Βοιωτῶν, ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς
 ἢ τινι τυραννὶ ληστῇ. τὸ δ'
 θεῷ ὀλίγον μέγα τῶν σῶν
 χρυσοποιῶν. Κροῖ. αἰεὶ σὺ με
 τῷ πλούτῳ προσπρηνεῖς, καὶ
 φθονεῖς. Ερμ. οὐ φέρεσθ' Ἀν-
 δρῶν, ὦ Χάρων, τὴν παρρη-
 σίαν, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν
 λόγων, ἀπ' αὐτοῦ αὐτῷ δε-
 κῆ τὸ πρᾶγμα, πένης ἀνθρώ-
 πῳ ἢ ἐκπονήσασθαι, τὸ δ' ἐπι-
 ρεσάμενον ἰλασθῆναι λίγων.
 μὴ μνῆσθαι δ' οὐ μὴ μικρὸν ὅ-
 στρον ὧν Σόλων, ὅταν αὐ-
 τὸν δίκῃ ἀλόντα, ἐπὶ τῷ πνε-
 ρᾶν τῷ Κύρῳ ἀναχθῆναι.

ἢ χρυσῶ

ὃ ποστὶ Σολonis recordabitur : nimirum quando eum à Cy-
 rex carium, in constructum rogam oportebat conscendere.

SOL. Dī meliora velint,
 quā ut hac hoc modo fiāt.
 Verū tu hac via videris
 ferrum auro nobilius fate-
 ri. CROES. Ferreos ergo
 lateres Deo me consecrare
 iubes, aurum autem reuo-
 care? SOL. Neque ferro
 ille indigueris, sed siue as,
 siue aurum dicāris, alijs sa-
 ne futuram prædam ac pos-
 sessionem suspenderis, & id
 quidem aut Phocensibus,
 aut Boeotijs, aut Delphis in-
 pſis, aut etiam prædoni ali-
 cui tyranno. deus autem au-
 rifices tuos planè nihil mon-
 ratur. CROES Semper
 tu quidem diuitias mihi in-
 uides, & oppugnas. HER-
 M. Non fert delicatus hic Ly-
 dus, ô Charon, verborum
 & libertatem, & verita-
 tem: quin ei peregrina qua-
 dam res & noua videtur,
 hominem obscuro loco na-
 tum, ac pauperem, ea
 quæ vrguant, intrepidè di-
 cere. Atqui haud ita mul-

Nam

ἥκουσα γὰρ τῆς Κλωθῆς πρὸς τὴν
ἀναγινωσκούσης, τὰ ἐκάσθ
ἐπιτεκνωσμένα; ἐν οἷς καὶ
ταῦτ' ἐξήραστο, Κροῖσσον
μὲν ἀλῶναι παρὰ Κύρου, Κύ-
ρον δὲ αὐτὸν ἵπ' ἱκανοῖς τῆς
Μασσαγίτιδος ἀρτανῆρος
ῥᾶς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ
τοῦ ἵππου τοῦ λαιμοῦ ἐξελάν-
θουσαν; Χάρ. νῦν Δία. Εἰμ.
Τάμνεις ἱκανὸν ἐστὶ, καὶ τὴν
λαϊκῶν καὶ ἀρταμύουσα τοῦ
Κύρου ἄντη, ἐς ἀσκήν ἱμ-
βαλὴν πλήρη αἵματι. ὁρᾷς
δὲ καὶ τὸν ὑδρὸν αὐτοῦ, τὸν
σιανίσκον; Καμβύσης ἱππῶ-
νός ἐστιν. αὐτὸς βασιλεύσας
μὲν τὸν πατέρα, καὶ μυ-
ρία σφαγὰς ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ
Αἰθιοπίᾳ, τὸ τελευτᾶν μα-
ρὰς ἀρτανῆται, ἀρταμύνας
τὸν ἄπιν. Χάρ. ὦ πόποι
γίγνωσκ' ἀπὸ νῦν τίς ἄν
αὐτοὺς προσβλέψῃ οὕτως
ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων;
ἢ τίς ἄν πιστεύσῃ, ὅς μιν
ἐλπίον οὐτὸς μὲν αὐχμάλως
τὸ ἴσται. οὐτὸς δὲ τὴν λαϊ-
κὴν ἐξαιρῶν ἀσκήν αἵματι;
ἱππῶν

Nam quæ cuique Parca-
rum fuso sint decreta, ipsam
Clotho nuper legentem au-
diui, in quibus & hæc erant
scripta: " Cræsum quidem
à Cyro captivum duci, i-
psam a. rem Cyrum à Mas-
sageti de illa necari. Vi-
dén' Scythicam illam fœ-
minam candido vehementem
equo? CHAR. Per Iovem.
MERC. Tomyris est, quæ
sua ipsius manu Cyri caput
de truncatum in virem cruo-
re referunt intrudet. Sed
& filium Cyri vides adole-
scentem? x Cambyses ille
est. Is patre defuncto in im-
perium succedet. Ac ubi mil-
le modis errarit & in Lys-
dia, & in Aethiopia, tanta
dem insania correptus, oc-
ciso à se Api, migrabit è
vita. CHAR. O' risum in-
exhaustum. Sed numquis
vel aspicere sustineat ipsos,
ad id sibi præ ceteris pla-
centes? aut etiam cui cre-
dibile videri poterit, illum
scilicet paulò post fore ca-
ptivum, hunc autem caput in vire sanguine pleno habiturum?

ἰκάνῃ ἂν τις ὄσιν, ὦ Ερμῆ, ὁ
 πλὺν πορφύρεον ἱφειδέσθαι ἱμ-
 πτορπημένος, ὁ τὸ διάδημα,
 ὃ τὸν βασιλῆα ὁ μάγας
 ἀναδίδωσι, τὸν ἰχθυῶν ἀνα-
 τιμῶν νόσφ' ἐν ἀμφιρόνῃ;
 βασιλεὺς δὲ τις ὄνειται εἶναι.
 Ερμ. ἔδγε παραφθῆς, ὦ Χά-
 ρων. ἀλλὰ Πολυκράτῃ ὄρῳ
 τὸν Σαμίον τύραννον, πα-
 νοδαίμονα οἰόμην εἶναι. ἀ-
 τὰρ καὶ οὗτ' αὐτὸς ἐπὶ τοῦ
 παρυσίου οἰκίτῃ Μαα-
 ρίῃ προδοθεὶς Ορουίτῃ τὸν Γα-
 πρῆν, ἀνασκοποπιδήσας,
 ἄθλι' ἱκπύσωντ' ὠδαιμο-
 νίας ἐν ἀκαρῇ ἔχοντες. καὶ ταῦ-
 τα γὰρ Κλωθὸς ἐπέκυσσε. Χά.
 ἔδγε, ὦ Κλωθό, ἡνίκως καὶ
 αὐτὸς. ὦ βελτίστη, καὶ τὰς λι-
 φαλὰς ἀπότιμνι, καὶ ἀνασκο-
 πόει, ὡς εἰ δῶσιν ἀνθρώ-
 ποι οὐτῶ. ἐν τοσούτῳ δὲ ἱπα-
 ρίδωρ, ὡς ἂν ἀφ' ὀχλοτέρων
 ἀλγανότερον κοταπισόμε-
 νοι. ἐγὼ δὲ γυλάσομαι. τότε γυν-
 εῖσας αὐτ' ἱκασον γυμνὸν ἐν
 τῷ σκαφιδίῳ, μᾶτι πορφυρεῖ-
 δα,

At quinam is est, ὁ Mercuri,
 cui pallam purpuream fibu-
 la neclit, quem corona ador-
 nat, cuiq; coccus piscis ven-
 tre dissecto annulum exhibe-
 bet? in gente mari septa re-
 gis se nomine iactat? MER.
 Belle, ὁ Charon, quod inte-
 rim occinis: ceterum Y Poly-
 cratem Samiorum tyrannum
 vides, qui ipse se modis
 omnibus felicem putat: ve-
 rum & hic tandem ab assi-
 stente famulo Maendrio O-
 ræta satrapæ prodicus, in
 crucem suffigetur. Miser sa-
 nè, qui vel temporis momen-
 to ex uniuersa felicitate ex-
 ciderit. Nam & hæc nuper
 ex Clotho audiui. CHAR.
 Præclarè, ὁ Clotho, ita & im-
 pios in crucē suffige, & eor-
 um capita generosè detrun-
 ca, quò se homines tandem
 agnoscant, sed & tuo bene-
 ficio in sublime adeò ferantur,
 nimirum ut postea quan-
 tò aliori ruina, tantò gra-
 uiori dolore decidant. Porro

quò quod ad me attinet, quemcunque horum nudum in nau-
 igio agnouero, cum maxime ridebo, quando neq; purpuram

neq;

ἅα, μὲν τι ἄρα μὴ ἡ κλινὴν χρυ-
 σῶν κομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ
 μὴ τούτων ἢ δὲ ἕξδ. πλὴν δὲ
 πληθύνω, ὧ Χάρων ὁρᾷς, τοὺς
 πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολλο-
 μοιῶντας, τὸς δικαζομένους,
 τοὺς γινωσκούντας, τοὺς δια-
 νείσοντας, τὸς προσαιτῶντας;
 Χά. ὁρῶ ποικίλῃ τινα τύρ-
 βῃ, καὶ μισθὸν παραχρῆς τὸν
 βίον, καὶ τὰς πόλεις γὰρ αὐτῶν
 ἰοικήμεν οἷς σμικρῶσι, ἐν οἷς
 ἅπας μὴ ἰδίῳ τι κίνητον ἔ-
 χει, καὶ τὸν πλησίον ἑστῆ. ὁ-
 λίγοι δὲ τιντῶ, ὥσπερ σφῆκες,
 ἄγονσι καὶ φέρονσι τὸν πό-
 λιν. ὁ δὲ περικτόμος
 ὦ αὐτοὺς ἐκ τὰ φανούς οὐ-
 τῶ ὅλλῳ, τῆς αἰσῆς; Ερ.
 ἰληίδης, ὧ Χάρων, καὶ δαι-
 ματα, καὶ ἄνοιαι, καὶ ἰδοναί,
 καὶ φιλαργυρία, καὶ ὀργαί,
 καὶ μίσος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 τούτων δὲ ἡ ἄγνοια μὴ ἐν-
 τὼ ξυναναμίμικται αὐτοῖς,
 καὶ συμπολιτεύονται γὰρ ἐν
 Διᾷ, καὶ τὸ μῖσθ, καὶ ἡ ὀργή,

neq. regium capitis tegmen,
 deniq. neq. solium secum ad-
 ferat aureum. MER. Et
 horum quidem fortuna sic
 se habebit. Sed & vastam
 quandam multitudinem vi-
 des, atque ex hac alios navis
 ganteis, alios bella gerenteis,
 alios in foro litiganteis, alios
 terram aratro proscindenteis,
 alios faceranteis, pos-
 tremò alios mendicanteis?

CHA. Turbam quandam
 video variam ac promiscuā,
 & vitam perturbationū ple-
 nam. Ad hac ciuitates con-
 spicio apum examinibus si-
 miles, in quibus proprium
 quendam peculiarēque sin-
 guli habent aculeum, quo si-
 bi vicinos pungunt. Quidam
 autem ex ipsis velut crabro-
 nes, aguntque feruntque im-
 becilliores, ac viribus infe-
 riorem. At agmen illud quod
 ex improviso ipsos circum-
 uolitat, quā sunt? MER.

καὶ Spes, ὦ Charon, & metus,
 & amentia, tum voluptas, auaritia, ira, odium, atque id
 genus alia. Ex his autem ignorantia infimæ turbæ est
 permixta. Atque in eadem cum ipsis rep. degit ira, odium,

kk s amulas

Χά. καὶ πόσω δικαιοτέρου
 ἄρτι, ὦ Ερμῆ, ἵπαινοίῃ,
 ὅς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνά μιν
 ὀλίγον ξυκαδῶν, ἐνθῶμαι
 ἐς τὸ σκαφίδιον, ὁπόταν
 ἔκῃ περὶ ἡμᾶς, ἵπὸ τῷ ἄμας
 ζωάτῃ τῶν ἀνταγωνιστῶν
 καταπαλαιδῆς τῷ θανάτῃ,
 μηδὲν ξυνᾶς ὅπως αὐτὸν
 ἵπασκίλῃ; ἡξταοιμήσεται
 ἡμῖν δηλαδὴ, μνημύς
 τῶν σφάνων τόπων, καὶ τῷ
 ἡρώτου. νυνὶ δὲ μέγα φρονῶ,
 θαυμάζοντες ἐπὶ τῇ ταύ-
 ρῃ φορᾷ. τί οὖν οἰσθῶμεν
 ἄρα ἱλπίσῃν αὐτόν καὶ τιθ-
 νᾶξιν ὁδῶ ποτι; Ερ. πόθῃ ἐ-
 κῇ θανάτῃ νυνὶ μνημος
 νόσσην ἄν ἐν ἀκμῇ τοσού-
 τῃ; Μά. ἴα τῷτορ, ἐκ ἂς μα-
 κρὰν γίλωτα ἡμῖν παρίξον-
 τα, ὁπότ' ἄν πλῆξ, μὴ δὲ ἱλπί-
 στα, ἐκ ὅπως ταῦτορ ἴτι ἄρα-
 δα διωάμεν. σὺ δὲ μοι ἐ-
 κῇνο ἀπὲ, τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλ-
 λ', ὁ σιμὸς ἀνὴρ; ἐκ ἱλ-
 λω,

τὸ πòστ exhibiturum, quando videlicet nobiscum nau-
 igans, ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre
 poterit. Sed illud tu mihi dicas velis, quis alius ille vir
 gravis, ac seueritate quadam verendus, nec tamen Gra-

CHAR. At quantò iustio-
 ri causa, ὁ Mercuri, ipsum
 me laudibus veherent, qui
 paulò πòστ ipsum tibi Mi-
 lonem, quantus est, corres-
 ptum in nauiculam impo-
 nam? nempe ubi à morte in-
 uictissimo aduersario lucra
 superatus ad nos venerit,
 quando nec ipse planè intel-
 liget qua cruris implicandi
 ratione sit deiectus: tum
 profectò nobis plorabit, re-
 cordatus ὧ harum coro-
 narum, ὧ huius applausus.
 Nunc autem quia propterea
 quòd taurum gestarit, est
 admirationi, grandia sa-
 pit, ac mirificè sibi placet.
 Quid ergo de ipso arbitra-
 bimur? Num quòd mortem
 etiam aliquando sibi immi-
 nere speret? MER. Quid?
 ille mortis recordaretur in
 tanto flore? CHAR. Mis-
 sum hunc face, ὁ Mercuri,
 risum nobis haud ita mul-

ἄλιν, ὡς ἱοικνθ ἀπ' ὕμν τ' εὐ-
 λῆς. Ερμ. Κύρ Θ', ὦ Χάρων, ὁ
 Καμβύσου, ὅς τιν' ἀρχὴν πα-
 λαι Μήδων ἰχόντων, νιῷ Περ-
 σῶν ἤδη ἐποίησεν ἔν', καὶ Ασ-
 σινείων ἑναγλ' οὗτ' ἐκρά-
 τησε, καὶ Βαβυλῶνα παρῆ-
 σατο, καὶ νιῷ ἱλασάοντι ἐπὶ Λυ-
 δίῃν ἱοικνθ, ὡς καθιλῶν τὸν
 Κροῖσον, ἄρχοι ἀπάντων. Χά.
 ὁ Κροῖσ' δὲ πῶ ποτε κακῆ-
 θὸς ὄν, Ερμ. ἐκῆσε ἀπόβλη-
 ψορὶς τιν' μιν ἀλλῶ ἀκρόπο-
 λιν, τιν' τὸ πριπλοῦ τῆχ' ὅ,
 Σάρδεις ἐκῆσε. καὶ τὸν Κροῖ-
 σον αὐτὸν ὄρεε, ἥδη ἐπὶ καί-
 σκε χρυσῆς καθήμφορ, Σόλωνι.
 τῷ Αἰθυσίῳ δ' ἐλγινόμφορ; βέ-
 λει ἀκούσδ' αὐτῶν, ὅ, τι καὶ
 ἤλγουνσι; Χάρ. πάνν μ' οὐκ.
 Κροῖσ. ὦ ξύνε Αἰθυσῶν, ἔ.
 δὲν γάρ μιν τὸν πλοῦτον, καὶ
 τὲς θεσκαυτὲς, καὶ ὅσ' ἄσκε-
 μ' ἡθ' ὅς δ' ἡμῖν, καὶ
 τιν' ἀπ' αὐτῶν πολυτίμηται, ἐπὶ-
 μοι, τίνα ἐγὼ τῶν πάντων ἀνα-
 θρώπων ὀφθαμον ἐπὶ ἔ-
 νου; Χάρ. ἴι ἄρα ὁ Σόλων ἱρεῖ,

Ερμ.

Etilem preciosam: dic mihi, quénam omnium hominum felicissimum arbitraris? CHAR. Quid tandem dicet Solon?

cus, quantum ex peregrino habitu cōjici potest? MER. P Cyrus, ô Charon, Camby- sis filius, qui imperium quod olim medi obtinebant, ad Persas transtulit, atque idem Assyrios nuper deicit, & Babylonem expugnauit. ad hoc exercitum in Lydiam traducere iam parat, hoc iam in animo destmans, ut Cræso superato imperium habeat in omneis. CHA. At q Cræsus vbi tandem ille? MER. Illorsum oculos deflecte in magnam illam ar- cem, quæ triplici muro est septa, Sardeis illæ. Annôn Cræsum ipsum vides in au- reo sedentem folio, ac cum Solone illo Atheniense dis- ferentem? Vis auscultemus, qua de re verba faciant? CHA. Volo, ô Mercuri. CROES O' hospes Athe- niensis, quia iam diuitias no- stras vidisti, thesauros scilia- cet, & quanti nobis auri sit rudis, tum & aliam supelle-

kk

ME R.

Ερμ. θάρρ᾽α, ὅθι μ' ἀγνῶνις, ὦ
Χάρων. Σὸν ὦ Κροῖσι, ὀλί-
γοι μὲν οἱ ὑνδαίμονος· ἐν δὲ
ὤρσι δα, Κηίοβιν καὶ Βίτωνα
ἔγδμαι ὑνδαμονισάτους γῆρι-
δι, τὸς ἱεράας ποῦδας. Χά.
τ' Ἀργόθεν φηοῖσιν οὗτ'· τὸς
ἅμα πρὶν ἀφθανόντας, ἐπὶ
πλὴν μητρίᾳ ὑποδιδάσκον, ἔλκεν
ἔρπιν τῆς ἀπλῆς, ἄρει πρὸς
τὸ ἱρόν. Κροῖσι· ἔσω, ἐχέτω
ἔρπιν πρῶτα ἐκείνοι τ' ὑνδα-
μονίας· ὁ δ' αὖτε τ'· δὲ τίς ἄρ'
ἔης; Σολ. Τίη· ὁ Ἀθλωαῖσις,
ὅς ἐν τε βίῳ, καὶ ἀπὶ θανάτῳ
πρὶν τ' παρίδ'· Κροῖσι· ἐν δὲ
ἐκασταρμα, ὅθι δολῶ ὑνδαί-
μων ἔν; Σὸν. ὁ δ' ἐπωοῖ δα,
Κροῖσι, ἔρ μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀ-
φῆκ' τ' βίῳ. Ο γὰρ θάνατος ἀκει-
βὴς ἑλκῆρος τ' ἰσότητων, καὶ τὸ ἀ-
ρει πρὸς τὸ τίρμα ὑνδαμόνως
διδάσκωναι. Χάρ. ἐκασταρμα, ὦ Σό-
λων, ὅτι ἐμῶν ἐκ ἐπιλήθη-
σαι, ἀπὸ τὸ πορθμῆον αὐτὸ
ἀξιοῖς γῆναι πλὴν περὶ τῶν
τοιούτων λέγειν, ἀπὸ τίνες ἐ-
κείνους

MERC. Otioso es animo, nihil, ô Charon, vel ingenerosum, vel contemnendum. **SOL.** Felices quidem admodum pauci: verum ex his quos ego novi, Cleobum et Bitonem sacerdotis filios, arbitror felicissimos extitisse. **CHAR.** Argius sacerdotis hic dicit: quinuper postquam matrem vehiculo insidentem ad sacrarium usque, ipsi iugum subeuntes, adduxissent, è vivis statim excesserunt. **CROES.** Esto, habeant illi felicitatis primas: at quis tenebit secundas? **SOL.** Tellus Atheniensis, qui præterquam quod bene vixit, mortem etiam pro patria abire non recusavit. **CROES.** Ego verò, ô scelus, non tibi videor felix esse? **SOL.** Nondum, ô Cræse, statui, quod necdum ad vitæ metam perveneris. rectissimus enim eius rei index ac certissimus mors

ipsa existit, & vita ad finem usque feliciter perducta. C H A. Optimò facis, ô Solon, quòd nostri non es oblitus, quoniam cymbam ipsam his de rebus iudicare censes. Sed quinam illi, quos

κάνους ὁ Κροῖσος ἐκπέμπει,
 ἢ τί καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν;
 Ερμ. πλίνθους ὡς Πυθίῳ
 χρυσᾶς ἀνατίθῃσι, μισθὸν τῶν
 χρησμῶν. ὃς ὦρ καὶ ἀπλη-
 τῶν μικρὸν ὕστιστον. Φιλό-
 μαγτις δὲ ἀνὴρ ἐκ τόπως.
 Χάρ. ἐκείνο γὰρ δεῖν ὃ χρυ-
 σός, τὸ λαμπρὸν, ὃ ἀπείληθε
 τὸ ὑπάρχον μετ' ἐρυθύμα-
 τος; νῦν γὰρ πρῶτον ἔσθω,
 ἀκούων δέ. Ερμ. ἐκείνο, ὃ
 Χάρων, τὸ αἰοίδιμον ὄνομα,
 καὶ πειράχην. Χάρ. καὶ
 μὴ οὐχ ὅρῳ ὃ, τι ἀγαθὸν
 αὐτῷ πρόσσις, ἢ μὴ ἄρα τῷ
 το μόνον, ὅτι βρωῖνται οἱ
 φέρωντες αὐτό. Ερμ. ὃ γὰρ οἶ-
 δα, ὅσοι πόλιμοι δὲ ἔτο, καὶ
 ἐπιβολαὶ καὶ ληστῆα, καὶ ἱππο-
 κία καὶ φόνοι καὶ λίσματα, καὶ
 πλῆθς μακρὸς, καὶ ἱμποεία καὶ
 δουλεία; Χάρ. δὲ τὸ το, ὃ Ερ-
 μῆ, τὸ μὴ πολὺ τῆ χαλκῆ δὲ
 φέρει; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν,
 ὁβολόν, ὡς οἶδα, παρὰ τὴν λα-
 ταπλίοντων ἐκείνην ἐκλήγην.

Ερμ.

quos Cræsus emittit, aut
 quid humeris gestat? MER.
 Aureos Pythio lateres dis-
 cat, oraculi eius mercedem,
 cuius beneficio paulò post
 peribit. Est enim vir ille
 plus æquo vatibus deditus,
 adeò ut omninò ex ipso pen-
 deat. CHAR. Et illud est
 aurum splendidum scilicet,
 quodque suppalidum refule-
 get rubore? nunc enim, quæ
 antè iam sæpè de eo audie-
 rim, ipsum primum video.
 MERC. Hoc celebre il-
 lud est nomen, cuius gratiâ
 tantoperè pugnatur. CHA.
 Atqui non video quoniam
 precio commendetur: nisi
 hoc foritè ad rem pertinet,
 quòd qui ferunt, eo grauan-
 tur. MERC. Non enim no-
 sti quot huius gratiâ bella,
 quot insidiæ, quot latroci-
 nia, quot periuria, quot ca-
 des, quot vincula, quàmque
 longinqua nauigatio, quot
 mercaturæ, quot scrutantes.

CHAR. Propter hocne, ὦ Mercuri, quòd parum ipsi æ-
 ri prestat? Nam æs noui, ut qui à singulis pectoribus (quod
 tu ipse non ignoras) obolum cum delectu accipiam.

kk 2

MER:

Ερμ. ναί ἄν' ὁ χαλκὸς μὲν
πολύς, ὥς δ' ὡάνυ σπυδά-
ζῃται ἂν αὐτῶν. ὧν τοι δὲ
λίγον ἐκ σοῦ δὲ ὧν βάθους οἱ
μεταπυλῶντες ἀνορύττουσι,
πλήν ἄν' ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐ-
τ' , ὥσπερ ὁ μόλιθ' ἄν' καὶ
τὰ πᾶ. Χάρ. διανύω τινα λί-
γος τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβη-
τικήν, οἱ τοῦτο ἔρωτα ἰ-
ρῶσι μὴ ὧν καὶ βάριος κῆ-
ματ' . Ερμ. ἄν' ὁ Σόλων γὰρ
ἐκείν' , ὁ Χάρων, ἐν ᾧ αὐτῶν
φαίνεται, ὥς ὅρ' ἔστι καὶ ἀγλή-
γῃ Κροίσου, καὶ τῆς μεγαλει-
χίας τοῦ βαρβάρου. καὶ μοι δο-
κεῖν, ἔρωτά τι βόλῃ αὐτὸν.
ἰπακώσω μὲν ὅν. Σόλ. εἴπε μοι,
ὁ Κροῖσι, οἷα γὰρ τι δῖ' ἔσθαι
τῶν πλίνθων τῶν τῶν Πύ-
θιον; Κροῖ. νῦν δ' ἴ', ἐγὼ γάρ ὅτι
αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα
ἔστιν τοῦτο. Σόλ. ἔκον' μα-
κάριον οἷα τὸν θεὸν ἀρφα-
ναι, εἰ κῆρσας ἐν ἑῷ ἄλλοις
καὶ πλίνθους χρυσᾶς; Κροῖ. πῶς
γὰρ

linem? CROES Per Iouem nullum enim ipsi est dona-
rium Delphis suspensum tam magnificum. SOL. Arbi-
traris ergo te Deum beatum reddere, si inter alia multos
tuo beneficio et aureos lateres possideas? CROES. Quid
nū?

MER. Est ita ut dicis, ὁ
Charon: verum æ: quia ma-
gna est eius copia, non est in
precio: aurum verò, et huius
quidem parum; hi qui terra
venas scrutantur, ex im-
menso profundo effodiunt,
atque tamen ex terra prouenit,
quemadmodum et plum-
bum, et reliqua metalla.

CHA. Insignem quandam
hominum stultitiam nar-
ras, qui tanto amore pro-
sequitur rem tunc pallidam,
tunc etiam grauem. MER.

At Solon ille aurum mini-
mè mirari videtur, ut et
planè vides. Nam cum Cræ-
sum ipsum, tunc verò ma-
ximè hominis barbari ian-
tiam deridet, adeò ut
videatur etiam mihi hac i-
psa de re Cræsum velle per-
cunctari. Quamobrem au-
scultemus. SOL. Dic mi-
hi, ὁ Cræse, putasne et lateo-
rum horum indigere Apola-

ἔρ' ὅ; Σόλ. ποπλῶ μοι λί-
γας, ὦ Χροῖσι, πηνίαν ἰν' ὧ
ἔρανῳ, ἄς ἐκ Λυδίας μετα-
στῆναι τὸ χρυσίον θέλω
αὐτὸς, ὡς ἐπιθυμῶσαι, Κροῖ.
ποῦ γὰρ τοσοῦτ' ἄν γένοιτο
χρυσός, ὅσ' ὅ παρ' ἡμῖν. Σόλ.
ἔπει μοι, σίδην ὅ δέ, φύντω
ἐκ Λυδίας; Κροῖς. ὑπάννυτι.
Σόλ. ὧ βελτίον' ἄρα ἰν-
δῆς ἐστὶν Κροῖς, πῶς ἀμεί-
νωρ' ὁ σίδην ὅ χρυσίου; Σόλ.
ὡς ἀρκύνει μηδὲν ἀγανα-
κτῶν, μάθοις ἄν. Κροῖς. ἐρῶ-
τα, ὦ Σόλωρ. Σόλ. πότερον
ἀμείνους οἱ σίδηρον τινὰς, ἢ
οἱ σιδηροὶ πρὸς αὐτὸ; Κροῖς.
εἰ σίδηρον δηλαδὴ. Σόλ. ἄρ'
οὐκ ἔστιν Κῦρ' ὅ, ὡς λογοποιοῦ-
σιν τιντῶν, ἐκ τῆς Λυδοῖς, χρυσῶς
μαχαίρας σὺ ποιεῖς ὧ στρα-
τῶν, ἢ ὁ σίδην ὅ ἀναγκᾶ ὅ
τότε; Κροῖ. ὁ σίδην ὅ δηλα-
δὴ. Σόλ. καὶ ἔτι μὴ τῶτον πα-
ρασκευάσαιο, οἷχοιτο ἄν τοι ὁ
χρυσός ἐς Πέρσας ἀχμάλω-
τος. Κροῖ. ἀντίμω, ὦ ἀνδραπ.

Σόλ.

pus? CREOS. Ferro sanè ferro. SOL. Et si huius co-
piam non apparaueris, futurum ut egregium illud aurum
captivum ad Persas abeat. CROES. Bona verba, ô homo.

kk 3

SOL.

ni? SOL. Magnam mihi
paupertatem in cælo narras,
ô Cræse, si deos, cum fortè
desiderent, aurum ex Ly-
dia aduehere oportebit.
CROES. Vbi enim alibi
auri proueniret tantum, quan-
tum apud nos? SOL. Rur-
sus illud mihi dicito: ferrum
in Lydia nascitur? CROE.
Non temerè. SOL. Potio-
ris ergo rei indigni es
CROES. Quinam? fer-
rū præstantius auro? SOL.
Si citra stomachum respon-
dere velis, facillè quidem in-
tellexeris. CROES. Inter-
roga tu modò, ô Solò. SOL.
Viri præstantiores? an quæ
seruant ac defendunt, an
qui seruantur ὃ defendun-
tur? CROES. Qui seruāt
profecitò. SOL. Quid er-
go? Si (quemadmodum qui-
dam narrant futurum) Ly-
dos Cyrus adortus fuerit,
aureosne gladios militi tuo

facies, an ferro tum erit o-

Ξαλ. μὴ γήοιζέ μιν οὐδ' ἔγω
ταῦτα, φαίνοι δ' οὐδ' ἀμεί-
νω τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.
Κροῖ. ἔκκοιῶ καὶ ἔω θιῶ κε-
λεύεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνα-
τιθεῖναι με, τὸν δ' χρυσὸν ὅ-
πισθ' αὐθις ἀνακαλῆναι; Σόλ.
ἔδ' σιδήρου ἱκάνους γέ δέ κ' αἰ-
ται. ἀπὶ λῦτε χαλκὸν, λῦ-
τε χρυσὸν ἀναβῆς ἄποιοις μέ-
ποτε λιγύμα καὶ Ἑρμῶν;
οἱ ἀνατιθεσὶς, φωνήσιν δ'
Βοιωτῶν, ἢ Διελφοῖς αὐτοῖς
ἢ τινι τυραννὶ ληστῇ. τὸ δ'
θιῶ ὀλίγον μίλει τῶν σῶν
χρυσοποιῶν. Κροῖ. αἰεὶ σὺ με
ἔω πλούτῳ προσπλημῆς, καὶ
φθονῆς. Ἑρμ. οὐ φέρεσθαι Λυ-
δὸς, ὃ Χάρων, πῶν παρρη-
σίαν, καὶ πῶν ἀλκίαν τῶν
λόγων, ἀπ' ἀξίον αὐτῷ δε-
κῆν τὸ πρᾶγμα, σφύης ἄνθρω-
πος; ἔω ποτὶς σαρ, τὸ δ' πι-
εσάμην ἰλουθίως λίγων;
μυμνίσιν δ' οὐ μὲν μικρὸν ἔ-
περον ἔω Σόλων; ὅταν αὖ-
τὸν δέξῃ ἀλόντα, ἐπὶ πῶν πον-
εῖν τῷ Κυρὶ ἀναχθῶσ.

ἢ χρυσ

quod post Solonis recordabitur: nimirum quando eum à Cy-
re capivim, in constructum rogam oportebit conscendere.

SOL. Dii meliora velint,
quàm ut hæc hoc modo fiat.
Verùm tu hæc via videris
ferrum auro nobilius fate-
ri. CROES. Ferros ergo
lateres Deo me consecrare
iubes, aurum autem reuo-
care? SOL. Neque ferro
ille indiguerit, sed siue æs,
siue aurum dicaris, alijs fac-
tè futuram prædam ac pos-
sersionem suspenderis, & id
quidem aut Phocensibus,
aut Boeotijs, aut Delphis in-
psis, aut etiam prædoni ali-
cui tyranno. deus autem an-
rificees tuos planè nihil mo-
ratur. CROES Semper
tu quidem divitias mihi in-
uides, & oppugnas. HER.
Non fert delicatus hic Ly-
dus, ô Charon, verborum
& libertatem, & verita-
tem: quin ei peregrina qua-
dam res & nova videtur,
hominem obscuro loco na-
tum, ac pauperem, ea
quæ urgeant, intrepidè di-
cere. Atqui haud ita mul-

Nam

ἔπειτα ὅτ' τῆς Κλωθῆς πρὸς τὴν
ἀναγινωσκούσης, τὰ ἐκάστῃ
ἐπιτεκλωσμένα, ἐν οἷς καὶ
ταῦτ' ἐξήρατο, Κροῖσσον
μὲν ἀλῶνα παρὰ Κύρου, Κύ-
ρον δὲ αὐτὸν ἵπ' ἐκνεύσας τῆς
Μασσαγίτιδος ἀφθανῆν. ὁ-
ρᾷς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ
τοῦ ἵππου τοῦ λαοῦ ἐξελάν-
θουσαν; Χάρ. νὴ Δία. Εὐμ.
Τάμνεις ἐκείνη ἐστὶ, καὶ τὴν
κεφαλὴν γὰρ ἀρτεμοῦσα τοῦ
Κύρου ἔντη, ἵς ἀσπὸν ἱμ-
βαλὼν πλήρη αἵματι. ὁρᾷς
δὲ καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ, τὸν
νιανίσκον; Καμβύσης ἐκεί-
νός ἐστι. οὗτος βασιλεύσας
μὲν τὸν πατέρα, καὶ μυ-
ρία σφαγὰς ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ
Αἰθιοπίᾳ, τὸ πλεοναῖον μα-
ναὶς ἀφθανᾷται, ἀρτείνας
τὸν ἄπιν. Χάρ. ὦ ποταῦ
γίλωτ. ἀλλὰ νυνὶ τίς ἀρ-
αυτοὺς προσβλήσας οὕτως
ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων;
ἢ τίς ἀντιστάσει, ὥς μὴ
ἐλπίον οὗτος μὲν ὡχράλως
τῷ ἵππῳ. οὗτος δὲ τὴν κεφα-
λὴν ἐξῆ ἐν ἀσπὶ αἵματι;
ἐκείνῳ

Nam quæ cuique Parca-
rum fuso sint decreta, ipsam
Clotho nuper legentem au-
diui, in quibus & hæc erant
scripta: " Cræsum quidem
à Cyro captivum duci, i-
psam arietem Cyrum à Mas-
sagetis de illa necari. Vi-
dén' Scythicam illam fœ-
minam candido vehementem
equo? CHAR. Per Iovem.
MERC. Tomyris est, quæ
sua ipsius manu Cyri caput
destruncatum in vitrem cruo-
re reſertum intudet. Sed
& filium Cyri vides adole-
ſcentem? x Cambyſes ille
est. Is patre deſuncto in im-
perium ſuccedet. Ac ubi mil-
le modis errarit & in Lys-
dia, & in Aethiopia, tan-
dem inſania correptus, oc-
ciſo à ſe Api, migrabit è
vita. CHAR. O' riſum in-
exhaustum. Sed numquid
vel aſpicere ſuſtineat ipſos,
aded ſibi præ cæteris pla-
centes? aut etiam cui cre-
dibile videri poterit, illum
ſcilicet paulò poſt fore ca-

ptivum, hūc autem caput in vitre ſanguine pleno habiturum?

ἰκάνῃ ὃ τίς ὄντι, ὦ Ερμῆ, ὃ
 πλὴν πορφύρεον ἱφιστεῖδα ἱμ-
 πτορπημένος, ὃ τὸ διαδύμα,
 ὃ τὸν διαλύλιον ὃ μάχηρ
 ἀναδίδωσι, τὸν ἰχθυῶν ἀνα-
 τιμῶν νήσῳ ἐν ἀμφιρρύτι;
 βασιλεὺς δὲ τις ὄντι αἶνα.
 Ερμ. ἔστι παρὰ δῆς, ὦ Χά-
 ρων, ἀπὸ Πολυκράτην ὄρας
 τὸν Σαμίωρ τύραννον, πα-
 ρουσίαμονα οἰόμενον ἔν.
 ἀτὰρ καὶ οὗτ' αὐτὸς ἐπὶ τοῦ
 παριῶντος οἰκίτη Μαίαν-
 θρις προδοθὲς Ορουίτη τὸ Γε-
 γράνη, ἀνασκοποιομένης,
 ἄβλι' ἐκπεσὼν ὡδαιμος
 νίας ἐν ἀκαρῇ ἤ γόνυ. καὶ ταῦ
 τα γὰρ ἔκ Κλωθῆς ἐπέκασε. Χά.
 ἔστι, ὦ Κλωθῆ, ἡλικῶς καὶ
 αὐτῆς. ὦ βελτίστη, καὶ τὰς λι-
 φαλὰς ἀπότημεν, καὶ ἀνασκο-
 πόμη, ὡς ἀδῶσιν ἄνθρωποι
 οὐκ ὄντες. ἐν τοσούτῳ δὲ ἱπα-
 ρίδωρ, ὡς ἂν ἀπ' ὀχλοτέρων
 ἀλγανότερον λοταπισόμε-
 νοι. ἐγὼ δὲ χαλάσομαι. τότε γνω-
 εῖσας αὐτ' ἐκασον θυμὸν ἐν
 τῷ σκαριδίῳ, μή τι πορφυεί-
 δα,

τὸ quod ad me attinet, quemcunque horum nudum in nau-
 igio agnouero, eum maximè ridebo, quando neq purpuram
 neq

At quidnam is est, ὃ Mercuri,
 cui pallam purpuream fibu-
 la neēit, quem corona ador-
 nat, cuiq coccus piscis ven-
 tre dissecto annulum exhibet?
 in gente mari septa rem-
 gis se nomine iactat? MER-
 Belle, ὃ Charon, quod inter-
 rim occinis: ceterum ΥΠΟ-
 lycratem Samiorum tyrannum
 vides, qui ipse se modis
 omnibus felicem putat: ve-
 rum ὃ hic tandem ab asii-
 stente famulo Mæandrio Ο-
 ræτæ satrapæ prodicus, in
 crucem suffigetur. Miser san-
 nè, qui vel temporis momen-
 to ex vniuersa felicitate ex-
 eiderit. Nam ὃ hæc nuper
 ex Clotho audiui. CHAR.
 Præclare, ὃ Clotho, ita ὃ in-
 psoi in crucē suffige, ὃ eor-
 um capita generosè detrun-
 ca, quò se homines tandem
 agnoscant, sed ὃ tuo bene-
 ficio in sublime adeò ferans
 tur, nimirum ut postea quan-
 tò aliori ruina, tantò gra-
 uiori dolore decidat. Porro

ἅμα, μὲν τι ἄρα καὶ κλίνῳ χυ-
σῶ κομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ
μὲν τότῳ ὅδ' ἐξεί. πλὴν δὲ
πληθύν, ὃ Χάρων ὁρᾷ, τοὺς
πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πωλε-
μοιῶντας, τὸς δικάζομένους,
τοὺς γιγρῶντας, τοὺς δια-
ναίοντας, τὸς προσαιτῶντας;
Χά. ὁρῶ ποικίλῳ τινα τύρ-
βῳ, καὶ μισῶντα χαλῆς τὸν
βίον, καὶ τὰς πόλεις γὰ αὐτῶν
ἐοικῆσας τοῖς σμύλῳσι, ἐν οἷς
ἅπας μὲν ἰδίῳ τι κίνητον ἐ-
χέ, καὶ τὸν πλησίον ἐκτρέφει. ὁ-
λίγοι δὲ τιντῶν, ὥσπερ σφῆκες,
ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸν ἅπαν-
τα δίκην. ὁ δὲ πικρὸς τῶν
αὐτοὺς ἐκτὰ φανούς οὐ-
τ' ὅλῳ, τῆς αἰσίου; Ερ.
ἐκπιδίς, ὃ Χάρων, καὶ δια-
ματα, καὶ ἄνοια, καὶ ἰδοναί,
καὶ ἐλαργυρία, καὶ ὀργαί,
καὶ μίσῳ, καὶ τὰ τοιαῦτα.
τούτῳ δὲ ἡ ἄνοια μὲν ἐκ-
τῶ ξωαναμίμικται αὐτοῖς,
καὶ συμπολιτεύεται γὰρ οὐ
δια, καὶ τὸ μῖσ' ὃ, καὶ ἡ ὀργή,

neq; regium capitis tegmen,
deniq; neq; solium secum ad-
ferat aureum. MER. Et
horum quidem fortuna sic
se habebit. Sed & vastam
quandam multitudinem vi-
des, atque ex hac alios nauis
ganteis, alios bella gerenteis,
alios in foro litiganteis, alios
terram aratro proscindenteis,
alios faceranteis, pos-
tremo alios mendicanteis?
CHA. Turbam quandam
video variam ac promiscuā,
& vitam perturbationū ple-
nam. Ad hæc ciuitates con-
spicio apum examinibus si-
miles, in quibus proprium
quendam peculiarēque sin-
guli habent aculeum, quo si-
bi vicinos pungunt. Quidam
autem ex ipsis velut crabro-
nes, aguntque feruntque im-
becilliozem, ac viribus infe-
riorem. At agmen illud quod
ex improviso ipsos circum-
uolitat, quid est? MER.

καὶ Spes, ὁ Charon, & metus,
& amentia, tum voluptas, auaritia, ira, odium, atque id
genus alia. Ex his autem ignorantia infima turba est
permixta. Atque in eadem cum ipsis rep. degit ira, odium,

καὶ ἡγοτυπία, καὶ ἀμαθία,
καὶ ἀρεία, καὶ φιλαργυρεία.
ὁ φόβος δέ, καὶ ἐλπίδων
ὑπεράνω πιτόμενοι, ὁ μὲν
ἐμπόλων ἐκπλήττει ἐνίοτε,
καὶ ὑποπλάσσει ποιεῖ. αἰδ'·
ἐλπίδος ὑπὲρ κινεῖται αἰσ
ρούμεναι, ὅπου ἂν μάλιστα
οἴκται τις ἐπιλήψιασιν αὐτῶν,
ἀναπλάμναι οἴχοντα,
ἐκχλώτας αὐτοὺς ἀρλιπύσ
σαι, ὅπου καὶ τὸν Τάνταλον
καὶ πᾶσιν ὄρεσι παρὰ τοῦ
ὑδατος. ἔνθ' ἂν ἀντίοις, κα.
τόψ' καὶ Μοίρας ἄνω ἱπ
κλωθούσας ἐκαστὸν τὸν ἄνθρωπον,
ἅφ' οὗ ἄρ' ἵσθαι ζυμε
βίβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν
νημάτων. ὁρᾷ, καθάπερ
ἀράχνιάν τινα καταβαίνον.
ταῖς ἐκαστὸν ἀπὸ τῶν ἀρά
κων; Χάρ. ὁρῶ πάντων λε
πτῶν ἐκαστὸν νῆμα ἐπιπλε
μένον· καὶ τὰ ποτὰ, τὸ μὲν
ἐκένω, ἐκένω δ' ἄλλω. Ερ. ἡ
κότως, ὅ πορθμῶν. ἄμαρτι
ῶν ἐκένω μὲν παρὰ τοῦτον
φονεύσας, τούτῳ δ' ἔτι ἄλλ.

καὶ

illi ab hoc, huic autem ab alio.

emulatio: tum & imperitia,
hesitantia, avaritia. A Por
ro metus & spes ipsos super
uolantes, ille quidem hor
rorem incutit, aliquando ve
ro tantum trepidare facit:
hæ autem supra caput in al
tum vergentes, ubi quispiam
apprehendere conetur, in
sublime volantes aufugiunt,
illis inhiantib. relictis: quod
ipsum & Tantalum apud
inferos ab aqua pati vides.
Quod si aciem intenderis,
conspicies in alto & Par
cas ipsas expenso singulis
adnere tenuia quedam fi
la, quibus uniuersum mor
taliū genus subnixum de
pendet. Vidē quasi quos
dam araneorum nexus ab
ipsis fasis in singulis demis
sos? CHA. Equidem fi
lum ut plurimum admodum
tenue ac fragile cuiq; è sub
limi innexum video, hoc
quidem illi, illud verò ali
i. MERCVR. Rectè vi
des, ὁ portitor. B Nam ab
ipso fato imminet interitus,

ius,

αὐτὸ καὶ κληρονομῆσαι γὰρ τὸν
μὴ ἰκάνει, ὅτε ἂν ἡ μικρότε-
ρον τὸ νῦμα, ἰκάνον δὲ αὐτὸ τῶ-
ν τοῖον δὲ γὰρ τι ἡ ἐπιπλο-
κὴ ἀγνοῖ. ὁρᾷς δὲ ὅρ' ἀπὸ λῆ-
πτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας,
καὶ οὗτοι μὴ ἀνασπαώεις
ἄνω, μετ' ὁρᾷς, καὶ μετὰ μι-
κρόν κατὰ πτωχόν, ἀπὸ ῥα γὰρ
τὸ τὸ νῦμα, ἰκάνον μὴ κί-
νῃσι πρὸς τὸ βάρος, μὴ
γὰρ τὸ φόρον ἰσχυράσιν, οὐ-
τὸ δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς ἀωρεῖ-
ται, ἢ καὶ πῶς, ἀποφθα-
ρεῖται, μόλις καὶ τοῖς λῆ-
πτοις ἰκάνοντες τὸ πῶς
μαλ' ὅτι. Χά. παγγίλοια ταῦ-
τα, ὦ Ερμῆ. Ερ. καὶ μὴ δὲ
ἡ πᾶν ἔχοις ἂν κατὰ πῶς ἀξί-
αν, ὅπως ἐστὶ κατὰ γίγναται, ὦ
Χάρων. καὶ μάστιγα αἱ ἄρα
σπεύδου αὐτῶν, καὶ τὸ μεταξὺ
τῶν ἐλπίδων οἰχόμενοι, ἀναρπά-
σους γιγνομένους ὑπὸ τῶν βελτί-
ων θανάτων. ἄγγιλοι δὲ αὐτῶν καὶ
ὑπερίστανται μάλα πολλοί, ὥς ὅ-
ρᾷς· κίπιοι καὶ πυρὶ τοῖς, καὶ
φθοῖ, καὶ περιπνευμονίᾳ,

ius, cuiuscunque filium fra-
gilius fuerit : rursus autem
illum huius. tale enim quid-
dam connexio illa porien-
dit. Vides ergo cunctos à
tenui filio suspensos. Atque
hic quidem ex ipsis in altum
subractus, sublimis est : ve-
rùm paulò post, ubi ponderi
tanto sustinendo non am-
plius par fuerit, filo dirupto
decidens, ingentem excita-
bit strepitum. C Alius au-
tem, qui paululùm tantùm
D à terra fuerit subductus,
tamen si cadat, citra tamen
strepitum iacebit, adeò ut
ruinam vix ipsi exaudiant
vicini. CHA. Nîmis quàm
ridicula sunt hæc, ô Mercu-
ri. MER. Atqui ne verbis
quidem ullis pro dignitate
consequi possis, quàm sint ri-
dícula maximè ardua ipso-
rum studia, & quòd nonnun-
quam interea dum multa spe
aluntur, intereunt, ab optima
scilicet morte arrepti : cuius
nuncij & ministri, ut cernis,

admodum sunt multi, puta febres tum feruidæ, tum frigidaæ
(Latini veteribus quercere dictæ) tabes, pulmonia &c.

ἂ ἄρτι ἐπιθὰς τ' ὄροφον ἀ-
 πίοι, ὡς κληρονόμῳ κατὰ λη-
 πῶν ἀπολαύσῃ, αὐτὸς μὴδ'
 ἀπενύσας ἀθλῖος ἐν αὐτῇ; ἴ-
 πῃν ὅ μὴ γὰρ ὁ χαίρων, ὅτι
 ἄρ' ἔργα παύσας ἔτι κεν αὐτῷ ἡ
 γυνή, καὶ φίλος δὲ τῷ ἐσθλῶν,
 καὶ τὸ νοματὶ πατρὸς τιθίμην
 ὅ, εἰ ὑπὸ τῷ, ὡς ἐπὶ τῆς γι-
 νόμην ὅ ὡς τιθίμην, αὐτῷ
 ἄρα ἂν σοι δοκῇ χαίρειν ἐπ'
 αὐτῷ γυνομένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴ-
 τιον, ὅτι τ' μὲν ὑπὸ τῷ ἐσθλῶν ἐπὶ
 ὡς παύσας ἔτι κεν αὐτῷ ἡ
 ἀθλῖος πατὴρ, τῷ Ολύμπῳ
 νυκτικῶς τὸν γέγονα δὲ
 τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παύσας
 ἔχ' ὅρα, οὐδ' οἶδ' ἂν ἀφ' οἷας
 αὐτῷ κρόκης ἐκρίματο. τοὺς
 μὴ γὰρ περὶ τῶν ὅρων δὲ
 φερόμενος ὅρα, ὅσοι αἰσὶ, καὶ
 τὸς ξυγαλόντας τὰ χεῖμα-
 τα, ἔτα περὶ ἀπολαύσαι ἀν-
 τῶν καλεμένων ὑφ' ἂν ἔπορ,
 ἐπὶ τῶν ἀγγέλων τε καὶ ὑπὸ
 ρτ'. Χά. ὅρα πάντα ταῦτα,
 καὶ περὶ ἐμαυτὸν ἐν ἡννοῶ, τί
 τὸ ἔδ' αὐτῷ παρὰ τὸν βίον,

ἢ τί

ministris auocantur. CHA. Video isthæc omnia & me-
 cum ipse cogito quidnam sit eis in vita iucundum :

ant

iamdudum fastigium impo-
 fuerit, decessurum, domo ita
 re. ista heredi, ut is fruatur,
 ipse autem miser ne semel
 quidem in ea carnet. Iam
 qui stirpe virili auctus, con-
 iunio excipit amicos, patris
 nomen, nempe suum, puero
 imponit : si præsciret pue-
 rum septem annos natum e-
 moriturum, numquid ob pro-
 lem sibi videretur gaudio fer-
 ri tam immodico. Verum
 in causa est, quod in eum quis
 dem intuetur, cui in filio res
 prosperè cadunt, cui patrem
 esse contingit vel athletea, vel
 eius qui vicerit olympia. Vi-
 cinum autem, qui natum cre-
 mandum effert, non inspicit,
 neque nouit quo funiculo
 quamque tenui sibi sit suspen-
 sus. Quin & eorum qui de
 finibus digladiantur, quan-
 ta sit turba vides : & quam
 multi coaceruent pecunias,
 qui tamen antequam ipsis
 frui liceat, ab imminenti-
 bus quos dixi tum nuncijs tum

ἢ τί ἐκείνο ἴσῃ, οὐ σφόδρα μοι
ἀγαπακῆσαι. Ερ. ἦ γάρ τὸς
βασίλειας ἴδῃ τις αὐτῶ, οἷον
ὠδωμονίεσσι τοῖς ἄνω δοκοῦν-
σιν, ἔξω τ' ἀδελφάων, καὶ ὡς φῆς,
ἀμφιβόλῃς τ' τύχης, πλεῖστα τῶν
ἡδίων τὰ ἀνταρὰ ἐνείσκη πε-
σόντα αὐτοῖς, φόβος καὶ ταρα-
χὰς, καὶ μῖσος καὶ ἐπιθυμία, καὶ
ὄργη καὶ βολακαίαις· τοῦτοίς
ἢ ἀπαντῶν ξύχασιν. ἰὼ πύ-
θῃ καὶ νόσσοι, καὶ πάθη, ἔξ ἴσοτι-
μίας ἀνελθὼν ἄρχοντα αὐτῶν.
ὅπου τὰ ἔσθλην πονηρὰ, λογι-
σθῶναι καιρὸς οἷα τὰ τ' ἰδιω-
τῶν ἄρ' εἴη. Χά. ἰθὺ λω γοῶ
σοι, ὦ Βερμῆ, ἀπὲρ ὅτινι τοῖς
κῆραι μοι ἰδοξαμοὶ ἄνθρω-
ποι, καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶ. ἦ δ' ἔ-
ποτ' ἐπομφόλητας ἐν ὕδατι
ἰθὺάσω, ἢ πρὸς τινι ἡλι-
ράλλοντι ἀνισαμύνας, τὰς φν-
σακίδας λίγω, ἀφ' ὧν ξίωας
γάρ; ὁ ἀφ' ὧν ἐκένωρον δύνω
αἱ μέγ' ἵν' ἐμικρά εἴσι, καὶ αὐ-
τίκα ἐκράγησαι, ἀπ' ἐσθ' ἡσάρ-
αυτ'

aut quid tandem sit illud quod
spoliati tantopere stoma-
chentur. MERC. Quin-
etiam si ipsorum reges, quos
vel omnium felicissimos es-
se apparet, introspiciat qui-
spiam diligenter: nimirum
præterquam quod instabi-
li & ancipiti fortuna ludo
iactantur, inuenerit eis in-
haerere tristitia longè plura
iucundis: tot timoribus,
tot turbis, tot odijs, tot in-
sijs, tot iris, tot adulationi-
bus miseri illi inuoluuntur.
Prætermitto & luctus,
& morbos, tum & affectus.
qui ex æquo tum vulgo &
his dominantur vsque adeò,
ut non minoris fuerit &
temporis & negotij, horum
hic recensere mala, quàm
& priuatorum. CHA. Ti-
bi ergo, ô Mercuri, dicere
nolo, cui nam mortales Es-
similes mihi videantur, atque
que horum vita omnis.

¶ Vidistis aliquando bullas illas in aqua, torrente aliquo
cum strepitu scaturiente existentes? Tumores illos infla-
tos dico quibus cogitur spuma. H Earum sanè quedam
sunt parvæ & exiles, quæ iam statim dissolutæ evanescunt.

Alia

ἄλλ' ἐπὶ πλὴν διαρκῆσι, καὶ
προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν
ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμε-
ναι, ἐμίζισον ὄγκον ἄρουν-
ται, ἕτα μὲν τοὶ κᾶκῆναι
πάντας ἐξιρράγῃσι ποτι-
οὖν ἢ οἶόν τι ἄλλως γινώ-
σκει. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπων
βίος. ἅπαντες ἐπὶ πνώμα-
τι ἐμπεφυσγμένοι, οἱ μὲν
μάζους, οἱ δ' ἐλάτους. καὶ οἱ
μὲν ἐπιτοχόνοιον ἔχουσι καὶ
ἐκύμορον τὸ φῦσμα, οἱ δ'
ἅμα τῷ ξυστῆναι ἱκανώσαντο.
πᾶσι δ' ἔν ἀπρὸρραλῶναι ἀ-
ναγκῶν. Ερ. οὐδὲν χά-
ρον οὐ τοῦ Ομήρου ἔχασας,
ὦ Χάρων, ἔς φύποις τὸ γί-
νῃ αὐτῶν, ὁμοιοῖ. Χά. καὶ
τοιούτοι ὄντες, ὦ Ερμῆ, ὁρᾷς
οἷα ποιοῦσι, καὶ ὡς φιλοτι-
μοῦνται πρὸς ἀπᾶλους ἀρ-
χῶν πέρι, καὶ τιμῶν καὶ κλισίων
ἐμπεφωμένοι, ἅπαντες
καταλιπόντας αὐτοὺς δει-
σὶν ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας, καὶ
καρὸν παρ' ἡμᾶς. βούλη δ' οὐκ,
ἐπεὶ περὶ ἐφ' ὑψηλοῦ ἵσμεν,
ἀνα-

Alia verò diuiniū duranti,
at quæ alijs ad se coactis ve-
hementer inflantur, ac in
maximum surgūt tumorem.
tandem & hæ dissoluantur
omnino, pereuntiq. neque e-
nim secus fieri poterit. Hæc
tibi hominum vita. Singuli
flatu tumescunt, ita ut alijs
sint maiores, alijs autem mi-
nores. postremò alijs quidem
momentaneam, moxq. defici-
entem sentiant inflationē:
alijs verò prius deficient,
quàm omnino constituantur.
At omnes destrui & euane-
scere necesse est. MER. Nis
hil tu quidem infelicius ho-
minum naturam similitudin-
e expressisti, quàm vel ipse
Homerus, qui vniuersum
mortalium genus, arborum
folijs comparat. CHA. At
cùm tam fragilis sit eorum
conditio, vides tamen ut in-
uicem auidè contendant pro
imperijs, pro honoribus,
possessionibusq. certando:
cùm tamen ipsos, vniuersis

his posse relictis, unico tantum obolo onustos ad nos veni-
re oporteat. Vis igitur, quoniam in edito consissimus loco,
quàm

ἀναβοήσας παμμίγυθον παρ-
 ρανίσω αὐτοῖς, ἀπὶ χιῶν μὲν
 τῶν ματαίων πόνων, [ἦν δὲ
 ἀπὸ τῶν θάνατον πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν ἔχοντας, λίγων δὲ μά-
 λωσι, τί ἴσπερ ἀκατὰ πρὶ ταῦ-
 τα; παύσασθι λάρνοντες· ἔ-
 ρ' ἴς ἀνὴρ βίωσιν, ἔθρ' τῶν
 ἐν αὐθιγα σιμνῶν αἰδιόρ' ἔθρ',
 ἔθρ' ἄρ' ἀπ' ἀγοί τις αὐτῶν τι
 ξυῖ αὐτῷ ἀφθάνειν. ἀπ' ἀ-
 νάγκη τὸν μὲν γυμνὸν οἴχε-
 σθαι, τὸν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀ-
 γρὸν καὶ τὸ χρυσίον ἀνὴρ ἄλ-
 λων ἔνν, καὶ μεταβάλλει τοὺς
 δισπότας. ἂ ταῦτα καὶ τὰ
 βιωῶτα ἐξ ἱππικῶν ἰμβούσαι-
 μι αὐτοῖς, ἔκ' ἄρ' οἷδε μίγ' αὖ φε-
 ληθῆναι, τὸν βίον μὲν σωφρο-
 νείνους ἄρ' ὑπὸ τῶν παραπο-
 λῶν; Εἰ. ὦ μακάριε, ἔκ' οἶδα
 ὅπως αὐτὸς ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀ-
 πάτη [ἐξ] ἡθάρμοιο, ὥς μὲν δὲ
 ἄρ' ὑπὸ πάντων ἐστὶ ἀγνοίη θλῶσθαι
 αὐτοῖς τὰ ἄλλα, τοσούτω κηρῷ
 ἔδυσαν αὐτὰ, οἷόν περ ὁ-
 λυσσίνους

quàm possum magna voce
 acclamando eos adhorter?
 primum quidem, ut à cona-
 tibus & stultis & vanis ab-
 stineant: deinde ut mortem
 semper præ oculis habentes,
 hunc vitæ cursum transi-
 gant, in hanc sententiam ver-
 ba proclamans: ΚΟ' stul-
 ti, quid tanto studio in his
 rebus molimini? Desistite à
 laboribus, neq. enim perpe-
 tuò viuetis. Nihil ex his quæ
 hic præclara habentur, perpe-
 tuum est: nec aliquid isto-
 rum, quum moriendum est,
 secum auferre quispiam po-
 terit. Quin necesse est homi-
 nem quidem (quisquis is tan-
 dem fuerit) nudum abire,
 domum autem atque agrum
 & aurum in aliorum transi-
 re manus, semperquæ domi-
 num mutare. Hæc atque
 eiusmodi alia si vnde exau-
 diri possint, ipsis inclamarè,
 ἀνὸν putas vitæ eorum ma-
 gna fore utilitati, ita ut etiam prudentiores longè inde fieri
 queant? MER. O' beate, nescis quàm fortiter eos L. tum
 ignorantia tum error occupauerit, adeò ut eorū aures ne tere-
 bro quidē ampliùs aperire queas. Tantq. obturātis cera, hand
 aliter

Δυσσύνες τὸς ἱταύρους ἰδρασι,
 διδὲ Σαρλώων ἀκροάσιως.
 πόθεν ἔρ' ἄν' ἱκάνοι δυνάμει.
 ἔρ' ἀκῶσαι, ἢ κ' ἡ σὺ κικραγὼς
 διαρράγῃς; ὅπερ γὰρ παρ' ὕ-
 μιν ἡ λήθη δυνάσται, τὸ δ' ἐν-
 ταῦθα ἡ ἀγνοία ἐργάζεται.
 πηλὴ ἀπ' αἰσῶν αὐτῶν ὁλὸς
 γοί, ὃ παραδιδιγμένοι τ' κη-
 ρδὸν ἐς τὰ ὄτα, πρὸς τὴν ἀλὴν
 θαλρ' ἀπκλιναντων, ὃς δ' ἐν δὲ
 δορκότῳ ἐς τὰ πράγματα,
 καὶ κατεγνοκότις οἷά ὄντι.
 Χά. ἔκ' ἐν ἱκάνοις γὰρ ἱμβόα-
 σσάμην; Ερ. πινετὸν τοῦτο
 λίγα μ' πρὸς αὐτὸς, ἃ ἴσασιν.
 ὅρ' ἔσ' ὅπως ἀποσάντις τ' πολε-
 λῶν, κατὰ γλῶσσι τῶν γιγνο-
 μένων. καὶ ὃ δ' αμῇ ὃ δ' αμῶς ἀ-
 φηκονταὶ αὐτοῖς, ἀπ' ἀδύλοι
 αἰσι, δρασμὸν ἢ δ' κ' βελούουσι
 παρ' ὕμῃς ἀπ' ἑβίς; καὶ γὰρ καὶ
 μισθῶναι, ἐλπίχοντις αὐτ' τὰς
 ἀμαθίας. Χά. εὖ γι, ὃ γυνά-
 δαι. πηλὴ πάντων ὁλίγοι αἰσῶν,
 ὃ Ερμῆ. Ερ. ἱκανοὶ καὶ οὗτοι.
 ἀπ' ἀκατίωμιρ ἢ δ' η. Χά. ἔρ'
 ἔτι ἐπὶ πόθεν ἀδύνοι, ὃ Ερμῆ,

CHA. Belle, ô généreux vos: tamesi, ô Mercuri, admo-
 dum sunt pauci. MER. Vel hos esse fuerit satis. Sed
 nunc descendamus. CHA. M Vnum adhuc discere deside-

aliter ac sociorum aures &
 Ulysses, veritus ne Sirenum
 cantus exaudirent. At qui-
 nam audire poterint, etiam
 si vocem in tantum inten-
 das, ut rumparis? Nempe
 quod apud vos obliuionis
 fons potest, idem hic præstat
 ignorantia. Quamquam
 sunt in eis & pauci quidam,
 qui quoniam ceram in au-
 res non accipiunt, ad veri-
 tatem ipsam declinant, at-
 que in ipsis rebus cernentes
 acutum, quales sint agnos-
 scant. CHA. Vel illis er-
 go solis acclamare. MER.
 Superuacaneum fuerit, ea
 quæ sciunt, ad eos dicere.
 Vides quomodo à vulgi tur-
 ba semoti, rideant quæ alijs
 faciiliârint? Tum neutiquam
 conuenit ipsis cum vulgo, an-
 deò ut iam nunc appareat,
 ipsos fugam è vita ad nos
 adornare. Verùm omnibus
 odiosi sunt, eò quòd istorum
 imperitiâ redarguant.

καὶ μοι δέξας αὐτὸ, ἐντελὴ
 ἔσθ' ἢ πλεονέχῃσι ποιή-
 κως, τὰς ἀρβύκας τῶν σω-
 μάτων ἵνα κατορύψῃσι, θιά-
 σασθαι. Ερ. ἤϊται, ὦ Χάρων,
 καὶ τύμβους καὶ τάφους καλοῦ-
 σι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ
 τῶν πόλεων ἱκῆνα τὰ χθμα-
 τα ὄρεας, καὶ τὰς σήλας καὶ πυ-
 ραμίδας, ἱκῆνα πάντα νεκρο-
 δοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά ἐ-
 σσι. Χά. τί ἔρ' ἱκῆνοι στεφανῶ-
 σι τὸς λίθους, καὶ χρίσιν μύρρον;
 οἱ δὲ καὶ πυρὰν νύσαντες πρὸ
 τῶν ὀστέων, καὶ βόθρον τινα
 ὀρύξαντες, καὶ σίτεϊ ταυτὶ τὰ
 πολυτελῆ δῶπανα, καὶ ἅς τὰ ὀ-
 ρύγματα οἶνον καὶ μέλικρα-
 τον, ὡς γὰρ ἠγάσσαι, ἐγχέουσιν;
 Ερ. ἐκ οἷδα, ὦ πορβηνῦ. τί
 ταῦτα πρὸς τὸς ἐν Ἀἴδου; πλε-
 ονέχασιν δ' αὖ τὰς ψυχὰς ἀ-
 ναπιμπομένας κάτωθεν. Δη-
 πνῆρ, μίρ, ὡς οἶόν τι, πλεον-
 ἐχόμενας πλὴν κνίσσαν καὶ
 τὸν καπνὸν, πίναν δὲ ἀ-
 πὸ τοῦ βόθρου τὸ μέλικρατον.
 Χά. ἱκῆνος ἔτι πίναν ἢ ἰοδί-
 ας, ὅρ' τὰ κρανία ξυρότατα;

καὶ

huc bibere vel esitare, quorum calvariae sunt aridissimae!

Alqui

rium est, quod ubi docueris,
 perfectam sanè doctrinam
 dederis. nam conuerigisti,
 in qua cadauera reponant
 dum in terram defodiunt.

ME R. Sepulchra, condicio-
 ria & monumenta hæc vo-
 cant. Caterum tumulos illos
 ante orbes vides, tum colum-
 nas, & pyramidas. Omnia
 illa mortuorum sunt rece-
 ptacula, cadauerumq; tenio-
 ria. CH A. Quid ergo

N saxa illi coronat, unguen-
 toq; inungunt? alij præ tu-
 mulis constructio rogo, ac fo-
 uea effossa, sumptuosas illas
 exurunt cenas, & O vinum
 mulsumq; (quantum conie-
 cturis affequi possum) in ipsas
 foueas infundunt? ME R.

Equidem ignoro, ô portitor,
 quid hæc ad eos qui apud in-
 feros agunt, pertineant: ve-
 rum illis persuasum est, um-
 bras ab inferis reduces cœ-
 nare quidem, utcumque li-
 ceat, circum nidorem voli-
 tando, bibere autem è foucis
 mulsum. CH A. Illos ad

καὶ τοὶ γένοιτο ὅτι ἀμύσοι λίγων
τάῦτα, ὅσημίρρα καλᾶγοντι
αὐτοὺς. οἷός οὔρ, ἃ δλίαν
ἄρ' ἔτι ἀνιλθῆν, ἅπαξ πο-
χθόνιοι γινόμενοι, ἐπεί τοι καὶ
παγγέλοια ἄρ, ὃ Ἑρμῆ, ἱπα-
σχον, οὐκ ὀλίγα πράγματ' ἱ-
πῶν, ἃ ἴδ' αὖ κατὰ γαρ μό-
νον αὐτοὺς, ἀπὸ καὶ αὐθις ἃ
σάγαρ ποιομένους. ὃ μάταιοι
τῆς ἀνοίας, οὐκ ἔδότες κλί-
κοις ὁροῖς διακίκεται τὰ νε-
κρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγ-
ματ' α. καὶ οἷα τὰ παρ' ἡμῖν ἴ-
σι. καὶ ὅτι Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ'
αὐτοῦς ὅτι ἀνὴρ. ὅς ἔπαχε
τὴν μὲν.

Εὐδ' ἱπ' ἡμῶν ἱπ' ὅ, κρᾶς
ὡν Ἀγαμέμνων.

Θυροῖτ' ἃ ἱπ' ὅτι τοῦ ὅτι τοῦ
ἡμῶν ἡμῶν.

ἡμῶν ἃ ἡμῶν ὁμῶς ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

Τυμνοί τε ξυροί τε, κατ'
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

ἡμῶν ἡμῶν.

Thersites & similis Thetides formosus Achilles.

Umbrae nam pariter siccae, nudaq; pererrant

Asphodeli campos, confraeto vertice cunctae.

M E R C R.

Atqui ridiculum est me ti-
bi hac dicere, qui quodd
quotidie ipsos deducas, pro-
bè nosti an ubi semel terram
subierint, denuò velut post-
limini iure ad superos re-
meare queant. Quin &
ipse maximè ridicula pateo-
rer, tot negotiis occupatus,
si eos trañciendo non des-
ducere solùm, sed reduce-
re oporteret, si quando vela-
lent bibere. O' stulti, quæ
est hac amenitia? Non scio-
tis, quàm latè distantibus fi-
nibus viuentium & mortuo-
rum res sunt seiunctæ? quid-
que pacto se res habeant apud nos, ubi

P Mortuus est æquæ,
tumuli qui nescit hono-
rem,

Et qui fortitur spectandi
funera saxi:

Atque honor vnus adest
& regi Agamemnoni, &
Iro:

Ηράκλεις, ὡς πολλὰ τὸν Ὀμη-
 ρον ἱπαντῆς. ἀπ' ἱπείρης
 ἀνέμνησάς με, θέλω σοι δῆ-
 ξαι τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον.
 ὅρῳς τὸν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ; Σί-
 γασον ἐπὶ ἱκάνο τὸ Τρωϊκόν,
 ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τίθειαι
 ἐν ᾧ Ροιτέῳ. Χά' ὁ μεγά-
 λοι, ὦ Ἑρμῆ, οἱ τάφοι, τὰς πό-
 λεις τὰς ἐπισήμους ἢ δ' ἡ δαΐδον
 μοι, ἅς κατὰ ἀκρόμεν, πλὴν
 Νίνου πλὴν Σαρδαναπάλης, καὶ
 Βαβυλῶνα, καὶ Μυκῆνας καὶ
 Κλειωνάς, καὶ πλὴν Ἰλίου αὐτῶ.
 ποιοὺς γὰρ μέμνημαι δε-
 πορθεύσας ἱκάνον, ὡς δὲ κα
 ὅλων ἱτῶν, μὴ δὲ νιολκῆ-
 σαι, μὴ δὲ δεψύξαι τὸ σκα-
 φίδιον. Ερ. ἢ Νιν' ὅ μιν,
 ὦ πορθεύ, ἀπόλωλ' ἢ δ' ἡ, καὶ
 ὅ δ' ἱχ' ὅ ἔτι λοιπὸν αὐτῆς,
 ὅ δ' ἂν ἔλθῃς ὅπως ποτ' ἴω ἢ Βα-
 βυλῶν δὲ σοι ἱκάνη ἱσίη, ἢ ἔ-
 π' ἔρως, ἢ ἢ μέγα πειδύλον,
 ὅ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ἱηθῇ-
 μιν ὡς περ ἢ Νιν'. Μυκῆ-
 νας ἢ καὶ Κλειωνάς ἀσχωόμεαι
 δαΐξαι

tot turribus bene munita, quæq; magno illo ambitu est septa,
 haud ita multò possit et ipsa desideranda, quemadmodum
 nunc Ninus. At Mycenæ et Cleonæ me sanè common-
 strare

Papæ? quàm multa ex Ho-
 mero hauris. Sed quia me
 submonuisti, Achilles sepul-
 chrum tibi volo indicare.
 Vides illud quod prope ma-
 re situm est? illic Troianum
 est Sigeum. Eregionè aus-
 tem conditus est Ajax in
 Rhacæo. CHA. Non ma-
 gnifica neque insignia sunt
 monumenta. Verùm cele-
 briorēs vrbes mihi common-
 strā, de quibus infernè tam
 magnifica audimus, Q Ni-
 num scilicet Sardanapali vr-
 bem, Babylonem, Mycenæ
 quoque, tum et Cleonæ si-
 mul, et Ilium ipsum. nam il-
 linc oriundus, multos memi-
 ni trahere, adeò ut totis
 iam decem annis neque na-
 uem subdixerimus, neque ea
 interim refrixerit. ME. Ni-
 nus quidem, ô portitor, iam
 est euerfa, ita ut ne vestigium
 eius sit reliquum, neq; ubi sita
 fuerit olim, facile dixeris.

Babylon autem tibi illa est
 strare

Δῆξαι, σοι, καὶ μάλιστ' ἰλιον.
ἀρπνίξας γὰρ, οἷδ', ὅτι τὸν
Ομηρον κατέλθωρ, ἐπὶ τῇ με-
γαληγορίᾳ τῆς ποίης. πᾶσι δὲ ἀν-
δράσιν πάσαις μὲν ἡσάρ ἀνδρά-
μοις, νυνὶ δὲ τιθνήκασιν καὶ
ἀνδρῶν ἀρπνίξας γὰρ, ὅς πορθε-
ται, καὶ πόλεως, ὡς περ ἀνθρω-
ποι, καὶ τὸ παραδοξότερον,
καὶ ποταμοὶ ὅλοι. Ἰνάχου οὖν
ἐστὶ τάφος ἐν Ἀργεῖ ἔτι κατὰ
λαμπρῶν. Χά. παπὰ τῆς ποί-
ης, Ομηροῦ, καὶ τῶν ὀνομάτων,
ἰλιον ἰπλὸν καὶ ἀνδράγαρον, καὶ
ἐν ἱμῖναις Κλειωνά. ἀλλὰ με-
ταξὺ λόγων, τίς ἐστὶν οἱ πο-
ταμοὶ καὶ ἡσάρ, καὶ περ τίνος
ἀπὸ τῶν φονέων; Ερ. Ἀρ-
γείους ὁρᾷς, ὃ Χάρων, καὶ
Λακιδαιμονίους, καὶ τὸν ἡ-
μιθνήκοντα ἡσάρον στρατηγὸν
Οθρυάδην, τὸν ἐπιγράφον-
τα τὸ πρόπαιον ὡς αὐτοῦ ὄ-
νοματι. Χά. περ τίνος ἡ αὐ-
τοῦ, ὃ Εφμῦ, ὁ πόλεμος; Ερ.
περ τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐν ᾧ μά-
χονται. Χά. ὃ τῆς ἀγοίας,
οἷον

strare putat : omnium verò
maximè Ilium : alioquin, ubi
descenderis, sat scio, praefor-
caris Homerum, propterea
quòd tam magnificis versibus
has nugas decantare non
erubuerit. Veruntamen et
quondam extiterunt felices,
nunc autem mortuae sunt et
ipsae. R Urbes enim, ò por-
titor, perinde ac homines em-
oriuntur : et quod longè
mirabilius, solidi etiā fluminis,
S ita ut Inachi ipsius in Ar-
go ne monumentum quidem
reliquum appareat. CHA.
Vah, quae laudes, Home-
re, quaque superba no-
mina.

Ingens Ilium, ac mœnibus
amplum. Tum structa bel-
lè Cleonæ.

Sed interim dum fabulas
mur, quinam illie dimicant,
et qua pro re se mutuò cas-
dunt? M E R. T Argivos
vides, et Lacedemonios, ò
Charon, atque semimor-

uum Imperatorē Othryadem, suo ipsius nomine tropheum
inscribentem. CHA. At pro quo eis est pugna? M E R. Pro
eo ipso agro in quo pugnant. CHA. O' hominum amentiam,

οἷνε οὐκ ἴσασιμ, ὅτι καὶ ὁ.
 ἄλλω τῷ Πελοπόννησον ἔκα-
 ς· αὐτῶν κλίσσωμαι, μόγις
 ἂν ποδῖσιν λάβοιμ τόπον
 παρὰ τοῦ Αἰακοῦ. καὶ δι
 πιδίον τοῦτο ἄποτι ἄπο
 γιγρῆσουσι, πομπῆς ἐκ
 βάθρων τοῦ προπαιον ἀνασπά-
 σους τῷ ἀρότρῳ. Εἰ. οὕτω
 μὲν ταῦτα ἔσσι. ἡμῆς δὲ κα-
 ταβάνης ἥδη, καὶ κατὰ χά-
 ραν ἀνθίστασθαι αὐτοῖς τὰ
 ἔρη, ἀπαπατήματα, ἐχὼ
 μὲν καθ' ἑσάκτω, σὺ δ' ἐπὶ
 τὸ πορθεῖσθαι. ἔξω δὲ σοι
 μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς νεκρο-
 σολῶν. Χά. εἴνε ἐποίησας,
 ὦ Εὐρῆ, εἰργίτης αὐτῶν ἀναγ-
 γράψῃ. ἀνάμειν δὲ τι σὺ οὐ
 τῆς ἀρετῆς, οἷα ἔσι τὰ τῶν
 παροδωμόνων ἀνθρώπων
 πρᾶγματα, βασιλῆς, πλιν-
 θοι χυσοῦ, ἐκατόμβαι, μᾶ-
 λον· Χάρων δὲ οὐδ' ἔτι
 λόγῳ.

qui haud sciunt se, etiam se
 nunc quisque eorum totam
 Peloponnesum possideat, v-
 niustamen vix pedis locum
 ab Aeaco accepturos. Cam-
 pum autem alias alij colent,
 saepe etiam hoc trophæo per-
 aratrum revulso. MER C.
 Hac quidem hoc modo se
 habebunt. At nos iam hinc
 descendamus, ac montibus
 his in suas sedes repositis re-
 grediamur, ego quidem quò
 sum ire iussus, tu verò ad na-
 vem. Equidem post pau-
 lum veniam et ipse, tibi om-
 narum gregem mecum ad-
 ducens. CHAR. Probè
 fecisti, ô Mercuri, atque in
 eorum album adscribèris, à
 quibus beneficio me affectus
 perpetuò agnoscam: quan-
 do quidem tua ope in hac
 peregrinatione plurimùm
 sum adiutus. V O' qualia
 infelicium hominum studia?

Reges, lateres aurei, magnifica sacrificia, praelia:

Charontis autem nulla habetur

ratio,

GILBER-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

A R G V M E N T V M.

Hic & in Cataplo siue tyranno mira gratia humanæ conditionis miseriæ depinguntur.

a Quid rides.] *Propositio.* b Nam peregrinus cum sim.] *Exhortatio à facili & conditione personæ.* c Remmagitare.] *ῥεμαγῶν.* Qui remo datus haret custos, ut Verg. loquitur. d Quia tu interim.] *A merito & recompensatione.* e Principio ergo.] *Exordium aliud à rei magnitudine ac difficultate.* f Breuiter editiore loco.] *Consilium de capiendo loco unde prospectus pateat.* g Egregius Homerus.] *Locus ad quem allusit, est Il. ἄρ' οὐκ ἂν δόμῳ, &c.* h Non enim ita comparatum est.] *Accedit ad rem & contemplationem omnium quæ in terris vel geruntur vel appetuntur.* i Terram video amplam.] *Breuis hypotyposis terræ.* k Cum quidam ab amicorum.] *Tacta reprehensio per collationem.* l Cæcus Lynceus ille.] *Charon à Mercurio duobus Homericis versibus acutissimos oculos nactus. Vide ea quæ de Lynceo annotauimus in Hermotimo, & in Icaromenippo. Charontem Verg. 6. Aen. describit. Suidas abundè meminit.* m Homericis versibus.] *Digressio de Homeri versibus.* n Carminum vi.] *Ex Odyss. & est locus.* o Milo Crotoniata.] *Nihil aliud Milonis Crotoniatis vires tam famosas fecit, quàm exercitatio assidua, qui taurum in Olympico certamine suis humeris sine fatigatione in humeris gestare per stadij spatium minimè potuisset, nisi lactantem vitulum quotidie portasset. Ex eo enim factum est, ut quantum cresceret vitulus, tantum & Milonis augerentur vires, unde nihil mirum, si idonea tanto oneri ferendo fuerunt.* p Cyrus.] *Primus fuit qui apud Persas regnauit, transfulitq; imperium, capto aho Astyage à Medis ad Persas, de quo multa apud Herodotum & Iustinum habes: quamuis Xenophon alio modo hæc referat. Is non solum potentia & imperio fuit clarus, sed etiam prudentia, consilio, religione, pietate.* q Croesus.] *Lydonum rex fuit opulentissimus: hinc pro ditissimo sæpe ponitur.*

Cuius historia luculenter exponitur ab Herodoto libro primo, & à Pindaro in Olympijs. r Felices quidem.] Locus communis de felicitate, & contra diuitias. s Laterum.] Alius locus, de donarijs consecratis. t Aurum ex Lydia.] Multum auri in Lydia prouenire, receptum est. Hinc prouerbiatiter dicitur, Lydia harena, unde aurum conficitur. Habetur quoque terrarum fertilissima, quemadmodum ex Chrysanthi oratione apud Xenophontem facile colligitur: ἀλλὰ γὰρ ἐνὲς, &c. Enimvero, inquit, postquam non de Syria solum certabimus, ubi riticum est multum, & pecudes, palmaq; fructifera: verum de Lydia quoque, ubi multum vinum, mulia fici, multum oleum, mareq; alluit, per quod plura aduehuntur, &c. u Cræsum.] Profligauit Cyrus Cræsi Lydi copias, illumque captum habuit, de quo Herodotus in Clio & Euterpe. x Cambyses ille est.] Cambyses Cyri filius, Persarum & Medorum rex, qui quantum à patre diuersus fueris, ex historicis facile apparet. Nam sororem contra ius & leges Persarum in uxorem duxit, eamque paulo post peremit. Fratrem etiam Smerdem curauit interfici. Patris regnis Aegyptum adiecit. Sed offensus illorum superstitio-nibus, Apidis, cæterorumque deorum ædes dirui iussit. Ad Ammonis quoque templum expugnandum exercitum misit, qui in Libya deserta arenis obruius, vniuersus interijt. Ipse quoque cum suo se gladio imprudens læsisset, deorum (ut creditur) vlsione, lenissimo ex vulnere mortem oppetiit: qua de re vide Herodotum lib. 2. y Polycratem.] Fortuna. z Sed & vastam.] Communis descriptio studiorum & cupisatatum humanarum, & primò priuatorum: deinde publicarum personarum. A Porro spes & metus.] Spes & metus ut nos afficiunt, vide in Pseudomante, & quæ ibi annotauimus. B Nam ab ipso fato.]

Stat sua cuiq; dies, breue & irreparabile tempus

Omnibus est vitæ — C Alius autem.]

— tolluntur in altum

Vt lapsu grauiore ruant —.

D A terra subductus.] Tolluntur in altum, ut lapsu grauiore ruant. E Tum illud ohe.] Hic neutri generis Aristotulus prapponitur το ἀφθῆσι τεχνικῆς. i. materialiter sumptie sicut & infinitiuis. ut etiam in Rhetorum magistro, & de Medo-
ced e

cede conductis. F Mortales assimiles.] *Vitas hominū bullis similes facit : quarum alie simulatque nate sunt, protinus evanescunt: alie paulō diutius durant : omnes brevissimis quibusdam internallis, alie succedunt alijs. Neque quicquam perfectō potuit excogitari quod melius repræsentares , quàm nihil sit hæc vita nostra, quā nihil fragilius. nihil fugacius, nihil inanius. Vnde homines Homero μὲν ὡς ἄνθρωποι sunt, cito perituri, sicut Iliad. 6. ijdem cum folijs conferuntur, quorum alia ventus humi prostermit, alia virescunt tempore verno. Et hoc sibi vult proverbium ab Erasmo nostro copiosissimè explanatum, huic loco plurimum inferuiens, Homo bulla. Est enim bulla tumor ille inanis, qui visitur in aquis, momento temporis enascens simul, & evanescens. G Vidistine bullas.] Amplificatio per collationem, Homo bulla. H Earum sanè.] Amplificatio per collationem. I Arborum folijs.] Homines arborum folijs similes. K O stulti qui tanto studio.] Commonitio Charontis. L Tum ignorantia.] Ignorantia & error, quibus hominum animi excæcantur. M Unum adhuc discere.] Confutatio opinionis de defunctorum honoribus. N Saxa illi coronant.] *Moris fuit apud antiquos, ut non tantum cadavera vngerent, quò aut diutius servarent ea, aut ne à vermibus depascerentur, sed etiam cippum, cui corollas & sarta imponderent :**

Serta nouercali dederat fragrantia cippo.

Hinc τὸ σαλῶς ἄστει proverbio dictum ab antiquis, quoties morbum capitalem innuebant, & vitæ periculum imminere. Plutarch. in Aristide. Idem Lucianus in Commentario ἀπὸ τοῦ θανάτου. & Virgil. 6. Aeneid. de Miseno:

— corpusque lauant frigentis & vngunt.

pòst Homer. Iliad. 6. O Vinum mulsumque.] *Vino faul- tam laubant. Quidam in lib. 2. Epigr. Vno sibi exhiberi cupit, quæ mortuis præstari solent, ne impensè pereant. Vide Commentarium de Luctu. P Mortuus est æquè.] Omnib. promiscuè moriendum est. Moritur simul & qui sepulchro caret vir, & qui tumbam sortitur: in eadem namque sorte sunt Irus mendiculus, & rex Agamemnon. Καταξὺς pro κατὰ ξυς per syn- wopen. aorist. β. Irus mendiculus celebratus est in Odyss. Homeri.*

ll 5 Vnde,

Vnde prouerbiū factum: Iro pauperior. Agamemnon dux exercitus Græcorum ad Troiam, quā Homerus celebrat in tota Iliade. Q. Ninum scilicet Sardanapali urbem.] Ninus, Stephano, urbs Assyriorum, quā condidit Ninus Beli filius, & primus Assyriorū rex, & Semiramidis maritus. Cives Ninij, Strabo initio lib. 16. De ea Phocylides apud Dionē, Chrysostomus in Borysthenicis orat. 36. R. Urbes enim.] Non homines tantū, verū & urbes, & propē cunctis mori obnoxie esse. S. Ita ut Inachi.] Inachus primus Archiuorum rex fuit, qui Inachis fluuiū nomen dedit, à quo Peloponnesus nobilissima totius Europæ peninsula Inachia dicta est, & Argiui ipsi Inachidae appellati, autore Stephano, cuius verba hæc sunt: Ινάχια, ἡ Πελοπόννησος, Ἰσχυροί τὸ ἄρχοντες Ινάχης τῷ ποταμῷ, τὸ ἰσχυροί Ινάχης. T. Argiuos vides.] Monumenta & gloria rerum gestarum. V. O. qualia.] Epilogus & scopus Dialogi.

SEQUUNTUR ORATIONES,
 QVARVM QVAEDAM ADHVC INTER
 Mortuorum dialogos, & Meretricum: quæ-
 dam adhuc inter Saturnales Epistolas prius
 relatæ fuere: nonnullæ quoque
 Dramaticæ.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η ΠΕ. HERMOTIMVS, Sive
 ἐκ αἰρέσεων. Λυκίου & ne de Hæresibus, id
 Ερμώτιμω. est, Sectis.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Hic Dialogus didacticus est. Disputat autem de felicitate philosophorum, quænam optima sit, & ad felicitatem, quam omnes promittunt, certissimè ducat. Et quia impossibile apparet, ex tam multis, tamque diuersa sentientibus, quid optimum atque verissimum sit,

fit, eligere: tandem concluditur, satius esse non philosophari, quàm frustra ætatem ac operam in eo quod assequi nequeas, consumere. Series dialogi ita se habet. Occasio & exordium ab incessu & habitu Hermotimi Stoicæ philosophiæ sectatoris sumitur, qui quoniam viginti iam annos perpetuos philosophos audierat, neque tamen adhuc mediam ad virtutem viam superauerat, disputationi occasionem & materiam subministrat. Prima igitur quæstio tractatur, quanto omnino tempore opus sit ad virtutem & felicitatem consequendam, Luciano longitudinem illius ut nimiam accusante, Hermotimo autem contrà præmia & mercedem tanti laboris opponente. Atque hoc disputationis proœmio, & quasi quadam sylua præmissa, mox ad principalem quæstionem venit, puta quænam philosophorum secta certissima atque optima sit, & quomodo eadem deprehendi debeat. Ibi Hermotimus Stoicam præferens, eiusque rei rationes quasdam non satis idoneas adhibens, à Luciano deridetur magis quàm confutatur. Idem autem mox totam hanc disputationem quasi de integro orditur. Ac primò quædam virtutis iconem quadam proposita ostendit, cùm multi ad eam sint, qui viam ad illam polliceantur, in tam diuersa turba, tamq; graui causa optimum & certissimum ducem, quærendum atque eligendum esse. Quem cùm alter ex Stoicis sumendum esse rursus diceret, eiusque rei argumentum etiam hinc non satis idoneum afferret, Lucianus per prosopopœiam reliquorum philosophorum, seipsum immeritò causa indicta damnari, ac Stoicis istis recentioribus præponi quærentium, apologiam subiungit. Hermotimumq; reprehendit, qui quos nunquàm cognõrit ac legerit, temerè ad eam damnet. Et hunc locum ita concludit, ut dicat, quoniam in incerto sit quænam philosophandi via alijs præferri debeat, omnes equè relinquendas esse. Hinc varijs similitudinibus utrinq; res agitur, Hermotimo defendente Stoicam viam, & contendente apud vnum aliquem deprehensa veritate,

tate, non esse opus alios ultra consulere : contra autem opponente Luciano, sed apud vnum aliquem nondum inuentam ac deprehensam illam esse, & ob id pariter omnes perscrutandos & cognoscendos esse. Quo obtento, iam & de tempore agitur, quo ad cognoscendos omnes opus sit: quod tam longum præfinitur, vt impossibile videatur vel partem illorum etiam per omnem ætatem ab vno aliquo euolui atque cognosci posse. Rursum igitur quod supra concluditur, quoniam impossibile sit omnes euoluere, & tamen idem necessarium, si veram viam ad virtutem deprehendere velis, satius esse in totum ab illis abstinere. Et hinc quoque ad similitudines deueniunt, Hermotimo contra hanc longitudinem temporis contendente, non esse necesse vt omnium omnia scripta euoluantur, sed ex parte cognosci ac iudicari totum posse: Luciano autem contra negante, nisi si totum idem vni forme sit, & antea aliquando, quale sit, visum ac cognitum fuerit. Nam philosophiam ipsam non vnius generis esse, sed de multis ac diuersis rebus tractare. Post hæc idem alijs quoque argumentis ostendit, difficultatem eligendi & iudicandi tum de ipsis vijs, tum de ducibus & præceptoribus. Deinde vt maximè de via & duce constet, inanem tamen ac vanam spem propositam esse. & hæc multis similitudinibus passim amplificantur. Postremò per fictionem concesso eo, vt Stoicorum optima via sit, testimonio ipsius Hermotimi comprobatur, neminem adhuc illorum inuentum fuisse, qui, quod promitteret alijs, ipse præstitisset. Denique & mores & vitam illorum cum officio & effectu virtutis pugnare: quod & exemplo cuiusdam Stoici præceptoris confirmat. Concludit igitur, philosophandum hoc pacto non esse: id quod
 mox Hermotimus facit, ex pœnitentia
 priore vita atque habitu
 reiectis.

LVCIA

ΣΟΝ, ὃ Ερ-
μότιμι, ὧς βί-
βλιῳ, καὶ τῇ τῷ
βαδισματὶ

σπεύδῃ τι κέραια, παρὰ τὴν
διδάσκαλον ἱπαρχοῦν ἵοις
πας. ἐν γὰρ τοῦ τῷ μεταξὺ
προϊόν, καὶ τὰ χεῖρα δις αὖ
λαβὼν, ἡρῆμα ὑποτονόρῳ, καὶ
τὴν χεῖρα ὧς ἀκέραια με-
τέφρω, ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ
σταυτὶ διατιθέμενος. ἐρώτημα
δὲ, ἢ τί τῶν ἀγύλων σωτι-
θῆς, ἢ σκίμματα ὀφισινοῦ ἀνα-
φροντίσων, ὥς μηδὲ ὁδῶ βα-
δίζων σχολῶν ἄγοις, ἀπὸ ἐ-
ντροῦς ἧης, ἀπὸ σπεύδον τι
πράττων, καὶ ὁ πῶς ὁδῶ βί-
βοις. ἄν τις τὰ μαθήματα Ερ-
μῆ Δι', ὃ Λυκίῳ, τοιούτῳ τι
τὴν ῥῆσιν ὑποτονόρῳ, καὶ ἂν
ἔπει πῶς ἡμᾶς, ἀντιμαχόμε-
μεν ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα.

καὶ

Vantum² cum
ex codice, tum
propter adi stu-
dio coniectu.

ram facere licet, Hermoti-
me, ad præceptorē gradum
maturanti similis esse vide-
ris Volutas verò sedula agi-
tatione inter progrediendum
aliquid in animo, cum ipsa
labia commouere soleas sen-
sim, & tacite submurmuran-
do. Quinetiam ipsam ma-
num iam in hanc, iam in al-
teram partem transfers, quasi
orationem aliquam apud te
digeras. Quæstionem autem
aut alioqui ex obliquis illis
captiunculis quiddam com-
ponis, aut etiam disceptatio-
nem sophisticā comminisce-
ris, ^b ita ut neque per viam
incedens, otium agere susti-
neas, verum semper in negon-

tio seruens & sedulus, nunquam non quidpiam seriæ rei con-
ficias, adeò ut itineris quoque laborem ad disciplinarum exer-
citiū referre soleas. HERC. Sanè per Iouem, Luciane,
tale quiddam est quod dicis. Commodum enim hesternæ dis-
putationis conuersationem, quæq; ille ad nos disseruerat,
singula recogitando inter eundem in memoriam reuocabam.

Aequum

ὅτι μοι ὁ μίτριον ἐκ πομπῆς
ἦδη ἔχον δοκῆς. αἱ γάρ τι
μεινυμαι, σχεδὸν ἔκποισιν
ἐτη ταῦτά δα, ἀφ' οὗ σε ὁδὸν
ἄπο ποιεῖν ἰώρακα, καὶ πα-
ρὰ τὸς διδασκάλους φοι-
τῶντα, καὶ ὡς τὸ πολλὸν ἐς βι-
βλίον ἐπιεικνύοντα, καὶ ἁπο-
μνήματα τῶν σωσιῶν ἀπ-
γραφομένον, ὡχρὸν δὲ ἅπ-
φροντίδων, καὶ τὸ σῶμα λα-
τισκληκόντα. δοκῆς δὲ μοι
ἀπ' ἐκείνου ποτὶ ἀνίστα-
σαι τὸν, ὅτι ὅλ' ἔστιν ἐν
τῷ πράγματι. ταῦτ' οὐκ ὁκο-
πομένη μοι, φαίνεται ἐκ τῆς μα-
κρᾶς ἐπιλήψιας τῆς εὐδαι-
μονίας, ἣν καὶ λίαν θὰς ἡ-
μῶς, καὶ πάσαι αὐτῇ σιωπῶν.
Ερμ. πόθεν, ὦ Λυκίε, ὅς νυνὶ
ἔρχομαι παρακύνειαν ἐς πλὴν
ὁ δόμος; ἀδ' Ἀρετὴ πάντων πόρρω
κατὰ τὴν Ἡσιόδου οἰκῆν, καὶ ἔστιν
ὁ υἱὸς ὁ αὐτὸν μακρὸς τι
καὶ ὀρθίος καὶ πρηνὴς, ἰδρωτὰ ἐκ
ἐλπίον ἔχων ὅτις ὁδοιπόροις.

Λυκ.

Insuper etiā ex labore, quem
mihi non mediocrem iam os-
sum impedisse visus es. Quip-
pe, si rectè cōmemm, hic ser-
mō annus est vigesimus, ex
quo tē nihil aliud rei facere
conspexi, quā praeceptores
frequentātem, & quampluri-
mum libris prono & obstipo
capite intentum, ad hanc dis-
sertationum philosophicarū
commentarios describentem,
semper diutinis curis & cogi-
tationibus pallidum & exue-
co corpore prorsus aridum,
adeo ut somni quoq; parcissi-
mus mihi visus sis. ea tua est
in studijs urgendis frequentia
& sedulitas. Hac itaq; cū
mecum memoria reperierem,
breui fore spero, ut exoptas
tam felicitatem apprehēdas:
atq; adeo, nisi nobis ignaris
imposueris, iam dudum cum
illa conuersatus es. HER.

Undenam hāc animo spem
concepit, ὦ Luciane, qui ad

viam prolato iam primū capite prospicere incipio? Ipsa
porrò virtus, si quid Hesiodo credimus, valdè procul sita est,
ad quam pertingendam vi via est longa, ita non minùs ardua
& aspera, non parū sudoris & laboris viatoribus exhibens.

Lyc.

Λυκ. ἔχ' ἱκανὰ οὖν ἰδρωταί
σοι, ὦ Ερμότιμι, καὶ ὠδοί=
πόρηται; Ερμ. ὅ φημι, ἔδην
γὰρ ἐκάλυψε με πανουδάμο=
να εἶναι, ἐπὶ ὧ ἄκρα φρόνι=
νον. τὸ δὲ νυνὶ ἀρχόμεθα ἔτι,
ὦ Λυκίην. Λυκ. ἀλλὰ τί μὲ γὰρ
ἀρχὴν, ὃ αὐτὸς οὐτ' Ἡσίους
δ' ἡμῖν τοῦ παντὸς ἔφη
εἶναι, ὥς κατὰ μέγαν πλὴν
ἀνοδὸν εἶναι σε ἥδη λέγον=
τα, οὐκ ἄν ἀμάρτωμεν.

Ερμ. ἔδειπ' ἔδ' ὧτο, πάμ.
πολὺ γὰρ ἄν ἡμῖν ἴωυσιν. Λυκ.
ἀλλὰ ποῦ γὰρ σε φῶμεν τῆς ὁ=
δοῦ τυγχάνειν οὐτα. Ερμ. ἰν
πρὶ ὑπαρξίᾳ κατὰ ἔτι, ὦ Λυ=
κίην, ἄρτι προβαίνων βιαζό=
μενον, ὁ λιοθηρὰ ἢ καὶ πραχθα,
καὶ δ' ἄλλ' ἄρα ὀρέγονται. Λυκ.
ἐκδὲν ὁ διδάσκαλός γε τοῦτο
ἱκανὸς ποιῆσαι, ἀνωθεν ἐκ τ'
ἄκρου, καθάπερ ὁ τοῦ Ομήρου
Ζηνὸς, χρυσὴν τινα σφαῖραν κα=
θεύς, τὸς αὐτὸς λόγους, ὑφ' ὧν
σε ἀ=

LVC. Ergo nondum satis
tibi sudatum est, neque satis
cōfectum itineris? HERM.
Mihi quidem non videtur.
nihil enim præpedimento
mihi esse viderem, quò mi=
nùs per omnia felix essem. si
unquam mihi concessum
fuiſſet in summo fastigio
consistere, nunc verò, Lu=
ciane, tantùm adhuc inci=
pio. LVC. 8 Atqui princi=
pium ille ipse Hesiodus, di=
midium totius esse dixit. Is=
taque si iuxta medium te in=
gressum esse dixerimus, for=
tasse non multũ à vero aber=
rabimus. HER. Nullo
modo, ne hoc quidem dixe=
ris, quantumvis multum no=
bis confectũ sit. LVC. Pro=
inde vbi tandem in itinere te
constitutum esse rectè dixe=
rimus? HER. In ipso mon=
tis radice consistentem, ὦ Lu=
ciane, modò porrò ire conan=

tem. Est verò omninò via lubrica & aspera: ac planè eo opus
est, qui manu protensa ascendentem subleuet. LVC. Nun=
quid igitur præceptor tuus ad hoc tibi satis idoneus est, qui=
admodum Iupiter Homericus catenam quandam auream,
ex summo demittens, suas ipsius orationes opinor, quibus
te vide=

ἢ ἀνασπᾶ ἀγλαδί, καὶ ἀνα-
 κρησθὶς πρὸ αὐτόρ τε καὶ τῶν
 ἀρετῶν, αὐτὸς πρὸ πολλῆ ἀνα-
 βιβηκώς. Ερ. αὐτὸ ἔφηθα, ὦ
 Λυκίε, τὸ γιγνώσκον. ὅσην
 γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ, πάσαι ἀνι-
 σπᾶσιν ἄνω, καὶ σωτῇ αὐ-
 τῷ, τὸ δ' ἑμὸν ἔτι ἐνθάδε. Λυ.
 ἀλλὰ θαρρῆν ἔχει, καὶ θυμὸν ἔ-
 χει ἀγαθόν, ἵς τὸ τίλη ὅτι
 ὁδὸν ὁρᾷ, καὶ τῶν ἄνω ὑ-
 δαιμονίαν, καὶ μέγιστον ἐκείνῳ
 συμπροθυμωμένον, πᾶσι δὲ
 τίνα τοι ἐλπιδά ποσάνα, ὡς
 δὲ ποτε ἀναβιβαίης, ἵς
 νῦν ἔκαστος ἐπὶ τὸ ἀκρόν
 ἰσχυρὰς, οἷον μετατῆ μυσ-
 θιατῆς, καὶ Παναθηναίαι.
 Ερ. ὀλίγον φης, ὦ Λυκίε.
 Δὲ δὲ ἵς τῶν ἑξῆς Ολυμ-
 πιάδας; Ερ. καὶ τὸ ὀλίγον,
 ὡς πρὸς ἀρετῆς ἀσκησιν, καὶ
 ὑδαιμονίας ἀτῶσιν. Λυ. μέ-
 γαλον μὲν δὲ Ολυμπιάδας
 πάντως, καὶ πολλῶν ἄνθρωπων
 παύσιον κατανοή τις,

HER. Per exiguum est quod dicis, Luciane. LVC. An post
 quinquennium iam subsequens? HER. Et hoc quidem
 modicum est cum ad virtutem exercendam, tum ad felici-
 tatis possessionem consequendam. LVC. Proinde ad sum-
 mum post decennium, nisi extreme pigri et lenti haberi velitis,

mm

cum

ἀμὲν· ἐν ὅσῳ χρόνῳ δύ-
νασθαι, ὅσον πρὸς ἀπὸ Ηρας
πλείων σηλῶν ἅς ἰνδὸνς ἀ-
πυλῶν, ἅτ' ἰπυλῶν ῥά-
διον. ἀ καὶ μὴ ὡς, μηδ'
ἀν βασιλεῖσι τις, ἀπὸ ἐν τοῖς
ἅξι μίθῳ ἔθνησι περιπλανώ-
μεν. καὶ ὅτι πῶς τινὶ βῆς
λα ὑψηλοτέρῃ καὶ λιδο-
τέρῃ θάλασσῃ ἢ πλὴν ἀκρῶν,
ἐφ' ἧς ὑμῖν ἡ ἀρετὴ οἰκᾷ,
τῷ Αἰγυπτίου ἰκάνης, ὡς ἰν-
τὸς ὀλίγων ἡμερῶν Ἀλεξάν-
δρῳ κατὰ κράτος ἵσταται, Ερ-
μῆν ὁμοιοῦν, ὃ Λυκίῳ, ὃ δ' ἔστι
τὸ πρᾶγμα τοῦτον, οἷον σὺ ἀ-
πάσας, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ κατε-
ργασθῆναι καὶ ἀλῶναι, ὃ δ' ἄρ
μύθοι Ἀλεξάνδρου περὶ ἀλῶ-
σιν. ἀπὸ πομποῦ ἄρ οἱ ἀνιόντες
ἦσαν, νυνὶ δ' ἀνέρχονται ὅτι
ὀλίγοι μάλα ἐρρωμένως, καὶ
πεσέρονται ἐπὶ ποσσὶν, οἱ
μὲν ἐπὶ πάντῳ ὀλίγον, οἱ δ'
ἐπὶ πλείον. ἐπεὶ δ' ἄρ' ἡ κατὰ μέ-
σω πλὴν ὁδὸν γέγονται, πολλοὶ
λοῖς

coniunxerint : quoniam multi qui conscendere moliebantur,
fuerunt iam verò non parùm multi valde foris ascendunt
animo, & proficiunt partim quidem non nimium, partim
verò alius. Ceterum ubi medium iungetis iam autigerim mul-
tis per-

cùm neque tanto tempore ad
virtutis fastigium ascendere
queatis, quanto vnus aliquis
ter à columnis Herculeis ad
Indos vsque haud difficulter
ire atque redire possit, si non
rectà aut citra intermissio-
nem perpetua profectiōne
inter faceret, verùm apud po-
pulos iacentes in medio
paulisper commoratus ob-
erraret. Et quonam modo
tandem credibile est, pe-
tram, supra quam vobis Vira-
tus habitare creditur, alio-
rem decliuioresq̃e esse illa
i Aorna Indica, quæ paucis
in diebus ab Alexandro sum-
ma vi euerfa est funditus ?
HER. ^k Dissimile prorsus
est quod adfers, si Luciane.
neque enim eadem res est
quam tu confingis, quæ iam
in exiguu temporis spa-
cio confici aut capi queat,
non si infiniti Alexandrū
ad vnum omnes suas vires

uis per-

τοῖς τοῖς ἀπόροις καὶ δυσχε-
 ροῖς ἐντυγχάνοντες, ἀρδυσπε-
 τῶσί τε, καὶ ἀνασπρίφουσιν ἀδω-
 μάνοντες, καὶ ἰδρωτὶ ῥέοντες,
 ἢ φέροντες ἢ ἀμάζοντες. ὅσοι δ'
 ἂν ἀστέλας διακαρτέρω-
 σιν, οὕτω πρὸς τὸ ἀπὸρρον ἀε-
 λυνόμενοι, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐν-
 δαμνοῦσι, θαυμάσιόν τινα
 βίον τὸν ποικίλον βιόντες, οἷον
 μύρμηκας ἀπ' ὧν ὕψους διασχο-
 πῶντες τινὰς τὰς ἀπείρους. Λυ-
 παπὼν, ὦ Ἑρμότιμι, ἡλικίης ἡ-
 μᾶς ἀρρώστιας, ὅτε κατὰ τὰς
 Πυγμαίων ἐκείνων, ἀπὸ χαμῶν
 παντάσῃς ἐν ἡμέρᾳ γῆς. ἀ-
 νότως, ὀψηλὰ γὰρ ἡδὴ φρονέας,
 καὶ ἀνωθεν. ἡμᾶς δέ, ὁ σὺρφετός
 καὶ ὅσοι χαμῶν ἐρχόμενοι ἐσθλῶς,
 μετὰ τῶν καὶ θεῶν ὑμᾶς προ-
 σωξόμεθα, ὑπερφυέως γνο-
 μίης, καὶ ἀνελθόντας οἰσά-
 λασσάμεναι. Εἰ. εἰ γὰρ γῆροι.

ὦ καὶ ἀνελθῶν, ὦ Λυκίην,
 ἀπὸ παμπολὺν τὸ ποικίλον.
 quæ sursum sunt, sapis. Nos verò infimæ plebeculæ extrema
 sex, & quotquot per humum repentes sumus, post deos e-
 tiam vos supplicibus votis deueneramus in alio consiliū
 tot, animūque properandi addentes conscendentibus.
 HER. Viam saltem ascendendi facultas vnquam nobis
 daretur: verū multum adhuc viæ conficienda superest.

at perplexi difficultatibus,
 proimus omnia fastidiunt,
 & reuertuntur grauiter an-
 helætes, multoque sudore per-
 fluentes, itineris laboribus
 absteriti. Quicunque autem
 omnibus grauitè superatis
 incommotis & discrimini-
 bus, in finem vsque animosè
 perdurauerint, illi tandem
 ad fastigium vsque conscen-
 dunt, & ex illo felices facti,
 vitam quandam admiran-
 dam per reliquam ætatem
 exigunt, alios quidem mora-
 talium non secus atque fora-
 micas è sublimi contemplan-
 tes. LVC. Παπᾶ, ὦ Ἑρμότι-
 με, quantulos homuncionez
 nos esse ostendis, qui neque
 Pygmæis quidem ipsis nos
 conferre dignaris: sed in
 totum humi repentes, in ca-
 uernis terræ degere confin-
 gis? Non iniuriā alta &

Λυ. ὁμοί ἐκ ἱερῶν ὁπόθεν.
ὡς χόνο παραβαλῶν. Ερ.
ἔθ' αὐτὸς γὰρ οἶδα, ὦ Λυκί
νι, τὰ κεῖναι. ἀπάξω μὲν τοῖ
ἐπὶ πλάω τῶν ἄκροισιν ἱερῶν
ἱερῶν, μὲν ἂν πάντως πε
κὼς ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἱερῶν.
Λυ. Ἡράκλεις, πολλὴ λίγας.
Ερ. καὶ γὰρ περὶ μυγίσων,
ὦ Λυκί, οἱ πόνοι. Λυ. τετὶ
μὲν ἴσως ἀμύθεις, περὶ δὲ
τῶν ἄκροισιν ἱερῶν, ὅτι βιώσῃ
ζωῶντα, πότιρον ὁ διδά
σκαλός. Οὐ καθυπέσχετο, ἔ
μνοντο γὰρ, ἀλλὰ καὶ μαντι
κὸς ὢν, ἡ χηρομολόγος τις, ἡ
δὲ τοὺς Χαλδαίων μυθόδους
ἐπίσαντα; φασὶ γὰρ ἀδύνα
τὰ τοῦ αὐτοῦ. ἔγρη δὲ οἱ γὰρ ἔ
κὸς ἐπὶ τῷ ἀδύνα, ἡ βιώσῃ
μὲν πρὸς τὴν ἀριτῶν, τοσού
τες πόνοι ἀνέχονται, καὶ
ταλαιπωρῶν νύκτων καὶ μὲν
ἡμίραν, οὐκ ἀδύνα ἡ σι
πλησίον ἡδὲ τῷ ἄκρου γι
νόμῳ, τὸ χεῖρον ἐπίσαν,
καὶ ἀσπάσει λαβόμενον τὸ πο
σὶα τῆς μετῆς, num vnquam in humanis agens viriuit am
plexurus sis, tantos labores temerè susciperes, tot perpessis diu
noctiūq; difficultatibus: præcipuè verò cū prorsus ignores, nū
in propinquo summitatis te consistentem imminens Parca, pen

LVC. At tu nondum expo
suis, quanto temporis spa
cio opus sit ut in complexu
virtutis interquiescas. HER
¹ Neque ipse admodum hoc
ipsum exactè calleo, ὦ Lu
ciane: opinor tamen non mi
nūs viginti annis peropu
esse, quibus exactis omnino
me in summo fastigio futurū
esse confido. LVC. O' Her
cules, per longum est quod dū
cis. HER. Siquidem de ma
ximis rebus nobis labor est
propositus. LVC. Portasse
illud verum esse non valde
negauerim. Quid aut̃ viginti
annos adhuc victurus sis,
quonam modo præceptor
tuus certum reddidit, nedum
sapiens existens, verū etiam
fatidico spiritu præditus,
aut vnus ex illis ^m qui Chaldeica disciplina sunt imbu
i? Aiunt itaq; ὅτι hæc sciri
posse. neque enim verisimile
est, adeoque iniquum esse, ut in
de cor.

αἰς, ἡ ἀτιμία τῆς ἰλαρίδος.
 Ερ. ἀπαγ, λύσθημα ἦ
 ταῦτα, ὃ Λυκῖν. ἀπ' αἰ
 βιῶναι. ὅς μίαν γὰρ ὑμῖ-
 ραν ἐν δαίμονισιν, σοφὸς
 γυροῖται. Λυ. καὶ ἱκανὴ
 σοὶ ἀντι τῶν τοσούτων κα-
 μάτων ἡ μία ὑμῖρα. Ερ. ἰμοί
 μὲν καὶ ἀκαριῶν, ὅπόσον
 ἱκανόμ. Λυ. τὰ δὲ δὴ ἄνω ὅτι
 ἐν δαίμονα, καὶ τοιαῦτα, ὡς
 πάντα χεῖν πομπῇσι δι-
 αὐτὰ, πάθῃ ἔχας ἀδύνα-
 ῖς ἢ δὴ αὐτοῖς πῶ ἀνελάν-
 θας. Ερ. ἀπὸ τῶ διδασκᾶς
 λαοπιστῶν, λήγοντι ὃ δὲ πᾶ-
 ν οἰδῶ, ἅτι ἀκρότατον ἦδ' ἔ-
 ῶν. Λυ. ἔστι δὲ πρὸς θεῶν
 ποῖα τὰ περὶ αὐτῶν, ἢ τίνα πλὴν
 ἐν δαίμονιαν εἶν πλὴν ἰκᾶ,
 ἢ πρὸς τινὰ πλεονῶν καὶ δόξαν
 καὶ ἰδοῦναι ἀνθρώπους;

Ερ.

de corruptum, atque ab omni
 spe potiunda virtutis deie-
 ctum, deorsum detractura
 sit. HER. Apage ista: quip-
 pe nefas & irreligiosum est
 talia loqui, ὃ Luciane. At-
 qui abunde sat est, si vnus-
 eam tantum dieculam fas-
 piens factus, felicitate illa
 perfruar. LVC. Ergo pro-
 tantis exantlatis laboribus
 vnus diecula spacium tibi
 satis esse videtur? HER.
 Mihi equidē breuissimum eo-
 tiam tempusculum satis est.
 LVC. "Ceterum illam su-
 perne contingendam felicia-
 tatem, cuiusmodinam sit,
 cuius gratia dignum existi-
 mas nihil non perferendum
 esse, vnde nam habes perspen-
 diam & cognitam? neque e-
 nim ipse vnquam in virtu-
 tis usque cacumen ascendi.

sti. HER. Atego præceptori differenti fidem habere so-
 leo, cui hac ad vnguem explorata esse dubium non est,
 cum præ omnibus sit in summo virtutis fastigio excelsis-
 simus. LVC. Dic verò per Deos, qualianam illic esse, aut
 cuiusmodi tandem felicitatem grauiter ascendentes ma-
 nere affirmabas? Nnquid eonfertur diuitias? an dignitas
 tem & gloriam? aut voluptates quaspiam non aestimandas?

Ερ. ὑφ' ἡμᾶς, ὃ ἰταῦρος. ἴδμε
 γάρ ὅτι ταῦτα, πρὸς τὸν ἴσ
 τῆ ἀρετῆς βίον. Λυ ἀπὸ τίνα
 φησὶ τὰ γὰρ, ἃ μὴ ταῦτα
 ἔξαιρ πρὸς τὸ τίλθ' τῆς ἀ
 σκησίας ἰσθάντας; Ερ. Ὁ
 φῖαν καὶ ἀνδρίαν, καὶ τὸ κα
 δὸν αὐτὸ, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ
 τὸ πάντα ἰσίστασαι βυβαίως
 πεπαισμένον, ἢ ἕκαστα ἕκασ
 πλότες δὲ καὶ δόξας καὶ ἰδο
 νᾶς, καὶ ὅθ' ἴσώματ', πάντα
 ταυτὰ κατὰ ἀφῆκε, καὶ
 ἀπὸ δυσάμυν' ἀνιρχεται,
 ὥστερ φασὶ τὸν Ἡρακλῆα ἐν
 τῇ Οἴτῃ, κατὰ καυχήματα, θεὸν
 γνέσθαι. καὶ ἡ καὶ καὶ ἀρβα
 δὸν ὁ πόλεον ἀνδρῶπαρον ἄ
 ρι παρὰ τ' μητρὸς, καὶ καθαρ
 ρόν τε, καὶ ἀκέραιον φέρων
 τὸ θεόν, ἀνιπλάζεις τὸς θεὸς
 διοικεῖν θέν' ἰπὸ τοῦ πυ
 ρός. καὶ οὕτω δὲ τὸ φιλοβ
 φίας, ὥστερ τὸν τιμ' πρὸς,

ἅπαντα

HER. Bona verba, ἀμνί
 ce : neque enim hæc quic
 quam faciunt ad vitam vir
 tuti vacantem. LVC. Quæ
 igitur sunt illa bona, sine
 hæc quidem hi qui ad exerc
 citij finem devenerunt, hæ
 bituri sunt? HER. Sapien
 tiam, animi magnitudinem,
 ipsiusq; honesti & iusti pre
 cium, præterea autem om
 nium rerum exactam & ab
 solutam cognitionem, cer
 τὸ & constanter persuas
 sum nihil sapientem desidea
 raturum. Porro divitias,
 dignitates, voluptates, &
 cætera quæcunque sunt cor
 poris, hæc iniquam in vni
 versum infrà relinquit : qui
 bus exiit & abiectis, om
 ni cuius difficultate in
 summum emergit : non
 secus atque Herculem in

Oeta monte combustum,

ad Deos migrasse tradunt, & ipsam deum factum. Etenim
 ille cum à se abiectisset quicquid à maare humani atque
 mortalis contractum acceperat, servata pura & incorru
 pta diuinitate, probè prius extructæ pyre incendio pur
 gatus, in cælum subuolasse creditur. Ad hunc modum
 illi quoque philosophiæ opera & adminicula tanquam igni
 quodam

πάντα ταῦτα περιεργάζεσθαι,
 ἃ τοῖς ἄλλοις θαυμάσια εἰν δο-
 κῆ, ὅκ ὁρθῶς λογάζεσθαι ἀνα-
 θέντων ἐπὶ τὸ ἄκρον ὑδαμνος
 ὕδωρ, πλὴν καὶ τῆς δόξης καὶ ἡ-
 σῶν. ἀπ' ὧν μνησθέντες ἵτι,
 καὶ ἀναλύνοντες τῶν οἰομῶν
 χωρταῶν εἶν. ΛΥ. Νῦν τὸν
 Ἡρωκλέα, ὃν ἑρμότιμον, τὸν
 ἐν οἷσι ἀνδρῶν καὶ ὑδαμνο-
 ναλίας περὶ αὐτὸν πάλιν ἀπὸ
 τόδε μοι ἀπὸ κατὰρχονταί
 ποτε ἐκ τῆς ἀκραι, ἢ ἐν τῇ
 σῶσι, χηρῶν τοῖς κατὰ, ἃ
 καὶ ἀναλίσκασιν, ἢ ἀνάγκη
 ἀπαξ ἀνελθόντας αὐτοὺς μί-
 νον, καὶ σωθῆναι τῇ ἀρετῇ, πλὴ-
 ν καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν κατὰ-
 ρχόντας; ΕΡ. ὁ μόνον τῷ,
 ὃ Λυκίῳ, ἀπ' ὧν ἄρ ἀρετῇ
 λαθὼν πρὸς ἀρετὴν, ὅτι ὁρῶν,
 ὅτι φόβος, ὅτι ἐπιθυμία
 ὃ τοῖς ἄρ ἀναλίσκασιν, ὃ
 ἄρ ἀποῖτο, ὃ ὅλος πᾶ-
 ρος ἵτι τοῖς πᾶσι ἄρ
 ἴψα virtute suauiter cōuersantes, medio vngue ostēsis diuinijs,
 honoribus et voluptatib⁹; HER. Νόσολὺν hoc illis liberū esse
 scias, ὃ Luciane, sed quemcūq; virtute cōsummatū cōspexeris,
 eundē neq; iracūdiā, neq; timori, neq; ullis concupiscentijs tur-
 piter dedidū esse aut seruire putato. Νόσι reb. insigniter dubijs
 iactetur, aut tristitia affect⁹ fuerit, vllū animo dolorē cōcipit.

quodam perpurgati, omnib⁹
 bus illis recis, et à se ampu-
 tatis quæ vulgi animis digna
 precio et admiratione vidē-
 tur, parūm recto et sano vs-
 tentes iudicio, conscenſo can-
 cumine, felicē et beatam de-
 gunt vitam, diuitiarum, di-
 gnitatis et voluptatū ne me-
 mores quidē ampli⁹, è subli-
 mi deridentes eos potius à
 quibus hæc alicuius momēti
 esse ducūtur. LVC. Ita sanē
 per Hercule Oeteum, Her-
 motime, est quædam animi
 excellentia, magnitudoq; et
 felicitas, quæ penes ipsos est.
 Caterū hoc mihi quaeso e-
 differe, an nunquā è fastigio
 illo virtutis, vbi velint, re-
 grediantur postliminio, reb.
 quas à tergo reliquerunt, vsu-
 ri? An omnino necessariū est
 semel delatos in verticē, ibi-
 dem perpetuā vitā agere, cū

Λυ. καὶ μὴδ' ἄγε μὲν δῶ, μηδὲρ
 ἐκνήσαντα, ἀπὸρ τὰ ληθεις
 ἀπὸ. ὑποφύμῃ καὶ, οἶμαι.
 μὴδ' ὅσιον ἂν, ἱστῶν τὰ
 τῶν ὁρῶν γινώσκοντα. Ερ.
 μηδαμῶς. ἀπὸ ἀπὸ, τι καὶ
 λήσαντι Λυ. ὅρα, ὦ Εταῖρε, ὡς
 ἔγωγε καὶ πάντῃ ὁκνῶ. Ερ. ἀπὸ
 μὴ ὁκνα. ὦ γυνῶν, ὁρῶν
 μόνον μὲν λήσαντι. Λυ. τὰ μὴ
 ἔτιν' ἄλλα, ὦ Ερμώτιμι, διη.
 γυμνῶσι παρὰ νόμῳ, καὶ ἰπὶ
 πωλον οὕτως ἔχον, ὁρῶν τι γί-
 νῶν αὐτὸς, καὶ ἀνδρείους καὶ δι-
 πλους, καὶ τὰ κα, καὶ πῶς ἱκ-
 λῶν πῶς τὸ λόγον. ὁπότε δ'
 καὶ πῶς ἔφην καὶ ἀπαφρονῶν
 σφῶν, καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν, καὶ
 μὴτε ὁρῶν, μὴτε λυπῶ-
 ντα, πάντῃ ἰνὸν (μόνα
 γὰρ ἱσμεν) ἰπὶς, ἀρμυ-
 νῶν ἂν πρῶτον ἔδον
 ποιεῖν, βύλη, φῶτινα; ἱνα-
 νὸν καὶ ἄντ' τὸ ὄνομα; ὦ;
 εἰς τὴν ὀρίαν πρὸς τὴν ὀρίαν.
 ὦ At ubi eosdem affir-
 mabas ὦ divitiarū contēptores, atq; etiam dignitatis ὦ von-
 luptatum negligentes εἴς, neq; moveri iracundia, neq; tristitia
 conturbari: non potui (soli enim sumus) non vehementer ad-
 dubitare, cū in mentem ea ἡ ἡ venirent, quæ non multò antè
 videbam fieri. Atq; enim, si placet, producam quendam, ὦ si
 hoc non parum tibi esse videtur, etiam nullo edito nomine.

LVC. Sedenim si fas foret
 me nihil reueritum verita-
 tem proloqui: verū satius
 esse opinor, optabiliora ὦ
 iucundiora asserere in mediū,
 neq; religiosum esse accura-
 tiore indagine ea perquirere
 quæ sunt a sapientibus. HER
 Nequaquam: imò quicquid
 habes, audaciter dicito. LVC
 Vide, mi amice, quā omni-
 bus modis ad dicendum pē-
 grē ὦ cunctanter affectus
 sim. HER. Atqui nihil est, ὦ
 generose, quod apud me solū
 dicere reformides. LVC.
 Enimverò alia omnia quæ
 dixisti, Hermoione, haud
 difficulter persuasus, ita
 se habere credidi: nimirum
 sapientes esse philosophos,
 ὦ magno animo præditos
 neque non æqui seruantes.
 Et mehercule non medio-
 crem tua oratione persensī dulcedinem. At ubi eosdem affir-
 mabas ὦ divitiarū contēptores, atq; etiam dignitatis ὦ von-
 luptatum negligentes εἴς, neq; moveri iracundia, neq; tristitia
 conturbari: non potui (soli enim sumus) non vehementer ad-
 dubitare, cū in mentem ea ἡ ἡ venirent, quæ non multò antè
 videbam fieri. Atq; enim, si placet, producam quendam, ὦ si
 hoc non parum tibi esse videtur, etiam nullo edito nomine.
 HER.

Ἡρ. μήλα μὲν, ἀπὸ καὶ τῶ
 ἑσπερίων, ὅστις λῶ. Λυ. διδάσκα.
 λ. αὐτὸς οὗτος, ὁ οὗτος, ἡ
 οὗτος τῶν ἀπὸ αὐτοῦ ἀξί.
 καὶ λίγων ἡδύων τὸ ὑπερ.
 Ἡρ. τί δὲν δὲ ἰσοί; Λυ. τὸν
 Ἡρακλῆα, ὅτι ἐκ πομπῶν σωτηριολο-
 γίας αὐτῶν, μαθητὴς ὢν, τὸν
 ξανθόν, τὸν ἱριζικόν; Ἡρ.
 οἶδα, ὅτι λίγος, Δίωρ αὐτῶν τῶ
 πομπῶν. Λυ. ἐκ τῶν αὐτῶν, ἐκ
 τῶν μιῶν, οἷμα, μὴ ἀπὸ
 διδασκαλίας καὶ καὶ τῶν, ἀπὸ τῶν
 πρὸ τῶν Ἡρακλῆα ἱριζικόν,
 πρὸ τῶν καὶ αὐτῶν τοιούτων
 πρὸ τῶν πρὸ τῶν, καὶ ἡδύων,
 καὶ ὁρῶν, καὶ ἡ μὴ τῶν συ-
 νῶν, τινος, ἐκ μίσης ἡνόμι-
 σοι, ἀφαιρὼν τὸν νικητικόν
 ἐκ τῶν χαρῶν αὐτῶν, ἡδύων,
 προσφῶν, ἡδύων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 τῶν ἥτις ὁ γίγνεται, οὐτως ἡδύων
 ἡδύων. Ἡρ. πονηρὸς ἦν ὁ αὐτὸς
 πᾶν, ἡ ἀνθρώπων, ἡ Ἀντι-
 πρὸ

HER. Nunquam facias,
 verum nominatum pestim-
 ge eundem, quicumq; tandem
 fuerit. LVC. Ille ipse prae-
 ceptor tuus, vir cum aliis
 quidem venerandus, tum a-
 tate penè confecta. HER.
 Quid igitur se indignū ad-
 misit sceleris? LVC. Ho-
 spitum illum Heracleotem,
 qui multo iam tempore in hys-
 dem philosophiae studiis dis-
 cipulus eius fuit, flauicomū
 & contentiosum illum no-
 uisti? HER. Noui quem
 dicis: Dionem, ni fallor, illi no-
 men est. LVC. Illum ipsum
 dico, proinde cum fortasse
 non reddidisset illi mercedē
 in tempore, ad praetorem pau-
 lō antè rapui miserum, pal-
 lio eius collo iniecto vocife-
 rans, & exandescens admo-
 dum: & nisi è familiaribus
 quidam è manibus furiosi a-
 dolescentem eripuissent, qui

forte fortuna ei rei interfuerant. periculum erat ne naves
 misero mordicis auulisset senex. adeò impotenter de-
 bacchabatur incensus iracundia. HER. Semper
 quidem & aliis durus & implacabilis esse consuevit,
 si quis non in tempore pactam mercedem, Luciane,

πρὶ τὰς ἀποδόσεις, ἐπὶ τὸς γὰρ
 ἔκπλες. οἷς δαυρίδ, ποικίλεις ὄν-
 τας, ὅθεν τοῖς πᾶσι θύειται.
 ἀποδοῦναι γὰρ αὐτῷ καὶ
 καὶ τὸν τὸν τὸν. Λυ. τίς; ἄρ-
 μήν ἀποδοῦναι, ὡς μακάριον, μὴ
 ἀδ. τί αὐτῷ καθύπευθε ἡδὴ ἐπὶ
 φιλοθερίας, καὶ μηκέτι τ' ἐν τῷ
 οἴτῳ καὶ ἀλλήλων μὲν ὅσον
 μὲν, ἔρ. οἶδ' ὅτι, ὅτι καὶ χαλ-
 κῶν καὶ ἄλλων πρὶ τὰ τοιαῦτα ἰσ-
 τῶς δαυρίδ; ἀλλ' ἴσιν αὐτῷ πα-
 ρεία νύχτων, ἃν ἐκείνῳ, μὴ ἐν
 ἐκείνῳ καὶ ἀδύνατον; Λυ. δεῖ
 ἔρ. ὁμοίως, ἀναγκαῖον καὶ ἐκ-
 ναίει πλὴν ἀργυρίου, ὡς σω-
 λυμονοῖς αὐτῷ, πλὴν κα-
 ταθρονῆς. ἔρ. ὅσον μοι, ὡς
 Λυκίῳ, πρὶ τὰς ὁδοὺς ἀλλή-
 θαις τοῖς σπῶνται γὰρ ἡδὴ ἀπο-
 ὅθεν αὐτῷ, μὴ καὶ λάθω τιλίως
 ἀπὸ τῆς φθόρας. Λυ. θάρρει, ὡς γὰρ
 θί. τὸ γὰρ ὅσον γὰρ ἐκείνῳ ἰ-
 πὴν γὰρ, ὡς ἐν τῷ ἀφίμῳ τοῖς
 ὅσον ἴτι ποικίλῳ τῷ ὁδοῦ ἔρ.
 felicitate posthabitis diuitijs vna fruerentur. HER. Non est
 mihi sane hisce de rebus tecum disputandi ocium, Luciane :
 accelero enim ut ipsum iam audiam, ne per omnem etatem
 in obscuro mihi delitescere sit. LV. Bono animo esto, o bone;
 quippe hodie a philosophicis commentationibus vacatio promul-
 gata est. Itaque quod reliquum est itineris, tecum vna conficiam HE.

numeres: nunquam tamē ad-
 uersus illos non paucos, quib-
 us usura pendenda gratia
 mutuū dedit utendam pecu-
 niam, quicquā tale designas
 uis. siquidem ad præscriptum
 tempus præsentaria pecunia
 semper reddunt scēnora. LV.
 Quid? sūntine, o beate, qui il-
 li pendant scēnora? P. An dā
 etiam illi a philosophia di-
 ligentissimē perpurcato, ea-
 rum rerum faciendarum cura
 ra est, quibus in Otia reli-
 ctis nihil opus habet? HER.
 Equidem hac sui gratia, ut
 tu fortasse falsō suspicaris,
 non facit: sed sunt illi in-
 fantes pueri, quorum, ne o-
 lim pressa inopia grauiter e-
 geant, curam habere cogi-
 tur. LV C. Atqui conue-
 niebat, o Hermotime, ut ex
 illos ad virtutem subduce-
 ret, quò communi cum illo

Quoma

ἔως ἀγασ; Ἀν. ὅτι ἐν τῷ
 πρῶτῳ οὐκ ἄν' ἴδοις αὐτόν,
 ἀλλὰ καὶ πινώμεν ὡς προ-
 γραμματα. πινώμενον γὰρ
 τὸ ἐκρίμαζ' ἡμῶν ὅς' ὡς
 οὐδ', μὴ γὰρ οἷοις γραμμασι
 ἀγορεύει. τὸ μὲν οὐκ ἀμφιβολία
 φησὶν. ἐλπίς δ' ἀπὸ Εὐκρά-
 τος, ὡς πάλιν, ἀσπνύσας χθὲς
 ἡνθία θυμαρὸς ἐστίνοντι.
 ποτὶ τὴν συμφορὰν φησὶ
 ἐν ὧ συμποσίῳ, καὶ πρὸς
 Εὐθυδημον τὸν ἐκ τοῦ Γα.
 ἐπὶ τὸν παροξισμὸν τι,
 καὶ ἀμφισβητῶσαι αὐτῷ, ὡς
 αἱ ἄν' ἐκείνοι ἀνέβαινον ἀν-
 τιλεγόμενοι ὡς ἀπὸ τῆς Σελῆς,
 ὡς τι αὐτῆς ἡραυγῆς πο-
 νεῖν ὡς πάλιν ἐπὶ τὴν ἀν-
 τιλεγόμεναι, καὶ ἰδῶσαι μά-
 λα ποτὶ, ἐς μέγας νύκτας
 ἀπαραστάς, ὡς φασὶν, τῆς
 σπουδαίας. ἅμα δ' καὶ ἰπ-
 πῆκα, οἶμαι, πῶς ἰππῶν,
 τῶν παρόντων, ὡς ἀπὸς,
 φιλοπονήσας πρὸς τὸν ὄντων.
 καὶ

Quomodo dicis? L V C.
 9 In praesentia quidem ipsius
 tibi non dabitur videndi aut
 audiendi copia, si qua fides
 inscriptioni habenda est. Si-
 quidem tabella quapiam
 praeforibus suspensa, lites
 raris maiusculis in hunc lo-
 quebatur modum: Hodie
 philosophicis dissertationib.
 non vacatimus. Porro tuum
 praefectorem apud Bucraa-
 tem filiae suae natalitia cele-
 brantem hesternae nocte coe-
 nitasse dicebant: multa prae-
 terea in symposio super rebus
 philosophicis commentatum
 esse: ad haec adversus Euthy-
 dem Peripateticum nonni-
 hil exasperatum esse, suscepta
 cum eo ipso his de rebus con-
 tentione, pro quibus nun-
 quam non cum Stoicis digla-
 diari solet Peripatetici. Prae-
 nimia vero nociferatione, en-
 tiam capitis dolorē, et vehemē-
 tem quidem, contraxisse,
 et in multam usque noctem su-

dasse producta in longum disputatione. Quinetiam iusto lar-
 gius, ut arbitror, poculis semet inuitauerat: cū hi qui aderant,
 frequentius, ut par est, praebētes, cū de philotesy praeuocassēt.

καὶ ἰδιωτικὰ πλῖον, ἢ
κατὰ γέροντα, ὥς ἀνα-
σπίσαι ἑμῶσι τι, ὥς ἱφα-
σκον, ποτιᾶ· καὶ μόνον
ἀριθμῶ παραλαβὼν τὰ κρία,
ὅπότ᾽ ὦ πασὶ κατόπιρ ἰ-
στῆτι παρὶδιδάκα· καὶ ση-
μυνόμεν᾽ ἱπιμλῶς, τὸ
κω' ἱκάνου κατινῶσα, μηδὲ-
ρα ἑσθιέωσα παραγγέλας.
ταῦτα δὲ Μιδου ἥκουσ, ὧ
θελίον αὐτῷ, διηγουμένον
τισὶ τῶν μαθητῶν, οἱ καὶ
αὐτοὶ ἀνίστητον μόλα πελο-
δοί. Ερ. ἱερῶτης δὲ πό-
τιρ, Λυκίην; ὁ δὲ δίδας
σκαλῶ, ἢ ὁ Εὐθύδημος,
ἢ τί καὶ τοῦτον ἔλεγεν ὁ Μί-
δας; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα φα-
σι, ὃ Εὐμότιμι, ἀρχαῖα κα-
σείσι γνῶσθαι, τὸ δ' ὅρ τιλῶ
τῆς νίκης καθ' ἑμᾶς ἰσχύει,
καὶ παραπολὺ ὁ προσβύτης
ἡρῶσι. τὸν γούρ Εὐθύδη-
μον οὐδ' ἰσχυμῶτι φασιν ἄς
πυλῶν, ἀπὸ τραῦμα παμμι-
γύθῳ ἔχοντα ἰν τῇ ἱερᾷ
ἱπᾷ

Insuper in ipsa cæna immo-
destiori crapula quàm se-
ni conuenerat, semetipsum
oneravit, adcò ut domum
reuersus multa euomere co-
geretur. Solas verò car-
nium porciunculas, quas
puero à tergo assistenti in
conuiuio adseruandas des-
derat, numeratas recepit, ne
quem intramitteret magno-
pere interminans. Hac ita-
que è Meda famulo eius au-
diui, discipulis quibusdam
commemorante, qui & ipsi,
cùm illorum essent non pau-
ci, domum regressi sunt.
HER. Vter verò illorum,
Luciane, obtinuit victo-
riam, præceptor meus, an
Euthydemus? Nunquid et-
iam tale quippiam Midam
commemorantem inaudî-
sti? LVC. Initio quidem,
Hermotime, aiebat illos pe-
nè per omnia fuisse pares.
ipsum verò finem victoriæ
tandem penes vos fuisse, ita
ut senex longè fuerit in plu-

gna superior: Euthydemum però incruentum haudquaquã
quibisse, nipe qui per magnū in capite inflictum vulnus haberet.

Cum

ἐπεὶ γὰρ ἀλαζονὺν ὡς καὶ ἰλιζο-
 πτικὸς, καὶ παύσασθαι ἐκ ἡθελῶ.
 λην, ὅθεν πρῶτον ῥάδιον αὐτὸν
 ἰλιζήσῃ, ὁ διδωσκασκός ὅν
 ὁ βίλτις, ὅρ ἄχι, σκυφορ
 Νισόρδον τινα καταφίρει αὐ-
 τῷ, πλεονεξίαν κατακλέμψου, καὶ
 οὕτως ἐκρωτησῶν. Ερ. ἄντι, ὅ
 γὰρ ἀπὸς ἰλιζοῦ πῶς ὅντι μὴ
 ἰθιλοντας ἔκαστον ὡς ἐκρίσθη
 σι. Λν. ταυτί, ὅ Ερμότι-
 μι, πάντων ἰλιζοῦντι τί γὰρ πα-
 θῶν Εὐδιδάμῃ, ἄνδρα γί-
 ροντα πρῶτον, ἀόρτητον,
 καὶ θυμὸν ἐκρίσθη, σκυφορ
 ἔτω βρῶν ἐν τῇ χερσὶ ἔχοντα,
 ἀπὸ σχολῆς γὰρ ἄρῳ, τί οὐ
 διηγῆται μοι ἰσάρεω ὄντι, ὅρ
 τρέπον ὡρμήθης τὸ πρῶτον
 ἐκρίσθη, ὡς καὶ αὐτὸς, ὁ
 δυνάστης, ἐπισπωροδοιοῦ-
 ῶν ὑμῖν τὸ ἀπὸ ὅθεν ἀρ-
 χῆται, οὐ γὰρ ἀρχαίαν
 τι με διηγάδι ὅλοι ὄντων.
 ἀνιμὸς γὰρ longè praestantiorem, scyphum insuper tam grana-
 dem et gravem tenentem in manibus? Sedenim ociū
 iam agimus: quid obstat quò minus mihi tua familiari exa-
 penis, quònam modo sub initium philosophari incaperis, ve
 et ipse, si fieri possit, communem vobiscum profectiōnem
 suscipiam, nunc primū factō ad eandem exordio? Neque en-
 nim temerè me excludetis à cōmuni itinere hominē familiārē.

Cū enim immodicè esset
 arrogans et contentiosus, neq
 persuaderi vellei, neq seni se
 praeberet facillè redarguens
 dum atq cōvincendum, prae-
 ceptor iuvis ille vir optimus
 eidem iuxta accumbēti inusti-
 tata magnitudine et ponde-
 re scyphum Nestoreum, quē
 fortè tenebat in manibus,
 fortiter incutiendo in caput
 illisit: atq hac quidem ratio-
 ne victoriæ palmam super-
 rato aduersario obtinuit.
 H E R. Maeste animo prae-
 ceptor: atqui haud sanè alio
 modo aequum erat agere cū
 his qui recusant cedere me-
 lioribus. L V C. Probabilia
 quidem admodum sunt quae
 dicis, Hermotime. Quorsum
 enim attinebat ut Euihyde-
 mus hominem senem exasper-
 raret, alienum ab iracundia.

H E R.

Στωϊκῶν ὁμῶν; ἀληθῆς ἔστι
ἡ κοινὴ, ὥς καὶ ἄπογοποιοῖ τινὲς
ἔστι· Εἰ, μάλα ποιοῖ, περιπα-
τητικοὶ καὶ ἐπικουρῶντες, καὶ οἱ
τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι.
καὶ ἂν Διογῆνης ἄποιοι τινὲς,
καὶ Ἀντισθένης ἡγεῖται, καὶ οἱ
ἄλλοι Πυθαγόρας, καὶ ἑτεροὶ.
Λυ. ἀληθῆς ταῦτα, ποιοῖ γὰρ
ἔστι, πότισον δὲ, ὧς Ἑρμότιμῃ,
τὰ αὐτὰ οὕτω λέγουσιν, καὶ διὰ
φορᾶς. Εἰ, καὶ πολλοὶ διαφο-
ρα. Λυ. τὸ δὲ καὶ ἀληθὲς οἶ-
μαι, πάντως ποῖ ἐν τῷ αὐτῷ,
ἀπὸ τοῦ ποῦτα, διαφορά γὰρ ὄν-
τα. Εἰ, πολλοὶ μὲν οὐκ. Λυ.
ἔστι δὲ ὧς Φιλότιμος, ἀποκρινά-
μαι. τῷ ποῖ πιστεύεις τὸ πρῶ-
τον σὺ, ὅτι καὶ ἡ φιλοσοφί-
α, ποῦτα ὅτι θνητῶν ἀντα-
παραστήσας, πρὸς σὺ τὰς
ἑκάστας, ἀπὸ τῶν Στωϊκῶν
ἔστι. καὶ διὰ τῆς αἰτίας ἐς
τὸ πᾶν ἀρετῇ αἰσθάναι, ὥς δὲ
μόνης ἀληθοῦς οὐσίας, καὶ τῷ
ἐκείνου ἀποδείκνυσθαι τῶν δὲ

Stoicorum vestrorum? Nisi enim
falsa audierim, etiam alios
complures esse certum est.
HER. Et valde quidē multi
sunt: videlicet Peripatetici,
et Epicurei, et qui Platonis
titulo philosophiam profi-
tentur. Sunt item complures
quoque Diogenis et Antisthe-
nis affectu, tum etiam ipsius
Pythagorae imitatores, et ali-
i his quoque longē numeros-
siores. LVC. Vera sunt hæc:
omnino enim illorum magnus
est numerus. Virum autem,
Hermotime, eadem omnes vo-
no ore dicant, an diuersa?
HER. Diuersissima. LVC.
Prorsum tamen unum alicui
esse verum, in quo consen-
tiant omnes, credibile est: ita
ut non omnia pugnent quæ
ab illis pro vero affirmantur.
HE. Admodum. LVC.
Proinde age, o amice, hoc
mihi expedi, cui nam fidem

alii

φιλοσοφίας περὶ πᾶσαν, τὴν
ἀρμόδιον, οἶμαι, ἰκάνειν ἄ-
δύτι. Ερ. ἀπ' ἐδερζιδόρου, ὃ
Λυκῖνι, ἐδ' ἐρόμην πρὶ γὰρ τῶ-
ν τ' ἐδ' ὅρ. Λυ. πότερον ἐκ ἁ-
ξίον θείας συμβουλίας ἡ γόμν-
ν' αὐτὸ, ἢ ἰκανὸς ὥς αὐτὸς
ἂν ἐλθὼν τὸ βέλτιον, κατὰ
σαυτ', ἄνω γ' ἐστίν; Ερ. ὥμην
γάρ. Λυ. ποῦν καὶ ἡμεῖς ἀν-
διάσκοις τῶν πρώτων, ὅπως
ἐξαγορεύειν ἡμῖν δύσος ἐν ἁρ-
χῇ, τίς ἢ ἀείη φιλοσοφία δεῖ,
καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ τὴν ἄν-
τις ἑλοῖτο, παρὰ τὰς ἄλλας.
Ερ. ἐγὼ βί φράσω, ἑξ ὧν τὸς
πλείους ἐπ' αὐτῶν ὀρμῶντας,
ὥς ἕκαστον ἀμείνω εἶναι αὐ-
τῷ. Λυ. πῶς οὖν τινὶ πλείους τῶν
Επικυρείων ἢ Πλατωνικῶν ἢ
Περὶ πᾶσι τῶν; ἡ εἰς μὴ οὐ
γὰρ αὐτὸς δηλαδὴ, λαβὼν περ
ἐν τοῖς χερσὶν οὖν; Ερ. ἀπ' ἐκ
ἡ εἰς μὴ οὐ γὰρ, ἕκαστον δι-
quaquam isthuc dicere grauabor. Cum multos viderem ad
eandem certatim viam affectantes, facillè aestimabam Stoi-
cam philosophandi rationem cæteris esse præstantiori. LVC.
Quorum igitur numerosior erat turba, Epicureorum, an
Platoniorum, an Peripateticorum? Proinde illos numerâsti,
velui in ferendis colligendisque suffragiis vsuuenire solet.
HER. Atqui non numeravi, sed coniecturis deprehendi.

philosophiæ rationē & for-
mam cohortandi, quippe cui
probè perspectum erat, o-
pinor, quæ cuiq; potissimum
congrueret. HERMOT.
Nihil tale est, ô Luciane, neq;
de his vnquam Deum consu-
lui. LVC. Quid? an indi-
gnam aestimabas hanc rem
diuinæ consultatione? aut is
ipse sufficiens tibi videbare,
qui quod optimum erat &
præstantissimum, per te ip-
sum posses eligere, non con-
sulto Deo moniuore? HER.
Ita mihi quidem videbar.
LVC. Quin igitur & nos
isthuc ipsum doces, quònam
modo statim ab initio quea-
mus noscere quæ optima sit
& verissima philosophan-
di ratio, & quam quispiam
prætermisit alijs rectissimè
eligeret? HER. Ego haud-
nn LVC.

Λυ. ὡς ἐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀπ' ἑξαπατᾶς, ὅς περ ἴψ' ὀϊσ-
των ἑκασμῷ φῆς καὶ πλῆθει
πρῖνα, ἀπκρυπτόμενος λείδω
πρὸς με τὰ ληθῆς. Ερμ. ὁ μὲν
νοῦ ἴσ' ὧ Λυκίνε, ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ-
κτορ ἁπάντων λυγόντων, ὡς
οἱ Ἰππικῆροι, γλυκύθυμοι
καὶ φιλόδοξοι ἄνθρωποι. οἱ Περσῆες
ἡσυχασταὶ καὶ φιλόποδοι καὶ ἰα-
τρικοί τινες. οἱ Πλατωνικοί δὲ
τιτθωνταὶ καὶ φιλόσοφοι ἄνθρωποι.
πρὶν δ' ἴσ' Σταϊκῶν ποιοὶ ἱ-
φασκορ, ὅτι ἀνδράδεις, καὶ
πάντα γιγνώσκουσιν καὶ ὅτι ὁ
ταύτην ἴσ' ἄνθρωπος, μόνον
βασιλεὺς, μόνος πλοῖσιος, μόνον
ὁ θεός, καὶ σωφρονεῖ ἅπαν-
τα. Λυ. ἔλεγον δὲ ταῦτα πρὸς
οὓς ἄνθρωποι ἀκλαδὴ περὶ αὐτῶν.
ὁ γὰρ δὴ ἱεμένοις ἀνθρώποις ἐ-
πίστωτες, ἱπανύσι τὰ αὐτῶν.
Ερ. ὁ δαμῶς, ἀπ' οἱ ἄνθρωποι ἔλε-
γον. Λυ. οἱ Ἰππικῆροι

οὐκ

LVC. Ut quid igitur me tā-
topere cupientem non doces,
sed vana spe laetas ac deci-
pis, affirmans, de tantis res-
bus coniectura et multitudi-
ne fructum iudicasse. HER-
T. Non solum hoc quidem, ὁ
Luciane, sed omnes quoque
ceteros mortales saepe nume-
ro affirmantes audiui, Epis-
cureos quidem esse corruptos
delicijs, voluptatumq; ex-
tremē amantes. Peripateticos
autem ad rem attentiores, pa-
randis cumulandiq; diuinijs
inseruire, et quosdam ex il-
lis immodicē contentiosos.
Porro Platonicos arrogan-
tes, et nimio fastu iurgidos,
gloriaq; cupientissimos. Cas-
serum de Stoicis multorum
semper idem fuit testimo-
nium, videlicet quod viriles
essent, masculo animo prae-
diti, et nihil illos fugeret: et

quod eam viam ingressus, solus rex, solus diues, solus sapiens,
breuiter in vniversum nihil non esset. LVC. Videlicet ista
tibi de illis dixerunt alij. Neque enim verisimile est hanc il-
lis de se ipsis praedicantibus, suaeque superbē collaudantibus
te credidisse. HERMOT. Non, verum hanc ab al-
ijs praedicata audiui. LVC. Facile tamen coniectio hanc di-
uersa

οὐκ ἔλκυσον, ὡς τὸ ἀκός· οὐδὲ γὰρ
ἤκουσιν οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφούν-
των. ΕΡ. οὐ γὰρ. ΛΥΚ. οἱ δ'
ἀρα λίσσονται ταῦτα ἔλκυσον;
ΕΡ. καὶ μάλα. ΛΥ. ὅρῳ, ὅ-
πως ἀνδρὶς ἐξαπατᾷς με, καὶ
ἐλέγχεις τὰ ληθῆς, ἀλλ' οἷός μ' ἐ-
στὶν ἀπαλῆχθαι τινι, ὡς πρὶν
εἶναι, ὅτι Εὐρυκλῆς ὁ ἀνὴρ
συνοχῆς, ἔτη τῶν γυγνόντων τισ=
σαράκοντα, ὥρῃ φιλοσοφίας
καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν, τοῖς
ἰδιώταις ἐπίσυνος, καὶ κατὰ
τὰ ἅμ' ἐκείνων λεγόμενα ἐ-
ποιεῖτο πλὴν ἀρετῆς, καὶ ἔκρη-
τον ἄλλων. ὃ γὰρ πιστεύω με-
τὰ τοιαῦτα λέγοντι. ΕΡ. ἀλλ' οἱ
ὅσα, ὧς Λυκίον, ἐχέτως ἀποκρί-
νω ἐπίσυνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν.
ἰδίων γὰρ αὐτὸς κοσμίως βα-
σιλεύωντας, ἀναβιβλῆμεν ὡς
πῶς, φροντίζοντας ἀεὶ, ἀεὶ ἔρρω-
πὸς, ἐν ᾗ καὶ ἡσυχίας τὸς πλείους,
ὅθεν

dicatione, rectiore via philosophantium electionem fecisse.
neque enim ista tibi prædicanti facile credidcrim. HER. Y At
ne hoc quidem te fugiat, Luciane, me non solum credidisse
alijs, verum mihi quoque ipsi. Etenim conspiciebam illos hone-
ste et ornate incedentes, splendide et decenter amictos, nun-
quam non certis commentationib. cogitabundo animo inten-
tos, aspectu terribiles et terribiles, et demissa barba, et longa

uersæ sectæ et opinionis af-
firmasse neminem. Quare an
illi quos tu te audiuisse præ-
dicas, è numero philosopha-
tium fuerint, nescio. HER.
Ne ij quidem. LVC. From.
de homines idiotas hæc di-
xiss. credibile est. HE. Et
valde quidem LVC. Ob-
secto, ut iterum me deceptum
ab omni spe deijcere soleas:
neque verum sermonem ex-
ponis, sed existimas te cum
Margita quopiam insulso
et stupido verba facere: ut
planè persuasum haberem,
Hermotimum virum singu-
lari præditum cum ingenio
in industria, annos nunc na-
tum 40. hominib. tamè idio-
tis de sapientiæ studio, de-
viris philosophiæ candida-
tis credidisse: illorumque in-
ductum testimonio et præ-

ἔθρ' ἀβρὸν, ἔδ' αὖ πάλιν
 τὸ ἀδιωφορὸν ἡπικρίνον,
 ὡς ἐπληκτὸν ἔναι, καὶ λιπὲς
 πὸν ἀτεχνῶς, ἀπ' ἐπὶ τοῦ μί-
 σος κατὰ σήματι, ὃ δὲ αὖ-
 τὸν ἅπαντ' ἔναι φασιν.
 Λυκ. ἄρ' οὐρ ἡγέμενα ἔδιδον
 ποιῶντας αὐτὰς, ἃ μικρῶ πρό-
 σθεν ἔλεγον αὐτοὺς ἰωρακί-
 ναι τὸν σὸν διδασκαλον, ὃ
 Ερμότιμ' ἐπ' αὐτοῦ, οἷον δια-
 νείοντας, καὶ ἀποιτῶντας πρὸς
 πρῶς, καὶ φιλονείκως πάλιν
 εἰδόντας ἐν τοῖς ξυνοίαις, καὶ
 τὰ κατὰ, ὃ ἐπὶ δ' ἐκνεύεται, ἢ
 τῶν ὀλίγων ὅτι μέλα, ἄλλως
 ἄρ' ὡς πάλιν ἢ ἀναβολὴ, καὶ ὃ
 πῶς βαθεύς, καὶ ἐν χροῖ ἢ λι-
 ρά; καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἄρα ἔ-
 χωμεν τὸν ἡανόνα, καὶ εἰς ἅθ-
 ρω ἀκείῃ τ' ὁδὸν, ὡς Ερ-
 μότιμός φησι καὶ καὶ ὅτι σχη-
 μάτων, καὶ βαδισμάτων, καὶ πε-
 ρὰς

coma venerandos, nihil
 molle aut parum virile,
 aut citra delectum alis-
 quid admittentes, quod
 quidem alijs stuporem indu-
 ceret, aut planè videretur im-
 pudens & Cynicum, sed in
 media & regia via consti-
 tutos, quæ quidem ab omni-
 bus affirmabatur esse opti-
 ma. LVC. A Nunquid igitur
 & hæc illa quæ paulò
 antè præceptorem facientem
 me vidisse testabar, ipsos
 designantes vidisti? videli-
 cet saniori & vsura servi-
 entes, amarulenter & cons-
 tentiosè mercedem à disci-
 pulis exigentes, in conuiujs
 aut colloquijs immodestè &
 pertinaciter digladiantes, ac
 licet quæcunq; indecorè ple-
 runq; peccare consueuerant?
 Aut fortasse harum rerum
 nullam curam habendam es-

se existimas, modò restitutus sit probe mundus, & nitidè com-
 positus, & barba profunda, proluxaq; in capite casaries? Qua-
 re in posterū, ut vidèo, hic nobis certius erit canon & regula
 rectè philosophantes exactè cognoscendi, quem videlicet pro-
 ponit Hermotimus: oportetque omnino ex habitu mundio-
 re, grauioreq; incessu, & capillo prolixiore, optimorum co-
 gnitionem

HERMOT. SIVE DE SECT. 197

ρὰς ἀφ' ἡγεμονίας τὸς αὐ-
 sous ; ὅς δ' ἂν μὴ ἔχη ταύ-
 τα, μὴ δ' σκυθρωπὸς, ἢ, καὶ
 φροντιστικὸς τὸ πρόσωπον,
 ἀπ' ἀποκρίμασι καὶ ἀπ' ἀλη-
 τίᾳ ; ἀπ' ὅρα, μὴ καὶ ταύ-
 τα, ὡς Ἑρμότιμῳ, παύσαις
 πρὸς μὲν, παρὰ μὲν καὶ ἴσα-
 πατὴρ καὶ σιωπῇ. Ερ. ἀφ' ἡ-
 τί τοῦτ' ἴφηναι ; Λυκ. ὅτι
 ὡς γὰρ ἀνδριαντὸν ταύ-
 τῳ ἵστασιν ἰσῆας, τῷ ἀ-
 πὸ τῶν σχημάτων. παρα-
 πολὺ γὰρ ἰκᾶνο ἀσχημο-
 νίταιροι, καὶ τὰς ἀναβολὰς
 ἡσομιώταιροι, Φαδίου τινὸς,
 ἢ Ἀλκαμένης ἢ Μυρόντος,
 πρὸς τὸ ἀμορφότατον εἶνα-
 σαίτο. ἀπ' καὶ ὅτι μάλιστα
 καὶ τικμᾶριδιαι τοῖς τοῖς-
 τοῖς, τί ἂν παύθαι τις, ἀτυφ-
 λὸς ἂν ἐπιθυμοίη φιλοσοφῆν;
 ὡς ἀφ' ἡγεμονίας τὸ ἀμείνω πε-
 αῖρισιν περὶ ἡμετέρου, ὅτι σχῆ-
 μα, ὅτι βάδισμα ὁρᾶν θωά-
 μῃ ;

gnitionem sumere. Itaque
 cui hæc deesse viderimus,
 neque ille tetricus fuerit,
 aut perpetuis intentius co-
 gitationibus obambulaue-
 rit, reprobandus, et ni-
 hili aestimandus est. Sed
 vide, Hermotime, ne et
 hæc illudendi gratia ad
 me dixeris, periculum fa-
 ciendo, num deceptum me
 esse sentiam. HERMOT.
 Quorsum istud dicis? LVC.
 Quod hæc, ὦ bone, Bre-
 cilius statuarum sit cogni-
 tio atque indagatio, quam
 tu ab habitu sumendam es-
 se dixisti. Omnino enim
 illa habitu ferè sunt elegans-
 sior, et amictu ornatio-
 re, quas aut Phidias quispiam,
 aut Aleamenes, aut Myron
 ad pulcherrimum absolu-
 te formæ archetypum ex-
 presserit. Quod si etiam ma-
 ximè inde coniectura capi-
 enda est in illis dignoscendis,

quid ille agat, qui visu captus, philosophia perdiscens
 de desiderio tenetur? Qui enim fieri posset, ut in ha-
 bendo delectu non tota via aberret, cum neque habi-
 tus neque incessus perspicendi facultatem habeat?

μὲν; Ερ. ἀπ' ἑμοί γε ὅπως
 τυφλὸς ὁ λόγος, ὃ Λυκῖνι,
 οὐδὲ μοι μέλει τῶν ζωόντων.
 Λυ. ἰχθῦς μὲν, ὃ κηρύς, λοι-
 πόν τι τὸ γινώσκειν εἶναι τῶν
 οὕτω μεγάλων, καὶ ἅπασιν
 κηρύσι μὲν. πᾶσι δὲ δοκῇ, οἱ
 γὰρ ἔξω ἡμῶν φιλοσοφίας με-
 νίτωσιν οἱ τυφλοὶ, ἰσχυρ-
 αὶ δὲ ὁρῶσι. καὶ τοὶ ἀναγκᾶσιν
 ἴσως τοῖς τοιούτοις μάστιγα φιλο-
 σοφῆς, ὥς μὴ πᾶσι ἀχθοίη-
 ται τῇ συμφορᾷ. οἱ δὲ διὰ
 βλήποντες, καὶ πᾶσι ὅξυν-
 δεικῆς ὄσι, τί ἄν δαίαντο
 σωτηρίαν τῶν τῆς ψυχῆς, ἀ-
 πόροι τῆς ἐξωθεν ταύτης πει-
 ραῶν; ὅστις βύβλουται ἡ πόλις,
 τοιοῦνδε ὅστις οὐχ ὅτι τῆς γνώ-
 μης τῶν ἀνθρώπων ἔρωτι πει-
 ρᾶς αὐτοῖς, καὶ ἡξίους ἀμεί-
 νων. γίνεσθαι ἐκ τῆς γνώ-
 μης; Ερ. καὶ μάλιστά. Λυ.
 πῶς οὖν οἶός τι σοὶ ἴσως, ἀφ'
 ὧν

HER. Ego verò, ὃ Λυ-
 ciane, non ad cecos verba
 facio, neque illorum mihi
 quicquam cura est. L V C.
 Atqui conveniebat, ὁ βο-
 ne, ut tantarum rerum,
 adeoque omnibus neces-
 sariarum cognitu, commu-
 nis quaedam esset cogni-
 tio. Sed enim quando ita
 tibi videtur, à philoso-
 phia commercio cæci ex-
 clusi maneant, posteaquam
 orbatii sunt oculis; tamen si
 cum primis operæ precium
 mihi videbatur, illos præ
 omnibus alijs philosophiæ
 studio incumbere, ne ac-
 ceptam amissi visus calamita-
 tem ferrent immodera-
 tius. C Cæterum illi qui præ-
 bē vident, etiamsi fuerint
 perspicacissima oculorum a-
 cie præditi, quoniam pascunt
 ea quæ in animo resecta sunt,
 pervidere possunt ab illa

externa vestitus mundicie? Nisi enim me fallat animus, tale
 quiddam est quod dicturus sum, nimirum te parandæ et colligē-
 dæ sapientiæ cupidine cum istiusmodi viris conuersari, vici-
 ga indies auetia, cumulatius euadas melior. HERMOT.
 Et maxime quidem. L V C. Quæ igitur tibi proprium fuit,

aliquæ

ἔρ' ἔφηθα ἰκάνων τῶν γυναι-
 κισμάτων διορᾶν τ' ὁρθῶς φη-
 σὶ δὲ φῶντα, ἢ μή; οὐ γὰρ φησὶ
 τὰ τοιαῦτα οὐτε διαφαίνε-
 σθαι, ἀλλ' ἔστιν ἀπόρρητα, καὶ
 ἐν ἀφανῇ κείμενα, λόγοις καὶ
 φωναῖς ἀναδανυμένα, καὶ
 ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὅψι μάλιστα.
 ὁ γὰρ Μῶμος, ἀκήκοας, οἶμαι,
 ἃ τίνα ἡτιάσῃ τῆς Ἡφαιστοῦ,
 ἃ γὰρ μὴ, ἀλλὰ ἐν αὐτῇ ἀκούει. φησὶ
 γὰρ ὁ μὺθ' ὅτι, εἰς αὐτὴν Ἀθλῶα καὶ
 Ποσειδάωνα καὶ Ἡφαιστον ἐντε-
 χνίας πῶς, καὶ τὸν μὲν Ποσει-
 δῶν, ταῦτά μιν τίνα ἀναπλάσσει,
 πλὴν Ἀθλῶα γὰρ οἰκίαν ἐπινοῶ-
 σαι ὁ Ἡφαιστὸς ἃ ἀνθρώπων
 ἄρα σωτήριον. καὶ ἰωάννης
 ἐπὶ τὸν Μῶμον ἔκρινεν, ὅτι πρὶν
 διακτεῖν πελάγον, θύσας
 μένος ἰκάνους ἰχάσας τὸ ἔργον
 τ' ἢ ἄλλων, ἃ τίνα ἡτιάσῃ,
 πρὶν τὸν ἄνθρωπον λέγειν, ἐπὶ
 τῷ ἀνθρώπῳ δ' ἔλε ἐμίμνησεν,

atque adeò factu possibile,
 ut ab his ipsis quas dixisti
 cognitionibus, philosophan-
 tem aut secus perspiceret.
 Neque enim ista perinde
 solent propalam esse conspi-
 cua, sed sunt abstrusa valde,
 atque adeò in obscuro repo-
 sita, quæ multis vix oratio-
 nibus & congressibus, po-
 stremum verò opibus consti-
 milibus licet animaduerte-
 re. D Qualis enim Momus
 in Vulcano reprehenderit,
 opinor aliquando inaudi-
 uisse te: quod si me fallit o-
 pinio, audi iam nunc. sic e-
 nim habet E fabula: nimi-
 rum Minervam, Neptunum,
 & Vulcanum contentio-
 nem inter se suscepisse de
 artificij principatu & præ-
 stantia: atque ipsum quidem
 F Neptunum taurum effa-
 xisse, G Minervam verò

domum excogitasse: porro H Vulcanus hominem composu-
 it fabricavitq. Cæterum ubi iam ad Momum ventum esset,
 quæ certaminis arbitrum & expensorem elegerant, & ille sin-
 gulorum opera diligentissimè inspexisset: I in alijs quidem quæ
 reprehenderit, superuacaneum fortasse fore: referre: il-
 lud tamen in hominis opificio potissimum * calumniatus est,

καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπέπλη-
 ξι τὸν Ἡφαιστον, διότι μὴ καὶ
 θυεΐδας ἐποίησεν αὐτῷ λατὰ
 τὸ εἶνόν, ὡς ἀναπαιταθεὶς
 σῶν, γυνέμα γίγνεσθαι ἅπας
 σιρ ἃ βόλῃται, καὶ ἱπποῖ, καὶ
 αἰψόθυτοι, ἢ ἀλκιδῶν. ἰκτ-
 υσθ' ἄρ, ἅτι ἀμβλυώπων,
 εἶτω πρὶ τῶν ἀνθρώπων δι-
 γνοῖτο· οὐ δ' ἵπῃ τὸν Λυγ-
 κία ἡμῖν διδουκας, καὶ ὄρεας
 τὰ ἔνδορ, ὡς ἰοικε. δὲ τῷ εἶρ-
 νῳ, καὶ ἀνέκταί τοι τὰ πόδια
 τα, ὡς εἰδέναι μὴ μόνον ἃ βέ-
 λῃται, καὶ ἃ γιγνέσκει ἱκα-
 σθ', ἀλλὰ καὶ πύτρε' ἃ μεί-
 νων ἢ χέρων. Ερ. πάσας, ὦ
 Λυκίε, ἐγὼ δὲ λατὰ θεὸν εἰ-
 λόμην, καὶ ἐμεταμέλη μοι τ'
 αἰρίσας, ἱκανὸν δὲ τῷ πῶς
 γῆρ' ἐμὲ. Λυ. ὅμως οὐκ ἂν εἰ-
 ποίς, ὦ ἱππύρι, καὶ πῶς ἐμὲ,
 ἀλλὰ πρὶόψῃ με πρᾶπολον.
 πῶρον ἢ πομπῇ ὧς σὺ φεῖται;
 Ερ. οὐδὲν γὰρ ἄρ σοι ἀρίσκη,
 ἄρ ἂν ἄπω. Λυ. οὐκ ὦ γὰρ
 ἀπ'

atque ipsum quidem archite-
 ctum Vulcanum nō medius
 critter percussit, & quod arti-
 fex L non in pectore ostiola
 quædam addidisset, quibus
 apertis & reclusis perspicuū
 fieret omnibus quid ille ve-
 lit, aut in animo strueret
 & cogitaret: num mentire-
 tur, an verum diceret. Atque
 ille quidem velut cæcutiens
 sic de hominibus statuit: tu
 verò nobis ipso etiā M Lyn-
 ceo es perspicacior, qui, sicuti
 videtur, per pectus ipsum
 quæ intus sunt, cernis: sumitq̃
 tibi aperta omnia, adeò ve-
 non solum certò teneas quid
 quisque velit aut cogitet, ve-
 rum etiam vter sit melior
 aut deterior. H E R M. Tu
 quidē, Luciane, ludos ex me
 facis: ego verò Apollinis du-
 flu & auspicio delectum ha-
 bui, neque prorsus electio-
 nem moror: atque hæc qui,
 de satis Hermotimo. LVC.

Attamen ne sic quidem mihi
 dignaris exponere, ô amice, sed me in ima vulgi fece versan-
 tem superbè contemnis. H E R M O T. Nihil fortasse il-
 lorum tibi placebit, quæ dixero. LVC. N Nequaquā, ô bone,
 verum

ἀπ' ἐξ ἑβίλας ἀπ' αὐτῶν, ὅποιοι
 αὐτοὶ ἀρίστην. ἰπὰ δ' ἔρ σὺ
 ἰπὸν ἀκροβύτην, καὶ φθονῆς ἡ-
 μῖν, ὡς μὴ ἐξ ἴσου γυνοίμην ἅ-
 λω φιλοσοφῆσαντῶν, ἐγὼ πα-
 ράβωμαι, ὅπως αὐτὸς οἶσται, ὃ
 κατ' ἱμαυτὸν ἐξουρῆται τὴν ἀ-
 κριβῆ περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ
 τὴν ἀσφαλεστάτην αἰρίσιν.
 ἄκρ' αὖτ' ἡ σὺν, ἃ βέβαια. Εἰρ. ἀλ-
 λὰ βέβαιον, ὃ Λυκίον ἴσως
 γάρ τι γινώσκωμεν ἱερῆς. Λυ-
 σκόπει δὲ, καὶ μὴ κατὰ γινώ-
 σκει, ἃ παντάπασιρ ἰδιωτικῶν
 καὶ ἀναζητῶν αὐτό. ἀνάγκη
 γὰρ ὅπως, ἰπὰ μὴ σὺν ἑβίλας
 ἐφίστατον ἀπ' αὐτῶν, ἃ δὲ αὐτῶν
 νόμον. ἰπὼ δὲ μοι ἡ μὴ ἀρίστη
 τοιοῦτο δὲ τι, οἷον πόλις
 τις, ἐν δαίμονας ἔχουσα τὸς
 ἱμνοποιοῦμεν (ὡς φαίνεται αὐτῶν
 ὃ διδάσκαλος ὁ σὸς, ἰπὸν
 ἐν ποσὶν ἀφ' ἑμῶν) ὅπως
 ἐς τὸ ἀκρότατον, ἀνδρείως
 ἀπαν-

verum nihil eorum vis di-
 cere, quod me delectaturum
 esset. Et quia tu me ce-
 las de industria, nobis in-
 uidens, ne forte tibi pares
 euadamus, si philosophiæ
 indagandæ studio operam
 nauaremus: periculum fac-
 ciam, si quo modo fieri pos-
 sit, ut per me exactam iudi-
 candi rationem, minimè que
 fallibilem delectus haben-
 di viam inueniam. Quo-
 circatu, si volueris, arre-
 ctis auribus attento fac sis
 animo. HER. Prorsus
 isthuc volo, ὃ Luciane: for-
 tassiss quiddam scitu di-
 gnum dicturuses. LVC. At
 vide ne naso me suspendas,
 si illud omnino rusticè &
 ineptè proposuero. Ita enim
 factò opus esse video, po-
 steaquam tu qui harum re-
 rum es multò peritior, il-

lud manifestius & disertius explicare grauaris. Itaque vir-
 tutem urbis instar esse fingas volo, quæ ciues habeat hones-
 tissimè & integerrimè Rempublicam administrantes, quem-
 admodum tuus quoque præceptor, qui isthuc aliquando
 peruénit, idem hoc affirmare non dubitat: præterea sum-
 ma sapientia viros exornatos, magno infractòque animo

ἅπαντας δικαίους, σώφρονες,
 ὀλίγον θιγῶν ἀφαιρούντας. οἷα
 δὲ ποτὶ ἀρίστην παρ' ἡμῶν,
 ἀρπαζόντων καὶ βιαζομέ-
 νων, καὶ πλεονεκτούντων, ἔδην
 ἄν' ἑδῆς, πασίη, ἐνικένη
 τῇ πόλει τολμώδηρον, ἀπὸ
 ἐν ἑρῶν καὶ ὁμονοίᾳ συμ-
 πολιτοῦνται, μάλα ἀκότως.
 ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἀπῶν πόλεσι μιν,
 οἷμαι, τὰς εἰσόδους καὶ φιλονει-
 κίας ἐγείρειν, καὶ ὧν ἔνικα
 ἐπιβυλάσιν ἀπὸ ἀλλοίς, ταῦτα
 πάντα ἐκ ποδῶν δειρ' ἐκ-
 νοῖς· ὃ ᾖ ὅτι χρυσίου ἔτι,
 ὅτι ἑδονῶν, ὅτι δόξας ὁρῶσιν,
 ὡς διαφίρεισθαι περὶ αὐτῶν,
 ἀπὸ πάσαι τῆς πόλεως ἐξ-
 ουλάσασιν αὐτὰ, ἐκ ἀναγ-
 κῆς ἢ καὶ ἡσάμφοι συμπολι-
 τῶν, ὥς γαλῶν τι-
 μα, καὶ πανουδαίμονα
 βίον βίειν, ξυῖν ὀνομίᾳ καὶ
 ἰσοτύτῃ καὶ ἰσοθείᾳ, καὶ τοῖς
 ἀπῶν

præditos, iustitia seruanti-
 simos, modestia admirandos,
 parùm infra Deorum condi-
 tionem consistentes. Cuius-
 modi multa apud nos desi-
 gnantur, rapina, violentia,
 iniuria, habendi cupidine:
 eorum flagitiorum me tan-
 tillum quidem quemquā au-
 dere in ea urbe conspice-
 res, sed pacati & concor-
 des Reipublicæ munia si-
 mul obeunt & admini-
 strant. Nec iniuria. Ea es-
 nim quæ alijs in urbibus se-
 ditionū & factiosarum cons-
 tentionum concitandarum
 occasionem suppeditant,
 quorumque gratia alter al-
 terum clandestinis petit in-
 fidijs, ea inquam omnia
 è medio illorum sublata
 & remota sunt. Neque e-
 nim aut aurum, aut volu-
 ptates, aut honores ha-
 bent in precio, tanquam ali-

cuius momenti ista apud illos habenda sunt, verùm iam olim
 hæc in vniuersum, tanquam parùm necessaria existiman-
 tes ad bene gerendam Rempublicam, urbe eiecerunt. Itaque
 tranquillam quandam & omnibus modis felicem des-
 gunt vitam, bonis legibus, æqualitate, libertate, & omnibus
 denique

ἔμοις ἀγαθοῖς. Ερ. τί ὅν, ὦ
 Λυκίην, ἐκ ἄξιον ἅπαντας ἐ-
 πιθυμᾶν, πολίτας γίγναι δὲ
 θιαύτης πόλεως, μήτε ἑλμά-
 ζον ὑπολογίζομεν ἔτι ἐν τῇ ὀ-
 δῶ, μήτε πρὸς τὸ μῆκος ἔχουσιν
 ἀπαγορεύοντας, εἰ μή τις
 σὺν ἀφικόμενοι ἐγγραφῆσθαι
 καὶ αὐτοῖ, καὶ μετέξῃν τῶ πολι-
 τείας; Λυ. νὴ Διὶ ὦ Ερμότιμη,
 πάντων μάστιγι ἐπὶ τέττω σπυ-
 δασίον, ἢ δὲ ἅπλων ἀμειν-
 τίον, ἢ μήτε πατρίδι τῇ ἐν-
 ταῦθα ἐπιλαμβάνομεν, πο-
 αὐὸ ποιῶσι λόγον, μήτε παί-
 δων ἢ γονέων, ὅτῳ ἑσὶν, ἐπι-
 πατεχόντων καὶ λαθρῶν ἐξο-
 μῶν ἐπιπλάσθαι. ἀλλὰ μάλι-
 στα μὲν ἑκείνους παρακαλῶν
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὁδῶν, εἰ δὲ
 μὴ ἐβίλοις, ἢ μὴ διούωντο,
 ἀπρὸς ἑαυτοὺς αὐτοὺς, χω-
 ρῆν ἐν τῇ πανουδαίμο-
 νι ἐκείνης πόλεως, καὶ αὐτὸ
 ἐκέρριψαντας τὰ ἱμάτια,

εἰ τῶ

opera ad eandem professionem nobiscum suscipiendam
 cohortandi sunt. Quòd si aut sequi nos recusauerint, aut
 per ætatem non potuerint : illis relictis & posthabitis, res
 est ad urbem omnium felicissimam animosè tendendum
 erit, reiectis etiam vestimentis, si eisdem amicti detineremur,
 illic

denique bonis institutam.
 HER. Quid igitur, ὦ Lucia-
 ne ? annon tibi videtur æ-
 quisimum esse, ut omnes cer-
 tatim eius urbis ciues fieri
 desiderent, ita ut itineris tam
 laboriosi molestiam pro ni-
 hilo reputent, neq; temporis
 longinquitate viciū animum
 despondeant, certò & con-
 stanter persuasum habentes,
 se omni cuiuslibet difficultate in-
 ciuium numerū relatum iri,
 eiusq; politiæ se participes
 futuros; LV C. Sanè per Iou-
 em, ὦ Hermotime : omnibus
 omnes nervos in hoc inten-
 dendos esse arbitror, cate-
 ra verò negligenda. Nec pa-
 triæ tenaciter nobis inha-
 rentis magna cura haben-
 da est : neque valde moueri
 decet aut franγι animo, per-
 rentum aut liberorum nos
 detinentium comploratio-
 nibus : sed & illi pari o-
 pera ad eandem professionem nobiscum suscipiendam
 cohortandi sunt. Quòd si aut sequi nos recusauerint, aut
 per ætatem non potuerint : illis relictis & posthabitis, res
 est ad urbem omnium felicissimam animosè tendendum
 erit, reiectis etiam vestimentis, si eisdem amicti detineremur,
 illic

αὐτὰς παλημμενοί, κατ' ἐ-
 ποίον ἰσούμενον ἐκῆσαι· ὃ γὰρ
 δὲ ὅ, μὴ σέ τις ἀρχαίᾳ, καὶ
 θυμὸν ἐκῆσαι ἔκοντα. ἥδη
 γὰρ ποτὶ καὶ ἄποτι προσβύ-
 τε ἀνδρὸς ἥκιστα διειδόντος,
 ὅπως τὰ ἐκῆ πράγματα ἔχοι,
 καὶ μὲν πρῶτον πρὸς ἐπιτάξαι οἱ
 πρὸς τὸν πόλιν· ἡγήσασθαι γὰρ
 αὐτὸς, καὶ ἰλθόντα ἡγρᾶψεν,
 καὶ φησὶ τὸν ποιήσασθαι, καὶ
 φρατρίας μεταδώσαν τῆς
 αὐτῆς, ὡς μετὰ πάντων ἐν δαί-
 μονοίῳ. ἀπὸ ἐνὸς ἐκπιθό-
 μῳ ὅπ' ἀνοίας καὶ νύκτε-
 τος τότε, πρὸς πρῶτον καὶ δὲ κα
 σχιδόντες τῶν ἰσως γὰρ ἀν-
 τὰ ἥδη ἀμφὶ τὰ πρῶτα,
 καὶ πρὸς τοῖς πύλαις ὡς ἄρ.
 ἔλγει δὲ ὅν περὶ τῆς πό-
 λεως, ἔγχε μίμνημα, ἀπὸ αὐ-
 ποτὶ, καὶ ἥδη καὶ τὰ δὲ,
 ὡς ἐξυμπαντο μὲν ἐπὶ νύκτε
 καὶ ἔξοι ἔγχε, αὐθιγὰς δὲ ἐ-
 δὲ, ἀπὸ καὶ βαρβάρους ἰμ-

πολι-

illic haud dubiè conuestien-
 di. Neque enim periculum
 est ne quis te eò nudo cor-
 pore delatum exclusurus sit.
 Iam enim ὅ alias virum
 multa canicie reuerendum
 differentem audiui, qui-
 nam illic se res haberent:
 meq̃ magnopere cohorta-
 batur ille, ut me sibi ad urbē
 eunti comitem adiungerem.
 siquidem pollicebatur itine-
 ris ducem se fore, ὅ quòd
 me ciuitate donare vellet,
 vnumq̃ ex tribulibus face-
 re, suo adscriptum sodalicio,
 adeò ut nulla non ex parte
 bene ὅ feliciter agerem.
 Cæterum ego id ætatis rectè
 monenti non obtempera-
 bam, stultiitia ὅ rudibus
 annis dehortantibus: non-
 dum enim egressus eram
 annum quintum ὅ deci-
 mum. Fortassis si secutus
 fuissē, iam in suburbio aut
 præ portis consisterem. Porro de ciuitate, si rectè comes-
 mini, cū alia multa, tum hæc quoque prædicare solebat,
 quemadmodum omnes eius orbis incolæ essent aduenæ ὅ
 peregrini, nec ullus esset indigena. Quin etiam illud addebat,
 non parum multos in eadem Republica versari barbaros,

πολιτώνων ποτὶς, καὶ δὲ
 αὐτὸς καὶ ἀμόρφος, καὶ μικρὸς
 καὶ πρῆκτος, καὶ ὅλως, μοις
 χαρὲς τῆς πόλεως τὸν βυλό-
 μνον. τὸν γὰρ δὲ νόμον αὐ-
 τοῖς ἐκ ἀπὸ τιμημάτων ποιεῖ-
 ῶσα πλὴν ἰγγραφῶν, ἐδὲ ἀπὸ
 σχημάτων, ἢ μεγέθους, ἢ
 καύσεως, ἐδὲ ἀπὸ γένους, ἐδὲ
 λαμπρῶν ἐκ πηγόνων, ἀλλὰ
 ταῦτα μὴ ἐδὲ νομίζω παρ'
 αὐτοῖς, ἀπὸ γὰρ δὲ ἐκαστοῦ περὶ
 τὸ πολιτικὸν γινώσκει συνί-
 σιν, καὶ ἐπιθυμία τῶν κα-
 λῶν, καὶ πόνον, καὶ τὸ ἀλι-
 παρὲς, καὶ τὸ μὴ ἐνδύειν, μηδὲ
 μαλακιῶσα πομποῖς τοῖς
 δυσχερεῖσι, κατὰ πλὴν ὁδὸν
 ἐντυγράνοντα. ὥς ὅστις ἀν-
 ταῦτ' ἐπιλαίηται καὶ δι-
 ξίλθοι, πορωδὲς ὅτι πρὸς
 πλὴν πόλιν, αὐτίκα μᾶλλον
 πολιτικὸν ὄντα τῷ, ὅστις
 ἀντὶ τῆς ἰσοτιμίας ἀπασιν τὸ ἵ-
 χέρων ἢ ἐκείνων, ἢ ἐν πα-
 τρίδι, ἢ ἀγροῦς, ἢ δὲ ἄλλῃ,
 ἢ ἄλλῃ.

posuitque ubi primum urbem attigerit, actutum in civium
 communionem assumitur, quicumque tandem fuerit, pa-
 trem experturus honorem. Porro prior an melior, an
 nobilis, an ingenerosus, an seivus, aut liber, aut an prorsus
 infima

et servilis conditionis ho-
 mines, informes, modicos,
 pauperes, breuiter nemi-
 nem non eius Reipub. fore
 participem, quem penes
 modò voluntas esset eò ten-
 dendi: quandoquidem illis
 morem ciuitate donandi ad-
 uenas, affirmabat non su-
 vi aut ab externa cultus et
 vestitus elegancia, aut à cor-
 poris proceritate et formo-
 sitate, neque à generis splen-
 dore, aut claris maioribus,
 sed ea pro nihilo aestima-
 ri apud illos. Oportere ta-
 men eos qui ciuitatis ius in-
 dipisci velint, intelligentia
 instructos esse, rerumque ho-
 nestarum tangi cupidine,
 labore non frangi, nula-
 lis voluptatum illecebris
 capi, neque effæminari aut
 emollescere rebus dubijs
 et difficilibus inter eun-
 dum ingruentibus. Quis-
 que itaque præstiterit, ex-

ΔΥ. ὁκὼρ σοὶ μὲν ἐπὶ τὸ πρὸς
 σχῆμα, καὶ φάσκει ἀδύνατον,
 πολλὴ ἀφθονία τῶν ἀγρομέ-
 νων· πολλοὶ γὰρ ἔτιμι παρὶς
 σασιρ αὐτόχθονες, ἐκῆθρον ἔ-
 κας· ἂν λέγουσι. ὁ δὲς γε
 μὲν ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ φαίνε-
 ται, ἀλλὰ πολλὰ καὶ διὰφοροί,
 καὶ ἕτερον ἀπάλαις ὁμοίαι· ἡ γὰρ
 γὰρ ἐπὶ τὰ ἰσπεία, ἡ δὲ ἐπὶ
 πλὴν ἑω φέρειν ἔοικεν, ἡ δὲ ἐπὶ
 τὰς ἀρκύς, καὶ ἄλλῃ ἐν-
 θὺ τῆς μεσμβείας. καὶ ἡ μὲν
 δὲ λαμάνων καὶ φυτῶν, καὶ
 σκιάς, ἐνυδρὶ καὶ ἡ δὲ αἰα,
 ἕτερον ἀντίτυπον ἢ δύσβα-
 τον ἔχουσα. ἡ δὲ περὶ ὁδὸς
 καὶ φαχῆα, πολλὰ ἥλιον,
 καὶ διψὲ καὶ λιάρτορον πρὸς
 φαύνοσα. καὶ ὁ μὲν αὐτὰ πα-
 σαι πρὸς πλὴν πόλιν ἀγρομέ-
 νων, μίαν δὲ σαρκὸς τὰ ἐναν-
 τιώματα τελευτῶσαι, ἔνθα δὲ
 μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀρεία ἐστίν.

ἰφ'

LVC. Nonne vides igitur
 immensam multitudinē pro-
 mittentium & affirmantium
 se viā peritos esse? Mula-
 ti enim ad hoc parati cir-
 cumstant, quorum nemo
 non se indigenā esse persan-
 cte deierat. Ceterum non
 esse unam tantum viam, il-
 lud apparet liquidō, sed
 innumeras & valde diuer-
 sas, nec quicquam haben-
 tes in quo inter se conue-
 niant. Nam hæc quidem ad
 occidentalem plagam ver-
 git, illa ad solem exorien-
 tem: mox altera ad Septen-
 trionem viatorem ducit, al-
 tera verò rectā ad Meri-
 diem. Rursus hæc quidem
 per florida prata, & mol-
 les plantas sub umbra amœ-
 na & delectabili, nihil ha-
 bens asperitatis aut diffi-
 cultatis: altera autem pe-
 tricosa, & omnibus modis

aspera, multum exhibens viatoribus cum suis tum ar-
 doris, tum etiam laboris & molestiæ. Et tamen omnes il-
 læ cum multe sint, ad eandem urbem quæ una est, tendere
 perhibentur, tamen si sint inter se diuersissima. Inde in-
 credibilis animum meum habet perplexitas & hesitantia.

Et tamen

ἰφ' ὧν ἔρ' ἄν ἔλθω αὐτῶν,
 ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς
 ἀπαρτὸς ἔκαστος ἰφισῶς, ἰφ
 τῇ ἀσούθῳ μάλα τις ἀξίόπης
 ὁρῖται τὴν χεῖρα, καὶ
 περὶ τὰ κατὰ τὴν αὐτὴ ἀ-
 πιστά, λίγων ἔκαστος αὐ-
 τῶν μόνος τὴν ἐνθῆσαν ἀ-
 δύσα, τὸς δ' ἄλλους πλανᾶ-
 σθαι, μήτι αὐτὸς ἐλθὺν θό-
 τας, μήτι ἄλλους ἡγήσασθαι
 διωγαμένους ἀκαλυψέσαντας.
 ἡδὲν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκο-
 μαι, ἡδὲν τὰ ὅμοια
 ἐπισχεῖται περὶ τὸ αὐτὸ ὁδῷ,
 καὶ τὸς ἄλλους λακίψαι, καὶ ὁ παρ'
 αὐτῷ ὁμοίως, καὶ ἕξῃς ἅπαν-
 τας. τό, τε βίνω πλεῖον τῶν
 ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐ-
 τῶν, ὁ μὲν πρὶος τὰράττα με,
 καὶ ἀπερῆν ποιεῖ, καὶ μάλι-
 σα οἱ ἡγεμόνους ὑπερβῆται
 ἑαυτοὶ, καὶ τὰ ἑαυτῶν, ἔκασ-
 τος ἰπποκύνει. ὁ γὰρ οἶδα
 ὧν τινὰ παρόντων, ἢ τῶν
 μάλλον ἀκαλυψέσας, ἀφικοί-
 μαι

Etenim in quacunque fortè
 fortuna incidero, virum quē-
 piam circa ingressum diuer-
 ticuli consistentem offendo,
 antiqua virtute & fide ad-
 mirandum, statim in introi-
 tu decedenti manus porris-
 gentem, vehementerq; co-
 hortantem, ut ipsius viam
 ingrediar. usque adeò cer-
 tatim unusquisque illorum
 se compendiosè viæ gnarum
 esse iactat idem, alios
 verò tota via aberrasse, ne-
 que unquam eò peruenisse,
 neque aliorum insequen-
 tium duces esse posse. Tan-
 dem ubi proximum accesser-
 o, audio & illum de via
 sua magnificè pollicentem,
 aliosq; maliciosè vituperan-
 tem. Ad eum quoque mo-
 dum facit is qui huic vicis-
 nus est, & sic deinceps omnes
 reliqui. Hinc itaque viarum
 multitudo & diuersitas non
 mediocriter me conturbant,

animūq; meum incertum diuerse distrabunt, maximè
 verò duces ipsi præter modum vociferantes, dum quisque
 sua immodicis laudibus deprædicat. Neque enim calleo in-
 quam declinans, aut quem potissimum ex ducibus secutus, vr-
 bem

μὴν ἄρ' πρὸς τὴν πόλιν. Ερ.
 ἀπ' ἑξ ὧς σὺ ἀρλύνῃς τῆς ἀρε-
 ρίας. ὧς γὰρ προωδοιορῇ
 κρίνῃ, ὃ Λυκίῳ, πιστώσας
 ἐκ ἄρ' σφαλείης. Λυκ. τίσι
 λίγας, ὧς κατὰ πόλιν ὅς
 δὲν ἰλθοῦσιν, ἢ τινὶ τῶν ἡ-
 γιμόνων ἀκολουθήσασιν; αὖ-
 θις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἀποροῦ
 ἰν' ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαίνε-
 ται, ἢ τῶν πραγμάτων ἐπὶ
 τῶς ἀνθρώπων μεταληλυθόσι. Ερ.
 πῶς οὕτω φῆς; Λυκ. ὅτι ὁ μὲν
 τὴν Πλάτωνος παρόμῳ,
 καὶ σωοδοιορῆσας μετ' αὐ-
 τῷ, ἐκένω ἱπαινίσσας θῆκε
 νότον· ὁ δὲ τὴν Επικύρου ἐκεί-
 νῳ, καὶ ἄλλῳ ἄλλῳ σὺν δὲ
 τῶν ὑμετέρων. ἢ πῶς ἔρ', ὃ
 Ερμότιμν, ὃς ἔγω; Ερμ. πῶς
 γὰρ ὅ; Λυκ. ὃς ἰνὺν ἀπὲλ-
 θῆς μετ' αὐτῆς ἀρείας, ἀπ' ἑτι
 ὁμοίως ἀγνοῶ ὧς μάλλον καὶ
 πιστῶσαι τῶν ὁδοιπόρων· ὁ-
 ρῶ ἔρ' ἵκασον αὐτῶν, καὶ αὐ-
 τὸν

bem accedere queam. HER.
 At ego te, Luciane, ab omni
 hesitatione liberabo. Ete-
 num haud facile, si his, qui
 ante nos idem itineris con-
 fecerunt, fidem habueris,
 aberrabis LVC. P Quibus
 tu habendam fidem dicis?
 aut quem ex ducibus sequu-
 ti sunt? aut per quam viam
 ingressi sunt? Iterum enim
 nobis sub alia forma eadem
 apparet animi perplexitas,
 à rebus ad homines trans-
 latis. HERM. Quoniam
 modo isthuc dicis? LVC.
 Quoniam quidem qui in
 Platonis viam digressus est,
 & illo duce se in viam dea-
 dit, illam haud dubiè lau-
 daturus est. rursus qui Epi-
 curum ducem sibi sequen-
 dum elegit, Epicuri. ita
 omnino alius aliam com-
 mendabit: tu verò vestram
 omnibus alijs praeferes. Aut
 non ita futurum esse, Hera-

motime, credendum est? HERM. Et cur non? LVC.
 Proinde ab ancipiti animi perplexitate me non liberat, cum
 etiamnum ignorem ex viatoribus Q cuinam potissimum fi-
 des adhibenda sit. Video enim unumquemque illorum, & in

τὸν καὶ τὸν ἐγγύμονα, μίᾳς
 πεπαραμυθού, καὶ ἐκάνλω ἐς
 πικρύντα, καὶ λήγοντα ὡς αὕτη
 μόνη ἀγὰρ ἐπὶ τῷ πόλει. ἔ
 μέντοι ἔχω ἀδύναμις ἀληθεῖ
 φησὶν· ἀπὸ ὅτι μὴ ἀφικέται
 πρὸς τι τέλος, καὶ ἔστι τινα
 πόλιν, ὅπως αὐτῷ ἴσως. ἀλλὰ
 ἐκάνλω ἔδωκεν, ὡς ἐχέτω, ἐν ᾧ
 ἐπιθυμῶν ἐγὼ τε καὶ σὺ πο-
 λιτῶσάσθαι ἡθέλωσας ἐς Κόριν-
 θον ἰλθῆναι, ὅθεν ἐς Βαβυλῶνα
 ἀφικόμεθα· οἷός τε Κόρινθον
 ἰωρακόμεθα, ἀδελφοὶ ἐμοὶ γὰρ ἔν
 ἔστι. ἐγὼ πάντως ὁ τιθεὶς πό-
 λιν Ἰδῶν, Κόρινθον ἔδωκεν, ἔ-
 γινετο μόνη πόλις δὲ ἐν ᾧ Κόριν-
 θος. ὁ δὲ δὴ μάλιστα ἐς ἀπε-
 ρίαν με καθίστησι, ἐκάνω-
 δος, τὸ ἀδύναμις, ὅτι πᾶσα ἀ-
 νάγκη μία ἐστὶν τῷ ἀληθεῖ
 ὁ λόγος· καὶ γὰρ ἡ Κόρινθος μία
 δὲ, αἱ δὲ ἄλλαι πανταχόσε
 μακρόν, καὶ ἐς Κόρινθον ἀγ-
 σιν· ἀλλὰ μὴ τις ὅτι σφόδρα πα-
 ρατοίος, ὡς οἶδα καὶ τὴν αἰ-

Υπερ.

viā atq; adeo veram esse viā, siquidem nec plures quā
 una Corinthus est, aliæ autem quoquo gentium magis viā-
 torem quā in Corinthum perducunt. Nisi quis usque adeo
 delirus esset, et mente capius, ut putaret et eam quæ ad

psum et ducem eius, uniū
 tantū viā fecisse periculum,
 ac illam laudare, affirman-
 tem hanc solam esse, quæ per-
 ducat ad urbem. Ego autem
 num verum dicat, scire non
 possum. Quod enim ad fi-
 nem aliquem delatus sit, et
 civitatem quandam conspe-
 xerit, fortasse illi haud diffi-
 culter concesserim: ceterum
 num illam viderit, quam
 portebat, in cuius Republi-
 ca ego et tu versari concu-
 piscimus, in Corinthum de-
 lati, ille autem Babylonem
 profectus, Corinthum se vi-
 disse putarit: hoc quidem es-
 tiamnum mihi incertum est.
 Neque enim ille qui aliquam
 civitatem vidit, statim et
 Corinthum vidit: siquidem
 non sola Corinthus est ciui-
 tas. R. Quod autem omnium
 maximè me facit animi in-
 certum et ambiguum, illud
 est, quod sciam necessariò

Hypere

Υπερβορείους, καὶ τὴν αἰς Ἰν-
δος ἀγούσαν, αἰς Κόρινθον εἰς
λαρ. Ερμ. καὶ σὺς οἴομαι, ὡ
Λυκίη, ἀπὸ γὰρ ἀπαχόσι ἀ-
γασ. Λυκ. ἐκουῶ, ὡ καλὴ Ερ-
μώτιμι, ὁ μικρὰς δὲ βουλῆς,
ἐπὶ τὴν αἰρταίαν τῶν ὁδῶν τε
καὶ ἐγγύμενον. εἰ δὲ τοῦτο δὴ τὸ
ὅν λόγῳ ποιεῖσόμεν, ἔνθα ἂν
ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἡκῶ-
σι ἀπὸ μὲν, ἐπὶ δὲ πόδες ἔσται,
ἀντὶ τῆς αἰς Κόρινθον ἀγού-
σης, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶν ὅτι
Βακτρῶν ἀπὸ γένος· εἰ δὲ γὰρ εἰδὲ
ἡκῶσι καλῶς ἔχασ, τῇ τύχῃ ἐς
πιρρίπασιν, ὡς τάχα ἂν τὴν ἀ-
εὶς τὴν ἰσομύχους, ὅτι καὶ ἄνω
ἐξιστάσιν ὁρμήσασιν ἐπὶ
μία τῶν ὁδῶν, ἢ τινος αἰ-
διωτὸν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο γέ-
νῃσιν, καὶ ἴσως ποτὶ ἐγγύ-
ῃ τῶ μακρῷ χρόνῳ. ἡμᾶς δὲ
γὰρ περὶ τῶν ἔτω μεγάλων
ἐκ οἰμαὶ δὲ παραδόχως ἀ-
παρρίπασιν, εἰ δὲ ἐς ἐγγύ-
ῃ κατὰ κλάσιν τὴν ἡπείδα,
ἐπὶ

Hyperboreos, & eam quæ
ad Indos tendit, in Corin-
thum recto tramite perducere. HERM. Quonam pæ-
cto hoc fieri posset, ὁ Lucias
ne, cum alia aliò tendat.
LVC Proinde, ὁ bone Hera-
motime, non mediocri opus
est consilio in eligendis cum
vīs, tum ducibus. Neq̃ illud
vulgò iactati prouerbij com-
mittendum est, ut si quocunq̃
que nos pedes duxerint, eò
inconsultò abeamus: quomò-
do ita haud dubiè decepti,
pro Corintho ad Babylos
nios aut Bactra abiremus.
Atqui ne hoc quidem valdè
mihi consultum factu videò-
tur, ut fortunæ tantam rem
committamus, tanquam opti-
mam fortasse apprehenden-
tes, si citra omnem viarum
exactam peruestigationem,
in vnā aliquam quamcunq̃
que tandem temere irrueret-
mus. Nihil enim obstat quò

minùs & fieri possit, & fortasse iam olim in tanta tempo-
ris longinquitate factum est. T Haudquaquam verò æquum
esse opinor, ut tam inconsideranter de rebus adeò magnis
spem abijciamus, aut ita in angustum coactam cōstringamus;

ἐπὶ ῥίπῃς, ὥς ἡ παροιμία φησι
 οἱ τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἴονιον
 ἀσπλῦσαι θίλοντας. ὅτι δὲ
 αἰτιασάμεθ' ἄν' ὀνόμας πλὴν
 τύχῃς, ἢ τοξόνοια καὶ ἀκον-
 τίσουσα, μὴ πάντως ἔτυχῃ
 τῷ ἀληθοῦς, ἐνδὲς οὐκ ἔστι
 μυθείαις τοῖς ψάδευσιν. ὅπερ
 δὲ καὶ Ὁμηκεῖα τοξότην ὑπὲρ-
 ἔξῃ, ὥς δεικνύει πλὴν πωλεῖν
 καταβιβάζουσα, ὃ δὲ πλὴν μὴ
 εὐνοῖται, ὃ δὲ ἐνὶ κέρει, οἷς
 μα. ἀλλὰ παραπολὺν ἱκανο-
 ὄντοισι τῶν ποικίλων, καὶ
 πρῶτον, καὶ περὶ τῶν
 οὐδ' αὖτε τοξόμαστι ἐλπίσαν, ἢ
 πάντως ἱκανοὶ τὸ ἐν ἑξ' ἀπάν-
 των. ὃ δὲ ἱκανοὶ ὅτι ἔστι
 κέρδι, ἢ ἀντὶ τῆς ἐπὶ οὐδὲν ἀ-
 γένης, ἐστὶ τῶν πωλεῖν καὶ
 μία ἀγνοοῦντος ἐμπέσει
 μὴ, ἐλπίσαντες ἄμενον αἰετῶ-
 σιν πλὴν τύχῃς ἢ ἡ-
 μῶν, ἀκρίβειαν οἰκίαι δὲ καὶ ἀ-
 νασταθῆ-
 νοι ὁπίσω ῥάδιον, ὡς ἀπαξ
 ἐπὶ δὲ

tunam meliorem pro nobis electuram esse. Opinor au-
 tem in tali re comparatione utendum, & demonstrandum
 esse. Neque enim promptum & facile est reuocare cura-
 sum, saluamque & incolumen retrò suadere, si quis
 soluta

virgulea scapha (quod a-
 iunt) Aegæum aut Ionium
 transmittere volentes. Nec
 que enim rectè aut proba-
 biliter fortunam incusare-
 mus, si sagittando & iacu-
 lando non prorsus affecuta
 sit veram illam viam, vnam
 nimirum inter tot infinitas
 falsas & erroneas existen-
 tem: quod nec Homericò
 quidem sagittario concess-
 um fuit, qui cùm debuisse
 feri columbam arcu fixam
 deicere, linea vincula rupit:
 opinor autem fuisse Teu-
 crum. Sedenim hoc multò
 magis rationi consentaneum
 est, spernere habere multa vul-
 nerandi, & iaculo peten-
 di, quàm omnino illud v-
 num ex omnibus quoniam
 periculum non mediocriter
 est. Si pro recta & compendio-
 sa via in vnam ex erratis
 & deijis imprudenter
 incideremus, sperantes for-

ἰπιδῶ τῇ πλειόσῃ τῆς αὐτοῦ,
τὰ ἀπόρρα λυσάμην· ἂν
ἀνάγκη· ἐν ᾧ πλεονάζει
φύριστα ναυτιῶντα ὡς τὸ πο-
λὺν, καὶ διδίοτα, καὶ καρμ-
βαροῦντα ἅδ' ὧν σάλς. Διὸς
ἐξ ἀρχῆς, πρὶν ἐκπλεῦσαι, ἂ
ναβάντα ἐπὶ σκοπῶν τινα,
σκέψασθαι, εἰ ἐπιφορὸν ὅτι καὶ
ἔσται τὸ πνεῦμα τοῖς αἰς Κό-
ρινθον διαπλεῦσαι ἰθὺσι, καὶ
νῦν Δία λυβερνῆτῶν ἵνα τὸν
ἄριστον ἐκλεξασθαι, καὶ ναῦν
ῥύπαγῃ; οἷον διαρκεῖσαι πρὸς
τηλικῶτον κλύδωνα. Εἰ. ὅτω
γὰρ ἄμεινον, ὧν Λυκίην, παρὰ
πολὺν. πλεονάζει δὲ, ὅτι ἅ-
παντας ἐν ἐκκλησίᾳ περιελθὼν,
ἐκ ἅπας ἄν' ἑνὸς, ὅτι ἡγεμό-
νας ἀμείνους, ὅτι λυβερνῆτας
ἱμπεροῦντας τῶν Στωϊκῶν.
καὶ ἡ ἰθὺς γὰρ ἀφικέσθαι
ποτὶ πρὸς Κόρινθον, ἐκείνοις
ἔψῃ, κατὰ τὰ Χρυσίππου καὶ
Ζελῶν· ἵχνη προῖον, ἄλλως
ἂν.

eulum omnes ad unum accesseris, non tamen alios iuuenies
neque duces meliores; neque gubernatores maiori peritiā
præditos quàm Stoicos. Atque si animus tibi est aliquan-
do Corinthum perueniendi, illos sequendos esse putabis,
per Chrysippi & Zenonis vestigia incedendo. X alioqui

soluta naui mari se semel
commiserit: verum necessa-
rium est, in pelago fluctuum
arbitrio iactari & circum-
ferri, nauseantem vi pluri-
mum, & metu perculsum,
capiteque marinis fluctibus
grauatum. Aequum verò
fuerat, sub initium prius-
quàm vela ventis permisis-
set, conscensa specula ex-
plorare si mare esset naui-
gabile, & secundus flaret
ventus Corinthum nauiga-
re volentibus. Et per Io-
uem quidem gubernator
quispiam optimus summo cū
iudicio illi deligendus fue-
rat: praterèa naui satis fir-
ma conquirenda, quæ tan-
tis fluctibus & cursui par
esse potuisset. HERMOT.
Est quidem, Luciane, quod
dicis, nō improbandum. Ve-
rùm enimverò hoc satis cer-
tò scio, quòd si etiam per cir-

ἁδ' ὡς αὖ. Λυκ. ὁρᾷς ὧ
 το, ὡς κοινοῦ, ὃ Ερμώτιμι, ἅ
 ρηκας; ἅποι γὰρ ἄρ' αὐτὸ καὶ ἂ
 τῷ Πλάτῳ ξυνοδοιποροῦν,
 καὶ ὁ Επιμάρῳ ἐπόμενός; οἱ
 ἄλλοι μὴ ἀπελθεῖν με εἰς τὴν
 Κόρινθον, ἀ μὴ μεθ' ἐαυτ' ἐκα
 ρθ. ὥς τε, καὶ πᾶσι πισώμεν
 ἡν, ὅπως γιγνοτάμεν, καὶ ἀπι
 σάν ὁμοίως μακρῷ γὰρ ἀσφα
 λιστοῦν τὰ τοιούτων, ἄλλοις ἄρ'
 ἔντρον τὰ ληθῆ ἱπισχόμεν.
 κορ, ἐπὶ φέρε, καὶ καθάπερ νυν
 ἔχω, ἀγνοῶν τι ὅστις ἐξ ἅπαν
 των ὄντων ἀληθῶν, ἐλπίμω
 τὰ ὑμῖν, οἱ πισώσας, ἀν
 φ' ἐλθ' ἀτὰρ μόνον ἀλόγι
 τὰ τ' Στωϊκῶν, καὶ μίαν ὁ δὲ
 ἁδοιποροῦσαν τούτων, ἐπ' ἅ
 θ' ὡν τις ἀναβιῶναι ποίσει
 Πλάτωνα καὶ Πυθαγόρα, καὶ
 ἁριστοτέλη, καὶ τὸς ἄλλους, οἱ δ'
 ἁριστὰν ὡς ἱρωτῶν με, καὶ νῦν

Δί

numero verum diceret, vestra secta me addicerem, habita
 tibi fide viro amico & familiari, attamen Stoica saltem phi
 losophia perito, tantumque unicum illam viam ingressor
 postea vero deorum aliquis ab inferis in vitam reuocaret Pla
 tonem & Aristotelem, praetered etiam alios omnis generis
 philosophos: illi autem circumstantes ininterrogarent, & per

louem

frustra hanc viam tentabam.
 LV C. Annon sentis, ὁ Her
 motime commune quiddam
 te dixisse? haud dubie enim
 hoc ipsam dixerit & quis
 que qui commistum cum Pla
 tone viam ingreditur, & qui
 Epicurum ducem sequitur,
 insuper & alij, me videli
 cet Corinthum nunquam
 venturum, nisi cum illorum
 aliquo itinere memet accin
 gam: ita ut necessarium mihi
 esse videam, aut omnia
 bus sine discrimine credere,
 quod absurdissimum est: aut
 omnibus iuxta diffidere,
 quod quidem multo tutissi
 mum esse opinor, donec ve
 ra pollicentem inuenerimus.
 V Age verò, si quemadmo
 dum nunc ignarus sum, e
 tiamnum certum non ha
 bent, quinam ex omnium
 philosophantium ordine &

Δὲ εἰς δικασίαν ἀγαγοῦν
 τῷ, ὅδεως ἔχας ὁ δικά-
 ζοιτο λήγον. ὁ βέλτιστος Λυ-
 κίν, τί παθῶν, ἡ τί νι ποτὶ
 πισώσας, Χρύσιππον καὶ Ζή-
 νωνα προτίμησας ἡμῶν, πρι-
 σβητέρων ὅντων παραπολὺν,
 χθὲς ἢ πρότερον γνομένης, μύ-
 νει ὅτι μεταχθὲς ἡμῖν, μὴτι
 παραχθὲς ὅλως, ὡν παρῶν, εἰ
 ταῦτα λήγοις, τί ἂν ὀφεί-
 κωμῶν αὐτοῖς, ἡ ἱερακίση
 μοι, ἂν ἤπα, ὅτι Ερμώτιμον
 ἐπαίω, ὅλως ἀνδρὶ; ἀλλὰ
 φῶν ἂν, οἷα ὅτι, ἡμῶν, ὡς Λυ-
 κίν, ὅχι ἴσμεν, τὸν Ερμώτιμον
 ἔσθον, ὅς τις ποτὶ δειν, ἡ δὲ ἐν
 κῆν ὁ ἡμῶν. ὡς δὲ ἐχθρὸν ἂν
 πάντων καταγινώσκων, ὅ-
 σι ἐν ἡμῶν ἡμῶν καταδικαι-
 τῶν, ἀνδρὶ πιστεύσαντα μίαν
 ὁ δὲ ἰσὺ φιλοσοφίᾳ, καὶ ὅ-
 σι ταῦτῳ ἴσως ἀκείδως κα-
 τανοήσασθι. οἱ δὲ γινώσκο-
 μεθα, ὡς Λυκίν, ὅχι ὅτι πᾶ-
 σά τῃσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν,
 ἡ δὲ τοῦ ἱερέως μὴ ἀκούων,
 τὸν

Iouem quoque in ius pertra-
 ctum conuulsi accusa-
 rent, dicentes: Quid verò
 passus es, optime Luciane,
 aut à quo persuasus Chrysip-
 pum & Zenonem nobis, qui
 multò antè fuerimus, propo-
 sueris, homines heri & pau-
 lò antè natos, cum nos ne-
 que sermonis participes fe-
 ceris, neque prorsus quæ lo-
 quamar tentaris? Quòd si
 hæc ab illis dicerentur, quid
 nam illis responderem? An
 satis mihi i fore existimas, si
 dixerò me ab Hermotimo
 viro familiari ita persuasum
 esse? Atqui dicerent, sat
 scio: Nos verò, Luciane,
 quis ille sit Hermotimus,
 iuxta cum imperitiis ignora-
 mus, sed neque ille nos no-
 uit: quare equum non fuit,
 omnibus in totum repudia-
 tis nos indicta causa condem-
 nare, fidem dantem viro vni-
 cam tantum in philosophia
 vian, sed neq̃ illam fortasse
 exactè satis perspectā haberi.

Z Sedenim legum conditores, ὁ Luciane, ad hūc modū nō im-
 perant faciendum iudiciis, nimirum ut altero tantū audito,

τὸν δ' ἕτερον οὐκ ἔαυλίζουσαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀοίεσθαι συμφίρην, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾶρον ἀνατρεψάμενον τοὺς λόγους, ἐνείσοισιν τὰ ληθῆναι καὶ ψεῦδῃ, καὶ ὥστε μὴ ὅτω ποιῶσιν, ἵσταται διδασκίαν ὁ νόμος ὡς ἕτερον δικαστήριον τῶν αὐτῶν, ἅπαντα ἐκδίδωκεν αὐτοῖς. ἢ τάχ' ἂν τις αὐτῶν καὶ προσερροιστόν με, εἴπε μοι, λίγων, ὦ Λυκῖνε, ἢ τις Αἰθίοψ μὴ διπλόπολις ἄνους ἀνθρώπους ἰδὼν, οἷοι ἡμῖς ἴσμεν, ὅτι τὸ μὴ ἀπαιδευμένον τὸ παράπαν, ἔν τινι συνόλω τῶν Αἰθίοπων διπλοπολῖται, καὶ λίγοι μὴ διπλόπολῖται τῆς γῆς ἀνθρώπους εἶναι λαοὺς ἢ ξανθοὺς, μὴ δὲ ἄπο τι, ἢ μέλανας, ἄρα πιστεύουσ' ἂν ὅτι αὐτῶν; ἢ ἔποι τις ἂν πρὸς αὐτὸν τῶν προσβυτίων Αἰθίοπων, σὺ δὲ δὴ πρὸς ὅσον ἴσως, ὦ θρασύτατε, οἶδας;

ὦ ῥέ

hos aut flavos reperiri, neque ullius alterius coloris quam nigros: nunquid alijs fidem suis dēdis faceret? Diceret autem ad illum quispiam ex senioribus Aethiopibus. Tu vero unde haec cognita & explorata affirmas, audacissime?

neque

alteri facultas pro se loquendi ea, quae ex ususum esse intellexerit, non concedatur: verum utrunque iuxta audiendum esse praescribunt, quod facilius diversis sermonibus inter se examinatis & perpensis, quae vera, quae falsa sint, invenire queant. Quod nisi sic facilitatum fuerit, permittit lex appellandi libertatem, ut aliud iudicium ea transferantur, quae illos loqui par est. a. At si quispiam fortasse illorum me interrogaret, dic mihi, inquit, ὦ Λυκῖνε, si quis Aethiops, qui nunquam alios homines conspexisset, quales nos sumus, propterea quod nunquam peregre extra patriam profectus sit, in quadam corona & conuentsu Aethiopum pertinaciter affirmaret, diceretque nusquam gentium homines al-

οὐ γὰρ ἀπεδήμησας παρ' ἡμῶν οὐδαμῶς, οὐδ' ἐν Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις οἰδας ὅποιά ἐστι, φάτω ἄν' ἔγωγε δι-
 πασιρωτῆσαι τὸν προθύ-
 τῳ; ἢ πῶς, ὦ Ερμότιμ',
 συμβουλάς; Ερ. ὕτω, δια-
 πασιώτατα γὰρ ἱκλήξαι δο-
 καῖ μοι. Λυ. καὶ γὰρ ἔμοι-
 γε, ὦ Ερμότιμ', ἀπὸ τὸ με-
 τὰ τοῦτο οὐκ ἔτ' οἶδα ἃ ὁ-
 μοίαις καὶ σοὶ δόξῃ· ἔμοι μὲν
 γὰρ καὶ τοῦτο πάντων δοκῇ.
 Ερ. τὸ ποῖον; Λυ. ἱπάρξῃ
 δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ, καὶ φέσσει πρὸς
 με ὡδὶ πως, ἀναλαζον τοί-
 νων καὶ ὅτις ἡμῖν, ὦ Λυκί-
 ον, τὰ Σταϊκῶν μόνον ἀ-
 δῶς, λαθάρπρ' ὁ σὸς φίλος
 οὗτος, ὁ Ερμότιμος, ἀπ' ἀη-
 μήσας δὲ μηδὲ πώποτε, μέ-
 τι τις Πλάτωνος, μέτε παρὰ
 τὸν Επίκουρον, μὴ δὲ ὅλως
 πρὸς ἄλλον τινα. ἃ τοίνυν λή-

neque enim unquam à no-
 bis suscepta ad externos po-
 pulos profectioe peregrini-
 natus es, neque per Iouem
 qualia apud exterarum natio-
 nes sint, unquam peruestigā-
 sti, aut præsens oculorum
 testimonio didicisti. An ve-
 rò hunc senem non rectè &
 grauiter sentire prædica-
 rem? Aut quid tu consiliū
 in medium adfers, Hermoti-
 me? HER. Imò rerò tuæ
 sententiæ assentior: iussisti-
 mē enim mihi videtur eius
 temeritas ita posse compefci.
 LVC. Et quidem mihi, ὁ
 Hermotime. Cæterum quod
 posthac dicturus sum, quo-
 modo tibi mecum conueniat,
 scire non possum: mihi qui-
 dem & illud iam valde per-
 suasum est. HERMOT.
 Qualenam illud est? LV-

γοι, CIAN. Nempe vir ille pro-

babili inductione inferet dicturus: β Ergo absurdè proposi-
 tus est nobis quispiam, Luciane, qui saltem Stoicorum pla-
 cita calluerit: quemadmodum amicus ille tuus Hermotimus,
 cum nunquam peregrè profectus, neq; ad Platonis Academiā
 se contulerit, neque apud Epicurum diuerterit, neque omnino
 cum alio quoquam familiaritatem contraxerit. Itaq; si dixer

ἔσοι, μηδὲν οὐτὼ καλὸν εἶναι,
 μέδι' ἀληθείας παρὰ τοῖς πολλοῖς,
 οἵα τὰ πλὴν ὅδε ἐστὶ, καὶ
 ἀϊκλήν φησιν, οὐκ ἄν ἐν ῥό-
 γῃς θρῆνός εἶναι δόξαι σοι,
 περὶ πάντων ἀφανόμενος,
 καὶ ταῦτα, ἢ εἰδὼς, οὐδ' ἐπιβ-
 ολεῖς Αἰδιοπίας τὸν ἕτερον
 πόδα προελθόν; τί βούλῃ,
 ἀποκείνωμα αὐτῷ; τὸ ἀλη-
 θεϊστον ἵκνω Ληλαδὲ, ὅτι ἡ-
 μᾶς τὰς μὲν Σταϊκῶν καὶ πᾶσι
 κυνικαυθάνομεν, ὡς ἄν πα-
 τὰ ταῦτα εὐλοσοφῶν ἄξιον
 τις. οὐκ ἀγνοῦμεν δὲ καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἄλλων ληγόμενα· ὅ-
 ψ' διδάσκαλ' ἢ κἀκῶνα μι-
 ταξὺ καὶ δίδῃσι πρὸς ἡμᾶς.
 καὶ ἀνατρίψ' γὰρ αὐτὰ, προ-
 φῆς αὐτός. ἢ νομίζεις ἐν ταῦ-
 θ' αἰσιπύσινα ἡμῖν τὸς ἀμα-
 φί τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθα-
 γόραν καὶ Εὐκλείδην, καὶ
 τὸς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγε-
 λάσαντας ἄν ἀπ' ἡν πρὸς ἐς
 μί; οἷα ποιεῖ, ὦ Λυκῖνι,
 οἷα τὰς σου ὁ Εὐρῶτις;
 ἄξιόν

vir nihil ita pulchrum aut
 ita verum inueniri apud
 omnes reliquos, qualia Stoi-
 corum sunt, & quæ ab illis
 asseruntur: annon iure o-
 ptimo temerarius & audax
 tibi videri debeat, de omni-
 bus definiendi & pronun-
 ciandi auctoritatem sibi su-
 mens, maximè verò cum
 tantum vnius sectæ peritus
 sit, neque vnquam ex Ae-
 thiopia vel alterum pedem
 protulerit? Quid verò exi-
 stimas illi respondendum es-
 se? Num verissimum illud,
 nos videlicet Stoicis addi-
 ctos, illorum philosophiam
 perdiscere, iuxta quam di-
 gnum putemus philosopha-
 ri? neque tamen nobis obs-
 cure sunt ea quæ dicuntur
 ab alijs: siquidem præceptor
 noster, & illa inter differen-
 dum proponit, refellens sub-
 uertensquæ illa satis arguit.
 Num verò existimas hoc re-
 sponso audito tacituros esse
 Platonicos & Epicureos, ut

*etiam alios? Annón in risum soluti iure optimo ad me dice-
rent: Qualiānā facit familiaris tuus? Hermotimus, ô Luciane,*

ἔξιοι τοῖς ἀντιδίοις περὶ ἡμῶν
 πτωχῶν, καὶ οἷται τοῖς
 αὐτὰ ἔχειν τὰ ἡμέτερα, ὅ-
 ποῖα ἄρ' ἔχοντες φῶσιν, καὶ οὐκ
 ἀδύνατον, ἢ ἐκρηπτόμενοι τὸ ἀ-
 ληθές. οὐκοῦν ἴστω τινὰ καὶ τὴν
 ἀθλητῶν ἰδίαν ἀσπίδα πρὸ
 τοῦ ἀγῶνος, λαλῶντα ἕως
 τὸν αἶρα, ἢ πρὸς κερδὲς πλε-
 γνῶν τινὰ κατὰ σφίροντα, τὸν
 ἀνταγωνιστὴν δὲ ἄλλοτε παύον-
 τα, ἢ ὅτε ἀνακηρύξῃ αὐτὸν
 ἀγωνοθέτης ὢν, ὡς ἀμαχόν
 τινά; ἢ ἔχοντα μὴ οἰκίστα
 ῥάδια ἔχειν, καὶ ἀσφαλῆ τὰ
 νικητήματα, οὐδ' ὅτε ἀνα-
 τικρομένου αὐτοῦ, πλὴν δὲ νί-
 κην πτωικαῦτα κέρνειν, ὅ-
 ποτε κατὰ ἀνταγωνιστῶν τὸν
 ἐν ἱππαδῶν αὐτὸν, καὶ ἡρα-
 τῶν, ὃ δ' ἀπαγορεύσει, ἄλ-
 λος δὲ οὐδ'; μὴ τοῖσι μὴ δ'
 Ἑρμότιμῳ, ἀφ' ὃν ἄν οἱ
 διδάσκαλοι αὐτοῦ σκισμα-
 χῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας,

οἰκίστα

quid decernendam esse, quando aduersarium fortiter de-
 uictum prostrauerit, & superior certando euaserit, altero
 lassitudine confecto, alioqui verò nequaquam? Proinde
 neque Hermotimus ab his quibus præceptores sui aduer-
 sum nos absentes in umbra dimicant atque digladiantur,
 illos

qui dignatur aduersarijs de
 rebus nostris fidem habere,
 prorsus existimans eiusmodi
 esse omnia nostraria, qua-
 lia ipsi falsò confingunt &
 dictitant, quorum aut ipsi
 imperiti sunt, aut ipsam va-
 rietatem de industria celan-
 tes obfuscant improbi?

Aut igitur si viderit ali-
 quem ex athleteis exercen-
 tem se priusquam in arenam
 descenderit, calcitrantem
 in aëra, aut pugnis inanem
 quampiam plagam inferens
 tem, quasi eaderet aduer-
 sarium, illud ideo statim
 proclamabit præfectus cen-
 taminis esse inuincibilem?
 Aut non potius existimabit
 persaepe & tutum esse, ta-
 ta pueriliter & iuueniliter
 Thrasonem gloriarum ple-
 num agere, nullo aduer-
 sario illi repugnante: ipsam
 autem victoriam tunc pri-

οἷον κρατῆρ αὐτὸς, ἢ τὰ κί-
 ριτρα τοιαῦτα εἶν, ὡς ἀνα-
 πρίπιδαι ῥαδίως ἐπὶ τὸ τοῦ
 τὸν ὁμοιον ἄρ' εἶν τοῖς τῶν
 παλίων οἰκοδομήμασιν, ἀ-
 κατασκευάσαντες ἱκάνοι ἀ-
 θῶν, ὡδὺς ἀναπρίπιδαι. ἢ
 καὶ οὐ Δία τοῖς τοξόδοις μι-
 λητῶσιν, οἱ κάρφῃ τινὰ σιω-
 δήσαντων, ἵππα ἐπὶ κοντοῦ
 πῆξαντων, οὐ πόρρω προθί-
 μιοι, σοχάζονται ἀφικνῶν,
 καὶ ἢν τύχῳσι ποτε, καὶ
 ἀπαρῶσι τὰ κάρφῃ, ἀνέ-
 κρασον ὡδὺς, ὡς τι μίγα
 ποίησαντων, ἀ διελκύν-
 θον αὐτοῖς τὸ βίλ' ὁ δὲ τῶν
 φρυγάνων. ἀπ' ἐν Πέρσαι
 γιούτα ποιοῦσιν, οὐδὲ Σκυ-
 θῶν ὅσοι τοξόται, ἀπὸ πρῶ-
 τος μὲν αὐτοὶ λινούμνοι
 ἀρ' ἵππων, ὡς τὸ πολὺ το-
 ξῶσιν· ἵππα δὲ καὶ τὰ το-
 ξῶμιννα κινῆσαι ἀξιοῦσιν,
 ἢ ἐσῶτα, ὅδ' πνεύμινοντα
 τὸ βίλος, ἐς ἄρ' ἱμῆσιν, ἀπὸ
 ἀδιδράσκοντα, ὡς ἐνι μά-
 λισα,

eunt iaculum: deinde etiam ea ipsa faciunt mobilia, ad quæ
 arcu collimant, & non stabilia, aut sagittam expectantia
 donec inciderit, sed complurimum fugientia, nempe fe-

illos victores esse putet: at-
 ea quæ à nobis afferuntur,
 tam sine negotio posse refel-
 li aut subverti: & quoniam
 illud persimile esset puero-
 rum adiculis, quas illi ut in-
 firmas parare solent, ita pro-
 tinus subvertunt ac diruunt.
 Aut per Iouem etiam his quæ
 exercitio sagittandi sunt oc-
 cupati, qui stipulis quibus-
 piam colligatis, & super
 contum fixis, nec ita procul
 positis, emissio telo iaculan-
 tur: ac si quando fortè for-
 tuna collimantes scopum te-
 tegerint, stipulasq; præfixas
 iaculo penetraverint, illicd
 exclamant quasi re magna
 peracta, si telum per sar-
 menta euolârît. Caterùm
 nequaquam ad hunc mo-
 dum Persæ facere consue-
 uerunt, sed neque Scythæ,
 quoi quoi illorum arcu &
 arte iaculandi præcellunt:
 verùm initio ipsi equis insi-
 dentes, obequitando emit-

λίσσας θηρία γὰρ τοὺς ὡς τὸ πολὺ
 κατατοξάνουσι, καὶ ὀρνίθων ἔνι
 οἱ τυγχάνουσιν. ἤν δ' ἐποτρύνῃ
 ἐπὶ σκοπῇ διὰ παραβλήσας τῶ
 τόνου τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντί-
 τυπον, καὶ ἀσπίδα ὁμοιοί-
 στω προδύμνιοι διελκύνουσι
 οἱ, καὶ οὕτω πιστεύουσι καὶ
 αἱ δόκλων σφίσι χωρεῖσαι τοὺς
 οἰστούς. ἀπὸ τοίνυν, ὁ Λυκί-
 νος, παρ' ἡμῶν Ἑρμοτίμῳ, ὅτι
 οἱ διδασκαλοὶ αὐτοῦ φρύ-
 ζαντα προδύμνιοι, κατατο-
 ξάνουσιν, ἅτα φασὶν ἀνδρῶν
 ὁπλισμένων ἐκράτηκέναι.
 καὶ ἀκόνας ἡμῶν γραψάμε-
 νοι, πωλίσκουνσι πρὸς ἱκάντας,
 καὶ ἐκράτησαντόν, ὡς τὸ ἄ-
 κός, ἐκράτην ἡμῶν οἶοντα.
 ἀλλὰ φαήμεν ἅν' ἕκαστος πρὸς
 αὐτὸς τὰ τὸ Ἀχιλλεὺς ἱκάντα,
 ἃ φησι περὶ τῷ Ἑκτορι,

ἃ γὰρ ἡμῶς κόρυθα λίσσας
 σιμίταπον.

ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες, ἐν
 τῷ μίτρῳ ἕκαστος. ὁ Πλάτων
 δ' ἄν

ras, & maximè volucres feri-
 unt. Quòd si nonnum-
 quam scopus quoque ferien-
 dus est, emissi telis firmitate
 & impetu lignum transuer-
 sim obiectum, aut scutum
 bovinis corijs confectum
 præponentes, transfigunt:
 ac tunc quidem bonam spem
 habent fore ut eorum tela
 etiam per arma, ubi usus e-
 rit, penetrent. Quapro-
 pter, ô Luciane, dic nostris
 verbis Hermotimo, præsen-
 ptiores eius sarmentorum
 seu stipularum fasciculos
 propositos telis petere: de-
 inde ambitiosè gloriari ho-
 mines armatos se devicif-
 se: insuper adversus imagi-
 nes nostras depictas pugi-
 lum more depugnare: quibus
 etiam, ut par est, superatos,
 nos prostratos esse existi-
 ment. Atqui unusquisq; nos-
 trum ad illos dicere posse-
 mus, quod ab Achille dictum
 est de Hectore:

Ille meam haudquaquam galeam, cristasq; comantes

Aspicere audebit—.

Hæc quidem uno

ore dicturi sunt omnes singulatim autem alius alia. Plato
 haud

Ἄ ἄρ μοι δοκῇ καὶ διηγή-
 σασθαι τι τῶν ἐν Σικελίᾳ,
 ὡς ἄρ ἀδὼς τὰ πλεῖστα. ὧς
 ἦ Συρακουσίων Γέλωνι φα-
 σὶ δυσωδῶσαι ἔναι τὸ σῶμα,
 καὶ τοῦτο ἱππολὺν στραθεῖν
 αὐτόν, οὐδ' ἄρὸς τολμῶντι
 ἐλπίσιν τύραννον ἄνδρα,
 μήτις δὲ τινα γυναικαξί-
 νων, σιωπῇ χεῖρα αὐτῷ,
 τολμῶσαι καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἴ-
 χθαι. τὸν δὲ παρὰ τὴν γυ-
 ναικα ἐλθόντα τὴν αὐτοῦ ὄρε-
 γίσθαι, ὅτι οὐκ ἐμύνηται
 πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἄμα μάχισα τὴν
 δυσωδίαν. τὴν δὲ παρὰ
 ταῦτα συγγνώμην ἔχειν αὐ-
 τῇ. ἵπ' ἦ τοῦ μὴ πεπε-
 ρῶσαι ἄλλου ἀνδρὸς, μηδὲ
 ἐμιλῆσαι πλεονέκτην, οἷον
 ναι ἅπασιν τοῖς ἀνδράσι τοι-
 οὔτό τι ἀποπνῆν τοῦ σώματος
 τῷ. καὶ Ἑρμότιμῳ τοιγα-
 ροῦν, ἃ τι μόνοις τοῖς Στωϊ-
 κῶς ξύλων, φαίη ἄρ ὁ Πλά-
 τωρ,

haud dubiè mihi videtur alia
 quid narraturus eorum quæ
 facta comperit in Sicilia;
 quorum non pauca habet
 comperta. { Siquidem pers-
 hibent Geloni Syracusiorum
 tyranno os fuisse pu-
 tridum, infectumque gra-
 ueolentia: id quod per mul-
 tum temporis illum latuit,
 cum nemo auderet ob hoc
 ipsum reprehendere, virum
 præpotentem tyrannide, do-
 nec illi mulier peregrina ad-
 ducta, rem ut se haberet,
 sumpta audacia exposuisset.
 Qua re ille inflama-
 matus iracundia, uxorem
 suam accessit, grauitè cum
 ea exostulans, quòd illi
 non palàm fecisset fætidæ
 oris graueolentiam, cum
 eius vitiosæ animæ probè
 fuisset conscia. Illa verò
 tauit sibi habendam esse ve-
 niam, propterea quòd nun-
 quam antea ullum alium vi-

rum set experta, neque cum quoquam tam propè congressa,
 ita ut pro certo putàrit in vniuersum omnes viros non aliam
 animam ore exhalare. Itaque Hermotimus, quia cum so-
 lis Stoicis commercium habuit, procyladulbiò diceret Plas-

των, ἀκότως ἀγνοῦν ὅποια
τῶν ἄλλων τὰ σύμματα ὄντων.
ὁμοία δ' ἄν καὶ χρύσιον
ἄντοι, ἢ ἴτι πλεονάζω, ἢ
πρὸς τὸν αὐτὸν ἀκείτορ, ἢ
πρὸς τὰ Πλάτωνος ὁρμήσαι-
μι. πεισώσας τινὶ τῶν μόνων
Πλάτωνι ἡμιδικότῳ. ἐνί τῃ
λόγῳ ξυλλέγει φημι, ἄλλοις
ἂν ἀλλήλων ἢ, τίς ἀληθὺς ὄν
προσάριστος ἐν φιλοσοφίᾳ,
μηδὲ μίαν ἀρετὴν ὕβρις ἢ
ἐν τὰς ἄλλας τὸ βιόειν.

Ηρ. ὦ Λυκίην, πρὸς τῆς Ε-
σίας Πλάτωνα μὲν καὶ Λε-
υκοῦ καὶ Βηκκουροῦ, καὶ
τοὺς ἄλλους ἀπριμῶν ἰάσω-
μεν, οὐδ' ἢ κατ' ἡμῖν, ἀντα-
γωνίζονται αὐτοῖς. νῦν δ',
ἐν τῇ καὶ σὺ, ἐφ' ἡμῶν αὐ-
τῶν ἐξίτασμεν, ἢ βουλόμεν
ὄν τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα,
οἷον ἐν τῇ φημι αὐτὸ εἶναι. Αἰ-
θίορας δ', ἢ τὴν Γέλωνος
γυναικα, τί ἴδω καλεῖν ἐν
Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον;

Λυ.

Εἴτερ Caterum nos duo, e-
go inquam & tu, accuratè discutiamus, num res philosophi-
ca tale quiddam sit, cuiusmodi ego esse affirmo. Aethio-
pas autem, aut Gelonis uxoreulam, quorsumnam opus es-
sat ex Syracusis usque ad nostrum colloquium accersere?

LVC.

το, non iniuriā nescius est
qualiānam aliorum sunt op-
ta. Non dissimilia fortasse
& Chrysippus diceret, &
his etiam multò plura, si il-
lo indemnato & indicta
causa relicto ad Platonis
Academiā à quodam eius
affectu persuasus me reciperem.
& Iam, ut tandem pau-
cissimis verbis totius rei sum-
mam complectar, ita sta-
tuo, dum quidem in incerto
fuerit quæ nam vera sit se-
cta philosophandi, nullam
esse eligendam, propterea
quòd non careat contume-
lia, si hac electa, aliam ne-
glexerit. HERM. Per so-
cietatem domesticam, Lus-
ciane, age Platonem quin-
dem & Aristotelem, quin-
etiam Epicurum & alios
missos faciamus. Neque e-
nim ex dignitate mea est, ut
aduersus illos ego confli-

ἂ ἀδ' ὡς αὐτὸν. Λυκ. ὁρᾷς τοῦ
το, ὡς κοινὸν, ὃ ἐρμώτιμι, ἔσ
ρηκας; ἔποι γὰρ αὐτὸ καὶ ὁ
τῷ Πλάτῳ ξυνοδοιπορῶν,
καὶ ὁ Ἐπικύρῳ ἐπόμενος, καὶ οἱ
ἄλλοι μὴ ἀπελθεῖν με εἰς τὸν
Κόρινθον, ἀλλ' ἐμὴν ἐκείνῃ
ἐστίν. ὥς τε, καὶ πᾶσι πιστὸν
ἔστι, ὅτις γιγνόμενον, καὶ ἀπὸ
ἐμῶν ὁμοίως μακρῶ γὰρ ἀσφα
λεῖται τὰ τοιούτων, ἄλλοις δὲ
ἑνὶ τῷ τῷ ἀληθῶς ἐπιστήμης.
κοινῇ, ἐπὶ φήρῃ, καὶ καθ' ἑαυτὸν
ἔχω, ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἀπάν
των δὲ ἀληθῶν ἐκείνων, ἐκείνων
τὰ ὑμέτερα, οἱ πιστῶσαι, ἀν
τὶ εἰλω. ἀτὰρ μόνον ἀλλότι
τὰ τὸ Στωϊκῶν, καὶ μίαν ὁ δὲ
ἑδοικόμενοι ταύτῃ, ἐπὶ τῇ
θεῶν τις ἀναβιβῆσαι ποιεῖται
Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν, καὶ
Ἀριστοτέλην, καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ
ὑπεριστάτω ἱερῶν με, καὶ νῦν

Δι

numero verum diceret, vestra secta me addicerem, habita
tibi fide viro amico & familiari, attamen Stoicæ saltem phi
losophiæ perito, tantumque unicam illam viam ingressus
postea verò deorum aliquis ab inferis in viam reuocaret Pla
tonem & Aristotelem, præterea etiam alios omnis generis
philosophos: illi autem circumstantes ininterrogarent, & per
louem

frustra hanc viam tentabis.
LV C. Annōn sentis, ὁ Her
motime commune quiddam
te dixisse? haud dubiè enim
hoc ipsum dixerit & quis
que qui commistum cum Pla
tone viam ingreditur, & qui
Epicurum ducem sequitur,
insuper & alij, me videli
cet Corinthum nunquam
venturum, nisi cum illorum
aliquo itinere memet accin
gam: ita ut necessarium mi
hi esse videam, aus omnia
bus sine discrimine credere,
quod absurdissimum est: aut
omnibus iuxta diffidere,
quod quidem multò iustissi
mum esse opinor, donec ve
ra pollicentem inuenerimus.
V. Age verò, si quemadmo
dum nunc ignarus sum, e
tiamnum certum non ha
bens, quinam ex omnium
philosophantium ordine &

Δὲ ἄς δικαστέων ἀγαθοῖς
 τῷ, ὑβρίως ἕκαστ' ἀδικά-
 ρουντο λήγουσιν. ὃ βέλτιστ' ἄν-
 κιν, τί παθῶν, ἢ τίτι ποτὶ
 πιστώσας, Χρύσιππον καὶ Ζή-
 νωνα προτίμησας ἡμῶν, πρι-
 σβυτέρων ὄντων παραπολὺ,
 ἡδὺς ἢ πρῶτω γνωμύνης, μύ-
 ρη ὅσοι μεταδίδ' ἡμῖν, μᾶτε
 παραβάς ὅπως, ὧν φανῶ, ἢ
 ταῦτα λήγουσιν, τί ἄρ' ἀπ' κει-
 κώμῳ αὐτοῖς, ἢ ἱερακίῃ
 μοι, ἄρ' ἔγω, ὅτι Ερμώτιμω
 ἱππῶν, φίλῳ ἀνδρὶ, ἀλλὰ
 φῶσιν ἄρ, οἷδ' ὅτι, ἡμᾶς, ὧν ἄν
 πῖν, ὡς ἴσμεν, τὸν Ερμώτιμον
 ἔτον, ὅς τις ποτὶ ὅτι, ἢ δ' ἱ-
 κῆν. ὡς ἡμᾶς. ὡς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡ-
 πάντων καταγιγνώσκων, ὡ-
 δ' ἱππῶν ἡμῶν καταδικαι-
 τῶν, ἀνδρὶ πιστώσαντα μίαν
 δ' ἄν ἱππ. φιλοσοφίαν, καὶ ὡ-
 δ' ταύτῃ ἴσως ἀκρίβως κα-
 τανοήσασθαι. οἱ δ' ἐγὼ νομο-
 θέτω, ὧν ἄν, ὡς ἴσμεν, πῶς
 πᾶσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν,
 ἢ δ' ἑὺ ἑτέρου μὴ ἀκούειν,
 τὸν

Iouem quoque in ius pertra-
 ctum conumelia accusa-
 rent, dicentes: Quid verò
 passus es, optime Luciane,
 aut à quo persuasus Chrysip-
 pum & Zenonem nobis, qui
 multò anti fuerimus, propo-
 sueris, homines heri & pau-
 lò anti natos, cùm nos ne-
 que sermonis participes fe-
 ceris, neque profus qua lo-
 quamar tentaris? Quòd si
 hæc ab illis dicerentur, quid
 nam illis responderem? An
 satis mihi i fore existimas, si
 dixero me ab Hermotimo
 viro familiari ita persuasum
 esse? Atqui dicerent, sat
 scia: Nos verò, Luciane,
 quis ille sit Hermotimus,
 iuxta eum imperiti ignora-
 mus, sed neque ille nos no-
 uit: quare æquum non fuit,
 omnibus in totum repudia-
 tis nos indicta causa condem-
 nare, si dem dantem viro vni-
 cam tantum in philosophia
 viam, sed neq; illam fortasse
 exactè satis perspectà habeti.

Z Sedenim legum conditores, ὦ Luciane, ad huc modum nō im-
 perant faciendum iudicibus, nimirum ut altero tantum audito,

τὸν δ' ἑταίρον οὐκ ἔαυ λίσ-
 γαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀοίετα
 συμπίρασαν, ἀπὸ ὁμοίας ἀμ-
 φοῖν ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾶρον ἀνα-
 τξίτατος ὄντων λόγους, ἐν-
 εἰσκοίην τὰ λεγόμενα καὶ ψα-
 δῆ, καὶ λῶγε μὴ ὅτω ποιεῖ-
 σιν, ἵνα οὐκ διδῶσιν ὁ νό-
 μος ὡς ἑταίρον δικαστήριον.
 ὧ αὐτὰ, ἅπτα ἀπὸς ἑαῖν αὐ-
 τός. ἡ τὰχ' ἂν τις αὐτῶν
 καὶ προσερροίτο μοι, ἀπὲ μοι,
 λίγων, ὦ Λυκῖνε, ἢ τις Αἰ-
 θίοψ μὴ ἀπὸ ποτὶ ἀλλοὺς ἀνα-
 θρώπους ἰδὼν, οἷοι ἡμῶς ἴσα-
 ῖν, οἷα τὸ μὴ ἀπὸ λῆθη μὴ κί-
 νηαι τὸ παράπαν, ἔρ τιτι
 συνόγῳ τῶν Αἰθιοπῶν δι-
 σχυεῖσθαι, καὶ λίγοι μὴ ἀλα-
 μόθῃ τῆς γῆς ἀνθρώπων εἶναι
 λαοὺς ἢ ξανθοὺς, μὴ δ' ἀπό-
 τι, ἢ μέλανας, ἄρα πῶς ὄν-
 τ' ἂν ὑπὲρ αὐτῶν; ἢ ἔποι τις
 ἂν πρὸς αὐτὸν τῶν πρὸς βυ-
 τήρων Αἰθιοπῶν, σὺ δ' ἂν πῶς
 θῶν τῶν αὐτῶν, ὧ θρασύτατε, οἶδα;

ὃ ῥᾶ

bos aut flauos reperiri, neque ullius alterius coloris quàm
 nigros: nunquid alijs fidem suis dictis faceret? Diceret
 autem ad illum quispiam ex senioribus Aethiopibus. Tu ve-
 rò unde hæc cognita & explorata affirmas, audacissime?
 neque

alteri facultas pro se lo-
 quendi ea, quæ ex ususuo
 esse intellexerit, non con-
 cedatur: verùm utrunque
 iuxta audiendum esse præ-
 scribunt, quò facilius di-
 uersis sermonibus inter se exa-
 minatis & perpensis, quæ
 vera, quæ falsa sint, inue-
 nire queant. Quod nisi sic
 facilitatum fuerit, permis-
 sit lex appellandi liberta-
 tem, ut aliud iudicium
 ea transferantur, quæ illos
 loqui par est. a. At si quis
 piam fortasse illorum me in-
 terrogaret, dic mihi, in-
 quiens, ὦ Luciane, si quis
 Aethiops, qui nunquam al-
 lios homines conspexisset,
 quales nos sumus, propterea
 quòd nunquam peregrè ex-
 tra patriam profectus sit, in
 quadam corona & conuens
 tu Aethiopum pertinaciter
 affirmaret, diceretque nus-
 quam gentium homines al-

οὐ γὰρ ἀπελθόμενος παρ' ἡμῶν οὐδαμῶς, οὐδὲν ἢ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις οἰδῶς ὁποῖά εἰσι, φαίλω ἄρ' ἔγωγε δι-
 πασαῖρω τῆσαι τὸν προδύ-
 τῶν; ἢ πῶς, ὦ Ερμότιμ, συμβουλάς; Ερ. ὕτω. δι-
 πατώτατα γὰρ ἐκπλήξαι δο-
 κῇ μοι. Λυ. καὶ γὰρ ἔμοι-
 γε, ὦ Ερμότιμ, ἀπὸ τὸ με-
 τὰ τοῦτο οὐκ ἔγ' οἶδα ἂ ὁ-
 μοίαις καὶ σοὶ δόξῃ. ἔμοι μὲν
 γὰρ καὶ τοῦτο πάντων δοκῇ.
 Ερ. τὸ ποῖον; Λυ. ἐπ' αὖξῃ
 δηλαδὲ ὁ ἀνὴρ, καὶ φησὶ πρός
 με ὡς δὲ πῶς, ἀναλαζον τοί-
 νω καὶ ὁδοῦ τις ἡμῖν, ὦ Λυκί-
 ον, τὰ Σταϊκῶν μόνον ἄ-
 δῶς, λιθάριον ὁ σὸς φίλος
 οὗτος, ὁ Ερμότιμος, ἀπὸ δη-
 μῶς δὲ μηδὲ πώποτε, μή-
 τι εἰς Πλάτωνος, μήτι παρὰ
 τὸν Επικουρον, μὴ δὲ ὅπως
 πρὸς ἄλλον τινά. ἂ τοίνυν λή-

γοι,

CIAN. Nempe vir ille pro-
 babili inductione inferet dicturus: β Ergo absurdè proposi-
 tus est nobis quispiam, Luciane, qui saltem Stoicorum pla-
 cita calluerit: quemadmodum amicus ille tuus Hermotimus,
 cum nunquam peregrè profectus, neq; ad Platonis Academiā
 se contulerit, neque apud Epicurum diuiterit, neque omnino
 cum alio quoquam familiaritatem contraxerit. Itaq; si dixer

neque enim unquam à no-
 bis suscepta ad externos po-
 pulos profectiōne peregrina-
 tus es, neque per Iouem
 qualia apud exterarum natio-
 nes sint, unquam peruestigā-
 sti, aut præsens oculorum
 testimonio didicisti. An ve-
 rò hunc senem non rectè et
 grauiter sentire prædica-
 rem? Aut quid tu consilij
 in medium adfers, Hermoti-
 me? HER. Imò rerò tuæ
 sententiæ assentior: iussis-
 mè enim mihi videtur eius
 temeritas ita posse compe-
 sei. LVC. Et quidem mihi, ὦ
 Hermotime. Cæterum quod
 posthac dicturus sum, quo-
 modo tibi mecum conueniat,
 scire non possum: mihi qui-
 dem et illud iam valde pera-
 suasum est. HERMOT.
 Qualenam illud est? LV-

201, μηδὲν οὐτὰ καλὸν εἶναι,
 μήδ' ἀληθὲς παρὰ τοῖς πολλοῖς,
 οἷα τὰ πλὴν Στωϊκῶν ἐστὶ, καὶ
 ἀϊκίαν φησὶν, οὐκ ἄν ἐν ᾧ.
 202, θρῆνός ἐστιν ἀλόξαι σοί,
 περὶ πάντων ἀρρανόμενος,
 καὶ ταῦτα, ἔνθα δὲ οὐδὲν ἔστι
 περὶ τῆς Αἰδίου τῶν ἑτέρων
 πόδα προελθόν; τί βούλῃ,
 ἀποκείνωμα αὐτῷ; τὸ ἀλη-
 θὲς τοῦ καὶ ἀληθὲς, ὅτι ἡ-
 μῶς τὰς μὴ Στωϊκῶν καὶ πᾶσι
 ἐνικραυθάνομεν, ὥς ἄν κα-
 τὰ ταῦτα φιλοσοφῶν ἀξιοῦ-
 νται. οὐκ ἀγνοῦμεν δὲ καὶ τὰ
 ἐν τῶν ἄλλων λυγόμενα: ὅ-
 τ' ἀδιδάσκαλ' ὁ καὶ πάντα μι-
 ταξὺν καὶ διέξῃσι πρὸς ἡμᾶς.
 καὶ ἀναγίγῃσι τὰ αὐτὰ, προ-
 φητεῖ αὐτός. ἢ νομίζεις ἐν ταῖς
 θασι πᾶσι θάλασσας ἡμῶν τὸς ἀμ-
 φὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθα-
 γόρα καὶ Εὐκλείδην, καὶ
 τὸς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγ-
 νάσκοντας ἄν ἀπ' αὐτῶν πρὸς ἡ-
 μῶς οἷα ποιεῖ, ὡς Λυκίην,
 εἰς τὰς πόλεις σου ὁ Εὐμαρίμ;

ἀξιοῖ

vir nihil ita pulchrum aut
 ita verum inveniri apud
 omnes reliquos, qualia Stoicorum
 sunt, & quæ ab illis
 asseruntur: annon iure o-
 ptimo temerarius & audax
 tibi videri debeat, de omni-
 bus definiendi & pronun-
 ciandi auctoritatem sibi su-
 mens, maximè verò cum
 tantum unius sectæ peritus
 sit, neque unquam ex Ae-
 thiopia vel alterum pedem
 protulerit? Quid verò exi-
 stimas illi respondendum es-
 se? Num verissimum illud,
 nos videlicet Stoicis addi-
 ctos, illorum philosophiam
 perdiscere, iuxta quam di-
 gnum putemus philosopha-
 ri? & neque tamen nobis obs-
 cura sunt ea quæ dicuntur
 ab alijs: siquidem præceptor
 noster, & illa inter differen-
 dum proponit, refellens subs-
 uerensquæ illa satis argutè.
 Num verò existimas hoc re-
 sponso audito tacituros esse
 Platonicos & Epicureos, ut

etiam alios? Annon in risum solui iure optimo ad me dice-
 rent: Qualiānā facit familiaris tuus Hermotimus, ô Luciane,

quæ

ἔξιοι τοῖς ἀντιδίοις περὶ ἡμῶν
 μὲν πεισώμεν, καὶ οἴεται τοῖς
 αὐτὰ εἶναι τὰ ἡμέτερα, ὅ-
 ποῖα ἀντιπῆνοι φώσιν, καὶ οὐκ
 ἀδύνατον, ἢ ἐκρυπτόμενοι τὸ ἀ-
 ληθές. οὐκοῦν ἴδω τινὰ καὶ τ
 ἀθλητῶν ἰδίᾳ ἀσπόμενον πρὸ
 τοῦ ἀγωνεῖν, λαλῶντα εἰς
 τὸν αἶρα, ἢ πρὸς κερὶν πλε-
 γνῶντινα κατὰφύροντα, τὸν
 ἀνταγωνιστὴν αἰθερῶ παύον-
 τα, καὶ οὕτως ἀνακηρύξῃ αὐτὸν
 ἀγωνοθέτης ὢν, ὡς ἀμαχόν
 τινά; ἢ ἡκεῖνα μὲν οἴσεται
 ῥάδια εἶναι, καὶ ἀσφαλῆ τὰ
 νικητήματα, οὐδένος ἀνα-
 ταρομένου αὐτοῦ, πλὴν δὲ νί-
 κην πτωικαῦτα κείνῳ, ὅ-
 πόταν κατὰγωνίσῃται τὸν
 ἐνίστατον αὐτὸν, καὶ ἡρα-
 τήσῃ, ὃ δὲ ἀπαγορεύσῃ, ἄλ-
 λος δὲ οὐδὲ; μὴ τοῖσι μὴδὲ
 Ἑρμότιμῳ, ἀφ' ὃν ἄν οἱ
 διδάσκαλοι αὐτοῦ σκίαμα-
 ῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας,

οἶδω

quid decernendam esse, quando aduersarium fortiter de-
 victum prostrauerit, & superior certando euaserit, altero
 lassitudine confecto, alioqui verò nequaquam? Proinde
 neque Hermotimus ab his quibus præceptores sui aduer-
 sum eos absentes in umbra dimicant atque digladiantur,

qui dignatur aduersarijs de
 rebus nostris fidem habere,
 prorsus existimans eiusmodi
 esse omnia nostratia, qua-
 lia ipsi falsò confingunt &
 dictitant, quorum aut ipsi
 imperiti sunt, aut ipsam va-
 rietatem de industria celan-
 tes obfuscant improbi?

A. Aut igitur si viderit ali-
 quem ex aibletis exercen-
 tem se priusquam in arenam
 descenderit, calcitrantem
 in aëra, aut pugnis inanem
 quampiam plagam inferens
 tem, quasi eaderet aduer-
 sarium, illud idro statim
 proclamabit præfectus cer-
 tamini esse inuincibilem?

Aut non potius existimabit
 perfacile & iutum esse, in
 ta pueriliter & iuueniliter
 Thrasonem gloriaturum ple-
 num agere, nullo aduer-
 sario illi repugnante: ipsam
 autem victoriam tunc pri-

illos

οὐδὲ κρατῆρ αὐτὸς, ἢ τὰ ἡ-
μίτρα τοιαῦτα εἶν, ὥς ἀνα-
πρίπθωαι ῥαδίως· ἰπὰ τὸ τοιῦ-
τόν ὁμοιον ἄρ' εἶν τοῖς τῶν
παλίων οἰκοδομήμασιν, ἃ
κατασκευάσαντες ἱκάνοι ἀ-
σθενῆ, ἀδύς ἀνατρέψουσιν. ἢ
καὶ νῦν Δία τοῖς τοξόων μι-
λιτῶσιν, οἱ κάρφην τινὰ σι-
δείσαντες, ἱπὰτα ἐπὶ κοντοῦ
πῆξαντες, οὐ πόρρῳ προβί-
βουσι, σοχάζονται ἀφισφύ-
τον, καὶ ἢν τύχασί ποτε, καὶ
σφ' ἀέρωσι τὰ κάρφην, ἀνί-
πραγον ὄντες, ὥς τι μίγα
ποίησαντες, ἃ διελκύν-
θων αὐτοῖς τὸ βίλ' σφ' τῶν
φρυγάνων. ἀπ' ἐν Πέρσαι
γινῶτα ποιοῦσιν, οὐδὲ Σκυ-
θῶν ὅσοι τοξόται, ἀλλὰ πρῶ-
τον μὲν αὐτοὶ λινούμινον
ἀρ' ἱππων, ὥς τὸ πολὺ τοξ-
ξουσιν· ἱπὰτα δὲ καὶ τὰ τοξ-
ξώμενα κινῶσθαι ἀξιδίον,
ὃχ' ἰσῶτα, ὃδ' πειμίνοντα
τὸ βίλος, ἰς' ἀρ' ἱμπίση, ἀλλὰ
σφ' ἀδιδράσκοντα, ὥς ἐνι μά-
λισι,

eunt iaculum: deinde etiam ea ipsa faciunt mobilia, ad quæ
arcu collimant, & non stabilia, aut sagittam expectantia
donec inciderit, sed complurimum fugientia, nempe fer-

illos victores esse putet: at-
ea quæ à nobis afferuntur,
tam sine negotio posse refel-
li aut subverti: & quoniam
illud persimile esset puero-
rum ædiculis, quas illi ut in-
firmas parare solent, ita pro-
tinus subvertunt ac diruunt.
Aut per Iouem etiam his qui
exercitio sagittandi sunt oc-
cupati, qui stipulis quibus-
piam colligatis, & super
contum fixis, nec ita procul
positis, emissio telo iaculan-
tur: ac si quando fortè for-
tuna collimantes scopum te-
tigerint, stipulasq; præfixas
iaculo penetrauerint, illicd
exclamant quasi re magna
peracta, si telum per sar-
menta euolârit. Ceterum
nequaquam ad hunc mo-
dum Persæ facere consue-
uerunt, sed neque Scythæ,
quoiquot illorum arcu &
arte iaculandi præcellunt:
verum in initio ipsi equis insi-
dentes, obequitando emit-

λιστα. θηρία γὰρ τοι ὡς τὸ πολὺ
κατατοξάνοι, καὶ ὀρνίθων ἕνισ-
τοι τυγχάνουσιν. ἢ ῥ' ἔστι ποτι καὶ
ἐπὶ σκοπῷ διὰ παραθῶσαι τὸ
τόνους τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντί-
τυπον, καὶ ἀσπίδα ὁμοβοί-
στω προθίμνιοι διηλαύνουσι
οἱ, καὶ οὕτω πιστεύουσι καὶ ῥ'
ἀλλ' ὅπως σφίσι χωρεῖσαι τοὺς
ὄϊσους. ἀπὲρ τοίνυν, ὃ Λυκί-
ος, παρ' ἡμῶν Ερμοτίμω, ὅτι
οἱ διδασκαλοὶ αὐτοῦ φρύ-
γανα προθίμνιοι, κατατο-
ξάνουσιν, ἕτα φασὶν ἀνδρῶν
ὁπλισμένων ἐκράτηναι.
καὶ ἀκόντας ἡμῶν γραψάμε-
νοι, πηκτίζουσι πρὸς ἱκάντας,
καὶ κρατήσαντες, ὡς τὸ ἀ-
κόντες, κρατῶν ἡμῶν οἶοντα.
ἀλλὰ φαίμεν ἂν ἵκαστος πρὸς
αὐτοὺς τὰ τῷ Ἀχιλλεῖος ἱκάντα,
καὶ φησὶ περὶ τῷ Εκτορῷ,

ὃ ῥ' ἡμῶν κόρυθα λίσσας
σιμίτωπον.

ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες, ἐν
ᾧ μίρε ἵκας. ὁ Πλάτων
ἀ' ἄρ

ras, & maximè volucres feri-
unt. Quòd si nonnum-
quam scopus quoque ferien-
dus est, emissi telii firmitate
& impetu lignum transuer-
sim obiectum, aut scutum
bovinis coriis confectum
præponentes, transigunt:
ac tunc quidem bonam spem
habent fore vi eorum tela
etiam per arma, ubi usus e-
rit, penetrant. Quapro-
pter, ô Luciane, dic nostris
verbis Hermotimo, præce-
ptores eius sarmentorum
seu stipularum fasciculos
propositos telis petere: de-
inde ambitionè gloriari ho-
mines armatos se devicif-
se: insuper adversus imagi-
nes nostras depicias pugi-
lum more depugnare: quibus
etiam, ut par est, superatos,
nos prostratos esse existi-
ment. Atqui unusquisque non
struam ad illos dicere posse-
mus, quod ab Achille dictum
est de Hectorè:

Ille meam haudquaquam galeam, cristasq; comantes

Aspicere audebit—.

Hæc quidem uno

ore dicturi sunt omnes singulatim autem aliis alia. Plato
haud

ἄ ἄρ μοι δοκῇ καὶ διηγή-
 σαθαί τι τῶν ἐν Σικελίας,
 ὧς ἄρ ἔδωκε τὰ πλεῖστα. ὧ
 ἔ Συρακουσίῳ Γέλωνι πα-
 σὶ δυσώδῳ ἔνα τὸ σῶμα,
 καὶ τοῦτο ἱππολὺν ἀγλαθὴν
 αὐτὸν, οὐδ' ἄνδρὸς τολμῶντος
 ἐλπίσαν τυράννον ἄνδρα,
 μίχθι δὲ τινα γυναικα ξι-
 νῶν, σιωπηλῶσαν αὐτῷ,
 τολμῆσαι καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὅπως ἴ-
 χου. τὸν δὲ παρὰ τὴν γυ-
 ναικα ἐλθόντα τὴν αὐτῷ ὄρε-
 γίσθαι, ὅτι οὐκ ἐμὴν νου-
 πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἄμα μάχισα τὴν
 δυσωδίαν. τὴν δὲ παρὰ
 τῷδ' αὐτῷ συγγενὴ μὲν ἔχον αὐ-
 τῷ ἑπὶ τὸν μὴ περὶ
 ῥᾶδαι ἄλλον ἄνδρὸς, μηδὲ
 ἑμιλῆσαι πλεονόου, οἷον
 ναι ἅπασιν τοῖς ἀνδράσι τοι-
 οὔτο τι ἀποπνῆν τοῦ σώματος
 τῷ. καὶ Ἑρμότιμῳ τοιγα-
 ρουῶν, ἃ τὴν μόνον τοῖς Στωϊ-
 κῶν ξυνῶν, φασὶν ἄρ ὁ Πλά-
 τον,

haud dubiè mihi videtur alia
 quid narraturus eorum quae
 facta comperit in Sicilia;
 quorum non pauca habet
 comperta. { Siquidem per-
 hibent Geloni Syracusio-
 rum tyranno os fuisse pu-
 tridum, infectumque gra-
 ueolentia: id quod per mul-
 tum temporis illum latuit,
 cum nemo auderet ob hoc
 ipsum reprehendere, virum
 praepotentem tyrannide, do-
 nec illi mulier peregrina ad-
 ducta, rem ut se haberet,
 sumpta audacia exposuisset.
 Qua re ille inflama-
 matus iracundia, uxorem
 suam accessit, grauius cum
 ea exposulans, quod illi
 non palam fecisset foetidi-
 oris graueolentiam, cum
 eius vitiosa anima probè
 fuisset conscia. Illa verò o-
 rauit sibi habendam esse ve-
 niam, propterea quòd nun-
 quam antea ullum alium vi-

rum sit experta, neque cum quoquam tam propè congressa,
 ita ut pro certo putàrit in vniuersum omnes viros non aliam
 animam ore exhalare. Itaque Hermotimus, quia cum so-
 lis Stoicis commercium habuit, procyludubio diceret Platonem

των, ἀκότως ἀγνοῖ ὁποῖα
τῶν ἄλλων τὰ σώματα ὄντων.
ὁμοία δ' ἄν καὶ χρύσιον
ἄποιοι, ἢ ἴτι πλείον ὅντων, ἢ
πλεονέκων αὐτὸν ἀκείτορ, ἢ
πὺ τὰ Πλάτωνος ὁρμήσαι-
μι. πεισάσας τινὶ τῶν μόνον
Πλάτωνι ὁμιληκότων. ἐνί τε
λόγῳ ξυλλέγονται, ἄλλοις
ἄν ἀλλήλων ἢ, τίς ἀληθὺς ὄν
προαίρεσις ἢ φιλοσοφία,
μηδὲ μίαν ἀρετὴν ὕβρις γὰρ
ἢ τὰς ἄλλας τὸ ἰσοῦσθαι.

Ηρ. ὦ Λυκίην, πρὸς τῆς Ε-
πίας Πλάτωνα μὲν καὶ Λεω-
πολίαν καὶ Βηκίονορον, καὶ
τοὺς ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰσώ-
μιον ὅν γὰρ κατ' ἑμὶ, ἀντα-
γωνίζονται αὐτοῖς. νῦν δ',
ἐνί τε καὶ σὺ, ἐφ' ἡμῶν αὐ-
τῶν ἰσώσασθαι, ἢ ἰσοῦσθαι
ὄν τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα,
οἷον ἐνί φημι αὐτὸ ἔν. Αἰ-
θίορας δ', ἢ πλὴν Γέλωνος
Ζωῶκα, τί ἴδω κατ' ἑμὶ ἐν
Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον;

Λυ.

το, non iniuriā nescius est
qualiānam aliorum sunt op-
ta. Non dissimilia fortasse
et Chrysippus diceret, et
his etiam multo plura, si il-
lo indemnato et indicta
causa relicto ad Platonis
Academiam à quodam eius
affectu persuasus me reciperem.
« Iam, ut tandem pama-
cissimis verbis totius rei sum-
mam complectar, ita sta-
tuo, dum quidem in incerto
fuerit quænam vera sit se-
cta philosophandi, nullam
esse eligendam, propterea
quod non careat contume-
lia, si hac electa, aliam ne-
glexerit. HERM. Persona
cietatem domesticam, Lus-
ciane, age Platonem quin-
dem et Aristotelem, quin-
etiam Epicurum et alios
missos faciamus. Neque e-
nim ex dignitate mea est, ut
adversus illos ego confli-

et. Caterum nos duo, e-

ga inquam et tu, accuratè discutiamus, num res philosophi-
ca tale quiddam sit, cuiusmodi ego esse affirmo. Aethio-
pas autem, aut Gelonis uxorem, quorum unum opus es-
t ex Syraculis usque ad nostrum colloquium accersere?

LVC.

Λυ. Ἀπ' ἱκάνοι μὲν ἀπίω-
 σαρικ ποδῶν, ἃ σοι δοκοῦσι
 περιπλοῖ ἔναι πρὸς τὸν πό-
 ζον· σὺ δὲ λίγχι ἥδη, θαυμα-
 σὸν γάρ τι ἱερῶν ἵοικας. Ερ.
 Δυσκῆ μοι, ὦ Λυκίε, καὶ πά-
 νυ δυνατὸν εἶναι, μόνον τὰ
 τῶν Στωικῶν ἱκανθόντα, ἃς
 δυναι τὰ ληθεις ἀπ' τούτων
 ἡδὲν μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἱπ-
 ξίλθῃ τις ἱκανθάνων ἱκα-
 σα. οὐτοσὶ δὲ σκόπεδ, ὡς τις
 λίγχι πρὸς σε μόνον τοῦτο,
 ὡς αἱ δύο δυνάμεις τὸν τίτλα-
 ρα ἀειθμὸν ἀπ' τολοῦσι, ἃ-
 ρα δυνάμεις περιπλέοντα σε πω-
 θάνωδι τῶν ἄλλων, ὅσοι ἀειθ-
 μητικοί, μὴ τις ἄρα εἴη πρὸς
 ἡ ἱπξίλθῃ τις αὐτὰς εἶναι, ἡ αὐ-
 τικά εἰδήσεις ἀπ' ὅτι ἀνὴρ ἀ-
 ληθὲς λίγχι; Λυ. αὐτίκα, ὦ Ερ-
 μότιμ. Ερ τί ποτ' ὅρ' ἀδωῶα
 τὸν εἶναι σοι δοκῇ, ἵν' τυγχί-
 νουτάτινα μόνον τοῖς Στωϊ-
 κοῖς

LVC. Sanè illos quidem
 missos faciamus, quando-
 quidem tibi ad nostram dis-
 ceptionem parùm viles
 & superuacanei visi sunt.

Tu verò dic modò: appares
 enim similis quiddam admis-
 randi dicturo. HERM.
 & Mihi equidem prorsus vi-
 detur, Luciane, omnibus
 modis fieri posse, eum qui
 iatummmodo Stoicorum do-
 gmata perdidicerit, ex illis
 ad vnguem cognitis vtrum
 nosse, tamen si aliorum decretis
 posthabitis nequaquam sin-
 gula perdiscendo excusserit.
 Considera verò teum, ad
 hunc modum ratione inita,
 si quis hoc tantum ad te di-
 xerit, duabus dyadibus nu-
 merum quaternarium absol-
 ui. Ergo tibi iam circumcun-
 dum est, & viriū exquis-
 rendum ab alijs omnibus,
 quotquot arithmetice non

sunt rudes, ne fortè quispiam inter illos sit qui dicat, bis
 duobus quinque aut septem constitui. Annon illicò tibi
 planum sit eum virum vera dicere? LVCIA. Illi-
 cò quidem, ô Hermotime. HERMOTIM. Qui igitur
 tibi fieri posse non videtur, eum qui solum in Stoi-
 corum

ποῖς λήγουσι τὰ ληθῆ, πᾶσι
 δοῦναι, αὐτοῖς, καὶ μηκέτι δεῖ
 δοῦναι τῶν ἄλλων, ἡ δόξα ὅτι
 οὐκ ἂν ποτε τὰ τέτταρα πρὸς
 τὴν γνῶσιν, οὐδ' ἂν μύθοι
 Πλάτωνος ἢ Πυθαγόρου λή-
 γωσι; Λν. οὐδὲν πρὸς ἔ-
 π' ὅ, ὃ κερρότιμι τὰ ἔρ' ὁμο-
 λογούμενα τοῖς ἀμφοτεροῖς
 νοῖς ἀκάσι, πάντες ἀφ' ἑρ-
 οῦ αὐτῶν, ἢ τί ἂν φαίης ἔτι
 ἔτι τι ἐν τῇ ὑχέας, λήγουσι
 τὰς δύο διὰ δας σιωπῆ-
 σαι, τὸς ἐπ' αὐτὰ, ἢ ἐν δὲ ἀριθ-
 μῶν ἀπ' ἑλῆν; Ερ. ἐκ ἑλ-
 γῆ, ἢ μόνον; ἂν, ὁ μὴ τέττα-
 ρα συμβαίνειν λήγων. Λν.
 τί δὲ, ἐν τῇ ὑχέας πᾶσι,
 καὶ πρὸς Χαιρέων παρ' ἁ-
 λκωδῶν, Στωϊκῶν τι, καὶ Ε-
 πιουρείῳ, μὴ ἀφ' ἑρ-
 οῦ ἀρχῆς ἢ τέλους; Ερ. ὅλα
 μὲν. Λν. ὅρα τοίνυν, μὴ πως
 με παραλογίζῃ, ὃ γινώσκῃ, καὶ
 ταῦτα,

corum si holam inciderit ver-
 ritatem dicentium, illorumque
 sermonibus planè persua-
 sum, aliorum non amplius
 egere ductu & auspicijs, cum
 certius iam factus sit, nun-
 quam fore ut quatuor quin-
 que fiant, non si infiniti Pla-
 tones aut Pythagoræ diuer-
 sum affirmauerint? LVC.
 Nihil aduersum, quod a-
 iunt, dicis, ὁ Hermotime, cū
 ea quæ omnibus iamdudum
 sunt certa & persuasa, reb.
 dubijs & incertis assimula-
 re non dubites, longè latē-
 que inter sese dissidentia.

Quid autem respōdes? esīē.
 ne aliquem quo cum tu seta-
 monem sociaris, contenden-
 tem duas dyadas coniunctas,
 aut septenarium aut vndena-
 rium numerum constituere?

HERMOT. Haudquaquā
 ego, nisi fortasse per insanīā

deliraret, negans ex his non nisi quatuor excrecere. LV-
 CIAN. Quid autem? incidistīne aliquando (& per Gra-
 tias verum dici volo) in Stoicum aliquem & Epicureum
 de rerum principijs, & bonorum sine inter se non dissiden-
 tes? HER. Nunquam. LVCI. Proinde etiam atque etiam
 vide, ne tuis falsis & euandis rationibus me fraudulenter

ταῦτα φίλον ὄντα. ζῴωντων
 γὰρ ἡμῶν, οἱ τινὲς ἀληθῶς.
 σιμὴν φιλοσοφίαν, οὐ τοῦτο
 προαρκάσας, ἰδωκας φέ-
 ρων τοῖς Στωϊκοῖς, λίγων,
 ὡς οὗτοί εἰσιν οἱ τὰ δις δύο,
 τέσσαρα τιθέντες, ὅπερ ἄ-
 ὁλον αὐτῶς ἔχῃ. φαίνο-
 γὰρ ἄν οἱ Επικούραιοι ἢ Πλα-
 τωνικοί, σφᾶς μὲν οὕτω ξυ-
 λίσθαι, ὑμᾶς δὲ σφᾶς ἢ ἰπλά-
 λίσθαι αὐτά. ἢ οὐ δοκοῦσι
 τοῖς τοῖς ποιεῖν, ὅπου αὐ-
 μᾶς μὲν μόνον τὸ καλὸν,
 ἀγαθὸν ἡγεῖσθαι εἶναι, οἱ Ε-
 πικούραιοι δὲ τὸ ἡδὺ; καὶ
 ὅταν ὑμᾶς λίγητι σώματα.
 εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλάτων δὲ
 νομίζει καὶ ἀσώματόν τι ἐν
 τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι; ἀπ' ὅπου ἰ-
 φῶ, πλεονεχτικῶς πάντ' ἐν
 ἀμφισβητούμενον συλλαβῶν,
 ὡς ἀναμφιλόως ἴδιον τῶν
 Στωϊκῶν διδῶς αὐτὸ ἔχῃ,
 καὶ τοὶ ἀντίλαμβανόμενοι τῇ
 ἁπλῶν,

decipias, maximè verò amia-
 cum tuum existentem. Cum
 enim nos subinde quæramus
 quænam in philosophiæ stu-
 dijs vera loquantur, tu nihil
 cunctatus hoc præoccupæ-
 tum Stoicis attribuisti, di-
 cens illos esse qui bis duo
 quatuor esse statuerint :
 quod quidem obscurum est
 nimis ita se res habeat. for-
 tasse enim dicerent Epicu-
 rei aut Platonici vestram
 hanc esse compositionem :
 nos autem quinque aut se-
 ptem illa esse dicimus.^k An-
 non videntur hoc ipsum tibi
 egregiè præstare, cum
 vobis hoc solum quod hoc
 nestum est, bonum esse pu-
 tantibus, Epicurei volupta-
 tem summum bonum esse
 statuunt? Et cum vos
 pertinacissimè contendatis
 omnia esse corporea, Pla-
 to tamen eius opinionis est,
 ut censeat in rerum na-

tura nonnihil quoque esse incorporeum. Et quod pri-
 mo loco dixi, nimium auidè illud quod in dubio versas-
 tur, tanquam minimè dubitanter proprium illud Stoi-
 cis habendum tradidisti. Iam cum aliq̃ hoc sibi vendi-

cent,

ἀπορ, καὶ λυγόντων αὐτῶν
 τῶ δ' εἶναι, ἔνθα δὲ κείσας
 μάστιγα, οἷμα, δέ. ἄρ' μὲν δὲ
 πρόδηλον γνήϊται τοῦτο, ὡς
 Στωϊκῶν ὅτι μόνων, τὰ δις
 δύο, τί' παρα ἡγήσασθαι, ὥρα
 σιωπῆν τοῖς ἀπορ. ἄχει δ'
 ἄρ' αὐτῶν τοῦτον πῶς δ' ἀμα-
 χωνται, πάντων ὁμοίως ἀνα-
 εῖον, ἢ ἐδ' εἶναι ὅτι πρὸς χά-
 ριν δικάζαν δόξομεν. Ερ. ὅ
 μοι δοκῆς, ὦ Λυκίε, ξιωτέ-
 ρα, πῶς βούλομαι ἀπερ.
 Λυκ. οὐκ οἶω σαφέστερον καὶ
 λῆγαν, ἢ ἐτιροῖόν τι, ἀπὸ μὴ
 τοιοῦτον φήσας. Ερ. ἔσθ
 αὐτίκα οἷόν τι λῆγω. θῶμεν
 γάρ τινες δύο ἰσοληλυθέντες
 ἐς τὸ Ἀσκληπιῶν, ἢ ἐς τοῦ
 Διονύσου τὸ ἱερὸν, ἔτα-
 μιν τοι φιάλῳ τινὰ τῶν
 ἱερῶν ἀπολαύσας, δύνουσι
 δὲ πον ἀμφοτέρους ἐρυν-
 θίσαι αὐτοὺς, ὅποτε ὅ ὑ-
 πὸ κόλπον ἔχει τὴν φιάλῳ.

Λυ.

enim duos aliquos in Aesculapij aut Dionysij sanum in-
 gressos, deinde phialam quandam e rebus sacris esse sub-
 latam atque deperditam: haud dubiè iam summopere ne-
 cessarium est; ut ambos inuestigatione habita perscrutea-
 mur, vièrnam illorum phialam in sinu abditam habeat.

cent, dicantque illud esse,
 sanè ibi tum summo iudicio
 opus esse opinor. Porro au-
 tem si apud omnes in con-
 fesso esset, solos Stoicos ve-
 rè autumare bis duo esse
 quatuor, alijs mea quidem
 sententia contentescendum
 est. Quamdiù verò ea de
 re inter ipsos contentiorè dis-
 gladiantes anceps est con-
 trouersia, omnes ex æquo
 audiendi sunt, aut comper-
 tum habere, videri nos ad
 gratiam ferre iudicium.

HERMOT. Non vidē-
 remihi, Luciane, intellexis-
 se quid dicere voluerim.

LUCIAN. Ergo cras-
 sius & manifestius expli-
 candum tibi erit aliud quip-
 piam dicturo, tantum vidē-
 ne tale aliquid dehinc ad-
 ducas. HERMOTIM.

Scies astutum, cuiusmodi
 sit quod dico. & Ponamus

Λυ. ἢ μάλα. Ερ. ἔχῃς ὅτι πάν-
 τως ὁ ἔτερος. Λυ. πῶς γὰρ οὐ,
 ἀλλ' ἀπολωλὲς; Ερ. ἀκούω ἄν
 παρὰ τοῦ προτέρου ὑμῶς αὖ-
 τῶν, ἐκ ἑτέρου ἔτερου ἀποδύ-
 σαι, πρόδηλον γὰρ ὡς ἐκ ἔχει.
 Λυ. πρόδηλον. Ερ. καὶ εἴ γε
 μὴ ὑμῶν ἐν τῷ τῷ προτε-
 ρου κόλπῳ, ὁ ἔτερος ὅσωντος
 ἔχει, καὶ οὐδὲν ἱερῶν οὐδὲ
 οὐτῶ δ᾽. Λυ. ἔχει γάρ. Ερ.
 καὶ ἡμῶς οἶδω, ἀλλ' ὑμῶν ἡ-
 δὴ παρὰ τοῖς Στωικοῖς πῶ
 φιάλῳ, ἐκ ἑτέρου ἄλλου ὅσων
 λας ἀξιώσομεν, ἔχοντες ὁ πά-
 λαι ἔχοντες, ἢ τίνος γὰρ ἔντα
 ἔτι κάμνομεν; Λυ. ὁδὸς,
 ἀλλ' ὑμῶν, καὶ ὑμῶν ἔ-
 χοιτε ἀδύνατον ὡς ἐκείνο ὡς τὸ
 ἀπολωλὸς, ἢ ὅπως γινώσκω
 ὑμῶν ἡ τὸ ἀνάδυσμα νῦν δ᾽,
 ὁ ἑταῖρος, πρότερον μὲν δὲ
 αἰσῶν οἱ παρὰ τοῖς ἑτέροις ἐ-
 σῶν, ὡς ἀναγκῶν ἔν τῷ ἑτέρῳ
 αὐτοῖς τὰ φέρεα ἔχει, ἀλλὰ
 μάλα

LVC. Nullius profectio gra-
 tia, si reperta phiala penes vos fuerit, illa quoque inuenta pro cer-
 to comperitum habetis illud ipsum esse quod erat deperdi-
 tum: aut planè vobis cognitum est donarium. μ. Iam verò,
 ὁ ἀμῖκε, non saltem duo sunt qui templum ingrediuntur, ut
 necessarium sit aliterum habere rem furto substractam, verum
 profectio

LVC. Maximè. HER. Omnia autem alterum habere necesse est. LVC. Et cur non, si quidem deperditum est? HER. Proinde si apud priorem amissam phialam inueneris, aliterum nequaquam exuendum esse putas. iam enim palàm est illam non habere. LVC. Sanè palàm est. HER. Et si in prioris sinu reperta non fuerit, aliterum habere sanè consentaneum est: neque hic longa perscrutatione opus est. LVC. Certè enim habet. HER. Ergo nos quoque si apud Stolicos phialam iam inuentam habemus, alios perscrutandos esse superuacuum et indignum existimamus, habentes quod dudum tantopere quærebamus: aut quamobrem inani labore nos ipsos amplius defatigaremus?

LVC. Nullius profectio gra-

μῆλα ποιοί τινος. ἄτα καὶ
τὸ ἀπολόμινον αὐτὸ ἀδύλον
ὅ,τι ποτὶ εἶναι, ἄτε φιάλη
τις, ἢ σκύφος, ἢ εἴφαν. ὅς
σοι γούμ ἱρᾶς, ἀπὸ ἀπο
ἔνασι λήγουσι, καὶ οὐδὲ περὶ
τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολογοῦσιν.
ἀπὸ οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ ἀρ
γύρου, οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ
πασσιτέρη ἔνασι αὐτὸ φάσκου
σιν. ἀνάγκη τοίνυν ἅπαν
τας ἀπερῶσαι τοὺς ἀσκηθόν
τας, ἃ βούληται ἑρᾶν τὸ ἀπ
ολός. καὶ γὰρ ἂν παρὰ τῷ
πρώτῳ ὑπὸς ὑπὲρ φιάλῃ
χευσιῶ, ἔτι καὶ τοὺς ἀπο
σοι ἀπερῶσαι. Εἰ δὲ τί,
ἢ Λυκίῃ; Λυκ. ὅτι ἀδύ
λον ἢ φιάλη τὸ ἀπολόμινον
ῶ. ἢ δὲ καὶ τὸ ἐκ πάν
των ὁμολογηθεῖν, ἀπὸ οὗτι γὰ
χευσιῶ ἅπαντες φασὶν ἔνασι
πῶ φιάλῃ. ἢ δὲ καὶ μάλα
γνώριμον. γένοιτο, ὡς φιάλη
ἀπολόμινον χευσίῃ, καὶ σὺ παρὰ
τῷ πρώτῳ ὑπορίσ φιάλῃ χε
υσιῶ,

professio illorum magna est
copia. Deinde non minus
obscurum est, quid illud tan
dem sit quod deperditum
est, num phiala quæpiam,
num scyphus, num cotona.

Quotique enim sacerdotes
sunt, subinde alius aliud esse
affirmat: quippe qui neque
de ipsa materia unanimiter
consentiunt, verum hi ex æ
re, alij ex argento factum,
partim autem aureum, par
tim verò argenteum illud
esse dicunt. Itaque pla
nè operæ precium esse vides,
detractis vestimentis omnes
in templum ingressos exui,
si animus est rem amissam
invenire. Quanquam enim
apud primum aurea phia
la tibi reperta fuerit, ni
hilo secus tamen et ceteri
pari opera sunt exuendi.

HERMOT. Quamob
rem, ô Luciane? LUCIA.

Propterea quod incertum

sit, num phiala illud ipsum sit quod erat amissum. Tameis
verò et hoc uno ore omnes confessi fuerant, haud tamen
omnes auream fuisse phialam confirmabant. Porro autem
ut maximè inter omnes constet auream, phialam esse amif

πλὴν, οὐδὲ οὕτω πάνση δι-
 ρυνώμεν. ὅ τοὺς ἄλλους. οὐ
 γὰρ δὴ λόγος, εἰ αὐτῇ λῶν ἢ τῷ
 θεῷ. ἢ οὐκ οἶα ποτὶς φιά-
 λας εἶναι χρυσᾶς; Ερ. ἔγωγε
 γινώσκω. Λυ. Δίδομαι δὲ ἐπὶ πάν-
 τας εἶναι ἱερυνῶντα, καὶ τὰ
 παρ' ἐκείνων ἱερὺς πάντα
 ταῖς εἰς μίσην κατὰ φύσιν αἰ-
 κάζονται, τί ποτε αὐτῶν πρί-
 μοι ἄν θεῶν κτήματα οἶσθαι.
 καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πλὴν ποτὶς ἀ-
 ποδείκνυται παρ' ἐκείνων, τὸ τὸ
 εἶναι, ὅτι ἐκείναι. ὅ τῶν ἀποδύ-
 νομένων ἔχει τι πάντως, ὅ
 μὴν σκύφοι, ὅ δὲ φιάλλαι,
 ὅ δὲ σκευῶν. καὶ ὁ μὴν ἐκ χαλ-
 κῶ, ὅ δὲ ἐκ χρυσοῦ, ὅ δὲ ἀργύ-
 ρου. εἰ δὲ ὁ ἕτερος, τῶνδε ἱερῶν
 εἶναι, οὐδ' ἐπὶ δὴ λόγος. πάντα τοῖς
 πρὸς ἀνάγκην ἀπορῆναι, ὅρ τινα
 ἱερὸν σκευὸν εἶπες, ἀπὸ γὰρ καὶ
 πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἅδιν-
 ομεν λῶν καὶ ὅττις ὅστις ἀτὰρ ἢ θεῷ
 ἡφρημένος. ἔτι γὰρ καὶ ἰδιωτῶν

sam, tamen ne sic quidem
 alios perscrutandi finem fa-
 cies: neque enim tibi constas-
 bit, num Dei sit illa ipsa: aut
 non reputas infinitas esse
 phialas aureas? HERM.
 Sanè cenſeo. LVC. Igitur
 omnibus modis necessarium
 est, perscrutantem omnes ac-
 cedere, & illis quæ apud
 quemque inuenerit, in me-
 dium depositis, coniungere
 quidnam ex eisdem diuinum
 donarium potissimum sit ex-
 iſtimandum. Etenim quod
 omnium maximè dubio in-
 uoluit animum, illud est,
 quod unusquisque ex utro-
 rum aliquid, apud se ha-
 beat, hic scyphum, ille phia-
 lam, alius coronam, & hic
 quidem ex ferro fabrica-
 tam, alter autem auream,
 tertius argenteam. Nondum
 verò clarum est & perspi-
 cuum, num hæc sit re. fa-

ra, quod habetur. Quare magnam tibi impositam esse vi-
 des necessitatem dubitandi, quænam ex tanto numero sas-
 crilegijs insimules. Vbi verò omnibus essent paria & simi-
 lia, iuxta foret incertum cognitu, quænam diuina donaria
 fuisse. Sunt enim harum rerum possessiones etiam pri-
 uatæ

καίχαρ. τὸ δ' αὐτίον τῆς ἀ-
γνοίας ἐν δαίμ, οἶμα, τὸ ἀν-
ωίραφον εἶναι τὴν ἀφρομί-
νῳ φιάλῳ. θῶμεν γὰρ φιά-
λῳ ἀφωλίναι, ὡς ἄγχι πι-
εῖσθαι τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα,
ἢ τὸ ἀναθῆναι, ἢ πῶρ ἄρ' ἐ-
πάμνομεν, καὶ ἐν ῥόνῳ τὴν
ἐπιγραφὰ μιν ἔχον, ἐπιπαύμεθ'
ἄρ' ἀποδύοντες, καὶ ἐνοχλῶν-
τες τοῖς ἀποδύουσιν. οἶμαι δέ σι,
ὦ Ἑρμότιμ, καὶ ἀγῶνας ἡ-
δυσμυνοὺς ἰσραελῶν πο-
λάκας. Εἰ. καὶ ὁρθῶς οἶδ.
ποτάκας γάρ. καὶ ποταχό-
σι. Λυ. ἢ οὐκ ποτὶ καὶ πο-
ρὶ τοὺς ἀθλοθέτας αὐτοὺς ἐ-
καθίσθαι; Εἰ. νὴ Δία, ἵνα γὰρ
Ὀλυμπιάσιν ἐπὶ τὰ λατὰ τῶν
ἑτανοδίκων, Εὐανδρίδης τῷ
Ἡλείῳ θίαν μοι προκαταλα-
βόντ', ἐν τοῖς ἰαυτῷ πολί-
ταις. ἰωθύμεν γὰρ ἰγυθῶν ἄ-
παντα ὁρᾶν τὰ παρὰ τοῖς ἑτα-
νοδίκαις γιγνόμενα. Λυ.
οἶδα, ὅρ' ἢ γὰρ, πῶς κληροδοίμ,
ὅρ' τινὰ ὃ τινι γὰρ παλαίμ,
ἢ παρ.

enim singula propius inspecta cognoscere, quæ fierent circa
iudices. LVC. Proinde etiam illud exploratum habes, qua
fortiendi ratione uti soleant, cui nam cum quoque luctandum,

uata. Caterum ignorantie
causam unam esse arbitrar,
quod nullo titulo inscripta
sit deperditaphiala. Ponas
mus enim amissam esse phia-
lam, quæ si Dei nomine, aut
eius qui illum templo dica-
tam consecrauit, foret insi-
gnita titulo, minori in per-
scrutando labore defatiga-
remur, & ea quæ inscriptis
uncula notata foret reper-
ta, finem faceremus exeun-
di, & alios perturbandi.
Opinor autem, Hermotime,
iam te sæpenumero in gym-
nicis certaminibus interfuisse.
HER. Et rectè quidem o-
pinaris: iam enim sæpe
interfui. LVC. Nunquid
igitur etiam aliquando iu-
xia Athlothetas consedisti?
HER. Per Iouem nuper in
Olympijs lauum latus judi-
cum sedendo claudebam,
Euandrida Elci filio inter
ciues suos spectaculum mis-
hi præoccupante. Cupiebam

ἡ πανκρατῖά τ' ἐστιν· Ερμ. οἷ-
δα γάρ. Λυκ. οὐκοῦν ἄ-
μανορ σὺ ἄποις, ἰγνύσθης
δῶρ. Ερμ. τὸ μὲν παλαι-
ὸν, ἐπὶ Ἡρακλῆους ἀγωνασ-
σάμενος, φύλα δάφνης.

Λυκ. μή μοι τὰ πάλαι, ὦ
Ερμότιμι, ἀλλ' ἴδ' οὐκ ἰγνύ-
σθης, ἵππ' ἀναλίσχ'· Ερμ. κά-
π' ἀργυρᾷ πρόκειται ἱερὰ
τοῦ θεοῦ, ἵς ταύτῃ ἐμβά-
λονται κληροὶ μικροί, ὅσοι
δὲ κυναμῖνοι τὸ μέγ' ἐ-
πιγυρᾷ· ἐγγράφεται
δὲ ἵς δύο μὲν ἄλφα, ἐν ἑκα-
τέρῳ, ἵς δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ
ἵς ἅμους δύο τὰ γάμματα, καὶ
ἵς ἑξῆς κατὰ τὰ αὐτὰ, ἥν' ὡς
οἱ ἀθληταὶ ὄντι, δύο αὖ
πληροὶ τὸ αὐτὸ γράμμα ἔ-
χοντες. προσελθὼν δὲ τ' ἀθ-
λητ' ἕκαστος, προσωξάμε-
νος ὡς Διὶ, καθῆς τὴν χάρα-
ξιν τὴν κάλλιπ' ἀνασπᾷ τῶν
κληρῶν ἕνα, καὶ μὴ ἱκανορ
ἔτιρ'.

aut Pancratio decertandum
sit. HERMOT. Plas-
nè perspectum habeo.

LVC. Longè itaque prom-
ptius & melius tu expediet,
qui ista propius & curios-
sius sis contemplatus.

HERMOTIM. Apud
priscos quidem presidente
in certaminibus Hercule,
laurea folia.

LVCIA. Ne
michi quæso priscorum in-
stituata percenscas, Hermo-
time, sed quæ ipse coram
conspexisti, cedo.

HERMOTIM. Initio quidem
urna argentea a Deo san-
cta in medium proponitur,
ineam parvæ quædam sor-
tes coniiciuntur, fabacea
fermè magnitudine, literis
inscriptæ. Inscribuntur au-
tem due, vtræque videli-
cet litera α, deinde in alte-
ras duas scribitur β, mox
in alias γ, ac deinceps iuxta
eandem rationem inscribun-
tur & reliquæ pro numero athletarum, si plures fuerint,
ita ut semper binæ sortes ejusdem sint insignitæ literis. Acce-
dit deinde quisque ex athletis susceptis votis Ioui supplicans:
immissaque in urnam manu, unam ex sortibus extrahit, &

post

ἔτιρϙ, καὶ παρὶς αὐτοῖς μασί-
 γοφόρϙ ἰκάνω, ἀντίχα αὐ-
 τῷ τὴν χεῖρα, οὐ παρίχωρ
 ἀναγνῶναι ὁ, τι τὸ γράμμα
 ὄν, ὁ ἀνίσταται. ἀπάντων
 ἁλλήλων ἰχόντων, ὁ Αὐτάρ-
 χης, οἶμαι, ἔτῳ Εὐαγγελισ-
 τῶν αὐτῶν ἰς (οὐκ ἔτι γὰρ
 τῷτο μὲν μνημαί) πειθῶν, ἰ-
 πιστοποιῶν τὸν ἐκέρχον ἐν λύν-
 κλῶ ἰσχύων. καὶ ἔτα τὸν μὲν
 τὸ ἄλφα ἰχόντα, τῷ τὸ ἔτι-
 ρορ ἄλφα ἀνίστατότι, πα-
 λαίην ἢ παγκρατιάσαν συ-
 νάπῃ τὸν ἄτο βῆτα, τῷ τὸ
 βῆτα ὁμοίως, καὶ τὸς ἄλλους
 τὸς ὁμογράμμους κατὰ ταῦ-
 τα. ἔτω μὲν γὰρ ἢ ἄρτιοι ὄντες
 οἱ ἀγωνισαί, οἱ οὐκ ἔτι τῶ
 ἔρωσιν δάδῃκα. ἢ ὁ δὲ περὶ
 τῶν, πρὶν, ἐπὶ δὲ, ἰνὴν, γράμ-
 ματι πειθῶν ἰνὴν ἐκέρχον ἰγ-
 γραφῆν συμβάλλειν αὐτοῖς,
 ἀντίγραφορ ἄλλο οὐκ ἔχωρ.

ὁ

post illum alius. Quibus sin-
 gulis assistens et flagellifer
 protensa manu obstat, ne les-
 gantur literæ, quæ à singu-
 lis extractæ sunt. Cæterum
 ubi iam singuli singulas for-
 tes habuerint, tum demum
 Alytarches, ut ego opinor,
 aut unus ex iudicibus (ne-
 que enim ampliùs memoria
 teneo) circumeundo cõtem-
 platur et explorat sortes in
 circulo consistentium. At
 qui ita eum quidem quia
 habuerit, cū altero sortem a
 inscriptam habente, aut lu-
 ctæ, aut p Pancratio decer-
 taturum committit. Demum
 de pari ratione etiam eum,
 qui β habet extractum, cum
 altero eiusdem literæ. qui
 tenor committendi servatur
 etiam in alijs consimilium
 literarum sortes habentibus.

Et hæc ratio componen-
 dorum athletarum, nume-

ro illorum æquali, seu pari existente, nimirum si octo, aut
 quatuor, aut duodecim illorum fuerint. Quòd si dispa-
 res accesserint, quinque videlicet, aut septem, seu nouem, tum
 litera quæpiam superuacua sorti inscripta, vñ cum alijs
 in urnam mittitur, non habens literam sibi respondentem.

ὅς δ' ἄρ' τὸ ἀνασπάσθαι, ἰ-
 φιδρύει πειμνήσαν; ἔς' ἄν
 ἱκάνοι ἀγωνίσασθαι. οὐ γὰρ
 ἔχῃ τὸ ἀντίγραμμά. καὶ ἰ-
 σι τοῦτο οὐ μικρὰ δύστηνία
 τοῦ ἀληθοῦς, τὸ μέγα ἄν
 μῦτα τοῖς λεκμηκόσι συμ-
 ποθεῖναι. Λυκ. ἔχ' ἀπρί-
 μα. τούτῃ γὰρ ἰδιόμῳ μαλ-
 αίσῃ. οὐκοῦν ἰννία ὄντω,
 ἀνισπάσασθαι ἅπαντων, καὶ
 ἔχουσι τοὺς λεγόντες. πῶς
 εἰδὼν δὲ (βούλομαι γὰρ σε
 ἐπανοδῆναι ἀντὶ θαυ-
 ποῦσαι) ἱπισκόπησον τὰ
 γράμματα· καὶ οὐ πρότερον
 οἶμαι μάθοις ἄν, ὅς τις ἰ-
 φιδρὸς ὅδῃ, λίμνῃ ἐπὶ πάν-
 τας ἔλθῃς, καὶ συνδύξῃς αὐ-
 τοὺς. Ερμολ. πῶς, ὦ Λυκίην,
 τὸτο φῆς; Λυκ. ἀδυνάτορ
 ὅδῃ ὁρῶνς ἑνῇ τὸ γράμμα
 ἱκάνοι, τὸ δηλοῦν τὴν φιδρορ. ἢ
 τὸ μὴ γράμμα ἴσως ἄν ἑν-
 ροῖς, ὃ μὲν ἄσχετόν, ἀ' ἱκάνος
 ἰσῖρ.

Quicunque ergo illam ex-
 trahendo consecutus fue-
 rit, alijs ad ultimum usque
 præsident, expectans donec a-
 lij finitis certaminibus de-
 certauerint: neque enim ha-
 bet literam suæ oppositam.
 Estquæ illa non mediocri
 athletæ felicitas: quippe
 qui adhuc viribus integer,
 cū defessis congressurus sit.
 LVC1. Iamquidem pau-
 lisper interquiesce. etenim
 illud est, cuius egebam ma-
 ximè. ergo illorum iam no-
 uem sunt, omnesque immis-
 sa in urnam manu sortem
 extraxerunt. tu verò age
 iam circumeundo (pro spe-
 ctatore enim certaminis,
 iudicis officium tibi defe-
 ram) contemplare literas.
 Haudquaquam enim credo
 prius te cogniturum, quis
 ex illis præses dicendus sit,
 quàm ad omnes veneris, &
 illos inter se composueris.

HERMOT. Quorsum verò ista dicis, Luciane? LVC.
 Horsum videlicet, quòd nullo modo fieri posse videatur,
 ut illicò reperiaturs litera illa declarans præsidem: fortasa-
 se enim inquirere potes literam, incertus tamen eris num illa
 sit.

ἔστιν ὃ γὰρ προσηρτά', ὅτι
 τὸ κ καὶ τὸ μ καὶ τὸ ι ὅτι τὸ χα-
 ροτονοῦν τὸν ἑφιδρορ. ἀπὸ
 ἡπαδ' ἀρ' ὡς αὐνύχης, ἡτᾶς
 τὸν τὸ ἑφιδρορ αἰχοντα, καὶ
 ἑνρῶν, ἰκάνους μὲν ἰδὲν συ-
 νῆσαι. ἰνύχων δὲ αὐθις
 τὸ βῆτα, τὸ ἑφιδρορ βῆτα, ὅς
 πονδῆ, ἡτᾶς, τὸ ἀντίπαλον
 ὡς ἑνρῶν. καὶ ἐπὶ πάν-
 των ὁμοίως, ἄλλος ἄν' ἰκάν' ὅ-
 ροι περὶ αὐτοῦ, ὃ τὸ μόνον
 γράμμα ἔχωρ τὸ ἀναγνώ-
 ρισον. Ερμωτ. τί δ', αἰκάνω
 πρῶτον καὶ δευτέρω ἰνύχης,
 τί ποίσεις; Λυκ. ὁμῶς.
 ἀπὸ οὐδ' ἑκατοσθίης, ἰθι-
 κω ἀδύναμις, τί καὶ πράξεις,
 πότιρον αὐτίκα ἑρᾶς ὅτι οὐ-
 λός ἔστιν ὁ ἑφιδρορ, καὶ δὲ
 σα ἐπὶ πάντας ἐν λυκῶ ἐν
 θόντα, ἰδὲν ἔπ' αὐτῶ γράμ-
 μα ὁμοίον ἔστιν. ὡς ἄν' ἰκάν'
 ὡς πάντων λήρους ἰδοίς,
 ἔκ' ἄν' μάθοις τὸν ἑφιδρορ.
 Ερμωτ. καὶ μὲν, ὡς Λυκῶν,
 ῥᾶδιως

sit. neq̄ enim ulla exceptio-
 ne predictum est κ aut μ
 aut ι fore eam literam, quæ
 præsidem sit constituutura,
 Atqui ubi in α incideris, α-
 lius α habens tibi quærens
 dus est: quo inuento, illos
 inter se ad congregiendum
 componis. Deinceps in β
 prolapsus, alterum β ubi sit
 studes inueſtigare, quod in-
 uento aduersum est. Ac ita
 quidem agis cum cæteris
 omnibus, donec ille tibi re-
 lictus fuerit, qui solitariam
 habuerit literam, nullum
 aduersarium indicantem.

HER. Quid autem si ad
 illum fortè fortuna prima
 aut secunda vice delatus fue-
 ris? quid tum faciendum
 tibi videtur? LVC. Nihil
 equidem: verùm tu Græco-
 rū iudex, scire volo quid fa-
 ciurus sis, an acturū eundem
 pro præside sis proclamatu-
 rus, aut potius putes omnes

in circulo necessariò accedendos & inspiciendos esse, num vs-
 quam consimilis penes aliquem relictæ esset litera, ita ut nisi
 omnium sortes viritim tibi inspectæ fuerint, nunquā cognosce-
 præsidem. HER. Atqui perfacile scire possum, Luciane,

ἔφθίως ἄρ' ἔμ' αἰθοίμι. ἐπὶ γὰρ
τῶν ἰουδαίων, τὸ ἐν ἑνὶ πρῶ-
τῳ ἢ δυνάτερον, οἷοι δ' αὖτε ἱερ-
οῦ. ὁ δὲ τοῦτο ἔχωρ' ἐστὶ. Λυκ.
πῶς, ὦ Ἑρμότιμη; Ἑρμ. ἔγω,
τὸ αὐτὸ αὐτῶν ἔχουσι, καὶ
τὸ βόμοιως δύο, τῶν λοιπῶν
ἀτελέρων ὄντων, οἱ μὲν τὸ
γ, οἱ δὲ τὸ δ πάντως ἀνισπά-
κασιν, καὶ ἀνέλπεται ἡδὲ ἐς
τοὺς ἀθλητὰς ἀκτὰ ὄντας, τὰ
τελευτὰ γράμματα, δὲ ἄλλοι ἔρ-
οσι μόνον ἄρ' ἔγω πικρὸν
αὐτὸ ἐξ ἑὸς γράμματος, τὸ ἐ, καὶ ὁ
τοῦτο, ἀνισπακῶς, ἐφιδρός
δὲ Λυκ. πότερον, ὦ Ἑρμό-
τιμη, ἱπανήσω σι τῆς σωί-
σιως, ἢ θέλεις ἀνέλπω τάχα
μοῖ δοκοῦντα, ὅποια ἄρ' ἢ
Ἑρμ. νῦν Δία, διαπορῶ μὲν τι,
ὅ, τι ἄρ' ὄλογοι ἀνελπῶν ἱ-
χοις πῶς τὰ τοῦτο. Λυκ. σὺ
ἄγ' ὅ, ὡς ἐξ ἑὸς πάντως γραφῶ-
μεν γράμματων, ἄρκας,
οἷον πρῶτον τὸ α, δυνά-
ρε

nouem illorum existentibus.
Etenim se et primo aut secun-
do loco inuenero, planè cer-
tus sum eum fore praesidem,
qui eo sortem inscriptam ha-
buerit. LVC. Quoniam pa-
cto, ὦ Hermotime? HER-
MOT. Ad hunc quidem
modum: illorum enim duos
a habere certum est. consi-
militer etiam alij duo β sibi
vendicant. Iam cum adhuc
quatuor sint reliqui, duos il-
lorum γ, alteros δ extra-
xisse, dubium non est. Et
iam quatuor literæ in octo
athletas distributæ et ab-
sumptæ sunt. Pro certo i-
gitur constat tantummodò
superesse, quod qui extra-
xerit, praeses haud dubiè con-
stituitur. LVC. Virum i-
gitur, Hermotime, collau-
dem ne ego te ob singula-
rem ingenij tui industriam,
an placet ut ea refellam qui-

buscumq; tandem probabiliter contradici posse reor? HER-
MOT. Ita per Iouem. vehementer enim animi pendeo,
etiam atque etiam cogitans, quidnam his ratione probabili
possis contradicere. LVC. Equidem tu, quemadmodum literæ
pinguntur ex ordine, dixisti, velui primo loco α ponitur, se-
cunda

ρε δ' εβ, η κατα των τάξεων,
 αρχις αμ ες εν αυτων τιλω-
 τάς ο αυθις των αθλη-
 των. και διδωμι βι ομμ.
 πιάσιμ ετω γινωσθαι τι δια,
 α εξελόντων ατάκας πρὸς
 γραμμάτα, εξ απάντων το
 χ, και το σ, και το ζ, και το κ,
 και το θ; τα μ, γάρ ατα τίτ-
 ταρα, διπλά επι των λυρών
 των οκτώ γραφωμ, το δ' ε
 μόνον επι βύτιννάς, ο δη και
 δηλόν μιαν γινώσκων τον εξε-
 δρον, τί ποιήσας πρώτον εν-
 ρων το ζ; το δε ανώτερον
 δρον ούτα τον έχοντα αυτό,
 εν μὲν επί πάντας ελθών, εν-
 ρης δ' εν αυτώ συμφωνώ, ε
 γρ έχω, ως περ νυν, η τάξα
 αυτών τι κμείνω. Ερμότ.
 Δυσσάποκείων βύτο ιρωτάς.
 Δυκ. ιδού δὲ η ιτέρως το αυ-
 το επισκόπησον. τί γρ αμ-
 δι γραμμάτα γραφοίμ, επί
 τ λυρών, ατα τινά συμβα
 η χα-

cundo β, ac deinceps a-
 lia, secundum illarum se-
 riem, usque ad unam illam,
 in qua terminatur athleta-
 rum numerus. Et sane fa-
 cile assentior tibi ita fieri
 in σ Olympicis certamina-
 bus. Quid autem si non ser-
 uato literarum ordine, quin-
 que ex omnibus indiscrimi-
 natim eligeremus, videlicet
 ipsum χ, deinde σ, mox ζ,
 postremo κ, ω θ? Quatuor
 itaque literæ, octo sortibus
 inscribentur, ipsum autem
 ζ super nonam solum, quo
 præses nobis indicabitur.
 Quid ergo iam facies sta-
 tim sub initium literula in-
 uenta? Quomodo verò co-
 gnoscas præsidem existen-
 tem eum, qui illam habue-
 rit, nisi omnes accedens, ni-
 hil huius simile inueneris?
 Neque enim tibi integrum
 erit, quemadmodum nunc,

ex illarum ordine cognoscendi præsidis coniecturam fa-
 cere. HERMOT. Rem arduam ex me interrogas, ad quam
 ut tibi respondeam, mihi promptum non est. LVC. Ago,
 si placet, hoc ipsum alia ratione considerandum tibi pro-
 ponam. Quid si nullis literarum figuris, sed signis quibusdam

φιάλῳ ἰνρᾶν, ἢ τὸν ἱερὸν
 θρόνον, ἢ τὸν αἵματι καὶ ἡσώμενον
 ἡμῖν ἐς τὴν πόλιν ἐκένω
 τὴν Κόρινθον, ἐπὶ πάντας ἀ-
 παγκράτως ἀφιζόμεθα, καὶ ἐ-
 ξιτάσομεν, ὡς πρὸς παρῶμε-
 νοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ πει-
 θωροῦμεν. μόλις γὰρ ἂν ὤ-
 λω τὰ λεγόμενα ἐκμάθουμεν, καὶ
 ἂν γὰρ τις μέλει σύμβουλος
 μοι ἀξιόπιστος ἔσθαι φιλο-
 σοφίας πρὸς, ὡς τινὰ φιλο-
 σοφώμενον, οὐ γὰρ ἂν ἦν μὲν
 νῦν ὁ τὰ ἐκ πάντων αὐτῶν
 λεγόμενα εἰδώς. οἱ δ' ἄλλοι,
 ἄλλοι, καὶ οὐκ ἂν πιστεύ-
 σαιμι αὐτοῖς, ἔσθ' ἂν καὶ μᾶλλον
 ἀπείραστοι ὦσι. τάχα γὰρ ἂν
 ἢ αἰεὶ ἐκένω ἦν. οὐ γὰρ δὲ,
 ἂν τις παρασησάμενος καλὸν
 ἄνθρωπον, λέγοι βῦτον ἔ-
 νω καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
 πάντων, πιστεύουσαν αὐ-
 τῷ, ὡς μὴ εἰδόμενον, ὅτι πάντας
 ἀνθρώ-
 τῳ

phiala, aut ex inter athle-
 tas praesidis loco habendus
 sit, aut cuius ductu et au-
 spicio felicissime in Corin-
 thum urbem illam floren-
 tissimam peruenire queda-
 mus, omnes necessario acce-
 dendos esse putem, summa-
 que diligentia de tractis ve-
 stimentis, omnibus tentatis
 solertissime exquirendos: ete-
 nim vix etiam sic veritatem
 indagantes peruestigabimus.
 Quod si quis mihi unquam
 futurus esset consiliarius fide
 dignus super rebus philoso-
 phicis, contendens omnino
 operam esse nauandam phi-
 losophiae studiis: ille demum
 solus erit, quem eorum quae
 dicuntur ab omnibus, ad vna-
 guem peritum esse cognouer-
 ro. Reliquos autem omnes ut
 inutiles, et nulla re dignos
 contemnam, nihil fidei illis

habituurus, donec etiam vnus fuerim nescij, quae fortasse ex
 illis esse possit omnium optima. v Neque enim si quis ad-
 ducto homine formoso dicat hunc ex omnibus hominem
 esse formosissimum, statim ille suis verbis mihi fidem factu-
 rus est, ut credam eum vera loqui, nisi certum habuero om-
 nes homines illi visos esse: fieri enim fortasse potest, ut hic
 homo

ἔχουσιν. Ερ. ὁ ῥάδιον, ὃ Λυ-
κῖν, τοῦτον ἄνθρωπον ἔνθα.
Λυ. τί δὲ ὁ πρόξομος, ὃ
Ερωτίμης; ἐκ ἄν ἀπαγορευ-
τίου, οἶμαι, ἐπὶ μηδενὸς
ἡγούμενος τοῦτο ἐς γὰρ τὸ
παρὸν ὑπορῶν. Ἄρα τόδῃ
πάντων ἐρατίστου ὅτι, καὶ
ἀσφαλίσαν, αὐτὸν ἵνα-
τον ἀρξάμενον, διὰ πάσης
παραίσεως χωρεῖται, καὶ ἐπι-
σκέψασθαι ἀκρίτως τὰ ἐκ
πάντων λεγόμενα; Ερμ. τοι-
κῶν ἀπὸ γὰρ τούτων, πλεονέκτη-
τον μὴ ἵκναι, ὃ μικρὸν
πρόδον ἔστι, ὡς ὁ ῥάδιον
ἐπιδόντα αὐτόν, καὶ πῶτα
πάντα τῷ ὁδόνῳ, ἀναβρα-
μῆν αὐτίς. πῶς γὰρ οἶόν τι
πάσας ἐκλήβη τὰς ὁδὸς
ἐν τῇ πρώτῃ, ὡς φῆς, κατα-
σχέουσα; Λυ. ἐγὼ σοι
φράσω, τὸ τῷ Θεσίῳ ἐκεί-
νῳ

piam querendo consecu-
ti essemus, desineremus
nos molestis onerare ne-
gocijs. HERMOT. Haud-
quaquam, Luciane, eius-
modi vir inueniri facilis est.
LVCIA. Quid igitur fa-
ciemus, Hermotime? neque
enim animus abijciendus est.
propterea quod eiusmodi
ducis inopia in praesentia
laboramus. Ergo illud ag-
grediamur, quod factum mi-
hi videtur multò consul-
tissimum & iutissimum, ut
quisque ab initio exorsus,
omnes sectas percurrat,
eaque accurata & diligen-
ti indagine consultando ex-
aminet quae dicta sunt ab
omnibus. HERMOT.
Quantum quidem tua ver-
ba intelligo, ita facto opus
esse videtur, nisi quod illud
quod non multò antè à te di-
ctum est, cum his mihi pu-

gnare videtur, videlicet arduum & graue esse, eum qui
vni via iam sese tradiderit, expansis denuò velis recurrere.
Quomodo enim fieri potest, ut is qui in priori iam oc-
cupatus detinetur, reliquas omnes percurrat? LVCIA.
Illud equidem paucis tibi expediam: nimirum Thesei insti-

νο μιμησόμεθα· καὶ τί λῆνον
 παρὰ τῆς τραγικῆς Αἰάδου
 λαβόντων, ἔσιμψ' ἐς τὸν Λα-
 βύρινθον ἵκασον, ὥς ἔχον ἀ-
 πρᾶγμόνως μὴνυόμενοι αὐτὸ
 ἱξῆυσαν. Εἰ. τίς ἄρ' ὅρ' ἡμῖν Αἰ-
 εἰάδην ἔχουσιν; ἄν, ἡπόθεν τ'
 λῆνον εὐπορήσωμεν; Λυ. θάρρα,
 ὦ ἰταῖρε, δοκῶ γάρ μοι εὐρη-
 κῆναι οὐ τινος ἰχθύος, ἱξίλα-
 θοίμην ἄν. Εἰ. τί δὲν τὸ τόδ' ὄψιν;
 Λυ. ἐκὶ μὲν ἱρῶ, ἀπλάτνυ-
 τ' ὁρῶν, τὸ Νῆφιν, καὶ μέμνη-
 ῶ ἀπιστήν. ἢν γὰρ μὴ ῥᾶδίως
 πιστώσωμεν ἀκούοντων, ἐκὰ δι-
 κασινῶς αὐτὸ ποιῶμεν, ἀπ-
 λινόντες καὶ τοῖς ἱξῆος λόγον,
 ἔσως εὐμαρῶς ἄν τὸς Λα-
 βύρινθους ἱκθύοιμην. Εἰ.
 εὐλίχης, καὶ τὸ ποιῶμεν.
 Λυ. εἴπ' ἐπὶ τινὰ δὲ αὐτῶν
 πρῶτον ἱλθοίμεν ἄν; ἢ τὸ
 μὲν ὁδὸν διοίσκ; ἀρξάμενοι
 δ' ἂν

suasi, quibusvis auditis fidem habuerimus, sed more iudi-
 cum, alijs quoque sancti copiam concesserimus, fortasse
 haud difficulter horum Labyrinthorum inextricabiles er-
 rores effugiemus. HERMOTIM. Bene sane dicis.
 Illud quoque nobis faciendum intelligo LVC. Videlicet: ca-
 terum ad quem illorum omnium primum nos conferemus?
 aut non permagni illud interesse putas? Ab eo tandem
 quicum-

lulum imitabimur, filoque à
 tragica illa Ariadne acces-
 pto, nullum non Labyrin-
 thum ingredimur, nec du-
 bito quin sine negotio tan-
 tum ductu filii ita nobis li-
 cebit regredi. HERMOT.

At unde tandem nobis il-
 la Ariadne comparebis
 aut unde filium parabimus?

LVCIA. Bonum habe
 animum, ô amice: iam
 enim videor mihi repe-
 risse, cuius ductum sequuti,
 haud dubiè egrediemur.

HERMOT. Quòd-
 nam igitur illud est? LVC.
 Ceriè meum non est quod
 dicturus sum, sed cuius-
 dam ex sapientibus viri
 summi, nempe illud: Sobrius
 esto, & memento diffi-
 dendum esse. Etenim si mi-
 nimè leuiter & facile per-

ὡς μηδὲν ἰνδῆν σελοῖσθαι τὰ
μαθήματα. ἃ δὲ μὴ, ἀλλὰ
Χρυσίππος γέ, καὶ Ἀριστο-
τῆς καὶ Πλάτων φῶσιν ἄρ. καὶ
πρὸ τούτων, ὁ Σωκράτης ἰδὲν
φαιλότῃ αὐτῶν, ὅς ἐκικρά-
ται πρὸς ἅπαντας, ὃς ὅπως
μὴ πάντα, ἀλλὰ μὲν ὅπως
ἐκιδῆται, ἢ ἔξω μόνον, ὅτι ἐπ-
οῖσθαι, λογισάμεθα ὅτι ἐξ ἄρ-
χῆς, ἅκοσι τῷ Πυθαγόρῃ τί-
θειν, ἔτα Πλάτωνι ἑσαῶθ-
ῆναι, ἔτα ἐξῆς τοῖς ἄλλοις.
πρὸ δὲ ὅτι ταῦτα σωζόμενα
ἐν λιφάλλῃ γένοιτ' ἄρ., ἃ
δικὰ μόναις θῆναι τὰς αἰρέ-
σεις ἐν φιλοσοφίᾳ. Ερ. πῶς δὲ
πόσις, ὦ Λυκίῳ, Λυ. βέλῃ ὅρ.,
ἀφ' αὐτῶν τὸ τίταρδον, ὡς
περὶ καὶ δικά ἐτη ἱκανὰ εἶναι;
ἢ τὸ ἡμισυ ὅλον; Ερ. αὐτὸς
ἄρ' ἡλέτης ἄμανον' ἐγὼ δὲ ὁ-
ρῶ τῷ, ὅτι ὁλίγοι ἄρ' καὶ ὅτω

ita ut in disciplinarum ed-
gnitione nihil in ipsis desi-
derari queat. Quod si alij
in hoc tergiuersari viden-
tur, non tamen, ut opinor,
hoc negabit Chrysippus &
Aristoteles, & Plato, po-
tissimum autem præ cun-
ctis Socrates, illis certò non
postponendus, qui omnium
testimonio professus est, se
non tantum omnia, sed in
vniuersum nihil nosse, aut
hoc tantum se scire, quod
nesciret. Computemus im-
gitur subducta ratione ab
initio. viginti Pythago-
ræ attribuit sunt, deinde
totidem alij Platoni, mox
nihilò pauciores alijs con-
cessimus. Quot ergo in
summa isti sunt anni si-
mul comprehensi, si dea-
cem saltem in philosophia

disciplinarum sectas constituerimus? HERMOTIM.
Plures quàm ducenti, ὦ Luciane. LVCIAN. Ergo
si tibi consultum factu videtur, quartam partem anno-
rum auferamus, saltem quindecim studijs nostris satis-
facere putantes, aut omnino partem dimidiam. HE R-
MOT. Tu quidem multò meliùs hac de re quid faciendum
sit, statues. Ego hoc probè perspicio, perquam paucos ad
hunc

ὅσα πασῶν ἐξέλθοιεν, ἐκ
 ῥηγιῆς ἐνθὺς ἀρξάμενοι.
 Λυκ. τί ὅρ πάθοι τις, ὦ Ερ-
 μότιμι. εἰ βούλῃς ὅτι τὸ
 πρᾶγμα; ἢ ἐναπαίσιον ἐκ-
 να τὰ ἡδὴ ὁμολογημένα,
 ὡς ἐκ ἄρ τις ἔλοιτο ἐκ πολλοῦ
 λῶν τὸ βίητισον, μὴ ἔχῃ πα-
 ραθεῖς ἀπάντα, ὡς τὸν γὰρ
 ἄνω πάρας ἀρξάμενον, μωρε-
 τήσῃ μᾶλλον, ἢ κρίσῃ τὰ λεγόν-
 τας ἀναζητῶντα; ἔχ ὅτως ἐλίσσο-
 μῃ; Ερ. ναί. Λυκ. πᾶσα βί-
 στω ἀνάγκη, ἐπὶ βούλῃς βίω-
 ναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ποίμῃν ἐν τῇ
 αἰρήσειν, ἀπάντων παρα-
 θεγόντις, καὶ ἐλόμενοι φιλοσο-
 φήσας, καὶ φιλοσοφῆσαντες
 ἐν δαίμονήσας. πρὶν δὲ ἔγωγε
 ποιῆσαι, ἐν σκοτῇ, φασὶν
 ἔρχοίμεθ ἄρ, οἷς τύχῃ μῃ
 πρᾶττον. καὶ ὅ, τι ἄρ
 πρᾶττον

hunc modum omnes seclias
 percurfuros, tamen si sta-
 tim ab incunte pueritia phi-
 losophiæ studium exorsi fue-
 rint. LVCIAN. Quid
 autem faciendum suades,
 Hermotime, cum ita se-
 res habeat? An subverten-
 da & refellenda ea existi-
 mas, quæ iam ante haud
 dubitanter confefsi sumus,
 neminem videlicet unquam
 electurum id quod ex multis
 omnium est præstantissi-
 mum, nisi omnium fa-
 cto periculo singula de-
 gustauerit? adeo ut qui
 magistra experientia dele-
 ctum non habuerit, ei ora-
 culo magis aut respon-
 so veritatem inuestigandam
 esse. An non istiusmodi in-
 ter nos dicta sunt? HER-
 MOTIM. Sanè. LV-

CIAN. Proinde summopere necessarium esse vi-
 deo, tantum temporis nos ætatem agere, si unquam o-
 mnibus pertentatis rectè eligere consilium est, iamque a-
 cto delectu philosophiæ incumbere, percepta & co-
 gnita felicem vitam viuere queamus. Priùs verò quàm
 ita fecerimus, in tenebris, quod aiunt, saltaremus, in quacun-
 que inciderimus, illiso pede impingentes. Et quodcunque

πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἔλθῃ.
 τὸτ' εἴν τὸ ζητούμενον ἔπο-
 λαμβάνοντος, εἴτ' ἂν τὸ μὴ ἐ-
 δέσθαι τὰληθεις. εἰ δὲ καὶ ὑ-
 πομῶν ἅπας, κατὰ τινα ἀ-
 γαθὴν τύχην περιπεσόντος
 αὐτοῦ, ἐκ ἑξομῶν βιβαίως ἐδίδ-
 ναι ἑκαστὸν ὅτιν, ὃ ζητῶν
 πομπὴν γὰρ ὅσον ὁμοία αὐτοῖς,
 λήγοντα ἑκάστον αὐτὸ εἴν τὰ
 λυθίζατον. Ερμ. ὦ Λυκίην,
 ἐκ οἷοι' ὅπως ὑπολαμβάνω δο-
 κῆς μοι λήγειν, ἀτὰρ (ἐρμῶν
 ταῖς τὰληθεις) ὃ μὲν πρῶτον
 αὐτῶν με. λήγοντα αὐτὰ, καὶ
 ἀκρεβόλοισιν ὅτιν δέον.
 ἴσως δὲ καὶ ἰοικαίη ἐπ' ἀγα-
 θῶ ἑξελθῶν τῶν τιμαρῶν
 ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἑξελθῶν ἐν-
 τιτυχεῖναι τοι, ὅς με πλε-
 σίον ἢ διὰ τῆς ἐλπίδος ὄντα,
 εἰς ἀρείας φέρων ἐμβέβη-
 κας. ἀδυνάτον ἀρφαίνειν
 τῆς ἀληθείας τὴν ὑπόψιν, ἵ-
 πων γὰρ τὸν διονυσίω Λυ-
 κίην,

primum in manus nobis ve-
 nerit, illud quod quæri-
 mus esse existimabimus, pro-
 pter veritatis ignoran-
 tiam. Quod si etiam ma-
 ximè bona fortuna ad
 illud delati fuerimus, con-
 stanter tamen nunquam scie-
 mus, num id sit quod tan-
 toperè à nobis quæsitum
 est. Sunt enim non parùm
 multa his ipsis similia, sin-
 gulis affirmantibus, hoc
 ipsum esse multò omnium
 verissimum. HERMO-
 TIM. Haud scio, ὦ Lucia-
 ne, quàm mihi videre ara-
 gumenta persuasionis bo-
 narumque rationum ple-
 na inter disputandum pro-
 ducere: verùm enim uerò
 non mediocriter me per-
 turbas ista differendo, nū-
 miùmque argutè & an-
 xiè disquirendo, quod ad
 rem parùm attinet. Fortas-

se autem videor etiam inauspicatò hodie pedem domo ex-
 tulisse, cùm egressus tibi obuiam venerim, qui me prope spei
 portum consisstantem in ineuitabilem animi desperationem
 iniecisti, & Veritatis inuentionem impossibilem esse osten-
 dens, tantum videlicet temporis requirentem. L V C I A N.

ἔκδρ, ὃ ἱταῦρε, πολὺν δι-
 καώτερον μίμφοιο ἄρ' ὧ
 πατρί σου Μενεκράτη, καὶ τῇ
 μητρί, ἢ τίς ποτ' ἱκαλεῖτο,
 ἢ ἔρ' οἶδα, ἢ καὶ πολὺν πρό-
 τιον τῇ φύσει ἡμῶν, ὅτι
 σὺ μὲν, κατὰ τὸν Τιθωνόν,
 πολυτελὴ καὶ μακρόβιον ἔ-
 σθαι, ἀλλὰ περὶ γράψαν
 μὴ πλεῖον βιῶναι τὸ μύκι-
 σον ἱτῶν ἱκατόν, ἀνθρω-
 πον ὄντα, ἐγὼ δὲ μὲν τὰ σὺ σκε-
 πτόμενος, εὐρον τὸ ἐκ τῷ λό-
 γου ἀπρόβλεπτον. Εἰ μὲν, ἀλλ'
 ὑβριστεὺς ἀνὰ σὺν, καὶ ἐκ οἶδ'
 ὅ, τι πατέρω μισοῖς φιλοβο-
 ρίαν, καὶ ἐς τὸς φιλοβορῶν
 τας ἀπροκλήπας. Λυκίην. ὃ
 Εἰρμότιμ, ἢ τίς μὲν ἢ ἀλήθεια
 εἶπεν, ὑμῆς ἄρ' ἄμεινον ἔποι-
 τε οἱ λόγοι, σὺ τε, καὶ ὁ δὲ δά-
 σκαλος ἐγὼ δὲ τὸ γὰρ ὁδοῦ
 οἶδα, ὡς ἐπ' αὐτὸν ἡ δὲ αἰὶν
 αὐτῇ

Cur ergo hoc ipsum, ὁ
 amice, non multò iustius
 cum patre tuo Menecrate,
 & matre tua, quodcumque
 tandem illi nomen fuerit
 (neque enim teneo) ex-
 postulas? aut potius cum
 natura omnium nostrum
 parente, quod te quoque
 non ut & Tithonum, an-
 nosum & longævum con-
 stituerit, sed praefinito de-
 stinavit homini vitam et-
 tiam longissimam centum
 annorum numerum non
 excedentem? Caterùm ego
 tecum considerando repe-
 ri, quo è disputatione
 nostra potissimum potuisti
 elici. HERMOTIM.
 Nequaquam, verum tu sem-
 per quidem conviciator es:
 atque haud scio quinam
 factum sit, ut tu exirem è
 odio habeas philosophiam,

eòsque qui sapientiæ studijs sunt addicti, salibus &
 didicerijs delusos, naso suspendas. LUCIAN. Cui
 iusmodinam res sit veritas, ὁ Hermotime, vos longè me-
 lius & promptius, qui sapientia ornati estis, expedietis: ni-
 mirum tu, & preceptor tuus. Ego saltem hoc me pla-
 nè scire arbitror, hanc non nimium auditu iucundam & dulcē

αὐτὴ τοῖς ἀνέστοις, ἀλλὰ πα-
 ρουδοκίμῃται ὑπὸ τῆ ψώδης
 παραπολύ. ἐν πλοσσοπότιρον
 ὅρ' ἐκένω, καὶ δὲ τῷ ἡδίορ.
 ἢ δὲ, ἃ τὴ μηδὲρ λιβδ'ηγορι-
 αὐτῇ σωαδ'ῃα, μετὰ παρρη-
 σίας δὲ λήγεται τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, καὶ δὲ τὸ ἄχθονται αὐ-
 τῇ. ἰδὲ γὰρ τοι καὶ σὺ νυνὶ ἄχθῃ
 μοι, τὰ ληθεις ἐξωρόντι περὶ
 τότῳ μετὰ σὺ, καὶ δηλώ-
 σαντι οἷον ἐρῶν ἐγώ τε, καὶ
 σὺ, ὡς ἔστι πάντῳ ῥαδίῳ. ὥσ-
 περ ἔστι ἀνδρὶ ἐν τῷ ἐρῶν ἐτύγ-
 χανον, καὶ ὥς τινὲς ἰδὼν, ἵπο-
 λαμβάνων ἀνθρώπου ἐν
 ἐγὼ δὲ κατιδὼν ὡς λίθῳ
 ἢ χαλκῷς εἴη, ἐμύνησα πρὸς
 σὺ ὑπονοίας, ὅτι ἀδυνά-
 των ἐρῶν, καὶ τότε δύνουν.
 ἐμὶ ἐν ὥς ἄρ' σαυτῷ, διό-
 τι σὺ οὐκ ἐμὲ ξαπατᾷς,
 ἀλλ' ὅς

esse mortalibus, quoniam
 longè latequē mendacio est
 inferior & vilior. Est enim
 hoc apud homines multo in
 speciem formosius & præ-
 cellentius, atque hoc nomis-
 ne quoque audiū iucun-
 dius & dulcius. Illa verò
 quia nihil in se habet insin-
 ceritatis aut adulterini, cus-
 ius sibi esset conscia, ma-
 gna cum libertate differit
 inter homines, eamq; ob rem
 plerisque intolerabilem ad-
 fert molestiam: quemad-
 modum & tu nunc indis-
 gnaris, nec mea dicta fere
 humaniter, quibuscum sus
 per hisce rebus veritatem
 erui, tibi quē planè indicium
 feci, cuiusmodi ea sint, quo-
 rum utriusque iuxta immodico
 & amore & desiderio tenea-
 mur, quàm prorsus illa nas-

Estu non sint facilia: veluti si statuam aliquam non infor-
 men infando amore deprives, eaque te posse potiri in ani-
 mum induceres, suspicans esse hominem: ego verò intuitus
 aut lapideum aut arcum esse simulachrum pro mea in te be-
 neuolentia tibi significarem, rerum quarum potiundarum
 nulla esset relicta copia, te amore capi, ac tu iniquum tunc
 & malevolentem me tibi censeris, quia nolim te decipi.
 absurda

ἐπὶ ἅπαντα καὶ ἀνέλπισται ἐλπί-
 ζονται. Ερ. οὐκοῦν βῦβ, ὦ
 Λυκίην, φῆς, ὥς ὁ φιλοσοφ-
 ήτιον ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ ἀργίαν
 παραδιδόντας αὐτοῖς, ἰδίους
 καταβιβῶμαι; Λυ. καὶ
 τοῦ βῦβ ἥκουσες ἡμῶν δι-
 ζονται; ἐγὼ γὰρ οὐχ ὥς οὐ
 φιλοσοφήτιον φημι, ἀπ' ἐ-
 πάμπε φιλοσοφήτιον, ὁδοί
 τε ποταμοὶ αἰορὶ πρὸ φιλοσο-
 φῶν, ἐκείνη ἡ ἀρετὴν ἄγα-
 ρωσκεύουσα, ἡ δὲ ἀληθὺς
 ἐν αὐτοῖς ἀδελφότης, ἀκριβῆ
 ποιεῖσθαι τὴν διαίτησιν.
 ἀδελφὰς δὲ καὶ ἡμῖν ἰφαινε-
 ῖς, ποταμῶν περικύπτων, ἐλ-
 θὲ τὸ αἶσιν, ἢ μὴ ἐπὶ πάν-
 τα ἴοι τις παρῶν, ἔσται
 πῶς μακρὰ ἢ παρὰ ὥφ-
 θη. σὺ δὲ πῶς ἀξιοῖς (ἀν-
 θρῶπις γὰρ ἐρήνομαι) ὅτε πρῶ-
 τῶ ἄν' ἐν τῇ χῆς. βῦβ τὸ ἔψη, καὶ
 συμφί-

absurda & monstrosa nec
 spei consentanea sperantem.
 HERMOTIM. Eò igitur
 hac tibi dicta sunt, Lu-
 ciane, quasi putes nullam o-
 peram philosophiæ studiis
 nobis nauandam esse, sed os-
 portare nos socordia & in-
 eritiæ addictos priuatam vi-
 tam in terris agere? LU-
 CIAN. * Et quando aut
 ubi ista me dicentem audis
 uisti? Ego quidem non eò,
 quasi non sit philosophan-
 dum, ista dico, verum quan-
 do quidem omnino philosop-
 hiæ studendum est, via au-
 tem ad illam sint non pau-
 ca, quarum nullum non per-
 hibetur compendiosissimum
 esse ad virtutem diueritius-
 lum, tamen si etiamnum in
 incerto sit quæ ex illis vera
 sit: diligentem & exquisitam
 diuisionem faciendam esse

existimo. Quæ enim fieri posse sperem, multis nobis pro-
 positis, ex illis eligere quod optimum, nisi quis om-
 nia faciendi periculi gratia accesserit? Deinde. num longa
 adhuc supersit peregrinatio, aut an finis iam instare visus
 sit. Cæterum quid tibi videtur? Iam enim de integro te inier-
 rogabo: num cum qui sub initium tibi occurrerit, sequeris?

συμφιλοδοφῆσας, καὶ κἄν Ὁ
 Ερμῶτος ποιήσινταί σε; Ερ-
 μῶτ. καὶ τί σοι ἀρκυνάει-
 μιν ἄν τις; ἐς οὔτε αὐτόν τι-
 να κείνῃ οἶόν τι εἶναι φῆς,
 ἢ μὴ Φοίνηκε' εἶτε βιῶν,
 πάλιντας ἐν ὑπὸ κλῶ πρὸς κλῶν,
 καὶ παρῶν Ὁ, οὔτε τοῖς
 περὶ παραμύθοις πρὸς
 ἀξιοῖς, ὅτε τοῖς πομπῶς ἐν
 πρὸς οὔσι, καὶ μιστυροῦσι.
 Λυκῖν. τίνας φῆς τοὺς πολ-
 λούς ἀδύτας καὶ πρὸς
 παραμύθους ἀποδυνῶν; ἀ γὰρ
 τις τοιοῦτός τις, ἱκανὸς ἐς
 μοι γὰρ καὶ εἶς, καὶ ὅτι πολλοὺς
 ἀπὸν δύνει. ἢ μὴ δὲ τοὺς οὐκ
 ἀδύτας λέγεις, οὐδὲν τι τὸ
 πρὸς ὁ αὐτῶν προσωξίται
 με πρὸς ἀπὸν, ἄλλοις ἄν ἢ μὴ-
 δύν, ἢ ἐν ἀδύτου, πρὸς ἀπὸν-
 τῶν ἀρφαίνωνται. Ερμῶτ.
 μόν Ὁ δὲ οὐ τὰ λεγόμενα κατὰ
 δύν, οἱ δὲ ἀπὸ ἀνὸν τοῖς ἄ-
 παντῶν, ὅσοι φιλοδοφῶσι.

Λυκῖν.

eumque illo communibus
 philosophiæ disciplinis in-
 uigilabis, atque ille te cer-
 tum faciet? HERMOT.
 T I M. Quid verò tibi am-
 pliùs respondeam, qui ne-
 ges quenquam rectè discer-
 nere posse, nisi Phœnicis an-
 nos vixerit, omnesque per
 orbem periculum faciendo
 accesserit? Neque dignum
 ducis fidem habere illis qui
 iam olim harum rerum sunt
 expertissimi, neque multis
 illis ista collaudantibus, suo-
 que testimonio comproban-
 tibus? LVCIAN. Quos
 tu mihi multos illos narras?
 num qui harum rerum sunt
 probè gnari, Ὁ ἴδὲ iam
 omnium facta indagine pe-
 ritit? Quòd si quispiam talis
 esset, mihi quidem vel unus
 sufficeret, neque multis opus
 haberem. Porro si imperi-
 tos dixeris, nunquam illorum
 multitudine adduci potero

ad credendum, donec de omnibus nullius ignari definiendæ
 facultatem sibi parauerint. HERMOT. Proinde tu so-
 lus veritatem perspexisti, cæteri verò quotquot philosophan-
 tur, in vniuersum omnes recordes sunt, Ὁ sine iudicio &

Lyc.

ἡμεῖς δὲ τὰς ἀρετὰς ἀπορροῖς ἵσμεν ἡμῶν, ὡς ἂν
 τὸν ἀνθρώπου τῶν ἀλλοτρίων ἀρετῶν ὡς ἂν
 παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν ἵσμεν ὡς ἂν
 ἀρετῶν, καὶ οὐ μνημονεύουσιν,
 ὡς ἂν τὸν, οὐκ ἐκ τῶν ἀρετῶν
 τῶν ἀλλοτρίων ἀρετῶν, ἀλλὰ μὲν τὰ
 παλαιὰ αὐτὸ ἀνθρώπων ὅμοιος
 ποιεῖται. Ἡμεῖς δὲ, ὡς ἂν
 εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῇ παλαιότητι ἵσμεν
 ὡς ἂν ἀρετῶν καὶ παλαιότητι
 ὡς ἂν ἀρετῶν, καὶ τὸ μὲν ὡς ἂν ἀρετῶν
 ἐκ τῶν ἀρετῶν, ἢ οὕτως,
 ἀρετῶν ἵσμεν. τὸ δὲ τῇ πα-
 λαιότητι ἵσμεν τὰς ἀρετὰς
 ἀρετῶν, παλαιότητι, ὡς ἂν
 ἐκ τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τῶν ἀρετῶν
 ἐκ τῶν ἀρετῶν τὰς ἀρετὰς. ἡμεῖς δὲ
 καὶ τὰς ἀρετὰς εἶναι ἀρετὰς
 τῶν ἀρετῶν, ἢ οὕτως ἀρετῶν
 ὡς ἂν ἀρετῶν. φασὶ γὰρ τῶν
 ἀρετῶν, φασὶ γὰρ οἶμαι,
 ἀρετῶν

LUCIAN. Tu quidem,
 Hermotime, falso me menda-
 ci coarguis, cum dicere non
 verearis quod me ipse ca-
 teris omnibus antepōnam,
 aut omnino in numero eru-
 ditorum haberi contendam:
 parūque memor esse vī-
 dere eorum quæ per me
 antè dicta sunt. Neque
 quidem me præ alijs veritas-
 tem dignoscere contentiosè
 vociferor, verū ingenuè
 fateor me cum alijs omni-
 bus iuxta ignarum esse.

HERMOT. A Atqui,
 Luciane, quod ais omnes
 accedendos esse eorūque
 experimentum sumendum
 quæ dicuntur ab alijs: neque
 aliam rationem meliorum
 eligendorum superesse, for-
 tasse non valde improba-
 rim. Caterū cuique ex-
 perientie tot annos impen-

di oportere, perquam ridiculum mihi videtur: quasi verò
 non ex paucis cuncta perdisci queant. Mihi equidem ista
 perpendenti, haudquaquam graue aut operosum hoc vide-
 tur, quodque multo exercitiis eget minimè. Siquidem ac-
 tum quendam ex statuarijs, & opinor autem fuisse Phidiam,
 tantum

ὄνυχά μόνον λίσσονται ἰδόν-
 τα, ἀπ' ἱκάνου ἀνακλινοί-
 ῃ, ἡλίκῃ ἄρ' ὁ πᾶς λίσσεται
 ἡρώδης, κατ' ἀξίαν τοῦ ὄνυ-
 χῇ ἀναπλασθεῖς. καὶ οὐ
 δὲ, ὡς τις τοῖς χάρσιν μόνον ἀν-
 θρώπων δάξῃ, τὸ ἄπο σῶ-
 μα κατακαλύψας, ἔσθῃ, οἴ-
 μοι, αὐτίκα, ὅτι ἀνθρώπος ἐ-
 στί τὸ κατακαλυμνόμενον, καὶ οὐ μὴ
 τὸ πᾶν σῶμα ἴδῃς. καὶ τοί-
 σι τὰ μὴ κατακαλύπτει, ἄρ'
 πάντων λίσσονται. ῥάδιον
 καταμαθεῖν ἐν ὁλίγῳ μοίῳ
 ἡμίρας. τὸ δ' ὑποκαταβὼν
 τοῦτο, καὶ μακρὰς τῆς ἐξέτα-
 σως διόμωμον, οὐ πᾶν ἀ-
 σαρκῶν ἐς τὴν αἰσθησιν τοῦ
 βελτίονος, ἀπ' ἐνέσι πρῖναι
 καὶ ἀπ' ἱκάνου. Ἀν. πα-
 ρὰ, ὡς ἐρμώτιμι, ὡς ἰσχυρὰ
 ταῦτ' ἔρηκας, ἀπ' τῶν με-
 ρῶν ἀξίῳ τὰ ὅλα ἀδύνα-
 καί τοι ἐν τὰ ἐναντία ἀ-
 ποδοῦναι μὲν νῦν, ὡς ὁ μὴ
 τὸ

tantum ab ungue leonis con-
 specto aestimasse in quan-
 tam magnitudinem totus
 leo exurgeret, si iuxta un-
 guis rationem fuisset scul-
 ptus atque formatus. Ne-
 que mihi dubium est, quin
 tu, si quis tantum ho-
 minis manum tibi com-
 monstraret, reliquo corpo-
 re obvelato, nihil cuncta-
 tus aclusum scies homi-
 nem esse quod absconditum
 est, etsi totum corpus non
 videris. Ita quoque re-
 rum capita, de quibus mul-
 tus est multorum sermo,
 sine negotio in exiguo et-
 iam puncto diei perdisces.
 Accurata autem tu exa-
 cta harum rerum cognitio,
 cui consequenda longa per-
 quisitione opus est, nullo mo-
 do ad electionem melioris
 requiritur, verum etiam ab
 illis quæ dixi, iudicium fa-
 cere licebit. L V C I A N.

Ὁ Παρὰ: quàm firma sunt tu fortia quæ dixisti, Hermotime,
 contendens ex partibus totum cognosci posse? Quanquam
 ego me tuæ sententiæ diuersum audire memini, ut qui tot

HERMOT. SIVE DE SECT. 174

τῆς αὐτῆς ἀρετῆς ἢ καὶ
 τοῦ αὐτοῦ, ὅς ἐστι μόνον τὸ αὐ-
 τόν. ὡς γὰρ καὶ τὸ ἴδιον. ἔ-
 τοι καὶ μοι τόδε ἀπέχε-
 σθαι, ὅτι Φαίδριος ἄρ' ἀπε-
 λῶν οὐκ ἔστι λείωντος, ἔγω-
 γον ὅτι λείωντός ἐστιν, ἀλλὰ
 ἰωρακῆς ποτὶ λείοντα ὁ-
 λον; ἢ οὐκ ἀνθρώπου χά-
 ρα ἰδῶν, ἰσχυρὸν ἄρ' ἀπὸ
 ὅτι ἀνθρώπου ἐστίν, μὴ πρὸς
 τὸν ὁδόν, μὴ δ' ἰωρακῆς
 ἀνθρώπου; τί σιγᾷ; ἢ βό-
 λα ἰδὼν ἀπεκρίνομαι ὑπὲρ τοῦ
 ταλῆαντα, ὅτι οὐκ ἄρ'
 ἔστιν, ὅτι λείωντός ἐστι Φα-
 ιδρίας ἀπαικτός ἀπὸ λείων-
 τος, μάτην ἀναπλάσσει τὸν
 λείοντα; οὐδὲν γὰρ ποτὶ τὸν
 Διόνυσον, ὅς ποτὶ λείοντα.
 ἢ ποτὶ ταύτ' ἰκάνοις ὁμοίαν
 εἶναι μὴ γὰρ Φαίδριος, καὶ οὐ
 οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γνωστῆς τὰ
 μίσητός τοι, ἢ τὸν δόξαν
 τὸ ὅτι ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ
 λείοντα ἢ φιλοβουλίας, οἷον
 πᾶ

iam cognovisti, etiam
 pariter prospectam ha-
 beat: porro qui pariter
 saltem, si non statim et
 iam totum habes cogni-
 tum. Iam tu hoc mihi quo-
 que responde, quomodo
 Δ Phidias quondam, le-
 nis vngue conspecto, co-
 gnoscere potuit leoninum
 esse vnguem, nisi ante an-
 lias totum leonem vidis-
 set? An verò tu hominis
 manu saltem visa dicere
 posses hominis esse, cum an-
 tea hominem neque vidis-
 ses neque cognovisset an-
 quam? Cur autem taces?
 Nunquid vis ut ego pro te
 respondeam ad questionem
 tibi propositam, videlicet
 quòd nullo modo posses? an
 deò ut periculum sit, ne Phi-
 dias infecta re abeat, leone
 quicquam incepto & ex-
 culpto. E Nihil enim ista ad
 Bacchum, quæ à te propo-
 nuntur, faciunt: aut quomodo

haec inter se sunt similia? Neque enim tibi & Phidia alia co-
 gnoscendarum partium causa fuit, quàm prior totius cogni-
 tio, hominis dico & leonis. Caterùm in philosophia, nempe
 quam

τῆ Στωϊκῶν, πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ
 μέρους καὶ τὰ λοιπὰ ἴδοις, ἢ
 πῶς ἂν ἀρφαίνοιο ὡς κα-
 λῶ; οὐ γὰρ οἶδα τὸ ὅλον, οὐ
 μέρος ἐκείνου ὅσον. ὃ δὲ φῆς,
 εἰ τὰ λεγόμενα ῥᾶδιον ἀ-
 ποῦσαι ἀποδείξαι φιλοσοφίας
 ἐν ὀλίγῳ μοίῃ μέρους,
 οἶον ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ τέ-
 λη, καὶ τίθους οἰόνται εἶ-
 ναι, τί ψυχρῶ, καὶ τίνος μὲν
 σώματα πολυτά φασί, τί-
 νος δὲ καὶ ἀσώματα εἶναι
 ἀξιούσι, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἰδο-
 υλῶ, οἱ δὲ τὸ καθόλου, ἀγα-
 θόν καὶ ἐνδαιμονίην τίθεται,
 καὶ τὰ λοιπὰ, οὕτως μὲν
 ἀκούοντες ἀρφαίνασθαι ῥᾶ-
 διον, καὶ ἔργον οὐδὲν εἰ-
 δέναι δὲ ὅτις ὁ τὰ λεγόμενα
 ὅσον, ὅρα μὴ ὀλίγον μοίῃ ὅσον
 μέρος, ἀλλὰ πολλῶν μερῶν
 αἰνῆται. ἢ τί ἔρ' ἐκείνοι πα-
 θόντων, ὑπὲρ αὐτῶν τοῦτων
 ἕκασ

quam tradunt Stoici, quod-
 nam pacto ex aliqua parte
 cognita, etiam reliqua co-
 gnoscere? Aut quomodo il-
 la ut honesta & pulchra de-
 monstrabis? Neque enim
 totum novisti cuius illa sunt
 partes. Quod autem dicis,
 totius philosophiæ capita
 auditu facile posse compre-
 hendi etiam in modica dici
 portiuncula, nimirum quæ
 rerum sint principia, quæ fi-
 nes, quam opinionem de Dignitate
 habeant philosophi, præter
 reâ quid animum esse sens-
 tiant, & quod nonnulli om-
 nia corporea esse affir-
 mant, rursum alij etiam ple-
 raque incorporea esse con-
 tendant: tum quod pars il-
 lorum voluptatem, pars au-
 tem nescio quod honestum;
 summum bonum felicitatē
 quæ esse statuât, atque id genus
 sexcenta alia: hæc in quâ au-

ditu facile discerni & definiri posse, nihil quæ in his excutien-
 dis & statuendis esse operæ: nosse autem eum qui vera dicat;
 vide ne non unius saltem dieculæ particulam requirat, sed
 multorum potius dierum opus & labor sit. Z Aut quid
 animi illis fuisse putas, qui de his ipsis rebus aliquot li-
 brorum

ἰσχυρόμαί σοι, ὡς μὴ ἰ-
 ρῆα καταβύης ταυτί, καὶ
 θυσιάζῃς, τῷ μὲν δὲ ἰδία τι-
 νὰ τῶν μυγαλομίδων πα-
 ρακαλῇ· ἀπ' ἰς κωληπὴν
 ἱμβαλὼν γραμματεῖα, ἔ-
 χοντα τῶν φιλοσόφων ἰκα-
 σου ὄνομα, κίλῳι πῶ-
 δα τῶν ἀνδρῶν ἀμφιβαλῇ
 τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν
 κωληπὴν ἀνελίσσας ὅ, τι ἂν
 πρῶτον ὑπὸ τῷ χεῖρα ἔλθῃ
 τῶν γραμματέων, καὶ τὸ
 λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόν-
 τα ἰκῆσθαι, ὅς τις ἂν ἢ φιλοσό-
 ρα. Εὐμότ. ταυτί μὲν, ὃ
 Λυκίην, βωμοποχικὰ, καὶ οὐ
 κατὰ σί. οὐ δὲ ἀπὲς μοι, ἥδη
 ποτὶ οἶνον ἱπρίω αὐτὸς; Λυ.
 καὶ μάλα πολλὰ καίς. Εὐμότ.
 ἄρ' οὐκ ἔστις ἅπαντας ἐν
 κίλῳι ὄντας ἐν τῇ πόλει κα-
 πάλους, ἀπρωτόμηνον καὶ
 πρᾶβωτων καὶ ἀντιξίτα-
 ῖων ὄντας οἶνους. Λυκ. ὅδ' οὐ
 μῶς. Εὐμ. καὶ γὰρ, οἶμά, σοι

σοι

compendium eligendi tibi
 subiiciam, quod securo, ne-
 que viclima tibi offerenda
 sunt, neque ullus ex sar-
 cerdotibus magna merces
 de conducendis tibi ad-
 sciscendus est: verum con-
 iectis in urnam literulis,
 cuiusque philosophorum no-
 mina habentibus, iube puer-
 rum aliquem impuberem
 florescente aetula, ad ur-
 nam accedentem extrahere
 eam literam, quaecum-
 que primum illi sub ma-
 num venerit: ac tandem
 inspecta literula ducem co-
 gnoscas, quem tibi in phi-
 losophia sequendum existis-
 mo. HERMOTIM. Ista quidem,
 Luciane, scur-
 rili dicacitate à te, et non
 ex animo dicta sunt. O Tu
 verò responde mihi, num-
 quàmne ipse vinum com-
 mercatus es? LVCIAN.
 Et persape quidem.

HERMOTIM. Num-

quid ergo per orbem circuire soles quotquot in urbe sunt
 caupones, degustans, licitans, atque expendens vina? LV-
 CIAN. Nequaquam. HERM. Opmor enim illud,

culi

αὐτῷ πρῶτον χρῆσθαι καὶ ἀ-
 γνῶντι ἀφαιρῶμαι. **ΛΥ.** νῦν Δία. **ΕΡΜ.** καὶ ἔ-
 ποιντὸ ἐλπίς ἐκάνθου γάμα-
 τος ἔχον ἀρᾶν, ὅσοις
 ἄσπετος οἶνος ὄναι. **ΛΥ.** ἔχον
 γὰρ. **ΕΡΜ.** ἀλλὰ δὴ ἐλπίς
 περὶ τῶν τοῖς καπνῶσι, ἰ-
 σαδὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν βί-
 αλον, δόξα μοι, ὅσον, ἐκ-
 πῆν ὁλοῦ ἐκαστοῦ μὲν τὸν
 πῖθον, ὡς διαπαντὶς ἐπι-
 θῶν, μάθωμι ὅστις ἀμείνω
 οἶνον ἔχει, καὶ ὅθεν μοι ὠνή-
 σῃ τὰ τῶν ἐλπίς, οὐκ ἄρ' οἶ-
 κατὰ γὰρ ἄσπετος οὐδὲν ; ἀ-
 λλὰ καὶ ἐπιπλήρωτον ἐν ὁλοῦσι,
 τῶν ἄν καὶ περὶ τὴν βί-
 αλον ; **ΛΥ.** οἶμαι ἴσως,
 καὶ δίκαια γὰρ ἄν παύσομαι.
ΕΡΜ. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ
 ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δὲ ἐκπῆν
 τὸν πῖθον, ἡμεῖς μὲν ἀπὸ
 αἵματος τοῦ γάματος ἑδίστα-
 οῦτοιο

cui sub initium bono & di-
 gno incidatis, auferendum
 tibi esse. **LUCIAN.**
 Ita per Iouem. **HER-
 MOTIM.** Proinde à
 modica illa & tenui degu-
 statiuncula pronunciare iam
 potes de toto vino cuiusmo-
 di sit. **LUCIAN.** Flaud-
 dubie possum. **HERMO-
 TIM.** Porro si diceret,
 assistens cauponibus, Pon-
 steaquam vini sextarium co-
 emere statuerim agite, ὁ α-
 μείνω, date quaeso unusquisque
 vestrum totum dolium mihi
 ebibendum, ut omnibus ex-
 haustis certum habeam qui-
 nam vestram generosiora
 vina venalia habeat, & vn-
 de mihi vinum sit commerc-
 candum : quòd si hæc in-
 quam diceret, annon iure
 optimo pro insano ab illis
 adridendus esses : atque si illos
 acriter instando perturban-

di finem non faceres, fortasse etiam aqua ab illis perfunde-
 rere. **LVC.** Sanè opitor, & profectò meritis meis dignissi-
 ma patrer. **HERM.** Non secus se quoque habent res phi-
 losophicæ. quid enim necessarium est totum vas exhaus-
 tire potando, cum etiam à modica illa degustatiuncula nobis

ὁ ποῖον τὸ πᾶν ἔστιν; Λυκῖν.
ὡς ὁ λιωθὴρς, ὃ ἐρμότιμα, καὶ
ἐλαδισθαδονκας ἐν τῶν χα-
ρῶν. πᾶν ἂν ὤνεσας
γὰρ οἶνον & γὰρ ἐκπεφου-
ρῶναι, ἐς τὸν αὐτὸν λυρ-
τὸν ἐμπίστωκας. Ερμότ.
πᾶς ἔστιν ἔφης; Λυκῖν. ὁ-
τι αὐθομοιοζουμένην πρᾶ-
μα λαβὼν, καὶ γινώσκον
ἅπασιν, τὸν οἶνον, ἀκρίβως
αὐτῷ τὰ ἀνομοιοτάτα, καὶ
περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἄ-
παντὸν, ἀφανῶν ὄντων
ᾧ ἐχθρὸν οὐκ ἐγὼ ἀπαρ-
καθότι σοι ὅμοι & φιλο-
σοφία καὶ οἶνον ἂν ἔρα
καὶ ἑὸν μόνον, ὅτι καὶ
φιλόσοφοι ἀπαρίσθονται τὰ
μαθήματα, ὥστε οἱ καὶ
πᾶνοι, λιρασσωμένοι γὰρ οἱ
ποτανοί, καὶ δολώθωντες καὶ
κακομνηστικῶς. οὕτως
δὲ ἐπισκοπήσω ὅ, τι καὶ
λέγεις. τὸν οἶνον φῆς τὸν ἐν
τῷ πῖθῳ ὅλον αὐτὸν αὐτῷ ὁ-
μοιον

promptum sit nosse quale
sit futurum? L V C I A N.
Quàm lubricus es, ô Her-
motime, quàmque tergiver-
sando laberis. è manibus? ve-
rùm profectò tua tergiver-
satione parùm promouisti.
cùm enim speraris te effus-
gisse, in easdem plagas in-
cidisti. HERMOTIM:
Quorsum ista dicis? L V C
I A N. I Quoniam rei
per se planæ & indubita-
tæ, omnibus certæ & cogni-
tæ, nempe vino, longè dissi-
millima assimilando com-
paras, & ea quidem de
quibus nemo non incertius
animi ambigit, in obscuro
consistentibus, ita ut ego
mehercle dicere nequeam,
quatenus tibi vinum & phi-
losophia similia videantur:
nisi fortasse in hoc solo,
quòd & philosophi in quæ-
stu habeant disciplinas ve-
num expositas, quemadmo-
dum caupones vinum, quas

quidem commiscentes dolosè & fraudulentè adulterant, &
maligna mensura diuenditant. Ad hunc verò modum quòd
dicis considerabimus. Ais autem vinum in vase exceptum, totū
esse

ἔρ μὲ ὅλον ἱκίης ἢ πίθον,
 καὶ ἄλλως μύθων πρίστει·
 ἀτιχύνεις ὅρ ἢ τῷ πῦθμῳ
 δοκᾷ μοι ὁ θεὸς κατακρύ-
 ψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθόν,
 ἱκνῶ τὴν πύλα αὐτῶν· δὲ
 σε οὐρ ὅλον ἱξαντῶσαι ἐς
 τίλθ', ἢ οὐπωτ' ἄρ ἱκ-
 ροῖς τὸ νικητῆριον ἱκνῶ
 πόμα, οὐ πάλα διψῶ μοι
 δοκᾷς· σὺ δ' οἶσ' τὸ βιοῦν
 βρῶν τὸ ἥν, ὥς ἂ μόνον γὰρ
 βιο αὐτοῦ, καὶ σπασσας μι-
 κρόν, ὅσον αὐτίκα σε πάντῃ
 φον ἡνσιόμῳ, ὥσπερ φα-
 σίμῳ Διλοφῶς τὴν πρόμαν-
 τιν, ἱκνῶν σὶν ἱκνῶν νά-
 ματ', ἱκνῶν αὐτὸς γίγν-
 ωσαι, καὶ ἡδὺν βίης πρῶτον
 σιν· ἀπ' ὅχ' ὅπως ἱκνῶ τοι-
 κι· σὺ γ' ἔρ ἡμῖν τοῦ
 πίθου ἱκνῶν, ἱκνῶν ἱκνῶ
 ἔτι ἱκνῶν ὅρα βίον, μὲν ὥς
 δὲ μᾶλλον φιλοσοφία ἱκνῶν.

ὁ μὲν

ut vinum quod semper idem
 est, adeo ut nisi totum vas
 stricte exhausseris, nequic-
 quam inebriatus obambu-
 labis. Planè enim in fun-
 do mihi visus est Deus phi-
 losophiæ adyta abstrusis-
 se, sub ipsam fecem vsa-
 que. Itaque totum dolium
 postremo exhaustas neces-
 se est, si unquam consilium
 tibi fuit necflaream illam
 potionem inueniendi, quam
 aridis faucibus iam olim
 avidissime sitire mihi visus
 es. Porro autem eam per-
 suasionem tibi persuasisti,
 ut putes tale quippiam esse
 philosophiam, ut si fal-
 tem leuiter illam primori-
 bus, quod aiunt, labijs de-
 gustaueris, statim fore ut
 omnibus sapientiæ numeris
 euadas absolutissimus: quæ-
 admodum perhibent de di-
 uinatrice K illa in Del-

phis, quæ simulatque sacra fluente degustauerit, actutum
 afflatum numine, accedentibus respondet oracula. Atqui
 non ita se habet philosophiæ studium. Itaque te, quem vl-
 tra mediū id doli ebibisse constat, adhuc incipere perhibeas.
 Δ Quare vide ne rectius huic philosophia comparari queat.

Dolium

ὁ μὲν γὰρ πῖλον ἔτι μῆντα
 σοι, καὶ ὁ λαμπρὸς, ἰνίσω
 δὲ μὴ οἶνον, ἀλλὰ πανσπερ-
 μία τις, πυρὸς ὑπερῶν, καὶ
 μετὰ τοῦτο λαμοί, ἔτα λει-
 θαί, καὶ ἐκ τούτων φα-
 κοί, ἔτα ἱριβινοί, καὶ ἀλ-
 λὰ ποικίλα πρὸς. ἃ δὲ σὺ
 ἀνέθεωσι ἐθελῶν τῶν περ-
 μωτων, καὶ ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ
 πυρὸς, οὐκ ἐστὶν, ἀνιδω-
 ροὶ δὲ ἀγλαίς τε τῶν χῆρα, ὡς
 ἰδοίς. ἄρα οὐκ ἔχουσιν ἄρ-
 αῖαν, ἀς ἐκείνο ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, ἃ καὶ οἱ ἱριβινοί
 λαβαροί, καὶ οἱ φακοὶ ἀτα-
 κῆς, καὶ οἱ λαμοὶ οὐ διακρί-
 νοί, Ἐρμ. ὁ δὲ λαμῶς. Λυ. οὐ
 λύνω ὅτι πελοφία καὶ ἐφ' ἑ-
 σὸς, ἄρ' φῦσσις τις τῶν πρῶτων,
 μάθους ἄρ' ἀπαθῶν ὁποῖα ἴ-
 σιν. οὐ γὰρ ἔστι τι λῶ, ὡς περ ὁ
 οἶνον, ὃ πρὸς σὺν ὅλῳ ἀπὸ κα-
 ῖς, ἀξιοῦν ὁμοίαν εἶναι τῶν
 ματι, τὸ δὲ ἰσοτόν τι ὡφθῆναι
 ἢ πρὸς τῶν

Dolium enim et caupo-
 nem adhuc tibi sinemus,
 nihil autem insit vini, sed
 potius omnium frugum
 confusum quoddam semi-
 narium, in summo qui-
 dem triticum, cui subsint
 fabae, quibus deinde sub-
 iectum sit hordeum, mox
 lentes, quintò cicera, po-
 stemò aliae quaequam di-
 versorum seminum species
 et genera. Iam si insi-
 torem accederes seminum
 mercandorum gratia, ille quod
 à summo tritici aliquot gra-
 na inspicienda in manum ti-
 bi traderet: possesne igitur
 conspectis granis dicere ci-
 cer esse mundum, et lentes
 probè purgatas, fabas au-
 tem inanes? HERMO-
 TIM. Nullo modo.

LUCIAN. Proinde
 neque philosophiam ab vo-
 no aliquo eorum quae quis
 dixerit, universam perno-

scet, cuiusmodi tota sit. Neque enim una aliqua res est,
 quale est vinum, cui quidem tu illam, tamen si valde inaequa-
 li comparatione contulisti, contendens similem esse totam
 primo gustui. Quòd autem diuersum quiddam visum est,

οὐ παρίργου τῆς ἱξισταύου
 δεινότητος. οἶνον μὲν γὰρ
 φαῦλον πρίασθαι, ἐν δυνάμει δὲ
 βολοῖν ὁ λινοῦται. αὐτὸν δὲ
 τίνα ἐν τῷ συρφετῷ πρᾶπο-
 λαῶν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρ-
 χῇ ἱφηνᾶ, οὐ μικρὸν ἔχει
 λακόν. ἄλλως τε, ὁ μὲν ὅλον
 ἀξιῶν ἐκπίνει τὸν πότον, ὡς
 κοτυλῆν πρίασθαι, ζημιῶσαι ἄρ-
 τὸν καὶ πηλοῦ, οὕτως ἀπὸ βα-
 νανοῦ μὲν. φιλοσοφία δὲ
 ἔστιν ἄρ' τοιοῦτο παθεῖν, ἀλλὰ
 ἔστιν ὅτι πάμπαν ἀπὸ τῆς, οὐ-
 δὲν ἰσχυρὸν ὁ πότος γίγνεται,
 οὐδὲ ζημιῶσται ὁ καὶ πη-
 λος ἐπὶ ῥῆσιν γὰρ, κατὰ τὴν πα-
 ροίμιον, τὸ πρᾶγμα ἱξιστά-
 ῃς τὸ ἱμπαλιν, ἢ τῶν
 Δαναϊδῶν πότος. ἱκνᾶται
 γὰρ γὰρ τὸ ἱμπαλιν οὐ
 σωῆται, ἀλλὰ διέρρησθαι
 ἐν τῷ πότῳ δὲ ἄφελος τι, πλᾶ-
 σθαι τὸ λοιπὸν γίγνεται. ἰθὺς
 δὲ τοὶ καὶ ἄπο ὁμοίων ἀπὸ
 φιλοσοφίας πρὶν ὁμαλῶς, καὶ μὴ
 με νομίσας βλασφημῶν πε-

ρὶ

curiosa perscrutatione non
 eget. Etenim si quis vinum
 acetosum aut alioqui ma-
 lum emerit, duorum obo-
 lorum iacturam facit. Por-
 τὸ autem in media plebe ver-
 sari, sicut et tu dixisti statim
 initio, non mediocriter ma-
 lum est. Alioqui qui to-
 tum vas epotare voluerit,
 ut vini sextarium coemat,
 damno cauponem afficiet,
 tam incivilliter et insolent-
 ter degustando. Nihil au-
 tem tale philosophia patit-
 ur: verum tamen si nimis
 multa biberis, vas tamen
 non imminuitur neque etiam
 iacturam facit couponem
 exiciens. In idem enim loci
 fluit exhaustum negocium,
 laborque, iuxta proverbium,
 et contraria fit aque in M Da-
 naidū dolio. illud enim quic-
 quid infusum fuerit, nec con-
 tineat, sed protinus hac at-
 que illac perfluit. Hinc
 verò etiam si multa abstu-

linquuntur. Caterum aliud quiddam non dissimile de philosophiæ
 gustu tibi proponā: tu verò caue putes in philosophiæ contu-
 meliam

ῥι αὐτῆς, ἢ ἂν ᾔσῃ ὅτι φαρμα-
 κὸν ὀλεθρὸν ἰοικνται, οἷον κω-
 νία ἢ ἀκονίτη, ἢ ἄλλων τῶν
 τοιούτων· εἴθε γὰρ ταῦτα, ἡ-
 πείτερ θανατηφόρα ὄντων, ἀ-
 ποκρίναι αὐτοῖς, ἢ τίς ὀλίγον
 ὅσον ἀκαριαῖον ἀπὸ τοῦ σώ-
 τῶν, ἀκρωτὶ ὄνυχι ἀπαι-
 σῶν, ἀλλὰ ἢ μὴ τοῦτο. ὅ-
 σον γὰρ, καὶ ὅπως, καὶ ξυ-
 οῖς, οὐκ ἂν ἀπρωτοιο πρὸς
 φησικαίῃ. οὐ δὲ ἡξίου
 τὸν ἄνθρωπον ἐξαρκῆναι, ὥς ἀπ-
 τελεῖσθαι τὸν τοῦ ὄλου γῆσιον.
 Ερμότ. ἴστω ταῦτα, ὥς βέλτε,
 Λυκίην. τί οὐδὲν κατὸν ἴτη γὰρ
 βιώναι. καὶ τοσούτῳ πομπῇ
 παραματῆ; ἢ ἐκ αὐτοῦ ἄλλως φι-
 λασσοφῆσαι μὴ; Λυκίην. οὐ
 γὰρ, ὡς Ερμότιμι, καὶ Δανὸν
 οὐδὲν, ἢ γὰρ ἀληθῆ ἱλυσταίῃ
 ἀρχῇ, ὥς ὁ μὲν βίῃ βραχύτε, ἢ
 δὲ τέχνη μακρῇ. νῦν δὲ οὐκ
 εἰδὲ ὅ, τι παθῶν ἀγανακτῆς,
 αὐτὸν

meliam ista me dicere, si
 dixero illam similem esse es-
 xiali & pernicioso phar-
 maco, cuiusmodi est Nici-
 aia, aut aconitum, aut al-
 liud tale quippiam. Et Ne-
 que enim illa tamen si sint le-
 thalia & mortifera, sta-
 tim mortem inferunt, si quia
 modico quopiam de illis abs-
 lato, summo vngue degu-
 staueris: verum si non tan-
 tum, quantum ad conscien-
 scendam mortem necessa-
 rium est, & quae ratione fie-
 ri oporteat, & cum quibus
 sumendum sit, cerè non mo-
 rieris. Tu autem contendis
 ad totius cognitionem pa-
 randam minimum quodque
 sufficere. HERMOT.
 Sint sanè ista, Luciane, quæ
 admodum ipse volueris.
 quorsum igitur centum an-
 nos nobis viuendum autum-
 mas, & tantorum negotiorū

molem sustinendam, quasi verò alioqui nobis philosophari
 non foret integrum. LVC. Non profectò, Hermotime: neque
 hoc tibi graue & arduum auditu videatur. Etenim si sub i-
 nitium vera dixisti, O vitam videlicet breuem esse, artem verò
 longam: nunc nescio quid fiat ut tu grauiter succensere soleas,

εἰ μὴ αὐθυμερόν ἡμῖν πρὶν
 αὐτοῖς ἥλιον, Χρυσίππῳ ἢ
 Πλάτῳ ἢ Πυθαγόρῳ γένοιτο.
 Ερ. περιέχῃ μὲν, ὦ Λυκίε,
 καὶ σωτηρίαν εἰς σενόμην, ὅτι
 δὲν ἔστιν ἐμὸν δαδόνον παθόν,
 ὑπὸ φθόνου διηλασθῆναι, ὅτι ἰσθῶ
 πρὸς προκοπὴν ἐν τοῖς μα-
 θήμασι, σὺ δὲ ὠλιγόρησας ἐπὶ
 αὐτοῦ τηλικῶτος ὥρῃ. Λυκίη.
 φησὶ δὲ ὁ φράσας· ἡμεῖς μὲν,
 ὡς περὶ κορυβαυτίῳ, μὴ πρό-
 σκεχθῆναι νοῦν, ἀλλ' ἵνα διηρῶ.
 σὺ δὲ ὡς ἔχῃς, περὶ ἧς ἐστὶ
 τὸ πρόθετον τῆς ὁδοῦ, καὶ πῶς
 οὐ κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοὶ δι-
 δορυμένα πρὶν ἔστω. Ερμό-
 κλῆς· ἐκ τῆς σὺν βίῳ ὥρῃ, αὐ-
 ρῆσθαι τι, ἢ μὴ πρὸς αὐτὴν ἄ-
 ποδύτα. Λυκίη μὲν ἔτι ἀδελ-
 φάρεν, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄπο-
 ῖποιμι βίαν δὲ διγῶν ἡμῖν,
 ἀναιτίον δοκῆς μοι, κατὰ τὸ
 ποιητῶν.

nisi priusquā sol diurni curs-
 sus pensum absoluerit, nobis
 Chrysippus, aut Plato, aut
 Pythagoras euadas. HER-
 MOT. Insidiosè imponis
 mihi, ó Luciane, meq̃ in an-
 gustum constringis, nihil
 unquam mali à me passus,
 nimirum præ invidia, quòd
 ego quidem in disciplinis
 nonnullum operæ precium
 fecerim, te ipsum verò nihi-
 li pendens dare soles negle-
 ctui, nullis disciplinis libe-
 ralibus animum excolens,
 tantus ætate existens. LV-
 CIA. Scis igitur quid faci-
 endum tibi puerem? Mihi
 quidem tanquam attrabili
 percito, & insamienti, ne di-
 cto audiens esto, nève mens-
 tem adhibeas, sed sine nugari
 me liberè: tu verò, ut qui-
 dem iam facis in præsentiā,
 porro perge viam tuam, atq̃

ad illa quæ initiò decreuisti persequi, alacriter contende.
 HER. Atqui tu nullam mihi permittis diligendi copiam:
 tam vehementer & violenter urges, nisi omnium expe-
 rimentum sumpsero. LVCI. Siquidem planè peritum
 esse oportet, ut ne quid interim dicam aliud. Quòd au-
 tem me violentiū dicis, videre mihi infontem & inculpabilem

ποιητῶν. αὐτιδῶσα αὐτὸν,
 ἵς' ἂν μὴ ἔτιρός σοι λόγῳ
 συμμαχίας ἀφίληται τῆς
 βίας, ἥδη ἀγρόφορον, ἰδού γ' ἵς
 τοι καὶ τὰδε πομπῇ βιωότι-
 ρα φαίη ἂν ὡς ὁ λόγῳ, σὺ δ'
 ἱκανὸν παρὰς, ἐμὶ σῶς αὖ-
 τιάσῃ. Ερ. τὰ ποῖαι θαυμά-
 ζω γὰρ, εἴ τι ἄρρητον καταλί-
 ληται αὐτῷ. Λυκ. ἔχ' ἱκανὸν
 εἶναι φησι, τὸ πάντα ἰδῆν καὶ
 διεξιλεῖν δι' αὐτῶν, ὡς ἱ-
 χαρὴ δὲ ἐλθεῖν τὸ βέλτιστον,
 ἀπ' ἑτι τῷ μεγίστον ἰνδῆν.
 Ερμότ. τίν' ὅτις. Λυκ. λευ-
 κικῆς τίν' ὅτις, ὡ θαυμάσιον, καὶ
 ἐξιτακῆς παρασπῶς, καὶ νῦν
 ἔτι ὅτις, καὶ δ' αὖτοιας ἀπειθεῖς
 καὶ ἀδικαέες, οἷαν καὶ εἶναι τῶν
 περὶ τῶν τηλικύτων δικά-
 σουσιν, ἢ μάλιστα ἂν ἅπαν-
 τα ἰωραμεῖα εἴη. ἀπλο-
 τίον δ' ἂν φησι καὶ ὡς τοιςδε
 χρόνον ἐκ ὀλίγον, καὶ πῶς
 θίμφορ ἅπαντα εἰς μίσην,
 ἀπ' αὐτῶν δ' ἐμικλοντα, καὶ
 βρα-

iuxta poetam incusare, nisi
 dum altera tibi inuenta fue-
 rit oratio pro te faciens,
 nunquam quod iam illatum
 est, aufertur à violentia.
 Ecce his multò etiam vehe-
 mentiora tibi proponeret
 oratio, tu verò illa om̃issa
 me fortasse incusares. HER.
 Qualiānam? demitor enim
 si quid etiam dum abstrusum
 illi relictum sit. LVC. Pa-
 rum esse ait, neque sufficere
 omnia perspicuisse, illaq̃ obis-
 ter perlustrasse, ut possis
 iam optimum eligere, ve-
 rum adhuc opus esse re qua-
 piam maxima. HER. Qua
 tandem? LVC. Π Criticò
 quopiam, ò admirande, ex-
 cussòq̃ iudicio, menteq̃ a-
 cuta ὃ solerti, intelligentia
 in super summa ὃ acuti, qua-
 lem esse summopere necessa-
 rium est de rebus tantis ius-
 dicantem. Aut semel ne-
 quicquam vniuersa visa sunt.
 quimetiam permultum tem-

poris huic tribuendum esse confirmat, quod omnibus exa-
 ctè ὃ diligenter excutiendis ὃ indagandis sufficiat, omni-
 busq̃ in medium propositis eligere oportere cunctantem, ὃ

ἡποθήμαί σοι, ὡς μὴ ἐν
 ῥῆα καταβύης ταυτί, καὶ
 θυσιάζῃ, τῷ μὲν δ' ἰδία τι-
 νὰ τῶν μεγαλομίσθων πα-
 ρακαλῇ· ἀπ' ἐς κωληπὴν
 ἱμβαλὼν γραμματεῖα, ἔ-
 χοντα τῶν φιλοσόφων ἰκα-
 σου βύνομα, κίλων πᾶ-
 ρα τῶν ἀνέων ἀμφιβαλὼν
 τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν
 κωληπὴν ἀνελίξας ὃ, τι ἄρ
 πρῶτον ἐπὶ τὴν χεῖρα ἔλθῃ
 τῶν γραμματέων, καὶ τὸ
 λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόν-
 τα ἰκάνων, ὅς τις ἄρ ἢ φιλοσό-
 ρα. Εὐμότ. ταυτί μὲν, ὦ
 Λυκίον, βωμολοχικὰ, καὶ οὐ
 κατὰ σί. οὐ δ' εἰς μοι, ἥδη
 ποτὶ οἶνον ἐπὶ αὐτὸς; Λυ.
 καὶ μάλα πολλὰ καί τις. Εὐμότ.
 ἄρ' οὐκ ὥς πρὶν ἄπαντας ἐν
 κίλῳ βύς ἐν τῇ πόλει κα-
 πύλους, ἀργαρίων ὃ καὶ
 πρᾶδων καὶ ἀντιξίτων
 ἴων βύς οἶνους. Λυκ. ὅδ' αὖ
 μῶς. Εὐμ. καὶ γὰρ, οἶμά,
 σοι

compendium eligendi tibi
 subiiciam, quod secuto, ne-
 que vicium tibi offerenda
 sunt, neque ullus ex sa-
 cerdotibus magna mercedem
 de conducendis tibi ad-
 sciiscendus est: verum con-
 iectis in urnam literulis,
 cuiusq; philosophorum no-
 mina habentibus, iube puerum
 aliquem impuberem
 florescente aetate, ad urnam
 accedentem extrahere
 eam literam, quaecumque
 primum illi sub manum
 venerit: ac tandem inspecta
 literula ducem cognosces,
 quem tibi in philosophia
 sequendum existimo. HERMOTIM.
 Ista quidem, Luciane, scur-
 rili dicacitate à te, & non
 ex animo dicta sunt. O Tu
 verò responde mihi, num.
 quámne ipse vinum com-
 mercatus es? LUCIAN.
 Et persæpe quidem.

HERMOTIM. Num-
 quid ergo per orbem circuire soles
 quotquot in urbe sunt
 caupones, degustans, licitans,
 atque expendens vina? LUCIAN.
 Nequaquam. HERM. Optior enim illud,
 cui

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς καὶ ἀ-
 γνοῦμεν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ.
 Λυ. νῦν Δία. Ερμ. καὶ ἄ-
 πόρτι τὸ ἐλπίσιν ἐκένον γόμα.
 Ὁ ἄλλος ἄρ' αὖτις, ὅσοι
 ἄνθρωποι οὐκ οἶδ' αὖτις. Λυ. ἄλλοι
 γὰρ. Ερμ. ἀλλὰ δὴ ἐλπίσιν
 περὶ τὸν τοῖς καπνῶσι, ἰ-
 μαδὶ καὶ τὸν τὸν πρὸς τὸν βῆ-
 λον, ἀλλὰ μοι, ὅσοι, ἰ-
 μαδὶ ὅσοι ἐκένον γόμα.
 πῶς, ὡς ἀπαντὸς ἐπὶ τὴν
 αὐτὴν, μάστιγι δὲ αὖτις ἄνθρωποι
 οἶον ἐκένον, καὶ ὅσοι μοι ἄνθρωποι
 ὅσοι αὖτις ἐλπίσιν, οὐκ ἄρ' οἶδ'
 ἐπὶ τὸν τὸν καπνῶσι, ὅσοι αὖτις ; ἀ-
 λλὰ καὶ ἐπὶ τὸν τὸν ἐκένον, ὡς
 τὸν αὖτις καὶ περὶ τὸν τὸν
 αὖτις ; Λυ. οἶμαι γὰρ, καὶ
 αὖτις αὖτις γὰρ αὖτις αὖτις.
 Ερμ. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ
 ἐπὶ τὸν τὸν ἐκένον, τί δὴ ἐπὶ τὸν
 τὸν πῶς, ὡς αὖτις ἀπὸ ὅ-
 λου τοῦ γόμα, ἀλλὰ αὖτις
 ὅσοι

cui sub initium bono & di-
 gno incidere, auferendum
 tibi esse. LUCIAN. Ita per Iovem. HER-
 MOTIM. Proinde à
 modica illa & tenui degu-
 statiuncula pronunciare iam
 potes de toto vino cuiusmo-
 di sit. LUCIAN. Haud-
 dubie possum. HERMO-
 TIM. Porro si diceret,
 assistens cauponibus, Po-
 steaquam vini sextarium co-
 emere statuerim agite, ὁ αὖ-
 τις, date quaso unusquisque
 vestrum totum dolium mihi
 ebibendum, ut omnibus ex-
 haustis certum habeam qui-
 nam vestram generosiora
 vna venalia habeat, & vn-
 de mihi vinum sit commere-
 candum : quod si hæc in-
 quam diceret, annon iure
 optimo pro insano ab illis
 credendus esses : atque si illos
 acriter instando perturban-

di finem non faceres, fortasse etiam aqua ab illis perfunde-
 reretur. LVC. Sanè opinor, & profectò meritis meis dignissi-
 ma paterer. HERM. Non secus se quoque habent res phi-
 losophicæ. quid enim necessarium est totum vas exhaus-
 tire potando, cum etiam à modica illa degustatiuncula nobis

ὁποῖον τὸ πᾶν ἔστιν; Λυκίην.
ὡς ὁλιώηρος, ὃ Ἑρμότιμῃ, καὶ
ἐλαδισφραδουκῆς ἐκ τῶν χα-
ρῶν. πάλιν ἀπ' ὠνισσῶς
γὰρ οἶνον ὅς ἐστιν ἐκπεφου-
ρῆται, ἐκ τῶν αὐτῶν λυρ-
ῶν ἐμπέφυκας. Ἑρμότ.
πῶς ἔστιν ἔφη; Λυκίην. ὅ-
τι αὐθομολογοῦμεν προ-
μα λαβῶν, καὶ γνώριμον
ἅπασιν, τὸν οἶνον, ἀκρίτως
αὐτῶν τὰ ἀνομοιοτάτα, καὶ
περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἅ-
παντες, ἀφανῶν ὄντων
ἕως ἔσθ' οὐκ ἔγωγε ἠσκή-
καθότι σοὶ ὅμοιός ἐστι φιλο-
σοφία καὶ οἶνος ἡ γὰρ ἄρα
καὶ ἑστὶ μόνον, ὅτι καὶ
φιλόσοφοι ἀρδίσσονταί τε
μαθήματα, ὥσπερ οἱ καὶ
πικροὶ, λιρασφραδοὶ γὰρ οἱ
ποικῆρες, καὶ πολυῶντες καὶ
ἐλακομπεριώτες. οὕτως
δὲ ἐπισκοπεῖται ὅ, τι καὶ
λέγῃς. τὸν οἶνον φῆς τὸν ἐν
τῷ πύθῳ ὅλον αὐτὸν αὐτῶν ὁ-
μοιον

promptum sit nosse quale
sit futurum? L V C I A N.
Quàm lubricus, ὁ Her-
motime, quàmque tergiuer-
sando laberis è manibus? ve-
rùm profectò tua tergiuer-
satione parùm promouisti.
cùm enim speraris te effus-
gisse, in easdem plagas in-
cidisti. HERMOTIM:
Quorsum ista dicis? L V C I A N. I Quoniam rei
per se planæ & indubita-
tæ, omnibus certæ & cogni-
tæ, nempe vino, longè dissi-
millima assimilando com-
paras, & ea quidem de
quibus nemo non incertius
animi ambigit, in obscuro
consistencibus, ita ut ego
mehercle dicere nequeam,
quatenus tibi vinum & phi-
losophia similia videantur:
nisi fortasse in hoc solo,
quòd & philosophi in quæ-
stu habeant disciplinas ve-
num expositas, quemadmo-
dum caupones vinum, quas

quidem commiscentes dolosè & fraudulentè adulterant, &
maligna mensura diuendunt. Ad hunc verò modum quòd
dicis considerabimus. Ais autem vinum in vase exceptum, totū
esse

ἴσως ἔστι, καὶ Διὶ ὁμοῦ αἰ-
 σῶν, ἀπὸ καὶ ἡ τῆς γινώσκου.
 ὁ, ἀρροσάμενος ὁλίγον ὅσον
 αὐτῷ, ἄσπετον αὐτίκα ὁποῖο
 ἄσπετος ὁ πῖθός ἐστιν, ἀκύνου-
 θον καὶ τοῦτο, καὶ ὁ δὲ ἄρτος.
 καὶ γὰρ τὴν αὐτῆς. ὅρα δὲ καὶ
 τὸ μὲν τὸ ἐξ, φιλοσοφία, καὶ οἱ
 φιλοσοφῶντες, οἷον ὁ διδάσκαλος
 καὶ ὁ σὺς, ὅρα ταῦτα πᾶσι
 ὑμᾶς λέγει ὁ ἡμῶν, καὶ πῶς
 πῶς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ ἀπορίας
 ποῦ καὶ γὰρ οὐκ, πρόδηλον, ὡς
 ἴταρ. καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ πα-
 ρέσθης αὐτῷ, καὶ τὸ ἐξ Ὀλυμ-
 που πρὸς αὐτῷ, καὶ πρὸς αὐ-
 τῷ, καὶ τὰ αὐτὰ ἐκείνην,
 καὶ ἀπὸ αὐτῷ αὐτῷ καὶ ἀπὸ
 αὐτῷ. Εἰρη. πῶς ἔστι
 αὐτῷ. πῶς οὐκ οἷον τῷ αὐτῷ,
 καὶ πρὸς τὸ γινώσκον ἐκεί-
 νον τὸ καὶ τὸ ἐξ αὐτῷ γὰρ,
 καὶ ἐκείνη καὶ αὐτῷ ἐπὶ καὶ
 πρὸς αὐτῷ, ἐκ αὐτῷ οὐκ
 καὶ ὁ αὐτῷ αὐτῷ. ὡς, ὡς ἴταρ,
 καὶ μὴ

eadem per eadem, at fortasse satis est si semel quippiam inau-
 dieris. HERMOT. Et cur non? LVC. Quinam igitur
 fieri potuit, ut tu primo gustu statim nosceret uniuersa?
 Quia enim semper eandem canitena nobis solet occinere, sed
 subinde noua nouis differendo agglomerat. Non, o amice,

esse sui simile. Et profecto
 nihil absurdi in hoc à te di-
 ctum est. Atqui si quis etiam
 degustauerit illud, hausto
 saltem modico, statim contra-
 pertum habet, quale totum
 sit dolium: et hoc in con-
 fesso est apud omnes, nec est
 quod quicquam tibi in his
 contradicam. Vide verò et
 iam posthac, philosophia, e-
 iusque alumni, nempe præcep-
 tor tuus, num eadem quoti-
 dianis prælectionibus ad vos
 differit, ut scilicet de rebus nun-
 quam non verba facere con-
 suevit, annon subinde alio
 tempore alia vobis solet pro-
 ponere? Esse enim non pa-
 rum multa philosophiæ ab-
 strusa mysteria, iam olim, ami-
 ce, nemini obscurum est. An-
 non verò tu etiam nū, ut par
 est, in iustis elysii apud illum
 perduras circumeundo et
 oberrando, si semper sonat

ἢ μὴ ὅλον ἰκπῆς ἢ πῖθον,
 καὶ ἄλλως μὲθωρ πρίσας·
 ἀτεχνῶς γὰρ ἢ τῷ πνεύματι
 δοκᾷ μοι ὁ θεὸς κατακρύ-
 ψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθόν,
 ἢ τῷ πρῶτῳ αὐτῶν· διὰ
 σα οὐρ ὅλον ἐξαντλῆσαι ἐς
 τέλος, ἢ οὐπωτ' ἄρ' ἔτι
 ποῖς τὸ νικητικόν ἱκανο-
 πόμα, οὐ πάλα διψῶ μοι
 δοκᾷς· σὺ δὲ οἶα τὸ τοιοῦ-
 τόν ποτόν ἔν, ὥς εἰ μόνον γὰρ
 τοιοῦτόν, καὶ σπαύσω μι-
 κρόν, ὅσον αὐτίκα σε πάντο-
 φον γνησόμενον, ὥσπερ φα-
 σίμην Δελφοῖς τῷ πρόμας
 πιν, ἐπεὶ δὲ πρὶν εἰσεῖν νο-
 ματ', ἐνθὺς αὐτὸς γίνε-
 σθαι, καὶ ἡδῶν τοῖς πνεύματι
 σιν· ἀπ' ὅχ' ὅπως ἔχον τοι-
 κί. σὺ γὰρ ἔρ' ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ
 πῖθου ἰκπῶνός, ἐνὶ πρῶτῳ
 ἔτι ἔτι γὰρ ὅρα τοῖνυν, καὶ ὥς
 εἰ μᾶλλον φιλοσοφία ἔστιν.

ὁ μὲν

ut vinum quod semper idem
 est, adeo ut nisi totum ex-
 strinere exhausseris, nequa-
 quam inebriatus obambu-
 labis. Planè enim in-
 do mihi visus est Deus phi-
 losophiæ adyta abstru-
 se, sub ipsam fecem vs-
 que. Itaque totum dolium
 postremo exhaurias neces-
 se est, si unquam consilium
 tibi fuit neclaream illam
 potionem inueniendi, quam
 aridis faucibus iam olim
 avidissime sitire mihi visus
 es. Porro auem eam per-
 suasionem tibi persuasisti,
 ut putes tale quippiam esse
 philosophiam, ut si fal-
 tem leuiter illam primor-
 bus, quod aiunt, labijs de-
 gustaueris, statim fore te
 omnibus sapientiæ numeris
 euadas absolutissimus: quæ
 admodum perhibent de di-
 uinatrice K illa in Del-

phis, quæ simulatque sacra fluentia degustauerit, actutum
 afflatum numine, accedentibus respondet oracula. Atque
 non ita se habet philosophiæ studium. Itaque te, quem vl-
 tra mediū id dolij ebibisse constat, adhuc incipere perhibere.

Λ Quare vide ne rectius huic philosophia comparari queat.

Dolium

ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστι μὲν ἴσως
σοι, καὶ ὁ καταπληθὺς, ἵν' ἴσως
ἂν μὴ οἶνός, ἀλλὰ πανσπερ-
μία τις, πῦρ δὲ ὑπάρχον, καὶ
μετὰ τοῦτο καταμοι, ἔτα λευ-
θαί, καὶ ἵππο τὰνταυτα φα-
κοί, ἔτα ἱριδίνθοι, καὶ ἀλ-
λὰ ποικίλα πρὸς. ἃ δὲ σὺ
ἀνιχνεύεις ἐν τῶν τῶν φαρ-
μακῶν, καὶ ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ
πυρρῶν, οὐκ ἐστὶν, ἀνιχνεύ-
εις ἀλλ' ἄρα οὐκ ἔστιν ἄρ-
α πᾶν, ἃς ἐκείνο ἀφ' ἑαυ-
τῶν, ἃ καὶ οἱ ἱριδίνθοι
καθαροί, καὶ οἱ φακοί ὅτα-
κας, καὶ οἱ καταμοι οὐ διακρί-
ναι, ἔρμ. ὁ δὲ αὐτὸς. Λυ. οὐ
τοίνυν οὐκ ἐκ καταπληθῶς
οὐδὲ, ὅν φησὶ τις τὸ πρῶτον,
μάθοις ἄν ἄρα οὐκ ὅποια ἴ-
σως. οὐ γὰρ ἔστι τι τῶν, ὅσπερ ὁ
οἶνός, ὅς περ σὺ αὐτὸν ἀπὸ κα-
τὰς, ἀλλ' ὅν ὁμοίαν ἔν τῷ γὰρ
ματι. τὸ δὲ ἱριδίνθον τι ὁφθαλ-
μῶν

Dolium enim & caupo-
nem adhuc tibi sinemus,
nihil autem insit vini, sed
potius omnium frugum
confusum quoddam semi-
narium, in summo qui-
dem triticum, cui subsint
fabæ, quibus deinde sub-
iectum sit hordeum, mox
lentes, quintò cicera, po-
stremò aliæ quæpiam di-
uersorum seminum species
& genera. Iam si insiti-
torem accederes seminum
mercandorum gratia, ille ὅς
à summo tritici aliquot gra-
na inspicienda in manum tibi
traderet: possēsne igitur
conspēctis granis dicere ci-
cer esse mundum, & lentes
probè purgatas, fabas au-
tem inanes? HERMO-
TIM. Nullo modo.

LUCIAN. Proinde
neque philosophiam ab us-
no aliquo eorum quæ quis
dixerit, &niuersam perno-

scet, cuiusmodi tota sit. Neque enim una aliqua res est,
quale est vinum, cui quidem tu illam, tamen si valde inæquas-
li comparatione contulisti, contendens similem esse totam
primo gustui. Quòd autem diuersum quiddam visum est,

οὐ παρέργον τῆς ἐξέταστος
 διόμβρον. οἶνον μὲν γὰρ
 φαῦλον πρίασθαι, ἢ δυοῖν ὀ-
 βολοῖν ὁ λιγύων. αὐτὸν δὲ
 τινα ἢ τῷ συρφετῷ πρᾶπο-
 λῆσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρ-
 χῇ ἔφησα, οὐ μικρὸν εἶναι
 λακόν. ἅπως τε, ὁ μὲν ὅλον
 ἀξιῶν ἐκπιῖν τὸν πόθον, ὡς
 κοτυληλι πρίασθαι, ἢ μιῶσαι ἄν
 τὸν λαπήλον, οὕτως ἀπίθαι
 ναζουμένῳ. φιλοσοφία δὲ
 ἔστιν ἄν τοιοῦτο πάθος, ἀλλὰ
 ἔστιν ὅτι πάμποτα πίνης, οὐ-
 δὲν ἰσχυρὸν ὁ πόθος γίνε-
 ται, οὐδὲ ἢ μιῶσται ὁ λαπή-
 λῳ ἐπιτρέψῃ γὰρ, κατὰ τὴν πα-
 ροίμιαν, τὸ πρᾶγμα ἐξαίτη-
 ῶν ἵς τὸ ἔμπαινον, ἢ ὁ τῶν
 Δαναϊδῶν πόθος. ἐκείνῳ
 γὰρ τὸ ἔμβαπτόμενον οὐ
 σωῆται, ἀλλὰ διέρρησεν ὅθεν
 ἐντεῦθεν δὲ ἄν ἀφίλῃς τι, πλε-
 ον τὸ λοιπὸν γίνεσθαι. ἰδίῳ
 δὲ ὅτι καὶ ἅπο ὁμοιοῦ ἀπῆλ-
 ῶ φιλοσοφίας πρὶν ὁμαλῶς, καὶ μὲν
 νομίσας βλασφημῆν πε-

ρὶ

curiosa perscrutatione non
 eget. Etenum si quis vinum
 acetosum aut alioquī ma-
 lum emerit, duorum obo-
 lorum iacturam facit. Por-
 τὸ autem in media plebe ver-
 sari, sicut et tu dixisti statim
 initio, non mediocre ma-
 lum est. Alioqui qui co-
 tum vas epotare voluerit,
 ut vini sextarium coemat,
 damno couponem afficiet,
 tam inciviliiter et insolent-
 ter degustando. Nihil au-
 tem tale philosophia patit-
 ur: verum tamen est nimis
 multa biberis, vas tamen
 non imminuitur neque etiam
 iacturam facit couponem
 exercens. In idem enim loci
 fluit exhaustum negocium,
 laborq; iuxta proverbium,
 et contrā fit atque in M Da-
 naidū dolio. illud enim quic-
 quid infusum fuerit, non con-
 tinei, sed protinus hac at-
 que illac perfluit. Hinc
 verò etiam si multa abstu-
 leris, multò tamen plura re-

linquuntur. Caterum aliud quiddā nō dissimile de philosophiæ
 gustu tibi proponā. tu verò caue putes in philosophiæ contu-
 meliam

ρὶ αὐτῆς, ἢ ἢ ἔγω ὅτι φαρμα-
 κὸν ὀλεσέω ξοικῶν, οἷον ὡς
 νήφῃ ἀκονίτω, ἢ ἄλλω τῶν
 τοιούτων· ἐὰν γὰρ ταῦτα, ἡ-
 πίστερ θανατηφόρα εἴη, ἀ-
 ποκρίνοιο ἄν, ἢ τις ὀλίγον
 ὄσον ἀκονίσωρ ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τῶν, ἄκρω τοῦ ὄνου ἀκονί-
 σωτο, ἀλλὰ ἢ μὴ τοῦτο. ὅς
 σου γὰρ, καὶ ὅπως, καὶ ξυν-
 οῖς, οὐκ ἄν ἀπὸ τοῦτο περ-
 ρηγναιμῶ. σὺ δὲ ἐξίους
 τὴν ἀχιστὴν ἱξαρκῆν, ὡς ἀπ-
 τελέσω τὴν τοῦ ὄλου γὰρ σίμ.
 Ερμώ. ἔγω ταῦτα, ὡς βόλη,
 Λυκίην. τί οὐρὶ κατὸν ἔτη γὰρ
 βιώναι. καὶ τοῦτο· ὑπομέναι
 πρὸς ματῶ; ἢ ἐκ ἄν ἄλλως φι-
 λοσοφῆσαιμῶ; Λυκίην. οὐ
 γὰρ, ὡς Ερμώτιμ, καὶ διὰ τὸν
 οὐδὲν, ἢ γὰρ ἀληθὲς ἔλγυθαι
 ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν βίῃ βραχὺς, ἢ
 δὲ τέχνη μακρὴ. νυνὶ δὲ οὐκ
 εἰδὲ ὅ, τι παθὼν ἀγανακτῆς,
 ἢ μὴ

meliam ista me dicere, si dixerō illam similem esse exitiali & pernicioso pharmaco, cuiusmodi est Nicotiana, aut aconitum, aut aliud tale quippiam. Et Neque enim illa tametsi sint lethalia & mortifera, statim mortem inferunt, si quis modico quopiam de illis ablatο, summo vngue degustauerit: verum si non tantum, quantum ad consciscendam mortem necessarium est, & qua ratione fieri oporteat, & cum quibus sumendum sit, certè non morieris. Tu autem contendis ad totius cognitionem parandam minimum quodque sufficere. HERMOT. Sint sanè ista, Luciane, quæ admodum ipse volueris. quorsum igitur centum annos nobis viuendum autumas, & tantorum negotiorū

molem sustinendam. quasi verò alioqui nobis philosophari non foret integrum? L V C. Non profectò, Hermotime: neque hoc tibi graue & arduum auditu videatur. Etenim si sub initium vera dixisti, O vitam videlicet breuem esse, artem verò longam: nunc nescio quid fiat ut tu grauiter succensere soleas.

εἰ μὴ αὐθημερόν ἡμῖν πρὶν
 αὐτοῖς ἥλιον, Χρυσίππῳ ἢ
 Πλάτῳ ἢ Πυθαγόρῳ εὐχέσθαι.
 Εἰ. περιέχῃ με, ὦ Λυκίε,
 καὶ σωζομένης ἐς σενόμ, ὅ-
 σ' ἐν ἡμῖν ἀπὸν παθόν,
 ἐπὶ φθόνῳ ἀγασθῆναι, ὅτι ἐγὼ
 πρὶν πρὸ κοινῶν ἐν τοῖς μά-
 θήμασι, σὺ δ' ὡλιγώρῳ ἐπὶ
 αὐτῷ τηλικῶτ' ὤρ. Λυκί-
 φιδ' ἔρῳ ὁ δρῶσας; ἡμοῖ μὲν,
 ὥσπερ κορυβαλιδῶντι, μὴ πρό-
 σιχθῆναι νοῦν, ἀπ' ἑα ληθῆναι.
 σὺ δ' ὡς ἔχεις, περὶ ἡμῶν ἐ-
 τὸ πρόδωκε τῆς ὁδῆς, καὶ ἰσχυ-
 ρὴ κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοὶ δι-
 δορυμένα πρὶν ὑπάρχειν. Εἰ μὲν
 ἀπ' ἐκ ἐγὼ σὺν βίῳ ὤρ, αὐ-
 ρῆσθαι τι, ἢ μὴ πρὸς αὐτὸν ἄ-
 ποδύμεναι. Λυκίε μὲν ἐν αὐτῷ
 οὐαχὲν, ὡς οὐκ ἄρ' ὅτι ἀπο-
 ἥποιμι βίῳ ὡς δ' ἡμῶν ἡμῖν,
 ἀνώτιστον δοκῆς μοι, κατὰ τὴν
 ποιητῶν.

nisi priusquā sol diurni curs-
 sus pensum absolueris, nobis
 Chrysippus, aut Plato, aut
 Pythagoras euadas. HER-
 MOT. Insidiosè imponis
 mihi, ὦ Luciane, meq̃ in an-
 gustum constringis, nihil
 unquam mali à me passus,
 nimirum præ invidia, quòd
 ego quidem in disciplinis
 nonnullum operæ precium
 fecerim, te ipsum verò nichi-
 li pendens dare soles negle-
 xui, nullis disciplinis libe-
 ralibus animum excolens,
 tantus ætate existens. LV-
 CIA. Scis igitur quid faci-
 endum tibi pntem? Mihi
 quidem tanquam atra bili
 percito, & insipienti, ne di-
 cto audiens esto, nève mens-
 tem adhibeas. sed sine nugari
 me liberè: tu verò, ut qui-
 dem iam facis in præsentia,
 porrò perge viam tuam, atq̃

ad illa quæ initio decreuisti persequi, alacrius contende.
 HER. Atqui tu nullam mihi permittis diligendi copiam:
 tam vehementer & violenter urges, nisi omnium expe-
 rimentum sumpsero. LVCI. Siquidem planè peritum
 esse oportet, ut ne quid interim dicam aliud. Quòd au-
 tem me violentū dicis, videre mihi infontem & inculpabilem

ποιητῶν. αὐτιᾶθα αὐτὸν,
 ἵς' ἂν μὴ ἑτέρος σοι λόγῳ
 συμμαχίας ἀφίλητα τῆς
 βίας, ἥδη ἀνόμενον, ἰδοὺ γί-
 νοι καὶ τὰδε πομπῇ βιασθέν-
 ρα φάιν' ἄρ' ὅτι λόγῳ, σὺ δ'
 ἱκανὸν παρὰς, ἐμίσσας αὖ-
 τιάσῃ. Ερ. τὰ ποῖα; θαυμά-
 ζω γὰρ, εἴ τι ἀρόγητον καταλί-
 παται αὐτῷ. Λυκ. ὃς ἱκανὸν
 ἴναί φησι, τὸ πάντα ἰδῆν καὶ
 ἀνέκλινθαι δι' αὐτῶν, ὡς ἱ-
 χερν ἥδη ἐλπίδα τὸ βέλτερον,
 ἀπ' ἑτι τῇ μίξιον ἰνδῆν.
 Ερμότην ὅτι τὴν. Λυκ. λει-
 πικῆς τιν' ὅτι, ὡ θαυμάσιον, καὶ
 ἐξίτασις παρασπῶς, καὶ νῦν
 ἔξ' ὅτι, καὶ ἁνοίξας ἀπειδὸς
 καὶ ἀδικίας, οἷον καὶ εἴν' τῶν
 περὶ τῶν τηλικούτων δικά-
 σασαν, ἢ μάτῳ ἂν ἅπαν-
 τα ἰωραμένα εἴη. ἀπλο-
 τὶον δὲ φησι καὶ ὡ τοιού-
 τῳ νόμον ἐκ δόξου, καὶ πῶς
 θέμενον ἅπαντα εἰς μίσην,
 ἀρᾶσαι δὲ μέλλοντα, καὶ
 βράς

iuxta poetam incusare, nisi
 dum altera tibi inuenta fue-
 rit oratio pro te faciens,
 nunquam quod iam illatum
 est, aufertur à violentia.
 Ecce his multò etiam vehe-
 mentiora tibi proponeret
 oratio, tu verò illa ommissa
 me fortasse incusares. HER.
 Qualiānam? demior enim
 si quid etiam dum abstrusum
 illi relictum sit. LVC. Pa-
 rum esse ait, neque sufficere
 omnia perspicuisse, illaq; obis-
 ter perlustrasse, ut possis
 iam optimum eligere, ve-
 rum adhuc opus esse te qua-
 piam maxima. HER. Qua
 tandem? LVC. Criticò
 quopiam, ò admirande, ex-
 cussòq; iudicio, menteq; a-
 cuta & solerti, intelligentia
 insuper summa & acri, qua-
 lem esse summopere necessa-
 rium est de rebus tantis ius-
 dicantem. Aut semel ne-
 quicquam uniuersa visa sunt.
 quin etiam permultum tem-

poris huic tribuendum esse confirmat, quod omnibus exa-
 ctè & diligenter executiendis & indagandis sufficiat, omnis
 busq; in medium propositis eligere oportere cunctantem, &

βραδυνόντα, πῶς ἄκεις ἰσὶ σκοποῦντα, μήτε ἡλικίαν ὅν ἔχοντες ἰκάνειν, μήτε σχῆμα ἢ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἀδύνατον, ἀλλὰ κατὰ τὸς Ἀρεοπαγίτας αὐτὸ ποιοῦντα, εἰ ἰρρυκτὶ καὶ σκότῳ δικάζουσιν, ὥς μὴ ἐς τὸς ἔχοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀπρόλητοις. καὶ τότε ἤδη ἔξισαι σοι βιωῆως ἰσομερῶς φιλοσοφῆν. Εἰ μὲν γὰρ τὸν βίον φῆς. ἐκ γὰρ τούτων, ὁ δὲ φῆς ἀνθρώπων βίον ἔξαρκίσαι ἄν, ὥς ἐπὶ πάντων ἡλικίᾳ καὶ ἔκαστον ἀκελεύει ἐπιθεῖν, καὶ ἐπιδόνα ἑρῖναι, καὶ λείναντα ἐλιδῶναι, καὶ ἰσόμορον φιλοσοφῆσαι μόνως καὶ διὰ ὅπως ἐνριθῆναι φῆς τὰ λεγόμενα, ἄλλως δὲ ἔ. Λυκίον. ὁ μὲν γάρ σοι εἶπερ, ὦ Εἰρμότιμ, ὅτι ὁ δὲ τὸτόπῳ ἰκανὸν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκῶν λεληθῆναι ἡμᾶς αὐτὸς, οἱ ὁμοῖοι μὲν τι ἐνρυκνῶναι βίβωσιν, ἐνρύοντες δὲ ἔδιν, ὥσπερ

tardantem: nullo modo autem differentis annos spectandos esse, neque habitum suspiciendum, neque opinionem sapientiae reuereri oportere, sed in morem Ἀρεοπαγίτα^{rum} cuncta esse facienda, quibus mos est nosse & in tenebris cognoscendis causis dare operam, ut non in dicentes, sed in ea quæ dicuntur, defigant oculos. Ad hunc quidem modum tibi eligenti promptum erit philosophari.

HERMOT. Iuxta vitæ rationem tu dicis. ex his enim quæ dixisti, & nullius hominis vitæ satis longa esse potest ut omnia percurrat, & unumquodque non oscitanter perspiciat, perspecta^{que} iudicet, iam^{que} iudicata eligat, deleta^{que} habitet philosophetur. Hac enim sola ratione verum inueniri posse contendis, alioquin nequaquam.

LUCIAN. Vereor ad te dicere, ὦ Hermotime, ne hoc quidem satis esse, verum adhuc mihi videtur nosmetipsos fallere, existimantes aliquid certi & firmi nobis inueniunt esse, cum tamen nihil inuenerimus: quemadmodum

ἔσονται οἱ ἀλιεύοντες, ποτα-
 ρις καθέμενος τὰ δίκτυα, καὶ
 βάρες τιπὸς ἀσθόμηνον, ἀνέλα-
 κτοισιν ἰχθύς παμπόκους γιγ-
 αμβυχάσας ἰληπίζοντες, ἔτα
 ἰπιδάσιν ἡμῶσιν ἀνασπών-
 τος, ἢ ἰδὲ τις ἀναφάνεται
 αὐτοῖς, ἢ ἡράμιον ψάμμω
 σισαγμύρον. σκόπη, μὴ καὶ
 ἡμῖς τι τοῦτο ἀντισπάκα-
 μιν. Εἰμ. ἢ μανθάνω τί σοι
 τὰ δίκτυα ταῦτα βέλονται ἀ-
 τεχνῶς γάρ με πειράσας
 αὐτοῖς. Λυκίν. ἰκοῦμαι πα-
 ρῶ διηκδιῶμαι. σὺν θεῷ γὰρ
 οἶδαν ἡμεῖς, ἢ καὶ τις ἄλλος.
 ἰγὼ γὰρ, ἡ ἄρ' ἴφ' ἀπαντας ἰλα-
 θωμεν περὶ ὧσιν, καὶ τοῦτο
 ἰργασώμεθα ποτὶ, ἔδωκεν ἔδω-
 κέ τοι ἄλλον ἰσθῶσαι νομίζω, ἢ
 τις ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ σῆμα
 κος, ἢ πάντων ὁμοίως ἀγνο-
 οῦσι. Εἰμὸς. τί φῆς; ἔδω-
 κέ τωρ τις πάντως ἔχει;

Λυ.

si quis etiam alius. Etenim ego, etsi ad vniuersos ven-
 nerimus experimenti sumendi gratia, & illud aliquando
 fecerimus, nondum tamen planum & certum esse existis-
 mo. penes quem illorum, illud quod quaerimus, delitescat.
 Possibile enim est, ut eius omnes in totum ignari sint.
 H E R. Quid ais: an opinaris penes nullum illorum esse?

Lyc.

admodum hoc ipsum non
 raro esse venire solet pesca-
 toribus, qui cum in capti-
 ram retia eiecerint, & ali-
 quid graue ac ponderosum
 senserint, attrahunt rete,
 sperantes piscium copio-
 sam multitudinem conclu-
 sam esse. demde postquam
 attrahendo nimium delas-
 sati fuerint, aut ingens la-
 pis aut vas aliquod arena
 repletum, prater spem illis
 apparet. Proinde etiam at-
 que etiam tibi consideran-
 dum est, ne et nos tale quip-
 iam subtraxerimus. H E R-
 M O T I M. Non intelligo
 quid sibi ista velint retia,
 planè tamen hisdem me ir-
 retitū inuoluis.

L V C I A N.

Proinde ego te rursus ex-

tricare conabor. Neque en-

im mihi dubium est pe-

ritia natandi te praecllere,

ὡς ἴσως ἂν ἀρκούντο σοι,
 ὅτι μὲν πο, ἵς ἂν ἀδικοῦ
 ἔσῃ, ἢ τι τότῳ δύνῃ, ὃν
 οὐδὲν ἰχθύνειν, Ερμώτ. ἰδὲ
 ποτὶ ἄρα, ἵς ὃν οὐ φῆς, ὑρῆς
 ὅρῳ, ἰδὲ φιλοσοφῆσαι μὲν,
 ἀλλὰ δὲ καὶ ἡμᾶς ἰδιότῳ
 τινὲ βίον ἴδῃ, ἀπείκοντες
 τῷ φιλοσοφῶν. Λυκ. τῷ
 συμβαίνει, ἵς ὃν φῆς, ἀεὶ
 δὲ καὶ ἡμᾶς ἴδῃ φιλοσοφῆσαι,
 καὶ ἀνιχνύοντες ἀνθρώπων
 ὄντων ἀξιοῖς ἵδῃ τὸν φιλοσο-
 φῆσαι μέλλοντα, ἰδέσθαι
 πῶς τὸν φιλοσοφῶν τῷ αἰε-
 τῷ, ἢ δὲ αἰετῶν ὅτι ἰδὲ
 καὶ μόνως ἀκείβητος ἂν γινώσκῃ,
 ἀλλὰ πάσης φιλοσοφίας χω-
 ρίσαντες, ἰδοίμεθα τῷ αἰ-
 ετῷ ὅτι ἴδῃ. ἔτα νομίζου-
 ντες ἵδῃ αἰετῶν, ὅπως
 ἴδῃ ἡμᾶς ἰκανὸς δύνῃ, ἵδῃ
 ἵδῃ, ἀπὸ μὲν τὸ
 πρῶτον αἰετῶν ὅτι ἴδῃ,
 ὅτι ἵδῃ βίον. τῷ ὅτι ἴδῃ

Et fortasse responderem
 tibi, nunquam hoc fore, sed
 ad incertum fuerit; nam
 quidam illorum
 de quibus illi verba faciunt
 HER. Proinde nusquam
 ut tu contendis, philoso-
 phia dabitur operam: sed
 necessarium omnino
 video, ea abdicate prae-
 tam quandam vitam
 vulgo nos agere. LVC. Et
 lud quidem accidit quod
 eis, philosophari promptum
 non esse, est ei qui quidem
 homo sit, inevitabile. Tunc
 enim, ut is qui philosophari
 operam daturus sit, statim
 initio optimam quam dele-
 gat. Ipsius autem delectationis
 habendi ratio in hoc solo ac-
 curate tibi videtur consisti-
 re, si tota philosophia per-
 strata eligamus quam ven-
 tissimam. Deinde numerum
 quoque annorum computan-
 do, quantus unicuique per-
 scrutanda satis est, longe

et excidisti omni spe frustratus, ipsum negocium producentem
 atque reciens in aliud seculum, ita ut ipsa veritas uniuscuiusque
 vitae vltra praestitutum tempus vix deprehendi queat.

Postremo

ἀλλὰ τοὺς αὐτοὺς ἐκ ἀνθρώπων
ἀποφάναι, ἀλλήλων ἄν
ἀλλήλων, ἅτι ὑπάρχει πρὸς τῶν
ἐπισκοπεύοντων πάλαι τὰ κρι-
τέα, ἅτι ἐπὶ μὲν οὐ ἴσως ἔρ-
μῶτιμι δυνάμει ἂν ἱπομῶ-
ναι, ὅτι ἀπὸ τῶν ὅτι ὑπάρχει
πρὸς αὐτῶν; ἰσὼ μὲν ἐκ ἂν
ἐμῶσαιμι. καὶ ὅτι πόσα ἄλ-
λα παρ' ἄλλων ἰκάνῃ σοι, ἰσ-
τάσας μακρὰς καὶ αὐτὰ διό-
μυρα; ἔρ. τὰ ποῖται Λυκ. ἐκ
ἀκούας τῶν Στωϊκῶν καὶ Ἐπι-
κουρείων καὶ Πλατωνικῶν ἂν
φασκεύων, τὸς μὲν ἡλικίᾳ
τῶν λόγους ἰκάνους, τὸς δὲ μὲν,
καὶ ὅτι τὰ καὶ ἄλλα πάντ' αὖ
ἰστοίους ὄντας; Ἐρμῶτ. ἀ.
καθ' ἡ ταῦτα. Λυκ. τὸ ὅτι
ἡλικίᾳ τὸς ἡλικίους, καὶ
ἡλικίᾳ ἀπὸ τῶν ἐκ ἡ-
λικίᾳ μὲν, φασκεύων δὲ
ὅτι σοι δοκεῖ πάντ' ἰσχυρῶς
ἂν; Ἐρμῶτ. καὶ μάλιστα. Λυκ.
ἀκούσας ὅτι πάντ' αὖ μάλιστα
Στωϊκῶν καὶ ἄλλων ἡλικίᾳ,

Postremo ne has quidem ut
ambiguum unquam per-
pendisti, cum incertum esse
dicas, num à philosophis
iam olim inuenta sit veri-
tas, nec ne. Caterum tu,
Hermotime, possesne iure-
iurando interposito confir-
mare ab illis inuentam esse?
Ego quidem nequaquam
iurare velim. Non illiben-
ter verò et alia multa ta-
cens pratergredior, quæ
et ipsa indagatione non im-
diligenti discutienda fo-
rent. HERMO. Qua-
lianam sunt illa? LVCIA.
Nonne audis Stoicos aut
Epicureos, aut Platonicos
dicentes esse partim qui-
dem qui teneant omnium re-
rum rationes: partim ve-
rò illarum prorsus esse ru-
des et imperitos, ex quibus
permulti sunt fide longè
spectatissima? HERMO.
Vera sunt hæc. LVC. Y Pro-

inde discernere peritos ab imperitis, semet tamen peritos
peripentibus, nonne res tibi videtur plena laboris et ne-
gocii? HERMOT. Ita profectò. LVCIAN. Opor-
tet, utique te, si volueris Stoicorum optimum cognoscere,
tametsi

καὶ ἄποτι διαύτῳ τινὰ δύν
 αμιρ καὶ τυχὼ ποιεῖσάν.
 οὐ, ἥς ἐπὶ τῷ ἐξίτασιμ
 τῶν λιγυρῶν, ἃ δὲ μὴ, ἐν
 ἴσθι, ὡς ἐδὲ καλύσσει τῆς
 ῥινὸς ἐκκλῶσιν ὑφ' ἐκείνων, ἃ
 θαρρῶ προδανθῆντι ἀκολου-
 θῆν, ὥσπερ τὰ πρόβατα.
 μάλλον δὲ τῷ ἐπιτραπέσιῳ ὁ
 δατιοικῶς ἐσθι, ἐφ' ὃ, τι ἄμ
 μίρ οὐ ἐκλύσθι σὶ τις, ἄκρω
 τῷ δακτύλῳ ἀγόμεν, ἢ καὶ
 ἐν Δία καλὰ μὲν τινί, ἐφ' ὅ-
 χθι παρὰ ποταμῷα πικρὸς
 τι, καὶ πρὸς πᾶν τὸ πνύον
 καμψομένον, καὶ μικρά-
 τις αὐτὰ διαφύσσει, διασα-
 λῶσθι αὐτόν. ὡς ἄντι τινὰ
 ἔνθα διδάσκαλον, ὡς ἀπὸ
 δάξινως πῖα, καὶ τῶν ἀμ-
 εισοδητομένων διακρίσινως,
 τυχὼ τινὰ ἀδῶς, διδάξαι
 σι, πᾶσθι δηλαδὴ πράγμασ
 τα ἔχων· αὐτίκα γάρ σοι
 τὸ βέλτιστον φανήται, καὶ τὰς
 λεγόμεναι παλαιοὶ τῷ ἀπὸ δακτύ-
 λου

Hanc inquam facultatem
 et artem consequutus con-
 ferre te potes ad supradi-
 ctorum perpensionem : sin
 minus, planè tibi persua-
 sum esto, nihil obstaculo
 esse quò minus ab unoquo-
 quenare (quod aiunt) tra-
 haris, aut praelatum et flo-
 rescentem oliuæ ramum te
 sequi, permde ut oues. Ma-
 gis autem aquæ, cuius in-
 mensa usus est, assimila-
 re: in quamcunque enim par-
 tem te quispiam traxerit
 summo digito, ducêris. aut
 per Iouem arundini cui-
 piam fluuiali iuxta litus e-
 nata ad quemcunque sta-
 tum semet flectenti: et si
 tenuis et permodica qua-
 piam aura flauerit, illam
 illicò commouere solet.
 Non secus tecum quoque a-
 getur, præceptorè quopiam
 inuenio : qui si de demon-
 strationibus et rebus du-
 bîs discernendis alicuius
 artis gnarus te docuerit, cessabis haud dubiè temetipsum
 onerare negotiis. Siquidem aucturum quod optimum est tibi
 comparebis, ipsaq; veritas arte illa compendiaria et demon-
 stratiua

καὶ ταύτη τέχνη, καὶ τὸ ψῦ-
 δ' ἐλεγχέσθαι, καὶ οὐ βε-
 βαιώς ἐλόμφει, καὶ λείνας,
 φιλοσοφίας, καὶ τὴν πρὸς
 θεῶν ὀδωμονίαν ἐτησάμε-
 ν' βιώσῃ μετ' αὐτῆς, ἀπαν-
 τα συνέδδω ἔχωρ τὰ ἀγα-
 θά. Εἰ μὲν γὰρ, ὦ Λυκίε, πα-
 ραπολὺ γὰρ ταύτ' ἀμείνω, καὶ
 ἐλπίδι δ' ὁ μικρὰς ἐχόμενα λή-
 γας, καὶ ἡγηγί, ὡς εἰοικέν,
 ἡμῖν ἀνὴρ τις ὁρίσθ' ὁφείτω,
 εἰκοὺς τε σφακετικούς ποίη-
 σων ἡμᾶς, καὶ τὸ μέγιστον, ἀ-
 ποδευκίως, ὡς τὰ γὰρ μετὰ
 ταῦτα ῥάδια ἤδη καὶ ἀπράγ-
 μονα, καὶ ὁ πομπῆς σφακετῆς
 ἀνόμενα, καὶ ἔργον ἤδη χάειν
 οἰδᾶμαι, ἐξουρόντι σωτομόρ-
 τινὰ ταῦτ' ἡμῖν, καὶ αἰείσω
 ὁδόν. Λυκ. καὶ μὲν ὁδὸν
 χάειν ἂν μοι εἰδείης ἀκότως·
 ὁδὸν γάρ τοι ἐξουρικῶς ἔδασ-
 ξα,

stratiua eruetur, neque non
 mendacium deprehensum
 redarguetur: tuque iam cer-
 to & constanti iudicio de-
 lectu habito philosophiae
 perdiscenda nauabis operam,
 atque ter exoptatam felicita-
 tem consequutus, conuer-
 sationem cum illa sociabis
 iucundissimam, vniuersis bo-
 nis in totam semel fruens,
 & abundans. HERM. Eus-
 ge, ὦ Luciane, quando iam
 praestantiora, & spem non
 mediocrem ostendertia, quam
 dudum dixisti? Estque nobis
 omnino, ut par esse videtur,
 eiusmodi vir quispiam stus-
 diosè conquirendus, cuius
 opera earum rerum cogni-
 tionem & iudicium nobis
 paremus, & quod maximum
 est, infallibilem demonstra-
 tionem. Hoc pacto confido
 fore, cetera deinceps cōpre-

hesu facilia, nec nimium operosa aut laboriosa futura, quae
 non multum sint requisitura exercitiū. Atque ego quidem ma-
 gnas tibi iam habeo gratias, propterea quod nobis tandem
 compendiarium quandam & optimam viā inueneris. LVC.
 Atqui iure optimo nulla mihi abs te habenda sunt gratiae. ne-
 que enim quicquam meo labore inuentum tibi demonstraui,

quo

φα ὡς ἱγυτίρω σι ποιῶ·
 σα τῆς ἐλπίδος· τὸ δὲ πο-
 λὺ πορρώτερον γιγόνανθ', ἢ
 πρότερον ἡμῶν. καὶ κατὰ τὸς
 παροισαζόμενους, πυνθὰ
 μοχθήσαντες, ὁμοίως ἐσμεν.
 ΕΡΜ. πῶς τοῦτο φής; πάν-
 γάρ τι λυπηρόν τι καὶ δύσκολον
 πῖρ ἤρ' ἔστικας. ΛΥΚ. ὅτι, ὡς
 τῶρι, καὶ ἐν ῥωμῶν ἐπισχύν-
 ῃσιν, οὐκ ἔστιν αὖτε ἀπόδρα-
 ξιν, καὶ ἄπορον διδάξην, ἐκ
 αὐτίκα, οἶμαι, πεισθόμεν ὡ-
 τῶ, ἀλλὰ τινὰ ζητήσομεν τὸν
 ἑρῖνον διωάμενον, εἰ ἀληθὴς
 ὁ ἀνὴρ λέγει· καὶ τὸ του ὄν-
 τοῦ πορίσομεν, ἀδύνητον ἔμην,
 εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗτος οἶδε
 ἀγχιγνώσκων τὸν ὁρθῶς λέ-
 γοντα, ἢ μή· καὶ ἐπ' αὐτῷ ἄν-
 θις τὸτον ἄλλου ἐπιγνώμων
 οὐκ οἶμαι, ἀλλ' ἡμῶς γὰρ πό-
 θον ἂν ἀδείημεν ἀρεκίαν
 τὸν αἵμα κείνην διωάμενον·
 ὁρᾷς

quo spem tibi firmiorem, aut
 ei te viciniorē fecissim:
 sed multo magis ab omni
 spe remoti exidimus, quā
 antē fueramus. Ac pro-
 fus iuxta vulgō iactatum
 proucrbium nobiscum agi-
 tur: Cū multū labora-
 uerimus, in eodem loco su-
 mus. HERM. Quorsum in-
 stituc, Luciane? Vidēre quid
 dam supra modum triste
 & admirandum dicere. LVC.
 Quoniam, ὦ amice, tametsi
 si inuentus nobis fuerit is,
 qui polliceatur se quandam
 scire demonstrationem cer-
 tam & infallibilem, seque do-
 cturum alium: non statim
 propterea, ut opinor, illi
 fidem habebimus, sed alium
 aliquē quærere conabimur,
 qui iudicio exactē habito dis-
 cernere valeat, num vir ille
 vera polliceatur. Iam ubi e-

tiam illum ex sententia nacti erimus, nihilo secus tamē etiam-
 dum incerti erimus, num ille quem ad cognoscendum adsci-
 uimus, probē cognoscere possit rectē iudicantem, necne, & sic
 iterum deinceps ad priorem alio ad cognoscendum appposito
 nobis opus erit: nos enim vndēnam tanta præditi intelligētia,
 sciremus discernere eum, qui optimorū iudiciū habere possit?

ὁρᾷς ὅποι τοῦτο ἀρτείνῃται,
 καὶ ὡς ἀπείραυτον γίγνεται,
 εὐνοῖ ποτε, καὶ καταληφθεῖ-
 ναι μὴ δυνάμενον. ἰπὰ καὶ
 τὰς ἀρδέξας αὐτὰς, ὅποσας
 οἶόν τι ἐνείκαμ, ἀμφισβη-
 τουμένης ὅψα, καὶ μηδὲν ἐ-
 χέσας βίβασον· ἃ τοιῶν πλε-
 σαι αὐτῶν, δι' ἃ μὲν ἀμφισ-
 βηλουμένων πάθων ἡμᾶς
 βιάσονται ἀδύναται, αἱ δὲ τῶς
 πάντων προδύλοισι τὰ ἀφανέ-
 στα διωάπλουςαι, ἔθελον αὐτοῖς
 λειονομῶντα, ἀρδέξας αὐ-
 τῶν εἶναι φάσκουσιν, ὥσπερ
 ἂν τις οἶοντο ἀρδέξαν εἶναι
 θεοῦς, διότι βωμὶ αὐτῶν
 ὄντω φαίνονται. ὥς, ὃ Ερ-
 μότιμν, οὐκ οἶδ' ὥπως, λα-
 θάπερ οἱ ἐν λυκάῳ θείοντες,
 ἐπὶ πλὴν αὐτῶν ἀρχὴν καὶ ἀρ-
 εῖαν ἐπανηλθύνθαι. Ερ. οἶά
 μιν ἀγασσάμεν, ὃ Λυκῖνι, ἀνθρώ-
 πους μοι τ' ἠθεσσεῖν ἀρφή-
 ντας; καὶ ὡς ἰοικέιν, ἀρλεῖται
 μοι

Videsne quousque protendas
 tur, & quā immensum fiat,
 anxio & suspenso animo esse
 se cum, qui comprehendere
 re nequeat? Quandoquidem
 ipsas quoque demonstratio-
 nes, qualescunq; tandem in-
 ueneris, dubias & incertas
 esse comperies, nihil habentes
 in se firmitudinis. Plurima
 igitur ex ipsis per alias
 non minùs dubias ad persua-
 dendum nos certae esse per
 vim adiguntur. Aliae autem
 rebus omnium confissu ma-
 nifestis obscurissima coniun-
 gentes, & ne tantillum qui-
 dem cum illis participantia,
 illorum tamen demonstra-
 tiones esse perhibentur: ve-
 luti si quis contendere, ita
 demonstrari posse Deos esse,
 quòd in illorum cultum &
 honorem ara passim cōstru-
 ctæ cernerentur. Proinde, ὁ

Hermotime, nescio quonam
 modo, quemadmodum ij, qui in curriculo currunt, ad ipsius
 initij carceres, & omniū rerū desperationē deuenimus. HER.
 Quā insigni me afficis iniuria; Luciane, cum & pro thesau-
 ro non nisi carbones mihi exhibeas? X Et quemodum veri-
 simile esse videtur, tot anni quos studijs philosophiæ impēdi,
 mihi

μοι τὰ βραῦτα ἔτη, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία ὁ πολὺς. Λυκ. ἀπὸ ὧ
Ερμότιμι, πολὺ ἡλασθὲν ἀ-
νιάσει, ὡς ἔγνωσας ὅτι ὁ μό-
νος ἔστι μὴ εἶναι τῶν ἡλιθίων
τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντων,
ὡς ἐπὶ ἡμῶν, περὶ οὗτοι ἐκί-
ασι μᾶλλον οἱ φιλοσοφοῦντες.
ἢ τίς ἄρα δύνασθαι ἐκείνων
ἀπάντων χωρῆσαι, ὡς ἔφω-
θεν ἀδυνάτως καὶ αὐτὸς λή-
γας εἶναι. νυνὶ δὲ ὁμοίῳ μοι
δοκῆς ποιεῖν, ὥσπερ ἂν τις θα-
λῆς, καὶ ἀτιμῶτο τὴν τύχην,
ὅτι μὴ δύνασθαι ἀνελθεῖν ἐς τὸ
ἐρανον, ἢ ὅτι μὴ βύβηται πο-
δὺς αὐτὴν τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Σι-
κελίας ἐς Κύπρον ἀναδύσει.
Ταῦτα, ἢ ὅτι μὴ ἀρθεὶς πλωδὲς αὐ-
θιμὲρ ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ὡς
ἰσθῆς τιλῆ. τὸ δ' αἰτίον τὸ λυ-
πνόν, ὅτι ἡλπίει, οἶμαι, ἢ ὅτι
ποτὶ ἰδὼν τοιοῦτον, ἢ αὐτὸς
αὐτῷ ἀναπλάσας, ἐπὶ τὴν πο-
ρεὴν ἵκνται.

mibi planè sine fructu per-
rièrè: insuper etiam labor
ille & sudor immodicus ne-
quicquam exhaustus est.
LVC. Sedenim, ô Hermo-
time, multò minùs animo
perturbato discruciaberis, si
cogitaueris te non solum
rerum speratarum desides-
rio falli & frustrari, ve-
rùm omnes, ut habet pros-
perbum, de asini umbra di-
gladiantur philosophi. Aut,
potèstne: quispiam per hæc
omnia, quæ dixi, vagari &
discurrere: quod quidem
nullo modo fieri posse iam
ante ipse confessus es. Nunc
autem non absimile quid-
dam mihi videre facere, quid
si quis profundendo lachry-
mas fortunam culparet,
quòd illi in cælum non licen-
ret conscendere, aut quòd
non permde ut monstra na-
tantia mare ingressus à Si-

cilia natanda apud Cyprum emergeret, aut quòd non in sub-
lime sublatus remigio alarum, vno die è Græcia ad Indos
vsque extremis peruolaret. Causa autem eius tristitiæ ea est,
quòd sperauerit, ut opinor, aut visum aliquando somnium
eiusmodi, aut rem à seipso ita sibi confictam, cum parum

ἰζητάσας ἢ ἰφικτὰ ὄχεται,
 καὶ λατὰ τῶν ἀνθρώπων φύ-
 σιν. καὶ δὲ καὶ σὶ, ὦ ἰτα-
 ρε, πομπὰ καὶ θαυμαρὰ ὁ-
 κροπολῶντα νύξας ὁ λέ-
 γεται, ἀπὸ τῶν ὑπνου ἱκθό-
 ρων ἰποίκουσιν, ἔτα ὀργίζῃ αὐ-
 τῷ, ἔτι μάλιστα τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἀνοίγων. καὶ τὸν ὑπνον ὁ ῥα
 εἰως ἀπρὸς ὅμῃ, ὅφ' ἰδο-
 νῆς, ὥν ἰόρας. πᾶσχοι σὶ
 αὐτὸ καὶ οἱ τῶν λεγόντων μακ-
 εῖαν ἰαυτοῖς ἀναπλάττουσιν,
 ἥν μεταξὺ πλουτοῦσιν αὐ-
 τοῖς, καὶ θυσιαῖς ἀνορύσσ-
 ον, καὶ βασιλεύουσι, καὶ τὰ λ-
 οῦ ἀνδραμονῶσιν οἷα πομπὰ
 ἢ θεοὶ ἐκείνῃ ῥαδιουργεῖ, ἢ ὑ-
 γὴν μεγαλόδωρον ὅσα, καὶ πρὸς
 ἑὸν ἀντιλήχουσα, καὶ πᾶσι
 εἰλη τις ἡνέσθαι, καὶ ἡ ἡσ-
 σιᾶν τὸ μέγεθος, καὶ ὁ ῥα
 ὅλα χηρὰ ἐνείσκαρ. ἥν δὲ
 πῶς τὰ ταῦτα ἰννοῦσιν αὐτοῖς, ὁ
 πᾶσι προσελθὼν, ἱερῆται τι

sub iniitium expenderit, num-
 ea in optatis habuerit, quæ
 consequi poterat, neque es-
 sent præter hominis natu-
 ram. Præcipuè verò te, ὦ
 amice, multa & admiranda
 versantem in somnijs,
 cum pupugisset ratio, è som-
 no te exilire fecit: deinde in
 illam commotus excandui-
 sti, vixdum aperiens oculos,
 somnumque non facile
 discutiens præ voluptate eo-
 rum, quæ vidisti. Patiun-
 tur idem tecum persæp-
 ti, qui inanem quandam volu-
 ptatem & euanidam sibi cō-
 fingunt, cum interea sibi vis
 dentur ampliter esse num-
 mati, effodientes thesauros,
 regnantes & dominantes,
 breuiter, quantum ad om-
 nia alia attinet, felicem vi-
 tam agentes: & qualia per-
 quam multa Dea illa sine
 negotio operatur, nempe

magnificum, nulli rei quamlibet absurda contradicens, adeo
 ut si quis alatus fieri concupiscat, aut Colossæ mole esse cō-
 spicius, aut optet montes prorsus aureos inuenire. Quod si
 igitur hac ab illis in animo versantibus puer accedens postu-
 laret

ἢ ἀναγκάωμ, οἶον, ὅθεν ἄρ-
 τες ἀνητίον, ἢ ὅ, τι ἢ, φατίον
 πῶς τὸ μὲν ἀπαιτῶν τὰ νοίκιον,
 ἐκ πολλῆς πεινιμύνης, ἔτῳ
 ἀγανακτῶσιν, ὡς ἂν τῷ ῥομί-
 νῳ καὶ παρρησιάζωνται. Ὁ ἀφαι-
 ριστὴς ἄπαντα ἐκείνα τὰ
 γὰρ ἀνὰ ὁλίγη δέουσι τῶν ῥί-
 να τῶν παιδῶν ἀπαραγῆν, ἀλ-
 λὰ σὺ, ὦ Φιλότῃς, μὴ πάθῃς
 αὐτὸ πῶς ἐμὲ, ἢ σὺ θεσπῶν
 ἀνορύσσοντα, καὶ πτόμαρον,
 καὶ τινὰς ἐννοίας ἀπρηνῆς
 ἐννοῦντα, καὶ τινὰς ἐλπίδας
 ἀνελκῶν ἐλπίσσοντα, τί-
 λῃ ὦρ, οὐ πεινῶν δὲ
 πάντες ὧν βίου, ὅνερθε ἔ-
 σθαι μὴ ἴσως, ἀτὰρ ἐνέρω γι-
 σκόμενα, δεινὰ ἐνταῦθα δὲ, ἀ-
 ξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγ-
 καίων, καὶ ὅ σὺ παραπέμψῃς
 τὸ λοιπὸν τῷ βίῳ τὰ λοιπὰ ταῦ-
 τα φρονῶντα. ἀπὸ, ὅ γινώ-
 σκῃς

tibi existens, non patiar, aut permittam per omnem vitam
 nequicquam somnio iucundo fortasse illo & dulci, & somnio
 tamen congregientem oblectari, cum vehementer cupiam te
 regressum ad sanitatem agere quiddam, quod magis ex usu
 tuo esset, cumque te emitte cogisem, ut reliquum ætatis
 quod superest, ad communes cum alijs vitæ actiones sapientius
 institutum componeres. Nam quod hactenus fecisti, & nunc

laret aliquid rerum necessa-
 riarum, videlicet unde panis
 esse cōmendus, aut quidnam
 responsi dandum sit pro lo-
 calis adibus pensionem fla-
 gitanti, qui multo iam tem-
 pore expectasset, addō in-
 flammantur iracundia, ac si
 ab interrogante & odiosè
 interurbante omnibus illis
 bonis vel cum pulvisculo
 sint exui atq; dispoliati, ac
 propemodum pueri interpel-
 lantis nasum solent mordi-
 cū abripere. Veruntamen, ὁ
 amice, ne hūc admodum ve-
 lis quoque erga me animatus
 esse, si te thesauros effodien-
 tem, & volentem, cogita-
 tionesq; quaspiam naturæ no-
 stræ non consentaneas ani-
 mo concipientem, eaq; spe-
 rantem, quæ nullo modo te
 consequi posse video, amicus

καὶ ἱερῶσι, τοῦτο δὲ ὡς γὰρ μοι
 ἐκείνων φάνηται, τὸ τὸν δι-
 γαστὰ ἐκείνων περὶ τὸ γινώ-
 σκειν, ἐπὶ αὐτῶν ἐπιστάμεν τὸ πρῶ-
 τόν, ὅτι ἀληθὴς ἡ διδασκαλία.
 θαυμάσιον. ἄς τοῦτο γὰρ ἴω-
 ρᾶτε μόνον, καὶ ὅτι τοῦτο ἄλλο
 καὶ ἡμᾶς τῆς ῥήσεως, ἐπὶ αὐτῶν
 ἀπαξ τὴν πρῶτην λαβὴν ἐ-
 νελόκαται αὐτῶν, καὶ ἔτι ἐν
 τῇ τῇ ἀγαπητῇ, διὲς
 ἔτι ἐν αὐτῇ οὐδὲν. ῥᾶσθαι
 γὰρ οἶμαι μὴ τὰ ταῦτα,
 καὶ οὐδὲς ὑμῶν ἐτι ἐπιστρέ-
 φόμεν. ἄς τὴν ἡσυχίαν, ἐν
 ἡσυχίᾳ ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἂν
 μὴ ἐλαθὴ καὶ τὴν οὐκ ἐχρῆ-
 σαι αὐτῶν, ἀπὸ ἡκολούθη-
 τοις τῶν προωδονότων ἐν
 ἡσυχίᾳ, καθάπερ τὰ πρόβατα
 πρὸς τὸν αὐτῶν ἐχούμενον,
 διὸν ἐπὶ τῇ αὐτῇ, καὶ κα-
 τὰ τὴν ἀρχὴν, ὡς οὐκ ἐκεί-
 νων ἀπὸ αὐτῶν. ὁ δὲ
 φημι, σαφὲς ῥορὸν ἂν μάθοις,
 ἡ

desiderio inflammati sunt,
 illud erat, veluti mihi con-
 iecturam facienti res ap-
 paret, quod is qui de mus-
 liere memorabat, postea-
 quam statim initio narra-
 tionis creditus est vera di-
 xisse, priori orationi non
 aliena aut dissimilia indu-
 xisse videretur. In hoc enim
 solum attenti estis, & per
 hoc nare vos trahit, postea-
 quam semel illi sub initium
 ansam suppeditastis, vos-
 que ad dilectam perduxit,
 per eam quam prædicebat
 rectam viam. Nulla enim
 difficultate conficiuntur &
 reliqua, ut ego quidem opis-
 nor, neque quisquam ex vo-
 bis iuxta ingressum conuersus
 equirebat num verus
 sit, & an obliuione seu erro-
 re ductus eam viam ingres-
 sus esset, quam deuitare os
 portebat. Verum ille eorum
 qui præcesserunt sequendo

insistit vestigijs, veluti oves præcedentem pastorem aut arie-
 tem consequuntur, cum equum fuerat statim in ingressu per-
 pendere numquid in eam viam diuertendum fuerat. Illud autē
 quod dicturus sum, manifestius fortasse & facilius intelliges,

ὡς τι τοιοῦτον ὁμοίον πει-
ραθεῖσθαι αὐτῷ. λέγουσι
γάρ τινες τῶν μεγαλολό-
μων τούτων ποιητῶν, ὡς γί-
νωσκὶ ποτὶ τρικίφαλον, καὶ
ἑξάχαρα ἄνθρωπον, ὅν τὸ
πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως
ἐπλήξῃ, καὶ ἑξιστασας εἰ δι-
στατὸν, ἀλλὰ πεισώσας, ὡθὺς
ἐκπολεύσας ἄν ἱπᾶροι καὶ τὰ
λοιπὰ, ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς ὁ
αὐτὸς ἔχῃ ἑξ, καὶ ὦτα ἑξ,
καὶ φωνὰς τρεῖς ἅμα ἡφιδ,
καὶ ἡδὴ δὴ πρῶν σομάτων,
καὶ δακτύλους τριάκοντα ἑξ
ἑξ, οὐχ ὥσπερ ἑκαστὸν ἡμῶν
δικὰ ἐν ἀμφοτέρω χειρὶ
καὶ ἀπολεμῆν δίοι, αὐτῆς
τρεῖς χεῖρες, ἑκάστη πέντε καὶ
ἑξ ἑξ ἑξ ἑξ ἑξ, αὐτῆς
τρεῖς δὲ, καὶ μὴ πέντε καὶ
ἑξ ἑξ, καὶ λόγους ἡφιδ, καὶ
τῶν ἑξ ἑξ ἑξ ἑξ. καὶ τίς ἑξ
καὶ ἄν ἀπισήσῃ ταῦτα λέγον.

τι

quoties illi belligerandum erat, tres manus tenebat : una-
quæque aut peltam, aut parmam Persicam, aut clypeum:
tres autem aliae, illa quidem securim ancipitem ferebat,
altera hastam vibrabat, tertia gladio utens depugnabat.
Quisnam hæc illi affirmanti fidem habere dedignas-
bitur?

si tale quiddam non absti-
mle priori perspexeris.

Quod si enim quispiam
ex poetis Herculeæ audaciæ
nihil non affirmare auden-
tibus, diceret olim fuisse
tricipitem quendam, et se-
nis manibus instructum ho-
minem : iam si statim iniid-
ista non grauatim credenda
susceperis, neque habitara-
tione discusseris, num fidei
consentanea dixerit, sed
nihil cunctatus constanter
credis ita se habere : pari
ratione et reliqua inferes,
videlicet quod etiam senos
habuerit oculos, neque non
senas auriculas, præterea
quod tres voces semel pa-
riter emisit, quodque per
tria ora cibum sumpserit,
quod triginta digitos ha-
buerit, non quemadmodum
qui que nostrum, decem in
utrisque manibus. Tum

ἢ αὐτῶ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρ-
 γῇ, ὡς ἐκ τῶν ὁμῶν οὐ-
 παρ ἄπρ διὰ τῆς, καὶ ὁ συ-
 γωρητὰς οὕτως ἔχει. καὶ δὲ
 ἀπαξ ἐκείνα ἀπὸς, ἐπὶ τῇ τὰ
 λοιπὰ, καὶ οὐ ποτε σῶνται,
 καὶ τὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔ-
 τι ῥάδιον, ἐπεὶ τῇ ἀκόλουθα
 καὶ ὁμοία ἐστὶ τῇ συγγο-
 ρῇ ἀρχῇ, ἄπρ καὶ ὑμῶν
 πᾶσι. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῆς
 τῆς καὶ προθυμίας, οὐκ ἔστι
 τάσαν/ον τὰ κατὰ τὴν ἑσο-
 δον ἐκείνῃ, ὅπως ἐμὴν ἔχει,
 προχωρεῖ. ἐπὶ τῆς ἀκολου-
 θίας ἐκδόμιοι, οὐκ ἐννοῶν-
 τῶν, ἢ πᾶσι γινώσκῃ ἀκόλου-
 θῶν τι αὐτῶ, καὶ ψεύδῃ ὁρ-
 οῖον ἢ τις λέγει τὰ δις πᾶσι
 τι, ἐπὶ ἔναι, καὶ οὐ πᾶσι
 σῶν αὐτῶ, μὴ ἀριθμῶν ἐς
 πᾶσι τοῦ ἐπὶ τῇ διὰ τῇ, ὅ-
 τι καὶ τῇ τῇ πᾶσι, τῇ
 παρὰ τῇ τῇ πᾶσι ἐστὶ,
 καὶ μῆτις ἄρ ὅτι ἐκείνῃ,

οἷα

quod priori videtur consentaneum, etiam falsum esse possit,
 velut si quis diceret bis quinque septem esse : & tu illi fide
 habita persuasus, apud te non numerares, haud dubie consi-
 mili quoque ratione inferet, ter quinque esse quatuordecim,
 quod quidem faciet quousque libuerit, aut sibi visum fuerit:
 qualia

bitur ? valde enim hæc om-
 nia principio sunt similia &
 consentanea, de quo statim
 sub initium considerandum
 fuerat, num ista omnia circa
 cōtradictionem suscipienda
 & concedenda erant, ita se
 constanter & pro certo has
 bere. Porro autem si semel
 illa concesseris, etiam cæte-
 ra consequuntur. Nec iam
 facile est illi fidem denegare,
 posteaquam ista à princi-
 pio prius concessio nō discre-
 pant, sed planè cum illo con-
 ueniant, cuiusmodi & vos
 partimini. Siquidem præ ma-
 gnitudine amoris & alacrit-
 atis, non expèdentes ea quæ
 circa quicquid ingressum vobis
 obijciuntur, quo pacto cum
 eis se habent, subinde porro
 progredimini, rerum confes-
 quentia ductu protracti, pa-
 rum aut nunquam in deli-
 berationem sumentes, num

οἷα καὶ ἡ θαυμαστὴ γεωμετρία
 ποιεῖ. καὶ κενὴ γὰρ τὸς ἰν ἀρ-
 χῇ ἀπόκοτὰ τινὰ αὐτὰματα
 αὐτὴσασα, καὶ συγχωρηθῆναι
 αὐτῇ ἀξίωσασα, ὅτε συστῆναι
 ἀλλοτρίων, σημεῖα τινὰ ἀμ-
 ρῇ, καὶ γραμμάς ἀπλάτῃς,
 καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ σαθροῖς
 τοῖς θεμελίοις τοῖς τοῖς οἰκο-
 δομῇ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀξιοῖ
 αὐτὰ ἀπόδοξιν ἀληθεῖ λόγῳ,
 ἀπὸ ψάλλου τῆς ἀρχῆς ὁρ-
 μωμένη. κατὰ τὰ ταῦτα τοίνυν
 καὶ ὑμῖν δόντες τὰς ἀρχὰς
 τῆς προσηρσίας ἐκείνης, πῶς
 πᾶσι τοῖς ἱστοῖς, καὶ γυνέου-
 μα τῆς ἀληθείας αὐτῶν πᾶσι
 ἀποκοινοῦν ἐκείνῃ εἶναι,
 ψάλλουσαν. ἔτα οἱ μὲν ὑ-
 μῶν ἵνα ποθὲν σκοποῖσι τοῖς ἱστοῖς
 πᾶσι πρὶν ἰδῆν τὰ ληθεῖς, καὶ
 καταγινῶναι τῶν ἱστοῖς πατη-
 σάντων ἐκείνων· οἱ δὲ ἱστοῖς ἄ-
 θαντοι ἐκ πατρίων, ὅψι
 ποτὶ γέροντες ἦδη γυνόμενοι,
 ὁκνεῖσιν

qualia permulta admiranda
 illud^{dd} Geometria facillitate
 consuevit. Etenim illa ab
 his qui primū eam artem
 expēdiuntur, cū postulata
 quæpiam exotica & absur-
 da efflagitet, eaque ipsa sibi
 concedi contendat, nullo
 modo subsistere equeuntia si-
 gna, nonnulla indiuisibilia,
 literulasque quaspiam infor-
 mes, vliacque eius generis con-
 similia, eiusmodi fundamen-
 tis putridis substruit, volens
 ad demonstrationem facien-
 dam vera adducere, tamen
 si à falsis facto initio artem
 exordiat. Non secus vos
 quoque vnamquamque se-
 ctam exorsi, cæteris qui-
 busque deinceps sequenti-
 bus fidem habetis, veritatē
 certam cognitionem illorum
 consequentiam, licet fal-
 sam, esse existimantes. Inte-
 rea partim quidem vestrum

spebus nequicquam amplis & magnificis animo conceptis
 immoriuntur antè aliquanto quàm veritatem conspexerint,
 eosque à quibus illis turpiter impositum est, nouerint: partim
 verò tamen si sagaciter subodorati fuerint se miseris modis
 deceptos esse, serò tamen cū iam penè senio sint confecti,
 piget

ἐκνουσίμ' ἀναστρέφειν, ἀδού-
μνοι, ἃ δὲ καὶ τιλικούτους
αὐτοὺς ὄντας ἱξομολογήσα-
σθαι ὅτι πρᾶγμα τὰ παιδῶν
ἔχοντες, οὐ σιωπῶμεν, ὥς τι
ἐμμένονσι τοῖς αὐτοῖς ἢ
ἀσχεῖν, καὶ ἱκανοῦσι τὰ
παρόντα, καὶ ὁπόσους ἂν δύ-
νυνται προτρέπουσιν ἐπὶ τὰ
αὐτὰ, ὥς ἂν μὴ μόνοι ἱξήπα-
τημένοι ᾖσιν, ἀλλ' ἔχωσι πα-
ραμυθίαν, τὸ καὶ πολλοὺς
καὶ ἄλλους τὰ ὅμματα παθεῖν
αὐτοῖς. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ κἄν
ὁρῶσιν, ὅτι ὡς τὰ ληθῆς ἄ-
πισιν, οὐκ ἔτι σίμνοι, ὥ-
στερ νῦν, καὶ ἵπὲρ τοὺς πολλο-
ὺς δόξουσιν, ὅθ' τιμῶσονται
ὁμοίως. ἂν ἂν οὐρ ἐκόντων ἢ
ποιεῖν, ἢ δότῃν ἢ οἷον ἱκτι-
σόντων, ὁμοιοῖ τοῖς ἄλλοις δό-
ξουσιν. ὁλίγοις δ' ἂν πάντῃ
τύχοις, ἢ ἀνδραῖς τολμῶ-
σι λέγειν ὅτι ἱξήπατῶται,

piget illos ab incepto regres-
di, verentes ne tanti nam
cū sint, confiteri cogantur
se puerilibus negotiis haec.
nisi fuisse occupatos. Prom-
de pudore obstante in flu-
dijs semel captis perseue-
rant, ea immodicè collau-
dantes & commendantes.
Et quoscunque persuadere
possunt, ad ea pertrahunt,
ut non ipsi soli decepti vi-
uant, sed consolationem
habeant ex his qui eadem
fraude illēti, communibus
cum illis malis conflantur.
Etenim & illud acutè
perspexerunt, quòd si ve-
ritatem semel ingenuè fate-
rentur, fore ut non ampliùs
venerandi haberētur, quem-
admodum in praesentia, nem-
que supra plebeiam sortem
in illo precio aestimarentur:

καὶ sed ne tantillum quidem, ut
prius, ullo honore habito honestè consultarentur. Quare
haudquaquam libenter ista fatendo commemorant, cū non
sunt nesci à quibus rebus sibi excidendum foret, & aequali
cum alijs omnibus honore & sorte fruendum. Vix enim fieri
potest, ut in perquam paucos illorum incidas, qui magni-
tudine animi praediti, se deceptos esse confirmare audeant,
aliosq;

καὶ τοὺς ἄλλους ἀπείραρ ,
 τῶν ὁμοίων παρομένων. ἃ
 δ' οὐρ τινι τοιούτῳ ἐντόχοις
 φιλαλήθῃ τε καὶ τὸν τοιού-
 τον, καὶ χρηστὸν καὶ δίκαιον,
 καὶ εἰ βούληται, φιλόσοφον· οὐ
 γὰρ ἂν φθονήσαιμι τούτῳ
 μόνῳ τοῦ ἐνὸμα[το]. οἱ δ'
 ἄλλοι, ἃ οὐδ' ἀληθὺς ἴσας-
 σιν, οἰόμενοι εἰσέχειν, ἢ ἰδόν-
 τος, ἀπεκρύπτονται ὑπὸ δα-
 λίας, καὶ ἀσχυῆς, καὶ τοῦ
 πρῆτιμάδω βούλησθαι. καὶ
 τοι πρὸς τῆς Αθῶναις, ἅπαν-
 τα μὲν, ἃ ἔφλω, ἰάσασθαι, αὐ-
 τοῦ κατὰ βαλόντες, καὶ λήθη-
 τες ἔσθαι αὐτῶν, ὥσπερ τῶν
 πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντες
 πραχθέντων. ὑποβήμενοι δὲ
 ταύτῳ φιλοσοφίαν ὀρθῶς
 εἶναι τῶν Στωϊκῶν, ἅπαν-
 τες μὴδ' ἰώτινα οὖν, ἰδω-
 μεν εἰ ἐφικτὴ αὐτῇ, καὶ δωας-
 τί ἴδμεν, ἢ μάταιον κάμνουσιν,
 ὅποσοι

aliosq̃ ab inauspicato insti-
 tuto auertere, atque dehor-
 tari similia tentare quæ sta-
 tuissent. Quod si incius-
 modi virum vnquam incide-
 ris, illum sanè veritatis am-
 mantem, & virum bonum,
 & iustum, atq̃ etiam, si vis,
 philosophum compellato. Hunc enim solum huius no-
 minis compellatione dignū
 existimaui: ceteri verò
 aut nihil de vero compertum
 habent, vncunq̃e sibi eius
 gnari & periti esse videantur:
 aut si aliquid exploratū
 habuerint, illud tamen præ-
 paruitate animi, & pudore,
 & desiderio, quo præ alijs in
 præclara hominum opinione
 & precijs haberi concu-
 piscunt, occultant sedulo.
 Et sanè per Mineruam quæ-
 cunq̃ hætenus à me dispu-
 tata sunt, missa faciamus

hoc ipso loco abiecta, & sit sempiterna quædam omnium il-
 lorum obliuio: qualem fuisse perhibent earum rerum quæ
 sub Euclide duce Athenis peractæ sunt. ^{cc} Cæterum ponas-
 mus philosophiam Stoicam præ omnibus alijs veram & rectā
 esse, dispiciamusq̃ num illam vllō modo queant consequi, aut
 num hi frustra lassitudinis afficiantur malè locata opera,
 quicunq̃

ὅποσοι ἰφίγνται αὐτῆς. τὰς
μὲν γὰρ ὑποσχίσεις ἀκούω
θαυμασὰς τινὰς, ὡς ἵκα ὄν.
ἀχαμονέουσιν οἱ ἐς τὸ ἀκρό-
τατον ἐλθούσης. μόνος γὰρ τῆς
τῆς πάντας συμπαρόντας ἔχων
τὰ δίδοντι ἀγαθὰ. τὸ μὲν τὰ
ταῦτα δὲ οὐ ἀμνηστέον ἀδείης,
ἀ τινι ἐντιτύχκας Στωϊκῶ
ζώοντι, καὶ Στωϊκῶν ὡς ἀκρῶ,
οἷον μὲν λυπεῖσθαι, μὴτ' ἐφ'
ἡδονῆς κατὰσπᾶσθαι, μὴτ' ὀρ-
γίσεσθαι, φθόνου δὲ κρείττονι,
καὶ πλεονεξίας κατὰφρονοῦντι,
καὶ σωφροσύνης ἐνδράμωμι, ὁ-
ποῖον καὶ τὸν κατὰ νόμον εἶναι,
καὶ γνώμονα τοῦ κατὰ τὴν ἀ-
ρετὴν βίου. ὁ γὰρ καὶ κατὰ
μικρότατον ἐνδράμωμι, ἀτελής.
ἔστιν πάντα πλεονέχεια, ἀ δὲ
τῶν οὐχί, οὐδ' ἐπὶ ἐνδράμωμι.

Ερμώτ.

quicumque eius consequenda desiderio capiti sunt. Et
enim promissiones magnifica-
cas, & illas quidem admi-
randas audio, videlicet per
omnia felices & beatos fore,
quicumque ad summum
philosophiæ fastigium un-
quam conscenderint. Solas
enim illos omnibus bonis
haud dubie semel potituros
perhibent: Sedenim quod
deinceps dicturus sum, tu me
longè exactiùs scire potes,
num unquam cum eiusmodi
Stoico tibi cōmercium fue-
rit, atque inter Stoicos sum-
mo illo, nimirum quem nul-
lus affectus animi ulla tri-
stitiæ nebula perturbaret,
quem nullæ voluptatum il-
lecebræ commouerent, qui
non inflammatus iracundia aliquando in furorem erumpe-
ret, qui inuidiæ contagio non esset infectus, qui diuitiarum
amore desiderio non tangeretur, sed ittas pro nihilo du-
ceret: breuiter, qui per omnia felix esset: quam regulam &
amissim certissimam esse oportet vitæ planè virtuosæ. Et
enim in quo vel nimium quiddam desideratur, ille etiam
dum imperfectus habendus est, tamen ceteris omnibus ab-
undet: hoc tamen cum consecutus non sit, nondum exopta-
tus & tantopere quasita felicitatis particeps dicendus est.

HER.

Ερμώτ. ἰδὲνα τοιοῦτον ἄ-
 λον. Λυ. εὐγε, ὦ Ερμώτι-
 μι, ὅτι οὐ φάσθ' ἔκωρ ἄς τίς
 γούν ἀπρόλιπον, φιλοσοφῆς,
 ὅταρ ὁρᾷς μῆτι τὸν διδά-
 σκαλον τὸν σὸν, μῆτι τὸν ἐς
 πένου, μῆτι τὸν πρὸ αὐτοῦ,
 μηδ' ἂν ἄς διναζονίαρ
 ἀναζάγης, μηδεῖα αὐτὸν
 σοφὸν ἀκείδῃς, καὶ εἰς τοῦς
 το ἀνδράμονα γιγνημίνομ;
 οὐδ' ἢ ἂν ἰκάνο ὁρθῶς ἕ-
 ποίς, ὡς ἀπόκη, καὶ πωλοσίον
 γνήη τῆς ἀνδραμονίας, ἰπὸ οὐ.
 διρ ὀφθαλμοῖς, ὁμοίως ἢ ἔ-
 ξω τῆς ὁδοῦ ἰσμίρ, καὶ ἰρ τῷ
 ἰπαιθρῷ, ὅ, τι παρὰ πλὴν θύ-
 ραν ἔξω ἰσῶς, καὶ ὁ πόρ-
 ρῳ· διαμάθοις δ' ἂν, ὅ-
 τι μακρον οὗτο ἀνιάσιτα,
 ὁρῶν ἰγυῖθ' οἶον ἰσέχνη-
 ται. ἔτα, ἵνα πωλοσίον γί-
 νη τῆς ἀνδραμονίας (ἀώσω
 γάρ τοῦτο σοι) τοσαῦτα πο-
 νᾷς καταπύχον σιαυτὸν,

καὶ

consecitur: nisi quod verisimile est illum non mediocri per-
 turbatione discrucuari, videntem in propinquo ea quibus
 priuatus est. Deinde ut quamproximè etiam felicitatem
 accedas (illud enim tibi concedam) tanta laborando per-
 fers, temetipsum miseriis modis absumens & conficiens,

HERMOT. Nullum quē-
 dem tale unquam me vidisse
 se mihi sum conscius. LV-
 CIA. Euge, Hermotime,
 quandoquidem lubens men-
 dacium non dixeris. ad quem
 ergo finem intuentis, philoso-
 phia perdiscendæ impendis
 operam, cum neq; præcep-
 torem tuum, neq; illius, ne-
 que ullum alium ex priori-
 bus, neq; si ad decem reitrd
 secula descenderis, quēquam
 Stoicorum perfectè sapien-
 tem videas, & per hoc quo-
 que fuisse felicem? Neque es
 nim, ut opinor, hoc à te re-
 ctè dicetur, sufficere si quis
 saltem felicitati proximus
 fuerit, posteaquam nihil in-
 de fructus & utilitatis capi
 possit. ^{††} Nihilosecuse enim
 extra viam sub dio diuersa-
 tur is qui iuxta ostium foris
 stat exclusus, quàm qui emi-
 nus adhuc labore itineris

αἰφ

καὶ παραδιδάμηναι σὺ βίος
 ὁ τοσούτῳ, ἢ ἀκιδία καὶ
 καμάτῳ καὶ ἀγρυπνίας, καὶ
 τῷ νυμφώδῳ, καὶ ἡσυχίας
 πονέσας, ὡς φῆς, ἅπαντες
 σιγῇ τελεάζουσιν, ἢ ὁδο-
 πορεύουσιν ἡγούμενοι. ἢ τις
 ἰγνυκτὶς δὲ σοι, ὅτι βιάσῃ
 τοσαῦτα, ὅμως ἢς ἐν ὧς μὴ
 διπλοῦν δαμονοῦσιν, ἢ μὴ
 μόνῳ οἷα τώξιδω τούτῳ,
 καὶ ἀρέσας διδάσκων, ὁ πρὸ
 σου μάλα πολλοί, καὶ ἀγα-
 θοί, καὶ ἀκύντεροι παραπο-
 λυ διέκοντον, οὐ κατέλα-
 βον. ἀπὸ καὶ κατάλαβεν, ἢ
 δοκῇ, καὶ ἔχει ὅλον συλλα-
 βῶν τό μιν διὰ πρῶτον οὐχ
 ἄρᾳ ὅ, τι πρὸ ἄρᾳ ἢ τὰ γα-
 θόν, ὡς ἀνὰ ἄξιον δοκῇ τῶν
 πόνων τῶν τοσούτων. ἔπα-
 τα ἰς πόσον ἔτι τὸν λοιπὸν
 χρόνον ἀπλάυνσας αὐτῷ, γί-
 ρων

atque ita tantum ætatis per
 socordiam & supremam ne-
 gligentiam tibi elapsum est,
 immenso labore & vigilijs
 multis attenuato, & ob-
 stipo capite in terram de-
 fixo. Quinetiam deinceps
 grò, ut ais, alios viginti an-
 nos, ad minimum laboribus
 emetipsum exercebis, ut en-
 ysdas octogennarius. Quis
 autem obstricta fide spon-
 sor tibi factus est, te certò
 tot annos victurum? Ni-
 hilominus tunc eorum in nu-
 mero habebis, qui felicia-
 tatis nondum sunt compo-
 tes: nisi tu solus putes il-
 lud te constanter consecu-
 turum, & insectando cas-
 piurum, quod ante te non
 patrum multi, & boni, mul-
 toq; velocitate præstancio-
 res omnibus viribus conse-

stantes comprehendere non potuerunt. 88 Sed esto, si vi-
 detur, te comprehendisse, iamque votis tuis optata omnino
 contigisse: tamen omnium primum bonum illud, cuiusmo-
 dinam sit, non possum perspicere, num tantis laboribus pro
 illo consequendo impensis & exhaustis dignum & con-
 veniens æstimari debeat. Deinde non video quàm illo
 per reliquam ætatem iucundè & dulciter frui possis, tan-

φωνήδην, καὶ παντὸς ἡδύ-
 ξαρτος, καὶ τὸν ἴτερον
 πόδα, φασίην, ἰντὴ σορῶ-
 χαρ, ἃ μὲν τις ἄπορ, ὃ
 ζυγνῶν, βίον προζυμνά-
 σιαυτὸν, ὡς ἰς ἱκῆνορ ἰ-
 θῶν, ἄμανον διαγάγοις, ἃ
 δῶς ὅρ τινα πρόπορ καὶ βι-
 θωῶ, ὁμοιορ ὡς ἢ τις ἰς το-
 σοῦτορ σκαῶλοι τε, καὶ ὀ-
 πριπίλοι, ὡς διαπνέσωρ ἄμα-
 νορ ἄχθις ἄρ λάθῃ ὑπὸ λιμοῦ
 διαφθαρείς. ἀπὸ μὲν οὐδὲ
 ἱκῆνός πο κατ'αννόνῃκας, οἰ-
 μοι, ὡς ἡ μὲν ἀριτὴ ἰν ἱρ-
 γοις δύνον ἰσιν, οἶον ἰν τῷ
 δίκαια πράττερ, καὶ σορ
 φὰ καὶ ἀνδρεία. ὑμῶς δὲ
 (τὸ δὲ ὑμῶς ὅταρ ἔπω, τοὺς
 ἄκροισ τῶν φιλοσοφούτων
 φημί) ἀφ' ἑνὸς ταῦτα (κ-
 τῆρ, καὶ ποιῆρ, ῥημάτια
 ἀνέλωα μιλιτᾶτε, καὶ συν-
 λογισμὸς,

tus natu cum sis, quippe
 iam incurtus ius semio, & ad
 omnem voluptatem capien-
 dam parum aptus & ac-
 commodus, iam capulo vis-
 cinus, & alterum pedem
 (quod aiunt) loculo infer-
 tum habens: nisi fortasse, ὃ
 generose Hermotime, ad a-
 liam vitam varijs laboribus
 temetipsum exerceas, ut in
 illam iam delatus viuas mol-
 lius & suavius, certior iam
 factus quemadmodum vita
 in posterum instituenda sit.
 h h Quod mihi perinde vi-
 detur factum, atque si quis
 deambulatione uincula & exer-
 citijs quibuspiam se prae-
 pararet atque instrueret, quod
 maiore cum voluptate coe-
 naret, donec nescius prae-
 fame necaretur. Caterum
 nec hoc unquam mihi ani-
 maduertisse videre, ut o-

pinor, solidam virtutem in actione consistere, videlicet
 in recte & sapienter factis, & ijs quae sunt magno animo.
 ii Vos autem, summi nempe philosophi, quos per vos
 quoties dixero innuere soleo, posteaquam in his inue-
 stigandis & faciendis parum estis occupati, voculas, quas-
 piam miseras confectantes meditamini, connectentes syl-
 logismos

λογισμούς, καὶ ἀποείας, καὶ
τὸ πλεον του βίου ἐπὶ τοῖς
τοῖς ἀσπίδων, καὶ ὅς ἄν
κρατῇ ἐν αὐτοῖς, καμίνι-
καὶ ὑμῖν δοκῇ. ἀφ' ὧν, οἴ-
μαι, καὶ τὸν διδάσκοντα
τουτονὶ θαυμάζειτε, γέροντα
ἄνδρα, ὅτι τοὺς προσομι-
ποῦντας ἐς ἀρείαν καθίστη-
σι, καὶ οἶδεν, ὡς καὶ ἐρεῖναι
καὶ σοφίσασθαι καὶ πανουρ-
γῆσαι, καὶ ἐς ἀφικταίμβας
παρ. καὶ τὸν καρπὸν ἀτιχ-
νῶς ἀφύτης (οὗτ' ἔστι δὲ ἡ
περὶ τὰ ἔργα) περὶ τὸν
φλοῖον ἀσχολεῖσθαι, τὰ φύλ-
λα κατὰ χιόντις ἀπὸ κλων ἐν
ταῖς ὁμιλίαις, ἡ γὰρ ἀπὸ αἰ-
τίου, ἀπράττει, ὡς ἐρμότιμῃ,
πάντες ἐσθλὸν ἐς ἐσπέρην,
ἐρμότ. ἔκ, ἀπὸ ταύτα. Λυ.
ἡ δὲ ὅχι καὶ ὁρθῶς τις φαίη,
τὴν

logismos & perplexitates,
atque in his maiorem vitæ
partem sine fructu contem-
tis. At quicumque in connen-
tendis promptior fuerit &
dexterior, huic victoriæ pal-
mam unanimi consensu de-
fertis. Quo nomine, vi ego
quidem opinor, etiam præ-
ceptor tuus tantopere vobis
est in admiratione & ex-
stimatione multa, vir quis-
dem aetatis decrepita, quia
suos assecras una secum ser-
monem sociantes, perplexis
& captiosis quæstiunculis
probe calleat involuere, te-
nens quid querendum, &
quo quisque pacto^{kk} sophis-
ticis nugis sit circumducen-
dus, optimus nimirum do-
lor & callidè agendi, inq̃
non evitabiles laqueos con-
ijciendi magister exercitas

zissimas. Hoc planè nihil aliud esse confirmare ausim,
quàm neglecto fructu circa corticem occupatos esse, adeò
ut tantùm folia in disputationibus vestris vicissim decute-
re videamini. Aut fortasse alia quæpiam sunt, Hermoti-
me, quæ vos à summo mane ad vespertinam usque facere cre-
dendum est? HER. Non profecto, sed ea ipsa sunt quæ
facilitate solemus. LVC.^{ll} An' non igitur rectè quis dixerit,

τὴν σκιάμ ὑμᾶς θηρίον, ἰά-
σαντας τὸ σῶμα, ἢ τοῦ ὄφτος
τὸ σῶμα, ἀμειλίχους τοῦ
ὀλεθροῦ, μάλλον δὲ τὸ ὁμοίον
ποιῶν, ὥσπερ ἢ τις ἐξ ὀλμοῦ
ὑδωρ ἐκ χείας, ὑπὲρ τοῦ σιδηροῦ
πλήττοι, πρὸς τὴν ἀναγκᾶν
τὴν καὶ προὔρχει οἷόν μιν, ἢ
εἰδὼς ὅτι ἂν ἀπὸ βλάβης, φασὶ
τοὺς ὁμοίους πλήττοι, ὑδωρ
ὁμοίως τὸ ὑδωρ μένει. καὶ
μοι δὲς ἐν τῇ αὐτῇ ἡδὴ ἐρωτά-
σιν· εἰ θέλοις ἄρ' ἵξω τὰν λό-
γων τὰ ἅμα ἰοικίται, ὥς δι-
δασκάλῳ, οὕτω μιν ὀργίζῃ,
ἔγω δὲ μικρολόγῃ, οὕτω δὲ
φιλόνοσῃ ὧν, καὶ φιλόδο-
νῃ, καὶ Δί', εἰ καὶ μὴ τοῖς
πομπῇς Διοκῆ. Εἰ μ. τίσι-
γῃ; Λυκίῳ, ὃ Ερμότιμ, θέλεις
ἀπογέσσωμαι, ἀπὸ τῶν ἡκουσῶ
ὑπὲρ φιλοσοφίας τινὲς λέγον-
τῃ, ἀνδρὲς πάντων γυμνάκο-
ντῃ, ὃ πάμπαν τοῖς νῦν ἐπὶ
σοφίᾳ παλαιά, ὥσπερ; ἀπαιτῶν

uos relicto corpore solam
umbram venari? aut negle-
cto viui serpentis iracū, sal-
tem exuiuium conseruari? Aut
potius huic persimiles in an-
gendo, qui infusam in mora-
tarium aquam ferreo pistil-
lo magno conatu iunderet,
rem quampiam summo opere
conducibilem se facere exi-
stimans, ignarus tamen, e-
tiam si humeros, ut aiunt,
verberando decutiat, tamen
aquam quamlibet contusam,
manere aquam? Permite
verò ut ego te deinceps libe-
rè interrogem. dic mihi, num
in votis habeas excepta eru-
ditione in cæteris omnibus,
per omnia præceptorum tuo
esse similis: nempe ut ita sis
ad iracundiam propensus,
ita morosus, ita sordidus, ita
contentiosus, denique in tantū
voluptatibus deditus, tamen
si per Iovem tua paucis esse

videatur? HERM. Quibus tandem? LVC. ^{mm} Si pla-
cuerit, Hermotime, ea tibi commemorabo, quæ virum quem-
piam multa canicie infectum, super philosophia differentem
audiui, ad quem permulti iuvenes sapientiæ comparandæ
gratia certatim cōmigrant. Cū enim à quodā ex discipulis
mercedem

γὰρ παρὰ τιν' τῶν μαθη-
τῶν τὸν μιῶδον, ἢ γανάνη,
λίγων ὑπερέμμερον ἔναι, καὶ
ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήμα-
τος, ἢν ἴδῃ πρὸς ἐκκαίδε-
κα ἡμέρων ἐκτίτικῶν τῇ ἡ-
νι καὶ νύκτι οὕτω γὰρ σωθεῖ-
σθαι καὶ ἰπὲρ τῶν ταῦ γανάνη
κῆρα. παρὶς δὲ ὁ θεὸς τοῦ
ντανίσκου, ἄγροικ' ἄνθρω-
πος, καὶ ἰδιώτης, ὡς πρὸς τὰ
ἡμέτερα, σίπασσο, ἔπειρ, ὦ
θαυμάσι, τὰ μέγισ' ἀδικεῖ-
σθαι λίγων, ἀρῆμάτια πα-
ρὰ σοῦ πειράμενοι, μηδὲ πο-
τε ἐκτίτικα μὲν διάφορον. καὶ
τοί, ἃ μὲν ἡμῖν σίπρακας,
ἔτι ἔχεις καὶ αὐτὸς, καὶ οὐκ
δὲν ἔλαττον γίγναι σοι τῶν
μαθημάτων τὰ δ' ἄλλα, ἃρ
ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, σωίσκ-
σά σοι τὸν ντανίσκου, ὁ δ'
οὐδὲν ἀμείνω γίγνεται δὲ
σέως τοῦ μὲν γάδουτος Εὐκρά-
της τὴν θυγατέρα σιωαρά-
σας, παρθένον ὅσαρ διέφθι-
ρη. καὶ ὁλίγη δίκλῳ ἔφηνον βί-
αιον,

mercedem exigeret, vehe-
menter incanduit, affe-
mans ultra praescriptum
tempus solationem debiti
sibi prorogari, quod ante
decimum sextum diem dis-
soluendum fuerat. Ita en-
nim pactum esse. Et ob hoc
quidem indignabatur. Cum
autem forte fortuna adsta-
ret ibidem eius iuuenis a-
uunculus, homo rusticus,
et nostrarum rerum minime
peritus: Desine, in-
quit, vir admirande, te ma-
gna iniuria affectum esse
contestari, si voculas a te
commercantes nescio quas,
mercedem tibi nondum red-
diderimus. Ea enim quae
nobis fecisti, etiam dum ipse
integra habes et possides,
neque quicquam tibi immi-
nutum est ex disciplinis tuis:
in ceteris autem quibus sub
initium adolescentem tibi
offerens, eundem desidera-
bam imitari, nihilo melior
tua opera factus est, quippe

qui mei vicini Echeeratidis filia raptæ per vim vitium in-
tulit: Et sanè poenam dedisset damnatus iudicio, ni-

αἶμα, ἃ μὴ ἐν τῷ ταλάντῳ ὡς
 ψησάμην τὸ πλημμέλημα
 παρὰ πέννι. Ὁ ἀνδρὸς τοῦ Εὐ-
 χιράτου. πλὴν μητέρα δι-
 πρῶτον ἱρράπισον, ὅτι αὐτοῦ
 ἐλάβετο ὑπὸ κάλπον ἐκκομίζ-
 ζοντι. Ὁ τὸν κάδον, ὡς ἔχῃ
 συμβολὰς, οἶμα, καταθέσθαι,
 τὰ μὲν γὰρ ἐς ὄρυγόν καὶ θυ-
 μόν, καὶ ἀνασχωτίαν καὶ
 ἐς τόλμαν, καὶ ψυδ' ὅμα.
 πρῶτονι ἄμεινον ἔχει πέρυ-
 σιν, ἢ νῦν. καὶ τοι ἰδουλόμην
 ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ὠφελῶ-
 θαι ὑπὸ σπῦ μάκτορ, ἢ πρὶ ἐν
 πᾶσι ἀδύνατον, ἢ καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲν
 διομίνους, ἐπὶ τὸ διαπνοῦν
 διεξίρχεται, ὡς κροκόδειλος
 ἡρπασίωσι δίδον, καὶ ὑπὸ σπῆ-
 ται ἀπὸ δόσμεν αὐτὸ, ἂν ἀπὸ
 πείνεται ὁ πατήρ οὐκ οἶδ' ὅ-
 τι ἢ ὡς ἀναγκασθὲν ἴσιν, ἢ
 μίρας οὐσης, μὴ νύκτα ἔ-
 ποα. ἰνὸς τε δι καὶ κίρατα
 ἡμῖν ὁ γυνῶν ἀναφύα,
 οὐκ

si ego à vicino paupere ta-
 lento multam redemissem.
 Porro autem ipsi matri nus-
 per incussit alapas, quòd in-
 psam in manifesto furto de-
 prehendisset, sub sinu cas-
 dum efferentem, ut habere-
 ret, nisi fallor, unde cum
 sodalibus bibens deponeret
 symbolum. Etenim quan-
 tum ad iracundiam & furo-
 rem, & impudentiam, &
 audaciam, & proloquenda
 mendacia, aliaque vitia at-
 timet, superioribus quidem
 annis longè meliùs sese ha-
 bebat, quàm nunc, cum his
 ipsis sit omnium contami-
 natissimus. Atqui planè
 mihi persuaseram in hisce
 vitandis & dediscendis il-
 lum præcipuè à te adiutum
 & formatum iri, magis qui-
 dem, quàm quòd illa perdi-
 sceret, quæ quotidie ille ad
 nos, quibus illa audire super-
 uacaneum est, in mensa con-

suevis differere, quemadmodumⁿⁿ crocodilus rapuisset pue-
 rum, patriq; pollicitus esset se redditurum, si respondisset ne-
 scio quid. Aut quòd cum dies sit, necesse esset noctem non es-
 se. Nonnunquàm & cornua nobis affingere solet generosus il-
 le, ne.

οὐκ οἶδ' ὅπως πειπλίκωρ ἢ
 λόγον. ἡμεῖς δὲ γιγνώμεν ἐπὶ
 τοῦτο, καὶ μάλα οὐκ ἐπι-
 βυσάμεν ὅτι τὰ ὅσα, μελι-
 τὰ πρὸς αὐτὸν ἔξας τινὰς, καὶ
 σχίσας καὶ καταλύσας καὶ
 φαντασίας, καὶ τοιαῦτα πολ-
 λα ὀνόματα διεξίωρ. ἀκούο-
 μεν δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ὡς
 καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἴ-
 σιν, ἀλλὰ δὴ πάντων πεφοί-
 τηκεν, οἷον ξύλων καὶ λίθων,
 καὶ ζώων, ἄχει καὶ τῶν ἀτι-
 μοτάτων. καὶ τῆς γῆς μητρὸς
 ἐρομένης αὐτὸν, τί ταῦτα λε-
 γῃ, κατὰ γὰρ ἡλικίαν αὐτῆς, ἀλλ'
 ἢ τὸν λῆρον τῆτο, ἔφη, ἐκ
 μάθω ἀκείβωσ. ὅστις πωλύσι
 μι μόνον πλοῖσιον, μόνον βα-
 ρύνει αὐτὸν τοὺς δὲ ἄλλους, ἀν-
 δράποδα καὶ καθάρματα
 νομίζουσα, ὡς πρὸς ἐμὲ τοιαῦ-
 τα τοῦ ἀνδρὸς ἀπόντος, ὁ
 φιλόσοφος, ὅρα οἷα ἀπόκει-
 σιν ἀπικεύατο, ὡς βρμότιμι,
 ὡς πρὸς βυτικῶν. ἔφη γὰρ,
 ἀλλ'

le, nescio quo pacto ser-
 monem connectens. Nos
 autem his auditis videre so-
 lemus, maxime verò quan-
 do obstructis auribus sedum
 la agitatione secum medita-
 tur, habitus ὅ dispositiones
 quaspiam : prae-
 terà catalepses ὅ imagina-
 tiones, multa denique id
 genus nomina percurrente.
 Quinetiam non raro i-
 psium dicentem audiivimus,
 Deum in caelo non esse, sed
 per omnia certatim pene-
 trare, nimirum per ligna,
 per lapides, per animantia,
 usque ad ea quae sunt omniū
 despectissima. Ceterum ma-
 trem illum interrogantem,
 cur ad hunc modum deli-
 rans ista secum nugaretur,
 subsannare solet. Sed si ea
 nugae, inquit, exactè per-
 didicero, nihil video obsta-
 re mihi quò minus solus di-
 ues, solus rex sim, ceteri ve-
 rò mihi collati, mancipia ὅ

hominum purgamenta existimandi sint. Haec cum dixisset vir ille, vide, mi Hermotime, cuiusmodi responsum ille
 dederit philosophus, quàm verò maturū ὅ senile. Atqui nisi

ἀπ' ἧς μὴ ἰμοὶ ἰπληυσίαίην
 οὗτ' ὅ, ἐκ οἷα μακρῷ χέρῳ
 ἄρ' αὐτὸν ἱξερχάσασθαι, ἢ καὶ
 γὰρ Δία ἴσως ὧδ' ἀγμὶν παρα-
 δίδωσαι, ὥς νῦν γὰρ χαλινὸν
 τίνα ἐν βίβηκεν αὐτῷ ἢ φι-
 λосоφία, καὶ ἢ πρὸς ταύτῃ
 αὐδῶς, καὶ ὅλ' τῶ μιν πρὸς
 ρὸς ἐστὶν ὑμῖν, καὶ φορῶν δὲ ἐ-
 τι φέρεται γὰρ τίνα ἀσχυλῶ
 αὐτῷ, ἢ ἀνάξιοι φανούσιν τῇ
 σχήμα] ὅ καὶ τῷ ὀνόμα] ὅ,
 ἢ δὲ παρὰ καλοῦντα πα-
 δαγῶν αὐτόν. ὥς δὲ δίκαι' ὅ
 ἄρ' εἴλω, ἢ καὶ μὴ, ὥρ βελτίῳ
 ἀπέφηναι, μισθὸν παρ' ὑμῶν
 λαβῆν, ἀπ' ὅρ' ἐκείνων γὰρ, ἢ
 μὴ δίδρακον, αὐδ' ὅ μιν φιλο-
 σοφίαν, ἐπὶ καὶ αὐτίθαι τοιά-
 δ' ἡλίου σι περὶ τ' παιδίῳ,
 ὥς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκ διδασ-
 σκάλου καὶ ὅρ' ἄρ' μὴ δὲ πω-
 μαθῆν ἀγαθόν τι διώκοντα,
 ἀπ' ὅρ' φανούσιν ὅδ' ἐν ποίῳ σ-
 σιν, ἐκείνους ὅδ' ἐν μὴν ὅρ'
 γὰρ ἅπαντα ἀπ' ἐκείνου μοι
 δακῶ.

nusquam alibi locorum pueris relicta est copia bonum quid-
 dam perdiscendi: sed neque mali quippiam unquam in se admit-
 tunt, quamdiu sub praeceptorum custodia militauerint. Ego
 quidem ois officij mei partes in excolendo iuvene mihi implese
 videor.

me ille, inquit, accessisset,
 nonne putas quod longè pe-
 iora flagitia admisisset, aut
 per Iouem etiam traditus
 fuisset torquendus carnisfici?
 Nunc autem frenum quod-
 dam illi iniecit philosophia
 iuxta ac verecundia, et ob
 hoc ipsum modestior vobis
 nostra opera factus est, et
 moribus adhuc tolerabilis.
 Illud enim pudorem illi in-
 cuit, quod indignus habitu
 et nomine philosophiae ap-
 pareat. Ceterum quae a no-
 bis abstulit, ea illum in di-
 sciplina continent: ita ut ius-
 sus esse videar, si mercedem
 a vobis accepero, etsi illum
 haud multò meliorem red-
 diderim. nam in his quae
 nondum admisit, philoso-
 phiam reueritus est, postea
 quam nutrices quoque talia
 de pueris discitare soleant,
 nempe praeceptoris ades il-
 lis adeundas esse. Siquidem

δοκῶ. καὶ ὅρτινα ἄν' ἐθέλῃς
 τῶν ἀδότην τὰ ὑμῖν, ἵς
 καὶ μοι ἐς αὔριον παραλα-
 βῶν, ὅψα τι ὅπως ἰρωτᾶ, καὶ
 πῶς ἀπεκρίνῃται, καὶ ὅσα με-
 μάθηκε, καὶ ὅσα ἡδὴ ἀνι-
 γνῶκε βιβλία, περὶ ἀξιομά-
 των περὶ συλλογισμῶν, πε-
 ρὶ καταλήψεως, περὶ καθη-
 κόντων, καὶ ἄλλα σοικίλα. ἃ
 δὲ ἢ πλὴν μητέρα ἔτυπνεν, ἢ
 παρρησίους συνήρπαξε, τί
 ταῦτα πρὸς ἐμὴ; ἢ γὰρ πῶς
 διαγωγὴν μετέπεισας ἑαυτῷ.
 Ἰδὼντα γέρον ἄνθρωπον ὅς
 περ φιλοσοφίας ἔλγχι. σὺ δὲ
 καὶ αὐτὸς ἄν' φάης, ὅ Ερμό-
 τιμῃ, ἱκανὸν εἶναι, ὡς δὲ ἔτα
 φιλοσοφοῖν μὲν, ὡς μὴ μὲν, τῶν
 φανητοτέρων πράττειν μὲν; ἢ ἵπ-
 ἄτως ἰληπίσιμ' ἐξ ἀρχῆς φε-
 λοῦσθαι ἢ ἐξ ἑσθμῆς, ὅχ' ὡς τῶν
 ἰδιωτῶν κοσμίαι τινες εἴη μὲν
 πεινοσέμεν; τί οὖν δὲ ἀπ-
 κείνη καὶ τῷτο; Ερμ. τί δὲ ἄλλο,
 ἢ ὅτι

videor. Iam quicumque tibi
 placuerit nostrorum rerum
 non imperitus, illo tecum as-
 sumpto cras me accedas, &
 videbis quàm promptè &
 expeditè interroget alios,
 quàmque ingeniosè & ar-
 gutè ad quæsitâ respondeat:
 tum quantam eruditionem
 sibi mea opera parârit, &
 quos iam libros euoluerit de
 proloquijs ac syllogismis, de
 complexionibus & officijs,
 deq; alijs multis & varijs.
 Ceterùm quòd matrem pu-
 gnis ceciderit, atque etiam
 raptas virgines viiariis, quid
 ad me attinet? neque enim
 me illi pro pædagogo con-
 stituisiis. Hæc quidem homo
 senex de philosophia disse-
 rebat. Tu fortasse & ipse.
 Hermotime, diceret abundè
 satis esse, si ob hoc ipsum phi-
 losopharemur, ne quid eorū,
 quæ mala & vitiosa sunt, fa-
 ceremus. An verò non initidè

longè ampliori spe inducti philosophandum nobis esse existi-
 mabamus, nō ob hoc saltem, quòd paulò quā priuatus quispiā
 ex vulgo honestiores essemus? Cur igitur nō & ad hoc digna-
 ris dare respōsum? HER. Quid verò aliud tibi respondeā,

ὅτι καὶ διακρύψαι ὀλίγους δαί-
 ζεις τοσούτῳ μου λαθίκοι ὁ λό-
 γος. Ὁ ἀληθὺς ὦρ, καὶ ὁ δύρο-
 ρμαι, ὅσαρ' ἀθλιῶς χρόνον ἀνέ-
 λικα, καὶ πρὸς τί μίωδες οὐκ
 ὀλίγους τελευτῶν ἀντὶ τῶν πό-
 ρων. νυνὶ γάρ, ὥσπερ ἐκ μέ-
 θους ἀνανήφωρ, ὅρῳ οἷα μέ-
 θαρ' ὦρ ἔρωρ, ὁ πόσας ᾤωνον-
 θα ἴδῃ ταῦτα. Λυκ. καὶ τί δὲ
 διακρύψωρ, ὃ καὶ ἔστι τὸ γὰρ τοῦ
 μύθου ἐκείνου πάντων σωτῆρος οἶ-
 ρμαι, ὅρ' Αἰσωπὸς διηγεῖτο. ἔ-
 φη γὰρ ἀνθρώπου τινα ἐπὶ τῇ
 πύλῳ λαθίστομον, ἐπὶ τῷ λυ-
 ματὶ δὲ, ἀειθμῆρ τὰ λύματα
 τασφαλέστα δὲ ἀχθῆσαι καὶ
 ἀνιῆσαι, ἄχει δὲ τὸν λυρ-
 δὲ παρατάσας ἐπ' αὐτῷ,
 τί ὧ γυνῶν ἀνιῶ τῶν παρὶλ-
 θόντων ἔνικα; δίκαστὰ ἐντι-
 θύν ἀρξάμενον ἀειθμῆρ, ἀμύ-
 λησαντὰ ἐκείνων. καὶ οὐ τοίνυν
 ἐπείπερ οὕτω σοὶ δοκεῖ, ἔς τὸ
 ποιῶν ἄρ' ἄμεινον ποίησας,

βίον

rudine obrueretur, animoq; grauius angere-
 tur, quòd eas num-
 mero completi non posset, adueniens callida vulpes, non in-
 doneo consilio hominis perturbationem subleuauit. Quid
 discruciaris, inquit, propter vndas quæ prætergressæ sunt?
 hinc numerare incipias oportet, illas missas facito. Et tunc

quàm quòd propemodum e-
 tiam mihi lachrymandū in-
 telligo: usq; adeò me commo-
 uit oratio tua nimium vera.
 Et iam quidem grauius lu-
 geo me miserum tantum tem-
 poris frustra insumpsisse &
 conuiuisse, ad hæc merce-
 dem tam grandem pro labo-
 ribus impendisse. Iam enim
 tanquàm ex ebrietate profan-
 da ad sobrietatem reuersus,
 video, cuiusmodi illa sint,
 quorū amore capiebar, tum
 quantas arūnas pro illis con-
 sequendis ego miser exhau-
 serim. LVC. Fletu quidem
 & lachrymis haud opus est, ὁ
 bone, longè aut præstabilius
 & prudentius esse opinor,
 quòd in fabulis Aesopus cō-
 memorat. Ait enim quendam
 in maris littore consedis-
 se, PP conantem singulas vndas
 pernumerare: cumq; vndarū
 mutuò se trudentium multis

quando

βίον τι κοινὸν ἅπασιν βίον ἄ-
 ξιω, καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς
 ποιοῖς, ὅθι ἂν ὁπόσον καὶ το
 τυφωμόρον ἰληψω, καὶ ὅκ ἄν-
 σχώη, ὡς πρὶν φρονῆς, ἀγί-
 ρων ἄνθρωπον, καὶ μετὰ θύσῃ, καὶ
 μετὰ χωρὶς πᾶς τὸ βίηιον.
 ταῦτα πάντα, ὡς Φιλότις ὁπό-
 ῃ ἔπορ, μὴ με νομίσῃς κατὰ
 τὸ Στοῖς παρὸς αὐτομάτον, καὶ
 ἔχθραν τινα ἔξαιρίον πᾶς
 Στοῖκός ἐπανηρημένον ἀρ-
 κύναι, ἀπὸ τοῖνδ' ἐπὶ πάντας
 ἔλῳ, τὰ ἔρ' αὐτὰ πᾶς σὶ
 ἔπορ ἄν. καὶ τὰ Πλάτων, καὶ
 Δεισιπύλος καὶ ῥυθ, καὶ ἄλλων ἄ-
 κείτων ῥήματι κατὰ γένος, νυνὶ
 δὲ ἐπὶ τὰ Στοῖκων προτι-
 μέσας, πᾶς τὸν Στοῖαν ἀπ-
 τιτάσθαι ὁ λόγος, ὅθι ὁξεν, ὅθι
 ἔξαιρίον πᾶς αὐτὸν ἔχωρ.
 Εἰρη. ὡς λέγας. ἔπαμι γοῦν
 ἐπ' αὐτὸ τὸτο, ὡς μεταβαλοῖς
 μὲν καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σχῆμα.
 ὁψα

quandoquidem ita tibi videa-
 tur, posthac magis ex usu
 tuo feceris, si communem cū
 alijs vitam vivere decreue-
 ris, ac ita quidem cū multis
 in Republ. versaberis, nihil
 absurdum aut fastuosum ani-
 mo concipiens, aut sperans.
 Nec est quod pudore afficia-
 ris, quod iam primū decurso
 vitæ spacio facile sapere incipias,
 aut mutato consilio ad
 meliora te recipias. 99 Proinde
 de hæc omnia, o amice, quæ
 cunque à me dicta sunt, no-
 lim putes me de industria
 præmeditatū & instructum
 aduersus Stoicos, quasi mihi
 cum illis essent susceptæ ini-
 micitiæ, dixisse, sed commu-
 nem aduersus omnes oratio-
 nem esse putato. Neque alia
 contrate protulissem, si aut
 Platonis aut Aristotelis te
 sectatorem esse, iestatus es-
 ses, cæteris indidicta causa contemptis, & posthabitis. Nunc
 autem postquam Stoicos cæteris omnibus anteferebas, ad-
 uersus Stoicam omnem disputationem quoque nostram in-
 sistuimus, nihil alioqui similitatis aut disidi aduersus illam
 susceptum habentes. HERM. Benè sanè dicis. Iam itaque
 abeo, ut ego me totū vnā cum vestitu & habitu communem.

Videbis

ὄψα γοῶν ἔκ ἄς μακρὰρ ὅτι
 πύρωνα, ὁσπρὶν ὡ, λάσιον καὶ
 βαθύ, ὅτι διαταρμυκολασ-
 μύβω, ἀπὸ ἀντα πάντα καὶ
 ἰλωθίρα. τάχα δὲ καὶ πορφυ-
 εῖδα μεταμυρίασομαι, ὡς ἡ-
 δᾶρ ἀπαντῶν ὅτι μνητί μοι
 τῶν λάρων ἐκάνωρ μίτισιμ.
 ὡς ἂν γὰ καὶ ἐξίμεισαι διωας
 τὸν ὡ ἀπαντα ἐκῆνα, ὁπόσα
 ἥκιστα παρ' αὐτῶν καὶ ἐν ἰδί,
 ἐκ ἂν ὠκνησα καὶ ἐκίβορον
 πῶν δὲ ττο, ἰς τὸ ἱμπαλιν,
 ἡ ὁ Χρύσιππος, ὅπως μὴδιν
 ἔτι ἐννοῶσαι μὴ φασί. σοὶ
 δ' οὐκ ἔμικρὰν χάειρ οἶδα.
 ὦ Λυκίνε, ὅτι με πειφίρό-
 μισιν ἰὰ θολιροῦ τινος χα.
 μάρρον καὶ τραχί, ἰσιδία
 δόντα ἱμαντὸρ, καὶ λατὰ ῥῶν
 συρρίοντα ὡ ὕδατι, ἀνίσπα-
 σας ἱπισὰς, τὸ τῶν τραγα-
 δῶν ὡτο, θίς ἐκ μηχανῆς
 ἐπιφανῆς. Δοκῶ δὲ μοι ἔκ ἀ-
 λόγως ἂν καὶ ξυρρίσασθαι τῶν
 λιφαλῶν, ὡσπρὶ οἱ ἐκ τ ναυα-
 γίων

Videbis igitur in breui, non
 velut inunc, me neque bar-
 batam densa et profunda
 horridum, neque ita afflis-
 clam et asperam victus ra-
 tionem, verum molliora om-
 nis, magisq; libero homine
 digna sequentem. fortasse,
 neq; purpuram induere gra-
 uabor, ut omnibus fiat per-
 spicuum mihi priores nugas
 non amplius curae esse. Atq;
 vicinam etiam ex inimicis cor-
 dis penetralibus euomere ea
 omnia possem, quaecumque
 ab illis vnquam audita deuo-
 rari. Et ut pro certo scias,
 neq; helleborum ebibere for-
 midabo propter hoc ipsum,
 contra quam Chrysippus cō-
 suevit, ne quid eorum vn-
 quam posthac quae dixe-
 runt, mihi in mentem veniat.
 Ceteram tibi, Luciane, non
 mediocrem habeo gratiam,
 quod me hactenus iactatum
 et circumlatum à turbis

do torrente et aspero, iuxtaq; fluxum vna cum undis fluitan-
 tem extraxeris, assistens iuxta Tragædorū prouerbiū, Deus
 ex impruiso ostensus. Videor autem mihi nō absurdè factu-
 rus, si et caput rasero, quemadmodum facere soliti sunt, qui è
 naufragijs

γίνωσκοντες ἅπαντες ἰσχυροί,
 ἅτε καὶ σωτήρια τμήματα ἄ-
 ξον, ἑσάντων ἀλλήλων ἀπὸ πα-
 σάμεν τῶν ὀμμάτων. φι-
 λοσόφῳ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον ἔργον
 ἄκων ποτὶ ἐν ὁδῷ βαδίζον
 ἐντύχῳ, ὅπως ἐκπαιδεύσῃται,
 περὶ εὐνοίας, ὥστε τὸς μυτε-
 ρῶν τὰς τῶν ἡμετέρων.

naufragijs enatant, incolus
 mes, ita ut salutis mea fe-
 stinitatem hodie concele-
 brem, posteaquam tantum
 nebularum caligo ab
 oculis meis discussa est. Por-
 to autem conspectum philo-
 sophi posthac, & si inuitum
 intereundum alicui obuiam
 venero, non secus deuitabo

extra viam declinando, quam rabiosos canes fugere soleo.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

LVeianus hic eorum stultitiam eleganter exagitat, qui
 ab incunte adolescentia ita se alicui disciplinæ philo-
 sophorum addixerant, ut eius omnia placita ac decre-
 ta sequerentur: &, ut Vlysses Homericus ait, solum Ti-
 resiam apud inferos sapere, cæteros σκιάς αἰῶνος, ita ipsi,
 qui ex eadem essent heresi, ijs veritatem patere solis,
 cæteros omnes vagari temerè, & huc illuc à vero avios
 ferri iudicarent. Negat autem id eos statuere potuisse:
 Non enim aliorum cognovisse rationes: ut, omnibus
 diligenter examinatis ac perpensis, constituerent, qua
 tandem una cunctæ aliæ præponderarentur. Scitum
 autem est illud, siue ἱστορίαν est, siue, ut creditur, ψευ-
 δηπίδειον. Μὴ δὲ δυνάμει διγίσης, πρὶν αὐτοῖν μύθον ἀκούσης.
 Id igitur non fecisse ipsos, sed infirmissimo ætatis tem-
 pore, aut secutos amico cuidam, aut una alicuius,
 quem primùm audiissent, oratione captos, de rebus in-
 cognitis iudicasse, & ad quancunque disciplinam qua-
 si tempestate delati essent, ad eam tanquam ad saxum
 adhe-

adhæſiſſe. Porro inanis illa philoſophia, quam etiã Paulus ſummo ſtudio cauendam docuit, ſi non alio nomine ſemper apud cordatos fuiſſet in odio, certè tam ob cauſam debebat ſapientibus & ingenioſis hominibus iure optimo eſſe ſuſpecta & inuiſa, quòd hæreſibus penè innumeris, & per hoc diuerſiſſimis eſſet infecta & obſcurata. Quemadmodum enim corpus, quod ex diuerſis inter ſe membris nec cohærentibus compoſitum eſt, verum & naturæ opificio conſentaneum eſſe non poteſt, ſed potiùs monſtrum exiſtimari debet, cuiuſmodi in exordio artis Poëticæ adumbravit Horatius: ita nec vlla vnus alicuius diſciplinæ profeſſio, ſeu vitæ ratio ſana & recta habenda eſt, quæ ſectarum diuerſitate & diſcrepantia diſtracta & vitiata eſt. Quì enim ad aliquem finem eius rei vllus poteſt patère exitus, cuius initia ſunt incerta & repugnantia, & viæ nullo modo inter ſe conueniunt? Veluti de rerum principijs, & bonorum finibus, breuiter de rebus omnibus inter ſe diſſentiunt, diſcordant & diſſident philoſophicùm hic aërem rerum principium fuiſſe contendat, ille aquam: ab Homëro fortè perſuaſus, affirmante Oceanum omnium rerum eſſe parentem. Alter particulas nescio quas ſimilares, quartus ignem, quintus aëris inſiniti raritatem & denſitatem, ſextus litem & amicitiam. Quibus annumeratus Pythagoras, ex numeris & horum dimensionibus omnia fluxiſſe *μετὰ φιλοſοφικῶς* confirmat. Rurſus hic bonorum finem in voluptatè & delicijs ſitam habet, ille in indolentiæ præſtantia, alius in fiſto & falſo virtutis vocabulo: eſt, qui in dignitate & ſummis atque ampliffimis honoris & gloriæ gradibus vitæ beatæ ſummam collocat. Nam quorſum percenſere attinet, quàm contraria & pugnantia de mundo, anima & dijs ſtatuerint: cùm hic interituum mundum, alius ſempiternum fore conſinxerit: hic innumerabiles, alius nouos ſubinde exoriri commentus ſit? Quo de numero eſt mollis

&

& voluptuarius ille Epicurus & Democritus. Iam quæ sunt è schola Pythagorica, animam numerum seipsum scientem esse definierunt : Aristoteles entelechiam primam corporis : alius, quatuor elementorum harmoniam. Et ne cuncta persequendo nimius sim, cuique pro suæ rationis intellectu, aut (quod verisimilius est) pro nocturnis somnijs semper alia atque alia res visa est anima : adeò, ut si collatæ inter se fuerint de illa philosophorum opiniones, anima res erit omnium monstrorum monstruosissima. Deinde, quot illorum sunt, qui deos omninò esse negant : rursum, quot sunt qui innumeros esse somniant ? Omitto, quàm absurda & ridicula de Sole & Luna impudenter mentiantur. Præterea quàm stulta & insulsa, quàm vana & nugatoria de materia, de motu, de infinito, de loco, de vacuo, de tempore, de ideis, de atomis, de nubibus, de ventis, de pluuijs, fulminibus, tonitribus, deque reliquis hoc genus meteoris disputant : ita ut si tem propiùs contempleris, in tota philosophia nihil cernas aliud, quàm confusissimam quandam repugnantissimarum opinionum confusionem, & verborum pugnas nunquam finiendas : ut rectè in hoc Dialogo eleganti mihi scripsisse videatur Lucianus : *πρό-
λας, ὡς ἐπὶ ἀπείρῳ, καὶ ὁντιὶς μόχθηται τὰς φιλοσοφῶν-
τας.* His ergo nugis cum melior selectissimæ iuven-
turis pars pulcherrimis ingenijs prædita perderetur,
& ad civilium rerum administrationem capeffen-
dam in vniversum inutilis redderetur : credo, Lucia-
no implacabili philosophorum hosti, fuisse in consi-
lio, ut hunc de sectis Philosophicis dialogum con-
scriberet : vel ut illorum insignem stultitiam pro mo-
re suo falsè subsannaret : vel ut palàm faceret, nul-
lo modo quenquam exactam philosophiæ cogni-
tionem parare posse, propter sectas in ea multiplices,
& vias diuersissimas. Mihi, quoties animo & memo-
ria mecum repeto veterum philosophorum discor-
des disciplinas, semper succurrit nostra religio, quæ
&

& ipsa ita sectis & diuersis viuendi modis discrepta est; vt neque in ea quicquam manserit sanum, sincerum & integrum, profligata fide, & vera pietate extincta donec lucis Euangelicę exortu imposturę diabolice sagaciter deprehensę sunt, & hæc ignorantiz nostrę caligo discussa est. Sed ad Lucianum regrediamur, qui si hoc tempore reuiuisceret, & nonnullorum gymnasiorum studia vigilantius consideraret: dij boni, quot illi misero Hermotimi forent conscribendi? Nam si quis facta collatione nostros philosophos cum veteribus composuerit, & vtrorumque philosophiam penitus excusserit, non dici potest, quantò feliciores prisca illi nostris existimandi sunt. Qui tamen si in multas hæreses essent distracti, & omnibus ferè opinionib. inter sese discordabant: digniores tamen habuere magistros, quos sequerentur, nempe Platonem, Aristotelem, Cratippum, Zenonem, Epictetum, aliosque innumeros. Nostri planè neminem (neglectis his quoque nominibus & titulis impudenter gloriari solent) quàm spurcissimam illam fecem indoctissimorum sophistarum, & immundissimas illas ranas, neque non locustas loquacissimas, Occam, Scotum, Thomam, & qui inde nati sunt innumerales peruersores, rectorum studiorum pestes præsentissimas, sectarum magistros stupidissimos Modernarium, Realium, Thomistarum, &c. Vide verò, quæ istorum hominum fuerit amentia, aut potius extrema cæcitas & peruersitas, cum ad perdiscendas sacras & diuinas literas, per istam sectarum colluuiem omnibus vix alia via fuit ascendendum: nemine scilicet in album theologistarum recepto, nisi alicui sectę nomen antè dedisset, eamque ferè nugacissimarum nugarum plenis faucibus exhausisset, & ita promouisset, vt clamore, barbarie, & impudentia, cum quouis ex æquo decertare posset. Ex his itaque locustis magistri nostri orti sunt, præclarum illud genus hominum: per quod non solum quicquid humanarum fuit literarum

extremè

extremè corruptum & contaminatum est, verùm omnia quoq; sacra irreligiosissimè profanata sunt. Quæ de re (quando iam omnibus liquet) hic non est prolixiùs disputandi locus. Iam quanquam & apud Germanos rectiora studia caput erigere coeperint: mirum tamen, quàm multis in locis adhuc frigeant, regnante etiam dum peruersæ & inanis philosophiæ studio magistrorū nostrorum propugnatione & opera. Et formantur adhuc artium & philosophiæ magistri, belli scilicet & insignes asini, quibus ne nomen quidem philosophiæ rectè cognitum est: non, quòd hunc ritum in Gymnasijs coronandi, aut ornandi meritos damnem: sed quòd indignum esse putem, cuiusmodi bestias hoc possimùm insigniri, titulo, à quo adsunt longissimè, siue eorum vitam spectes: siue eruditione perpendas. Nam cum perhibeant, ex philosophia vtrumq; iuxta & morū elegantiam, & multarum rerum cognitionem parari: illi tamē interim neq; vlla morum ciuitate sunt ornati, neq; vlla literatum peritia, aut rerum vel tenui iudicio perpolitī. Et hi tandem sunt, quibus in Academijs integrum est docere literas, clauum scholæ tenere, iuuentutis magistrōs esse, melioribus doctoribus per sycophantiam & impudentiam loco motis & electis. Illorum ergo factum & arrogantiam, hoc Dialogo egregiè ridet Lucianus.

- a QVANTVM CUM.] *Exordium ab occasione. b Ita ut neq; per viam.] Idem & Mercenario præceptore: Ne in via quidem inser euadum musas negligit, sed ambulationis ocium bene collocat. c Philosophia multo tempore.] Philosophiæ studia inquisitione, studio ac vigilantia & labore multo constant. Planè in fundo, inquit Lucianus posset, visus est philosophiæ adyta abscondisse Deus, sub ipsam fecerit vsq; d Enimvero.] *Occasio disputationis, ex diurna auscultatione. e Ex temporis.] In Græco τῷ τε χρόνῳ id est, ex τῷ χρόνῳ. f Vnde nam.] Ratio auscultationis, à descriptione virtutis. g Atqui principium, Hesiod. dimidium totius.] Refer-**

αἶμα, ἀ μὴ ἐν τὰ λάντου αἰ-
 νησάμην τὸ πλῆμνίλημα
 παρὰ πέννι. ὁ ἀνδρὸς τοῦ Ε-
 χκράτους. πλὴν μήτέρα δι-
 πρὼλιν ἱρράπισον, ὅτι αὐτοῦ
 ἰλάβητο ὑπὸ κάλπου ἱκκομῆς
 ζοντ. τὸν κάδιν, ὡς ἔχε
 συμβολὰς, οἶμα, καταθῆναι,
 τὰ μὲν γὰρ ἐς ὀργλὴν καὶ θυ-
 μόν, καὶ ἀναισχυτῖαν καὶ
 ἐς τόλμαν, καὶ ψυδ. μα-
 κρῶτινι ἄμεινον ἔχει πέρυ-
 σιν, ἢ νῦν. καὶ τοι ἰδουλόμην
 ἄν αὐτὸν ἐς ταῦτα ἀφελ-
 ῶναι ὑπὸ σπῦ μακροῦ, ἥπερ ἐς
 πᾶνα ἁδύνα, ἢ καὶ ἰκάσιν
 ἡμίραν πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲρ
 διομένους, ἐπὶ τὸ δῆπνον
 διεξίρχεται, ὡς κροκόδει. ὁ
 ἥρπασεν παιδίον, καὶ ὑπὸ σπῆ-
 ται ἀπὸ δάσμεν αὐτὸ, ἄρ ἀπ-
 κείνεται ὁ πατὴρ οὐκ οἶδ' ὅ,
 τι ἢ ὡς ἀναγκασόμενισιν, ἢ
 μίρας οὐσης, μὴ νύκτα ἔ-
 ρου. ἰνῆστι δι καὶ κίρατα
 ἡμῖν ὁ γυνᾶ. ἀναφύα,
 οὐκ

si ego à vicino paupere ta-
 lento multam redemisset.
 Porro autem ipsi matri nus-
 per incussit alapas, quod is-
 psium in manifesto furio de-
 prehendisset, sub sinu cas-
 dum efferentem, ut habere-
 ret, nisi fallor, unde cum
 sodalibus bibens deponeret
 symbolum. Etenim quanta-
 tum ad iracundiam & sus-
 torem, & impudentiam, &
 audaciam, & proloquenda
 mendacia, aliâque vitia at-
 tinet, superioribus quidem
 annis longè meliùs sese ha-
 bebat, quàm nunc, cum hic
 ipsis sit omnium contami-
 natissimus. Atqui planè
 mihi persuaseram in hisce
 vitandis & dediscendis il-
 lum præcipuè à te adiutum
 & formatum iri, magis quàm
 dem, quàm quòd illa perdi-
 sceret, quæ quotidie ille ad
 nos, quibus illa audire super-
 uacaneum est, in mensa con-

suevit differere, quemadmodumⁿⁿ crocodilus rapuisset pue-
 rum, patriq; pollicitus esset se redditurum, si respondisset ne-
 scio quid. Aut quòd cùm dies sit, necesse esset noctem non es-
 se. Nonnunquàm & cornua nobis affingere solet generosus ille,
 ne.

οὐκ οἶδ' ὅπως περιπλήκωρ τὸ
λόγον. ἡμᾶς δὲ γιγνώμην ἐπὶ
τούτοις, καὶ μάλα οὐκ ἐπι-
βουόμεν τὰ ὅσα, μελε-
τᾷ πρὸς αὐτὸν ἔξας τινὰς, καὶ
σχίσας καὶ καταλύσας καὶ
φαντασίας, καὶ τοιαῦτα πολ-
λὰ ὀνόματα διέξιθω. ἀκούο-
μεν δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ὡς
καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐ-
στίν, ἀλλὰ δὴ πάντων πεφοί-
τηκέν, οἷον ξύλων καὶ λίθων,
καὶ ἰσῶν, ἄλλοι καὶ τῶν ἀτι-
μοτάτων. καὶ τῆς γὰρ μητρὸς
ἐρομένης αὐτὸν, τί ταῦτα λε-
γῇ, κατὰ γιγνώσκας αὐτῆς, ἀπὸ
ἧρ τὸν ἡῆρον τῆτο, ἔφη, ἐκ
μάθω ἀκείβω. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν
μὴ μόνον πλεῖστον, μόνον βα-
σιλέα εἶναι τοὺς δὲ ἄλλους, ἀν-
δράποδα καὶ καθάρματα
νομίζωσαι, ὡς πρὸς ἐμὲ τοιαῦ-
τα τοῦ ἀνδρὸς ἀπόντος, ὁ
φιλόσοφος, ὅρα οἷον ἀπόκει-
σιν ἀπὸ κείνου, ὃ βρμότιμι,
ὡς πρὸς βυτικῷ. ἔφη γὰρ,
ἀπὸ

le, nescio quo pacto ser-
monem connectens. Nos
autem his auditis videre so-
lemus, maxime verò quan-
do obstructis auribus sedum
la agitatione secum meditas-
tur, habitus & disposi-
tiones quaspiam : prae-
terea catalepses & imagina-
tiones, multa denique id
genus nomina percurren-
do. Quinetiam non raro i-
psum dicentem audiivimus,
Deum in caelo non esse, sed
per omnia certatim pene-
trare, nimirum per ligna,
per lapides, per animantia,
usque ad ea quae sunt omnium
despectissima. Ceterum ma-
trem illum interrogantem,
cur ad hunc modum deli-
rans ista secum nugaretur,
subsannare solet. Sed si eam
nugas, inquit, exactè per-
didicero, nihil video obsta-
re mihi quò minus solus dī-
ues, solus rex sim, ceteri ve-
rò mihi collati, mancipia &

hominum purgamenta existimandi sint. Haec cum dixis-
set vir ille, vide, mi Hermotime, cuiusmodi responsum ille
dederit philosophus, quàm verò maturū & senile. Atqui nisi

ἀπ' ἧς μὴ ἰμοὶ ἱπλησίασεν
 οὗτος, ἐκ οἷα μακρῷ χέρῳ
 ἄρ' αὐτὸν ἱξερύσσασθαι, ἢ καὶ
 γὰρ Δία ἴσως ὧς Δημῖω παρα-
 δίδόσθαι; ὥς νῦν γὰρ χαλινὸν
 τίνα ἐν βίῳ ἔχον αὐτῷ ἡ φι-
 λосоφία, καὶ ἡ πρὸς ταῦτα
 αὐτῷ, καὶ ὅσα τῶν μετρίων
 ῥόσιον ὑμῖν, καὶ φορῶνδε ἔ-
 τι φέρη γὰρ τίνα ἀσχυρῶ
 αὐτῷ, ἢ ἀνάξιον φαίνονται
 σχήματα καὶ τὸ ὀνόματον,
 ἃ δὲ παρακαλεθῆντα πα-
 δαγωγῆς αὐτόν. ὥς δὲ Δίκαιον
 ἄρ' εἶλω, ἢ καὶ μὴ, ἢ βελτίον
 ἀπέφηναι, μισθὸν παρ' ὑμῶν
 λαβεῖν, ἀπ' ὧν ἐκείνων γὰρ, ἢ
 μὴ δίδραχον, καὶ δέ μιν φιλο-
 σοφίαν, ἢ καὶ αἰτίσθαι Διά-
 δολίου σιωπρὶ τῷ πατρίῳ,
 ὥς ἀπείκον αὐτῷ ἐκ διδά-
 σκαλῶν καὶ γὰρ ἄρ' μηδὲ σω-
 μαθῆναι ἀγαθόν τι διώκοντα,
 ἀπ' ὧν φαῦλον ὅδ' ἐποίησας
 σιν, καὶ μιν οὐδ' ἐξ ὧν μὴ ὧν
 τὰ ἅπαντα ἀρετῆς μοι
 δοκῶ.

me ille, inquit, accessisset,
 nonne putas quod longè pe-
 iora flagitia admisisset, aut
 per Iovem etiam traditus
 fuisset torquendus carnisfici?
 Nunc autem frenum quod-
 dam illi iniecit philosophia
 iuxta ac verecundia, et ob
 hoc ipsum modestior vobis
 nostra opera factus est, et
 moribus adhuc tolerabilis.
 Illud enim pudorem illi in-
 cucit, quod indignus habitu
 et nomine philosophiæ ap-
 pareat. Ceterum quæ a vo-
 bis abstulit, ea illum in di-
 sciplina continent: ita ut iu-
 stus esse videar, si mercedem
 à vobis accepero, etsi illum
 haud multò meliorem red-
 diderim. nam in his quæ
 nondum admisit, philoso-
 phiam reueritus est, postea
 quam nutrices quoque talia
 de pueris discitare soleant,
 nempe præceptoris ædes il-
 lis adeundas esse. Siquidem

nusquam alibi locorum pueris relicta est copia bonum quid-
 dam perdiscendi: sed neque mali quippiam unquam in se admi-
 tunt, quamdiu sub præceptorum custodia militauerint. Ego
 quidē oēs officij mei partes in excolendo iuvene mihi impleſſe
 videor.

δοκῶ. καὶ ὅρτινα ἀνιθίλης
 τῶν ἀδότην τὰ ἡμέτερα, ἢ
 κί μοι ἐς αὖτις παραλα-
 βῶν, ὅψατι ὅπως ἴρωτᾶ, καὶ
 πῶς ἀρκεῖνται, καὶ ὅσα με-
 μάθηκε, καὶ ὅσα ἡδὴ ἀνι-
 γνῶκε βιβλία, περὶ ἀξιωμα-
 τῶν περὶ σπουδισμῶν, πε-
 ρὶ καταλήψεως, περὶ καθη-
 κόντων, καὶ ἄλλα ποικίλα. ἀ-
 δὲ ἡ τῶν μνῆρα ἔτυπην, ἢ
 παρρησίους σωῆρασι, τί
 ταῦτα πρὸς ἐμὴ; ἢ γὰρ πᾶσι
 διαγινώσκουσιν ἐπὶ αὐτῶ.
 Ἰδιῶτα γέρον ἄνθρωπος ὅς
 περ φιλοσοφίας ἔλγει. σὺ δὲ
 καὶ αὐτὸς ἀνφάνης, ὃ Ερμό-
 τιμος, ἰκανὸν εἶναι, ὡς δὲ ἔτα
 φιλοσοφοῖν μὲν, ὡς μὲν, τῶν
 φανωτέρων πράττειν μὲν; ἢ ἵπ-
 ᾶται ἐν πύσιν ἐξ ἀρχῆς φι-
 λοσοφῆν ἢ ἐξ ἄλλου, ὃ ὡς τῶν
 ἰδιωτῶν κοσμιότεροι εἴη μὲν
 πεινότεροι; τί οὖν ὅτι ἀρ-
 κείνη καὶ τῶν Ερμ. τί δὲ ἄλλο,
 ἢ ὅτι

videor. Iam quicumque tibi
 placuerit nostrarum rerum
 non imperitus, illo tecum as-
 sumpto cras me accedas, &
 videbis quàm promptè &
 expeditè interroget alios,
 quàmque ingeniosè & ar-
 gutè ad quæsitæ respondeat:
 tum quantam eruditionem
 sibi mea opera pararit, &
 quos iam libros euoluerit de
 proloquijs ac syllogismis, de
 complexionibus & officijs,
 deq; alijs multis & varijs.
 Ceterùm quòd matrem pu-
 gnis ceciderit, atque etiam
 raptas virgines vitiârũ, quid
 ad me attinet? neque enim
 me illi pro pædagogo con-
 stituisstis. Hæc quidem homo
 senex de philosophia disse-
 rebat. Tu fortasse & ipse.
 Hermotime, diceret abundè
 satis esse, si ob hoc ipsum phi-
 losopharemur, ne quid eorũ,
 quæ mala & vitiosa sunt, fa-
 ceremus. An verò non initiò

longè ampliori spe inducili philosophandum nobis esse existi-
 mabamus, nō ob hoc saltem, quòd paulò quā priuatus quispiā
 ex vulgo honestiores essemus? Cur igitur nō & ad hoc digna-
 ris dare respōsum? HER. Quid verò aliud tibi respondeā,

ὅτι καὶ διακρῦσαι ὀλίγους δίκαιους
 ἐς τοσούτῳ μου λαθύνει ὁ λόγος
 ὁ ἀληθὺς ὧν, καὶ ὁ δύρο-
 μαί, ὅσα μὲν ἀθλιῶν χρόνον ἀνέ-
 λαβαί, καὶ πᾶσι τοῖς μισθὸς οὐκ
 ὀλίγους τελέων ἀντὶ τῶν πό-
 νων. νυνὶ γάρ, ὥσπερ ἐκ μέ-
 θους ἀνανύφωρ, ὁρῶ οἷα μέ-
 θων ὧν ἤρωρ, ὁπόσα ἔπιπον-
 θα δὲ ταῦτα. Λυκ. καὶ τί δὲ
 διακρῦων, ὃ χρεῖται τὸ γὰρ τοῦ
 μύθου ἐκείνου πᾶν συνηθὸς οἰ-
 μαί, ὅρ Λίσσων ὁ Διηγῆτο. ἔ-
 φη γὰρ ἀνθρώπων τινὰ ἐπὶ τῇ
 πόλει λαθινόμους, ἐπὶ τῶν λυ-
 ματῶν δὲ, ἀειθμεῖν τὰ λύμας
 τα σφαλερῶτα δὲ ἄχθιδαι καὶ
 ἀνιδῶναι, ἄχει δὲ τῶν λυρ-
 δῶ παρακδοσας ἐπὶ αὐτῶν,
 τί ὧν ἡνῶν ἀνιᾶ τῶν παρὶν-
 θόνων ἔνικα; διόρ τὰ ἐντι-
 θυν ἀρξάμενον ἀειθμεῖν, ἀμεί-
 λισσάντα ἐκείνων. καὶ σὺ τοίνυν
 ἐπεὶ περ οὕτω σοὶ δοκεῖ, ἐς τὸ
 ποιῶν ἄρ ἄμεινον ποιεῖσαις,
 βίον

quàm quòd propemodum e-
 tiam mihi lachrymandū in-
 telligo: usq; adeò me commo-
 uit oratio iua nimium vera.
 Et iam quidem grauitè lu-
 geo me miserum tantum tem-
 poris frustra insumpsisse &
 conuiuuisse, ad hæc merce-
 dem tam grandem pro labo-
 ribus impendisse. Iam enim
 tanquàm ex ebrietate profun-
 da ad sobrietatem reuersus,
 video, cuiusmodi illa sint,
 quorū amore capiebar, tum
 quantas arūnas pro illis con-
 sequendis ego miser exhaui-
 serim. LVC. Fletu quidem
 & lachrymis haud opus est, ὁ
 bone, longè aut̃ præstabilius
 & prudentius esse opinor,
 quòd in fabulis Aesopus cō-
 memorat. Ait enim quendam
 in maris littore consedis-
 se, PP conantem singulas vndas
 pernumerare: cumq; vndarū
 mutuò se trudentium multis

tudine obrueretur, animoq; grauitè angeretur, quòd eas nu-
 mero complecti non posset, adueniens callida vulpes, non ini-
 doneo consilio hominis perturbationem subleuauit. Quid
 discruciaris, inquit, propter vndas quæ prætergressæ sunt?
 Hinc numerare incipias oportet, illas missas facito. Et tunc
 quando

βίον τε κοινὸν ἅπασιν βίον ἀ-
 ξιώη, καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς
 ποταμοῖς, ὅθεν ἀποπόρον καὶ το
 τυφωμόρον ἰλιπύρον, καὶ ἐκ αἰ-
 σχιών, ὡς πρὶν φρονέειν, ἀγί-
 ρων ἀνθρώπων μεταθήσῃ, καὶ
 μεταχωρήσῃ πρὸς τὸ βέλτιον.
 ταῦτα πάντα, ὦ Φιλότις ὀπό-
 & ἔμπορ, μὴ με νομίσῃς κατὰ
 τὸ Στοῖς παρρησιασμόρον, καὶ
 ἔχθραν τινα ἰξάριον πρὸς
 Στωϊκὸς ἰσχυρήμυθον ἀρη-
 κύναι, ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ πάντας
 ὁ λόγος, τὰ γὰρ αὐτὰ πρὸς σὲ
 ἔμπορ ἄν, ὅτι τὰ Πλάτωνος, καὶ
 Λεισοδείδους ἤρυξ, τὰ ἄνω ἀ-
 κείτων ἱερὰ μὲν κατὰ γένος, νυνὶ
 δὲ καὶ τὰ Στωϊκῶν προτι-
 μύσας, πρὸς τὸν Στοῖς ἀρ-
 τιτάδων ὁ λόγος ἰσοξεν, ὅθεν
 ἰξάριον πρὸς αὐτὸν ἔχωρ.
 Ἡρμ. ὦ λέγεις. ἄπαρ μοι
 ἐπὶ αὐτὸ τῆτο, ὡς μεταβαλοῖς
 μὲν καὶ αὐτὸ ἀλλὰ τὸ σχῆμα.

ὅψα

quandoquidem ita tibi viden-
 tur, posthac magis ex usu
 tuo feceris, si communem cū
 alijs vitam viuere decreue-
 ris, ac ita quidem cū multis
 in Republ. versaberis, nihil
 absurdum aut fastuosum ani-
 mo concipiens, aut sperans.
 Nec est quod pudore afficia-
 ris, quod iam primū decurso
 vitæ spacio tacite sapere incipias,
 aut mutato consilio ad
 meliora te recipias. 99 Proin
 de hæc omnia, ὦ amice, quæ
 cunque à me dicta sunt, no-
 lim putes me de industria
 præmeditatū & instructum
 aduersus Stoicos, quasi mihi
 cum illis essent susceptæ ini-
 micitiæ, dixisse, sed commu-
 nem aduersus omnes oratio-
 nem esse putato. Neque alia
 contra te protulissem, si aut
 Platonis aut Aristotelis te
 sectatorem esse, iustatus es-
 ses, cæteris indidicta causa contemptis, & posthabitis. Nunc
 autem postquam Stoicos cæteris omnibus anteferebas, ad-
 uersus Stoicam omnem disputationem quoque nostram in-
 stituimus, nihil alioqui simultatis aut disidij aduersus illam
 susceptum habentes. HERM. Benè sanè dicis. Iam itaque
 abeo, ut ego me totū vnā cum vestitu & habitu commutem.

Videbis

ὄψα γοῦν ἐν αἰς μακρὰν ὕψος
 πῶλονα, ὁσπρὶν ἡ, λάσιον καὶ
 βαθυῶν, ὅτι δῖα τὰν λιπολασ-
 μῶν, ἀπ' ἀντα πάντα καὶ
 ἰλῶθιρα. τάχα δ' καὶ πορφύ-
 ρειδ' αὖ μεταμπίσσομαι, ὡς ἡ-
 δ' ἔνι ἅπαντες ὅτι μικρὸν μοι
 τῶν λήρων ἐκένωρ μέγιστον.
 ὡς ἔστι καὶ ἐξ ἐμίσαι διω-
 τὸν ἡν ἅπαντα ἐκένω, ὁπόσα
 ἤκουσα παρ' αὐτῶν καὶ ἐν ἰδίῳ,
 ἐκ ἅρ' ὅσων καὶ ἐκ ἰδιόδορον
 πῶν δ' ἔτο, ἐς τὸ ἔμπαλιν,
 ἢ ὅ Χρύσιππος, ὅπως μὴ δὲ
 ἔτι ἐννοῶσαι μὴ φασί. σοὶ
 δ' οὐκ ἔστι μικρὰν χάριν οἶδα.
 ὦ Λυκῖνι, ὅτι με πεισφό-
 ρον παρ' ὁλοῦ τινος χα-
 μάρρον καὶ τραχίος, ἰωδῖς
 δόντα ἱμαντὸν, καὶ κατὰ ῥῶν
 συνῆκοντα τῷ ὕδατι, ἀνέσπα-
 σας ἐπιστὰς, τὸ τῶν τραγῶ-
 δῶν ὅντο, θιὸς ἐκ μηχανῆς
 ἐπιφανῆς. Δοκῶ δὲ μοι ἐκ ἀ-
 λόγως ἅρ' καὶ ξυρῆσθαι τὴν
 λιφαντὴν, ὁσπρὶ οἱ ἐκ τ' ὕδα-
 τος

Videbis igitur in breui, non
 veluti nunc, me neque bar-
 batam densa & profunda
 horridum, neque ita afflis-
 etiam & asperam victus ra-
 tionem, verum molliora om-
 nia, magisq; libero homine
 digna sequentem. fortasse,
 neq; purpuram induere gra-
 uabor, ut omnibus fiat per-
 spicuum mihi priores nugae
 non amplius curae esse. Atq;
 utinam etiam ex intimis cor-
 dis penetralibus euomere ea
 omnia possem, quaecunque
 ab illis vnquam audita deuo-
 rauit. Et ut pro certo scias,
 neq; helleborum ebibere for-
 midabo propter hoc ipsum,
 contra quam Chrysippus co-
 suevit, ne quid eorum vn-
 quam posthac quae dixe-
 runt, mihi in mentem veniat.
 Caterum tibi, Luciane, non
 mediocrem habeo gratiam,
 quod me hactenus iactatum

& circumlatum à turbis

do torrente & aspero, iuxtaq; fluxum vnà cum undis fluitan-
 tem extraxeris, assistens iuxta Tragædorū prouerbiū, Deus
 ex imprpuiſo ostensus. Videor autem mihi nō absurde factu-
 rus, si & caput rasero, quemadmodum facere soliti sunt, qui è
 naufragijs

γίωρ ἀπρωθέντων ἰθαύθιροι,
 ἅτι καὶ σωτήρια τέμνιστον ἄ-
 ξιον, ὑσαύτην ἀλλήλων ἀπρὸς
 σάμψ' ὁ τῶν ὀμμάτων. φι-
 λοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν καὶ
 ἄκων ποτὶ ἐν ὁδῷ βαδίζον
 ἐντύχῳ, ὅπως ἐκπαινεύομαι,
 περὶ εὐνοίας, ὥσπερ τὸς μυτ-
 τῶνας τῶν κυνῶν.

nausfraghis enatant, incolus
 mes, ita ut salutis mea fe-
 stinatem hodie concele-
 brem, posteaquam tantam
 rum nebularum caligo ab
 oculis meis discussa est. Por-
 to autem conspectum philo-
 sopher posthac, & si inuitum
 intereundum alicui obuiam
 venero, non secus deuitabo

extra viam declinando, quàm rabiosos canes fugere soleo.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

LVeianus hic eorum stultitiam eleganter exagitat, qui
 ab ineunte adolescentia ita se alicui disciplinæ philo-
 sophorum addixerant, ut eius omnia placita ac decre-
 ta sequerentur: &, ut Vlysses Homericus ait, solum Ti-
 resiam apud inferos sapere, cæteros σκιάς αἰσέναι, ita ipsi,
 qui ex eadem essent heresi, ijs veritatem patere solis,
 cæteros omnes vagari temerè, & huc illuc à vero anios
 ferri iudicarent. Negat autem id eos statuere potuisse:
 Non enim aliorum cognouisse rationes: ut, omnibus
 diligenter examinatis ac perpensis, constituerent, qua
 tandem vna cunctæ alię præponderarentur. Scitum
 autem est illud, siue ἡσίοδος est, siue, ut creditur, ψα-
 δησιόδον. Μὴ δὲ διὰ τὴν διγίσην, πρὶν αὐτοῖν μὴδὲν ἀκρίβους.
 Id igitur non fecisse ipsos, sed infirmissimo ætatis tem-
 pore, aut secutos amico cuidam, aut vna alicuius,
 quem primùm audiissent, oratione captos, de rebus in-
 cognitis iudicasse, & ad quancunque disciplinam qua-
 si tempestate delati essent, ad eam tanquam ad saxum
 adhæ-

adhæſiſſe. Porro inanis illa philoſophia, quam etiam Paulus ſummo ſtudio cauendam docuit, ſi non alio nomine ſemper apud cordatos fuiſſet in odio, certe tam ob cauſam debebat ſapientibus & ingenioſis hominibus iure optimo eſſe ſuſpecta & inuiſa, quod hæreſibus penè innumeris, & per hoc diuerſiſſimis eſſet infecta & obſcurata. Quemadmodum enim corpus, quod ex diuerſis inter ſe membris nec cohærentibus compoſitum eſt, verum & naturæ opificio conſentaneum eſſe non poteſt, ſed potiùs monſtrum exiſtimari debet, cuiusmodi in exordio artis Poëticæ adumbravit Horatius: ita nec vlla vnus alicuius diſciplinæ profeſſio, ſeu vitæ ratio ſana & recta habenda eſt, quæ ſectarum diuerſitate & diſcrepantia diſtracta & vitiata eſt. Qui enim ad aliquem finem eius rei vllus poteſt patère exitus, cuius initia ſunt incerta & repugnantia, & viæ nullo modo inter ſe conueniunt? Veluti de rerum principijs, & bonorum finibus, breuiter de rebus omnibus inter ſe diſſentiunt, diſcordant & diſſident philoſophicùm hic aërem rerum principium fuiſſe contendat, ille aquam: ab Homero fortè perſuaſus, affirmante Oceanum omnium rerum eſſe parentem. Alter particulas nescio quas ſimilares, quartus ignem, quintus aëris inſiniti raritatem & denſitatem, ſextus litem & amicitiam. Quibus annumeratus Pythagoras, ex numeris & horum dimensionibus omnia fluxiſſe *μὲν φιλοσοφικῶς* confirmat. Rurſus hic bonorum finem in voluptatē & delicijs ſitam habet, ille in indolentiæ præſtantia, alius in fiſto & falſo virtutis vocabulo: eſt, qui in dignitate & ſummis atque ampliffimis honoris & gloriæ gradibus vitæ beatæ ſummam collocat. Nam quorſum per cenſere attinet, quàm contraria & pugnantia de mundo, anima & dijs ſtatuerint: cùm hic interituum mundum, alius ſempiternum fore conſinxiſſet: hic innumerabiles, alius novos ſubinde exoriri commentus ſit? Quo de numero eſt mollis

& voluptuarius ille Epicurus & Democritus. Iam quæ sunt è schola Pythagorica, animam numerum seipsum scientem esse definierunt : Aristoteles entelechiam primam corporis : alius, quatuor elementorum harmoniam. Et ne cuncta persequendo nimius sim, cuique pro suæ rationis intellectu, aut (quod verisimilius est) pro nocturnis somnijs semper alia atque alia res visa est anima : adeò, ut si collatæ inter se se fuerint de illa philosophorum opiniones, anima res erit omnium monstrorum monstruosissima. Deinde, quot illorum sunt, qui deos omnino esse negant : rursum, quot sunt qui innumeros esse somniant ? Omitto, quàm absurda & ridicula de Sole & Luna impudenter mentiantur. Præterea quàm stulta & insulsa, quàm vana & nugatoria de materia, de motu, de infinito, de loco, de vacuo, de tempore, de ideis, de atomis, de nubibus, de ventis, de pluvijs, fulminibus, tonitribus, deque reliquis hoc genus meteoris disputant : ita ut si tem propius contempleris, in tota philosophia nihil cernas aliud, quàm confusissimam quandam repugnantissimarum opinionum confusionem, & verborum pugnas nunquam finiendas : ut rectè in hoc Dialogo eleganti mihi scripsisse videatur Lucianus : *παύλας, ὡς ἐπὶ ἀπᾶν, καὶ οὐκ οὐκίας μάχωνται τὰς φιλοσοφίας*. His ergo nugis cum melior selectissimæ iuuentutis pars pulcherrimis ingenijs prædita perderetur, & ad ciuiliū rerum administrationem capeSSendam in vniversum inutilis redderetur : credo, Luciano implacabili philosophorum hosti, fuisse in consilio, ut hunc de sectis Philosophicis dialogum conscriberet : vel ut illorum insignem stultitiam pro more suo falsè subsannaret : vel ut palam faceret, nullo modo quenquam exactam philosophiæ cognitionem parare posse, propter sectas in ea multiplices, & vias diuersissimas. Mihi, quoties animo & memoria mecum repeto veterum philosophorum discordes disciplinas, semper succurrit nostra religio, quæ

& ipsa ita sectis & diuersis viuendi modis discerpta est; vt neque in ea quicquam manserit sanum, sincerum & integrum, profligata fide, & vera pietate extincta donec lucis Euangelicę exortu imposturę diaboli sagaciter deprehensę sunt, & hæc ignorantię nostrę caligo discussa est. Sed ad Lucianum regrediamur, qui si hoc tempore reuiuisceret, & nonnullorum gymnasiorum studia vigilantius consideraret: dij boni, quot illi misero Hermotimi forent conscribendi? Nam si quis facta collatione nostros philosophos cum veteribus composuerit, & vtrorumque philosophiam penitiùs excusserit, non dici potest, quantò feliciores prisce illi nostris existimandi sunt. Qui tamen si in multas hæreses essent distracti, & omnibus ferè opinionib. inter sese discordabant: digniores tamen habuere magistros, quos sequerentur, nempe Platonem, Aristotelem, Cratippum, Zenonem, Epictetum, aliosque innumeros. Nostri planè neminem (neglectis his quoque nominibus & titulis impudenter gloriari solent) quàm spurcissimam illam fecem indoctissimorum sophistarum, & immundissimas illas ranas, neque non locustas loquacissimas, Occam, Scotum, Thomam, & qui inde nati sunt innumerales peruersores, rectorum studiorum pestes præsentissimas, sectarum magistros stupidissimos Modernarium, Realium, Thomistarum, &c. Vide verò, quæ istorum hominum fuerit amentia, aut potiùs extrema cæcitas & puerilitas, cum ad perdiscendas sacras & diuinas literas, per istam sectarum colluuiem omnibus vix alia via fuit ascendendum: nemine scilicet in album theologistarum recepto, nisi alicui sectę nomen antè dedisset, eamque ferè nugacissimarum nugarum plenis faucibus exhaustisset, & ita promouisset, vt clamore, barbarie, & impudentia, cum quouis ex æquo decertare posset. Ex his itaque locustis magistri nostri orti sunt, præclarum illud genus hominum: per quod non solum quicquid humanarum fuit literarum

extremè

extremè corruptum & contaminatum est, verùm omnia quoq; sacra irreligiosissimè profanata sunt. Qua de re (quando iam omnibus liquet) hic non est prolixiùs disputandi locus. Iam quanquam & apud Germanos rectiora studia caput erigere cœperint: mirum tamen, quàm multis in locis adhuc frigeant, regnante etiamdum peruersæ & inanis philosophiæ studio magistrorū nostrorum propugnatione & opera. Et formantur adhuc artium & philosophiæ magistri, belli scilicet & insignes asini, quibus ne nomen quidem philosophiæ rectè cognitum est: non, quòd hunc ritum in Gymnasijs coronandi, aut ornandi meritos damnem: sed quòd indignum esse putem, cuiusmodi bestias hoc potissimùm insigniri, titulo, à quo adsunt longissimè, siue eorum vitam spectes: siue eruditionē perpendas. Nam cūm perhibeant, ex philosophia vtrumq; iuxta & morū elegantiam, & multarum rerum cognitionem parari: illi tamē interim neq; vlla morum ciuilitate sunt ornati, neq; vlla literatum peritia, aut rerum vel tenui iudicio perpolitī. Et hi tandem sunt, quibus in Academijs integrum est docere literas, clauum scholæ tenere, iuuentutis magistrōs esse, melioribus doctōribus per sycophantiam & impudentiam loco motis & electis. Illorum ergo factum & arrogantiam, hoc Dialogo egregiè ridet Lucianus.

a *QUANTVM cūm.*] Exordium ab occasione. b *Ita vt neq; per viam.*] Idem & Mercenario præceptore; Ne in via quidem inter euadum musas negligit, sed ambulationis ocium bene collocas. c *Philosophia multo tempore.*] Philosophiæ studia inquisitione, studio ac vigilantia & labore multo constant. Planè in fundo, inquit Lucianus pōtē, visus est philosophiæ adyta abscondisse Deus, sub ipsam secum vsq; d *Enimuerō.*] Occasio disputationis, ex diurna auscultatione.

e *Ex temporis.*] In Græco τῷ τε χρόνῳ id est, ex τῷ χρόνῳ.

f *Vndē nam.*] Ratio auscultationis, à descriptione virtutis

g *Atqui principium, Hesiod. dimidium totius.*] Refer-

tur ab eodem Luciano in somnio seu vita sua. *A* Platone lib. de Rep. 2: Scisne, inquit, principium cuiusque operis maximum quiddam esse, praesertim & iuveni, & cuius, qui tener sit, & flexibilis? Demetrius Phalerius de elocutione: Deinde nos, inquit, ad comparationem conferimus, afferentes illud: Principium dimidium esse totius. Vide Eras. chiliad. 1. cent. 2. adag. 39. *b* Proinde ad summum.] Elevatio studij tanquam inanis, à simili. *i* Aorna.] In India petra Aornos est, quae propter frigora & altitudinem ab auiibus vitatur. De ea Lucianus in praeceptore Rhetorum. *k* Dissimile prorsus.] Dilutio, à negatione & euentu. *l* Neq; ipse.] Redu ad primam questionem, quamdiu philosophandum sit, ut felicitas illa summa comparatur. *m* Qui Chaldaica disciplina sunt imbuti.] Id est, Mathematicis. Genesiaci enim omnes qui ex natalis sydere futura praesagiunt, Chaldaei vocantur. Quod enim illa natio syderum observandorum peritissima fuit, factum est, ut Mathematici ita vocarentur. *n* Ceterum illum.] Causa tanti laboris & effectus. *o* At ubi eosdem.] Effectus & confutatio, ab exemplo. *p* An dum.] Dilutio exempli, à causa. *q* In praesentia quidem.] Inuitat ad disputationem, ficta opportunitate oculi, cum descriptione quadam praeceptoris Herminii, cuius exemplo mox ad confutandos Stoicos vteretur. *r* Ego haud.] Rationes quibus Stoicam viam praetulerit. *s* Atqui non.] confutatio ab absurdo. *t* Non solum.] Aliteratio. Hinc est quod voluptuarij homines Epicurei dicantur, quod est maximum convitium, ut idem Lucianus in Alexandro, Pseudomante & falso Vate, ait. *u* Obsecro] Confutatio eiusdem rationis. *x* Margita quoque loqui.] Inerte & nullius pretij stolidusq; homine: Margitis enim meminit ex Homero Arist. atque Clemens Alexand. Vide Eras. Chiliadas de Margite. Demosth. apud Plutarchum: Alexandrum puerum & Margiten nominabat. *y* At ne hoc.] Ratio: & Demissa barba.] cō ῥῆ ἄ ῥῆ ῥῆ. Sic in Vitarū auctione, ubi in Stoicos quaedam annotavimus. *A* Nunquid igitur.] Confutatio à superiori exemplo. *B* Rectius.] Alia, per absolutionem. *C* Ceterum illi.] Unde iudicandus & cognoscendus sit sapiens.

[*gens. D Qualia.*] *Amplificat fabula, E. Fabula.*] *Huius fabula mentionem facit Plato. Momus Hesioidus in Theogonia ait Noctē matre, sine paire progenitum. Huic deo mos est, seipsum nihil quidem operis edere, sed aliorum deorum opera curiosis oculis contemplari, & si quid omissum, aut perperam factum, id summa cum libertate carpere. Nam postea Græcè reprehensionem significat. F Neptūnum taurum effinxisse.] Sive ut alij, equum velut arationi, ut Euræque accommodum in primis animal in medium scatuisset. Idem Lucian. in Nigrino quoque ut hic, taurum fuisse scribit: Momus, inquit, reprehendebat tauri artificem Deum, qui non præposuisset oculis cornua.*

[*G Mineruam domum excogitasse.*] *Pallas domicilium ostendit, cuius usus contra iniurias aeris omnes inferuere.*

[*H Vulcanus hominem fabricauit.*] *fictum hominem pro facile præstantissimo opere exhibuit. I In alijs quæ reprehenderit.] In tauro, ex Nigrino diximus. * Calumniatus.] Causatus. K Quod artifex.] Vulcanus. Vitruvius Pollis libro de Architec. tertio, in præfatione, hanc sententiam Socrati tribuit: Socrates (inquit) memoratur, prudenter doctissimeq; dixisse, oportuisse hominum pectore fenestrata esse, ut non occultos haberent sensus. L Non addidisset ostiola.] clathros, seu fenestellas, per quos, ne quid occultum lateret intus, introspici posset. M Lynceo es perspicacior.] perspicaces, intelligentes, & acutè subtiliterq; vidētes, Lyncei dicuntur, nō à lynce animali, ut tradūt quiddā, sed à Lynceo Argonau tarū vno, qui distabat ultra parietē videre, ut ait Hieronymus contra Ioannē Origenistā, vnde Valer. Flaccus inquit in primo:*

—quumq; æthera Iuppiter umbra

Perdiderat, solus transibit sydera Lynceus. Et horat.

—ne corporis optima Lynceus

Contemplerè oculis — Cicer. Quis est cum Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendas. Sunt qui tradant, ut ait Lycophronis interpret, Lynceum primum reperisse fodinā metallorum, æris, argenti, auri, & hinc vulgo nasam fabulam, quod ea quoque prauideret, quæ sub terra sunt, quæque apud inferos fierent. Plin. lib. 4. cap. 10. ait: nouissimam, primamque

lunam in Ariete primum eadem die conspexisse, Apollonius in Argonauticis scribit Lynceum vsqueadeo fuisse perspicacem, ut etiam terram ipsam oculorum acie penetraret. Hinc proverbium: Lynceo acutior siue perspicacior. Idem in Icaromonip. repensè quasi Lynceus quidam affectus, cuncta discernis. Idem in Charonte siue contemplantibus: item Menippi & Tiresiae dialogo meminit. N. Nequaquam.] Redit ad caput questionis latius quàm planius exponendo illam, ficto icona virtutis, & eius via. O Ego quidem harū rer.] Haetenus virtutis imaginem descripsit: iam & de via ad ipsam, quæ (ut inquit Hesiodus) in altissimo loco constituta, non nisi cum sudoribus potest adiri. Volentibus enim ad eam peruenire, sensus & concupiscentia se opponunt: & omnes ferè homines fraudibus & dolis ita præpediunt, ut suscepti itineris faciant panitere.

P. Quibus tu habendam.] Redit ad questionem superiorem, quænam via philosophandi potissima sit. Q. Cuinam potissimum fides adhibenda sit.] In Græco tñ articulus ponitur infinitè, i. sine interrogatione, pro tibi. R. Quod autem.] Amplificatio à simili. S. Quocunque nos pedes.] Quocunque via perieris, nullo nobis ab initio loco quò eamur propositio ἢ πόδες ἀγχοι, sic loquuntur Latini, Quò pedes ducunt. Pers. Sat. 3:

An passim sequeris coruos, testaq; lutoq;

Securus quò pes ferat, atq; ex tempore viuis?

Horat. in Epodis ode 16:

Ite pedes quocunq; ferunt, quocunq; per vndas

Notus vocabit aut protervus Afrius.

Plaut. in Mercat. Nec podagricus, nec articularius est, quem rus pedes ducunt. Virg. Mær. Quid te Mæri pedes? Unde nostrum Adag. Quocunq; Deus. T. Haudquaquam verò.] Alia à fine. V. Est quidem.] Redit ad id quod supra propositum fuit, Stoicam viam esse optimam. X. Alioqui frustra.] Confutatio, à reiectiore causæ. Y. Age verò.] Protopopaia cæterorū philosophorum se à contra Stoicos defendentium. Z. Sedenim.] A iusto, & forma iudiciorum. a. Aut si.] Ab absurdo & simili. β. Ergo absurdè.] A modo & officio indicam-

iudicantis. 7 Neq; tamen.] Obiectio, cui respondet à qualitate personæ. 8 Aut igitur.] Amplificatio à simili. 9 Quoniam illud.] Alia, à collationibus. 10 Siquidem perhibet.] Alia, ab exemplo Gelenis. 11 Iam ut tandē.] Finis & scopus. 12 Mihi quidem.] Alia defensio Stoicorum, continens hanc quæstionem: An ex vna aliqua via veritas comparari possit, an omnes sint cognoscendæ: Nihil aduersum.] Confutatio. 13 An non.] Ab exemplis. 14 Ponamus.] Alia defensio per diuisionem. 15 Iam verò.] Confutatio ab inæqualitate similitudinis 16 Gymnicis certaminibus.] Quoniam capessunt aliquando nudi in ludis & palæstra decerta Græci, authore vel Orsippo Megarensi, vel Acantho Lacedæmonio, ideo & gymnasia cum ipse exercitationes ludorum tum loca, & gymnici ludi sunt appellati. 17 Vna argentea.] De sortibus Athletarum. Pulchrè monstrat quoniam modo sortes athletis obueniebant, quomodo ve pares ad certamen iungebantur. 18 Deo.] Apollini. 19 Flagellifer.] Dei minister. 20 Pancratio.] Pancratium quid, idē Lucian. de Gymnastis. Philostratus de Athletis refert Pancratium palæstrā simul & pugillatū vocari. Certaturi ante omnia per aliquot dies sese exercebāt maiore quā poesta labore. verbi gratia, cursu certaturi, in arena cum ocreis per aliquot dies currebant: postea solutus, tanquam compedibus liberatus, maiorem obibat operam. Item saltu certaturi, cū manibus prius oneratis assuescebant. Præterea carne vescabantur bubula, quæ fortiores redderet: abstinebant à cæteris delicijs, præsertim coitu. Hæc ille. 21 Olympicis] Olympicū certamen quinto quoq; anno fieri solebat, in honorem Iouis Olympici, cuius autorem Herculem fuisse putant. 22 Non iniuria.] Adaptatio similitudinis, & finis quæstionis, omnes esse cognoscendas vias ei qui verā eligere velit. 23 Neq; enim.] Amplificatio à simili. 24 Quātum verò tēporis.] Quo, & quanto tempore quisq; philosophi cognoscendi. Et hic locus finē disputationis cōtinet, seu scopum, de quo supra. videlicet, quòd impossibile sit omnes philosophorum doctrinas & vias cognoscere, ut ex ijs quæ vera sit eligatur. 25 Veritatis inuentionē.] Alludere videtur ad Democriti dictū, In profundo veritatē esse demersam. Cic. in Acad. & Laetant. 3.

Instit. lib. cap. 28. Thucid. verò ait lib. 1. signem apud multos esse
veritatis vestigationē, ad ea se potius quæ in promptu sunt con-
vertentes. ♣ Tithonum.] Puēra fingunt, Tist' onū adamastiā
ab Aurora in calū sublataū fuisse, atq; illius succo perfusum,
ad tantā pervenisse senectutem, ut eādem optaverit, ut in cicada
verteretur. Inde Tithonios annos pro longa senectute usurpavit
idem Lucianus in dialogo Zenophantæ & Callimedæ: καὶ τῆς
Τιθωνίδος ἐξ ἡμέρας. i. Atq; ultra Tithonum vivebat senex. Ba-
sil. ad nepotes cap. 17. Τιθωνὸς τῆς γῆρας. • Et quando.] Rediit
ad propositionē, mitigando illā divisione. A Atqui Luciane.]
Confutatio temporis, quod Luciano prafinitū fuerat ad singulos
cognoscendos. B Opinor fuisse Phidiā.] Plutarch. in cōmen-
tariis de defectu oraculis, videtur ad Alcaum referre. Sic enim
scribit: ἡ γὰρ ἀλκαίου ἐξ ὀνυχῶν τ' λίαντα γράφοις. Nō Alcaei
more leonem ex unguibus depingentes, hoc est, ex re minima, ma-
xima colligentes. Sive autem Phidias fuerit, sive Alcaus, hinc
tamen sumptum videtur istud adagium apud omnes usurpa-
tissimum, leonem ex unguibus, cū ex minimo quoque vel indi-
cio, vel argumento, vel causa, rei totius summam intelligimus.

Γ Παρὰ quām.] Diluit obiectionem ab ipsius argumenti se-
rie, & inaequalitate exempli. Δ Phidias.] Statuarius insignis,
cuius opera prælatè prædicat Plin. lib. 36. Mundi suæ histo-
rie. E Nihil enim ista.] Hæc clausula in proverbium abijt, quo
significatur illa nihil ad rem attinet, & nimiam inaequalen-
essē comparationem. Idem usus est illa in Baccho: de quo vide
Erasimum in Chilis. Z Aut quid.] Amplificatio à signa.

H Quod si autem.] Irripi. Θ Tu verò.] Aliud simile,
quo idem contendit, ex facto totum cognosci posse. I Quo-
niam rei.] Respondest eadem ut supra ratione, inaequalens
esse collationem. K Illa in Delphis.] Delphos tellus à prin-
cipio vaticinari solita fuit, quæ paulò post, Daphnem consti-
tuit à qua Themis eandem facultatem adeptā est: à Themī-
de verò Apollo dono accepit, quæ de re Pausanias in Phocicis.

Λ Quare vide.] Superiorem similitudinem diluit alia.

M Danaidum.] Plato scripsit, puellas Danaidas apud in-
feros hoc genus pœnæ pendere, ut assidue aquam in dolium
perinfusum.

*pertusum, vasis item pertusis inferant. N Cicutæ.] Veneno cicutæ noxæ apud Athenienses tollebantur, & Neque enim.] Aliud acerbius paulò, cum præfaciuncula. O Vitam breuem.] *βλὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν*, Philotheo interprete. Vita siue tempus vitæ nostræ breue ab ab. Hippocrate etiam dicitur in primo Aphorismo de artis comparatione, quæ quidem longa est. In Græco verbum substantiuum idem subaudiunt. Quamquam etiam simpliciter vitæ nostræ breuis, fugax, ac momentanea est. Si quidem vniuersum vitæ nostræ tempus, Dauidæ testè, anni sunt septuaginta, vel ad summum octoginta. Quam quidem, de vitæ breuitate Dauidis sententiam, Eobanus Hessus ij. versibus scitissime expressit:*

Tam nostri cæcis labuntur cursibus anni,

Quàm citò quæ loquimur verba perire solent.

Vivitur humanos bis septem lustra per annos:

vix rectè ut valeas, lustra bis octo feres.

Ex quibus extremos quos vivimus omne laborum,

Et genus, & miseri fata doloris habent.

Tam citò desinimus, tã sors hæc nostræ caduca est:

Tam citò ceu penna præpete vitæ fugit.

Quare rectissime etiam ab Horatio dictum Od. 4. lib. 1:

Vitæ summa brevis spè nos vetat inchoare longæ.

Sic Virgil. 10. *Æneid.*

—breue & irreparabile tempus

Omnibus est vitæ—.

Iuvenalis Satyr. 9:

—festinat enim decurrere velox

Flosculus, angustæ miserèq; breuissima vitæ

Portio—De Hippocrate autem maximo Medicinæ parente hoc solum hic dicam: Eum totam Græciâ pestilenti lue Thucydidis tempore, magna cū gloria liberaisse, itaq; etiã aureis statuis, atq; tanquam deus à servatis illis populis donatus est.

¶ Critico quopiã] Argumentum à difficultate. P Areopagitarum.] De Areopagitarum integritate, & simul auctoritate, multa scribis in Anacharside, & Isocrates in Areopagico. Prætereant enim moribus Athenis, in pago & vico Mariæ.

Hinc dicitur *Areopagus*, quasi *Martis pagus*. **Σ** Nullius hominis vita satis longa.] Homines inter negocia morimur ἀγῶν ἀέμῳ, & solliciti, propria solū cūrantes. **T** Ad hūc modum.] Amplificatio a simili. **Υ** Proinde.] Aliud argumentum à difficultate eligendi præceptoris. **Φ** Pro thesauro carbonēs.] Proverbiū est de his qui spe sua frustrantur, sperantes magnū quiddam se reperturos, tum verò nugās offendunt. *V*sus est in *Zenxide*, in *Philopseude*, in *Timone*, de *Auro invento* : rursus in *Notis*. Lege *Eratum* in *Chiliad*. **X** Et quemadmodum.] Aliud, ab inuicē de *Elrina philosophorum*, & spe fallaci discen- tium. **Ψ** Qualia per.] Amplificatio à collatione. **Ω** A fabulosa *Hippocentaurorum* & *Chimætarum*.] *Virgil*. 6. *Aen.* facit *Centavros* & *Scyllas* in inferorum vestibulo stabulare cum somnūs. *Centavros* fingunt poëta duplici natura: hoc est, humana & equina, quos fuisse negat lib. 4. & 5. *Lucret.* Sed neque *Centauri* fuerunt inquit. Probat quoq; nunquam fuisse. *Chimæram*, quæ a Poëtis dicitur constare è leone, dracone & capra. *Tragelaphus* ex altera parte hirci, altera cervi. **αα** *Medeam*.] *Regis Cælcho* um filiam, quam *Iasôn* cum *Argonautis* rapuit. **ββ** Hoc aut.] *Alia*, à causa impellente. **cc** Quoddā frenim.] Amplificatio similitudine quadam. **dd** *Geometria*.] Hanc *Philosophus* ἀρχὴν καὶ παντὸς τοῦ διανοητικοῦ omnium disciplinarum appellat: & *Plato* eius artis expertes, minimè ad scholam suā ad- mittebat. **ee** Cæterum ponamus.] Redis ad *Stoicam* viam, καὶ τὸ ἀληθινόν: ostendens, etiam illa vera & optima existente, tamen non esse frustra adeo in illa tempus terendum : quia nihil re ipsa præstent eorum quæ vulgò pollicentur. **ff** Nihilo secus.] *Antipophora* persimile. **gg** Sed isto.] *Alia* confutatio ab elevatione præmiū propositi. **hh** Quod mihi perinde.] Amplificatio à simili. **ii** Vos autem.] *Alia* à virtutis effectu seu fine, cum qua effectus *Stoicæ philosophiæ* comparat. **kk** *Sophisticis*.] σοφιστὴς fuit suapte natura honestissimum vocabulum, quemadmodum etiam tyrannus, qui non alius fuit quàm rex, monarcha, princeps, aut quisquis tandem v- nus rerum potitur. Tantum verò (ut sic) hominum improbi- tas professioni concitatis invidiam, ut *Sophista* vocabulum in-
vicio,

vitio penatur. Varius tamen eius usus est. Nam significat rhosorem seu oratorem, philosophum, eum qui falsis conclusiunculis utitur, & impostorem, magistrum inuentorem argutiarum.

ll. An non igitur.] Amplificatio collationis. mm. Si placuerit.] Comprobat exemplo rei gestæ. nn Crocodylus.] Consule ac vide ea que annotauimus in 1. Necricorum dialogo, & in Vitarum auctione. oo Quid verò aliud.] Conclusio, qua fingitur Hermotimus penitentia duci prioris vitæ, adeò frustra consumptæ. pp Conantem singulas vndas numerare.] Ad hunc Aesopicum apologum visus est respicere Theocritus in Charitibus:

ἀλλ' ἴσῃ δὲ ὁ μὲν χθὲν ἐπ' αἰὶν κῦμα ἔμετρεν.

ὅσ' αἰεὶ μὲν χέρον δὲ μὲν γλαυκῆς ἀλὸς ἀθά.

Namq; perinde fiet, quasi numerare labores.

Quot venti è pelago trudent ad littora fluctus.

Virg. 2. Georgic. hunc sequutus:

Quem qui scire velit, Libyci velit æquor itidem

Discere, quàm multæ Zephyro turbantur harenæ:

Aut vbi nauigijs violentior incidit Euris,

Nosse, quod Ionij veniant ad littora fluctus.

qq Proinde hæc,] Misigatio per translationem.

ΖΕΥΞΙΣ, HAN.

πρόχθ.

ΖΕΥΞΙΣ, VEL

Antiochus.

Vincentio Obsopœo interprete.

ARGUMENTVM.

A Pologia quædam scriptorum Luciani est, qua ille ostendit non tantum nouitati seu peregrinitati studere se, sed & rerum sententiarumque elegantia, deinde & aptæ compositionis harmonia. Cæterum quòd sola nouitas illorum in admittatione sit, fieri communi quadam hominū natura, qui sola nouitate plerunq; detineantur, interim aliorū nulla habita ratione. Idē enim & Zeuxidi olim in pictura Centauri, in quam præter nouitatem

uu s

uitatem

uitatem argumenti, multam artem impenderat : & Antiocho in pugna contra Galatas accidisse, hostibus nouitatem & insolentiam elephantorum, non ipsius apparatus pertimescentibus. Tractatur autem eadem fermèratione, qua & superior oratio : nisi quòd hic ipsa causa à principio ponitur, exempla autem, eaque amplificata, sequuntur. Etiam tituli eadem ratione, vt supra, impositi sunt.

Ναχχ^ο ἰδὼ
ἡμῶν δάξας
τὸ λόγον, ἀπὲ
δροῖκαδὲ πρὸ

σιόντις δέ μοι τ' ἀγκυρότων
ποταοὶ (ὡσάντα γὰρ ὑδρ. οί-
μα, καὶ τὰ ῥιζαῦτα πρὸς ἐκ-
δὸς ἡδὲ ὄντας ὑμᾶς λίγα μ;
προσιόντις δρ. ἰδιξιόντ', καὶ
θαυμάζουσιν ἰσχυρ. ἰπποκλὺ
ζῶν προμπτῶντις, ἄλλος ἄλλο
λεθρ. ἰκώων, καὶ ἰππύων, ἄλλοι
πρὸ καὶ ἰρυνθιᾶν μὲν, μὴ ἄρα.
πᾶμπολυ τ' ἀξίας τῶν ἰππαι-
νων ἀρραπυρίμω. τὸ δ' ἔρ
λεφθαλκῶν αὐτῶν ῥιζὸν ἰω,
καὶ πάλυτθ' ἔρ καὶ τὸ αὐ-
τὸ ἰππομαίνοντ', πλὴν γυν-
μω

Abita^a nuper
in cōfessu ves-
tro oratione,
domū me con-

ferēbam. Permulti autem
ex ijs qui orationi interfues-
rant, me accesserunt. Nihil
enim prohibere opinor,
quoniam & ista vobis meis iam
familiaribus exponam. Itaque
que accedites porrectis dex-
tra me consalutabant, &
admiratione persequentibus
similes esse apparebant.
Multo autem itinere comi-
tatu suo me deducētes, alius
aliunde exclamabat, laudā-
batq; donec pudore quoque
me suffunderent, verentem

ne longè lateat à dignitate laudum quas in me congregabant,
relinquerer. Caput autem & summa laudationū hæc illis fuit,
& omnes vno ore vnā eandēque sententiam præ se fe-
rebant, confirmautes orationum mearum compositionem &
sententiam.

μὴ τῶν συγγραμμάτων ἐ-
 γέναι οὐδ' αὖ, καὶ πολλὰ ἐν αὐ-
 τῇ τὸν νικητισμὸν. μάλλον
 δ' αὐτὰ ἐπὶ ἄμεινον, ἅπ-
 ῃ καὶ νομοθετοῦντες. ὡς τῆς
 λευκότητος. Ὁ Ἡρακλῆς δ' πα-
 ραδοξολογίας. ὡς μάχων
 ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν τις ἄ-
 ποιοι τῆς ἐπινοίας νικητῆρος.
 οἱ μὲν τοιαῦτα πομπὰ ἔλθον,
 ὡς ἐκινῶντες ἀνὰ τῆς
 ἐκπράξεως. ἢ τίνα γὰρ ἄν αὐ-
 τῶν ἔχον ψάλλειν, καὶ λο-
 γαζώμεν τὰ τοιαῦτα, ξέρον
 ἀνθρώπων, οὐ πολλὰ πομπῆς
 αὐτοῖς φροντίζοντες ἄξιον τὰ
 ἅπαντα; πολλὰ ἡμῖν (ἐπὶ
 σιταῖς γὰρ) οὐ μὲν τῶν τοιαῦ-
 τῶν ἐπὶ αὐτῶν. καὶ ἐν
 πομπῇ ποτὶ ἀπληθύνων κατ'
 ἡμῶν τὸν ἡγεμόνα, ἐν φόβῳ
 ἀποῦ τοῦ μόνου χρίστος τοῖς
 ἡμῶν ἐνιστῶν, ὅτι μὴ σιωπῇ,
 μηδὲ κατὰ τὸ κοινὸν βα-
 λῶν

sententiam perigrinam esse
 se, ac multum in sese comple-
 xi nouitatis. Multò verò sa-
 tius est, eadem illa verba com-
 memorare, quibus illi cum
 vni fuere. O nouitatem, in-
 quiunt. O Hercules, distione
 inauditam. Nonio promptius
 et agilis. Certè nemo dixe-
 rit quicquid orationum tua-
 rum cogitatione perinde esse
 nouum. Equidem illi id ge-
 nus verba permulta facie-
 bant, prout quisque inter au-
 diendum oratione mea affe-
 ctus aut commotus fuerat.
 Aut quam alioqui talia me-
 tiendi et assendi aduere-
 sus me causam habuissent,
 hominem peregrinum, quem
 aliis contemptui habentes,
 non magnificiebant. Verun-
 tamen ego (neque enim ta-
 citum dissimulabo) non me-
 diocriter ilorum laude dis-
 cruciabar. Tandem verò

illi abeuntibus cum ad me redisset, mente atque animo sic
 mecum agitavi: Ergo tantum hac gratia et venustate
 scripta mea condita sunt, quod ad consuetam dicendi
 rationem formata non sint, nec iuxta communem loquens
 diuiam

διὰ τοῖς ἀποῖς, ὀνομάτων
 δ' ἄρα λαλῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 πρὸς τὸν ἀρχαῖον κανόνα
 συγκαμψῶν, ἢ νοῦ ὀξέει, ἢ
 πνευνοῖας τινός, ἢ χαλεπῶ
 Ἀπιδῶς, ἢ ἀρμονίας, ἢ τί-
 χης τῆς ἐφ' ἅπασιν, ὧ-
 των δ' ὁρῶν ἴσως τὸν μόνον.
 οὐ γὰρ ἂν πρῶτον αὐτὰ ἐ-
 κῆνα, ἐκίνοισιν μόνον τὰ
 κανόν τῆς προουρίσσεως, καὶ
 ἐξήρῃ. ἰσὺ δ' ὁ μοῖρα
 ὅτι ὤμων, ὁπότι ἀναπτε-
 ρῶντος ἰσπανοῦ, τὰ χα-
 μψὲ τοῖ καὶ αὐτὸ τοῦ πρὸς
 ἀγνοῖα αὐτοῖς· ἀληθὲς γὰρ
 εἶναι τὸ τοῦ Ομήρου, καὶ τὴν
 εἶαν ὁδὸν ἐκχρησισμῶν ὁ-
 μοειῶν τοῖς ἀκούουσιν.
 οὐ μὲν τοῦτόν γε, οὐτε ὅ-
 πορ τῇ κανόντητι ὑμέων ἡ-
 ξίωσιν, ἀλλὰ τὴν μὲν, ὥσπερ
 πρὶν πρὸς ἀνέκῃς μοῖρα σι-
 στικισμῶν τι, καὶ πρὸς τὸν
 ἰσπανον σιστικῶν καὶ αὐ-
 τῶν· τὰ δ' αὖ τὸ ὅτι ἰσπανοῦ,

καὶ

diviam fluant, verborum
 verò elegantium nihil in il-
 lis admixtum est, ad vete-
 rem sermonis regulam et
 canonem positorum, nul-
 la præterà sententia argutè
 dicta exornata sunt, nulla
 industria, nulla Atticæ
 linguæ venere perpolitæ, aut
 compositionis harmonia,
 aut arte ad amusem elabo-
 rata, sed ab his omnibus lon-
 gè latèque discrepant. Ne-
 que enim hæc ipsa à præsen-
 tibus laudata sunt, sed ver-
 borum novitas illorum in-
 dicio peregrina et aliena
 visa est. Ego verò stolidus
 hoc ipso eos, si nunquam ad
 me collaudandum subsili-
 rent, potissimum adductum
 iri putabam. Verissimum e-
 nim illud Homeri esse per-
 suasum habebam, novam
 quamque cantilenam, au-
 dientibus esse gratissimam.
 Non tamen tantum lau-
 dis, neq; adeò summā, novi-
 tati concedi volebam: verum hanc nō aliter atq; cumuli loco
 adduci, et nonnihil sanè ornatus ad gloriam asferre, sed ita,

ut quæ

καὶ τῶν ἀκρόντων ὡς
 φημιούμην, ἰκάνει ἔναι.
 ὥστε οὐ μετρίως ἐπὶ ἑκάστῳ, καὶ
 ἐκινδυνύοντι πρὸς αὐ-
 τοῖς, ἕνα καὶ μόνον ἐν τοῖς
 Εὐκλείδειοις ἀναιδέσι, καὶ τὰ
 λοιπὰ. τὸ δὲ κατὰ τὴν
 προίμiam, Ἀνθρακὸς ἡμῶν
 ὁ θεσσαυρὸς ἦτορ καὶ ὀλί-
 γου δὲ, θαυμαστοῖα τι-
 ν' ἔπαινον ἔπαινεῖται πρὸς
 αὐτῶν. ἰδὼν γοῶν ὑμῖν
 καὶ τὸ εὖ γραφίως διηγέ-
 σθαι. ὁ Ζεῦξις ἰκάνει, ἄ-
 εις ἔγραψεν ἡρόδοτον,
 τὰ δημόσια καὶ τὰ κοινὰ
 ταῦτα οὐκ ἔγραψεν, ἢ ὅτι πα-
 ρ' ὀλίγα, ἥρωας ἢ θεοὺς ἢ πο-
 δίμοις, ἀλλὰ καὶ κοινὰ ἔγραψεν
 παρὰ τὸ, καὶ τι ἀπόκοτον
 ἔμει καὶ ξύρον ἰκάνει, ἢ
 ἰκάνει τὴν ἀνείκελτον τὴν
 ἐκείνου ἐκείνου. ἐν δὲ τοῖς
 ἀποῖσι τοῖς ἡμέτεροις καὶ θε-
 λασσι ἰπποκύνταυρον ὁ Ζεῦ-
 ξις αὐτὸς ποιεῖται, ἀναπεί-
 ρουσα γὰρ πρὸς τὴν ποιοῦσαν
 ἰπποκύνταυρον διδόντα, ἡσ-
 μιᾶν ὑπὸ. τὴν ἀκρόντων
 ταύτης ἀντιγραφὸς δὲ νυν

ut quæ vera laude & audi-
 torum applausu digna ha-
 berentur, illa essent. Itaque
 non modicè commouebam,
 penè cò adducius, ut illis fæ-
 dem haberem, unum atq; a-
 deò solum inter Græcos esse
 confirmantibus atque id ges-
 nus alia. Thesaurus autem,
 iuxta prouerbium, nobis car-
 bones erant. ^b Ac propemo-
 dum ut præstigiator quispiam
 ab illis laudor. Volo itaque
 vobis pictoris institutum de-
 narrare. Zeuxis ille omnium
 pictorum præstantissimus,
 popularia & communia il-
 la nequaquam pingere solus
 ius est, aut admodum pauca
 nempe heroas, aut deos, aut
 bella: semper autem noua aliquid
 comminiscèdi illi con-
 suetudo fuit. Ceterum inter
 alia audacia suæ egregia fa-
 cinora, & Hippocentaurum
 facinram ipse Zeuxis adum-
 brauit, alètem adhuc vberi-
 bus pueros Hippocentauros,
 geminos nimium infantes. Il-
 lius pictura exemplum nunc
 Athenis

Ἀθλίωσι, πῶς αὐτὸν ἐκένω
 ἀκρεβῆ τῇ ἰατρικῇ μετρίῳ
 μύθῳ. τὸ ἀρχιτυπὸν δ' αὐτῷ,
 Σύλλας ὁ Πωμόων στρατη-
 γὸς ἐλίζετο μετὰ τῶν ἄλλων
 εἰς ἰταλίαν πομπὴν ἄ-
 γων. ὅστις Μαρία, οἶμαι, κα-
 ταδύσας τῆς ὀλοκωδῆς, ἀρ-
 χιδι ἀπαντα, καὶ τὴν γρα-
 φὴν. πλὴν ἀπὸ τῶν γὰρ ἀπὸ
 νατῆς ἀκόντων ἔειδοι, καὶ αὐτὸς
 ἑμὶν, ὡς ἂν οἷός τε αὐτῷ, δειξέ-
 ῃ λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία γρα-
 φικός τις ὢν, ἀπὸ πάντων μι-
 μνήμαι, οὐ πῶς πομπὴν ἰδὼν ἴ-
 τιν' ἔτ' ὑδαφίων Ἀθλίων.
 καὶ τὸ ὑπερβαίνειν τότε τὴν
 τέχνην, τάχ' ἂν μοι καὶ νῦν
 πῶς τὸ ἄφιστον δηλώσαι
 σωμαγονίσαι. ἐπὶ χλόης δὲ
 θαλῆς ἢ Κρήταυρ' αὐτῇ πε-
 ποίηται, ὅλη μὲν τῇ ἰππικῇ χα-
 μᾶς ἐξέμελλε, καὶ ἀπείταν-
 ται εἰς τὸ πῖον οἰόδοι, τὸ δ'
 ὑλῶναι ὅσον ὅσον αὐτὸς ἐρέμα
 ἰππῶν

non parum nunc mihi afferet adminiculi ad cuncta manife-
 stiùs declaranda. In cespite nimium florecente & viridī
 Centaurus ipsa facta est, ea parte qua equam refert, tota
 humi posita, pedes posteriores retrò extendit. Qua verò
 parit

Athenis repositum cōseruā-
 tur, ad verā imaginē accuratā-
 tissimē expressū: ipsum por-
 rō archetypū Sylla Roman-
 norum Imperator vnā cum
 alijs rebus aliquot preciosis
 in Italiam misisse ferebatur:
 deinde iuxta Maleam La-
 comiæ promontorium, vi o-
 ppor, fracta nauis oneraria
 atque submersa, perisset oma-
 nia, atque ipsam etiam pi-
 cturam. At enim verā ima-
 ginis imago mihi visa est.
 Ac ipse, quoad eius fieri po-
 terit, eandem oratione vo-
 bis adumbrabo, non per Ioa-
 uem quod pingendi valde
 peritus sim: sed quod adhuc
 in recenti mihi hareat me-
 moria, quippe quam nupet
 admodum Athenis in picto-
 ris cuiusdam adibus vider-
 im. Ipsa quoque admiratio
 qua nunc artem diligenter
 contemplando prosequeretur

[illegible]

parte mulieris gerit imaginem, ea sensim subsurgit usque ad cubiti longitudinem. Pedes anteriores ne illi quidem porrectim extensi sunt, veluti iacentis in latere, verum alter quidem geniculum inflexo similis est, ungula retrò tracta incurtus existens. Alter autem contrà exurgit, & solum attingit, quemadmodum ferè sunt equi subsilire molientes. Cæterum infantes, alterum quidem ante se habet in vlnis complexum, quem humano more nutrit, muliebrem mammam in os illi inferens. Alterum verò ex equino lactat ubere, quem admodum pulli à matribus lactari solent. In superiore parte tabulae, veluti è sculpulo Hippocentaurus quispiam, videlicet mulieris illius infantes utrinque nutriti ridens prospicit, haud prope, verum media parte intra retinens: quem sustollit & cum risu perterrefaceret.

Ad

μὴ δὲ ἅμα τῆς γραφῆς, ἵφ'
 ὅτε τοῖς ἰδιώταις ἑμῖν ὁ πάν-
 τος ἱμῶν ὄντα, τὸ ὅλον ὅ-
 μως ἔχει δυνάμις τῆς τέχνης,
 οἷον τὸ ἀπλῆνα τὰς γραμ-
 μάς ἐς τὸ ὁρθοτάτον, καὶ τῶν γε-
 μάτων ἀκερῶς τὸ κράσις, καὶ
 ἑνκαύρον τὸ ἐπιβολὴν ποί-
 ᾱς, καὶ σκιασμοῦ ἐς διόρυ-
 κας καὶ μεγέθους τὸν λόγον, καὶ
 τὸν τῶν μίτρων πρὸς τὸ ὅλον
 ἰσότητά καὶ ἁρμονίαν, γραφί-
 ας παύσας ἰωαννέντων, οἷς
 ἔργον ἡ Ἀγία τὰ τοιαῦτα ἐργά-
 σθαι τὸ Ζῶξιδοῦ ἱκανοῦ μολι-
 σα ἰπνύνει, ὅτι ἐφ' ἑμὲ καὶ τῶ
 αὐτῷ ὑποθέσει ποικίλως τὸ πο-
 εῖν ἐν ἰσότητι τῆς τέχνης,
 τὸν μὲν ἄνθρωπον ποικίλως ὡς
 τὴν φοβδὸν, καὶ λοιμὸν ἄγει-
 ον, ὡς δὲ τῶ χαίτη, λά-
 σιον τὰ ποταμὰ, οὐ κατὰ τὸν
 ἵππον αὐτῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 καὶ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου,

καὶ
 diuersitatis ratione, artis discrimen egregie indicarit. Vis-
 rum quidem per omnia adornauit horridum atque terri-
 bilem, ac vehementer agrestem, horrentem capillitio, cute
 hirtum et hispidum, non per equinam tantum partem il-
 lius, sed per alteram quoque qua humanam refert speciem.

Plurimum

d At reliquæ picturae par-
 tes, propter quas non ubi-
 que accurata artis præ-
 stantia nobis idiotis com-
 parere solebat, nihilo secus
 tamen summa industria ex-
 rant elaboratae, videlicet li-
 nearum ductibus atque ex-
 tensionibus rectissimis, cor-
 lorum commixtionibus sci-
 entissimis, neque non tempe-
 stiuarum adiectionum cir-
 cūditionibus. Insuper de-
 centibus inumbrationibus,
 neque neglecta magnitudi-
 nis ratione, et mensurarum
 totius operis æqualitate at-
 que harmonia: quæ omnia
 admirari solent pictores, qui-
 bus studium est ea omnia co-
 gnoscendi. Ego verò eam in
 Zeuxide virtutem et indus-
 triam præcipua laude ex-
 tollebam, quòd in vno eo-
 demque argumento habita-

καὶ ἰξάρας αὐτοῦ τοὺς ὤ-
μους ἰωιωλῆσεν, τὸ βλεψί-
μα, καὶ τοὶ γιγῶντες, θε-
αῖσιν ὄλον καὶ ὄρεόν τι,
καὶ ἀνήμερον, τοιοῦτον μὲν
ἰκάνον. πλὴν θάλασσαν δὲ, ἵπ-
πων γὰρ τῆς βασιλῆως, οἶον
μαλιστα αἱ Θηβαῖαι αἰσιν,
ἀδμήτην ἔτι, καὶ ἄδατοι.
τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γυναι-
κὸς, πάλκαλον ἔξω τῶν ὤ-
των, ἰκάναν δὲ μόνα Σαῦ-
ρῶν δειν αὐτῇ. καὶ ἡμίσις
δὲ, καὶ ἡ ἀρμογὴ τῶν σωμα-
των, καθὼς συνάπτεται, καὶ
συνδέεται ὥς γυναικὶ τὸ ἰπ-
πικόν κριμα, καὶ ἐκ ἀβρόως
μεταβαίνοντα, καὶ ἐκ πεσα-
γῶνς προπομπῇ, λαμβάνει
πλὴν ὄψιν, ἐκ θαλάσσης αὐτὴν
τις προπομπῇ. τὸ νοσηνὸν
δὲ, τὸ ἐν τῶν νηπιῶν, ὅμως
ἀγριον, καὶ ἐν ὧ ἀπαλῶ ἡ-
δὴ φοβδόν. καὶ τὸ θάυμα-
σόν, οἶον ἰδοῦν μοι, ἢ ὅτι πα-
δικῶς μετὰ πᾶς τῇ σκηνῶν

Plurimum autem sublimi-
bus illum fecit humeris,
vultum: ridentis præ se
ferentem, prorsus tamen
ferinum et montanum, ac
immansuetum. Tali quis
dem imagine virtutum expres-
sum extuli. Porro femina
nam ad equæ pulcherrimæ
imaginem adumbravit, qua-
les eumprimis sunt illæ
Thessalæ indomitæ, nec-
dum fessoris patientes. Di-
midiam verò mulieris par-
tem summa formavit ele-
gantia, extra ambas auricu-
las: eas solas informes res-
liquit, et horidas. Porro
autem corporum iunctura
atque commixtio, quatenus
muliebris pars cum equina
coit atque coniungitur, sena-
sim et non dense subsur-
gens, atque ex lento accessu
derivata, spectatum fallit
oculos, ex altero in alterum
perducta. Alter autem ex in-
fantibus, non secus atque pa-

ter agrestis est, et iam in ætate tenera aspectu sauius atque ter-
ribilis. Neque hoc, ut mihi perpendenti visum est, admiratione
singulari carebat, tum quod admodum pueriliter ad leoninum

τῶ λόντ' ἀναρλίπτοι, μεταξὺ τῆς θεότης ἐκάτερ' ἐκ παλαιμύνοι, ἐν ᾧ τῇ μὲν πρὶ πλοισι ἀμφοί. ταῦτα δ' ἔρ' ἐπιδείξασθαι ὁ Ζεύξις, αὐτὸς ᾗ ὥστε ἐκπλήξασθαι τοὺς ὁρῶντας ἐπὶ τῇ τέχνῃ. οἱ δ' αὐτίκα μὲν ἰδόντες. ἢ τί γὰρ ἀνέποιον, κακίστῳ θιάματι ἐν ὑγῆανον ὄντι ἐπὶ τῇ μὲν ἡσυχίᾳ πάντων, ἄπειρ' ἑκάμει πρὸς ἡμέτεροι, τῆς ἐπινοίας τ' ἐξόρῳ, καὶ πῶς γινώσκω τ' γραφῆς, ὡς νῆα, καὶ ὅτις ἐκπλοῦτον ἡγορημὲν δέξασθαι. ὡς ὁ Ζεύξις σιωπῶν ὅτι αὐτὸς ἀσχοῦναι ἢ ὑπόθεσις, καὶ νῆα, καὶ ἀπᾶσα τ' τέχνη, ὡς ἐν πάρεργῳ τίθειν πῶς ἀνέειδαν τῶν πραγμάτων, ἅτι δὲ, ἔφη, ὦ Μικκίον, πρὸς τὸν μαθητὴν, σφίβαντες ἡδὴ πῶς ἀκούσα, καὶ ἀράμφοι ἀρκομίσσας οἴκαδε. οὐδὲ γὰρ ἡμῶν τὸν πηλὸν τῆς τέχνης ἐπιδείξαι,

τῶν

catulum respicerent, interra uterque dependens ab opere, colore matrem referentes. Hac ergo cum singulari artificio Zeuxis expressisset, ipse quidem in eam veniebat cogitationem, ut putaret ob artis exitum præstantiam atque excellentiam omnes in stuporem et admirationem spectantes se ducturum. Illi autem astitit exclamabant. Aui quid aliud facerent, pulcherrimo incidentes spectaculo? Enimvero laudibus certatim extollebant omnes, quemadmodum et nuper me illi, nempe inuentum peregrinum, neque non novum peritura consilium ignotum prioribus. Ut vero Zeuxis animadvertit quod argumenti novitate tantum illorum detinerentur animi, eoq̃ ea ipsa ab arte perpendenda

abduceret, ita ut neglecti darent exactam rerum expressarum diligentiam: affatus discipulum: Age, inquit, ὦ Μικκίον, inuolutam picturam atque sublatam domum aufer. etenim illi nos tantum ob insuetam artis materiam collaudant:

corium

ἔσθ' ἂν ὅτι, ἀκαλῶς ἔ-
 χα, καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ
 πολλὰ ποιοῦντα λόγον, ἀλ-
 λὰ παρὰδοκιμῇ τὴν ἀκρί-
 βειαν τῶν ἔργων ἢ τῆς ἰσο-
 θιότητος καὶ οὐδυνίας. ὁ μὲν
 οὖν Ζεύξις οὕτως, ὁρμηλῶς
 ποιεῖσας. Ἀντίοχος δ', ὁ
 Σωτὴρ ἐπικληθεὶς, καὶ οὗτος
 ὁμοίον τι παθεῖν λέγεται ἐν
 τῇ πρὸς Γαλατίας μάχῃ. ἃ
 βουλόμεν διηγήσασθαι καὶ τῷ
 ὁμοίον ἰσχυρῶς. ἔσθ' ἂν
 τοὺς ἀλκίμους ὄντας, καὶ
 πάλιν παμπότους ὄρῳ,
 καὶ τὴν φάλαγγα καρτε-
 ρῶς σιωπῶσαν, καὶ ἐπὶ
 μετώπῳ μὲν τεταμένους
 τὰς τοὺς χαλκοδόρανας αὐ-
 τῶν, ἢ βολῶν δὲ ἐπὶ τῇ
 τάξει καὶ ἅκοσι τεταγ-
 μένους ὀπλίτας, ἐπὶ ἡ-
 ρῶς δ' ἐκατέρωθεν τὴν ἰσ-
 χὴν ἀσμενείαν οὖτον ἐκ
 τοῦ μέγαν τὰ ἄρματα ἐκ-
 τελέσασθαι μένοντα, ὅρα
 πανηφόρα ὀρμηλῶς,

eorum verò quorum elegan-
 tia exornata est, quæq; ar-
 te magistra atq; absoluta sunt,
 nullum illi dignantur ha-
 bere respectum : sed vin-
 citi operis diligentiam, ar-
 gumenti novitatem. Ad hunc
 quidem modum Zeuxis, &
 fortasse quàm par erat,
 commotius. ^c Cæterùm
 Antiocho, cui cognomen
 erat Soteri, & illi non dis-
 simile quiddam accidisse fa-
 ma est, in ea pugna, quam i-
 pse adversus Galatas ha-
 buisse dicitur. Si vultis, &
 hanc vobis historiam ordi-
 ne, ut gesta est, percensebo.
 Cùm non ignoraret & cor-
 poris viribus & auda-
 cia Galatas esse præditos,
 inusitatamq; illorum mul-
 titudinem videret, tum pha-
 langem fortiter coniunctam,
 à tergo verò ancis thoraci-
 bus indutos bellantes, præ-
 terea in profundum semper
 armatos viginti quatuor ora-
 dinatos, in utrumque autem

cornu equitatū qui viginti millibus equitū constabat, disper-
 sū esse, porro è medio octoginta currus falcatos erupturos,

καὶ συνωείλας ἐπ' αὐτοῖς
 δις τοσαύτας, ταῦτα ὁρῶν,
 πάλιν πονηρὰς ἔχε τὰς ἐλ-
 πίδας, ὡς ἀμώλων ὄντων
 ἱκάνων αὐτῶν. ἱκάνῳ
 γὰρ, δι' ὀλίγον τῆς στρατίας
 ἱκάνης παρασκευάσεως,
 οὐ μεγαλωεῖ, οὐδέ κατ' ἀξί-
 ας ἔτι πολέμου ἀφίκετο, λο-
 μιδαὶ δ' ὀλίγου ἄγων, καὶ τοῦ-
 τος πηλταστικὸν τὸ πολὺ,
 καὶ ψιλικόν. οἱ γυμνῶτον
 δ' ἦν ἡμῖν τῆς στρατίας
 ἔσθρ. ὡς ἰδιόκλη αὐτῷ ἡδὴ
 ἐπύρδιον, καὶ τινεσὶ οὐπρ-
 πῇ διωλυσίρ ἐνέεικον τοῦ
 πολέμου. ἀπὸ Θεοδότας
 ὁ Ρόδιος, ἀνὴρ γένεός, καὶ
 τακτικῶν ἱμπερῶν, οὐκ ἦν
 παρὼν ἀθυμῆν. καὶ ἴσαν
 γὰρ ἱππικὰ ἰδὲσαντὸν
 τῷ Ἀντιόχῳ. τοὺς ἐκείνων
 σὺν ὁ Θεοδότας τίως μὴ ἔ-
 χετο, ὡς οἶόν τι, κατὰ κρυψαν-
 τας, ὡς μὴ καταδηλοῖ ἔστιν
 ἡπὶ φανόμοιοι τοῦ στρατοῦ.

ἱππας

ac cum illis bigas bis totis-
 dem: hac inquam cum vis-
 deret, spem valde mali-
 gnam animo concipiebat
 potiunda victoria, tan-
 quam illis inuictis existen-
 tibus. Siquidem ipse modi-
 cè instructo exercitu, ne-
 que ampliter, neque pro
 bellidignitate, & appara-
 tu aut magnitudine, sanè
 perquam paucos ducens ad-
 uenerat, ac illos quidem vis
 plurimum scutatos & nu-
 dos. Sedenim ex ijs qui nudi
 erant, plures quàm dimidia
 pars exercitus numeraban-
 tur. Itaque iam de petendo
 facere, firrendiq; pacis con-
 ditionibus, & bello conue-
 nientissimè componendo se-
 cum agitabat. Atqui Theo-
 dotas Rhodius, vir excelsi &
 generosi animi, instruendæ
 aciei non imperitus, cum
 præsidè esset, regem per-
 turbato animo esse non si-
 nebat. Et erant Antiocho

undecim in exercitu elephantii. Hos Theodotas ius-
 sit interea, quoad eius fieri posset, habere quàm occulta-
 tissimè, ne ex acie apparentes conspicui fierent hostibus.

Vbi

ἰσχυρὰ δὲ συμμάχῃ ὁ σαλ-
πιγκτὴς, καὶ διὰ συμπαλ-
πιδου, καὶ ἄς χῆρας ἰσχύει,
καὶ ἡ ἵππῳ ἡ τῶν πολυ-
μῶν ἐπιλαβήνεται, καὶ τὰ
ἄρματα οἱ Γαλάται, ἀνοί-
ξαντες τὴν φάλαγγα, καὶ
σπᾶνόντων, ἰσχυροῦσι, τό-
τε ἀνὰ τὴν φάλαγγα μὴ τῶν ἰ-
σχυρῶν ἀπαντᾶν ἰφ' ἑ-
καστῆρα τοῖς ἵπποις, τοὺς
ὀκτὼ δὲ ἀντιπαρῆναι τοῖς
ἄρματα γινώσκουσιν καὶ σω-
μασπῆς. ἂν γὰρ τοῦτο γί-
νοιτο, φοβηθήσονται αὐτῶν,
ἴφῃ, οἱ ἵπποι, καὶ ἐς τοὺς
Γαλάτας ἀνθὶς ἱμνωσού-
ντα φάροντες. καὶ οὕτως
ἰσχυροῦσι. οὐ γὰρ πρότερον ἰ-
σχυροῦσι ἐλπίοντα, οὐτε αὖ-
τε οἱ Γαλάται, οὐτε οἱ ἵπποι
αὐτῶν, οὐτὰρ πρὸς τὸ πα-
ραδοξόν τις ὕψους ἰσχυροῦ-
σιν. ὥς πόρρω ἴθι τῶν
θεῶν ὄντων, ἰσχυροῦσι
τριτότων ἡκούσαν, καὶ τοὺς
ἰσχυροῦσι ἄλλοι ἀπελθόν-
τες ἰσχυροῦσι, ὥς ἄρ

ix

Ubi verò tubá signum das-
tum esset, ac iam infe-
stis signis concurrendum,
et manus conferendæ fo-
rent, ac hostium equita-
tus impressionem faceret,
et Galatæ aperta phalan-
ge currus immitterent, tunc
una cum quatuor ele-
phantis utrinque equitis
bus esse occurrendum dos-
cebat: octo autem relin-
quos aurigis et curribus
esse immittendos. Hoc en-
nim factò, inquit, illo-
rum equi perterrebuntur,
ac retrò fugientes, in is-
pos Galatas illapsi impe-
tum facient. Nec opinionem
eius rei prædictæ euentus
frustratus est. Cum enim
antea nullum elephantum
vidissent cum ipsi Galatæ,
tum equi illorum, adeò no-
uo et inopinato elephanto-
rum spectaculo animis con-
sternati sunt, ut longè adhuc
à beluis constituti, postea
quàm solum rugientes au-
dissent, denitensque candore

relucentes vidissent, veluti ex toto nigro corpore, tum

xx

3

etiam

ἐμύλαντο τῶν πάντες σέ-
ματ', καὶ τὰς πενομαί-
ας, ὡς ἐς ἀρπαγλὴν ἰπ-
ρωροφυμίας, πρὶν ἢ τὸ τό-
ξωμα ἐξικνεῖσθαι ἱακλίναν-
τες, οὐδ' οὐδ' ἐν λόγῳ φέρον-
τον· οἱ μὲν περὶ, περὶ πα-
ρόντων ἢ ἀπὸ κλῆρον τοῖς δο-
ρατίοις, καὶ συμπαλῶντες
ἐν τῶν ἰππέων, ὡς ἄχον,
ἐμπιστόντων ἐν αὐτοῖς· τὰ
ἄρματα δὲ ἀναστρέψαντα,
καὶ ταῦτα ἐμπαλιν ἄς τοὺς
οἰκίους οὐκ ἀναμωτὶ δι-
φίρτο ἰν' αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τῷ
Ομήρῳ·

Δίφροισι δ' ἀνικυμβαλίας
ἴον.

οἱ ἵπποι δ' ἐπ' ἄντρον ἄπαξ τὰς
ἐς τὸ ἄνθ' ὁδὸν ἀπιτρέπον-
το, οὐκ ἀνασχόμενοι τῶν ἰς
ἀγώνων, τοὺς ἐπιβάτας ἀ-
ποβελόντες, καὶ ὄχλια ὑπο-
τάλινον, τίμνοντες ἐν Δία,
καὶ δειρομῶτες τοῖς θρωά-
νοις, ἢ τινος τῶν φίλων ἡ-
ταδόλοισι. πολλοὶ δ' ὡς ἐν
ταράχῃ τοῦτο, κατιβά-
λοντο, ὑπὸνδ' ἢ οἱ ἱερεῖς
συμπα-

etiam proboscides ad præ-
dam et directionem fa-
ciendam sublatas: prius
quàm ab arcibus tela extor-
sissent, versis retrò habentibus,
nulloq; servato ordine aufu-
gerunt. Sedenim pedites
aliquantisper alterna cade
semet hastis confodientes,
conculcabantur ab equitis
bus in illorum ordinem illa-
psis: currus autem subversi,
et illi deinceps denuò in
suos non citra sanguinem
ferebantur, ac planè iuxta
illud Homeri:

Subversi currus passim
iacuere supini.

At verò equi posteaquam
semel à recta via aversi de-
clinassent, elephantorum im-
petum non sustinentes, ses-
sore dorsò excurrabant.
Currus strebebant, proscin-
dentes per Iovem etque dis-
secantes acutis falcib. quos-
cunque ex amicis comprea-
hendissent. Non pauci ve-
rò, ut in tali tumultu, e-
iecti prosternebantur. Hos
elephanti insequantur,
pedibus

συμπαδιδῶτον, καὶ σω-
 ναρρῖδιῶτον ἐς ὕψος
 τῶς πενομαίας, καὶ σω-
 αρπάζοντων, καὶ τοῖς ἐδού-
 σι περιέροντων, καὶ τί-
 λῃ, οὐλοὶ κατὰ κρα-
 τὴ παραδιδῶσι τῷ Αν-
 τίοχῳ τὴν νίκην. οἱ γὰρ
 ἄσπετοι δέ, οἱ μὲν ἰτιθύνε-
 σκεν, πομποῦ τῷ φόνου χρο-
 μένῳ, οἱ δὲ ἰωντοχίαν-
 βάνου, πάλιν παύει ὁλίγοι,
 ὅποσοι ἐφθασαν ἐς τὰ ἔρη-
 ναφυρόντων. οἱ Μακεδόν-
 ες δέ, ὅσοι σὺν Αντίοχῳ ἦ-
 ον, ἰπποκρίνον. καὶ πε-
 σιόντων ἀπὸ ἀμαχόθεν,
 ἀνέδου τὸν βασιλεῖα, καλ-
 ῆνικον ἀναβοῶντων. ὁ δὲ καὶ
 ἀκρυβῆς, ὡς φασιν, ἀσχυ-
 ρήμιθα, ἔφη ὡς πατιῶται, οἷς
 γὰρ ὁ σωτηρία, ἐν ἰκνοῦσιν
 τοῖς θεοῖς ἰσχυροῖς ἰσχυρῶς, ὡς
 ἀμὲν τὸ λαὸν τῷ θεῷ ματῶ
 ἰσχυρῶς τὸν πολέμιον, τι
 ἀνὲρ ἡμῶν ἡμῶν πρὸς αὐτοῖς
 ἐπὶ τὴν τῶν προπαύων ἡλῶν ἀλ-
 λο

pedibus proterentes at-
 que conculcantes, simul at-
 que in altum projicientes
 proboscibus, unaque tam-
 pientes, ac denubus cors
 reptos transfuerberantes.

Ad extremum illa summa
 ope annitentes Antiocho
 victoriam pepererunt. Cæ-
 terum Galatæ alij quidem
 dimicando occiderunt in-
 genti clade edita, alij au-
 tem viui capti in victoris
 potestatem peruennerunt, ex-
 ceptis perquam paucis,
 quotquot præuenientes fu-
 ga in montes semet abdi-
 derant. Porro autem Ma-
 cedones quicunque cum
 Antiocho in prælium de-
 scenderant, Pæana cane-
 bant, ac alius aliunde ac-
 currenres regem corona-
 bant victorem, & claman-
 tes, At ille profusus, vi fem-
 ur, lachrymis: Pudore af-
 ficimur, inquit, ὁ milites,
 quibus salus in hisce vn-
 decim stetit beluis, aded

ut nisi spectaculi nouitas hostium animos perculisset,
 quid nos erga illos fuissetus? In tropheum nihil aliud

πομηδῆρ, ἐλὶ φαντα δὲ μόνον
 ἰγκολοψά. ἄρα ζῶντων με-
 σκοπῆρ, μὴ καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦ
 ἢ τῷ Ἀντιόχῳ. τὰ δὲ ἅπαντα,
 ἐκ ἄξια μάχης, ἐλὶ φαντα δὲ
 τινὲς, καὶ ξύμα μορμονηκῶ
 πρὸς τὰς ὁρῶντας, καὶ θαν-
 ματωσίᾳ, ἅπας ἐκείνα γὰρ
 ἰσπανοῦσι πάντες. οἷς δὲ ἐ-
 γὼ ἐπιποῖσθαι, οὐ πάντων τὰ
 ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς δεῖν,
 ἀλλ' ὅτι καὶ θύλακα Ἰπποκρί-
 ταν, ὃν γυγρὰ μὲν καὶ τὸ μόνον
 ἐκπλήθοντα, καὶ ὥσπερ
 δεῖν, καὶ οὐδὲν καὶ τράσιον δε-
 κῆ αὐτοῖς. τὰ δὲ ἅπαντα μά-
 τῶν ἄρα τῷ Ζεῦξιδι ποιή-
 ται, ἀλλ' οὐ μάλιστα γράφει
 γὰρ ὁ μῦθος, καὶ μὴ τὰ τέχνης ἔκα-
 πα ὁρᾷ, ἢ μόνον ἄξια τῷ
 θεῷ ἀνδρῶν.

quàm elephātum iussit scul-
 pere. Itaq; iam hora est con-
 siderandi ne & mea perin-
 de censeantur, ut Antiochi
 apparatus bellicus. Etenim
 omnia alia pugna digna æ-
 stimanda non sunt. Quidam
 autem elephantis, & pcre-
 grina terribilia specta-
 ntibus metum & trepi-
 dationem incutientiis, ac ple-
 na præstigijs, ea ab omnibus
 laude extolluntur. Porro qui-
 bus ego confidebam, ea non
 admodum in illorū sunt fer-
 mone. Sed quia mulier Cen-
 taurus depicta est, hoc so-
 lum est quod mentis stupor-
 em & admirationem indu-
 cit spectantibus, & quem
 admodum est, novum &
 monstruosum illis esse viden-

tur. Cætera verò nequiequam à Zeuxide facta sunt. At non
 frustra. etenim vos cū fingendi & pingendi artificij ruc-
 des non estis, singula arte magistra spectantes, expendite
 num solum ista digna sint ut theatro
 spectanda commonstren-

tur.

GILBER-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a HABITA nuper.] *Orditur statim ab expositione cause.*
 b Et propemodū.] *Adaptatio exemplorū. quibus ostendis,*
vulgò nouitatem placere, & prae ea cetera negligi. c In celsi-
 te.] *Tabula & pictura eiusdem.* d At reliquæ picturæ]
Amplificatio artis à malo. e Cæterum Antiocho.] *Alie-*
rum exemplum Antiochi. f Sed enim.] *Amplificatio peri-*
culi hypotyposin.

ΑΡΜΟΝΙΑΣ.

HARMONIDES.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo,
 adductus, vt ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui
 cum magistrum suum de paranda gloria & immortalita-
 te consulisset, monitus ab eodem fuerit, vt artē quam
 à se didicisset, non omnibus Græcis, (nam id impossi-
 bile fore) sed optimatibus ac præstantissimis quibusq; o-
 stentaret, sic enim fore, vt cum illi ipsi laudati fuerint,
 vbicunq; ipsum laudarent, veram ex eo gloriam ac lau-
 dem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
 huic cōmendari se suaq; debere, vt qui primū ea præ-
 stantia, eoq; iudicio sit, vt quod ipse suo calculo appro-
 basset, deinde & cæterorū omniū probaretur, ampli-
 ficando hanc personæ illius excellentiam per collationē.
 Deinde & ex eadem patria secum natus sit, vt vel eo no-
 mine fauere ac patrocinari sibi debeat. Postremò & à
 scriptorum ratione facilitatem ac meritum causę osten-
 dit. *Orditur statim ab expositione exempli, cuius occa-*
sione adductum ac motum sese fingit. Concludit au-
tem orationem per comprecationem & votum, à Dijs
precando vt cœptam laudem suam crescere ac
perpetuam esse velint. Titulus eadem ra-
tione qua in superioribus, in-
ditus est.

Ρμοσίδας δ' αὐτὸς
 λητὴς ἤρτο πο-
 ρεῖ Τιμόθεον, δι-
 δέσκατον αὖ-
 τὸ ὄντα, ἥτις μοι, ἴφην, ὦ Τι-
 μόθει, πῶς ἄρ' ἐνδοξος γυνοί-
 μιν ἐπὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τί ποιοῦν-
 τα ἔσονται μοι Ἐπιδωδᾶς
 παντὶς; τὰ μὲν γὰρ ἅπαντα ἐν
 ποιοῦμαι, ἰδὲ δ' ἄξω με ἥδην, ἀρ-
 μόσασθαι τὸ αὐτὸν ἴσους τὸ ἀκραι-
 βίς, καὶ ἱμπνῆν τὴν γλῶσσαν.
 Διαλίσσεται, καὶ ἱμνῶν, καὶ
 ὑποδάσκαλον τὸς δακτύλους, ἵνα
 φῶς ἐνδὸν συνῇ τῇ ἄρσιν καὶ
 θύσῃ, καὶ βαῖναν ἐν ῥυθμῷ,
 καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέ-
 λη πρὸς τὸν χορὸν, καὶ τῆς
 ἁρμονίας ἐκείνης διαφορὰ πρὸς
 τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίης τὸ ἐν-
 θιον, τῆς Λυδίας τὸ βακχικόν,
 τῆς Δωρίος τὸ σιμνόν, τῆς ἰο-
 νικῆς τὸ γλαφυρόν. ταῦτα
 μὲν ἔνι πάντα ἱμνῶμεθα
 παρὰ σὺν. τὰ μέγιστα δ' καὶ ἄρ' ἔ-
 ἴρικα ἐπιθύμηται τῆς αὐλῆς

κῆς,

proprietates, quidam in Phrygio autonitum, in Lydio turbu-
 lentum, gravitatem in Dorico, in Ionico suavitatem. Hæc
 inquam omnia te magistro didici. At enim quæ maxima
 sunt, et quorum gratia tibi cognoscenda desiderio laboras

ARMOR
 nides a) tibi
 cen quodam
 tempore b) Tis
 motheum magistrum su-
 um interrogavit: Dic mi-
 hi, inquit, o Timothee,
 quomodo mea arte pos-
 sum euadere clarus et no-
 bilis? Aut quid facien-
 dum mihi existimas, ex
 quo in uniuersa Græcia co-
 gnitionem venturus sim? c)
 Nam alia quidem omnime-
 studio et beneuolentia iam
 edocuiſti, nempe exquisi-
 tum tibi et accommo-
 dum usum, mox lingulam
 tenui et modulanti spiri-
 tu insufflare, infra autem
 digitos aptè adhibitos cre-
 bro sustollere ac deprime-
 re, deinde ad numeros in-
 gredi, et quod modos facere
 concinnos, choroquæ con-
 gruos, postremo conseruare
 singulorum et concentuum

taxi,

ἄλλ', ἢ ὁρῶ, πῶς ἄρ' ἀπ' αὐ-
 τῆς μοι πεσυχέιτο ἡ δόξα,
 ἢ παρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ
 ἐπίσημον ἔν' ἐν πλείοσι,
 καὶ δαίκνυθαι τῷ δακτύ-
 λῳ, καὶ ῥυ' σου φανῶ, ἐνθὺς
 ἐπιστρέφωμαι πάντας ἅς ἐς
 μὲ, καὶ λίγαρ τοῦνομα·
 αὐτῷ ἱκανῷ Ἀρμονίδης
 ἔστη, ὃ ἄετι αὐλητής. ὥσ-
 περ, ὅτι καὶ σὺ, ὦ Τιμό-
 θει, τὸ πρῶτον ἰλθὼν οἴκο-
 θεν ἐκ Βοιωτίας, ἡγήθη-
 σας τῇ Πανδιονίδι, καὶ νι-
 κήσας ἐν τῷ Αἰαντιῷ ἱε-
 ραμνῇ, τὸ δὲ μῦθόν σοι ποίη-
 σαντ' ὅ τὸ μέγα, οὐδ' αὖτε ῥυ'
 ὅς κεν ὦν τοῦνομα, Τιμόθιον
 ἐκ Θηβῶν. ἀπ' ἔνθα ἄρ' καὶ
 νῦν φανῆς, σιωθεῖν σιγῇ
 αἰ πάντων, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 γλαυκῇ τὰ ὄρνια. ταῦτ' ὅτι
 εἰ ἄπειρ' ἐνθάδε αὐλητής
 ᾗσθαι, καὶ ἵπὲρ ἅρ' ἀπὸ
 κήκα τὸν πάνον τὸν πολλόν.
 ἱπᾶ

raui, nondum video, quomo-
 do ab illo mihi paranda sit
 gloria, & apud multos ce-
 lebris opinio, vix in mul-
 titudine cum exsistimatione
 aliqua clarus & conspi-
 cuus obambulem, ac præ-
 tereuntium digito commo-
 stre. Tum sicubi propa-
 lam apparuerō, statim om-
 nium oculi in me conuer-
 tantur, ac me nominatim
 collaudantes dicant: Hic
 ille est Harmonides tibi-
 cen omnium præstantissi-
 mus, quemadmodum quo
 tempore & tu, ὦ Timothee,
 primum ab ædibus patrijs ἐ
 Bæotia profectus, tibi cinem
 agens Pandionidi, victoriam
 in Aiace furente reportas-
 bas, ac melodiā tuo cogno-
 mine nobilitāras, nemo fuit
 qui nomen tuum ignorasset,
 ac Thebanum illum Timo-
 theum. Sed & nunc ubi-
 cunq; saltem in publico ap-
 parueris,

certatim ab omnibus ad te curritur, veluti & ad
 Noctuam reliquæ auiculæ sturnatim & graculatum con-
 volitant. Et hæc sunt quorum nomine aulædus fieri optaver-
 im, tum quorum gratia tantum laborem sirenae exhauserim:
 quandoq;

ἐπὶ τὸ γινώσκον αὐτὸ, ἄνω
 τῷ ἑνδοξοῦ ἐν δὲ αὐτὸ, ὅκ
 ἂν διεξιμίω, ἀγνόω μοι
 πρὸς γινώσκον. εἰδὲ ἂ Μαρ-
 σύας ἢ Ολυμπῶ γινώσκον
 μίποιοι μὴ λανθάνωρ· ὅκ γὰρ
 ὅφρα ἂν ἀπὸ ῥήτε, φασὶ, καὶ
 ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλὰ
 καὶ σὺ, ἴφρη, καὶ ταῦτα παύλου-
 σόρ μιν, ὅπως μοι γινώσκον καὶ
 παύλου, καὶ τῇ τέλει, καὶ σοι
 διὰ τὴν ὁσσομασίαν καὶ γινώσκον, καὶ
 ἐπὶ τῇ αὐλήσῃ, καὶ τὸ μέγιστον
 σοι, καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς.
 ἀπεκρίνεται ὁ αὐτῷ ὁ Τιμό-
 θεος· ἀλλ' ὅς Ἄρμονίαν, ἱερῆς
 μὴ, ἴφρη, ἐν ἰδίῳ, ὅς μικρὸν πρὸς
 εἰμῶν, ἱερῆς καὶ δόξης,
 καὶ ἐπιστήμῃ ἡν, καὶ γινώ-
 σκον πρὸς τῶν πολλῶν.
 τοῦτο δὲ, ἂ μὴ οὐ-
 ποσὶ πρὸς ἐς τὰ πολλὰ πά-
 ρων, ἐπιστήμῃ ἡν ἰδίῳ
 πρὸς ἰδίῳ, μακρὸν ἂν γινώσκον,
 καὶ

quandoquidem tibia canere
 per se citra famæ & existim-
 mationis accessionem haud
 valde concupiscerem, si in
 obscuro mihi delitescen-
 dum foret, tamen si hac arte
 ad amussim exornato non
 si ^h Marfya aut Olympo si-
 milis euasurus essem delis-
 tescent. Siquidem ⁱ in-
 lebris & ^k occultæ, quod
 aiunt, musices nullus est re-
 spectus aut utilitas. Atqui
 tu, inquit, & ista me doce,
 quo modo mihi me ipso re-
 cte utendum sit, tum etiam
 arte. Ac tibi duplici no-
 mine habebam gratiam, cum
 propter tibie peritiam qua
 me excoluisti, tum (quod
 maximum est) propter
 gloriam quam ex illa con-
 secuturus sum. Ad hac au-
 tem illi ita respondit Ti-
 motheus: Atqui, ὅς Harmoni-
 de, rei, inquit, non vulga-

vis aut mediocris amore & cupiditate ardes: id quod scire
 potes, nempe laudis & gloriæ, utquæ fama celebris sis, ac
 vulgo notus. Hanc autem quanquam tibi ad hunc modum
 in medium multitudinis progresso artem ostentando, con-
 sequi in animo est, nulli ac longi laboris opus aggredieris.
 tamen

καὶ ἴδ' ὅτως ἅπαντων ἄσπον-
ταί σοι. ποῦ γὰρ ἄρ' ὑπερβαίῃ ἢ
θλασθῇ, ἢ κάλιον ὅτ' ἂν μι-
γῇ, ἢ ὅτι παύσιν ἀνάλυσας τοῖς
Ἑλλησιν; ὡς δ' ποίησας
γνώσῃσιν αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ
τὸ πῆρας ἀφίξῃ τῆς ἐχθρῆς,
ἐγὼ καὶ τῶν ἱπποδρόμων σοί.
οὐ γὰρ αὐτὰ μὲν καὶ πῶς τὰ
θίατρα ἐνίοτε, ἀτὰρ ὁλί-
γον μιλίτω σοι τῶν πολλῶν.
ἢ δ' ἐπιτομῇ, καὶ
ῥᾶπ' ἐπὶ τῶν δόξαν ἄγῃσιν,
ἢ δὲ δὴ. ἢ γὰρ ἐπιλεξάμε-
ν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τῆς
ἀείσης, καὶ ὁλίγους αὐτῶν, ὅ-
σοι κορυφαῖοι, καὶ ἀναμειλό-
ως θαυμαστοί, ἐπ' ἀμφότε-
ρα πᾶσι, ἢ τῶν (φῆμι) ἐ-
πιδείξαιο τὰ ἀνέματα, καὶ
οὗτοι ἐπαυαῖσόν τοι, ἢ
πᾶσι Ἑλλήσιν νόμιμ' ἢ δὴ
γινώσκω γινώσκω ἐν οὐ-
ρανῇ. καὶ τὸ πᾶν
ὅρα πῶς σιωπῶμαι. ἢ γὰρ
ἔτι

tamen ne sic quidem vniuer-
site cognoscent. Etenim v-
bi gentium aut theatrum
aut stadium ita magnum in-
ueniri potest, in quo omnes
Græci tibia canentem te
audiant? Vt autem aliquo
pactio illis innotescas, ad
tui voti desiderio tandem
potiaris, & hoc ego tibi
subijciam. Viète tu qui-
dem arte tua & in theatris
nonnunquam, ¹ parum ta-
men tibi curæ sit promiscua
vulgi multitudo. Porro com-
pendiaria & facillima ad
parandam gloriam via hæc
est, si collectis Græciæ optim-
matibus, & paucis illorum
quicunque dignitate & au-
dioritate præcellunt cete-
ros, atque indubitanter vi-
ri magni sunt, & admiran-
di, & aliorum omnium an-
tesignani, quorum fides in
viraque fortuna spectata
sit: inquam, si aris tuæ

egregium specimen exhibueris, illiſq; laudis suæ testimo-
nio te cohonestauerint, omnibus Græcis in puncto tempo-
ris te longè lateſq; innotuisse putato, & passim inclaruisse. Et
vide in quod compendium tantā rem tibi contraxerim. Nam

τὸ λένοντες ἀναρλίπτοι, με-
τάξυ τῆς θελῆς ἐκάτιρ' ἐς
παλημμεύτοι, ἐν ᾗ τῇ μνη-
στὶ πλοισάμφοι. ταῦτα δ'
ἐν ἰσοδξάμφ' ὁ Ζεύς,
αὐτὸς ᾗ ᾧ ἐκπλήξατο τοὺς
δρῶντας ἐν τῇ τέχνῃ. οἱ δ'
αὐτίκα μὲν ἰδόντες. ἢ τί γὰρ
ἀν' οἰοῖσιν, καμίσω θεάματι
ἐν ὑγῆανοντοῖς ἐπὶ νῦν μὲν μά-
λισα πάντων, ἅπας ἡμῖν
πρῶτον ἡμεῖς, τῆς ἐπινοίας τ'
ἐξέσθαι, καὶ τὴν γυνήν τ' ἡρα-
φῆς, ὡς νῦν, καὶ τοῖς ἑμπε-
δοῖν ἡγεμονίᾳ δ' ἐν. ὡς ὁ
Ζεύς σιωπῇς ὅτι αὐτὸς ἀσχο-
λῆ ἡ πόθις, καὶ νῦν δ' ὅσα, καὶ
ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὡς ἐν πα-
ρίρῳ τὴν ἰδέσθαι τὴν ἀκρίβειαν
τῶν πραγμάτων, ἅν' αὖ, ἑ-
ψη, ὁ Μικκίον, πῶς τὸν μα-
θητὴν, πρὶν ἀλλ' ἢ τὴν τὴν ἀκό-
να, καὶ ἀράμφοι ἀποκομίζε-
ται οἰκάδιν. οὐδὲ γὰρ ἡμῶν τὸν
σηλὸν τῆς τέχνης ἰσχυροί,
τῶν

catulum respicerent, inter-
ra uterque dependens ab
obere, colore matrem re-
ferentes. Hac ergo cūnt
singulari artificio Zeuxis
expressisset, ipse quidem
in eam veniebat cogita-
tionem, si putaret ob artis
eximiam prastantiam at-
que excellentiam omnes in-
stuporem et admirationem
spectantes se ducturum. Il-
li autem acutissimi exclama-
bant. Aut quid aliud fa-
cerent, pulcherrimo inci-
dentes spectaculo? Enim-
vero laudibus certatim ex-
tollebant omnes, quemad-
modum et nuper me illi,
nempe inuentum pereгри-
num, neque non novum pi-
ctura consilium ignotū prio-
ribus. Vi vero Zeuxis animo
maduerit quod argumenti
novitate tantum illorum de-
tinerentur animi, eoq' ea
ipsa ab arte pendenda

abduceret, ita ut neglectui darent exactam rerum expressa-
rum diligentiam: affatus discipulum: Age, inquit, ὁ Μικκίον,
inclusam picturam atque sublatam domum aufer. etenim
illi nos tantum ob insuetam artis materiam collaudant:

τῶν δ' ἐφ' ὧν, ἡ καλῶς ἔ-
 χη, καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ
 πολλὰ ποιοῦντα λόγον, ἀλ-
 λὰ παρὰδοκιμῇ τὴν ἀκρί-
 βειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑπο-
 θέσεως καὶ νοήματι. ὁ μὲν
 οὖν Ζεύξις οὕτως, ὁρμητικῶς
 ποιεῖσας. Ἀντίοχος δ', ὁ
 Σωτὴρ ἐπικληθεὶς, καὶ οὗτος
 ὁμοίον τι παθεῖν λέγεται ἐν
 τῇ πρὸς Γαλάτας μάχῃ. ἡ
 βουλὴ δὲ, διηγήσομαι καὶ τῷ-
 θ, ὁποῖον ἔγνων. ἔσθ' ὅς τιν'
 τοὺς ἀλκίμους ὄντας, καὶ
 πολλὰ παρόντας ὄντων,
 καὶ τὴν φάλαγγα καρτε-
 ρῶς σινασσομένην, καὶ ἐπὶ
 μετώπῳ μὲν τοῖς σινοῦ-
 τας τοὺς χαλκοθήρακας αὐ-
 τῶν, ἐς βούθρον δὲ ἐπὶ τῇ
 τάρῳ καὶ ἄλλοις τιταγ-
 μένοις ὄντας, ἐπὶ λί-
 ρῃ δ' ἐκατέρωθεν τὴν ἰπ-
 πον δύσμεναι οὗτον ἐν
 αὐτῷ μὲν τὰ ἄρματα ἐκ-
 τελέσσειν μένοντα, φρε-
 πανήφορα ὀξυδίκοντα,

eorum verò quorum elegan-
 tia exornata est, quæq; ar-
 te magistra atq; soluta sunt,
 nullum illi dignantur ha-
 bere respectum : sed vin-
 citi operis diligentiam, ar-
 gumenti novitas. Ad hunc
 quidem modum Zeuxis, &
 fortasse quàm par erat,
 commotius. ^c Ceterùm
 Antiocho, cui cognomen
 erat Soteri, & illi non dis-
 simile quiddam accidisse fa-
 ma est, in ea pugna, quam i-
 pse adversus Galatas ha-
 buisse dicitur. Si vultis, &
 hanc vobis historiam ordi-
 ne, ut gesta est, percensebo.
 Cùm non ignoraret & cor-
 poris viribus & auda-
 cia Galatas esse præditos,
 insuetamq; illorum mula-
 titudinem vidcret, tum pha-
 langem fortiter coniunctam,
 à tergo verò aneis thoraci-
 bus indutos bellantes, præ-
 terea in profundum semper
 armatos viginti quatuor or-
 dinatos, in utrunque autem

cornu equitatu qui viginti millibus equitū constabat, disper-
 sitū esse, porro e medio octoginta currus falcatos erupturos,

καὶ συνείλας ἐπ' αὐτοῖς
 δις τοσαύτας, ταῦτα ὁρῶν,
 πῶνν πονηρὰς ἔχα τὰς ἐλ-
 πίδας, ὡς ἀμολχωρ ὄντων
 ἐκείνων αὐτῶν. ἰκάνθη
 ἦν, δι' ὀλίγοι τῆς στρατίας
 ἐκείνης παρασκευαθείσης,
 οὐ μεγαλῶς, οὐδέ κατ' ἀξί-
 ας τοῦ πολέμου ἀφίκετο, κο-
 μιθεὶς ὀλίγας ἄρων, καὶ τοῖς
 τῶν πηλταστικῶν τὸ πολὺ,
 καὶ ψιλικῶν. οἱ γυμνῆτον
 δὲ ἵππιοι ἤμισιν τῆς στρατίας
 ἦσαν. ὥς ἰδὼν αὐτὸς ἡδὲ
 σπένδειν, καὶ τινὰ ὀπρι-
 πῆ διαλυσίην ἐνείσκειν τοῦ
 πολέμου, ἀλλὰ Θεοδότας
 ὁ Ρόδιος, ἀνὴρ γένει καὶ
 τακτικῶν ἱμωθεὶς, οὐκ ἔα
 παρῶν ἀθυμεῖν. καὶ ἵσαν
 ἦν ἐκκαίδικα ἐλίκαντο
 τῷ Αὐλιόχῳ. τοῖς οὖν ἐκείνων
 σὺν Θεοδότας τῶς μὲν ἔ-
 χαν, ὡς εἶορτε, κατὰ κρυψαν-
 τας, ὡς μὴ καταδεδυχοί ἐιν
 ἵπποφαινόμην τοῦ στρατοῦ.

ἐπὶ

ac cum illis bigas bis totius
 dem: hæc inquam cum vis-
 deret, spem valde mali-
 gnam animo concipiebat
 potiunda victoria, tan-
 quam illis inuictis existen-
 tibus. Siquidem ipse modi-
 ce instructo exercitui, ne-
 que amplius, neque pro
 belli dignitate, & appara-
 tu aut magnitudine, sanè
 perquam paucos ducens ad-
 uenerat, ac illos quidem vix
 plurimum scutatos & nu-
 dos. Sedenim ex ijs qui nudi
 erant, plures quàm dimidia
 pars exercitus numeraban-
 tur. Itaque iam de petendo
 facere, firrendiq; pacis con-
 ditionibus, & bello conue-
 nientissimè componendo se-
 cum agitabat. Atqui Theo-
 dotas Rhodius, vir excelsi &
 generosi animi, instruendæ
 aciei non imperitus, cum
 præstò esset, regem per-
 turbato animo esse non si-
 nebat. Et erant Antiocho

undecim in exercitu elephantii. Hos Theodotas ius-
 sit interea, quoad eius fieri posset, habere quàm occulta-
 tissimè, ne ex acie apparentes conspicui fierent hostibus.

Vbi

ἰσχυρὰ δὲ συμμάχῃ ὁ σαρ-
 πεντικὸς, καὶ διὰ συμμά-
 χου, καὶ ἄς χήρας ἰσχύας,
 καὶ ἡ ἰππὶς ἡ τῶν πολ-
 ῶν ἐπιλαύνηται, καὶ τὰ
 ὅπλα οἱ Γαλάται, ἀνὸς
 ξαντοῦ πλὴν φάλαγγα, καὶ
 δασύεντος, ἰσχυροί, τό-
 τε ἀνὰ τὴν ἄσπετον καὶ τῶν ἰ-
 σχυρῶν ἀπαντᾷ ἐφ' ἡ-
 κωστρα τοῖς ἰππῶσι, τοὺς
 οὐκ ἔστι ἀντιπαρῆναι τοῖς
 ἄρματι καὶ τῶν συμ-
 μαχῶν. ἡ γὰρ τοῦτο γί-
 νοιτο, φοβηθέντων αὐτῶν,
 ἔφη, οἱ ἵπποι, καὶ ἰς τοὺς
 Γαλάτας ἀνθὶς ἰμπερῶν-
 τας φεύγοντες. καὶ οὕτως
 ἰσχυρῶς. οὐ γὰρ πρότερον ἰ-
 σχυρῶς ἐλθόντες, οὐκ αὖ-
 τοῖς Γαλάταις, οὐκ οἱ ἵπποι
 αὐτῶν, οὐκ αὖτε τὸ πα-
 ράδοξον τῆς ὕψους ἰσχυ-
 ρότητος. ὡς πόρρω ἔθι τῶν
 θυγείων ὄντων, ἰσχυρῶς
 πρὸς τῶν ἡκουσάντων, καὶ τοὺς
 ἰσχυρῶς ἔλθον ἀπὸ τῶν
 τῶν ἰσχυρῶς, ὡς ἂν
 ἰσχυρῶς

Ubi verò tubá signum das-
 tum esset, ac iam infe-
 stis signis concurrendum,
 et manus conferendæ fo-
 rent, ac hostium equita-
 tus impresionem faceret,
 et Galatæ aperta phalan-
 ge currus immitterent, tunc
 una cum quatuor ele-
 phantibus utrinque equitis
 bus esse occurrendum doc-
 cebat: octo autem relin-
 quos aurigis et curribus
 esse immittendos. Hoc eni-
 nim factio, inquit, illo-
 rum equi perterrebuntur,
 ac retrò fugientes, in is-
 pos Galatas illapsi impe-
 tum facient. Nec opinionem
 eius rei prædictæ euenitus
 frustratus est. Cum enim
 antea nullum elephantum
 vidissent cum ipsi Galatæ,
 tum equi illorum, adeò no-
 uo et inopinato elephanto-
 rum spectaculo animis con-
 sternati sunt, ut longè adhuc
 à beluis constituti, postea
 quàm solùm rugientes au-
 dissent, dentisque candore

relucentes vidissent, veluti ex toto nigro corpore, tum

ἐκ μίαν ὁ τῶν πάντων ὁ-
ματῶν, καὶ τὰς πενομαί-
ας, ὡς ἐς ἀρχαῖον ἡγε-
ρωρονομίας, πρὶν ἢ τὸ τό-
ξωμα ἐξικνεῖσθαι ἐκκλίναν-
τες, οὐδ' οὐδέ τι λόγῳ ἔφου-
ρον· οἱ μὲν πρῶτοι, πεισθη-
ρόμενοι ὑπ' ἀμύλων τοῖς δο-
ρατίοις, καὶ συμπάζοντες
ὑπὸ τῶν ἵππων, ὡς ἄχον,
ἐμπιπτόντων ἐπ' αὐτοὺς τὰ
ἄρματα δ' ἀναστρέψαντα,
καὶ τὰυτὰ ἐμπαλιν ἄς τοὺς
οἰκέτους οὐκ ἀνιμῶτι δι-
φίριτο ἰν' αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τῷ
Ομήρῳ·

Δίφροισι δ' ἀνικνυβαλίας
ἴον.

οἱ ἴπποι δ' ἐπ' ἐπὶ ἀπαξ τὰς
ἐς τὸ ὄν ὁδὸν ἀνιπτόν-
το, οὐκ ἀνασχόμενοι τῶν ἐς
ἀφάντων, τοὺς ἐπιβάτας ἀ-
ποσπρόντες, καὶ ὄχλα ὑπο-
τάλινον, τίμνοντες ἐν Δία,
καὶ διεφροῦντες τοῖς θηπῶ-
νσι, ἥ τινας τῶν φίλων ἡ-
ταράδοις. ποιοὶ δ' ὡς ἐν
ταρέῳ τοῦτο, καὶ τὰ
ἀνὸς, ἵππων δ' οἱ οἱ ἐφ' αὐτοῖς
συμπα-

etiam proboscides ad præ-
dam ὁ direptionem fac-
ciendam sublatas: prius
quàm ab arcubus tela exi-
sissent, versis retrò habentibus,
nullo ὅς servato ordine aufu-
gerunt. ¶ Sedenim pedites
aliquantisper alterna cæde
semet hastis confodientes,
conculcabantur ab equitis
bus in illorum ordinem illa-
psis: currus autem subuersi,
ὁ illi deinceps denuò in
suos non citra sanguinam
ferebantur, ac planè iuxta
illud Homeri:

Subuersi currus passim
iacuère supini.

At verò equi posteaquam
semel à recta via auersi de-
clinassent, elephantorum im-
petum non sustinentes, sese
sors dorsò excutiebant.
Currus strecebant, proscin-
dentes per Iovem et que dis-
secantes acutis falcib. quos-
cunque ex amicis comprea-
hendissent. Non pauci ve-
rò, ut in tali tumultu, e-
iè celi prosternebantur. Hos
elephantis insequiebantur,
pedibus

συμπαλιῶντων, καὶ συμ-
 αναρρίδωντων ἐς ὑψὺ
 τοῦς πτενομένους, καὶ σω-
 ἀραζόντων, καὶ τοῖς ἐδού-
 σι πειπνέοντων, καὶ τή-
 λθ', οὕτοι κατὰ κρα-
 τὸν παραδιδόασιν ὡς Αν-
 τίοχῳ πλὴν νίκῃ. οἱ Γας-
 αῖται δέ, οἱ μὲν ἰτινῆκε-
 σαν, πομποῦ τοῦ φόνου ἤνο-
 μένον, οἱ δὲ [ῶντα] ἰλαμ-
 βάνουσι, πλὴν πολλοὶ ὀλίγοι,
 ἀπόσοι ἐφθασαν ἐς τὰ ἔρη-
 ναφυγόντων. οἱ Μακεδόνες
 γὰρ δέ, ὅτε αὖν Αντίοχῳ ἔ-
 θεον, ἰπποκρίνοντο. καὶ πτε-
 ροῦντο ἅπῃ ἀπαχρόθεν,
 ἀνίδουσι τὸν βασιλεῖα, καλ-
 ῆνικον ἀναβοῶντων. ὁ δὲ καὶ
 λακρύει, ὡς φασιν, ἀσχυ-
 ρήμιθα, ἔφη. ὡς σπαιτῶται, οἷς
 γὰρ ἡ σωτηρία ἐν ἰπποκρίσει
 τοῦ τοῖς θεοῖς ἐγγίει, ὡς
 ἀμὴν τὸ καὶ νῦν τοῦ θεάματος
 ἐξῆλθε. τοῖς πολέμοις, τί
 ἂν ὑμεῖς ἤμην πρὸς αὐτοῖς;
 ἐπὶ τὴν ὡς προαίῃ καλῶς ἄλ-
 λο

pedibas proterentes at-
 que conculcantes, simul at-
 que in alium proicientes
 proboscibus, unaque ran-
 pientes, ac dentibus cor-
 reptos transuerberantes.

Ad extremum illa summa
 ope annitentes Antiocho
 victoriam pepererunt. Ca-
 terum Galatae alij quidem
 dimicando occiderunt in-
 genti clade edita, alij au-
 tem viui capti in victoris
 potestatem peruenierunt, ex-
 ceptis perquam paucis,
 quotquot praeventientes fu-
 ga in montes semet abdi-
 derant. Porro autem Ma-
 cedones quicunque cum
 Antiocho in praelium de-
 scenderant, Praena canē-
 bant, ac alius aliunde ac-
 currentes regem corona-
 bant victorem, et claman-
 tes. At ille profusus, ut fem-
 tur, lachrymis; Pudore af-
 ficimur, inquit, o milites,
 quibus salus in hisce vn-
 decim stetit beluis, adeo

ut nisi spectaculi novitas hostium animos perculisset,
 quid nos erga illos fuissetus? In trophaeum nihil aliud

πομῆδιν, ἐλὶ φαντα δὲ μόνον
 ἐκπολεψάτω. ἄρα ζῶντων με-
 σκοσῆν, μὴ καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦ
 ἢ τῷ Ἀντιόχῳ. τὰ δὲ ἅπαντα,
 δὴ ἄξια μάχης, ἐλὶ φαντα δὲ
 τινὲς, καὶ ζῆνα μορμολυκῆσα
 πρὸς τὰς ὀρεῶντας, καὶ θαν-
 ματωσίαι, ἅπας ἐκείνα γὰρ
 ἰσπανοῦσι πάντων. οἷς δ' ἐ-
 γὰρ ἰπποῖδαν, οὐ πάντων τῶν
 τα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς δεῖν,
 ἀπ' οὔτι δὲ θύλακα ἰπποκρί-
 ταν ὅτι γυγρὰ μὲν τῶν μό-
 νων ἐκπλήθουσαι, καὶ ὥσπερ
 δεῖ, καὶ νὸν καὶ τρέφουσιν δο-
 καὶ αὐτοῖς. τὰ δ' ἅπαντα μά-
 τλιν ἄρα τῷ Ζεύϊ δι' αἰσώμε-
 ναι, ἀπ' οὐ μάλιστα γράφουσιν
 γὰρ ὑμῶν, καὶ μετὰ τέχνης ἔκα-
 πῶ ὁρᾷ. ἢ μόνον ἄξια τῶν
 θεῶν δὲ ἀνυδρῶν.

quàm elephātum iussit scul-
 pere. Itaq; iam hora est con-
 siderandi ne & mea perin-
 de censeantur, ut Antiochi
 apparatus bellicus. Etenim
 omnia alia pugna digna æ-
 stimanda non sunt. Quidam
 autem elephantis, & pere-
 grina tertriculamenta spe-
 ctantibus metum & trepi-
 dationem incutientiā, ac ple-
 na præstigiū, ea ab omnibus
 laude extolluntur. Porro qui-
 bus ego confidebam, ea non
 admodum in illorū sunt ser-
 mone. Sed quia mulier Cen-
 taurus depicta est, hoc so-
 lum est quod mentis stupor-
 rem & admirationem indu-
 cit spectantibus, & quem
 admodum est, novum &
 monstruosum illis esse vides

tur. Cætera verò nequiquam à Zeuxide facta sunt. At non
 frustra. etenim vos cūm fingendi & pingendi artificij ruz-
 des non estis, singula arte magistra spectantes, expendite
 num solum ista digna sint ut theatro
 spectanda commonstren-

tur.

GILBER-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a HABITA nuper.] *Orditur statim ab expositione causæ.*
 b Et propemodū.] *Adaptatio exemplorū, quibus ostendis,*
vulgò nouitatem placere, & præ ea cetera negligi. c In celsi-
 te.] *Tabula & pictura eiusdem.* d At reliquæ picturæ]
Amplificatio artis à malo. e Cæterum Antiocho.] *Alie-*
rum exemplum Antiochi. f Sed enim.] *Amplificatio peri-*
culi hypotyposin.

APMONIAHΣ.

HARMONIDES.

Vincentio Obsopæo interprete.

A R G V M E N T V M.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo,
 adductus, ut ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui
 cum magistrum suum de paranda gloria & immortalitate
 consulisset, monitus ab eodem fuerit, ut artem quam
 à se didicisset, non omnibus Græcis, (nam id impossi-
 bile fore) sed optimatibus ac præstantissimis quibusq; o-
 stentaret, sic enim fore, ut cum illi ipsi laudati fuerint,
 ubicunq; ipsum laudarent, veram ex eo gloriam ac lau-
 dem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
 huic cōmendari se suaq; debere, ut qui primū ea præ-
 stantia, eodq; iudicio sit, ut quod ipse suo calculo appro-
 basset, deinde & cæterorū omniū probaretur, amplifi-
 cando hanc personæ illius excellentiam per collationē.
 Deinde & ex eadem patria secum natus sit, ut vel eo no-
 mine fauere ac patrocinari sibi debeat. Postremò & à
 scriptorum ratione facilitatem ac meritum causæ osten-
 dit. Orditur statim ab expositione exempli, cuius occa-
 sione adductum ac motum sese fingit. Concludit au-
 tem orationem per comprecationem & votum, à Dijs
 precando ut cœptam laudem suam crescere ac
 perpetuam esse velint. Titulus eadem ra-
 tione qua in superioribus, in-
 ditus est.

Ρμοσίδης ἀκού-
 λητὴς ἤρτο πο-
 ρε Τιμόθεον, δι-
 δασκαλὸν αὐ-
 τῷ οὐτά, ἅπτε μοι, ἔφη, ὦ Τι-
 μόθει, πῶς ἄρ' ἰνδοξος γυνοί-
 μιν ἐπὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τί ποιοῦν-
 τα ἔσονται μοι ἐκ τῶν ἀ-
 παντῆς; τὰ μὲν γὰρ ἅπαντα ἐν
 ποιῶν, ἰδὼν ἄλω μὲν ἥδη, ἀρ-
 μόσασθαι δ' αὐτὸν ἐς τὸ ἀκραι-
 βῆς, καὶ ἐμπνέειν τῷ γλωσσί.
 δακρυλόρτι, καὶ ἐμμηλῆς, καὶ
 ὑποβάττην τὸς δακτύλους ἰσά-
 φως ἐπὶ στυλὶ τῇ ἄρσιν καὶ
 θέσιν, καὶ βαίναν ἐν ῥυθμῷ,
 καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μὲν
 καὶ πῶς τὸν χορδόν, καὶ τῆς
 ἀρμονίας ἐκάστης διαφοράν.
 τὸ ἰδίον, τῆς Φρυγίης τὸ ἰν-
 δοξόν, τῆς Λυδίας τὸ βακχικόν,
 τῆς Δωρίος τὸ σιμνόν, τῆς ἰο-
 νικῆς τὸ γλαφυρόν. ταῦτα
 γὰρ ἔνι πάντα ἐκμεμάσθηκα
 παρὰ αὐτοῦ. τὰ μάλιστα δ' καὶ ἄλλ'
 ἑρκεῖα ἐκιδύμηναι τῆς αὐλῆς

κῆς,

proprietates, quidam in Phrygio attonitum, in Lydio turbu-
 lentum, gravitatem in Dorico, in Ionico suavitatem. Hæc
 inquam omnia te magistro didici. At enim quæ maxima

sunt, et quorum gratia tibi cognoscendæ desiderio labor-
 ranti,

ARMOR
 mides a] tibi
 cen quodam
 tempore b. Tis
 motheum magistrum su-
 um interrogavit: Dic mi-
 hi, inquit, ô Timothee,
 quomodo mea arte pos-
 sum euadere clarus et non
 bilis? Aut quid facien-
 dum mihi existimas, ex
 quo in uniuersa Græcia cog-
 nitionem venturus sim? c
 Nam alia quidem omnime
 studio et beneuolentia e iam
 edocuiſti, nempe exquisi-
 tum tibi et accommo-
 dum osum, mox lingulam
 tenui et modulanti spiri-
 tu insufflare, infra autem
 digitos apertè adhibitos cre-
 bro sustollere ac deprime-
 re, deinde ad numeros in-
 gredi, et d. modos facere
 concinnos, choroquæ con-
 gruos, postremò conseruare
 singulorum e concentuum.

ranti,

ἄρ', ἢ ὅρῳ, πῶς ἄρ' ἂν αὖ-
 τὴς μοι πεσζύοιτο ἡ δόξα,
 ἢ παρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ
 ἐπίσημον αἶψ' ἐν πλείοσι,
 καὶ δακνυδοῖα ὡς δακτύ-
 λῳ, καὶ κῦ πον φανῶ, τὸ θὺς
 ἐπισφρίσθαι πάντας εἰς ἐ-
 μί, καὶ λίγαρ τοῦνομα·
 αὐτ' ὅτ' ἐκῶν ὅτ' Ἀρμονίδης
 ὄνῃ, ὁ αἶψ' ὅτ' ἀνλητὴς. ὥσ-
 περ, ὅτ' καὶ σὺ, ὅτ' Τιμό-
 θει, τὰ πρῶτορ ἐλθῶν ὀκο-
 θῆς ἐν Βοιωτίας, ἡμελῆ-
 σας τῇ Πανδιονίδι, καὶ νι-
 κήσας ἐν ὡς Ἀτάντι ὡς ἐμ-
 μανῇ, τὴν ὁμάνυμόν σοι ποιῶ-
 σαν, ὅτ' ἐμὲ μίλ', οὐδ' αὖς κῦ
 ὅτ' ἐν νόμῳ τοῦνομα, Τιμόθειον
 ἐν Θηβῶν. ἄρ' ἐνθα ἄρ' καὶ
 νῦν φανῇς, σισέουσιν ἐπὶ
 αἰ πάντῳ, ὥσπερ ἐπὶ πλὴν
 γλαυκα τὰ ὄρνια. ταῦτ' ὅτ'
 αἰ ἄπρ' ἐνθάδε ἀνλητὴς
 γνέσθαι, καὶ ἡμῖν ὅτ' ἐν πό-
 λει τὸν πόνον τὸν πολλόν.

ἐπὶ

rui, nondum video, quomo-
 do ab illo mihi paranda sit
 gloria, & apud multos ce-
 lebris opinio, vix in mul-
 titudine cum exificatione
 aliqua clarus & conspi-
 cuus obambulam, ac & prae-
 tereuntium digito commou-
 strer. Tum sicubi propae-
 lam apparuerō, statim om-
 nium oculi in me conuer-
 tantur, ac me nominatim
 collaudantes dicant: Hic
 ille est Harmonides tibi-
 cen omnium praestantissi-
 mus, quemadmodum quo
 tempore & tu, ὁ Timothee,
 primum ab aedibus patrijs ἐ
 Boeotia profectus, tibicinem
 agens Pandionidi, victoriam
 in Aiace furente reportas-
 bas, ac melodiā tuo cogno-
 mine nobilitāras, nemo fuit
 qui nomen tuum ignorasset,
 ac Thebanum illum Timo-
 theum. Sed & nunc ubi-

cunq; saltem in publico ap-
 parueris,

certatim ab omnibus ad te curritur, veluti & ad
 Nocturnam reliquæ auiculæ sturnatim & graculatim con-
 volitant. Et haec sunt quorum nomine aulædus fieri optauer-
 im, cum quorum gratia tantum laborem strenuè exhausserim:

quandocū-

ἐπὶ τὸ γινώσκον αὐτὸ, ἄνω
 τῷ ἐνδοξοῦ ἢν δὲ αὐτὸ, ὅκ
 ἂν διεξάμω, ἀγνόεω μοι
 πρὸς γινώσκον. ἰδὲ ἂ Μαρ-
 σύας ἢ Ολυμπῶ γινώσκω
 μίμοιμι λαμβάνων· ὅκ γὰρ
 ὄφελ' ὁ ἀπὸρῆται, φασί, καὶ
 ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλ'
 καὶ σὺ, ἔφη, καὶ ταῦτα πάσχεις.
 ὁρῶ μιν, ὅπως μοι γινώσκον ἔχον-
 τας, καὶ τῇ τέλει, καὶ σοι
 διὰ τὴν ἑσσομένην χάριν, καὶ
 ἐπὶ τῇ αὐλήσει, καὶ τὸ μέγισ-
 τόν, καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς.
 ἀπεκρίνεται ὁ αὐτῷ ὁ Τιμό-
 θεος· ἀπὸ ὧν Ἁρμονίῳ, ἔφη
 πρὸς, ἔφη, ἢν ἰδί, ὁ μικρὸν πρᾶ-
 γματῶ, ἰπαιὶν καὶ δόξῃς,
 καὶ ἰπαισιν ἢν, καὶ γιν-
 γνῶσκω πρὸς τῶν πολλῶν.
 τοῦτο δ', ἂ μὲν οὐκ
 ποσὶ πως ἰς τὰ πολλὰ πά-
 ρων, ἰπιδανύμῳ ἰθιλοῖς
 ποσὶν, μακρὸν ἂν γινώσκω,
 καὶ

quandoquidem tibia canere
 per se citra famæ & existim-
 mationis accessionem haud
 valde concupiscerem, si in
 obscuro mihi delitescen-
 dum foret, tametsi hac arte
 ad amussim exornato non
 si ^h Marfyæ aut Olympo si-
 milis euasatus essem delis-
 tescent. Siquidem ⁱ incen-
 lebris & ^k occultæ, quod
 aiunt, musices nullus est re-
 spe:tus aut utilitas. Atqui
 tu, inquit, & ista me doce,
 quo modo mihi me ipso re-
 cte utendum sit, tum etiam
 arte. Ac tibi duplici no-
 mine habebam gratiam, cum
 propter tibie peritiam qua
 me excoluisti, tum (quod
 maximum est) propter
 gloriam quam ex illa con-
 secuturus sum. Ad hæc au-
 tem illi ita respondit Ti-
 motheus: Atqui, ὦ Harmon-
 nide, rei, inquit, non vulga-

vis aut mediocris amore & cupiditate ardes: id quod scire
 potes, nempe laudis & gloriæ, utquæ fama celebris sis, ac
 vulgo notus. Hanc autem quanquam tibi ad hunc modum
 in medium multitudinis progresso artem ostentando, con-
 sequi in animo est, multæ ac longi laboris opus aggredieris.

tamen

καὶ ἰδὲ ὅτως ἅπαντες ἄσπον-
 τῶσι. ποῦ γὰρ ἄρ' ὑριθείη ἡ
 θλάσπον, ἡ κάλιον ὅτω μι-
 γα, ἢ ὅ πασιμ ἀνέλας τοῖς
 Εἰρησιν; ὡς δὲ ποιήσας
 γνωθίσαν αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ
 τὸ πέρας ἀφίστη τῆς ἐχθρῆς,
 ἐξὼ καὶ τῶν ἐπιδόσομαι σοι.
 οὐ γὰρ αὐτὰ μὲν καὶ πῶς τὰ
 θίατρα ἐνίστη, ἀτὰρ ὀλί-
 γον μιλίτω σοι τῶν πολλῶν.
 ἡ δ' ἐπιτομή, καὶ
 ῥᾶπε ἐπὶ τῶν δόξαν ἄγνοα,
 ἡ δὲ δὲ. ἡ γὰρ ἐπιληξία.
 οὐ τῶν ἐν τῇ Εἰρήνῃ τῆς
 αἰσῆς, καὶ ὀλίγους αὐτῶν, ὅ-
 γι κορυφαῖοι, καὶ ἀναμειλό-
 γως θαυμαστοί, ἐπ' ἀμφοτέρω
 ρα πῶσι, ἢ τῶν (φῆμι) ἐ-
 πιδόξω τὰ ἀνέλατα, καὶ
 οὗτοι ἐπαυαῖσονται σοι, ἢ
 πασιμ Εἰρησιν νόμιζε ἡδὴ
 γινώσκω γινώσκω ἐν οὐ-
 τῶ βραχέ. καὶ τὸ πρᾶγμα
 δὲ πῶς σιωτῶμι. ἡ γὰρ
 ἔσ

tamen ne sic quidem uniuersa
 si te cognoscent. Etenim u-
 bi gentium aut theatrum
 aut stadium ita megnum in-
 ueniri potest, in quo omnes
 Græci tibia canentem te
 audiant? Ut autem aliquo
 pacto illis innotescas, ad
 tui voti desiderio tandem
 poteris, & hoc ego tibi
 subijciam. Vierte tu qui-
 dem arte tua & in theatris
 nonnunquam, parum ta-
 men tibi curæ sit promiscua
 vulgi multitudo. Porro com-
 pendiarie & facillima ad
 parandam gloriam via hæc
 est, si collectis Græciæ optimi-
 matibus, & paucis illorum
 quicunque dignitate & au-
 ditate præcellunt cete-
 ros, atque indubitanter vi-
 ri magni sunt, & admiran-
 di, & aliorum omnium an-
 tesignani, quorum fides in
 utraque fortuna spectata
 sit: ut inquam, si ariistua

egregium specimen exhibueris, illique laudis suæ testimo-
 nio te cohonestauerint, omnibus Græcis in puncto tempo-
 ris te longè lateq; innotuisse putato, & passim inclaruisse. Et
 nunc id in quod compendium tantâ rem tibi contraxerim. Nam

ὅς ἀπαντὶς ἰσάσι, καὶ ὅς θαυ-
μάζουσιν, οὗτοι δ' ἔσονται
δι' αὐλητῶν ὑποκριτῶν ὄντα,
τί σοι δὲ τῶν πομπῶν, οἳ γὰρ
πάντας ἀπολαύσασσι τοῖς ἄ-
μεινον ἑρῖναι δαυαμφοῖς ἵ-
ς γὰρ τοι πολλὸς οὐδὲς λῶς,
αὐτοὶ δ' ἀγνοοῦσι τὰ βελτίω,
βάνουσι ὄντες οἱ πολλοὶ
αὐτῶν, ὅρτινα δ' ἄρ' οἱ πρόχον-
τες ἱππαινίσσασσι, πεισύνουσιν μὴ
ἔμ' ἀλόγως ἱππαινέσθαι τῷ
ζῶν, ἀλλ' ἱππαινέσθαι καὶ αὐτοῖς.
καὶ ὅρ' ἔμ' καὶ ἐν ζῶντι ἀγῶσιν,
οἳ μὴ πολλοὶ θεῶν αἰδοῖν, ἡρο-
τήσασσι ποτε, καὶ συνεῖσαι ἡέ-
νους δ' ἐπ' αὐτῶν ἡ πύργε, ἡ ὅς
σοι δὲ. τιῦτα ὁ μὲν Ἀρμο-
νίδης ἐκ ἱφθῆ ποιῆσαι με-
τάξῃ αὐτῶν φασίν, ὅς
τι τὸ πρῶτον ἠγωνίστητο, ὅ-
τιοι μάλιστα ἐμφυσῶν, ἵνα

πῆνθ

si ἢ qui omnibus notis sunt
et quos nemo non admi-
ratur, tibicinem præcla-
rum et celebrem te esse co-
gnoscent, quorsum tibi vula-
gi iudicio aut opinione op-
pus est, tantum eos sequen-
tis, qui meliores sunt re-
rum expensores et iudices?
Siquidem popularis ista mul-
titudo ferè semper quæ
optima sunt ignorat, cum
maior illius pars manuarij
sint opifices. Cæterum quem-
cunque illi laudibus illu-
straverint, qui reliquos in vi-
tæ splendore et dignita-
te antecunt, eundem nequa-
quam temerè laudari pla-
nè persuasum habent. Itaque
quæ magnorum virorum in-
ducti præconio, laudant et
illi. Quippe in ipsis quoque
certaminibus multi spectas-

tores athletis nunquam clarè solent applaudere; non
rarò etiam sibilis illudere: penes tamen septem, aut quin-
quæ, aut quotcumque tandem fuerint, iudicandi potestas
reposita est. His magistri sui consilijs parùm obsecu-
tus est Harmonides. Etenim inter tibias, ut fertur, cum
primum in musices certamen descendisset, magna con-
tentione insufflans, in ipsam tibia inspirando exha-
lauit

ἔπεινόν τι αὐτῷ, καὶ ἀν-
φάνωτο ἢ τῇ σκλῆρῃ ἀ-
πίθανῃ, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶ-
τον καὶ ὑστατον αὐλήσας
ἢ Διονυσίοις. ὁ μὲν τοι
τῶν Τιμοθέου λόγῳ οὐκ
αὐληταῖς, οὐδ' Ἀρμονί-
δῃ μόνον ἐρῶναι μοι δο-
κεῖ, ἀλλὰ πάντων, ὅσοι δόξ-
της ὀρίζονται, Δημόσιον
τε ἰσθιακὺν ἄνθρωπον, τοῦ πα-
ρὰ τῶν πομπῶν ἵππων ἀνι-
στῆναι. ἢ γὰρ οὐκ, ὅποτε
καὶ αὐτὸς ἐνερῶσαι τὰ ὅ-
μοια περὶ τῶν ἱμαυτοῦ, καὶ
ἵστασθαι ὅπως ἂν τάχιστα
γνώσκειν πάντι τῷ Τιμοθέου
λόγῳ ἐπὶ μὲν ἰσχυροῦ-
μένῳ, ὅστις αἶσιν ἂν τῶν
ἢ τῇ πόλει, καὶ ὅτῳ πρὸς
ἐκείνοις οἱ ἄλλοι, καὶ ὡς
ἀντὶ πάντων ἀρκίσαν ἂν.
οὕτω δ' ἂν σὺ ἱμῶν ἢ
μὴ φανέντων τῷ ἱμακῶ λό-
γῳ, ὅτι περὶ τὸ ἐκφάλασθαι
ἀριτῆς ἀπάσης ὁ γνώμων,
πᾶσι,

lauit animam, & incoro-
natus atque exanimis ea-
dem ratione prima & ult-
ima vice tibia canendi vo-
sus in secula corruit, cele-
brante populo Dionysia. At
sanè Timothei tam pru-
dens oratio, non iibicini-
bus neque solum Harmo-
nidæ mihi dicta esse viden-
tur, verum omnibus quicun-
que appetentes sunt gloriæ,
ingenij aut artis suæ spe-
cimen publicè exhibentes,
ac multitudinis laudem sup-
pliciter ambientes. Quare,
quo tempore & ipse non
dissimilia de rebus meis agis-
tabam animo, quæreremq;
quo pacto quamocysimè
apud omnes inlarescerem,
prudentissimum Timothei
consilium secutus, consi-
derabam quânam in Res-
pub. omnium foret præstan-
tissimus, cuiq; plurimum fi-
dei apud alios foret repo-
situm, tum qui præ om-

nibus alijs esset acceptissimus. ⁿ Proinde talis tu no-
bis apparere debebas iusto omnium sermone, veluti uni-
uersæ virtutis caput & summa, ac talium rerum ὁ γνώμων

φασί, καὶ ὁ ὁρθὸς λαὸν τῶν τοιούτων. ἂν δὲ σοὶ δάξωμι τὰ μὲν, καὶ σὺ ἐπαύριος αὐτὰ (ἢ ἢ οὕτω φανήσονται) καὶ δὲ ἐπὶ πύρας ἡμεῖς μὲν τῆς ἐκείνου, ἢ μὴ ψάξω τὰς ἀπάσας λαβόντα. ἢ τίς να ἢ ἂν πῶ σου ἐκόμενος, οὐχὶ παραπαίαν ἂν ἀκότως νομίζω : ὥς λόγος μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπαρτίψωμεν τὸν λόγον. τὸ δὲ ἀληθές, ὥστε ἂν ἐπὶ τοῖς ἀπανταχόθεν ἀνθρώποις ἐπιδακνύμεν τοὺς λόγους. δῆλον ἢ, ὡς λαθ' ἵνα τι, καὶ σὺ ἅμα πάντων συνεισμενῶν, μόνον αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἴδῃ. οἱ μὲν γὰρ τῶν Λακιδαιμονίων βασιλεῖς, τῶν Ἀθηναίων μίαν ψῆφον φερόντων ἱεῖνοι μόνον, ἑκάτερον αὐτῶν, δύο ἴφιστον. σὺ δὲ καὶ τὰς τοὺς ἰφίστων, καὶ τὰς τῶν γιγόντων πᾶσιτι,

καὶ

et recta regula. Porro si mea tibi spectanda excutienda offerent, tunc que ea profecutus esses laudibus, essent haud dubie ita apparitura: egoque iam votis tantopere speratis potitus essem, in vno calculo omnes assecutus. P Aut quem tibi in eligendo praeferebam, non iure optimo deliquisse in habendo delectu existimarer? Itaque iuxta prouerbum, in vno vicio iecimus aleam: sed me hercle non aliter factum est, atque omnibus ubique hominibus meam in dicendo facultatem ostendissem. Quippe in confesso est, quod et separatim singulos, et collectim vniuersos ipse solus morum bonitate atque ingenij gloria exuperaris. Lacedaemoniorum reges alijs omnibus vnicum tantum calculum ferentibus, ipsi soli

praeter ceteros duos ferre soliti sunt. Tu vero et Ephoros praeterea, et senes, in summa vniuersos calculorum multi-

καὶ ὅπως ἀπάντησιν ὁ πολυ-
ψυχότατος ἐν παλαιᾷ. σὺ
γὰρ καὶ μάλα, ὅσοι τὴν καὶ
πῶς ἀνὰ καὶ σέβουσιν ἐν-
της, ὁ καὶ θαρρῆν μὴ ὡς πα-
ρόντι σοι, διὰ γὰρ τὸ μέγε-
θος τοῦ ἐκμήματος, καὶ πάλ-
ιν δικαίως ἔνι φοβητέα.
ἐξελθὼν δὲ, νῦν Δία, προσέ-
τι καὶ αὐτῷ θαρρῆν σοι,
τὸ μὴ παντάπασιν ἀπόρη-
τάμα ἐνθάδε, ὅς ποτε
τὴν ἐκείνην ἐμὴ, ὡς ποτὶς
ἐν σοὶ σέβεις, τὸ μὴ πρῶτον
ἐλθὼν, τὸ δὲ ὁλίγον ἐλθὼν,
μὴ τὰ πάντες τοῦ ἐλθόντος. ὡς
καὶ ὡς καὶ νῦν ἐμοὶ τὸ
ἐλθὼν ἐπίσταται ὅτι ψῆφοι ἐν
τῷ λόγῳ, καὶ ἐλπίδες ὅσιν
αὐτὸ μένει, σὺ τὴν τῆς Λα-
θῶντος προσέβας, ἀναπλήρον
τὸ ἐνδοκίμον παρὰ σὺν, καὶ
τὸ ἐκπρόθεσμα οἰκόμενον σοι
δοκέω. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ
ὅς μοι ἐκείνην, ὅς ποτὶς
ἐλθὼν πρῶτον, ἐν-
δοκίμος ἔσθι, ἐν ἐκείνῳ

ταί

multitudine in disciplinis
excedis. Quin etiam in pri-
mis tu candidum & salutē
ferē semper suffragantem
calculum addere consuevi-
sti : quod non mediocrem
in prasentia mihi addis a-
nimum, alioqui propter au-
dacis facili magnitudinem
iure optimo metuenti. * Sed
& illud, per Iovem, non
vulgariter me consolatur,
quod mea non prorsus à te
sint aliena, qui & ex ea ur-
be sum oriundus, quam tu
persapē primū quidem
privatis officijs, tandem et-
iam publicis iuvisti per-
benignē & liberaliter. Ita-
que sicubi & nunc in peio-
rem mihi partem calculū
vergerint in oratione, ac
paucior erit meliorum &
candidorum numerus : tu
adiecisti Minervæ suffragio,
ex te ipse defectum supple-
to, tuique familiaris censo-
rem & correctorem te en-
gisse putato : Atqui ne hoc

quidem contentus ero, si antehac multi me admirati sint, si
iam per ora virū clarus ego & celebris volitem, si oratio-

ται πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ
λόγοι. πάντα ἱκανὰ διπλω-
μα ἡνέρατα φασί, καὶ ἰπῶν
σκηναί, τὸ δ' ἀληθές, ἐν ᾧ
παρόντι διαχθήσεται. οὐ γὰρ
ἀκρίβης ὅρ' ὅ τῶν ἰμῶν, ὅδ' ἂν
ἀμφιδοξοῖν ἔτι, ὅδ' ὡς ἄν τις
ἰνδοιάσασθαι, ἀπ' ἧ ἀεισομένη
τὰ παλαιὰν διέσσει νομίζε-
σθαι, τοὶ γὰρ λόγον, ἢ πάντων.
ὁφθαλμοὶ δὲ καὶ πρὸς ἕτω
μῆγαν ἀγῶνα χροῦντα δόξ-
σαι μὲν γὰρ, ὡς θεοὶ, λόγον ἄ-
ξιοι. καὶ βιβλαίσματα ἡμῶν
τὸν παρὰ τῶν ἀπῶν ἔπος
νον, ὡς τὸ λοιπὸν ἐκέρχωνται
τας, ἐς τοὺς ποταμούς παρῆ-
ναι. ὡς γὰρ ἡδὲν εἰς ὅσον ἔτ-
τερον φοβερὸν ὡς Ολύμπια

τὰ μεγάλα νεκρῶν

κηκότι.

nes meae audientium laudibus respondeant. Omnia ille
la ventosa & euanida, ut est
in proverbio, ^t sunt somnia
& verborum umbra. ^u Cae-
terum ipsa veritas in prae-
sens cerissimis argumentis
declarabitur. Ille exactus
erit mearum lucubrationum
finis & terminus, nec am-
plius ambiguitati locus re-
linquetur, ne tantum qui-
dem, quod vel vilius men-
tem aliquo dubio distrahat:
sed aut optimum iuxta disci-
plinas aestimandum est, quod
tibi oportet gloriam, aut
omnium. Sed meliora pro-
ferenda, & magis omina-
tiora, ad tantum certamen
eunti. * Videamus verò, ὁ
superi, hominum opinione

& exsultatione non indigni: ac eam quae nobis ab alijs even-
tura est, laudem confirmate, ut in posterum fidenti animo
ad ampliorem perueniamus. Quippe omne sta-
dium minus reformidandum est ei,
qui magna Olympia
diuicerit.

GILBER-

ARGVMENTVM.

Lycianus Timotheum inducit Harmonidæ præcepta dantem tibicinum: Suum, inquit, cuiusque est modulationis conseruandum, Phrygi Entheum quiddam & afflatum, Lydij Bacchicum, Dorii castum, Ionici verò iucundum & suaue Quum verò Harmonides ipse à Timotheo peteret, quonam modo citò posset ex arte Musica innotescere, ei Timotheus respondit: Si peritioribus & optimatibus placeret. Harmonides id consilium spreuit, & ipse tibiis inflauit, vt ita omnibus innotesceret, sic non modò innotuit, sed cum spiritu & vitam amisit, quod ea causa libentiùs adolescentibus exposui, vt & illi à doctoribus & senioribus moneri ac doceri velint. Fuerunt autem apud Græcos hæc cantionum discrimina. Fuit enim Harmoniæ genus quoddam ad iucunditatem & hilaritatem inuentum, Idq; Ionium vocabant. Erat & Lydium ad insaniam & Bacchicum furorem incitans. Erat & Phrygium generans *εὐθυμία* *ἢ* *ἡδονή*: id est, diuinum quendam impetum & afflatum. Erat & Dorium, siue Doricum cantionis genus ad grauitatem & modestiam animos hominum reducens, cuius tanta vis erat, vt Basilus author sit, Pythagoram, cum obuium haberet adolescentum gregem, qui ebrietate nimia debaccharètur & insanirent, iussisse psalten mutare genus cantionis, & canere Doricum, statimque omnes reduxisse ad sobrietatem & modestiam. Prisci enim Dorium in rebus serijs adhibere solitos accepimus, non Phrygium, neque Lydium, quare cum quid lætius aut iucundius vel dicendum, vel optandum esset, à Dorio in Phrygium desinebant. Cassiodorus de his modulis Epistolarum lib. 2 prodiit: Dorium, inquit, prudentiæ largitor est, & castitatis effector. Phrygius pugnas excitat, votum furoris inflamat,

mat. Aëolius animi tempestates tranquillat, somnūque iam placatis attribuit. Iasius intellectum obtusum acuit, & terreno desiderio grauatis, cœlestium appetentiam bonorum operator indulget. Lydius contra nimias curas animæ tædiisque repertus remissione reparat & ob'ectatione corroborat. *Hæc quidem ille.* Sunt verò & ex his alij de quibus Aristoteli alijsque mentio. Fuit autem Timotheus Milesius citharædus, ut ait Stephanus, celebratissimus, floruitque eadem, qua Euripides, hoc est, Philippi regis ætate.

• **HARMONIDES.]** *Occasione commendationis ab exemplo. b Timotheum.]* Hic nobilissimus sub Alexandro Magno floruit, de cuius musica iam potius, & qua Alexandrum ad bellum accendere solebas, meminisse etiam Dion in libro de Regno. *c Iam edocuisti.]* Hic cogita quanta sermonis copia in una Musicæ parte usus sit Lucianus, cum potuisses summam dicere: τὴν αὐλητικὴν ὀλῶμεν μετ' ἡμῶν: id est, artem inflandi tibi et tam perdidici. Hoc exemplum Erasmus noster adduxit in secundo de Rerum copia commentario, de prima locupletandi ratione, quæ est, quando id latius explicatur, atque in partes diducitur, quod summam ac generatim dici poterat.

d Modos facere concinnos.] Sunt qui modos, seu modulos, nomos, hoc est, leges appellant, quoniā quasi lege præscriptum sit, ne fidium, vocumque intentiones mutarentur. **e Concutuum.]** Modorum seu nomorum ratio circumscribitur. Phrygio tribuit τὸ εὐφρον. i. furorem, sed sacrum duntaxat: Lydio Bacchanalem licentiam, Dorico severitatem, Ionico Iucunditatem. Hæc Antigenidæ tibicini tribuit Apuleius lib. 1. Florid. Tybicen, inquit, quidam fuit Antigenidæ, omnis vinctula melleus modulator, & idem omnis modi peritus modifier, seu tunc vellet Aëolion simplex, seu Iasium varium, seu Lydium querulum, seu Phrygium religiosum, seu Doricum bellicosum: quem Lucianus βεγχευδὲρ vocat. Apuleius querulum, cum Ionicum Iasium dixit. Sunt plures modi, sed hos quatuor ut præcipuos duntaxat nominavit Lucianus, quos concentus, seu harmonia proprietatem nominat. Nomorum porro apud Plutar. & Bat. in Musica species multa, f Prætereuntium digito

digito commonstrer.] *waideia* Luciano in suo somnio, talis
 huc scilicet ornamenti ego te insignam & conspicuum reddam.
 ut eorum quoque qui te aspiciunt, quisque proximè attestan-
 tem leniter impellens atque commonens, digito te demonstret,
 atque dicat: Hic est ille, &c. Vide ea quæ ibi annotauimus.
 Et in nostro Chiliarcho a. lag. 44. Digito ostendi, pro eo quod
 est, insignem esse, quod natum videri potest ab eo, quod in vi-
 ta Diogenis de Demosthene narrat Laërtius. g Ad no-
 ctuam.] Noctua noctu videt, canit & volat sola, odiosa ca-
 veris aubus, in quas affusa vitur dimicamine. Nam anico-
 larum multitudine circumdata, resupina pedibus pugnat, col-
 lectaæque in arcum, rostro & unguibus tota tegitur. Ei auxi-
 liatur accipiter, sedere quodam natura, ut inquit Plinius.
 Laërtius scribit, Timonem Phlasiæ hoc nomine maximè
 reprehendisse Arcefilaum, quod is populares plausus non ali-
 ter confectaretur, atque noctua frequenti animum consensu clau-
 di consuevit:

Hæc ait & turbam dextra laeva que frequentem

Ingreditur, volucres vlulas mirantur ineptæ.

Illa stupet stolidum: sed tu vanissime, plebis

Captator, quid ob hæc tam nõ præclara superbis?

Apologum Angel. Politianus in *Lamia* sua verbis expolitissi-
 mis exponit. h *Marsya.*] De *Marsya* scripsimus ante in
 dialogo *Iunonis & Latona*, & post in *Tragopodagra*, Vide fa-
 bulam apud *Quintium* lib. 6. *Fastor*. Eiusdem *Marsya* meminisse
Lucianus, aduersus indoctum suis libris tumentem. i *Ince-
 lebris*] *Abstrusa.* k *Occultæ*, quod aiunt.] Huius ada-
 gi senius est, quæuis egregias dotes ingenij, si non perferas, pers
 inde effi, quasi non habeas. Hoc refertur à *Suetonio* in *Nero-
 ne*, & *Gellio* libro *Noctium* 13. capite ultimo: Nocti, inquit,
 magister verbum illud, scilicet vetus, egregiam, musicam, quæ
 sit abscondita, illam esse nullius rei. Allusit hoc huadubid
Quintius cum ait:

Tulicet ad *Thamyram* superes, atq; *Orphea* cantu,

Non erit ignotæ gratia magna lyra.

l Parum sit tibi curæ.] *Dionysius* sybicen gloriatur apud
Laërtium in *Cratete*, quod nemo pulsus suos audisset, neque in

iremi, neque ad fontem, quemadmodum Ismenia. sentiens
 se nunquam captasse plausus sordidorum & imperitorum, sed
 sat habuisse se probari paucis eruditis. in Vitæ splendore.]
 Ea est enim profectò laus incunda, quæ ab ijs profiscitur, qui
 ipsi in laude vixerunt. Cicero libro 15. Epistolarum familiarium:
 Letus sum: laudari me, inquit Hector, opinor apud Ner-
 nium abs te, pater, laudato viro. n Proinde.] Propositio,
 quæ se commendat amico ex principibus vni. o Gnomon.]
 Τρόπος Latinis norma vocatur, ad quam exiguntur anguli,
 sicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines.
 Quæ Cicero libro 2. Academicarum quaestionum tria comple-
 xus est: Atqui si crederemus, inquit, non egeremus perpendi-
 culis, non normis, non regulis. p Aut quem.] Ratio, à præ-
 stantia & iudicio personæ eius cui scribit. q In vno viro ie-
 cimus alcam.] Vide ea, quæ annotauimus in Apologia, pro
 Imaginibus, & in Saturnalibus. r Tu verò.] Ab amplifi-
 catione personæ, à collatione. s Sed & illud.] A commu-
 ni patria. t Sunt somnia.] Somnium est quod in somnis
 videre videmur: vnde prouerbialiter somnium & somnia rem-
 futilē, inanē & nihili dicimus. Idem in dialogo Nirei, Ther-
 sia & Menippi: οὐδέ τι μοι λέγεις, Somnia mihi narras,
 u Cæterum ipsa veritas.] A ratione scriptoris. κ Vi-
 deamur verò.] Conclusio κατ' ἄλφω.

Ξ Κ Υ Θ Η Σ Η

Προῖκου.

Σ Κ Υ Τ Η Α, Σ Ε Κ

α Ὁσπες.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Laudat Macedonicos quosdam ciues, patronos, ut
 videtur, suos, ut à quibus maximè adiutus, atque a-
 pud cæteros promotus fuerit. Facit autem hoc colla-
 tione quadam Anacharsidis Scythæ, & Solonis Athe-
 nienſis: ad quem cum alter Athenas profectus, à To-
 xare populari suo ad ductus fuisset, & humaniter acce-
 pitur

peus ab illo, breui toti ciuitati notus atque acceptus est. Eodem igitur pacto & se, cum in Macedoniam venisset, ab omnibus, vt ad illos de quibus encomium hoc instituit, diuerteret, ijsque sese commendaret, admonitum fuisse ait. Vtenim apud Athenienses aliquando Periclem, Aristotelem, & Solonem, quasi cæterorum omnium instar fuisse, ita hoc inter Macedonas reliquos excellere. Titulum ex eadem ratione, qua superiores, hæc quoque oratio habet. Cætera plana sunt.

Υ πρῶτ' Ἀ-

νάχαρις ἀπὶ

κὺν ἐν Σκυ-

θίας Ἀθλίω-

σι, παυθείας ἐπιθυμίας τῆς
ἐπιλιπνείας, ἀπὸ καὶ Τόξαις
πρὸ αὐτοῦ, ὅς ἐστι μὲν, καὶ ἐ-
λπίαν ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐπιθυ-
μίας τῶν φιλομαθῶν τῶν
ἀείων, οἵ ποί δ' ἐστὶ βασιλεὺς
ἡμεῖς ὅν, ὅς ἐστι τῶν πλεονε-
κῶν, ἀπὸ Σκυθῶν τῶν πολ-
λῶν, καὶ δημοτικῶν, οἵ οἱ ἀνι-
στὰς αὐτοῖς οἱ ὀκλίαντες λα-
λοῦνται. ἔτι δ' ἐστὶ, ὅς ἐστι βοῶν
ἀντιότιον εἶναι, καὶ ἀμάξας
μίας. οὗτ' ὁ Τόξαις ἐστὶ ὁ
πρῶτος ἐστὶ ὁ πρῶτος Σκυθίας,
ἀπὸ

On^b fuit pri-

mus^c Ana-

charsis, qui ex

Scythia Athe-

nas usque peregrè profectus
est, Græcicæ disciplinæ
perdiscendæ desiderio: sed
ante illum^e Toxaris, vir
^e multa sapientiæ, ^e ele-
gantia, ac rerum optima-
rum studiosus admodum, sed
qui domi nō erat de sangui-
ne regio, neque ex ijs qui ti-
rat gestare solent: verū vnus
ē vulgo Scytharum^e popu-
larium, cuiusmodi sunt qui
apud illos vocantur^d Ὀσσι-
des: quo significant aliquem
duorum boum^e ^e vnius
plaustri esse dominū. Hic er

go Toxaris haud iterū postliminio ad Schyshas regressus est,

27 4 sed

ἔτι Ἀθληταῖς ἀπὸ θανάτου καὶ
 μὴ ἐκ πολλοῦ καὶ ἥρωος ἰδοῦσι, καὶ
 ἐν τῇ μνηστῆρι αὐτῶν ἐξ ἑαυτοῦ ἰατρῶν
 οἱ Ἀθληταῖς. ὧν τὸν ὄνομα
 ἥρωος ἡρόδοτος ἐπικτήσατο
 πρὶν δὲ αὐτῶν τὴν ἐκπαίδευσιν,
 καὶ αὐτὸς ὅτε ἐς τοὺς ἥρωας μετα-
 τλήσῃ, καὶ τῶν Ἀσκληπια-
 δῶν ἵς ἰδοῦσι, καὶ ἡρόδοτος ἴσως
 διηγήσασθαι, ὡς μάθῃς ὅτι Σκύ-
 θας μόρον ἐπιχρῶμεν ὅν ἀπα-
 θανατίζουσι, καὶ ὡς περὶ πρὶν
 τὸν Ζάμαξιον, ἀπὸ καὶ Ἀ-
 θληταῖς, ἐξ ἑαυτοῦ θιοποιῶν τοὺς
 Σκύθας ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσι καὶ
 τὰ τὸν λοιμὸν τὴν μέγα, ἰδο-
 ῦσι ἡ Ἀρχιτέλης γυνὴ, Ἀρχι-
 παλῆς ἀνδρὸς, ἐπιστάτης οἱ
 τὴν Σκύθῃν, ἐκδόσασα ἑαυτῇ Ἀ-
 θληταῖς, ὅτι πάντων αὐτῶν
 λοιμῶν ἐχόμενοι, καὶ τοὺς ἐξ ἑαυ-
 τῶν οἱ ποτὶ ῥάνωσι. τὸ σπ-
 λνάναις ἡρόδοτος (ὅς τῃ ἡμίλῃ-
 ῳ Ἀθληταῖς οἱ ἐκδόσαντες)
 ἐπαυσε μὴ κίττι λοιμῶν αὐ-
 τῶν, ἀπὸ ἀπὸς τινος πονη-
 ρῆς ὅς οἱ ὅτι σβέσας καὶ ἀδμή-
 ventur, si angiportus vino conspergerent. Hoc cum sapiunt fie-
 et (neque enim Athenienses muliereula verba audita dede-
 unt neglectui) factum est, ut non amplius pestis in eos graf-
 retur, siue vaporibus quibusdam noxijs vini odore eximetur,

sed Athenis manens diē suam
 obijt, ac non multo post etiā
 heros esse visus est: atq; hunc
 peregrinum medicum Athe-
 nienfes non secus atq; unum
 colunt ex heroum numero.
 Hoc enim nomen cum heros
 esse declaratur, possidere ces-
 pit. Sedenim causam cognos-
 minis, & quamodrem in he-
 roum catalogum relatus sit,
 unusq; ex Aesculapianis vi-
 sus sit, non alieuū fortasse est
 percensere, ut cognoscatis.
 Non Scythis tantū moris est
 immortalitate donare homi-
 nes, & ad Zamolxine ab-
 legare mortuos: sed Atheniē-
 sibus quoq; licitū est, in Gra-
 cia Scythas deos facere.
 Quo tempore seuā pestilen-
 tiā populus Atheniensis infe-
 stabatur, videre visa est Ara-
 chitelis viri Areopagiici vo-
 xor sibi Scythā adstitisse dim-
 xisseq; fore ut Athenienses à
 pestifero contagio libera-
 rentur. Hoc cum sapiunt fie-
 et (neque enim Athenienses muliereula verba audita dede-
 unt neglectui) factum est, ut non amplius pestis in eos graf-
 retur, siue vaporibus quibusdam noxijs vini odore eximetur,

siue

ἡ ἀλλοτρίωτι πλείον ἂν ὦς ὁ ἥ-
 ρως ὁ Τόξαυς, ἀνιτατρικὸς
 ἄρ, σιμυδῆλαος. ὁ δ' ὅρμι-
 αὸς τ' ἰάσως ἔτι καὶ νῦν ἔσθ.
 δίδου αὐτῷ, λουκὸς ἵππῳ
 παλαθρόμινῳ ἐπὶ τῷ μνή-
 ματι, ἂν θρῖδα φέρῃ ἡ Δαμμινὴ.
 ἡ προσελθόντων αὐτῶν, ἐν τῇ
 λαοδινῶν τὰ πρὶ τῷ οἴκῳ.
 καὶ ἐν τῇ καὶ ὁ Τόξαυς τῆς
 θαμμινῆς, ἡ τὴν ἐπιγραφὴν
 γνωστὴν, ἡ καὶ μὴ πᾶσα ἰσχυ-
 ρὸς ἔστι καὶ μάλιστα ὅτι ἐπὶ τῇ
 πύλῃ Σκύθης ἀντὶ τῆς καὶ ἡ
 πύλῃ, ἡ καὶ μὴ τὸ ξόρον ἔχων
 ἀντιλαμβάνον, τῇ δεξιᾷ, ἡ βί-
 βλιον. ὡς ἰδόντες, ἔτι καὶ νῦν ἔσθ
 αὐτῶν ἀντὶ τῆς καὶ ἡ μίση, καὶ
 τὸ ξόρον ὅλον, ἡ τὸ βιβλίον
 τὰ δ' ἄλλα τ' εἰληγῆς, ἡ τὸ πρὸς
 σωματιοῦ ὁ χρόνος ἥδη ἰσχυρὸς
 παρὰ τὸ πρ. ἔστι δ' ὅσον ἀπὸ τῆς
 δεξιᾶς, ἡ ἀντιπρὸς ἡς Ἀκα-
 δαμίας ἀπὸ τῶν, ὅ μὴ τὰ
 γῆμα, καὶ ἡ εἰληγῆς γῆμα,
 πᾶσι δ' ἀπὸ τῆς καὶ ἡ ἀπὸ τῆς
 φασὶ πρὸς τὸν οἶκόν τινος
 ἔσθ πρὸς αὐτῶν ἀπὸ αὐτοῦ.
 ἡ Ἀκαδημίᾳ ingredientibus tumulus non magnus, & statua
 humi sita, verum subinde recensibus fertis redimita. Aiunt
 quē nonnullos febre laborantes iam ab illo subleuatos esse:

siue aliud quiddam maioris
 efficacia norit heros Toxa-
 ris, quippe qui medicus exi-
 stens, ista Atheniensibus fa-
 cienda suaserit. Itaq̃ cura-
 tionis merces etiam nunc illi
 persoluitur. nam nūci colo-
 ris equus ad eius monimen-
 tum quotannis immolatur,
 quo loci monstrauit Diment-
 de illū accedētem ea quæ de
 vino spargendo diximus, in-
 perasse. Et inuentus est eo lo-
 co Toxaris esse sepultus, ipsa
 inscriptione cognitus, tamen
 si non integra appareat: in
 primis verò quòd super co-
 lumnā vir ornatus Scythi-
 co sculptus fuerat, leuā arcē
 intensum, dextrā verò, ut vi-
 sus est, librū tenens. Etenim
 adhuc plus quàm dimidio
 corpore conspicitur, & arcus
 totus vnā cū codice: reliquæ
 verò partes statuæ vnā cum
 fronte tēporis lōginitas id
 deuastauit. Est aut non pro-
 cul ab ædibus Dipyli, à leuā

καὶ μὰ τὸν Δι' ὅστις ἄριστον,
 ὅς ὅλῳ ποτὶ ἰάσατο τὴν πό-
 λιν. ἀπὸ γὰρ οὗ περὶ ἔνκα-
 μινώδῳ αὐτῷ, ἔφη μὲν ἔτι δ'
 Τόξαρις, ὁ Ἀναχάρσις δ' ἄρα
 τι κατὰ ποπλιν κῶς, ἀνὰ δὲ
 Παρθῶς, οἷα δὲ ξυῖ, καὶ
 ὁ Βάρβαρος, ὁ μὲν πρῶτος τιταρα-
 γμῖνος ἔτι τὴν γνώμην, πάν-
 τα ἀνοῶν, φοφοδὴς πρὸς
 τὰ ποπλῆ, ἐκ ἔχον δ', τι χέ-
 σαι τοῦ ἰαυτοῦ, καὶ γὰρ σωίδκα.
 ταχιδέ μιν ὁ παρὰ τ' ὁρῶν-
 τας ἐπὶ τῇ σκυῖ, καὶ ὁ μόγλωσ-
 σον ὁ δὲ καὶ ἰνέσκε, καὶ ὅλως,
 μετ' ἐμὴν αὐτῷ ὁδῷ τ' ὁδῶν.
 καὶ ἰδὲ δὸκτο, ἰδὲ οὐτα μόνον
 τὰς Ἀθλῶας, ἐπὶ πόδα ἰνὸν
 ὀπίσω χαρῆν, καὶ πλοίου ἐ-
 πιβάντα, πλεῖν αὐτῶν ἐπὶ Βο-
 σπόρου, ὅθεν ἡ ποπλὴ ὁ δὲ ἔς
 μετ' αὐτῷ ἔσθαι οἷκα δὲ,
 ἐς Βρύθας. οὕτως ἔχοντι τῷ
 Ἀναχάρσιδι ἰντυχάνδ' Ἀαί-
 μωνι τις ἀγαθὸς, ὥς ἀπὸ τῶς,
 ὁ Τόξ

¶ per Iouem à vero non ab-
 horret, quippe qui totam ci-
 uitatem quondam peste gra-
 uatam liberauerit. Sed res
 grediamur ad id cuius gra-
 tia illius mentionem fecimus.
 Adhuc quidem in uiuis erat
 Toxaris, Anacharsis autem
 cum nuper soluisset è patria,
 ex Pyrao in urbem venit,
 veluti hospes ¶ barbarus,
 non mediocriter animo per-
 turbato, omnia ignorans, ad
 multa meticulosus ¶ trepi-
 dus, pendens animi quid a-
 geret. Siquidem non obscu-
 re intelligebat à videntibus
 se haberi ludibrio propter
 habitus peregrini insolenti-
 am, ¶ eandem linguam
 sonare callentem inueniebat
 neminem. In summa, iam
 illium susceptæ pœnitentiæ
 pœnitebat, constitutum ha-
 bens in animo, visis tantum
 Athenis auctutum retrò abi-
 re in patriam, consensu quoque

nauigio iterum soluere in Bosporum, vnde non multum
 iunioris illi conficiendum restabat in Scythiam. Ad hunc
 modum hæc secum reputanti Anacharsidi demon quisquam
 banus illi sit obuiam, ut reuera credendum est, nempè

Toxaris

Τόξαρις ἦδ' ἐν τῷ Κεραμίδει· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡ σοφὴ αὐτῇ ἐπισπάσατο, πατριῷ. τις οὖσα, ἔτα μίρ τοι οὐχα. διπλῶς ἔμμελ' καὶ αὐτὸν γινώσκω· οἶδαι τὸν Ἀνάχαρσιν, ὃς τε γένος τῷ Λακιδάμειον ὄντα, καὶ ἐν τοῖς πρῶτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ πόθεν ἂν ἐκείνου ἔγνω ὁμοθυμῶντα; Εὐλωπὴν ἰσχυμένον, ὑπερυμνέμενον τὸ γένος, ἄλυσον ἁσιδύρον, ἦδ' ἑσπέρην, αὐτῶν τῶν Ἀθίων· ἵνα τῶν αὐτοχθόνων; οὕτω μάλιστα ποιεῖτο παρὰ τὸ γένος, ἀλλὰ Τόξαρις Σκυθῆσι προσπαθὼν αὐτὸν, οὐ σὺ, ἔφη, Ἀνάχαρσις ἄμ' τυγχάνεις, ὁ Δαυκέτις; ἰ. δ' ἀκρυσσὲν ὑφ' ἡδονῆς ὁ Ἀνάχαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον εὐρήκεν τινὰ, καὶ τοῦτο μὲν ἄσδοτα ὄσις ἦν Σκυθαίς, καὶ ἤριτο, σὺ δὲ πόθεν οἶδα ἡμεῖς, ὧ ξένε; καὶ αὐτὸς ἔφη, ἰκαθύν' ἡμὶ παρ' ὑμῶν, Τόξα-
ρις

Toxaris^f in Ceramico. Ad quod primum illum pertraxit habitus, quem videbat sibi esse patrium. Deinde haud difficulter cogniturus erat & ipsum Anacharsin, nempe ex illustri ortum genere, quiq; inter Scytharum primates nō infimum locum obtineret. Porro autem Anacharsis vnde cognoscere potuisset popularē sibi esse Toxarim, more Græcorū exornatum, mentum habentem detonsum, incinctum, nulla ferro munitum, iam multa facundia facetum & lepulum, & atque ex ipsis Atticis unum indigenam? Adeo iam transformatus erat longinquitate temporis. Verum Toxaris Scythica lingua affatus illum: Nōne tu, inquit, Anacharsis ille es Dauceto patre prognatus? Lachrymatus est præ gaudio Ana-

charris, propterea quod eiusdem linguae hominem inuenisset, planeq; callentem quis esset, aut quem apud Scythas dignitatis locum obtineret. & interrogavit: Tu verò vnde me nosti, ὁ hospes? Cui ille: Inde ego sum, inquit, & vobis oriundus, ex Scythia; nomē mhi est Toxaris, non

ως τὸνομα, ἔ τῶν λοιπῶν
 ὡς καὶ ἐγνώσθαι ἄρ' σοι κατ'
 αὐτό. μὴν, ἔφη, ὁ Τόξαιος ἔ,
 πρὶ οὗ ἐγὼ ἤκουσα, ὥς τις Τό-
 ξαιος, ἔρωτι τ' Εὐαχάδῃ, ἀπ-
 λυτῶν καὶ γυναικῶν ἐν Σου-
 θίᾳ, καὶ πατρίᾳ νοσηρὰ, οἷ-
 οῖς ἐν Αθλίῳ, καὶ νῦν ἐξ-
 ἡβήει καὶ, τιμώμενθ' ἀπὸ τ'
 δέιστον; ἐγὼ, ἔφη, ἱππὸς αἶμι,
 ὃ τις καμῶ λόγῃ τ' ἐτι παρ' ὑμῶν
 πῆρ. ὑπὲρ ἡδ' ὅς ὁ Ἀναχάρ-
 σης, μαθητὴν σὺ ἴδι μὲν γιν-
 ομένηον, καὶ ἡγετὴν τῷ ἔρωτι.
 ὧς, ὅρ' ἀρά ὡς ἰδῶν τὴν Εὐα-
 χάδα. καὶ κατὰ γὰρ τὴν ἱμνο-
 εῖαν τῶν τῶν ἀρ' ἀνέσας, ἔ-
 ποσει, μυσία πατρὶν ἐν τοῖς
 ὅς μὲν ἔθισσι. καὶ ἔτι μὲν
 σοὶ ἐν τυχόν, ἔγνωσθ' ἔδη,
 πρὶ ὅλοιον ἀνῶν, ὅπως αὐ-
 θίς ἐνὶ σαῦν κατ' ἴνα, οὐτως
 ἐν τ' ἀρά μιν, ἔφη καὶ ἄγνω-
 στὰ πάντα ὅρῳ. ἀλλὰ πρὸς
 Αἰνῶν καὶ Ζαμόλξι Αἰθ', τ'
 παρ' ὅσον μὲν θῶν, οὐ μὲν, ὡ
 Τόξαιος, παραλαβὼν ἐν ἄν-
 σον,

ri, non ex claris illis ducenti
 generis originem, ut per hos
 tibi notus esse queam. Num,
 inquit ille, tu es Toxaris, de
 quo ego inaudiui. Toxarim
 quendam amore visendæ
 Græciæ relictis domi uxore
 & infantibus filijs, Athenas
 esse profectum, & nunc ibi
 versari, inq̃ magno esse pre-
 cio apud optimates? Ego,
 inquit, ille ipse sum, si quæ-
 riam nūc apud vos de me fa-
 ma superstes est. Proinde,
 inquit Anacharsis, scias me
 tuum factum esse discipulū,
 ac amoris tui amulum, quod
 huc perductus es, scilicet ut
 viderem Græciam. ^h Itaque
 huius negociationis gratia
 peregrè profectus venio, in-
 finitis malis perfunctus apud
 gentes in medio sitas. Et ni-
 si tu mihi factus fuisses obs-
 uiam, id decretū erat, prius
 quam sol occidisset, me ven-
 trō ad nauem voluisse refer-
 re gressum. usque adeo con-

sternatus eram animo, peregrina & incognita omnia con-
 spiciens. ⁱ Sed age per Acimacem & Zamolxim deos nobis
 penates: tu me assumptum, ὁ Toxari, ut hospitem circumdu-
 cito,

ὡς, καὶ δάξον τὰ ἑλπίαι τ
 Ἀθηνῶν, ἅτα καὶ τὰ ἐν τῇ
 ἡμῶν ἐπαθεί, νόμων τε τοὺς
 αἰέτας, καὶ ἀνδρῶν τὰς βίαι-
 σίους, καὶ ἥθη καὶ πανηγύρεις
 καὶ βίον αὐτῶν, καὶ πολιτεί-
 ας, δι' ἧς οὐτε κατὰ μίαν
 οὐδ' ὅσων τῶν ὁδῶν ἤκουον, καὶ
 μὴ πειρώμενος ἀθίστατον αὐτῶν
 ἀναστρέφοντα. τὸ μὲν, ἔφη ὁ
 Τόξαιος, ἤκουσεν ἰσχυρῶς ἄρ-
 ηας, ἐπὶ τὰς θύρας αὐτὰς ἐλ-
 θέσθαι, οἷον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν
 ἀπὸ τῶν ἑλπίδων, ὡς φησὶ,
 ἀπὸ τῶν, οὐδ' ἂν ἀφ' ἑστέρας
 δίδωμι πόλιν. οὐχ οὕτως ὁ δὲ
 γὰρ τὰ θελήματα ἔχοντες τὸς
 ἔχοντες, ἀπὸ μάλα ἰσχυρῶς
 τοῖς σοῖς, ὡς μὲν γινώσκεις ἔ-
 τι, μὲν πάλιν, ὅτι σοὶ ἡδὺ ἀν-
 σι, μὲν πάλιν, ὡς δ' ἂν τὰ χι-
 σι πᾶσαν ἰδίαν τῶν πόλιν
 τῶν Ἀθηνῶν, μὲν πάλιν τῶν
 ἑλπίδων ὁ δὲ, καὶ τὰ ἑλπίων
 καλὰ, ἔχοντες ἰσχυρῶς σοι.

aut illeclamenta, verum multò magis te susceptum ita tran-
 stabit, ut ne uxoris ampliùs, neq. liberorum, si quos interea
 nobis absente suscepisti, admodum memor futurus sis. Cen-
 terùm ut quàm celeritè vniuersam Atheniensium urbem
 visam cognoscas, aut potius omnem Graciam, & ea quæ apud
 Græcos maximè visenda sunt, ego tibi effectum reddam.

cito, ac mihi pulcherrima
 quæque quæ Athenis sunt,
 cōmonstrato: deinde, si quæ
 etiam passim in reliqua sunt
 Græcia admiranda & visen-
 da, cū leges optimè constitu-
 tas, iū viros quosq. integer-
 rimos, ad hæc mores & ius-
 dos publicos, & vitā illorū,
 & Rempub quorū indagans
 dorū gratia prior tu, exines
 go posse tantum itineris ex-
 hausimus. Et ne permittas,
 ut his omnibus nondum visis
 mihi retrò pes mouendus sit.
 Hoc equidem, inquit Toxa-
 ris, minimè amanter dixisti,
 vix tacilis pede liminib. mox
 te rediurū postliminio: At-
 qui bonū habere animum: neq.
 enim, ut tu tecū cogitas, abia-
 bis, neque te faciliè dimissura
 est ciuitas. Neque verò adeò
 modica habet erga retimen-
 dos hospites demulcimenta

φασί, καὶ ὁ ὁρθὸς λαὸς τῶν τοιούτων. ἂν δὲ σοὶ δάξωμι τὰ μὲν, καὶ σὺ ἐπαύσης αὐτὰ (ἢ γὰρ οὕτω φανήσονται) καὶ δὲ ἐπὶ πύρας ἔκαστον μὲν τῆς ἐλπίδος, ἐν μὲν ψῆφον τὰς ἀπάσας λαβόντα. ἢ τίς γὰρ γὰρ ἂν πρὸ σοῦ ἔκρινεν, οὐχὶ παραπαίαν ἂν ἀκότως νομίζω : ὥς γὰρ γὰρ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπαρτίφωρον τὸν λύθρον. τὸ δ' ἀληθὲς, ὥσπερ ἂν ἂν τοῖς ἀπανταχόθεν ἀνθρώποις ἐπιδεκνύμενον τοὺς λόγους. ἀλλοιὸν γὰρ, ὥς λαθ' ἵνα τι, καὶ σὺ ἅμα πάντων συμβαλίζμενον, μόνον αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἴδῃ. οἱ μὲν γὰρ τῶν Λακιδαιμονίων βασιλεῖς, τῶν Ἀθηναίων σου μίαν ψῆφον φέροντων ἱκανοὶ μόνοι, ἱκανοὶ αὐτῶν, δύο ἱφίροντες σὺ δὲ καὶ τὰς τοὺς ἱφίρων, καὶ τὰς τῶν γιγόντων πρῶτοι,

καὶ

Θ recta regula. Porro si mea tibi spectanda & excuenda offerent, iūque ea profecutus esset laudibus, essent haud dubiè ita apparitura: egoque iam votis tantopere speratis potitus essem, in vno calculo omnes assecutus. P Aut quem tibi in eligendo præferens, non iure optimo deliquisse in habendo defectu existimarer? Itaque iuxta prouerbum, In vno vicio iecimus aleam: sed me hercle non aliter factum est, atque omnibus ubique hominibus meam in dicendo facultatem ostendissem. Quippe in confesso est, quod & separatim singulos, & collectim vniuersos ipse solus morum bonitate atque ingenij gloria exuperaris. Lacedæmoniorum reges alijs omnibus vnicum tantum calculum ferentibus, ipsi soli

præ cæteris duos ferre soliti sunt. Tu verò & Ephoros præterea, & senes, in summa vniuersos calculorum multi-

καὶ ὅπως ἀπάντησιν ὁ πολυ-
 ψυχότατος ἐν παιδείᾳ. οὐ
 γὰρ καὶ μάλα, ὅσοι πλὴν ἡ
 πλὴν ἀπὸ καὶ σέβουσιν φί-
 ρης, ὁ καὶ θαρρῆται μὴ ὡς πα-
 ρόντι νοσή, διὰ γὰρ τὸ μίλι-
 ος ὅτι ὡς καὶ μάλα, καὶ πάλ-
 λου δικαίως ἂν φοβητήτα.
 ἐκείνου δὲ, καὶ Δία, προσί-
 τι καὶ αὐτῷ θαρρῆται νοσή,
 τὸ μὴ παντάπασιν ἀπότρε-
 τάμεν ἔναι τοι, ὅς ποτὶς
 καὶ ἱκανὴς εἴμι, ὡς ποτὶς
 εὐνοήσας, τὸ πρῶτον
 ἰδίᾳ, τὸ δὲ δούτερον κοινῇ,
 μετὰ πάντας ὡς ἔθους. ὡς
 καὶ πον καὶ νῦν ἰμοίς τὸ
 χεῖρον εἴπωσις αἱ ψῆφοι ἐν
 τῷ λόγῳ, καὶ ἰσχυρὸς ὄσις
 αἱ εἰρήνους, οὐ πλὴν τῆς Α-
 θηναίων προσέτας, ἀναπλήρου
 τὸ ἰσχυρὸν παρὰ στανῶν, καὶ
 τὸ ἰσχυρὸν οἰκῶν σοι
 δοκῶ. καὶ ἢ ὅτι ἱκανὸς
 ὅς μοι ἱκανὸν, ἂ ποτὶς ἰ-
 σχυρὰς παρὰ πρῶτον, ἂ ἰ-
 σχυρὸς ἢ ἰσχυρὸς, ἂ ἰσχυρὸς

multitudine in disciplina
 excedis. Quin etiam in prin-
 mis tu candidum & salutē
 ferē semper suffragantem
 calculum addere consuevi-
 sti : quod non mediocre
 in praesentia mihi addit a-
 nimium, alioqui propter au-
 dacis facti magnitudinem
 inre optimo metuenti. Sed
 & illud, per Iovem, non
 vulgariter me consolatur,
 quod mea non prorsus à te
 sint aliena, qui & ex ur-
 be sum oriundus, quam tu
 persapē primū quidem
 privatis officijs, tandem et-
 iam publicis iuivisti per-
 benignē & liberaliter. Ita-
 que sicubi & nunc in peio-
 rem mihi partem calculi
 vergerint in oratione, ac
 paucior erit meliorum &
 candidorum numerus : tu
 adiecto Minervae suffragio,
 ex te ipse defectum supple-
 to, tuique familiaris censo-
 rem & correctorem te em-
 gisse putato : Atqui ne hoc

quidem contentus ero, si antehac multi me admirari sint, si
 iam per ora virū clarus ego & celebris volitem, si oratio-

ται πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ
 λόγοι. πάντα ἱκῆνα ἐπιπλε-
 ρυμὰ ἀνέρα τὰ φασί, καὶ ἱππῶν
 σπικῶν, τὸ δ' ἀληθὲς, ἐν ᾧ
 παρόντι διαθίσσεται. οὐτ' ὅ-
 ἁ κενὸς ὅρ' ὅ τῶν ἱμῶν, ἐδὲν
 ἀμείδορον ἵτι, ἐδ' ὡς ἄν τις
 ἰνδοιάσῃ, ἀπ' ἧ ἄεσον κα-
 τὰ παιδείαν διήσδ' νομίζε-
 σθα, οἱ γὰρ δόξαν, ἢ πάντων.
 ἀφ' ἧ μὲν δ' ἤν, πρὸς ἑτα-
 ρίαν ἀγῶνα χρονοῦ τὰ δ' ὅς
 ξαιμὴν γὰρ, ὧ θεοὶ, λόγου ἄ-
 ξιοι. * καὶ βιβαίωσιν ἡμῶν
 τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἱππα-
 ρον, ὡς τὸ ποιοῦν ἑαρέσκει-
 τας, ἵς τοὺς πομπῶν παρῆ-
 ναι. πᾶν γὰρ ἡδὲν σάδιον ἦ-
 τ' ὅρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ' ὅρ'
 τὰ μεγάλα νῆμα
 κηρότι.

nes meæ audientium laudibus respondeant. Omnia ille
 la ventosa & euanida, ut est
 in proverbio, * sunt somnia
 & verborum umbra. " Cæ-
 terum ipsa veritas in præ-
 senti certissimis argumentis
 declarabitur. Ille exactus
 erit mearum lucubrationum
 finis & terminus, nec am-
 pliùs ambiguitati locus re-
 linquetur, ne tantum qui-
 dem, quod vel vilius men-
 tem aliquo dubio distrahat:
 sed aut optimum iuxta disci-
 plinas astimandum est, quod
 tibi oportet gloriam, aut
 omnium. Sed meliora pro-
 ferenda, & magis omina-
 tiora, ad tantum certamen
 eunti. * Videamur verò, ὁ
 superi, hominum opinione

& exsultatione non indigni: ac eam quæ nobis ab alijs even-
 tura est, laudem confirmate, ut in posterum fidenti animo
 ad ampliorem perueniamus. Quippe omne sta-
 dium minus reformidandum est ei,
 qui magna Olympia
 diuicerit.

GILBER-

ARGVMENTVM.

LVcianus Timotheum inducit Harmonidæ præcepta dantem tibicinum: Suum, inquit, cuiusque est modulationis conseruandum, Phrygij Entheum quiddam & afflatum, Lydij Bacchicum, Dorij castum, Ionici vero iucundum & suauē. Quum vero Harmonides ipse à Timotheo peteret, quonam modo citò posset ex arte Musica innotescere, ei Timotheus respondit: Si peritioribus & optimatibus placeret. Harmonides id consilium spreuit, & ipse tibiis inflauit, vt ita omnibus innotesceret, sic non modò innotuit, sed cum spiritu & vitam amisit, quod ea causa libentiùs adolescentibus exposui, vt & illi à doctoribus & senioribus moneri ac doceri velint. Fuerunt autem apud Græcos hæc cantionum discrimina. Fuit enim Harmoniæ genus quoddam ad iucunditatem & hilaritatem inuentum, Idq; tonium vocabant. Erat & Lydium ad insaniam & Bacchicum furorem incitans. Erat & Phrygium generans *ὀργασμὸς* : id est, diuinum quendam impetum & afflatum. Erat & Dorium, siue Doricum cantionis genus ad grauitatem & modestam animos hominum reducens, cuius tanta vis erat, vt Basilii author sit, Pythagoram, cum obuium haberet adolescentum gregem, quicquid ebrietate nimia debaccharètur & insanirent, iussisse statim mutare genus cantionis, & canere Doricum, statimque omnes reduxisse ad sobrietatem & modestiam. Prisci enim Dorium in rebus serijs adhibere solitos accepimus, non Phrygium, neque Lydium, quare cum quid lætius aut iucundius vel dicendum, vel optandum esset, à Dorio in Phrygium desinebant. Cassiodorus de his modulis Epistolarum lib. 2 prodiit: Dorium, inquit, prudentiæ largitor est, & castitatis effector. Phrygius pugnas excitat, votum furoris inflamat.

mat. Aëolius animi tempestates tranquillat, somnūque iam placatis attribuit. Iasius intellectum obtusum acuit, & terreno desiderio grauatis, cœlestium appetentiam bonorum operator indulget. Lydus contra nimias curas animæ tædiæque repertus remissione reparat & obiectatione corroborat. *Hæc quidem ille.* Sunt verò & ex his alij de quibus Aristoteli alijsque mentio. Fuit autem Timotheus Milesius citharædus, ut ait Stephanus, celebratissimus, floruitque eadem, qua Euripides, hoc est, Philippi regis ætate.

a HARMONIDES.] *Occasio commendationis ab exemplo. b Timotheum.] Hic nobilissimus sub Alexandro Magno floruit, de cuius musica iam potius, & qua Alexandrum ad bellum accendere solebat, meminit etiam Dion in libro de Regno. c Iam edocuiſti.] Hic cogita quanta sermonis copia in vna Musica parte vsus sit Lucianus, cum potuisset summatim dicere: τὴν αὐλητικὴν ὁλῶεν μεμεγμένην: id est, artem inflandi tibiam etiam perdidici. Hoc exemplum Erasmus noster adduxit in secundo de Rerum copia commentario, de prima locupletandi ratione, quæ est, quando id latius explicatur, atque in partes diducitur, quod summatim ac generatim dici poterat.*

d Modos facere concinnos.] *Sunt qui modos, seu modulos, nomos, hoc est, leges appellant, quoniam quasi lege præscriptum sit, ne fidium, vocumque intentiones mutarentur. e Conccutuū.] Modorum seu nomorum ratio circumscribitur. Phrygio tribuit τὸ εὐρύον, i. furorem, sed sacrum duntaxat: Lydio Bacchanalem licentiam, Dorico seueritatem, Ionico Incunditatem. Hæc Antigenidæ tibicini tribuit Apuleius lib. 1. Florid. Tybicen, inquit, quidam fuit Antigenidas, omnis vicula melleus modulator, & idem omnis modi persius modifcator, seu tunc vellet Aëolion simpl. x, seu lasium varium, seu Lydium querulum, seu Phrygium religiosum, seu Doricum bellicofum: quem Lucianus βεγχαῖος vocat. Apuleius querulum, cum Ionicum lasium dixit. Sunt plures modi, sed hos quatuor ut præcipuos duntaxat nominauit Lucianus, quos concentus, seu harmonia proprietatem nominat. Nomorum porro apud Plutar. & Bæot. in Musica specus multa. f Prætereuntium digito*

digito commonstrer.] *Luciano in suo somnio, talis
hæc scilicet ornamentis ego te insignem & conspicuum reddam.
ut eorum quoque qui te aspicient, quisque proximè attestan-
tem leniter impellens atque commonens, digito te demonstret,
atque dicat: Hic est ille, &c. Vide ea quæ ibi annotauimus.
Et in nostro Chitiarcho a. lag. 44. Digito ostendi, pro eo quod
est, insignem esse, quod natum videri potest ab eo, quod in vi-
ta Diogenis de Demosthene narrat Laërtius. g Ad no-
cturnam.] Noctua noctu videt, canit & volat sola, odiosa ca-
seris aures, in quas affuta viuit dimicatione. Nam anico-
larum multitudine circumdata, resupina pedibus pugnat, col-
lecta quæ in arcum, rostro & unguibus tota tegitur. Ei auxi-
liatur accipiter, fœdere quodam natura, ut inquit Plinius.
Laërtius scribit, Timonem Phlasiæ hoc nomine maximè
reprehendisse Arcefilaum, quod in populares plausus non ali-
ter confectaretur, atque noctua frequenti animi consensu clau-
di consuevit:*

Hæc ait & turbam dextra laeva quæ frequentem

Ingreditur, volucres vultus mirantur ineptæ.

Illa stupet stolidum: sed tu vanissime, plebis

Captator, quid ob hæc tam nō præclata superbis?

*Apologum Angel. Politianus in Lamia sua verbis expolitissi-
mis exponit. h Marſyæ.] De Marſya scripsimus ante in
dialogo Iunonis & Latonæ, & post in Tragopodagra, Vide fa-
bulam apud Ovidium lib. 6. Fastor. Eiusdem Marſyæ meminisse
Lucianus, aduersus indoctum suis libris tumentem. i Ince-
lebris] Abſtruſæ. k Occultæ, quod aiunt.] Huius ada-
gij senius est, quasuis egregias dotes ingenij, si non perferas, pers
inde effi, quasi non habeas. Hoc refertur à Suetonio in Nero-
ne, & Gallio libro Nocturnum 13. capite ultimo: Nocti, inquit,
magister verbum illud, scilicet vetus, egregiam musicam, quæ
sit abscondita, illam esse nullius rei. Alluſit hæc huadubid
Ovidius cum ait:*

Tulicet ad Thamiram superes, atq; Orpheæ cantu,

Non erit ignotæ gratia magna lyre.

l Parum sit tibi curæ.] Dionysius sybicen gloriatur apud
Laërtium in Cratete, quod nemo pulsus suos audisset, neque in

vixit, neque ad fontem, quemadmodum Ismenia. sentiens
se nunquam capiasse plausus sordidorum & imperitorum, sed
sat habuisse se probari paucis eruditis. m Vitz splendore.]
Ea est enim profectò laus iucunda, quæ ab ijs proficitur, quæ
ipsi in laude vixerunt. Cicero libro 15. Epistolarum familiarium:
Letus sum: laudari me, inquit HecTOR, opinor apud Ne-
nium abs te, pater, laudato viro. n Proinde.] Propositio,
quæ se commendat amico ex principibus vni. o Gnomon.]
Γνώμων Latinis norma vocatur, ad quam exiguntur anguli,
sicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines.
Quæ Cicero libro 2. Academicarum quaestionum tria comple-
xit est: Atqui si crederemus, inquit, non egeremus perpendi-
culis, non normis, non regulis. p Aut quem.] Ratio, à præ-
stantia & iudicio personæ eius cui scribit. q In vno viro ie-
cimus alcæam.] Vide ea quæ annotauimus in Apologia, pro
Imaginibus, & in Saturnalibus. r Tu verò.] Ab ampli-
ficatione personæ, à collatione. s Sed & illud.] A commu-
ni patria. t Sunt somnia.] Somnium est quod in somnis
videre videmur: vnde prouerbialiter somnium & somnia rem-
futilem, inanem & nihili dicimus. Idem in dialogo Nirei, Ther-
siae & Menippi: ὄνειαρά μιν λέγεις, Somnia mihi narras,
u Ceterum ipsa veritas.] A ratione scriptoris. x Vi-
deamur verò.] Conclusio κατ' ἄλγεα.

Ξ Κ Υ Θ Η Σ Η
Προξένος.

Σ Κ Υ Θ Η Α, Σ Ε Π.
a Hospes.

Vincentio Obsopeo interprete.

ARGUMENTVM.

LAudat Macedonicos quosdam ciues, patronos, ut
videtur, suos, ut à quibus maximè adiutus, atque a-
pud ceteros promotus fuerit. Facit autem hoc colla-
tione quadam Anacharsidis Scythæ, & Solonis Athe-
niensis: ad quem cum alter Athenas profectus, à To-
xare populari suo ad ductus fuisset, & humaniter acce-
ptus

prus ab illo, breui toti ciuitati notus atque acceptus est. Eodem igitur pacto & se, cū in Macedoniam venisset, ab omnibus, vt ad illos de quibus encomium hoc instituit, diuerteret, ijsque sese commendaret, admonitum fuisse ait. Vt enim apud Athenienses aliquando Periclem, Aristotelem, & Solonem, quasi ceterorum omnium instar fuisse, ita hoc inter Macedonas reliquos excellere. Titulum ex eadem ratione, qua superiores, hæc quoque oratio habet. Cætera plana sunt.

Υ πρῶτ' Ἀ-
ναχάρσις ἀπὸ
κὺς ἐν Σκυ-
θίας Ἀθλίω-
σι, πειθέας ἱπθυμίας τῆς
ἐκκλησίας, ἀπὸ καὶ Τόξαις
πρὸ αὐτοῦ, ὅς ἐστι μὲν, καὶ ἐ-
νόκαλ' ἄνθρωπος, καὶ ἐπιτη-
δωμάτων φιλομαθὴς τῶν
ἀείων, οἵ ποί ἐστι βασιλείᾳ
ἔχουσιν ὅν, ὃ δὲ τῶν πλεονε-
κῶν, ἀπὸ Σκυθῶν τῶν πολλο-
τῶν, καὶ δημοτικῶν, οἵ τοι ἀν-
τιπαρ' αὐτοῖς οἱ ὀκλίαντες κα-
λέμενοι· ἔτι δὲ ἐστὶ, ὅς ἐστι βοῶν
ἀποτότῳ ἔχειν, καὶ ἀμάξης
μίας. οὗτ' ὁ Τόξαις ἐστὶ ἀ-
πὸ τῆς ἐν ὀπίσθῳ Σκυθίας,
ἀπ'

Non b fuit pri-
mus c Ana-
charsis, qui ex
Scythia Athe-
nas usque peregrè profectus
est. Græcicæ disciplinæ
perdiscendæ desiderio: sed
ante illum c Toxaris, vir
c multæ sapientiæ, c ele-
gantia, ac rerum optima-
rum studiosus admodum, sed
qui domi nō erat de sangui-
ne regio, neque ex ijs qui ti-
rat gestare solent: verū vnus
ē vulgo Scytharum c popu-
larium, cuiusmodi sunt qui
apud illos vocantur d Oclipe-
des: quo significant aliquem
duorum bouum c vnus
plaustrī esse dominū. Hic er-

go Toxaris haud iterū postliminio ad Scythias regressus est.

ἂν Ἀθλωμένοι ἀπέθανε· καὶ
 μὴ ἂν πολὺ καὶ ἥρωες ἴδοιτο, καὶ
 ἐντέμνουσι αὐτῶ ἐξ ἑοῦ ἱατρῶ
 οἱ Ἀθλωμαῖοι· βούτε γὰρ τέκνομα
 ἥρωες γυρόμεν· ἐπικτεταλὰς
 πλὴν δ' αἰτίαν τ' ἐπαγρυμίας,
 καὶ αὖθ' ὅτε ἰς τοὺς ἥρωας μετα-
 τλήγῃ, καὶ τῶν Ἀσκληπια-
 δῶν ἰς ἴδοιτο, ὃ ἥμερον ἴσως
 διηγήσασθαι, ὡς μάθῃ· ὃ Σκύ-
 θας μόρον ἐπιχειροῦν ὅρ' ἀπα-
 θανατίσαν, καὶ σήμερον πια-
 ρὶ τὸν Ζάμαλιν, ἀπὸ καὶ Ἀ-
 θλωμαῖοις, ἐξ ἧσαν θιοποιῶν τοὺς
 Σκύθας ἐπὶ τ' ἐμάδ'· ἡσ-
 τὰ τὸν λοιμὸν τ' ἐμίσαν, ἴδο-
 ξον ἢ Ἀρχιτέλους γυνῇ, Ἀρχι-
 παρίτῃ ἀνδρὸς, ἰκισάντα οἱ
 τ' Σκύθῳ, ἐκδόσασα ἑπ' αὐτῷ Ἀ-
 θλωμαῖοις, ὅτι πάνσανται τῷ
 λοιμῷ ἐχόμενοι, καὶ τοὺς σφω-
 πότες οἷον πομπῇ ῥάνωσι. τὸ σφ-
 λνάντις γυρόμενον (ὃ γὰρ ἡμίλη-
 ὀν Ἀθλωμαῖοι οἱ ἐβόσαντο)
 ἔπαυσε μὲν ἰστορὶς αὐτῶν αὐ-
 τὰς, ἀπὸ ἀπὸς τινος πονη-
 ρὸς ὃ οἶν' ὀβίσας καὶ ἀδμῶν
 ventur, si angiportus vino conspergerent. Hoc cum sapiūt fie-
 et (neque enim Athenienses muliercula verba audita dede-
 unt neglectui) factum est, ut non amplius pestis in eos graf-
 aretur, siue vaporibus quibusdam noxijs vini odore eximētur,

sed Athenis manens diē suam
 obijt, ac non multo post etiā
 heros esse visus est: atq; hunc
 peregrinum medicum Athe-
 nienses non secus atq; unum
 colunt ex heroum numero.
 Hoc enim nomen cūm heros
 esse declaratur, possidere cas-
 pit. Sedenim causam cognos-
 minis, & quamodrem in he-
 roum catalogum relatum sit,
 vnusq; ex Aesculapianis vi-
 sus sit, non alieui fortasse est
 percensere, ut cognoscatis.
 Non Scythis tantū moris est
 immortalitate donare homi-
 nes, & ad Zamolxine ab-
 legare mortuos: sed Atheniē-
 sibus quoq; licitū est, in Gra-
 cia Scythas deos facere.
 Quo tempore seuā pestilen-
 tiā populus Atheniensis infe-
 stabatur, videre visa est Ara-
 chitelis viri Areopagitici vo-
 xor sibi Scythā adstitisse dim-
 xisseq; fore ut Athenienses à
 pestifero contagio libera-
 rentur.

siue

ἄλλο τι πλιον ἀδ' ὅς ἔ-
 ρως ὁ Τόξαις, ἀντιστοιχὸς
 ἀρ, σιωπῶντων. ὁ δ' ἔρμι-
 ὅς ἔ' ἰάσως ἔτι καὶ νῦν ὄρ.
 δίδωται αὐτῷ, λαοκδ' ἵππῳ
 παταθρόμινῳ ἐπὶ τῷ μνῆ-
 ματι, ὅθεν ἔδασεν ἡ Δαμνύν-
 τη προσελθόντα αὐτῶν, ἐν ἑ-
 λασθ' ἰνῶνα τὰ περὶ τῷ οἴκῳ.
 καὶ ἐν ῥέθῳ καὶ ὁ Τόξαις τὴν
 θαμνύνῳ, τῇ τὴν ἐπιγραφῇ
 γνωστῇ, ἃ καὶ μὴ πᾶσα ἰφαι-
 κτο ἔτι καὶ μάστιγι ὅτι ἐπὶ τῇ
 πύλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκατέστα-
 πτο, τῇ λαοκδ' μὴ τόξον ἔχωρ-
 ῶν ἱερὰ μινον, τῇ δὲ ξίφει, ἢ βι-
 βλίον. ὡς ἰδόντες, ἔτι καὶ νῦν ἱε-
 ροὶς ἀρ αὐτῷ ὑπὲρ ἡμισυ, καὶ
 τὸ τόξον ὅλον, καὶ τὸ βιβλίον
 τὰ δ' ἄλλα τ' εἰληγῇ, καὶ τὸ πρὸς
 σωματὸν ὁ χεῖρῳ ἔδῃ ἰδυμένη-
 κατό πρ. ἔσι δ' ὁ πολὺν ἀπ' τῷ
 διπύλῳ, ἱερὰ δευτέρῳ ἢ Ἀκα-
 δαμνίαν ἀπὸ νῶτον, ὁ μὲν τὰ
 χεῖρα, καὶ ἡ εἰληγῇ χαμῶν,
 πλὴν ἀπ' ἱερὰ καὶ γὰρ ἀπ' αὐτῶν.
 φασὶ πύριτα ὄντας τινὰς
 ἔδῃ πτωχῶν ἀπ' αὐτοῦ.
 in Academiā ingredientibus tumulus non magnus, & statua
 humi sita, verum subinde recentibus fertis redimita. Aiuunt
 quē nonnullos febre laborantes iam ab illo subleuatos esse:

siue aliud quiddam maioris
 efficaciae norit heros Toxa-
 ris, quippe qui medicus exi-
 stens, ista Atheniensibus fa-
 cienda suaserit. Itaque cura-
 tionis merces etiam nunc illi
 persoluitur. nam nunci colo-
 ris equus ad eius monimen-
 tum quotannis immolatur,
 quo loci monstrauit Dimeni-
 de illū accedētem ea quae de
 vino spargendo diximus, in-
 petasse. Et inuentus est eo lo-
 co Toxaris esse sepulchus, ipsa
 inscriptione cognitus, tamen
 si non integra appareat: in
 primis verò quoddam super eo.
 lumnā vir ornatu Scythico
 sculptus fuerat, laud arcū
 intensum, dextrā verò, ut vi-
 sus est, librū tenens. Etenim
 adhuc plus quā dimidio
 corpore conspicitur, & arcus
 totus vnā cū codice: reliquas
 verò partes statuē vnā cum
 fronte tēporis lōginq̄uitas id
 deuiastauit. Est autē non pro-
 cul ab aedibus Dipyli, à laua

καὶ μὰ τὸν Διὶ ὑδὲρ ἄπιστον,
ὅς ὅλῳ ποτὶ ἰάσατο τὴν πό-
λιν. ἀλλὰ ἤρ' οὐκ ἔτι ἔτι καὶ
μνῆσθαι αὐτῷ, ἔτι μὲν ἔτι δ'
Τόξαρις, ὁ Ἀνάχαρσις δ' ἄρα
τι κατὰ ποταμὸν αὐτῷ, ἀνὴρ ἐκ
Παρσιῶν, οἷα δὲ ξένος, καὶ
βάρβαρος, ὁ μὲν γὰρ τὴν πα-
τρίαν ἔτι τὴν γῆν, πάν-
τα ἀγνοῶν, ποδοδ' οὐκ ἔτι
τὰ ποταμῶν, ἐκ ἑαυτοῦ, τι χε-
σάτω ἑαυτῷ, καὶ ἤρ' οὐκ ἔτι
τα γινώσκων παρὰ τὸ ὄρεον-
τα ἐπὶ τῇ σκηνῇ, καὶ ὁ μὲν γὰρ
σοὺς δὲ δὲ αὐτῷ, καὶ ὅλως,
μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ δὲ τὸ δὲ
καὶ ἰδὲ δὲ, ἰδὲ δὲ μόνον
τὰς Ἀθῆνας, ἐπὶ πόλιν αὐτῷ
ἐπὶ ἑαυτοῦ, καὶ ποταμῶν.
πιδάκναι, πιδάκναι αὐτῷ ἐπὶ Βο-
σπόρου, ὅθεν ὁ ποταμὸς αὐτῷ
μὲν γὰρ αὐτῷ ἑαυτοῦ οἶκα δὲ,
ἐκ Βυθίας. οὕτως ἔχοντι τῷ
Ἀναχάρσιδι ἐντυγχάνει λαί-
μων τις ἀγαθός, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἐκ τῶν

per Iouem à vero non ab-
horret, quippe qui totam ci-
uitatem quondam peste gras-
uatam liberauerit. Sed res
grediamur ad id cuius gra-
tia illius mentionem fecimus.
Adhuc quidem in diuis erat
Toxaris, Anacharsis autem
cū nuper soluisset è patria,
ex Pyrao in urbem venit,
velui hospes et barbarus,
non mediocriter animo per-
turbato, omnia ignorans, ad
multa meticulosus et trepi-
dus, pendens animi quid a-
geret. Siquidem non obscu-
re intelligebat à videntibus
se haberi ludibrio propter
habitus peregrini insolentiam,
et eandem linguam
sonare callentem inueniebat
neminem. In summa, iam
illum susceptæ præfectionis
prænitebat, constitutum ha-
bens in animo, visis tantum
Athenis auctutem retrò abi-
re in patriam, consensoque

nauigio iterum soluere in Bosporum, vnde non multum
iüteris illi conficiendum restabat in Scythiam. Ad hunc
modum hæc secum reputanti Anacharsidi demon quisquam
bonæ illi sit obuiam, ut reuera credendum est, nempè

Toxaris

ὁ Τόξαρις ἦδη ἐν τῷ Κεραμίδ-
 κῳ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡ σο-
 λὴ αὐτῷ ἐπισπάσατο, πατριῶ-
 τος οὕσα, ἔτα μιν τοι οὕχα-
 λιπῶς ἐμικαὶ καὶ αὐτὸν γινώ-
 σκῶμαι τὸν Ανάχαρσιν, ὃς τε
 γένους τῷ βασιλείᾳ οὗτος,
 καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν.
 ὁ Ανάχαρσις δὲ πόθεν ἄν ἐ-
 κείνον ἔγνω ὁμοθυμῶντα,
 Ἐπὶ ληγεῖ ἰσχυμένον, ἡγεῖν
 ρημένον τὸ γένος, ἄλλοθεν
 ἀσίδυρον, ἦδη σαρμῆλον, αὐ-
 τῶν τῶν Ἀθίων ἵνα τῶν
 κῦτοχθόνων; οὕτω μάλιστα
 ποιεῖτο παρὰ τὸ γένος, ἀλλὰ Τό-
 ξαρις Σκυθῆσι προσπαθὼν αὐ-
 τόν, οὐδ' οὐ, ἔφη, Ανάχαρσις
 ἄμ' τυγχάνεις, ὁ Δαυκέτις; ἰ.
 δ' ἀκρυσσε ὑφ' ἡδονῆς ὁ Ανά-
 χαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον
 εὐρήκει τινὰ, καὶ τοῦτον ἡ-
 δότα ὅστις ὡς ἐν Σκύθαις, καὶ
 ἦρτο, οὐδ' ἔτι πόθεν οἶδα ἢ
 μάς, ὧς ἔστι; καὶ αὐτὸς ἔφη,
 ἐκείνός ἐμι παρ' ὑμῶν, Τόξα-
 ρις

dem linguae hominem inuenisset, planeq; callentem quis esset,
 aut quem apud Scythas dignitatis locum obtineret. & inter-
 rogauit: Tu verò vnde me nosti, ὁ hospes? Cui ille: Inde ego
 sum, inquit, ἐξ ὑμῶν oriundus, ex Scythia; nomē mhi est Toxa-
 ri, non

Toxaris^f in Ceramico. Ad
 quod primum illum peritua-
 xit habitus, quem videbat
 sibi esse patrium. Deinde
 haud difficulter cogniturus
 erat & ipsum Anacharsis,
 nempe ex illustri ortum ge-
 nere, quicq; inter Scytharum
 primates nō infimum locum
 obtineret. Porro autem Ana-
 charsis vnde cognoscere po-
 tuisset popularē sibi esse To-
 xarim, more Græcorū exora-
 natum, mentum habentem
 detonsum, incinctum, nulla
 ferro munitum, iam multa
 facundia facetum & lepi-
 dum, & atque ex ipsis Atticis
 vnum indigenam? Adeo iam
 transformatus erat longin-
 quitate temporis. Verum To-
 xaris Scythica lingua affa-
 tus illum: Nonne tu, inquit,
 Anacharsis ille es Dauceto
 patre prognatus? Lachry-
 matus est præ gaudio Ana-
 charsis, propterea quod eius-

οὐ τὸνομα, ὃ τῶν ἱπποφάνων
 ἦεν καὶ ἐνυπόθετα ἄρ σοι κατ'
 αὐτό. μῶν, ἴφρ, ὃ Τόξαυς ἔ,
 παρὶ οὗ ἐγὼ κίχσα, ὥς τις Τό-
 ξαυς, ἴρωτι ῥ' Εὐάδῃ, ἀπ-
 οπῶν καὶ γυναικα ἐν Σαυ-
 θίᾳ, καὶ παυδία νιογνᾶ, οἷς
 χοιρὶς Αθλίνας, καὶ νιν ὁσ-
 πρίδ' αἰθι, τιμώμεν ὅτ' αὐτὸ ῥ'
 ἀείψω; ἐγὼ, ἴφρ, κίχνης ἀμι,
 ὃ τις καμὲ λόγ' ὅτ' ἴτι παρ' ὑμ-
 ῶν. ἐκπρὶς ὅς ὁ Ἀνάχαρ-
 σις, μαθητὴν σου ἰδὼν με γιγ-
 νημιόσθω, καὶ ἴσθω τὴν τῷ ἴρω.
 ἔς, ὅρ' ἀράδης ἰδῶν τὴν Εὐ-
 δάδᾳ. καὶ κατὰ γι τὴν ἱμφο-
 είαρ τῶν τῶν ἀπ' ἀπομήσας, ἔς
 πῶ σοι, μυνεία παυδῶν ἐν τοῖς
 ὁσ' μίος ἴθωσι. καὶ ἔγ' μὴ
 σοι ἐνιτυχῶν, ἐγνῶσθ' ἡδῇ,
 παρὶ ὁλοῦρ ἀμῶα, ὁπίσω αὐ-
 θις ἐπὶ παυρ κατ' ἴννα, οὐτῶς
 ἐνιτάρ' αὐμῶν, ξύμα καὶ ἄγνῶ-
 ας πάντα ὁρῶν. ἀμὰ πρὸς
 Αμινάκω καὶ Ζαμόλξιδῃ, ῥ'
 παρ' ὁλοῦρ ἡμῖν θιῶν, οὐ μὲν, ὃ
 Τόξαυς, παρ' ἀμῶν ἐνέγχε-
 σθω,

ri, non ex elaris illis ducenti
 generis originem, ut per hos
 tibi notus esse queam. Num,
 inquit ille, tu es Toxaris, de
 quo ego inaudiui, Toxarim
 quendam amore visendæ
 Græciæ relictis domi uxore
 & infantibus filiis, Athenas
 esse profectum, & nunc ibi
 versari, in q̃ magno esse pre-
 cio apud optimates? Ego,
 inquit, illeipse sum, si quæ
 riam nūc apud vos de me fa-
 ma superstes est. Proinde,
 inquit Anacharsis, scias me
 tuum factum esse discipulū,
 ac amoris tui amulum, quò
 huc perductus es, scilicet ut
 viderem Græciam. ^h Itaque
 huius negociationis gratia
 peregrè profectus venio, in-
 finitis malis perfunctus apud
 gentes in medio sitas. Et ni-
 si tu mihi factus fuisses ob-
 uiam, id decretū erat, prius
 quam sol occidisset, me ven-
 trò ad nauem voluisse refer-
 re gressum. Usque adeò con-

sternatus eram animo, peregrina & incognita omnia con-
 spiciens. ⁱ Sed age per Acimacem & Zamolxim deos nobis
 penates, tume assumptum, ὃ Toxari, ut hospitem circumdu-
 cito,

ὅρα, καὶ δῶρον τὰ κάπιστα
 Ἀθλῶσιον, ἅτα καὶ τὰ ἐν τῷ
 ἄλλῃ Εὐνάδι, νόμον, τε τοὺς
 αἰετες, καὶ ἀνθρώπων τὸς βίαι-
 σίους, καὶ ἡθὴ καὶ πανηγύρεις
 καὶ βίον αὐτῶν, καὶ πολιτεί-
 ας, δι' ἅπαν οὐτε καὶ ὁ μὴ δὲ
 οἱ ὁσάυτῳ ὁδὸν ἤκουον, καὶ
 μὴ πειρώμενος ἀδίαστον αὐτῶν
 ἀναστροφῆναι. τὸ δὲ μὲν, ἔφη ὁ
 Τόξαιος, ἔκτιστο ἱερῶν ἄνθρω-
 πων, ἐπὶ τὰς θύρας αὐτὰς ἐλ-
 θέναι, οἷον αὐτῶν ἀπὸ τῆς πό-
 λεως, ἀπὸ τῆς πόλεως, ὡς φη-
 σί, ἀπὸ τῆς πόλεως, οὐδ' ἂν ἀφ' ἑνὸς
 οἴκου ἐκπορεύσθαι. οὐχ οὕτως ὁλ-
 γὰ τὰ θεία καὶ ἔχοντες τὸν
 ἔχοντες, ἀλλὰ μάλα ἱερὰ καὶ
 τὰ σου, ὡς μὲν γυναικὸς ἔ-
 τι, μὲν παῖδας, ἃ σοὶ ἔδωκε
 οἱ, μὲν πᾶσι. ὡς δ' ἂν τὰ χι-
 πων πᾶσι τοῖς τῶν πόλεως
 τῶν Ἀθλῶν, μὲν οὐκ ἔστι τῶν
 Εὐνάδων ὁλῶν, καὶ τὰ Εὐνάδων
 καλὰ, ἐν τῷ ποσὶ σοὶ σοὶ.

aut illeclamenta, verum multò magis te susceptum ita tran-
 stabit, ut ne uxoris ampliùs, neq. liberorum, si quos interea
 nobis absente suscepisti, admodum memor futurus sis. Cen-
 terùm ut quàm celerrimè vniuersam Atheniensium urbem
 visam cognoscas, aut potius omnem Græciam, & ea quæ apud
 Græcos maxime visenda sunt, ego tibi effectum reddam.

Agit

cito, ac mihi pulcherrima
 quæque quæ Athenis sunt,
 cōmonstrato: deinde, si quæ
 etiam passim in reliqua sunt
 Græcia admiranda & visen-
 da, cū leges optimè consti-
 tas, tū viros quosq. integer-
 rimos, ad hæc mores & lau-
 dos publicos, & vitā illorū,
 & Rempub. quorū indagans
 dorū gratia prior tu, exin e-
 go post te tantum itineris ex-
 hausimus. Et ne permittas,
 ut his omnibus nondum visis
 mihi retrò pes mouendus sit.

Hoc equidem, inquit Toxa-
 ris, minimè amanter dixisti,
 vix talis pede liminib. mox
 te rediurū postliminio: At-
 qui bonū habe animum: neq.
 enim, ut tu tecū cogitas, abis
 bis, neque te faciliè dimissura
 est ciuitas. Neque verò adeò
 modica habet erga retinen-
 dos hospites demulcimenta

ἔτι σοφὸς ἀνὴρ ἵνταῦθα, ἐπι-
 χόρη. ὁ μὲν, ἀπεδημίσας Ῥ-
 μάλια ποταμὸν ἔς τε Ἀσίαν, καὶ
 ἔς Αἴγυπτον, καὶ τοῖς αἰετοῖς
 τῶν ἀνθρώπων συγχρόμει-
 ν. ὁ δὲ, τὰ ἅλλα δὲ τῶν πλεονέκτων,
 ἀπὸ καὶ κομιδῇ πένους. ὅψι
 γιρόντα, ἔτω δημοτικῶς ἐ-
 σαλμίνον, πλὴν διὰ γὰρ τὴν
 σοφίαν, καὶ τὴν ἀπλὴν ἀρετὴν,
 πάντες τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε καὶ
 κερμοθιτὴ χερῶνται πρὸς τὴν
 πολιτείαν, καὶ ἀξιοῦσι βατὰ
 τὰ ἱκανὰ προσάγματα βιβῶν.
 ὁ τοῦτορ εὖλον κτήσω, καὶ
 μάθοις οἱ ὅτι ἀνὴρ ἐστὶ, πᾶ-
 σαν νόμιζε τὴν Ἑλλάδα ἐν
 οὐδ' ἔχει, καὶ τὸ κεφάλαιον
 ἔδωκεν ἄρ' εἰδέναι τῶν πᾶσι ἅ-
 ραβδῶν ὡς οὐκ ἔστιν, ὅ, τι ἄρ'
 μᾶλλον σοι καλὸν χερσαῖον
 δυνάμει, ἢ συστήσας ἐκείνῳ.
 μὴ τοίνυν μίσημι, ἔφη, ὅ
 τόξαι, ὅ Ἀνάχαρις, ἀπὸ
 μελαβῶν, ἄρ' παρ' αὐτόν.

Agit hic vir multa & ad-
 miranda sapientiæ, & qui
 dem indigena, sed qui diu
 multumq; susceptis peregri-
 nationibus & in Asiam &
 in Aegyptum profectus sit,
 ac cum optimis quibusque
 mortalibus vitæ consuetu-
 dinem habuit: cetera homo
 non admodum dives, verum
 infimæ penè fortunæ men-
 dicus. Videbis senem adeò
 populariter exornatum: ve-
 runtamen cum propter sa-
 pientiæ excellentiam, tum a-
 liarum virtutum quibus præ-
 ditus est, præstantiam, ab
 omnibus certatim colitur,
 adeò ut etiam pro legum au-
 ctore eo utamur in consti-
 tuenda Repub. neque iuxta
 eius præcepta vivere dedis-
 gnantur. Hunc si amicitia
 tibi iunctum possederis, ad
 planè cuiusmodi vir sit, per-
 didideris, uniuersam Græciam in te habiturum haud dubi-
 tanter existima. Et quod caput est nosse, sic habere, ex omnibus
 bonis hic repositis, non maiori me tibi gratificari posse aut
 officio aut obsequio, quàm si huic te quam commendatissi-
 mum reddidero. Ne igitur cunctemur, ὁ Toxari, inquit A-
 nacharsis, sed me assumens quantocytus ad illum ducito.

Sed

ἀνὰρ ἰκάνο διδία, μὴ δυσ-
 πρόσδοι, καὶ ἐρπαίρω
 θῆται σου πλὴν ἐν τω ξίφει
 ἡμῶν. εὐφρόν, ἡδ' ὅς, ἰκάνο
 τὰ μέγιστα χαρίεσθαι μοι δο-
 κῶ, ἀφορμὴν παρασχὼν τῆς
 ἐξέγερσος ἀνδρῶν ὑποψίας. ἔπου
 μόνον· ἡσχ' ἔρ' ὅσι περὶ τὸς
 ξένους ἡ ἀδ' ὅς, καὶ ἡ ἀπὸ ἡπι-
 κεία καὶ χησότης, μάλλον δὲ
 κατὰ δαίμονα οὐτ' αὐτὸς
 ἡμῖν πρόσθεσι, ὁ ἐπὶ σιωνοί-
 ας, ὁ λαῶν ἰαυῶ, καὶ ἄμα
 προσπαῶν τὸν Σόλωνα. τοῦ-
 τό σοι, ἔφη δῶρον μέγιστον
 ἔχω ἄγων, ξένον ἀνδρα, ἐ-
 λίας δαίμονον. Σκύθης δὲ
 δεῖ τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατρι-
 δῶν, ἢ ὅμως τὰ κτ' ὅλα ἀ-
 φᾶς, ἡ καὶ σιωσόμεν' ὅμῃν,
 καὶ τὰ κάκιστα ὀψόμεν' τῆς
 ἐκείνου· καὶ γὰρ ἐπιβρωῶ τινὰ
 ταῦτά μιν ἐξέγερσος αὐτῶ, ὅπως
 ῥᾶ καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα,
 ἢ γυμνῆτος γυνοῖτο τοῖς ἀεί-
 τοις.

nobilibus & summo loco natis. Omnibus verò in patria
 relictis, huc venit nobiscum conuersaturus, eaque quæ per
 Græciam sunt præstantissima, visurus. Porro ego eius
 rei compendium illi inuentum curavi, quo pacto facillimè
 simul & expeditissime vniuersa perdisceret, & opti-
 mia

Sed enim illud vereor, ne
 difficilis accessus sit, iuumq̃
 erga me studium tanquam
 superuacaneum respuat. Eo-
 na verò, inquit ille: videor
 enim illi rem omnium gran-
 tissimam faciurus, beneuo-
 lentia erga hospitem osten-
 tandæ occasionem illi offe-
 rend. Tantum verò me se-
 quere, statimq̃ quasit erga
 hospites reuerentia, ium
 quàm à comitate non auer-
 sus, tum quæ alia eius boni-
 tas, & ingenij amœnissimæ
 suauitas, cognoscet. Quis
 potius, bona fortuna duce,
 ille ipse nos accedit: nempe
 ille qui cogitabundus secum
 loquitur. Et cum dīsto So-
 lonem allocutus: Venio, in-
 quit, maximum tibi munus
 adducens, vitum peregrin-
 num egentem amicitia. Est
 autē genere & natione Scy-
 tha, vnus apud nostrates ex

ποις. οὗτο δ' ἔγω σοι προσας
 γαλήνῃ αὐτόν. αἰτοῖναι ἰσθ
 Σόλωνα οἶδα, οὗτο ποιήσας
 καὶ προξενήσας αὐτοῦ, καὶ
 πολιτῶν γνήσιον ἀποφανῆς
 τῆς Εὐνάδος. καὶ ὅπερ σοι ἔ-
 φλω μικρὸν ἱμπεροῦν, ὃ Α-
 νάχαροι, πάντα ἰσάκτας ἡ-
 δν, Σόλωνα ἰδῶν. τοῦτο αἰ
 Αθλίω. τοῦτο ἡ Εὐνάς. οὐκ
 ἔτι ξυνῶ, οὐμπαντὶς οἰῶσα-
 σι, πάντες οἰφίλουσι, τηλιπ-
 ποῦτόν τις τὸ κατὰ τὸν πρὶς-
 βύτιον τοῦτον. ἀπάνταρ ἰπὶς
 ἀνδρῶν τῶν ἐν Σκυθίᾳ σωθῶν
 αὐτῷ. ἔχει τῆς ἀποδημίας
 τὰ ἄλλα, τοῦ ἔρωτος τὸ τί-
 λω. οὗτός σοι ὁ Εὐλωιδὲς
 παντῶν, τοῦτο, δῆγμα τῆς φι-
 λοσοφίας τῆς Ἀττικῆς. οὐ-
 τω τοῖναι γίγνεται, ὡς δν.
 δαιμονία τῶ ὦν, ὃς σω-
 σθ Σόλωνι, καὶ εἰς γένος
 αὐτῷ. μακρὸν ἂν ἔην διηγε-
 σασθαι, ὅπως μὲν ἦν ὁ Σό-
 λων ὡς δῶν, οἷα δ' ἔπει-
 ὡς

mis quibusque innotesceret.
 Aliam verò ad hæc conse-
 quenda viam compendio-
 siorem non tenebam, quàm
 si hunc tibi adductum fa-
 miliarem fecissem. Itaque si
 Solonem ego planè pernouì,
 sic facies, ac illum in bono-
 rum notitiam et studium
 perduces, et germanū ciuem
 Græciæ esse ostendes. Et
 quod tibi paulò antè dixi,
 Anacharsi, omnia iam viso
 Solone conspexisti. Hoc sunt
 Athenæ, hoc est, ipsa Græ-
 ciæ. Neq̃ ampliùs hospitem
 te esse puta. Omnes te noue-
 runt, omnes certatim amore
 te prosequuntur. Tantum ti-
 bi in hoc sene bonum repo-
 sitū esse ne dubites. Omnium
 in Scythia relictorum te cas-
 piet obliuio, iuncta cum illo
 conuersatione. Habes pere-
 grinationis tuæ præmia, de
 amoris finem tantopere desi-
 deratum. Hic tibi Græca est

regula, neq̃ non Atticæ philosophiæ index certissimus. Qua-
 re hoc tibi persuade, eum esse multò felicissimum, quicun-
 que cum Solone versatus fuerit, eoq̃ amico viuitur. Perlon-
 gum esset referre, quantum cum Solon su delectatus munere,

ὅς δὲ λοιπὸν σωῆσαμ, ὃ μὲν
 παιδύωρ, καὶ διδάσκωρ τὰ
 κάμιστα, ὃ Σόλων, καὶ φίλον
 ἅπασιν ποιῶν τὸν Ἀνάχαρ-
 σιν, καὶ πρῶτόν τοις Ἑμέ-
 ρων καλοῖς, καὶ πάντα τρό-
 πον ἐπιμηλόμην, ὅπως ἔ-
 δισα δακρυΐψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι.
 ὃ δὲ τιθῆναι πλὴν σοφίαν αὐ-
 τοῦ, καὶ μηδὲ τὸν ἔτινον πό-
 δα ἰκῶν ἦναι ἀπληρόμην.
 ὡς γούρ ἵππεστο αὐτῷ ὃ Τό-
 ξαις, ἐξ ἑνὸς ἀνθρώπου Σό-
 λων, ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκα-
 ρῇ, καὶ πᾶσιν ὡς γνώριμ.
 καὶ ἵτιμάτο δὲ ἱκῶν, οὐ γὰρ
 μικρὸν ὡς Σόλων ἱππῶν,
 ἀπ' οἱ ἀνθρώποι τούτω, ὡς
 νομοθετῇ ἐπείθοντο, καὶ ἐφί-
 λου, ἔς ἱκῶν δοκιμάσοι,
 καὶ ἵππῶν αἰεὶς ἀνδρας ἔ-
 ναι τὰ τελευτῶν, καὶ ἐμνή-
 θη μόνον βαρβάρων Ἀνάχαρ-
 σιν

et illius gratia à cunctis familiariter colebatur. Neque enim
 mediocri laude Anacharsis virtutes solebat extollere Solon:
 verum hominibus et hoc moris erat, ut quemadmodum So-
 loni legislatori libenter dicto audientes erant, amore quoque
 et benevolentia prosequerentur, quoscumque ille aliquo pre-
 cio dignos esse existimabat, ac prorsus eosdem in reliquum vi-
 ros optimos esse credebant. Solus verò ex Barbaris Anachar-

tum quibus verbis responde-
 rit, ita, ut in reliquum tem-
 pus dulcissimè simul et con-
 iunctissimè conuixerint, al-
 ter quidem illorum, nempe
 Solon, docens et instituens
 rebus pulcherrimis, et ami-
 cum Anacharsin in omnium
 familiaritatem aggregans,
 Græcorumque optimatibus
 adducens, tum per omnia di-
 ligentissimè curam agens,
 quo pacto quam iunctissimè
 in Græcia in precio has-
 bitus præcelleret. Alter
 autem admirandam illius
 sapientiam attonito animo
 admiratus, ne altero qui-
 dem pede volens à senis late-
 re discedebat. Itaque quemad-
 modum illi pollicitus fuerat
 Toxaris, ex unico Solone in
 puncto temporis vniuersa co-
 gnouit, ac omnibus innotuit,

οις δημοποίητος γυρόμενος, ἃ
 καὶ Θεοξένῳ πιστεύειν, καὶ τῷ
 τὸ ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ. καὶ
 οὐκ ἄν οὐδὲ ἀνίστηψεν, οἷς
 μάλιστα Σκυθας, ἃ μὴ Σόλων
 ἀπέθανε. βούλομαι οὖν ἥδη
 ἐπαγάγω ὡς μύθος τὸ τέλος,
 ὅς μὴ ἀκίφαλος πεινυσοίης
 ὦρα γὰρ ἀδύναται, οὐ τινός μοι
 ἄντιλαοῦ Ἀναχάρσιος ἐκ Σκυ-
 θίας, καὶ Τόξαρις τὰ νυνὶς
 Μακεδονίαν ἤκιστον, ἔτι καὶ
 Σόλωνα γύροντα ἄνδρα ἴσα.
 γομένην Ἀθλιώτην. φημὶ δὲ
 ὁμοίον τι καὶ αὐτοὺς παθεῖν
 ὡς Ἀναχάρσιδι. καὶ πῶς
 Χαιτῶν, μὴ νυμφεύσῃ μοι
 τῆς ἡκόντος, ἃ βασιλικῶ ἄν-
 δρῇ ἑμαυτὸν ἠπάσα· βάρ-
 βαρος μὲν γὰρ καὶ κἄντος.
 καὶ οὐδὲν τι φαίης ἄν τοὺς
 Σύρους ἡμᾶς φαιλοτέρους ἢ
 νοσίων Σκυθῶν. ἀτὰρ οὐδὲ
 κατὰ τὸ βασιλικὸν ἄσποιο
 τῶμά τις τῶ ὁμοιότητά, κατ'
 ἑκάνα δὲ. ὅτι γὰρ πρῶτον ἐς
 πεινυμῆσιν ὑμῶν τῇ νόσῃ,
 ἱεπτά.

non facile dixeris. Atqui neq; res meas cū regia magnificentia
 cōponere annitor similitudine, nisi quantum ad ea quæ dixi-
 mus. Nam cū primum in vestra urbē hospes immigrassem,
 statim

sis initiatus est, ac ciuitate
 donatus, si Theoxeno fides
 habenda est, qui prater cæ-
 tera & hoc de illo literis ac
 memoriæ prodidit. Sed ne-
 que, ut opinor, retrò ad Scy-
 thas Anacharsis abiit, nisi
 Solone mortuo. Vultis igitur
 fabulæ finem iam impos-
 nam, ne sine capite obambu-
 let? proinde iam tempus est
 cognoscendi ciues, cuius rei
 gratia mihi Anacharsis ex
 Scythia, & Toxaris in præ-
 sentia venerunt in Macedo-
 niam, ad quos Solonem quo-
 que adultæ ætatis hominem
 ab Athenis adduxi. Si-
 quidem aio & me non dis-
 simile quiddam cum Ana-
 charside passum esse. Ac per
 Gratias vos obsecro, ne in-
 dignabundo animo mihi vi-
 tio vertatis similitudinem, si
 viro regio memet ipse com-
 parauero. Barbarus enim il-
 le fuit: caterum nos Syros.
 vlla in re Scythis deteriores

ἑκπάλω μὲν ἐνθὺς, ἰδὼν
τὸ μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος,
καὶ τῶν ἱμνωλιτῶν ὁμιλιῶν
τὸ πλῆθος, καὶ τῶν ἄλλων
δυνάμιν, καὶ λαμπρότητα
πᾶσαν. ὥστε ἱπποδὸν ἱστῶ-
ν ἦσαν πρὸς ταῦτα, καὶ οὐκ
ἐξήρχοντο τοῦ θαύματι, οἷόν
τι καὶ ὁ νησιώτης ἐκέν-
τηναισθεῖν ἐπιπόνθη, πρὸς
τὴν τοῦ Μενελάου οἰκίαν.
καὶ ἱμῶν οὕτω δακρυβή-
σασθαι τὴν γνώμην, ἰδὼν
πύλιν ἀκμάζουσαν ἀκμή-
σαντῇ, καὶ κατὰ τὸν ποιε-
τὴν ἐκένον, Ἀντιόχου ἀ-
γαθοῖς παῖσιν, οἷς θάματα πό-
λιν. οὕτω δὲ ἔχων, ἰσο-
πύλιν ἡδὲ πρὸς τῶν πρε-
κτῶν, καὶ τὸ μὲν δεῖξαι τὸν
λόγον ὑμῖν, πάλαι ἰδ' ἰδοῦ-
ναι γὰρ ἂν ἄλλοις ἰδέσθαι,
ὅτι πᾶσι παροδούσας τηλικαύ-
της πόλιν ἰζητοῦν γὰρ, ὅ-
τι ποικύρομαι τὰ ληθεις, οἷον
πρὸ οἱ προύχοντες ἔχον, καὶ
οἷς ἂν τις περὶ λαθῶν, καὶ
συγγρα-

statim animo obstupescit
sum, visa eius & amplius
dine & pulchritudine, ac in-
colarum multitudine, alia-
que potentia & splendore
omni cognito. Itaque multo
tempore animo hærebam
attentius adhæc, nec pote-
ram cuncta abundè satis ad-
miratione prosequi: cuius
modi quiddam & insu-
laris illi iuvenis conspectis
Menelai adibus passus est.
Neque verò alium ego obli-
nebam animum, intuitus vr-
bem tanto vigore vigen-
tem, ac iuxta Poëtam illum
omnibus bonis florentem;
quibus civitas felix & bea-
ta solet affluere. Hoc iam
affectus animo, deinceps de
his que agenda forent, me-
cum deliberabam. Iam enim
olim constitutum habebam,
oratione vos & laudibus il-
lustrare. Quibus enim alijs
ostendi, silentio tam præ-
claram civitatem præte-
riens? Quippe quærebam

(neque enim veritatem prudens celabo) si qui essent qui res
liquos dignitate antecirent, & quos aggressus aliquis, ac

συγγραφέμιν· πλεσάτας,
σωμαγωγισαῖς χεῖρο πλες τὰ
ἅλα. ἰνταῦθά μοι οὐχ ἔε,
ἔσπερ ὦ Αναχάρσιδι, καὶ
οὗτ' ὁ Βάρβαρ', ὁ Τόξα-
εις, ἀπὸ ποιοί, μάλλον δὲ
πάντες τὰ αὐτὰ, μόνον οὐκ
αὐτῶς σκεπαστοῦς ἔτινον· ὡ
ξύν, ποιοί μιν καὶ ἄποιοι
χρηστοί, καὶ δειξιοὶ ἀνὰ πλὴν
πόλιν, καὶ οὐκ ἄρ' ἀπαχόθι
τοιούτους ἔντροις ἀνδρας ἀ-
γαθοὺς. Δύο δὲ μάλα ἐσὼρ
ἡμῖν ἄνδρα ἀείσω, γύνε μιν
καὶ ἀξιάματι πολλὸν περὶ
χροντὸν ἀπάντων, πασθεῖα
δὲ, καὶ λόγων διωάμα τῇ
Ἀπικῇ δικασθὶ παραβάτοις
ἄρ. ἡ δὲ παρὰ τοῦ δέμου
δύνοια, πάνυ ἱρωτικὴ πλες
αὐτοῖς, καὶ τότε γίγνεται ὅ, τι
ἄρ' αἰετορὴ τῇ πόλει. πλὴν
μιν γὰρ χρηστότητα, καὶ πλὴν
πλες τοὺς ξύνους φιλανθρω-
πίαν, καὶ τὸ ἰσχυρὸν τοσού-
τῳ ἀντιφθονορ, καὶ τὸ μὴ
ἐννοίας ἀδίστομον, καὶ τὸ πρᾶ-

ορ,

stat, illorum bonitatem, & obuiam erga hospites huma-
nitatem, nullamque in tanta magnitudine inuidentiam, ac
reuerentiam coniunctam cum benivolentia, tum animi
mansue-

historia de illis memoria
prodiit, adiutoribus vica-
retur ad omnia. Ibi vero
mhi non vnus, quemad-
modum Anacharsidi, & ille
le quidem barbarus Toxa-
ris, sed plures, aut potius
omnes eadem tanium non
ijsdem syllabis responde-
bant. Multi quidem & a-
lij praclari & industrij vi-
ri, o hospes, in hac urbe
habitane, nec temere alibi
eiusmodi viros inuenies per-
inde bonos. Duo ta-
men cum primis sunt longè
optimi & praestantissimi,
generis splendore & digni-
tate omnibus longè supe-
riores: ceterum disciplina-
rum cognitione ac dicendi
facultate, Attica Musa eos
non absurdè comparaue-
ris. Populi mirus erga il-
los fauor, & studium sin-
gulare existit. Et hoc quos
que quod in ciuitate optimū
& praestantissimum esse con-

ορ, καὶ τὸ ἀπρόσδοτον, αὐ-
 τὸς ἄν' ἄποιοις διηγήσασθαι, πα-
 ραβῆς μικρὸν ὑπερον. καὶ ὡς
 μάπορ θάυμαστος, μιᾶς καὶ
 τ' αὐτῆς οἰκίας ἱστόρ, ὑδὲ καὶ
 πατέρ, ὁ μὲν, ἢ τινα Σόλων
 να, ἢ Περικλῆα, ἢ Ἀριστίδην
 ἱπινούσιν· ὁ δὲ ὑδὲ, καὶ ὁ φθάς
 μὲν αὐτίκα ἀπάξεται. οὐ-
 τω μίχας ἱστὶ, καὶ καλὸς ἀρρε-
 νωπλῶ τινα τῶν ἀμορφίαν. ἢ
 δὲ καὶ φθίγγαζο μόνον. οἰχῆ-
 σιταί σι ἀπ. τῶν ἡττωρ ἀνας
 δυσάμιν, ὧσαὶ τῶν Ἀφρο-
 δίτῳ ἐπὶ τῇ γλῶσσι ὁ γανί-
 σκ' ἔχῃ, ἢ γι τοι πόλις ἄ-
 πασα, κίχηνότῳ ἀκούουσι,
 ἐπὶ ὅτ' ἄν' ἀμνηστέον παρ-
 ἱλθοι. ἐποῖορ φασὶ τὸς τῶν
 Ἀθωαῶν πρὸς τὸν τῷ Κλα-
 σίῳ πικροθίναι, παρ' ὅσον τοῖς
 ἡδ' ἐκ ἂς μακρὰρ μίλι μίλη-
 σι τ' ἱρώτες, ὅν' ἡράδῃσαν τῷ
 Ἀλκιβιάδῳ. τῷ δ' ὅν' ἢ πόλις οὐ
 εἰλῆ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐδ' ἔσθι
 ἡδ' η,

lum verba facturus progreditur: cuiusmodi aiunt Athenien-
 sibus quondam accidisse in Cliniae filio adamando, prater-
 quam quòd non multò post eos amoris summè pœnituerit,
 quo Alcibiadem complexi fuerant. Porro hunc non ciuitas
 solum arctissimè diligit, verum etiam reuerenter habere non

mansuetudinem & morum
 facilitatem quibus suis accen-
 dentibus expositam, ipse
 haud dubiè alijs verbis cele-
 brabis, paulò post harum
 rerum facto periculo. At-
 que ut mireris impensius, ex
 vna eadèmqe familia sunt
 pater & filius. Aliet qui-
 dem non alijs quam si Solo-
 nem, aut Periclem, aut Ari-
 stidem animo conceperis:
 aliet verò filius, te saltè cons-
 pectum acutū domum ab-
 ducturus est. Adeò prastantū
 corpore visendus est, & ma-
 scula quadam forma deco-
 rus & amabilis. Quòd si mo-
 dò ore vocē soluto loqui in-
 ceperit, ducet te reuinctum
 ab auribus. tantam dicendū
 venerem, & verborum suas
 uitatē iuuenis in lingua si-
 tam possidet. Quinetiam
 vniuersa ciuitas ad audien-
 dum inhiat, quoties ad popu-

ἥδη ἀξιοῖ καὶ ὅλως, ἐν τούτῳ
 ἡμῖν ἀνυμνῶσιν ἀγαθόν εἶναι,
 καὶ μέγα ὄφελος ἅπασιν, ἀ-
 νὴρ οὗτος. ἃ δὲ αὐτός τε, καὶ
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ, διέξαντό σε,
 καὶ φίλον ποιήσαντο, πάσαν
 ἔχας τὴν πόλιν· καὶ ἐπισθῆ-
 σαι καὶ τὴν χεῖρα τὸ μόνον,
 καὶ ἐκίτ' ἐνδοιάσιμα τὰ σά.
 ταῦτα νῦν τὸν θεὸν ἅπαντες ἰ-
 διόντες, ἃ καὶ ὁ θεὸς ἐκινῆ-
 σεν ὡς λόγος· καὶ μοι, ἥδη πε-
 ρωμένω, τὸ πομπῶδες τὸ προ-
 σόντων ἀρμεγνῶν ἰδοῦσα. οὐχ
 ἰδράσ τοίνυν, εἰδ' ἀμβολᾶς
 ἔργον, ὡς ὁ Κῆρ φησὶν, ἀλ-
 λὰ καὶ πάντα μὲν κάλως κι-
 κῆρ, πάντα δὲ πρᾶττα, καὶ
 εἴη, ὡς φίλοι ἡμῖν τοιῦτοι
 γίνοιντο. ἤν γὰρ τῶν ὑπάρ-
 χει, ὡς εἶπα πάντα, καὶ πλεονέ-
 κει, καὶ λαοκύνεον ἰδοῦσα.

λαοσσα, καὶ ὁ λιμὴν

πλησίον.

iam illorum insinuemur. Quod quidem si ex sententia con-
 secuti fuerimus, tranquilla sunt omnia, & nauigatio
 non improspere, ac mare placidum, & por-
 tus in propinquo con-
 stitutus,

dedignatur. In summa, vni-
 cum hoc nobis populare bo-
 num est hic vir, & ingens
 commoditas omnibus. Hic
 sit & eius pater suscep-
 rint, & tecum amicitiam &
 societatem fecerint, totam
 ciuitatem deuinctam habe-
 bis. Tantum autem ad il-
 lum manus extendenda est,
 nec amplius res tue erunt in
 ambiguo. Hæc per Iouem
 ab omnibus dicebantur, etsi
 iure iurando oratio mea mis-
 hi confirmanda sit. Ac mihi
 iam earum rerum facienti
 periculum, ne minimam qui-
 dem partem dicendo affecu-
 tus esse videor. Itaque neque
 desidiæ, neque mora indu-
 genda locus est, ut ait Poë-
 ta Cæius, verum omnes ra-
 dentes pariter mouendi sunt,
 præterea nihil non dicendum
 & faciendum, quo in amicis.

a HOS P E S .] *Aut hospitium excipiendorum prefectus.*
Suidas : αἰεζέους ἐγγίλιν, τὸς πτωχίδους, αἰς τὸ ὑποδέχσασθαι
τὸς ἐζέους, ἰ. ἔξ ἁλίων πόλεων ἐγγίλιν, ἰ. Proxenos appellabant, qui
essent hospitibus excipiendis prefecti. Hic enim erga peregrinos
humanitatis laudem & imaginem continet. b Non fuit.]
Exempli narratio, qua quos laudare instituit, cum veteri Solo-
ne comparat, eosq; quasi omnium aliorum instar quoddam facit.
c Anacharsides.] *Vide huius vitam & epitaphium apud*
Laërtium. Nam is Scythia natus, inter celebres philosophos habi-
tus est Athenis, de quo fertur epigramma hoc Ioannis Alexan-
dri Brissicani, ad Ioannem Februm :

Hospes Anacharsis Scythicis egressus ab oris,
 (Nam patriæ morum est nomine victus amor)
 Multorum mores, multorum vidit & vrbes :
 Nempe lithaci fertur laus ea prima ducis.
 Tandem animi linguæq; vt cultū absolueret, urbem
 Cecropiam celeri pergit adire gradu.
 Atq; isthic simili Græcorum ornatus amictu,
 Nam Scythiæ dederat cætera cuncta suæ.
 Viuendi non pauca exempla accepit Athenis :
 Vrbs equidem exemplo, sæpe iuuare solet
 Dogmata tum magni didicit consulta Solonis :
 Sic tacitas vires sæpe magister habet.
 Idem hospes lanijs nunc se quoq; finibus infert,
 Romana immutans pallia Græca toga.
 Illi, igitur qui mos tuus est me interprete, amicos,
 Pande foras, placido suscipe & hospitio.
 Certè hominem sic istuc cupiat quod dicitur esse,
 Sincera hospitij tessera sola facit. (gat,

Quod si illam improbitas morū, faber optime, fran-
 Non video quidnam turpius esse queat. **d Oti-**
pedes.] *Scythico prouerbio dicebantur, quibus rusticanae tan-*
tum opes erant, quiq; duos possiderent boues & currum vnum.
Inter opes enim rusticanas, præcipuè recenset Hesiodus lib. 2. Q-

perum & dierum τὸ βουὴ ἀγοτῆγ. i. bouem aratorem. e Ab-
legare.] Morem hunc mittendi ad Zamolxim scribit Herodo-
tus in 4. Strabo in 7. & Suidas in diēione Ζαμὺλξις. f In
Ceramico.] Locus erat Athenis, ubi, qui in bello ceciderant,
sepeliebantur: autore Suida. Meminit & Pausanias in Græ-
cia, Attica & Lucianus in Piscatore. Item in Meretricio Me-
lissæ & Bacchidis, ubi pro loco, in quo meretrices habitabant,
capitur. g Atque ex his ipsis Atticis.] Athenienses se di-
cebant esse αὐτόχθονες, quasi interrigenas dicas, ex ipsa terra
genitos, ipsius terræ aluminos, indigenas. Aiunt Erichtheum
ex terra editum, præbuisse argumentum, ut Athenienses, quibus
is imperārit, terræ item genitū censerentur, ac nominarentur αὐ-
τόχθονες, sicuti etiam docuit Plato. Proinde eius rei symbolum
τίτλιγας. i. cicadas aureas solito gestare, dictusq; eo nomine Tet-
tigophoros. Etenim eiusmodi traditur animalis origo. Cuius
rei testis quoq; locupletissimus est Thucydides historia prima,
id quod Virgilius, in Cyri indicat:

Aurea solenni comptum quem fibula ritu,

Mosopio crecti, neſabat dente cicadz. Memi-

nit & Iustinus libro 2. & Demofthenes in Oratione περὶ τῆς
πατρικίας: πόροι γὰρ τῶν πᾶντων αὐτόχθονες ὤμεις. Ter-
tullianus in libro de velandis virginibus. Athenæus in libr. β.
ἀπὸ παντοφύλων. Verum omnium cupiosissimè, interpres Aristoteli
in Nubibus: οἱ μὲν παλαιοὶ κατὰ τὴν νόσιν, τῶν
περὶ αὐτὸ χρυσὸν ἔχοντες τίτλιγας τεκμήριοι, ὅτι αὐτόχθονες ἦ-
σαν, &c. Quo loco citat & Thucydidem eius rei authorem. E-
rechthei filias in numero deorum habitas M. Cicero refert. h Ita-
que huius negotiationis.] Cicero lib. 3. Officiorum, merca-
tum bonarum artium appellas. Max. Tyrius Platonius, Sermo-
ne 17. scribit, Pythagoricos honestam mercaturam in Græciam
misisse, nempe ex Italia scientias quasdam Athenas vsque. Pla-
to in Sophista & in Pythagora, docet longè nos assensiores esse
debere in disciplinis, quàm in ajs mercibus emendis. In eun-
dem modum & Isocrates admonet, esse longè quàm turpissimam
mercatores immensa maria transmittere, quò facultates suas
augeant, & adolescentes neuisquam industria contendere, quo
rectam animi constitutionem è bonis studijs assequantur.

¶ Sed age.] Per suos deos unaquæque gens iurare consue-
nit. Scytharum dñ sunt Acinacis, Zalmois & Ventus. Vide Lu-
cianum in Toxaride. & Siquidem aio.] Adaptatio sua can-
se. l Insularis ille] Telemachus, scilicet ex insula Ithaca,
Homerus Odys. d. Menelai domum ex auro, electro, argento &
ebore conctinnatam, cum stupore quodam miratur. m Duo ta-
men.] Collatio & amplificatio personarum. n Vniuersa ci-
uitas inhiat.] ἡ πόλις ὅλη αὖ πᾶσι καὶ δούλοισι ἄκρον. id est, vrbs
tota hiantes auscultans. Synthesis est generis & numeri.
o Alcibiadem complexi.] Hoc abundè scribis Plutar-
chus in Alcibiade, Aristophanes in Ranis, & Val. Maximus
lib. 7. de Sapienter factis & dictis.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟ.

εἶν συγγρα-
φῆν.

QUOMODO HI-

storia sribenda
fit.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTV M.

Idaſcalicus liber est, continens præcepta ac regulas
de historia sribenda. Diuiditur autem in duas par-
tes. In priore exposito fine seu officio Historici, & con-
ſutatis ijs, qui duplicem Historiæ finem faciunt, vtile vi-
delicet & delectabile, mox vitia recenset, quæ tum in
verbis & compositione, tum in ipsis rebus vitanda fit,
& hoc sub exemplis aliorum, quo quique modo aut ge-
nere peccarint, ostendendo. In posteriore autem parte
primùm quæ afferre ad hanc rem, quæque antea quasi
domi suæ comparata habere debeat is, qui ad sriben-
dam historiam accedit, exponit. Deinde regulas pri-
mùm de rebus, deinde de expositione & phrasi verbo-
rum, postremò & de partibus operis tradit, etiam hic
exemplis aliorum præcepta sua confirmando.

Orditur autem ab occasione, quam
collatione Abderitici mor-
bi amplificat.

zz s,

Agdnet.

Βδελύττας φα-
σὶ, Λυσιμά-
χος ἡδὲ βασι-
λεύς· ὅς μιν
πιστὴν τι νό-
σημα, ἃ καλὴ Φίλωρ, τοῖς το-
πυριταίνεσσι μὴ γὰρ τὰ πρῶ-
τα πανδημὴ ἀπαύτας, ἀλλὰ
τῇς πρώτης ἐκτὸς ἐρρωμένους,
καὶ λιπαρῆς πυριτῶ, περι-
θῆ τὴν ἐβδόμην, τοῖς μὴ αἰ-
μαπολὺν ἐκρίνεσθαι οὖν, τοῖς
δὲ ἰδρῶτος ἐπιγρόμῳ· πο-
λὺς, καὶ οὗτος ἔλκεσσι τὸν πνε-
υμάτιον, ἐς γαλοῖον δὲ τε πᾶ-
σι πικρὴν τὰς γνάφους αὐ-
τῶν. ἅπαντες γὰρ ἰσχυρο-
δίαρ παρρηνοῖστο, καὶ ἰαμα-
βῆα ἐφθίγοντο, καὶ μέγα ἐ-
βόων, μάστιγι δὲ τὴν Εὐειπί-
δου Ἀνδρομέδαρ· ἰμονώδεσσι,
καὶ τὴν τῆ Περσέως ῥῆσιν ἐν-
μὲν δὲ διεξήσαν. καὶ μετὰ τὴν
ἐκ πόλεως ὤχου ἀπάντων καὶ
λατῶν. τῶν ἐβδομάων ἐκεί-
νων τραγῳδῶν. Σὺ δ' ὦ θεῶν
τύραννε, καὶ ἀνθρώπων ἥρωες,
καὶ

Bdeliis · a-
iunt Lysima-
cho^b iam re-
gnante mor-
bum incidisse, optime Phi-
lo, huiusmodi quendam
Febriticavi principio qui-
dem coepisse per urbem v-
niuersos, primo statim die
febri cōtinua ac valida gra-
uiter correptos. Circa septi-
mum autem diem alijs quin-
dem multus ē naribus pros-
fluens sanguis, alijs verò
exortus sudor, etiam ipse im-
modicus febrem dissoluit,
ac finij. Ceterum ridicu-
la quadam perturbatione
mentes illorum idem hic
morbus inuoluit. Omnes es-
nim quasi ad^c Tragicas
agendas impellebantur, &
Iambica personabant, multis
tūque vociferabantur. Ma-
ximè autem Euripidis An-
dromedam canticis refere-
bant, & Persei sermonem
per vices recitabant. Plenā-
que adeò ciuitas erat pallidis & macilentis illis septimanis.

Tragicis notum illud :

At ô tyranne hominumq; diuorumq; Amor.

τὰ ταῦτα μεγάλη τῇ φωνῇ
ἀναβοήτων καὶ τοῦ ὁπιθο-
νὸς, ἄχι δὲ χαμῶν, καὶ
ἐρῶν δὲ μεγαλήϊονον· ἐν
πανσι ληροῦντας αὐτοὺς. ἔς
τίαν δὲ μοι δοκῇ τῷ ὁπίθου
παρασχῆν Αρχιλαῶν ὁ τρα-
γῳδός. ὠδοκίμων τότε, με-
σοῦν δὲ θεῶν, ἐν ποταμῷ ὡς
φλογμῷ τραγῳδῶσας αὐταῖς
τὴν Ἀνδρομίδαν, ἥς πυρίζου
τι ἔκ τῃ θιάτρου τὸν πολ-
λόν, καὶ ἀνασάντας ὕδατον
ἐς τὴν τραγῳδίαν παρολι-
θάναν, ἱππολὺν ἱμφοχῶ-
ρῆσιν δὲ Ἀνδρομίδας τῇ μνή-
μῃ αὐτῇ, καὶ τῶν Περσέας
ἔτι σὺν τῇ Μιδέσῃ, τὴν ἰκάν-
ου γνόντων περὶ τὸν μέν.
ὡς αὐτῇ, φασιν, ἐν παραβα-
λῆν, τὸ ἀβδριτικὸν ἰκάνο
πᾶν δὲ ἢ νῦν τὰς ποταμὸς τῶν
περὶ αὐτὸν μένων περικλύου-
θην, ἢ ὡς τραγῳδῆν. ἔλατ-
τον δὲ ἂν ἔτο παρὶ παρὸν, ἀλ-
λοτρίοις ἰαμβείοις, ὅ φασιν
καὶ ἰσχυμῶσι, ἀπὸ αὐτῶν δὲ
τὰ ἐν ποταμῷ ταῦτα ἐκίνῃσαι,
ὁ πό-

Et cetera quæ sequuntur,
magna voce exclamanti-
bus, & hoc in longum vs-
que, donec superueniente
iam hyeme, frigus nimium
obortum ab infania ac nu-
gis istis cohiberet ipsos. Can-
sam verò eius rei videtur mi-
hi præbuisse Archelaus Tra-
gicus Poëta, qui illis tem-
poribus celebris erat, qui
media aestate, mulioque a-
stu, Andromedæ fabulam i-
psis egerat, ita ut multi ex
theatro redirent febricitan-
tes, & mentibus euerfi postea
in eandem Tragædiam de-
laberentur, observante il-
lorum memoriæ Andromedæ,
ac Perseo unâ cum Medu-
sa singulorum animis & co-
gitationibus obuolante. Vt
igitur alterum cum altero
comparetur, quemadmodum
vulgò dicunt, Abderiticum
illud malum etiam hoc tem-
pore plerosque doctorum
inuasis: d. non ut ipsi quon-
que Tragædias agant. nam
In hoc minus delirarent, alienis Iambicis, ἢ ἴσ' haud malis
occupati: sed ex quo obuia illa, & velut ante pedes exposita
semel

ὁ πόλις ὁ πρὸς τὰς βαρ-
 βάρους, καὶ τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ
 πρᾶγμα, καὶ ἅσι μὴ χῆς νί-
 κας, ὅς τις ἔστιν ἐξ ἰσθμίου συ-
 γράφει. μάκρορ δὲ Θουκυδί-
 δης, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ξενο-
 φωνὶς ἡμῖν ἅπαντες, καὶ ὡς
 ἔοικεν, ἀληθὲς ἄρ' ὡς ἔειπεν,
 τό· Πόλις ὁ ἀπᾶντων πα-
 τέρ, ἡ γὰρ συγγραφὴς το-
 σῆς ἀνέφυσεν, ἵνα μὴ τῷ
 πλεονεξίᾳ ταῦτα λείπων, ὅφρα
 λόγος, ὁρῶντα καὶ ἀκούοντά
 μιν, ὅτι Σινωπὶως ἔειπεν ἁ-
 πλοῦτον. ὁπότε γὰρ ὁ Φίλιππος
 ἐλθὼν ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Κό-
 εῖνθιοι πάντες ἱλαράστον,
 καὶ ἐν ἱερῷ ἔσαν· ὁ μὲν ὅσα
 ἱστοκράτες, ὁ δὲ λίθος πα-
 ρεφίρων, ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐ-
 τοῖς τὰς, ὁ δὲ ἐπὶ τῇ ἱστο-
 κράτει, ὁ δὲ ἅπας ὁ ἅπας
 τῶν χρησίων ἱστοκράτων. ὁ δὲ
 Διογένης ὁρῶν ταῦτα, ἰπ-
 πὸν ἔχων ὅ, τι καὶ πρᾶτοι
 (ὅς τις

semel moueri cœpere, puta
 bellum istud aduersus Bar-
 baros, & vulnus in Armen-
 ia acceptum, continuèq;
 victoria illæ, nemo vnus
 iam est qui non historiam
 scribere velit: imò verò Thu-
 cydides, & Herodoti, &
 Xenophontes, cuncti nobis
 facti sunt: &, ut apparet,
 verum illud tandem fuit,
 quod dicit: "Bellum om-
 nium pater est: quando-
 quidem & historiarum scri-
 ptiores tam multos procrea-
 uit, idq; vna hac plaga. Hæc
 igitur, ô amice, postea-
 quam viderem atque audis-
 rem, Sinopensis illius im-
 mentem venit. Quando e-
 nim Philippus rex fereba-
 tur cum exercitu iam ad-
 uentare, Corinthij omnes
 trepidi turbari cœperunt, &
 pro se quisque sedulo facem-
 re: alius quidem arma ap-
 parando, alius autem saxa

comportando, alius muros ciuitatis reficiendo, alius pro-
 pugnacula & turrets suffulciendo: deniq; alius aliud aliquid
 quod ad rem pertineret, subministrando. ^f Diogenes autem
 cum hæc aspiceret, quoniam ipse nihil haberet quod ageret
 (nemo

(ἔδαις ἤρ' αὐτῷ ἰς ἑὸν ἱκεῖ-
 τὸ) διαβασάμεν τὸ πρὶν ὅ-
 τιον, σπουδῇ μάλα καὶ αὐτὸς
 ἐκύη τὸν πίθορ, ἵν' ᾧ ἰτύρι-
 χανερ οἰκῶν, ἄνω καὶ κάτω
 τοῦ Κρανίου καὶ τιν' τῶν
 σωκῶν ἱερομένων, τί ταῦτα
 ποιεῖς, ὦ Διόγηνος; κυλίω, ἔ-
 φη, καὶ τὸν πίθορ, ὡς μὴ
 μόν' ἀργῆν δοκοῖλω ἐν το-
 σῶτοις ἱραξομένοισι. καὶ αὐτὸς
 οὖν, ὦ Φίλορ, ὡς μὴ μόν' ἄ-
 φων' εἶλω ἐν ἑτῷ πολλῷ.
 εἰς τὸν ὅδε καὶ ὦ, μὴδ' ὥσπερ
 ἡωμικὸν δορυφόρημα, καὶ
 χηνὸς σιωπῇ παραφροσίμῳ,
 καλῶς ἔχων ἐπιλαβὼν, ὡς θυ-
 νατόρ μοι κυλίσαι τὸν πίθορ,
 ἔχ' ἰσχυρὰ συγγράφειν, ἔδ' ἔ-
 πράξαι αὐτὰς διειξύναι. ἔχ' ἔ-
 τω μεγαλότολμ' ἔχ' ὧν, μὴδ'
 τὸτο δέαις περὶ ἑμῶ. οἶδα γὰρ
 ἡλικ' ὁ λίνδιω, ἢ καὶ ἄτ'
 περὶ τῶν κυλίσαι, καὶ μάλα
 οἶον τὸ μὲν τὸτο πιδάκνιον,
 ἔδ' ὅταν παρ' ἑρῶς λικίρα-
 μωμένορ

(nemo enim ipsum ad ullum
 aliquod ministerium adhi-
 bebat) circum se pal-
 lio, serio admodum & ipse
 dolium suum, in quo tum for-
 te habitabat, & sursum ac
 deorsum per Cranium volu-
 tare cepit: ac rogante quo-
 piam ex familiaribus, &
 quid hoc, inquit, Dioge-
 nes agis? Volo, respondit
 ille, ego etiam dolium meū,
 ut ne solus ociose feriari vi-
 dear inter tot laborantes. Et
 ego igitur, ὦ Philo, ut ne so-
 lus mutus forem in hoc lo-
 quaci ac strepero seculo, ne-
 que perinde ac comicum ali-
 quod satellitium cum silen-
 tio hians præterueherer, non
 abs re facturum me esse ar-
 bitratus sum, si quoad pos-
 sibile mihi esset, etiam ipse
 dolium volutarem: nō histo-
 riam scribendo, neque e-
 tiam ipsas res gestas coma-
 memorando: non ita teme-
 rarius equidem sum, neque

etiam hoc de me timeas licet. Noui enim quantum pericu-
 lum hoc sit, si quis per saxa ac rupes voluet, & maximè tale,
 quale meū est doliolum, ne validè quidem satis etiā fictum ac
 coctum,

μωμύδην διήσυχ' αὐτί.
κα μάλ' αὖ πρὸς μικρόν τι λή-
θιδιον πεσπίασαντα, συλ-
λήσαν τὰ ὄσπρακα, τί οὐκ ἔ-
γνωσά μοι, καὶ ὅπως ἀσφα-
λῶς μεθίξω τῷ πολέμῳ, αὐ-
τὸς ἔξω βέλους ἑσῶς, ἐγὼ σοὶ
φράσω. τῷ μὲν λαπνοῦ, καὶ
ἐνύματ', καὶ φροντίδῳ, ὅς
σσι τῷ συγγράφῃ ἐνέσσι, ἀ-
νέξω ἑμαυτὸν, εὖ ποιῶν. πα-
ραίνισιν δὲ τίνα μικρὰν, καὶ
ἐπιθήκας τῶντας ὀλίγας ἑπο-
θέομαι τοῖς συγγράφουσιν,
ὥς κοινωνήσωμι αὐτοῖς τῆς
ὁδοδομίας, εἰ καὶ μὴ τῆς ἐ-
πιγραφῆς, ἄκρω γὰρ τῷ δα-
κτύλῳ τῷ πηλοῦ πεσασσά-
μεν. καὶ τοῖς δὲ παραινέ-
σεως οἱ πολλοὶ δέον οἶοντα
σφίσι ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, εἰ μάλ-
λον, ἢ τίχνης τινὸς ἐπὶ τὸ βασ-
δεύειν, ἢ βλήπειν, ἢ ἰδιῶν. ἀλ-
λὰ πάντων ῥᾶ τῶν καὶ πρόχαρον,
καὶ ἀπαντ' ἂν, ἰστέον συγ-
γράψαι, ὥς τις ἐρμηνεύσῃ,
τὸ ἐπὶ λήθῃ διώκται. τὸ δὲ οἰ-
σθὰ πῶν καὶ αὐτὸς, ὥς ἵταται,
ὥς δὲ

coctum, adeo ut si quis exi-
gium aliquem lapillum ipsi
illidat, statim admodum ter-
stæ colligendæ illi sint. Quid
igitur decretum mihi est?
Et quo pacto bellam tuā ca-
pessam, ipse extra teli id-
ctum constitutus? Dicam e-
quidem tibi. ^h A fumo quid-
dem, et fluctibus, et curis,
quæcunque historiam scri-
bentem circumstant, abstine-
bo meipsum: admonitionem
autem quandam parvam, et
præceptiones hæcce modicæ
scribentibus ministrabo,
ut ex adificationi saltem ve-
nâ cum illis adsim, etiam si
ab inscriptione abfuero,
summo tantum digito vide-
licet lutū attingendo. Quan-
quam neque admonitione
plerique opus esse sibi ad
hanc rem putant, non magis
quàm arte aliqua ad vadens-
dum aut videndum, aut eden-
dum, sed planè facillimum,
ac promptum, et cuiusvis ho-
minis esse existimant histo-

riam scribere, si quis modò exponere verbis possit quod ut-
cunque in mentem venit. ⁱ Cæterum nosti et ipse, ô amice,

quod

ὅς οὐ τῶν ἀρισταχείων,
 ἔδ' ῥαθύμως σιωπῆσαι δι-
 ναμύων ὧν δ' ἔστιν, ἀλλὰ ἔ-
 νι ἐν λόγοις καὶ ἄλλοις, πομπῆς
 τῆς φροντίδος διόμμεν, ἡ-
 ντις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν,
 ὡς ἂν πᾶσι σιωπῆσαι. οἷδα
 μὲν οὐ πᾶν πομπῆς ἀν-
 τῶν ἐπιστρέφων ἐνίοις δὲ καὶ
 πᾶν ἰσχυρὰς δόξων, καὶ
 μάλα, ὅποσιν ἀποτὶ τέλει
 εἰς ἡδὴ, καὶ ἐν ὧν ἡμεῖς δὲ
 δακρυῖν ἢ ἰσοεῖα. ἀλλὰ καὶ ἐ-
 πὶ πάντων τῶν τότε ἀκρόα-
 σαμύων, μανία. ἔτι γὰρ ἐν-
 πὶς ὡς οἱ τοιοῦτοι μεταποι-
 οῦσιν, ἢ μεταγράψουσι τι
 τῶν ἀπαξ ἐκκυρωμύων, καὶ
 ὥσπερ ἐστὶς βασιλείους ἀν-
 λῆς ἀρχαμύων. ὅμως δ'
 οὐ χεῖρον καὶ πῆς ἀδελφῶν ἐ-
 κείνων ἀρῆσαι, ἢ ἂν πο-
 τε πόλεμος ἂν ὅτι οὐκ αἶν,
 ἢ Κιλλῶν πῆς Γέτας, ἢ Ἰν-
 δοῖς πῆς Βακτριῶν (ὃ γὰρ
 πῆς ἡμῶν γέλοιός ἐστιν ἅντις,
 ἀπ' αὐτῶν ἡδὴ ἐκχυρῶν)
 ἔχωσιν

tum fuerit, vel Galatarum cōtra Getas, vel Indorum contra
 Bactrianos (neq; enim aduersum non puto quisquam aliquid
 mouere sustinebit, cunctis iam perdomitis & sub iugū missis)
 melius

quòd hoc neq; facillimorum
 quippiam sit, neque eorum
 quæ negligenter ac temerè
 componi possunt: sed si quid
 aliud quid vsquam inter ea
 quæ oratione traduntur, mul-
 ta cura opus habet, hoc cer-
 tè habet, si quis, ut Thuey-
 dides ait, historiam quasi
 perpetuam possessionem ad-
 ornet. Scio igitur paucos for-
 te, quos mea hæc oratio con-
 ueriet, inò quibusdam etiam
 molestus videbor: illis maxi-
 mè, quibus iam opus suum
 absolutum est, & historia
 in publicum emissa. Quòd si
 verò etiam laudata est ab
 his, qui tum audierunt eam,
 infania profectò fuerit spe-
 rare illos immutatuos aliz
 quid, aut transcripturos, esse
 eorum, quæ iam semel edita
 atque auctiorata, & quasi in
 regiam aulam relata sunt.
 Sed tamen non abs re fuerit,
 etià eos ipsos admonere hæc
 ut si quando bellū aliud exor-

ἔχουσιν ἄμεινον σωτῆρσιν,
 τὸν Λανόνα τέτον προσά-
 γοντες, ὡς πῶρ γὰρ δόξα αὐτοῖς
 ὁρθὸς ἂν. ἂν δὲ μὴ, αὐτοὶ, μὴ
 καὶ τότε ὡς αὐτῶ πᾶσι, ὡς πῶρ
 καὶ νῦν, μετρουύτων τὸ πρᾶ-
 γμα. ὁ ἰατρὸς δὲ ἔστι πάντων ἀνιά-
 σεται, ὡς πάντων Ἀβδὲνεται
 ἰκόντες Ἀνδρομέδα πρᾶξ-
 ῶσι. Διὸς δὲ ὄντος τῆς
 συμβουλῆς ἔργον τὰ μὴ ἔσ-
 ῶναι, τὰ δὲ φάσμα διδά-
 σκει, φέρι, πρῶτα ἡρώων ἄ-
 τινά φονίον ὡς ἰσχυράν συ-
 γράφοντι, καὶ ὡς μάστιγα Λα-
 θαρυντίον. ἔπειτα, οἷς χεῖμα-
 νος, ἐκ ἧς ἁμάρτοι τὸ ὁρθόν,
 καὶ ἐκ δὲ ἀγόντων, ἀρχὴν τῆ
 οἴαν αὐτῶ ἀρχίον. καὶ τὰ-
 ξιν ὡς τινά τοῖς ἔργοις ἰσχυ-
 ροῖον, καὶ μίτρον ἰκάνον, καὶ
 ἀσιανητίον, καὶ οἷς ἐκ
 τριπλίον, καὶ ὅσα παραδρα-
 μῶν ἄμεινον, καὶ ὅπως ἰρμῆ-
 νῶσαι αὐτὰ, ἢ σωμαρμόσας.
 ταῦτα μὲν, καὶ τὰ λοιπὰ ὕ-
 ρον, νῦν

melius ac rectius componere
 tamen possint adhibita hac
 quasi quadam regula, si modò
 recta eadē ipsis videbitur: sin
 minùs, ipsi quidem tamē eò-
 dem cubito, quemadmodum
 ¶ nunc, metiantur negotiū:
 medicus autem non admo-
 dum agrè feret, si omnes Ab-
 deritæ isti volentes ac vlrò
 Andromedæ fabulam agant.
 ¶ Porro quando duplex hu-
 ius consilij opus est (alia e-
 nim eligere ac sequi docet;
 alia verò viare) principiò
 age dicamus quæ nā fugien-
 da sint ei, qui historiam scri-
 bet, ¶ à quibus integrum ac
 purum maximè prabere se
 debeat. Deinde quibus rebus,
 vitando non aberrauerit à re-
 clavia, ¶ eò quò tendit, dum
 cente: nempe quo exordio
 incipiendum sit, quo ordine
 res quæque iungendæ inter
 se, ¶ componendæ sint, quib
 modus singulis adhibendus,
 quæ silentio pratercunda,

quibus immorandum, ¶ quæ cursu prateruehi satius
 sit, quomodo exponendæ eadē, ¶ coaptandæ sint. At-
 que hæc quidem ¶ his similia posteriore loco tractabis

mus, nunc

ἢ ἢ, καὶ τὰς ἑκατὶ καὶ ἑκατὶ
ἀποδοῦναι τοῖς φαντασ
συγγραφεύσι παρακολουθεῖ
σιν. ἂν δὲν κοινὰ πάντων
λόγων εἴη ἀμαρτήματα,
καὶ τὴν φωνήν, καὶ ἁρμονίαν καὶ
διανοίαν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ
μακρόν τι ἂν εἴη ἐπιτελεῖν,
καὶ τῆς παρούσης ἐπιτελεῖν
οὐκ ἴδιον κοινὰ ἦν, ὡς ἔ-
φω, ἀπάντων λόγων εἴη
ἀμαρτήματα, καὶ τὴν φωνήν
καὶ ἁρμονίαν, ἂν ἡ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτανόουσι, τὰ ὡς αὐ-
τὰ ἂν ἐπὶ τῇ ἐπιτελεῖν, οἱ
ἑκατὶ ποσὶς ἀκροα-
τῶν ἴδουσι, καὶ μάλιστα, ἢ ἂν
πᾶσι αὐτοῖς ἀναπείσῃ τὰ
ἑκτα. οὐκ ἀκαρὸν δὲ, μετὰ τὸ
καὶ ἀπμνημονεύσαι ἑνία,
παραδειγματῶν ἑνία, τῶν
ἑκτα, ὅτε συγγραμμάτων.
καὶ πρῶτον γὰρ ἑκτα, ἑλί-
κον ἀμαρτανόουσι, ἐπισκο-
ποῦν. ἀμνημονεύοντες ἦν οἱ
ποιοῦντες ἡ ἑκτα τὰ γὰρ
μετὰ, τοῖς ἑκταῖς ἀρχόν-
των καὶ στρατηγῶν ἀγαθῶν,
quidem illud, quantum peccent, consideremus. Nam plerim-
que ipsorum neglecto eo ut rem ipsam perinde ut gesta est,
exponant, in laudibus Imperatorum & ducum immorantur,

mus, nunc autem vitia ea
commemorabimus, quae ma-
le scribentes aut componen-
tes sequi solent. Quae igitur
communia scriptorum
vitia sunt, in verbis, in sono-
ritate, in sententia, & cate-
ris male & inscite composi-
tis, longum fuerit persequi,
& a praesenti institutio etiam
alienum. Nam communia,
ut dixi, omnium sermonum
vitia sunt, quae in verbis &
concinnitate vocum pec-
cantur. Quae verò in histo-
ria peculiariter quidam pec-
cant, ea facile deprehen-
das observando: id quod &
mihi saepenumero usu venit,
inter auscultandum, & ma-
ximè si omnibus illis aures
apertas prabueris. Sed non
intempestivum fuerit in-
terea etiam exempli causa
quædam eiusmodi repetere
& commemorare, quae
iam ita composita atque e-
dita habentur. Ac primum
AA suos

τὸς μὲν οἰκίστας ἐς οὐρανὸν ἵκανον-
 ροντες, τὸς πολλοὺς δὲ πῶ-
 ρα τῷ μεγέθει καταρρέλλον-
 τες, ἀγνοῦντες ὡς ὁ συνῶν ὅ-
 ῤωμῶ διαιεῖσαι καὶ διατετα-
 χισαὶ ἰσοεία πρὸς τὸ ἐγκώ-
 μιον. ἀλλὰ τι μέγα τῆχ-
 ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ
 τῶν μουσικῶν διὰ τῆτο, δις
 ὅσα πασῶν δὲ πρὸς ἀκρόα-
 σιν ἔστι μὲν ἐγκωμιάζοντι
 μόνον ἑνὸς μέλου, ὁποσὺν ἴσα-
 νῖσαι, καὶ ἐν φράσει τῇ ἰπανύς
 μῦθον, καὶ ψῶσα μὲν ὑπάρ-
 χει τυχεῖν τῷ τίλει, ὁλίγον
 ἂν φροντίσῃν· ἡ δὲ ἐκ αὐ-
 τοῦ ψῦδ' ἐμπιστὸν ἡ ἰσο-
 εία, οὐδ' ἀκακίαν ἀνάσχοι-
 το, οὐ μάλλον, ἢ τὸν ἀρ-
 τηρίαν ἱατρῶν πᾶσι φα-
 σι τὸν παχέαν παραδίξ-
 εσθαι. ἀλλὰ τι ἐς αὐτὸν κατα-
 ποδῆν. ἔτι ἀγνοῖν ἰοίκα-
 σιν οἱ τοῦτοι, ὡς ποιητικῆς
 μὲν, καὶ ποιημάτων ἀπαι-
 τήσεως, καὶ κανόνος
 ἰδιοί, ἰσοείας δὲ ἄποιοι.
 καὶ

suos quidem in cælum ex-
 tollentes, contrà autem ho-
 stes vltra modum deprimen-
 tes, ignari videlicet quòd
 nō angusto aliquo Isthmo
 diuīsa & intersepia sint hi-
 storia & encomium, sed
 magno quodam muro per
 medium euntē distincta, &
 musicorum illud, δις ὅ-
 σασῶν, hoc est, bis per
 omnes chordas, quòd dic-
 solit, inter se distant. Siqui-
 dem ille qui encomium scri-
 bit, hoc vnum spectat, ut
 quibuscunque modis possit,
 eum quem laudandum su-
 scipit, exiollat atque obles-
 cet: etiamsi per mendacium
 fortè id consequatur quòd
 tendit, parum id curat. At
 contrà historia nihil fal-
 sum inferi sibi, ne pauxillum
 quidem permittit, non ma-
 gis quàm aricriam dicunt
 medicorum pueri, eam, quæ
 trachea siue aspera vocatur,
 quicquam potius aut cibi in
 se recipere. Rursum nescio

re ἡδὲν videntur quòd & poëticè quidem & poemata aliud
 promittunt, aliud historie, regulasquæ diuersas habent.

Nam

καὶ ἔννομα, καὶ ἀκριβῆ τὸν
τύπον. πρὸς δὲ ἀπρόβλητοντα
καὶ καὶ συγγράφειν, τῶν δ' ἀλ-
λων ὀλίγον φροντίσαι, καὶ
ἀπὸ ῥῶσιν ἱπανοῦτο. καὶ
δ' ἀμειλίχας ἐκείνων, καὶ διὰ
πέρα τῆ μητρὸς τῶν ἰσοείων,
μύθοις καὶ ἱπανοῖς, καὶ τῆ ἀπὸ
θαλάσσης, τάχιστα ἄν ὁμοίαν
αὐτῶν ἐξαρτάσας ὡς ἐν Λυ-
δία Ἡρακλῆς ἱωρακῆσαι γάρ
πυσι ἀπὸς γυγραμφοῦ, τῇ
Ομφάλῃ δουλοῦντα, πάν-
τ' ἀποκόβει σκελὴν ἱσθασ-
μοῦ, ἐκείνῳ καὶ τὸν ἰόντα
αὐτὸ περιβλημῆσαι, καὶ τὸ
ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν, ὡς
Ἡρακλῆς ἀπὸ δόσαν, αὐτὸν
δ' ἐν ἱεροῦ καὶ πορφύρεοι
ἐκείνα ξαίνοντα, καὶ παύσας
ἐν τῇ Ομφάλῃ ὡς σκελῆ-
ται, καὶ τὸ θάμα ἀσχετοῦ, ἀ-
φιστῶν ἡ ἰδὼς τοῦ σώματος
τοῦ, καὶ μὴ πρὸς ἴαντα, καὶ
τοῦ θύει τὸ ἀνθρώπου ἀσχη-
μάτως καταβλημῆσαι.

καὶ
ὡς vapulante ab Omphale sandalio, ὡς quod turpissi-
mum spectaculum est, vestitu cum corpore non conue-
niente, neque ad proportionem illius quadrante, atque ipso
deo virum illum corporis habitum turpiter aded effeminante.

ὡς legitima, ὡς quæ typum
seu formam accurate ὡς ex-
presse referunt, recipiant
atque approbent. Ad quæ es-
tiam respicere decet eos qui
historiam componunt, alio-
rum autem nullam aut par-
uam habere rationem, etiam
si turpantur laudatores. Si
vero neglectis hisce stude-
bis historiam supramodum
delectabilem facere, admix-
tis fabulis, laudibus, ὡς cæ-
teris huiusmodi adula-
tionibus, celerrimè similem
illam reddes Herculi in Ly-
dia. Vidisse enim alicubi te
consentaneum est, pictum
illum Omphale servientem,
atque admodum alieno or-
natu ac habitu indutum,
illa videlicet pelle ipsius
leonina vestita, ὡς clauam
manu tenente, eo ipso Hercu-
lem scilicet præ se ferente,
ipso autem in crocoto ὡς
purpura lanam trahente,

καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἴσως καὶ
ταῦτά σε ἱπαινίσκονται· οἱ δὲ
λίγοι δὲ κἄντοι, ὧρ σὺ κατα-
φρονῇς, μάλα ἰδὺν, καὶ ἐς
κόρον γιγᾶσονται, ὁρῶντων
τὸ ἀσύμφηλον καὶ ἀνάρμο-
στον, καὶ ἀνυπόκμητον τοῦ
πράγματός. ἰκάσθ' ὅρ δὲ ἰ-
διόρτι, καλὸν ὅστις· εἰ δὲ
τὸ ἐναπαλάξας, ἀκακίης τὸ
αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆσιν γίγναι-
ται. ἴω λίγην, ὅτι οἱ ἱπαι-
στοὶ ἐνὶ μὲν ἴσως τιρπνοὶ, ὧ
ἱπαινυμένω. τοῖς δ' ἄποσις ἱ-
παχθῆς, καὶ μάλιστα ἢ ὑπερ-
φύας τὰς ὑπερβολὰς ἔχουσι.
οἷς αὐτὸς οἱ πολλοὶ ἀπεργά-
ζονται, τὴν εὐνοίαν τὴν παρὰ
τῶν ἱπαινυμένων θηράμενοι,
καὶ ἐνδοξαρίζοντες ἄχρι τῆς
πᾶσι πεφανῆ τὴν κοτακίαν
ἐξηργάσασθαι. ἐπὶ γὰρ κατὰ τι-
χὴν αὐτὸ δὲ ἄν ἴσασιν. ἐπὶ
ἐπισκιάζουσι τὴν θωπήαν,
ἀπ' ἐμπιστόντων, ἀθρόα
πάντα, καὶ ἀπίθανα καὶ γυ-
μνὰ διχίσασιν. ὥς ἐπὶ τυγ-
χάνουσιν οὐ μάλιστα ἰσχύοντες.

οἱ γὰρ

Ac multi quidem fortassis
etiam hæc tua laudabunt :
pauci verò illi quos tu con-
temnis , suauiter admo-
dum & ad satietatem vsq̃
que ridebunt , aspicientes
indoctam ac dissonam, mas-
leque coherentem rei compo-
sitionem. Nam quod v-
niuscuiusque rei proprium
est, id pulchrum est. Hoc si
mutaueris, deforme id ipsum
vsu reddetur. Omitto hic
dicere quòd ipsæ quoq̃ lau-
des vni fortassis alicui iu-
cundæ ac delectabiles sunt,
ei puta qui laudatur : cæ-
teris verò molestæ, & maxis-
mè si immodicos veri exces-
sus siue hyperbolas habue-
rint, quales ipsas pleriq̃ fa-
ciunt, dum beneuolentiam
eorum quos laudant, ve-
nantur, & eò vsque immo-
rantur illis, donec omnis
bus adulationem hanc ma-
nifestam reddant. Neq̃ enim
secundum artem hoc facere
nôrunt, neq̃ adulationem te-

Nam

[illegible]

laudantur ab ipsis, odium multo magis ipsos & auersantur, ut adulatores: recte sane facientes, & maxime, si virili ac generoso animo præditi sunt: quem admodum Aristobulo accidit, qui^{us} singulare certamen Alexandri & Pori conscripsit. Ea enim ipso legente hunc potissimum locum quo pugnam hæc descripserat (putabat enim se maximam apud regem gratiam hoc pacto initurum esse, assignatis illi falso rebus quibusdam præclarissimè gestis, & efficitis operibus veritatem excedentibus) Alexander accepto libro (nam tum fortè in flumine Hydaspæ nauigabant) proiecit præcipitem in aquam, & te, inquit, eodem modo decebat, Aristobule, præcipitari, qui talia pro me singulari certamine pugnaueris, & elephantos sagitta interfeceris. Et certè indignaturus ita fuerat Alexan-

• **Qui, nec x architecti illius audaciā ferre potuerit, pō-**
luerit se montem Atho ad illius imaginem efficturum esse.

ἡ μετακοσμήσας τὸ ἔρ' ἐς
 ὁμοιότητά τ' βασιλείας, ἀλλὰ
 λόλακα οὐθὺς ἐπιγνῶς, τ' ἄρα
 θρονον δὲ τ' ἔδ' ἐς τὰ ἄλλα
 ὁμώως ἐχρῆτο πᾶσι βίωσι τὸ τρῶ-
 πον ἐν τῇσι; ἐκτὸς ἂ μὴ τῶ
 κομιδῇ ἀνόητος ἦν, ὡς χαί-
 ρειν τὰ βιαιώτα ἐπαινοῦμεν,
 ἅμ' παρὰ πόδας οἱ ἱλνχοί,
 ἄσπερ οἱ ἄμορφοι τ' ἀνθρώ-
 πων, καὶ μάστιγι γὰ τὰ
 ζυώτα βίῃ γραφύσι πλάκ-
 λώμενα, ὡς καμίσαις αὐτὰς
 γράφειν. οἴονται γὰρ ἅμ' ἐν
 ἑξέρι πλὴν ὕψι, ἐν δὲ γραφύσι
 αὐτῶν ἐν βυβάσι τε πλάκ-
 κινῶσιν, καὶ τὸ λουκὸν ἐγκα-
 ταμίξῃ πολλὴν ὡς φρμάκω. βί-
 βει τ' συγγραφόντων οἱ πολ-
 λοὶ ἢ τοὶ τέμνοντες, καὶ τὸ ἱ-
 λιον, καὶ τὸ χρῶμα, ὅ, τι ἂν
 ἐκ τῆς ἰσοείας ἐλπίσωσι, θρα-
 πούντων, ὥς μισῆσθαι καλῶς
 ἔχον, ἐς μὲν τὸ πρῶτον, λόλα-
 κας πεδύλους καὶ ἀτίχρους
 ὄντας, ἐς βύσιον δὲ ὑπο-
 βρυτῶν ὑπερβολῶς πλὴν ὅλως
 πραγματῶν ἀφαιρόντας.

montemq̃ ipsum illius simi-
 litudine exornaturum: sed
 statim pro adulatore homi-
 ne illo agnito, non amplius
 neq̃ ad ceteras res eodem ut
 antea usus est. Vbi igitur de-
 lectabile illud in hisce ma-
 net? nisi si quis vehementer
 amēs adeò foret, ut oblecta-
 retur huiuscemodi laudibus,
 quarum vanitas & confu-
 tatio ante pedes & in prom-
 ptu esset, perinde ut ho-
 mines deformes interdum
 solent, & præcipuè mulier-
 culæ, quæ pictoribus man-
 dant ut se quamplucherrimas
 pingant. Arbitrantur enim
 melius habituram sibi esse
 faciem, si pictor ipsis & plu-
 rimum ruborem illinat, &
 multum candoris intermi-
 sceat pigmento. Tales pleri-
 que scriptorum hodie sunt,
 qui & proprium & utile
 quod ex historia sperandum
 fuerat, palpando tractant,
 quos odio habere conuenie-
 bat, ut qui in præsentem adulatores manifesti & inertes
 sint, & in posterum suspectum reddant totum negotium
 propter nimios veritatis excessus, & incredibilitatem.

Quòd

Θρσίτη δὲ τὸν Ἰ Πρῶτον βα-
σιλέα, ἐκ αὐτῶς ὅτι ὁ Ἀχιλ-
λὴς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, ἢ Επε-
λορα μάχῳ, ἢ Οἰροσίτῳ κα-
θήρα, καὶ ἢ πρόωγόν μιν ἔφασκε
ἦν ἰσθλός τις, ἰσθλὸς δὲ μιν
μὲν ἀμείνων. ἔτ' ἐπὶ τῶν ἡν-
αὐτ' ἐπὶ τῶν κώμιον, καὶ ὡς ἄξι-
ον εὖ συγγραφῆαι τὰς πράξεις,
οὕτω λαμπρὰς οὕτως. ἡδὴ δὲ
κατ' ἴδον, ἐπὶ τῶν κώμιον τὴν πατρίδα
τὴν Μίλητον, πεποιημένης, ὡς ἀμεί-
νον ποιοῖ τῶν ὁμῶν, μηδὲν
μνησθῆναι τῆς πατρίδος ἔτ'
ἐπὶ τέλει τοῦ προοιμίου, καί-
σχῶν δὲ ἀρρῶν δὲ καὶ ἄλλων,
ἐπὶ μᾶλλον μὲν αὐτῶν τὰ
ἡμέτερα, τοὺς βιβλίου δὲ
καταπολιμῆσαι καὶ αὐτὸς,
ὡς ἂν δυνάηται καὶ ἡρξά-
ται τῆς ἰσοείας οὕτως, αἷτια
ἀματρὺς τοῦ πολέμου ἀρχῆς
ἀντιβῶν. ὁ γὰρ μισθῶται,
καὶ ἡδὴ καὶ ἀπλούμῳ
οὐολόγῳ ἡρξάμενος πολλὰς
μᾶλλον αἷτιας τοῦ πολέμου.
οὕτως

Thersites autem regem Pera-
sarum : ignorans videlicet
quod Achilles multo me-
lior futurus ipsi fuerat, si
Hectorē potius quàm Thers-
item interfecisset, & si prior
quidem bonus quispiam fu-
geret, persequeretur autem
ipsum multo clarior alter.
Post hæc adducebat & pro
se ipso encomium quoddam,
quo dignus esse qui conscri-
beret res gestas adeò præcla-
ras ac splendidas videri vo-
lebat. Hinc autem descen-
dens, etiam patriam suā Mi-
letum laudabat, illud addēs,
quod rectius faceret ipse
quàm Homerus, quoniam
ille nusquam patriæ suæ me-
tionem fecisset. Postremò ad
finem proœmij pollicebatur
nominatim ac planis verbis,
se se nostras res in maius suba-
laturum, Barbaros autē con-
trā etiam ipsum per se de-
bellaturū atq; oppressurum
esse. Ac historiam quidem

in hunc modum incipiebat, simul & causas unde id bellum
cœpisset, commemorando : Nam scelestissimus ac pessimè
perditus iste Vologesus bellum mouere cœpit ob talē causam.

Αἴγυπτον κατέβη, καὶ ἐς τὴν
 βασιλείαν γλῶ τὴν πομπῇ,
 καὶ ἐν ἱερῇ γὰρ ἔμεινεν ἕως
 ποιεῖν. ἔγω γ' οὐκ ἐβόησα
 τὰ αὐτὸν ἐπὶ καταλιπὼν
 εἰς ἀθλίους Ἀθωαίους ἐν
 Νισίρῃ, ἀπῆλθον, ἀκριβῶς
 εἰδὼς καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν
 ἱερῶν ἔμελλε. καὶ γὰρ αὖ καὶ
 τοῦ ἐπὶ πλεονέκως περὶ τοῦ ὅτι,
 ὅτι οὐκ αὖ τοῦ εἶναι τοῖς
 Θουκυδίδου τοιοῦτα λί-
 γη, ἢ ὀλίγον ἐντέλλας,
 τὰ αὐτοῦ ἱερῶν λίγος τις
 μικρὰ ἑκάστη, ὡς καὶ αὖ-
 τὸς ἄρ' φάσκει, οὐ δὲ αὐτὸν
 πρὸς Δία, ἑκάστη ὀλίγον δὲ
 πρὸς ἑαυτὸν, ὅ γὰρ αὐτὸς οὐτ'
 συγγραφὴς, πομπὰ καὶ τῶν
 ὀπλων, καὶ τῶν μηχανη-
 ματων, ὡς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀ-
 νομάσασιν, ἕως ἀνέγραψεν, καὶ
 τὰ φρον, ὡς ἱερῶν, καὶ γίγν-
 ραν, καὶ τὰ τοῦτα. καὶ μοι ἐν-
 νόησον, ἡλικὸν τὰ ἀξιοματῆς
 ἰσοείας, καὶ ὡς Θουκυδίδης
 πρὸς πομπήν, καὶ τῶν Ἀθηνῶν
 ὀνομάσας

Aegyptum descendit, & in
 terram regis multam, in illa
 laque ibi mansit, recte sa-
 ne faciens. Ego itaque reli-
 cto illo sepeliente adhuc mis-
 seros Athenienses Nisibe-
 abij, satis sciens etiam ea quae
 me digressio dicturus postea
 esset. Nam rursus etiam illud
 abundè multum nunc est,
 putare hoc esse Thucydidi
 consentanea atque similia
 dicere, si parum reueritus, ea
 quae sunt ipsius illius, dixerit
 quispiam, ut μικρὰ ἑκάστη,
 hoc est, parua & illa, &
 ὡς καὶ αὐτὸς ἄρ' φάσκει, id est,
 ut etiam ipse dixeris. &, ὅτι
 δὲ αὐτὸν πρὸς Δία. id est, non
 ob eam causam, per Iovem.
 &, ἑκάστη ὀλίγον δὲ πρὸς ἑαυ-
 τὸν. hoc est, etiam illa pa-
 rum absuit quin praeirem.
 Nam idem hic scriptor mul-
 ta quoque armorum & tor-
 mentorum genera ejusdem
 nominibus, quib. ea Roma-
 ni vocant, perscripsit, &
 fossam itidè ut illi, & pon-

tem & similia dixit. Ac mihi cogita, quanta haec historia di-
 gnitas, & quam Thucydidi hoc conveniens sit, inter Attica
 nomina

ἡρώτων, τὰ ἰταλίστινα
καὶ ἰνκίδαι, ὥστε πλὴν
καταγράψαι ἱπποσμοιωτῶν,
καὶ ὑπὸ ποντοῦ, καὶ πον-
τος σανατόντα. ἄλλο δὲ
τις αὐτῶν, ἰκόννημα τῶν
γεγονότων συνυδὸν συνα-
γῶν ἐν γραφῇ, ἡμιδὴ πι-
λόν, καὶ χαμαίπτις, οἶον καὶ
σρατιώτις ἄν τις τὰ κατ' ἡ-
μίραν ἀπ' ἀφ' ὧν ὁ σω-
θῆκεν, ἢ τίκτων, ἢ καπη-
λὸς τις συμφορῶν τῆς σρα-
τιᾶς, καὶ ἄλλὰ μετρίωτα
εἰς γὰρ ὁ ἰδιότης οὗτο ὡς
αὐτὸς μὲν αὐτίκα δὴ ἄλλο ἄν
οἶτο ὡς, ἄλλο δὲ τινι χρί-
σθαι, καὶ διωχόμενος ἰσο-
εἶαν μεταχειρῶντα πονο-
νηκῶς. ὧς μόνον ἔτι κα-
σμήλω αὐτῷ, ὅτι οὕτως ἐς
ἐπιγραφὴν τὰ βιβλία, παρὶς
κρίτον, ἢ κατὰ πλὴν τῶν
καταγραμμάτων τῶν, καὶ
ἡμέρων ἱατροῦ τῆς τῶν
καταγράφων ἑκτῆς, ἰσοεἶς
ἀν' ἰπποκράτους, καὶ ἰππο-
κράτους ἰατρῶν ὁ ἀειδόμενος.

καὶ

nomina, Italica ista perinde
ut purpuram interponi, ex-
ornantia, & decentia, &
omnia consonantia. Alius
verò quispiam ipsorum,
quasi quoddam commenta-
rium actorum nudum in-
scripta relatum, valde pe-
destre ac humi serpens, per-
inde ac si miles aliquis, aut
faber, aut caupo, qui una cū
exercitu circumnagaretur, ea
quæ in singulos dies acta
fuissent, annotasset, compo-
suit: nisi quod priuatus huius
modestior certè fuit, quippe
qui ipse quidem statim qua-
lis esset, manifestè apparue-
rit: alteri autem alicui, maio-
ri gratia prædito, quiq; his-
toriam aliquando aggredi
posset, materiā subministrā-
rit. Hoc unū in eo reprehen-
dere soleo, quòd ita tragicè
inscripsit libros suos, magis
quàm pro ipsorum scriptorū
fortuna, in hunc videlicet
modū: Callimorphi, medicū
hastatorum legionis sextæ,
historiarum Parthicarum.

Sec. & subscriptus infra erat vnicuique libro numerus.

Ac per

καὶ τὴν Δία, καὶ τὸ πεισίμορον
 ὑπὲρ ψυχὸν ἰποίησιν, ὅτω
 σωαγαγῶν, οἰκῆσθαι ἐν λατῶ
 ἰσοείᾳ συγγράφειν, ἢ γὰρ Ἀ-
 σκληπιδὸς ἢ Ἀπόλλωνος ἡδὲ,
 Ἀπόλλωνος ἢ μυσσηγίτης, καὶ πα-
 ρος παιδείας ἀρχῶν. καὶ ὅτι
 ἀρξάμενος ἐν τῇ ἰατρικῇ
 φέρειν, ἐκ οἷοι δὲ ὅτι δόξαν αὐτῷ
 καμάρησεν ἐπὶ τῷ κοινῷ με-
 τῆσθαι, ἰατρικῇ ἢ λήγουσιν, καὶ
 παρῶν, καὶ ὁκόθεν, καὶ νῦν, τὰ
 δὲ ἅπαντα ὅθεν ὁμοδιαιταῖς
 ποιοῖς, καὶ τὰ πλεῖστα, οἷα ἐκ
 προόδου. ἢ δὲ μετὰ καὶ ὁποῦ
 ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ μὲν ὄνομα
 μακρὰ ἀφανὲς λέγειν, τὸ γυνώ-
 μιν δὲ ἐρῶ, καὶ τὰ πρῶτα ἐν
 Κορίνθῳ συγγράμματα,
 λέγειν πρὸς ἰληπιδῶν. ἐν
 ἀρχῇ μὲν γὰρ αὐτὸς, ἐν τῇ πρώτῃ
 τῷ προοίμῳ περὶ δὲ, σωτηρί-
 τῃς τὸς ἀναγιγνώσκοντας,
 λόγον πάντων δὲ λέγει σπῶς
 δῶν, ὡς μόνον ἂν τῷ ὁποῦ
 πρῶτοι ἰσοείᾳ συγγράφειν.

fit, sententiam autem dicam et scripta paulò ante Corin-
 thi edita, omni spe potiora. A principio enim statim, in
 prima exordij periodo, disputabat cum lectoribus, ser-
 monem omnino eruditum ac sapientem exhibere studens,
 quòd soli videlicet sapienti conueniret historiam scribere.

Deinde

Ac per Iouem etiam proci-
 mium plus quàm frigidum
 fecerat, ita colligens, famis-
 liare ac proprium Medici es-
 se, historiam scribere. si quis
 dem Aesculapius Apollinis
 filius foret: Apollo autem
 Musarum dux, et omnis eru-
 ditionis princeps. Deinde
 quòd et Ionica lingua exor-
 sus scribere, mox nescio qua
 sententia quòre animo statim
 admodum ad communem
 transiit ἰατρικῇ, hoc est, me-
 dicam artem, et experienciā,
 et quaecunque, et morbum,
 pro ἰατρικῇ, et πᾶσαν, et
 ὁπόθεν. et νόσον, ἰητρικῇ et
 παρῶν, et ὁκόθεν, et νοῦσον
 dicens: cetera autem cum
 multitudine consuecta atque
 eadem, ac plurima etiam ve-
 lut extrinseco desumpta. Si ven-
 τὸ et sapientis viri memi-
 nisse me decet, ipsum quidem
 nomen in obscuro positum

τα. ὁρᾷς, ὅμοι' οὐτ' ἰκέε-
 νω, παρ' ὅσον ὃ ἢ Θουκυδίδη,
 οὐτ' ὃ ἢ Ηροδότῳ ἢ μάλα
 ἰώκει. ἄλλος τις αἰοιδίμ' ἐπὶ
 πόγων δυνάμει Θουκυδίδη,
 καὶ αὐτὸς ὅμοι' ὃ, ἢ ὀλίγῳ ἄ-
 μένων αὐτοῦ, πάσας πόλεις
 καὶ πάντα ὄρη, καὶ πεδιάς, καὶ
 ποταμούς ἐρμηνεύσας, πᾶς
 τὸ ἑρπύζον καὶ ἰσχυρότατον,
 ὡς ἔειπε. τὸ δὲ ἐκ ἰσθμοῦ λι-
 φαλᾶς ὁ ἀνελίκακ' ἐπείψεν,
 τοσαύτη ψυχρότης ἐνέω, ἅτερ
 πῶν Κασπιακῶν χιόνα, καὶ ἢ
 ἐρύσπαρον καὶ Κελτικόν. ἢ γὰρ
 ἀσπίς ἢ αὐτοκράτορ' ὅπως
 βιβλίῳ μόγις ἐξηρμηνεύει
 αὐτῷ, καὶ Γοργῶν ἐπὶ τῷ ὄμα-
 φαλῷ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς
 ἐκ λευανῶ καὶ λευκῶ καὶ μέλα-
 ν' ὃ, καὶ ἰάνη λειοειδὺς, καὶ δρᾶς
 ποντοῦ ἐλικοειδὴν, καὶ βοστρυ-
 χηδόν. ἢ μὲν γὰρ Οὐλογοῖσεν
 ἀναξυρίδης, ἢ ὁ χαλινὸς τῷ ἵππῳ,
 Ἡράκλειος, ὅσοι μυνεῖσθαι ἐ-
 πὶ ἑκάστον τέτων καὶ οἷα ἴω
 ἢ Οορέως κόμη, ἀγνίου' ὃ καὶ

Τίγρη' α,

more dependentes. Nam Vologesi bracca, aut frenum e-
 qui, ὁ Hercules, quot millia versuum unumquodque ho-
 rum absoluebat, deinde qualis fuerit coma Osroa natantis p

Tigrin,

ta. Vides igitur ut similis hic
 illi fuerit in eo, quod ille
 Thucydidem, hic autem He-
 rodotum bene admodum esse
 simulebat. Iam alius quidam
 celestis et decantatus ob di-
 cendi virtutem, Thucydidi
 et ipse similis, aut etiam me-
 lior paulò illo, omnes ciui-
 tates, et omnes montes, cam-
 pos praterè et fluuios in-
 terpretatus est quàm pla-
 nissimè ac validissimè, ut
 ipsi videbatur. Illud autem
 in inimicorum capita vertat
 malorum auerrucator Her-
 cules. Tanta enim frigidi-
 tas inerat, quæ et Caspias
 niues et glaciem Gallicam
 superaret. Clypeus igitur
 Imperatoris rix toto libro
 ab illo describetur, et Gor-
 gon in umbone, et oculi e-
 ius ex nigro et albo et cæ-
 ruleo compositi: praterè
 et balteus arcum celestem
 imitans, et dracones inter
 se implicati, et capillorum

ἀποκότεις, ὡς αἱ δ' ἀκλινον τ'
 ποδὸς τὸν μίγαρ πρῶθ' αἱ τις
 αὐτίκα ἐτελεύτησεν, καὶ ὡς ἱμ-
 βοῖσαν. Ὁ μόνον Πείσανδρ' οὐ
 στρατηγὸς, ἐπὶ καὶ ὁκλῶν τ' πο-
 λιμίων ἀπέθανον. ἑξήκ' ἢ ἑν
 ἑξήκ' ἢ περὶ αὐτῶν, τῶτο μὲν
 καὶ παρὰ τὰ γέγραμμένα, ἑν
 ταῖς τ' ἀρχαῖς ἐπιστολαῖς ἐ-
 ψώσατο· ἐπὶ δ' Εὐρώπῃ, τ' ἡ
 πολέμων ἀθανάτων μυριά-
 στας ἐπὶ καὶ πριάκουσα, καὶ ἑξ
 πρὸς διακρίσεως, Ρωμαίων δ'
 μόνους δύο, καὶ περὶ αὐτῶν γε-
 νήσασιν αἰνία. τῶτα, ἐκ οἷδα
 ἢ τις ἄνθρωπος φρονῶν ἀνέσχοι-
 το, καὶ μὴ ἐχέοντο κληῖον, ἢ
 μικρὸν ὄν· ἵππερ' ἔστι καὶ κομιδὴ
 Ἀπικὸς εἶναι, καὶ ἀπεκτελεῖσθαι
 τὸν φωνὴν ἐς τὸ ἀκείβη-
 σατο, ἢ ἑξῶθεν ὅτι καὶ τὰ ὀνό-
 ματα ποιεῖσαι τῶν Ρωμαίων,
 καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνί-
 κόν, ὡς Κρόνον ἢ, Σατὺρνί-
 ον ἢ, Φρόντιον ἢ, τ' Φρόν-
 τωνα, Τίτανιον δ', τ' Τίτια-
 ον ἢ τὰ καὶ ποικίλοις
 τισιν.

genera aliena, puta quo pa-
 cto in digitum pedis maiore
 vulneratus quidam, conse-
 ssim decesserit: & quòd incla-
 mante solùm duce exercitus
 Prisco, septem & octo ho-
 stium mortui fuerint. Præ-
 terea & in numero occisorū
 ab hac parte etiam contra
 quàm in Imperatorum epi-
 stolis scriptum continetur,
 mentitus est. Nam circa Eu-
 ropum hostium quidem ce-
 cidisse millia trecenta sex-
 ptiaginta, & sex supra du-
 centos ait. Romanorum autē
 non amplius duobus, saucios
 autem fastos fuisse novem:
 quæ haud scio an ullus sanæ
 mentis ferre queat. Iam & il-
 lud dicendum, quod neque is-
 psu paruum est. Nam præ-
 nimio stulto. Atticæ elegan-
 tia, & quòd videri cupiebat
 vocem omninò ad eius lin-
 guæ proprietatem quam ac-
 curatissimè enundasse, vole-
 bat eodem pacto & Roma-
 norum nomina efferre, eadēque inter Græca transcribere:
 ut Cronon quidem Saturniū vocabat, Phronim autē Fron-
 tonem: Titaniū, Titianum, & id genus alia multò magis ridi-
 cula.

τις α. ἔτι δ' αὐτὸς οὕτως περι-
 ῖ Σειθριανὸν τιλῶν ἔγραψεν,
 ὡς οἱ μὴ ἄλλοι πάσης ἱξυπά-
 τωσαι, οἰόμενοι ξίφη τιθέντες
 ναὶ αὐτὸν, ἀρθεῖν οὐκ ἀνέ-
 σιτῶν ἀρσινόῃ. ὧν τὸν
 γὰρ αὐτῷ ἀνυπότακτον δόξαν
 τὸν εὐναῶν, οὐκ ἔδωκε, ὅτι τὸ
 μὴ πᾶσι καὶ πᾶσι, πρῶτον
 οἰμαι ἀμυνῶν ἰσχυρῶς. ἀπόσι-
 τοι δ', καὶ ἐπὶ δεικνύουσιν
 οἱ ποταμοί. ἐκ τῶν δ' μὴ ὧν
 ἱππάρχου τις, ὡς Οσρόνης ἀνέ-
 κειται μνησθῆναι, ἔσ' ἂν Σειθ-
 ριανὸς λιμὴν ἀπόληται, καὶ δὲ
 τοῦτο οὐκ ἐπὶ γὰρ δὲ τῶν ἰδ-
 εόμεν. τὸ δ' καὶ ποιητικοῖς
 ὀνόμασι, ὡς καὶ Φίλων, ἰσ-
 τεινὰ χρωμένους ποῦ ἂν τις
 θάη, τὸν λίγοντας, ἐλπίδι μὴ
 ἢ μνησθῆναι τὸ τῶν καὶ ποσὸν,
 μεγάλως ἰδέσθαι. καὶ πᾶ-
 λιν, ἰσχυρῶς μίσηται καὶ αὐ-
 τὸν ἰσχυρῶς. Βδίσσα μὴ δὲ ὅτι
 ὧν ὅποιοι πεισθόμενα γὰρ το,

cula. Præterea idem hic de
 morte Seueriani scripsit. &
 ceteri quidem omnes dece-
 pii ac falsi sint, qui puta-
 runt ipsum gladio interfe-
 ctum esse, quando inedia &
 cibi abstinentia perierit.
 nam hanc mortem illi facil-
 limam, & minimè grauem
 visam fuisse: nesciens vide-
 licet quòd totum illud, quod
 ille passus est, trium opinor
 dictum fuit: qui autem ine-
 dia moriuntur, etiam in se-
 ptimum usque diem plerique
 suffeunt. Nisi si quis hoc
 credere valet, quòd Ofroës
 adstiterit, expectans donec
 Seuerianus fame interiret,
 & ob hoc ante septimum
 diem in aciem non eduxerit.
 Porro eos qui & poeticiis
 nominibus optime Philo, in
 historia utuntur, quònam
 loco ponamus eos, qui
 dicunt, ἐλπίδι, hoc est, strin-
 dorem dedit machina impul-

sa. & murus cadens vehementer ἰδέσθαι, id est, fragorè dedit.
 Et in altera parte præclaræ huius historiæ, A Edissa igitur
 ita armis πεισθόμενα γὰρ το, hoc est, circūcirca personabat, &
 ὅτι δὲ & erat, hoc est, stremit, qualis maris tempestuosus esse solet.

καὶ ὁ πόλεμος, καὶ ἡ ἐνάθετος ἄ-
 παρτα καῖσα, καὶ ὁ στρατηγὸς ἐ-
 μέρμευεν, ὃ πρόσω μάλιστα
 προσάγαροι πρὸς τὸ τέλῳ,
 ἔτα μεταξὺ ὅπως ἀντιλεῖ οὐ-
 μοῖα, καὶ διμωτίᾳ, καὶ πλῶχι.
 καὶ ποτὰ παρὰ γένει δύνει, τὸ,
 ἐπὶ πάλιν ὁ στρατοπεδάρχης τῷ
 λυεῖσθαι, καὶ οἱ στρατιῶται ἡγού-
 ραζον τὰ ἐχθρῶν, καὶ ἡδὴ
 ἀλλομενέοι περὶ αὐτοὺς ἐγί-
 γνητο, καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς
 τὸ πρῶμα ἰσοκλῆς ἦν πρὸς
 τὸ δῶ, τὸν ἑταῖρον μὴ πῶδα
 ἐπὶ ἐμβάτον ὑψηλοῦ ἐπιβι-
 βότι, θατέρω δὲ, σάνδαλον
 ἐποδιδιμνῶ. καὶ μὲν καὶ
 ἄλλοις ἰδοὺς ἄρ, τὰ μὴ προοί-
 μια λαμπρὰ καὶ τραγικά,
 καὶ ἰς ἐκβολὴν μακρὰ συγ-
 γράφοντας, ὡς ἐλπίσαι θαυ-
 μασὰ ἡλικὰ τὰ μετὰ ταῦ-
 τα πάντως ἀκρίβως, τὸ σῶ-
 μα δὲ αὐτὸ τῆς ἰσοκλῆς μι-
 κρόν τι καὶ ἀγνὸν ἐπαγόντας,
 ὡς

dat, alterū autem sandalio subligatum habet. At verò & alios
 quosdā reperias, qui proceritas splendida ac tragica, & excels
 lenier longa composita habent, ut speres ex eo, quæ sequitur
 omninò mirabilia quædam audientur te esse: at mox corpus
 ipsum historiæ exiguum quoddam & ingenerosum subieciunt:

ut &

Et, omnia illa ἐνάθετος, τὰ
 est, tumultus ac strepitus ex-
 tant. Et, ipse dux ἐμέρμε-
 υεν, hoc est, animo huc atq
 illuc versabat, quo pacto πό-
 ρισμὸν muros inuaderet.
 Deinde autem inter hæc, ad
 deo humilia & abiecta no-
 mina, adeo plebeia, & men-
 dicis conuenientia multa in-
 facta erant, in quibus velut
 rimæ aut lacuna cætera obs-
 curarentur, quale est illud:
 ἐπὶ πάλιν ὁ στρατοπεδάρχης
 τῷ λυεῖσθαι, hoc est, scripsit ca-
 strorum præfetus domino.
 Et, οἱ στρατιῶται ἡγούραζον τὰ
 ἐχθρῶν, id est, milites ex-
 metant necessaria. Et, ἡδὴ
 ἀλλομενέοι περὶ αὐτοὺς ἐγίγνη-
 το, hoc est, iam loti ad ipsos
 veniunt: & id genus alia.
 Ut mihi hæc res persimilis
 videatur esse Tragedo, qui
 altero quidem pede calcia-
 mento alio & grandi inces-

δωγίγνουται δύο, καὶ ἅπας τ
 παλαιῶν ἐκ ἀδότης, ὡς δι-
 νόματα τινὰ προοίμια ὅτι λι-
 ληθότατος πομπὴς, ὡς ἐν ἄλ-
 λους ἀξιοῦν. καὶ τοῖς ταῦτα
 πάντᾳ φορητὰ ὄντι, ὅσα ἡ ἱερ-
 μιλύσας, ἢ τῆς ἁγίας δὴ τὰς
 ξίως ἀμαρτυρία ὅτι. τὸ δὲ
 καὶ περὶ τοὺς τόπους αὐτὸς ψεύ-
 δειναι, ἐπαρσάγας μόνον,
 ἀλλὰ καὶ παθμονὸς ὄλους, τί-
 τῶν παλαιῶν ἱστορίας, ἵς γοιῶ
 ἔτω ῥαθύμως σωφύλαξι τὰ
 πράγματα, ὅτι Σύρω τινὶ ἐν-
 τυχαῶν, ὅτι τὸ λιγύρεον δὲ
 τῷτο τῇ Επικερύων τὰ τοιαῦ-
 τα μυθολογούτων ἀκούσας,
 ὡς περὶ Εὐρώπης λίγῳ, ἔως
 ἔφη, Ἡ δὲ Εὐρώπη ὅτι ἔτα μὴ
 ἐν τῇ Μισσοποταμίᾳ, παρὰ
 δύο τῇ Εὐφράτι ἀπέχουσα, ἀ-
 πόκειτο τὸ αὐτὸν Εὐφράτιοι καὶ
 ἔδωκε τὸ ἀπέχουσαν αὐτῷ, ἀλλὰ
 καὶ τὸν ἱμῶν παρὰ τὴν Σαμῶ-
 στα αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ
 ἀράμ-

ly nascuntur duo, &c. aliorum veterum, ignoran-
 tes quod quaedam proemia
 vi seu potestate sunt, quae
 plerosque latent, ut alibi o-
 stendemus. Quanquam haec
 omnia adhuc tolerabilia
 sunt, quaecumque vel circa
 compositionem verborum,
 vel reliquam dispositionem
 peccantur: Cui vero cir-
 ca ipsorum quoque loco-
 rum descriptiones menti-
 ri, idque non solum peras-
 sangas aliquot, sed et to-
 tas mansiones, quantum ut
 mus diei itinere castra pro-
 moueri solent, illud quae-
 so cui honesto aut pulchro con-
 parabimus. Unus igitur qui-
 dam adeo oscitanter ac de-
 sidiosè res ipsas collegit, ut
 potè neque Syro aliquo con-
 fulto, neque notum illud,
 quod vulgò dici solet, Epi-
 cureorum fabulis de his i-

psis rebus auditis, ut cum de Europo mentionem faceret, in
 hunc modum duxerit: Europus, inquit, sita quidem est in Mes-
 sopotamia, mansionibus duob. ab Euphrate distans: deduxe-
 runt autem eam coloniam Edissai. Neque hoc illi satis fuit, sed
 et patriam suam Samosatam, idem penerosus ille in eodem libro
 sublatam

ἀράμιν^Θ ὁ γυνῶ^Θ, αὐτῇ
ἀποπέλα καὶ τάχισι μετῇ
θηκῇ ἐς τὴν Μισσοποταμίαν,
ὥς πεινωεῖσθαι αὐτὴν ἵνα ἀμ-
φοτέρων τῶν ποταμῶν, ἵνα
τέρωθιν ἐν ἡρῶ παραμαθὸς
μίνωρ, καὶ μονονυχὶ τὴν τάχως
ψαύοντων. τὸ δὲ καὶ γυλοῖον,
ἃ σοι νυκτὶ ὧ Φίλων, ἀπλοχοί-
μιον, ὡς ἐ Παρθυνίωρ, οὐδὲ
Μισσοποταμίτης σοι ἐγὼ, οἷς
μη φέρωρ ὁ θαυμαστὸς συγ-
γραφεὺς ἀπῆλθον. νῦν Δία κα-
κῶς κομιδῇ πιθανὸν περὶ τὴν
Σιδεραίων ὁ αὐτὸς οὐτ^Θ ἀπ-
περιπροσάμιν^Θ, ἢ μὲν ἀ-
κούσαι τιν^Θ τῶν ἐξ αὐτοῦ τῶ
ἔργου διαφυνδύων. οὐτὶ γὰρ
ἐξ ἡμῶν ἰδιότητος αὐτὸν ἀπῆλ-
θον, οὐτὶ φαρμάκων πῶς, οὐδὲ
τε βρόχον ἀψαθῶν, ἀλλὰ τι-
να θάνατον ἐπινοῶσαι τραγι-
κόν, καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα
τυχῶν μὲν γὰρ αὐτὸν ἔχοντα
παμμυζῆσθαι ἐκ πῶμα^α ὑαλῆ,
τὴν καμίστης ὑαλῆ. ἵνα δὲ πᾶν
τὸς ἀπῆλθον ἔγνωσο, κατὰ
ἐάν^α τὴν μίγισον τὴν σφύων,
ἵνα

sublatam una cum ipsa arce
Θ muris in Mesopotamiam
transtulit, ita ut tota ambi-
retur ac terminaretur retro.
que flumine, virinque altero
quasi cutem illius praterla-
bendo radente, Θ tantum
non ipsos muros allucnie. Ri.
diculum autem etiam foret,
se tibi nunc Philo apologiam
aliquam coniectam, quod ne-
que Parthus, neq. Mesopota-
mita sim: inter quos relatum
me egregius iste scriptor col-
locavit. Quin Θ illud valde
scilicet credibile idem hic de
Seueriano dixit, appositio en-
tiam iureiurando, quod quæ
dicat, ex quodā audierit eo-
rum qui ex ipso eo opere ef-
fugerunt. Neque enim gla-
dio illum mori voluisse, ne-
que venenum bibere, neque
laqueo collum innectere, sed
mortem quandā excogitasse
tragicam, Θ, quod ad auda-
ciā attineret, omnino exter-
nā ac peregrinā. Fortē enim
habuisse ipsum admodū ma-

gna vitrea pocula, ex vitro pulcherrimo facta. Postquā igitur
eminendū decretū illi fuisset mori, fracto ex scyphis maximo.

ἐνὶ τῶν θραυματάων χυσα-
 θηκὴς σφαγῶν, ἰντεμόντα τῇ
 ὑάλῳ τὸν λαμόν. οὕτως οὐ
 ξιφίδιον ὃ λογχάειον εἶργον,
 ὡς ἀνδρῆός γε αὐτῷ, καὶ ἡρώϊ-
 κὸς ὁ θάνατος γένοιτο. ἔτα
 ἰπαρδὴ Θεκυδίδης ἐπιτάφιόν
 τινα ἔτε τοῖς πρώτοις τῷ πο-
 λέμῳ κείνοις νεκροῖς, καὶ αὐ-
 τὸς ἐγένησατο χεῖρα ἰπαρδῶ
 ὡς Σιθκειανῶ. ἅπανσι γὰρ αὐ-
 τοῖς, πῶς τὸν οὐδὲν αἰτίον
 τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν
 Θεκυδίδην ἡ ἄμικτα. θά-
 ψας οὐρ τὸν Σιθκειανὸν με-
 γαλοπριπῶς, ἀναβιδάξαι ἐς
 πὶ τὸν τάφον Ἀφράνιον τι-
 να σίλωνα, ἱκατόνταρχον,
 ἀνταγωνιστὴν Πινεκλίου, ὃς
 τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερὶ ῥη-
 τήριον αὐτῷ, ὥς ἐμὴν τὰς
 Χάριτας ποτὶ ἅπαντα δακρύς
 σαι ἐπὶ τῷ γέλωτι, καὶ μάλι-
 σα, ὅποτι ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀφράνι-
 ος, ἐπὶ τῇ τῷ λόγῳ, δακρύων
 ἅμα αὐτῷ οἰμωγῇ περιπαθεῖ,
 ἐμίμνητο τῇ πολλῇ ἰλῶν ἐκεί-
 νων δάκνων, καὶ προπόσιον,
 ἔτα

tionis lachrymans pariter cum miserabili ploratu, sumptuo-
 sarum cenarum et propinationum illarum mentionem faciebat,
 deinde

vno quodam crustorum vi-
 sum esse ad caedem, incisum
 videlicet gutture, vitro. At-
 que ita neque gladium, neque
 lanceam reperit, quo more-
 retur, dummodo virilis ipsi
 et heroica mors obtingeret.
 Postea autem, quoniam Thu-
 cydides funebrem orationem
 quandam habuit pro iis qui
 primum eo bello occubue-
 runt, ipse quoque Seueriano
 talem habendam esse cens-
 suit. Omnibus enim ipsis cum
 Thucydide, eo qui nihil in
 culpa fuit eorum malorum,
 quae in Armenia acciderant,
 aemulatio atque contentio est.
 Sepulto igitur Seueriano
 magnifice, adducit ad tu-
 mulum Afranium quendam
 Centurionem, aemulum Pe-
 rictis, qui talia ac tanta rhe-
 torico more de illo perora-
 uit. ut ego, per Charites,
 multum admodum lacry-
 marum praefusus effunderem,
 et maxime quando rhetor
 iste Afranius ad finem ora-

ἔτα ἐπὶ θύκην Διάνθεον τινα
τὴν κορωνίδα. σπασάμεν
γὰρ τὸ ξίφος ὑγνῶς πάνυ,
καὶ ὡς Αφράνιον ἄκως λῶ.
πάντων ὁρόντων, ἀπίσφαξεν
ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ, οὐκ ἀ-
νάξις ὦν, μὰ τὸν Εὐνά-
διον, πῶς ποιοῦ ἀποθανῆναι,
καὶ τοιαῦτα ἱρρήτορυν. καὶ
τοῦτο ἔφη ἰδούλας τοὺς πα-
ρόντας ἅπαντας θαυμάσας,
καὶ περιπαλίσας τὸν Αφρά-
νιον· ἰδὼ δὲ καὶ τὰ πᾶσι μὲν
αὐτοῦ κατιγγνώσκον· μονο-
φονεῖ ἱωμάτων καὶ λαπάδων
μνηστικῶν, καὶ ἐπιδακρύ-
ον· τῇ τ' ὀλακύντων μνή-
μῃ. τὸ δὲ μάστιγι ἡτιστα-
μίω, ὅτι μὴ τὸν συγγραφεῖα,
καὶ διδάσκαλον τὸ δράμα-
τος προαποσφάξαν ἀπὸ θά-
νῃ. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας ὁμοίους
τῶνδε ἰχθῶσιν, ὡς ἰταῖροι, κα-
ταειρημένασθαι, ὁλίγων ὅμως
ἐπιμνηθῆς, ἐπὶ τῶν ἱστῶν
ὑποσχισιν ἥδη μετελῶσας
μα, τὴν συμβουλὴν, ὅπως
ἂν ἄριστον συγγραφεὶς τις.

ἀσὶ

deinde & Aiakis quendam
co'ophonem imponebat.

Nam gladio euginato, ge-
nerosè admodum. & vi A-
franium decebat, aspicien-
tibus omnibus seipsam ad
tumulum iugulavit, non in-
dignus per Bellonam, qui
multò antè mortuus fuisset,
si talia rhetoricatus esset.

Atque hoc dixit idem, aspi-
cientes omnes tum qui ade-
rant, admiratos fuisse, lau-
dasse & Afranium supra mo-
dum. Ego verò etiam cæ-
tera illius damnabam, ut
qui tantum non offerum &
ollarum meminisset, & pla-
centarum memoria illacry-
maretur. Hoc tamen præter
cetera reprehendi, quòd non
scriptore ipso & aëore fa-
bula huius ante se iugulato
mortuus fuerat. Multos au-
tem & alios consimiles hic
commemorare tibi, amice
Philo, possem: verunta-
men paucis quibusdam ad-
huc additis, ad alteram prom-

missionis partem transibo: puta ad id consilium, quo pa-
fio rectius ac melius historiam scribere quispiam debeat.

Sunt

αἰοὶ γάρ τινος, οἱ τὰ μεγάλα
 μὲν τῶν πεπραγμένων, καὶ
 ἀξιολογημένων]α παραλείπου-
 σιν, ἢ παραθέουσιν, ἢ δὲ διὰ
 διωτέας καὶ ἀπεροκαλίας, ἢ
 ἀγνοίας τῶν λεγόντων ἢ σι-
 γητιῶν, τὰ μικρότατα πάν-
 τι παρὰ καὶ φιλοπόνοις ἱε-
 μιλώσασιν ἰμβραδυνόντες·
 ὥσπερ ἂν ἔτις τῷ Διὶ τῷ ἱερῷ
 Οὐλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κά-
 λῃ, τοῦτον καὶ τοῦτον ὄρ,
 μὴ βλίποι, μηδ' ἰπαινοῖ μηδὲ
 τοῖς ἐκ ἀδόσιμ' ἱεργαῖς, τῷ ὅ-
 ποδός διὰ τό, τι ἀντιρρῖς
 καὶ τὸ ὑψίστον θαυμάζοι, καὶ
 τῆς κρητῖδ' τὸ ὑρρυθμον,
 καὶ ταῦτα πάντι μὲν πομπῆς
 φροντίδ' διελίβει. ἔγω γ'
 οὐκ ἔκασά τιν', πλὴν μὲν ἱπ-
 βύρω μάλ' ἢ οὐδ' ὅλοις
 ἱππῶν ἱπποὶ παραδραμόντες,
 ἄκοοι διὰ μίτρα, ἢ ἔτι πλείω
 ὄδατ' ἀνγλωκότες ἄς ψυ-
 χὰν, καὶ ἰδὲν ἡμῖν προσέκει-
 σαι δεικνύουσιν ὡς Μαῦρος τις
 ἱππὺς, Μαυσάκας τοῦνομα,
 ἢ δὲ

furas aut etiam amplius aquae consumpserat in frigidam,
 & nihil ad nos pertinentem narrationem, quo videli-
 cet paelo Mauritanus quidam eques, Mausacas nomine,
 pra

Sunt enim quidam, qui, quae
 rerum gestarum maxima, &
 memoria dignissima sunt,
 praetermittant, aut quasi in
 transcurso tantum attingat:
 praeter imperitia omnem & in-
 eptitudine, & ignorantia eo-
 rum quae dicenda vel tacen-
 da sint, ea quae minima sunt,
 admodum prolixè & labo-
 riosè immorando verbis ex-
 ponunt, non aliter ac si quis
 Iouis Olympici universam
 pulchritudinem ac formam,
 quae tanta ac talis est, non
 videat, nec laudet: neq; etiā
 huius qui de ea nesciunt, quic-
 quam narret, sed subsellij re-
 ctitudine & expolitionem,
 & crepidinis concinnitatem
 admiretur, & haec admodū
 cum multa diligentia & cu-
 ra exponat. Equidem audi-
 ui quendam, qui pugnam
 eam quae ad Europum con-
 missa fuit, ne totis quidem
 septem versibus praetercurs
 rebat: viginti autem men-

ἐκ δὲ ψυγῆς πλανώμενον ἀνὰ
τὰ ὄρη, καταλάβοι Σύρος τι-
νας τῶν ἀγροίκων. αἰετοὶ
παρατιθεμένους, καὶ ὅτι τὰ μὲν
πρῶτα ἱκάνοι φορηθῆναι αὐ-
τόν, ἅτα μὲν τοὶ μαθόντες
ὡς Ἰωρφίλων ἦν, κατέβλεψαν-
το, καὶ ἠγάσαντο· καὶ γὰρ τι-
να τυγῆν αὐτὸν ἀπεδίδημυκό-
τα· καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Μαύρων,
ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ στρα-
τωμένον. μύθοι τὸ μὲν τὰ το-
το μακροί, καὶ διηγήσεις, ὡς
θεράσαντες αὐτὸς ἐν τῇ Μαυ-
ρησίᾳ, καὶ ὡς ἴδοι τὸς ἐλπίσαν-
τας ποτὸς ἐν τῷ αὐτῷ σιω-
νιμομένους, καὶ ὡς ἐκ τῶν λίον-
τῶν ἄλλων καταβρωθῆναι, καὶ
ἐλπίδας ἐχθρὸς ἐπείατω ἐν Κα-
σαρέᾳ. καὶ ὁ θαυμαστὸς συγ-
γραφικὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐν Εὐρώ-
πῃ γιγνομένης σφαγῆς το-
σούτας, καὶ ἐπιλώσεως, καὶ
σπουδῆς ἀναγκάσεως, καὶ φύ-
λακας καὶ ἀντιφύλακας, ἃς
καὶ βαθείας ἱστίρας ἀφ᾽ ἐν-
κλῆ, ὅρων Μαλχίωνα τὸν Σύ-
ρον ἐν Καισαρέᾳ, σκάρους
σαμμιγίθους ἀξιόους ὠνόμε-
νον· ἃ δὲ μὴ νύξ καταλαβὲ,
τοὺς ἰσχυροὺς videlicet cimenti. Et nisi nox occupasset ipsum,

præfuit errans per montes,
deprehenderit Syros quos-
dam agrestes prandium ap-
ponentes, & quod principio
illi metuerint ipsum: deinde
verò intellexit quod ex ami-
cis vnus esset, receperint ad
se hominem, & cibum præ-
buerint. Nam & illorum
fortè quendam aliquando in
Mauritaniam profectū fuisse,
cū ipsius frater in ea
terra militaret. Post hæc fa-
bula longæ & narrationes,
quo pacto ipse in Mauritie
venatus esset, & ut vidisset
elephantos multos in eodem
loco pascentes, & quod pa-
rūm abfuerit quā a leone
deuoratus fuisset: deinde &
quātos pisces emerit Cæ-
saræ. Atque ita egregius
iste historicus relictis toti cæ-
dibus circa Europum factis,
toti præliorū moribus, & fæ-
derib. necessarijs, & custo-
dijs alijs alijs appositis, v. q.
in profundam vesperam sub-
stitit, aspiciens Malchionem
Syrum istum, Cæsareæ sca-
forasiss.

τάχα καὶ σωιδέσιν μὴ αὐ-
τῷ, ἥδη τ' οὐκ ἔστιν αὐ-
τῷ. ἅπαντες αὐτὸν ἐν ἑνὶ
πλοῖ πικρῶς τῷ ἰσχυρῷ, μετὰ
δὲ αὐτῷ ἡμεῖς ἡγεμονοῦμεν ἡμῶν.
καὶ ἡ ἡμεῖς Ῥωμαίοις ἀφ' ὧν
τῷ, αὐτὸν αὐτῶν ὁ Μαῦρ
ἀφ' ὧν μὴ ἔστιν αὐτῷ, ἀλλ' αὐ-
τῷ ἡμεῖς ἡγεμονοῦμεν ἐπὶ τῷ
τόπῳ. καὶ τοὶ πόσις αὐτῶν,
μακρῶς ἀναγκαῖοι, ἐκ δὲ
ἐξ ὧν αὐτῷ παρῶν, ὡς καὶ αὐ-
τῷ ἡμεῖς ἡγεμονοῦμεν ἐπὶ τῷ
τόπῳ. καὶ ὡς αὐτῷ ἡμεῖς
ἀλλοις ἀφ' ὧν αὐτῷ, ὁ Μαῦρ
μὴ ἔστιν αὐτῷ ἡγεμονοῦμεν, ὁ
δὲ αὐτῷ αὐτῶν πόσις, καὶ
αὐτῶν πόσις αὐτῶν τῷ ἑνὶ
Εὐρώπῃ μάχης, αὐτὰ δὲ τὰ
πικρῶς. τοιγάρ τοι αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν τοὺς τοιοῦτους,
τὸ μὴ ῥόδοι αὐτῷ μὴ βλῆ-
σιν, τὰς ἀκάνθας δὲ αὐτῷ,
τὰς παρὰ τὴν ῥίζαν, ἀλλ' ὡς
ἐπισκοπεῖν. ἅπαντες, ὁ Φίλων,
μάλα καὶ οὗτ' ἄλλοι, ὡς
δὲ τὸν ἑνὸς πόσις ἐκ Κο-
ρίνθου ὡς ποτὶ προβολῆς,
ὁ δὲ

fortassis et ad cenam cum
illo venisset, scaris istis iam
apparatis. Quæ nisi ille tam
diligenter historię tradidisset,
magnas nimirum res i-
gnoraturi nos fuissetus: et
damnum hoc Romanis in-
tolleabile fuisset, si Mausae
iste sitiens potum non in-
venisset, sed incenatus ad
castra reuersus esset. Atqui
quàm multa alii longè ma-
gis necessaria volens ego nūc
prætereo? quemadmodum
et tibi cina quædam venit ex
propinquo vico ad eos, et ut
dona mutuò inter se dede-
runt, Mauritani videlicet
ille Malchioni lanceam, hic
autem contra Mausae fi-
bu' am: atque aliam multa ta-
lia, quæ pugnae illius ad Eu-
ropum ipsa adeò capita et
summaria sunt. Proinde
meritò dixerit quispiam. ta-
les scriptores rosam quidem
ipsam non videre, spinas au-
tem quæ iuxta radicem ena-
scuntur, diligenter contem-

plari. D. Iam alius quidē, ὁ Φίλων, admodum et hic ridiculus,
qui a terū pedem ne extra Corinthū quidē unquam protrulerat,
neque

μὴ ὁμοίαι χωροῦσαι τοῖς θεοῖς
οἷς, ἐπὶ ἐκ ἀνέμων θαυμασθὲν
ἔτω συγγραφία νυν ἄχορμ,
καὶ ὅτι χαρὸς αὐτὸν μὲν ἀ-
λα καὶ λαμπρὰ ἐν ᾧ πολί-
μα τοῦτο ἐργασάμενον. καὶ
γὰρ ἐκινδύνωσεν πομπὰ, καὶ
ἐπράθη περὶ σούρα, ὅτι τοῦ
Κρανίου δηλονότι βαδίζων
ἐπὶ τῷ Λέρναι. καὶ ταῦτα
Κορινθίαν ἀκούοντων ἀντι-
ποσκει, τῶν ἀκροῦσας ἀδύτων,
ὅτι μηδὲ κατὰ ζήχον γινεσθαι.
μύθον πόλεμον ἰωράκη, ἀπὸ
ἐνδὲ ὅπλα ἐκένος γὰρ ἦδεν,
ἐνδὲ μηχανήματα οἷα ὅτι,
ἐνδὲ τάξιον ἢ καταλοχισ-
μῶν ὀνόματα. πάντων γοῶν
ἔμειψεν αὐτῷ πλῆθος ἢ τῷ
φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λίαν
τὸ ἐπὶ μετέωρον ἄσπερον. οὐδὲ
τις βέλτης ὅτι πάντα ἐξ ἀρ-
χῆς ἐς τέλος ὅτι τὰ πειραγμέ-
να, ὅσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν
Συρίᾳ ὅσα ἐν Μεσοποταμίᾳ,
τὰ ἐπὶ τῷ Τίγρι, τὰ ἐν Με-
δίᾳ, πηγαῖς οἷς ἐστὶν ὅλοις
ἐπὶ πρὸς λαδῶν, συνίγραψι,
καὶ

quòd propius ad ferat istas
non accessit. neque enim nos
tam egregium scriptorem,
qui enim ipse præclara
ac magna adeò in hoc bello
effecerit, nunc haberemus
nā et pericula multa subijt,
et vulneratus est circa su-
ram, à Cranio videlicet iter
faciens ad Lernam. Atque
hæc Corinthijs audientibus
recitabat satis scientibus il-
lis quidem quòd ne in parie-
te pictum quidem bellū un-
quam vidisset. Sed nec arma
ille quidem nôrat, neq; ma-
chinas quales essent, neq; or-
dinum aut scicrum nomina.
prorsum enim studio habuit
πλῆθος, hoc est, obliquam
vocare phalangem, ἐπὶ κί-
ρας autem, hoc est, proten-
tis cornibus, id quod exporta-
recta fronte educere dicitur.
Alius autē suavisissimus qui-
dam cuncta à principio ad
finem usq; gesta, quæcunque
in Armenia, quæcunque in
Syria, quæcunque in Mesos-
potamia, præterea quæ ad Tigrim, quæq; in Medis acciden-
tāl, ne totius quidē quingentis versibus cōplexus scriptio edidit,
εὐφ

καὶ τὴν ποιήσας, ἰσοείαν συ-
γγραφῆναι φησί· τὴν μὲν τοι
ἐπιγραφὴν ὀλίγον δὴν μα-
κροτέραν τῇ βιβλίῳ ἐπιγρα-
ψεν, Ἀντιοχίανου τοῦ Ἀπόλ-
λωνος ἱερονίκου (δολιχόν
γάρ πρ, οἶμα, ἰρ πωσὶ νυνι-
κῆν) τὴν ἰν Ἀρμενίᾳ καὶ
Μεσοποταμίᾳ καὶ ἰν Μηδίᾳ
Ρωμαίοις νυνὶ πρᾶχθῆναι
ἀφ᾽ ἡγήσει. ἥδη δὲ ἐν τῇ
καὶ τὰ μέγιστα συγγραφῆ-
κότε ἡκουσα, καὶ τὴν ἀψίρ
Ὀδολογίσσον, καὶ τὴν Οσρόον
σφαγῆναι, ὡς παραβληθῆσαι
ᾧ λίοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν
πρὸς τὴν ἡμῶν θείαν μὲν, ὅ-
τω πᾶν μαρτυκῶς ἅμα ἱε-
ραρ, ἱερὸν δὲ ἡμῶν πρὸς τὸ
τίλος τῇ γραφῇ ἀπὸ καὶ πό-
λις ἡδὲ ἰν τῇ Μεσοποταμίᾳ
ἔκισι μεγίσθῃ τε μεγίστῳ, καὶ
κάμῃ καμίστῳ· ἔτι μὲν τοι
ἐπισκοπῇ, καὶ διαβυλῶνται,
ᾧ τῇ Νικαίᾳ αὐτὴν ἀπὸ τῆς
εἰκῆς καὶ ὀνομασίᾳ, ἢ τῇ
Ὀμόνοια, ἢ τῇ Εἰρλίᾳ.

καὶ

adhuc tamen speculatur & deliberat, an eam Nicæam à vi-
floria cōueniat nominari, an verò Homonœā, an etiā Ireniā.

eoq̄ factio historiam compo-
suisse videri volebat: inscri-
ptionem verò parū abfuit
quā longiorē ipso libro in-
scripserit, videlicet hoc mo-
do: Antiochiani certaminis
Appollinis sacri victor (nam
cursus certamine, quod Do-
lichum vocant, puer olim vi-
cerat) eorum quæ in Arme-
nia, in Mesopotamia, & in
Medis à Romanis nunc ge-
sta sunt, historica narratio.
Iam & quendam ego audi-
ui, qui quæ futura essent, hi-
storica commēdārat, & Vo-
logesi captiuitatem videli-
cet, & Osiō eadem, quem
admodum leoni obijciendus
esset, & postremò omnium
etiam multoties illum desin-
deratum à nobis triumphū.
Adeò omnino vatis in mo-
dum sese gerens, properabat
iam tum ad finem scribendi.
Quin & ciuitatem idem iam
in Mesopotamia condidit,
magnitudine maximam, &
pulchritudine pulcherrimā:

καὶ τὸτο μὲν ἔτι ἀκείτου, καὶ
 ἀνόνυμ· ἡ μὲν ἡ βαλὴ πό-
 λιν ἐκένη, λίρσ ποτὶδ, καὶ κο-
 ρύης συγγραφικῆς γίμνασ-
 τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πρᾶχθῆσθε
 μὲν ἀπὸ σέχτο ἡδὴ γράψεν.
 καὶ τὸν περὶ πλοῦν τ' ἔξω θα-
 λάσσης, ἢ ἐκ ὑποσχεσίς ταυ-
 τα μόνον, ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ προ-
 οἰμιον τ' Ἰνδοῖς ἡδὴ συν-
 τακτοῖ, καὶ τὸ τεῖτον τάγμα.
 καὶ οἱ Κελτοί, καὶ Μαύρων
 μοῖρα ὀλίγη, συνὲ Κασσίω
 πάντες οὗτοι ἐπὶ τῶνδε ἡσ-
 τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅτι ἐν
 πρᾶξις, ἢ ὡς διζον· τὸ
 τ' ἐκ τῶνδε ἡδὴ ἰσχυρῶν, ἐκ αὐ-
 μακρῶν ἡμῶν ὁ θαυμαστὸς
 συγγραφὴς, ἀπ' Μουσίδου, ἢ
 ἀπ' Οἰνύβητος ἐπιπλά. τοῖς
 αὐτὰ ποτὶδ ἢ ἀπὸ Ἰνδοῖς
 ληρῶν, τὰ μὲν ἀξιογράτα ὅτ' ὁ
 ρῶν ἔστ' ἐβλήποιν, καὶ ἄ-
 ξίαρ ἐπ' αὐτῶν διωάμφοι, ἰπνο-
 ῶν δ' ἢ ἀναπλάτου δ' ὅτι
 πρὶν ἐκ καίμαρ γλῶτταρ,
 φασίν, ἔλθῃ, ἢ ἐπὶ τῶνδε
 βιβλίωρ ἔτι σμυννόμενοι,
 si videant, pro dignitate exponere scientes, excogitantes au-
 tem et effingentes quicquid temerē in linguam, ut aiunt,
 venerit : etiam numero librorum præterea superbientes,

Et ob hoc quidem adhuc in
 dubio pendet, et sine nomi-
 ne præclara illa ciuitas nos-
 bis est, nugis multis et factū
 historico referta. Quæ verò
 in India posthuc agentur, es-
 tiam ea promissit se iam nūc
 scripturum esse: præterea et
 descriptionē maris exterioris
 nauigantibus iraditam.
 Neque promissiones modo hæ
 sunt, sed et protenuū Indicæ
 historiæ iam composuū est,
 et tertium sagma, seu tertius
 liber. Ac Galliquidem, et
 Maurovū pars quædā modi-
 ca cum Cassio, omnes istū
 iam Indū fluuium traiece-
 runt. Caterūm quid faciūri
 sint, aut quomodo excipient
 elephantorum incursum, non
 multò post egregius iste scri-
 ptor à Musuride aut ex O-
 xydracis ad nos scribes. Ha-
 iuscemodi multa, præ insci-
 tia et imperitiis nugantur, ea
 qua visu dignissima sunt:
 neque videntes, neque etiam

καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἐπιγρα-
φαῖς. καὶ γὰρ αὐτὰ καὶ αὐτοὶ
παγγέλοιοι, τὸ δὲ ἄνθρωπος Παρ-
θικῶν νικῶν τοσούτοι. καὶ αὐ-
τοὶ Παρθίδος πρῶτον, διότι
τοῦ ὡς Ἀτθίδος δὲ δυνάστη.
ἀλλὰ ὡς ἀσθενέστερον ὡς ἀπαρ-
τὸν ἀνέγνωρ γὰρ Δημητρίου
Σαλασσίως Παρθονικὰ,
οὐδ' ὡς ἐν λέγει τι ποιεῖσα.
ὅσα, καὶ ἐπισκεψάμενος τὰς ἰσο-
είας, οὐτὶς καλὰς ὄσας, ἀλλὰ
τὸ χρυσίου ἐνέκα, ὡς ὅστις ἀν-
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φέρει,
πολλὴ μὲν ὡς ἔστιν ἐν τῷ ὁρθῷ
συγγράφῃ οὐτὶς πρόσθεν.
καὶ μάλιστα δὲ ὁλίγων ἐν
προσδοκῇ, ἔστιν ἀληθὲς ἐκεί-
νο φησὶν ἡ διὰλεκτικὴ ὡς ἔ-
στιν ἀμείνων ἢ ἀτίττον ἀρσῆς, τὸ
ἐν τῷ πάντως ἀνίσταται, καὶ
δὲ τὸ θύειν σοι, φαίνεται ἀν-
ἀρετῶς ἀνακινῶν ἀρετῇ. καὶ
αὐτὶς ἀκινῶν, ὅπως ὅσας,
καὶ βῆτοι ἐκκινῶν ἐν σοί,
τὰ ἔστιν ἀπὸν ἐρεπὶ καὶ ἔστιν ἐκ-
πρόσδοκα. καὶ ἐν τῷ ἀν-
καὶ τὸ δὲ καὶ ὅσας, ὡς οὐδὲ
δομῇ τι δὲ καὶ ὡς αὐτὸν,
si quid asperū antea fuit, id totū sublatum ὡς ἐοπλανατὺ ἐστὶ:
quare tēpus iam est vt aedificiū aliquod superstruas etiā ipse;

et maxime inscriptionibus.
Nam rursum et hæc omnino
ridiculæ sunt, vt istis nescio
cuius Parthicarum victoria-
rum libri tot, vel tot: et rurs-
sam Parthidos primis, se-
cundus, et cætera, vt Atti-
dos scilicet. Alius etiam ur-
banius paulo. Nam legi De-
metrii cuiusdā Sagalasensis
Parthonica. Nō quod pro-
risu habeam, et illudam histo-
rijs adeo præclaris, sed uti-
litatis causa hæc commemo-
ro, quod quisquis hæc atque
huiusmodi alia eussarit, is
bonā partem historiae recte
scribendæ consecutus iam sit,
imò pauca adeo illi etiā de-
sunt: si modò verum illud est
quod Dialectica tradit, quod
eorū inter quæ mediū nū-
llū est, altero elenato, alterū
cōtrā deprimatur. At verò a-
rea ipsa, dixerit quispiā, pur-
gata probè id est, ac spinarū
quicquid fuit, et rubi excisi,
reliquorū autē ruinae ac ru-
dera iam exportata sunt: et
quo

ὥς δαίης οὐκ ἀνατρίψαι μό-
νον τὰ τῶν ἄλλων γεννάδας
ᾧ, ἀλλά τι καὶ αὐτὸς ἐπινοῶ-
σαι διξίδον, καὶ ὁ οὐδὲν ἄρ,
ἀπ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμῆσαι
οἶμαι δύναται. φημὶ τοίνυν ἡ
ἄετις ἰσοείας συγγράφοντα,
δύο μὲν ταῦτα κορυφαῖότα-
τα οἰκοθῆν ἔχοντα ἔκαρ, σύ-
νταίρι τε πολιτικῶν, καὶ δυνά-
μει ἐρμηνευτικῶν πλὴν μὲν,
ἀδίδακτόν τι τ' φύσεως δῶ-
ρον ἢ δυνάμει δέ, ποτὶ τῇ
ἀσκήσει, καὶ σιωπῇ ὡς πόντος,
καὶ ἡλὼς τ' ἀρχαίων προσγι-
γνημῆν ἴσω. ταῦτα μὲν ἔν
ἀττιχνα, καὶ ἑδερὶ μὲν συμβό-
λες διόμινα. ὁ γὰρ σιωπῆς
καὶ ὀξείας ἀποφαίναν, τοὺς μὲν
παρὰ τ' φύσεως τοιςδε, φησι
τῷτο ἡμῖν τὸ βιβλίον· ἐπεὶ
πολλοὺ ἄρ, μάλλον δὲ τοῦ
παντὸς ὡς ἄξιον, ἢ μετα-
πλάσαι καὶ μετακοσμεῖν τὰ
τηλικαῦτα ἰδύνατο, ἢ ἐκ
πολίβδου χρυσὸν ἀποφύσαι,
ἢ ἄρ.

cutū reddere eum qui nō natura talis fuerit, libellus hic meue
promittit: quoniam magni sanē aestimādus, imò omnibus ante-
ferēdus foret, si trāsformare, & quasi nouo quodā ornatu in-
duere huiusmodi ille posset: puta vel ex plūbo aurū reddere,
vel

quo ostendas non modò a-
liorum euertendis genero-
sum esse te, verum etiam per
te ipsum excogitando atque
inueniēdo tale aliquid prae-
stare posse, quod & dexte-
ritatem quandam prae se fer-
rat, & à nemine Monio quis-
dem deprehendi ac carpi-
queat. Aio igitur eum qui
optimè cōscribere historiam
volet, duae haec praecipuae do-
mo secum & de suo afferre
debere: Prudentiam quan-
dam siue intellectum ciuilem,
& potestatem dicendi Quo-
rum aliterum quidem nulla
doctrina traditum, naturae
donum quoddam est: dicen-
di autem potestas, multa e-
xercitatione, assiduoq; labo-
re, & imitatione veterū com-
paranda erit. Atque haec
quidem extra artem sunt, ne-
que me consultore opus ha-
bent. Neque enim prudent-
tem siue intelligentem & a-

ἡ δὲ Κόννη ὁ Τίτορμον, ἡ
 δὲ Λεοτροφίδου Μίλωνα ἐξ-
 ἡγάσασθαι, ἀλλὰ πού τὸ τῆς
 τέχνης, καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς
 χρῆσιμον οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν
 προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν αὐ-
 τῶν τῶν προσήκουσιν. οἷόν τι
 ἄμειν καὶ Ιακ^{ος}, καὶ Ηροδι-
 ζης, καὶ Θίων, καὶ ἂ τις ἄλλ-
 ος γυμναστὴς ἀσχοινοῖτο ἄρ-
 σοι, τῶν Περδικκαίων παρα-
 λαβόντες, ἃ δὲ οὗτος δὴν ὁ
 μνηστὴς ἱσχυρῆς, καὶ τῶν ταῦτ'
 τοιαύτων ἀλλήλων, ἀλλὰ μὴ Αν-
 τίοχος, ὁ τῷ Σιλάκῳ Στρατῶν
 πύκνης ἐκάνης, ἀποφάνηται Ο-
 λυμπιονίκῳ, καὶ Θιαγίνα
 τῷ Θασίῳ, ἢ Πολυδάμαντι τῷ
 Σκοτυσσαίῳ ἀντίπαλον, ἀλλὰ
 καὶ τῶν δοθέντων ἐκείνῳ δω-
 ρνὰ πρὸς ἐπαδοχὴν τῆς γυμ-
 ναστικῆς, παραπολὺ ἀμείνως
 ἀποφάνηται μὲν τῆς τέχ-
 νης, ὥς ἀπὸ καὶ ἡμῶν τὸ
 ἐπίφθονον τοῦτο τῆς ἐποχῆ-
 σις, ἢ τῆς τε φαιδρῆς
 οὕτω μὲν καὶ χαλκῶ
 τῷ πρᾶγματι ἐφινεκεῖναι.

vel ex stanno argentū, vel ex
 Conone Titormum, vel ex
 Leotrophide Milonem effi-
 cere. Verū artis & consilij
 utilitas ea est, non ut ea sup-
 peditet quæ antè adsunt, sed
 ut illis rectè ac conuenienter
 vii doceat. Quo pacto nimi-
 rū & Iccus, & Herodixes,
 & Theon, & si quis alius ar-
 tis palastricæ magister atq;
 exercitor fuerit, polliceretur
 tibi Perdiccam hūc acceptū
 (si modò hic est ille qui non
 uercam amauit, & ex eo cō-
 sabuit, & non potius Antio-
 chus Seleuci filius, Stratonī-
 ces illius amore captus) O-
 lympionicem reddere, qui cū
 Theagene Thasio illo, aut
 Polydamante Scotussæo,
 certamine cōgrederetur, non
 ut naturā & ingeniū ad eam
 rem suppeditarēt, sed ut ma-
 teriā id antè à natura datam,
 & ad hāc palastræ exercita-
 tionē suscipiendā idoneā atq;
 que habile, per artem multò
 meliorem redderent. Quam-
 obrem absit & nobis hæc inuidia promissionis, ut artem ali-
 quam rei adeò magnæ ac difficilī nos inuenisse dicamus.

ἢ ἄρ' ὄντινός μ' παραλαβόν-
 τός, ἀρφαίναν συγγραφία
 φάμιν, ἀπὸ τοῦ φύσε' σω-
 ῶσαι αἰεὶ πρὸς λόγου ἐξου-
 σίαν ἡμῖν ὑποδείξαν, ὁ δὲ οὐκ ἐ-
 νας ὀρθὰς, ἀδὴ τοιαύτ' φαι-
 νονταί, αἵ γὰρ μιν ὅ, θάσσοι
 ἄρ' καὶ ὁμαρτίαν τολίαν
 ἔχουσιν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν
 καὶ τοὺς ἄρ' φάμιν ἀπρὸς
 αὐτὸν τὸν σωτὴρ ἔσθ' τῆς τέχ-
 νης καὶ διδασκαλίας, ὥρ' ἂ
 γνοῖεν ἢ πᾶς καὶ ἐκιδάριε μὴ
 μαθῶν, καὶ ἔνθα καὶ πάντα
 ἄρ' ἐπίστατο νῦν ἂ μὴ μαθῶν,
 οὐκ ἄρ' τι αὐτ' χαρρῶσθαι
 ὑποδείξαν, ὅτι τιν' ὅ, ῥα-
 τὰ τὴν ἄρ' μάθοι, καὶ νῦν μετα-
 χεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς, καὶ τοῖς
 νῦν ἢ ἡμῖν τοῖς τόσις ὁ μᾶλλον
 θηλὴς νῦν παραδίδωται, σωτὴρ
 καὶ τὴν καὶ ἡμῖν ἐκ ἀγνῶντος,
 ἀπὸ τοῦ δὲ δὴ καὶ οἷος καὶ
 πράγμασι χεῖσθαι ἄρ' ἂ ἐπι-
 σταθῇ, ἢ γνῶμεν σπᾶντι
 αὐτῷ, ἀπὸ μὲν τ' πολιτικῆς,
 καὶ

quoque nunc talis discipulis tradatur, qui & ad intelligen-
 das res, & ad dicendum non sit degener, sed acutum tuea-
 tur, possitque rebus uti, si committantur illi, ac animus
 habeat militarem, sed tamen cum civilitate coniunctum;

Neque enim quemvis accu-
 pum reddere historicū non
 velle dicimus, sed ei qui nam-
 turā intellectu bono pradi-
 tus, & ad dicendum quam-
 optimē exercitatus fuerit,
 viam quādam ostendere re-
 ctam (si modò talis vlla appa-
 ret) quāvis do, citius atq.
 apertius ad finem & scopum
 usque quo tendit, pervenire
 possit. Non enim neque il-
 lud dixeris, cum qui intellē-
 genti pradius fuerit, artis
 ac doctrina earum rerū quas
 ignorat, opus non habere.
 Nam si absque doctrina &
 institutione cithara ludere
 posset, etiam tibia canere, ac
 cetera omnia sciret. Nunc
 autem, nisi doctus ab aliquo,
 nihil quicquam eorum ma-
 nu facile attingit: ac demon-
 strans aliquo viam ac ra-
 tionem, & discit facillimē,
 & rectē idem administrat
 per se ipsum. Proinde nobis

μήτε Αλέξανδρος ἀνιάσει
ἐπὶ τῇ Κλέτῃ σφαγῇ, ὡμῶς ἰρ
ῶ συμποσίῳ χινομένη, ἀ σα-
φῶς ἀναγράφου. ὅδ' ἂν Κλέων
αὐτὸν φοβήσθ', μίγα ἰρ τῇ κ.
κλησίᾳ δωάμενος, καὶ κα-
τίχαρ τὸ βῆμα, ἵς μὴ ἀπῆρ,
ὅτι ὀλίθεις καὶ μανικὸς ἄν-
θρωπος οὗτος, ὅδ' ἂν σύμα-
πασα πόλις τῶν Ἀθλωαίων,
ἦν τὰ ἰρ Σικελίᾳ κατὰ ἴσον
ῶ, καὶ πλὴν Δημοσθένους λῆ-
ψιν καὶ πλὴν Νικίᾳ τελευτῶν,
καὶ ὡς ἰδίῳ, καὶ οἶον τὸ ὕ-
δωρ ἱπποσύρι, καὶ ὡς ἰφονεύον-
τος πίνουσι οἱ ποταμοὶ ὑγρό-
ται ῶ, ὅπερ δικαιοτάτον, ἵπ-
σοῦ δυνὸς τῶν νομῶν ἔχοντων
αὐτὸς ἔξῃ πλὴν ὧν ἴαται. ἦν τὰ
δυστυχῶς ἂν ἀνοήτως γινυνη-
μίνα, ὡς ἐπράχθη, διηγῆται.
ἡ ῶ ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μινυ-
της ὡ. ὡς καὶ κερκατάνανμα-
χῶνται, ὅτι οὐκ ἰκάνεται ὁ κα-
τάδωρ ἐς, καὶ φεύγουσιν,
βίταις ἐν (id quod iustissimum est) ab iis qui sana mente
præditi sunt, non ipse in culpa esse, si ea quæ feliciter aut
stultè gesta sunt, ita ut gesta sunt, narrabit. Non enim ipse
taliam fingit, sed verbis tantum indicat atque exponit. Qua-
re etiam siue prælio nauali superati fuerint, non ille tamen
est qui eos submergit : siue in fugam conuersi fuerint,

neq̃ illi Alexander grauitet̃
se exerceat. H ob Cluii cas-
dem crudeliter in ipso con-
uiuio perpetrata, si planè
ac manifestè coloribus suis
depingendus sit : neque item
Cleon illum perterrefaciat,
eò quòd multum in concios
ne potens sit, & suggestum
siue tribunal quasi possessio-
nem suam detineat, quo min-
nus hominem exitiosum &
insanum hunc esse dicat : de-
niq̃ neq̃ tota Atheniensium
ciuitas absterreat illum, ne
non vbi de cladibus in Sicia
acceptis historiam com-
posuerit, omnia ista commen-
toret, quo pacto & Demo-
sthenes captus fuerit, & Ni-
cias mortem obierit, quomo-
do exercitus sui laborauit, &
qualem aquam biberint, &
ut inter bibendum plerique
trucidati fuerint. Existima-

neque

ἐν ἱκάνῳ ὁ δεικνύων, ἰκτὸς
 ἂ μὴ ὄψασθαι δεικνύων, μὴ τι
 παρὶ ληψὶν ἰκτὸς ἂ μὴ σιω-
 πίας αὐτὰ, ἢ πρὸς ὅταν
 τὸν ἀπὸρ, ἰπανορθώσασθαι
 ἰκτὸς, ἢ πρὸς ὅταν ἰκτὸς
 λήψω ληψὶν τὸν Θουκυδίδην
 ἰκτὸς ἀναγνῶσκον τὸ ἰκτὸς
 ἰκτὸς παρὰ ληψὶν, ἢ
 ταδύσαι ἢ πλὴν ΕρμOCRΑ-
 τὸς πρὸς, καὶ τὸν κατὰ
 ρατορ Γύλιπον δεικνύων, μὴ
 ταδύσαι ἀναγνῶσκον, καὶ ἀνα-
 γνῶσκον τὰς ὁδοὺς καὶ
 τὰς Συρακουσίου μὴ αἰ-
 τὰς λιθοτομίας ἰκτὸς, καὶ
 τὸς δ' Αθωαίους πρὸς
 Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, μὴ
 τὸν πρὸς τὸν Ἰκτὸς
 ἰκτὸς. ἀλλ' οἶμαι, τὰ μὴ
 πρὸς τὸν ἰκτὸς ἢ Κλωθὸν ἢ
 τι ἀναγνῶσκον, ἢ ΑτROC
 μεταγνῶσκον. ἢ δ' συγγρα-
 φῶς ἰκτὸς, ὡς ἰκτὸς,
 ἢ πρὸς τὸν ἰκτὸς ὅτι ἰκτὸς
 αὐτο, ἀλλ' ἢ πρὸς τὸν ἰκτὸς
 ταδύσαι, ἢ πρὸς αὐτὸν ἢ
 ἢ ἰκτὸς Κάνδιον πορφυρεόν,
 καὶ

neque idem ille est, qui eos
 persequitur: nisi si cū optan-
 dum fuerat, ne quid tale en-
 ueniret, ille hoc intermisit:
 quandoquidem si tacendo
 hæc, aut in diuersum nar-
 rando, corrigi aut emen-
 dari possent, facillimum fue-
 rat Thucydidi, vno ac tenui
 calamo interuertere quidem.
 Epipolarū munitiones, sub-
 mergere autem Hermocratis
 triremem, & i execta-
 bilem istum Gylipum con-
 fodere interea dum vias
 obstruit, & fossis intercla-
 dit. Denique & Syracusas
 nos in lapicidinas coniungere,
 Atheniensibus verò copiam
 facere tum Siciliam tum I-
 talias cum prima illa Alci-
 biadis spe circumnavigan-
 di. Verū enim, opinor,
 & ea quæ semel facta sunt,
 neque Clotho reuoluet de-
 nuo, neque Atropos in diuer-
 sum mutabit. Proinde histo-
 rici opus vnum est, ut quæ
 perinde ac facta sunt, expos-

nat. Hoc aut facere non poterit, donec vel L. Artaxerxem me-
 merit, medicus ipsius existens, vel sperat Candyn purpureum.

πρὸς τὸν χρυσοῦν, καὶ ἵσ-
 τὸν τῶν Νισαίων λυψιδαι,
 μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἱ-
 στανῶν. ἀπὸ οὗ Ξενοφῶν
 αὐτῷ ποιεῖσα, δίκαιον συγ-
 γραφῆς, οὐδὲ Θουκυδίδης,
 ἀπὸ αὐτῶν ἰδίᾳ μισθὸν τινας,
 πολὺ ἀναγκαιοτέρου ἐχέου-
 ται τὸ κοινόν, καὶ τὸν ἀλλο-
 θισαμ περὶ πλείονος ποιεῖν
 εἶτα τῆς ἱστορίας, αὐτῶν
 δὲ, ὅμως ἐκ ἀφ' ἑξῆς αὐμαρ-
 τάνοντος. ἐν γὰρ, ὡς ἔφω,
 ὅσοι ἰδιορῖστοί εἰσιν, καὶ μόνον
 θυτίον τῇ ἀληθείᾳ, ἢ τις ἱ-
 στορίαν γράψων ἴοι, τῶν δὲ
 ἄλλων ἀπάντων ἀμεινότητον
 αὐτῶν. καὶ ὅπως, πᾶσι τοῖς, καὶ
 μισθὸν ἀκεῖν, ἀφελήσαν
 μὴ εἰς τοὺς νῦν ἀκούοντας,
 ἀπὸ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα συ-
 νομοφύους τοῖς συγγράμ-
 μασι. ἢ δὲ τὸ παρῶν
 καὶ τις θρασυαία, τῆς τῶν ἱ-
 στωρῶν μείδου ἀκρί-
 τως ἀννομιώδης, ὅς πάλαι ἡ
 ἱστορία ἐξ ἀρχῆς ὡς ἀπὸ
 πρῶτον, οὐ μῆτον, ἢ κομωτικὸν
 ἢ γυμ-

O torquem aureum, O Me-
 quum ex Nisais illis alio
 quem se accepturum esse,
 mercedem videlicet laudum
 earum, quas scriptis infe-
 ruisset. At neque Xenophon
 illud faciet, iustus scriptor,
 neque Thucydides, sed si
 ue priuatim oderit quosdam,
 multo magis necessarium pu-
 tabit esse id quod publicum
 est, veritatemque pluris faciet,
 quam inimicitiam: siue etiam
 amauerit, tamen non parceret
 illi, quisquis peccauerit. V-
 num enim hoc, ut dixi, pro-
 prium historiae est, ac soli
 immolandum veritati, ei qui
 ad historiam scribendam
 accedet, cetera vero omnia
 postponenta. Et in summa,
 una una O mensura certa
 est, aspicere non ad prae-
 sentes auditores, sed ad eos qui
 in posterum in his scriptis
 legendis versabuntur. At
 si quis continuo beneuolen-
 tiam O fauorem capiat,
 merito in parte adulato-
 rum recensetur, quos alim hi-

storia statim ab initio auersata est, non minus quam comendi-
 arum.

ἡ γυμναστική. Αλεξάνδρου γάρ
καὶ τοῦτο ἀρμυνημονόουσι,
ὅς ἑδ' ὡς ἄν, ἔφη, πρὸς ὀλί-
γον ἀνδρίαν, ὃ Θνησίκρατα,
ἀφθανὼν, ὅς μάθοιμι ὅπως
ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀ-
παγινώσκουσιν. εἰ δὲ νυνὶ αὐτὰ
ἰπαινεῖσι καὶ ἀσπάζονται, μὴ
θαυμάσῃς· οἷον γὰρ ἔμ-
πρῶ τιμι ὧς διέλιξι τὰ τῶ ἀπ-
ρασπασθῆν ἕκαστος πλὴν παρ'
ἡμῶν ὄνοισιν. Οὐ γάρ ποτε,
καὶ τοι πρὸς τὸ μυθῶδες τὰ
πλεῖστα συγγεγραφότι ἵπ-
πῳ Ἀχιλλέως, ἥδη καὶ πι-
εῶν τινες ἵπταγονται, μό-
νον τοῦτα ἂν ἀπόδασιν τ' ἀ-
ληθείας μέγα ἱκμήειον τιθε-
μενοι. ὅτι μὴ περὶ ἵππων ἔ-
γραψεν ἢ ἡ εὐείκεσιν οὐ τι
ἐν ἑνὶ καὶ ψεύδειτ' ἄρ, τοῖς
πολλοῖς μοι ὁ συγγραφεὺς ἔ-
πεω, ἄφοδος, ἀδ' ἕκαστος, ἰδὼν
θιροε παρρησίας καὶ ἀληθείας
εἰλ' ὅς, ὡς ὁ Κωμικός φησι, τὰ
σύνκα σύκα, πλὴν σκάφῳ δὲ
σκάφῳ ὀνομάσθων· ἢ μίση,

artem Gymnastice. Alexan-
dri igitur hoc quoque dictum
refertur: Libenter, inquit,
in vitam paulisper redirem,
ὁ Thnesicrates, post mors
tem, ut cognoscerem quo pa-
cto hac legerent homines,
qui tum erunt. Nam si nunc
ea laudant, et amplectun-
tur, mirum non est: putant
enim non paruo ille tamen
to videlicet isto quisque sibi
benevolentiam apud me con-
ciliaturos esse. Homero ita-
que, quanquam fabulosa plu-
rima de Achille scripserit,
nonnulli tamen eò adidu-
cuntur, ut illi iam et fidem
adhibeant: unum hoc argu-
mentum ad demonstrationē
veritatis magnum existi-
mantes, quòd non de viro
illo scripsit. Non enim cau-
sam aliquam vident, cuius
gratiā mentiretur. O Talis
igitur mihi sit historicus il-
le, P. ut et metu careat, et
nullis muneribus corrumpa-
tur, et liber sit, Q. et dicen-

di libertatem, ac veritatem amet, et quemadmodum Co-
picus ille ait, ficus ficus, ligonem ligonē nominet: non odia,
neque

ἢ εὐαία νύμωρ, ἢ ἀφαιδός
 μὲν, ἢ ἐλιώρ, ἢ ἀσχωρό-
 μων, ἢ λυσωπέμων. ἴσθ
 δικαστὴς, ὄνονος ἄπασι, ἄ-
 γχι δὲ μὴ θατίρω τι ἀπνέ-
 μαι πλοῦτον δύναντον. ξέ-
 νον ἢ βίβλίοις, καὶ ἄ-
 πολις, αὐτόνομον, ἀβασίς
 λατὸν, ἢ τί τῶδε. ἢ τῶδε
 δόξα, νογιζόμενον. ἀλλὰ τί
 πειρακτα, λίγαν. ὁ δ' οὐδὲ
 θυκνυδίδης ἔμμελα δύντο ἐν
 σομοδίῃσι, καὶ δίκην ἐν ἀ-
 ρτίῳ, καὶ ἐκκίαρ συγγρα-
 πλῶν, ὅρῳ μάλιστα θαυμαζό-
 μενον τὸν Ἡρόδοτον, ἄγχι δὲ
 καὶ Μούσαις ἐκκληνύσας αὐτῶν
 ἐν βιβλία· ἐτέματ' αὖ γὰρ φη-
 σι μέλλον ἐς ἀπὸ συγγραφέας,
 ἥτις ἐς τὸ παρὸν ἀγνώσι-
 σται, καὶ μὴ τὸ μυθώδην ἀ-
 φάσιδαι, ἀλλὰ πλὴν ἀλ-
 θειὰν τῶν γενημένων ἀπ-
 λήτων βίῃς ὕμνον, καὶ ἐπα-
 γα τὸ χεῖρισμον. καὶ ὁ τίλ-
 ῳν τὸν φρονῶν ἀποδοίῃ ἴσθ
 εἰς, ὡς ἂν παρὶ καὶ αὐτοῖς τὰ
 ὁμοία

sed veritatem rerum gestarum relicturum posteris esse: de-
 inde et utilitatem addit, et quem finem is qui recte sapit,
 historia statueret debeat, ut si quando etiam rursus similia
 quadam

neque amicitiae quiesquante
 tribuens, non parcens, aut
 miseresecens, aut erubescens,
 aut exorari se facile patiens:
 æqualis iudex, ac beneuo-
 lus omnibus, eò tamen usu-
 que, dum ne alteri plus æ-
 quo aliquid tribuat: hospes
 in libris ac peregrinus, suis
 legibus viuens, nullus imper-
 rio subiectus, non quid huic
 aut illi placiturum sit, secum
 cogitans, sed id quod actum
 est, exponens. Thucydides
 igitur benè admodum lege
 hoc constituit, et virtutes
 ac vitia historicorum inter
 se discreuit, qui cum vide-
 ret R. Herodotum in summa
 admiratione esse, adeò ut et
 Musæ vocarentur ipsius li-
 bri, possessionem tamen ait
 se scribendo compositurum
 esse, quæ in perpetuum du-
 res, potius quàm quæ ad
 præsens certamen compara-
 tur: neque se id quod fa-
 bulosum sit, amplexurum,

ἁμοια καταλάβοι ἔχοιεν, φη-
 σί, πὺς τὰ προγράμματα
 ἐπελήποντο, ἐν ᾧ οὐδὲν τοῖς
 ἰσχυροῖς καὶ τὴν μὲν γνώ-
 μιν τοιαύτην ἔχωρ, ὁ συγ-
 γραφεὺς ἔκτετα μοι τὴν δὲ
 φωνὴν, καὶ τὴν τῆς ἐκμύνης
 ἰσχυρῶς, τὴν μὲν σφοδρὰν ἰ-
 πάλιν, καὶ ἑκέρχασον, καὶ
 σιωπῇ τῶς περιόδοις, καὶ ἀγ-
 γύλιν τῶς ἐπιπλάσεις, καὶ
 τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορίας δια-
 νότην μὲν κομίδῃ τὴν μὲν
 οὐ, ἀρχὴν τῆς γραφῆς.
 ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μὲν
 οὐ καὶ ὁ μὲν νοῦς σύντομος
 ἔσθ, καὶ πυκνὸς, ἡ λήξις δὲ ἐκ-
 φῆς καὶ πολιτικῇ, οἷα ἱστορί-
 ας ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 νοῦ ὡς γὰρ τῇ γνώμῃ τῇ συγ-
 γραφῆς σκοπὸς ἀντιβιβῆαι,
 παρρησίαν καὶ ἀλήθειαν, ὅ-
 τω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτῷ ἵς
 σκοπὸς ὁ πρῶτος, ὅπως δὲ
 δῶσαι, καὶ φανότατα ἱμπα-
 νισσα τὸ πρῶτον, μὲν ἀπὸ
 ῥήτορις, καὶ ἔξω πᾶσι νόμα-
 σι, μὲν τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς,

καὶ

lucidissimè rem ipsam declaret, verbis neque obscuris, &
 extra communem vitam positis, neque etiam vulgaribus istis

quedam incidant, inquiring
 ad hæc descripta respicien-
 tes, rebus civitatis rectè vi-
 ti possint. Ac animo qui-
 dem & sententia tali præ-
 dius historicus ille mihi
 accedat: voce autem, &
 expositionis vi, vehementi
 illa quidem & aspera, &
 circuitionibus continua, de-
 inde & aggressionibus fle-
 xa & rotunda. Præterea &
 reliqua oratoriae facultatis
 gravitate non ita valdè in-
 structus & acuminatus scri-
 pturam exordiat, sed se-
 datior paulò & tranquil-
 lior sit. Ac sententiæ quidem
 inter se iunctæ ac sociatæ
 & densæ sint: dictio autem
 plana & civilis quàm signi-
 ficantissimè manifestans id
 ei adhibetur. Nam ut men-
 tis scriptoris scopum hunc
 proponimus, libertatem di-
 cendi videlicet, & veritatē,
 ita & voci eius unus hic sco-
 pus & primus propositus sit,
 ut planè indicet, & quàm

○

καὶ λαμπροῖς, ἀπ' ὧς μὲν
 τοὺς πολλοὺς σωφίστας, τοὺς
 δὲ φιλοσοφώμενους ἐπαινεῖ-
 σαι. καὶ μὴ καὶ οὐράνιοι
 λιχοσμήτω ἀνπαρθέσι, καὶ
 τὸ ἀνπιτάδωτον μάχισαι ἐν
 χουσίῳ, ἐπ' αἷσι κατηρτυ-
 μένοις τῶν ἰσχυρῶν ἰοικέτας
 ἀρφαύειν τοὺς λόγους. καὶ ἡ
 γὰρ γνώμη κοινοναίτω, καὶ
 προσσπείδω τι καὶ ποιητι-
 κὸς, παρ' ὅσον μεγαλήτο-
 ρος, καὶ διερμύνη καὶ ἐκεί-
 νῃ, καὶ μάχιστ' ὁπόταν πα-
 ρτάξιαι καὶ μάχαις ἢ ναυ-
 μαχίαις συμπληκθῇ. Διὸς
 σὰ γὰρ τότε ποιητικοῦ τι-
 οῦ ἀνίμου, ἐπουσιάζουσ-
 τ' αἱ ἀκάτεια, καὶ σω-
 διόισον ὑψηλῶ, καὶ ἐπ'
 ἄκρων τῶν κυμάτων πλὴν
 οὐκ ἔστιν ἡ δὲ ὅμως ἐπ'
 γῆς βιβηκέντω. ὧς μὲν λέλη-
 κται, καὶ ὧς μέγιστα τῶν λι-
 γομενῶν σιωπηρομένη, καὶ
 ὡς ἐνὶ μάχιστ', ὁμοιομενῇ,
 μὴ ξεφύγουσα δ', μὴ δ' ὑπ'
 πύρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα.

κινδύ-

et tabernarijs, sed ita et
 à plerisque intelligantur, et
 ab eruditjs laudentur. Iam
 verò et figuris et exornas-
 tionibus utatur minimè mor-
 lesijs, minimèque affectatis:
 quoniam permixtae uti alijs
 quod, orationem quoque re-
 cte conditam exhibere deo-
 bet. Ac sententia quidem
 etiam cum poetice commu-
 nicet, eiusque partem aliquam
 contingat, in quantum gran-
 diloqua, et in sublime ela-
 ta etiam illa est, et maximè
 quoties atque et pugnis,
 et navalibus praelijs con-
 curret. Opus enim tunc e-
 rit poetico quodam vento,
 qui secundo flatu vela im-
 plet, et sublimem ac per-
 summos fluctus naudem suba-
 latam prouehat. At dictis
 tamen humi incedat, cum
 pulchritudine quidem ac
 magnitudine eorum quae di-
 cuntur, simul elata, et ijs-
 dem quàm maximè licet, as-
 similata: ceterum neque pere-
 grinitatem praeseferens, ne-

quæ intempestiuè exultans, quasi quodam furore concitata.

Periculum

καὶ ἱεροῶντα, ἃ δὲ μὴ, τοῖς
ἀδίκαστότερον ἐξηγουμένοις
προσέχοντα, καὶ δὲ ἀπάσθην
ἄν τις, ἥμισυ πρὸς χάριν ἢ
ἀπὶ χθναρ ἀφαιρέσει, ἢ πρὸς
ὀλέθον τοῖς γιγνούσι, καὶ
ταῦτα ἥδη καὶ τοχαστικός
τις, καὶ σωθῆναι τοῦ πω-
θανωτέρου ἴστω. καὶ ἐπεὶ δ' αὖ
ἀθροίσῃ ἅπαντα, ἢ τὰ πλεον-
ειᾶ πρῶτα μὲν ἀπὸ μνημῶ τι
συνηφαινότω αὐτῶν, καὶ σῶ-
μα ποιήτω ἀκακίης ἔτι, καὶ
ἀδιάρθρωτον. ἔτα ἐπιθέ-
τω τάξι, ἱπαγέτω τὸ ἑλάν-
α, καὶ χωνύτω τῇ λήξει, καὶ
χηματίζειτω. καὶ ῥυθμίζειτω.
καὶ ὅλως, τοικίτω τότε τοῦ
Ομήρου Διὶ, ἄρτι ἢ τὴν πο-
λεμὸν Θρηκῶν γλῶσσῶντι, ἄρ-
τι δὲ τὴν Μυσοῦν. καὶ τὰ ταυτὰ
ῥῶ, καὶ αὐτὸς ἄρτι μὲν τὰ Ρω-
μαίων ἰδίᾳ ὁράτω, καὶ ἀγλῶ-
τω ἑμῖν, οἷα ἐφαίνοντο αὐτῶ,

ἀφ'

dis immoretur, & eadem numerositate quadam concin-
net: & in summa, similem se tum gerat Homérico Ioui il-
li, qui nunc quidem equestrium Thracum terram aspicit,
nunc autem rursus ad Mysorum terram oculos deflectit.
Eodem enim pacto & ipse nunc quidem ad res Romano-
rum seorsum aspiciat, indicetq; nobis quales esse apparuerint.

tuentem. T Quòd si attente,
hoc fieri nequeat, tum hys ad-
uertere animum, qui sincere
& incorruptè magis narra-
re videbuntur, & quos pu-
taueris minimū vel ad gra-
tiam, vel odio detracturos
aliquid, aut etiam addituro
esse rebus gestis. Iam-
que etiam hic quispiam sit,
qui & coniecturis collige-
re facili, & quod probabili-
us fuerit, constituere pos-
sit. Ac posteaquam iam om-
nia, aut etiam plurima col-
lecta habuerit, principio ca-
pita rerum, & quasi sum-
marium aliquod contexat,
declinetq; corpus quoddam
rude & informe, & nullis
adhuc articulis expressum.
Postea autem superaddito
ordine & formam inducat,
& colorem dictione adhis-
beat, & singulis explican-

ἐκ τοῦ ἐκείνου ὁρῶντι, ἄρτι δὲ
τὰ Περσῶν, ἅτ' ἀμφοτέρω,
ἀμφοτέρω. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ
τῇ παρατάξει, μὴ πρὸς ἑνὶ
μὲν ὁρῶντι, μὴ δὲ ἐν ἑνὶ
ἐκείνῳ, ἢ πρὸς τὸν ἑνὶ Βρασι-
δάει τις ἢ πρὸς τὸν ἑνὶ
Δημοδόκῳ ἀνακόπῃ τὴν
ἐπίστασιν, ἐκ τούτων स्पᾶται
τὸν μὲν τὰ πρῶτα, καὶ ἢ τι
παρὰ κινδύνῳ, ἐκείνῳ δὲ
κονίτῳ, καὶ ὅπως, καὶ ἢ
τινι γυνάμει καὶ ἐπινοίᾳ ἔρα-
ξαν. ἐπὶ δὲ ἀναμικ-
θῆσι, ἵστανται ἢ θύει, καὶ
ἡγοῦνται τότε, ὥστε ἐν
πρῶτῳ τὰ γινόμενα καὶ
συνδικνύει, καὶ συμφω-
γῇ, καὶ πᾶσι τοῖς με-
τὰ ἐπὶ τῷ, μὴ ἐκ λόγου,
μὴ δὲ ἀπαροκάτω, μὴ δὲ
νῆας, ἀλλὰ ῥαδίως ἀ-
πολυθῶ. καὶ σῆσαι
ἐνταῦθα πᾶσι ταῦτα, ἐπὶ
ἐκείνῳ μεταβαίνῃ, ἢ
ἐκείνῳ.

que & persequatur fugientes, & fugiat cum ceden-
tibus. At omnibus hisce modus quispiam adhibeatur, ne
ad fugiētiem usque, neve ineptē, neve etiam iuueniliter
progrediat, sed cum facilitate quadam absoluat sese.
Atque hic hic alicubi subsistere iussis, ad illa transgrediat
si festinat.

καταπύγῃ ἔτα ἱπανίτω λυ-
 θείς, ὁπόταν ἱκῆνα καταῖ. καὶ
 πῶς πάλυτα σπουδαίτω, καὶ
 ὡς διωαῖδῃ, ὁμορροῦναι, καὶ
 μεταπίδω ἀπ' Ἀρμενίας
 μὲν εἰς Μεδίαν, ἱκῆσθαι δὲ
 φοῖσματι ἐν εἰς Ἰθυείαν, ἔτα
 εἰς Ἰταλίαν· ὡς μετὰ τὸν δαυ-
 ροῦ ἀπὸ τῆς οἰκῆς. μετὰ τὴν δὲ
 καταπύγῃ οἰκῆσαν παρασχέ-
 ω πλὴν γνῶμῃ, ἀθόλῃ καὶ
 σιληπῇ καὶ ἀκείδῃ τῷ ἑσπέρῳ
 καὶ ὁποῖας ἄρ' ἀνέξῃται
 τὰς μορφὰς τῶν ἱερῶν, ἡ.
 αὐτὰ καὶ ἀνέξῃται αὐτῶν. ἀλλὰ
 σποροφῶν δὲ, ἡ παράχρουν, ἡ ἐ-
 ταρῶσιν μορμυδῶν· οὐ γὰρ ὡ-
 σπερ τοῖς ῥήτορι γράφον-
 σιν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀνέξῃται
 πάλυτα, καὶ ἀρῶσιν, πῶς πα-
 πτω γὰρ ἡ δὲ, ἀλλὰ δὲ τὰ ξαί. καὶ
 αὐτῶν αὐτὰ· ὡς, ὅτι αὐτῶν.
 σι, ἡ καὶ τὸν αὐτῶν, ἀπὸ ὅ-
 πως αὐτῶν. ὅπως δὲ νομίζε-
 ον, ὅτι ἱουείαν συγγράφοντα,
 Φαίδιαν. ἡ Πραξιτέλην χελῶν
 οἰκῶν, ἡ Ἀλκαμένην, ἡ τῷ
 ἄλλῳ

ordinare oportet & exponere ipsa. Quare non quid dicant,
 quod illi ipsi est, sed quomodo dicant. Prorsus autem putandum est;
 cum quidam scribit, Phidiam, aut Praxitelem, aut Alcamenem, aut
 alium

si festinat. Deinde rursum
 huc redeat, absolutus at-
 que paratus futurus quan-
 docunque illa reuocauerint.
 Ac ad omnia festinet, &
 quatenus fieri potest, eadem
 tempora omnibus tribuat,
 transuolētque ex Armenia
 quidem in Medos, hinc au-
 tem curriculo vno in Ibe-
 riam, inde in Italiam, ita
 ut nullam occasionem pra-
 termittat. Praecipue autem
 speculo similem animum ge-
 rat, liquido videlicet, ac splē-
 dido, & qui centrum accu-
 rate impressum habeat, &
 qualescunque operum for-
 mas receperit, tales easdem
 etiam spectandas exhibeat.
 praeuersum autem & obtor-
 tum, aut colore diuersum,
 aut specie mutatum nihil
 reddat. Non enim perinde
 ac oratoribus scribunt, sed
 ea quidem quae dici debent,
 sunt, & mox dicuntur: fa-
 cta enim iam sunt: ceterum

εν λαλιπύρῃ τὸ πρᾶγμα πρὸς
διοικηθῆναι τι ἐν τῷ πρᾶγμα
μὴ δυνάμει δὲ πρὸς προ-
μὴν ἔχουσιν, ὡς ἀπὸ προ-
μὴν τῶν λυγρῶν. ὁ πόταρ
δὲ καὶ προμὴν ἔχουσιν, ἀπὸ δυν-
οῦν μόνον ἀρξίται, οὐχ ὡς
πρὸς οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν, ἀλ-
λὰ τὸ τῆς ἀνοίας πρᾶς, πρὸς
ὅλῳ δὲ ἐν μὲν θάλασσῃ ἐν ποταμῷ
στὰ τοῖς ἀκούουσι. προσέξουσιν
δὲ τῷ ἀπὸ τῆς, ἢ δὲ ἀρξίται, ὡς πρὸς
μὴν ἀλῶν δὲ ἀναγκάων, ἢ οἱ-
κῶν δὲ ἔχουσιν ἐν τῇ. ὁ μὲν
ὅλῳ δὲ ἀπὸ τῆς ὡς πρᾶς ποταμῷ,
τὰς αἰτίας πρὸς τῇ δὲ,
καὶ πρὸς τῶν τὰ λυγρῶν
τῶν γιγνόμενων. Τοιοῦτος
πρὸς τοῖς οἱ αἰετοὶ τῶν συ-
νταγῶν ἐχουσιν, Ἡρόδοτος
τῷ μὲν, ὡς μὴ τὰ γινόμε-
να ἐξίτηλα ὡς ἔχουσιν γινόμε-
να, μὴ θάλασσῃ δὲ ὡς πρᾶς, καὶ
ταῦτα, νίκας ἐκ τῶν δὲ ἀν-
τιπρᾶς, καὶ ἡ τῶν βάρβαρων.

Θουκυ.

get ac postulat ipsa rei præ-
occupari quædam, & quasi
ad futurum opus præfatio-
ne aliqua præparari. X Pos-
tentiæ verò seu tacite etiam
tunc proæmio videtur, indi-
cane videlicet ac manife-
stum faciente, de quibus re-
bus dicendum sit. Quando
autem etiam aperte proæ-
mio videtur, à duabus rebus
tantum exordium sumat,
non ut Rhetores à tribus, sed
benivolentiæ loco præter-
misso, attentionem & doci-
litem pariat auditoribus.
Y Aduertent enim ipsi ani-
mum, si ostenderit quàm de
magnis, aut necessarijs, aut
ad ipsos pertinentibus, aut
vilibus denique rebus dictu-
rus sit. Z Docilia autem &
plana posteriora faciet, si
causas præmittit, ac rerum
quæ gestæ sunt, capita ad
summas quasdam præscri-
bet. Atque huiusmodi proæ-

mij optimi historiarum scriptores vsi sunt ut : Herodotus
quidem, ne res gestæ longinquitate temporis interirent,
magnæ adè, & admiratione dignæ, & præterea Græ-
corum victorias & barbarorum clades declarantes, &c.

Thucydi-

Θουκυδίδης δὲ μίγαρ τι καὶ
αὐτὸς ἐκπέτε ἱστοῦσαι, καὶ
ἐξιστοροῦν, καὶ μάλιστα τῶν
περὶ γυναικῶν ἱκάνον τὸν
πόλεμον· καὶ ὅτι παθήματα
ἐν αὐτῷ μὲν ἄλλα ξυνέβη γνῶ-
σθαι, μίγα δὲ τὸ περὶ μίον ἀ-
νάλογον τοῖς πράγμασιν, ἢ
μικροτέρον ἢ βραχυτέρον.
ἀναφύει δὲ καὶ ἐν αὐτῷ
καὶ ἴσως ἢ καὶ τῶν διήκοντων
μικροτάτων. ἄρα καὶ ὅτι ἀν-
τιθέτως τὸ λοιπὸν σῶμα τὸ ἱσ-
τοῦσαι, διήκοντες μακροτέρως,
ὥς καὶ τῆς διήκοντος ἀρι-
σταῖς κατακλινομένη, λέως
τι καὶ ὁμαλῶς περὶ οὗ καὶ
αὐτὰ ὁμοίως, ὥς μὴ περὶ
καὶ μὴ καὶ καὶ αὐτῶν. ἔπει-
τα τὸ ὅτι ἐκείνῳ τῇ λί-
ξῃ, ὥς ἐφ' ἡμῶν, μὴ μηχανημάτων,
καὶ τῇ συμπεριπλοκῇ τῶν
πραγμάτων ἀπόλυτα ὅτι καὶ
ἐν τῇ πᾶσι ποιεῖται. καὶ τὸ
πρῶτον ἐξ ἑκαστοῦ καὶ ἰσχυ-
ρὰ τὸ δαύτην, ἰσχυρὸν αὖ-
τι, καὶ ἀλλοτρίως πρότερον οὐκ ἔστι
αὐτῶν, ὥς μὴ διακρίνεται,
μὴ δὲ διήκοντες πολλὰς ἔχοντες,
ἀπὸ τῆς

Thucydides autem, quod
magnum etiam ipse bellum
illud futurum existimaret,
et memorabile maxime, et
maius quàm omnia ea quæ
antea gesta fuissent. Magnū
autem procœnum erit, quā-
do rebus æquale et conso-
num erit, siue productum
fuerit, siue abbreviatum.
Transitio verò ad narratio-
nem mollis ac placida sit.
Nam omnino omne reliquū
corpus historiæ longa quæ-
dam narratio est: quare et
narrationis virtutibus exor-
nari debet, leniter atq; æqua-
liter procedens, atq; ipsa sui
similis, ita ut neque extet a-
libi, neq; hiatus aut concan-
tates aliquas habeat. Dem-
de et perspicuitas eluceat,
dictione (quemadmodum
dixi) et complexione rerum
adornata. Absoluta enim et
perfecta omnia faciet: et
primo ad finem perducto,
mox secundum inferet con-
tinuatum illi, et in mori ca-
tenæ coaptatum, ut neq; per-
turbatum aut interruptum sit, neq; narrationes plures mutuo sibi
DD 3 adiacere

ἀπλήτως παρακαμύνας, ἀπὸ
 ἢ τὸ πρῶτον ὡς ἀσπίδα
 μὴ γαυνῶν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ κοινῶν, καὶ ἀνακ-
 κρᾶδι κατὰ τὰ ἄκρα, τὰς
 χεῖρας ἐπὶ πᾶσι χηρίσμον, καὶ
 μάστιγα, ἢ μὴ ἀπορία τῶν
 λίκτιων ἔχει· καὶ τὸ τοῦ ποί-
 εσαι καὶ μὴ τοῦ εἶναι ἀπὸ τῶν
 ὀνομάτων ἢ ῥημάτων, ὅθεν
 ἔξ τῶν πραγμάτων. λέγω
 δὲ, ἢ παραβίοις ἢ τὰ μι-
 κρὰ, καὶ ἥλιον ἀναγκᾶ, λέ-
 γοις δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα,
 μᾶλλον δὲ καὶ παραλαβίον
 ποταμῶν ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ τού-
 τῶν, καὶ πάντα ἢ παρ-
 ούσας, ὅθεν ἔξ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ποιοῖς τοῖς πῆμασι, καὶ τοῖς
 ὅρτοις, καὶ λογάσι τοῖς
 τῶν, καὶ οὐσίᾳ ἀγρίοις, καὶ
 λαγοῖς, καὶ ὑποδαγρίοις, καὶ
 σαπιδίᾳ ἐνθάδε καὶ ἔντοι,
 ἢ τι ἐκείνο παρὸν ὄν, ἢ
 ἀμυλῆσι δὲ τῶν ἐνταλίσ-
 ρων. μάλιστα δὲ σφρονή-
 τισιν ἢ τῶν τῶν ἢ τῶν
 ἢ ποτα-

adiacere videantur, sed se-
 per quod primum est, secun-
 do non modo vicinū ac pro-
 ximum sit, verū etiam cum
 eo communicet, & per ex-
 trema commisceatur. Bre-
 uitas in omnibus utilis est, &
 maximè, si non inopia quæ-
 dam fuerit rerum dicenda-
 rum. Et hanc suppediari
 oportet non tam à nomini-
 bus ac verbis, quàm ex ip-
 sibus. Dico autem, si præter
 ueharis cursu, ea quidē quæ
 parua sunt & minū neces-
 saria, exponas autem & ex-
 plices copiosè ea quæ sunt
 magna. Imò verò & præ-
 termittenda multa. Neque
 enim si conuiuio accipias a-
 micos, atque omnia appa-
 rata fuerint, ob hoc inter
 media bellaria, & auiculas,
 & patinas tam multas, &
 fues feroces, & leporina, &
 sumina vel vuluas, saperdam
 quoque appones, & pulmen-
 tum, etiā si & illud apparatū
 & coctum habeas: sed quæ

vili ora sunt, missa facies. α Maximè autē temperantia quædā
 adhibenda est in descriptionibus montium, aut murorum,

aut

καταμνησθῆναι ἱερὰ μυστήρια, ὡς
 καὶ ἀντιμνησθῆναι λόγων ἀπαρ-
 τήτως παρὰ τὸ δίκτυον τοῦ Δι-
 ού, καὶ τὸ σαυτ' ὁρᾶν, πα-
 ρεστῆναι τῇ ἱστορίᾳ, ἀπὸ ὀλίγων
 πρὸς ὅλην τὴν γενέσασθαι, καὶ
 σαφὲς εἶναι μεταβολήν, ἀπὸ
 ἀπρὸς τὸν ἴσον τὸν ἐν ὧ
 πρῶτον, καὶ τὴν τοιαύτην
 ἀπαρτινὴν ἀντιμνησθῆναι, οἷον ὁρᾶς
 τι καὶ ὁμοῦ, ὡς μεγαλό-
 φρων ποιεῖ, καὶ οἱ ποιητὲς
 οὖν, παραθέτουν Τάνταλον
 καὶ τὸν Ἰξίονα καὶ Τίτυον, καὶ
 τὸς ἄλλους. ὁ δὲ Παρθένιος
 καὶ Εὐφορίων καὶ Καλλίμαχος
 ἔλινε, πόλεις αὖ, οἷα, ἔπειτα
 τὸ ὕδωρ ἄγει πρὸς τὸ χῆλ
 καὶ Τάνταλον ἤγαγεν, ἅμα πό-
 λεις αὖ Ἰξίονα καὶ Τίτυον, καὶ
 πόρτις ὁ Θουκυδίδης αὐτὰς,
 ὁλίγα ὧς τοιοῦτον ἔστι καὶ ἄλλο
 καὶ γενέσασθαι, σκέψαι ὁ-
 πως αὐτὸς ἀφίσταται, καὶ μη-
 λάνημα ἱερὰ μυστήρια, καὶ Πολι-
 ερτίας ὁρᾶν ἀντιμνησθῆναι, ἀπὸ
 ἀπρὸς καὶ γενέσασθαι, καὶ
 ἔστι

aut fluniorum, ut ne vim
 ac potestatem verborum
 ineptie ac praece rem ostens-
 care velle videaris, tuumq̃
 ipsius negotium agere hi-
 storia omitta, sed modicè
 adhibitis illis, utilitatis et
 perspicuitatis tantum gra-
 tia, mox inde digrediaris,
 visco seu glutino quod in
 hac re est, atque uniuersata-
 ligulositate euitata: quem-
 admodum et Homerus, vim
 pote magnanimus, ferme, ut
 vides, facit. Quanquam
 enim poëta est, praetercurrit
 tamen Tantalum, et Ixio-
 nem, et Tityum et reliquos.
 At si Parthenius, aut Eu-
 phorion, aut Callimachus
 eadem tractaret, quàm mul-
 tis putas versibus aquam ad
 usque labia Tantalii addu-
 xisset? deinde quàm mul-
 tis idem Ixionem volutaf-
 set? Quin et Thucydides
 ipse modicè hac orationis fi-
 gura vult, vide quàm mox
 ab eadem iterum recedat,

notices videlicet aut machinamentum aliquod exponit, aut
 conditionis speciem, quae necessaria atque utilis sit, declarat,

ἢ ἴτι πόλιον σχῆμα, ἢ
 Συρακυσίων λιμένα. ὅταν
 μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῶ-
 ται, καὶ μακρὸς ἔναι δοκῇ,
 οὐ τὰ πράγματα ἐννοῶν
 ἄσχετος ἔστω τὸ βάχῃ, καὶ ἔς
 φάγονται ὁμοῦ ἐπιλαμβάν-
 ονται πύλιν τὰ γιγνημένα,
 πομπὰ δ' ὄψα. ἔρ δὲ ποτὶ καὶ
 λόγους ἐρωῶντι τινα δίκην
 εἰσάγῃ, μάλιστα ἢ ἰοικό-
 τα ὡς προσώπων, καὶ ὡς πρᾶ-
 γματι οἰκῆα διγίγῃ, ἔπειτα
 ὡς σαφιστὰς καὶ ταῦτα, πολλὸν
 ἐφαίται σοι τότε καὶ ῥητορικῶς
 σοι, καὶ ἐπιδείξαι τὴν τῶν λό-
 γων διανότην. ἴπαινοι ἢ
 γὰρ ἢ φόβοι, παλιν πειρασμί-
 νοι καὶ περιδοκιμῆνοι καὶ
 ἀσυκοφάντητοι, καὶ μετὰ ἀ-
 ποδείξιαν, καὶ ταχῆς, καὶ μὴ
 ἀκαροί, ἵπν' ἔξω τῇ δικαση-
 εῖον ἱκάνοι ἔσι, καὶ τὴν αὐ-
 τὴν Θεοπόμπῃ αὐτίαν ἔξας,
 πελαπιχθιμόνως καταγορεύ-
 τι τῶν πλάσων, καὶ ἀγροβλῶ
 ποισ-

aut etiam civitatum format,
 aut Syracusanum portum
 describit. Nam cum pestem
 illam narratione prosequis-
 tur, atque etiam longior esse
 videtur: tum ipsas res con-
 sidera. cognosces enim hoc
 pacto brevitatem, & ut su-
 gientem illum res gestæ tuæ
 apprehendant ac retineant,
 ut quæ multa sint. Quòd si
 quando autem & dicentem
 aliquem introducere opus
 erit, curandum est ut maxime
 personæ decora, & rei
 convenientia ac propria di-
 cat, deinde ut quamplanissi-
 me etiam hæc. Nisi quòd ti-
 bi β̄ permittitur, tunc rheto-
 ricari quoque, & ostenta-
 re verborum & orationis
 gravitatem. Nam laudes qui-
 dem aut reprehensiones, o-
 mnino parca, & circumspe-
 ctæ, & calumnijs minime
 obnoxia, præterea & cum
 demonstratione quadā, & bre-
 ves & nō intepesivæ textidæ

sunt. Nam extra iudiciū ac forū illi sunt de quib. hæc dicun-
 tur. Alioqui in eandem cū Theopompo culpam incurres, qui
 invidiosè nimis accusat plurimos, & eam rem in studium
 & exer-

ἔστι μὲν τὸ πρᾶγμα, ὡς
κατηγορεῖν μάλλον, ἢ ἰσ-
ρεῖν τὰ πραγματικά. καὶ
μὴ καὶ μὴ θῶ, ἅτις παρὰ
πίστοι, λεκτικῶς μὲν, ἔμμε-
πιστικῶς πάντως, ἀπ' ἐν-
μίσθου θιγῶς τοῖς ὅπως ἂν
ἐθελωσιν, ἀκράσσοι περὶ αὐ-
τῶν. οἱ δ' ἀκίνδυνον, καὶ πρὸς
ἐδελτικὸν ἐπὶ ῥητρίστῳ. τὸ
δ' ὅλον, ἱκανὸν μοι μίμνη-
σο, ποταμὸς τὸ αὐτὸ ἱρῶ,
καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μό-
νον ὅρων γράφει ὡς οἱ νῦν
ἱκανίσονται, καὶ τιμῆ-
σωσιν, ἀπὸ τοῦ σύμπαντος
αὐτοῦ ἰσχυρισμοῦ, πρὸς
τὰς ἱπτάτα μάλλον σύγγρα-
φαι, καὶ παρ' ἱκανῶν ἀπαίτα
τὸν μισθὸν τῆς γραφῆς, ὡς
ἀγνοεῖ καὶ περὶ οὗ, ἱκανῶς
μὲν τοῖς ἐλπίσιν ἀνὴρ ὡς,
καὶ παρρησίας μετὰς ἐδελ-
τικῶν ἐκλακωτικῶν, ἐδελ-
λοπρῆτις, ἀπὸ ἀνάγκης ἐπὶ
πᾶσι. τοῦτ' ἂν σαφρονοίη
τις, περὶ πάσας τὰς νῦν
ἐλπίδας ὅτι αὐτὸς, οὕτως
ὁλιγο-

et exercitationem quandam
vertit, ut accusare magis,
quàm historiae tradere res
gestas videatur. Iam verò
et fabula, si qua fortè in-
cidat, dicenda quidem erit,
non tamen credenda omni-
no, sed in medio relinquen-
da hnt, qui quoquo modo vo-
lent, coniecturam de ea fa-
cturi sint. Tibi verò extra
periculum sit, neque in hanc
vel in illam partem magis
incline. In uniuersum autē
illud memineris (sapius au-
tem idem dico) et non ad
presens solum tempus re-
spiciens scribas, ut hī qui nunc
sunt, te laudent, et honoris
bus afficiant, sed in omne
æuum intentus, illis potius
qui in posterum victuri sunt,
historiam componas, at-
que ab illis mercedem scri-
ptionis deprecas, ut dicas
tur et de te aliquando: ille
verò vir liber fuit, et ad
dicendum fiducia plenus, ni-
hil neq. adulatorium, neque

seruile, sed veritatem in omnibus secutus. Atque hoc, si quis
modestè sapiat, ante omnes presentium spes meritò panat,

ὀλιγοχρονίους οὐκ ἔστι, ὁρᾷς τὸν
 Κνίδιον ἐκᾶνον ἀρχιτέκτο-
 να, οἷον ἰποῖνσιν; οἰκοδο-
 μήσας γὰρ ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύρ-
 ρον, μίξισον καὶ κάλλισον ἔρ-
 γον ἅπαντων, ὡς πυρσέοις
 ἐπ' αὐτῇ τοῖς ναυτιχομέ-
 νοις, ἐπὶ πολλῇ τῆς θαλάσσης, καὶ
 μὴ καθ' ἀφ' ἑοῦ ἐκ τῶν Πα-
 ρατονίων, παρχάλιστον, ὡς
 φασιν, ὅσαρ, καὶ ἀφαντορ, ἡ
 νῆς ἐμπύσοι αἱ τὰ ἔρματα.
 οἰκοδομήσας οὖν τὸ ἔργον,
 ἐνδοθεὶς μὲν κατὰ τῶν λίθων
 τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπιγράψας,
 ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ, καὶ ἐπι-
 καλύψας ἐπιγράψας τὸνομα
 τῷ τότε βασιλεύοντι· ἡ δὲ
 ἐπὶ καὶ ἔχοντο, πάντων ὀλί-
 γον χρόνον σιωπῆσόντων μὲν
 καὶ σχίσματι τὰ γράμματα,
 ἐκφανθέντων δὲ, Σέξσα-
 τος Δεξιφάνους. Κνίδιος δὲ
 οἷς σὺ τῆρσιν, καὶ τῶν πολλῶν
 ἱστομένων. οὕτως οὐδ' ἐκᾶ-
 νος ἵς τὸν τότε λαόν, ἵς
 δὲ τὰν

breues adeò ac momenta-
 neas existentes. An non vi-
 des Gnidium illum archi-
 tectum, cuiusmodi fecerit?
 Cum enim extruxisset illam
 in Pharo turrin, maximam
 atq; pulcherrimum operum
 omnium, ut ex ea facies in-
 cense nauigantibus viam di-
 rigerent in multum usque
 maris, ne deferrentur illi
 in Parætonium, locum ora-
 nino (ut aiunt) periculoso-
 sum, unde non facile re-
 dire atque effugere licet, si
 quis intra angustias ac se-
 pta illius delatus fuerit. Hoc
 igitur opus postquam ex-
 edificasset, intus quidem in
 saxi suum ipsius nomen in-
 scripsit, supernè autem cal-
 ce illita, atque ita priore in-
 scriptione occultata, no-
 men eius qui tum regnavit,
 superinscripsit, ratus (id
 quod et cœnit postea) par-
 vo admodum tempore futu-

rum esse, ut literæ istæ foris inscriptæ vnà cum calce illita re-
 ciderent et euanescerent, apparet autem interior titulus,
 hic videlicet: Sosstratus Dexiphanis filius, Gnidius, Dîsfer-
 uatoribus, pro salute nauigantium, &c. Hoc pacto neq; hic
 adila

ἐν τῷ αὐτῷ βίῳ τὸν ὀλίγον
καὶ ἀπὸ τῶν νῦν καὶ τὸν
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁ πύριος, ὅς
καὶ μὲν αὐτὸ ἐκ τῆς τέχνης. καὶ
τοῖνυν καὶ πᾶσι ἰστορίαις ὅτι
ἐραφίως, οὐδὲν ἄλλοθεν
μακρόν, πρὸς τὴν μέγιστον
ἐλπίδα, ἥπερ οὐδὲν ἡσυχία,
πρὸς τὸ ἴδιον τοῖς νῦν ἱπποκρί-
τοις. οὗτος σοι ἡνῶρ καὶ
ἐκ τῆς ἰστορίας ἀπαιτείται. καὶ
ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν νῦν τινῶν αὐ-
τῶν ἁπλῶς, καὶ ἀπὸ τῶν ἰσ-
τορίων γινώσκων, ὅς ἐστιν, ἡλικί-
αν αὐτοῦ ὁ δὲ ὅτι ἐκ Κρανίου.

ad illud tempus quod cum
erat, neq. ad vitam suā, quæ
modica ac brevis erat, respi-
ciebat: sed ad hoc præsens,
et in perpetuum, donec iura-
ris ea superstes futura est, ars
quoq. illius manebit. Opor-
tet igitur et historiam eodē
modo componi, cum veri-
tate magis in futuram spem,
quàm cum adulatione ad
gratiam et dulcedinem ijs
qui eam in præsentia nunc
laudent. Atque hæc iibres
gula et amussis historiae ius-
ta. Qua quidem si qui exa-

minando ac perpendendo utentur, bene res habet, et com-
modum hæc a nobis scripta sunt: si minus, volutatum est in
Cranio dolium.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Lucianus in hoc libello finem historiae constituit, ut
suet, καὶ χρήσιμοι, quod Græci vocant, non ἡ περὶ τὸν.
Nam illud ex veritate, qui ultimus est finis, proficiscitur.
Quod si per se subsequatur ἡ περὶ τὸν, non extrinsecus
adductum, aut accersitum, id quoque magnopere ad
historiam spectare. Hæc ita Lucianus exposuit, bellè
quidem & doctè. In eo porro qui scripturus est histo-
riam, duo insint, oportet: σωφροσύνη πολιτικῇ, καὶ δύναμις
ἐκείνη.

a Abderitis aiunt.] Conscribenda historia ratio.
 b Iam regnante.] Exordium c Tragedias.] Tragedia
 vehementiss. constat affectibus, ita ut tragedias agere videatur
 esse quiddam insaniam simillimum. Proinde Lucianus hic
 narrat Abderitis, ex Euripidis tragedia recitante tragedia, Archelao
 publicitus febrim obortam: eam septimo post die transisse
 in insaniam, ita ut omnes ingenti voce versus quosdam ex Archelao
 Andromeda pronunciarent. d Non ut ipsi.] Adaptatio
 exempli. e Bellum omnium.] Prouerbiū ideo dictum est,
 quod bellū omnium verū nouandarum auctor est, ut ex eo veluti
 nata videantur omnia. f Diogenes autē.] Occasio consilij.
 g Sursum ac deorsum per Cranium.] Craneum schola
 seu gymnasium, in quo Diogenes docebat, ante Corinthum, ut
 Laert. lib 6. scribit: ἐν τῷ κρανίῳ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἄλλου, ἐν τῷ κρανίῳ
 οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἄλλου. h A' fumo quidem.] Propositio
 operis. i Ceterum nosti.] Attentio à difficultate. k Porro
 quando.] Diuisio. l Igitur communia.] Qua via fugi-
 enda historiam scribenti. m Istmo diuisa.] ἰσθμὸς terra
 angusta inter duo maria. Est enim diuidens Euxinū & Casspium
 mare. Est & alius Corinthiacus, qui efficit, ut naues longo & an-
 cipiti ambitu iuxta peninsulam circumuagentur. n Dis ἄλλο
 πῶς.] id est. Bis per omnia. Adagiū, ut iā Lucianus hic in
 Apologia indicauit, ex arte musica mutuū sumptum, quo discrimen
 ingens ac longissimū interuallū significatur. Vnde quæ pug-
 nantissima inter sese videntur, totoq; dissidere genere, ea dis ἄλλο
 πῶς inter se discrepare dicuntur. Vide quæ supra annotauit
 Erasmus noster in Chiliadibus suis. o Nihil falsum.] Dan-
 da enim opera est ei qui res hominum scriptis mādare velit, pri-
 mō, ne narrationi suæ mordacia & res commensuras adiungat.
 Hoc enim vitio cum in omnibus rebus nihil est surpius & per-
 niciosius, tum vel maximè in monumentis rerum veterum.
 p Porro qui putant.] Respondet eorū obiectioni, qui dupli-
 cem historia finē faciunt q Ex sola veritate.] Finis historia
 veritas. Veritatem amet historicus, inquit poss. r Ipsum se-
 quatur.] A' remotione. s Præterea etiam.] Ab ipsius lau-
 de & effectu. t Ceteris verò.] A' persona eorum qui landan-
 tur. u Singulare certamen.] Probat exemplo Alexandri,

per adulationis ambitione non laborabat. x Architecti.] *Liberatis. Pitturius lib. 2. y Nam vel.] Salsicus exempla
victorum. z Homerus.] Neq; de patria sua quicquam pro-
didit, nec proprium nomen suis poematu intexuit. Eum tamen
in Chio habitasse, docuisse, & uxorem atq; familiam habuisse,
scribit Herodotus. Hinc Chium vatum Theocritus in Thalyfia
vocat. Septem tamen vrbes certant de eo:*

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Chios,

Argos, Athenę. In Chio autem insula sepul-
tum esse, notauit Iacob. Bononiensis in Gellij cap. 11. lib. 3.

A Edessa.] Edessa Arabia ciuitas, antea Antiochia dicta,
vi scribit Plin. lib. 5. cap. 24. x Qui Rhodij.] Inter colossos
& statuas ingentes, in primis celebratur colossus Rhodius, pedi-
bus centum & quinq; altus. C At vero.] Hæterus de vitijs
verborum & compositionis etiam quæ in rebus peccantur. D Iam
alius.] Aliud exemplum. E Nullum est.] Vulgò sit: P'sito
construitorum altero, tollitur alterum. F Polydamante.] Fe-
runt hunc cum Antenore & Aenea, urbem Troie tradidisse Gra-
cis. G Maximè autem.] Libertas historici. H Ob Cliti
eodem.] Clitus nuntius Alexandri filius, & dux eius fidiſſi-
mus, eadem ab ebro Alexandro, quod libertus patris Philippi
rei gestas extulisset, interemptus. De quo vide Curtium de gestis
Alexandri. & Lucianum nostrum in dialogis Diogenis & Ale-
xandri, etiam in Alexandri & Philippi. I Execrabile nomen
Gylipum.] De Gylipo lege Aelianum de var. hist. lib. 12. cap.
Quinam sint ex obscuris facti celebres. & Plutarchum de Li-
beris educandis. K Ea quæ semel facta sunt.] Quod semel
factum, infectum fieri nequit. ἀπαλωσεν αορίστ. α. opt. Aeo-
lius, vrbis ἀπαλωσεν. L Artaxerxem metuerit.] Testan-
tur Hebræi scriptores, nomē hoc, Persarū regibus cōmune fuisse,
perinde ac Caesaris Romanorum imperatoribus. M Equum &
Nisæis illis.] Nisæa regio est Partienes haud procul Cassijs
montibus: ea equos præstantissimos, maximosq; aluit, quibus re-
ges ipsi vterentur. Patet hoc ex Strab. lib. 11. Plin. lib. 6. cap. 25.
Suid. & Plutarch. in Pyrrho, Nisæi equi meminit. N Neque
Thucydides.] Aemilius Probus in Themist. & Cic. in Bruto,
Thucydidem plurima fide dignū putauerunt. O Talis igitur
michi

mihi sit historicus ille.] *Historicus qualis esse debes, Salustius etiam dicit in Catilinarij exordio. Sed à quo incæpto, studioq; me ambitio mala detinuerat, eodem regressus, statui res gestas P. R. carpiim, ut quæq; memoria digna videbantur perscribere: eò magis quòd mihi à spe, meum, partibus Reipub. animus liber erat. P. Ut metu careat, & nullis muneribus contumptatur, & liber sit.] Metus est diffidentia expectati & impendentis mali, ut Cicero in calce lib. 4. Tuscul. diffinit. Historicus metuere nō debet, ut si quæ in scribenda historia offenderit, is illi in honoribus aduersetur, aut alia quacumq; in re. Q. Et dicendi libertatem, ac veritatē amet.] Hanc libertatem Græci *παρρησία* appellant. Hæc autem ad veritatē expromendam maxime pertinet, ut elegantissimè docet Plutarch. in libello de differentia adulatoris & amici, & Lucianus noster hic. Lupus numerat eam inter orationis figuras. vide Quintil lib. 9. cap. 2. Ab ea Lucianus *παρρησιασῆς* ob liberam & procacem linguam appellatus est in Piscatore. Idem Demochares. Nam in historia possimum requiritur si les. Igitur inquit Salustius de Catilinæ coniuratione: Quam verissimè potero, paucis absolvam. Cic. in 2. de Orat. ubi de præceptis historiae tradit, lumen veritatis appellat historiam: Historia, inquit, testis temporum, lux veritatis, viva memoria, magistra vitæ. & infra, paulò post: Nam quis nescit primam esse historia legem, ne quid falsi dicere audeat: deinde, ne quid veri tacere audeat, ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo, ne qua simulas. Et Strabo lib. 1. Historia finis est veritas. Polybius lib. 2: Atqui scriptorem rerum gestarum docet, non mouere hominū affectus, neq; orationem ad id aptam requirere, neq; calamitates hominum insectari, quod tragediarum scriptores faciunt: sed dicta f. Etq; hominum verè referre, etiam si mediocria fuerint. & infra, Augustinus lib. 1. cap. 5. de Civitate Dei: Salustius, inquit, nobilitate veritatis insignis historicus est. R. Herodotum.] Vide in Herodoto vel Aetio quæ annotauimus. S. Hippotyphiam.] Græci pro ingentis fastu, & nimia gloriæ affectatione accipiunt. Nam *ἵππος* in compositione auget, *τύφ* & autem superbiam & factum significat. T. Quòd si autem.] Collatio rerum. V. Proœmio.] De proœijs historicis & cæteris partibus. X. Potentia.]*

Ubi Plinius sic: *lunum vim proamij habebis. Das regulam historicam, ut in exordio attentionem sanam & docilitatem, non enim benevolentiam capies historicus. quam Livius servat in praefatione, in primis tertiae Decadis: In parte, inquit, operis mei licet mihi praefari, quod in principio summa totius professi sunt plerique verum scriptores: bellum maxime memorabile omnium quae unquam gesta sint, me scripturum, quod Annibale duce Carthaginienses cum populo Romano gessere. Orditur à captanda attentione, quae propositionem totius illius Decadis continet: & videtur alludere ad haec Graecorum exordia. Y Aduertent.] Attentos reddet. Z Docilia.] Dociles auditores, & perspicua quae sequentur facient. u Maxime autem.] Qui ordinem temporum digere, regiones & loca describit, exacte cuncta tractat, res gestas commemorat, suam de rebus sententiam recte pronunciat: quique celebrat homines fama & nomine illustres, aptas conciones, exhortationes, accusationes, legationes, facta, dicta, maiora eventus, & haec omnia eleganti vestis oratione: non solum magnus est historiographus, sed etiam bonus orator. Quando autem etiam aperte proemio utitur, à duabus rebus tantum exordium sumat, non ut rhetores à vrbis: sed benevolentiae loco praetermissio, attentionem & docilitatem pariat auditoribus. Salustius Catilinam historiam complexurus, & dociles & attentos facit, promittendo breuitatem, & de quibus rebus sit dicturus: β Permittitur.] Licet historico in concionibus praetergrasari, i. rhetorico more loqui. Historica enim factitas è rhetorice enascitur. y In Pharo.] De hac turri vide Strabonem libro 17. Fuit autem Paratonium locus paulo supra Alexandriam versus Libyam, ut Plinius ait lib. 38. cap.*

12. ubi miratur Ptolemaeum Softrati. Gnidio architecto permisisse suam inscriptionem, cuius Softrati idem Luc. mentionem facit in Hippia.

ARGVMENTVM.

VT suprà Historiæ præcepta & regulas tradidit, ita in his duobus libris exemplū eiusdē proponit, non quidem rerū verē gestarū, sed fictarum: simul vt formā aliquam operis, seu videtur, proponeret: simul vt animos à rebus serijs auocatos, paulisper reficeret & delectaret. Quid autem in his narrationibus potissimū spectandum sit, nempe quā occasione, quōve consilio argumentum hoc tractārit, ipse in Proœmio exponit.

ΣΠΕΡ ὧς
ἀθλητικοῖς, καὶ
περὶ τῶν τῶν
σωμάτων ἐ-

πιμέλεια κακοῦς, οὐ
τῆς ἐνέργειας μόνον, ἀλλὰ τῶν
γυμνασίων φροντίς ὅλην,
ἀπὸ καὶ τῆς κατὰ καιρὸν
γυμναστικῆς ἀνέσεως, μὴ
τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγιστον
αὐτῶν ὑπολαμβάνουσιν.
ὦν δὲ καὶ τοῖς περὶ λόγους
ἐπισκευάζουσιν ἐγὼμαι πρὸς
καμ, μετὰ τῶν ποικίλων τῶν
ἐπισκευάζουσιν ἀνάγνωσιν,
ἀντιῶν τε τῶν διάνοιαν,
καὶ πρὸς τὸν ἱπποτάμα-
τον ἀκραιότεραν παρα-
σκευάζουσιν. γὰρ οἱ δὲ ἀρι-
σταὶς ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῖς,
αἱ

Ὅς ἂν ἐστὶν ἀθ-
λητάρῳ, ἀπὸ
τῶν qui summa
ma diligentia

corpus exercent, non modò
bonæ habitudinis ac exerci-
tationis habere rationē. ve-
rum etiam (quod magnam
exercitationis vim habere
arbitramur) nonnunquam
remissioni corporis acquies-
cere. Idem literarum stu-
diosius fieri oportere censeo,
ut cum grauib. ac serijs le-
gendis defatigati fuerint, ad
animi laxamentum aliquā-
tis per declinent, donec ad
futurum laborem robustio-
res ac vegetiores efficiantur.
Maximum verò ex hoc ocio
atq. quiete fructū caperent,
sita.

ἂν τοῖς τοῖς τῶν ἀναγνώ-
 σμάτων ὁμιλοῖσιν, ἃ μὴ μό-
 νορικὰ τῷ ἀσέει τε καὶ χα-
 εῖοντι^Θ φιλιῶν παράξαι πλὴν
 ψυχολογίαν, ἀλλὰ τινα καὶ
 θωρακίσαν ἐκ ἀμουσον ἐπιδή-
 ξεται, οἷόν τι καὶ περὶ τῶνδε
 τῶν συγγραμμάτων φρονέ-
 σαι ὑπολαμβάνω. ὃ γὰρ μό-
 νοι τὸ ξύρον τῆς πορείας,
 ὃ δὲ τὸ χαεῖν ἡ πωρῆσις,
 ἡ παρὰ τὸν ἴσον αὐτοῖς, ὃ δὲ
 ὅτι ψάσματα ποικίλα, πω-
 σανῶς τε καὶ ἐναλθάως ἐξερ-
 νόχαμν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν
 ἱστορικῶν ἱκασθὲν ἐκ ἀκω-
 μωδότης πρὸς τινὰς ἡνικταὶ
 τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ
 συγγραφέων καὶ φιλοσόφων,
 ποικίλα τινὰς καὶ μυθώ-
 δη συγγραφέας. ὅς καὶ
 ὀνομασίαν ἀνέγραφοι, ἃ μὴ
 καὶ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀνα-
 γνῶσις φαίνονται ἱμνῶν.
 Κτησίας ὁ Κτησιόχου, ὁ Κνί-
 διος^Θ, συγγραφεὶ περὶ τῆς
 Ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ'
 αὐτοῖς, ἃ μάλιστα αὐτὸς ἔδει,
 μάλιστα

si talium rerum lectioni vac-
 carent, quæ non modò ie-
 nuem ac ieiunam, verùm
 neque rudem neque incon-
 cinnam speculationem præ-
 seferent, quale quiddam^Θ
 de his scriptis sensuros su-
 spicor. Neque enim solùm
 materiæ nouitas atque festi-
 uitas, neque id quòd multa
 ac varia mendacia verifi-
 militer ac probabiliter con-
 finguntur, eos ad legendum
 alliciet: verùm id præcia-
 pue, quòd omnis ferme narra-
 ratio nimirum ex anti-
 quis aut poetis aut histo-
 ricis aut philosophis, quæ
 monstrosa quadam, ὃ φα-
 bulis similia quàm veris,
 literis mandarunt, sine mora
 su reprehensionis prætera-
 misit. Quorum quidem om-
 nium nomina subiecissem,
 nisi ea tibi ex ipsa lectio-
 ne perspicua ὃ manifes-
 ta fore intelligerem^b Ctes-
 sias enim Ctesiochi fi-
 lius Gnidius mira quæ-
 dam de Indorum regione

conscriptis, atque ea quidem, quæ neque ipse audiuerat,

EE

neque

μήτε ἄλλε εἰπὺντι ἥκουσθ.
 ἔγραψι δὲ καὶ ἱαμβοῦλῳ
 περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θα-
 λάτῃ πολλὰ παράδοξα γνῶ-
 σιμον μὲν ἅπασιν τὸ ψεύδῃ
 πλάσασθῃ, οὐκ ἀγνοεῖ
 δ' ὅμως σπουδαίως τὴν ἰσ-
 θισίμ. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι,
 τὰ αὐτὰ τοῦτοις προελό-
 μῃσι, σωίγραψαν, ὡς δὲ
 τινὰς ἰαυτῶν πλάνας τε
 καὶ ἀπλημίας θείων τε
 μεγάλῃ σοροῦ τῶν, καὶ ἀν-
 θρώπων ὁμότητας, καὶ
 βίωσιν καυότητας. ἀρχὴ δὲ
 αὐτοῖς, καὶ διδάσκαλῳ τῆς
 τοιαύτης βομοιοχίας ὁ τῷ
 Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς περὶ
 τὸν Ἀλκίνοον διηγομένῳ,
 ἀνέμων τε δουλείαν, καὶ μο-
 ροφθαλμίας, καὶ ὁμοφάγας,
 καὶ ἀγέρας τινὰς ἀνθρώ-
 πους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ἴσα,
 καὶ τὰς ἐκ φαρμάκων τῶν
 ἰταύρων μεταβολὰς, οἷα
 πολλὰ ἐκείνῳ πρὸς ἰδιώτας
 τῶν Φάιακας ἱερατεύετο.
 τότε οἱ δὲ ἐντυχῶν ἅπασιν,
 τοῦ ψάσασθαι μὲν ὁ σφόδρα
 τοὺς ἀνθρώπους ἐμυψάμην,
 ὅρῳ

neq̃ ab alio qui vera narra-
 ret, acceperat. Iambulus
 quoque de his quæ in mari
 magno sunt, multa præter
 fidem ac opinionem homi-
 num suis libris inseruit: om-
 nibus quidem apertum com-
 mentus mendacium, non ta-
 men insuavis materiæ com-
 positor. Multi præterea hos
 imitati, in eadem ratione
 scribendi versati sunt, qui
 errores suos ac peregrina-
 tiones, ac immensa belua-
 rum corpora, & feritates
 hominum, & inusitatos mo-
 res enarrârunt. Huius verò
 scurrilitatis artifex & in-
 uentor exiitit c̃ Homericus
 ille Vlysses, qui apud Alcio
 nouum ventorum seruitum
 tem, & vnoculos crudæ-
 vorantes homines, & mul-
 torum capitum animalia,
 sociosquæ meretricum vene-
 ficij permutatos, multaquæ
 mōstris similia d̃ rudi Phæa-
 cum populo est ementitus.
 In quæ quidem cū incidis-
 sem, non multū sanè his ob-
 mendacium succensebam,
 quoniam

ἑρῶν ἡδὲ συνέθεν δὲ τῷ
καὶ τοῖς φιλοσοφῶν ἱπποχρύ-
μοις· ἐκείνο δ' αὐτῶν
ἰθαύμαστα· ἂν ἐνόμισαν λέ-
σαν ἐκ ἀληθῆ συγγράφου-
τόν. Διόπερ καὶ αὐτὸς πο-
τανοδοξίας, ἀρρηπῶν τι
ἐπελάσας τοῖς μετ' ἡμᾶς ἵνα
μὴ μόνον ἀμοιρῶν δ' τῆς
ἐν τῷ μυθολογῶν ἐλθε-
ίης, ἐπ' αὐτῶν ἀληθῆς ἰσο-
ρῶν ἔχον (οὐδὲν γὰρ ἐπιπόν-
θεν ἀξιόλογον) ἐπὶ τῷ ψεύ-
δῳ ἐπαχρόμην, πομπῇ τῶν
ἄλλων ἐν γινώσκοντι. ἔπειτα
ἐν γὰρ δὲ τῷ ἀληθεύοντι λέ-
γω, ὅτι ψεύδομαι, οὕτω δ'
ἐγώ μοι δοκῶ καὶ πᾶσι περὶ
τῶν ἄλλων κατανοεῖν ἐκ-
φυγῆν, αὐτὸς δὲ μολογῶν μὴ
ἂν ἀληθῆς λέγαν. γράφω
τοῖσι, περὶ ἃν μὲν ἔειπον,
μὴ δ' ἱπποχρύμῳ, μᾶτι παρ' ἄλ-
λων ἐκδομῶν, ἔτι δὲ μηδὲ
ἔλως οὐτῶν μὴ δὲ πᾶσι ἀρχὴν
γινώσκαι διωκεμένων, διὰ δὲ
τῶν ἐντυγχάνοντα μὴ δι-
κῶς πιστεύαν αὐτοῖς. Οἱ μὲν
γὰρ ποτὶ ἄρ' Ἡρακλέω
ab initio esse potuerunt. Quare qui hæc legerit nullam his
fidem adhibeat oportet.

quum hoc genus sermonum
ab his qui se philosophos
esse profitentur, usurpari
viderem: illud verò non par-
vum in eis admiratus sum;
si quum falsa dicerent, id
alios latere existimarent.
Quapropter & ipse præ re-
rum novarum studio, vo-
lens posteris aliquid relin-
quere, ne solus expertus sum li-
beralis in fabulis dicen-
dis (nihil enim memoratu
dignum, quod verè narra-
re possem, mihi contigerat)
ad mendacium me transu-
li, atq; , ut mea quidem fert
opinio, multò tolerabilius
quàm ceteri. Nam quum
hoc ipsum quòd mentior, ve-
rè dicam, idcirco me aliorū
reprehensiones iure ac me-
rito effugere existimaui,
quoniam nihil me veri nar-
raturum polliceor. Ea igitur
scribo, quæ neque ipse
vidi, neque passus sum, nequē
ab alijs audiui, quæ præte-
rè omnino non sunt, neque
Egressus olim ab Herculeis
BB 2 columnis

σηλῶν, καὶ ἀφ' ἧς ἐς τὸν ἰσπί-
 εωρ Ωκεανὸν, δέω ἀνέμῳ ἢ
 πλεονέποιόμην. αἰτία δέ μοι
 ἢ ἀρδημίας, καὶ ὑποθέσεις, ἢ ἡ
 διανοίας περιεργία, καὶ πράξ-
 μάτων καινῶν ἐπιθυμία, καὶ
 τὸ βόλιδμα μαθεῖν, ὃ, τι τὸ
 τίλη ὅτι ἢ Ωκεανῷ, καὶ τί-
 σις οἱ πέραν λαδικοῦτον ἄν-
 θρωποι. τότε γὰρ ἦν ἔνθα,
 πάμποτα σίτια ἐνδοαύμην.
 ἰκανὸν ἢ καὶ ὑδωρ ἔμ. θέμην,
 πρυτάνοντα δὲ τῶν ἡλικιω-
 τῶν πεσοποιήσάμην, πλὴν αὐ-
 τῶν ἡμοῖ γινώμην ἔχοντας. ἔτι
 ἢ καὶ ὅπλων πολὺν τε πλεονέ-
 παρισκονασάμην, καὶ κυβερ-
 νήτων ἢ αἰετορ, μισθῷ μεγά-
 λῳ θέσας, παρήλαθον. καὶ
 πλὴν ναῦν, ἄκατ' ὅτι ἦν, ὥς
 πρὸς μέγαρ καὶ βίαιον πλεονέ-
 ἰκράτωρ ἀμην. ἡμίραν μὲν ὅρ
 καὶ νύκτα δέω ἀνέμῳ πλεονέ-
 τος, ἔτι τῆς γῆς ὑποφανομί-
 νος, ὅσφοδρα βίαιως ἀνηγό-
 μινθα. πρὶν ἰδέσθαι δὲ, ἅμα ἡλίῳ
 ἀνίσχοντι, ὃ, τι ἀνέμῳ ἰπ-
 λίδου, καὶ τὸ λῦμα ἀνέξαντο,
 καὶ ἴσφ' ὅτι ἐνίσχοντο, καὶ ἔκ-
 ἔτ' ὅτι εἶλαι πλὴν ὁθόνην δου-
 ρατὸν ἦν, ἐπιπρὶς φανέας ὅρ ὡς πνέματι, καὶ παραδόντις αὐτὸς,

columnis, & in occidenta-
 lem Oceanum delatus, se-
 cundis quidem ventis nauigabam. Causa autem peregrinationis & argumentum, animi curiositas, & nouarum rerū desiderium, quod quæ scire cupiebam qui sit Oceani finis, quique homines ultra Oceanum inhabitarent. Huius igitur gratia commedum & supellectilem multam imposui, aqua quoque quantum satis erat, ac coætaneos quinquaginta eiusdem animi mecum adiunxi, & armorum copiam paravi, gubernationem quoque optimum magno pretio conducens accipi in nauem. Erat autem nauis mediocris, ad magnam ac violentam nauigationem robusta. Die igitur & nocte secundè nauigantes, terra adhuc apparente, non adeò multa vi agebamur. Sequenti die simul sole oriante ventus increuit, & fluctus intumescere, caligo quoque sub-

ἐξελμασίμου.

θάττον δ' Ηρακλῆος. πρὸ
 ζωόντων δ' ἤν περ ἡμῶν. ὅ-
 που δ' πολὺν παρήμῳ, καὶ ἰ-
 ψιδάμιθα ποταμῷ, οἶνον
 ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάστιγι,
 οἷον ὁ Χιὸς ὕμν. ἄφθονον δ'
 τὸ ῥέμα, καὶ πολὺν, ὥστε ἵνα
 καὶ καυσιπορον ἔνδον ὡς
 φασὶν ἡνὲρ ἡμῶν πολὺν μᾶλ-
 λον πισυῖαν ὥς ἐπὶ τ' ἐγγύς
 ἐπιγράμματα, ὅρῳσι τὰ ση-
 μεῖα τ' Διονύσου ἐπιδημίας.
 οὐδ' ἔστιν. Αἰ μοι καὶ ὅθεν ἀρχή
 τ' ὁ ποταμός, καὶ ἁμαθῶν ἀ-
 γῆν παρὰ τὸ ῥέμα καὶ πη-
 γὴν μὲν δὲ μίαν ἔχον αὐτῇ
 ποταμὸς δ' καὶ μεγάλας ἀμπε-
 λους, πλείους βοτάνων. παρὰ
 τὴν ῥίαν ἰκάνης, ἀνέρεα
 πρὸ οἶνον διακρύβει, ἀφ'
 ὧν ἰσχύει ὁ ποταμός. τὸ δ'
 καὶ ἰχθύς ἐν αὐτῷ ποταμῷ
 ἔστιν, οἷον μάστιγι καὶ τὴν
 χοιὰν καὶ τὴν γούσιν προσ-
 τοιότας. ἡμῶν γούσιν ἀγρύ-
 πωντων αὐτῶν τινες, μὲν ἡμ-
 φαζόντων ἡμιθούμῳ, ἀμεί-
 ναν καὶ ἀνατεμόντων αὐτὸς,
 ἐδεύκομεν. πρὸς μισοῦς.
 ὕπνον

leni euasim; quos etiā præcidentes, fece plenos inueniebamus.

Demi-

Herculis autem quod maius.
 Venerantes igitur locū pro-
 cefimus. Non iam longè a-
 beramus, quum ecce flumi-
 ni adstimus vini fluenti,
 similisno profectò illi quod
 in Chio insula nascitur. Ea-
 rat & fluxus inundans &
 mulius, ita ut alicubi nas-
 uibus esset transitus. No-
 bis ergo maior addita est fi-
 des ut literis crederemus
 quas antea sculptas in co-
 lumna videramus, animad-
 uersis signis de Bacchi pe-
 regrinatione. Cupiens eas
 men & fluminis initium in-
 uestigare, ascendebar con-
 tra fluctem: fontem quia-
 dem nullum, multas tamen
 ac magnas vites ruis onustas
 inuenimus. Earum autem
 cuiusq; è radicibus vinum
 scatelat lucens, quod in vnū
 corfluent, flumen effrues-
 bat. Videbamus & in eo pi-
 sces & colore & gustu vi-
 no similes. Nos igitur cum
 cepissemus ex illis aliquot,
 ac potassemus, cōtinuò tenu-

ὑπερὸν μὲν τοι ἐπινοήσαν-
 τες τοὺς ἀπουσιχθῆς, τοὺς
 ἐκ τοῦ ὕδατος παραμι-
 γνυῖντος, ἱκαράννυμιν τὸ
 σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας.
 τότε δὲ τὸν ποταμὸν πε-
 ράσαντες, ἢ ὁρμαίνοντες
 ἦν, ὑπερὸν ἀμπελων χη-
 ματιρᾶσιον. τὰ μὲν γὰρ ἀφ'
 τῆς γῆς, ὃ εἰλεχθὲν αὐτὸς,
 ὑπερὸν καὶ παχὺς· τὸ δὲ
 ἄνω, γυναικῶν ἦσαν, ὅ-
 ων ἐκ τῶν λαγόνων, ἅ-
 παντ' ἔχουσιν τίλαα. βιαν-
 τιν παρ' ἡμῖν τὴν ἀφύλων
 γραφῆσιν· ἄρτι τὸ ἀπόμα-
 νον καταλαμβάνοντες, ἀ-
 ποδυσθῆναι μὲν. ἀπὸ δὲ τῶν
 ἀκτύλων ἄκρων ἐξέρχοντο
 τοῦ αὐτοῦ οἱ κλάδοι, καὶ
 μακρὰ ἦσαν βοτρυῶν. καὶ
 μὲν καὶ τὰς λεφαλὰς ἐκ-
 μῶν ἔλγι τι καὶ φύλλοις καὶ
 βότρυσι. περὶ λήθοντας δὲ ἡ-
 μάς ἠσπάζοντο, καὶ ἰδιόθεν
 τοῖς δὲ μὲν Ἀσίοις, αἱ δὲ Ἰνδι-
 αῖς, αἱ πλεῖστοι δὲ τὴν ἑκά-
 στα φωνὴν περὶ ἑμῶν, καὶ ἐφί-
 λον ἡμᾶς τοῖς σώμασιν· ὃ δὲ
 ἐλθὼν αὐτίκα ἰμῖν, καὶ
 παρά-

Denique re animadversa
 commiscentes eos qui ex
 aqua nascuntur pisces, ac
 comedentes, vinalem ve-
 hementiam temperavimus.
 Tunc et flumen transiens
 tes, quā vadabile fuit, vi-
 tium portentosam rem in-
 uenimus. Nam truncus in-
 ferior, qui à terra surgebat,
 ferax erat et crassus, su-
 perior autem mulieres e-
 rant, ab utero ferè sursum
 perfecta omnia habentes.
 Talem apud nos Daph-
 nem scribunt, Apolline
 iam comprehendente in
 Arborem versam. A sum-
 mis autem earum digitis
 exoriebantur palmites vuis
 pleni. Quin et capitibus
 pro comis inerant clauicæ
 li, et folia, et vuae. Ee
 ergo ad nos accedentes sa-
 lutabant, et dexteras pro-
 tendebant, quædam qui-
 dem Lyda, quædam India-
 ca, plurimæ Græca lingua
 loquentes: oreque nos oscu-
 labantur. verum qui oscu-
 lum susceperat, illico ebrius

παράφορ ὁ δὲ ἰὼν, ἀνιπιδὼς μὲν
 τοῖς παρ᾽ ἑαυτὸν τῷ καρπῷ, ἀλ-
 λὰ ἥλαυνε, καὶ ἰδὼν, ἀπ-
 σπομένην. αὐτὸς δὲ καὶ μίγνυσθαι
 ἡμῖν ἐπιθύμουν, καὶ δύο τι-
 νες τῶν ἱταίων πηλοσίαι
 παυτοὶ αὐτῶς, ὅτι ἔτ' ἀνι-
 λύνοντο, ἀπὸ τῶν αὐτοῖσιν
 ἐκείνωντο σωτηρίας ἔχοντες, καὶ
 σιωπῇ ἤσαντο, καὶ ἡδὴ αὐ-
 τοῖς ἀλλήλοις ἔσαν οἱ δάκτυ-
 λοι, καὶ τὰς ἐλπίδας περιπλεόν-
 οντες, ὅσον ὅστις καὶ αὐτοῖς
 καρποφορήσας ἔμελλον. κα-
 ταλιπόντων δ' αὐτοὺς, ἐπὶ
 ναυῶν ἐφύγοντο, καὶ τοῖς ἀπ-
 λαφύουσι διηγέμεθα ἰσθύν-
 οντά τε ἄλλα, καὶ τῶν ἱταί-
 ων πλὴν συμποκλῆν, καὶ πλὴν
 ἀμπιλομιξίας, καὶ λαβόν-
 τας ἀμοφρίας τινὰς, καὶ
 ὑδρωσάμενοι τε, ἅμα καὶ
 ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰνισάμε-
 νοι, καὶ αὐτοῦ πηλοσίον αὐ-
 λησάμενοι. ἔωθεν ἀνύχθην,
 οὗ σφόδρα βιάσθαι πνέμας
 τι. περὶ μισσημείαν δὲ, ὅτι
 ἔτι τῆς νύκτος φαινομένης,
 ἄφνω

ac nutabundus reddeba-
 tur. Fructum autem decer-
 pi non sinebant, sed eo
 euulso dolebant, & qui-
 dem cum clamore. Glisce-
 bant autem vehementer no-
 bis commisceri: duoque ex
 nobis cum illis coiuiissent,
 ab eis non amplius solui,
 sed ex pudendis connexi
 sunt. Traxerunt enim re-
 pentè ex eadem specie natum
 tam, & contradicati man-
 ière. Iam & ipsis palmi-
 tes digiti emittebant, &
 clauiculis circumplexanti-
 bus vna plena erumpe-
 bant. Derelinquentes igitur
 eas, in nauim confugi-
 mus, & cum conuenisse-
 mus, ijs qui ibi remanse-
 rant, cum alia, tum & de-
 relictorum comitum com-
 mixtionem cum viuis e-
 narrauimus. Acceperunt
 ergo amphoris aquas hausa-
 mus, item & ex flumine vi-
 num: inque vicino litto-
 re noctem duximus. Ma-

nè autem ferebamur, & non violentis flatibus. Circa
 meridiem verò, non iam apparente insula, repente
 turbo,

ἔπειτα τὸ πρῶτον ἐπιγινώσκοντες,
 καὶ περιδιύντες τὴν ναῦν,
 καὶ μετὰ τοῦτο, ὅσον ἐπὶ πε-
 λείᾳ προσηλίουσιν, οὐκ ἔτι κατὰ
 ἑξῆς εἰς τὸ πῆλα γινώσκοντες, ἀπὸ
 ἄνω μετὰ τοῦτο, ἐξηρτημένῳ
 ἄντρω, ἐμπροσθεν τοῖς ἰσθμοῖς,
 ἔφθην, κολλησάμενος τὴν ὁδοῦν.
 ἑπτὰ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἑ-
 ξῆς νύκτας ἀδροδρομήσαν-
 τες, ὅτ' ὅτε καθορῶμεν γινώσκον-
 τες, καὶ μεγάλην ἐν ᾧ ἔκειτο, κα-
 θάπερ νῦν λαμπρὰν καὶ σφαι-
 ροειδέα, καὶ φατὶ μεγάλῃ κα-
 ταλαμνομένην. προσεγγί-
 ζοντες δ' αὐτῇ, καὶ ὁρμισάμε-
 νοι ἀπὸ τοῦ πλοίου. ἐπισκοποῦντες
 δὲ τὴν χώραν, ἐνέεικομεν ὁ-
 κρινόμενα, τι καὶ γινώσκοντες
 ἡμέρας μὲν οὐκ, οὐδὲρ
 αὐτόθεν καθορῶμεν. νυκτὸς
 δ' ἐπιγινώσκοντες, ἐφ' αἰνῶντος
 μὲν ἄνθρωποι νῦν πλεονάζοντες, αἱ
 μὲν μέγιστοι, αἱ δὲ μικρότε-
 ραι, περὶ τὴν χώραν προστοι-
 αῖται. καὶ ἄλλα δὲ τις γινώσκων
 καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποτα-
 μὸς ἔστι, καὶ πῆλα καὶ ὕψος
 καὶ ὄρη. τὰν τῶν οὐκ τὴν καθ'
 ἡμᾶς εἰκονόμενα ἐκάλουν.

λόγῳ

turbo factus est, qui naucm
 circumuoluens, & in sub-
 lime eleuans ad ter mille
 ferè stadia, non iam in
 pelagus deposuit, sed sub-
 latam suspendit, ingruens-
 que velis ventus, & sine
 facto deferebat carbasum.
 Septem igitur dies ac io-
 tidem noctes per aëra de-
 currentes, octaua die in-
 spicimus terram quandam
 magnam in medio aëris,
 velut insulam lucidam, &
 circularem, multa luce mi-
 cantem. Ad hanc ergo de-
 lati, portumq; ingresi de-
 scendimus. Explorantes au-
 tem regionem, inuenimus
 eam habitatam, & cultam:
 & die quidem nihil videba-
 mus, nocte autem appare-
 bant & alia nō plocul insu-
 la, quaedā, ut videbātur, ma-
 iores, minores quaedam, igni
 colore similes. Erat & alia
 subtus terra, vrbes in se has-
 bens & flumina, & ma-
 ria, & syluas, & mon-
 tes, quam hanc quæ à nobis
 incolitur, imaginabamur.

ΕΒ 1 Volentes

Ἀόξαρχ ἡ μῆν καὶ ἔτι πορ-
 ρωτέρω περὶ λῆν , ξυν-
 λήθημεν τοῖς ἱππογυῖοις
 παρ' αὐτοῖς λαθουμένοις ἀ-
 παντήθεν. οἱ δὲ ἱππογυῖοι
 οὗτοι, αἵσιν ἀνθρώποι γυν-
 τῶν μεγαλῶν ἐχθροί, καὶ
 καθάπερ ἵπποις, τοῖς ἐρ-
 νίοις χεῖροί. μεγάλοι
 γὰρ οἱ γυνῶν, καὶ ὡς ἰππῶν
 σπικέφαλοι. μάθει δ' ἄν τις
 τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντιύθῃ.
 οἷός γ' ἐστὶν μεγαλῆς φορτίδος
 ἵππου ἕκαστον τῶν πλεόντων μα-
 κρότερον καὶ παχύτερον φέ-
 ρουσι. τοῖς οὖν τοῖς ἱ-
 ππογυῖοις προσέτακτα, πρὸς
 ἐπιτομήοις τῶν γυνῶν, καὶ
 τινεσὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἃς αὐτῶν
 βασιλεία, καὶ ἀνὰ ἡμᾶς ἐν-
 λαβόντων, ἄγουσιν ὡς αὐτόν.
 ὁ δὲ θρασυαίμων, καὶ ἀπὸ
 τῆς σοφῆς ἐκάλει, Εἰρη-
 νὸν ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς, ὧς ἐστέ.
 συμφησάντων δ', πῶς οὖν
 ἀφίκεσθαι, ἔφη, τοῖς οὖν ἀ-
 ρα διελθόντων; καὶ ἡ-
 μᾶς ὡς πᾶν αὐτῶν διηγού-
 μεθα, καὶ ὅς ἀρξάμενοι, τὸ
 καθ' ἑαυτὸν ἡμῖν διέξῃ,

Volentes ergo ulterius pro-
 cedere, comprehensi fuim-
 us in Equiuultures (sic
 enim illos dicunt) inci-
 dentes. Hi autem Hippo-
 gyri homines sunt, equorum
 loco vulturibus insidentes.
 Magni etenim sunt vultu-
 res, & ut plurimum tribus
 capitibus innixi. Hinc au-
 tem discat quis illorum ma-
 gnitudinem. Malo etenim
 onerariae navis unaquaque
 ala maior & robustior est.
 His igitur Equiuulturbus
 imperatum est circumuo-
 lantibus terram, si quis adue-
 na inueniretur, ad regem
 agere. qui & nos compres-
 hendenies ad regem duxē-
 re. Is verò ut inspexit, ex
 ipsis, ut opinor, vestibus con-
 iecturam capiens: Græci
 ceriè, inquit, vos adue-
 nâ. Assentiēti bus autem
 nobis: Quomodo, inquit, ad-
 uenistis, tantum aëris su-
 perantes? At nos illi om-
 nem rem retulimus. Tum
 ille incipiens, nobis quæ si-
 bi contigerant, narrabat,
 quod

ὅτι τὸ αὐτὸς ἄνθρωπος ὢν,
 τὸ νομα Ενδυμίων, ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας γῆς λαθρόδωρ, ἀπὸ
 ἡπαθείης ποτὶ, καὶ ἰσχυρότα-
 τος βασιλεύσει τῆς γῆρας.
 Ἐν αὐτῇ τῇ γῇ ἐκένωσεν ἰλνγ,
 τὴν ἡμῖν λατῶ φανερῶν
 φιλήσω. ἀπὸ θάρρους πρὸς
 πεισύνῃ, καὶ μηδὲν κίνδυ-
 νον ὑφορᾷ. πάντα γὰρ ἡ
 μῖν πρὸς αὐτὴν ὢν δεινόμα.
 ἢ καὶ λαθροθῶσω, ἴφην, τὸν
 πόλεμον, ὅν ἐκφέρω νῦν πρὸς
 τὴν τῶν ἡλίων λατικοῦντας,
 ἀπάντων δουραμονῶν παρ
 ἡμῶν λατῶν βίβει. καὶ ἡμᾶς
 ἡρόμα. τίνοι τε ἄνθρωποι πο-
 λῆμοι, καὶ τὴν αὐτίαν ἡ δὲ
 πορᾶς ὁ δὲ Φαίδωρ, φησὶν, ὁ
 τῶν ἡμῶν ἡλίων λατῶν κοῦν
 τῶν βασιλῶν (οἰκῆται γὰρ αὐ-
 τῶν ἡμῶν, ὡς καὶ ἡ σελήνη
 ἐν) πολλὰ ἡδὲ πρὸς ἡμᾶς
 πολέμῳ γένον. ἡρξάτο δὲ ἐξ
 αὐτίας βίωσθης. Τῶν ἐν τῇ
 φησὶ, τῇ ἡμῶν ποτὶ, τὸς ἀπρὸς
 τᾶς σωματῶν, ἰδὲν ἡμῶν
 ἐπικίαν ἐν τὸν ἰσφόρον
 εἶλαι,

quoddam videlicet homo esset
 nomine Endymion, in
 nostra ortus terra raptus-
 que olim dormiens eo des-
 latus fuerit, ubi & regio-
 ni imperaret. Esse au-
 tem terram illam dixit, quæ
 infra à nobis luna vide-
 tur. Sed bono animo nos
 esse iussit, neque pericu-
 lum ullum suspicari: ete-
 nim, ait, cuncta vobis ade-
 runt necessaria. Si autem
 vicero bellum, inquit, quod
 nunc solem incolentibus in-
 fero, omnium felicissimè a-
 pud me viuetis. Hinc nos
 interrogauimus qui essent
 hostes, & quæ odiorum
 causa. Tum ille: Phaë-
 thon, inquit, eorum qui
 in sole sunt, Rex (ete-
 nim ille etiam habitatur,
 quemadmodum & luna)
 multò iam aduersum nos
 bellum gerit tempore. Cæ-
 pit autem ea quam audie-
 tis ratione: Ego olim
 pauperrimis quibusque, qui
 in meo erant regno, col-
 luctis, volui coloniam in
 Luciferum deducere, de-
 sertum

ἔπειτα, ὄντα ἔρημον, καὶ ὑπὸ
 μεγάλῃς λαλοῦντων. ὁ δὲ
 πρὸς αὐτὸν φρονέας, ἐκ
 πρὸς τὴν ἀρχίαν, λαλῶν μί-
 σος τὸν πόρον ὑπαντάσας ἐπὶ
 τῶν ἰσομετρικῶν, τότε μὲν
 ἔρ νικηθέντων (οὐ γὰρ ἔμψ
 αὐτοπαλοὶ καὶ πρᾶσσοι) ἀ-
 νχωρῶν. νῦν δὲ βούλομαι
 ἀνθὶς ἐξελθὼν τὸν πό-
 ρον, καὶ πρᾶσσοι τὴν ἀ-
 ποικίαν. ὡς δὲ ἐβίλητε, λοιπὸν
 νύκτε μοι τὸν πόρον. γυναι-
 κὲς ὑμῖν ἐν πρὶν τὸν βα-
 σιλικὸν ἔνα ἐκώσθω, καὶ τὴν
 ἑλὴν ὁπλοισιν. αὐτοὶ δὲ
 ποικίλονται τὴν ἐξοδον. ὅ-
 τας, ἔφω ἐν, γυναικὲς, ἐ-
 παλὴν δὲ δοκῇ τότε μὲν οὐρ
 παρ' αὐτῶν ἐσταθέντων, ἐμὰς
 νῆας. ἔφω δὲ ἀνακτα-
 τῶν, ἰτασσόμεθα. καὶ γὰρ
 οἱ σκοπεῖ ὁπλοισιν εἶναι ἐ-
 σπᾶντο τὰς πολεμίας. τὸ
 δὲ ἔρ πρὸς τῆς στρατίας, ἀ-
 κα μνησθῆς ἐχθρῶν, ἄν-
 τ' ἀκονόφωρον καὶ τ' ἀκονο-
 ποιῶν, καὶ τ' ἀκονο-
 ποιῶν, καὶ τ' ἀκονο-
 ποιῶν. τότε δὲ ὄντα
 ποικίλοι μὲν ἔρ οἱ πόροι,

ποῖ,

fertum tunc, & nullis has
 bitatum : Phaëthon autem
 invidia stimulat, transi-
 tum prohibuit, medio in
 itinere occurrens, Equi-
 formicis aduectus, Tunc
 quidem victi (non enim ap-
 paratu aequales eramus) se-
 cessimus. Nunc autem ite-
 rum volo bellum inferre,
 & coloniā emandare. Quod
 si vultis mecum communi-
 care cum exercitu, ex re-
 gis vulturibus dabo unum,
 unicuique, & ceteram ar-
 maturam. Cras autem fa-
 ciemus exitum. Ita, inquam,
 quando tua hæc est sen-
 sentia, fiat. Tunc apud
 eos conuiuio excepti man-
 simus. Manē autem exurgen-
 tes statuebamus in aciem :
 nunciabant enim, applo-
 ratores hostes appropinquare.
 Magnitudo quidem exer-
 citus centum millia erant,
 absq; peditibus & externis
 auxilijs, item vsque impedi-
 mentis, & machinarum fa-
 bris. Horum autē octoginta
 millia Equiuulures erant
 quæ

θοι, δυσμενέοι δ', οἱ ἐπὶ τῶν
λαχανοπτερω. ὄρνιθιν δ' καὶ
τοῦτο δὲ μέγιστον, ἀντὶ τῶν
πτερῶν, λαχάνοις πόντη λά-
σιον. τὰ δ' ἀπὸ πτερά ἔχοντα θρι-
δάκνοις φύλλοις μάστιγι
πεσοικότα. ἐπὶ δ' ἐστὶν οἱ
Κιχροβόλοι τετραχάνοι, καὶ
οἱ Σκοροδομάχοι. ἤλθοι δ'
καὶ ἀπ' τῆς ἄρκτου σύμμαχοι,
τρισηνέοι μὲν Ψυλλοξόται,
πεντακνησμενέοι δ' Ἀνιμοδρό-
μοι. τῶν δ' οἱ μὲν Ψυλλοξό-
ξόται, ἐπὶ ψυλλῶν μετὰ λῶν
ἰπποῦνται, ὅθεν καὶ τὴν πρὸς
ἡγορίαν ἔχουσι· μέγιστον
τῶν ψυλλῶν, ὅσον δώδεκα
ἡλίφαντες. οἱ δ' Ἀνιμοδρό-
μοι, πτεροὶ μὲν αἶσι, φέρον-
ται δ' ἐν τῷ ἀέρι ἀνὰ τῶν πτε-
ρῶν. ὁ δ' ἐκ τῆς φορέας
τοῖός δ'· χιτῶνας ποδῶν δ'
ὑπερωσφόροι, λοπῶν δ' ἐν τῷ
αὐτῷ ἀνέμῳ, καθάπερ ἐν
στία φέρονται, ὥστε τὰ σκά-
φη. τὰ ποτὰ δ' οἱ τοιοῦ-
τοὶ τῶν μάστιγι πτεράσαι
αἶσι. ἡλίφαντες δ' καὶ ἀπ'
τῶν ὑπὲρ τὴν Καππαδοκίαν
ἀσίων

ἔτι. Dicebantur autē aduenire ab his quæ supra Cappadociā
sunt

qui autem ab Lachanopte-
ris ferebantur, viginti mila.
lia. Est autem ales hæc ma-
xima, oleribus pennarū lo-
co obsita. Qui verò ex his
velociores erant, pennas ha-
bebant lætuce folijs maxi-
mè similes. Ibi verò & cum
his Cenchroboli ordinati
sunt, & Scorodomachi.
Aduenerunt & à septen-
trione auxilia & Psyllotoxo-
tæ quidem numero triginta
millia, Anemodromi autem
quinquaginta millia. Horum
sanè Psyllotoxotæ magna-
rum pulicum sessores sunt,
vnde & appellationem tra-
hunt: pulicum verò magni-
tudo, ut duodecim elephan-
tes. Porro Anemodromi pe-
destres quidem sunt, ferun-
tur autem vento absque aliis
per medium aëra. Modus
autem quo feruntur, talis
est: Subcingunt se talares tu-
nicas, easq; vento sinuantes,
velorum in morem, ac velue
naues aguntur. Hi in pugna
scutis armati plurimum, va-

ἀστέρων ἕξαι, Στρουθοβάλα-
νοι μὲν, ἰπτακισμύδοι ἱππο-
γέραντοι δέ, πτηντοπισχύλιοι.
ὧν ζῶντες ἐξ ὧν οὐκ ἐθιασώμενοι
οὐ γὰρ ἀφίκοντι, διότι οὐ-
δέ γράψαι αὐτῶν τὰς φύ-
σεις ἰσότημηται. τρωπία γὰρ
καὶ ἅπαντα περὶ αὐτῶν ἐλέγε-
το. αὕτη μὲν τοῦ Ενδυμίου
ἡ δυνάμις. σκαυὴ δέ παλιν-
ταρξὶ αὐτῇ. ἡρώων μὲν ἀπὸ
τῶν ἡρώων· μεγάλοι γὰρ
παρ' αὐτοῖς οἱ ἡρώες, καὶ ἡρώ-
ητοί. θώρακες δέ φοιδωτοί
πάντων, θέρμιοι τὰ γὰρ ἡρώ-
ων θέρμων συρρόσπλουτον,
ποιοιῶνται θώρακας. ἄρρηκ-
τον δ' ἐκὰ γίγνεται τοῦ θέρ-
μιου τὸ ἡρώ, ὥσπερ ἡρώ-
ας. ἀσπίδος δέ, καὶ ξίφης,
οἷα τὰ Ἑλληνικὰ. ἰπὰ δέ
ἡρώας τοῦ, ἰταξάντων ὧ-
ν τὸ μὲν ἡρώας ἡρώας ἡρώ-
οἱ ἱππόγυμοι, καὶ ὁ βασιλεὺς
τὸς ἀείους περὶ αὐτὸν ἡρώ-
ν, ἡρώας ἐν τῷ τοῦ ἡρώ. τὸ δ'
ἡρώας, οἱ Λαχανόπτεροι
τὸ μὲν δέ, οἱ σιμμά-
χοι, ὡς ἡρώας. τὸ δ' ἡρώας,
ἡρώας

gis placuit. Erat et peditatus myriadum sex millium.

sunt stellis, Struthobalan-
ti quidem numero septuaginta
millia, Equogrues quinq-
uaginta millia. Hos ego non
vidi, non enim venerant: qua-
re neque eorum naturas scri-
bere ausim. Porriosa quæ-
dam ac incredibilia de his
dicebantur. Etis quidem
erat Bndymionis exercitus.
Omnium autem armatura
eadem erat. Galea quidem
ex fabarum spolijs. Magnæ
autem apud illos fabæ et
durissimæ. Thoraces autem
squamei omnes, et squa-
mis quidem lupinis. etenim
lupinorum siliquas consuen-
tes, thoracas faciunt. Sunt
autem siliquæ ipsæ ut cornu
duræ: scuta et enses, qua-
les Græcorum. Vbi verò oc-
casio data est, sic in aciem
deducti sunt. In dextro qui-
dem cornu Equitultures, et
rex optimos quosque circa se
habens, cum quibus et nos
eramus: in laevo verò La-
chanopteri: porro inter vo-
luntumque auxilia, ut cuique ma-
gis placuit. Erat et peditatus myriadum sex millium.

Ημεν

ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πύ-
 τι μυνεώδεις, πάλιντες ὁξό-
 ται, βάνωφι μυγῶλοις ἰποχέ-
 μφοι. μετὰ δὲ ὁλῶντες οἱ
 Ἀρσινόδακτις, ψιλοὶ τε ὄν-
 τες, καὶ πρῶτοι, πῶς μάχοις
 μέγα καὶ οὗτοι. πόρρωθεν
 γὰρ ἰσχυρόντων ῥαφανίδας
 ὑπερβύθας, καὶ ὁ βλήθας
 οὐδ' ἐπ' ὀλίγον ἀντίχαρι-
 δωαῶ. ἀπὸ γνησὶ δὲ δυ-
 βωμίας τινὲς αὐτίκα ὡ-
 πρῶματι, ἰππῶν ὁμῶς.
 ἰππῶν δὲ χοίρειν τὰ βίλη
 μαλαχῆς ἰππῶν ἰχθύων δ' αὖ-
 τῶν ἰταχθῆναι οἱ Κανλο-
 μύκτις, ὁπλῖται ὄντες,
 καὶ ἀρχιμάχοι, τὸ πᾶσι
 μύκτις. ἰκλῶνται δὲ Καν-
 λομύκτις, ὅτι ἀσπίσι
 μὴ μύκτις ἰχθύων. δό-
 ρασι δὲ Κανλῖνοις, ὅτις ἀπὸ
 τῶν ἀσπιδόγων. πᾶσι οἱ
 δὲ αὐτῶν οἱ Κωνοβαρῶντες
 ἰσχυρῶν, οὐ πῶς αὖ-
 τῶν οἱ Σείων καὶ οἱ ἰσχυ-
 ροὶ, καὶ οὗτοι ἀν-
 θρῶπις Κωνοπρόσωποι, ἐπὶ βαλῶ-
 νων ἰσχυρῶν μάχῶν. ἰσχυ-
 ροὶ δὲ ἰσχυρῶν ὑπερβύθων
 συμμάχων, ὅτις ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν
 καὶ οἱ ἰσχυρῶν καὶ οἱ ἰσχυρῶν

expedui quidem illi ac pē-
 destres, verum bellicosi.
 Etenim procul raphanos
 iaculabantur maximos, per-
 cussusq; neque parum sub-
 sistere poterat: moriebatur
 enim confestim, vulnere
 quodam fœtore infecto.
 Namque sagittas h malue
 veneno delibutis ferebant.
 Hos iuxta Caulomycetes
 posuerunt armis accinctos,
 & comminūs pugnantes,
 numero decem millia. Di-
 cuntur autem Caulomyce-
 tes, quoniam scuis qui-
 dem fungeis viuunt, ha-
 stilibus verò asparagorum
 virgulis. Steterunt au-
 tem post hos & Cynobala-
 ni, quos h miserunt qui Ca-
 nem stellam inhabitant,
 quinquaginta millia nume-
 ro: & hi viri non humanis,
 sed caninis vultibus super
 alatas glandes pugnant.
 Dicebant autem ab ipsis ho-
 stibus & alia auxilia defeo-
 cisse à Laëleo orbe emitten-
 da, iaculatores scilicet ac
 Nigri

Νυφελοςφταυροι· ἀπ' ἱκᾶ-
νεσσιν, τῆς μάχης ἔδην ἔκει-
μενης ἀφίκοντο· ὥς μὴ ποτε
ἄριστοι σφωδρονῆται ἦσαν
ὅπως παριφθοντο, διόπερ φα-
σιν αὐτοῖς ὑπερον ὀργισμένα,
τὴν Φαίθοντα, πυρπολῆσαι
τὴν χώραν. τοιαύτη μὲν καὶ
Φαίθων ἱππὴν παρασκευῇ.
συμμιζάντων δ', ἱππὸν τὰ συ-
μῆα ἔρην, καὶ ὠγκέσαντο ἱκας-
τίρων οἱ ὄνοι (τότοις γὰρ ἀντι-
Γαπιστῶν χθονία) ἱμάχοντο.
καὶ τὸ μὲν ὠκύνουσαν τῶν Ἡλιω-
τῶν αὐτίκα ἔφυγον· ἔδ' ἱς χᾶ-
ρας δ' ἐξάρησαν τὸς ἱπποζύγους,
καὶ ἡμᾶς ἀπόμειβα ὑπὸ τῶν
τῶν. τὸ δὲ ξιδρὸν καὶ τῶν ἱκρά-
τα ὧς ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόμῳ.
καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Αἰροκώ-
νωποι, δίδοντες ἄλλοις
τὸς πύξας. ἵσταυθα δ' ἔχοντες
πυρρὸν ἐπιβοηθούτων, ἔφυγον
ἐπικλίναντες, καὶ μάστιγι πᾶ-
σι δόντες τὸς ἐπὶ τῷ ὀνόμῳ
σφῶν νυνικημένους. τῆς δ'
προπῆς λαμπρῆς ὕπομψης,
ποταμοὶ δ' ἵππων καὶ ἡλίσκον-
το, ποταμοὶ δὲ καὶ ἀνυροῦντο,
ἵπποι fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubere,

Nubecentauri: sed hi com-
misso iam praelio aduene-
runt. quod vitam non fe-
cissent. Qui verò fundamē-
tebantur, omnino non adue-
nerunt: quare iratum Phaë-
thonia tradunt omnem illon-
um regionem igne vastasse,
Et is quidem Phaëthonis
exercitus erat. Postquam ve-
rò signa erecta sunt, a selli
ruditu undique constrepū-
re (nam his tubarum loco v-
tuntur) committentes pra-
lium pugnabant: ☉ Sola-
rium quidem laeuum conse-
ssim fugit (neque enim suf-
ferre valuit instantes Equi-
uultures, nosque insequen-
tes cedentes) dextrum au-
tem illorum cornu superius
euadebat, nostro, quod in la-
uo erat, propulsato. Exer-
tes autem Aëroculices in-
quebantur usque ad pedi-
tatum. Hinc auxiliantibus
illis, defecerunt e regione
declinantes, idēq; maximè
ubi senserunt suos, qui in

καὶ τὸ αἷμα ἔρρεα πολὺ μὲν
ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥς αὐτὰ βού-
πτεσθαι, καὶ ἱερὸν φάινε-
σθαι. οἷα παρ' ἡμῖν, ἀνομι-
νου τοῦ ἡλίου φαίνοντα. πο-
λὺ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέ-
πεσεν, ὥς ἐμὴ κάσπερ μὴ ἄ-
ρα τοῦτον τινὸς καὶ πάλα
ἄνω ὑπομένον, Ὀμηρ' ὅτι
λαβὼν αἵματι ἔσκα τὸν Δία,
ἐπὶ τῷ βῶ Σαρπηδὸν ὅτε
πέσεν. ἀνασπείσαντες δὲ ἀπὸ
τῆς διώξεως, δύο πρόσωπα ἐ-
πέσσαν· τὸ μῦθ', ἐπὶ τῶν ἀ-
ραχνίων, τῆς πηλομαχίας,
τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἐπὶ
τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ βύτων
γυνομένων, ἡγήκοντο ἐπὶ
τῶν σκοπῶν οἱ Νιφιδονεύς
ταυροὶ πεσικαύοντες, ὅς
ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν ὥς
φαίνονται. καὶ δὲ ἐφάνοντο
το προσίοντες, θίασμα πα-
ραδόξοτατον, ἐξ ἱππῶν ὤν-
ρωτων, καὶ ἀνθρώπων συ-
κίμῳ. μίχιθ' ὅτι τῶν
μῦθ' ἀνθρώπων, ὅσον βῶ Ρο-
δίων Κολοσβῶ ἐξ ἡμισείας
ἐς τὸ ἄνω, τῶν δὲ ἱππῶν, ὅ-
σον νῆος μεγάλης φορτί-
α, τὸ μῦθ' οὐ πλεονέχον αὐτῶν

in ipsasq; nubes sanguis mul-
tus defluebat, ut interficeren-
tur, ac rubra apparerent, qua-
les apud nos videntur oc-
cidente Sole. Multus & in
terram decidit: ut cogita-
rem nū tale aliquid olim con-
tigisset, quumⁱ Homerus lu-
spicatus fuerit Iouem in Sar-
pedonis morte sanguineas
guttas pluissē. Conuersi au-
tem à cade duo trophæa
statuimus: vnum quidem in
aranearum telis, & pede-
stris pugnae: alterum au-
tem pugnae in aëre supra
nubes. His iamdudum ex-
actis, nunciatum est ab ex-
ploratoribus, Nubecentauro-
ros aduentare, & irrum-
pere, quos Phaëthoni an-
teà aduenisse oportuerat. Iū-
que ubi aduenēre, spectas-
culum praeuere insolitum
& inexpectatum. homines
erant alatis equis commix-
ti. Magnitudo quidem hos-
minum quanta Rhediorum
colossi à medietate sursum,
equorū autem similis validae
onerariae nauis. Equidē eo-

τῶν, ἐκ ἀνιγραφα, μήτε καὶ
ἐπιστῶν δόξῃ, τοῦτον ἴδω. ἢ
ἦτο δὲ αὐτῶν, ὃ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ
καὶ τοῦ ὄρους. ἰωὴ δὲ ἔδοντο
τοὺς φίλους ὑγνικημένους, ἐ-
πὶ μὲν τὸν Φαίθοντα, ἐπὶ με-
τὰ ἀγγλίας αὐτοῖς ἐπιγῆαι,
αὐτοὶ δὲ στρατάρχαι τὰ
ραγμῶν ἐμπέλουσι τοῖς
Σελωίταις, ἀτάκτοις, περι-
τῶν δὲ ὁδῶν καὶ τὰ κάρυρα
ἀνισχυόμενοι, καὶ πάν-
τας μὲν τῆς πορείας αὐτὸν δὲ
τὸν βασιλέα καταδιώκουσι
πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλεῖ-
στα τῶν ὁρμητῶν αὐτοῦ ὑπὸ
ἐν ἀνίστασθαι δὲ καὶ τὰ πρό-
παια, καὶ κατέδραμον ἅπαν
τὰ ἐπὶ τῶν ἀραχνῶν πεδίων
ὑφασμένον· ἐμὶ δὲ, καὶ δύο
τινὲς τῶν αἰσῶν ἐξώρυσαν.
ἔδον δὲ παρὼν ὁ Φαίθων,
καὶ αὐτοῖς ἅμα πρόπαια ἐπὶ
καὶ ὁρμητῶν. ἡμεῖς δὲ οὐδὲ
προσέμεθα ἐπὶ τὸν ἥλιον αὐτοῦ
μὲν, τὸ χεῖρ ὀπίσω διδόν-
τες ἀραχνὶ ἀκρόματι. οἱ δὲ
πολλοὶ μὲν ἐκ τῶν ὁρμη-
τῶν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ,
τὸ

rum numerum non scripsit,
ne cui incredibile id fiat,
tantus erat. Ducebamur au-
tem a Sagittario, qui est
in Zodiaco. Vbi autem a-
micos deuictos sensere, ad
Phaëthontem quidem mis-
serunt, ut iterum rediret, i-
psi autem in aciem structi,
in Lunares turbatos irruunt,
inordinatos quidem, ob eam
quam hostibus fecerant fu-
gam, & iam spolia diuis-
dentes: omnemque nostro-
rum multitudinem in fu-
gam vertunt. Ipsum autem
regem insequuntur usque ad
ciuitatem, atque ex illius
aibus conficiunt plurimas.
Deiecerunt autem & tro-
phæa, ac omnem aranea-
rum contextum. Campum
decurrerunt, neque cepe-
runt, & e comitibus duos.
Iam autem & Phaëthon a-
derat, & sub illis alia tro-
phæa statuerunt. Nos au-
tem ad Solem ipso die duces
bamur, araneæ telæ fragmen-
to manibus post tergum li-

gatis. Hi ciuitatem obsidere omnino noluerunt, conuer-

τὸ μῆλαξὺν τοῦ ἀέρος ὅτι ἀπὸ τῆς
 ζορῶς μὴ κίττι τὰς αὐγὰς ἀ-
 πό τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελή-
 νην διήκων. τὸ δὲ τὰς ὡ-
 διπλοῦν, νεφελοτόρον ὥς ὅ-
 πως ἐκλαψίς τῆς σελήνης ἐ-
 γιγόντα, καὶ νυκτὶ διελυγνῆ
 πᾶσα κατέχευε. πειζόμενος
 δὲ τοῦτοισι ὁ Ἐνδυμίων, πεί-
 ψαρίκισται καθαρῆν τὸ οἰ-
 κοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς πε-
 ριορῆν ἐν σκοτίῃ βιοῦντας.
 ὑποσχρῆτο δὲ καὶ φόρος τιλῆς
 σαρ, καὶ σύμμαχόν ἵσθαι,
 καὶ μὴ κίττι πολέμιον, καὶ ὁ-
 μίρους ἐπὶ ταῖς δυνάμει
 λιν. οἱ δὲ περὶ τὴν Φαίθον, ἄνο-
 μῶς δις ἐκκλησίας, τῇ πρὸς
 τираίᾳ μὴ ὁδῷ παρέλθοντες
 ὁρῶντες, τῇ ὑστέρᾳ δὲ μετίζον-
 τας. καὶ ἐγὼ καὶ ἑρμῆς ἐπὶ
 ταῖς τοῖς κατὰ τὰς οἰκισ-
 παρῶν οἰκοῦσαν οἱ ἡλιῶται καὶ
 οἱ σύμμαχοι, πρὸς Σελήνιαν
 καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ κα-
 ταλύσει μὴ τὰς ἡλιῶτας τὸ
 διατάξιμα, καὶ μὴ κίττι τὴν
 σελήνῃ ὑποτάκων, ἀφ' οὗ
 καὶ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους
 ῥητῶν ἑκάστων χρημάτων,
 τὰς δὲ Σελήνιαν, ἀφ' οὗ καὶ

si verò medium aeris vala-
 lauerunt, ut decasterò splen-
 dor à Sole ad Lunam mis-
 nús perueniret. Vallum aus-
 tem erat duplex nubecum,
 ut Luna defectio manife-
 sta fieret, et iam continua
 nox cuncta teneret. quain-
 re pressus Endymion, mit-
 tens orauit, ædificium de-
 molirentur, neque se pates-
 rentur in tenebris versari.
 Promisit autem et tributa
 persolvere, seque auxiliarem
 et amicum fore, neque in
 posterum bellaturum: in-
 super et obsides offerebat.
 Phaëthon verò congrega-
 to bis concilio, primò qui-
 dem in ira perstitit: poste-
 mò mutauit sententiam, ac
 pacis condiciones acceptæ
 sunt huiusmodi: Fædus
 inierunt Solarij et horum
 socij cum Lunarjjs, eorúm-
 que socijs, his legibus, ut
 intermutale deijciant So-
 larj, neque posthac Lu-
 nam inuadant: statimóque
 precio captiuos reddant: Lu-
 narj autem dimittant stellas
 liberaas.

ἀπὸ τῶνδε τῶν καὶ ἀπὸ τῶνδε
 ρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 Ἡλιώταις, συμμαχῆν δὲ τῷ
 ἀπὸ κληρῶν, ὡς τις ἐπιβ. φόρον
 δὲ ἰσοτιμῆν ἐκείνου ἔχον τὸν
 βασιλεῖα τῶν Σιλωτιῶν τῷ
 βασιλεῖ τῶν Ἡλιωτῶν, ὅτι.
 ὅν ἀμφορίας μνείας, καὶ ὁ-
 μέρους δὲ σφῶν αὐτῶν δύναι
 μνείας· τὴν δὲ ἀρχιαν, τὴν
 ἐκ τῶν σφῶν, κοινῶν ποιῶ-
 ῶσα, καὶ μετὰ τῶν ἀλλῶν
 τὸν βυλόμενον. ἔγραψαι δὲ
 τὰς συνθήκας ἐλθὼν ἐλκεῖ-
 νη, καὶ ἀναστῆσαι ἐν μίση τῷ
 αἰετῷ, ἐπὶ τοῖς μυθοῖσι. ὁμο-
 ῶν δὲ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρρονί-
 δης καὶ Θυεΐτης καὶ Φλόγιος,
 Σιλωτιῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μά-
 νιος καὶ Πολυλαμπής. ὁ αὖτε
 τῇ καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγύς· ἐνθὺς
 δὲ τὸ τῶν καὶ καθυρῆτο, καὶ ἔ-
 μῆς τὸν ἀγματολόγον ἀπὸ
 δοσαν. ἐπὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς
 τὴν σιλωτιαν, ἡλιωτῶν ἐ-
 μῆν, καὶ ἰσοτιμῆν μετὰ δα-
 κρύων οἱ τε ἰσῶροι, καὶ ὁ Ἐνδυ-
 μίων αὐτῶν. καὶ ὁ καὶ ἐκ τῶν μῶν
 τε παρ' αὐτῶν, καὶ κοινῶν τῶν
 ἀρχιαν, ἰσοτιμῆν καὶ δα-
 σαν πρὸς γὰρ τὸν τῶν ἰσῶν

liberas, armaq; posthac So-
 laribus nō inferant, vicissim
 autem auxilientur, si quis in-
 uaserit: vectigaliū verò con-
 ditionem pendat annuatim
 rex Lunariorum regi Sola-
 riorum amphoras toris de-
 cem millia, obsidesq; è suis
 decies mille. Colonia in
 Luciferū communis fiat, &
 ex utriusque qui volet, parti-
 cipet. Sculpantur autem fœ-
 dera in columna electra, e-
 riganurq; in medio aëris in
 conspicijs. Qui verò pepig-
 ite, ex Solarium quidem par-
 te suere Pyronides, & The-
 rites, & Phlogius: Lunariū
 autem Nyctor, & Menius, &
 Polylampes. & talis qui-
 dem pax sequuta est: confe-
 skim autē murus euersus est,
 & captiuos restituere. Vbi
 autem ad Lunam ipsi regres-
 si sumus, obuiauerunt nobis
 socij, & cum lachrymis sa-
 lutauerunt nos, & Endy-
 mion ipse. Atqui suadebat
 is quidem, nos ibi secum ma-
 neremus, & in colonia com-
 municaremus: se enim daturū

παῖδα· γυναικὲς γὰρ ἐν αἰοὶ
 παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ ὁδ' αὖτως
 ἐπαθόμην, ἀπ' ἡξίου ἀρ-
 πιφθῆναι καὶ τὸν αἵμα
 παῖτα. ὥς δὲ ἐγὼ ἀδ' ὡς
 τοῦ ὀρθοῦ, ἀρπύμης
 μᾶς, ἐστὶν αἰὲς ἐπὶ τῇ
 δ' ἐν τῷ μύθῳ δὲ τῷ ἰσχυρῷ
 τῷ σιλήνῳ, κατενόη· καὶ νῦν
 καὶ παραδόξα ταῦτα βοῆς
 νομοῦ ἀπ' αὐτῶν. πρῶτα μὲν τὸ
 μὴ ἐκ γυναικὸς γενέσθαι αὐ-
 τὸν, ἀπ' ἀπ' ἑαυτοῦ γα-
 μοῖς γὰρ τοῖς ἀρπύμης γενέσθαι,
 καὶ ἐπὶ ὄνομα γυναικὸς ὀ-
 λῶς ἴσασι. μέγας μὲν οὖν
 πᾶσι καὶ ἡ κοινὴ τῶν γυναικῶν
 ταῖς ἐκαστῇ, ἀπ' ἐπὶ τῶν γυναι-
 κῶν αὐτῶν. λύνουσι δὲ ἐν τῇ
 ἐκείνῃ, ἀπ' ἐν τῇ γαστρὶ
 μῖας, ἐπὶ δ' αὖ γὰρ οὐκ αὖτε
 τὸ ἐμβρυον, παχύνεται ἐν
 αὐτῇ. καὶ γόνυ ὑπερὶ ἀνα-
 μόνῳ, ἐξ ἄρουρας νικητῆ, ἐκ-
 τέρου δ' αὐτὰ πρὸς τὸν αἵμα
 μοῦ ἐκκένοντα, λυοποιούσι.
 Δοκῶ δὲ μοι, καὶ ἐν τοῖς Εὐρυ-
 κῶν ἐκείνῃ ἡ καὶ τῇ γαστρὶ
 μῖας

filium in uxorem mihi pos-
 licebatur suum quem habebat.
 Nam apud eos mulie-
 res nullæ sunt. Ego autem
 haudquaquam parui, sed pe-
 tebatur dimitti in mare. Qui
 vi persuaderi non posse ani-
 maduertit, septē diebus cons-
 uuiio acceptos, tandem di-
 vinit. Quæ interea in Lu-
 na versatus viderim, quæ ve-
 noua & inaudita cogno-
 uerim, dicam. Primum quia
 dem eos non generari ex mu-
 lieribus, sed maribus. nam
 masculis nuptiis utuntur:
 sed nec quid sit femina, om-
 ninò sciunt. Nam ad quin-
 tum & vigesimum usque an-
 num omnes mulierum ha-
 bentur loco, eo autem supra
 non habentur, sed habent.
 Concipiunt autem non in
 ventre, sed in crurium pos-
 teriori parte. Vbi enim fœ-
 tus conceptus est, tumet crus,
 & tandem suo tempore præ-
 cidentes educunt mortua: in
 eadem ad ventum hiantia
 exponentes mulcent, & ad

vitam excitant. Inde & mihi videtur ad Græcos illud gastro-
 enemie

μίας ἴδνομαι, ὅτι παρ' ἐκείνοις
ἀντί γαστρος λυοφορέ. μᾶλλον
ἢ τὸ ἐν ἄλλο δικήσομαι γὰρ
ὅτι παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ
καλάμφοι Δαρδρῖται· γίγνε-
ται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· ὄρ-
χιν ἀνθρώπου τὸν διεξὶ ἀ-
ποτιμένους, ἐν γὰρ φυτῶν-
σι. ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρον ἐκ-
νεκρύνεται μίγιστον, σάρκινον,
οἷον φακίδες, ἔχει δὲ καὶ ληλ-
θους καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς
ὅτι βέλαντοι πηχυαῖοι τὸ μί-
γιστον· ἐπαδ' αὖ ἔρ σιπανθῶ-
σι, πρυγίσσαντες αὐτάς, ἐκκο-
λάσσουσι τοὺς ἀνθρώπους. ὡς
δοῖα μὲν τοῖς πεθεῖντα ἔχουσιν,
οἱ μὲν ἐλκεφάνηνα, οἱ δὲ πρη-
ντες αὐτῶν ξύλινα, καὶ οἱ τῶ-
ν ὀχέουσι, καὶ πηκισμέ-
σαι τῆς γαμειτῆς αὐτῶν. ἐ-
παδ' αὖ γ' ἐν ῥάσῃ ὁ ἄνθρωπος,
οὐκ ἀφθνήσκει, ἀπ' ὅσπερ
καπνὸς ἀφθνήσκει· ἀπ' οὗ γί-
γνεται· προφ' δὲ πᾶσιν ἡ αὖ-
τή. ἐπαδ' αὖ γ' ὅτι ἄνακ' αὖ-
σσει, βατράχους ὁππῶσιν ἐπὶ τῷ
ἀνθρώκων. ποιοὶ δὲ παρ' αὐ-
τοῖς ἔσιν ἐν τῷ αἵματι τῶν
νοσσομένων, ὅσοι καὶ θά-
νουν, ὅσοι δὲ πρὶ τράπεζαν,

enemiæ vocabulum deuenis-
se, quod apud illos venit lo-
co sura concipit. Maius quida-
dam & his enarrabo. Ge-
nus hominum apud illos est,
qui dicuntur arborei : idē
hoc modo nascitur ; Testi-
culum hominis præcidentes,
in terram plantantium mo-
re defodiunt. Inde autem
exoritur arbor carnea ma-
xima, ut phallus. Ramos quis-
dem habet & frondes, fru-
ctus verò cubitales glandes.
Vbi autem eæ maturæ fue-
rint, decerptas cudunt, atque
in homines effingunt. Pu-
denda autem habent apposi-
tita, quidam eburnea, pau-
peres autem lignea, quibus
coëant, & vxoribus mi-
sceantur. Postquam autem
senuerit aliquis, non mori-
tur, sed ut fumus solutus e-
uanescit in aërem. Cibusest
omnibus vnus : structo eten-
nim igne ranas affant super
prunas. Mulier apud illos
sunt ranæ per aëra circum-
uolantes. His autem affatis,
circumfusi velut ad mensam

λάτρουσι τὸν ἀναθυμιά-
 σον λαπνὸν, ἢ ὑαχοῦ-
 ται. οἶτω μὲν δὲ πρίφοντα
 ζοιούτω. ποτὲρ ἃ ἀντοῖς ὄσιν,
 ἀνὲρ ἀπθλιβόμενος ἄς λύνει
 κα, ἢ ὑγρὸν ἀνίας, ὥσπερ
 δρόσον. οὐ μὲν ἀπυρῶσι γα,
 καὶ ἀποδῶνουσιν, ἀλλ' ὅδε
 τίπρωται ἡμεῖς. ἀλλ' ὅδε
 τὴν αἰωνοσίαν οἱ παῖδες ἐν
 ταῖς πυλῶσι παρίχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς λυγύσι, ἡμεῖς τὴν γα-
 στροκνημίαν· ἡμεῖς γάρ ἐσσι τις
 πρηνέες. καλὸς δὲ νομίζε-
 ται παρ' αὐτοῖς, ὃν πού τις
 φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἢ τὸς
 δὲ κομήτας καὶ μινσάλλον-
 ται, ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀ-
 εῖρων τοῦναντίον. τοῦς κο-
 μήτας λαλοῦς νομίζουσιν ἐ-
 πιδήμοισιν γάρ τινος, οἳ καὶ
 περὶ ἡμῶν διαγοιῶτο. καὶ
 μὲν καὶ γῆνα φθονοῖ μικρὸν
 ἡμεῖς τὰ γόνατα, καὶ ὄνυ-
 χας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν,
 ἀλλ' ἂν πάντων ἐσὶ μονοδά-
 κτυλοι. ἡμεῖς δὲ τὰς πύλας
 ἐκαστὸν αὐτῶν κρέμει ἐπὶ
 πυλῶν μακρὰ, ὥσπερ ὑρὰ, βά-
 λυσαις δὲ, ἢ ὑπὸν ἀνα-
 πύλον, οὐ καὶ ἀκλαμψή.

lambunt evaporatum ex il-
 lis fumum, ac vescuntur.
 Et cibo quidem tali aluntur.
 Potus autem illis est
 aer expressus in calicem, li-
 quorem ex se ut rorem reds-
 dens. Non egerunt autem,
 neque mingunt, neque per-
 fossi sunt ea parte qua nos;
 sed ne pueri quidem nati-
 bus rem obscenam prae-
 stant, verum poplitibus su-
 pra suram: nam illic per-
 fossi sunt. Pulcher apud il-
 los habetur caluus, & sine
 coma: comatos autem abo-
 minantur. Apud eos verò
 qui cometas inhabitant stela-
 las, comati contra formosi
 habentur. Aduenerunt enim
 quidam, qui nobis illorum
 mores narrauerunt. Barbam
 eadem ad genua demittunt,
 & in pedibus ongues non
 habent, sed unodigiti sunt
 omnes. In speciem caudae
 brassicae natibus cuiusque il-
 lorum innascitur proluxa,
 semper germinans, quae &
 resupino cadente non fran-
 gitur. Emungunt & mel
 amarif-

ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς διὰ τὴν δριμύ-
 τατος· καὶ πάλιν ἢ συνω-
 σιμῇ, ἢ γυμνάσει, γάλακ-
 τι πᾶν τὸ σῶμα ἀλάφουσι,
 ὥς καὶ τὸν αὐτὸν πᾶ-
 ντοθεν, ἐκ τῆς αἰσθητικῆς
 ἐκπύουσι. ἔλαστος δὲ ποι-
 οῦται ἀπὸ τῆς κρῆνης,
 πάντων ἀπὸ τῆς κρῆνης, ὥς
 ὥστε μύρον. ἀπὸ τῆς κρῆνης
 ποικίλεις ἔχουσιν ὑδροφόρους·
 αἱ δὲ ῥῆγες τῶν βοτάνων
 αἰσθητικῆς γάλακτος. καὶ μοι
 δοκῶ, ἐκ τῆς αἰσθητικῆς
 σιμῇ δασύς τις τὰς ἀμύ-
 λους ἰσχυρὰς, τότε πρὸς τὴν
 μάστιγα καταπίπτα ἢ γάλακτος,
 διαρρέουσαν τῶν βοτάνων
 αἰσθητικῆς μέρτοι γαστρίδων πᾶν
 ῥαχῶνται, τινος τινος αἰσθη-
 τῆς δὲ αἰσθητικῆς· ἀνοικτὴν
 γὰρ αὐτοῖς αἰσθητικῇ, καὶ πάλιν
 κλειστὴν, ἐν τῇ δὲ αἰσθη-
 τῇ οὐδὲν ἔκαστος φαίνεται, ἢ
 τοῦτο μόνον, ὅτι δασύς
 ἐν τοῖς, καὶ λείος ἔστιν ὥ-
 στε καὶ τὰ νεογνὰ ἐκ τῆς αἰσθη-
 τῆς, ἢ ταύτων ἀποδύ-
 ναι. ἰσθὺς δὲ τοῖς μὲν πλοῦσι
 οἰοῖται ὑαλινὴ μαλακὴ, τοῖς
 πένεσι δὲ χαλκῇ, ὑφαντῇ.

amarissimum: qui si quando
 vel labori insudant, vel lu-
 dianur, corpus lacte oblis-
 nunt, ut & casus eo coagus
 letur, melle paululum distil-
 lante. Oleum autem e ce-
 pis educunt maximè pingue,
 ac redolens et unguentum.
 Vineas habent plurimas, &
 aque feraces: uvarum au-
 tem acini sunt velut grando
 quæpiam: & mihi quidem
 videtur ubi vîtus incidit,
 vites illas quati, fractisque
 vis grandinem huc ad nos
 mitti. Ventre ut sacculo v-
 tuntur, in eum quantum cu-
 pianne mittentes. Apertilis et-
 enim venter est illis, & iterū
 clausilis, neque in illo inte-
 stinum ullum aut hepar ap-
 pareret, solum autem densum
 est intus, & pilis obsitus, ita
 ut & parvuli ubi frigent, in
 eum subeant. Amiclus au-
 tem diuitibus quidem vi-
 treus & mollis, cæteris au-
 reus contextus. Nam ea loca
 metallorum sunt sæcunda,
 ἡ δὲ αἰσθητικῇ

πολύχρηστα γὰρ τὰ ἐκ τῆς αἰσθητικῆς.

καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν
 ὕδατι ὑποβρίξαντες, ὥσπερ
 τὰ ἔρια. περὶ μὲν τοι τῶν ὀ-
 φθαλμῶν, οἷς ἔχουσιν, ὁκνῶ
 μὲν ἀπᾶν, μὲ τις μενομίσκη
 ψάδωαι, διὰ τὸ ἀπίστον τῷ
 λόγῳ· ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐ-
 ρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς πειναι-
 ριτοὺς ἔχουσι. καὶ ὁ βουλός
 μιν, ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ,
 φυλάττει, ἵς· ἂν δευθῇ ἰδῆν,
 οὕτω δὲ ἰνθίμιν, ὅρᾳ καὶ
 ποιοὶ τοὺς σφετέρους ἀπ-
 λίσαντες, παρ' ἁπῶν χρεσά-
 μιντο ὁρῶσιν· εἰσὶ δ' οἱ καὶ
 ποιοὺς ἀπθίτους ἔχουσιν,
 οἱ πλούσιοι. τὰ ὕδα δὲ, πλα-
 τάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς,
 πηλὴ γὰρ τοῖς ἀπ' τῶν βαλάν-
 των· ἱκανοὶ γὰρ μόνοι ξύλι-
 ναῖ ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἄπο
 θαῶμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐ-
 θισσάμεν· κάτωπυρον μέγι-
 στον κῆται ὑπὲρ φρίας, οὐ
 πάνυ παθὲν. ἂν μὲν οὖν
 εἰς τὸ φρίαν καταβῇ τις, ἀ-
 πὸν πάντων τῶν παρ' ἡμῖν
 ἐν τῇ γῇ λιγομένων. ἵαρόν γ' αἶς
 τὸ κάτωπυρον ἀπὸ λήψης, πᾶ-
 ρας μὲν πόλεις, πάντας δ' ἰθὺν
 ὁρᾷ,

idemq; aqua macerata me-
 talla ut lana exerceant. Qua-
 les autem habeant oculos,
 omnino non ausim scribere,
 ne forte me suis mentiri pu-
 tet ob sermonis absurdita-
 tem : tamen & id quidem
 dicam. Oculos exemptiles
 habent, ut qui velit suos e-
 xemptos, seruet eos apud se
 donec illis ad visum egeat :
 quos cum reposuit, cernit.
 Et multi cum forte proprios
 perdiderint, ab alijs mu-
 tuantur, & vident. Sunt &
 locupletes q; plures habeant,
 occultos quidem & recon-
 ditos. Aures illis sunt plata-
 ni folia, prater eos qui ex
 glandibus formantur. illi
 enim solum ligneas habent
 aures. Caterum & miracu-
 lum aliud in regia conspi-
 catus sum : Speculum maxi-
 mum supra puteum positum
 est, non adeo altum. Inpu-
 teum si quis descenderit, om-
 nia audiet quae apud nos in
 terra dicuntur. Si vero spe-
 culum intueris, omnes quidem
 urbes, omnesq; gentes videt.

ὅρῳ, ὡς περ ἰφίτας ἰκάνοις.
τότε καὶ τοὺς οἰκάνους ἐπὶ ἰ-
θυσσάμην, καὶ πᾶσαν τὴν
πατρίδα· ἃ δὲ κακάνοι μὲν
ἰδὲν, οὐκ ἔτι ἔγω τὸ ἄσφα-
λὲς ἄπην. ὅστις δὲ μὴ πιστῶν
ταῦτα οὕτως ἔχον, ἄρ ποτε
καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ἀφίκεται, ἅ-
σεται ὡς ἀληθὲς λέγω. τότε
δ' οὐρ ἀσπασάμενοι τὸν βα-
σιλέα, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτόν,
ἐμβάντων ἀπὸ γαλίας. ἡμοὶ
δὲ καὶ διῶρα ἰδὲν, ὃ Ἐνδυ-
μίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων
χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς,
καὶ πανοπλίαν θερμύλων, ἃ
πάντα ἐν τῷ κτήτι κατέλι-
πον. συνέπιπται δὲ ἡμῖν καὶ
ἵπποζύπους χιτῶνες, παρα-
σέμψοντας ἄχρι σιδήρων πρὸς
τακοσίην. ἐν δὲ τῷ παρά-
πλῳ ποτὰς μὲν καὶ ἄλλας χι-
τας παρεμύψαμεν, προσέ-
αχόμεν δὲ καὶ τῷ ἰσοφό-
ρῳ, ἄρτι σωοικισμένῳ, καὶ ἅ-
ποδάντων ὑδρὸς ἀμύβα. ἐμ-
βάντες δ' ἐπὶ ζωδιακόν, ἐν ἃ
εἰσεῖα πειρήσαμεν τὸν ἥλιον,
ἐν ᾗ τὴν γλῶσσαν παραπλόν-
τος ἡ γὰρ ἀπείδημεν, καὶ τοὶ
ποτὰ

non secus ac si omnibus in-
teresses. Tunc & ipse meos
vidi, & patriam omnem
an verò & illi me viderint,
satis exploratum non ha-
beo. Quòd si fortè quis non
credet hæc ita se habere, cū
eò perueniet, sciet me vera
dixisse. Tunc salutato rēge,
& ijs qui circa illum erant,
nauem ascendentes fereba-
mur. Abeunti autem mihi
dona dedit Endymion, ves-
tes quidem vitreas duas, æ-
reas autem quinque, lupi-
neamq. panopliam: quæ
omnia postea in ceto amisi.
Misi & nobiscum Equi-
uultures mille, qui nos dedu-
cerent stadijs quingentis.
Nauigantes autem circa ten-
ram illam, prouincias qui-
dem plurimas & alias præ-
terlapsi sumus, appulimus
verò ad Luciferum nuper
inhabitatu: vbi descenden-
tes, aquas hausimus. Hinc
Zodiacum introeuntes, ad
laeuam quidem solem præter-
grediebamur, circa illius ten-
ræ marginē nauigantes. Neq.
enim

πομπὰ τῶν ἱταύρων ἰσίδου
 μοῦνται. ἀπ' οὗ ἄρτι μὲν οὐκ
 ἀφῆκεν, ἰθὺς μὲν μίση τοι
 πλὴν χάρακ' ὠδυσσεύς τε καὶ πίο-
 να καὶ δούροισιν, καὶ πομπῶν ἀ-
 γασθῶν μελέω. ἰδόντες δὲ ἡ-
 μέτεσσι Νιφίλοκρήταυροι, μι-
 σθοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαι-
 θονί, λήπυσσιν καὶ πλὴν ταῦν
 καὶ μαθόντες ἰννοπόντες, ἀπὸ
 χάρακας. ἢ δὲ καὶ οἱ λαοὶ οὐκ
 ποὶ ἀπὸ ληλὺθας, πλὴν οὐκ
 τῶν δὲ πλὴν ἰσίδου οὐκ ἔστι καὶ
 ἡμίση, ὥς ἰσίδου ἀφῆκε-
 μεθα ἰς πλὴν Λυχνόπολιν κα-
 ταμίνω, ἢ δὲ τὸν ἑατο πλὴν
 δὲ ληλὺς ἢ δὲ πόλιν αὐτῇ κα-
 τὰ μὴ ἀφῆκε Πλῆδ' ἄδωρ, καὶ
 ὕαδωρ ἄρτι, ταπεινὸν ἔρα-
 μίση τοι καὶ ἰσίδου. ἀποβά-
 ντες δὲ, ἀνθρώπων ἰδὲνα μίση
 ἰσίδου, λυχνόπολιν πομπῇ
 περιβόητας, καὶ ἰσὶν τῇ ἀγορῇ
 καὶ πρὸ τῇ ληλὺς ἀφῆκεν
 τας τὰς μίση μικρὰς, καὶ ὥς
 ἀπὸ πρὸς ἡλίας, ὅλγος δὲ τῶν
 μεγάλων καὶ λυχνόπολιν πᾶς
 οὐ λαμπρὸς καὶ περιφανής.

οὐκ ἔστι

nonnullas quidem paruas, & ut ita dicam, egenas, ex magnis
 autē ac potentibus paucas, & has valde illustres ac nobiles.

Domus

enim descendimus, & quā-
 dem socijs id summè cupien-
 tibus. Erat enim venus
 qui nos à terra propelleret,
 quanquam videremus re-
 gionem fecundam, ac pin-
 guem, & irriguam, ac bo-
 norum multorum plenam.
 Atqui Nubecentauri, hi vi-
 delicet qui Phacihonti mili-
 tabant, speculati nos longè,
 ac delapsi volauerunt ad na-
 uem: quumq̃ socios esse dis-
 dicissent, abiēre: iam enim
 & Equiuultures discesserāt.
 Nauigantes autem sequenti
 nocte ac die, circa vesperam
 peruenimus ad Lucernarum
 urbem (sic enim illam vo-
 cant) iam iter nostrum ad
 inferiora secantes. Hac au-
 tem ciuitas medio inter Ple-
 iades ac Hyadas stellas aëre
 sita est, zodiacoq̃ multo in-
 ferior. Descendentes autem
 neminem quidem inueni-
 mus, lucernas verò multas
 decurrentes, & in foro &

secus portum deambulantes,

οἰκίσεις δ' αὐτοῖς καὶ λυχνεῶ-
 νος ἰδίαι κάστω πειποίλωτο. καὶ
 αὐτοὶ ὀνόμαζα ἕχον ὥσπερ
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνῶν περὶ
 μῖνων ἠέκουον. καὶ ὁ δὲ ἱε-
 ρεὺς ἰδὼν αὐτὰ καὶ ἰωὶ ξι-
 νία ἰκέλευε. ἡμεῖς δ' ὁμῶς ἐ-
 φοβόμεθα, ὅτι διαπνῶσαι, ὅτι
 ἀπνῶσαι τις ἡμῶν ἰσολμύσει.
 ἀρχὴ δ' αὐτοῖς ἐν μίση τῇ
 πόλει πεποιήθη, ἔνθα ὁ ἄρχων
 αὐτῶν, δι' ὅλης νυκτὸς κάθη-
 ται, ὀνομασίαν αὐτῶν ἱκασθῆναι.
 ὅς δ' ἄρ' ἐμὴ παύσῃ, κατα-
 δικάζεται ἀποθανεῖν, ὥς λι-
 πῶν πλὴν τὰ ξίφι, ὃ δὲ θάνατός
 ἐστι, οὐκ ὀλίγω. παρὶ τῆς δὲ
 καὶ ἡμεῖς, ἰωρῶμεν τὰ γινόμε-
 νά, καὶ ἠέκουον ἅμα τῶν
 αὐτῶν ἀπλοζονμῖνων, καὶ
 τὰς αὐτὰς λεγόντων, δι' αἷς
 ἰβράδων, ἔνθα καὶ τὸν ἕς
 μέτρον λύχνον ἐγνώρισα,
 καὶ προσεφών αὐτὸν, περὶ
 τῆ κατ' οἶκον ἱκνωθανόμην,
 ὅπως ἔχοις. ὃ δὲ μοι πάντα
 διηγήσατο. πλὴν μὲν ὅρ' ἐν νύκτι
 ἐκένω αὐτοῦ ἡμέραν. τῇ
 ἐπιούσῃ δὲ ἄραντες, ἐπ' ἰο-
 μιν πηλοῖον τ' ἐπ' ὤμ. ἔνθα
 δὲ καὶ πλὴν Νιφελόκοκκυγίαν

Domus illis & lychneones
 seorsum unicuique erant, &
 hominum more appellaban-
 tur, & vocem emitteres au-
 diebamus: neque nocbant,
 sed potius ad diueriendum
 invitabant. Nos tamen for-
 midare, nec nostrum vel ve-
 nus apud illas cenare, aut
 capere somnum est ausus.
 Palatium autē illis in media
 ciuitate extructū est, ubi per
 totam noctem earum sedet
 princeps, nomine vnāquāq;
 compellans. Quaecunq; verò
 non parer, condemnatur ad
 mortem vt transfuga. mors
 autē est exingui. Astantes autē
 nos considerabamus quae fie-
 bant, simulq; lucernas respō-
 dentes audiebamus, causasq;
 quare absuissent dicentes.
 Hic & lucernam nostram a-
 gnoui, & allocutus rogabā,
 quomodo se haberent dome-
 fici nostri. ea autem mihi
 omnia enarrauit. & noctem
 quidem illam ibi mansimus.
 Sequenti verò die soluentes,
 secus nubes nauigabamus.
 Hic & Nephelococcygiam
 vidimus

πόλιν ἰδόντες, ἰθαυμάσασ-
 μιν· ἔμειν τοι ἐπὶ θυμῷ αὐ-
 τῆς, οὐ γὰρ ἦα τὸ πνῦμα.
 βασιλῶς μιν τοι αὐτῶν Κο-
 ρωνὸς ὁ Κορυφαῖον Θ. καὶ ἰ-
 γὼ ἱμενέδω Δεισφάνους τῷ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀ-
 ληθοῦς, καὶ μάτρω, ἰφ' οἷς ἔ-
 γραψεν ἀπιστοῦμένον. τρίτη
 δ' ἔστ' ταύτης ἡμέρας, καὶ τὸν
 Ωκεανὸν ἦδην σάφως ἰωρῶ-
 μιν, γῆ δὲ οὐδαμοῦ, πάλω
 γι τῶν ἰσθμῶν αἰεὶ, καὶ αὐτὰς
 δὲ πηγὰς ἦδην, καὶ ὑπε-
 ρωγὰς ἰφαντίζοντο· τῇ τε
 τάρτῃ δὲ, περὶ μισυμβείαν,
 μαλακῶς ἐνδιδόντος ἔσπιν-
 ματ Θ, καὶ σμυζάνον Θ ἰς
 πρὶ τὴν θάλασσαν κατιτίθης-
 μιν. ὡς δὲ τὸ ὕδατ' ἰψώ-
 σαμιν, θαυμάσιον ὡς ἡμε-
 ρόμινθα, καὶ ἡμερὶ χαίρουμιν,
 καὶ δ᾽ ἄπνον παῖον ἐκ τῶν
 παρόντων ποιοῦμεθα· καὶ
 ἀπ' ῥ' ἰφαντοῦ ἐν ἡρόμινθα· καὶ
 γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὖσα, καὶ
 ὡσαυτῶν τὸ πῖλας Θ. ἵοις
 καὶ δὲ ἀρχὴ κακῶν μετό-
 νων γίγνεσθαι πομπάκας, ἢ
 πρὸς τὸ βέλτιον μεταβο-
 λῆ. καὶ γὰρ ἡμᾶς δύο μόνους
 ἡμέρας

vidimus urbem, videntesq;
 admirati sumus: neq; in eam
 descendimus, non enim per-
 mittebat aura. Imperat au-
 tem illis Coronus. Cottus
 phionis filius. Tum ego^m A-
 ristophanis poëtae recorda-
 tus sum, hominis quidem sa-
 pientis Θ veri, ac in his quæ
 scripsit, frustra non credidi.
 Tertia autem ab illa die, Θ
 Oceanum iam manifestè vi-
 debamus, terram autem nus-
 quam, præter aërias illas,
 quæ iam ipse quidem igneæ
 Θ micantes mihi videbantur.
 Quarta autem die circa
 meridiem molliter aspirante
 aura Θ subsidente, in mas-
 se deponimus. Ut verò a-
 quam attigimus, mirè ac su-
 pra modum læti fuimus, Θ
 omnibus prandium ex iis
 quæ suppetebant exhibui-
 mus, Θ descendentes nata-
 bamus. erat enim tranquil-
 lum mare. Sed, ut videtur,
 sæpenumeròⁿ mutatio in
 melius, maiorum malorum
 consuevit esse principium.
 Etenim nobis duos tantum
 dies

ἡμῖνας ἐν ὕδατι πλώσαν-
 τες, τῆς τρίτης ποταμίου, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ὕλιον
 ἄφνω ὁρῶμεν θύεα καὶ κί-
 τῃ ποτὰ μίρ καὶ ἄλλα, ἐν δὲ
 μίγισον ἀπάντων, ὅσον πα-
 ράτωρ χιλίων καὶ πεντακο-
 σίων τὸ μίγιστον. ἰωὴα δὲ
 κίχηνος, καὶ πρὸ ποταμοῦ τα-
 ράτωρ πλὴν θάλασσαν, ἀ-
 φρῶ τὴν πειληνίσμινον, καὶ
 τὰς ὁδόντας ἐκφανόν, πολλὴν
 τῶν παρ' ἡμῖν φατῶν ὑψη-
 λοτέρους· ὅξῃς δὲ πάντας,
 ὥσπερ σκόλοπας, καὶ κινεῖς
 ὥσπερ ἰλιφαντίονες. ἡμεῖς
 μίρ οὐρ τὸ ὑπερὸν ἀπάλους
 προσεπώνον καὶ πειλην-
 βόντον, ἐμίνον· τὸ δὲ ἡδὴ
 παρὼν, καὶ ἀναρρόφῃσαν, ἡ-
 μᾶς αὐτῇ νηὶ κατίπιν. ὁ μίρ
 τοι ἔφθη σιωπῶν ἄξου τοῖς
 ἑδῶσιρ, ἀπὸ δὲ τῶν ἡραίων
 μάτων ἡ ναὺς ἄς τὸ ἔσω δι-
 ξίπιν. ἐπὶ δὲ ἑνδορ ἡμῖν,
 τὸ μίρ πρῶτον, σκόιν καὶ
 καὶ οὐδὲν ἰωρῶμεν· ὑστέρων
 δὲ αὐτῷ ἀναχανόν, ἡδὴ
 μίρ καὶ τὸ μίρ, καὶ πάντα
 πλάτῃ, καὶ ὑψηλόν, ἐκάνον μιν
 πάλιν πάλιν ἰνοικῆν. ἔκασ-

dies feliciter nauigantibus, illa
 lucente tertia ad orientem so-
 lem repente teluas videmus,
 & cetera cum multa alia, inter
 omnium maximum, & quin-
 gentorum & mille stadiom
 rum magnitudine. aduenie-
 bat autem hians, & mare
 procul turbans, spumaque
 undique circumfusum. Den-
 tes exercebat phallis nostris
 multo longiores, acutos o-
 mnes & pali, ac ebore can-
 didiores. Nos igitur cum
 postremum nobis mutuo va-
 le dixissimus, & amplexi
 effimus, praestolabamur: &
 cum resorberet, una cum
 naui ipsa nos deglutiuit.

Non autem contigit inden-
 tes offendere, sed per eorum
 raritatem nauis delapsa in-
 tro decidit. Vbi autem in-
 tus fuimus, primo quidem
 obscurum erat, & videba-
 mus prorsus nihil. Tandem
 eo hianse videmus cetum ma-
 gnum unde quaque alium la-
 tumque, & ciuitatis capacem,
 quae vel decem hominum
 millia capere possit. Erant
 praeterea

το δ' ἴσ' ἰσθ' καὶ μικροὶ ἰχ-
 θύς, καὶ ἅπαντα θηρία
 συγκαταμίχνα, καὶ ποταμῶν
 ἱάσ' καὶ ἄγανθ' καὶ ἀνθρώ-
 πων ὄσια, καὶ φορτία. κατὰ
 μέρος δὲ, καὶ γῆ καὶ λόφοι ἡ-
 σαρ, ἱμοὶ δουῆρ, ἐκ τ' ἰλὺς,
 ἔρ' παλίνι, σωίζαντα ὕλην
 ἔρ' ὡς αὐτοῖς, καὶ δένδρα παν-
 τοῖα ἰσχυρὰ, καὶ λάχανα ἰ-
 βυλῆσ' ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ πάντα
 ἰσχυρὰ σμύνοις. περίμην' ὅ-
 τ' ἦν, εἰς δὲ οἱ θεοὶ οἱ καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις. ἡ δ' ἰσθ' καὶ
 ἔρ' τὰ θαλάσσια, λάρος, καὶ
 ἀλκυόνας, καὶ τῶν ἀλκυόνων
 ποταμῶν. τότε μὲν οὐκ ἴ-
 σ' πολὺ ἰσχυρὸν. ὕστερον
 δὲ ἀναείσας τὸς ἰσχυροὺς, τὸν
 μὲν οὐκ ἰσχυρὸν, αὐ-
 τοῖς δὲ τὰ πνεῦμα σωτηρίαν
 τις, καὶ ἀναπαύσαντες, δὲ
 πνεῦμα τ' παρόντων ἰσχυρο-
 νητα. παρ' ἑλθο δὲ ἄφθονα
 καὶ παντοδαπὰ κρέα τῶν ἰχ-
 θύων, καὶ ὕδωρ ἴτι, τὸ ἐκ τοῦ
 ἰσχυροῦ ἔχον. τῇ ἰσθ' δὲ
 ἀναστάντες, ἃ ποτὶ ἀναχά-
 σαι τὸ κῆρ', ἰσχυρὸν ἄπο-
 τ' ἰσθ' ἄπο τ' ἰσθ' μόνον τὸν
 ἀρσενόν, ποταμῶν καὶ ἰσθ'.

praeterea passim et parvi
 pisces, et alia quaedam ani-
 malia confusa multa, na-
 viumque vela, et ancorae, et
 hominum ossa et onera. Circa
 medium vero et terra et
 colluctant, ut conijcio, ex
 eo quem absorpserat limo,
 accumulati. Igitur et sylva
 in his innata erat, et arbor-
 res omnigenae, oleraque ac-
 creuerant, ac cuncta cultis
 agris similia. circuitus autem
 terra stadia 200 et 40. E-
 rat autem videre et marinas a-
 ves, laros et alcyonas in ar-
 boribus nidificantes. Tunc ve-
 ro plurimum lachrymari sui-
 mus. Denique cum erexissem co-
 mites, navem fulcimus, ipsique
 ex silicibus excitantes ignem,
 et accendentes, cenam ex
 his, quae aderant, fecimus.
 Aderant enim omnigenum
 piscium carnes, aquamque ad-
 huc ex Lucifero etiam ha-
 bebamus. Sequenti vero ex-
 surgentes die, si quando hias-
 set cetus, nonnunquam mon-
 tes videbamus, quandoque so-
 lum caeli, quandoque insulas.

nam

[illegible]

nam sentiebamus eum concitè ferri ad omnem pelagi partem. Postquam autem mansioni iam assueti eramus, accipiens è comitibus septem, deambulabam per syluam, cuncta lustrare ac explorare volens. Necdum quinque stadiis totis digressus, inueni sacellum quoddam Neptuni, quemadmodum testabatur inscriptio: ac paulò post & sepulchra multa, & columnas desuper iuxtaque fontem perspicuæ aquæ: & canis etiam latratum audiuius: longèquè apparebat fumus, & domum quampiam conieciamus. Festinanter igitur accedentes, offendimus senem & adolescentem sedulo ac diligenter sulcum quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuantes. Læti ergo simul ac territi constiiimus: illi verò idem & nobiscū meritò passi, sine voce steterè. Tandem verè aliquando: Qui vos estis aduenæ, inquit senex,

πότερον, ἔφη, τῶν ἱκανῶν
 διαμόνων, ἢ ἀνθρώποι δι-
 ευχεῖς, ἡμῖν παραπλήσιοι;
 καὶ ὅτ' ἡμῖς ἀνθρώποι ὄν-
 τες καὶ ἐν γῇ παρσύντες, νυνὶ
 θαλάσσιοι γινόμεμεν· καὶ
 σωνηχόμεθα ὥς πειρῶντι
 τούτῳ θεῷ, οὐδ' ὁ πάσχο-
 μεν ἀπειθῶς εἰδότες τιθυῆ-
 ναι μὴ γὰρ ἀκάζομεν, ἢ
 δὲ πεισώμεν. πρὸς ταῦτ' ἰ-
 γὰρ ἔειπον, καὶ ἡμῖς τοὶ ἀνθρώ-
 ποι νηάλυδες, ὃ πάτερ, ἴσ-
 μεν, αὐτῷ σκάφει πρῶτον κα-
 ταποδύντες· προκλήσομεν δὲ
 νυνὶ, βουλόμενοι μαθεῖν τὰ
 ἐν τῇ ὕλῃ, ὡς ἔχει· ποτὴ γάρ
 τις καὶ λάσι· ὅτ' φαίνεται δαί-
 μων δὲ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμῖς
 ἡγάγε, οἷ τι ὀφρμένους καὶ
 εἰσομένους, ὅτι μὴ μόνοι ἐν
 ὥδε καθάργηθα ὥς θεῶν·
 ἀπὸ φράσων ἡμῖν τὴν σεαυ-
 τοῦ τύχην, ὅς τις ὦν, καὶ ὅπως
 δεῦρο εἰσέλθεις· ὃ δὲ οὐ πρό-
 τερον ἔφη ἱεῖν, οὐδὲ πει-
 σῶν παρ' ἡμῶν, πρὶν
 ξυνίωσιν τῶν παρόντων με-
 ταδοῦναι. καὶ λαθὼν ἡμῖς ἢ
 γὰρ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, ἐπιποιήτο
 ἢ αὐτάρκη, καὶ εὐάλας ἐνκο-
 λόμετο,

num ex marinis estis dicti,
 an infelices homines nobis
 similes? Etenim nos homi-
 nes, & in terra nutriti, ma-
 rini nunc sumus, fluctuan-
 tesq; hac belua circumclu-
 si, neq; quid de nobis sit, sa-
 tis nouimus. Mori quidem
 videmur, viuere tamen arbi-
 tramur. Adhuc ego: Et
 nos, inquam, ὁ πατερ, adsu-
 mus hic homines aliunde pro-
 fecli, ipsa enim naui nuper
 absorpti. Accessimus autem
 nunc volentes scire, quæ in
 sylua sint, quomodo se ha-
 beant. multa enim nobis &
 densa visa est. Deus autem,
 ut videtur, nos duxit, ut ut
 videremus, sciremusq; nos
 in hac belua inclusos esse
 non solos. Sed narra nobis
 tuam ipsius fortunam, quisq;
 quis es, & unde huc miro-
 ieris. Is autem inquit: Non
 dicam, neque quæ apud me
 sunt, scietis, ni prius hospitio
 recepti, ex præsentibus bonis
 fruamini. simulq; acceptos
 nos duxit in domū. Cum au-
 tē nobis olera & glandes ap-
 posuisset,

ἀόμητο, καὶ τὰ παλαιότατα.
 παραβάς δὲ ἡμῖν λαχανά-
 τε καὶ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθῦς, ἵ-
 τι δὲ καὶ οἶνον ἰγλίας. ἰωάν-
 δὲ ἰκανῶς ἰκορίσθημεν, ἰ-
 πιωθάντο δὲ ἰππύονθαμεν.
 ἡδὺν πάντα ἔξῃς διήγησά-
 μιν, τὸν τε χαμῶνα, καὶ τὰ
 ἰντῆνέσθω, καὶ τὸν ἰντῆν ἄ-
 τι πλοῖον, καὶ τὸν σῶλημον,
 καὶ τὰ παλαιά, μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆ-
 τῶ καταδύσεως. ὁ δὲ ἰππύ-
 ονταμάσας, καὶ αὐτὸς ἐν μέ-
 ρει τὰ κατ' αὐτὸν διήγετο, καὶ
 γυντὸ μὲν γινῶσθαι, ὡς ἔ-
 νοι, Κύπριος, ὁρμηθῆς δὲ
 κατ' ἰμποείαν ἀπὸ τῆς πατρί-
 δος, μετὰ παλαιῶν, ὁρμηθῆς
 τε, καὶ ἄλλων ποταμῶν οἰκί-
 ῃ, ἰππύοντα ἑς ἰταλίαν ποικίλων
 φορτίων κομίσαν, ἐπὶ νῆας
 μεγάλας, ἡν ἰππύοντα τοῦ
 καὶ τῆς ἰταλίας ἐκείνης ἰσως ἰω-
 ράκατι. μέχρι μὲν οὖν Σικι-
 λίας ὠτυχῶς διηπλύσαμεν,
 ἰκάνθη δὲ ἀρπαδύμετον ἀνέ-
 μω σφοδρῶ, τριτῶσι ἐς τὸν ὠ-
 κειανὸν ἀπῆλθον, ἰνθα ὡς
 αὐτὸς περιτυχόντες. καὶ αὐ-
 τανδρὸι κατὰ ποταμὸν, ἄνο ἰ-
 μῆς, τὸ ἄλλοι ἀπῆλθοντα,

posuisset: ac pisces, vinumque
 insudisset: postquam saturi
 fuimus, rogabat quid nobis
 accidisset. Cui ego omnia ut
 sese habebant enarraui: ni-
 mirum tempestatem illam,
 et quid in insula contigisset,
 tum navigationem in aëre,
 atque bellum cum reliquis
 alijs, usque ad id quod à ce-
 to absorpti fuerimus. Ille
 verò supra modum admira-
 tus, et ipse ex parte quid sibi
 contigisset enarrabat, aie-
 batque: Genere quidem, ho-
 spites, sum Cyprius. Egres-
 sus autem ad mercatū cum
 filio quē videtis, alijsque meīs
 familiaribus multis nauigā-
 bam in Italiam, naui quidem
 magna, ac varijs mercibus
 onusta, quam fortè in ore ce-
 ti dissolutam vidistis. Igi-
 tur in Siciliam usque felici-
 ter nauigauimus: inde vio-
 lento flatu ablati, post tera-
 tiā diem Oceanis delati fui-
 mus: hic in cetum inciden-
 tes, et ipsa cum naui ac co-
 mitibus absorpti, ceteris mo-
 rientibus, duo nos euasimus.

ἰσθμῶν· θάψαντες δὲ τοὺς
 ἱταίρους, καὶ ναὸν ὧ Ποσει-
 δῶνι θεμάμενοι, τισιν τὸν
 βίον ἰσμεν. λάχανα μὲν καὶ
 πούουσι, ἰχθῦς δὲ σιτόμε-
 νοι, καὶ ἀκρόθρυα. ποτὶ δὲ,
 ὡς ὁρᾷτε, ἡ ὕλη, καὶ μὲν καὶ
 ἀμπέλους ἔχει ποταμῶς, ἀφ'
 ὧν ἕλκεται οἶνον· γίνονται
 καὶ τὴν πληρὴν δὲ ἴσως ἕλκε-
 τε καμίσου καὶ ψυχροτάτου
 ὕδατος. ἀντὶ δὲ ἀπὸ τῶν
 φημερῶν ποιοῦμεθα. καὶ ὧν
 ἀφθονον καίομεν. καὶ ὄρνι-
 θά θηρούμεν τὰ ἀσπιτόμε-
 να. καὶ ἰόντας ἰχθῦς ἀγρίους
 μεν, ἰζιόντας ἐπὶ τὰ βρα-
 χία τοῦ θεοῦ. ἔρθῃ καὶ πλο-
 μεθα, ὅποτερ' ἐπιτυμῶμε-
 μεν. καὶ μὲν καὶ λίμνη οὐ
 πόρρω ἐστὶν ἀλμυρὰ, καθ' ἣν
 ἄκοσι τὴν πλείονα, ἰχθῦς
 ἔχουσα παντοδαπούς. ἐν ἧ
 καὶ νηρόμεθα, καὶ πλοῖοι
 ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐν
 ἰσθμῷ ἡσάμεν. ἔτη δὲ ἡ-
 μῖν δεκάτης καταπόσις ταῦ-
 τα, ἐπὶ καὶ ἄκοσι. καὶ τὰ
 μεν ἅμα ἴσως φέρειν δύ-
 νάμεθα· οἱ δὲ γάτοντες ἡ-
 μῖν καὶ ἀγροικοί, σφόδρα
 χαλῖποι

Sepulcris autem socijs tem-
 plum Neptuno creximus, &
 eam quam videtis, azimus
 vitam. Olera quidem ex
 horro legimus, vescimur ve-
 rō piscibus ac glandibus.
 Multa autem, ut videtis est
 sylva, & sanè vineas habet
 plures, è quibus nobis vinum
 exoritur dulcissimum, fon-
 temque non minus optima
 quam frigidissima aqua.
 Leclulum autem substerni-
 mus è frondibus, ignemque
 succendimus: copiosum, ad-
 volantesque volucres aucu-
 pamur, piscamur & viuos
 pisces, ad beluæ tranchias
 sollicitatos, ubi abluimur si
 quando cupimus. etenim
 stagnum falsum est non
 procul, viginti stadiorum
 circuitu, quoduis piscium
 genus continens, in quo &
 namus, & nauigamus para-
 ua in cymba, quam ipse
 compegi. Annos autem à
 tertii ab Isthmo septem & vi-
 ginti numeramus: & alia
 quidem utcumque ferre pos-
 semus: sed incolæ & vicinæ
 molestæ

χαλκοὶ καὶ βαρὺς αἶσιν, ἀ-
μικτοί τε ὄντες, καὶ ἄγριοι.
ἢ γὰρ, ἱερὴ ἰχθὺς, καὶ ἄλλοι
τινὲς αἰσιν ἡμῶν κατὰ; πολ-
λοὶ μὲν οὖν, ἱερὴ, καὶ ἄγρι-
οι, καὶ τὰς μορφὰς ἀπώκο-
τοι. τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ
καὶ οὐρανῶν τῆς ὕλης ταυχε-
στis οἰκοῦσιν, ἔθνη ἰχθῦ-
λυα πᾶν, καὶ παραβοσφῶ-
σσαν, μάχιμον καὶ θρασὺν
καὶ ἁμοφάγον. τὰ δὲ τῆς
ἕτης πλωρᾶς, κατὰ τὸν
ἀξιοῦ τοῖχον, Τετανομίν-
δαις, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώ-
ποις ἰοικόντις, τὰ δὲ κάτω
τοῖς θαλάσσις, ἡθὺς μί-
τοι ἄδικοι αἰσιν τῶν ἁπάντων.
τὰ καὶ δὲ Καρκινόχαρις
καὶ Θυνοκέφαλοι, συμμα-
χίαν τε καὶ ἐχθρίαν πρὸς ἐκ-
αυτοὺς ποιημένοι. πλεῖ-
στοὶ μισόζωον ἵκονται Πασ-
γούραδαι, καὶ Ψιλόποδες,
γίνονται μάλιστα καὶ θρομι-
κώτατον. τὰ ἑωτὰ δὲ, πρὸς
αὐτῶν τὸ σῶμα, τὰ ποτὰ
μὲν ἱερὰ ὄντα, προσαν-
θόμενα τῇ θαλάσῃ. ὅμως
δὲ τὰυτὰ ἰχθὺς ἰχθῦς, φέ-
ρον Ψιλόποσιν ἰσχυρῶς,

molesti vehementer sunt &
onerosi, ferique & agre-
stes. Papæ, inquam ego,
& alij etiam sunt in celo?
Multi quidem, inquit, & in-
humani, ac visu desformes.
Nam occidentalem & ex-
tremam sylvæ partem Τα-
richanes inhabitant, gens
oculis anguillinis, & facie
Carabea, bellatrix, temera-
ria ac mordax. Aliam quæ
ad dextrum est laus, Tri-
tonomendites tenent, supe-
rioribus quidem paribus
hominibus similes, inferio-
ribus verò felibus: atqui
alijs minus immites sunt.
Ad laevam verò Carcino-
chires, & Thynocephali,
mutua inter se amicitia &
fœdere iuncti. Meditera-
neam denique Paguradæ
ac Psittopodes, genus bel-
licum, ac celerrimum.
Quæ ad orientem, ad be-
lue videlicet os vergūt, de-
serta ut plurimum sunt, &
à mari stagnantia: tamen
& hæc ego teneo, vellis
gal pendens Psittopodibus,

ἰκάσθ, ἵτους, ὅσρια πρὸ τῆς ἀ-
 σια. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ἐστίν.
 ἡμᾶς δὲ καὶ ὁρᾶν, ὅπως δύ-
 νησάμεθα τοσούτοις ἔθνεσι
 μάχεσθαι, καὶ ὅπως βιοτινύσο-
 μεν· πόσοι δ', ἐφ' ἡμῶν, οὗ-
 τοι πάντες ἄνθρωποι; πολλοὺς ἐφη
 τῶν χιλιῶν. ὅπλα δὲ τίνα ἔ-
 σιν αὐτοῖς; οὐδὲν ἐφη· πολλὰ
 ὅσα τῶν ἰχθυῶν. ἔκκῃρ, ἐφ' ἡ-
 μῶν, ἄριστοι ἄνθρωποι δὲ μάχης
 ἔλθουσιν αὐτοῖς, ἃ τινὲς ἄνθρω-
 ποι, αὐτὸς γὰρ ὠπλισμένους.
 οὐ γὰρ ἡρατήσομεν αὐτῶν, ἀ-
 φ' ὧς τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔ-
 δοξε ταῦτα, καὶ ἀπὸ λθόντες
 ἐπὶ νῆσιν, παρισκινυμένους.
 αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἡμῶν.
 ἀφ' ἵσταται, ἥ φόρος ἡ ἐκ ἀπό-
 δόσεως, ἥ δὲ ἡ πρόθεσις ἐν-
 τὴν ἡμετέραν. καὶ δὲ οἱ μὲν ἐπι-
 πορ, ἡ διασπορὴ ἀπὸ τῶν ἡμετέ-
 ρων, ἡ ἀπὸ τῆς ἀποκρινόμε-
 νος, ἀπὸ τῆς τῶν ἀγγέλων.
 πρῶτον οὖν οἱ Ψιττοπόδες,
 καὶ οἱ Παγουρτάδες, καλε-
 σάμενοι τὸν Σκινθάρην (ἥ
 γὰρ ἡ καλὴ) μετὰ πολλῶν θορ-
 βῶν ἐπάσαν. ἡμᾶς δὲ τῶν
 ἐφοδῶν ἐποπτεύοντες, ἐξέ-
 νεισάμενοι ἀντιμνησθῆναι, λό-

χορ

ostrea quingenta. Hæc au-
 tem sic se habet regio. Nos
 autem prospicere oportet,
 quomodo possimus tot cum
 gentibus congregari, et quo
 iure vivere. Quot, inquam
 ego, omnes hi? Plures, in-
 quit, mille. Armis autem
 quibus utuntur? nullis, in-
 quit, nisi piscium ossibus. I-
 gitur, inquam ego, feliciter
 dimicabimus, si nos his bello
 congregiamur, utpote nos
 armati cum inermibus. Si
 enim eos superabimus, post-
 hac sine timore vivemus.
 Quæ ut probauimus, abeun-
 tes ad nauem accingebamur.
 Belli autem causa futura e-
 rat, quod pensio non persola-
 ueretur, iam pacti tempore
 imminente. Et illi quidem
 misere tributa postulantem:
 is vero superbe respondens,
 nuncios persequutus est. Pri-
 mi igitur Psittopodes et Pa-
 gurade Scitharo (sic en-
 nim vocabatur) indignati,
 cum tumultu ingruerant.
 Nos vero aggressum prauis-
 dentes, stetimur armati,
 insidias

χερσιν αὐτῶν προτάξαντες ἀν-
 ὁρῶντες ἑαυτοὺς, καὶ ἄλλοις. Ἡρ-
 το δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐνίδρᾳ, ἐν
 πελάγῳ ἰδῶσι παρὶ ληλυθὸς
 τὰς τὸς πολέμιους, ἐπαίνου-
 σθαι, καὶ ὅπως ἐποίησαν, ἐπα-
 νασάντες ὅρ, κατ' ὅπῃ ἐκπορ-
 αῖντο, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοί,
 πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸν ἀριθμὸν
 ὄντων (καὶ ὅρ καὶ ὁ Σκίνθα-
 ρος, καὶ ὁ πῶς αὐτῶ, σωματι-
 σθένος) ὡς τὰ ἴσχυρ, καὶ συμ-
 μίξαντες θυμῷ καὶ ῥάμῃ, δι-
 κινδυνεύοντες, τέλος δὲ, προελ-
 αύντες ποιεσάμενοι, κατεδίω-
 ξάμεν ἄχρι πρὸς τὸς φωλιῶς. ἀ-
 πείσαντες δὲ τὴν μὴν πολέμιον,
 ἐβδόμηκοντα καὶ ἑκατὸν, ἐν
 μῶν δὲ ἄρ. καὶ ὁ λυβερνέτης
 πρίλλης πηλὸν ἄρπαξας τὸ
 μεταφρῶν. ἐκένω μὴν ὅρ
 τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν νύκτα, ἐν
 πηλὸν ἀμύθῃ καὶ μάχῃ, καὶ τὸ
 πῶς ἐποίησαν, ῥάχιν ξη-
 ρὰν ἀλφειὴν ὅρα ἀναπέφωτον.
 τῇ ἡμετέρᾳ δὲ, καὶ οἱ ἄλλοι αὐ-
 τῶν οἱ παρῆσαν, τὸ μὴ
 ἀξιοῦν κίρας ἔχοντες οἱ Τας
 ἀχάντες. ἡμετέροι δὲ αὐτὶ Πάλα-
 μος, τὸ δὲ ὄνομα οἱ Θωο-
 κίραδοι, τὸ μὴ οἱ δὲ οἱ Καρ-

insidias statuentes hominum
 quinque et viginti. Prae-
 ceptum autem erat his qui
 ex insidijs erant, ubi prae-
 tergressos hostes vidissent,
 insurgerent. quod et ses-
 cere. Nam insurgentes à
 tergo caedebant illos, nos
 verò et ipsi vigintiquinque
 (siquidem Scintharus eius-
 que filius commilitabant)
 obuiavimus, committentes-
 que manum ita et viribus
 decernebamus. Deniq̃ con-
 uersos in fugam, ad suas us-
 que latebras insequuti su-
 mus. Casi autem ex hostie
 bus sunt nonaginta, è no-
 stris verò unus, et guberna-
 tor, tergum trigla costa per-
 fossus. Die igitur illa et
 nocte mansimus in praelio,
 trophaeumq̃ statuimus, ari-
 da Delphini spina in subli-
 me erecta. Sequenti verò
 die aderant et alij, quae fa-
 cta fuerant sentientes. Dex-
 trum quidem cornu Tari-
 chanes, quos et Pelamus
 ducebat, laeuum Thyno-
 cephalii medium Carcinon-

οὐχαρῶ. οἱ γὰρ Τειτωνο-
 μινδῆτες τῶν ἰσχυρῶν ἦσαν,
 οὐδ' ἑτέροις συμμαχῆν προ-
 αρούμενοι. ἡμῖς δὲ προα-
 παντήσαντες αὐτοῖς, περὶ
 τὸ Ποσειδώνιον προσεμίξα-
 μιν, πολλῇ βοῇ χηόμενοι.
 ἀντήχθη δὲ τὸ κῆρυξ, ὥσπερ
 καὶ σπύλαια. τριψάμενοι δὲ
 αὐτοῖς. ἄτην μνηστας, καὶ κα-
 ταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην,
 τὸ λοιπὸν ἐπικρατοῦμεν τῆς
 γῆς. καὶ μετ' οὐ πολὺ κή-
 ρυκας ἀποσείλαντες, νεκροῦς
 τι ἀνθρωπῶτο, καὶ περὶ Πρι-
 δίας Αἰολίοντο. ἡμῖν δὲ
 οὐκ ἰδὲ καὶ σπινδοῦσα, ἀλλὰ
 τῇ ὑστέρᾳ χωρίσαντες ἐπ'
 αὐτοὺς, πάντας ἀρδῶν ἐξ-
 κόψαμεν, πᾶσι τῶν Τειτω-
 νομινδῶτων. οὗτοι δὲ, ὡς ἄ-
 λον τὰ γινόμενα, στα-
 μόντες ἐκ τῶν βραχίων,
 ἀφῆκαν αὐτοὺς ἕς τὴν θά-
 λασσαν. ἡμῖς δὲ τῶν χό-
 ρων ἐπικλόντες, ἔρωμον ἡ-
 δῆ οὔσαν τῶν πολιῶν,
 τὸ λοιπὸν ἀδελῶς κατοικοῦ-
 μεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις,
 καὶ καὶ, κωμῆγείοις χηόμενοι

chirestenebant. nam Tri-
 tonomendetes quiescebant,
 neutri parti addicti. Nos
 verò congressi apud Nepi-
 ni templum obuiaimus,
 manūque conseruimus,
 multo clamore vsi. Reso-
 nabat autem cetus, ut an-
 trascent. His etenim infu-
 gam versis (erant enim ex-
 pediti undique) et in syl-
 uam fugatis, ex illo terra
 potiti sumus, neque post
 mulum præcone misso su-
 stulerunt suos in bello mor-
 tuos, fœdera et amicitias
 postulant. Nobis verò de
 amicitia vel fœdere non est
 visum, sed postera die con-
 uersi in eos, funditus om-
 nes cæcidimus, præter Tris-
 tonomendetes. Siquidem
 hi ut vidēre quæ contige-
 rant, dilapsi per ceti bran-
 chias, defiliere in mare.
 Igitur provinciam ingres-
 si iam hostibus vacuam des-
 caterò absque timore ha-
 bitabamus, palastris, a-
 lÿsque gymnasiis plurimùm
 ac venationibus dediti.

Quæ.

καὶ ἀμπλεγουῦτο, καὶ τὸν
 καρπὸν συγκαμιζόμενοι τὸν
 ἐκ τῶν ἀμύλων. καὶ ὅλως,
 ἰσχυρὴν ζωὴν ἐν δισημαθείῳ
 μεγάλῃ καὶ ἀφύλῳ τρυφῶσι καὶ
 λαλῦμένοις. ἔναι τὸν μὲν οὖν,
 καὶ μὲν δὲ οὐκ ἔστι, ἔστω δὲ δι-
 γαστὸν τὸν τρόπον. τῷ δ' ἐν-
 νοστὶ μὲν, πρὸς τὴν ἰσχυρίαν,
 πρὸς τὴν δαυτίαν ἔστι τὸ
 ματ' ἀνοίγειν (ἀπαξ γὰρ δὲ
 ἔστω, κατὰ τὴν ὥραν ἐκασ-
 τὴν, ἵπποισι τὸ κῆρ, ὥστε ἵ-
 μᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τιμῶν
 ριῶν τὰς ὥρας) πρὸς δὲ τὴν
 δαυτίαν, ὡς ἐκ τῆς ἀνοίγειν,
 ἀφ' ὧν βλάττει ποταμὸν, καὶ θόρυ-
 βος ἐκείνῳ, καὶ ὥστε κινῶν
 σμάλα, καὶ ἡρίσια. παρα-
 χθόντων οὖν, ἀνερπύσασθαι
 αὐτὸ τὸ σῶμα ἔστι θάλειον, καὶ
 εἰς τὸν ἐντὸς τῶν ὀδόντων,
 καθαρῶν ἀπαντα. ὅν ἐν
 τῷ ἔστω θανάτων παρα-
 δοξότατον, ἀνδρας μεγάλους,
 ὅσων ἡμισυ δαίμονες τὰς ἡλι-
 κίας, ἡνίκα νέων μεγάλων
 προσπλίουσιν, ὥστε ἐπὶ τρι-
 ῶν. οἷον μὲν ἀνίσταται ἰσχυ-
 ρὰ ἰσχυρῶν, λίξω δ' ὅμως.
 οὐδὲ

Quandoque vineas exerce-
 bamus, aut ex arboribus po-
 malegebamus, omnino his
 similes, qui in maximo &
 inevitabili carcere con-
 lusi delicijs & voluptatibus in-
 dulgent. Arnum autem &
 menses octo ibi exegimus.
 Nono autem mense, quinta
 die mensis, circa secundum
 oris hiatum (tunc enim id
 semel unoquoque anni tem-
 pore faciebat, ita ut nos con-
 iectura assequeremur qua-
 tuor ea esse anni tempora.)
 Ad secundum igitur, ut prae-
 diximus, oris hiatum, con-
 festim vocem ac tumultum
 audiebamus, ut nautarum
 praecipientium, ac remigans-
 tium. Turbati igitur ad i-
 psam bestiae os prorepssi-
 mus, stantesq; intra dentes,
 aspiciebamus omnia, specta-
 culum, quod quidem vides-
 rim, inusitatissimum: homi-
 nes magnos dimidij stadij sta-
 tura, magnis insulis non secus
 quam triremibus navigantes.
 Et quanquam sciam me non veri-
 similia narrare, dicam tamen.

νῆσοι ἥσαν ἱπιμύκτες μὲν, οὐ
 πάντες δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἑκατὸν
 πιδίον ἑκάστη τῶν περὶ με-
 τρον, ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἱππικὸν τοῦ
 ἀνδρῶν ἑκάστην ἀμφὶ τὸς ἑξ-
 κοσι καὶ ὀκτώ. τούτων δὲ οἱ μὲν
 παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου κα-
 θέμφοι, ἱφιζῆς ἑκωπηλάται, κα-
 λυπαεῖσσι αὐτοκλάδοις, μεγά-
 λαις καὶ αὐτοκόμοις, ὡς πε-
 ρὶ ἱερτυμοῖς. κατόπιον δὲ, ἐπὶ
 τῆς προμήνης, ὡς ἰδοῦσα, κα-
 βιρνύτης ἐπιλόφου ὑψηλὸς ἀ-
 πῆκα, χαλκοῦ ἔχων πηδάλ-
 λιον, πεδιστῶν τὸ μῆκος. ἐπὶ
 δὲ τῷ πρῶτῳ, ὅσον τεσσαρά-
 κοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν ἑ-
 μάχοντο, πάντες ἰοικότες ἀν-
 θρώποις, πολλὸν δὲ λόμυς. ἀνα-
 τη δὲ πῦρ ἴσθμῳ καὶ ἑκατέρῳ, ὡς
 ἔδ' ἑορῶσαν ἰδοῦντο. ἀντὶ δὲ
 ἱστῶν, ἀνιμῶν ἱπιπῶν τῇ
 ὄλῃ, πολλὴ ἰνῶς ἰσ' ἑκάστη,
 ἑκόντου τὰ αὐτῶν. καὶ ἱερτυ-
 τῶν νῆσον, οἱ ἐθῆλοι ἢ κα-
 βιρνύτης. καλουμένη δὲ ἱφα-
 πῆκα αὐτοῖς, καὶ πῶς τῶν ἀ-
 φροσύων ὅπως ἐκινῶντο, ὡς
 περὶ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

τὸ πρῶτον ἐκινῶντες : ac om-
 nes mouebantur, quemadmodum longae naues consueunt.

Insulae erant in longum quā-
 dem porrectae, arduae ta-
 men, singulae centum stadio-
 rum ambitu, in quibus nas-
 uigabant ex viris illis circa
 ter vigintiocto. Horum al-
 liqui utrinque insulae lateri-
 bus insidentes ordine remi-
 gabant, cupressis magnis i-
 psis cum ramis ac frondi-
 bus tanquam remis. Ponē
 autem ad ipsam puppim, ut
 videbatur, gubernator ut in
 colle quodam sublimi sta-
 bat, aereum regens guberna-
 culum, longitudine sta-
 dii vnius. Ad proram verò
 ex his armati circiter qua-
 draginta pugnabant, homi-
 nibus, praeter comam, om-
 ninò similes. Ipsa enim coma
 ignis erat, et ardebat, ut ga-
 licarum usu non sanè opus es-
 set. Pro velis verò ventus in
 syluam incidens, quae pluri-
 ma cuique inerat, sinuabat
 insulam, et deferebat quò gu-
 bernator ipse cupiebat. E-
 rant et in his praefecti ad re-

Primum

τὸ μὲν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἰσ-
 ρῶμεν, ὑπεροπὴ δ' ἐφάνητο
 ἑξήκοντες, καὶ ἄλλοι
 τοῦ ἰσολήμου, καὶ ἰσολήμου
 χροῦ. πολλὰ μὲν οὖν ἀντί-
 κειμενοι συνηράσθησαν, ἀλλ' ἡ-
 λαις, πολλὰ δ' καὶ ἐκβληθῆσαι
 ἐκείνου. αἱ δ' συμπληροῦ-
 νται, καρτερώς διηγουμένης
 το, καὶ ὑπεροπὴς ἀπλάνου. οἱ
 γὰρ ἐπὶ τῆς πρῆρας ταταγμέ-
 νοι, πᾶσαν ἐκβλήσαντες προ-
 θυμίαν, ἐπερίβαινον καὶ ἀ-
 ναρτουμένη, ἰσχυρὰ δ' ὁδὸς.
 ἀντί δ' ἡσυχῶν σιδηρῶν, πο-
 λυπόδας μεγάλους, ἰσχυροὺς
 μέγας ἀπείλους ἐπερίβαινον,
 οἱ δ' ἐπεπληκόμενοι τῇ ὕλῃ,
 ἐκείνου τὴν νύσον. ἔβαλε
 λοιμὸς τοι, καὶ ἐτίτρωσκον
 ἑσπείους τὰ ἀμαξοπηθῆσι,
 καὶ σπῆροις πηλιδαιῶσι, ἡγῆ-
 το δ' τῶν μὲν Αἰολοκένταυ-
 ρων, τῶν δ' Θαλασπότας.
 καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγγυήθη, ὡς
 ἰδὼκα, λῆας ἔνικα. ἐλθὼν
 γὰρ ὁ Θαλασπότης πολ-
 λὰς ἀγέλας διελθὼν ἑὸν
 Αἰολοκένταυρον ἐληλασθῆναι,
 ὅς τιν' ἀκίστην ἐπικαλέσθην ἀλ-
 γέλοις, καὶ τὰ ἐνόμαζα τῶν
 βασι

Primum igitur duos videba-
 mus aut tres, postremo autē
 sexcenti apparuere, stantesq;
 seorsum committebant præ-
 lium, ac pugnabant. Multa
 quidem inter se commissæ ob-
 triæ sunt, multaq; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ cōnexæ
 certabant fortiter, neque fa-
 cile abinuicem soluebantur.
 Qui autem ad proram con-
 stituti pugnabant, omnem o-
 stendebant industriam, con-
 scendentes & cadentes: ne-
 minem autem viuum cepe-
 runt. pro ferreis autem ro-
 stris polypoi magnos inui-
 cem connexos iaciebant, qui
 & syluis complicati tenebāt
 insulas. Iaciebant etiam ac-
 cadebant ostreis, quorum o-
 num currū impleat: & spon-
 gis iugereis. Hos autem du-
 cebat Aeolocentaurus, illos
 Thalassopota. Pugnare au-
 tem ipsis, ut videbatur, conti-
 git prædæ gratiā, etenim di-
 cebatur Thalassopotes mul-
 tos Aeolocentauri delphimo-
 rū greges surripuisse, ut erat
 audire ex eo quod sibi inui-

βασιλῶν ἐπιβομψῶν. τίς
 δ' ἄνικῶσιν οἱ τῷ Αἰόλου
 κενταύροι, καὶ νῆσας τε τ' πο-
 θιμίωμ κατὰ δύνουσι ἀμφὶ
 τὰς πρὸ τέκοντα καὶ ἑκατὸν,
 καὶ ἅπας τρεῖς λαμβάνουσι
 αὐτοῖς ἀνδράσιμ' αἱ δ' ἄλοι-
 πωὶ πρὶν νῆμα λρουσάμεθα ἱ-
 φώγοι. οἱ δ' ἐμὶ χεῖρι τινὲς διό-
 ξαντες, ἰκασθὲν ἰσπύρα λῶ, τρα-
 πόμφοι πρὸς τὰ ναυάγια, ἵδμεν
 πηλείδην ἱπικράτησαν, καὶ
 τὰ ἱαυτῶν ἀνέλοντο. καὶ γὰρ
 ἱκάνων κατέιδυτο νῆσοι οὐκ
 ἰλάσθοντες τῶν ὀχλοῦντων. ἔ-
 σθσαν δ' καὶ τρώπαιον τῆς νη-
 μαχίας, ἐπὶ τῇ λιφαλῇ βῶ
 λήτους, μίαν τῶν πολιμίων
 νῆσον ἀνασκαρῶσαντων. ἐ-
 κένοντο μὲρ οὐκ τὴν νύκτα πλε-
 ρὸ τοῦ θύειον ἐκλίσαντο, ἔξω
 φαντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγεια, καὶ
 ἐπ' ἀγκυρῶν πλοῖον ὀρμί-
 σάμενοι. καὶ γὰρ ἀγκυραὶ
 ἰκάνων μεγάλας ὑαλίνων,
 καρτερῶν. τῇ ὑστέρᾳ δ' ἐθί-
 σαντων ἰσὶ βῶ λήτους, καὶ
 βῶν οἰκῶντες θάψαντες ἐπ'
 αὐτοῦ, ἀπὲρ πλοῖον ἰδόμενοι,
 καὶ ὥστερ Παιάνας ἔδον.
 ταῦτα μὲρ τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γιγνόμενα.

cem exprobrarent, & regum
 nomina conclamarent. Tans-
 dem vicerunt qui ab Aeolo-
 centauro stabant. & insulas
 submerferunt centum circi-
 ter & quadraginta, tresque
 ipsis una cum hominibus ce-
 perunt. caetera verò puppi
 collisa fugerūt. Sanè hi pauci
 lulum illos infecuti, vespere
 facta ad naufragia conuer-
 si, plurima obtinuère, suamque
 recepère. etenim insula non
 minus octoginta petierant.
 Statuerunt autem trophaeum
 insularis pugnae in capite ce-
 ti, unam ex hostium insulis
 suspendentes: Nocte quidem
 illa circa bestiam commo-
 vati sunt, retinacula ad illam
 alligantes, & ancoris non
 procul iactis. Nam uteban-
 tur ancoris magnis vitreis
 fortissimis. Postera autem
 die supra ceti tergum litana-
 tes, suisque ibi tumulantes,
 abièrunt lati, & ut praena cas-
 nentes. Hac igitur in insu-
 lari pugna gesta
 sunt.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a Mos athletarum.] *Præfatio in veras narrationes: in qua de corporis & animi cura agitur, ac docet quibus modis utriusque labores sint moderandi. De remissione autem studiorum lege apud Erasmum in Institutione, & apud Quintil. lib. 1. cap. 4. & apud Lud. Vinem de Institutione puerorum, & Cic. in Offic. de qua Ovid. ita canit:*

Quod caret alterna requie durabile non est:

Hæc reparat vires, fessaque membra leuat.

Iocis quoque & lusibus aliquid aandum esse docet Seneca lib. de vitæ tranq. cap. 13. & vlt. Ridicula est narratio. b Ctesias.] Historicus. c Ulysses Homericus.] In patriam reditu us, graui exorta tempestate, primum in Ciconum litus appulsus est. Atque inde rursus soluens, simili tempestate eiectus in Aphricam, ad Losophagorum gentem peruenit. Inde in Siciliam delatus est, ubi Cyclopi oculum eruit, præusto stipite. Hinc in Aeoliam nauigans, ab Aeolo ventos coactos in verem obstituit. postea ad Laestrygonas, tum ad Cyren peruenit, quæ eius socios in betulas mutauit. Posthæc in insulam Sirenium delatus est. Inde Scyllam transiens & Charybdim in Siciliam peruenit. Tandem in Phæacensium portum adnatauit. d Rudi Phæacum populo.] Alcynoo Corcyre regi & eius populis Phæacibus Ulysses Lestrygonas & Cyclopos & alia monstra à se conficta narrabat, & ipsa omnia vera esse persuadebat: unde Iuuenalis:

Tam vacui capitis populum Phæaca putauit.

e Egressus olim ab Herculeis.] *Narrationis iniuii. f Eudymion.] Pastor fuit admodum formosus, qui cum in Latmo monte obdormiisset, aliquando à Luna deusculatus est: quæ in eius amorem ita exarserat, ut fratri bigas suas agendas dedisset. Seneca in Hippolyto:*

Arsit obscura dea clara mundi nocte deferta,

Nudosq; fratri tradidit currus alite regendos, &c.
In Latmo monte Lunæ morum obternasse dicitur. Hinc Poëta præbita est hæc fabulandi occasio, Ouidius:

Latmius

Latinius Endymion non est tibi Luna pudorē.

g Psyllotoxotæ.] Pulex Græcis dicitur ψύλλα, ἀπὸ τῆς βο-
τανῆς ψάλλειν πῶς ἀσπίδας βόσκουσιν. h Malus veneno.]
Malus venenū. i Homerus suspicatus.] Iliad π. κ. Ἀ-
sagittario.] Chironem intelligit Centaurum, qui à Dijs in cæ-
lum translatus, & in Zodiaco locatus, & Sagittarius appella-
tus. Virgil. de duodecim cælestibus signis. l Panopliam.]
πανοπλία armatura tota & vniuersa interpretatur. m Ari-
stophanis Poëtæ.] In aubus. n Mutatio in melius.] Li-
beratio à cruce. securiores ac deciores ferè efficit homines.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟ-

ρίας Λόγος β.

ΤΟῦ ἄρ' ὅτις μηχανίτι
φίρην ἐν τῷ πλὴν ἐν τῷ
λητὰ δία τῶν ἀχθόμν-
θός τε τῆς μονῆς, μηχανίτι τινά
ἐξήτερον, δι' ἧς ἄρ' ἐξελθὲν γέ-
νοιτο, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδοξεν
ἡμῖν διόρυξαι κατὰ τὸ δι-
ξιδόν τῶν ὁχόν, ἀποδράναι· καὶ ἄρ-
ξάμενοι διὰ κρότον, ἐπὶ τῷ δὲ
πολλόν τὸ ὅσον πρὸς τὴν πα-
ρίαν, ὅθεν ἐν τῷ ὁρῶντα
τῷ ἰαυσαμένα. πλὴν ὅτι ἐν τῷ
καύσαι διὰ γνομένην· ὅτι ἄρ'
ἡμῖν τῷ ἀποθανόν. καὶ τὸ γὰρ
νοῖτο, ὅτι διὰ ἐμνησθῆναι ἡμῖν ἔ-
σιδαι ἢ ἐξοδος. ἀρξάμενοι δὲ
ἀπὸ τῶν ἑρῶν, ἐκείνων, καὶ
ἡμῖν τῷ ἡμῖν, καὶ νύκτας ἰσ-
αναιδώς ἔχοντες τὸ καύματα.

Ἔ dies quidem septem, ac totidem noctes calorem non sensit.

Porro

HISTORIAE VE-

ra Liber secundus.

INterea non iam ampliùs
illum ferens in ceto vi-
ctum, mansionisq; illius
tadio affectus, querebam
quánam arte nobis paueret
exiis. Et primùm quidem
non inutile visum, ad dex-
trum latus fodere, perque
defossum foramen tenta-
re fugam. Incipientes igi-
tur pertundebamus. Vbi ve-
rò progressi ad quinque sta-
dia effodimus, nihil profi-
cientes, ab opere destitimus.
Tum syluam exurere visum
est, ut sic cectus moreretur.
quòd si fieret, facilè liceret
egredi. Igitur ab extrema-
te incipientes còburebamus:

ὁ δὲ δόξ' ἀπὸ ἰννάτης σωίμεν
 αὐτῷ νοσοῦντ', ἀργότερον
 γὰρ ἀνέχασκε, καὶ εἴ ποτε ἀνα-
 χάνοι, ταχὺ σωίμεν. Δικὰ τέ
 δ' καὶ ἐν δικάτῃ, τήλιον ἀπὸ νη-
 κρῶτο, καὶ δευτέρῳ δὲ τῷ. τῇ δὲ
 δικάτῃ δ' ἐμὸις ἐνοήσαμεν,
 ὥς εἰ μὴ τις χάνοντ' αὐτοῦ,
 ἵπποσχεῖται τὸν γομφίους, ὥς
 μηκίτι συγκλῆσαι, ἐν δὲ
 νόσοις κατακλινώμεν, ἐν
 νηκρῶ αὐτῷ ἀπλῶς. ἔτω δὲ
 τὸ σῶμα μὲν ἀπὸ δόξης δι-
 κρίσαντες τὸν καὶ ἐπισκοπῶ-
 σομεν. ὅσῳ τὶ ὥς ὅτι πλεῖστον
 ἐμβατόμινον, καὶ τὰ καὶ ἐπι-
 τῆσαι ἐνδὲρ ἡσθερ δ' ἐμὸις
 πρὸ ὁ Σκίνθαρος. τῇ δ' ἐπι-
 στή, τὸ μὲν ἡδὲ ἐπιθνήσκ' ἡμᾶς
 δ' ἀνελκύναντες τὸ πλοῖον,
 καὶ δὲ τῶν ἀραιωμάτων δὲ.
 γαγόντες, ἐκ τῶν ὁδόντων ἐ-
 ξάσαντες, ἡρῖμα καθέκαμεν
 ἐς τὸν θάλασσαν. ἐπιβάντες
 δ' ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ θύσαντες
 τῷ Ποσειδῶνι αὐτῷ παρὰ τὸ
 πρόπαιον, ἡμῖρας πρὸς ἡμᾶς
 πλοῦται (νῆματα γὰρ τῷ) τῇ
 τετάρτῃ ἐκπλώσαμεν. ἐνθα
 δὲ ποταμῶν τῶν ἐκ τῆς καυ-
 μαχίας νηκρῶν ἀπὸ τῶν,

Porro octava ac nona intel-
 leximus illum agrotare, quā
 hiabat non solita cum vehe-
 mentia, cum neq; hiatum su-
 spēdebat, ac protrahēbat, sed
 confesum comprimebat. Dec-
 ima autē ὡ undecima mor-
 riebatur, ac malè elebat. At
 duodecima vix sensimus peri-
 clitari nos, ὡ in cadauere cō-
 cludi, inhiante ceto cuneos
 submitteremus, quò fauces in
 posterū non praecluderentur.
 Itaq; maximis irabibus illius
 diuulso ore, nauem paraba-
 mus, aquae plurimū inferētes,
 ὡ ad necessitatē cetera. gn-
 bernator futurus erat Scin-
 tharus. Postera autē die iam
 ille mortuus erat. Nos verò
 attrahentes nauem, ὡ per va-
 ritatem dentiū educentes ac
 explicantes, leniter in mare
 demisimus. Ascendentes autē
 in dorsum apud trophæū, Ne-
 ptuno immolauimus, ibiq; tri-
 bus diebus mansimus (erat e-
 nim tranquillitas) quarta ve-
 rò nauigantes abscessimus.
 Hinc nos multis ex nauali pu-
 gna cadauerib. obuiauimus,

καὶ προσωκίμοις, καὶ τὰ
 σώματα καταμπερύνεις ἰθὺς
 μάλοισιν. καὶ ἡμίρας μὲν τι-
 νας ἰπλίμοις, ὑκράτω δ' αἰε-
 τήμοις ἵππετα βορέου σφό-
 δρῶ πυνώσαντο, μίγα κρύοντο
 ἰγνύνοντο, καὶ ὑπ' αὐτοῦ πάρος ἰ-
 πάγη τὸ πῆλα, οὐκ ἐξίπνι.
 πολλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰσβα-
 σθῶ, ὅσοις τιτρακοσίας ὀρ-
 γῆας, ὥσπερ καὶ ἀφράντας, δὴ
 θίαν ἰπὶ τῷ κρυστάτῳ ἰπμι-
 νοντο, οὐδ' ἔτι πυνώμαλτο, φέ-
 ραν δ' ἀλωάμοις, ἑιδὼν δὲ τι
 ὑπεροήσαντες, οἱ δ' αὖ τὴν γυνά-
 μιν ἀφηνάσαντο, ὡς ὁ Σκί-
 θαρτο. σκάψαντες γὰρ ἐν τῷ
 ὕδατι σπύλαον μίγιστον, ἐν
 τῷ τῷ μέναι μὲν ἡμίρας τριφ-
 κοντα, πῦρ ἀνακούντες, καὶ σι-
 τέμνοι τὸς ἰχθύς, ἐνείσκομοι
 δ' ἀνορύλλοντες. ἰπὰ δ' ἡδὲ ἰ-
 πίλιπαι τὰ ἰπινύδεια, προσελ-
 θόντες, καὶ τὴν ναῦν περι-
 γῆαν ἀνασπᾶσαντες καὶ πε-
 φάσαντες τὴν ἐθόνω ἰστρο-
 μιθα, ὥσπερ πλείοντες, δέως καὶ
 προσελθόντες, ἰπὶ δ' ἄγχι διολι-
 θάνοντες ἡμίρας δ' ἰπμιθ' ἀ-
 δία τὸ ὡς, καὶ ὁ πάρος ἰλύνοντο.
 καὶ ὕδωρ πάντα αὐτοῖς ἰγνύνοντο.

et impigimus, ubi et corpora
 radimens mirabamur. Die-
 bus autem quibusdā nauiga-
 nimus, multa aëris temperie
 usi: tandem violento spirāte
 Borea frigus maxīmū secūm
 est, ab eoque totū glacie astri-
 ctum est pelagus; non modò
 in superficie, sed et in pro-
 fundum et aliè ad passus tre-
 centos, ut descendentes super
 glaciem curreremus. Quum
 autem venius perstaret, neque
 ampliùs ferre possemus, tale
 quiddam commēti sumus.
 Qui verò in eare consiliū
 dederat, erat Scytharus. Igi-
 tur in aquam antrū maximū
 fodientes, in eo luitauimus
 diebus triginta, ignemque ac-
 cendebamus, ac vescebamur
 piscibus: siquidem fodiendo
 plurimos inueniebamus. Vbi
 uerò cōmeatus defecit, egres-
 si infixam nauē euulsiimus, ac
 velum expanimus, traheba-
 murque ut nauigantes molli-
 ter aut leniter per glaciem de-
 lapsi. Quumta autem die tes-
 pore glacies soluebatur, ite-
 rumque omnia in aquā soluta.

πλώσαντες δ' ὅσον τριακο-
σίους παλίους, νύσθ μικρὰ καὶ
ἱρήμη πρὸς αὐτὴν ἔχοντες· ἀφ' ἧς
ἔδωκε λαβόντες (ἰωλίοις πε-
ρὶ τῆς) καὶ ἀπο ταύτης ἀγείρας
καταβάντες, ἀπὸ πάλιν ἔ-
μεν. οἱ δ' ταῦτοι οὐδὲν ἔλα-
τα ἐκ τῆς λιφάλης ἔχοντες,
ἀλλ' ἐκ τοῖς ὁφθαλμοῖς, ὡ-
ς παρὰ Μόμος ἔστι. μὴ δ' πο-
λὺν ἄς πάλιν ὅτι ἐμδαίνοντες.
ἔχοντες δ' ἀπὸ γάλακτος. καὶ
ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσχυρῶς λακκῆς,
πλήρης ἀμύλων. ὡς δ' ἡ νῆ-
ως, ἵππεδες μέγιστος, πάλιν συμ-
πιπνύσας, ὡς ὑπερὸν ἰμφορὸν
τῶν ἐμδαίνοντες παλίων ἀποσι-
πνύει τὸ μέγιστον. αὐτὸ δ' ἀμ-
ποσιβοπνύων πλήρης ὑπερὸν
ρίνον, ἀπὸ γάλακτος αὐτὸ ἀπ-
θιβεῖται. ἱσθὺς δ' ἐκ μίσης τῆς
νύσθ ἀνθοδόμῳ, Γαλα-
ταίας τῆς Νηκείδος, ὡς ἰδὼν
τὸ ἐπιγράμμα. ὅθεν δ' ἐκ γόνου
ἐκ τῆς μένης, ὅθεν τὸ ἡμῶν
καὶ σίλιον ἡ γῆ πρὸς αὐτὴν, ποτ' δ' τὸ
ἐκ τῆς βοπνύων γάλα βασιλῆ-
ς δ' ἐκ τῶν τῶν χεῖρων ἰλίου

Τυρῶν,

Iam verò & circiter stadia
trecenta nauigaueramus,
quum ad insulam delati,
non adeò magnam, & eam
desertam, aquas hausimus,
(iam enim defecerant) tau-
rosq; sylvestres ibi duos ar-
cu confecimus. Ipsi autem
tauri cornua non in fronte,
sed in ipsis habebant oculis,
ut a Momo placuit. Post pau-
lum in pelagus deuenimus,
non aqueum, sed lacteum: &
in eo insula apparebat alba,
referta vitibus. Erat autem
insula caseus maximus, ve-
hementer coagulatus, quem
admodum postea comedentes
didicimus. Eius autem cir-
cuitus stadiorum viginti quin-
que: & vites vuis scatebant,
ex quibus lac, non vinum
expressimus. Templum au-
tem erat in media insula
Galatæe Nereidi sacrum,
sicut ostendebat epigramma.
Quamdiu igitur in insula
consecdimus, escam quidem
nobis ac cibum terra suppedi-
tauit: lac autem ex vuis ex-

pressum potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur

HH

c Tyro

Τυρὸς ἡ Σαλμωνίως, μὴ δὲ τὴν
 ὡς ἴσθιν ἀπαμειβλῶν, τὰν τὴν
 παρὰ τῷ Προσδῶν ὅτι καὶ
 τὴν τιμὴν. μέγα γὰρ δὲ ἡμῖ-
 ρας ἐν τῇ νύκτι πίνε, τῇ ἐκτῇ
 ἑξορμίσθῃ, αὐρας μὲν τινος
 πρᾶγμα τῆς, λεοντομον ὅτι
 ὄντος τῆς θαλάσσης. τῇ ὀγδόῃ
 ἡ ἡμέρα πλείουτος, οὐκ ἔτι
 ὅτι τῇ γὰρ καὶ, ἀπὸ ἡδὴ ἐν
 ἑλμυρῷ ἢ λυανῷ ὕδατι, κα-
 θορῶν ἀνθρώπους ποτιοῦς,
 ὡς τῇ πικρῶντος ὅτι ὄντος,
 ἅπαντα ἡμῖν πεσοιοκότας,
 καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ-
 θη, πλὴν μόνον τῇ ποδῶν τῶν
 ταῦτ' ἐφ' ἡμῖνα ἔχον, ἀπὸ οὐ
 δὴ, οἶμαι, ἢ ἰκαλοῦντο Φι-
 λοπόδων. ἰθανμωσομιν ὅτι,
 ἰδόντων ἢ βασιλομένους, ἀπὸ
 ὡς ἔχοντες τῶν λυμωτων,
 καὶ ἀδῶς ὁδοιποροῦντας. οἱ
 δὲ καὶ προσέειπον ἢ ἡσπῆσαν
 ἡμᾶς Εὐλαϊκῇ φωνῇ, ἔλθ' ὅ-
 τι ἔς Φιλιππῶν τὴν αὐτῶν πα-
 τριᾶ ἰπείγῃ. μίχθ' ἢ δὴ
 τινος οἰωσθαι πόρου ἡμῖν
 παραβῆναι, ἔτα ἀπ' ἀπὸ-
 μῶν τῇ ὁδῷ ἰδῶντος, ἔνθα
 ἀπὸ ἡμῖν ἰπῶς ἀμφοῖν. μὴ δὲ
 γοῦν, ποτιοῦν ἢ ἑξορμῶν.

c Tyro Salmonei filia, cum
 è vita discessisset, eo à Ne-
 priuno honore accepto. Ex-
 actis autem in insula diebus
 quinque, sexta egressi sumus
 portum, tranquillo quidem
 mari ab undis, ac aura qua-
 dā impellente. Porro octava
 die nauigantes non ampliùs
 per lac. sed in falsa ac cœru-
 lea aqua, videmus homines
 multos supra mare decurren-
 tes, omnino nobis similes et
 corporibus et magnitudi-
 ne, præter solos pedes, si-
 quidem hos suberinos habe-
 bant. Quare, ut existimo;
 et Phellopodet appellati
 sunt. Mirabamur autem cum
 videremus eos non demergi,
 sed supra fluctus extare, in-
 tepideq. incedere. Qui et
 accedentes, saluiderunt nos
 Græca voce dicebant autem
 se in Phello patriā suam pro-
 perare. Comitabantur autē
 aliquousq. nos procurrentes,
 postea cōuersi ab itinere ibāt,
 felicem nobis nauigationem
 cōprecari. Post paululū verò
 et insula multa apparuere.

Propē

ἐπησίου ἢ ἱεῖς ἀεισφῶν ἢ Φελ-
 λῶ, ἐς τὴν ἰκάνου ἴσσανδρον,
 πόλιν ἐπὶ μεγάλῃ καὶ στρογγυλῇ
 Φεικού καθικυμένη. πόρρον
 θύνη, καὶ μακρόν ἐν δεξιᾷ, πρὸς
 τι μίγισται, καὶ ὑψηλότερα, καὶ
 καὶ πῶς πολὺν ἀνικνύει κατὰ
 ἑκτὴν πύργον, μία πλατὺν καὶ
 καὶ τὰ σφύρα, καὶ ἄλλοις ἀπὸ τοῦ
 ἐκ τῆς πόλεως προτακτοῦ. ἡ δὲ
 ἡ πλοῖον τὸ ἡμῶν, καὶ θάλασσαν
 μακρὴν αὐτὰ περιέσπασαν
 ἡμῶν, ἡ δὲ καὶ ὁὐδὲν, οἷον
 φασὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδο-
 τος, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀραβίου
 ἀραβίας, οἷον γὰρ ἀπὸ τοῦ
 καὶ τὰρξισσὸν καὶ ὑακίνθου, καὶ
 ἀλίνου καὶ ἰσθμῶν, ἐπὶ τῇ μυρσίονῃ
 καὶ ἀλφειῇ καὶ ἀμυγδαλῇ, ἐπὶ
 ὅσον ἡμῶν τὸ ἡμῶν περὶ ὁὐδὲν
 καὶ, καὶ ὁλίσθον ἡ δὲ πλοῖον
 εὐκταῖς ἐπὶ τῇ καὶ. ἐνθα δὲ
 καθιέρωται ἡμῶν τὸ πλοῖον
 πρὸς τὴν πόλιν ἀνελθόντες καὶ με-
 γάλους, ὥστε αὐτὸς τὸ δὲ γὰρ
 ἐξ ὁλίσθου ἡμῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 τῇ, ἐπὶ τὴν ἡμῶν καὶ ὁὐδὲν
 καὶ, καὶ ὁρνεα μυσικά, τὰ μὲν
 ἐπὶ τῶν ἡμῶν ἀλόντα, ὥστε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν καθιέρωται.

Prope quidem à leua Pheli-
 lo, ad quā illi properabant;
 qua ciuitas super magno ac
 rotundo subere habitabatur.
 Longè autē & ad dexteram
 magis, quinq; maxime insula
 & altissima, ubi ignis accē-
 deb uir mulius. Ad prorā
 autē una lata & humilis, dis-
 stans stadijs non minus quina-
 gentis. Iā uerò nō procul ab-
 eramus, cū mra quadam
 nos afflauit aura, dulcis &
 odorifera, qualem historicus
 Herodotus à felice Arabia
 spirare dicit. nā qualis à ros-
 sis, narcissis, hyacinthis, lila-
 ijs, violis, myrto, vel lauro
 redolere cōsueuit, talis nobis
 odor aspirauit, à quo delin-
 ti, bonūq; aliquid lōgis ex la-
 borib. sperantes, iā in insulā
 prope aduenēramus. Hic &
 portus uidemus plurimos
 tranquillos, & magnos, ni-
 tentiaq; flumina leniter in
 mare prorumpere, praeaq; &
 syluas & canoras aues, par-
 tim quidem pet littora canē-
 tes, multas autē super ramis.

αἰρ ἢ ἡδὺς ὁ καὶ ὀνυς πει-
 κίχυν τὴν χώραν. καὶ αὐρα
 δι τινὲς ἡδὺαι ἀπνέουσαι, ἡ-
 ρίμα τὴν ὕλην διυλάουσι,
 ὥς ἢ ἀπ' ἡλάδων λινεμύ-
 νων, ἴσπνὰ ἢ σωιχῆ μίλη ἄς
 πινεύει, τοιόδοτα τοῖς ἐν ἱερ-
 μίας αὐλήμασι τ' πλαγίων
 αὐλῶν. καὶ μὲν καὶ βοὴ οὐμ-
 μική, ὁ βορυδῶδης,
 ἀπ' οἷα γῆνοιτ' ἄν ἐν συμπο-
 σίῳ, τῶν ἢ αὐλοῦντων, ἄλ-
 λων ἢ κτανοῦντων, ἰνίων δ'
 ἡροῦντων πᾶς αὐλὸν ἢ λι-
 θάραν. τοῖς ἅπασιν ἡγεμό-
 νοι, κατ' ἐχθρῶν, ὁρμίστηες δ'
 τὴν ναῦν, ἀπιδάινοντες, τ' Σκί-
 θαρων ἐν αὐτῇ, ἢ Ἰδο τ' ἰταί-
 ρων ἀπαιτούντες. πετόντων δ'
 ἀπὸ λαμῶν, ὠανθοῦντων,
 ἐν ὑγῆανοντες τοῖς φρεσὶς, καὶ
 φριπλόοις. οἱ δ' ἐν ὑλῇ ἡμᾶς
 ῥοδίνους σφάνους (οὗτοι γὰρ
 μίγνυται παρ' αὐτοῖς δισμός
 ὄντων) ἀνῆγον ὥς τ' ἀρχοντα.
 παρ' ὧν δὲ καὶ ὁ δῆρ ἡκό-
 μων, ὥς ἢ ἡ γῆς ἐκ τ' Μακά-
 ρων πετῶροδομῶν ἀρχοι
 ἢ ὁ Κρῦς Ραδάμανθυς. καὶ δὲ
 ἀναρχήντων ὡς αὐτ' ἐν τάξει τ'
 δικαστομῶν ἱεμεν ἱετῶν.

Aër autem lenis ac placide
 spirans, regioni circumfun-
 debatur. Hinc suaves quædā
 auræ spirantes leniter syluā
 mouebant, ut ex molis ramis
 dulces & perpetui cantus ex-
 derentur, similes hīs qui in lo-
 cis desertis obliquis fistulis
 reddi solent. Atqui audieba-
 tur vox quædam promissiua
 non tumultuosa, sed qualis
 in convivio reddi posset, cum
 quidam fistula canunt, alij
 probant, alij ad fistulam aut
 citharam saltant. His ille-
 di deferebamur in portum :
 egressi q̄ nauem, Scintharum
 in ea & ex socij duos dimi-
 simus. Procedētes aut per flo-
 rens quoddā pratū, in custos
 des incidimus ac ministros,
 qui nos roseis vinculis vinciē-
 tes (id enim apud eos maxi-
 mū est vinculū) ad principem
 adduxēre : à quibus & per
 viā intelleximus eā esse bea-
 torum insulam, & regnare q̄
 in ea Creticum Rhadaman-
 thum : ad quem ubi adducti
 fuimus, stetit in ordine in-
 dicandorum quarto loco.

Erat

ἔρδ' ἢ ἢ πρώτη δίκη πρὶ Λι-
ανῶ & Τηλαμώνος, ἥτις καὶ
αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσι,
ἥτις καὶ μὴ. κατ' ἡγορήσεν δ' αὐτῷ,
ὅτι μέγιστοι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ
τόνοι. τίλ' & ἢ, πομπῶν ῥηθῆ-
ται, ὁ Ραδάμανθους ἀπεφά-
σις. νυνὶ δ' αὐτὸν πρὸς ἄλλους
λιδόρ, παραδοθῆναι ἰππο-
κράτη & Κῶ & ἰατρῶ, ὕμνον
δ' σωφρονίζοντα, μετὰ ἄλλοις
& συμποσί. Δωτῆρα δ' ἡ
ἐκείνους ἱρωτικά, Θεσίως καὶ
Μηνιάδης, πρὶ τῆς Ελένης δα-
γώνισμα, ποτὶ αὐτὸν
καὶ σωοικῆν. καὶ ὁ Ραδά-
μανθους ἰδὲ καὶ, Μηνιάδης
σωθῆναι αὐτὸν, ἥτις καὶ ἡσυχία
τα πορεύσιν, καὶ λιπιδωδύ-
τι & γάμος ἔντα καὶ ἡ αὐτῶ
Θησῆ καὶ ἄλλας εἶναι γυναι-
κας, τῶν Ἀμαζόνων, καὶ τὰς
& Μίνα & θυγατέρας. πρὶ-
τη δ' ἰδὲ καὶ ἀπὸ πρὶ περὶ φίας,
Αλεξάνδρου τὸ & Φιλίππου,
καὶ Αννίβη & Καρχηδονίῳ.
καὶ ἰδὲ καὶ περὶ ἄλλους ὁ Αλ-
ξάνδρος, καὶ θρόνον αὐτῶ
ἰδὲ καὶ παρὰ Κύρου τὸν Περ-
σῶν, τὸν πρότερον. τίταρδ'
δ' ἡμᾶς περὶ αὐτῶν.

Erat autem prima causa^f de
Aiace Telamoniō. an illi in
herouū numero esse liceat, an
non. Accusabatur autē quōd
furis actus seipsum necasset.
Denique multo prius habitu
sermone, visum est Rhadas
mantho, hausto elleboro, ac
demū respiscenē, tradere eū
Hippocrati Coo medico, in-
deq; iam in herouū conuis-
uium recipi. Secunda autem
causa amoris erat, Thesei
scilicet ac Menelai pro He-
lena certantium, utri illa
cohabitare debeat. Et Rha-
damanthus quidem eam Me-
nelao adiudicavit, qui cōin-
gij huius gratia tantis olim
laboribus sese obiecerit, pe-
riculisq;. Etenim & Theseo
ipsi alias esse mulieres, Ama-
zonem ac Minois filias. Tern-
tia verò de præeminentia in-
ter Alexandrum Philippi fia-
lium, & Hannibalem Car-
thaginēsem. visum est Alexā-
drū præcellere, eiq; sedes po-
sita est apud Cyrum Persen
primum. In quartam autem
causam nos adducti sumus.

ἦ οὐκ ἔστιν, τί παθόντες, ἵτι
 ζῶντες, ἰδὼ χάρις ἰπιδάμεν.
 ἡμῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγεσά-
 μεθα. ὅτω δὲ μεταστράμεν ὁ
 ἡμᾶς, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ ἰσκι-
 ῖντο, καὶ τοῖς σιωπῶσις ἰκρί-
 οῦτο περὶ ἡμῶν. σιωπῶντων
 δὲ ἄλλοι τὶ πολλοί, καὶ Ἀρσεί-
 δης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀδελφῶν.
 ὅς δὲ ἰδοῦν αὐτῶν, ἀπεφάνετο
 ὅτι ἡ πολυπραγμοσύνης καὶ
 ὁ ἀρεθιμίας, ἰπιδῶν ἀφῶν.
 φωνῶν δρῶνται τὰς ὀδυώας,
 τὸ δὲ νῦν, ἔμπεδον χρόνον μέ-
 γαλτος ἐν τῇ νύκτι, καὶ σιωπῶν-
 τῶν ἰκρίντας ὅτις ἡρώων, ἀπὸ
 ὅων. ἵταξι δὲ καὶ τῶν τοῦ θισμί-
 ας τῆς ἰπιδιμίας, μὴ πλεον
 φιλῶν ἰπιδῶν, τὸν τῶν αὐτῶν
 μέγιστον ἡμῖν τὸ σφάντων πε-
 φέρῶντων, ἰκρίντας, καὶ ἄς
 πῶν πόλιν ἡγόμεθα, ἄς τὸ τῶν
 μακάρων συμπόσιον. αὐτῇ δὲ
 ἡ πόλις πᾶς χροῖ, τὸ δὲ ἵπ-
 χος πρὸς ὁ σμῆνδιον, πύλας
 δὲ ἄσιν ἰπιδῶν, πᾶσαι μονόξυ-
 νοι, λιναμῆμνοι. τὸ μὲν τοῖ
 ἵπιδας τῆς πόλεως, καὶ ἡν-
 τὸς τοῦ τῆχους καὶ ἰκρίντας.
 πτεμ sunt, omnes ex integro ligno ὁ ἀμωμο. Pauimen-
 tum verò civitatis, ὁ quæ intra mœnia est, terra eburnea ;

ὁ is quidem interrogavit,
 quidnam causa esset quòd
 adhuc vivi ad sacrum illum
 locum deuenissemus. Nos au-
 tem ex ordine cuncta illi e-
 narrauimus. Tum nobis pau-
 lulum è loco summois, secus
 diu p̄sistabat, ὁ de nobis cō-
 municabat cum assefforibus.
 Confederant aut̄ ei cum alijs
 multi, τῷ ὁ Atheniensis Ari-
 stides, cognom̄eto iustus, cui
 vi placuit decreuit, ut dare-
 mus pœnas curiositatis ex
 peregrinationis, postquam
 moreremur. Nunc verò præ-
 scripto tempore licere nos
 bis in insula apud herœas
 versari, indeque abire, Præ-
 scripsit autem recessus ter-
 minum, non amplius quàm
 mensium septem. Hinc sua
 sponte defluentibus fectis δ
 nobis, soluebamur, ac in vr-
 bem adducebamur, ad beas-
 torum conuiuium. Ipsa au-
 tem ciuitas tota aurea, μυ-
 ριν verò smaragdo lapide
 cingitur. Porro portæ se-
 ptem
 omnium

φοὶ δὲ πάντων θεῶν, βερύλα-
 αυλίθου ὠκοδομημένοι καὶ
 βαμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι, με-
 νόλιθοι, ἀμειβεσῖνοι, ἐφ' ὧν
 ποιοῦσι τὰς ἐκατόμβας. περὶ
 δὲ τὴν πόλιν ῥῆ ποταμὸς με-
 ρυτὴ λίαν ἰσχυρὸς, τὸ πλεονεκτή-
 ριον ἐκατόν βασιλικῶν, βά-
 ρος δὲ ὡς ἐν ἑκατόμβῃ. αὐτὰ
 δὲ δὲ τὴν αὐτοῖς, οἵ ποτε μεγάλοι,
 ὑδάτινοι, ὧν ἡναιμάμφοις
 κατόμβοι, ἀντὶ μὲν δὲ τὴν ὕδατος
 ἵσχυρὸς ἐν τῷ πρὸ τοῦ δρόσου
 θερμὰ δὲ τὴν. ἐφ' ἣν δὲ ἡγεῖται,
 ἀραχνίσις λίαν οἷς, πορφύροισ.
 αὐτοῖς δὲ σώματα ἢ ἐκ ἑλκυσ-
 τῶν ἀναφῆς, καὶ ἀφ' ὧν οἱ αἰσ-
 ροφίῳ δὲ καὶ ἰδίᾳ μόνον ἰμ-
 φάνουσι. καὶ ἀσώματοι δὲ τὸ
 ὅμως ἐν ἑσέσι, καὶ ἡναιῶνται,
 καὶ φανῶσι, καὶ φανῶν ἀφῆ-
 σι. καὶ ὅπως τοιαύτην τὴν ἡ
 ψυχὴ αὐτῶν πεισθολῶν, τὴν
 δὲ σώματι ὁμοιότητα πρὸς
 παμίνην. ἢ γὰρ μὴ ἀψα τὸ
 τῆς, ἐκ ὧν ἐκίχθη μὴ εἶναι
 εἶμα τὸ ὁράμενον· αἰσὶ δὲ ὡς
 πρὸς οἰκὸς ὁρῶν, οὐ μέλαινα.

χρησά

omnium autem deorum tem-
 pla, beryllo lapide constru-
 eta sunt, & altaria in eis ma-
 xima, uno è simplici lapide
 Amethysto constant: in qui-
 bus & dñs immolant. Circa
 civitatem verò fluvius de-
 fluit onguento optimo: hu-
 iusq; latitudo regalium cus-
 bitorum centum: altitudo,
 ut cōmodè nare posset. Por-
 tō ipsius balnea, domus ma-
 gnae sunt vitreae, cynamo-
 mo succensa. Atqui pro aqua
 ros tepidus in peluibus ser-
 uatur. Utuntur autem vesti-
 bus purpureis, tenuissimis as-
 tancarum telis. Hi corpo-
 ra non habent, sed & impal-
 pabiles sunt, & absq; carne.
 Formam autem & effigiem
 solam habent ac ostendunt.
 Incorporei tamen cū sint,
 flant, mouentur, intelligunt,
 vocemq; emittunt: omnino
 que videtur eorū anima nu-
 da quadam circumuagari,
 corporis similitudine circū-
 cundata. Si quis autem non
 tetigerit, non credet quod

videtur non esse corpus. Sunt enim ut ombra rectae, nō nigrae.

γηροσκη δ' ἰδὼς, ἀπ' ἰφ' ἑς
 ἄρ' ἡλικίας ἔλθῃ, παραμύνη.
 ἔμῳ δ' ἔσθ' οὐκ παρ' αὐτοῖς γί-
 νηται, οὐδ' ἡμίρα παλιν
 λαμπρῶ. ἀπὸ καθαρῶ τὸ
 λυκαυγὲς ἦδ' ἡ πρὸς ἑῷ, μηδὲ
 πα ἀνατέλλαντ' ἡλίου, τοῖς
 ὅρ' ὧς ἐπὶ χθ' τῶν γλῶ. καὶ
 μὲν τοῖς ἡ ὥρ' ὧν μὲν ἰσχυρὸς
 ἔσθ'· αἱ δ' ἔσθ' παρ' αὐτοῖς ἔσθ'
 ὅτ' ἡ ἑῷ ἀνιμ' ὧν ὁ ἰφ' ἑ-
 ρ' ὧ. ἡ δ' ἡ ὥρ' α, πᾶσι μὲν ἄν-
 θρωποι, πᾶσι δ' φυτοῖς, ἡμίροις
 τὴ καὶ σκυροῖς τίθεται. αἱ δ' ἡ
 ἔσθ' ἄμπλοκοι δωδεκάφοροι ἡ-
 σι, ἡ κατὰ μὲν ἄκαστον ἡ αρ-
 ποφοροῖσι. τὰς δ' ῥοῖας καὶ τὰς
 μυκίας, καὶ ἄπ' ὧν ὁ πᾶσαν
 ἔλθῃ ἡ ἄντρισκα δωδεκάφο-
 ρον· ἡ δ' ὧς μὲν ὧς, ὧν παρ'
 αὐτοῖς Μινῶς, ὧς ἡ αρποφο-
 ρῶν. ἀντὶ δ' πυρῶ, οἱ δ' ἄχνης ἄρ-
 τος ἡ δ' ὧς ἐπ' ἄκρ' ἑλθῃ.
 ὧσπερ μὲν κητας. πηλὸν δ' ὧς
 τῶν πόλιν, ὧς δ' ὧς μὲν ὧν
 τὴ καὶ ἑξήκοντα ἡ τριακόσια,
 μὲν ὧς δ' ὧς τὸς αὐτοῖς, μὲν
 ὧς δ' ὧς τὰς ὧς, μικρόταται
 μὲν τοῖς αὐτοῖς ἡ ὧς τὰς ὧς.
 ὧς δ' ὧς ὧς, καὶ οἷον ὧς.
 ὧς.

*Senescit nemo; sed ea aetate
 qua se eo contulit, perma-
 net. Denique hic haudquaquam
 est nox, neque dies admo-
 dum clara, sed quale crepusculum
 esse solet, iam au-
 rora appaenit ante orien-
 tem solem. talis lux terram
 habet. quare et unum solum
 anni tempus novere. Semper
 enim apud eos ver est, unusque
 ventus spirat Zephyrus. At
 locus cunctis quidem floribus,
 omnibus mansuetis placis et
 umbrosis viret. Quae illic
 sunt vineae, duodecies quo-
 tannis ferunt, et singulis men-
 sibus vuas reddunt: mala ve-
 ro granata ac malos, cate-
 raque poma ter decies ferre di-
 cebant. Nam mense qui apud
 eos Minois appellatur, bis
 ferre fructu: pro frumento ve-
 ro spicae in summitate paras-
 los panes emittunt, ut fungos.
 Fiores sunt per civitatem, aquae
 quidem quinquaginta ac
 trecenti: mellis vero alij totio-
 dem: unguenti quingenti: ve-
 rum et hi minores sunt. flus-
 mina lactis septem, et vini o-
 ctō.*

αἷμα. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆ πό-
λεως ποιήσας· ἐν τῷ Ἠλυσίῳ
καλεσμένῳ πεδίῳ. λαμῶν δὲ
ἐντάλας· καὶ περὶ αὐτὸν
ἐστὶ παντοία, πυκνὴ, ἱπποκιά-
στα· τὰς κατὰ καμύνας· καὶ σπο-
μενὴν ἢ ἐν τῶν ἀνθρώπων ἵπο-
βίβλωσιν. ἀφρονουῶται δὲ, καὶ
ἀφ' ἑρπυσιν ἕκαστοι ἀνέμοι,
πλεῖον γὰρ οἶνον χοῆν· τότε
γὰρ ὁ δῆμος δίνονται, ἀπ' ἑστὶ δίνε-
σθαι περὶ τὸ συμπόσιον ὑά-
λιναι, μεγάλα, τῆς διαυγείας
τῆς ὑάλης. ὁ καρπὸς δ' ἔστι τῶ-
ν ὁρτῶν δίνου· ποτάμια
παντοία καὶ τὰς κατὰ σκῶας,
καὶ τὰ μεγέθη ἱπποδῶν ὅρα πα-
ρίστις ἂν τὸ συμπόσιον, πρὸς
γῆρας· καὶ καὶ δύο τῶν ἱππο-
μάτων, παρατίθεται, τὰ δὲ
αὐτῶν οἶνον πλήρη γίνου-
ται· ἔτω μὲν πίνουσιν. ἀντὶ δὲ
τῆς φωνῆς, αἱ ἀηδόνες, καὶ
τὰ πᾶσα τὰ μουσικὰ ὄργανα,
ἐν τῶν πλοίων λαμῶνων
τοῖς τόμοις ἀνθολογοῦ-
ται, κατανίφει αὐτὰς, μετ'
ὧδ' ἡ ἀντιρροπία· καὶ
μετ' καὶ κυρίζονται ὧδ' ἡ
φίλοι πυκνὰ ἀνασπάσα-
σαι μέτρον ἐκ τῶν πηγῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰσίδου

Ho. Conuiuium autē celebra-
tur extra ciuitatem in campo
qui Elysius vocatur. Etenim
pratū est pulcherrimum, et
circa illud nemus omni ar-
borum specie consitum, om-
bram discubentibus facient.
stratum autem substernunt ē
floribus. Ministrant quidē ac
cum cuncta afferunt venti, prae-
terquā quod vinū nō miscēt.
siquidē ea non indigent. nam
circum conuiuium arbores
sunt vitreae, magnae, ē micde
viro. harum fructus pocula
sunt omni specie operis ac
magnitudinis. Vbi autē quis
ad conuiuium accesserit, va-
num ex illis vel duo decer-
pta mensis apponit: ea conse-
stim vino replentur. Pro fera-
tis verò, luscinia canora et
volucres caeterae, flores ē
proximis pratis ore legentes,
cum cantu eos superuolant,
aspergunt. Porro ungun-
tur ad hunc modum: Densa
nubes unguentum combibē-
tes ē fontibus ac flumine,

supra

ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἔριμα
 τῶν ἀνέμων ἀπθλιβόντων,
 οἷσι λιλῶν, ὥσπερ δρόσον.
 ἐπὶ δὲ τῷ δάπνῳ, μουσικῇ τε
 καὶ ᾠδαῖς σχολάζουσιν, ἅλως
 ταῖς δὲ αὐτοῖς τὰ Ομήρου ἔπη
 μέλουσιν, καὶ αὐτοὶ δὲ πάρι-
 σσι, καὶ συνορχήστου αὐτοῖς
 ἡμῖν ὁ Οδυσσεὺς κατακλίμα-
 σθαι. οἱ μὲν ὄρχοι οἱ πᾶσι
 δὲ ἀσκήσαντες, ἱερά-
 ρησι δὲ, καὶ σωφροσύνῃ, ἔρνο-
 μῶς τε ὁ Λοκρὸς, καὶ Ἀρίων ὁ
 Λέσβιος, καὶ Ἀνακρίων καὶ
 Στρεσίχορος, καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι παρ'
 αὐτοῖς ἰθυσάμενοι, ἡδὲ τῆς
 Ἑλένης αὐτῷ δινταγμένης.
 ἡ δὲ δὲ οὐτοὶ παύσαντες ἔ-
 δουσαν, δάπτειν ὁ χορὸς πα-
 ρίρχεται, ἐκ λυχνῶν καὶ χελιδόνων
 καὶ ἀηδόνων. ἡ δὲ δὲ
 ἡ οὐτοὶ ἔσονται, τότε δὲ πᾶ-
 σι ἡδὲ ἡ παλαιᾷ, τῶν ἀνέμων
 καταρχόντων. μέγιστον δὲ δὲ
 πρὸς τὸ προσώπῳ ἡδὲ ἡ ἡ
 σι, πηγαὶ αἱ δύο παρὶ τὸ συμ-
 πόσιον, ἡ μὲν γὰρ ἡδὲ, ἡ δὲ ἡ
 δονῆς. ἐκ τούτων ἡ κατὰ
 πάντων ἡ ἀρχὴ τῆς ἡδονῆς.
 ἡδὲ πίνουσιν, καὶ τὸ λοιπὸν ἡ
 δὲ δὲ, καὶ γὰρ ἡδὲ δὲ δὲ.

supraque convivium sparse,
 sensim exprimentibus ventis,
 tenuissimum quiddam velut
 rorem distillant. In cena
 autem musica & cantilenis
 vacant. Canuntur autem in
 primis¹ Homeri versus, qui
 & ipse adest, & cum illis
 conuiuiatur, supra Vlyssē
 discumbens. Chorea autem
 sunt ē pueris & virginibus.
 præsunt verò illis & con-
 cinunt Eunomus Locrus,
 & Arion Lesbicus, & Anas-
 creon & m Siesichorus: nam
 & hunc apud eos vidi, iam
 ipsi Helena reconciliata. V-
 bi autem ἡ quiescerunt, se-
 cunda chorea succedunt ē
 cygnis, philomenis, ac hi-
 rundinibus. Postquam & il-
 le canere cœperint, iam to: a
 sylva resonat, præsidenti-
 bus ventis. Hos autem mas-
 ximum ad lætitiā habent,
 fontes duo sunt circa conui-
 uium: unus quidem ri:us, al-
 ter verò voluptatis. Ex hos-
 rum ambobus in initio conui-
 uij omnes bibunt, deinde re-
 liquū lati ac ridentes exigunt.

Volo

ἔλεγον δὲ τῶν καὶ τῶν ἐν
πισύμαρ, ὅς τινες παρ' αὐ-
τοῖς ἰθυσάμην. πάντας μὲν
τοὺς ἡμιθῆες, καὶ τοὺς ἐπιλιον
ἐπαύσαντας, πλὴν γὰρ δὲ τῶ
Δουρὲ Ἀϊαντὶ. ἱκύνον δὲ
μόνον ἱφασκομένην τὴν δὲ αὐ-
τῶν χάριν κολᾶσθαι. βαρ-
βάρων δὲ, Κύρως τε ἀμφοτέ-
ρος, καὶ τὸν Σκύθῳ Ἀνάχαρ-
σι, καὶ τὸν Θράκῃ Ζάμολ-
ξιν, καὶ Νομῶν τὸν Ἰταλὶκόν,
καὶ μὲν καὶ Λακεδαιμόνιον,
καὶ Φωκίῳ
καὶ Τίμον, τοὺς Ἀθλαῖους,
καὶ τοὺς ὁφείδ' ἄνθρωποι Πειανδρῆς.
ἔδον δὲ καὶ Σωκράτῳ τὸν
Σωφρονίσκῃ, ἀδολοχοῦν.
τα μὲν Νέστορ καὶ Παλα-
μῆδες· περὶ δὲ αὐτὸν ἴσαν
Ἰακινθὸς τε ὁ Λακεδαιμό-
νιος, καὶ ὁ Θησπιὺς Νάρκισ-
σος, καὶ ὁ Ἰάσας, καὶ ἄλλοι καλοὶ.
καὶ μοι ἰδόκα ἱρᾶν τῶ Ἰα-
κινθῷ, τὰ ποτὰ δ' οὐδ' ἐκ-
νον διήλυσεν. ἰδέξω δὲ χα-
λιπῶναι αὐτῶν ὁ Ραδάμαν-
θης καὶ ἡπαλκίνα ποταμῆς,
ἐβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου,
ἐκ φλυαρίῃ, καὶ μὴ θίλῃ, ὅ-
τις πλὴν ἀρῶνάσῃ, ἐν ὧ ἔσθαι. Πάτερ δὲ μόνος ὁ παρ' αὐ-
τῶν.

Volo & ex insignibus viris
quos apudeos vidi, dicere.
ⁿ Omnes quidem sepideos
& qui sub Illo militaverunt,
præter Locrensem Aiace:
nam hunc solum dicebant in
impiorum loco supplicio af-
fici. Barbarorum autem virumque
Cyrum, Scythamque Anachar-
sim, & Thracem Zamolxim,
Numamque Italicum, necnon
& Lacedæmonium Lycin-
gum, & Phocionem & Telum
Athenienses, & præter Periam-
dum sapientes omnes Vidi &
Socratem Sophronisii filium
cū Nestore & Palamede na-
gantem: circa quæ Hyacin-
thus Lacedæmonius, & The-
spicus Narcissus, Hylas, ali-
que formosi. Videbatur autem
Hyacinthum amare, idque mul-
tis argumentis. Ferebatur
autem illi succensere Rha-
damanthum, & sæpenu-
mero comminatum, si pergeret
ineptire, se illum ex insu-
la eieciurum, aut nisi omissa
simulatione conuineretur.
Solutus Plato non aderat.

ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
 ψυχῇ αὐτῇ ἀναπλασθῆναι πόλιν
 οἰκᾶν, καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ,
 καὶ τοῖς νόμοις, οἷς συνήγα-
 γναι, πολιτεύεσθαι. οἱ μὲν τοι
 ἀμφὶ Λεϊσπύριον τι καὶ Επὶ-
 περόν τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς
 ἱφίροντο, ἡλῆς τε ὄντων, καὶ
 ἐλθαυσεμῶν καὶ συμποτισ-
 τῶν τοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσω-
 πος ὁ Φρύγιος τῆς γῆς, ὃς καὶ
 γινώσκοντο καὶ ὧν. Διογένης
 μὲν γὰρ ὁ Σινοπὴς τοσούτων
 μετρίως τοῦ τρόπου, ὥς
 γινώσκαι Λαίδα τὴν ἱταύραν,
 ὁρᾷ ὡς τι, ὑπὸ μίθης πολ-
 λὰς ἀντιτάμνον, καὶ παροί-
 νων. τῶν δὲ Στωϊκῶν ἡλῆς
 παρὼν· ἔτι γὰρ ἱφίροντο ἀνα-
 βάντες τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον
 λόγον, ἡκούοντες καὶ περὶ Χρυ-
 σίππου, ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 ἱππῶν τῆς νύκτος θέμις,
 πρὶν τὸ τίτατον ἑαυτὸν ἡ-
 λιοεῖν. τὸς δὲ Ακαδη-
 μικοὺς ἐλθόντων ἰδέσθαι ἤν-
 θῶν, ἐπὶ καὶ δὲ ἔτι, καὶ δε-
 σπάζεσθαι· μηδὲ γὰρ αὐτὸ τὸ
 τόπος καταλαμβάνειν, ἀ-
 καὶ νῦν τις τοιαύτη ἴσθι.
 ἄλλως τι καὶ τὴν ἐπὶ τῇ Ρα-
 δαμανθῇ

sed conditam à se ciuitatem
 habitare dicebatur, ubi re-
 pub. & legibus quas iule-
 rat, vteretur. Porro Ari-
 stippus & Epicurus primi
 apud illos habebantur, cum
 hilares essent, & lati, com-
 potoresq; suauissimi. Ade-
 rat & Phryx Aesopus, quo
 homine pro morione vtiun-
 tur. Atqui Diogenes Sino-
 pensis tantum à pristinis mo-
 ribus degenerauerat, ut Lai-
 dem meretricem duceret vo-
 xorem, & subinde sorge-
 ret, ac temulentus saltaret,
 debacchareturq;. Stoicorum
 autem aderat nemo: nam ad
 huc illos rectum virtutis ver-
 ticem ascendere aiebant.
 Quin & id de Chrysippo
 audiuius, illi non prius fas
 esse ut insulam ingrederetur,
 quam iam quartò se elle-
 boro purgaret. Academicos
 dicebant velle quidem veni-
 re, continere se tamen, & ad-
 huc considerare: neq; enim
 satis adhuc capere num vs-
 quam talis insula sit, nec-
 ne. Verum, ut conijcio, Rha-
 damanthi

δαμάνθη, οἶμαι, λέειν ἰ-
 διδοίκεσθαι, ἅτι καὶ τὸ λε-
 γόμενον αὐτῷ ἀνερηκότῳ. πολ-
 λὸς δὲ αὐτῶν ἱφασκομὸς ὅ-
 μων, ἀπολαύειν τοῖς ἀ-
 πικρυμμένοις, ὑπὸ νόθαις δὲ
 ἀπληκίαις, μὴ καταλαμ-
 βάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν
 μίσην τῆς ὁδοῦ. οὐδὲ μὲν ὅ-
 σον ἀξιολογῶνται τῶν πα-
 ρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα
 τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ μετὰ τῶν
 ὅρων Θησεία. περὶ δὲ σπου-
 δίας, καὶ ἀφροδισίων οὐτω
 φρονεῖσι. μίσχοντα μὲν ἀνα-
 φανδύειν, πάντων ὁρώντων,
 καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρσιν, καὶ
 ὁδῶν τῶν αἰσχρῶν αὐτοῖς
 δοκῇ. μόνον δὲ Σωκράτης
 ἀνέμνυτο, ἢ μὲν καθαρῶς
 πηλασάμεν τοῖς ἑσίοις, καὶ με-
 τοι πάντων αὐτῷ ἐπισηκῶν
 ἐπιγίγνωσκον. πομπαῖς
 γοῶν δὲ μὲν Ὑάκινθος ἢ ὁ
 Νάρκισσος ὁμολογοῦν, ἢ ἄ-
 λλον δὲ ἠρνεῖτο. αἱ δὲ γυναικὲς
 αἰσι πάσαι λοιναὶ, καὶ ἢ
 αἰσὶ φθονῇ τῷ πηλείῳ.
 ἀπὸ αἰσὶ τῶν μάλιστα Πλατῶν
 νικῶνται. καὶ οἱ πομπῶν δὲ
 παρίχουσι τοῖς βέλτοισι,

damanti iudicium haud-
 dubie metuerunt, virore qui
 forum iudiciarium sustule-
 rint. Quanquam non paucos
 ex illis excitatos fama erat,
 ut eos qui illuc praecefferat,
 subsequerentur, verum pra-
 pigritia defecisse, neque po-
 tuisse assequi, sed medio
 itinere redyisse. Hi igitur ma-
 ior eos qui aderant, erat ma-
 xime memorabiles. Enimue-
 ro Achillem & post illum
 Theseum in primis colum-
 Quod verò ad coitū & Ve-
 nerem pertinet, cōmiseruntur
 foeminae simul & maribus
 palam, & spectantibus omni-
 bus, idē haudquaquam iur-
 pe arbitrantur. Solus verò
 Socrates deiebat, se inno-
 center cū iuuenibus versari,
 et quidem cū omnes illū peie-
 rare scirēt. Siquidem Hyacin-
 thus & Narcissus fatebātur,
 ille autem negabat. Examina
 sunt omnibus cōmunes, neq;
 quisquam vicino invidet,
 sed sunt certē in hac re ma-
 xime Platonici. Pueri quoa-
 que volentibus se exhibent,
 nihil

ἂν ἀντιλήγοιτο. ἔγω δὲ οὐ
 ἔπρηνς ἡμῖναι διελυγνῶδες,
 καὶ πεδινθῶν ἰσθμὸν Ομήρου
 ποιητῆς, σχολῆς ὕψους ἀμφότρως,
 τάττι ἀπὸ παλαιῶν νόμων, καὶ
 ὅθεν ἄν, λίγων τῶν μάλιστα
 παρ' ἡμῖν εἰσὶτι νῦν ἱπτάσθαι.
 ὅς, αὐτὸς ἢ ἀννοῆν ἱφασκῶν.
 οἱ ἢ ἢ Χίον, οἱ ἢ Σμυρναῶν,
 ποταμοὶ δὲ Κολοφώνιον αὐτὸν
 νομίζουσιν. αὐτὸς μὲν τοι ἱλίζναι
 Βαβυλῶνι. καὶ παρὰ γὰρ
 τοῖς πολιταῖς, ἔχ' Ομήρου,
 ἀπὸ Τίγραντος κατασθῆναι ὕψους
 ποταμὸν δὲ ὁμοκρύβας παρὰ
 τοῖς Επείροις, ἀπὸ ἄλλων τῶν
 περικυκλῶν, ἵτι δὲ καὶ περὶ
 τῶν ἀθιγνῶν ἐξ ἰσθμῶν ἱππε
 ρώτων, ἀπὸ ἱερέων αὐτοῖς γὰρ
 γραμμῖνοι. καὶ δὲ ἱφασκῶν πάν
 τας αὐτὸς αὐτὸν. καταγίνωσκον
 αὐτὸν ἀμφὶ τὸν Ζηνοδότον
 καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν
 ποταμῶν τῶν ψυχρολογῶν.
 ἵππαι δὲ ταῦθ' ἱκανῶς ἀπικί
 κειτο, πάλιν αὐτὸν ἱερέων.
 τί δὲ ποτε ἀπὸ τῆς μῦθου
 τῶν ἀρχῶν ἱπποκρίσας. καὶ
 ἄπην, ὅς ἐστις ἱπποκρίσας αὐ
 τῶν, μηδὲν ἱπποκρίσας.

Sic enim, inquit, mihi in mentem venit, nihil studio agenti:

nihil reluctantes. Vix autem
 duos aut tres totos dies ven
 neram, cum accederem Ho
 merū poētā : nam utriq; ociū
 erat : & cum alia multa, tum
 illud rogabā, cuias esset, di
 cens illud maximè apud nos
 ad hūc vsq; diem esse in con
 trouerfia. At ille se nescire
 respondit. Nam quidā Chīū,
 alij Smyrnāū, alij Colopho
 niū cum arbitrat̃ur, ipse ven
 tō se Babylonīū esse aiebat :
 siquidem à ciuibus suis non
 Homerū, sed Tigranem vo
 catum fuisse : postea verò cū
 apud Græcos obsidis officiū
 functus esset, pristinam ap
 pellationem mutasse. Rogas
 bā præterea, num & ij ver
 sus qui vulgò reijciuntur, ab
 se cōscripij essent, necne. Ille
 aut̃ omnes suos esse asseuera
 bat. Ibi ergo Zenodoti & A
 ristarchi grammatici frigi
 das ratiocinationes nō potui
 non damnare. Vbi autē hæc
 abundè differuit, iterum ro
 gabā, quamobrē ab ira poē
 matis sui initium sumpserit.

Τὴν

καὶ μὴν ἐκείνο ἐπιθύμω
 εἶδεναι, ἃ πετέραν ἔγραψεν
 τὴν Ὀδυσσεὺς τῆς Ἰλιάδος,
 ὡς ποιοῖ φασιν· ὃ δὲ ἔρνετο.
 ὅτι ἢ γὰρ ὅτι τυφλὸς ἦν, ὃ καὶ
 αὐτὸ περὶ αὐτὸ λήγουσι, αὐ-
 τὴν καὶ πᾶσι μὴν ἴστωσαν, ὡς
 ὅτι πωθάνωσα ἰδιόμην.
 πομπὰς δὲ καὶ ἄποσι τῶν
 ἰποίων, ἢ ποτὶ αὐτὸν σχε-
 δὴν ἄγοντα ἴστωσαν· περὶ δὲ
 γὰρ ἄρτι ἐκπυθάνωσα αὐτὴν,
 καὶ ὅς πεθύμως πάντα ἀπὸ
 κρίντο, καὶ μάστιγας ἐπὶ τὴν
 στήνῃ, ἐπὶ δὲ ἰκράτησιν. ἦν
 γάρ τις γραφὴ κατ' αὐτὴν
 ἀπὸ νηγεῖα καὶ ὅτι, ἢ
 Θιρόντι, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ
 πομπῇ ἴστωσαν, καὶ ἐνίκη-
 σεν Ὀμηρὸν, Ὀδυσσεὺς σὺν
 νηγοροῖσι, κατὰ δὲ τὸς
 αὐτοὺς χρόνους τότε, ἀφίκε-
 το καὶ Πηθαγόρας ὁ Σά-
 μιός, ἰσχυρὸς ἀπαγωγῆς, καὶ
 ἐν τοσούτοις ἴστωσι βιωσάσας,
 καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς
 ποιήσεις. ἦν δὲ χρυσὸς ὅλον
 τὸ διξίον ἡμίτομον, καὶ
 ἐκτελεῖ μὲν συμπολιτῶν
 ὅσα αὐτοῖς ἐνδοξάζτο δὲ ἴτι,
 πότιρον Πυθαγόραν, ἢ Εὐ-
 φρορὸν, αὐτὸν ὀνομάζειν καὶ, ὃ μὲν ὡς Εὐπυθολκῆς, ἴστω μὲν

Tum & illud scire cupie-
 bam, an quod multi volentes
 Odyssæam Iliadē priorē scri-
 psisset. Ille verò negabat. Nā
 quod cæcus nō esset, quod &
 de eo affirmāi, mox cogno-
 ui: videbā enim, quare nō es-
 rat opus illū percidari. Quin
 idē aliās saxe agebā ubi illū
 vacare viderē. Cū autē illū
 adire, rogaremq; ipse contrā
 promptē ad omnia responde-
 bat, maximē verò post cau-
 sam quā viciit. Nam illū ca-
 lumnia Theristes accusave-
 rat, quod se in pœsi cōvicijā
 agitaasset. Viciit autē Homero
 causam, agēte Vlyssē. Aduē-
 nit et circa illa tēpora Pytha-
 goras Samius septiesmutat9,
 qui in tot animalibus vixit, et
 animæ errores cōsummauit.
 Erat autem eius dextra pars
 aurea: et visum est ut cōmunē
 cū illis republica viceretur.
 Dubitabatur autē adhuc, utrū
 Pythagora, an P Euphorbi
 nomine appellandus esset.
 Empedocles verò (nam

καὶ οὕτως κτείθεσθε, καὶ τὸ σῶμα
 ὅλον ὠπλημύνησθε μὴ παρὲς
 διχθεῖν, καὶ τοὶ ποταῖ ἵκη-
 τῶν περὶ ὅντος ἢ χέοντος, ἐνέ-
 σθ' ὁ ἄνθρωπος, τὰ παρ' αὐτοῖς θα-
 παῖσι. ἡγωνοβίτα δ' Ἀχιλῆ-
 αὐτὸς τὸ πέμπτον, καὶ Θησέως τὸ
 ἕβδομον. τὰ δ' οὐκ ἄλλα μας
 πρὸν ἄν' ἡγήσαντο, τὰ δ' ἑτά-
 ρα τ' ἀρχαῖων διηγήσο-
 μεθα. πάλιν δ' ἐνίκησεν Κῆρος,
 ὁ δ' ἄφ' Ἡρακλείδους, Ὀδυσσεὺς πε-
 ρὶ τ' ἐφάνη. καὶ ἀγωνισάμε-
 νος πρὸς μὴ δ' ἴσος ἰσχυρὸς, Ἀρεῖς
 τε τ' Ἀλκυονίδας, ὅς ἐν Κορίνθῳ
 τίθαπται, καὶ Ἐπιδό, ἀπὸ τοῖς
 συνελθόντων. παγκρατὶς δ' ὅ-
 τίθεται ἄθλα παρ' αὐτοῖς. τ' μὲν
 τοὶ δρόμοι, ἐκ τῶν μνημεῖα
 τῶν ἐνίκησεν ποιητῶν δ', τῇ δ' ἁ-
 λυθείᾳ, παραπολὺν ἱερὰ τὸ Ο-
 μῆρος, ἐνίκησεν, ὃς ὁμοῦς Ἡσίο-
 δος. τὰ δ' ἄθλα, ὡς ἅπαντες ἐ-
 φανος, πλεονεξίᾳ ἐκ πλεονέκτων
 νικῶν. ἄρτι δ' ἡ ἀγωνοσίων τε-
 τλομενός, ἡγήσαντο οἱ ἐν ὧ
 χεῖρ ἢ ἀσπιδῶν κολαζόμενοι,
 ἀπ' ὧν ἔσαν τὰ δῶμα, καὶ
 τῆς φρενὸς ἐπικρατήσαντες,
 ἡλαυνεῖν ἐπὶ πλὴν νῆσον
 τεταῖς, τυττοῖς vinculis, καὶ superata custodia, in insulā irrupterent

et ipse venit semelixus, et
 erto corpore excoctus) nō re-
 ceptus est, quanquā id multis
 precibus postularet. Proce-
 dente autē tempore instabat
 certamen, quod apud illos
 Thanatusia appellatur. Præ-
 fuit Achilles iam quintum,
 Theseus verò septimū. Porro
 quid in totū actum sit. lon-
 gum esset commemorare: ve-
 rum summā ac capita rerū p-
 stringā. Lucilla quē vicit Ca-
 rus, qui ab Hercule stabat, et
 pro corona cū Vlysse decern-
 tabat. Pugilū equalis fuit pu-
 gna, Arī Aegyptij, qui Co-
 rinthi sepultus est, et Epī, qui
 sibi mutuò cōgressi erant. Nā
 apud eos Pancratij nullum
 præmium proponitur. Porro
 quis cursu vicerit, non satis
 memini. Ex poetis, ut verē
 dicā, quanquā lōgē excelles-
 ret Homerus, vicit tamē He-
 siodus. Præmia autē omnibus
 erat corona ex 9 pauonū pē-
 nis cōtexta. At iam absolute
 certamine nunciatū est, eos
 qui in impiorū loco pleste-
 eorum

ἡγεῖσθαι δ' αὐτῶν Φάλαειν τε
τὸν Αἰργαντίνον, καὶ Βού-
ειν ἢ Αἰγυπτιον, καὶ Διομήδε-
ν τὸν Θρᾶκα, καὶ τὸς περὶ Σκαί-
ρανα καὶ Πιτυοκάμην. ὡς δ'
ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ραδάμανθυς,
ἐκτάσσατο τὸς ἥρωας ἐπὶ τῆς
κίονος. ἡγεῖτο δ' Ὁμηγεύς τε καὶ
Ἀχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ Τηλα-
μόνι, ἢ δὲ σωφρονῶν. καὶ
συμμίξαντο ἰμάχοισι, καὶ
ἐνίκησαν οἱ ἥρωες, Ἀχιλλεύς
τὰ πᾶσι κατερθώσαντο.
κείσασιν δ' καὶ Σωκράτης,
ἐπὶ ᾧ διεξῆλθε ταχέως, πολὺν
μᾶλλον, ἢ ὅτι ἴσῃ ἐπὶ Δηλῷ
ἰμάχων. πεσιόστων γὰρ τῶν
πολεμίων, ἐκ ἔφου, καὶ τὸ
πρόσωπον ἀπὸ πᾶσι λῶ. ἐφ'
οἷς καὶ ὑπερὸν ἐξήρθη αὐτῷ
ἀνδρῶν, καλὸς τε καὶ μέγας
παράδραστον ἐν ᾧ προ-
αέφ' ἔνθα συγκαλῶν τὸς ἐν
τίρσι, διεξῆλθε, νικησά-
μεναι τὸν τόπον προσα-
γορεύσας. συγκαλόντων οὖν
τὸς νικηκμηγούς, καὶ δέσαντες
τῶν, αὐτοῖς ἀπέπιμψαν ἑ-
τι μᾶλλον καταδυσσόμε-
νους. ἔγραψε δ' καὶ ταύ-
την πᾶσι μάχην Ὀμηγεύς,

eorū duces esse: Phalaridē
Agrigentinū, & Bulyridē
Aegyptiū, Diomedē Thra-
cē, & Scironē, & Pityo-
campien. Vt verò hæc anis
maduerit Rhadamanthus,
statuit heroēs in aciem super
littus. Ducebat autē exercitiū
Theseus & Achilles, & Ajax
Telamonius, iam iam ad se
reuersus. Cōmixti ergo inter
se pugnabant, viceruntq; he-
roēs, Achille vel in primis
rem strenuè gerente. Forti-
ter se gessit & Socrates in
dextro cornu constitutus,
multoq; fortius, quàm quum
adhuc apud Deliū pugnaret.
Nam ingruentibus hostibus
haudquaquā fugit, sed vulus
intrepido cōstitit, quamobrē
præmio donatus est, nimirū
luculento & amplo hortio, in
quē conuocatis alijs differe-
bat: quem locum Necracade-
miam appellauit. Compre-
hensos igitur & colligas-
tos eos qui victi fuerant, re-
miserunt multò grauius pun-
niendos. Eam autem pug-
nam scripsit & Homerus,

καὶ ἀπιδόντι μοι ἱδρωκετὰ βι-
βλία κομίσην τοῖς παρ' ἡμῶν
ἀνθρώποις· ἀπ' ὕστερον καὶ
ταῦτα μετὰ τ' ἄλλων ἀπωλίσ-
σαμην. ὡς ἡ ἀρχὴ τῶ ποιήμα-
τος αὐτῆς· Νυνὶ δέ μοι ἱνικη
Μῦσα μάχην νικῶν ἡρώων.
τότε δ' οὐδ' ἑλάνθε ἐψέσσαν-
τος, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς νόμος,
ἐπὶ δ' ἄρ' πόλεμον καθέρθε-
σώσιν, ἀπὸντό τε ἐπινίκια,
καὶ ἰορτῶν μεγίστων ἥγον μό-
νος ἡ ταύτης ὁ μετ' ἔχει Πυθα-
γόρας, ἀπ' αἰσίου πόρρω ἐ-
καθίστητο, μυσσάμενος τὴν
λευκοφασίαν. ἥδη ἡ μὲν
ἱξ Διληγηθῶν περὶ μελῶν
ταῖς ἐβδόμοις νύκτεσσιν
εἶσατο πρᾶγματα. Κύνυρος δ',
ὁ τῶ Σκινθάρου παῖς, μέγας τε
ᾤοντο καλὸς, ἥρα πολὺν ἥδη
χρόνον ἔελινε, καὶ αὐτὴ ἡ
ἀφανὴς ὡς ἐπιμανῶς ἀγαπᾶ-
σα τὸν νεανίσκον· πομπαῖς
χοροῖς καὶ δίνουσι ἀπὸ τοῖς,
ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ προὔπι-
νον, καὶ μόνοι ἐξανιστάμε-
νοι, ἐπὶ πᾶσι περὶ τῶν ὕ-
λων. καὶ δὴ ἐπ' ἔρωτος καὶ ἀ-
μυχανίας ἐβόλῳ· ὁ Κύνυ-
ς Tandem prae amore et impatentia consilium cepit Ciny-

et mihi abeunti libellos de-
dit ad nostros homines de-
ferendos. Verum hos pnd
cum reliquis postea amisi.
Erat poematis initium fe-
re in hunc modum : Nunc
mihi Musa refert pugnam
herou extinctorum. Cum i-
gitur fabas coxissent, quem-
admodum illis mos est, ubi bel-
lo rem praeclare gesserint,
Epinicia celebrarunt, et fe-
stum solenne egerunt. Solus
Pythagoras a conuiuio illo
abstinuit, et ieiunus procul
desidebat, abominatus faba-
rum esum. Iam vero mensibus
sex exactis, septimoq; ad me-
dium deducto, res nouae ac
insperatae exortae sunt. Nam
Cinyrus Scinthari filius,
iam gradis et formosus, Hec-
lenam multo iam tempore de-
peribat: ipsa aut contra mani-
feste adolescentem ad insa-
niam usque redamabat. Sis-
quidem in conuiuio subinde
alter alteri annuebat, et
praebebat: soli ex ceteris
surgentes in sylua decubabant.

ῥῥ, ἀρπάσας τὴν Ελενὴν
(ιδόκα δ' ἡγήσθη ταῦτα)
οἰχνοῦσα ἀπὸντας ἐς τινα τ'
ἐπικαμψῶν νήσῳ, ἥτις ἐς
τὴν Φηλλῶν, ἥ ἐς τὴν Τυρόισ-
σιν. σωσώμετας δ' ἀπὸ πᾶσι
σπληφόντων πρὸς τῶν ἐταί-
ρων τῶν ἰμῶν, τὸς θρασυτά-
τους ὡς μὲν οἱ πατρίων ἐμὴς
νοῦσι ταῦτα, ἡπίστα δ' ἦν ἡ
αὐτῷ κολακάδῳ ῥῥ. ἐς δ'
ιδόκα αὐτοῖς, ἐτίλοῦν τὴν
ἐπὶ τῇ νηὶ. καὶ ἐπὶ νύξιν ἔ-
λθον, ἐξ ὧν μὲν παρὼν ἐτύχα-
νον ἦν ἐν τῷ συμποσίῳ ἐκ-
πρὸς μὲν ῥῥ. οἱ δ' λαθόντες
τὸς ἄλλους, ἀναλαβόντες τὴν
Ελενὴν, ἀπὸ σπονδῆς ἀνέχθη-
σαν. περὶ δ' τὸ μισονύκτιον
ἀνιγρόμεν ὁ Μενέλαος,
ἐπὶ ἔμαθι τὴν ἐνὶ νηὶ ἐστὶν
τῇ γυναικὶς, βολὴν τε ἴσῃ,
καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλα-
βὼν, ἥα πρὸς τὰ βουίλαα
τῷ Ραδάμανθῳ. ἡμέρας
δ' ἡποφαινόσκει, ἔλθον οἱ
σπονοὶ καθορῆν τὴν ναῦν,
πολὺν ἀπὸ χροῶν ἔτω δὲ ἡμῶν
βάσας ὁ Ραδάμανθος περὶ τῇ-
κοντα τ' ἑρῶν αἰς ναῦν μου
ῥῥ.

rustapiendi Helenam. Illa
verò hoc probabat, ut cede-
rent, ac in vicinam quam-
piam ex insulis proficiscen-
tentur, nimirum in Phello,
aut Tyroëssam. Addiderunt
ῥ huic consilio coniuratores
ἐ μεῖς comitibus tres auda-
cissimos. Nam hæc patri non
indicauerat : sciebat enim
quòd ab illo acriter increpa-
retur. Itaq; cùm ipsis oppor-
tunum visum esset, facinus
perpetrârunt. Vbi enim nox
aduënit, (nam tum fortè non
intereram, sed in conuiuio
distertebam) illi clam alijs
correpta Helena, maturè se
proripuerunt. Menelaus au-
tem cùm circa mediū noctis
excitatus tori vacuum sen-
sisset, protinus clamore sub-
lato, ῥ fratre secū accepto,
ad regiā Rhadamanthi pro-
fectus est. Porro illucescen-
te die aiebant exploratores
naue procul distantem appa-
rere. Itaq; Rhadamanthus,
cùm quinquaginta heroës
in nauem Asphodelinam,
ῥ ex integro ῥ solido li.

νάξυλον, ἀποδοκίμω, πα-
 ρήγγη διόκερ. οἱ δ' ἄπο προθυ-
 μίας ἰλαίνοντο, περὶ μιση-
 βείαν καταλαμβάνουσιν αὐ-
 τὸς, ἄρτις τὸν γαπακτώδη
 Ωκיאτὸρ ἰμβάινοντας, πη-
 σίον τῆς Τυροΐδος, παρὰ ὧ-
 στον ἕλθορ διαβάναι, καὶ ἄ-
 ναδυσάμφοι πλὴν ναῦν ἀλύ-
 σερόδιν, κατ' ἑπαινον. ἡ δ' ἔν
 Εὐφύῃ ἰδιόκρυτε, καὶ ἰσχύ-
 οντο, καὶ ἰνικαλύπτετο. τὸς δ'
 ἀμφὶ τὸν Κίνυρον ἀνακεί-
 νας πρότερον ὁ Ραδάμαν-
 θρης, ἃ τινες καὶ ἄπο αὐτοῖς
 σμύσασιν· ὡς ἑδύνατο πορ-
 τεῖν τῶν ἀδολοῶν δόσας, ἀπὲρ
 πικρὴν ἐς τὸν τῶν ἀσπίων
 ἕλθορ, μαλάχην πρότερον μα-
 ειρωθέντας. ἐψυθείσαντο δ' καὶ
 ἡμεῖς ἰμπροδισμοῦς ἐκπίμε-
 παρ' ἐκ τῆς νύσου, πλὴν ἐπι-
 σαν ἡμέραν μόνω ἰπιμέ-
 νοντας. ἔνθα δὲ ἐνὶ ὠϊώ-
 μω τε, καὶ ἰδιόκρυτον, οἷα ἔ-
 μοιο ἀγαθὰ κατὰ λιπὼν,
 αὐτοῖς πλανηθείσθαι. αὐτοῖ
 μέντοι παρμυθεῖντο λί-
 γοντος, ὁποῦν τῶν ἀπὸ
 ξιῶναι πάλιν πρὸς αὐτοῖς.
 quod futurum dicerent ut propediem ad se essent rediturus.

gno constructam collocas-
 set, iussit eos persequerentur.
 At illi cum magna alacritate
 remis incumberent, eadem
 circa meridiem eos deprehē-
 dunt, cum iam in laetium
 Oceanum subiret, haud pro-
 cul à Tyroëssa insula. iantum
 enim aberant, ut elaberetur.
 Cum igitur nauem rosea ca-
 tena reuinxissent, reuerſi
 sunt. Helena itaq; flebat &
 etubescibat, operiebaturq;.
 Verum Rhadamanthus ha-
 bita prius cum Cinyro dili-
 genti quaestione, num & alij
 quipiam conscij fuissent:
 postquam vllum fuisse ne-
 gauit, vincitum hominem ex
 pudedis, & malua prius be-
 ne casum, in impiorum locū
 amandauit. Deceuerunt &
 nos ante praescriptū tempus
 ex insula ablegare, data &
 minus proximæ diei mora. Ibi
 ego grauiſter ferre, & la-
 chrymari, virote qui eius-
 modi felicitate relicta rur-
 sus erraturus essem. At illi
 contra consolabantur me,
 iamq;

ἡσάμοι ἤδη θρόνον τε καὶ
 ἡλίσιαν ἐς τὰ πύρρα παρὶ δᾶ-
 κτυσας, πηλοῖον τὸς ἀείσω.
 ἵψω δὲ πρὸς αὐτὸν ὧς Ραδά-
 μάθυι, πομπὰ ἐκείνου ἄ-
 πῃρ τὰ μέλαινα, καὶ ὑπὸ δᾶ-
 ξάμοι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἱφασ-
 σεν ἀφ᾽ ἐξέδῃ ἤϊς τὴν παρὶ-
 δα, πομπὰ ἧ πρότερον πλευνε-
 θήτα, καὶ λιπιδωρύναντα. ἦ
 δὲ χέρον ἐκ ἱτὶ τῆς ἱπανόδου
 προδᾶναι ἠθέλησεν, ἀπὸ δὲ
 καὶ δακνὺς τὰς πηλοῖον νῆ-
 σεις (ἱφάνοντο ἧ ψήτυ τὸν ἄ-
 εθμόν, καὶ ἄπῃ ἱκτη πόρρω-
 θην) ταύτας μὲν εἰς ἱφασκι-
 τὰς τῶν ἀσίδων, τὰς πηλο-
 ῖον, ἀπ᾽ ὧν δὲ, ἱφῃ, ὀρέετο
 πολὺν ὧν καὶ ὀμόν, ἱκτῇ δὲ
 ἱκάνη τῶν ὀνέρον ἢ νόλῃς.
 μετ᾽ αὐτὴν δὲ, ἢ τῆς Καλυψίδος
 οὐσῶ, ἀπ᾽ ἐδ᾽ ἱφῶσι φαίνε-
 ται. ἱφᾶ δὲ ταύτας παρὰ
 πηλοῖας, τότε δὲ ἀφ᾽ ἐξέδῃ
 τὴν μεγάλην ἱππεον, τὴν
 ἱπαντίαν τῇ ὕψ᾽ ἡμῶν καὶ
 κυμῶν. ἱφᾶ δὲ πομπὰ πα-
 ρῶν, καὶ ποικίλα ἱφῶν διελ-
 θῶν, καὶ ἀνθρώποις ἀμύνει
 ἱφᾶ μῆσας, χέρον ποτὶ ἱφᾶ
 ἱφᾶς τὴν ἱφᾶν ἱππεον.

Iamq̃ mihi in futurū sedē &
 locū optimis quibusq̃ vicinū
 ostendebāt. Ego verō accen-
 dens Rhadamanthū, obnixē
 orabam, ut quæ mihi futura
 essent, prædiceret, & de na-
 vigatione certiorē redder-
 et. Is autē me quidē in patriā
 rediturum respondit, verūm
 multis prius erroribus & pe-
 riculis exantlatis. Tēpus autē
 quo essem rediturus, addere
 noluit, sed ostēsis vicinis in-
 sulis, (apparebant autē nu-
 mero quinq̃, & alia sexta lō-
 giūs) hæ, inquit, adiacentes
 sunt impiorū, in quibus vides
 ignis plurimū accēsū. Sex-
 ta autē illa somniorum est ci-
 uitas. Post hanc & Calypsus
 est insula, verūm nondū tibi
 adhuc apparet. Vbi verō
 has præternavigaueris, tum
 deuenies in magnam illam
 continentem, quæ eregiōne
 est ei quæ à nobis incolitur.
 Illic multa passus, multasq̃
 gentes prætergressus, & in-
 ter Barbaros incultosq̃ ho-
 mines peregrinatus, tandem
 in alteram terram deuenies.

Δυσσείους περὶ λῶν, λάθρα δὲ
 Πλειολόπης, διδῶσι μὲν ἵππο-
 αλῶν, αἷς Ὀγυγίαν τὴν νῦν,
 Καλυψοῖ δὲ κομίζαν. σωίτη μὲν
 ψὲ δὲ μοι ὁ Ραδάμανθυς τὸν
 πορθμῖα Ναυπλίου, ἵν' ἀκα-
 ταχθῆμεν εἰς τὰς νῆσους, μη-
 φτάς ἡμᾶς συνάβοι, ἅτε κατ'
 ἄκλῳ ἱμποείαν πλείοντας. ἐν
 παρὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν αἶρα προΐεν-
 τῶν, παρὶ ληλῦθ' ἡμῶν, αὐτίκα ἡ-
 μᾶς ὁ δαμῖν τε δάκν' ἀνέειχεν,
 οἷον ἀσφάλῃ καὶ θάψ' καὶ πίσ-
 σης, ἅμα καὶ κομίνων. καὶ
 ἐνίστασθ' πορθρὰ, καὶ ἀφόρκους,
 ἅσπερ ἀπ' ἀνθρώπων ὀπίσσω
 μίνων. καὶ ὁ αἶρ' ἰοφύρεος καὶ
 ὀμιχλῶδης, καὶ κατ' ἱστίων
 τῶν ὁρόσθ' πεδίον, καὶ μέν τοι
 καὶ μασίγων φύφθ' ἡκίει,
 καὶ οἰμωγὴν ἀνθρώπων πορ-
 αῶν. τῶς μὲν οὐκ ἄπας εἰ
 περὶ σχορῶν. ἔς δ' ἐπὶ δ' ἡμῶν,
 βιάσθ' ἡμῶν. ἐν κλῶ μὲν πᾶσα
 ἐρημνῶδης, καὶ ἀπόξηρθ',
 πίπτους καὶ πρᾶχαι κα-
 τὰ κληκῆα. Διὸς δὲ, ἰδὲ
 ἔσθ' ἡμῶν. ἀνερπύσαντο
 ἅδ' ὡς κατὰ τὰς ἐρημνὰς,
 πρῶτον δὲ τιν' ἀκρονό-
 δος,

lysses accedēs nesciente Pe-
 nelope, mihi literas dat in
 insulam Ogygiam ad Ca-
 lypso ferendas. Misit &
 mecum Rhadamāthius por-
 titorem Nauplium, ut si ad
 insulas appelleremus, nemo
 nobis manum injiceret, ve-
 lut ij qui ad mercatum quē-
 piam alium nauigarent. Vbi
 verò progressi odoratum aë-
 rem præterissemus, contis-
 nuò nos teterrimus uescio
 quis odor excepit, velut bi-
 tuminis & sulphuris picivæ,
 cum simul ardent. Nidor autē
 erat grauis, intolerabilisq.,
 velut ab exustis hominibus.
 Erat & aër obscurus & ca-
 liginosus, à quo distillabat
 ros quidam piceus. Quin &
 verberū strepitus exaudieba-
 tur, & multorum hominum
 eiulatus. Ad alias igitur non
 applicuimus: illa verò quam
 ascendimus, talis erat. Tota
 in gyrū præceps est, & exu-
 sta, cauitibus & saxis aspera.
 Arbor autē aut aqua ne inea-
 rat quidē. Irepsimus tamen
 per præcipitia, & per spinos

δος, καὶ σκολόπων μετέστροφας
 πτόπολιν ἀμορφίαν ἔχουσαν
 διελθούσας διελθούσας ἔπι τὴν
 αἰρετικὴν, καὶ τὸ λοκασίον,
 πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τῶ τόπου
 ἐθαυμάζομεν. τὸ μὲν γὰρ ἰδα-
 φῶ αὐτὸ, μαχαίρας καὶ σκό-
 λοψι πάντα ἐξλωθῆκε, λυκὰ
 ἀποταμοὶ περιέτρεον, ὁ μὲν
 βορβόρος, ὁ δὲ λυτὴρ ὁ αἶμας
 τῶ, ὁ δὲ ἵνδορ, πρὸς πάν-
 μιν οὐτῶ, καὶ ἀπέραιτῶ,
 καὶ ἱρρὸν, ὥσπερ ὑλὸν ἰκνύμας
 τῶ, ὥσπερ θάλασσα, καὶ ἰχθύς
 δὲ ἔχει ποτιδὲς, τὰς μὲν λαλοῖς
 προσοικίας, τὰς δὲ μικρὰς,
 ἀνθραξι περιωμύοις ἰκνύ-
 μας αὐτὰς λυχνίσκας. ἔσονται
 δὲ δὲ μία, ἐκ δὲ πάντων
 καὶ πυλωρὸς ἐφασκήκα, τίς
 μὲν ὁ Αἰθῶν ὁ περιελθόν-
 τος δὲ ὅμως, ἔτι Ναυπλίας λα-
 τήσας, ἰωρὸν λοκασί-
 ον, παλιν μὲν βασιλείας,
 ποτιδὲς δὲ ἰδιότηας, ὥς
 οὐκ καὶ ἰκνύομεν ἔσονται
 μὲν δὲ καὶ τὸν Κύνυρον, λα-
 πῶ ἰκνύομεν, ἰκνύομεν, ἰκνύομεν
 αὐτοῖς ἀπρητμήτορ. προ-
 σιτίσας δὲ οἱ περιηγητὰς
 Cinyrum fumo enecari, ὁ ἀπὸ πύλων pendere. Addebant

sam & aculeis plenam ferre-
 tam euasimus, transiuimus
 regionis tetram fecditatem.
 Procedentes autem ad cas-
 ceres, & supplicij locum, pri-
 mum quidem loci naturam
 admirati sumus. Siquidem v-
 niuersum solum gladijs &
 mucronibus efflorebat, cir-
 cum quod fluuij duo decura-
 rebant, vnus cæno, alter ve-
 rò sanguine, & item alius in-
 tus igne, & quidem ingens
 & immensus. fluebat autem
 velut aqua, & instar maris
 agitabatur. Habebat etiam
 num & pisces permultos,
 quorum aliquot torribus e-
 rant similes, nonnulli verò
 minusculi carbonibus igni-
 tis, quos Lychniscos voca-
 bāt. Aditus autem vnus erat,
 & perquā angustus. Ianitor
 adstabat Timon Athenien-
 sis. Ingressi tamen duce Nau-
 plio, videbamus eos qui sup-
 plicia afficiebantur, inter
 quos reges & priuati erant
 plurimi: quorū etiam nonnul-
 los agnouimus. Vidimus &
 Cinyrum fumo enecari, & ἀπὸ πύλων pendere. Addebant

ἡ τῶν ἐκείνων βίος, καὶ τὰς αἰ-
τίας, ἐφ' οἷς κολλώσονται. καὶ
μάλιστα ἀπασῶν τιμωρίας
ἐπιμφορὰ οἱ ψωσώμενοι τι-
μὰ ἢ βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ ληθῆ
συγγραφότου, ἐν οἷς καὶ Κτη-
σίας ὁ Κνίδιος, καὶ Ἡρό-
δοτος, καὶ ἄποιοι ποιοί. τότε
δὲ ὁ ῥῶν ἐξ ὧν, καὶ ἄλλοι ἄλλοι
τὸ πῶς τὰς ἐλπίδας· ἔδωκε γὰρ
ἐμαυτῷ ψυχῆς ἀπὸ τῆς σωφρο-
νισίας. Ταχέως δὲ ἀναστῆ-
ψας ἐπὶ ναῦν (ἐν ᾗ ἰδιωτάμην
φίρετο τὸν ὄψιν) ἀσπασάμενος
πρὸς τὸ Ναύπλιον, ἀπέπλεψα.
καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφάνη τοῦ πλο-
ίου καὶ τὸν ὁρῶν ἡμεῖς, ἀμυ-
δρὰ, καὶ ἀφ' ἧς ἰδῆναι. ἰσασθῆ-
ναι καὶ αὐτὴν τοῖς ὁνέροις τῆς πα-
ραπλῆσιον, ὑπὸ ἡμέρᾳ γὰρ πρὸς
συνεῖναι ἡμῖν, καὶ ὑπὸ φωνῇ, καὶ
πορρωτέρῳ ὑπὸ βανί. καὶ τὰς
λαβόντων δὲ ποτὶ αὐτὴν, καὶ
ἐσπῶντων ἐς τὸ ὕπνον λι-
μὴν προεξορῶμεν, πλη-
σίον τῶν πυλῶν τῶν ἰλιφαν-
τίνων, καὶ τὸ τὸ Ἀλικερνόν
ἰδῆναι, πρὶν δὲ αὐτὴν ὁψία
ἀποβάνομεν. πρὶν δὲ ὄντων
καὶ ἐς τὴν πύλιν, ποικίλεις ἐ-
σάρεις καὶ ποικίλους ἰωρῶμεν.

Conducentes singulorum vi-
tas, causas ob quas supple-
cio afficeretur. A Maxima ve-
rò omniū pœna eis immine-
bat, q̃ in vita quippiā emēiti
essent, neq̃ veritatē literis mē-
dassent: inter quos erat Cte-
sias ille Cnidius, et Herodo-
tus, et alij nō pauci. Hos er-
go cū viderē, bono animo es-
se cœpi. nam nullius mēdacij
mihi cōscius erā. Itaq̃ ad na-
vē maturē reuersus (neq̃ enim
tale spectaculū ferre ampliū
poterā) salutato Nauplio dis-
cessi. Neq̃ ita multū post ap-
parebat nō p̃cul somniorū in-
sula, obscura illa, et vix visu
p̃spicua. Habebat aut̃ et ipsa
somnia aliquid simile. cede-
bat enim accedētib. nobis, et
subterfugiebat, ac longiūs se
subducebat. Cū ergo tandem
eā cōprehēdissemus, et in por-
tū qui Somnus dicitur, delatī
essemus, prope eburneas por-
tas, ubi adest Gallinaceo
sacra, sub obscurā vesperam
descendimus: cumq̃ in portā
progressi fuisset, somnia
multa variāque videbamus.

παῖδες βυλόμενοι πρὶ τὴ πόλι
 ως ἡπῆρ. ἰπὰ μὲδ' ἄλωτιν
 γίγρῃται πρὶ αὐτῷ, ὅς τ' ἢ μόσ
 vos ἱπυμένει Ομηρος, ἡ πᾶ
 νο ἀπειθῶς σιωτῇ γραφῇ. ἡ δὲ κλῶ
 ῖ πρὶ πᾶσιν αὐτῶν ὕλη ἀνι
 στικῇ τὰ δυνάμει δ' ὅτι μῆκο
 πόν ὑψηλῶς, ἢ μανδραγόρει,
 ἢ ἰπ' αὐτῶν πολλὰ τι πλεῖστο
 συκτείδωρ. τῶς γὰρ μόνον
 ἐν τῇ νύκτι γίγνεται ὄρνις. πο
 ταμὸς δ' ὡς ἄρ' ἴσας πηλοῖον,
 ἡ δὲ αὐτῶν ἡσυχίᾳ Νυκτι
 πόρ. καὶ πηγῶν ἁπλοῦς πρὶ
 τῶς πόλεως, ὀνόμαζα καὶ τὰν
 τας, τῇ μὲν Νάγριτ, τῇ δ'
 Παννυχία. ὁ δ' ἐπίβολος τῆς
 πόλεως, ὑψηλός τι καὶ ποικί
 λος, ἰεῖα δὲ πῶς χοιρὸμοίω
 ταί. πύλαι μὲν δὲ ἱπασίαι,
 ἢ ἁπλοῦς καὶ ἀπὸ Ομηρῶν ἄρ
 κος, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἁπλοῦς,
 πρὸς τὸ τῆς βλακείας πηλοῖον
 ἀπὸ βίβλου, ἢ μὲν σιδηρᾶ,
 ἢ δὲ ἡσυχίᾳ πηλοῖον, καὶ
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπὸ μὲν αὐτῶν
 οἱ τι φοβροὶ καὶ φονικοὶ καὶ
 ἀπὸ τῆς πόλεως, πρὸς τὸν λιμή
 να καὶ τὸν θάλασσαν. αἱ δὲ
 ἡσυχίαι, αἱ δὲ, καὶ αἱ ἡ
 πῆς πηλοῖον, ἡσυχίαι.

Verum de ipsa ciuitate libet
 ante omnia commemorare,
 quoniam de ea nemo adhuc
 conscripsit: solus autē Home
 rus eius meminit, nō ita accu
 ratē exactēq̃ descripsit. Cir
 ca hāc vndiq̃ circūiacet syl
 ua. Arbores autē sunt papauē
 ra procera, ὡς mandragorae,
 in quib. magna vis vesperti
 lionum sedet. Sola enim hāc
 auis in ea insula nascitur.
 Plumen aut iuxta prae terla
 bitur, quod ab illis Nyctipo
 rus appellatur. Sunt ὡς forēs
 duo iuxta portas, quib. ὡς
 mē est vni quidem Negreus,
 aliteri verō Pannychia. Ipsa
 autem ciuitatis moenia alta
 sunt, variāq̃ iridis colore si
 millima. Enimvero portas
 sunt, nō duae, ut voluit Home
 ros, sed quatuor. Nā duae Mol
 litiei capū respiciūt, hāc qdē
 ferrea, illi verō testa cōstru
 cta, per quas horrenda ὡς sa
 ua immittitq̃ somnia emitti
 aiebant. Duae verō alterae ad
 portū ὡς mare, ex quib. quae
 dā cornea erāt, quaedam, per
 quas transiuimus, ebyrneae.

Ingressū

κοιόντων δ' ἐς τὸ πόλιον, ἐν
 δεξιᾷ μὲν δὲ τὸ Νυκτῶρον σί-
 βουσι ὅρ' θιῶν ταύτῃ μοι-
 ρισα, καὶ τὸν Ἀλκιπρόνον, ἐκεί-
 νου δὲ, πλεσίον τοῦ λιμνῶ
 τὸ ἐν ὅρ' ἐπισητάσ' ἐν ἑστῇ
 ῥᾷ δὲ τὰ τοῦ ὕπνου βασίλειαν.
 οὗτ' ὅρ' δὲ ἄρ' αὖ παρ' αὐ-
 τῷ, ὁπρᾶπας δύο καὶ ὑπάρ-
 χους ἐπιποιήσας, Τραξίω-
 νος τε τὸν Ματαογόνου, καὶ
 Πλουτοκλείαν τὸν Φαντασίω-
 νος. ἐν μέσῳ δὲ τῇ ἀγορᾷ πε-
 ρεῖται, ἢ ἑκατόντι Κρη-
 τικῇ, καὶ πλεσίον νηοὶ δύο,
 Ἀσώτης καὶ Ἀμυθείας· ἐν-
 θα καὶ τὸ ἄλλοτ' ὅρ' αὐ-
 τῷ, καὶ τὸ μαντήιον, οὗ πε-
 πτεῖκα πεφνητόων Ἀντι-
 φῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκα-
 τῆς, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου
 ἡρώων πᾶς τιμῆς. αὐτῶν
 μὲν δὲ τῶν ἑνὲς, οὗτ' ἐν
 οἷς, οὗτ' ἐν ἑαυτῇ αὐτῇ ἀπ'-
 οἷον, μακροὶ τε ἔσονται, καὶ
 ἑκατοὶ, καὶ ἑκατοὶ, οἱ δὲ μικροὶ,
 καὶ ἄμεργοι καὶ οἱ ἡμετέριοι, ὡς
 ἐν ἑαυτῇ, οἱ δὲ ταπεινοὶ τε καὶ
 ἐν ἑαυτῇ. ἔσονται δὲ ἐν αὐτῷ
 καὶ ἑκατοὶ τινος, καὶ τερα-
 τώδεις,

Ingressis autem civitatem
 ad dextram est templum
 Noctis. Nam illam ex deis
 imprimis colunt, & Galli-
 naceum, cui iuxta portum
 sacellum dedicatum est.
 Ad sinistram verò Somni
 regia. Is enim apud eos
 regnat, duobus à se satra-
 pis & præfectis constitutis,
 Taraxione Mataogenis, &
 Plutocele Phantasionis fi-
 lio. In medio autem foro
 fons est, quem Careotin ap-
 pellant. delubra duo adia-
 cent, Impositura videlicet,
 & Veritatis: ubi & illorū
 est adytum & oracu-
 lum, cui præfectus erat
 Antipho ille somniorum hi-
 strion, hunc apud Somnum
 honorem sortitus. Somnio-
 rum autem neque natura neque
 forma eadem est. Nam quæ-
 dam procera erant & for-
 mosa, suaviaque: quædam verò
 brevia & deformia. non-
 nulla etiam aurea, ut vide-
 bantur: sordida item & ab-
 iecta nonnulla. Erant & in-
 ter illa alata aliquæ, &
 monstro-

τάδης, καὶ ἄλλοι, καθάπερ
 ἐς πομπὴν διοικωσάμενοι·
 οἱ μὲν ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς
 θείας, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοιαῦτα
 διοικωσάμενοι. πομπὴς δ'
 αὐτῶν καὶ ἐγνώμεθα, πάσαι
 παρ' ἡμῖν ἱεραιότες. οἱ δ'
 καὶ περὶ ἡμῶν, καὶ ἡσυχάζοντες,
 ὡς ἂν καὶ σωάτας ἰπποδρόμου-
 ρας. καὶ ὁρᾶν ὄντες ἡμᾶς,
 καὶ καλοκομίεσθαι, πάντες
 λαμπρῶς καὶ δεινῶς ἐξέλθον-
 τες. ἄλλω ἰπποδρόμῳ μεγα-
 λοπρεπῆ ὑπασπασάμεναι, καὶ
 ἰπποδρόμοι βασιλείας τε
 ποιεῖν, καὶ ἑτάρας. ἔνιοι
 δ' καὶ ἡγεμονίᾳ ἐς τὰς πα-
 τρίδας, καὶ τὰς οἰκείους ἰσχυ-
 ρεύουσιν, καὶ αὐτοὺς ἰπποδρόμου.
 γομῆμας δ' ὅς τινες ἰπποδρόμου,
 καὶ ἰσχυροὺς παρ' αὐτοῖς ἰμα-
 τῶν, καθάπερ οὖν αὐτοὺς ὡς ἡμι-
 νοι. ἐπεὶ ταῦτα, ἄφρονες βροτῶν με-
 γάλως ἀπαρράγαιον, ἐγρό-
 μοι καὶ ἀναθορόντες, ἀνέχθη-
 σιν ἰπποδρόμοι. τριῶσι δ'
 ἐκείνοις, τῇ Ὀγυγίᾳ νύμφη προσ-
 χόοντες, ἀπελάνομεν. πρότε-
 ρον δ' ἐγὼ καὶ ἄλλοι τῶν ἰπποδ-
 ρῶν, ἀνέγειν ὁρᾶν τὰ γυμνα-
 σία.

monstruosa, alia velut in
 pompam instructa, nimirum
 in Reges, aut Deos, aut ali-
 quid eiusmodi. Quin & ex
 illis non pauca agnouimus,
 utpote ea quæ olim apud
 nos videramus. Quædam
 etiam nos accedebant, salus-
 tabanίq, velut familiario-
 iam & domestica. Quæ cum
 nos exceperant, ac sopiui-
 sent, splendidè planè ac ele-
 ganter tractauerunt, appa-
 rato magnifico alio diuerso-
 rio, pollicita reges aut fas-
 trapas ex nobis se futura.
 Nonnulla & in suam quem-
 que patriam abduxere,
 & domesticos ostendere,
 rursusque eadem diu redu-
 xere. Diebus ergo trigin-
 ta, & totidem noctibus dor-
 mientes comessantesque ap-
 pud eas mansimus. Hinc τό-
 νιτρο cum ingenti fragore
 repente edito excitati ac
 consternati, saturi discesii-
 mus. Inde post tertiam diem
 in Ogygiâ delati descendim-
 us. Hic ego primum res-
 gnatis literis, quæ scriptæ e-
 rant

μεγα. ὡς δὲ Ζεῦ. Οὐλοσὺς
Καλυψοὶ χαίρει. ἰδοιμὶ, ὡς
τὰ πρῶτα ἐξέπλωε πρὸς τοῦ,
τὴν σχεδίαν κατὰ σκηνάσας
μυρος, ναυαγία χησάμφορ,
καὶ μόλις ἐπὶ Λευκοθείας δε-
σφύοντα ἄς τὴν τὴ Φαιάκων
χώραν, ὅφ' ἄρ' ἐς τὴν οἰκίαν
ἀρχιμυθῆς, κατ' ἰλασθον πο-
λὸς τῆς γυναικὸς μνηστῆρας,
ἐν τοῖς ἡμετέροις πρυφῶντας.
ἀρχιάντας δ' ἄπαντας, ὅσους
ἐπὶ Τηλεγόνου, τὴν Κί-
ρης μοι γνομόνου, ἀνερὶ θῶ. καὶ
νῦν ἐπὶ τῇ Μακάρεω νύ-
σῳ, πᾶν μετὰ νοῦν ἐπὶ τῷ
καταλιπὼν τὴν πρῶτον δι-
αίαν, καὶ τὴν ἐπὶ οὗ πᾶσι νο-
μῶν ἀθανάσιον. ἢ ἔρ' ἡμε-
ρῶν λάβωμαι ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν
μαί πᾶς σὺ σαῶτα μὴ ἰδύλον
ἂ ἐπιστῇ, καὶ ὡς ἡμῶν, ὅ-
πως ξενοδέμεν. ἐγὼ δ' ὅς πο-
τε λῶν ὀλίγον ἀπ' θαλάσσης,
ὑμῶν τὸ σπῆλαιον τοῦτο, οἴ-
ον Ομηρος ἔπει, καὶ ἀντὶ τὸ
ταλασιργεῖν. ὡς δ' τὴν ἐ-
πιστῇ ἰλαθῇ, καὶ πᾶσι δέξω,
exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, in-
veni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq. lanifi-
cio danielem operā. Postquam verò literas accepit, admisiq.

rant legebam. Erant autem
ferè huiusmodi: VLYS-
SES CALYPSO S.
Nolim te ignorare, quòd vo-
bi primùm abs te discessis-
sem rate instaurata, postquàm
naufragium fecissem, B &
viv à Leucothea in Phae-
cum regionem servatus fu-
issem, à quib. domum remis-
sus fui, me multos vxoris pro-
cos deprehendisse, qui rebus
nostris abuterentur ad vo-
luptates suos: quos eùm om-
nes confecissem, tandem ipse
à Telegono, quem ex Circe
susceperam, C è medio sub-
latus sum. Nunc autè in bea-
torum sum insula, vehemens
ter dolens ob relictam, qua
apud te usus sum, consuetu-
dinem, & ablatam abs te mi-
hi immortalitatem. Quòd se-
per occasionem licebit, hinc
arrepia fuga ad te veniam.
Et hæc quidem quæ per literas
significabantur: de no-
bis præterea, ut hospitio
primùm

πρῶτα μὲν ἰσιπολὺν ἰδὼν κρυ-
 ψν. ἔπειτα δὲ πρὸς καλὰ κ-
 μᾶς ἐπὶ ξηρίαν, καὶ εἰς αὐτὰ λαμ-
 πρῶς, καὶ πρὸς τοῦ Ὀδυσσεύος
 ἐπιλωθαμένη, καὶ πρὸς τῆς Πη-
 νελόπης, ὅποια ἦν τῶν ὄψιν,
 καὶ αὐτὴν σφρονοίῃ, καθάπερ
 Ὀδυσσεὺς πάλαι πρὸς αὐ-
 τῆς ἐκόμπαζεν. καὶ ἡμᾶς τοιαῦ-
 τα ἀπικεινόμεθα, ἐξ ὧν αὖ-
 τὰ ἴσμεν ὑφρανεῖσθαι αὐτῶν.
 τότε μὲν οὖν ἀπὸ πλοίων ἐ-
 πὶ ναῦν, πλησίον τῆς ἡσ-
 οῦς ἐκοιμήθημεν, ἔωθεν δὲ
 ἀνηγρόμεθα, σφοδρότερον κα-
 τίοντες τοῦ πινώματος. καὶ
 δὲ χαμαὶ ὄψιν ἡμῖρας διδο-
 ντες, πρὸς τῆς πρὸς πλοίων τοῖς Κο-
 λοκυθοπαράτοις. ἄνθρω-
 ποι δὲ αἱσιν οὐδὲ ἀγριοί,
 ἐκ τῶν πλησίων ὑψώματα
 πᾶντων τοῦ πρὸς πλοίωντας.
 πλοῖα δὲ ἔχουσι μέγιστα,
 κολοκυθήνια, τὸ μῆκος πε-
 χύων ἑξήκοντα πρὸς ἑξ-
 ρανθῶσι, κοιλώματα αὐ-
 τῶν, καὶ ἐξελόντων τῶν ἐν τρι-
 βύλῳ, ἐμπλεῖσιν, ἰσθμῶν μὲν τοῖς
 ῥαμφοῖς καταμίνους, ἀντὶ δὲ
 τοῦ ὁδοῦ, τοῦ πρὸς τῶν κολοκυ-
 θῆς, προσηλόντων οὐκ ἡμῖν,

primum quidem abundè fles-
 uit, tum nos ad hospitium
 inuitavit, splendidèque ex-
 cepit, interim de Ulyssè
 multa sciscitata, & Pene-
 lope cuiusmodi forma es-
 set, num ita casta esset,
 quemadmodum de ea Ulyss-
 es iactauerat. Nos autem
 ea quibus potissimum eam
 delectari conijciebamus, re-
 spondimus. Digressi igitur
 ad nauem prope litus ob-
 dormiuimus. Manè autem
 soluiumus, vehementius ven-
 to insurgente. Tandem post
 bidui tempestatem die tertia
 incidimus in Colocynthopiratas.
 Homines au-
 tem immanes sunt hi, feris
 que, qui ex vicinis insulis
 nauigantes infestant. At
 verò naues magnas habent
 cucurbitimas, sed cubitorum
 longitudine. Nam ubi exa-
 ruerint, excavata vna, &
 medulla illius egesta nauigant.
 siquidem malis arundineis
 vtuntur, & pro velo,
 cucurbitæ folio. Impetu ergo
 in nos facto, duabus
 instructis

αὐτὸ τὸ λοιπὸν ἐν τοῖς ὅπλοις
ὡς ἐπίπαρ ἡμῶν, ἀπὸ τινος ἐ-
πιβουλῆς πεσόντες ἐχέμενοι, ὃ μᾶλλον
οὐκ ὄντως διελθὲν ὁ ἥλιος
Θ, καὶ ἀπὸ τινος ἐρήμης νύκτου
πεσόντων ἡμῶν, ὅτε ἡκο-
σιν ἀνδρες, ἐπὶ διελθόντων με-
γάλων ὀχλῶν, λευκοὶ καὶ οὐ-
χροί, καὶ οἱ διελθόντες αὐτοὺς ἐφει-
ροσιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀναπηδών-
τες ἐχέμενιστον, ὥσπερ ἵπποι.
ἐπὶ δὲ πλεῖστον ἦσαν, δια-
σπασθέντες οἱ μὲν ἐνθεοί, οἱ δὲ ἐν-
θεοί, ἔδραμον ἡμᾶς σπηΐας
ξυρῶς, καὶ ὀφθαλμοῖς ἐρε-
σαν. Τελώνων δὲ ἡμῶν,
καὶ ἀκουσίζοντων, ἐκίετο πλε-
μναν, ἀπὸ τῶν πρώτων οἱ
πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν νύκτα
κατέφυγον. πρὶν δὲ τὸ μέ-
γιστον, γαλήνης ὅσης, ἐλα-
θὼν πεσὼν κέλευθός ἀλκυό-
ν, καὶ καλὴν σαρμυγίδα. πα-
λίων πυρρὰ ἵκοντα ἡ αὐτὴ τὸ
πρῶτον, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀλκυ-
ῶν, τὰ ὡς ἀλκυῶν, οὐ πολὺ
μείων τῆς καλῆς. καὶ δὲ ἀνα-
πασμένη, μικρὰ καὶ ἐπὶ δυνά-
μει, τὴν νύκτα ἀνέμῳ τῷ πρῶτῳ
ἦρχετο

Et postea in armis ferè ste-
uimus, semper insidias quass-
piam subuerui. neque id
quidem immeritò. Nondum
enim occiderat sol, cùm ab
insula quadam deserta circia-
ter viginti viri delphinibus
pragrandibus insidentes no-
bis adequitabant. Erant au-
tem hi prædones, quos firmos
ac stabiles ferebant Delphi-
nes, perinde ac equi subsul-
tantes, et hinnientes. Cùm
autem iam propè adstarent
hinc atque hinc diuisi, nos
aridis sepj, et cancerorum
oculis feriebant. Verùm cùm
nos sagittaremus et iacula-
remur, non potuerunt subsis-
tere, sed magna parte eorū
saucia, ad insulam confuge-
runt. Circa mediā verò no-
ctem cùm tranquillum esset
mare, non aduertentes in Ala-
cyonis nidū miræ magnitu-
dini incidimus. Erat enim
eius circuitus stadiorū sexa-
ginta. Insidebat aut illi Alcy-
on, fouebatq̃ oua, nido haud
multò maior: quæ cùm auo-

laret, parū absuit quin alarum venio nauem submergeret.
fuga

ἄλλο γοῶν φῶνός, γοῶν τινὰ φωνὴν προῖκμεν. ἰωὶ πάντες δὲ ἡμῖς, ἡμῖρας ἡδὴ ποταμὸς, ἰδὲ μὲν τὴν καλὴν, σχεδὸν μεγάλην ποταμοῦ, ἐν δὲ τῶν συμπεφορμῶν, ἐπὶ τῶν ὧν ὡς ποταμός, ἐκαστὸν αὐτῶν Χίου πῖθον περιπληθύνει. ἡδὴ μὲν τοὶ καὶ οἱ νεοῖ ἐνδοξοῦ φαίνοντο, καὶ ἐκρωσθ. πρὸς πρὸς δὲ δὲ τῶν ὧν, νεοῖ δὲ ἀπὸ τῶν ἱεροῦ ἀφ᾽ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν ἀδρότερον. ἐπὶ δὲ πῶντος ἀπὸ σχεδὸν τῆς καλῆς, ὅσον πρὸς δὲ τῶν, τῶν καὶ ἡμῖν μεγάλη καὶ θαυμάσια ἐπισήματα. ὅτι γὰρ ἐν τῇ πρὸς μνηστῶν, οἱ ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν, καὶ ἀνδρόνων. καὶ ὁ ἐκ τῶν τῆς Σκίθων, φαλακρὸς ἦν ὧν, ἀνικόμησι. καὶ τὸ πάντων ἡδὴ παραδοξότατον. ὁ γὰρ ἐκ τῶν τῶν ἐκ τῶν καὶ ἀνδρόνων, καὶ ὡς ἀπὸ τῶν καρποφόρων. ὁ γὰρ καρπὸς τῶν σῶκα, καὶ πρὸς τῶν, ὡς πρὸς τῶν. ταῦτ' ἰδόντες,

fuga enim se proripuit, edita tristis quadam & lamentabili voce. Nos igitur iam die apparente videmus nūdum ingenti naui similem ex arboribus congestum. Erant autem & oua, quorum unumquodque Chio doliō erat capaciū. Atqui & pulli iam intus conspiciēbantur, & crocitabant. Cū igitur unum ex ouis securibus præcidissemus, pullum implumem viginī vulturibus ampliorem eduximus. Vbi verò propè ducentis stadiis à nido digressi fuimus, mira & inusitata prodigia nobis obuenēre. O Nam qui in prora erat cheniscus, subito alas emisit, & exclamavit. Porro gubernator Scinthus cū iam caluus esset, capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus naui germinavit, & ramos propagavit, atque in vertice fructum edidit. Erant autem

ως eius fructus fici, & vna

permagna, necdum satis matura. Hac posteaquam vidimus,

ὅς τὸ πλὸς ἵταράχθημεν, καὶ
 εὐχόμεθα τοῖς θεοῖς, ἀφ' ὧν
 ψαί το ἀπόκορον τῷ φαντα-
 σμα[τ]. ὅπως ὡς ἡ ἀκοσίονε
 αὐτοῖς διελθόντες, ἄφορμ ὕ-
 αλω μίσις, καὶ λάσιον, π-
 τύσιν καὶ λυπαίσι, καὶ ἡμῶν
 ἢ ἀκασα[ν] ἡπαρορ ἔιν. τόδ'
 λῶ πῶλα, καὶ ἄβυσσον, αἰετοῖς
 ἀνδρῶν καταφυγόμενον.
 ὡς ἡ δὲ τὰ ἀνδρῶν ὅμως ἀ-
 κίνητα, ὅρθα, καὶ ἀπὸ ἰσ-
 πλίου[ν] πλοσιόσαντες δ' ἔμ,
 καὶ τὸ πᾶν κατανοήσαντες, ἔμ
 ἀπόρῃ εὐχόμεθα, τίς γὰρ δ' ἔμ
 ἀπὸ τῶν δ' ἀνδρῶν πλῆρ
 ἀπὸ τῶν δ' ἔμ, πυνὰ γὰρ καὶ
 πλοσιῶν πῶλην, ὅτ' ἀνασπ-
 ραμ ῥάδιορ ἰδὲ καὶ ἔμ δ' ἔμ
 πλοσιῶν ἰπὶ τὸ μίσιον ἀνδρῶν
 δρορ, ἀπὸ σκοπερ τὰ ἰπῶνα,
 ὅπως ἔχοι. καὶ ἰάρορ ἰπὶ π-
 δίορ πῶν πνέκοντα, ἢ ὁλίζ
 πλῆτες, πῶν ὕλῃ δ' ἔμ. ἔμ.
 τα δ' αὖθις ἔτιρορ. ὡς ἡ ἀνδρῶν
 ἰπὸ ἀνδρῶν. καὶ δὲ ἰδὲ καὶ
 ἡμῶν, ἀναθιμῶν πῶν πᾶν
 ἰπὶ πῶν ἰδὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν
 (πυνὰ γὰρ λῶ) ἀνδρῶν, αὐ-

ἢ δυν-

non iniuria turbati sumus,
 deos precati ut portentosam
 visionem auerterent. Non-
 dum autē quingentis stadiis
 processeramus, cū videre-
 mus syluam magnā & fron-
 dosam pinis & eupresis. Nos
 autem arbitrabamur conis
 nemem esse, verūm erat gur-
 ges, cui fundus non erat, ar-
 boribus quæ radices non ha-
 berent, totus consitus. Ipse
 tamen arbores immobiles sta-
 bant, ac erectæ, ac si super-
 natarent. Cū ergo acces-
 sisset propius, & totā rem
 animaduertisset, dubita-
 bamus quidnam fieri conue-
 niret. Nam per arbores nauig-
 are haud facillē erat, quōd
 densa ac contigua essent:
 neque reuerti facillē videba-
 tur. Itaque ascendens in al-
 tissimam arborem, contem-
 plabar quomodo se haberet,
 quæ sequerentur: atq; syluam
 video supra quinquaginta
 stadia aut paulō pauciora
 porrectam, aliumq; vidi O-
 ceanū succedere. Tum ibi vi-

sum est nobis nauem in arborū frondes, (erāt enim densa) &
 si fieri

ἂ δὲ αἰνέμεθα, ἵς τὴν ἐν ἡμεῖς
θάλασσαν, ἣ ὅπως ἐποίησεν
ἐκδύσαντες ἡμεῖς αὐτὴν ἐκ
μυγᾶς, ἣ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ
ἀνδρά, μόλις ἀνιμυσάμεθα,
καὶ θέντες ἐπὶ τὴν ἐκ δ' ὧν, πρὸς
τάσαντες τὰ τὰ ἰσία, καθὼς
περὶ θάλασσαν ἐπὶ τοῦ, ἢ ἂν
ἔνι μὲν περὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ὅμοιοι
τοῖς, ἔνθα μὲν καὶ τὸ Ἀντιμαχί
χο τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τοῦ
φησὶ γὰρ περὶ τὴν ἐπὶ τοῦ, Τοῖσι
δ' ὑλάντα δὲ πλοῦς ἐρχο-
μένοι. ἀνελθόντες δ' ὅμως
τὴν ὑλάν, ἀφικόμεθα πρὸς τὸ
ὑδωρ, καὶ πάλιν ὁμοίως κα-
ταθύντες τὴν ναῦν, ἐπὶ τοῦ
δὲ καθαρὰ καὶ διὰ τοῦ ὑδα-
τος, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὴν ἑσπέρην
τι μὲν ἀλλοῦ, ἐκ τὸ ὑδατὶ δὲ δι-
εσπᾶται γὰρ ἡμεῖς καθάπερ
ἐν τῇ γῇ ποταμὸς ὁ ὅμοιος ἐπὶ
σασμῶν γιγνόμενα δὲ χωρὶς
ματὰ. καὶ οὕτως οὕτως, καθὼς
ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ ἰσία, ῥαδίως
ἔσται, παρ' ὁρίων ἐλθόντες κα-
ταθύντες. Ἐπεὶ κεν ἂν τὸ δὲ
ἡμεῖς, ἐπὶ τὴν ναῦν βάλωμεν, ὅσοι
πρὸς τὸν χιλιόν, μάλα φοβε-
ρὸν, καὶ παράδοξον εἰς ἡμεῖς

si fieri posset, in aliud mare
transferre. quod & fecimus.
Nam naue magno fune col-
ligauimus, ac in arbores con-
scendimus, eamq; agere in al-
tū eduximus. quam cū super
ramis demissemus, explicas-
tis velis velut in mari vento
impellente nauigabamus. Hic
& mihi Antimachi poëtae
versus in mentem venit. Nam
& quodam loco ille ait:

Iis qui syluofum tentant
per carula cursum. Supes-
rata tamen aliquando sylua
ad aquā druenimus, ubi de-
missa nui per purā & lympi-
dam aquā nauigabamus, do-
nec ad hiatum quendam ma-
gnū, qui aqua hinc atq; hinc
diuisa contigerat, perueni-
mus, quemadmodū in terra à
terra motu nonnunquam vo-
ragines fieri videmus. Nauis
autem mox detractis velis fa-
cile constitit, quanq; parum
ab fuit quin in præceps dela-
beretur. At nos perspicien-
tes videmus voraginē per quā
horrendā & incredibile, ad
nulle ferē stadia patere. Nam

γὰρ τὸ ὕδωρ, ὥσπερ μυμια-
 σμένος. περιβλήπου δ' ἔλα-
 τὰ διεξία, ὁρῶμεν πόρρωθεν
 ριφύραρ ἰσίζων μάλω, ὕδα-
 τ' ὁ σωάπλου' ὁ τὰ πηλάγη,
 κατὰ τὴν ἰκτιφάνεσσαν, ἡ δὲ
 ἰτίρας θαλάσσης, ἐς τὴν ἰ-
 τίραν διαρρέου'. προσ-
 λάσαντες οὖν τὰς ἑλπίδας,
 κατ' ἑκὼν παρὶδράμομεν, καὶ
 μετὰ πομπῇ ἀγωνίας ἰτίρας
 ὅμοιαν, ὅ ποτε προσδοκίσαν-
 τες, τὸν τε ὕδωρ ἡμᾶς ἐπιδρα-
 πηλός τις προσλῶις, καὶ νῆ-
 σ' ἑμὴν ἀλγὴ, ὡς ποτε οἴτας συν-
 νοικουμένη. ἐνέμοντες δ' αὖ τὴν
 ἀνθρώποι ἀγροί, Βακίφαλοι,
 ἑλίστατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡ-
 μῖν τὸν Μινώταυρον ἀνα-
 πλάττουσιν. ἀπεβάντες δὲ, προ-
 σήαμεν ὕδωρ σόμενοι, καὶ τοὶ
 καὶ οἱ τίς ληψόμενοι, ἢ ποτε
 πλωθεύμεν. ἐκ ἑστὶ γὰρ ἄχο-
 μεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτὸ πη-
 σίον ἔυρομεν, ἄπο δ' ἑδὲν ἰ-
 νηφάνεις, πολλὴν μυκηθμὸς
 πολλὸς οὐ πόρρωθεν ἡκούτο.
 δόξαντες οὖν ἀγέλω εἶναι
 βοῶν κατ' ὀλίγον πεχωρῶν-
 τας, ἰκτίσημῶν δὲ ἀνθρώποις.
 οἱ δὲ ἰδόντες, ἡμᾶς ἰδὶωπον, καὶ

aqua velut utrinque diuisa stas-
 bat. Circumspiciētes autē ad
 dextrā videmus procul pon-
 tē exiitū, aqua duo maria
 iungente, quātū ad superficiē
 attinet, & ex alio mare in as-
 liud defluente. Incumbentes
 igitur remis ad illud delati
 sumus, ac multo labore prae-
 ter spem traiecimus. Hinc nos
 suscepit mare placidū ac mis-
 te, insulāque non magna, ad
 quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebāt Buce-
 phali, homines feri ac agre-
 fles, cornutiq̃, cuiusmodi a-
 pud nos EMINOTURUM fabu-
 lantur fuisse. Descendentes ἰ-
 gitur ibamus aquatū, et si vsm
 quam fieri posset, commeatū
 comparaturi. iam enim nobis
 defecerat. Et aquas quidem
 illic nō procul inuenimus, &
 praeterea nihil apparebat, nisi
 si fortasse quod mugitus crea-
 ber non longē exaudieba-
 tur. Arbitrati igitur boum
 esse gregem, paululūm pro-
 cedentes in homines inci-
 dimus. At illi ubi nos viden-
 runt, mox infectati sunt, &

πᾶς μὲν τῶν ἰταύρων λαμ-
βάνουσιν· οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν
θάλασσαν καταφύγουσιν. ἔ-
τα μὲν τοὶ πάντες ἐπληθάμε-
νοι (ὃ δὲ ἰδοὺ καὶ ἡμῖν ἀτιμά-
ρτους περιιδῆναι τὸς φίλους) ἰμ-
πίστομον τοῖς Βουκεφάλοις, τὰ
ἑρῖα τῶν ἀνδρῶν διαρρῖ-
μένους· φοβήσαντες δὲ πάν-
τας, ἰδιώκουσιν, καὶ πλείονος
γὰρ ὅσον πεντήκοντα, καὶ ἴον-
τας αὐτῶν δύο λαμβάνουσιν,
καὶ αὐτοὺς ἐπίσθ' ἀναρρίφουσιν,
τὸς ἀχμαλώτους ἔχοντες· σι-
τίον μὲν τοὺς ἑκὼν ἔχουσιν· οἱ
δὲ ἄλλοι παρὰ νύκτα ἐκσφύ-
ττον τὸς παραλημμένους· ἰδὼν
δὲ καὶ ἰδοκίμαζον· ἀπὸ δὲ
τῶν ἐφύλακτον αὐτοὺς, ἅχει δὲ
ἀφίκοντο παρὰ τῶν Βουκεφά-
λων πρόσθεν, ἀπαιτῶντες ἐπι-
λύτροις τὸς συναλημμένους.
συνίεντες δὲ αὐτῶν ἀγνοούν-
των, καὶ χοίρον τι μυκώμε-
ναν, ὥσπερ ἰκτινόντων· τὰ
λύτρα δὲ τῶν τυρρῶ ποταμῶν, καὶ
ἰχθῦς ξυροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ
ῥαφοὶ τίλλαι, πᾶς ἐκείνη
πόδας ἔχον· δύο δὲ τὸς ὀπι-
ώτοις,

tres à comitum numero cen-
perunt, reliqui verò ad ma-
re confugimus. Hinc nos
vñā omnes armis instructi
(neque enim socios multos
negligere confugium erat)
irruimus in Bucephalos, qui
iam interfectorum carnes
inter se diuidebant. Ter-
refactos igitur ad unum
persequuti sumus, & cir-
citer quinquaginta interfe-
cimus, captis ex illis duobus
viviis : ac iterum reuer-
si sumus, captiuos nobiscum
trahentes. Porro commea-
tus nihil offendimus : qua-
re nonnulli suadebant ut
captiui iugularentur. at mi-
hi non probabatur : verum
vinctos seruavi, donec le-
gati à Bucephalis repeten-
rent, redirentque captiui
nos. Intelligebamus autem
eos ex nutibus, & tristi quo-
dam mugitu quē edebant ve-
lut supplicantes. Erat autem
redemptionis precium, multū
casei, & sicci pisces, & cepe
cum cervis quatuor, quorum

quicquid tres duntaxat essent pedes : duo quidem in parte po-

ὧν, οἱ δὲ πρόσθ' ἴσα συμ-
 πικύοντες ἐπὶ τοῖς ἀφ' ὧν-
 τος τὸς σωτηριάζοντας, καὶ
 μίαν ἡμέραν ἐπιμέναντες,
 ἀνέχοντες. ἥδη δ' ἰχθύες τε καὶ
 μὴν ἰφαιμάδες, καὶ ὄρνιθα πα-
 ραίτιες, καὶ ἄλλα, ὅποσα
 οὗτος πλοῖον ἔσθ'· σημεῖα
 πρὸφαίνοντο. μετ' ὀλίγον δὲ
 καὶ ἄνδρας ἑδόμεν, καὶ νῆ-
 πτόν τινα ναυτιλίας χωμένους.
 αὐτοὶ γάρ, καὶ ναῦται, καὶ
 ἡδὲ ἴσα. ἀέξω δὲ τοῦ πλοῦ
 τὸν πρόπον. ὕπλιοι καὶ ἄλλοι
 ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὀρθώσαντες
 τὰ ὤμους (μέγιστα δὲ φέ-
 ρουσιν) ἐξ αὐτῶν ὀρόντων
 πλάσαντες, καὶ τὰς χεῖρας τοῖς
 πωδῶνας κατεχόντες, ἐμ-
 πύκνουν τὴν ἀνέμω, ἱππικῶν.
 ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦτους, ἐπὶ
 φρεσὶν καθέμενοι, ζώσαν-
 τος ἀνὰ διελθόντας, ἡλκω-
 νόοντες, καὶ τὴν ἀρχὴν οἱ δὲ
 προΐοντες, ἐπὶ τὸν πλοῖον
 φέροντες. οὗτοι ἡμᾶς οὐτε ἡ-
 λίκου, οὐτε ἱφαιμάδος, ἀλλ'
 ἡλκωνόον ἀδελφὸς τε καὶ ἑρμι-
 κῶς, τὸ ἑδ' ὅτι ἡμετέρου
 πλοίου θαυμάζοντες, καὶ πάν-
 τος περὶ σκοποῦντες. ἰσχυ-

stiore: nā qui in antea
 erant, in unum concurrebant.
 His cōditionibus redditus ca-
 ptivus, unum tantū diem com-
 morati recessimus. Iam inde
 nobis pisces apparebāt, et q-
 ues præteruolabant, et ei-
 usmodi alia, quæ terræ vicinæ
 signa solent esse, occurrebāt.
 Neq; verò multò post homi-
 nes vidimus, qui novæ et in-
 solito more arte nautica ope-
 rentur. Ipsi enim simul et na-
 vites et naues erant. Libet quæ
 navigationis modum. Indu-
 care. Resupinati super aquam
 iacebant, erectis in altum pu-
 dendis: nam illa grandia fe-
 runt. ex illis lineæ extendebāt,
 et manibus pedem tene-
 bant, ac incidente vento na-
 vigabant. Post hos et alij su-
 berib. insidentes, iunctis duo-
 bus delphinis remigabant et
 quibatq; alij præcedentes
 subera trahebant. Hi nulla
 nos iniuria affecere, neq; fu-
 gerūt, sed intrepidè et pacatè
 rehebantur, navis nostræ
 guram admirati, et undique
 circumspiciētes. Sub

φας ἢ ἄλλῃ, τρεσχαλμῶν νόφ
 ἢ μεγάλη, κατακῆτο δ' αὐτῇ
 τῷ γυναικῶν, ὡς ἰνομίσομαι,
 Εἰς ἁδὰ φωνὴν προίμιον.
 προσέειπεν ἦρ, καὶ ἰδοὺ ξιφιοῦς,
 καὶ ἰσπάξοντο, πάντες ἰταυκῶς
 ἑκκοσμημένοι, καὶ αὐτοὶ πᾶσαι,
 καὶ νιάνιδος, ποδῶν δὲ τὸς χι-
 τῶνας ἐπισυρόμενοι. καὶ μὴ οὐκ
 οὐκ ἔκαλετο Καβαλῦσα, καὶ
 δὲ πόλις αὐτῇ, Ὑδαμαρδία.
 λαβῶσα δ' ἔρριψε αὐτῇ γυναι-
 κας, ἰκάνη πρὸς αὐτὴν ἀπῆγε,
 καὶ ξιφοῖ ποιεῖτο. ἰδὼ δ' αὖ
 πρὸν ἰπποδῶν (ὅς ἦρ χηρὰ ἱμα-
 τούμην) ἀκρίβειαν ὁρῶν τι πρὸς
 εὐδελίαν, ἦρ ὡς ποτὶν ἀνθρώ-
 πων ὄσα, καὶ ἑρπύλαια καὶ ἄλλα. καὶ
 τὸ μὴ βολὴν ἰσάναι, καὶ τὸς ἰ-
 ταύρας συγκαλῆναι, καὶ ἐν τῇ
 ἑρπύλαιαν ἐκ ἰδορίμασιν
 περὶ χειρῶν. καὶ δὲ πλὴν μα-
 λήχῃ, ποτὶν ἀνυχομένῃ αὐτῇ,
 ἀφ' οὐρανῇ ἐκ τῶν παρόντων
 κακῶν. μετ' ὀλίγον δὲ, ἔξτε-
 νος ἀκροβυμίνης, ἔδωκε τὰ
 σκήλη ἢ γυναικὸς, ἀπ' ὄντος ὀ-
 πλάς. καὶ δὲ σπασάμενος τὸ
 ξίφος, συνεμύδατο τι αὐτῷ,

sed ungulas asini. Ibi mox et eam educto gladio corripio,

KK 4

οὐκ ἐνέκλινον

tam autem appulimus ad insu-
 lam non admodum ma-
 gnā, quæ, ut arbitrabamur,
 à mulieribus Græcæ lingua
 loquentibus habitabatur. Nā
 nos accefferunt, et excep-
 runt, saluāruni quæ, meretriciæ
 admodum complæ ornata quæ,
 ac formosæ omnes ac iuuen-
 cule, talaris tunicas secū tra-
 hentes. Insulæ quidem nomē
 erat Cabalusa, ciuitatis ve-
 rō Hydarnardia. Susceperunt
 itaque nos mulieres, et secum
 quemque singulæ abduxerunt,
 ac hospitem fecerunt. Ego
 verō cunctabundus substiti.
 nihil enim fausti ominabar et
 circumspectiens quæ diligentius,
 video multorum hominum
 ossa, et caluas passim iacē-
 re. Ut autem clamorem sum-
 scirem, et socios conuoca-
 rem, ac ad arma profilirem,
 non placuit: verū in accepta
 in manus malus, enixè ora-
 bam eam, ut ex præsentibus
 malis euaderem. ac paulò
 post cum ministraret hospis-
 ta, vidi non mulieris crura,

καὶ δάσας, περὶ τῶν ὅλων
ἀνέκεινον. ἡ δὲ, ἀκούσῃ,
ἔπειθ' ὅμως, αὐτὰς μὲν ἔ-
να θαλασσίους γυνῆκας,
Ονοσκελεὰ προσαγορεύου-
σας, προφύλῳ δὲ ποιεῖσθαι τὸς
ἐπιδημουῦτας ξένους· ἵπην-
θ' ἄρ' ὅρ', ἱφ' ἐμὲ θύσω μὲν αὖ-
τὸς, σιωπῶν θεῖσαι, λοιμω-
μένοις ἐπιχειροῦ μὲν, ἀκούσας
δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν κατι-
λιπεῖν αὐτοῦ διδμήνῳ, αὖ-
τὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ εἶναι
γ' ἰδὼν τι, καὶ τοὺς ἰταί-
ρους συνεικάλεσεν. ἵπην ὅσων ἤ-
θορ, τὰ πάντα ἐμύλοντο αὖ-
τοῖς, καὶ τὰτις ὅσα ἰδὲ κεννον,
καὶ ἕγοντο ἔσω πρὸς τὴν διδμή-
νῳ. ἡ δὲ αὐτίκα ὕδωρ ἱ-
γνέτο, καὶ ἀφανὲς ἦν· ὅμως
δὲ τὸ ξίφος τῆς αἰς ὕδωρ κατα-
βῆκα, παρῶ μὲν· τὸ δ' αἶμα
ἱγνέτο. ταχίως οὖν ἐπὶ ταῦτα
κατελθόντες, ἀπὸ πλοῦσά μιν.
καὶ ἵπην ἡμέρα ἵπην γὰρ,
τὴν τε ἡπαρὸν ἀπὸ ληϊόμιν-
νοι, ἀκάρων εἶναι τὴν ἀντι-
πίραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκισμένη
καμίνῳ. προσκινῶσαντες
δὲ, καὶ προσωξάμενοι, περὶ
τῶν μεγάλων ἰσχυροῦ μιν.

Et vindictam de omnibus
interrogo. Illa autem, etsi
inuita, facta est tamen se
mulieres esse marinas, quæ
Onosceleæ appellantur, ve-
scisq; peregrinis hospitibus.
Vbi enim, inquit, eosiam
temulentos reddidimus, illis
concumbentes, dormientes
inuadimus. Hæc postquam
audivissem ego, illam quidem
vindictam reliqui, verum sus-
prætectum ascendi ipse, et
vociferabar, comiesq; con-
uocabam. Qui vbi conue-
nissent, illis totam rem in-
dicabam, et ossa ostende-
bam, atque intro ad vindictam
ducebam. At illa protinus
in aquam versa est, et eua-
nuit. ego verò experiri vo-
lens, gladium in aquam con-
didi, illaq; mox sanguis effe-
cta est. Ocyus igitur navem
repetentes abnauigauimus.
Hinc postquam illuxit dies,
conspicita terra, coniecimus
esse eam, quæ nostro orbi
opposita est. Prociuentes i-
taque, atque precati, quid ef-
fet futurum dispiciebamus.

Quibusq;

καὶ τοῖς μὲν ἰδοὺ καὶ πιδᾶσι
μόνον, αὐτοῖς ὀπίσω ἀναστῆ-
ναι· τοῖς δὲ, τὸ μὲν πλοῖον
αὐτῷ κατὰ λιπῆν, ἀνελθόντας
δὲ αὖ πλὴν Μισόγοιαν, παρα-
θῶν αὐτῶν ἰνοικύντων. ἔρ-
σθαι δὲ ταῦτα ἰλογοῖσθαι, καὶ
μὲν σφοδρὸς ἐπιπλοῶν, καὶ
προσῆρξας τὸ σκάφος· ὅ-
τε αὖ γαλῶ, δὴ ἰλυσιν. ἡμᾶς δὲ
μόλις ἐξενεξάμεθα, τὰ ὅπλα
ἔκαστος, καὶ ἢ τι ἄλλο οἷός τι
ἴδω, ἀρπασάμενοι. ταῦτα μὲν,
τὰ μέχρι τῆς ἐτέρας γῆς σω-
νυχθίντα μοι ἐν τῇ θαλάσσῃ,
καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς
ἐύβοιαις, καὶ ἐν τῷ ἄλκι, καὶ μετὰ
ταῦτα, ἐν τῷ κήτρῃ, καὶ ἐπὶ ἐξ-
έλθομεν, παρὰ τι τοῖς ἥρω-
σι, καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ
τιλιντοῦα, παρὰ τοῖς Βυκε-
φάλοις, καὶ ταῖς Οἰνοσκε-
λῆαις· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν
ταῖς ἐξῆς βίβλοις διηγήσομαι.

Quibusdam autem place-
bat ascendere duntaxat, &
rursus redire: alijs verò il-
lic relicta naui, ad terræ me-
ditullium proficisci explo-
ratū incolas. Interea cū hæc
cogitarem, oborta vehe-
mens tempestas, nauē littori
impactam cōminuit. Nos ve-
rò agrè enatauimus, armis,
& quod quisq; poterat, secū
correptis. Hæc autem & hui-
usmodi fuere, quæ mihi, do-
nec ad alteram terrā venis-
sem, contingere, nimirum
quæ in mari, & inter nauī-
gandum, in insulis, & in ææ-
re, & quæ postea in ceto, &
cum ab illo exissemus, quæ
apud Heroēs & Somnia, po-
stremò quæ apud Bucepha-
los, & Onosceleas: cætera
autē quæ in terra acciderūt,
sequentibus libris enarrabo.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a MOMO placuit.] Lucianus hīc alludere videtur ad
id quod de Momo scripsit Aristoteles de paribus animalium li-
bro 3. cum naturam incusasse, quod bobus cornua in capite, non
in armis potius addiderit, videlicet quod vehementius possint
ferire. Idem Lucian. in Nigrino: Momus, inquit, reprehendebat

causari artificē Deum, qui non praposuisse oculis cornua. Is autē .
prehensionis cōiunq; Deus apud priscos fuit habitus, quādo etiā
visis, morbisq; & multis etiā pestib. sua illi praeferunt numi-
ma. Hunc Hesiod. poëta in Thegonia Noëtis filium prodidit, absq;
genitore. b Galathea Nereidi.] Nensi filia, quae dicitur
quasi lactis filia Galathea. c Tyro.] De ea habes Dialogum, in-
ter Deorum dialogos Neptuni & Enippe: Item in Philopatre.

d Ad prorā autē.] Proditum est à veterib. poëtis, esse quas-
dam in Oceano insulas, ad quas post mortē deferantur eorū ani-
mi, qui sanctē religio seq; vixerint. Ibi eos inter se iucundissimē
ac suauissimē viuere, in amantissimo quodā prato, quod gemmae
florū oculis naribusq; gratissimorū varietate perpetuē distinctiō
picturasumq; sit. Nunquā non illic nitere calū, frondere arbores,
pubescere herbas, ridere omnia, spirare assiduē molliissimos fau-
onies, quorū flabellis arborū comae leniter ventilatæ, placidissimo
murmure aurib. blandiantur. Eò accedere innumerabilem vim
ac copiā immortalū ausicularum, quae vsq; & vsq; liquidissimas
cantus tenui guttore fundantes, intimos audientium sensus in-
credibili voluptate permulceant. Pratiū ipsam perennibus rivulis
variē intersecari, quorū aqua nitidissima ad versicolores lapil-
los molliter fracta & allisa sis: orrū efficiat dulcissimū. Ita, quae
flosculorū ambrosios odores exhalantiū suauitate, quae zephyro-
rū viritantib. arborū ramis illudentium sibilo, quae volucrū con-
centibus, quae blando murmurantiū rivulorū strepitu beatas il-
las mentes indefinenter hilarari. Ergo alios ad Orphei, Amphio-
nisve lyram choreas agere, alios psallere, alios corollas sexere, a-
lios in herba fufos, quae tellus tremulis laurorū ac myrtorū opaca-
tur umbraculis, iucundissimos sermones conferere. Humū ipsam
opū suarū prodigā, sine vlllo cultu, per quotquot annis, vbertate
summa alimentorū copiā eis suggerere, ac subministrare. Hec as-
tit; semitia de insulis beatorū post Homerū aliq poëta, atq; Lu-
cianus noster hic & de Lustu, ut dicti fabulantur. Imò Lucianus
summa festiuitate hanc fabulā representat & eludit. e Re-
gnare in ea Cret. Rhadā.] Rhadamāthus Lyciae rex, filius Io-
uis ex Europa, Minos & Aeaci frater, vir iustissimus. Vide Virg.
G. Aen & Servium in eundē. f De Aiace Tel.] Occubuit ad
Troia, ut scribit, Sophocles in Aiace & Cratesis Dillys in histo-
ria

ria belli Troiani. g Theseo al. esse mul.] *Thesei plures mul-*
ieres fuisse scribit Plutar. in ipso Theseo. h Hi corpora non
hab.] Hospites neminē omnino vident, sentiunt tamen ingenē
concursum fieri ad litus, hominū congratulantū q̄s qui recentes
venerunt, eosq; maxima cū latitia excipientium. i Qui Ely-
sus voc.] In quo animas boni meritis antiqui transire existima-
bant, & beatorū insulas esse dicebat, ut auctor est Seruius k Cū-
cta aff. v̄ti.] Homerus Faonū inter oēs ventos admodū seve-
rum flare per cāpos Elyfos dixit. l Homeri vers.] Nullius o-
pera in tāta celebritate & laude fuerūt apud veteres quā Hā-
meri, ita ut maxima redites fama ad eos, quos in suis scriptis vel
semel nominasset. Eius sunt duo prācipua poemata, Ilias & O-
dyssēa. in hac Plysus describit errores: in illa verō heliū Troianū,
ac potissimū Achillis gesta. Homeri aut poemata quanti fece-
rint Athenienses, quāq; utilia esse ad instāmandos honestatis ac
dignitatis amore animos indicarint, hinc existimari licet, quād
legem tulerint, ut quinto quoq; anno in Panathēna is, eius vnus
ex omni poetarū numero carmina publicē canerentur. Ita enim
cogitabant, leges prācipere quidē quid faciendū, fugiendūq; sit,
sed, propter breuitatem, non docere: ac poetas, qui vitā hominū
imitantes, res prāclare & fortiter gestas copiosē exponerēt, easq;
propemodū ante oculos constituerent, aptiores esse ad persuaden-
dū. Similē honorē habuerūt Aeschylō, ut diximus, aduersus In-
doctum inferiūs. m Stesichorus, & ipsi Hel. recō.] Stesicho-
rus poeta propter Helenę vituperationē oculis captus nō prius,
nisi placato palinodia oblafo numine, videre potuit. De eo in Ma-
crobijs. n Oēs quidē semideos] ἡμίθεοι. i. semidei non in-
tegrī dī, neq; homines, sed altero parente diuino, altero humano:
aut semidei, ratione virtutis, quā supra humanā naturā ascen-
debant proximē ad diuinā: vel, qui in natura humanā, virtute di-
uina prādicti erant. Tertullianus quatuor Gentiliū deorū differē-
tias fuisse scripsit: quorū quidā selecti, & maiōrū gentium dī vo-
cati sunt: quidam semidei & heroes: quidam medioximi: &
quidam semones. Selectos deos credidit antiquitas eos, quib. mā-
ior inesset potestas, & 24. excogitauit hisce nominibus: Iupiter,
Saturnus, Ianus, Apollo, Genius, Mercurius, Mars, Vulcanus,
Neptunus, Cupido, Orcus qui dicitur Pluto, Liber pater, Duode-
cim dearū selectarū nomina: Iuno, Tellus, Ceres, Lucina, Diana,

Minerva, Venus, Vesta, Thetys, Bona dea, Isis, Themis. Semideos vocârunt antiqui viros probos, & fœminas sanctimonia visa spectabiles: vt Aesculapium, Herculem, Romulum, ex hominibus assumptos in celum. Semones verò dixerunt, qui à lunari globo & à media aëris regione potens in terram imperium habent, & dominium in reliquis creaturas: quales fuerunt Verumnus, Hippo, Priapus. Medioximos nuncupârunt eos, qui mediocris essent potestatis, & minorum Genium dñj, quorum numerus planè fuit incognitus. Nam eò superstitionis deducta fuit antiquitas, vt cuilibet numini, elemento, herba, radicibus arbori & fructibus terræ, deum assignauerit. Sylui & nemoribus quatuor deos attribuerunt: Faunos, Panes, Sasyros & Sylvanos. q De eo affirmant.] Iupiter in Bis accusato Homerum vocat cecum & præstigiatores. Thersites iidem in Mortuorum dialogis. Marianus lib. 1. de nuptijs Philologie, cæcutientem Mæonium dixit. Alij adeò pauperem fuisse dicunt, vt non esset illi unde sumptus puero à quo duceretur, impenderet. Fecit nominis eius claritas, vt quem viuum, rebusq; omnibus egensem nemo agnouerit, nunc multa Græciæ vrbes certatim sibi vendicent, adeò vt quibus potissimùm credere debeamus, non facîle fuerit discernere. Quod etiam testatur Cic. pro Archia: Homerum, inquit, Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum vendicans, Salaminij repetunt, Smyrnæi verò suum, esse confirmant. Itaq; delubrum eius in oppido dedicauerunt. Multi alij præterea pugnant inter se, atque contendunt. Exstat de eare dissiuhon Græcum apud Gell. lib. 3. cap. 11. p Euphorbi nomine.] Troianus fuit adolescens Panthi filius, fratris Hecubæ, teste Homero Iliad. 17. Interfectus à Menelao. Eum fuisse tempore belli Troiani dixit Pythagoras: vt est apud Lærtium in Pythagorâ, & Ouid. libr. 15. Metamor. q Pauonum pennis.] In pauonis cauda luno Argi oculos posuisse dicitur. Ouid. in fine 1. Metamorph. r Impiorum loco plecterentur.] Sceleratorum. Impius autem dicitur in deos, in patriam, & in parentes. Cic. 3. Tusc. Qui in parentes vultu núbilo, irato, acerbo, importuno est, quamvis eos, neque dicto, neque facto vllò ledat, u impius est: qui verò parentes pulsas, aut necat, maximè impius est. s Phalaridem Agrigentinum.] Hic Agrigen-

Agrigentinorum tyrannus, cui Perillus taurum aeneum fabricauit, quo impositi noxæ dum torrerentur, tauri mugitum reddebant. Tandem vniuersa Agrigentinorum multitudo in eum impetum fecit, quod nesciret modum panis statuere. De eo Seneca lib. de Clem. 2. c. 4. Illos ergo crudeles vocabo, qui puniendi causam habent, modum non habent, sicut in Phalari, quem aiunt non quidem in homines innocentes, sed super humanum ac probabilem modum senisse. Huius meminit quoque idem Seneca lib. de Ira 2. & Et Busiridem Aegyptium.] Busiris rex Aegyptiorum Neptuni & Libya filius, qui Thrafi consilio hospites immolabat incognitos, & nullas criminis reos, ut eorum sanguine pluuiam eliceres, cuius penuria Aegyptius quoniam annis laborauerat: tandem ab Hercule interemptus, ut quidam tradunt. Nam Sirabo lib. 17. fabulâ esse putat, quod de eo memoria proditum est. De eo Seneca eodem lib. de Clementia 2. c. 4. Crudeles qui ignotos homines & obuios, non in compendium, sed occidendi causa occidunt, nec interficere contenti, sentiunt: ut Busiris ille, & Diomedem Thracē.] Diomedes rex Thraciæ, dum equos suos humana carne aleret, in Tyrida oppido truculentus, ab Hercule equis ipsis ad deuorandū obiectus est. Ouid. 9. Metamorph.

Quid quæ Thracis equos humano sanguine pingues
Plenaq; corporibus laceris præsepia vidi?

Visaq; deieci? dominumq; , ipsosq; peremi? x Scironem.] Latronem insignem, qui proximos Megaris scopulas insidens, in viatores prætereuntes nullo non crudelitatis genere seniebat. Hunc tandem Theseus dicitur occidisse. y Et Pityocampten.] Schinin insignem latronem, qui circa Isthmi initium, teste Pausania, miro crudelitatis genere seniebat. Apprehensas enim piccas in terram flectebat, & quos pugna vicisset, hos alligatos sinebat in aërem efferri, quocirca cum vtraque arbor alligatum ad se traheret, vinculiq; nodus in neutram laxaretur partem, sed vtrinque pariter conuelleret, eueniebat, ut qui alligatus esset, laceraretur. Eodem pacto ipsum quoq; Schinin Theseus dilaniauit, viamq; quæ ex Træzene Athenas ducit, latronibus infestam, tutam reddidit. Ouid. lib. 7. Aen.

Occidit ille Schinis, magnis malè viribus vsus. Pityocampe, hoc est, pinnum incuruator appellatus est etiam in apologia

apologia contra eum qui dixerat: Prometheus es in verbis, in fine, & Admonuit autē.] Cū ex insulis fortunatis dimitteretur fingis se à Rhadamantho admonitum, tria observant. Nā gladio ignem diuerberaret, siue disseccaret. Quid autem istud sit vult; apud Pythagoram, non facile fuerit augurari. D. Hieronym. atq; etiam Cyrillus, impudentē, ac ira percitū animum, verborum asperitatem (is enim gladius est) non esse laceſſendū exponunt. Diogenes, potentiorum iracundiam non incitandam interpretatur, cui sententia subscribit etiam Plutarch. Et Horat: cū in Sermionibus dixit: Atq; ignem gladio scrutare, nihil aliud sibi voluit, nisi admonere nos, ne magnorum hominum indignationem aduersus nos provocaremus, laceſſeremusve. Lucianus, Basilus & Plato, rem qua neq; vsui, neq; efficacia resistere possit, non sollicitandam attendendamve, hinc significari arbitrati sunt. Cui similia hac, Aquam in mortariis tundere, & laterem lavare. De quibus vide Erasmus nostrum. A Maxima verò omnium.] Lucianus hic cū in campis Elysiis, diuersa nocentium genera gravissimis panis affici, se vidisse referat: acerrimē eos qui in vita mentiti essent, apud illos puniri ait, quorum Herodotū Ctesiamq; principes ponit, facitissimē æquo; sed id animo spectasse subiungens, quippe qui nullius sibi mendacū esset conscius. Idem etiam in eo Dialogo, qui Φίλοψόδης ἡ ἐπίτης ἀνὴρ inscribitur, veteres Græcos, precipueq; Herodotū Ctesiamq; Cnidiū, atq. his superiores: & Homerum denique etiam scriptis mendacia conseruisse testatur, non modò ut ad eos quibus ipsi recitabant, sed ad posteros quoque, quasi per manus iradita, pulcherrimis verbis metrisq; servata pervenirent. Luciani de vsu scriptioribus iudicium non est improbandum, cū & alij Græci complures in eadem fuerint sententia: Siraboq; ac Diodorus Siculus, non semel eos nugatos asserit. B Et vix à Leucothea.] Cic. lib. 3. de Nat. deor. Quid deinde? In dea dicitur, quæ Leucothea à Græcis, à nobis Masuta dicitur, cū sit Cadmi filia. C E medio sublatus sum.] Quomodo verò id factū sit, Didymus satis succinctē refert: ait enim: οἱ νεώτεροι τῶν ἀπὸ τῆς Πηλέης τοῦ Αἰτωλοῦ, ἢ κύριος καὶ ὁδυσσεὺς ἀς δὲ καὶ κατὰ ζήτησιν τῷ πατρὸς εἰς Ἰθακὴν ἐλθὼν ἔτι ἀγνοῶσεν πατρίδα. Ἀλφειοῦ καὶ τευγρῶν καὶ κούρης. Recentiores hæc de Telegono

Cyrces Ulyssisq; filio dicta confinxerunt, qui cùm ad quærendum patrem in Ithacam esset profectus, eum per ignorantiam tursuris esse occidisse existimatur. Ulyssis mortem magis explicite nobis exponit septimus Dictys Cretensis de bello Troiano liber, in cuius calce hæc de ea re legimus: Ulysses nempe frequentibus augurijs somnijsq; territum, quod à filio sibi timeret: proptereaque Telemachum in Cephalonia campos relegasset. Telegonum ex eo, & Circa genitum, ab Aëa insula, ut patrem cognosceret, venisse, qui cum ab Ulyssis custodibus aditum ad patrem prohiberetur, eorumq; nonnullos trucidasset, ab Ulyssæ ad clamoris nuntium excisato, lancea petitus, factum quidem ipse evitavit: hæc fili autem cuius summitati marina tursuris os præfixerat, patrem inscius interfecit. D Nam qui in proa erat cheniscus,] De chenisco navis meminit idem Lucian. in Navigio seu de Fortis, ubi nos plura. E Minotaurum.] Pater is Minotaurus ex adulterio Pasiphaë, & Tauri, qui scriba Minois fuit, genitus, ac propter ignominiam in Labyrintho conclusus à Minoë. Hinc poëta finxerunt, Minotaurum monstrum quoddam esse, quod ex homine tauroq; natum.

ΔΕΞΙΦΑΝΗΣ.

LEXIPHANES:

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTUM.

DEridet hoc dialogo Lucianus Cacozeleos istos, & affectatores obscuri atque inusitati sermonis, qui dum verbis plerunque obsoletis, & ab ultima vetustate repetitis, interdum etiam novis, & à se confictis, omnia obscurant, & quasi quibusdam tenebris inuolunt, egregie eloquentes ac docti perhiberi cupiunt: ficto ad hoc exemplo Lexiphanis cuiusdam, quem dialogum quendam ad imitationem (ut ipse quidem videri vult) symposij Platonis compositum, recitantem introduxit, ad id ineptum atque ridiculum, ut propter verborum obscuritatem, quæ tamen eiusmodi sunt, ut vix ab ipsis illis antiquæ comædiæ scriptoribus, ex quibus pleraque ea desumpta sunt, si redeant, intelligi satis posse videantur: res quoque & ipsum argumentum eiusmodi

eiusmodi sint, vt non facilè quicquam frigidius excogitari queat. Quo illud nimirum indicare voluit, affectatores istos, dum non res quas dicant, sed verba ad quæ res accommodent, quærunt, in vtroq; pariter ridiculè ac stultè sese dare solere. Subijcit tamen ad finem paræneses quasdam, quibus eundem hunc Lexiphanem, rectam eloquentiæ ac studiorum honorum rationem edocet: quale quiddam infrà quoq; in Rhetorum didascalo facit, vbi duplicem ad eloquentiam comparandam viam proponit: alteram asperam quidem, sed veram ac rectam: alteram autem compendiosam ac facilem, sed ad nouum atque affectatum istud genus, cuius exemplum hic proponit, ducentem. Semper autem hoc hominum genus apud omnes odio habitum fuit. Quid enim detestabilius, quàm id quod omnium præstantissimum à natura accepimus, & quo solo à cæteris animantibus differimus, ita corrumpere ac deformare, vt iam neq; effectum amplius suū habeat (quem enim moveant aut doceant non intellecta?) neque ad id adhiberi queat, ad quod ab initio comparatum est? Proinde & olim legimus Augustum Cæsarem ob hoc vitium Meccenatem & item Caium nepotè reprehendere solitum: & apud Athenæum iridentur cùm alij quidam, tum Dionysius, qui virginem *μείραδος*, & bovem *ζαφόταν*, & porcum *ιαρχον*, & alia id genus nouis atque affectatis verbis dixisset. Nostra quoque ætate Dialogus Oscanum atque Volscorum ille, indicio est quantum ab hoc dicendi genere, doctorum ingenia semper abhorruerint. Porro quod ad versionem attinet, equidem veniam à lectoribus precor audaciæ, huius meæ, qui scriptum adeò tenebricosum, & alicubi (vt videtur) non satis integrum quoque, vertendum mihi sumptserim in tanta veterum authorum paucitate atque penuria sine quibus pleraq; intelligi hîc rectè non possunt. Quod sanè haud vnquâ facturum fuisset, nisi instituti operis & amici eius cui hanc operam locaui, maiorem quàm famæ rationem habendam putassem.

Nam

Nam illud ingenuè fateor, me non pauca planè adhuc
 affecutum non esse, & pleraque per coniecturas & mo-
 dica quædam vestigia incedendo, leuiter, & quasi per
 quandam transennam, vt dicitur magis aspexisse quam
 prehendisse. Ob quæ etiam si reprehendendus fue-
 ro, illud tamen non omnino contemnendum effecisse
 me puto, quòd per hoc alijs ac doctores quibusdam
 anam inuestigandi atque vltra contendendi præbuis-
 se videor. Neq; verò illud mē latet, quòd hoc argumen-
 tum non simplicibus verbis vertendum atq; tractandū
 fuerat, & quòd simili aliquo dist. onis genere luden-
 dum, & Græcis respondendum erat. propterea quòd
 hic nihil aliud quàm verba, & eorum siue antiquitas si-
 ue obscuritas spectanda veniant, rebus ipsis ne tantil-
 lum quidem eos qui hæc Latinè legant, iuuantibus.
 Sed tamen scū in eo genere ipse mihi nihil tribuam,
 neque me dignum aliquid præstare posse videam, malui
 equidem quibuscunq; verbis ac modis reddere hæc:
 cætera autem quæ ad ludum & festiuitatem pertinent,
 illi relinquere, qui & ingenio plus valent, & in eo ge-
 nere aliquando periculum fecerunt.

Λυκίος, Λεξιφάνης, καὶ Σπώλιος.

L V C I A N V S.

Βλεψάνης ὁ κα-
 λὸς μετὰ βι-
 βλίου. Λεξ. γὰρ
 Δρ. ὁ Λυκίος,

γράφει δὲ τῆς τινὸς τῶν ἡμῶν
 συγγραμμάτων. Λυκ. ἡ δὲ γὰρ τι
 περὶ αὐτῶν ἡμῶν γράφεις;
 Λεξ. δὲ ταῦτα, ὅσα αὐτῶν ἔσονται.
 ἀπ.

Exiphanes,
 formosus ille,
 cum libro sci-
 licet. LEXI

Per Iouem, Luciane, scri-
 ptum est horum quoddam
 meorum, calidum adhuc.

LVCIA. Tam enim quip-
 piam de squaloribus nobis
 scribis? LEX. Haude quidem. Neq; verò squalorem dixi,
 LL sed

ἀπ' ὧρα σοι τὸ ἀρτιγραφὸς
 ἔτω καλῆρ' οὐδ' ἐκφυλόβου.
 πεῖσαι ἔχων ὧτα. Λυκίρ.
 σύγγνωθι, ὃ ἱτᾶρι. πολὺ γὰρ
 τοῦ αὐτοῦ τὸ νοσηρὸν με-
 τήξει. ἀπ' ἀπεί μοι, τίς ὁ νῦν
 ὧ συγγράμματι; Λι. ἀντί-
 συμποσιᾶ τὸν Αἰσωνοσίρ
 αὐτῷ. Λυ. ποιοὶ μὲν οἱ Αἰ-
 σωνοσίρ, οὐδ' ἐγώ, ὅσον ἀπ' τοῦ
 συμποσίρ, τὸν Πλάτωνά μοι
 δοκῆς λίγην. Λι. ὁρθῶς ἀ-
 νίσταται τὸ ἀλιζόμενον, ὡς
 ἀπὸ παντὶ ἀνόητον ἄρ' ἔω.
 Λυ. ἐκ ὧρ ὀλίγα μοι αἰτὸν
 εὐάγνωθι τοῦ βιβλίου, ὅπως
 μὴ παρ' ἀπαντὶ ἀπληροῦμαι
 τῆς ἐπιστάσεως· νύκταρ ὅτ'
 τιν' ἔοικας οἰνοχοῦσαν ἡ-
 μῖν ἀπ' αὐτῷ. Λι. μὲν ἄρω-
 να πελοῖ καταβάλλει, οὐδ' ἐγώ.
 πορα ποίσας τὰ ὧτα, ἔδω αἶ-
 κας· ἀπείσω δ' ἡ ἐπιθύρα, ἡ κα-
 ψίλις. Λυ. λίγην θαρρῶν, ὡς
 ἔμοιγε ὅτι Κύψιλος τις, ὅτε
 Πρίανθος ἐν ὧσι πᾶσιν).
 Λι.

sed venustas quædam est ;
scriptum adhuc recens ita
appellare. Tu autem vi-
deris aures sordibus opple-
tas habere. LVC. Ignosce,
amice: nam multum af-
finiatis inter se habent ca-
lor & squalor. Sed dic mi-
hi quòdnam argumentum
scripti istius est? LEX.
Conuiuium in eo vicissim
instituo contra Aristonis il-
lud. LVC. Multi qui-
dem Aristones sunt: sed tu,
quantum ex symposio col-
ligere licet, Platonem vi-
deris mihi dicere. LEX.
Rectè sentis: ceterum quod
dicitur, ut facile cuius al-
teri inexplicabile fuisset.
LVC. Promde mihi pauca
ipsius libri recita, ut ne
opinino expers sim epuli i-
stius. Nectar enim quoda-
dam pocillaturus ex ipso
nobis esse vidère LEX. Can-
uillatorem igitur hunc abs-
te in humum projice. Ipse

verò auribus factis permeabilibus, ausculta iam: absit au-
tem obturatix ista Cypselis. LVC. Dic audacter. Nam mi-
hi quidem neq. Cypselus neq. Perianther in auribus residet.
 LEX.

ΛΙ. σκόπη δὲ μνηστὴρ, ὅπως
 διαπραίνομαι, ὃ Λυκίον, τὸν
 λόγον, ὃ ὕαρχος γέ ἐστι, καὶ
 πομπὴν τὴν ὀλογοῖαν ἐπιδρα-
 κνόμενον, καὶ ὀλιγίς, ἔτι δὲ
 ὀλίγος. ΛΥ. τοῖσι τοῖςδε
 αὖ, σὸς γέ ἐστι, ἀπὸ ἄρξας πο-
 τί. ΛΙΞ. ἔτα διαπρόσομιν,
 ἔδ' ὅς ὁ Καμικλῆς. ἔτα τὸν
 δαλινὸν περιδινυσόμεθα ἐν
 Λυκίῳ. ναὶ δὲ ἔδη παρὸς ὅτι
 γαίῳ τὸ ἡλιοκαῖς, καὶ πρὸς
 τὴν εἰλήν θέρει, καὶ λουμῆ-
 νος ἀρτοσιτῆρ, καὶ ἔδη γέ ἀ-
 πιτυγία. σὺ δ', ὃ πῶ ἐλγυγίδα
 μοι, καὶ βύρσαν, καὶ φασώνια
 καὶ ῥύμματ' ἀνδρῶν ἐς τὸ
 βαλανῆον, καὶ τὸ πῆλτρον κο-
 ρίσαν. ἔχας δὲ χαμόξ; παρὰ
 τὴν ἰγγοθήκην δὲ ὁδοῶ.
 σὺ δ' τί καὶ πράξας, ὃ Λιξίφα-
 νης; ἔχας, ἡλινύσας ἔτι αὐτόπ-
 οι; καὶ γὰρ, λὺ δ' ἔχων, πρίπαλαι
 λελῶ ἐκ ἀπόρων τι ᾗ ἔχω, καὶ
 τὰ ἀμφὶ τὴν πῆμιν μαλα-
 κίσσω, ἐπ' ἀσφάδης ὀχηθεῖς.

ὁ γὰρ

humi iuxta armariolū duos obolos. Sed tu quid ages, Lexiphanes? Veniesne, an amplius hic demoraberis? Tum ego: Jam olim, inquā, lauaturio. Nam et aggrè incedo, et ex his quae
 circa anū sunt, malè habeo, multa cliellaria vectus videlicet.

LEX. Aduerte itaque mie
 rea quo pacto peragam, Lys-
 cine, orationem, an ea prin-
 cipium commodum utique
 habeat, ac multum eloquen-
 tia praeseferat, stylo haud-
 quaquam trito atque obuiō
 cōposita, praeterea uicem
 verbis bonis ornata. LVC.
 Apparet huiuscemodi esse,
 praesertim tua cū sit: sed
 incipe tandem. LEX. Pro-
 inde cenabimus postea, in-
 quit Callicles. Exin vesper-
 tinum illud (quod solet) in
 Lycéo obambulabimus. Iam
 nunc autem tempus est vn-
 gendi, pro meridiano atq̃ a-
 stiuo more, et ad Solis splē-
 dorem apricadi, ac postquā
 lauerimus, panem esitandi.
 Atque adeò abeundum iam
 est. Tu verò puer strigilem
 mihi, ac vestem pelliceam,
 linteasq̃, et saponem, ut mit-
 tas in balneum, atq̃ abluto-
 riam ut afferas. Habes autē

ὁ γὰρ ἀσραβηλάτης ἐπίσπερχι,
καί τοι ἀσκηλιάζωρ αὐτός.
ἀπὸ αὐτοῦ ἔν ἑν αὐτῷ ἐκ ἀκμῆς λῶ
τῷ ἀγρῷ κατέλαβον γὰρ τοὺς
ἐργάτας λιγυεῖσοντας τὴν θι-
εινῶν, ὁ δὲ λῶν, τὸς δὲ τὰ φορὸν
ἱμῶ πατρὶ κατὰ σκολάσοντας.
σωτυμβωρυχίσας δὲν αὐτοῖς,
καὶ τοῖς ἀναχθεῖν τὰ ἀνδρα,
καὶ αὐτὸς ὄλιστα συγχεροπο-
εῖσας, ἱκέτης μὲν δὲ φῆκα,
τὸ τε κρύους ἔνκα, καὶ ὅτι
καύματα λῶ. οἶδα δὲ, ὡς ἔν
κρύνε σφοδρῶ γίνεσθαι τὰ καύ-
ματα. ἔγω δὲ περικλυτὸν τὰ
ἄρώματα, σκόροδ' αὖ τε ἔνρον
ἐν αὐτοῖς πεφυκότα. καὶ γη-
πατῆλεις τινὰς ἀνορύξας, καὶ
τὸ σκανδίκων καὶ βρακάνων
λαχανισάμνους ἔτι δὲ κά-
κους πελάμιν, (οὐπω δὲ
οἱ λαμῶνους ἀνδοσμίαι ἦσαν,
ὡς αὐτοποδῆτι βαδίῃ)
ἀνατιθεῖς ἐπὶ τὴν ἀσράβην,
ἰδάρρῳ τὸν ὄρεον. καὶ νῦν
βαδίῃ τε ὁδωρῶς, καὶ
ἰδίῳ θαμνῷ, καὶ μαλακῶ τὸ
σῶμα, καὶ δίομαι διανύ-
σαι ἐν τῷ ὕδατι ἱππηῖσιν.
Et cum dolore incedo, Et sudo frequenter, Et corpore lan-
guesco, opusque habeo quàm plurimum in aqua pernatere.

Approperebat enim mulio,
tameisi claudicaret ipse. Sed
Et in ipso agro absque labo-
re non fui. Deprehendi enim
operarios conciliantes a sti-
uam cationem, eos nimirum
qui patri meo sepulchrum
exciruebant. Postquam igitur
cum illis unam fodissem, Et
cum his quoque qui ripam
aggerebant, ipse parumper
manum operi admouissem,
illos quidem reliqui Et fri-
goris causa, Et quia vredo
quædam erat. Scis autem
quod in frigore vehementi
vredines generentur. Ego
verò obambulans culta a-
grorum, etiam allia reperi
inter ipsa enata: Ac terræ
clavis aliquot effosis, Sca-
narijque herbis Et Bracanie
esui collectis præterea Et hor-
deo cœmpto (nondum au-
tem prata florescentibus vi-
tibus fragrabant, ut pedibus
incedere liberet) sublatius in
mulam, attriui summum po-
dicem. Et nunc ex eo agrè

Iuuas

καὶ ἡμεῖς, ἢ ἢ ὅς, ὁ Φιλίνος ἰ-
γὰ τε καὶ Ονόμαρχος, καὶ Ελ-
λάνικος ὅτοσι, ἐψόμεθα. καὶ
ἦ ὁ γνόμων σκιὰ μὲν τῷ
πόλῳ. καὶ δι' ὅ, μὴ ἴν' ἰου-
πρίῳ ἀπλοσφύμιθα, κατόπι-
τον κασιμάντων, κατὰ τὸ σῶ-
φας ὅ βύζῳ ὠσιζόμενοι. καὶ
ὁ Επάνιμος ἔφη· ἰγὰ ἢ καὶ
ἀνσωπῶ· καὶ ἦ τὰ κόρα μοι
ἐπιτιθόλωτορ, καὶ σκαρδασ-
μυκῶ θαλά, καὶ ἀρτίδακρύς
ἐμι· καὶ τὰ ὄμματά μοι φαρ-
μυκῶ, καὶ δέομαι Ἀσκληπιδέ-
φου τινὸς ὀφθαλμοσόφου, ὅς
ταράξας, καὶ ἐγχείας μοι φάρ-
μακον, ἀπὸρρυεῖάσαι ποίησέ
τὸς ὀφθαλμούς, καὶ μή κέ τι λη-
μαλίας εἴη, μηδὲ διερὸν βλά-
ψῃ. τοιαῦτα ἄλλα διεξιόντις
ἅπαντες εἰ παρέντις, ἀπὸ δέμου
καὶ πρὸ δέμου ἤκομεν εἰς τὸ γυμ-
νάσιον, ἀπὸδημένοι ἦδη, ὁ
μὲν τις ἀπὸρρυεῖσθαι, ὁ δὲ
πραχελισμῶ καὶ ὀρθοπάλῃ ἰ-
χθῆ. ὁ δὲ λίπα χρισάμενος ἰ-
αυρίστω, ὁ δὲ ἀντιόβαν τῷ κω-
quaedam inter nos verbis profecuti, oēs qui tū aderamus abiū-
mō. Et postquā venimus ad gymnasiū, exuti vestib9, alius quē-
dē pancratiō, alius aūt lucta ὃ pala stravecta exercebatur, a-
lius pinguius perūctus mēbra variē distorquebat, alius iacu-

Et nos, inquit Philinus, ὃ
videlicet ὃ Onomarchus,
ὃ Hellanicus hic sequemur.
Nam ὃ gnomon mediū iam
horologiū umbra designat,
ὃ periculum est ne in aqua
ista impura, ὃ aliorū eluvie
conquinata lauādum nobis
sit à tergo Carimātum inter-
fecē vulgi, confertis illis vn-
di9 nos trudentibus. Ibi tum
Hellanicus : Ego verò, in-
quit etiam agrē intueor, ὃ
mihī pupillae oculorum quasi
quodam atramento offuscatae
sunt, ὃ nictō frequenter, ὃ
lacrymas subinde emitto :
atq; ipsi mihī oculi medicinā
gestiunt, ac opus habeo Ἀσ-
sculapῆ filio aliquo, medicis
nē ocularis probē perito, qui
mīscēdo atq; infundēdo me-
dicamentum aliquod rutilare
mihī faciat oculos, ὃ non
amplius lippitudine labora-
re, aut humidū ὃ squosum
videre. Atque huius cinadi
lo cona

Φύκω, ὃ δὲ μολυβδαίνους χρῶ-
 μαδις ἀράγδην ἔχωμ, ἔχον-
 ροβόλῃ. ἄτα συντέλεις, καὶ
 ἀλλήλους κατ' αὐτοῖς ἀντι-
 ἰμπαίξαντες ἐν γυμνασίῳ, ἐν
 γὰρ καὶ Φιλίνος, ἐν τῇ θέρ-
 λῃ πάλιν κατασυνθεύτης ἐ-
 ξήμας. οἱ λοιποὶ δὲ, τὸ ψυ-
 γροῦσιν κάρα διελθύνον-
 τες, παρ' ἑαυτοῖς ἐπὶ ὕδασι θαν-
 μασίως. ἀνασπίναντες δὲ αὐ-
 θις ἄκρως ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐν
 μὲν ἐπὶ ὕδατι, ἐξ ὕδατος
 τὴν κεφαλὴν καὶ ὀδοντὶν ἐν-
 στα. καὶ γὰρ ἐν κηπίῳ, ἀπὸ
 σκαπίῳ ἐκ κάρμιν, ὡς ἂν ἐ-
 πὶ τοῦ ποταμοῦ κόνυρον, καὶ τὴν
 πορφυράν ἀπὸ κομμηκῶς. ἄλ-
 λος ἐν βροχῶν, ὃς ἤμειν ἐν-
 ἡμ' ὃς ἀραιὰς ποιεῖν τὰς ῥα-
 φανίδας. ἐμυστῆατο δὲ ἐχθρῶ-
 ρὸς ὡμῶς. ἄλλος ἡδὲ φανί-
 δας, ὃ δὲ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς καὶ
 πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπὶ ἀγκῶν
 ἐπὶ ἀπὸ τοῦ σώματος, ἐκ τῶν δὲ καὶ ὅ-
 κλαδίαι καὶ ἀσκήναι τὸ μὲν δὲ
 ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπὸ συμφορῶν.

illas offellas, alius agrestes oliuas commanducabat, alius
 etiam hordeum ingurgitabat. Atque ubi iam tempus erat, in
 cubitos inclinati cenabamus. Positæ autem erant & sella
 & grabatula quædam. Proin cena quidem collatiua erat.

lo contendebat, alius plum-
 beos quosdam lapides obnis-
 xè atq; vibratim tenens ma-
 nu iaciebat. Deinde ubi mu-
 tuò exersissemus nos atque
 alter alterū postergassemus,
 gymnasioq; satis illissemus:
 ego quidem & Philinus post-
 quàm in labro calido abluisse-
 mus nos, abiuiimus. Reliqui
 verò, ubi caput frigidatim-
 flū, Delphinū more immer-
 sissent, mirabili quodāmodo
 inter aquas iuxta adnata-
 bāt. Reuersi aut iterū, diuer-
 sis locis diuersa agitabamus.
 Ego quidem subligatis cre-
 pidis, caput fricabam dē tato
 strigile. Non enim in Cepij,
 sed in Staphij modum tons-
 sus eram, ut qui non multo
 antè mentum ac verticē des-
 tondissem. Alius aut calida
 glutiebat, alius ventrem re-
 iectabat, alius raphanis in-
 tenues partes concisis absor-
 bebat salsas ac pisculentas

παροδύατο δὲ ποικίλῃ καὶ
 ποικίλῃ, διχὴ καὶ ὕδα, καὶ σχι-
 λίδου, καὶ ἡριῶα, καὶ τοκά-
 δ' ὕδου, τὸ ἰμβρυοδύχον ἔν-
 τιρον, καὶ λοβὸς ἐκ ταχύνου,
 καὶ μυθιωτὸς, καὶ ἀδυστάκη,
 καὶ τοιαῦται τινὲς καρυκῆαι,
 καὶ θρυμματοδίδες, καὶ θεία,
 καὶ μελιπλοῦται. τῶν δ' ὕ-
 ποδρυχίων τὰ σιλάγια ποικί-
 λῃ, καὶ ὅσα ὀσρέκινα τὸ διερ-
 μα, καὶ τιμάχην Ποντικὰ τῶν
 ἐκ Σαρζάνης, καὶ κωπαί-
 δες, καὶ ὄρνις σῶτροφ' ὅς,
 καὶ ἀλεκτροῦν ἥδη ἀπὸ δὸς
 καὶ ἰχθὺς λῶ παράσιτ' ὅς. καὶ
 ἄϊον δ' ὅλον ἱπποκαῆ ἔχο-
 μεν, καὶ βοὸς λαπογνώμονος
 κωλῷ. ἄρτοι μὲν τοὶ ἥσαν
 σιφαῖοι, οὐ φῶλοι, καὶ ἄλ-
 ληοὶ νονυμῶοι, ὑπερήμυροι
 τῆς ἰορτῆς. καὶ λάχονα, τὰ κ-
 τε ὑπόγεια, καὶ τὰ ὑπερφῶν.
 οἶνον δ' ἢ λῶ οὐ γέρον, ἀλλ'
 καὶ τῶν ἀπὸ βύρσης, ἥδη
 μὲν

Apparata autem erant multa
 et varia, bifida videli-
 cet suilla, et laterum pulpa-
 menta, et suminis quaedam,
 et suis nuper enixa intesti-
 num illud quo scetus reci-
 pit, et hepar è sariagine, et
 alliatum, et Abyrtace, et
 similia quaedam condimenta
 opipara, deinde et Thrym-
 matides, et frictilla ficulnis
 folijs involuta, et ex melle
 dulciaria. Ex natatilibus
 autem et marinis cartilagi-
 nea multa, et quaecunque os-
 straceis teguntur, et offe-
 pontica, eorum quæ sporius
 lis siue nassis excipiuntur, et
 anguilla copoïdes, et galli-
 na altilis, et gallus qui can-
 nere desit. Etiam piscis e-
 rat parasitus, et ouem to-
 tam in furno offatā habebas
 mus, bouisq; iam grandioris
 atq; auro confecti pernā an-
 teriorem. At verò panes a-
 derant siliginiei, non mali, et

alij nouilunares, post festum ceu praterito vadimonio dila-
 ti, et holera tum subterranea, tum in alium excrescen-
 tia. Vinum autem erat, non vetus, sed ex his quæ in utri-
 bus offeruntur, quod iam mustum quidem desierat esse,
 nondum

ἢ ἀγλαῶντες, ἀπικέσθαι ἔ-
 τι. ποτήρια δὲ ἱκαὶ παν-
 ζῖα ἐπὶ τῆς δελφινίδος τρα-
 πίης, ὁ κρυψιμέτωπος, καὶ
 τρυφάλης μύτοφουρῆς, ὡλα-
 βῆ ἔχων πλὴν κέρκον, καὶ βομ-
 βυλίδος, καὶ δειροκύπελον καὶ
 γυγνῆ ποτὰ, οἷα Θηεακλῆς,
 ὡπῖα ἀρχαῖα δὲ τε. καὶ ἄλλα
 ἄσπεμα, τὰ μὲν Φωκαῦδες,
 τὰ δὲ Κνιδόθεν· πάντα μὲν
 τοὶ ἀνιμοφόρητα, καὶ ὑμφο-
 ρακα. ὑμβία δὲ λῶ, καὶ
 θαλῖδον, καὶ ποτήρια γραμ-
 ματικά, ὡς μισθὸν λῶ τὸ λυ-
 χίκιον. ὁ μὲν δὲ Ἰππολίδης
 ἱερπαφλάζον, ἰς λεφαλλὴν
 ἡμῖν ἰππικὴν ζόνε ἀνθρα-
 κας. ἱππομῶν δὲ ἀμυσὶ καὶ ἡ-
 δῆ, ἀπροθώρακον ἡμῶν, ἔτ,
 ἰχθυόμεθα καρχαεῖδι. καὶ ἂν
 σιγύλῳ τις ἡμῖν πλὴν ποδός
 κῆνελον καὶ τριγωνίστριαν, μὴ
 τὰ δὲ, ὁ μὲν τις ἐπὶ πλὴν κα-
 τάλῃα, ἀναρρίχυσά μῃ, καὶ
 ἱπποφόρημα ἰσῆτα, ὁ δὲ ληκί-
 να ἰ.

nondum tamen ad plenum
 coctum erat. Pocula verò
 posita erant omnis generis
 in Delphinide mensa, pu-
 tater ille occulator fron-
 tis, & clauatus, Mentoz-
 reum opus, habens ansam
 prehensu facilem, & Bom-
 bylius, & Dirocypelum, &
 fictilia multa, qualia Theo-
 ricles coquebat, multicas-
 paciæque, atque alia latio-
 ris, quorum quedam ex Pho-
 cea, alia verò è Gnido ad-
 uecta fuerant. Omnia ve-
 rò tenuia, fragiliaque, ac
 teneras testas habentia. Er-
 rant autem ibi & cymbia,
 & parua phiala quadam,
 & pocula quadam gram-
 matica, ita ut plenus es-
 set abacus. At verò lebes
 furnarius ebulliens, in co-
 put nobis euerit carbones.
 Bibimus, autem continuis
 haustibus, & iam inebria-
 ti eramus, atque exinde vn-
 gebamur cancharide, &

introduxit nobis quispiam podoctypam, & trigonistriam,
 atque exinde alius quidam in tabulatum assultans, ir-
 rumpendi locum quætebat, alius autem crepiu ac plan-

ἀπὸ τοῦ σώματος τῷ ὀσφύϊ. καὶ
 ἐν ταυτῷ μεγαλονύμοι. αἶσι
 πῶμα ἔρ' ἡμῖν αὐτοπάγγελ-
 τοι, Μεγαλόνυμος τε ὁ δι-
 ποδίστης, καὶ Χαρίτας ὁ χυ-
 σοτίκων, ὁ κατὰ νότον ποι-
 κίλ' , καὶ ὁ Λοκάταξις Εὐ-
 δημ'. ἡ ἀγὰρ ἡρόμην αὖ-
 τὸν, τί παθόντων, ὅψι ἔκοιτο.
 ὁ μὲν οὖν Χαρίτας, ἐν δ' ἡ-
 ὅς, λῆρόν τινα ἐκρότῳ, καὶ
 ἐκρόβια, καὶ σίδρας τῇ θυγα-
 τρὶ τῇ ἡμῇ, καὶ δὲ εὐτο ἡμῖν
 ἐπιδήννι' ἀφ' ἡμῶν ἐλθὼν δ',
 ἡ δ' ὅς ὁ Μεγαλόνυμος, πε-
 ρὶ ἡμῶν ἔχον. ὡς μὲν γὰρ ἡ-
 δικ' ἡ ἡμῖρα, ὡς ἴσιν, καὶ
 ἄλλοι. ὡς ἂν οὖν ἐχέτω-
 ντας ἔσας, ἔτι ῥησιμότη-
 ῶν, ἔτι ἡμῶν ἔχον ὡς
 ὑδρονομήσας. περὶ δὲ δ'
 ὅτι ὁ στρατηγὸς ὁπλὸς δὲ,
 παθὼν ἄρχειν ἰμάτια, ὡς
 ῥα καὶ ἀφόρητα ὑποδήμα-
 τα, ἐξέφρη' ἡμῶν. ἔτ'
 ὡς

su digitorum ludebat: alius
 porò cum risu lumbos la-
 sciuit agitat. Atque in-
 terea ubi iam lauissemus, eos
 messantes ad nos intrò irru-
 perunt ultro, non accersiti,
 Megalonymus causarum
 ac litium sectator ille, &
 Charea aurifex, is qui ter-
 gum variegatum habet, &
 Eudemus Ocataxis. Ego ve-
 rò interrogabam eos, quid-
 nam accidisset eis cur tam
 serò venirent? Charea igitur:
 Segmentum quoddam,
 inquit, & in aures & pedi-
 cas filiae meae apparabam,
 & ob hoc ad repotia vos
 bis veni. At ego, inquit Me-
 galonymus, alijs rebus oc-
 cupatus fui. Dies enim fuit
 haudquaquam iudicialis, ut
 scitis, & nefastus: proinde,
 utpotè silentio in foro exis-
 stente, neque perorare li-
 cuit, neque per diem dicen-
 do, aquam & clepsydram
 dispensare. Cum audissem

autem quòd Imperator conspiciendum sese praeberet, ac-
 cepis vestibus inusitatis, & bono stamine textis, subligas
 inq. calceis antea non gestatis, proripui meipsum foras: atq.
 exinde

ἄλλος ἐντυγχάνω Δαδύχῳ τε
 καὶ ἱεροφάντῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἄρρητοποιοῖς, Δανίαν οὐρ-
 σιν ἄγδω ἐπὶ τῷ ἀρχλῷ ἐγ-
 κλημαῖ πάγοντας, ὅτι ὡνός
 μασιν αὐτοὺς, καὶ ταῦτα αὐτῶν
 δῶς, ὅτι ἐξ οὐπὲρ ὡσιώθηθεν,
 ἀνάνυμοι τὴν ἀσιν, καὶ οὐκ ἔτι
 ἐνομαστὶ, ὡς ἄρ' ἱερώνυμοι
 ἤδη γινώσκουσι. ἐκ οἷδα,
 ὡς δ' ἐγὼ, ὅρ' ἴσας, τὸν
 Δανίαν. ἐκάλα δ' οὐδ' με
 τοῦνομα. ἔστιν, ἥ δ' ὅς, ἱε-
 ροῖς σκαρὰ φέοις ἐκ παλαιῶν
 δαλῶ ἀνδρῶν, τῶν αὐ-
 τοληκνῶν, καὶ τὸ αὐτοκα-
 βδάλων, ἀλλ' ἐκείνων, ἐνδρῶ-
 μίδας ἐποδύμῳ, ἢ βα-
 κίδας, ἀμφιμάχαλον ἔχων.
 τί οὐδ', ὡς δ' ἐγὼ, ἐδωκὲν ἀ-
 μηγίπῃ δίκην, ἢ δ' ἄξ, πατή-
 ρος ὡς ἔδω; καὶ μὴδ' ἐκείνους
 γι, ἥ δ' ὅς, ὁ τίως αὐτὸς ἐ-
 νῶ, ἥ δ' ἐμπέδως ἔστιν. ὁ γὰρ
 στρατηγός, καὶ τοὶ ἀτιμαγί-
 λουσι καρπὸς δ' ὁμοῦ τὴν αὐ-
 τῶν πεινῶν καὶ πεινῶν πεινῶν
 ἐκ

exinde statim incidi in Da-
 duchum & Hierophantem,
 ac ceteros arcanis ac tur-
 pibus operantes, qui Diniam
 oborto collo ad magistros
 tum rapiebant, reum facien-
 tes, quod ipsos nominasset,
 idē, cum sciret, quod ex eo
 tempore, quando initiatū
 fuissent, & sine nomine fo-
 rent, & innominabiles, ut-
 pote sacrinomines iam, fa-
 cti. At nescio, inquam, quē-
 nam hunc Diniam dicas.
 Vocabat igitur me nomi-
 ne. Est, inquit, in tabernis
 aleatoris homo perditus,
 & ex egenis ac vilibus istis,
 semper comatus ac squalis-
 dus, endromidum aut baus-
 cidarum calceamento sub-
 ligatus, ac veste manicata
 indutus. Quid igitur, in-
 quam, deditne pernas aliquo
 modo? an calcibus insul-
 tans aufugit? At verò ille,
 inquit Megalonymus, qui an-
 tea inter tibias & cantores
 perstrepebat, iam immobi-

lis ac tacitus est. Nam Imperator segregatum, & à reliquo
 grege seorsum amotum, circumdatis illi manicis, & intento
 vinculo

ἰσποδοκάκας ἢ ποδοσπάλ-
 βας ἐποιήσας ἔσσε. ὥς ἰσ-
 δισμοῖς ἄρ' ἐπέβλυσε τι ὁ
 καποδαίμων, τὸν δ' οὖν δίκους,
 καὶ ποροδανὸν ἔλῳ, καὶ ἡμέ-
 ρα ἀντίψυχα διδόναι ἔθε-
 λον. ἰμὶ δ', ἢ δ' ὅς ὁ Εὐδελ-
 μος, τὸν τὸ ἀπροκρινεῖς με-
 τίστατο Δαμασίας, ὁ πο-
 λυμῶν ἀθλητὴς καὶ πολυώνης,
 καὶ ἡ δ' ἡμέρα γὰρ φεῖξατο
 ἄρ'. οἶδα τὸν χαλκῶν τὸν ἰ-
 σῶτα ἰσ' τῆ ἀγορᾶς, καὶ τὰ μὲν
 πυνθῶν, τὰ δὲ ὄντα, διενέλι-
 πτο. ἔξοικισθ' ἦρ' ἰμεῖται τέμι-
 ρος ἄς ἀνδρὸς πλὴν θυγατέρα,
 καὶ ἡ δ' ἡμέρα καὶ αὐτῶν, ἔτα-
 ριρμειόμ' τι κακὸν ἰσπε-
 σθ' ὅτι, δίκουσι πλὴν ἰσπελῶ. ὁ
 ἦρ' ἦρ' αὐτοῦ, ὁ Δίων, καὶ οἶδ'
 ἰσ' ὅτι λυπηθῆς, μάλλον δ'
 θύοις θύοις σχιθῆς, ἀπὸ γὰρ ἰσ-
 τόν. καὶ εἴ τις, ἀπὸ γὰρ ἰσ, ἀ
 καὶ ἰσὶ ἐπιστῆς, ἀπὸ γὰρ ἰσ-
 σῶ τι ὅτι καὶ παρακαθήμε-
 νος, ἰσπερσῶν τὸν ἄνθρω-
 πον,

vinculo collarī, in præ-
 ac tibialibus tormentis de-
 gere hominem fecit. Quae
 re in vinculis existens, pede-
 bat non nihil miser ille præ
 timore, et crepabundus e-
 rat, pecuniâque pro redē-
 menda vita dare volebat.
 At me, inquit Eudemus,
 summo diluculo accersiri ad
 se fecit Damusias, is qui o-
 lim quidem athleta fuit,
 multasque victorias retulit,
 nunc autem præ senectute
 iam à certaminibus absti-
 net. Nosti aream statuam
 in foro positam. Ac alia qui-
 dem picando, alia instam-
 mando peregi. Domum es-
 nim deducturus hodie fue-
 rat filiam suam ad novum
 maritum, iamque adeo exor-
 nabat illam : cum interea
 anxium quoddam malum
 interueniens, diremit fe-
 stum. Nam filius ipsius Dion
 nescio qua causa mærore af-
 fectus, imò deorum odio ali-

quo agitatus, strangulārat seipsum. Ac satis scitote, perijisset
 ille, nisi ego superueniens ablaqueassem ipsum, et à festi
 soluissem, diu geniculatim aspidens, et compungens homi-

πορ, βαυκαλῶν καὶ ὁρκω-
 δωνίζων, μὴ πηϊτι σωνυχὺς
 ἄκ τλὴ φάρυγγα, τὸ δὲ μάλι-
 πα ὀνῆσασιν ἐκῆνο λῶ, ὅτι ἀμ-
 φοτέραις κατασχὼν αὐτῶ τὰ
 ἄκρα, διηπίεσα. μῶν ἐκῆνορ.
 λῶ δ' ἐγὼ, φῆς Δίωνα τ' ἡσ-
 ταπύωνα καὶ πακκοσχίαν τ'
 μύρωνα, καὶ σχινοτρώκλαν
 νειανίσκορ, ἀναφλῶντα καὶ
 βλιμάζοντα, λῶ τινα πῶδῃ
 καὶ πόδων ἀδωγῆαί, μὴ ἰῶν
 ἐκῆνός γε καὶ λιπαλῆς. ἄμα
 ὦν γε τλὴ θεδρ, ἡ δ' ὅς, ὁ Εὐσε-
 διμῶ θαναμάσας. Ἀρτεμις
 γάρ ὄαρ αὐτοῖς ἐν πῶσιν τῇ
 ἑλῆ, σκοπάδσκορ ἔργον, ταῦ
 τῇ προσπασόντων, ὅτι Δαμά-
 σις, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ, προσβύ-
 τισ ἡδὴ, καὶ τλὴ ἐκφαλῶ πο-
 λὰς ἀπειθῶς, ἐκίτηνορ ἐλῆ-
 σαι σφᾶς. ἡ δὲ αὐτίκα ἐπεβύ-
 σι, καὶ οὐκ ἐλῶ, καὶ νῦν θεός
 Ἀρτορ μάχορ δὲ περὶ φανῶς
 Ἀρτεμίδωρορ ἔχουσι τὸν νει-
 νίσκορ. ἀνέθιθρ οὐκ αὐτῇ
 τάτῃ ἄμα, καὶ βίλῃ καὶ τέξῃ,
 ὅτι

fui. Illa autem statim annuit. Et nunc Theodorum, seu poi-
 tius Artemidorum adolescentem hunc habent. Confe-
 sturunt autem illi cum alia quadam, tum sagittas & arcus,
 quoniam

nem, huc illuc ceu infantem
 in cunis versans, et undequa-
 que explorans, ac tantas,
 sicubi concretum ad hoc
 guttur haberet. Quod aus-
 tem potissimum profuit, ille
 luderat, quod ambabus ma-
 nibus comprehendens illius
 latera vi compressi. Tum eo-
 go: Num illum, inquam,
 Diona dicis, cinadum, &
 scroium propendens haben-
 tem, mulierosum, & lena-
 iscum subinde rodentem,
 adolescentem masstrupantem
 tem, & obscena tractan-
 tem, si quem probè muio-
 niam senserit, ipsum ad-
 mittentem? At ille, certè e-
 tiam delicatius & gulosus:
 At deam, inquit Eudemus,
 admiratus. Diana enim i-
 psis est in media aula posita
 Scopadeum opus. Ad hæc
 procidentes & Damasias,
 & uxor eius vetula iam &
 capite admodum cano, su-
 plicabant ei ut miseretur

ἄτι χαίρει τῶτοισ· τοξότις γὰρ
 καὶ ἰκνηβόλῃ καὶ τηλέμαχῃ,
 ἢ Ἀρτεμις. πίνουσιν οὖν, ἢ δ'
 ὅς, ὁ Μεγαλάνυμῃ. καὶ γὰρ καὶ
 λάζωνορ ζυτονὶ παρηβηκό-
 γῃ ἦκα, ἡμιν κομίζωρ, καὶ το-
 ρῷ προφαλίδας, καὶ ἰλιάσας χα-
 μαίπντας, φυλάττω δ' αὐτάς
 ὑπὸ σφραγίσιν δευτηδισάτοις,
 καὶ ἅπας ἰλιάσας νῆσας, καὶ
 πῆλιν αὐτῷ ποτίμεα, ὁξυό-
 σρακα, ἱμπυδίακωτα, ὡς ἐξ
 αὐτῶν πίνουσιν, καὶ πλακύν-
 τα ἐξ ἰντέρων κρωβυλάδην
 πλὴν πολυκλῷ· σὺ δ', ὦ παῦ,
 πλῖον μοι ζῶ ὑδάτῃ ἔρχε-
 ῖς, μὴ καρυβαρῆρ ἀρξάσ-
 μιν, κατὰ θεὸν παυδοβοσκὸν
 κακῶ ἐπὶ σέ. ἴσθι γὰρ, ὡς ὀδυνῶ-
 μαι, καὶ διέμπνορ ἔχω πλὴν κί-
 φαλίῳ, μετὰ δ' ἔτι ποτόν, σω-
 θήσομαι, οἷα καὶ ἄλλ' αἰέθασ-
 μιν. ἢ γὰρ ἄκαρπορ δι' αὐθιγῆ-
 νοινοφλύην. ἰπαινῶ τῷτο, λῶ
 δ' ἔγω· καὶ γὰρ, ὅτι περ ὄφελ' ἔ-
 ἴσθι τῆς Ἀθηναίας ἀκρορ.

ἢ λῖ

quoniam his delectatur. Sa-
 gittaria enim & iaculatrix
 & bellatrix Diana est. Bibi-
 mus igitur, inquit Megala-
 nymus. Etenim & lagenam
 hanc vini vetustioris venio
 vobis offerens, & recentis
 casei massas, & oliuas humi
 collectas. Custodio autem ip-
 sas sub sigillis cariosissimis,
 & oliuas alias natatiles, &
 lutea hæc pocula, ac vittea
 stacea ac destillantia, ut ex
 ipsis bibamus, præterea &
 placentam ex intestinis con-
 cinnatam, & quibusdam
 quasi Crobylis intertextam. Tu
 verò, puer, plus aquæ infusa
 de mihi, ne capite grauari
 incipiā, & exinde ob id man-
 gonem seu castigatorem con-
 trate accersam. Scitis enim
 quàm grauius concitari so-
 leam dolore, & caput ha-
 beo densum, nec facile va-
 poribus peruium. Post po-
 tum autem nugabimur mus-
 tuò, qualia & quæ consue-

uimus. Non enim intempestiuum scilicet hoc, temulenter ag-
 gere. Tum ego: Laudo, inquam, isthuc. Emolumentum enim
 quodcumq; etiam sumus Atticæ proprietatis haud postremū.

Recit

ἡλίας, ἡ δ' ὅς, Καλλιχῆς.
 τὸ γὰρ ἐρισχιδῶν ἀλλήλους συ-
 χνάκις, παληωδιγάνη γίγνε-
 ται. ἐγὼ δ' ἡ δ' ὅς, ὁ Εὐδήμος
 ἐρύσθ' γὰρ δὴν, ἡ δ' ὅς, ὁ Εὐδήμος
 ἰσορὶς τῶν ἀποπικνύσοιμι καὶ
 γὰρ χαμοδύνος ἄμαι, καὶ χλιαυ-
 θῆς, ἡ δ' ὅς, ὁ Εὐδήμος τῶν χα-
 ροσόφων τῶν τῶν, καὶ τῶν αὐλῆς,
 καὶ τῶν βαρβιτῶδ' ὅς. τι ταῦτα
 ἔφηθα, ὁ Εὐδήμος, ὡς δ' ἐγὼ;
 ἀλογίαν ἡμῖν ἐπιτάσας, ὡς
 ἀσώμοις δοί, καὶ ἀπὲρ γλῶσ-
 σῶν. ἡμοὶ δ' ἡ γλῶσσαι τε
 ἡ δ' ὅς, καὶ δὴ ἀνηγόμην
 γὰρ, ὡς ἀρχαιολογήσω ἡμῖν,
 καὶ λεπτὰν ὅς, γλῶσσαι
 ἔπαυλας. ἀπὸ δ' ὅς, ὁ Εὐδήμος
 ἀργάσω με, ὡς πρὶν ἢ τις δλ-
 κάδα τελέριμνον, ἐν δ' ὅς
 πηδῶν, ἐμπιπνωματῶν
 νου ὡς ἀκατίου, ἀπορῶν
 τε καὶ ἀπορῶν, ἐκ δ' ὅς
 ρῆς τινος ἀμφιστόμους, καὶ ἰσχά-
 ρας σιδῆρας ἀφῆς, καὶ ναύσιπ-
 ρας, ἀναχατῖς καὶ δ' ὅς, τὸ
 ῥῶθιον, ῥῶθιον καὶ ῥῶθιον.
 ἡ δ' ὅς,

Rectè dicis, inquit Callicles.
 nam pugis mihi prouocare
 te nos, voluptatem quan-
 dam affert. Ego verò, in-
 quit Eudemus: frigus enim
 est, meraciori vino malim
 intus stipari. Nam frigoris
 impatiens sum, & tepefa-
 ctus libentius audiuerò di-
 gitis gesticulantes istos, ti-
 bicinem puto & Barbiæ-
 dum. Quid hæc ais, Eude-
 me, inquam, an tu silentium
 nobis imperas, tanquam ore
 carentibus, & lingua spo-
 liatis? Mihi verò & lingua
 iam pridem dicturis, adeoque
 iam animo prouehebar, qua-
 si antiqua vobis narraturus
 quædam, & ablaturus om-
 nes vos linguâ. Sed tu simi-
 le quiddam fecisti mihi, ac
 si quis nauem onerariam tri-
 bus instructam velis, secun-
 do vento nauigantem, im-
 pleniibus lineæ Notis, pro-
 sperè labentem, & per sum-
 mos fluctus euntem, retis
 naeulis quibusdam ancipiti-

bus, ancoris ferreis, naualibusque pedicis demissis retineat, &
 cursus impetum inhibeat, inuidens videlicet tranquillitati.
 Proinde,

οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς, οὐ μὲν, ἀβύ-
 πα, πᾶς, καὶ νῆ, καὶ θῆ κα.
 τὰ τοῦ λιπιδων. ἔξω δ' α.
 πόρτα, πίνωρ ἄμα, ὥσπερ
 ὁ τοῦ Ομήρου Ζιῆς, ἢ ἀπὸ
 φαλάκρου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκρου-
 ρανίας, ὅψομαι διαφρόμι-
 νορ δὲ τί, καὶ τὴν ναῦν πρύμ-
 νηθῶν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου κατο-
 ρουμένη. Λυκ. ἄλῃς, ὃ Λι-
 ξίφανος, καὶ τοῦ καὶ ἀνα-
 γνῶσις. ἔξω γοῦν ἡδύμω-
 θῶς, καὶ ναυτιῶ. καὶ λῶ
 μὲν τὰς ἐξ ἐμὴς ταῦτα
 πάντας, ὅποσα διέκλυθας,
 ὡς ἴδι, κορυβαντιάσας μοι
 δλοκῶ, πειθομβούμω, ὅφ'
 ἄρ' κατισκιάσας μου ὄνο-
 μάτων. καὶ τοῦ τὸ μὲν πρῶ.
 πορ γιγῶν ἐπ' αὖ μοι ἐπ' αὖ-
 τοῖς ἐπαδὴ δ' ποτὰ, καὶ πάν-
 τα ὁμοία λῶ, καὶ ἴσως τ' ἁπο-
 λαμονίας, ὅρῳ αὖς λαβδεις
 θορ ἄφελος ἐμπληκῶτα,
 καὶ νοσῶντα νόσον τὴν μεγί-
 στω, μάλλον ἢ μιλαρχολῶντα.

(177)

qui & miseriam & infelicitatem istam, cum viderem in
 labyrinthum quendam irremediabilem incidisse te, mor-
 bantque egrotare maximum, imò verò atra bile percitum.

Cogito

Proinde, inquit ille, tu qui-
 dem, si placet, uauiga, &
 nata, & curre per undas
 intempestas: ego autem in-
 terca bibens, de terra, ut Ho-
 mericus ille Iupiter, de ru-
 pibus alicujus, aut de sum-
 mo cæli vertice spectabo
 & te iactari fluctibus, &
 nauem ipsam de puppi à
 vento aquis immerfari.

LVC. Satis, ô Lexipha-
 nes, & potus & lectionis i-
 stius. Ego enim tibi ebrim
 iam sum, & nauseo: & ni-
 si quamprimùm enim uero
 ista omnia, quæcunque re-
 citando persecutus es, sat
 scias, videor mihi mox in-
 sanus ac furiosus fore, ob-
 strepentibus mihi undique
 verbis istis, quæ mihi mo-
 dò offudisti. Quanquam
 à principio videre in men-
 tem veniebat mihi illo-
 rum gratiâ. Verùm postea
 quam ea multa atque omni-
 nò similia erant, miserebar

Ἡτῷ δὲ πρὸς ἑαυτὸν, ὁπό-
θεν τὰ τοσαῦτα κατὰ σοὶ
λίξω, καὶ ἰσθόσῃ χρόνῳ, καὶ
ὅπου κατακλήσῃς, ἔχουσιν
σοῦτον ἰσθὺν ἀτόπων καὶ
ἀσπρόφων ὀνομάτων, ὧν
τὰ μὴ αὐτὸς ἰποίησας, τὰ
δὲ κατορωρηγμένα ποδὶν
ἀνασπῶν, κατὰ τὸ ἱαμ-
βϊον, Ολοιο, θυητῶν ἰκλή-
ζων τὰς συμφορὰς τοσοῦ-
τον βόρβορον σιωγρανίῃς,
κατὰλύτηςός μου, μηδὲν
οὐδὲν ἀργασμενὲς δοκῆς
δὲ μοι μῆτι φίλον τινὰ, ἢ οὐ
κῆρον ἢ ἱνυρὶ ἔχον· μῆτι ἀν-
δρὶ ἐλποθίρῃ πῶποτε, ἢ πῶρ
ῤησίαν ἄγουντι ἱντιτυχηκί-
ναι, ὅς τ' ἀλυθὲς ἀπῶν, ἢ παυ-
σιν ἄρσι, ἢ ἀλεῖν μὴ ἔχ-
όντων, καὶ ἄπὸ τοῦ πάθους
ἀγρῶν λῶσαι λιγδαυιδον-
τα, σαρῶ δὲ ἱνῶρον ἔναι
δοκωῖντα, καὶ ὑρῶσίαν οἶ-
όντων τῶν συμφορῶν, καὶ ἄπὸ
μὴ τῶν ἀνοήτων ἰπανύμι-
νον, ἀγνοοῦντων ἂν παύσῃς,
ἄπὸ

Cogito itaque apud me i-
psum, unde tam multa mala
collegeris, & quàm longa
tempore, & ubi denique
conclusum habueris tan-
tum examen absurdarum
ac distortarum vocum, qua-
rum alias quidem ipse fina-
xisti, alias autem defossas
alicunde eruens, iuxta lam-
bicum illud:

Pereas, miserias qui eli-
gis mortalium.

Tantum cœnum unde quaq̃
cogens, in me exhausti.
Porro videris mihi neminem
amicum, aut familiarem,
aut beneuolum habere, neq̃
etiam in virum liberum, &
qui loquendi libertate utere-
tur, incidisse onquam, quā
vera monendo, liberaret te
à morbo isto intercutaneo,
quo quidem correptus es, &
præ malo illius, periculum
ne disrumparis, sustines: ti-
bi ipsi autem bene habito
corpore esse videris, & ca-
lamitatem istam pro bona

valetudine ducis, ac ab ijs quidem qui nihil intelligunt,
laudaris, quando illi quid tu patiaris, ignorant: à doctis

MM autem

καὶ δὲ τῶν πεπαιδευμένων
 ἀπὸ τῆς ἐλπίδος. ἀπὸ δὲ
 καλὸν γὰρ τοῦτον Σώπολιν ὀ-
 ρῶ, τὸν ἰατρὸν πεποιμένον. φέ-
 ρει, ὁ δὲ τῶν ἰατρῶν πάντων, καὶ
 ἀγαθὸν πάντων πρὸς τῆς νόσου,
 ἵνα σοὶ τινὰ σοὶ ἐν ῥώμῃ θάσους
 οὐτὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ πολλὰς ἡδὲ
 παραλαβὼν, ὥσπερ σὶ, ἡμι-
 μανῆς καὶ κορυφώνας ἀπὸ λ-
 λαξίν, ἰχθύας φάρμακον.
 χαῖρε Σώπολι, καὶ τοῦτον
 Λεξιφάνην παραλαβὼν, ἐς
 ταῦρον, ὡς οἶσθα, ἡμῖν ὄντα,
 ἀφ' ὧν δὲ νῦν, καὶ ξυγγαμνὸν τῶν
 φωνῶν νόσῳ ξυώντα, καὶ λιπ-
 σωμένον ἡδὲ τελείως ἀπὸ νό-
 σου, οὐδὲν ἔτι γὰρ πρὸς νό-
 σου. καὶ ἐμὶ, Σώπολι, ἀπὸ τῆς
 τῶν Λυκίων, ὅς περ φανῶς
 μακροῦ, καὶ ἀνδρῶς σιφρ-
 σιμῶντος ὁλοθρονομήν οἷον
 ται, καὶ κατὰ τὸ Μνηστάρχον τὸ
 Σάμιον, σιωπῶν καὶ γλωσσῶν
 γίαν ἡμῖν ἐπιβάτην. ἀπὸ μὰ
 τὴν ἀνάσχωσιν Ἀθλῶν, καὶ τὸ
 μέγαρ θυελομάχον Ἡρακλῆα,
 ὅς

autem miserationem dignus
 putaris. Sed commodum Sopi-
 polim hunc medicum acce-
 dere video. age huic iraden-
 do te, & super morbo disse-
 rendo, remedium aliquod
 inueniamus tibi. Intelligens
 enim vires est, ac multos iam
 ad se receptos, iidem vires,
 semisanos & infatuatos à
 morbo infuso pharmaco li-
 berauit. Salve, Sospoli, atq.
 hunc Lexiphane quaeso ad
 te receptum, sodalem, ve-
 seis, nostrum, nugis autem
 in praesentia quibusdam, &
 peregrino circa sermonem
 morbo correptum, pericu-
 lumq. sustinentem ne pro-
 fus pereat, serua, quocunque
 tandem modo. LEX. Nes-
 quaquam, Sospoli me, sed
 hunc Lycinum, qui manifes-
 ste desipit, & homines men-
 te praeditos parum sapere
 existimat, ac iuxta Mnesar-
 chi filium, Samium illum,
 silentium ac linguae igna-
 uiam nobis intendit. Sed per

Minervam haud unquam erubescientem, aut irpidam,
 & per magnum ferarum debellatorem Herculem,

ne tamen

ὅτι ὁδὸν τοῦ ἡρῆ καὶ τῆ φωνῆ
 φροντισῶν αὐτῶν. ὁπλοῦμαι
 οὐ μὴ ὁδὸς ἐντυγχάνειν
 αὐτῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ ῥινάουσι
 σαρ, τοιαῦτα ἐπιτιμῶντι
 ἀκούειν καὶ ἡδύγε ἀπείμι
 παρὰ τὸν ῥιταίειον Κλαύριον,
 ὅτι πωθάνομαι χρόνον ἡδύ
 ἀπάθαρτον εἶναι αὐτῶν πλὴν
 τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν τῶν νοσῶν,
 ὅτι μὴ ῥῶν ὥστε οὐκ ἔστι οὐδ' ἀ-
 νθρακῶν αὐτῶν, ἀπὸ ἁβαστος,
 καὶ ἀνθρώπος δὲ. Σὺ. τίς, νοσ-
 ῶν, ὁ Λυκίον, Λεξιφάνης; Λυ.
 αὐτῶν αὐτῶν, ὁ Σόσιππος, ὃν ἀ-
 κούεις, οἷα φησὶν; καὶ ἡ-
 μῶς τοὺς νῦν προσομιλοῦ-
 ντας καταλιπὼν, πρὸ χιλιῶν
 ἐτῶν ἡμῶν διακρίνεται, δια-
 κρίνω πλὴν γλῶσσαν, καὶ τῶν.
 τί τὰ ἀπόκοτα σωτῆρις, καὶ
 ὁπλοῦμαι ποιοῦμαι; ἐπὶ
 αὐτοῖς, ὡς δὲ τι μίγαδον, ὃ
 τι ξινίσοι, καὶ τὸ καθύστερος
 νόμισμα τῆς φωνῆς παρὰ πό-
 σι. Σὺ. μὰ Δί' ὃ μικρὰν τις
 ὁδὸν ἔχει πλὴν νόσον, ὁ Λυκίον.
 Bondu-

ne tanti ipsum quantum
 b Gry vel Phuy faciamus.
 Moneo autem omnino ne
 obuiam quidem veniendum
 ipsi esse. Vidcor mihi verò
 etiam ringi, cum talia incre-
 pantem audio. Ac iam vi-
 que ab eo ad sodalem Cli-
 mam, quoniam audio vxorē
 eius iam diu mensib. nō labo-
 rasse, & ex eo agrotare illā,
 quia nō fluit: quare non am-
 plius ne in scenditur quidem,
 sed inaccessa & inarabilis
 est. S O S T R. Quid au-
 tem? an agrotat, Lycine, Le-
 xiphanes? L Y C I N. Ipsa
 hæc, Sosipoli, annon audit
 qualia loquitur, ac nobis,
 qui nunc cum eo conuersa-
 mur, relictis, quasi ante mil-
 le annos nobiscum sermoci-
 natur, distorquens linguam,
 ac aliena atque externa hæc
 componens, omnemq; ope-
 ram in illis sustinens? perinde
 ac si magnum quiddam fo-
 ret, si peregrinis verbis o-
 rdatur, & consuetam atque

receptam monetam sermonis adulteret. S O S T R. Per
 Ipuem haud paruum quendam morbum narras, Lycine.

βοηθητῆα γουὺ ὦ ἀνδρὶ
 παῖσι μηχανῇ. καὶ κατὰ
 θεὸν φῆ, τῶν χολωτῶν τι-
 ρι φάρμακον τουτὶ λυρα-
 σαμῶν, ἀπῆκεν, ὡς πι-
 ῶν ἰμῖσιν. φῆρε, πρῶ-
 τ' αὐτὸς πιῖθι, ὦ Λεξι-
 φανῶ, ὡς ὑγιὲς ἡμῖν, καὶ
 καθαρὸς ἥρῳο, τῆς τοιαύ-
 της τῶν λόγων ἀλπίας
 ληρωθείς. ἀλλὰ πείσῃ τί
 μοι, καὶ πιῖθι, καὶ ῥάων ἔ-
 σθ'. Λε. οὐκ οἶδ' ὃ καὶ
 δρῶσιντι μὲν, ὦ Σώπολι. σὺ τε
 καὶ Λυκῖν, ἐπιόσκοντον
 τουτονὶ τοῦ φαρμάκου. δι-
 δοικα γουὺ, μὴ πῶμα γί-
 νοιτό μοι ὧτο τῶν λόγων τὸ
 πῶμα. Λν. πιῖθι, καὶ μὴ
 μίλις, ὡς ἀνθρώπινα ἔδω
 φρονοῖσι, καὶ λίγοις. Λε.
 ἴδου πείθομαι, καὶ πίομαι.
 φῆ τί ὧν ἔστι πῶμα; πολὺς ὁ βορβο-
 ρυγμός, ἵγασσι βυθὸν τινα
 ἵοικα πικραίνει. Σώ. ἄρ-
 ξα δὲ ἡμῖν βαβαί. πρῶτον
 τουτὶ τοῦ μῦθου, ἔτα μὴ αὐτὸ ἐξ
 ἀλυσθῆ τοῦ ἑλῆα, ἑλῆα ἰπ' αὐτοῖς,
 τὸ

Subueniendum itaque ho-
 minibus quavis arte. Atque
 adeò diuino quodam in-
 stinctu insanorum ac bile
 percitorum alicui pharma-
 cum hoc mixturus, domo
 abiit, ut epoto hoc videret.
 Age primus ipse bibe, Lexi-
 phanes, ut sanus nobis et
 mundus fias, tali verborum
 absurditate euacuatus. Ves-
 rum obedi mihi, ac bibe, et
 minus difficilis eris. L E-
 X I P H. Nescio quidnam
 etiam facietis mihi, Sosis-
 politu, et Lycinus hic, ob-
 irudentes mihi pharmacum
 hoc epotandum. Nescio
 itaque ne ruina quadam mi-
 hi sit sermonum potio hæc.
 L Y C. Bibe, et ne cun-
 ctare, ut humana deinceps
 sapias ac loquaris.
 L E X I. Ecce obedio,
 et bibo. Pheu? Quid hoc
 rei est? Quantus tumultus
 ventris? Equidem dini-
 natorem quendam demo-
 nem videor mihi imbibisse.

S O S. Incipe igitur vomere.

παρὰ? Primum hoc μῦθος, inde post illud exiuit καὶ ἡ ἰσχυρὰ
 postea

ἐξ ἧς, καὶ ἀμυγίαν, καὶ ῥῶσιν καὶ δάκτυλον, καὶ συνίης τὸ ἄλλα. βίαςαι δ' ὅμως, καὶ καθέσθαι ἐν τῷ φάρυγγι τοὺς δακτύλους, οὐδὲν τὸ ἱκταρ ἱμῆμικας, οὐδὲ τὸ σκορδινᾶσαι οὐδὲ τὸ τρωτρίσαι, οὐδὲ τὸ σκνῆσαι. ποικίλα ἔτι ὑποδιδύκει, καὶ μισὴ σοι πότερ ἢ γαστήρ, ἄμεινον δὲ, ἢ καὶ κατὰ διαχωρῆμα πᾶν ἄρ' ἔνια. ἢ γαστὴρ σιλοληπορδία μίγαρ τὸν φόρον ἐργασίας, συνιπνῶτα μὲν τοῦ πνέματος. ἀπ' ἧς καὶ καθαρὸς οὐδὲσιν, πλεονέκτησι μὲν μὲν ἡμῶν ἡ πόλις ἡμῶν ἐν τοῖς κατὰ ἐντέροις. οὐδὲ, τὸ μὲν τοῦτο, παραλαβὴν πότερ, ἢ Λυκίαν, μὲν τὰ παιδῶν, καὶ διδασκῶν, ἢ καὶ λίσαν. Λυκίαν. οὐτὼ ποικίλως, ἢ Σάπονι, ἡπαλῶν ἡμῶν πῶδοι ποιεῖται τὰ παρὰ σοῦ. καὶ πότερ εἰ τὸ ποιῶν, ἢ Λεξιφάνος, ἢ συμβουλή. ἢ πᾶν ἄρ' ἰδίαν ὡς ἀληθῶς ἡπαλῶν ἐπὶ λόγῳ, ἢ πᾶν πᾶσι πᾶσι ἀποδοκίματον, τὰ πᾶν

postea ὡς ἡ δὲ, ὡς ἀμυγίαν, ὡς ῥῶσιν, ὡς δάκτυλον, ὡς continuum illud ἄλλα. At coge tamen, ὡς inferre in fauces digitos. Notandum verò ἱκταρ istud suum misisti, neque σκορδινᾶσαι illud, aut τρωτρίσαι, aut σκνῆσαι. multa adhuc intus abdita latent. Satiū autem fuerit, si per inferiora quoque secerantur nonnulla. σιλοληπορδία si quidem ista magnum strepitum faciet, una cum spiritu erumpens. At iam quidem mundus hic est, nisi si quid remansit reliquum in inferioribus intestinis. Tamen verò posthac acceptum eum, Lyciae, dedoce, atque institue qua docet loqui. LYC. Ita faciemus, Sospoli, postquam nobis via iam ad eam rem ab te patefacta est. Ac tecum deinceps, Lexiphanes, consultatio mihi est. Quod si igitur cupis verè obdicendi potestatem laudari, ac in multitudine hominum.

τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα φύν-
 γει, καὶ ἀπρηίπυ. ἀρξάμενος
 δὲ ἀπὸ τῶν ἀείνων ποιητῶν,
 καὶ τῶν διδασκαλοῖς αὐτῶν
 ἀναγνὼς, μετὰ τὴν τῶν ῥυθ-
 ρας, καὶ τῶν ἐκείνων φωνῶν σω-
 γραφάς, ἐπὶ τὰ Σουκιδίδου καὶ
 Πλάτωνος ἔρκεσθαι μετρίως,
 ποικίλως καὶ τῇ ἑλληνικῇ ἡρωϊκῇ,
 καὶ τῇ σιμνῇ τραγῳδίᾳ ἐγγυ-
 μνασάμενος. παρὰ τῶν τότε
 ἅπαντα τὰ ἑλπίσιν ἀπανθίσ-
 σάμενος, ἴσῃ τις ἐν λόγοις,
 ὅς νυνὶ γὰρ ἐκλήβης σαρτὴν ὅτις
 ὑπὸ τῶν κοροπλάθων ἄς τῶν
 ἀγορῶν πληρομήεις ἰοικῶς,
 ἐκχέωσμενος ὅτι τῇ μίλτῳ καὶ
 τῷ ἑλάνῳ, τὸ δὲ ἔνδοξον πη-
 λινός τε καὶ ἑνδοξὸν ὄν.
 ἵδμεν ταῦτα ποιεῖς, πρὸς ὅλιγον
 ἐδὲ ὡς τῇ ἀπαθείᾳ ἐλπί-
 χον προμεύρας, καὶ μὴ ἀνδραδὲς
 μετὰ μανθάνον, θαρρύνον ὁμι-
 λήσας τοῖς πλεόνεσι, καὶ ἡ ἑλ-
 παρὶ λαοῦς ὡς περ νυνὶ, οὐ-
 δὲ ὅτι σώματος ἐπὶ τῷ χάρει
 οἱ τοῖς αἵματι ἴσῃ. Εἰ καὶ
 καὶ

celebrari, huiuscemodī quā-
 dem omnia fuge atque ver-
 versare. Vbi autem exor-
 sus fueris ab optimis poetis
 et sub preceptoribus eos
 legeris, transi inde ad ora-
 tores. Cum iam cum illo-
 rum sermone quasi educa-
 tus una fueris, ad Thucydi-
 dis et Platonis scripta in
 tempore accede, multum
 adeo et in pulchra comæ-
 dia, et in graui tragœdia
 te ipsum exercitando. Ex
 his enim ubi pulcherrima
 quæque decerpseris, eris ali-
 quis dicendo. Nam nunc cer-
 te, non animaduertens, si-
 milem te præbuisi his quæ
 à luti figulis ad forum fin-
 guntur, foris quidem illis
 tui minio ac ceruleo, in-
 tus autem et luteus et fran-
 gilis existens. Hac si fece-
 ris, et non recusaueris ali-
 quandiu ob inscitiam resel-
 li, neque etiam dediscere e-
 rubueris, bono animo e-
 sso, versaberis in multitu-

dine : et non quemadmodum nunc irrideberis, ne-
 que etiam in ore peiore conditione melioribus eris, Gra-
 cum

καὶ καὶ Ἀπικὸν ἀποκα-
 ποιῶτων σι, τὸν μὴδὲ
 βαρβαροῦ ἐν τοῖς σαφιστά-
 τοις ἀειθμᾶσαι ἄξιον. καὶ
 πάντων δὲ ἱκάνο μίμνησόν
 μοι, μὴ μιμᾶσθαι τῶν ὀλίγων
 καὶ ἡμῶν ἡγομένους σοφί-
 εῶν τὰ φαυλότατα, μὴδὲ
 πικροδίαρ ἱκάνο, ὥσπερ
 νῦν, ἀπὸ τὰ μὴ τοιαῦτα
 καταπατήρ, ἡλοῦν δὲ τὰ
 ἀρχαῖα τῶν παραδιδυμά-
 των, μὴδὲ σι θιγγίτωθιν
 αἰ ἀνιμῶναι τῶν ἡλάνων, ἀλ-
 λὰ κατὰ τὸν ἑὲ ἀθλητῶν νό-
 μον, ἢ ἀντὶ σοι προφῆσαι σω-
 θῆναι. μάλιστα δὲ Χαλεῖσι
 καὶ Σαφιστάθων, ὅν πάμ-
 πολυλίαν νῦν ἀπικλήσθω. καὶ
 ὁ τῶν δὲ, καὶ ἡ μεγαλυν-
 χία καὶ ἡ λακούδεια, καὶ τὸ
 βρομυθῆσαι καὶ λαρυγγίζην
 ἀπιδῶ, καὶ τὸ δεισιπαινεῖν
 τὰ τῶν ἄλλων, καὶ οἶδαι ὅ-
 τι πρῶτον ἴσῃ αὐτὸς, ἢ τὰ
 πάντων συνοφαντῆς, καὶ μὴ
 ἡλικία

cum atque Atticum voca-
 tantibus te, qui ne cum baro-
 baris quidem inter manife-
 stissimos recenseri dignus
 sit. Ante omnia verò illud
 memineris mihi, ^d ne imite-
 rit Sophistarum eorum qui
 paulò ante nostram aeta-
 tem fuere, vilissima quæ-
 que, nève etiam depascae
 illa, perinde ut nunc, sed
 talia quidem proculca pe-
 dibus: imitare autem ven-
 iera exempla. Neque v-
 rò demulceant te anemones
 verborum, sed iuxta legem
 athletarum, solidus tibi
 cutius, consuetus ac fami-
 liaris sit. Præcipue autem
 e Gratijs & Perspicuitati sa-
 crifica: à quibus plus quàm
 nimis nunc à tergo relictus
 es. Et fastus autem, & ia-
 stantia, & mala ista scri-
 bendi cupiditas, præterea &
 tumidum illud, atque in-
 solentem te gerere, ver-
 baque plus æquo dilatare,

procul absit, & acerbum illud, irridere aliorum scripta,
 & putare quòd tum demum primus ipse futurus sis, ubi alio-
 rum omnium verba & orationes calumniosè reprehenderis.

ἐκείνους ἢ μικροῦ, μάλλον δὲ
 τὸ μίγνυσθαι ἀμύττωνες, ὅτι οὐ
 πρότερον τὰς θροῦναις τ' ἀν-
 τίστοιν πρὸ παρασκευασμένης,
 ἡδέτα καὶ ἀκοσμάς τοῖς ῥήμα-
 σι, καὶ τοῖς ὀνόμασι, ἀπὸ τοῦ
 πρὸ ῥήματος ἐκφυλοῦν ὑμῶν, ἢ αὐ-
 τὸς πλάσσειν οὐκ ὄντας ἔναι
 καλὸν, τὴν ἑστῆς διάνοιαν
 ἐφ' ὁμοῖαι, καὶ ξημίαν ἔχειν, ἢ
 μὴ παραδόντες αὐτὸ πονεῖν, καὶ
 τοῦ ἀγνοεῖν μὴ δὲ ἀναγ-
 πῶν ἢ, οἷον πρὸς τὴν ἑμέ-
 λωσα, ὅθεν ἀδελφὸς, τισι μα-
 να, ἀπὸ ῥήματος, ὅθεν ἰοικόμεθα
 τοῦ παρὰ μὲν καὶ οἱ ἡμεῖς ἰδιω-
 ται πάντες ἰτιοῦσθαι, ὑπὸ
 τοῦ ξυνοῦ πλεονέκτου τὰ ὅλα
 οἱ δὲ πεπαιδωμένοι, ἐπ' ἀμ-
 φοτέροις, καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἐ-
 παυνοῦσιν, ἐξήλθον. τὸ δὲ
 πάντων καταγλασσοτάτον ἢ
 πάντο δὲ, ὅτι ἀπράττω
 ἢ ἀξίω, καὶ τὴν φωνὴν ἢ τὸ
 ἀρχαῖοτάτον ἀπὸ κεινῶν,
 τοιαῦτα ἔναι, μάλλον δὲ τὰ
 πλεονέκτου ἐκκαταμινύσας τοῖς
 λόγοις,

nimè ridiculum est, quòd cùm plus quàm Atticus videri cup-
 pias, sermonē ad vetustissimam diceudi formā diligēter ex-
 eruisse, talia quedam, imò verò plurima intermīscēs ver-
 ba, quæ

Iam verò neq̃ illud paratum,
 imò verò maximum vitium
 committis, quòd non anteq̃
 sententias ac res, quàm ver-
 ba, paratas habes, ac postea
 verbis eas exornas, sed sicut
 bi verbum alienum ac pere-
 grinum reperisti, aut ipse
 fingens, pulchrum putasti
 esse. huic postea quaris sen-
 tentiam accommodare: ac
 damnum quoddam existi-
 mas, si illud non alicubi in-
 truseris, etiam si ad id quod
 dicitur, minimè eo opus sit:
 quemadmodum paulò anti-
 eum quid significaret, pro-
 iecisti, cùm ille cū argumen-
 to nihil conveniret. Atquis
 idiotæ & indocti quidem
 omnes obstupuerant, præ
 peregrinitate percussis at-
 que attonitis illorum auri-
 bus: at qui docti erant, ama-
 borum causa, & tui, & eo-
 rum qui te laudabant, vide-
 bāt. Illud verò omnium ma-

ἀνδρῶν, ἃ μὴ πῶς ἄρτι
 μανθάνω, ἀγνοῶσιν. οἷον
 ἰκῆνα, πῶς οἷα. κατὰ γῆς
 δυνάμιν ἀνθρώπων, ἀκούω
 σου ἰσθλακνυμένων. ὅτι χι-
 τῶνιον μὲν, καὶ τὸν ἀνδρῶν
 ὥς λέγεται. δυνάμει δέ,
 καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν ἀπο-
 λούτων ἀπικάλει. ἃ τίς
 οὐκ οἶδεν, ὅτι χιτῶνιον
 καὶ γυναικὸς ὄντος, δυνάμει
 δὲ τὰ θῆλια καλεῖται.
 καὶ ἅπαντα τοῦτων περὶ
 οἷον, οἷον τὸ ἰκῆνα, καὶ
 τὸ ἀπαντῶνιον, καὶ τὸ κα-
 θῆλιον, ἢ μίτοικινά τῆς
 Ἀθωαίων φωνῆς. ἡμᾶς δὲ
 ἢ ποιητὰς ἰπαινοῦντες,
 τοὺς κατὰ γλῶτταν γρά-
 φοντας ποιήματα. τὰ δὲ
 ὅσα ὡς πρὸς μίτροις παρα-
 βάλλει, καθάπερ ὁ Δω-
 σιάδα βωμὸς ἦν ἄν, καὶ ἡ
 τῆς Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα,
 καὶ ἡ τίς ἐστι τοῦτων πλὴν
 φωνῆς κακοδαιμονιστοῦ.
 ἂν ταῦτα ζηλώσης, ἢ μετα-
 μάθης, ἅπαντα βιβδλωμῖν.

ἡμῶν

ba, quæ ne puer quidem quæ
 nuper hiscere cepit, ignora-
 re queat, qualia sunt illa: πῶς
 οἷα, κατὰ γῆς δυνάμιν ἀνθρώ-
 πων, ἀκούω σε ἰσθλακνυ-
 μένους. Cum χιτῶνιον quis-
 dem etiam virilem vestem
 dici putabas, δυνάμει au-
 tem masculos pedisequos
 appellabas. Quæ quis non
 novit? quod? videlicet χι-
 τῶνιον quidem muliebris ven-
 stitus, δυνάμει verò de fœ-
 minis tantum dicantur? At-
 que alia multa longè his
 clariora, quale est ἰκῆνα, ἢ
 ἀπαντῶνιον, ἢ καθῆλιον
 illud, quæ ne inquilina qui-
 dem Attici sermonis sunt.
 Nos autem ne poetas quis-
 dem laudamus, qui verbis
 obscurioribus ἢ minus vsu-
 tatis poemata scribunt. Tus
 verò, ut pedestrem oratio-
 nem cum carmine conferas
 mus, perinde ut & Dosiada-
 ara, ἢ Lytrophronis A-
 lexandra sese habent, ἢ
 si quid istis sermone e-
 tiam inferiore scriptum

est. Quod si igitur hæc imitatus fueris, ἢ deditigeris, optimè

ἐπὶ σαυτῷ ἴσῃ. ὡς δ' ἄρα de te ipso statueris. Sin autem
 αὐθις ἂς τὴν λιχνάαρ καπο- tem nihil animaduertens, im-
 πιώδῃ, ἱμοὶ δ' ἀρπυιήρως terum in auiditatem istam
 ται ἡ παραύνοις· οὐ δ' σ- prolapsus fueris: ego quis
 αὐτὸν αὐτιάσῃ, ἀργὴ καὶ εὐ- dem admonitioni atque of-
 νῆς χείρων γινώσκῃ. ficio meo satisfacisse viden-
 bor, tu verò te ipsum accusabis, si utique etiam intellexeris
 deteriorem esse te factum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

Hic elegantissimus Dialogus in Antiquarios siue
 Opicos, qui obsoletis & priscis verbis vtuntur, scri-
 ptus est, de quibus Gell. l. 1. c. 10. l. 2. c. 21. l. 5. c. 21. l. 6. c. 15.
 l. 11. c. 16. l. 13. c. 9.

a. Ex egenis & vilibus.] αὐτολήκυθ· inopem scurram,
 mendicumq; nebulonem, ac parasitum significat: quiq; se ad
 omnia obeiunda onera paratum vltro offert. Demosthenes ad-
 uersus Cononem: καὶ ἀγλαῖς τῆς μὲν ἰσχυράδας, τῆς δὲ αὐτολή-
 θυς. αὐτοκαῦδοις αὖτε, viles ac nihili homines dicuntur. Ly-
 cophron, αὐτοκαῦδοις σκῆψ· vide interpretem, & Athe-
 neum lib. 10. b Gry vel Phuy.] Gry minimum quiddam si-
 gnificat, aut sordes vnguium, rem videlicet vilissimam: aut vo-
 cem suillam, quam edere solent ij, qui grauantur sermonem re-
 spondere. Hinc hyperbole prouerbialis apud Græcos. Ne γὰρ
 quidem loquitur, pro eo quod est, ne tantillum quidem. Huius
 vocis vsus frequens est admodum, & apud Aristophanem, &
 Lucianum nostrum. c Equidem diuinatorem.] Alludis
 ad Eurycleum, cuius Aristoph. mentionem fecit his versibus:

Μιμησιδὸρ· τὴν ὀρυκλῆος μαοτίαν καὶ Ἀλγισίαν
 Εἰς ἀπορίαν γὰρ τῆς ἐσθλῆς κρυμμένα ποταχία δῃ.

Eurycles autem ventriloquus fuit Athenis, qui vera ariola-
 ri censabatur, quòd genium haberet intra viscera. Ab eo harioi-
 ὅς τε καὶ καὶ ὀρυκλῆτα vocabantur. Suidas: Eurycles omnis
 ventrilo-

ventriloquus, inquit, vocatur, ab Eurycle, qui talis harioletus fuit. Nec verò tantum homines sic vocabantur, sed etiam genij qui vires hominum subibant, ut in Plutarch. libello de defectu Oraculorum. d. Ne imiteris.] Nobis igitur omnia dicta & facta nostra diligenter examinanda sunt, & seuocata retrahantur ab erroribus & ambagibus Sophistarum ad veram philosophia sententiam constanter dirigenda, & perducenda. Nam enim satis, nosse virtutes & vitia, nisi hæc fugiamus & auersemur, illas sequamur & amplectamur. Sophista passim à Platone perstringuntur, ut quodam in loco dicat, eos evidentem esse discipulorum perniciem. e. Gratijs.] Hesiod. in Theog. tres facit: de his extat hymnus apud Orph. f. Videl. χιτῶνιον.] χιτῶνιον pro muliebri solium tunica accipiendam innuit, cum ea tamen sui oblitus in commentario αἰετὸν μίσηδ' αὐτῶντων, pro virili obtruseris. g. Dosiadæ ara.] Sunt qui exponunt, & intelligunt epigramma Theocriti, quod βωμὸς inscribitur, ac Troili epitaphium continet admodum obscurum. h. Lycophronis Alexandra.] Suidas scripsit, Lycophron, inquit, & Alexandram obscurum illud poema.

IACOBI MICYLLI

SCHOLIA.

CALIDVM.] Νεοχμὸς calidum verti, propter consonantiam vocum, caloris & squaloris. nam αὐχμὸς eum squalorem significat, qui ex nimia siccitate provenire solet. unde & pro peste quæ ex nimia aestu contrahitur, positum reperitur. νεοχμὸς autem, id quod nuper factum est. Videtur autem & pravam pronuntiationem affectatoris istius notare. Cypselus.] κυψαλὶς aurium sordes significat. Cypselus autem & Periander Corinthiorum reges vetustissimi fuere, quorum & Pausanias meminit. Stylo haud.] Ἀλῆξ, quam vocem ipse infra in Rhetorum didascalo exponit ἢ ἀλὲν ἰεμλυνέου. Obambulabimus.] ἀεὶ δὲ νῦν αὖτις, quod volutabimur proprie magis significat. Vestem.] Ἀβύς, Græcè. Ablutoriam.] ἢ ἰνὶ λυτῶν. Armatorum.] ἰσχυομήλων Græcè. & notat Hesychius, ἰσχυρὰν etiam ὀψωνίαν significare. Mula.] In Græco est ἀγέλας, & ἀγεγάλητας: quorum alteris nonnulli pro mulo seu iumentis, alterum

Alserunt pro ephippio seu sella, non pro mulione accipiunt. *vide*
Suidā. Vredo.] καὶ μὲν: cuius vocis & Athenaeus in hac signi-
 ficatione meminisse lib. 3. ubi & ipse de affectatoribus huiusmodi
 tractat. Terræ.] γῆ πᾶσι καλῶς Græcè. apparet autē bulbi genus
 esse. Bracana verò agrestia holera sunt, ut apud Suidam Leci-
 tho.] hoc est, quæ pisa vel etiā oua vendit. Qui sacculos.] Νῆ
 Suidas γεφυραῖα ἢ σκιδόνην ait: & Pollux à quibusdā peram
 dici affirmat. Ut ad Selga.] Vtrum corruptū hic aliquid sit, ne-
 scio: cerè quid velit, nō puto satis à quoquā intelligi posse. Panē
 colostratū] Sic interpretari placuit πωλατόν, quē tamē aliq̃
 pro ipso πῶν, hoc est, colostrā accipiunt. Idē & πωλατόν di-
 citur. Commensa in Aristoph. Vespas. Athen. lib. 14. & Pollux
 lib. 2. cap. 12. Et fucas.] Gaza interim fucas, interim squillas
 vertit apud Aristotele. Athenaeus lib. 7. Φουδας vocat. Et co-
 bum.] Neq; de Oebo, neq; de Phœtia reperio quicquam. pro λα-
 γάριον autē λαγάριον lego, quod & apud Hesychiū legam, quam-
 quam neq; de hoc adeo contendo. Sillus propemodū.] hoc est,
 strabus: ἀσινδαινον, quod propriè significat subsannandi causā
 oculos recutere seu retorquere: unde & Silli versus. Pollux. Ri-
 pæ aggerem.] ψύλλων, id est, ὠχόχρυμω, quod contra aquā
 impetum opponitur. Suprà αὐτῶν idē dixit. Vide Hesychium.
 Cottaborum strepitus.] De Cottaborum ludo Athen. lib. 10.
 11. & 15. Pollux lib. 6. cap. 19. & Suidas meminit. & Plautus:
 Vide ne crebri in te Cottabi crepent. Ut thridacinas.]
 Hoc nomine μάρις quoddam genus Attici vocant. Ad solem.]
 ἐρηβολοί φῆσιν. Inde ἐρηβολοί φῶς locus Constantinopolitani fuit, cuius
 alibi mentio fit. In aqua ista.] ἐν λυτρίῳ. Vide Hesychium. A-
 tergo Carimantū.] Carimantes quos dicat, non satis intelligo:
 nisi si accipiamus sordidos quospiam & mercenarios, qui caput
 obligatum habeant, aut onera gestent, quales ab Hesychio &
 προμαρτοῖς dicuntur. Alius iaculo contendebat.] τῷ κρη-
 κῶ ἀντίπαλον. Vide Hesychiū. Nō enim in cepij, &c.] κῆρ &
 & σκαφίον consura species erant. Scaphiū quando tota coma ad
 caudē vsq; detorsa erat: cepiū autē seu cepus, quando ad frontis
 ornamentū capilli refecti erant, ut Comment. Aristoph. in Aves
 tradit. Calida] ἰσημεριάζειν, fortasse id quod Plautus dixit
 thermoporeo. Ventre. τὸν ἄντη ἡμεῖς, significat autē ἄντη τοῦ
 νιμῖν, &

minum, & item intestinum ieiunum inter stomachum & ventrem. Ateſtes oliuas.] Φαυλίαι. Ita Suidas exponit: quanquā Hefychius genus mali grandioris eſſe dicat. Biſida videlicet ſuilla.] Intelligo pedes, eò quòd biſidi ſunt. Hepar è ſartagine.] id eſt, frīxū. Propriè tamen λοβόν extremā partem hepatis vocant. Abyrtacē.] inritū quoddā barbaricum eſt. Vide Suid. Thrymmatides.] Pollux inter placentas recenset Σευμαγνίδες. De Thrys autē Cōmentator Ariſtophanis in Equiſibus copioſe. Quæ ſportulis.] τῶν ἐν ſπορταίῃς, de cuius ſignificatione Hefychius. Qui canere deſijt.] Capū intelligo. Piſcis erat paraſitus.] Ipſe quidē vox paraſiti quid ſignificet, notum eſt: ſed quorſum ſpectet piſcis paraſitus, puto obſcurum eſſe. Panes aderant.] πῶμαι ſcilicet, pro πῶμαι Atticè. Eſt autē πῶς ut Hefych. exponit, ὀλυρα, quæ à Latinis quoq; olyra, quibuſdā autē ſiligo dicitur. vnde πῶμαι panes, quorum & Athenæus meminit lib. 3. Tum.] ὑπερύκει τὴν καὶ ὑπερφύει, niſi quis malis parua ac magna accipere. Delphi.] Obſcurū quā intelligat, niſi ſi iripodē, qualiſ ἡ δελφικὴ fuit. Bōbylius.] Poculum eſt anguſti oris, inter bibendū ſonū edens. Athenæus & Pollux. Dircocypelū.] Ut apud Homerū ἀμφικύπτου, de cuius etymologia Athen. lib. 11. Qualia Theri.] De Thericleo poculo vidē tunc Athenæum. Tenuia.] αἰετομορφότα, hoc eſt, quæ vento ferri queant. Pocula quædā.] hoc eſt, literis inſcripta. quorum ipſorum quoq; meminit Athenæus eodem lib. 11. Abacus.] τὸ κελεύειν: ſic enim malim; niſi quis κυλίειν pro ora ſeu labro poculi accipiat, & τὸ μέτρον ad γράμμετον referat. Lebes.] ἰππολύβης quòd Athen. lib. 3. à Romanis miliarium dici ait, vas ad calefaciendam aquā comparatum. Vngebamur cancharide.] Quòdnam unguentiū hoc ſit, obſcurū. Podoctypa autem & Trigoniftria, nomina pſaltriariū videntur eſſe. Nam & Trigonis & Hefychius & Pollux meminere. Plauſu digitorum ludebat.] λυκίδα, à λυκαὶ videlicet, cuius verbi Athenæus meminit lib. 1. Lumbos laſciuit agitabat.] Pollucē vide l. 4. c. 14. Ocataxis.] Suidas propriū hoc eſſe tradit, quanquā apud illū ὠκατοῦς legitur, ego tamen cognomentum magis eſſe puto, ab ouis vel ſrangendis, vel denotādū, vel ſimili aliquo factū. Segmentū quoddā.] λεγόμενον, Pollux tamen λέγει per ἢ habet. Vesti-
bus in-

bus inusitatis.] ἄχρηστα & ἀφόρητα, tametsi eae voces propriè
 inutiles & gestu in habiles significant. In Daduchum] Eunè
 qui gestat lampada, vi sacerdotes Promethei, Vulcani, &c. Ex
 egenis.] ἐγκαψιδάλω, quod si ab ἐγκέπτεω & κιδάλω
 deriuetur, ceparum helluonè signifi. abis. Sed tamen apud Hes-
 chii ἐγκαψιδάλω, περ πη leuètur pro eo, ut ipse ais, ἵς μὲν τῷ
 τὰ ἀλφειῶν μὴ διδόντων τυγχάνει ἀλέργω. quod utque ipsum
 quale sit, satis planum est. αὐτλήνυθω αἶνι & αὐτογκιδάλω
 ab Hesychio exponuntur. Endromidum.] Endromides curso-
 rum sunt, & propriè Diana: Paucides autem, croceæ muliebres.
 Pollux. Domum enim.] Nescio corruptiusne sit locus, an muti-
 latus. Anxium quoddam.] μέρμερον, sed haud scio an τερμύ-
 ρων potius legendum, de quo etiam in proverbijs Eras. Illius la-
 teta.] τὰ ἄκρη, latera veris, propterea quod & in acie latera;
 τὰ ἄκρη dicuntur, ut ais Pollux. Mulierosum.] μύρτωια δὲ
 μέρτῳ, scilicet genitali muliebri. Lentiscū subinde roden-
 tem.] χυσοργακτον, quo nomine notabantur qui elegantiæ &
 cultui muliebriter studebant. Delicatus & gulofus.] λεγω-
 λις, δὲ λεκιδίς, seu λέκις, quod pasinam significat, vò
 Pollux coniecturaliter tamen: quanquam haud scio an corru-
 ptus locus sit, videntur enim deesse quoz nonnulla. Theodo-
 tum.] Πτὰ δεα seu Diana restitutum & vita donatū. Cario-
 sissimis.] Pro antiquissimis accipio. Olivas.] Fortasse eas quæ
 & hodie ex vino vel aqua assatis carnibus pro salsamento adhi-
 bentur. Testacea.] ἐμπυδάκωτα ἀπιδάξ, videlicet. Crob-
 ylis.] Fuernant autem Crobyle certa quedam textura capillorum
 in acusum definentes, antiquorum Atheniensium gestamen, vò
 Comment. Thucydidis in lib. 1. Mangonem.] μαγδόςος μόν,
 quo nomine & mangonem & puerorum moderatorem intelligi
 posse puto. Voluptatem.] Fortassis ἀλαλαῖ ἡδονῶν γαῖνυδῶ.
 Digitis.] χροσώφω, quos ipse infra in Rheto. didas. exponit
 ὀρχίστας, id est, saltatores. Etiam ringi.] μινετήσαν. Mensi-
 bus non laborasse.] ἀκρότατον ἀναιμιν, verbi etiam A-
 thenæus meminit lib. 3. Diuinatorem quendam dæmonē.]
 ἐκαστήριον τινα, quos & Eurycles Græci vocat. Suidas. μόν.
 1. num. ἡγῆτα atq; exinde. ἡδ' ὅς.] Inquit. ἀμυγίπη.] ali-
 quo modo. λῆσι.] optime, διπρδερ.] videlicet ἔτιω, quædā;
 ἰκλῶς.]

*ἐπ' αὐτῶν.] propé. σκαρδινάδ.] protrudere membra cum oscitatione. τεταρξέσθ.] curiosè scire. σκιδνάσθ.] vnguibus rapere, & infestum esse, unde & Scyllæ nomen videtur factum σκιδναρξία.] id est, perulantia & lascivia. Quod si igitur] Parenthesis de recta dicendi ratione. ἐμμελῶτα.] H. sychius meminisse ἐμμελακικῆς, cuiusdam, αἰσῆς; parameiam esse quæ τὸ μέδον signifi-
ficetur. πῶς οἰεῖ.] id est, quomodo putas. καὶ γὰρ οὐδὲν ἡνέ-
μην, &c.] id est, sub terram ire optabam, quando audiebam
ie recitante. χετόνιον.] id est, tun. cū. δαδάει.] servulas.
ἵπτατο.] volavit. ἀπὸς τέρπου.] Obuiā veniens. καὶ ἵκεῖς.]
Sedens. Qui verbis obscenioribus & immūis vsitatis.] καὶ
γλαστῶν, ut etiam Quintilianus lib. 1. cap. 14.*

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ

DEMONACTIS

Βίος.

Vita.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

O Ratio demonstratiui generis est, quæ historicæ ac
didascalicæ tamen dictioni propior, quàm encomia-
sticæ. Describit autem genus, vitam, studia, eruditionem
& professionem Demonactis philosophi, quæque idem
& priuatim & publicè fecerit, & ab alijs passus fuerit.
Præterea & apomnemoneumata seu dicta illius memo-
rabilia, aut aliàs argutè ac falsè responsa, in quibus re-
centendis potissimam orationis partem consumit. Po-
stremo etiam quæ circa mortem & sepulturam illius
acta, quibusque officijs & honoribus illum Athenien-
ses & reliqui Græci prosecuti sint. Exordio attentos po-
tissimūm facit, laudando suam ætatem, quod ea quo-
que viros memoria ac laude dignos, & veteribus illis
Herculi & Socrati simillimos procreauit: cuius
modi sint Demonax hic, & Beotius ille
Softratus, de quo alibi ipse
fecerit mentionem.

Ἐμμελ.

Μικρὸν ἄρα
μαθὲν καὶ ἡ-
μᾶς βίβ', τὸ
παντάπασι
ἄριστον ἰσθῆναι θράνην λό-
γῳ καὶ μνήμῃς ἀξίον, ἀπὸ
καὶ σώματι ἀρετῶν ὑπερ-
φύον, καὶ γυμνῶ ἄκραν φι-
λοσοφῶν ἐκφαίναν. λίγω δέ,
ὥς τε τὸν Βοιωτίου Σόστρα-
τον ἀναφύον, ὃν Ἡρακλῆα
οἱ Ἑλλήνων ἐκάλεον, καὶ ᾤον-
το εἶναι, καὶ μάλα αἰετὶ Δε-
μόνακτα τὸν φιλόσοφον,
ὅς καὶ ἔλεον αὐτὸς, καὶ ἰδὼν
ἰδανύμασα. πατήρ τε ὢν
ἐνὶ μνήμῃ καὶ ἐνὶ μύκι-
σιν σωτηριόμην. περὶ μὲν
δὲ Σωκράτου, ἐν ἄλλῃ βί-
βλῳ γέγραπται μοι, καὶ
ἀδελφῶν, μέγιστός τε αὖ-
τόν, καὶ ἰσχυρὸν ὑπερβολῇ, καὶ
ἐν ὑπαθρῷ ἐν τῷ Περνασσῷ
ὅθ' ἔδωκεν, καὶ ἡ ἱππικὸν ἔδω-
κεν, καὶ προφῶν ὄρασι, καὶ ἔργῳ
αὐτὸ ἀπεδείκναι τοῦ ὀνόματος.

Quidem con-
sentaneum e-
rat & nostram
etatem non in-
torum expertem fore vi-
rorum laude & memoria
dignorum, sed ijs quoque
qui & eximys corporis vir-
tutibus, & mente sapien-
tia studio excelsissima prae-
celluerunt, florere. Dis-
co autem cum in ^a Beros
tium Sostratum ista refer-
rens, quem Graeci ^b Hercu-
lem vocare soliti sunt, & esse
exisimabant: tum maxime
in Demonactem philo-
sophum: quos ego & ipse
vidi, & visos magna admira-
tione suspexi. Cum alie-
ro quoque, nempe Demo-
nacte, aliquandiu coniun-
ctam conversationem ha-
bui. Sedenim vitam Sostrati
in alio quopiam libello dili-
genter perscriptam execu-
tus sum, declarata eius &

animi magnitudine, & excellenti fortitudine. Insuper
quae eius fuerit in monte Parnasso sub ipso dio vivendi ra-
tio, quod stratum laboriosum, quae alimenta in montibus con-
quisita, quae opera à nominis celebritate non abhorrensia.

Ad

ἡ δὲ ἡσυχία αὐτῶν ἱπράξῃ,
ἡ δὲ δουροτῶν τὰ ἄβατα, ἡ γυ-
μνασίων τὰ ἀδύνατα. ὡς δὲ
Δημήτριος ἡ δὲ δίκαιον καὶ
γὰρ ἀμφοῖν ἔνθα, ὡς ἐκ τού-
του καὶ μνήμης ἡν τοῖς ἀείστοις
τόν τε καὶ ἡμῖν, καὶ οἱ ἡγεταῖ-
ται τοῦ τῶν νῶν, καὶ πῶς τοῖς
πολλοῖς ἀνδράσι, ἔχουσιν μὴ
πῶς τὰ ἀρχαῖα μύθους τῶν
ἡρώων, καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν
βυθίσαν, ἀπὸ τῶν ἡμε-
τέρων βίῃ καὶ νόμῳ προτιθέμενα,
καὶ ἡγεμονίᾳ καὶ νόμῳ, ἀλλὰ πῶς
οἱ δὲ καὶ τῶν φιλοσόφων ἡγεμονί-
αν. καὶ δὲ τὸ πρῶτον καὶ Κρι-
στοῦ, ὃ τῶν ἀφάνων, ὃ καὶ ὡς
ἀξίωμα πολιτικῶν, καὶ ἡγεμονί-
αν, ὃ καὶ ἀπὸ καὶ πάλαι τῶν
τῶν ἡρώων ἡγεμονίαν. καὶ
ἀξίως ἰαυτὸν τῶν κακί-
ων, πῶς πολλοῖς ἀνδράσι
ὄν, ἐν Ἀγαθοδούλῳ, καὶ Διῷ,
ὃ καὶ Δημητρίῳ πῶς αὐτῷ, ὃ καὶ

Επί-
κλειο

Ad hæc quanta in tollens
dis è medio latronibus peris-
cula exhauferit, tum quanta
per inuia faciendis itimeri-
bus, aut per itaictu difficilia
præbendo transitu, per-
tulerit. Iam verò æquum mi-
hi videtur de Demonacle
nonnihil in lucem edere, dua-
rum rerum gratia: ut & il-
lius memores sint viri nos-
træ ætatis præstantissimi,
& iuvenes quique generosis-
simi, animum ad philosophi-
æ applicantes, non necesse ha-
beant ad vetera tantum ex-
empla semetipsos compone-
re, sed ex nostra quoque vitæ
habeant, quem sibi pro vi-
uendi regula imitandum prom-
ponant, facti illius æmuli,
quem ego omnium optimum
ex philosophis esse cognoui.
Erat itaq; Demonax genes-
re Cyprius, non ex obscuris
oriis parentibus, quātum ad

dignitatem & possessionem civilem uttimebat: ceterum his
omnibus ille longè erat excelsior atq; superior: & cum rebus
pulcherrimis atque præstantissimis se ipse dignum indicasset,
ad philosophiæ studiū semet cōtulit, non per Iouem ad Aga-
thobulo tantum & Demetrio, qui ante illum fuerant, neq; ab

NN

Epiclæo

Επιλέτο ἐπιχράντων, ἀλλὰ πάλι μὲν σωιζόμενος τῷδε, καὶ ἔτι Τιμοκράτη ὧς Ηρακλειώτη, ὁφθαλμοῦ ἀνδρὶ, φωνῶν καὶ καὶ γνώμῳ μάλιστα λιποσπασμένη. ἀπὸ δὲ τῷ Δημόναξ, ὅχ' ἔστι τῶν τῶν τινος, ὡς ἔφω, παρακληθεὶς, ἀπὸ οἰκίας πρὸς τὰ κατὰ ὁρμῆς, καὶ ἐμφορῶν πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτες, ἐκ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς λιποσπασμένοι, ἡμετέροις μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀπάντων ὁλοκαύστη πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ ἐκλυσιζόμενος καὶ παρρησίᾳ, διὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ τε ὁρμῆς καὶ ὑγιᾶς, καὶ ἀντιπαλῶν βίῳ χεῖρ' ἔχων, καὶ τοῖς ὁρᾶσι καὶ ἀκούσι πρὸς ἅλασμα πρὸς ἕκαστον, πλὴν ἐαυτοῦ γνώμῳ, καὶ πλὴν ἐν τῷ φιλοσοφῆν ἀλίσθαι. ἔμελλεν ἀνιπλοῖς γε ποσὶ, τὸ ἔλεος, πρὸς ταῦτα ἔχων, ἀπὸ καὶ ποιεῖται σωτὴρ ὅς ἐστιν ὧς, καὶ τῶν πλείων ἐμμένον, καὶ ἡμετέρας ἡσυχίας. καὶ τὰς ἐν φιλοσοφίᾳ περὶ σπουδῆς,

ἐν

sophiæ studia accessit, sed poetarum lectionib. nutritus, multos tenebat memoria, dicendiq. artes non mediocri studio exercuerat. Ea verò quæ in philosophia tractari solent, haud modicè,

Epicleto excuatus, sed cum illis conuersabatur, præcipuè verò cum Timocrate Heracleote, viro cum primis sapiente, neq. non eloquentia & indusiria plurimùm ornato. At Demonax nequāquam ab aliquo illorum, ut dixi, persuasus, sed peculiari quo rapiebatur ad res præclaras impetu & insilio quodam ad philosophiam amore, statim à puero permotus, omnia humana bona inuicem conuictebat. Ac se cū totam libertati tradidisset, dicendiq. fiducia, in ea constanter perstitit, cum & ipse rectam ac sanam & inculpata vitam viueret, ac videntibus & audientibus suam ipsius mentem exemplum exhiberet, veritatemq. quam in philosophando perpetuam obtimebat. Ceterum nequāquam c. illorum, quod aiunt, pedibus, hoc est, à dicendi facultate alienus, ad philo-

ἐκ τῶν ὀλίγων, ὅθεν κατὰ τὴν
 παροιμίαν, ἀκρῶ ὡς δακτύ-
 λῳ ἀφάρῳ, ἡπίστατο. καὶ
 τὸ σῶμα δὲ ἐργάζετο, καὶ
 πρὸς ὑγιεινὰν διακινούνητο.
 καὶ τὸ ὄλον, ἐμμελῆκεν αὐτῷ
 μηδὲν ἄλλο προσδιδόναι
 ὥστε πᾶν ἡμέτερον ἐκ τῆς αὐ-
 τῷ ἀρετῆς, ἐν ὧν ἀσκήσει ὡς
 βίον, πολλὴν ὑπὲρ αὐτὸ λόγον
 τοῖς ἀείδοις τῶν Ἑλλήνων κα-
 ταλιπόμεν. φιλοσοφίαν δὲ ἔ-
 σθ' ὅτι ἐν ἀρετῇ μέγιστον,
 ἀλλὰ ποτὶς ἐστὶ κατὰ μί-
 σθον, οὐδ' αὖτε τι ἐξ ἑφαιρῶν τίνι
 αὐτῶν ἔχοντες. ἔφηκα δὲ ὡς
 Σωκράτης μάκρον ἐκείθευ,
 ὅτι καὶ ὡς σὺ μάστιγι, καὶ τῇ
 βίῳ ῥεσσόνῃ, τὸν Σωκράτη
 ἡσυχίᾳ ἔδοξεν, ὅτι πρὸς ἀρετῶν
 τὰ ἐκ τῆς αἵματός, ὡς θεο-
 μάστοις καὶ ἀρετῶν τοῖς
 ἐν ὑγίαινον, ἀπὸ ὁμο-
 δαίας ἁπάσι, καὶ πᾶσι
 ὡς, καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τυφώ-
 καὶ

modicè, neq, vte est in pro-
 uerbio, summo tantùm di-
 gito attingerat, sed exactè
 comperta habebat. Corpus
 præterea exercuerat, & ad
 tolerantiam varijs labori-
 bus assuescebat. Breuiter,
 in hoc summo studio & cu-
 ra laborauit, ne alicuius
 alterius egens esset. Quare
 postquam sensit se quoq, ipse
 sibi amplius non sufficere,
 voluntaria morte à vita dis-
 cecit, multo super hoc in
 pso Græcorum, optimis-
 bus sermone relicto. Phi-
 losophiæ verò haudquaquã
 vnam tantùm speciem ab
 alijs seiunctam colebat, sed
 multis in idem commixtis,
 non admodum apertè fere-
 bat quas potissimum illarum
 oblectaretur. Apparebat
 quidem Socrati se magis ad-
 dixisse, tametsi habitu & vi-
 æ frugalitate Diogenem æ-

mulari videretur. Non tamen ambitiosè adulterabat ea
 quæ ad victum pertinebat admirationis popularis emen-
 vendæ gratia, vique ἢ quibus cum conuersaretur, in eum
 coniectos habens, oculos: verùm communi cum alijs viuen-
 di ratione utebatur, ne tantillum quidem philosophico sa-

καὶ ὁ δὲ σωλῶ, καὶ ξανίπο-
 κιστῶν, καὶ τῶν μὲν τοῦ Σω-
 κράτους ἑρμηνείαν προσέμε-
 νον, χάειν δὲ Ἀπικῆς με-
 τὰς ἀρχαίων τὰς σωου-
 σίας, ὡς τοὺς προλεμνίαν-
 τας ἀπινῆναι, μήτε κατὰ φρονέ-
 οντας, ὡς ἀγνοοῦς, μήτε τὸ
 σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων
 ἀρᾶν, πάντοτε δὲ
 ἐν' ἀφροσύνης ἡνομήτους,
 καὶ κοσμιώτερος ὡραίου,
 καὶ φαιδρύτερος, καὶ πρὸς τὸ
 μέτρον ἐνὶ παιδείας. ἰδὲ πῶπο-
 τι γοῶν ὡφθη ἐκκραγῶς, ἢ ὡς
 περὶ τῆς ἐλπίδος, ἢ ἀνακ-
 τῶν ἰδὲ ἐν ἐπιτιμῇ ὡς δίκαι-
 ῶν. ἀπὸ τῶν μὲν ἀμνηστῶν
 καὶ ἐν πᾶσι, τοῖς δὲ ἀμνηστῶν
 οἱ σωζόμενοι. καὶ τὸ πρὸς
 ἡλικίαν πρὸ τῶν ἱατρῶν ἢ
 ξίφους λαμβάνειν, τὰ μὲν νοσή-
 ματα ἰωμένων, ὅρα δὲ πρὸς
 τοῖς νοσήμασι οὐ καμνῶν.
 ἄλλο γὰρ, ἀνθρώπου μὲν εἶναι
 τὸ

su infectus: & cum alijs iam-
 etiam consuetudinem exer-
 cebat, & communibus Reip.
 legibus non grauatim pare-
 bat. Porro e Socraticam
 ironiam nulla ex parte ac-
 cidebat: gratia verò Attica
 plenas semper disputationes
 sermonibus haud obscuris
 in medium afferebat, ita ut
 eius discipuli abeuntes neq̃
 contemnerent eum tanquam
 parum generosum, neq̃ eius
 inhumanam in obiurgando
 seueritatem atq̃ acerbicatem
 fugientes pertimescerent, sed
 omnimodi orationis amas-
 bili latitudo redderetur, ac
 subinde multò modestiores,
 de futuris præcipiendis opti-
 mam spem concipiebant a-
 nimis. Itaque nunquam visus
 est vociferari, aut mira per-
 uicacitate contendere, aut
 indignari: & si aliquis illi
 esset increpandus, ipsa
 quidem peccata reprehen-

debat, cæterum peccantibus benignè ignoscebat, exem-
 plum illud à medicis petiit usurpans, qui morbos ad-
 hibitis pharmacis propulsare solent, iracundia verò erga
 ægrotantes utuntur minimè. & Existimabat enim hominis esse
 peccare:

τὸ ἀμάρτανον τοῦ θεοῦ, ἢ
ἀνθρώπου. Ἰσθίου, τὰ πτωχὰ
ταῖς πανορθοῦν. Ἰουδοὶ δὲ
βίῳ ἡμέτερον, ὡς ἑαυτὸν
μὲν οὐδὲν ἐκείνῳ, ἑλλοίς
δὲ συνήγαγε τὰ ἀκότα. καὶ
τοὺς μὲν ἀτυχῶν δοκοῦν-
τας αὐτῶν ἐπιμύνησεν,
ὡς ἐπὶ ὀλιγοχρενίοις τοῖς δο-
κοῦσιν ἀγαθοῖς ἰσχυρομέ-
νους. τοὺς δὲ ἢ πέναν οὐ-
δυστομήνους, ἢ φυχῶν δυσχε-
ραίνοντας, ἢ γῆρας ἐνόσον ἀ-
τιμωμένους, συνήγαγε παρι-
μυθεῖν, ἔχοντες, ὅτι με-
τὰ μικρὸν αὐτοῖς πάντως
μὲν τὰ ἀνιώντα, λίαν δὲ
τις ἀγαθῶν καὶ κακῶν, καὶ
ἐλευθερία μακρὰ πόντας
ἐν ὀλίγῳ ἀπὸ ἀλλήλων. ἱμι-
λι δὲ αὐτῶν, καὶ ἀδελφὸς συ-
σώζοντας ἀγαθῶν, καὶ
γαυροῦντες τοὺς γυναικῶν
κότας ἀπὸ τῶν προσηνῶν.

καὶ

peccare: Dei verò, aut viri
dñs proximi, errata emen-
dare. Ad hunc ergo mo-
dum cum vitam instituisset
sapientissimè, nullius in re-
bus suis egebat auxilio, im-
pse verò amicis in ijs quæ
par erat, persæpe fidelem
navabat operam: ac non-
nullos ex illis si qui secun-
diorè fortuna vii videban-
tur, submonefacere solebat,
quòd bonis ad breue tem-
pus duraturis & planè eæ-
ducis ac transitorijs efferrè
atque gestire animo viderè-
rentur. Nonnullos quoq; im-
uisum paupertatis onus lu-
gentes, aut exilium gravi-
ter molestèque ferentes, aut
senectutem aut morbum in-
cusantes, cum risu consola-
batur, nò videntes brevis fu-
tūrum ut omnia quæ dolorè
& molestiam in præsens illis
adferrent, cessarent: bonos

verò ac malorum obliuio vnà cum longa libertate om-
nesset in exiguo temporis spacio complexura. Ad hæc
etiam illi erat. fratres quoque inter se dissidentes atque discor-
des, ad pristinam concordiam reducere, ac mulieribus cum
maritis reconciliatis illorum animis pacem componere.

καὶ τοὺς δῆμοις παραπομι-
ποῖς ἱμυῶδες διελίχθη, καὶ τοὺς
πλείους ἀντὶ τῆς ἱπποσύνης
καὶ τῆς παριδίᾳ τὰ μέγιστα τοῖς
τοῖς αὐτοῦ τρόπος τῆς φιλοφροσύνης
αὐτῆς, πρὸς καὶ ἑμψῶς καὶ
φαιδρός. μόνον αὐτὸς ὡς φί-
λος νόστος ἡ θάνατος ὡς ἄν καὶ
τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις
ἀγαθῶν, τὸν φίλον ἑξέμε-
νον, καὶ δὲ τὸ φίλον ἢ τὸ
ἀπασιν, καὶ καὶ ἐστὶν ὁρτυνὰ ἐκ
οἰκτιρῶν ἐνόμισεν, ἀνθρώπων
καὶ ὄντων πλέον ἢ ἡ ἑλπίς ἑα-
ρεῖ, σιωπῶν ἐν οἷς αὐτὸς μόνος
ἔξιστόμενος, ὅπου ἂν ἐδὲ
κρούσας αὐτὸς ἐπὶ τὸν τὸ θά-
νατον ἑλπίδα δεύμας τὰνδρ. καὶ
τὰ πάντα μετὰ Χαρίτων,
καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἱπποσύ-
νῃ, καὶ ἑλπίδι, ὡς ἂν τὸ ἑλπί-
μαρ καὶ τὸ τὸν πᾶσι τοῖς χα-
ρίσις αὐτῆς ἱπποσύνη. τοῖς
καρποῖς καὶ Ἀθλωσίων ὅ, καὶ οὐ μ-
πας δῆμος, καὶ οἱ ἐν τῇδε, καὶ
φύσιν

Ac sanè aliquando populorum
seditionibus exulceratum
scilicet & vilius differendū
compefecit, multisq; illō-
rum persuasit, ut patriā
tranquillè & modeste sub-
seruirent. Talem quem
piam in philosophia exer-
cenda morem obtinebat, mi-
tem & mansuetum ac hila-
rem. Solum verò amici aut
morbo aut morte discernia-
batur, ita ut h rem omnium
maximā & præstantissimā in
rebus humanis amicitiam &
voluntatū cōjunctionem esse
existimaret. Quocirca ami-
cus erat omnibus, nec fuit
quisquam quem non familia-
rem compellasset, qui om-
niam homo erat. Maiorem
verò aut minorem animi a-
lacrimitatem vultu præ se fe-
rebat, cōuersatione nonnul-
lorum ex illis utens, eosq;
coarguens, quotquot illi vi-

debantur propter spem exhibiti obsequij delinqueret. Et
hæc omnia cum tanta gratia, eaque verborum venere se-
quebat dicebatque, ut semper iuxta Comicum, suadela
labijs suis infedisse credibile sit. Itaque & Atheniensium
vniuersus populus, & qui in dignitatibus erant consue-
ti sum.

ἔστι βαρβαρον αὐτόν, καὶ
 ἀντιθέου, ὅτινα τ' ἐρετ-
 τόνον πρᾶσιπτονίς. καὶ τοῖς
 ἐν ἑρξὶ πρᾶσιπτονίς τοῖς πολλοῖς
 αὐτόν, καὶ μῖσος ὁ μᾶ-
 ον τοῦ παρὰ τοῖς πλείστοις
 ἐκείνῳ, ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ
 καὶ ἐλευθερίᾳ. καὶ τινὲς ἐπὶ
 αὐτόν ἀνίστηντο Ἀντίοχος, καὶ
 Μιλιῖος, τὰ αὐτὰ κατηγοροῦ-
 ροῦντο, ἅπας ἑκάστων τῶν
 τι, ὅτι οὕτως ἐλευθέρῳ πᾶ-
 σοι, οὕτως ἐλευθέρῳ μόνον
 ἀποδύει τοὺς Βλασφημίας.
 πρὸς ἅπας ἀνθρώπους μάλα συ-
 φανώσας, καὶ καθά-
 ρον ἰματίον ἀναλαβὼν, καὶ
 περιελθὼν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν.
 τὰ μὲν ἐμμελῶς, τὰ δὲ καὶ πα-
 ρύττον ἢ κατὰ τὴν ἐλευθέρ-
 προαίρειν, ἀπιδόξῃ. πρὸς
 ὃν δὲ τὸ μὴ ἱερουργεῖν πᾶσι
 πᾶσι θεοῖς, μὴ θανμάσῃ, ἔφη,
 ὁ ἀνθρώπος Ἀθηνῶν, ὁ μὴ πρό-
 τρον αὐτῇ ἔσθ'· οὐδὲ δὲ
 ἀλλοθι

ti, summa cum reuerentia
 illum admirabantur, eaque
 in sententia permanferunt,
 ut unum ex optimatibus su-
 spicientes. Ceterum cum in
 Reip. procuracionib. obeun-
 dis versaretur, multorum
 prauis & nefarijs conatibus
 restitit: vnde odium & in-
 uidiam non mediocrem mul-
 titudinis sibi conflauit, tum
 propter dicendi interritam
 fiduciam, & mouendi libera-
 tatem. Vnde factum est ut
 nonnulli quoque aduersus il-
 lum insurgerent Anyti &
 Meliti, ea ipsa in Demond-
 ste accusantes, quæ prius per
 illos in accusando Socrate
 in crimen vocata fuerant,
 nempe quod nunquam visus
 sit sacrificans, quodq. solus
 omnium nunquam sit Eleu-
 sinijs initiatus. Ad quæ ma-
 gno animo, & corona re-
 dimitus, & niuida veste ami-
 ctus, inque concionem pro-

gressus, partim scite & dexteriter, partim verò asperius
 quam philosophica requirebat professio, respondit. Etes
 nimis hoc quod nunquam sacrâ fecisset Minerva: Nul-
 la vos capiât admiratio, inquit, viri Atheniensis, si prius

ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν τ' παρ' ἐμοῦ θυ-
σιῶν ἑπιλαμβάνον. πρὸς δὲ
θαύτην τὸ τ' μυσχεῖσθαι, ταύ-
την ἔφη ἔχον τὴν αἰτίαν, ἥ μὴ
ποιονῶν ἡσασθίσι τῆς τελευτῆς,
ὅτι ἄρ τε φαῦλα ἢ τὰ μυσ-
χεῖσθαι, ἢ σιωπᾶν πρὸς τοὺς μυσ-
χεῖσθαι μνησθέντες, ἀλλ' ἀπ-
ρίπτ' αὐτὸς τ' ὁρῶν. ἄρ τε
κατὰ πάσιν αὐτὰ ἐξαγορεύ-
σασθαι ὑπὸ φιανθρωπίας. ὥς
τοὺς Ἀθλωαῖους, ἡ δὲ ἡδύς ἐπ'
αὐτ' ἰν ταῦν χροῖον ἔχοντας,
πράγας αὐτῶν, καὶ ἰλως γνῶναι
αὐτίκα, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀρξα-
μενός τιμᾶν καὶ ἀδιδᾶσαι, καὶ
τὰ τελευτῶν θανυμένῃ. καὶ
τοῖς οὖν, ἰν ἀρχῇ τ' πρὸς αὐ-
τοὺς λόγους, πρᾶξι τῶν ἐχόντων
τοῦτο προοιμῶν ἀνδρείῳ, ἔφη,
Ἀθλωαῖοι, ἐμὲ καὶ ὁρῶντι οὐδεὶς
φαντασθέντων, ὅμως ἡδὲ καὶ ἐμὲ
καταβύθῃ. τὸ δὲ πρῶτον
ἐκ ἐκατηίδῃ. βόλομαι δὲ
ἐνία πρᾶθῆναι τ' ἀνδρείως τε
ἅμα

illi unquam sacrificaverim,
nequaquam enim illam sac-
cris per me oblati exequi
existimabam. Adsecundam
verò accusationis partem,
nempe mysteriorum, eam
dixit subesse causam quod vi-
nit cum illis festiuitatis par-
ticeps fuisset hactenus: quod
si mysteria, inquit, praua et
friuola comperisset, apud
nondum initiatos non ca-
uisset, sed ipsos ab orgiis
celebrandis auersos fecisse-
set: sin bona, rursus huma-
nitate adductus, omnibus
expositurus erat. Ita Athe-
nienses qui iam aduersus ilo-
lum lapides sustulerant, an-
elutium nitentem erga eundem
et placidum animum induer-
unt, atque ex illo eum com-
perunt habitis honoribus
reuereri quoque et colere:
postremum verò admira-
tione etiam prosequi. Ille

autē statim initio orationis ad illos habitus, asperiore proce-
mio usus est: Viri enim, inquit, Athenienses, cum me sacris co-
ronatū videatis, quum me iam sacrificatis? etenim i antehac
nunquam litasti. Quædam verò quæ ab illo acutè pariter et
urbanè dicta animaduertit, volo deinceps subiungere. Opte-
mini

ἄμα καὶ ἐπεί τις ἐκ' αὐτῶν ἡλιγ-
 μόνων, ἄρξαμεθα δ' ἀπὸ Φαύω-
 εἰνὸς λαόν, καὶ ὅρ' πρὸς ἐκεί-
 νον ἔπαυ. ἐπὶ δ' ὁ Φαύωρι-
 ος ἀκούσας τινός, ὡς ἐν γέ-
 λωσι ποιοῖτο τὰς ὁμιλίας αὐτῶν,
 καὶ μάστιγι τὴν αὐτῶν μιλήσας,
 τὸ ἐπικικλασμένον σφόδρα,
 ὡς ἀγγεῖς καὶ γλωσσῶν, καὶ
 φιλοσοφίας ἡμισυ πρίπορος, πρὸς
 σιλωὶν ἡρώτα δ' Δημόναξ
 τα, τίς ἄν, χαράσοι τὰ αὐτῶν;
 ἀνθρώπων, ἔφη, δὲ καὶ ἀπάτη-
 τα ἔχωρ τὰ ἄτα. ἐκασμὲν δ'
 δ' ὁρίσθαι, καὶ ἱρωτῶντο. τίνα
 δ' καὶ φόδια ἔχωρ, ὃ Δη-
 μόναξ, ἐκ παλαιῶν φιλοσο-
 φῶν ἡκατέρωθεν, ἔφη. ἄρα
 τίς δέ ποτε ὁ αὐτὸς προσελη-
 θῶν, ἡρώτα τὸν Δημόναξ τα
 τίνα αἵρεσις ἀσπάσεται μάκ-
 ρον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὁ δ', τίς
 γάρ σοι ἔπαυ ὅτι φιλοσοφῶ;
 καὶ ἀπὸρ' ἡδύ, παρ' αὐτῶν ἡ-
 δὲ μάλα γέλασεν. τὸ δ' ἱ-
 ρωτήσαντο, ἔφ' ὅτ' ἡ γέλα-
 σεν, ἔφη. γιλοῖόν μοι
 ἔστιν ἰδοῦν, ὅτι οὐδ' ἔτι πῶς
 εἰ με φιλοσοφῶν; Et cum dicto abiens, risit apud se valde
 suauiter. Illo verò interrogante quid esset quòd rideret, De-
 monax: Perridiculum, inquit, hoc mihi visum est, tu à barba

num autem factu videtur,
 ut à Phauorino, & ἡς quæ
 ad illum dixit, exordium fa-
 ciam. Postquam enim Pha-
 uorinus à quodam audisset,
 suas dissertationes à Demos-
 naeste haberi ludibrio, ma-
 xime verò membrorum in il-
 lis nimium fractas delicias,
 ingenerosam & muliebrem
 molliciem, ac philosophiæ
 minimè congruentem: accessit
 Demonaeste, interrogauitq;
 quisnam esset à quo subsan-
 naretur: Homo, inquit, cui
 aures sunt decepti diffici-
 les. Occurrente verò quodā
 Sophista, atq; interrogante:
 Quibusnam viaticis instru-
 ctus, ὁ Demonax, à puero
 ad philosophiam accessisset
 respondit, Testiculis. Alio
 tempore cum semel idem
 ille accessisset, quæsiuit ex
 Demonaeste, quàm philoso-
 phiæ secliam præ alijs stu-
 diosis amplecteretur: Qui
 verò, inquit, te certum se-
 cit me philosophari? Et cum dicto abiens, risit apud se valde
 suauiter. Illo verò interrogante quid esset quòd rideret, De-
 monax: Perridiculum, inquit, hoc mihi visum est, tu à barba

ζων^Θ ἀξιοῖς λείνεται τὰς
 φιλοσοφώτας, αὐτὸς πάνα-
 ρα ἔχων. τὸ δὲ Σιδωνίου
 ποιεῖ ὅπως Ἀθηνῶσι ἐν δό-
 μιμοῦν^Θ, λίγον^Θ ἄν-
 αὐτὸς ἱπανόρ^Θ ἵνα τοῖς, ὅτι
 πάσης φιλοσοφίας πεπαι-
 γται, ὃ ἄλλων δὲ αὐτὰ ἀπᾶν, ἃ
 ἔλκω. ἰὰρ Λεισοτίλης μι-
 καλῇ ἐπὶ τὸ Λύκειον, ἔφομα·
 ἄρ Πλάτων ἐπὶ τὴν Ἀκαδη-
 μίαν, ἀφίκομαι· ἄρ Ζώων
 ἐπὶ τὴν Ποικίλῃ, ἀφίκομαι·
 ἄρ Πυθαγόρας καλῇ, σιωπῇ
 ὅπως ἀναστὰς οὐκ ἐκ μίσου
 τῶν ἀπροσμίμων οὐ^Θ, ἔφη
 προσπαθὲν τὸ ὄνομα, καλῇ
 Πυθαγόρας. Πύθων^Θ δὲ τι-
 ο^Θ, τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐν-
 παρὸντων νανίσκων ὡραί, ἐ-
 ροχλοῦν^Θ αὐτὸν, προτῆ-
 ρον^Θ ἐρώτημά τι ὅπως
 ποῖ, καὶ κελύον^Θ· ἀπᾶν τὸ
 συκοφαντῶν τὴν λύσιν, ἐν,
 ἔφη, οἶδα τίναρον, ὅτι περὶ
 αὐτοῦ. ἀνακλῆσαν^Θ δὲ ἐ-
 κείνους ἐπὶ τῷ τῆς ἀμφιβολίας
 ἀκρόματι, καὶ συναπαλα-
 νέντε, iubenteque ut syllogismi solutionem diceret: Vnum,

inquit, fili noui, quòd subigeris. Cum ego ille stomachan-
 ti animo indignaretur propter scommatis amphiboliam,

philosophantes iudicandos
 esse existimas, ipse barbaram
 non habens. Sidonius autem
 rhetor cum Athenis celebris
 et clarus haberetur, ac alio
 quando de se eiusmodi pu-
 blica oratione decantaret
 encomium, quòd totius phi-
 losophia peritus esset, nec
 minus dicendi facultate ea
 possit exequi quae diceret:
 Etenim, inquit, si Aristote-
 les ad Lycæum me vocárit,
 sequar: si Plato ad Acade-
 miam, veniam: si à Zenone
 ad porticum Variam pro-
 uocabor, nihil cunctatus
 præstò ero: si Pythagoras
 me accersuerit, silebo. Sur-
 gens itaq; è medio auditori-
 um Demonax: Hec tu, in-
 quit, vocat te Pythagoras.
 Ceterum Pythone quodam
 eorum qui fuerant è Ma-
 cedonia splendide et ni-
 tidè culti, iuvene formoso
 subsannante illum, ac quae
 stionem sophisticam propo-
 nente,

illi

ἑαυτοῦ, αὐτίκα ὅτι μάλα τὸν
 ἔνθα ἐπιδάξω. ὁ δὲ οὐκ ἔ-
 λωτιάρηται· καὶ ὅτ' ἄνθρω-
 πος, ἐπεὶ δὲ τις ἀθλητὴς κα-
 ταγασσάμενος αὐτῷ, ὅτι ἐ-
 σθῆτα ὡφθῇ ἀνθανὼν ἀμπι-
 χόμενος, Ολυμπιονίκης ὄν-
 τας ἀτάξιν αὐτὸν εἰς πλὴν λι-
 γαλὸν λήθω, καὶ αἶμα ἰρρύνη.
 οἱ μὲν παρόντες ἠγανάκτου.
 αἱ δὲ αὐτὸς ἔκαστος ἐτίθει μί-
 κρον, καὶ ἐδῶκεν ἐπὶ τὸν ἀνθρῶ-
 πον ἵνα· ὁ δὲ Δημόναξ,
 μελαμῆς, ἔφη, ἀνθρώπου πρὸς
 τὸν ἀνθρώπου, ἀπὸ ἐπὶ τὰν
 λατρίαν, ἐπεὶ δὲ ποτε καὶ χρυ-
 σοῦ δακτύλιον, ὁ δὲ βα-
 διστὴν ἔχει, γραμματίον
 ἐν ἀγορᾷ προτιθεῖς, ἕξιν
 τὸν ἀπλῆσαντα, ὅστις ἂν
 τῷ δακτύλῳ διαπότῃς, ἢ
 κερ, καὶ εἰπόντα ὀκλήσῃ αὐτῷ,
 καὶ λήθω καὶ τύπορ. ἀπλάμ-
 βάνην. ἔφη οὐκ τις μαρ-
 τήσῃ ὡρῶν, αὐτὸς ἀπλω-
 λυμένω λήθωρ· ἐπεὶ δὲ ἰδὼν ὅ-
 τ' ἐξ ἡλίου, ἀπιδί, ἔφη, ὃ πᾶν
 ἐξῆλθῃ, venire, atque si illius pondus & gemmam & ty-
 rum rectè indicasset, recipere. Venit ergo adolescens qui-
 dam forma honesta & amabili, qui se amisisse perhibebat. Ceterum cum nihil sani diceret: Abi, inquit, o puer, ac

illique cōminaretur, Statim ei-
 bi virū ostendam. ille in mul-
 tum risum effusus, interro-
 gavit adolescentem: Ergo
 virum habes? Quodam tem-
 pore cum quidā etiam athle-
 ta ab eo fuisset derisus pro-
 pterea, quod cum victor ex-
 itisset in Olympia, vestium
 molli & florido amictus cō-
 spiceretur: vultus ille lapi-
 de in caput incussit, adeo ut
 sanguis efflueret. Itaque qui
 aderant, indignantes factum
 graviter & molestè fere-
 bant, quasi unus ex illis
 fuisset percussus. cumque ex-
 clamarent ut ad Proconsu-
 lem iret: Nequaquam, in-
 quit, viri ad Proconsulem,
 quum multò magis eamus ad
 medicum. Dum aliquan-
 do obambulans annulum au-
 reum in itinere fortè fortu-
 na reperisset: proposita in
 foro schedula, voluit eum
 qui amissi annuli dominus

καὶ τὸν ἰωῆς δακτύλιον φέ-
 λαίη· τὺ δ' ἔρ' ἐκ ἀρχαίων
 παρ. τῶν δ' ἀπὸ τῆς Ρωμαίων
 βουλῆς τις, Ἀθηνῶσιρ ἦδ' ὡς
 ἔδ' ἀξίας πάντων ὁράων, θυγα-
 θρίαν δ' καὶ δακτυλασμί-
 νον, πλοσσομένην σε, ἔφη,
 ὅτι μὲς ἦς οὐδ' οἱ· καὶ ὁ Δημή-
 τριος, καλὸς, ἔφη, καὶ σὺ ἄξιός,
 καὶ τὴν μητρί οἶμοις. ἢ δ' ὡς
 νεκρὸν, ἐν ἄρκτ' ἄρματι περ
 ἀνέφοιόντα, ἐκ Οὐρανίου, ὡς
 ἔπειρ' ὀνομάζετο. ἄν' Ἀρε-
 κσιλάου καλῶν ἤεις, ἰρωτῆς
 σαρξὶ δὲ τινὶ, τίς αὐτῷ
 ἔρ' ἐν δαίμονίης ἐν Ἀρκῇ.
 μόνον ἐν δαίμονα ἔφη τὸν
 ἰλῶθιρον. ἰκάνυ δ' φέσαν-
 τος, ποικίλος ἰλῶθιρος ἐν.
 ἄν' ἰκάνον νομίζω, τὸν μὲς
 τιλπίοντά τι, μύτη δ' αἰό-
 τα. ὅ δ', καὶ πῶς ἄρ', ἔφη,
 τὴν τοῖς δαίμονι; ἄπαν-
 τος ἔρ' ὡς τὸ πολλὸν τῶν δαι-
 δαλώμεθα. καὶ μὲν, ἔφη, ἂν
 κατανόησας τὰ τ' ἀνθρώπων
 πράγματα, ὑποίς ἄρ' αὐτὰ ὅ-
 τι ἰληνίδ' ὅτι φέδον ἄξια,
 fieri potest? omnes enim plurimum his seruientes subiecti su-
 mus. Atqui, inquit, si recto iudicio res humanas excusseris,
 haud dubiè easdem reperies neque spe neque metu dignas

tuum ipsius annulum diē.
 genter obstrua. etenim hunc
 non amisisti. Quispiam ve-
 rò è Romanis senatoribus cū
 Athenis illi filium suum iu-
 uenem supra modum formo-
 sum commonstrasset, effæ-
 minatum verò, & corruptum
 delicijs, dixissetq̃: Salutat te
 Demonax hic meus filius:
 Pulcher est, inquit, & te di-
 gnus, & matri non absimi-
 lis. Porro Cynicum in pel-
 le vrsi philosophantem, non
 Onocratum, quod illi no-
 men erat, sed Arcesilaum
 vocare dignatus est. Cū
 quidam ex eo quasisset qui-
 nam illi felicitatis finis esse
 videretur: respondit so-
 lum eum esse felicem, qui li-
 ber esset. Illo autem subij-
 ciente multos esse liberos:
 Atqui hunc ego solum, in-
 quit, liberum esse existimo,
 qui neque sperat aliquid, ne-
 que pertimescit. Ille verò:
 Et quomodo, inquit, hoc
 propte-

παυθεμεθα· πάντως καὶ τῶν
 ἀνιερῶν καὶ τῶν ἰδίων. Περιγεί-
 νοι δὲ τὴν Πρωτίως ἐπισημῶντι
 αὐτῷ, ὅτι ἐγὼ λατὰ νομά, καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις πεσέπαισι καὶ
 λήγοντι. Δημόναξ ὁ ἐν-
 νῆς, ἀπικείνατο. Περιγέρνι,
 ὅκ ἀνθρωπίσης. καὶ μὲν, καὶ
 φυσικόν τινα, περὶ τὴν ἀντι-
 πόδωρ σελιγρόμωρ ἀνασῆ-
 σας, καὶ ἐπὶ παλαιᾷ ἀγαθῶν, καὶ
 ἀλάξας αὐτῷ τὴν ἐν τῷ ὕδα-
 τισιὰν, ἤρτο. τοῖς τοῖς ἀρα-
 τὸς ἀντίποδας ἐν λήγει, ἀπ-
 λὰ καὶ μάγισ τινὸς ἐν λήγον-
 τῷ, καὶ ἐπὶ δὲ ἔχην ἰσχυ-
 ρῆς, ὡς ἐπὶ αὐτῶν ἀπαντας
 ἀναπάθων, καὶ παρὶ ἔχην
 αὐτῷ, ὅποσα βέλονται· μὴ
 θαύμασι, ἔφην, καὶ ἔφ' αὐτὸς
 ὁμότιχεν· ἐμίτοι, καὶ ἔβηλ,
 ἔφην πρὸς τὴν ἀρτόπωλιν καὶ
 ἔφην μετὰ μιᾶς ἐπὶ δὲ, καὶ
 μικρῷ τῷ φαρμάκῳ πάθον-
 τα αὐτῷ, δοιῶν μοι τὸν
 ἔρτον, ἀνιπτόμην· τὸ νό-
 μισμα, ὡς ἐπὶ τῇ ἐπὶ δὲ δη-
 νόμω. ἐπὶ δὲ Ἡρώδης ὁ
 vnica ianum incantatiuncu-
 lum ipsam vi mihi panē det. si
 qualem cū incantationibus vi-

propterea quod & qua do-
leant, & iucunda sunt, iuxta
finem capiant & euane-
scant Peregrino autem, cui
& Proteo cognomen fuit,
obiurgante eum, quod plea-
raq; omnia naso suspende-
ret, hominibusq; illuderet,
dicentq;: Demonax, nō viuis
Cynicum. respondit: Perea-
grime, non viuis hominem.
Physicum quoq; super Anti-
podibus differentem, surgens
deduxit ad puteum, illiq;
vmbra in aqua demonstra-
ta, quasiuit: Nunquid tales
confirmas esse Antipodas?
Præterea quopiam magum
se esse proficiente, habereq;
carmina efficacissima, qui-
bus omnes homines impel-
lere possit ac persuadere ut
sibi quacunque vellet ex-
hiberent: Ne hoc tibi mi-
rum videatur, inquit, ean-
dem enim tecum artem exer-
ceo: & si placet, ad pistris-
cem me sequere, videbisq; me
ac modico beneficio persuasu.
obscure monetā innuens, an-
obimentē. Cūm verō¹ Herodes
grauiter

πάνν, ἐπύθε τὸν Πολυδά-
 κην, πῶς ὥρας ἀφανέονθα, καὶ
 ἤξει ὄχημα ζώνουσα αὐτῷ,
 καὶ ἵπκας παείσασθαι, ὡς ἀνα-
 βουμένη, καὶ δάπνον πα-
 ρασκωάσει, προσελθὼν, πα-
 ρὰ Πολυδάκτους, ἔφη, κομίζω
 σοι τινὰ ἐπιστολήν. ἐδύξθη
 ἡ Πάνν, καὶ οἰθήντη, ὅτι
 κατὰ τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς τοῖς
 ἄλλοις σιωπῇ καὶ πᾶσι
 αὐτῷ, καὶ ἀπόνει. τί δὲ, ὦ
 Δημόναξ, Πολυδάκτους ἀ-
 ξιοῖς αἰτιαταίᾳ, ἔφη, ὅτι μὴ
 ἥδη πρὸς αὐτὸν ἄπα. ὁ δ'
 αὐτὸς ὑδὲν περτωῦσι, καὶ ἰν
 σκότῳ ἑαυτὸν καθάρξαντι
 προσελθὼν, ἔλκην μάρτη
 εἶναι, καὶ διαύσασθαι αὐτῷ ἀνα-
 γαγῆν τῷ παιδὶ τὸ ἄδω-
 κον, ἢ μόνον αὐτῷ τρεῖς τι-
 νας ἀνθρώπους ὀνομάσας,
 μηδὲνα πώποτε περνηκό-
 τας. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἰνδοιά-
 σαντη, καὶ ἀπροσῷτος. ὃ δ' ἔ-
 χε τινα, οἶμα, ἀπὲρ τοῖς
 ὅμοις ἔτ', ἔφη, ὡς γιλοῖν μόντη
 ἀφόρητα πάσχι νομίζεις μὴ
 δινα ὀρεῖν πένθος ἄμοιρον;
 dem Demonax: O' ridicule, an te solum intoleranda mala
 perferre existimas, cum luctus expertem videat neminem?

grauiter et peracerbè Polū
 lucis immatura morte sub-
 lati obitum lugeres, velleis
 currū illi iungere, ac equas
 praeferre tanquam ascensu-
 ro, et cenam adornare: ag-
 gressus hunc Demonax: A'
 Polluce inquit, epistolam
 tibi adfero. Caterum cum
 illi gauisus esset, putaretis
 illum quoque alius esse do-
 lori, dixit: Quid igitur, o
 Demonax, sibi vult Pollux?
 Accusat te, inquit, quod ad
 illum abire cuncteris. Idem
 quendam alium filij sui mora-
 tem incōsolabiliter lugentiē,
 ac tenebris semet occultan-
 tem accessit, sitis magum
 professus est, ac filij simu-
 lacrum ab inferis posse re-
 ducere, si trestantium hominū
 nes illi nominauerit, quos
 nunquam ullius obitum lū-
 xisse certō compertum habee-
 ret. Cum ergo diu multumq;
 secum hasitaret, nec vnum
 quidem, ut opinor, talem
 posset producere: ait tan-
 dem Demonax: O' ridicule, an te solum intoleranda mala
 perferre existimas, cum luctus expertem videat neminem?

Aiqui

ἢ μὲν ὑμῶν καὶ ἀγαθῶν
 ἢ τῶν ἐν τοῖς ὁμιλίοις,
 πάντων ἀρχαίοις καὶ ξένοις ὀνό-
 μασι χρησμένων· ἐν γοῦν ἱρω-
 τηθῆναι ἢ αὐτὸ λόγον τινα,
 καὶ ὑπεραπλῶς ἀρκεῖσθαι,
 ἐν ὁμίῳ, ἢ φησὶ, ὡς ἰσχυρῶς
 ἀρώτησα, σὺ δέ μοι, ὡς ἐπ' Ἀ-
 γαμέμνονος ἀρκεῖν. ἢ
 πόντος δὲ τινος τῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἀπὸ τῶν Δημόφρωνος τὸ
 Ἀσκληπιδίου, καὶ προσωξέ-
 μεθα ὑπὲρ τῶν ἡμῶν, ἢ φη-
 σὶ καὶ τὸν Ἀσκληπιδίον,
 ἢ μὴ δυνάσται ὑμῶν ὡς
 μῶν ὑπομένων ἀκούειν. ἢ ἰσχυ-
 ρῶς ποτε δύο τινὰς φιλοσό-
 φους, κομίδην ἀπειδίχυντες,
 ἐν συτύῳ εἰσόντας καὶ τὸν
 ἑκάτερον ἰσχυρῶς ἐρωτῶντα,
 τὸν δὲ ἑκάτερον πρὸς λόγον ἀρ-
 κενόφρονος ἢ δοκῆς ὑμῶν,
 ὡς φίλοι, ἢ φησὶ, ὡς ἰσχυ-
 ρῶς ποτε, πρὸς ἑκάτερον, ὡς
 αὐτὸν ὑποκρινόμενον· ποιεῖν
 ἢ Ἀγαθοκλῆς δὲ τῶν πει-
 πατητικῶν μίαν φρονεῖν,

ὅτι

Atqui & illos salsè deridere
 solitus est, qui in sermoni-
 bus nimium vetustis & pe-
 regrinis vocabulis vti con-
 sueverant. Itaque cum unum
 aliquando super oratione
 quadam interrogasset, ille
 plus quam Atticè respondit:
 Ego quidem, inquit, a-
 mice, nunc te rogavi, tu ve-
 rò mihi quasi Agamemnone
 regnante respondisti. Di-
 cente quopiam ex amicis,
 Abeanius. Demonax, in sa-
 num Aesculapij pro filij sa-
 lute oraturi: Vehementer,
 inquit, surdum existimas
 Aesculapium, si nequeat nos
 nisi istlic orantes exaudire.
 Cum aliquando vidisset duos
 philosophos egregiè rudes
 & indoctos super quæstio-
 ne quapiam satis ridiculè al-
 terquescentes, ac alterum absur-
 dè quærentem, alterum verò
 ad rem nihil sane respon-
 dentem: Nonne videatur von-
 bis, inquit, o amici, alter

illorum hircum mulgere, alter autem illi cribrum suppo-
 nere. Agathocles verò Peripateticus cum superbè & infol-
 leniter se ferret, & arroganter iactitaret dialecticorum se
 solum

ὅτι μόν' αὐτός οὖν, ἢ πρῶ-
 τ' τῶν ἀγαθῶν ἐφύετο, καὶ
 μὴ δ' Ἀγαθόκλης ἂν μὲν πρῶ-
 τ', ἢ μόν' ἂν δ' μόν', ἢ
 πρῶτος. Κιθῆος δ' ἦ πατρὶς,
 ὅπου δὲ τ' Ἐπιάδ' ἂν πλὴν
 Ἀσία, ἀπὸς, πρὸς δ' ὧν ὡς
 πατρὶ, ποτὶ κατὰ γέλασε
 καὶ λίγον' ἢ καὶ ποιοῦντ',
 ἵππῶν τῶν ἰταύρων τις, ὁρῶν
 τῶντα, ἔλιγν' αὐτὸν μίγα
 ἑσθάρμα ἔν'· μὰ τὸν Δί', ἔ-
 φηδ' Ἀγμέων, ἢ δ' μίγα. καὶ
 Ἀπολλώνιον δ' ἴποτε τὸν Περ-
 λόφορον ἰδὼν, μίτ' αὖ ποτῶν
 τ' μαθητῶν ἱφελάννοντα, ἔ-
 λευ, δ' ἀπὸς μετὰ πῦρ, ὡς
 ἐπὶ παλαιὰς ὡς βασιλεὺς συ-
 νοῦντ'· περὶ ἔρχεται, ἔ-
 φη, ὁ Ἀπολλώνι', καὶ οἱ
 Ἀργοναῶται αὐτῷ. ἄλλος δ' ἔ-
 ποτε ἱερομνῆς, ἂν ἀθανά-
 τ' αὐτῷ ἢ ψυχὴ δολιχὴ ἔ-
 σαι· ἀθανάτ', ἔφη, ἀπ' ὧν
 πάντα. περὶ μὲν τοῖς Ἡρώδ' ἔ-
 λινγν' ἀληθῶς τ' Πλάτων
 να, φάμενον ἢ μίαν ἡμᾶς ψυ-
 χὴν ἔχειν· ἢ γὰρ ἔν' τῷ αὐ-
 τῷ

bat verum dixisse Platonem affirmantem nobis hand v.
 nam saltem esse animam. Neque enim esse eiusdem animae

solum & primum esse: Atque
 qui, inquit, ô Agathocles, si
 primus non solus: sin vero so-
 lus non primus. Porro autem
 Cethego viro consulari di-
 gnitate praedito, quo tem-
 pore per Græciam legatus
 abiret in Asiam, patri suo
 multa turpia & ridicula
 dicente & faciente, postea
 quam ex amicis quispiam
 eadem vidisset, dixissetque
 Cethegum magnum scelus
 esse: Per Iouem, inquit De-
 monax, neque magnum. Idem
 eum aliquando conspexis-
 set Apollonium philosophum
 multis cum discipulis disce-
 dentem, commodum verò
 abibat accersitus quasi di-
 sciplinarum nomine Regi
 esset conuersaturus: Accen-
 dit, inquit, Apollonius, &
 eius Argonautæ. Alio au-
 tem quodam ex eo quaerente,
 num anima illi immortalis
 esse videretur. Sanè immor-
 talis, inquit, sed ut omnia
 reliqua. De Herode dice-

Regis

τῆς ψυχῆς Ρηγίλαον, καὶ Πον-
ανδῶνα, ὡς ζῶντας ἐστῆν,
καὶ τὰ τοιαῦτα μιλιτῆρ. ἰ-
τόλημα δὲ ποτὶ καὶ Ἀθη-
ναίους ἱρωτέρῃ δημοσίᾳ, ἢ
περὶ ῥήσιν ἀκούσας· ὥστε τίς
να αὐτίαν ἀρκελᾶναι τοὺς
βαρβάρους, καὶ ταῦτα, ὅτι
τὴν γλιτῶν αὐτοῖς καταση-
σαμένην Εὐμήραν, βαρβα-
ρον καὶ Θρακὴς ὄν· ἰσθὶ
δὲ ποτὶ πλεον μίλον· αὐτῇ
ὥστε χαμῶν, ἵσχυς τῶν φί-
λων· ἰσχυρὸς δὲ δικαστὴς, καὶ ἀναστα-
σύντ· τοῦ σπάρτου, ἵσχυς
καὶ ἰσχυρὸς καταβρωθῆς· ἵσχυς δὲ
γνώμων ἄρ' αὖτις, ἵσχυς, ὅτι
καὶ ἰσχυρὸς καταδεδωκέναι,
τοσαύτως αὐτὸς ἰσχυρὸς κατα-
φάγος· ῥύτω δὲ τινι, καὶ
καὶ πλεον μίλον, οὐκ ἀβάνης
σφ' ἀσπῆρ καὶ γυμνάσιον.
ὅτι δὲ ἀσπῆρ, ἀσπῆρ ἵσχυς·
τοσαύτως ἀσπῆρ τοῖνυν, ἵσχυς
καὶ, τοιαῦτα λίγας, μωρῶς
προσθ' ἰσχυρῶν. καὶ μάντιρ

Regilaum & Pollucem, ut
tāquam viuentes epulis su-
scipiat, taliaque illi cura
sint. Ausus est quoque ali-
quando Athenienses publi-
cè interrogare, audita sa-
crorum præfatione, quam
ob causam excluderent bar-
baros, præsertim cum eam
mysterij festiuitatem con-
stituisse illis Eumolpus,
quem Thracem & barba-
rum fuisse non ignorabat.
Postea verò quàm illi se-
mel nauigandum erat nem-
gorij gratiâ existente hyem-
te, & iam nauem erat in-
scensurus, dicit amicorum
quispiam: An' non pertime-
scis, Demonax, ne nani fras-
cta atque subuersa à pisci-
bus deuoreris? Atqui, inquit,
per absurdum foret metuere
à piscibus depasci, cum tot
ipse pisces ante deuorauer-
im. Cuidam rhetori vitio-
sissimè declamanii consue-
luit, ut frequenti exercitio

incumberet. Cæterum cum ille dixisset: Nunquam non ap-
ud me ipsum declamo: ergo iure optimo, inquit, tam ine-
ptè dicis, qui semper stulto auditore tui soleas. Augure quoque
○○ semel

ἄλλω αὐτὸν τ' παρ' ἐμοῦ δυ-
 σιῶν ὑπελάμβανον. πρὸς δὲ
 θάττον τὸ τ' μυσηίων, ταύ-
 τῳ ἔφη ἰχθυῶν ὡσίαν, τ' μὴ
 ποιουνῆσαι σφίσι τῆς τελευτῆς,
 ὅτι ἄρ τε φαῦλα ἢ τὰ μυση-
 εια, ὑσιωπῆσαι πρὸς τοῖς μυ-
 σθισμὸν μιν μνηστῆρας, ἀπ' ἀπ-
 ᾧ αὐτὸς τ' ὀργισθῇ. ἄρ τε
 ἑσπέρῃ πᾶσιν αὐτὰ ἱξαγορεύ-
 σαι, ὑπὸ φιλαμυθροπίας. ὥς
 τοῖς Ἀθλωσίν, ἡδὴ λίθος ἐπ'
 αὐτ' ἐν ταῖς χροῖς ἔχοντας,
 πρῶτος αὐτῶν, καὶ ἰσχυρῶς γινώσκων
 αὐτίκα, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνης ἀρξά-
 μενος τιμᾶν καὶ ἀνδρῶν, καὶ
 τὰ τελευτῶν αὐτοῦ μνηστῆρας. καὶ
 τοῖς οὐδὲν, ἐν ἀρχῇ τ' πρὸς αὐ-
 τοῖς λόγους, πρᾶξις ἐν ἰσχυ-
 ρῶ προοιμῷ ἀνδρῶν ἔφη,
 Ἀθλωσῖοι, ἐμὲ καὶ ὁρῶντι οὐκ ἐ-
 φανασμένον, ὑμῖν ἡδὴ ἑσπέρῃ
 ἑσπέρῃ τ' τὸ πρῶτον
 ἐκ ἐκείνης ἔφη. βόλομαι δὲ
 ἔνι αὐτῶν πρᾶξις τ' ἀνδρῶν τε
 ἅμα

autē statim initio orationis ad illos habitā, asperiore proa-
 monio usus est: Viri enim, inquit, Athenienses, cum me scitis co-
 ronatiū videatis, quum me iam sacrificatis? etenim i antehac
 nunquam litāstis. Quædam verò quæ ab illo acutè pariter et
 urbanè dicta animaduertit, volo deinceps subiungere. Opte-

illi vnquam sacrificauerunt,
 nequaquam enim illam sci-
 eris per me oblati egetur
 existimabam. Adsecundam
 verò accusationis partem,
 nempe mysteriorum, eam
 dixi subesse' causam quod vi-
 nit cum illis festiuitatis par-
 ticeps fuisse' hactenus: quod
 si mysteria, inquit, praua et
 friuola comperisset, apud
 nondum initiatos non ca-
 uisset, sed ipsos ab orgiis
 celebrandis auersos fecisse
 set: sin bona, rursus huma-
 nitate adductus, omnibus
 expositorus erat. Ita Athe-
 nienses qui iam aduersus il-
 lum lapides sustulerant, an-
 elusum nitentem erga eundem
 placidum animum induer-
 unt, atque ex illo eum com-
 perunt habitis honoribus
 reuereri quoque et colere:
 postremum verò admira-
 tione etiam prosequi. Ille

ἔμα κ' ἐπείως ἔπ' αὐτ' ἀλλή-
 μύρου. ἄρξασθαι δ' ἀπ' Φαύ-
 ριν ἑαλόν, καὶ ἄρ' πρὸς ἑκ-
 νομ ἔργον. καὶ ἄρ' ὁ Φαυορί-
 ος ἀκούσας τινὸς, ὡς ἐν γέ-
 λωσι ποιοῖτο τὰς ὁμιλίας αὐτ',
 καὶ μάλα τ' ἐν αὐταῖς μιλῶν,
 τὸ ἐπικικλασμένον σφόδρα,
 ὡς ἀγγεῖν καὶ γλυκαῖον, καὶ
 φιλοβούτ' ἔκαστα πρίπορ, πρρ-
 σιλθὼν ἡρώτα τ' Δημόναξ
 τα, τίς ἄν, χαράζοι τὰ αὐτῶ;
 ἄνθρωπος, ἔφη, δὲ καὶ ἀπάτη-
 τα ἔχωρ τὰ ὧτα. ἐκκαμνὺς δ'
 τ' ὁφισῶ, καὶ ἰρωτῶν] ὧ. τίνα
 δὲ καὶ ἐφόδια ἔχωρ, ὦ Δη-
 μώναξ, ἐκ παλαιοῦ φιλοβ-
 ούμενος ἡλικίᾳ, ἔφη. ἄρα
 τί δέποτε ὁ αὐτὸς προσελ-
 θὼν, ἡρώτα τὸν Δημόναξ] α.
 τίνα αἰρίσιρ ἀσπάξεται μάλ-
 λον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὁ δ', τίς
 γάρ σοι ἔργον ὅτι φιλοβού;
 καὶ ἀπὸρ ἦδη, παρ' αὐτῶ ἡ-
 δὺ μάλα ἐγίλασθαι. τὸ δ' ἐ-
 ρωτῶσιν, ἔφ' ὅτω γιγῶ
 ἰκάν' ἔφη. γιγῶ μοι
 ἔν' ἰδοξον, ἐ σὺ ἄρ' τὸ πᾶν
 εἰς με φιλοσοφᾷ; Et cum dicto abiens, risit apud se valde
 suauiter. Illo vero interrogante quid esset quod rideret, De-
 monax: Perfidiculum, inquit, hoc mihi visum est, tu à barba

rum autem factu videtur,
 ut à Phauorino, & ἵι quæ
 ad illum dixit, exordium fac-
 ciam. Postquam enim Pha-
 uorinus à quodam audisset,
 suas dissertationes à Demos-
 naete haberi ludibrio, ma-
 xime verò membrorum in il-
 lis nimium fractas delicias,
 ingenerosam & muliebrem
 molliciem, ac philosophiæ
 minimè congruentem, accessit
 Demonaetum, interrogauitq;
 quisnam esset à quo subsan-
 naretur: Homo, inquit, cui
 aures sunt decepti diffici-
 les. Occurrente verò quodā
 Sophista, atq; interrogante:
 Quibūnam viaticis instru-
 ctus, ὦ Demonax, à puero
 ad philosophiam accessisti?
 respondit, Testiculis. Alio
 tempore cum semel idem
 ille accessisset, quasiuit ex
 Demonaete, quā philosophi-
 æ sectam præ alijs stu-
 diosius amplecteretur: Quis
 verò, inquit, te certum fe-
 cit me philosophari? Et cum dicto abiens, risit apud se valde
 suauiter. Illo vero interrogante quid esset quod rideret, De-
 monax: Perfidiculum, inquit, hoc mihi visum est, tu à barba

ζων^Θ ἀξίοις λείνεται τὰς
 φιλοσοφώτας, αὐτὸς πά-
 νακ' ἔχων. τὸ δ' Σιδωνίου
 ποτὶ Γορίῳ Αἰλώχισιν ὑδρὸς
 κίμου^{ΩΤ}, λίγον^{ΩΤ} αἰρ
 αὐτῷ ἱπαιρόν^{ΩΤ} ἵνα βιῶν, ὅτι
 πάσης φιλοσοφίας πεπάρ-
 ται, ὃ χῆρον δ' αὐτὰ ἀπᾶν, ἃ
 ἔλγυν. ἰὰρ Λεισοτίλης μι-
 καλῇ ἐπὶ τὸ Λύκειον, ἔφομα^Ω
 ἄρ Πλάτων ἐπὶ τὴν Ἀκαδη-
 μίαν, ἀφίξομα^Ω ἄρ Ζώων
 ἐπὶ τὴν Ποικίλῳ, ἄγριψ^Ω
 ἄρ Πυθαγόρας καλῇ, σιωπῇ
 ἔμα^Ω ἀναστὰς οὐκ ἐν μίση
 τῶν ἀκροατῶν οὐ^{ΩΤ}, ἔφη
 προσεπὶ τὸ ὄνομα, καλῇ σι-
 Πυθαγόρας. Πύθων^Ω δ' ἐτι-
 ο^{ΩΤ}, τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐν-
 παρύφων νιανίσκου ὥραις, ἐ-
 ρισχλοῦ^{ΩΤ} αὐτὸν, προτᾶ-
 σον^{ΩΤ} ἐρώτημά τι Γορίῳ
 πῶν, καὶ λιγύον^{ΩΤ} ἀπᾶν τῷ
 συμποσίῳ τὴν λύσιν, ἔρ,
 ἔφη, οἶδα τί νυν, ὅτι περὶ
 σκ. ἀγανακτῆσαν^{ΩΤ} δ' ἐ-
 κένον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμφιβολίας
 ἀκρόματι, καὶ συναπαλά-
 νεν, ἰουβεντεῖν ὅτι συλλογισμὶ
 solutionem diceret: Vnum,
 inquit, fili noui, quod subigeris. Cum ego ille stomachane
 in animo indignaretur propter scommatis amphiboliam,

philosophantes iudicandos
 esse existimas, ipse barbam
 non habens. Sidonius autem
 rhetor cum Athenis celebris
 et clarus haberetur, ac alio
 quando de se eiusmodi pu-
 blica oratione decantaret
 encomium, quod totius phi-
 losophiae peritus esset, nec
 minus dicendi facultate ea
 posset exequi quae diceret:
 Etenim, inquit, si Aristote-
 les ad Lycæum me vocarit,
 sequar: si Plato ad Acade-
 miam, veniam: si à Zenone
 ad porticum Variam pro-
 uocabor, nihil cunctatus
 præstò ero: si Pythagoras
 me accersuerit, silebo. Sur-
 gens itaq; è medio auditori-
 um Demonax: Fleustu, in-
 quit, vocat te Pythagoras.
 Caterum Pythone quodam
 eorum qui fuerant è Ma-
 cedonia splendide et ni-
 tidè culi, iuvene formoso
 subsannante illum, ac quæ-
 stionem sophisticam propo-
 nente, iubentequæ ut syllogismi
 solutionem diceret: Vnum,
 inquit, fili noui, quod subigeris. Cum ego ille stomachane
 in animo indignaretur propter scommatis amphiboliam, illiq;

πάνν, ἰπνύθη τὸν Πολυδά-
 κην, πρὸ ὥρας ἀφανόνθ᾽, καὶ
 ἡξίς ὄχημα ζώνουθ᾽ αὐτῷ,
 καὶ ἵπκας παείσασθαι, ὡς ἀνα-
 βουμένη, καὶ δάπνον πα-
 ρασκιάσει, προσελθὼν, πα-
 ρὰ Πολυδάκτους, ἔφη, κομίζω-
 σι τινὰ ἱπποδάμιον. ἠδὲ γὰρ
 κικάνῃ, καὶ οἰηθῆναι, ὅτι
 κατὰ τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς ζῇς
 ἄλλοις σωτηρίᾳ ὡς πάθῃ
 αὐτῷ, καὶ ἀπονύθῃ. τί δ᾽, ὦ
 Δημόναξ, Πολυδάκτους ἀ-
 ξιοῖς αἰτιαταίᾳ, ἔφη, ὅτι μὴ
 ἡδὴ πρὸς αὐτὸν ἄπα. ὁ δ'
 αὐτὸς ὑδὲν περτωῦσι, καὶ ἰρ-
 σκότω ἑαυτὸν καθάρξαντι
 προσελθὼν, ἔλεγε μάλ᾽ ὅτι
 ἦν, καὶ διαύσασθαι αὐτῷ ἀνα-
 γαγῆν τῷ πατρὶ τὸ ἥδω-
 πον, ἃ μόνον αὐτῷ τρεῖς τι-
 νας ἀνθρώπους ὀνομάσσει,
 μηδὲνα πώποτε περνευκό-
 τας. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἰνδοιά-
 σαν], καὶ ἀπρουῶτος. ὃ γὰρ ἔ-
 χῃ τινα, οἶμα, ἀπῆρ ζωδ-
 ῶν. ἔτ', ἔφη, ὦ γυλοῖς μόν᾽
 ἀφόρητα πάσχει νομίζεις με-
 δινα ὄρεσιν πένθους ἁμοιόρου;
 dem Demonax: O' ridicule, an te solum intoleranda mala
 perferre existimas, cum luctus expertem videat neminem?

grauiter & peracerbè Pola-
 lucis immatura morte sub-
 lati obitum lugeres, velleisq̃
 currū illi iungere, ac equas
 praeſtare tanquam aſcenſu-
 ro, & cœnam adornare: ag-
 gressus hunc Demonax: A
 Polluce inquit, epistolam
 tibi adfero. Caterum cum
 illi gauisus eſſet, putaretisq̃
 illum quoque alijs eſſe do-
 lori, dixit: Quid igitur, ὁ
 Demonax, sibi vult Pollux?
 Accusat te, inquit, quòd ad
 illum abire cuncteris. Idem
 quendam alium filij sui mora-
 tem incōsolabiliter lugentē,
 ac tenebris semet oculan-
 tem acceſſit, seip̃ magum
 professus est, ac filij simu-
 lacrum ab inferis posse re-
 ducere, si tressantum homi-
 nes illi nominauerit, quos
 nunquam vllius obitum lu-
 xisse certò compertum haber-
 ret. Cum ergo diu multumq̃
 secum haſiaret, nec vnum
 quidem, ut opinor, talem
 posset producere: ait tan-
 dem Demonax: O' ridicule, an te solum intoleranda mala
 perferre existimas, cum luctus expertem videat neminem?
 Aiqui

ὅτι μόν' αὐτός οὐ, καὶ πρῶ-
 τ' τῶν ἀγαθῶν ἐφύ, καὶ
 μὴ δ' Ἀγαθόκλης ἂν μὴ πρῶ-
 τ', ἢ μόν' ἢ δ' μόν', ἢ
 πρῶτος. Κιθῆος δ' ἔπαυται,
 ἐπὶ δ' ἔπαυται ἢ πρῶ-
 τ' Ἀσία, ἀπὸ, πρῶτος ὡς
 παρὶ, ποταμὸς καταγίλασα
 καὶ λίγυ' καὶ ποιοῦντ',
 ἵππας τῶν ἱταύρων τις, ὅρων
 τῶν, ἵππων αὐτὸν μίγα
 ἑσθάρμα ἔν' μὰ τὸν Δί', ἔ-
 φη δ' Ἀγνῶν, ὅδ' μίγα. καὶ
 Ἀπολλόνιον δ' ἐπὶ τὸν ποταμὸν
 λόφοιοῖδων, μίγα ποταμῶν
 ἔμαθ' τῶν ἱταύρων, ἢ
 Ἀγ, δ' ἀπὸ μιτῶν, μίγα, ὡς
 ἐπὶ ποταμῶν ὡς βασιλεὺς συ-
 νιστάμεν πρὸς ἑρχεται, ἔ-
 φη, ὁ Ἀπολλόνιος, καὶ οἱ
 Ἀργοναῖται αὐτῶν. ἄλλος δ' ἐ-
 πὶ ἱερομύς, ἢ ἀθάνα-
 τ' αὐτῶν ἢ ψυχὴ δοκῇ ἔ-
 ναι ἀθάνατ', ἔφη, ἀπὸ ὅς
 πάντα. πρὶ μὲν τοῖς Ἡρώδης
 ἵππων ἀγαθῶν ἢ Πλάτων
 να, φάμεν ὅδ' μίγα ἡμᾶς ψυ-
 χὴν ἔχον ἢ ἢ ἢ τῶν αὐ-
 τῶν

bat verum dixisse Platonem affirmantem nobis haud v-
 nam saltem esse animam. Neque enim esse eiusdem animae

solum & primum esse: Atque
 qui, inquit, ô Agathocles, si
 primus non solus: sin vero so-
 lus non primus. Porro autem
 Cethego viro consulari di-
 gnitate praedito, quo tem-
 pore per Græciam legatus
 abiret in Asiam, patri suo
 multa turpia & ridicula
 dicente & faciente, postea
 quam ex amicis quispiam
 eadem vidisset, dixissetque
 Cethegum magnum scelus
 esse: Per Iouem, inquit De-
 monax, neque magnum. Idem
 cum aliquando conspexisset
 Apollonium philosophum
 multis cum discipulis disce-
 dentem, commodum verò
 abibat accersitus quasi di-
 scipularum nomine Regi
 esset conuersaturus: Accen-
 dit, inquit, Apollonius, &
 eius Argonautae. Alio au-
 tem quodam ex eo quaerente,
 num anima illi immortalis
 esse videretur. Sanè immor-
 talis, inquit, sed ut omnia
 reliqua. De Herode dice-

Regis

τῆς ψυχῆς Ρηγίλαον, καὶ Πο-
 λλῦκα, ὅς (ὄντας) ἐπαῖνον,
 καὶ τὰ τοιαῦτα μιλιτῆρ. ἐ-
 τήμεθα δὲ ποτὶ καὶ Ἀθη-
 ναίους ἐρωτῆσαι δημοσίᾳ, ἥ
 περὶ ῥήσιν ἀκούσας· ὅς τις
 να αὐτίαν ἀπεκλῆσθαι τοὺς
 βαρβάρους, καὶ ταῦτα, ὅτι
 τὴν τολιτὴν αὐτοῖς καταση-
 σαμῆναι Εὐμόλπου, βαρβα-
 ρον καὶ Θρακὴς ὄντος· ἵνα
 δὲ ποτὶ πλεονέκῳ μίλοντι αὐτῷ
 ὅς χαμῶντος, ἵνα τις τῶν φί-
 λων· ἐδιδόκει, μὴ ἀναπα-
 ρύσθαι τοῦ σπᾶφους, ἵνα ἐ-
 λθόντων καταβρωθῇ· ἕτα δ.
 γνώμων ἄρ' αὖτις, ἵνα, ὅτι, ὅτι,
 ἵνα ἐλθόντων καταβρωθῇ,
 τοσοῦτος αὐτὸς ἐλθὼν κατα-
 φάσκει· ῥύττω δὲ τινι, καὶ
 πικρὰ μιλιτῆσιν, σωματικῶς
 σφ' ἀπαῖνον καὶ γυμνασίδων.
 ὅτι δ' ἀπὸ τῆς, ἀπ' ἐμῶν.
 τοῦ λίγῳ ἀπὸ τοῦ τοῖνυ, ἐ-
 φη, τοιαῦτα λίγης, μωρῶς
 προσηύχεται· καὶ μάστιγ

Regilaum & Pollucem, ut
 tanquam viuentes epulis su-
 scipiat, taliâque illi curæ
 sint. Ausus est quoque ali-
 quando Athenienses publi-
 cè interrogare, audita sa-
 crorum præfatione, quam
 ob causam excluderent bar-
 baros, præsertim cùm eam
 mysterij festiuitatem con-
 stituisse illis Eumolpus,
 quem Thracem & barba-
 rum fuisse non ignorabat.
 Postea verò quàm illi se-
 mel nauigandum erat ne-
 gotij gratiâ existente hyem-
 e, & iam nauem erat in-
 scensurus, dicit amicorum
 quispiam: An' non pertime-
 scis, Demonax, ne navi fras-
 ta atque subuersa à pisci-
 bus deuoreris? Atqui, inquit,
 perabsurdum foret metuere
 à piscibus depasci, cùm tot
 ipse pisces antè deuorauer-
 im. Cuidam rhetori vitio-
 sisimè declamanii consula-
 uit, ut frequenti exercitio

incumberet. Cæterùm cùm ille dixisset: Nunquam non ap-
 pud me ipsum declamo: ergo iure optimo, inquit, tam ine-
 præ dicis, qui semper stulto audiuore vii solcas. Augure quoq;

δι' ποτὶ δ' ἄν, δημοσίᾳ ἔ-
 πι μισθῷ μαντοδόμῳ. οὐχ
 ὅρῳ, ἔφη, ἔφ' ὅτ' αὖ τὸν μισθὸν
 ἀπαιτῆς. εἰ μὲν γὰρ, ὡς ἀλ-
 λαξά τι διωέμεν ὅτ' ἑπὶ
 κηλοσμήνων, ὁλίγον ὅ-
 τ' ἔς, ὁπόσον ἄρ' αὐτῆς· εἰ δὲ
 ὡς διδοῖται τῷ θεῷ, πάντα
 ἔσται, τί βούλει αὖ μαντι-
 κή; πρὸ οὗτου δὲ τινος Ρω-
 μαῖς ἐνσωματωῖται καὶ τὴν
 ἐν ῥητορῇ αὐτῷ μάλιστα πρὸς
 πάσῃ ῥητορῇ ἐπιδοξάζουσιν, καὶ
 ὁρομήν, πῶς σοι Δημόναξ
 μεμαχῆσθαι ἔδοξα; καὶ πῶς,
 ἔφη, ἄρ' ἐν ῥητορῇ τὸν ἀνίστα-
 σιν ἐχέει. καὶ μὲν καὶ πρὸς
 τὰς ἀπόρους τῶν ἱστορίων
 πάντων ἐνδόξως παρόντως.
 ἱστορῆς γὰρ τινος ἐπὶ χλωας
 σμῶ, ἀχιλῆας μὲν ἐξ ἑλῶν
 καὶ σάμι, ὅτ' Δημόναξ, πῶς
 σάμι μὲν ἄρ' ἑλῶν γένετο;
 πῶς, ἔφη, τὴν σποδὸν, καὶ
 τὸ λοιπὸν πᾶν, ἑλῶν δὲ.
 Πολύβιος δ' ἔστιν ὁ, ἑλῶν δὲ
 παυδῶ.

semel publicitus mercedis
 gratiā vaticinante conspe-
 cto : Non videro, inquit,
 quam ob rem mercedem exi-
 gas. Etenim si hoc nomine
 exigit, quasi queas ea quæ
 à Parcīs immobili consilio
 decreta sunt depellere, mo-
 dicum postulas, quantum-
 cunque tandem postulaveris.
 Sin omnia, quemadmodum
 Deo visum est eveni-
 ra sunt, quid tua prestare
 potest vaticinatio? Sene de-
 rò quopiam Romano benè
 corpulento, armatam illi
 pugnam aduersus ligneum
 palum susceptam common-
 strante, interroganteque:
 Quanto tibi feruore, ὦ De-
 monax pugnasse visus sum?
 magno, inquit: siquidem
 hunc ligneum habuisti ad-
 uersarium. Atqui ad intri-
 catas & captiosas quæstion-
 culas acutè instructus erat.
 Interrogante enim quopiam
 ludibrij gratiā: Si mille mi-

nis ligna combussero, Demonax, quot minæ fumo cessuræ
 sunt? Pondera, inquit, cinerem, & reliqua omnia sumus es-
 runt. Polybio autem, homine omnium ferè literarum rudi,
 elati

παύσας ἀνθρώπου, καὶ σοὶ
λοῖκος ἂν ὦν, ὁ βασιλεὺς
δὲ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τε-
τίμηκεν· ἔθι σι, ἔφη, Εὐχ.
ἢ αὐτὸν, ἢ Ῥωμαίων τε
ποίηκεν. Ἰδὼν δὲ τινὰ τῶν
ἐν παρυφῶν, ἐπὶ ὧν πάντα τ'
πορφύρας μίτρα φρονούοντα,
ἐνύψως αὐτῷ πρὸς τὸ ὄψ, καὶ τῆς
ἐνδύτης λαβόμενος, καὶ δέ-
ξας, ἔφη· τὸ το μὲν βί πρὸ σου
πρόβατον ἐφόρα, καὶ ἡ πρό-
βατον, ἐπὶ μὲν βί λαβόμενος,
ἐκνευσεν ἅς τὸ ὄψον ἵσχυρὸν
βλέψας, καὶ ἡτις αὐτό τις, ὡς
ἀπεθαλῖαν, ἂν μοι, ἔ-
φη, ὑπὲρ πατέρειδ' αὐτὸ πεί-
σιν αὐτὸν ἐμπερὶ, ἱερομνήμον δὲ
τὴν, ὅποια νομίζεις εἶναι
τὰ ἐν Ἀδῶν, πρὸς μανθόν, ἔ-
φη, καὶ ἡ ἐν βί ἐπισκελῶ. Ἀδ-
μῆτος δὲ τινι, ποιητῇ φάσας,
λέγουσι γράφοντα μονασ-
χῶν ἐπίγραμμα, ὅπως ἐν ταῖς
ἀγῶναις ἐκείνων ἐπι-
γράφῃ αὐτοῦ τῇ ἐν αὐτῷ
ἡλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸ ἂν ἦν,

Γῶα

in proo poëtae dicenti se scripsisse Epigramma monostichon,
quod testamento quoque sue statuæ inscribendum mandā-
rit, neque malum esse illud perhibenti:

elati tamen animi, arro-
gantius iactante, Rex Ro-
manorum civitate me dona-
vit: Utinam, inquit, te mā-
gis Græcum, quàm Romā-
num fecisset. Rursus con-
specto quopiam ex molliter
& delicate concuectis, pro-
pter purpuræ latitudinem su-
perbiente, insolentiusque in-
cedente, admo to ad illius
aurem capite, apprehensaq;
veste, & commōstrata: Heut
tu, inquit, hoc ante te ovis
ferre solebat, & ovis fuit.
Cum semel in balneis la-
uans in aquam feruentem
inscendere recusaret, ac quis-
piam eundem meticulosum
& parū audacem accusa-
ret: Dic mihi, inquit, num
hoc ipsum pro patria passu-
rusetam? Querente ex eo
quopiam: Qualianam, ὦ De-
monax, in orco esse existi-
mas? Præstolare, inquit, &
inde literis missis tibi rescri-
bam: Admeto verò cuidam

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτην Ἰλνπορ,
 οὐκ ἂν θίδρ αὐτός. γιγὰ.
 σαι ἄπρ, ἔτω καλὸν δαμ, ὃ
 Ἀδμητ, τὸ ἐπιγράμμα, ὡς
 πιδουλόμην αὐτὸ ἥδη ἱστ
 γιγὰσθαι. Ἰδῶν δὲ τις ἐπὶ
 τῶν σκιῶν αὐτοῦ οἶα τοῖς
 γένουσιρ ἐπισκῶς γιγνῆσθαι,
 ἤκρυτο. τί βούτο, ὃ Διμήτας;
 ὃ Ἀμαδιάσας, Χάραρ μὲν
 ἔσθρ, ἔφρ. καὶ μὲν βίη καὶ Λα.
 κιδωμόνιόν τινα ἰδῶν, τὸν
 αὐτὸν εἰκνῆσθαι μετὰ γένεσθαι
 σαι, ἔφρ, ὁ μόνιμος σκωτῶν ὃν
 ἄλλον ἀρφαίνων. Δανάης
 δὲ τιν' ὃ, πῶς τὸν ἀδελφὸν
 δίκην ἰχθύος· λείθῃσι, ἔφρ.
 ὃ Ἀδμήτης, ἢ Ἀκείσις θυγα-
 τέρ. μάστιγι δὲ πολλήν τοῖς
 ὃ πρὸς ἀνάσθαι, ἀλλὰ πῶς
 ἐπιδάξιν φιλοσοφούσιν. ἵνα
 ζοῦν ἰδῶν λιωνὸν, τείθονα
 πρὸ καὶ πέραν ἔχοντα, ἀντὶ
 δὲ τῆς βακχέας, ἡρώονον
 ἐκτραγόντα, καὶ λίγοντα, ὅτι
 Ἀρτιφύς καὶ Κράτης ὃ καὶ
 Διογῆς.

Itaque cum vidisset Cynicum, pallium quidem & peram
 habentem, ceterum pro baculo supra modum fastuosè & ar-
 roganter vociferantē, dicentemq̃, Antisthenis & Cratetis &
 Diogenis

Corpus humo tegitur, Ad-
 meius ad astra volauit:
 solutus in cachinnos, inquit,
 Adeò elegans est, ὃ Adme-
 te, Epigramma, ut magno
 emerim illud iam inscrip-
 tum esse. Cum vidisset quis-
 piam eura eius tarda & tur-
 gida, qualia ferè senibus fie-
 ri consueverunt, quasuit ex
 eo: Quid hoc sibi vult, De-
 monax illi subridens: Cha-
 ron memomordit, inquit. In-
 tuitus semel Lacedæmo-
 nium seruum suum flagris
 cadentem: Desine, inquit, ser-
 uo tuo similem te ostende-
 re. Puella quadam, cui no-
 men erat Danaë, fratri in
 iudicio litem intendente:
 Fratrem, inquit, in sororeū
 facies. neque enim es Danaë
 Acrisii filia. Magno verò at-
 que implacabili odio semper
 aduersus eos pugnabat, quos
 non iuxta veritatis ductum,
 sed ad ostentationem phi-
 losophari animaduerteret.

Διογένης δὲ ἰηλατὶς μὴ
ψύδου, ἔφη· σὺ γὰρ ὕπε-
ρίδου μαθητὴς ὅν τυγχάνεις.
ἐπὶ αὐτῷ τοι πομποὺς τῶν
ἀθλητῶν ἰδὼν λαπομαχύν-
τας, καὶ παρὰ τὸν νόμον τὸν
ἱερῶν, ἀντὶ τοῦ παγε-
πραγίας ἀκρονόου· ἔκ δὲ
πακώτος, ἔφη, τοὺς νῦν ἀ-
θλητὰς, εἰ παρομαρδυνώτω
λίσσοντας καλοῦσι· ἀκούον δὲ
ἐκκλῆνο κύβου, καὶ ἀκλῆκόν
ἄμα, τὸ καὶ τὸν ἀνθρώπου
ἀρμυρόν· ὡς ἂν τῶν πο-
πουμένων τὰ σάλλα, καὶ τὸ σῶ-
μα ὅλον. ἑωικὸν δὲ τινὲς
ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ αὐ-
τὸ τῷ κατὰ φύσιν αὐ-
τῷ, καὶ αἱ κινῶσιν ὁρμάς
αὐτῷ, ἀγανακτῶσας καὶ κα-
τασπαδύνων τὸν ἑωικόν κί-
κωσας, ἵμηνον ἢ ξύλοις σὺν-
πρίψαν, ἢ καὶ πυρὶ ἱμῶσιν,
ἐπὶ δὲ Δημόναξ παρατυ-
χῶν παρὰ τὸ συγγνώμην
ἔχον

Diogenis sum amulus: Cas-
us impudenter mentiaris
inquit: siquidem tu Hype-
rida discipulus existis. Cum
non paucos semel viderem,
athletas malè & ignaviter
pugnantes, præterq̃ legem
eisdem constitutam, pro eo
quòd Panchatio desertens
dum fureret, mordicis se
proscindentes: Non inimi-
cia, inquit, nostri temporis
athletas concomitantes son-
cylones vocant. Neque il-
lud dictum sale urbano ca-
ret, ac mordacitatis expers
est, quo erga Proconsulem
usus esse fertur. Etenim vo-
nusex his erat, qui contra cor-
pore vnguento so-
lebat perungere. Porro quis-
tem quidam Cynicus cum in
lapidem ascendisset, hoc i-
psum in eo turpibus verbis
accusavit, & tanquam obo-
scenū & fœdè factum pro-
brosè calumniatus est, aded

ut Proconsul inflammatus iracundia, Cynicum captum ab-
rumpi iuberet, què aut fustibus contufurus, aut exilio multatus
erant. Verū cū forte fortuna interuenisset Demonax, deprec-
atus est Proconsulem, ut illi delicti gratiam concessa denis-

ἴχαρ αὐτῷ, κατὰ τινα παλ-
 ῖον τοῖς κυνικοῖς παρρη-
 σίαν θρασυομένην. ἄπονε
 τὸ δὲ τοῦ ἀνθυπάτου νῦν μὲν
 ὅτι ἀφίμι αὐτόν, ἄρ δὲ ὕστα-
 ρον τοῦτόν τι τοιμήσῃ, τί
 παθῆν ἄξιός ἐστι; καὶ ὁ Δα-
 μῖνας, δρωπακιδεύων τότε
 αὐτόν λιλονορ. ἄνω δὲ τι-
 γι, στρατοπέδων ἅμα καὶ ἐς
 θνους τοῦ μεγίστου τῶν ἀρχῶν
 ἐμπιστεύοντι, ἐκ βασιλείας ἐ-
 ρομένην, πῶς ἂν τις ἀειπα-
 ᾶρξῃ ἀόρῃσι. ἴφῃ καὶ ὁ
 λίγας μὲν λαχῶν, ποτὰ δὲ ἀ-
 κῶν. ἐρομένην δὲ τινι, ἂ καὶ
 αὐτὸς πηλοποιῶντας ἰδίᾳ οἴσῃ
 οὖν, ἴφῃ. ὅτι μωροῖς τὰς με-
 λίστας τιθεῖναι τὰ κυρία; πῶς
 δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδραγαθία ἰ-
 δῶν, τῶν ἑῷρα ἀπηνικτομένη-
 νων, ὅψι ποτε ἴφῃ Αθλοαῖς
 εἰκόσι χαλκῇ τετρηκκίνοι τὸν
 Κυσαύγαρον, καὶ μὴ καὶ Ρο-
 φῖνον τὸν Κύπειον, λίγω
 δὴ τὸν χαλόν, τὸν ἐκ τῷ πε-
 ρπάτορ, ἰδῶν ἐπὶ πολὺ τοῖς

Περπά-

faceret, cum hoc peculiari
 quadam dicendi libertate Cy-
 nicorum ausus esset. Ad quæ
 ille ita respondit: In præsens
 quidem hunc tibi impune
 dimittam: ceterum si postea
 hac tale quippiam animæ res
 meritate ac linguæ intem-
 perantia inductus designa-
 verit, qua pœna afficiendus
 erit? Ad quem Demonax: Sane tunc illum inungi, seu
 dropace velli iubebis. Ab-
 ieri cui rex & castra & ma-
 gnum exercitū vñdā cum im-
 perio crediderat, quærenui
 quæ ratione quispiam impe-
 rium quādam optime admi-
 strare possit. Si ira, inquit, va-
 cauerit, & quamvis minimè
 loquens, plurima auderit.
 Sciscitanti cuidam, num &
 ipse placenti videretur: Antu igitur, inquit, apes
 existimas fatuis. suos fauqs
 concinnare? Apud portū
 cum multa pīctura & variā
 conspecta statua manibus
 mutila: Serò tandem, inquit,

Athenienses anea imagine Cynigerum honestarunt: Atqui
 Rufinum quoque Cyprium, claudum illum dico, ex schola

Peripa-

Περὶ πάντοτε ἰνδία τεύοντα, ὡς
 λέγει δὲ, ἔφη, ἀνασχιστό-
 τερὸν χολοῦ πειπατῆσι καὶ.
 ἀπὸ δὲ ποτε ὁ Εὐκλῆς ἔ-
 πιτιμῶν ἅμα σιωθούλων
 αὐτῷ, ἀγαθὰ γινώσκων, καὶ
 πειθοποιήσας, πρίην γὰρ
 καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, ἔ-
 τερὸν ἀντ' αὐτοῦ καταλι-
 πῆν τῆ φύσεως, ἐλκυστικῶτα
 τα πᾶσι αὐτὸν ἀπικεύων.
 ὅπως, ὅ Εὐκλῆς, δὲ μοι
 μίαν τῶν σαυτοῦ θυγατέ-
 ρων. καὶ μὴ καὶ τὸ πᾶσι Εὐ-
 κλείῳ τὸν Αἰσολικὸν ἄ-
 ξιον ἀπικεύων. εἰδὼς
 γὰρ αὐτὸν παγκράτιστον μὴ
 εἶναι, καὶ μὴ ἐκκατὰ ἰσχυρῶς
 μὴ τὸν Αἰσολικόν, καὶ δὲ
 εἰς τὸν αὐτὸν τὰς δίκας καὶ
 τηροῦντας ἔχοντα Εὐκλείῳ, ἔ-
 φη, ἀληθῶς ἄξιόν ἐστι δίκας καὶ
 τηροῦν. Ἀλλ' ὡς δὲ σκι-
 αμορφῶν κατὰ τὸν τὸν
 πᾶσι Κοινῶς, καὶ τὰς δίκας
 διαρ

Peripatetica, cum multis
 tempore vidisset conuersan-
 tem cum Peripateticis. Clau-
 do Peripatetica, inquit, ni-
 hil est turpius, atque impu-
 dentius. Caterum cum Epi-
 cletus quoque aliquando ob-
 iurgans ei consuleret, ut vo-
 xore domum adducta, libe-
 ris procreandis daret ope-
 ram, affirmans hoc viro
 philosopho non indecorum
 esse, aliterum videlicet sui lo-
 co naturæ relinquere: festi-
 uisimè illi redarguto respon-
 dit: Da mihi igitur, ὁ Εὐ-
 κlete, unam filiarum tua-
 rum. Sed nec hoc quidem
 indignum memoratu esse vi-
 detur, quo Herminum Ari-
 stotelicum acerbè notauit.
 Etenim cum non ignoraret
 illum extremè malum esse,
 innumerâque flagitia desi-
 gnantem: Aristotelem verò,
 eiusque decem categorias, quas
 prædicamenta vocant Dia-

lectici, nunquam non in ore habentem: Sanè verò, inquit,
 Hermine, decem categoriis te haudquaquam indignū esse o-
 pinor. Atheniensibus quondam consultantibus quadā emula-
 tione erga Corinthios de singulari certamine congregientiū

διαρμονομάχαρ, προσελθὼν αὐτὸς μὴ πρότερον, ἔφη, ταῦτα, ὦ Ἀθλωαῖοι, ψηφισαδί, ἄρ' μὴ ὧς ἰδίῳ τὸν βασιλῆα καθέληται. ἰπὰ δ' αὖς Ὀλυμπίαν ποτὶ ἐλθόντι αὐτῷ Ἡλεῖοι ἀπὸνα χαλκῷ ἰψηφισαντὶ μνησάμην ὧς το, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἡλεῖοι, μὴ δέσχεσθαι ἐναδίσαν ὧς προγόνοισ ἀμῶν, ὅτι μὲν Σωκράτης, μὴ τὴ Διογένης ἀπὸνα ἀνατιθείς παύει. ἤκουσθε δ' αὐτῷ ποτὶ αὐτὸς πῶς τὸν τῶν νόμων ἱμακτορ ταῦτα λήγουσ', ὅτι ἐνδυνάουσι ἄλλοι ἀνατρεῖν νόμοι, ἄρ' ἔτι ποτε τοῖς ἀρ' ἔτι ἀδούσι γράφουσι. οἱ μὲν γὰρ ὁ δέοντα νόμων, οἱ δ' ἐπὶ νόμων, ὅθεν βελτίους γίνονται, τῶν δ' Ὀμήρου δ. χαρὶ ἵνα ἡδὲ μάχισα, Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀργεῖς ἀνὴρ, ὁ τὴ πομπὰ ἰορῶς. ἰπὺν δ' αὖτ' Ὀυρεῖτῶν, ὅς ἐκωϊκὸν τινα ἀμυγρόρον ἰρᾶτιν δὲ ποτὶ τὴν αὐτῷ ἀρ' ἰσχοί τῶν φιλοσόφων, ἔφη, πάντῳ ἡ βασιλῆα,

natores. Interrogatus, quis illi potissimum ex philosophis probaretur, inquit: Omnes equidem admiratione digni

constituendo spectaculo. accedens dixit: Ne prius hæc, Athenienses discernatis, quàm misericordiæ aram subvertatis. Cum in Olympiam semel profectus venisset, illiq; Helelei arcam statuam erigendam decrevisset: Nequas quam hoc facietis, inquit, viri Helei, ne maiores nostros probro afficere videamini, cum neque Socrati, neque Diogeni statuam ponentur. Quin ipse presens hæc illum ad Iurisperitum dicentem audiui, periculum esse ne leges omnes sint inutiles atq; superuacue, quodq; nec bonis nec malis rogentur. Etenim illi non egent legibus, q; verò per easdem nihilo fiunt meliores. Ex Homericeis versiculis unum exactissime calluit:

Srenuus ut segnis fato
potiuntur eodem.

Laude prosequi solitus est
Thersiten, ut Cynicum quendam libera lingua concion

μασσι, ἰσθ' δὲ Σωκράτη μὴ
οἶδω, θαυμάζω δὲ Διογένη,
καὶ φίλῳ Ἀριστιπποῦ ἰδίου δὲ
ἵτη ὀλίγον διόντα τῶν ἱκα-
τόν, ἄνεσθ', ἄλυσθ', ἰδὲ να-
ῖνοχλάσας τι ἢ αὐτίσας, φι-
λοῖς χέσιμ', ἰχθῆρ' ἰδὲ
να ἰδὲ πῶποτε ἰσχυράς. καὶ
τοσοῦτον ἴστωτα ἴσχωρ πῶς
ἀντὶ τῆς Αἰθιωπιοῦσι τοῖσι, καὶ
ἅπαντα ἡ Βαβυλῶν, ὅτι παύοντι
ἐπιφανίσασθαι μὴ τοὺς ἄρ-
χοντας, σιωπῶν δὲ γίνεσθαι
παρὰ πάντων. τὸ τιλω-
τῶν δὲ, ἡδὲ ἱπέρβυρος ἄν,
ἔκλυτ', ἀσλὼ τύχοι, πᾶς
μὲν οἰκίαν, ἰδὲ πάντα, καὶ ἰ-
κᾶνυδὲ, τῶν ἰνοικουμένων
θεῶν τινα ἐπιφάνειαν ἔχον-
των τῆς πρᾶξιμα, καὶ τινα
ἀγαθὸν δαίμονα ἀσκηλῶν
θεῶν αὐτοῖς ἄς τῶν οἰκίαν.
παριόντα δὲ αὐτῶν ἀρτωκόλι-
δ' ἀντὶ τῶν πρὸς αὐτὰς,

ἰκᾶν

gni sunt: ceterum ego qui-
dem Socratem colo, Dioge-
nem admittor, Aristippum
autem amore complector.
Vixi annos ferme centum,
nullo unquam morbo imple-
ctus, nulla affectus animi
aegritudine: neminem un-
quam facessendis negocijs
molestavit, aut in ius produ-
ctum accusavit. Amicis vil-
lem se praeiit, ac officio-
sum. Qui inimico in illum
fuisse animo, nullum un-
quam habuit, ipse hostis ne-
mini. Tanto vero amore cum
ipse Athenienses, tum univer-
sa Graecia eundem prosequa-
batur, ut praetereuntem, hono-
ris gratia etiam ij qui magis
stratus officijs fungebatur,
assurgerent, magnumq; illo
praesente omnes agerent se-
lentium. Postremum ubi iam

etate supra modum ingras-

cente consensuisset, invocatus in quamcunq; domum fortui-
tò incidisset, in ea cibum sumebat, ac dormiebat. Quo nomi-
ne earundem adium familia plurimum sibi gratulabatur,
Demonacte viso Deum sibi ostensum esse existimans, aut qd
liquem bonum genium seu demonem in domum intravisse.
Praetereuntem vero pistrice certatim ad sese trahebant,

ὁδῶς, μὴ πολυπραγμονᾶτε,
 ἔφη· ἡ γὰρ ὁδοὺ μὴ μὲν ἀφ' ἧς φα-
 μίνος δὲ κείνου, τί οὐκ ἐν αἰσ-
 χῶν, ὁρνεῖσσι καὶ κυσὶ βορᾶν
 περὶ θῆναι τηλικέτου ἀνδρὸς
 σῶμα· καὶ μὴν ὁδὸν ἄλπερ,
 ἔφη, τῷδ'. ἡ μὲν γὰρ καὶ ἐκθα-
 νῶν, ἰσῶσις τίσι χέουσιν· ἴσ-
 θαι, οἱ μὲν τοὶ Ἀθηνᾶσι καὶ ἴ-
 θαψαν· αὐτὸ δὲ Δημοσίῳ μνησ-
 λοπρεπῶς· καὶ ἵπποδῶν ἐπὶ γῆρας
 σαρ, καὶ τὸ θῶκεν τὸ νῆστον,
 ἐφ' οὗ εἰς θάλασσαν, ὅπως ἑλάνοι ἀ-
 ναπαύωσθαι, προσκυύουσι, καὶ
 ἱεραίνουσι τιμὴν τῷ ἀνδρὸς·
 ἡ γὰρ οἱ ἐκ τῶν αἰνῶν καὶ τὸ νῆ-
 στον, ἐφ' οὗ ἐκαστὸς ἐπὶ μὲν
 γὰρ τῶν ἐκφορᾶν, ἐκ ἱερῶν ὁδῶν
 ἐκ ἀπλώτης, καὶ μάλα τῶν
 φιλοσόφων· οὐδὲ μὲν τοῦ
 ποσειδῶτος, ἐκ ὁμίλου αὐτὸ ἀχι-
 κῶς τὸν τάφον. ταῦτα ὁλίγα
 πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημό-
 νουσα, καὶ ἔστιν ἀπ' ἐν τῶν τοῦ
 ἀναγινώσκουσι λογιζέσθαι,
 ὁποῖος ἑκάστῳ ἀνὴρ
 ἵεντο.

His humeris pheret, usque ad sepulchrum efferebant mor-
 tuum. Hæc nimium pauca ex multis super Demonactis vita
 percensere libuit, ex quibus haud difficulter coniecturam fa-
 cere licet legentibus, cuiusmodi nam ille vir fuerit.

De sepultura verò quid im-
 petras? Ne vos hæc curate-
 mordeat, inquit, sollicitos et-
 enim scior me sepeliet. Re-
 spondente autem illo, annon
 turpe foret et nefarium, si
 tanti viri corpus volucris
 et canibus dilaniandum ob-
 iiceretur? Atqui nihil ab-
 surdum est, inquit, si mortuus
 quoque nonnullis animalibus
 utilitatem aliquam allatus
 rus sit. Ceterum Athenien-
 ses magnifico funere elatum
 illum sepelierunt, multoque
 tempore eius obitum luxem-
 runt, ac sedem illam lapideam
 super qua, si quando correptus
 lassitudine quiescere sole-
 bat, adorabant, feris cor-
 nantes in honorem viri, ex-
 stimantesque sacrum esse lapis-
 dem in quo sedisset. Circa
 funeris verò effereudi pro-
 curationem, nemo erat qui
 non accurrisset, maxime ve-
 rò ex Philosophis. Illi subie-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

IN depingendo Demonaste philosophorum omnium
 festiuissimum, non alio quàm in Alexandro Pseudomante
 usus est Lucianus artificio, hoc est, limato & exculto.
 Sed in hoc perfectæ virtutis exemplum ostendit.
 Quid enim fuit Demonaste ciuilius aut popularius,
 qui tamen si philosophus esset, tamen à communi hominum
 vita & sensu nulla vitiatum insolentia aut philosophica
 morositate corruptus non abhorruit. Commendatur autem à patria,
 natalibus corporis exercitatione & valetudine, studio & professione philosophiæ,
 ab ijs quæ priuatim & publicè egit, amore & officio aliorum in illum, tum à morte & ijs quæ circa funus
 & sepulturâ acta sunt: Præter aut exordium à laude
 ætatis suæ narrationem qua ad imitationem incitat iuuentutem,
 & perorationem aliam orationis partem non habet.

a **BOEOTICVM** Sostratū.] Sostrati Boeotij fortassis meminimus in quodam mortuorum dialogo, in quo habetur prædo, & sua nequitia cōsiliis facinorū causam in fatum transfert, quæ in Alexandro Pseudomante inter sceleribus nobilitatos annoueras. Sostrati cuiusdam Sicyonij Pausanias in Eliaca lib. 8. meminimus, qui cognomento dictus sit ἀνδροειδης, quod colluctantes summis digiti adprehenderet, neque prius dimitteret, quàm sese victos faterentur, de quo Suid. etiam. Lucianus in Symposio vel Lapethis Sostrati cuiusdam meminit, qui Cleodemi discipulus fuit, cuius vxor ab ipso Cleodemo stuprata fuit. Nescio an hic Aristodemus frater fueris & inter memorabiles Græcicos, de quo Strabo lib. 14. Sostrati aut Gnidij Architecti Lucianus mentionem facit in lib. Quomodo historia scribenda sit, & in Hippia. De quo etiam Strabo lib. 17. & Plin. lib. 38. c. 2. b **HERCULEM**.] Id cognominis vulgo strenuus ac laborum tolerantissimis fuisse attribuit, tribuit Varro, Plutarchus, Plinius, & Macrobius. Quæ denominatio durat adhuc apud Gallos, quoties viros fortes denotant. c **ILLOTIS** pedibus.]. i. neuisquam inexercitatus, neque rudis. Idem hoc prouerbio usus est in Rhetorum præceptore, quo vocat eos, quo nullis bonis disciplinis instructi audaciter ad rhetoricum

Cæsari inimicissimi. Erant enim Athenienses Adriano Cæsari
 reſſigales. Id poſteaquam ei nunciatum eſt, nihil commotus, di-
 xit, vilius erat Socrati ab Athenienſibus arca priuati ſtatu-
 i, quam bibere cicutam, contempſit ſtatua iacturam, vta & colu-
 mi. Hunc quidam dicunt fuiſſe diſcurſu duplicis naturæ & ad-
 dpoſito ſeu maioris virum & ſæminam. His Plutarchi abitus
 eſt amulus, cuius ſcriptorum copiam iniquo ſerebus antmo. Sunt
 qui vocant ſophiſtam. Hoc fecit h. minis ſtudium ſingulare cir-
 ca rhetorice & eloquentiam. Iius vitam deſcripſit Philoſtra-
 tius lib. 1. So. hiſtarum. & Herodes grauiter. Atticus, Hu-
 ius Herodis Gellius, Spartianus, Pausanias & alij meminere, ſed
 in primis Philoſtratus, qui eius vitam copioſe in Sophiſtis con-
 ſcripſit. m. Strenuus & ſegnus fato.] & ſtans pro karitæ-
 te, per ſyncopen aoriſt. & lūm iam annotauimus in Charonte.
 ioeγός. Præteriti mediꝝ participij pro οεγός, cum protheſis e, ver-
 bi οεγώ. Omnis promiſcuè moriendum eſt. Idem in Demoſth.
 encomio : Omnes homines naturā morti obnoxij ſunt, etiam ſi
 quippiam conetur, ſe in cluſum in caueam ſeruare.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η Α-

SOMNIUM, SE

λαρεγός.

Galins.

Eraſino Roterodamo interprete.

A R G V M E N T V M.

HOC dialogo diuitiarum atq; potentiaꝝ incommoda
 moleſtiasque perſequitur, oſtendens quā contrā
 tranquilla res paupertas ſit, ſi modò ſit ſorte ſua con-
 tenta. Facit autem hoc veluti collatione quadam. Nam
 in priore quidem parte dialogi Micylus ſomnium ex-
 ponendo ſuum, Eucratis cuiuſdam opulenti cœnas, di-
 uitias, luxum, & quæcunq; vulgò ſpecioſa & expetenda
 videntur, extollit, adiecto etiam enconio auri, tum ab
 exemplis, tum ab effectu & uſu & cæteris amplificato.
 In poſteriore autem parte Gallus, qui ex Pythagora in
 auē transformatus, cum hero ſuo Micyllo colloquens
 introducit, diuitum cū priuatorum ac ciuium, tum
 regum atque potentum moleſtias, curas & pericula re-
 cenſet;

tenet, quæ illis & belli & pacis temporibus, præterea etiam circa valetudinem, quam luxus & crapula istæ labefactant, accideretolent, additis etiam exemplis eius rei, & hypotyposi quadãdum fingitur idẽ vi pennarum suarum referatis ædium foribus ad ipsas diuitum cellas. Micellum perducere, & coram illa quæ verbis narrauerat, spectanda exhibere. Cæterum omnia hæc ita rursum Lucianus agit, vt non minus interim Pythagoram quoq; vt impostorem ac præstigiatores quendã fugillet, quippe qui ridiculas & absurdas, & à natura quodque abhorrentes sui transformationes cõmentus fuerit, & multa eiusmodi, docendi simulatione tradiderit, quibus hominibus deceptis, solum sibi auctoritatem compararit. Deinde & Stoicos eodem more suo corripit, vt arrogantes ac fastuosos, qui in rebus friuolis sapientiam affectent, & officiorum obseruantes videri cupiant, in cæteris verò neque domesticis neq; publicis hominum conuersationibus appositaeque idonei sint. Omnino autem festiuissimus iocus est, gallum cum hero suo ridiculè ad eò ac familiariter nugari, & interim tamen sapientiùs philosophari quàm quemu in schola philosophum.

ΜΙΚΥΛΛΟΥ, Α-
λεξανδρῆος καὶ Σί-
μωνος.

MICYLLVS,
Gallus & Si-
mon.

Αλλὰ σὺ, ὦ ἡ-
κιστὲ Ἀλεκ-
ξανδρῶν, ὁ Ζεὺς
αὐτὸς ἐπιπρί-

ψας, φθονεὶ δὲ ὅτι, καὶ ὁ ξύμφω-
νον ὄντα, ὅς μιν πλετοῦντα,
καὶ ἁδίσω ὁνέρεω ξιῶντα,
καὶ

Te, ἂν scele-
rissime Gal-
le, cum ista
tanta inui-

denia, vocẽq; tam acuta,
ipse perdat Iupiter, qui qui-
dẽ opib. affluentẽ me, ac dula-
cissimo in somnio versantẽ,

καὶ θαυμαστὴν ὀδωμονίαν
 ὑδωμονοιῶντα, διάτορόν τι
 καὶ γιγνώσκεις ἀναβοήσας, ἰπὶ
 γαῖρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοιῶ
 πλὴν πολὺ αὖ μιανυῖραν πε-
 νίαν διαφύγοιμι. καὶ τοι ἂν γι-
 γνῇ τι καμάρωδ' ἢ τὴν ἐσυχίαν,
 πομπῇ ἔτι ἔσθ', καὶ τῷ κρύφ', μη-
 διαπομὴν τὸ ὄρεθρον, ὥσπερ
 αὐτὸν, ἀπηναιόοντι (γυμνω-
 γὰρ οὐτ' ἂν ψυδ' ἵπτος μοι
 πλοσλαυνέσθης ἑμίρας) οὐ-
 διαπομίσσω νύκτος ἄσιν, ὅ δὲ
 αὐτὸν οὐτ' ὥσπερ τὸ χυ-
 σοῦν ἰκάνω ἐκείδον φυλάτ-
 τωρ, ἀφ' ἰσπίρας ὑθὺς ἥδη
 ἐκπράγην, ἀπ' οὐτι χαίρων
 γὰρ ἀμυνόμεναι γὰρ ὑθὺς σι, ἢ
 μόνον ἑμίρα γνήσια, σως
 ταῖσιν τῇ βακτηρίᾳ. νῦν γὰρ
 μοι πρᾶγματα παρίξας, ἀ-
 ναπηδῶν ἰρῶσπότῳ Ἀλ.
 Μίκυλλ' ἀισποτα, ὥμῳ τι
 χαιεῖσθαι σοι, φθάνον τῆς
 σνκτὸς, ὁ πόσον διωάμῳ,
 ὡς ἔχοις ὀρεθρῶμιν' ὅ δὲ
 οὐκ τὰ πομπὰ ἔργων. ἔρ-
 γοῦν πρὶν ἀνατῆλαι ἔλιον,

μίαρ

alia nocte & lucē anteueritissē, quò posset anielucanò surgens,
 quadruplurimū opēris cōficere. Etenim si primū sol exoriatu-

& admirabili felicitate fru-
 entem, penetrabile quiddam
 & clamosum resonans, ex-
 pergefeceris, adeò ut ne no-
 ctu quidem effugere liceat
 paupertatē, vel ite ipso lon-
 gè nocentiorē. Atqui si con-
 iectandum est eum è silentio
 quod etiamdum ingens est,
 eum è rigore frigoreq̃ quod
 nondum me, quemadmodū
 affolet, ^b anielucanò mor-
 ficat ^c titillatq̃? nam hic mi-
 hi certissimus ^d gnomon ad-
 uentantis diei) ne medium
 quidem adhuc noctis est.
 Sed iste peruigil, perinde
^e quasi vellus illud aurcum
 setuet, ab ipsa protinus ve-
 spera vociferari caput. Ve-
 rūm haudquaquam impunē:
 siquidem mox pœnas de te
 fumam, fustēq̃ communiam,
 si diluxerit modò: nam nunc
 negotium mihi faceres, sub-
 siliens in tenebris. GAL.
^f Hæc Micylle, equidem
 arbitrabar me tibi gratum
 esse facturū, si quoad possem

vel

μίαρ κρηπίδα ἰργάσαιο, πλο-
 οδὺ ἴση τοῦτο ἰς τὰ ἄλφιστα
 πεπονηκός. ἂ δὲ σοι καθώ-
 σθαι ἥδιον, ἰγὼ μὴ ἄσυχά σοι
 μαί σοι, ἢ πολὺ ἀφρονότερος
 ἔσομαι τῇ χυθῶρ. σὺ δὲ ὄρα,
 ὅπως μὴ ὄναρ πλοῦτ, λιμῶτε
 τῆς ἀνιγρόμεν. Μί. ὦ Ζεῦ
 τίρας, καὶ Ἡράκλεις ἀλγίζε-
 κακε, τί τὸ κακὸν τοῦτο θάρ-
 αυθραπίνως ἐλάσσει; ὁ ἀλκί-
 κτῆν. Ἀλλ, ἀτά σοι τίρας
 ὦ δούκ τὸ τοῖδ' ὅν, ἂ ὁμό-
 φον. ὅ μιν ἄμει, Μί. ὡς ὅ
 σὺ τίρας; ἀπ' ἀπρίπτει, ὦ
 θεοί, τὸ δαυὸν ἀφ' ἡμῶν.
 Ἀλλ, σὺ μοι δούκῃς, ὦ Μίκυλ-
 λη, ἡομιδὲ ἀπαύδωτ' ἔναι,
 μηδ' ἀνιγροπῆσαι τὰ Ομήρου
 ποιήματα, ἰγὼ δὲ τὸ Ἀχιλλε-
 δίως ἱππ. ὁ Ζάυθος, μακρὰ
 χαίρειν φράσας ὡς χριμτί-
 λαι, ἰσηκτῇ ἰρ μίση ὡς πολί-
 μω δαλογομέν. ἔκ δὲ ὅλα
 παφθῶν, οὐχ ὥσπερ ἰγὼ
 νῦν, ἀνν τῶν μίτρων, ἀπὸ
 καὶ ἰμωντινὲν ἰκῆν, καὶ
 τὰ μίμωτα προεβίσι, καὶ
 non quemadmodum nunc ego prosa oratione loquens: qui-
 etiam vaticinabatur ille, de quē futuris edebat oracula :

vel unicam feceris crepidā,
 isthuc laboris lucro tibi ac-
 cesserit ad parādum victum.
 Quod si tibi magis libet dor-
 mire, equidem tuo arbitratu
 quietem egero, λόγῳ^h ma-
 gis tuus fuerit piscibus. Ca-
 ietū in tute videto ne i per
 somnium diues,^k esuriat ex-
 perrectus. Μί. ^l O' prodigi-
 orum^m auctor Jupiter, ὁⁿ
 malorum depulsor Hēr-
 cules: quid hoc mali est?
 Vocem humanā sonuit Gal-
 lus. GAL. Hocce tandem
 tibi prodigiū videtur, si ea-
 dem qua vos lingua loquor?
 Μί. Quid? annon hoc por-
 tentum? Sed auerte, Δῦ,
 malum à nobis. GAL. ^o At
 tu mhi videris admodū illi-
 teratus esse, Micylle, nec e-
 uoluisse Homeri poemata,
 in quib. Pequus Achilles, cui
 nomē Xanthus, posteaquam
 himnitus longum q valere
 iussisset, medio in praelio
 constitit differens, totos
 quē versus ordine recitans,
 PP neque

καὶ ὅττι παρὰ δόξαν ἰδί-
 κει ποιεῖν, οὐδ' ὅ ἀκούων ἐπι-
 καλεῖτο, ὥσπερ σὺ, τὸν ἄλλω
 ξίκακον, ἀπρόοπτον, ἐγού-
 μιν ὅ τὸ ἄκρομα. καὶ τοι τί
 ἔμποιήσας, ἢ σοι ἡ τῆς Ἀρ-
 γυῆς πρόπτε ἰδέσθω, ὥσπερ
 ποτὶ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὖ.
 τόφωνος ἐμαυτοῦ ἴδοιτο; ἢ ἢ βύ-
 σας ἔδιδε ἱρπύσας, καὶ βοῶν
 ἡρία μυκώμενα, ἡ μίση καὶ
 ἰφθά, πειπταρμίνε τοῖς ὄ-
 βιλοῖς; ἐγὼ δέ, Ερμού πᾶ-
 ρισ ὅττι, λαλίστα καὶ πο-
 ριστάτε θινῶν ἀπάντων καὶ
 τὰ ἅμα ὁμοδίαται ὅ μιν, καὶ
 σώτροφ', ὅ χαλινῶς ἐμει-
 λον ἐκμαθήσονται πῶς ἀνθρώ-
 πινω φωνῇ. ἢ ἢ ἐχίμυθῃ-
 σαν ὑποσχοιό μοι, οὐκ ἂν ὁ-
 κνήσῃς μί σοι πῶς ἀληθεύ-
 ρα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρὸς ὑ-
 μᾶς ὁμοφωνίας, καὶ ὅθην ὑ-
 πέρχῃ μοι οὕτω λαλεῖν. Μί.
 ἔπειτ' ἀ μὴ ὄναρ ὅ καὶ ταῦτά ἐ-
 σιν, Ἀλεξάνδρην οὕτω πρὸς
 ἐμὲ ἀγγελλόμεν'. ἢ πὶ δ' ὅττι
 πρὸς τοῦ Ερμού, ὅ βίλτισι,
 vos lingua loquat, ὅ vnde mihi suppetat huius orationis fa-
 cultas. M I C. Modò ne isthuc ipsum sit somniū, Galle, quod
 ita mecum loqueris: sed dicito per Mercurium, ὁ praeclare,
 quid

neque quicquam prodigio-
 sum facere videbatur: neque
 is qui tum audiebat, malorū
 auersorem, ita vii tu facis,
 implorabat, quasi rem abo-
 minandam ὅ auertendam
 audivisse sese iudicaret. At
 quid tandem facturuseras,
 si tibi^r navis, cui nomē apud
 Homerum est Argo, carina
 fuisset elocuta, ita ut olim in
 * Dodonaea sylva phagus per
 se loquens oraculum edidit.
 Aut si tērgora direpta fers-
 pere vidisses, si carnes boum
 nugire scmiasas, coctasq̃,
 verubus transfixas? Ego vee-
 ro quum^r Mercurij sim as-
 fissor^r loquacissimi, x deo-
 rumq̃ omnium faciūdisimi:
 praterēd conubernalis vo-
 bis ὅ conuictor: haud mirū
 videri debet, si sermonē hu-
 manū edidici. Quòd si mihi
 hi recipias taciturnū te, haud-
 quaquam grauabor verio-
 rem tibi causam aperire, vn-
 de factum sit, ut eadem qua

ὅ, τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς
 αἰτίον. ὡς δὲ οὐκ ἐπισκομαι, καὶ
 πρὸς ἐθένα ἱρῶ, τι σιγῇ δι-
 θήσας, τίς ἦρ' ἄν πιστεύσει
 μοι, ἢ τινι διηγοίμην, ὡς ἀ-
 λικτρὺν ὅ αὐτὰ ἀπόλυτος ἀ-
 κηκόω; ΑΛΙ. ἄκτι τοίνυν,
 παραδοξότατόν σοι λόγον,
 εἴ οἱ δ' ὅτι λέγω, ὦ Μίκυτι.
 ἔτοσι ἦρ' ὁ νῦν σοι ἀλικτρὺς
 ὡρ φανόμην, οὐ πρὸ πολλοῦ
 καὶ ἄνθρωπον ἔω. ΜΙ. ἤκουσά
 τι καὶ σάλας τοῦτο, ἀμείλῃ
 πρὶν ὑμῶν, ὡς ἀλικτρὺς τις
 νιανίσκῃ, ἐλθὲν γέφυρῳ τῷ
 Ἀρδ, καὶ συμπίνειν τῷ θιῶ, καὶ
 συγκυμάσει, καὶ κοιτανόει τ'
 ἱρωϊκῶν. ὁπότε γοῶν ἄπιοι
 παρὰ τῷ Ἀφροδίτῳ μοι-
 χύσων ὁ Ἀρης, ἰπάγειν καὶ
 τὸν ἀλικτρυόνα. καὶ ἰπαδύ-
 πον μάχισα τὸν Ἥλιον ὑφ' ὧ
 ῥᾶτο, καὶ κατ' ἰδὼν ἱξάθη πρὸς
 τὴν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς τοῦς
 θύρας ἀπλάττειν αὐτὸν νια-
 νίσκον, μὴνύσονται δὲ ὅτε
 φαίνοι ὁ Ἥλιος, ἔτα ποτὶ
 ἡλιακοιμηθῆναι καὶ τὸν ἀ-
 λικτρυόνα, καὶ ὑποδουῶν
 τῷ

do sol emergeret. Deinde Gallū aliquando somno correptum,

quid etiā aliud rei tibi sit in
 causa ut istam linguā sonet.
 Nam ut taceam, neq. cuiquā
 proferam, quid attinet te so-
 licitū esse? Quis enim fidem
 mihi sit habiturus, si cui nar-
 rem, me Gallū hac loquen-
 tem audisse? GAL. Auscul-
 ta igitur: nam orationem ex
 me audies omnium (scio) ~~scio~~
 maximē nouam atq. incredi-
 bilem. Siquidem hic qui nūc
 tibi gallus appareo, non ita
 pridē homo fui. MIC. Pro-
 fectō olim istiusmodi quid
 dam de vobis inaudierā, a-
 dolescentulū I quēpiam fuisse
 Gallū, Marti adamatū,
 atq. hunc deo cōpotasse, col-
 lustrasseq., & in voluptatibus
 gessisse morem. Itaq. cum
 Venerē adiret Mars, cum eā
 cubiturus, hūc quoq. Gallum
 vnā secum adduxisse. Quo-
 niam Solem potissimū me-
 tueret, ne si ē sublimi conspe-
 xisset, Vulcano se proderet:
 foris ad ostiū adolescētulum
 semper relinquere solitū, cui-
 ius indicio certior fieret, quā-

πῶς φρουρὰν ἄκοντα, τὸν
 ἥλιον λαβόντα, ἐπισύ-
 νει τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ ὧς Ἀ-
 ρεὶ ἀφρόντιδι ἀναπαυομένη.
 οἷον τὸ πεισῶσθαι τὸν ἀ-
 λικτρυόνα μιλῦσαι ἄρ, ἢ τις
 ἰπῖοι, καὶ οὕτω τὸν Ἡφαιστον
 παρ' ἡλίου μαθόντα, συλλα-
 βῆν αὐτὸς, περιβαλόντα, καὶ
 σαλψάσαντα τοῖς Ἀνέμοις,
 ἃ πάσαι μεμηχανῆτο ἐπ' αὐ-
 τὸς. ἀφελόντα δέ, ὡς ἀφείδει,
 τὸν Ἀρκίον ἀναγκάσσει λα-
 τὰ τοῦ ἀλικτρυότου, καὶ μετα-
 βαλὼν αὐτὸ εἰς τὸ ἐόν.
 οἷον, αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς αὐτὶ τῇ
 ἑρᾷ, τὸν λόφον ἔχον ἐπὶ
 τῇ κεφαλῇ, οἷον τὸ τοῦ ἡμᾶς, ἀ-
 πολογομένης ὧς Ἀρεὶ, ὅτ' ἔ-
 στω ὅφειλτο ἐπαδῶν αὐθιγῇ
 ἀνατίκτοντα τὸν ἥλιον, πρὸ
 ποτὸς βοᾶν, ἐπισημασσομένης
 πῶς ἀνατολὴν αὐτοῦ.
 Ἀλλ. φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὧς
 Μικυλῆς τὸ δὲ ἐμὸν ἐτεροῖόν
 τι ἐξήντο, καὶ πάντ' ἐναγχιος
 εἰς ἀλικτρυόνα σοι μεταβί-
 βηκαί. Μι. πῶς; ἰθὺν γὰρ
 τοῦτο μάστιγι εἶδιναι. Ἀλλ.
 εἶδα ἄρα τὸν Πυθαγόραν;
 Audistum de Pythagora quodam B Mnescarchida Samio?

excubias deseruisse inscien-
 te, Solemque nullo presentiente
 imminuisse Veneri ac Marti
 secure dormienti, propiterea
 quod consideret Galliū indi-
 caturū fuisse si quis inveni-
 sisset. Itaque Vulcanū à Sole
 eductum, eos deprehendisse,
 implicitos atque irreposito-
 rum vinculis quæ iam olim in il-
 los fuerat fabricatus. Porro
 Martē simulatque dimissus est,
 indignatū aduersus Gallum
 fuisse, atque eum in aue trans-
 mutasse. hisdē armis, ut ca-
 pite pro galea cristā obtine-
 ret. Hanc ob causam, quod
 vos Marti purgetis, quum id
 nihil opus, simul atque A Sole
 exorientē sensistis, multū an-
 te vociferari, atque illis ex-
 ortum prænunciare. GAL.
 Feruntur quidem et illa, Mi-
 cyle: at quod ego sum nar-
 ratum, multo aliud quiddā
 fuit: atque adeo nuper admo-
 dum in Gallum transforma-
 tus sum. MI. Quonam mo-
 do? Nam isthuc maximope-
 re cupio cognoscere. GAL.

MIC.

Μὲ τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν
 ἀλαζόνα; ὅς τινο μοι τί, μή-
 τι κριῶν γινώσκει, μή τι κυά-
 μους ἰδίαν, ἢ δισορῖμοι γοιῶ
 ὄψον, ἢ πρᾶξιον, ἢ πονον ἢ.
 ποταίνωρ· ἴτι δὲ καὶ πάθων
 τὸς ἀνθρώπους, ἢς πῶς ἴτη
 μὴ διαγινώσκει. Αλλ' ἴθι δὲ
 τακτικῶς, ὡς πρὸς τὸ Πυθα-
 γόρου, Εὐφορῶ γένοιτο.
 Μι. γόητα φασί, καὶ τι φανερ-
 γόν τὸν ἄνθρωπον, ὃ Ἀλκί-
 κρινος. Αλλ' ἰκάνῃ αὐτὸς,
 ἢ ὅς σοι ἀμὶο Πυθαγόρας. ὃ-
 κινῶν, ὃ ἀγαθὸν, λοιδορῶς
 μινός μοι, καὶ ταῦτα, οὐκ ἀ-
 δῶς, οἷός τις ἔω τὸν τρόπον
 Μι. τοῦτ' αὖ μακρῶ ἰκάνων
 τρατωδιστον, ἀλκικρινὸς
 φιλόσοφός. ἀπὶ δὲ ὁμῶς, ὃ
 Μνησάρχον ποῶ, ὅπως ἡμῖν,
 ἀντιῶ ἀνθρώπου, ὅρως, ἀντι
 δὲ Σαμίου, Ταναγραῖος ἀνα-
 πικνας· ἐπιθανὰ γὰρ ταῦτα,
 ἢ δὲ πάντων ἰσχυρῶς ῥάδῃ, ἢ
 καὶ δύο ἢ τε μοι πικρῶς
 δοκῶ, πάντων ἀπὸ τῶν ἐν σοὶ
 τῷ Πυθαγόρῳ. Αλλ' ἴθι ποῖα;

que enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu:
 quandoquidem duas quasdam res iam mihi videor in te animadvertisse nimium alienas à Pythagora. GAL. Quas?

MIC. Num sophistam il-
 lum dicis gloriosum, C qui
 instuuit ne quis vel D carnes
 gustaret, vel fabas ederet,
 suavisissimum mihi edulium,
 salubre & parabile, à mensa
 submouens? Præterea autē
 qui mortalibus suasit E ne
 intra quinquennium loquea-
 rentur? GAL. Scis nimirum
 & illud, quemadmodum
 priusquam Pythagoras es-
 set, F Euphorbus fuerit?
 MIC. Præstigiatores &
 prodigiorum artifices homi-
 nem aiunt fuisse, ὃ Galle.
 GAL. Ille ipse ego tibi sum
 Pythagoras. Quare parce,
 quæso, mihi conuiciari, præ-
 fertim quum ignores quibus
 sim moribus. MIC. At hoc
 rursus multò etiam quam
 illud portentosius: Gallus
 philosophus? Attamen ex-
 pone, ὃ Μνησάρχι γνῆ, quid
 factum sit ut ex homine as-
 uis, ex Samio G Tanagraeus
 repente nobis prodieris. Ne-
 que enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu:
 quandoquidem duas quasdam res iam mihi videor in te animadvertisse nimium alienas à Pythagora. GAL. Quas?

Μί. ἴρμιρ, ὅτι δάλῃ ὃ καὶ
 κρατῖκος, ὃ δὲ σιωπᾶν ἐς
 πάντας ὅλα ἔτη, οἶμαι, παρὲν
 ἔτιρον δὲ, καὶ πανταλῶς πα-
 ράνομον. ὃ γὰρ ἔχωρ ὃ, τι σοὶ
 παραβάλομι, λυάμους χθῆς,
 ὅς οἶδα, ἔχωρ ἵκον, καὶ σὺ ὁ-
 κρῶς μὲν ἴσας, ἀνέλεξας αὐ-
 τὸς ὥς ἡ ψιῦθαί σοι ἀνάζ-
 κη, καὶ ἄπο ἔιναι, ἡ Πυθαγό-
 ρα ὄντι παρανομομήνῳ, καὶ
 τὸ ἴσον καθήκοναι, λυάμους
 φάγοντα, ὡς ἂν ἂν τῶν λιπα-
 ρῶν τοῦ πατρὸς ἰσθόκας.
 Αλλ'. ὃ γὰρ οἶδα, ὃ Μίκυτι,
 ἡ τις αἰτία τούτων, οὐδὲ τὰ
 πρόσφορα ἐκείνῳ βίῳ. ἔγωγε
 αἶ τοῦ μὴ οὐκ ἡδίστον τῶν
 λυάμων· ἰωλοσόφου γάρ.
 νῦν δὲ φάγοιμι ἄν. ὀρνιθικὴ
 γὰρ, καὶ ἐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ
 προφῆ. ἀπὸ ἂν σοι φίλον, ἄνευ
 πῶς ἐκ Πυθαγόρου ἔβη νῦν ἂ-
 ρί, καὶ ἴρ ὅσοις πρότερον ἰβί-
 τασα βίοις, καὶ ἂν τινα τ' με-
 ταβολῆς ἀπὸ λυάμων ἐκείνης.
 εὐκρινὲς κομῆσας ἴμι, quippe
 auitio congruas, neque nobis
 repudiandum pabulum. Verum si
 molestum non est, audi
 quemadmodum ἐ Pythagora
 cæperim esse id quod sum in
 presentia, quamq̃ in multis
 vitæ generibus antehac
 vixerim. & quid ex
 vnaquaque transformatione
 sim consequutus.

MIC. H Alterum quiddam,
 quod garrulus es & obstre-
 perus, quum ille silere in so-
 lidos quinque annos (si me-
 mini) præceperit. Alterum
 verò planè cum illius legis
 bus pugnat. Etenim cum
 non haberem quod tibi ob-
 iicerem, fabas heri (sicut non
 fli) ad te auuli: ac tu nihil
 cunctatus protinus eas subs
 legebas: unde fit, ut necesse
 sit, aut ementium esse te Py-
 thagoram esse, quum aliud
 quiddam sis: aut si Pythago-
 rases, legem prætergressum
 esse te, iusq̃ violasse, quum
 fabas ederis, perinde ac si
 caput patris comederis.
 GAL. Non cognouisti, Mi-
 cille, quæ sit harum rerum
 causa, neq̃ quæ ad enum-
 quodque vitæ genus condu-
 cent. Ego tum quidem non
 esitabam fabas, propterea
 quod philosophus essem. Nunc
 MIC.

ΜΙ. λίγοις ἄρ, ὡς ἔμοιγε ὑ-
περάδιστον ἄρ τὸ ἀκουσμα
γένοιτο. ὥς ἂ τις αἰρίσιν
προβάη, πότερον μάλλον ἐ-
θίλω σὺ ἀκούειν, τὰ τοιαῦτα
ἀκτινίζοντες, ἢ τὸν πανυδαί-
μονα ὄναρον ἐκάνον αὐθις
ὄρεσιν, τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν,
οὗτι οἷδ' ὁπότερον ἄρ ἐλοί-
μην, οὕτως ἀδελφὰ ἔχουσιν
τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανῆσι, καὶ
ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, σί τι,
καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.
ΑΛ. ἔτι γὰρ σὺ ἀναπνεύσας
ὄναρον, ὅστις ποτὶ ὁ φανῆς
σοι ἔω, καὶ τινὰ ἰνδάλματα
μάταια ἀσφυλιάσας, ἐφελὼ,
καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ἀ-
μενελωλίην ἀδαιμονίαν τῇ
μνήμῃ μεταδίδωκεν. ΜΙ.
ἀλλ' ὅδ' ἐπιλήσομαι σοί, ὃ
Ἀλκιβρυδὸν, ἐν ἰσθμῷ τῆς ὀφθαλμοῦ
ἐκάνης, οὕτω μοι πολὺ τὸ
μῆλ' ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄ-
ναρ ὅ καὶ ἀλκιβρυδὸν ὥχιστο, ὡς
μόγις ἀνοίξαν τὰ βλεφαρὰ
ἐπ' αὐτῷ, ἔς ὑπνον αὐθις ἡ-
τασπόμενα. οἷον οὖν ἐν τοῖς
αἰσὶ τὰ πῆρ' ἐργάζεται σπ-
φόμενα, τοιοῦτον γάρφαρον
παράχρητό μοι τὰ ὄφρα.

MIC. I Narra quæso: nam
mihi quidē auditu iucundis-
simū fuerit, adeo ut si quis mi-
hi deferat optionē, utrū te im-
sta narrātem audire malim,
an rursum felicissimū illud
somnia quod paulo ante vidi-
di, videre, haud sciam, utrū
electurus sim: usque adeo con-
gnata germanasq̃ videntur
esse ista tua cum suavisimis
illis visis: & ex æquo vos æ-
stimo, te pariter ac præclarū
illud insomniū. GAL. Etia
nū tu somniū illud quod du-
dū tibi visum est, in animum
reuocas, & inania quædam
obseruas simulachra, atque
(viti loquitur poëta) euan-
dā quandā felicitatē memo-
ria cōsecularis? ΜΙ. Imò il-
lud scias, Galle, ne villo qui-
dē tēpore vnquā visi illius mi-
hi veturā obliuionē. Tātū mel-
lis somniū aufugiēs in oculis
mihi reliquis, ut præ illo vix
quæ palpebras attollere rur-
sus in somniū cōiuntes. Itaq̃
qualē voluptatē mouēt pen-
næ in aurib. versatæ, talē titil-
lationē mihi p̃bent ea quidē.

ΑΛΙ. Ηράκλεις, δανόν τινα
 φής τ' ἔρωτα τοῦ ἱνυπνίου, ἢ
 γινώσκεις ὧν, ὥς φασι, καὶ ὁ
 ρον ἔχων τῆς πύσεως τὸν ὕ-
 πνον, ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα ἥ-
 δη περὶ αὐτῶν, καὶ ἐν δ' αἰεὶ ἀνέφ-
 ροι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μελι-
 κρὸς οὖτω, καὶ ἵνα γινώσκων
 μιν. ἰδίῳ γοῦν ἀκοῦσαι,
 οἷ' τίς δαίμων οὖτω σοὶ τειπέ-
 θη' οὖν. Μί. ἔτοιμος ἔ-
 γαρ ἰδὼν γοῦν τὸ μεμνηθῆαι,
 καὶ διξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ
 δ' ὡλίμια, ὦ Πυθαγόρα, δι-
 γήσῃ τὰ περὶ τ' μεταβολῶν;
 ΑΛΙ. ἵπασθ' ἀνδρὸς, ὦ Μικυλλε,
 παύσῃ ὀνείρων, καὶ ἀπ' ἡ-
 σθεῖ ἀπ' τῶν βλεφάρων τὸ μέ-
 λαι. τὸ νῦν ἀπρότερον ἂν,
 ὥς μάθω, ἢ τι δὲ τῶν ἰλυσ-
 φαντίνων πυλῶν, ἢ τι δὲ
 τῶν κρατίνων σοὶ ὁ δαίμων
 ἔκεν πετόμενος. Μί. οὐδ' ἂν
 ἀντίτερας τούτων, ὦ Πυθα-
 γόρα. ΑΛΙ. καὶ μὴν Ομηρὸς
 δύο ταύτας μόνας λέγει. Μί.
 ἔα χαίρειν τὸν λῆρον ἱκάνον
 ποικίλῳ, ὅθ' ἂν εἰδὼτα ὀνείρων
 πῆλαι. οἱ γὰρ ἡδὲ ἴσως ὕπνοι
 δὲ τῶν τοιούτων ἱκφοῖσιν,
 λείπει. Pauperima fortassis somnia per istas cōmeant portas,

GAL. K Nouū quēdam her-
 culē mhi narras amorē in-
 somnū: siquidē alatiū quum sit
 (sicut aiunt) metasq̃ volan-
 di præscripias habeat som-
 niū, L iam septa transilit, in
 oculis etiā vigilantiis obser-
 uans. adeō mellius & euident
 apparet. Quare peruelim
 audire, cuiusmodinam sit in-
 stud quod te supra modū de-
 lectat. M. Gestia narrare.
 Nā dulce est hoc ipsum me-
 minisse, & commemorare de
 illo quippiam. Verū heus,
 Pythagora, quādo tu narra-
 bis de tuis transformationis
 bus? GAL. Vbi tu, Micylle,
 desieris somniare, melq̃ il-
 lud ab oculis absterferis. In-
 terim prior dicito, uti intelli-
 gā utrumne per portas ebur-
 neas, an per corneas tibi som-
 niū aduolārit. M. C. Neque
 per has, neq̃ per illas, ὁ Py-
 thagora. GAL. M Atqui
 duas has tantū commemorat
 Homerus. M. C. Valere
 sinas nugatorem illū poē-
 tā, qui nihil de somnīs intel-
 ligit.

qualia

αἶψα ἰκάνῃ ἰάρα, ὅθι πάντων
 φέρως, τεφλὸς αὐτὸς ὤριμοι
 δ' ὅς γε χρυσῶν τιμῶν πυλῶν ὁ
 ἔδρις ἔφικε, χρυσοῦς καὶ
 αὐτὸς, καὶ χρυσῶ πάντα πει-
 βέλη μὲν, καὶ πολὺ ἵπας
 γόμφῃ χρυσίου. Αλλ' ὡαῦν,
 ὦ Μίδα βέλτεσι χρυσολογοῦν
 ἀτιχῶς ᾗ ἐκ τ' ἰκάνῃ σοι νῦν.
 ἦς τὸ ἰνύπτιον, καὶ μετὰ ταῦτα
 ὅλα χρυσίς ὑπομείδω μοι δε-
 κῆς. Μικ. πολὺν, ὦ Πυθαγό-
 ρα, χρυσίου ἔδωκ, πολὺν, ὡς
 οἶα, λαλῶν, οἷον τὴν αὐγὴν
 ἀπασφάπτειν; τί ποτε ὁ Πίν-
 δαρος φησι περὶ αὐτοῦ, ἵπας
 νῶν; ἀνάμνησιν γάρ μοι, ἔπει-
 σιθεῖα, ὁπότα ὕδωρ ἄεισον ἔ-
 πων ἔτα τὸ χρυσίου θαυμάσι-
 ζῆν, ὡς ποιεῖν ἀρχὴν ἰθὺς ἔ-
 λατίζει τῶν ἀσμάτων ἀπάν-
 των. Αλλ' ἔμωρ ἰκάνω ἡτῆς·
 ἄεισον ᾗ ὕδωρ, ὃ ἔχρυσος, αὐ-
 θόρυπον πῦρ ἔτι, ἀπρίπτῃ νῦν
 ἤϊ, μιν ἄνθρωποι ἔξοχα πλάττει.
 omnium bellissimi. GAL. Num illud queris?

qualia videbat ille, neque id
 admodum perspicue, quippe
 N captus oculis. O Mihi ve-
 rō per aureas quādam por-
 tas dulcissimum hoc aduenit
 somnium, & ipsum aureura
 undique, & aureis circum a-
 mictum, & auri plurimum
 secum adducens. GAL. Des-
 sine, optime P Mida, de auro
 fabulari. Nam dubio procul
 ex illius voto istud tibi acci-
 dit insomnium, & solidas
 auri venas mihi duxisse vis-
 deris. M I C. Multam auri
 vim vidi, Pythagora, mul-
 tā, quā putas pulchri? quo
 fulgore coruscantis? Quid
 tandem Q Pindarus in illius
 laudem dicit? nam in memo-
 riam redige, si quidem memi-
 nisti, quum aquam præstan-
 tissimam dicens, postea au-
 rum admiratur, idē iure, sta-
 tim in initio carminis vnus

Aqua est illa quidem optima:

Cæterum aurum, vii candens

Ignis, ita emittens, noctibus eminet eximie vnum

Cæteras supra opes, quæ

Gloriam ac decus addunt.

[PP 5

MI C.

Μικ. νὺ Δία αὐτὸ ἔτο. ὥσπερ
 γὰρ τὰ μὲν, ἐν ὕπνιον ἰδὼν ὁ
 Πίνδαρος, ὅπως ἵππων τὸ
 χυσιόρ. ὡς δὲ ἦδη μάθης, οἶόν
 τι λῶ, ἀκυσσον, ὃ ὁφείταί. Α.
 λικτρυνῶν, ὅτι ἢ ἐκ οἰκόσι
 λῶ χθις, οἶδα Εὐκράτης γὰρ
 μετ' ὅπλῃσι ἐν τυχεῶν ἐν ἀ-
 γορᾷ, χυσιόρ. ἡ κερ ἐκί-
 πων τῶν ὥρων, ἐπὶ τὸ δῆπνον.
 Αλ. οἶδα πάντ' ἔτο, πανάγῃ
 παρ' ὅλῃ τῶν ἡμέρων, ἄχε-
 μοι, βαθείας ἡδὲ ἱστίρας, ἡ-
 πῶ ἱπποδρόμῳ, τὸς πρῶ-
 τὶ καίνας λυάμους κομίζων, ὃ
 πάντ' ἀψήγῃς τὸ δῆπνον Ἀ-
 λικτρυνόν, ἀθλητῇ ποτε γνο-
 μένῳ, καὶ Ολύμπια ἐν ἀφανῶς
 ἀγωνισαμένῳ. Μικ. ἐπὶ δὲ Ἀλ-
 πύσας ἱππῶν, ἐκάθου-
 σον ἐν ὅν, τὸς λυάμους ὅτι πα-
 ραβασί. ἤτά μοι κατὰ τὸ
 μῆρον, ἀμβροσίῳ δὲ νύκτα
 θῆός τις ὡς ἀληθῶς ὄντορος ἐ-
 πιστάς. Αλκ. τὰ παρὰ τῷ Εὐκ-
 κράτῃ πρότερον, ὃ Μικυλλε,
 ἀίχνησαι, καὶ τὸ δῆπνον, οἶον
 ἐγγύς, καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ
 πάντα.

Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micylle, narra-
 ra, & cuiusmodi fuerit cæna, quæq; super cænam acta sunt
 omnia.

MIC. Per Iouem, isthuc in-
 psum. perinde enim ac si in
 somnium meum videat Pin-
 darus, ita prædicat aurū. Sed
 ut tandem cognoscas quale
 fuerit, ausculta iam, sapien-
 tissime Galle. Meministi, ut
 heri nullum domi cibū acce-
 perim: siquidem Eucrates di-
 ues ille fortè mihi in foro fa-
 ctus obuiam, R lotum me in
 tempore ad cænam venire
 iusserat. GAL. Isthuc equi-
 dem planè memini. Nam to-
 tum esuriebam diem, donec
 mihi profunda tandè vespe-
 ra domum reuersus subueni-
 dus vinoq; madens, quinque
 illas fabas proferres, non ad-
 modum opiparâ cænam gal-
 lo, qui quoddam fuerat athle-
 ta, quiq; Olympia non segni-
 ter olim decertârit. MIC.
 Ast ubi reuersus à cæna fa-
 bas tibi obiecissim, obdora-
 mi protinùs. Tum mihi, iuxta
 Homerū, S ambrosia sub no-
 cte diuinum quoddam haud
 dubiè somniū assistēs. GAL.

πάντα· ὡς δὲ οὐδὲν,
 αὐτὸς σι δαπνῆρ, ὥσπερ ὁ-
 νηρόν τινα τῷ δάπνιον ἰκέει-
 νου προαλόντα, καὶ ἀναμη-
 ρυκώμενον πρὸς μνήμη τὰ βί-
 βρωμένα. Μικυλ. ὅμιλονος
 γλίσσας καὶ ταῦτα δεικνύμε-
 νον· ἵππ' αὖ σὺ προθυμῇ, καὶ
 δὴ λίσσας. ἢ πρότερον, ὅ Πυ-
 θαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ
 δαπνύσας, ἰν' ἀπ' αὐτῷ τῷ βίῳ,
 τύχη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω
 χθὺς τῷ Εὐκράτῃ. καὶ ἰν' ὅ-
 μῳ προσεπὼν αὐτὸν, ὥσπερ
 αἰθερὸν δισπότῳ, ἀπηλάτ-
 τόμην, ὥς μὴ κατασχώμα-
 μι αὐτὸν, ἰν' ὡς γὰρ τῷ τε-
 βωνι συμπαραμορφῶν. ὁ δὲ,
 Μικυλῆ, φησι, θυγατρὸς τῆς
 μερορῆσις ὡς γένεθλα, καὶ πα-
 ρικαλίσσα τῶν φίλων μάλα
 πομπῆς. ἵππ' αὖ τινα φασὶν
 αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα, ἔχ-
 οῖόν τι ἔναι ξυδαπνῆρ
 μετ' ἡμῶν· σὺ αὖτ' ἰκέονου
 ἱκελουσάμην· ἵππ' αὖ μὴ ὅ γε
 κληθεὶς αὐτὸς ἔπ' ἀφ' ἱερώ-
 ῳς νυῖ γε ἀμφίβολός ἐστι. τὸ το-
 ἀκῆ

eius loco venito lotus: nisi ipse forte qui vocatus est, semet ad-
 futurum renunciârit. nam nūc quidem ambigit. Hoc ubi au-
 dissem.

omnia. Nihil enim prohi-
 bette denuò cœnare, si ve-
 luti somnium quoddam eius
 cœnæ reduces, & quæ tum
 ederis, rursus commemora-
 tione quasi rumines. M I C-
 Y Credebam molestum fu-
 turum me, si hæc quoque re-
 tulissem: verum posteaquam
 tu desideras, en id quoque
 narrabo. Quum nunquam
 ante hæc in vita cœnâssem a-
 pud ullum diuitem, ὁ Py-
 thagora, heri bona quapiam
 fortuna in Eucratem incidit:
 atque ego quidem simulat-
 que domum illam salutaf-
 sem, ita uti consueveram,
 subducebam me: ne pudorẽ
 illi essem, si lacera in veste
 fuisset affectatus. At ille
 Micylle, inquit, hodie natus
 litia filia celeberrimòs
 que ad cœniuium amicos in-
 uitauit: verum quoniam a-
 iunt quendam ex his incom-
 moda esse valetudine, ne-
 que posse pariter ad conui-
 uium nostrum accedere: tu

πύσας ἐγὼ, προσκυύσας ἀ-
πείρ, ἐν χόρῳ ὅ ἅπασι θεοῖς,
ἀπία λόρ τινα, ἢ πλοσῶντι τῷ ἢ
ποδία γράνι πιπίμψαι ὥ μα-
λακισμῶν ἐκάνθ. οὐ ἔφε-
ρος ἐγὼ, ἢ ἀντίδανν ὅ, καὶ
διδόχ ὅ ἐκικκύνω. καὶ τὸ
ἀχειλοπῶ, ὡ ὡνα μάνισον ἐπι-
θίμω, σιωχίς ἐπισκοπῶν, ἐκ
ποσάπυρ τὸ εἰχῆορ ἄψ, καὶ πῶ
πύκα ἡδὴ λιλῶσαι δίστο. ἐκ-
παδύ ποτε ὁ καιρὸς ἀφίκετο,
πῶς τάχ ὅ ἱμῶν ὁ πῶρ ἴψας,
ἀπέρχομαι, ἐσομῶς μάλα ἐκ
σχηματισμῶν ὅ, ἀντιστρίψας
τὸ τευδόνιον, ὡς ἐπὶ τῷ κατα-
ρωτίρῳ γῆροῖς ἢ ἀναβολή. κα-
ταλαμβάνω τὶ πῶς τῶς θυ-
ρωτῶ ἄψ τὶ ποσῶς, καὶ δὴ ἐκ
πῶνον, ποράλλω ἡποτε πῶ-
ρ ἐκκομισμῶν, ὡ μὴ ἡπο-
δαννῶν ἡδ, ἢ νοσῶν λυγρό-
νον. καὶ ἡδὴ ἡ πονήρας ἐκ-
χωρ. ἡπὶ σφί γοιῶ, καὶ ἡπὶ
βητῆ, καὶ ἐν χεῖρ ἡπὶ μυχίῳ
τι καὶ ἀνσπρόσδοκον, ὡ ὡς
ἡρὸν ὅ, καὶ διὰ δὴ πῶς, ἡμ-
πὶ τὰ ἐξικοντῶ ἐν τῷ σχιδίῳ.

ἐλπίς

bat, tussiebatq̄ ac ferebat velut ex abduo: quodq̄ ægrè gra-
deretur, totus pallidus ac tumens, annos natus circiter 60.

X Feron

dissem, adorato diuite disces
debā, omnes obsecrans deos,
ut algidam febrem aliquam,
aut laterum dolorem, aut pa-
dagram corpori auctariū im-
mitterent valetudinario illi,
cuius ego fellæ occupator,
cenaq̄ vicarius ὅ heres os
rā vocatus. Interim hoc spa-
tū quod usque ad balnei tem-
pus intercessis longissimum,
seculum esse iudicabam: dū
subinde respicio quot pedum
esse v. littera, et quando illos
iam lauiss. consentaneū es-
set. Hic ubi tempus tandem
aduenisset, occurr̄ me corris-
pio, atq̄ ab eo, nitidè admo-
dum cultus, sic obuerso pal-
liolo, ut qua esset parte pu-
rissimū, ea videretur. Offens-
do aut̄ ad fores ὅ alios com-
plures, in quibus etiam illum
(gestabatur aut̄ à viris qua-
tuor) cuius eram subcōiuiua
vocatus, qui malè habere di-
ctuserat, atq̄ id etiam præ-
se ferebat, quod afflicta esset
valetudine: nā ex alto geme-

ἐλπίς δ' φιλόσοφος τις ἦν,
 ἥ πρὸς τὰ μαθήματα φλυαρούν-
 των, ὃ γὰρ πάτερ μάλα πα-
 γνὸς ἐν, ἐς ὑπερβολὴν λευ-
 κῶν· καὶ αὐτιμυχὴ δ' Ἀρχι-
 βίου ἐν ἱερῷ, διότι ὅτως ἔ-
 χων ἀφίκετο, τὰ καθήκοντα,
 ἔφθ, ἢ γὰρ προδιδόναι καὶ τῶ-
 τα, φιλόσοφον ἄνδρα, καὶ ἔρ-
 μυν εἰς νόσοι ἐμποδῶν ἰσθνε-
 ται ἡγεσται ὅθ' Εὐκράτης ὅ-
 πιρὶ παρὰ δὸς πρὸς ἑμῶν ὅμι-
 λον, ἔμπορ' ἰδὼν, ἀπ' ἰσχυρίσ-
 ται σι, ἐν οἴκοι παρὰ σκωπ-
 τῶ μακρὸν ἀφ' ἑαυτῶν ἰθιλοῖς,
 ἥ περ ἰν' ἐδ' συμποσίῳ σωμα-
 ναρχίμψ' ἀμψ' ὅ τιν' ψυχλὸν,
 μιτὰ τῷ φλιγματ' ὅ. ἰκάν' ὅ-
 πρ' αὐτ' ἰπὸ μεγαλοφροσύνης
 ὁπρὸς αἰσθητο ἀνηκούμα ἐν
 σκώμματα ὅ. ἰσχυρὰ δ' ἐν
 τὰ μικρὸν ὅ Εὐκράτης λιγυ-
 ρὸν ὅ, καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμό-
 ποιον, ἐν τῷ ὅθ' ὁ φιλόσοφ' ὅ
 ἰκαλῆτο· διδάσκαλ' ὅ, φη-
 σιν, ἐν μὲν ποίησας αὐτὸς ἔ-
 πορ πρὸς ἡμᾶς ὅ μῆον δ' ἄρ-
 τι ἐν ἰσχυρῷ καὶ ἀπόντι ὅθ'
 ἀπαντὰ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἄρ.

καὶ

utrum, siquidem etiam absenti omnia ordine missa fuissent.

Hac

X Perebatur autem philoso-
 phus quispiam esse ex his qui
 apud adolescentulos nugae
 deblaterant. At barba nure
 erat tragica, id est, hircina,
 super quam credi posset iſoris
 egeret. Porro increpante Ara-
 chbio medico, quamobrem
 quum ita esset affectus, adue-
 nisset: Non oportet, inquit,
 promissa deferere, praescitum
 hominem philosophū, etiam
 si mille urgeant et instent
 morbi. Putabit enim Eucra-
 tes sese a nobis haberi ludi-
 brio. Haudquaquam, inquit
 ego: imò collaudabit te, si do-
 mi potius apud te velis emo-
 ri, quam in cōiunio animā vna
 cum phlegmate excreat. At-
 que ille quidem praerrogā-
 tia dissimulabat sese dicte-
 riū audisse. Haud multò post
 accessit et Eucrates iam lo-
 tus: conspecto δ' Thesmopo-
 bide (nam id erat philosopho
 nomen) Praeceptor, inquit,
 probè quidē factū abs te, qui
 ipse ad nos veneris: tamen si
 nihilo deterius tibi furrat fu-

καὶ ἅμα λίγων ἄσθεα, χῆρας
 ὀρίων αὐτῷ, ἰπταδομένη
 καὶ τοῖς οἰκίταις. ἐγὼ δὲ ἔρ' ἀπὶ
 ναυ παρσκευασόμενος, ὃ δὲ ἰπτι-
 σραφῆς, καὶ ἰππολὺν ἐνδοιά-
 ζεις, ἰπὰ μὲ πάντων σκυθρωπὸν
 ἔδει. πάθει, ἔφη, καὶ σὺ, ὦ Μι-
 κυλλε, καὶ σιωδέμενος μεθ' ἡ-
 μῶν. ἢ ἦδ' ὅρ' ἐγὼ ἐκλῶσθαι,
 ἐν τῇ γυναικωνίτιδι, μετὰ τῇ
 μητρὸς ἐπαθλῶμαι, ὥς σὺ χῶ-
 ραυ ἔχης. ἄσθεα δὲ μάττω λυ-
 πῶ. χαλὸν παρὰ μικρὸν, αἶε
 σχωρήμε. ὅτι ἰδούμεν ἐξελθῆ
 λακέρῃ τῷ συμποσίῳ τὸ παι-
 δίον. Ἐνπράτως. ἔπειθ' ἡ κα-
 τακλινῶδι κατὰρὸς λῶ πρῶτον
 μὲν ἀράμενοι, ἀνέθιγον. ὅτε
 σμόπολις, ἐκ ἀπραγμόνως, νῆ
 Δία, πύθει, οἶμαι, νιανίσκοι
 ὀμυγίθεις, ἵπταχέρια πρὸς βύ-
 βον αὐτῷ πάνθ' ὅθεν, ὥς δὲ
 μέγιστοι ἐν τῷ σχήματι, καὶ ἰππο-
 λὺν κατὰρ ἑρῶ δυνάμει. ἔτα μὴ
 δυνὸς ἀνιχομένης πλυσίον κα-
 τακλινῶδι αὐτῇ, ἱμὶς κατὰ κλινῶ-
 σι φέροντες, ὥς ὁμοπαῖδες
 ἦμεν,

quod eodem habitu permanere, ac longum etiam tempus durare
 posset. Deinde ubi nemo iam tolerare posset, ut iuxta il-
 lum accumberet, me adductum reclinant, ut eadem in mensa
 essemus.

Hæc simul atq; dixerat, in-
 trogrediunt, manus illi pora-
 rigens pariter et famulis in-
 nitenti. Ego igitur iam
 abire parabam. verum ille
 conuersus, ubi diu secum
 hæsitasset, posteaquam me
 tristem admodum videret:
 Ades, inquit, tu quoque, Min-
 cyllæ, ac nobiscum cæna.
 Nam filium in mulierum cō-
 clavi unā cum matre conui-
 uium agere iubebo. quod tibi
 sit locus. Ingrediebar ita-
 que, quum parum absuerit:
 vi lupus frustra hians dis-
 cederem; verum ingredies-
 bar pudescens, quod Euc-
 crais filiolum ē conuiuio
 viderer expulisse. Ast ubi
 iam tempus esset, ut discum-
 beremus, primum tollentes
 Thesmopolim composuerunt,
 haud sine negotio per Ioa-
 uem, quinque (si Dii pla-
 cet) proceri iuuenes, ceruic-
 calia illi supponentes unda
 quaque: quod nimirum in eo-

ἡμῶν. τὸν αὐτὸν ἰδαιπνῶν, ὃ
Πυθαγόρα, πολυπόρον τι, καὶ
ποικίλον δαῖπνον, ἐπὶ χυσοῦ
πομπῆ, καὶ ἀργύρου. καὶ ἐκπῶματ'
ῶν χυσοῦ, καὶ διάκονοι ἱερεῖς,
καὶ μυσερτοὶ, καὶ γυλωτοποιοί,
καὶ ὅλως, ἡ δὲ ἴση τις ῶν ἡ δατρι-
βή· πάλιν ἀπὸ ἑμὲ μὲν ἰδὲ παρ'
μυτιέως, ὁ Θεσμόπολις ἵνο-
χλῶν, καὶ ἀρετῶν τινα πρὸς με-
λιχθίων, καὶ διδασκων, ὡς αἰ-
δίον ἀφ' ἑαυτοῦ μίαν κατα-
φασιν ἀρετῶν, καὶ ὡς, αἱ ἡ-
μίρα δὲ, νύξ δὲ ἡ ἡμέρα, ἡνίοτι δὲ
καὶ ἡμέρατ' ἡ φασιν ἂν αἰμοί,
καὶ τοιαῦτα πομπὰ δὲ ἡνίοτι δὲ
μὲν προσφιλοῦσιν σωτη-
ρί, καὶ περὶ μὲν τῶν ὄντων
σώλιν, ἐκ τῶν ἀκέρων τῶν ἡμε-
θαυτῶν ἡ ἀδύωντων. ὅτε
μὲν οὖν, ὡς Ἀλεξάνδρῳ, τὸ δαί-
πνον. Ἀλὲν. ἡ δὲ ἡδίστον, ὡς Μί-
κυλλῃ, καὶ μάστιγι ἐπὶ σωτη-
κλήρωσιν ὡς ἡρ' ἡ κείνοι γί-
νοντι. Μικ. ἀκούει δὲ καὶ τὸ
ἡνίοτι. ὡς μὲν γὰρ τὸν Εὐ-
κράτην αὐτὸν, ἀπαυδα ὄντα,
ἐκείνῃ, ὅπως ἀφ' ἑαυτοῦ

ἄτα

essemus. Z Democritus cenaba
mus, ὁ Pythagora, opiparam
quandam & variam cenam,
multoq; in auro, multo item
argento. Pocula erāt aurea,
ministri formosi: tum cantos
res, & concitandi risus arti-
fices. In summa, iucundissima
quæpiam erat vita: nisi quod
vñ quiddam me vehemēter
malè habebat, Thesmopolis
obstrepens atque obtrubans,
virtutem nescio quam mihi
cōmemorans, docensq; quod
a duæ negationes vnam effi-
cerēt affirmationem: quodq;
si dies sit, nox non sit. Non-
nunquam & cornua mihi dī
ἔtitabat esse: atque id genus
multa philosophabatur er-
game, quibus eiusmodi nihil
opus: planeq; voluptatem in-
terpellatione minuebat, quū
non sineret exaudi eos, quī
cithara vocēq; canebāt. Ha-
bes, Galle, de cœna. G A L.
Non admodū suavi Micylle:
maximè posteaquā cum illo
deliro sene fortius eras ac-

erbui. MIC. Audi nūc insomniū. Visus enim mihi Eucrates
ipse, quū orbus esset liberis, nescio quomodo è vita decedere.

Dehinc

ἅτα προσκαλίσαντο μὲν, καὶ
 διαθήκας θιγόντων, ἢ αἰεὶ ἐλπι-
 ρονόμῳ ὡς ἀπάντων ἐγὼ, μὲν
 πρὸν ἐπισχόντα ἀφ' αὐτῶν. ἐν
 μωτὸν δ' ἀπαρτίζοντα ἐς τὴν
 ὁσίαν, τὸ δ' ἡγεσιον καὶ τὸ ἀρ-
 γυσιον ἐξ αὐτῶν, σκάραις τι-
 σι μυγάλαις, ἀφ' αὐτῶν καὶ πο-
 λὺν ἐπιρρίον. τὰ δ' ἄλλα, τὴν
 ἰωῦτα καὶ τραπίδας, καὶ ἐκπέ-
 ματα, καὶ διακόνους, πάντα ἐ-
 μά, ὡς τὸ ἀπὸς, εἴν. ἅτα ἐξ ἡ-
 λωνορ ἐπὶ λαοῦ ζώγους, ἐξυ-
 ππιάζον, περὶ βλάστη. ἅτασι
 τοῖς ὁρῶσι, καὶ ἐπιφθον, καὶ
 περὶ θιον ποταοί, καὶ περὶ π-
 πονορ, καὶ ἐπὶ πονορ πλῆν. ἐγὼ δ'
 τὴν ἰωῦτα τὴν ἀκάνυ ἔχωρ,
 καὶ διακτυλίου βάρης, ὅσορ
 ἐκκαίδικα, ἐξ ἡμυρῶν τ' ἀσ-
 κτύλων, ἐκ ἐλωρ ἐπὶ ἀσίρ τι-
 να λαμπρὰν ἐν τριπιδωαῖς
 ὑποδοχὴν τῶν φίλων. οἱ δ',
 ὡς ἐν ὁρῶσι ἀπὸς, ἢ δὴ παρῆ-
 θον καὶ τὸ δ' ἀπνον ἄρτι σιω-
 λομίζτο, καὶ ὁ πῶτ' ὁ σιω-
 κροτάτο. ἐν τῇ ὄντα μὲν,
 καὶ ἐπὶ ὁρῶσις προπίνοντα ἐν
 χυσιῶν φιάλαις, ἐκαστὸν πα-
 ρούτων, ἢ δὴ τ' ἀλακύν' ἐκ-
 phialis πρæbiter omnibus qui aderant amicis: quā iam infera

Dehinc ubi me accessisset, ac
 testamētū cōdidisset, quo me
 in solidū heredē, omniū scri-
 pserat, paulo tempore super-
 stes emori. & Porro ipse vide-
 bat adire facultates: & tum
 aurū, argentumq; ingeniibus
 quibusdā s. aphīs exhaustire,
 perpetuò subsaturies, et affa-
 tum affluens: tum autem ve-
 stes, mensas, pocula, mini-
 stros, omnia mea, ut par ea-
 rat, esse. Postea candido ve-
 hiculo vectabar resupinus,
 cunctis, qui inuebantur, con-
 spiciendus, & admirandus.
 Accurrebant permulti, ac
 circumequitabant: complu-
 res sequebantur. Ego inte-
 rim illius indutus vestitum,
 & annulos gerens circiter
 sedecim digitis insertos, epu-
 lum quoddam splendidum
 iubebam adornari, quo ami-
 cos acciperem. Iamq; illi, ut
 ut in somnio fieri consenta-
 neum est, aderant: iam epula-
 erāt cōportatæ: iam potus ex
 animi sententia ministratus.
 In his quū versaret, & aureis
 tenuit

πομφίμφος, ἀναβούῃς ἀκρί-
 ρως, σιωτᾶραξας ἢ ἡμῖν τὸ
 συμπόσιον, ἀντήψας δὲ τὰς
 πρῶτας. Τὸν δὲ πλῆθρ' ἰκάνον
 δασιδάῃς, πλωμίον φέ-
 ρον παρθενάῃς ἄρα σοι ἀ-
 λόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ
 δλοκῶ, ὡς τριήσπονδον ἄρ' ἰδίως
 ἔτι ἔσπονδον ἢ ὄναρόν μοι γνῶ-
 μιον. Αλλ' ἔτω φιλόχρυσος ἢ
 φιλόπλοῦς, ὦ Μίκυλλε, ἢ μό-
 ρον ἔξ' ἀπαντὸς θαυμάζεις;
 καὶ ἢ ἁλμαμον εἶναι, πολὺν
 ἑκλῆσθαι χρυσίον; Μί, οὐκ ἔ-
 ζῶ μόνον, ὦ Πυθαγόρα, ἔξ',
 ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτὸς ὁπότε, Εὐ-
 φρόνιον ἔσθαι, χρυσὸν ἢ ἄργυ-
 ρον ἰξήμεν; ἢ ἔβασπύχων,
 ἰξήεις πολέμιόν τοις Αἰχαιοῖς
 ἢ ἰσὺ πολέμου, ἔνθα σιδήρο-
 φορῶν μάχον, ἢ χρυσοφορῶν
 ἄμεινον ἴω. σὺ δὲ καὶ τότε ἰ-
 ξίεις, χρυσῷ δαδιδιμένους τὸς
 πολοκάμους ἔχων δακρυδύς
 νόσπον. καὶ μοι δλοκῇ Ομηρῷ
 δατὰ τῷ Χαρίτισιρ' ὁμοίως
 ἀπᾶρ σὺ τὰς λύμας, ὅτι χρυ-
 σῶν τε καὶ ἀργύρου ἰσφίκουδ'.
 μακρῷ ἢ ἄμεινους διηλαδὴ,
 καὶ

quod auro argentoq̃ reuincirentur. Etenim longè nimirū me-

rentur bellaria, intempestiuo-
 tuo clamore perturbasti nos.
 bis conuiuium, mensaq̃ sub-
 uertisti, ac diuitias illas ita
 dissipasti, ut in aurae euanes-
 cerent. Num tibi videor in-
 iuria stomachatus in terram
 vel treis noctes perpetuas
 libenter adhuc somnū illud
 quod mihi accidit, videre cu-
 piam. GAL. 7 Adeone es
 auri cupidus, & opum as-
 uidus, Micylle?idq̃ ex omni-
 bus vnum admiraris, ac fe-
 licitatem vnicam esse iudica-
 cas, si plurimum possideas
 auri? MICY. Equidem
 haud solus ita cogito Pytha-
 gora: quin ipse quoque, cum
 quum Euphorbus esses, au-
 ro atq̃ argento comis intex-
 to prodibas pugnaturus cum
 Achiuis: idq̃ in bello, vbi fer-
 rum quàm aurum gestare sa-
 tius fuerat. At tu etiam cum
 voluisti calamistris auro in-
 ternexis in periculum descen-
 dere. Atq̃ ob eam (opinor)
 causam, A Homerus comas
 tuas Gratijs similes dixit,

QQ
 liores

ἡ ἱρασμιὰ τῶν φαίνοντο, συναναπληρῶσαι χρυσίφ, καὶ σωαπολάμπασαι μὲν αὐτῶν. καὶ τοὶ τὰ μὲν σὰ, ὧ χρυσόκομα, μήτρια, ἃ Πάνθος ἦδ' ἄν, ἱτίμας τὸ χρυσίον. ὁ δ' αὖ πάλιν τῶν θεῶν πατὴρ καὶ ἀνδρῶν, ὁ Κρόνος καὶ Ρέας, ὅς ποτε ἡρὰ ὦν ἔ' Ἀργολικῆς ἱεῖνης μάραρον, ἐκ ἱχωρῆσθ, τίρας. μάλιστα αὐτὸν μεταβαλὼν, ὡς ὅπως ἄν διαφθεῖραι τῶν Αἰγυπτίων πλὴν φεράειν ἀκῆας ἔδωκε, ὡς χρυσίον ἱγνίω. καὶ βῆας δὲ ἔ' τίγες, σωλὴν τῇ ἀγαπωμένη. ὡς τί ἄν σοι τὸ ἐπὶ τέτῳ ἱτιλίγοιμι, ὅς μὲν γὰρ πρὶν ἔλθαι ὁ χρυσός, ὡς δ' οὐκ ἄν πρῶ, λατῆς τε αὐτοῦ, καὶ ὅπως καὶ ἰσχυρὸς ἀπὸ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν σιμῶν, ἡ ἔξ ἀφανῶν ἡ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλήπας ἡ αἰοιδίμους ἐν βραχὺ τίθης; τὸν γὰρ ὡς γοῶν μοι ἢ ὁμότιχον οἶδα, ἢ Σίμωνα, ὃ πρὸ ποτὸς ἀφανῆς ὄντα παρ' ἐμοί, ὅτι τὸ ἱτυθῶ. ἤφωα τοῖς Κρονίοις, ἀδοτό-

μους

liores atq; amabiliorez videntur quòd essent auro re-
ligatae, unaq; cum eo relu-
cerent. Neq; isthuc novum
est; auricome; si tu Pantho
patre prognatus, aurum in
precio habuisti. quin & i-
pse Deorum omnium homi-
numq; pater ille, { Saturno
Rheaq; progenitus, quum
Argolicam illam puellam
adamaret, ubi nihil inueni-
ret amabilius in quod sese
transformaret, neque quò
Acrij custodias posset cor-
rumpere, audisti videlicet ut
aurum sit factus, atque ita
per tegulas illapsus potius
est ea quam deperibat. Iam
verò quid tibi commemorem
quàm multos usus praebeat
aurum? & in eos quibus ad-
fuerit, formosos & sapien-
tes & potentes reddat, de-
cus & gloriam illis conci-
lians? utq; nonnunquam ex
obscuris & infamib. claros
ac celebres repente efficiat?
Nā nosti vicinū mihi & eius-
dē artificij Simonē, qui paucis

ante dieb. apud me cenavit, quū legumē coquerem θ Saturna-
libus;

ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴσον ἔτι ἡμᾶς.
 ἔναγχ' οὖν τοῦτο ἐγὼ μὲν ἰδὼν
 προσέοντα χαῖρει, ἴφλω, ὦ Σί-
 μων. ὁ δὲ ἀγανακτῆσ' ἔπα-
 τε, ἴφη, ὦ πῶχ' ὦ, μὴ λαλα-
 σμικρῶν μὲν τῶνομα. οὐ γὰρ
 Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὄνομα
 μέγιστον. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι
 καὶ ἱρῶσιν αὐτοῦ καὶ αἱ γυ-
 ναικῶν· ὁ δὲ θρηνεῖται καὶ
 πρὸς ταύτας, καὶ ὑπερὸν. καὶ
 τὰς μὲν προσίεται, καὶ ἰλιώ-
 δειν, αἱ δὲ ἀπαλῶσιν ἀνελῶν
 αὐτὰς, ἀμυλῶνται. ὁρᾷς ὅ-
 σων ἀγαθῶν ὁ χρυσοῦς αἰτι',
 εἴ γε καὶ μεταποιᾷ τὸς ἀμορ-
 φοτέρους. καὶ ἱρασμίδας ἀπερ-
 γάζεται, ὥσπερ ὁ ποικτικὸς
 ἑκάν' ὧς λίσσας. ἀκούεις δὲ καὶ
 τῶν πρῶτων λεγόντων· Ὁ
 χρυσοῦς, διέξωμα λαμπρῶν
 ὑπερῶν. καὶ Χρυσὸς γὰρ δεινός,
 ὅς βροτῶν ἔχῃ ὑπερῶν. ἀλλὰ τί
 μεταξὺ ἐξήλαται, ὦ Ἀλκί-
 κριον; Ἀλλ'. ὅτι ἡμ' ἀγνοί-
 ας, ὦ Μικυλλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια
 τοῖς πομπῶν ἐξυπάτησαι, πε-

ρι

iamque nos ne aspiciat quidem.
 Etenim nuper quum illum
 procedentem conspexissem:
 Salve, inquam, Simon. At
 ille indignè ferens: Edici-
 te, inquit, mendico istli, ne
 vocabulum meum diminuat,
 neque enim Simon, sed ἢ Si-
 monides appellor. Porro
 (quod est omnium maxis-
 mum) mulieres etiam illius
 amore capiuntur. Atque is
 quidem eludit eas, ac fasti-
 dit, & alias quidem admit-
 tit, comēque sese præbet: aliæ
 porro quæ negliguntur, ne-
 cem consciscituras sibi minis-
 tantur. Vides quantas com-
 moditates pariat aurū, quan-
 do quidem eos qui sunt de-
 formosissimi, transfigurat &
 amabiles reddit, & non secus
 atque celsus ille poëticus. Au-
 dis insuper & v. à Poëtis di-
 ctum:

O' aurum auspicata res,
 & ostentum optimum.

Et rursum:

Aurum est quod opibus imperat mortalium.
 Sed quid interim risisti, Galle? GAL. § Quoniam tu
 quoque per inscitiam, Micylle, simili modo falleris opi-
 mione

εἰ τῶν πλεσίμων οἶδ', εὐὶ ἰδοί,
 πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν τὸν
 βίον βῦσι λίγω δέ σοι, καὶ πεί-
 νης, καὶ πλείονος πομπῆς
 ἡγούμενος, καὶ ἅπαντος βίου
 περιπαρμένης, μετὰ μικρὸν
 δὲ καὶ αὐτὸς ἔσῃ ἱκασα. Μί-
 νη Δία, καρπὸς γοιῶν ἥδη καὶ
 ἀπῆρ ὅπως ἐπαλγης, καὶ ἀ-
 σωσίοθα ὡς βίῳ ἱκασθ. Αλλι-
 ᾶκου, τοσούτον γὰρ πεσέδωκ,
 μηδὲν μὲν οὐδ' ὠδαιμονέσθον
 βιοῦντα ἰωρακύναι. Μί. ἰμῶ,
 ὦ Αἰακηνέρι, οὕτω τοι γένοι.
 ὧ πέντας γὰρ μελοιδόρῃ-
 δαί σοι, ἀπὸ ἐπὶ, ἀπ' Εὐ-
 φόρῳ ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυ-
 θαγόραν μεταβλήθης, ἅτα ἐς
 ἔξῃς, ἄρα δ' Αἰακηνόν. ἔπει-
 πὸς γὰρ σε ποικίλα καὶ ἰδῶν
 καὶ παθεῖν, ἐν πολλοῖσι
 τοῖς βίοις. Αμῶς γὰρ ἰξ Αἰώλ-
 λωντος τὸ πρῶτον ἡ ψυχὴ μοι
 καταπλάμνη ἐς τὴν γῆν, ἐν
 δ' ἐν ἀνθρώπῳ σῶμα, ἢ τινὰ
 τὴν

nione de diuitibus, quem-
 admodum vulgus : verum
 (crede mihi) longè etiam
 ærumnosiorẽ vitam viuunt,
 quàm vos. Hæc autẽ loquor,
 qui ipse et pauper, et di-
 ues aliquando fuerim, atque
 omne vitæ genus sim exper-
 tus. Porro paulò post ipse
 quoq; hæc omnia cognosces.
 M I C. o Per Iouem, tempe-
 stium iam est, ut et tu re-
 feras quemadmodũ sit trans-
 figuratus, et quid in vno-
 quoque vitæ genere perspe-
 xeris. G A L. Ausculta,
 et hoc tantum præmonitus,
 me neminem feliciorẽ in
 vitæ, quàm tu sis, vnquam vi-
 disse. M I C Y. Quàm ego
 sim, ô Galle ! Hanc felicita-
 tem tibi ipsi imprecor. Nam
 videre me tibi ridendũ pro-
 ponere. Verum age, narra,
 exordiens ab Euphorbo, quo
 pacto fueris in Pythagoram
 transformatus: deinceps ordi-

ne ad Gallũ vsq;. Consentaneum enim est te varias res tum vi-
 disse, tum tulisse, nimirum tam diuensis vitæ formis. G A L.
 r Quemadmodum in initio ab Apolline profecta anima in ters-
 tam deuolabit, et corpus humanum subierit, ut illic

[illegible]

propemodum Hecubæ. Hanc Theseus primum raptam in Aphidnis possedit. Is vixit Herculis fermè ætate. Post hæc Hercules prius Troiam ceperat, partum nostrorum

urni. Porro eamq; absq; te-
cto pependurabā, donec Mne-
sarchus aliquādo mihi q; dom-
num edificaret. MICY. Obsecro te, num absque cin-
bo potuq;? GAL. Maxi-
mē. Nihil enim istis rebus
opus, nisi corpori dunta-
taxat. MIC. Illud igitur prius
dicito, & ea quæ ad Troianæ
gesta sunt, num ita se ha-
bent, qualia fuisse dixit Hec-
merus? GAL. Quinam
ille scire potuisset, Micylle,
qui quidem dum ista gere-
bantur, ipse camelus erat
& in Bactris? Caterum
ego tibi tantum effabor di-
uinitus, nihil id temporis exi-
mium fuisse, neque Aiacem
vsq; adeò magnum, neq; He-
lenam adeò formosam, quæ
admodum arbitrantur. si-
quidem vidi candida quan-
dam & procera ceruice, ve
hinc A. cygno progeneratâ esse
adsimularent: caterum ve-
hementer anum, æqualem
Theseus primùm raptam in
erculis fermè ætate. Porro
erat, patrum nostrorum
OO 4 memos

τότε μάλισσιν. Διηγῶντο γὰρ
 μοι ὁ Πάνθος ταῦτα, ἡμὶ δὲ
 μακρότερον ὦρ, ἰωρακῆσαι δὲ
 γὰρ τὸν Ἡρακλῆα. Μί. τί δ',
 ὁ Ἀχιλλεύς, τοιοῦτον ὡς αἰ-
 σῶν τὰ παλαιά; ἢ μὴ οὐκ ἄλ-
 λως καὶ ταῦτα; Ἀλλ. ἐνέειπε
 ἢ δὲ σου λωὴ χελῶν, ὁ Μικυλ-
 λει, ὅδ' ἄρ' ἔχοιμι σοῖς ὅπως ἀ-
 κειδῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
 λήγῃ. πόθεν γάρ, πολέμιον
 ὦρ; τὸν μὲν τοι ἑταῖρον αὐτῷ,
 τὸν Πάτροκλον δὲ χαλκῶς ἀ-
 πείκτανα, δειλὰ γὰρ ὡς δόρα-
 τι. Μί. ἔτα σὶ ὁ Μυγίλας
 μακρῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ ταῦ-
 τα μὴ ἰκανῶς τὰ Πυθαγόρου
 δὲ ἡδυνῆσαι. Ἀλλ. τὸ ἢ ὅλον,
 ὁ Μικυλλεῖ, σοφιστὴς ἀνθρώ-
 πῳ ὡς καὶ γὰρ οἶμαι, τὰ λυθῶ
 λήγῃ. ἄλλως δὲ ὅκ' ἀπαίδω-
 ρε, ὅδ' ἀμειλίχως τὴν ἀπὸ
 πῶμαθ' ἡμῶν, ἀπὸ δὲ μὴ
 ἴσας Αἰγυπτίους, ὡς συγγνωσκῶ
 τοῖς πεφύκταις ἐπὶ ὁφεία καὶ
 τὰ ἀδύτα κατὰ λῶν, ἱεῖμαθ' ὡς
 τὰς βίβλους τὰς Ὀρενὴν τοῖς
 καὶ

memoria, qui per id tempo-
 ris maxime florebant. Nam
 hæc mihi Panthus narrauit,
 se, quum esset admodum as-
 dolescens, vidisse Herculem.
 MIC. Quid autem Achil-
 les? Num taliserat, nempe
 quauis in re præstantissimus?
 an et isthæc fabulamenta
 sunt? GAL. Cum illo
 quidem congressus non sum;
 neque queam adeò comper-
 tē de rebus Græcorum dices-
 re. Etenim qui scire potui,
 quum hostis essem? Certè
 B Patroclum illius amicum,
 haud ita magno negotio
 peremi lancea dissectum.
 MIC. Deinde te Mene-
 laus minore negotio. Ve-
 rùm istis de rebus satis: nunc
 res Pythagoricas refer. GA.
 Γ Illud in summa, Micylle,
 sophista quispiam eram (o-
 portet enim videlicet fateri
 verum) alioqui non ima-
 pericus, neque inexercitas
 ius in honestissimis disci-
 plinis. Profectus sum autem
 in Aegyptum, quò cum prophetis congregeder, de sapientia
 communicaturus. Hæc adyta subij, atq; ibi Δ Ori et Isidis li-
 bros

καὶ αὐτοῖς ἀπὸ Ἰταλίας ἐκπηγύ-
 σαι, ὅτε διέβηκα τὸς κατ'
 ἱκάντα Εὐρώτας, ὥς θιδὼ ἱ.
 Δὲρ μι. Μι. ἤκουσα ταῦτα, καὶ
 ἡ δόξα αὐτῆς ἀναβιβασθεῖσα ἀ-
 παθανῶρ, καὶ ἡς χυθού τὸν
 μῦθον ἐπιθεῖσα ὅτι αὐ-
 τοῖς. ἱκάνω δὲ μοι εἰπὶ, τί σοι
 ἐπύθην νόμον ποιήσασθαι,
 μήτε ἐργῶν, μήτε λυάμων
 λήθιαρ. Αλλ. μὴ ἀνάκειναι τὰ
 τοιαῦτα, ὅ Μικυλλί. Μι. ὁρ-
 τί, ὅ Δικτερυῶν; Αλλ. ὅτι
 ἀσχωώμαι λίγαν πῶς οἱ
 πῶν ἀλήθειαρ ἵππρ αὐτῶν.
 Μι. καὶ μὴν ἔδρ ὀκνῶν ἱ-
 χεῖν λίγαν πῶς αὐτῶν σύ-
 νοικον καὶ φίλον; Δισπῶ-
 τῶν γὰρ ἐκ αὐρ ἄποιμι ἴτι.
 Αλλ. ἔδρ ὕγις, ἔδρ σοφὸν
 ἔν, ἀπ' ἑτέρων ὅτι ἂν μὴ
 τὰ σωκῆθι καὶ ταῦτα τοῖς
 σοφοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ἐπι-
 σπάσομαι τὸς ἀνθρώπους ἐς
 τὸ θαῦμα. ὅση δὲ αὐρ ἱγνίζοι-
 μι, ταῦτα καινότερον ὅ μὴ
 Νihil sani, neque præclari quicquam erat: verum ani-
 madueriebam, si consueta modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis, præcepissem, non fore ut mortales in admira-

broſ perdidici. Poſt rurfum
 in Italiam renauigabam, ac
 Græcos iuxta ea quæ in Aeg-
 ypto didiceram, ita inſti-
 tui, ut me promde ac deum
 ſuſpicerent. M I C. Equi-
 dem inaudieram iſi hæc:
 prætereà quemadmodū crea-
 ditus fueris deſunctus in
 vitam rediſſe, utq̃ aureum
 femur illis ſubinde oſten-
 deris. Verùm illud mihi di-
 cito, quid tibi venit in men-
 tem, ut legem ſtatueres, uti
 neque carnibus neque fa-
 bis veſcerentur homines?
 GAL. Ne perconteris iſta,
 Micylle. MIC. Quam ob-
 rem, ὁ Galle? GAL. Nam
 pudet hiſce de rebus ve-
 rum fateri. MIC. Atqui
 non conuenit vii id face-
 re graueris apud homi-
 nem contubernalẽ & a-
 micum: nam herum poſt-
 hac abſit ut dixerim. GAL.
 Nihil ſani, neque præclari quicquam erat: verùm ani-
 madueriebam, ſi conſueta modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis, præcepissem, non fore ut mortales in admira-
 tionem adducerem, ſed quò peregriniora magisq̃ aliena pro-
 poſuiſſem, futurum ut hoc magis nouus, magisq̃ videret ad-
 mirandus.

αὐτοῖς ἰσθῆσαι. δὲ τὸ καυο-
 ποιῆν ἀλόμω, ἀπὸ ῥῆγος
 ποιησάμεν ὅτι τὴν αἰτίαν, ὡς
 ἀπέρχεται ἅμοι ἅμω, ἅ-
 παντὶ ἐκπλήθονται, καθά-
 περ ἐν τοῖς ἀσφίσι τὴν αἰ-
 μῶν. ΜΙ. ὁρᾷ καταγλῆς με-
 νήσους ἐν τῷ μίρατος ὄρει, ὅσον
 Κροτωνιάτῃν, καὶ Μεταπον-
 τίων καὶ Τραντίνων, καὶ τῶν
 ἁπλῶν ἀφῶν, οἷοι ποτα-
 μῶν, καὶ προσκυμαίνονται τὰ
 ἔχνη, αὐτὸν πατέρων ἀπλημῶ-
 νοις ἀρδυσάμεν ὅτι Πυ-
 θάγορα, τίνα μετρησάσω
 μετ' αὐτόν; Αἰ. Ασπασίαν
 τὴν ἐκ Μιλήτου ἑστῶσαν. ΜΙ.
 φησὶ τὸ λόγος καὶ γυνὴ τῇ ἐξ-
 ἡμετέρῃ ἐν τοῖς ἄμοις, ὁ Πυθα-
 γόρας; καὶ ὡς ποταμὸν ὅτι
 ὅτι καὶ οὐ αὐτόκτες, ὡς ἀπὸ
 ἀπλημῶν γυναικῶν, καὶ
 αὐτῶν Πιεκλῆ, Ασπασία
 ἦτο; καὶ ἵκναι ἀπ' αὐτῆς, καὶ
 ἕτα ἔξαινον, καὶ ἐρῶν κα-
 τῶν, καὶ ἱκανοίς ἐς τὸ
 ἔτακτον; Αἰ. πάντα ταῦτα

mirandus. Proinde institueris
 in animo, noua quiddam rei
 designare, eiusmodi propo-
 sito decreto, cuius causa
 esset inexplicabilis, quod vi-
 delicet alijs aliud coniecitan-
 tibus, omnes redderentur
 auctori: quemadmodum in
 obscuris oraculis solet ve-
 ni su venire. MIC. Illud vis
 de, ut vides me tu quoque,
 non minus atque E. Cro-
 toniatas, ac Metaponticos,
 & Tarantinos, cumq; his
 alios, qui mui sequuntur
 tuasq; adorant vestigia, quae
 tu calcata reliquisti. Ven-
 rum ubi Pythagoram exue-
 ras, quem post eum indui-
 sti? GAL. Z Aspasiā Mi-
 letensem illam meretricem.
 MIC. Pape quid ego au-
 dio? H Siquidem inter alia
 mulier quoque fuit Pythago-
 ras. Itane fuit aliquando te-
 pus, quatu, Galle generosifi-
 sime, oua pariebas, cumq;
 Pericle rem habebas, iam Aspasia videlicet, atque ex illa
 grauida facta es? Præterea lanam tondebas, tramamq; de-
 ducebas? Postremo meretricum in morem gestiebas, vul-
 tumq; componebas? GAL. Θ Ista quidem omnia feci, tam-
 etis

παῖνός σου, ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 Περσείας πρὸς μὲν, καὶ ὁ Ελάς
 τοῦ πατρὸς, ὁ Κανὼς. ὅτι ὁ πό-
 ρα ἄρ' ἀποσκόψης αἰετὶς, καὶ
 ἔστι καὶ αὐτὸς ἀποσκόψας ἴσας. Μί-
 τί οὖν, πέτρῃ ὁ βίος ἰδίῳ
 βίῳ, ὅτι ἀνὴρ ἦς, ἢ ὅτι σὺ ὁ
 Περικλῆς ὅππῃ; Αἰ. οἶδας
 εἶον ἔβητοσας, ἔδιδ' ἡ Τέ-
 ρισι αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπό-
 κεισιν. Μί. ἀλλὰ ἡδὲ οὐ μὴ
 ὅπως, ἰκανὸς ὁ Εὐριπίδης δὲ
 κενὸν τὸ τοιαῦτον, ἀπὸν, ἡς
 πρὸς ἄρ' εἶλον παρ' ἀσπίδα εὐ-
 ρου, ἢ ἀπαξ τικῆν. Αἰ. καὶ
 μὴ ἀναμνήσω σε, ὁ Μίνυα,
 ἐκ αἰς μακρὰν ὁ δίνουσαν ἴσας
 γὰρ περὶ γυνὴν ἢ οὐ, ἢ ποτὶ
 τῇ περιόδῳ πομπῆς. Μί. ἐκ
 ἀπᾶς, ὁ Αἰσχυρὸς, ἀπα-
 ρατοῖόν μιν ὁ Μιανσίος ἢ Δα-
 μῖος αἶν; οὐ οὐ φασί, καὶ
 Πυθαγόραν ὄντα, τὴν ὄρεν
 παμπρὸν, πομπῆς Αἰσχυ-
 ρίαν γυνῶν τὴν τυράννο.
 τίς δ' ἐμὰ τὴν Αἰσχυρίαν,
 ἀνὴρ ἢ γυνὴ αὐτῆς ἀν-
 φάνης;

vios esse ducas? Nam aiunt te etiam tum quum Pythagoras
 esset, venusta forma decorū, sapius Aspasiam fuisse tyranno. Ve-
 rum age, secundum Aspasiam in quē virū aut mulierem denud
 renant

et si non ego solus: verum et
 ante me tum I Tiresias, tum
 K Elati peoles Caneus. Pra-
 inde quicquid in me conui-
 tij dixeris, tantundem et in
 illos dixeris. MIC. A Age
 igitur, vtra tibi vita erat
 suauior, quum vir esses, an
 quum Pericles tecum habe-
 ret consuetudinem? GAL.
 Vides cuiusmodi isthuc est
 quod percontaris? nempe cui
 ne Tiresiae quidem expe-
 dicere respondere. MIC.
 Atqui si minus fateare tu,
 tamen isthuc Euripides sa-
 pius explicuit, quum ait se
 malle ter sub clypeo con-
 sistere, quam parere se-
 mel. GAL. Imò prama-
 neo te paulò post puerpe-
 ram fore: siquidem et tu
 mulieres olim futurus, idē
 sapius, longo nimirum secu-
 lorum orbe atque recursa
 MIC. Non tu pendebis, δ
 Galle, qui quidem omneis

mortales Milesias aut Sa-

φάνης· ΑΛΙ. ὁ κυνικὸς Κρά-
της· ΜΙ. Ὁ Διοσκόρω τῆς ἀνο-
μοιότητος, ἐξ ἑταίρας φίλος
ὅσος· ΑΛΙ. ἄτα βασιλεὺς,
ἄτα πρύμης, ἢ μὴ ὀλίγον σα-
ράπης, ἄτα ἵππος, ἢ λοιοὶδς
καὶ βάραχος, καὶ ἄτα μυρία,
μακρὸν δ' ἄρ' ἔγχοιζο, κατα-
θεμὶν ὠδαικάσιν, τὰ τελευ-
τάων δέ, ἀλεκτροῦν ποταμίαις·
ἡδύνῃ ὅτι βίω καὶ παρὰ πολυ-
ποῖς ἄποσις ἀποώσας, βασι-
λεῖσι, ἢ πρύμῃσι ἢ πλοῦσι· τὰ
πλουτάων, καὶ τοῖς νῦν σωφίμῃ,
καὶ ἀγαθῶν ὁσμύρας σε ποτ.
νωμεύς, καὶ οἱ μέλονται ἐπὶ
τῇ περὶ αἴας, καὶ τὸς πλοῦσις θαυ-
μάζονται, ὅτι ἀγνοίας τῶν
ἐκείνοις πλοῦτων· κακῶν.
ἄγρου ἡδίας τὰς φροντίδας
αὐτῶν, ἃς ἔχουσιν, ἐγίλασας
ἄρ' ἐπὶ σωφίᾳ, πρῶτον οἱ γ.
ὅτι ἐπερωδαιμονῶν ἄν-
τὸν πλοῦσιον· ΜΙ. ὅπου, ὅ
Πυθαγόρα, ἢ ὅ, τι μάστιγας
χαίρας καλῶν, ὡς μὴ ἴσιν
παράγοιμι τὸν λόγον, ἄποσι-
τι ἄποσι καλῶν· ΑΛΙ. Διοίσα
εἰς· *felicissimum esse omnium.* ΜΙC. Ergo Pythagora, aut
quod maximè gaudeas appellari, ne confundam orationem,
si te nunc hoc, nunc illo nomine compellem. GAL. Nihil in-

renatus es? GAL. In M Cretetem Cynicum. MLC. Quod
Castor, et ὁ Pollux, quàm
dissimile : ex scortio phi-
losophus? GAL. N Deo
inde rex : deinde pauper :
paullò post satrapes : dehinc
equus, graculus, rana, aliàq;
innumerable. perlongum
enim fuerit singula recen-
sere. Postremò gallus, at-
que id sæpius. nam hoc vi-
ta genere sum delectatus.
Interea et alijs diuersis
mortalibus seruiui, regis-
bus, pauperibus, diuilibus :
postremò nunc tecum vi-
uo : video q̃ quotidie, quum
video te paupertatis tædio
complorantem, eiulantemq;
ac diuium admirantem for-
tunas, propterea quòd igno-
res quantum illis adsit ma-
lorum. alioqui si curas nō-
ris quibus illi distringun-
tur, te ipsum profectò ri-
seris, qui antea credide-
ris, eum qui sit opulētus, sta-
teris,

Ἄλλῃ, ὡς τὴν Εὐφορβόν, ὡς τὴν
Πυθαγόραν ὡς τὴν Ασπασίαν
ἡ Ἀλκίαν, ἢ Κράτητα· πάντα γὰρ
ἐξ ὧν ταῦτά ἐσιν. πλὴν τὸ νῦν
δρῶμεν τὸν δόλιον, ἀλλικτρύονα δὲ
νομάζον, ἄμνητον ἄν ποιοῖς,
ὥς μὴ ἀτιμάζοις, ὡς τὴν ἑλ-
πὴν ἀποκρίνῃ, τὸ δὲ ὄνειρον, καὶ ταῦ-
τα, τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς
ἔχον. Μίμνησκ' ὦ Ἀλλικτρύ-
ον, ἵνα δὲ ἀπάντων σχεδὸν
ἥδη τῶν βίων ἱπαράβης, καὶ
πάντα οἶσθα, λίγους ἄν ἥδη
σαφῶς, ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλε-
σίων ὅπως βίῃσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ
πῶσι, ὡς μάθω, ἢ ἀληθῶς
ταῦτα φῆς, ἡ δὲ ἀποκρίνῃ
ἐκφανῶν με τῶν πλεσίων.
Ἀλλ' ἰδοὺ δὲ, ὅπως ἐπίσκηψα,
ὦ Μίμνησκ'. σοὶ μὲν ὅτι πο-
λίμω πολλὸς λόγος, ἄν λι-
γῆται, ὡς οἱ πολλοὶ ἰπ-
λαστοῖσι, ἡ δὲ φροντίς μὴ
τὸν ἀγρὸν τίμωσι, ἡ δὲ ἀποκρί-
νῃ, ἡ τὸν παράδεισον ξυμ-
παύσῃ, ἡ τὰς ἀμπελούς
ἀκρίβῃ, ἀλλὰ τὸν σάπυ-
ρος ἀκρίβῃ μόνον, ἢ πρὸς ἄλλα,
citius es ne in agros incurstantes populentur, néve hortum
proculcent, proterant, aut vineas vastent : sed simul.

tereris, siue Euphorbum,
siue Pythagoram, siue voca-
ris Aspasiā, siue Cratetem,
quandoquidem ista omnia
sum vnus : nisi quod rectius
feceris, si (id quod imprae-
fentiātum esse videor) gal-
lum me vocēs, ne auem hanc
parui ducere contemneres
videare, praesertim quum
iam multas contineat ani-
mas. MIC. Ergo, Galle,
quandoquidem omnia per
nē viuendi genera iam ex-
pertus es, atque omnia co-
gnita habes, age dilucide
mihi narrato, quae sint pecu-
liaria diuitum ad vitæ ra-
tionem, quae pauperum pro-
pria : quò videlicet cogno-
scam, verēne isthuc affir-
mes, me diuitibus esse fe-
liciozem. GAL. En hunc ad-
modum interim perpende,
Micylle. Et Te quidem non
magnopere tangit cura bel-
li, siquando rumor, sit, ad-
uentare hostes, neque soli-
citus es ne in agros incurstantes populentur, néve hortum
proculcent, proterant, aut vineas vastent : sed simul.

νοσημάτων ἐπιβουλῶν. ἀπὸ
 τῶν ποτὶ κῶφον πυρετὸς ἐπι-
 λάβηται, πρὸς ὀλίγον ὑπερτί-
 σας αὐτῷ, ἀντιπάλῃσας ὁδοὺς,
 ἀρρασάμεν τῇ ἀσιτίᾳ· ὃ δὲ
 φάρα αὐτίκα, φοβηθεὶς σὲ,
 ψυχρὸν τε ὁρῶν ἰμφορέμενον;
 καὶ μακρὰν οἰμῆσαν λήγον-
 τα ταῖς ἱατρικαῖς πειρώδοις.
 οἱ δὲ, ὅτι ἀκρασίας ἄθλιοι, τί
 τῶν λαπῶν ἐκ ἔχουσι; ποδά-
 γρας καὶ φθόας, καὶ πνευ-
 μονίας καὶ ὑδῖρας. ταῦτα γὰρ
 τῶν πολυτέλων ἰκάνων δά-
 πνων ἀπόγονα. τοιγαροῦν
 οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Ἰκαρὸς;
 ἱππολὺν ἄραντος αὐτῶς καὶ
 πησιόσαντων ὧν ἡλίφ, ἐκ
 ἀλότου ὅτι λεγῶ ἥρμους
 αὐτοῖς ἐπὶ τρωσὶς, μίγαν
 ἐνίοτε τὸν πάταγον ἰσοί-
 σον, ἐπὶ λεφαλῶν, ἐς πύλα-
 γον ἱμπιόντον. ὅσοι δὲ λα-
 τὰ τὸν Δαίδαλον, μὴ πάν-
 μιτίωρα, μηδ' ὑψηλὰ ἐφρόνη-
 σον, ἀλλὰ πρόσγασα, ὥς νοτί-
 σθαι ἐνίοτε τῇ ἄλμυρῇ λεγῶν,
 ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῆς

grauioribus impetit etc.
 Σ Quòd siquando leuis ce-
 perit febricula: paulo nego-
 cio eam medicatus, protim-
 nus exilis, inedia temet inde
 excutens. Illa porrò fugie
 illicò: quippe metuens eē,
 quem videat etiam frigore
 ali, saturumq̃ fieri, ac mè-
 dicorum certis illis recursis
 bus T longum plorare re-
 nunciantem. At illi ex ad-
 uerso propter intemperan-
 tiam vitæ, quid tandem ma-
 li non habent infelices? pō-
 dagras, phthises, pulmonum
 exulcerationes; aquas inter-
 cutes. Nam hæc omnia d-
 sumtuosis illis continujs na-
 scuntur. Proinde quicunque
 ex his Y Icarī in morem (ut
 ferè faciunt) sese attollunt,
 propiusq̃ se Soli admovent,
 haud cogitantes quòd alas
 habeant cera agglutinatas,
 ingentem nonnunquam stre-
 pitum mouent. Cæterum
 qui Dædali exemplo non
 admodum sublimia neque excelsa appetunt, verum hu-
 milia, terraq̃ vicina, adeò ut cera nonnunquam falis a-
 spergine madesceret: ἢ tuò plerumque ac citra discrimen
 transuo-

Μι. ἐπιτυχὴς τι-
 νας, καὶ σωτὴς ἀλλή-
 τῶν μὲν ὁ γὰρ ἄλλος, ὃ Μι-
 κυλλε, τὰς ναυαγίας πάντοτε
 σὺ δὲ ἰδοὺς αὐτὰς, ὅταν ὁ Κροῖ-
 σος, πρὸς τὴν γῆν, τὰ πλοῖ-
 α, γὰρ καταπλήξῃ Περσῶν,
 ἀναβάντων ἐπὶ τῶν πλοίων. ἢ
 Διονύσιος, καὶ αὐτὸς τὴν
 ραυνίδα, ἐν Κορυθαίᾳ, ἡ
 μάλα διδάσκει, μὴ τὴν
 καὶ τῶν ἀρχαίων, πρὸς τὴν
 βίαν ἀναβάντων. Μι. ἀπὸ
 μοι, ὃ Αἰκλεῶν, οὐδὲν, ὅτι
 βασιλεὺς ἴδω (φῆς γὰρ ἡ βί-
 α διακρίνει). ποῖς τινὲς ἐπαρά-
 θης ἰδὼν τὸ βίον; ἢ περὶ παν-
 δαίμων ἴδω, τὸ ἐν ἀπαιτοῦ
 ὅ, τι περὶ αὐτῶν ἀναβάντων
 πάντων, ἴδω; Αἰ. μὴ ἀ-
 ναμνήσεις με, ὃ Μικυλλε, οὐ-
 τὼ τριστάθην, ὡς τότε, ὅτε
 ἦ ἔξω πάντων, ὅτι ἴδω, ὅτι
 παντοδαίμων ἐν δόκῳ,
 ἔνδορ δὲ μὲν αὐτὸς οὐ-
 ρῶν. Μι. τίς τῶν τούτων, παρὰ
 δόξαν; καὶ ὃ πάντων οὐδὲν
 φῆς.

dum dixisti, planè fortunatus esse videbar : at intus innum-
 erabilibus curis distringebar. M I C. Quibus tandem
 turis? Nam rem prorsus absurdam neque credibilem nar-

transuolant. M I C. Mo-
 deratos istos & cordatos
 narras. G A L. Verùm as-
 liorum, Micylle, naufragia
 fœdissima cōspicias, & nem-
 pe ubi Cræsus reuulsis a-
 lis risum exhiberet Persis,
 conscenso rogo : aut X Diox-
 nysius quum abdicatus ty-
 rannide, Corinthiorum in
 urbe ludi literarij magi-
 strum ageret, post gestum
 tantum imperium puellios
 compellens vti syllabas con-
 necterent. M I C. Dic mi-
 hi, Galle : tu quum rex es-
 se (nam aucte regem quo-
 que fuisse) cuiusmodi tan-
 dem id vitæ genus experie-
 batis? Mirum nā tum fe-
 lix eras, quandoquidem id
 quod est bonorum omnium
 caput, possidebas. G A L.
 & Ne mihi in memoriam
 regeras, ὃ Micylle : vsque-
 adeò supra modum infe-
 lix tum eram. Nam quò ad
 res externas, quemadmo-

φῆν. Αἱ. ἤρχον μὲν ἐκ ὀλί-
 γης χώρας, ὃ Μικυλλί, παμ-
 φόρος τινός, καὶ πλείθι ἀν-
 θρώπων, καὶ κάπναι τῶν πό-
 κτων, ἢ τῆς μάλιστα θαυ-
 μάσιαι ἀξίας, ποταμοῖς
 τε ναυσιπόροις καταρρέο-
 μίνης, καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ
 ἡχομένης. καὶ στρατιὰ ὡς ποκ-
 λῆ, καὶ ἵππῳ συγκακροτημέ-
 νῃ, καὶ δορυφοικὸν ἐκ ὀλί-
 γου, καὶ πῆρας, καὶ χερμα-
 τῶν πλῆθῳ ἀνάειθμον, καὶ
 χυσὸς ὁ κοῖτῃ πᾶμπολυς,
 καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρᾶξ-
 αία πᾶσα, ἡ ἐπιβολὴ
 ἰσχυρομένη, ὥς ὅποτε πῶ-
 σιμι· οἱ μὲν ποταμοὶ περικύ-
 σσω, καὶ θύει τίνα ὀρεῶν
 ὄντο, καὶ ἄποιοι ἐκ ἄποιοι συν-
 ἰθιον ὁφόμενοι μὲν οἱ δὲ καὶ
 ἐπὶ τὰ τέγγη ἀνιόντες, ἢ μὲν
 γὰρ ἰτίθοντο ἀκείως ἰωρα-
 κῆται τὸ ζῆν, καὶ πᾶν ἰφισπ-
 αία, τὸ διάδημα, τοὺς προ-
 πύμποντας, τοὺς ἐπομένους ἡ-
 ζῶ δὲ ἡδὺς ὅποσα μὲν ὡία,

καὶ ἡ
 aestimabant si plenè contemplari licuisset quadrigam,
 stragulam, diadema, tum ante ambulones, & eos qui à
 tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conspectus, quan-
 ta me

ras. GAL. Equidem int-
 perabam regionem neuiquam
 exigua, Micylle, omnijuga-
 tum rerum feraci, tum in-
 colarum frequentia, neque
 non urbium pulchritudine
 cum primis admiranda. præ-
 terea fluminibus nauiga-
 bilibus, ac mari portuoso
 commoda. Ad hæc exerci-
 tus ingens; equitatus spe-
 ctatissimus atque excellens;
 satellitium haud exiguum;
 stremes, pecuniarum vis
 maior quam ut posset nu-
 merari, vasorum argenteo-
 rum plurima copia, reli-
 quæq; omnis illa primis
 patius tragædia, strepitusq;
 & apparatus supra quàm
 credi queat; extructus at-
 que accumulatus. Itaque
 quum prodirem, pleriq; ado-
 rabant, deum quæmpiam in-
 iueri sese tati: alijq; truden-
 tes alios concurrebant, quò
 me conspicerent. nonnul-
 li consensu testis, magni

καὶ ἱερῶν, ἱεάνοις μὲν τῆς
 ἀγνοίας σωτηρίων σκορ, ἱ-
 μαινομένων ἡλίου, ὁμοιοῦν-
 τα τοῖς μεγάλοις ἱεάνοις Κο-
 λοσσοῖς, οἷος ἢ Φειδίας ἢ
 Μύρων ἢ Πραξιτέλης ποιή-
 σων. ἱεάνων γὰρ ἕκαστος τὰ
 ἑαυτοῦ, ὁ μὲν Ποσειδάων, ἢ Ζεὺς
 θεὸς πάγκαλος, χρυσὸν καὶ ἰνὸν.
 φανερὸν ξυμπαράσμενον, ἡ-
 ραυνοῦν ἢ ἀσπαρτῶν, ἢ τείσαι-
 ναι ἢ χαλκῶν ἢ λιγνῶν ἢ ἢ ἢ ἢ
 χύψας ἰδὼν τὰ ἑνδοξύν, ὅψα
 μοχλῆς τινας, καὶ γόμφους,
 καὶ ἕκαστος ὁμοπαῖς ἀπὸ πρῶ-
 νημεύς, καὶ κορυμνὸς καὶ σφῆ-
 νος, καὶ πῖπτον ἀπὸ πηλόν,
 καὶ τοιαῦτά τινα ποικίλῃ
 ἀμορφίᾳ ποικιλοῦσαν. ἰὼ
 πῖπτον πηλόν πηλόν ἢ με-
 γαλῶν, ἱμπολιτοῦ ὁμοῖον αὐ-
 τοῖς ἐνίοσι. τοῖς δὲ τινὲς τι καὶ βα-
 σιλικαῖα ἰσῆν. Μί. ὅδε παρ' ἑφ-
 θατὸν πηλόν, καὶ τὸς γόμ-
 φους καὶ μοχλῆς, οἱ τινὲς ἄρ-
 ῆ ἀρχῆς, ὅδε τὰν ἀμορφίαν
 ἕκαστος

ta me res discruciaretem ven-
 farentque: illos quidem pra-
 pter inscitiam venia dignos
 iudicabam, et ai mei ipsius
 miserescebat, qui ^{aa} pra-
 grandibus illis Colossis vis-
 derer persimilis, quales vel
^{bb} Phidias, vel Myron, vel
 Praxiteles fabricatus est.
 Etenim illorum quisque quo
 ad ea quae fortis apparent,
 Neptunus ipse est, aut Iupi-
 ter, mirifice decorus, auro
 eboreque compactus: et aut
 fulmen, aut fulgur, aut tri-
 dentem fusciam dextra su-
 stinet: caeterum si immisso
 capite quae sunt intus, inspi-
 cias, videbis vinctes quos-
 dam, paxillos, et clavos in-
 trorsum prominentes, ne-
 que non vimina, cuneosque,
 et picem sublitam, et aliam
 item id genus deformita-
 tem intrinsecus inhabitantem.
 Omitto recensere mu-
 scarum muscellarumque vim;
 quae nonnunquam in eis

mansitant. Huiusmodi quaedam res nimirum regnum quo-
 que videtur. M I C. Nondum explicuisti lutum et cla-
 uos, et vinctes, quinam fuerint in imperio, neque scditatem

ἐκείνῳ πλὴν πολλῶν, ἃ τίς ἐστιν
 ὡς τό γε ἱξιδάονα ἀπ-
 ῥιπτόμενον, καὶ βούτων ἄρ-
 χοντα, καὶ περικλυτόν δια-
 μονίας, ἵοικεν ὅτως Κολοσ-
 σιῶν παραδείγματι· θισπι-
 σιον γάρ τι καὶ ἔβ. οὐδὲ καὶ τὰ
 ἔνδοξον ἥδη ἔ Κολοσσὶ λέγει.
 Ἀλλ. τί πρόβον ἔπω βι, ὅ Μί-
 κυτι, ἵδως φόβος, καὶ τὰ δειγμά-
 τα, καὶ ὑποψίας, καὶ μίτος τὸ πα-
 ρὰ τῷ σιωδύτῳ, καὶ ὑπεβλάς, καὶ
 ὁ γὰρ τῶντα, ὕπνον τε ὀλίγον,
 ἐπιπόλαιον καὶ κῆνον, καὶ τα-
 ραχῆς μετὰ οὐείρατα. καὶ ἰν-
 νοίας πολυπλόκες, καὶ ἱλπί-
 δας ἀά πονηράς, ἢ πλὴν ἀσχο-
 λία, καὶ χηματισμός; καὶ
 δίκα, καὶ ἱσπρατιάς, καὶ πε-
 πύματα καὶ σιωθήματα
 καὶ λογισμός; ὑφ' ὧν ὅδ' ὅ-
 ναρ ἀπλάτυσαι τιν' ὅδ' ὅ-
 ἱγίγνεται, ἀλλὰ ἀνάγκη,
 ὑπὲρ πάντων μόνον ὁ γ-
 σκοπῆν, καὶ μυρία ἔχον πρά-
 γματα· Οὐδὲ γὰρ Ἀπρίδῳ
 Ἀγαμέμνονα ὕπνον ἔχει γλυ-

κίρδς,

omnibus de rebus solus dispiciat necesse est, milleq; negocia
 sustineat:

Quippe nec Atiden Agamemnona dulcis habebat.

Somnus,

illam plurimam quæ nati-
 sit: nam istum ad modum ve-
 ctari, tam multis imperare
 mortalibus, ac numinis in-
 star adbrari, hætenus qui-
 dem cum Colossi exemplo
 quadrat. Siquidem hoc quo-
 que diuinum quiddam &
 admirandum. Nunc autem,
 quæ sunt cetera Colossium,
 exponito CAL. Quid pri-
 mo loco tibi referam, Mi-
 cyle? virum metus, curat-
 mordaces, suspensiones, odiū
 quo regem persequuntur &
 qui cum illo viuunt, insi-
 dias, atque eas obres som-
 nium rarum, & hunc ipsum
 pertenuem, ac plena tu-
 multus insomnia, cogita-
 tiones perplexas, spes sem-
 per improbas; an ocii penu-
 riam, & occupationes, iu-
 dicia, expeditiones, edicta,
 fœdera, consultationes: qui-
 bus rebus sit. ut dd ne per
 somnium quidem aliqua re
 suau frui liceat, verum ut

ἑρὸς, ποτὶὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα, καὶ ταῦτα, ῥιζκόντων
 Αχαιῶν ἀπάντων. λυπᾷ δ' ἔτι
 Λυδὸν ἡδὲ, Λωφὸς ὦρ, ἥ Πίρ-
 σελὺς Κλῆαρχος, Κύρῳ ξυνο-
 λογῶν, ἄπορ. Διδῶν, πῶς
 ἔστισι τῶν Συρακυσίων, λοι-
 πολογῶν, καὶ ἄπορ. Παρ-
 μωνίων, ἰταυνῶν, καὶ Περ-
 σικῶν. Πτολεμαῖος, καὶ
 Πτολεμαῖος Σίλων. ἀπὸ
 ἑκὼν λυπᾷ, ὁ ἑρῶν, πῶς
 ἀνάγκη ξυθῶν, καὶ παλ-
 λαῖς ἄπο χαρῶν, καὶ ἀπο-
 κήσας τινὲς διγῶν, καὶ
 δὴ ἡ τίσις τῶν δορυφό-
 ρων πῶς ἀπὸ τοῦ στρατιω-
 τῶν. τὸ δ' ἐμίζισον, ὑποφά-
 σον δ' αὖ τὸς ἐπὶ τὰς μάχας,
 ἑξὼν ἑκὼν ἀνὰ τι δανὸν
 ἑξαρτῶν. ὁ μὲν γοῦν τὸ
 τῷ πατρὶ ἀπὸ θανάτου, ἑκαρ-
 μάκων, ὁ δ' καὶ αὐτὸς τὸ τῷ
 ἑρῶν. ἥ δ' ἄπορ. ἴσως ὁ-
 μοιότροπος θάνατος ἑξαρ-
 τῶν. Μι. ἀπαρτῶν ταῦτα
 φησὶ,

Somnus, multigenas ver-
 santem pectore curas.

idq̄ quum reliqui omnes A-
 chiui steterent. ff Adde
 quòd Lydum illum discru-
 ciat filius mutus: Persam ve-
 rò Clearchus ad Cyrum de-
 sciscens: atque alium quem-
 piam Dion cum Syracusan-
 nis nonnullis 88 ad aurem
 communicans. Rursum a-
 lium quendam viri Parme-
 nion collaudatus. Item Pere-
 diccam Ptolemaus: Ptoles-
 mæum Seleucus. Quin illa
 quoque molestiam afferunt,
 amasius per vim non spontè
 conuiuens, concubina alio
 gaudens: tum si quis defe-
 ctionem parare dicantur,
 aut duo quatuorve satelli-
 tes inter sese confusurrant-
 es. Porro (quod est om-
 nium grauissimum) amicis-
 simi quique vel maximè sunt
 formidandi, semperq̄ me-
 tuendum ne quid magnè
 mali ab illis oxoriat. Nam

alius, à filio veneno necatus est; alius item ab amasio. A-
 lium simile quoddam fortassis mortis genus eripuit.

MIC. Apagesis, atrociora miraque sunt ista quæ narras.

RR 3 ô galle.

φῆς, ὁ Ἀλεκτρυόρ. ἰμοὶ γοῶν
πολὺ ἀσφαλίστορ σκυβό-
μῃρ ἐπικλυφόντα, ἢ πίναν
ἀπὸ χυσοῦς φιάλης, λωνείῃ
καὶ ἀκορίτῃ σωσανακρηθῆν
σαρ φιλοτησίαν ὁ δὲ λινδύ-
ψ' ἰμοὶ μὲν, ἃ παρολιθοὶ
τὸ σμιλίον, καὶ ἁμάρτοι τῆς
τομῆς τῆς ἐκ' ἐνθῦ, ὀλίγορ τι
ἁμάξαι τῇ δακτύλῳ ἰντι-
μόντα. οἱ δὲ, ὡς φῆς, θανά-
σιμα ἀναχοιῶται, καὶ ταῦτα,
μυείοις λακοῖς σκωύοντα.
ἔτ' ἰπασθῶν ὠίσωσιν, ὅμοιοι
μάστιγι φάινοντα τοῖς τρα-
χικοῖς ἰσχυροῖς, ἢ μὲν πολ-
λὰ ἰδῶν δα, τίως, μὲν Κί-
πρως, δὲ ὄντας, ἢ Σισύ-
φως ὁ Τηλέφως, δαδμάτ'
ἔχοντας, καὶ ξίφει ἰλιφαν-
χόκωπα, καὶ ἰπίσσωρ λόμω,
καὶ γλαμύδα χυσοπάσσω.
ἔνδ' οἱ ἀπομὰ γίνονται προσ-
κρόσας τις αὐτῶν, ἐν μίση
τῷ σκλῆ κατὰ πῖση, γίλῳτα
φυλαδῶν παρίχα τοῖς θια-
τῶς, τῇ προσώπῳ μὲν σω-
ταβύτ' αὐτῷ δαδμάτι.

ἡμας

dia in scena præcipientes det, risum profectò moueat. spe-
ctatoribus, videlicet persona una cum ipso diademate
construita.

ô galle. Mihi igitur multò se-
tutius opera cerdonica pro-
num incumbere, quàm ex
aurea bibere phiala comi-
ter delatium haustum, cæ-
tekum cicuta aconitoq̃ tem-
peratum. Nam mihi qui-
dem hoc unum est periculi,
ut si paululum^{hh} abexret sma-
lion, defleatq̃ à recta in-
cisione, summum secantix
digitum exiguo sanguine
tingat: at isti, quemadmo-
dum narras, letifera agunt
conuiuia, atq̃ id innumera-
bilibus in malis constituti.
ii Demde vbi conciderint,
persimiles esse videntur tra-
gædiarum hystirionibus Nam
multi, sicut videre licet,
kk Cecropes sunt scilicet,
ll aut Sisyphi, aut Tele-
phi, diademata gestant, ar-
genteisq̃ capulis gladios,
comamq̃ ventilantem, et
guro intertextam chlamys-
dem. quòd si quis (qualia mi-
rum permulta solent ac-
cidere) impulsor illos me-

ἡμεῖς μὲν δὲ τῆς ἀληθείας λιπε-
 φαλῆς τῆ ὑποκειτῆ, καὶ τῶν
 σκελῶν ἱπιπλὸν γυμνασμένω
 ὡς τῆς τιμῆς τὰ ἐνδοθεν
 φάινεται ῥάκια, δύνειν ὄν-
 τα, καὶ τῶν ἐν βάδων τῶν
 ἡπόδισιν ἀμορφοτάτων, καὶ
 ἐχὶ κατὰ λόγον τῆ ποδός. ὁ-
 ρᾶς ὅπως μὲ καὶ ἀκρίβειαν ἰδί-
 στας ἡδὴ, ὡ βέλῃσι Αλικ-
 τυράν. ἀπὸ τυραννίδος ἢ Λιδ-
 τὸν τι ὠφθῇ ὅσα ἱππῶν δὲ ἢ
 ἡνὸν, ἢ ἰχθὺς ἢ βάτραχ. ὁ-
 πότι γένοιτο, πῶς ἱπποδὸν ἐκ-
 ῥω τῶν σφαιριῶν, Αλ. μακ-
 ρὸν Λιδτὸν ἀνακινᾶς τὸν
 λόγον, καὶ ὁ τῆ παρόντος
 ἡνὸν. πάλιν τό γε ἡνὸν
 ἡνὸν, ὅδ' ὡς ὅστις ἐκ ἀπραγμο-
 ρίας τῶν βίωσι δόξῃ μοι
 τῶ ἀνθρώπων, μόνως τῶν φυ-
 σικῶν ἱπιθυμίας καὶ χρείας
 ἡμμενιτῆς μὲν, τὴν ἡνὸν
 δὲ ἱππορ, ἢ συνοφάντων βά-
 τραχ, ἢ σοφιστῶν ἡολοιδρ, ἢ
 ὁψοποιδρ ἡνὸν, ἢ ἡνὸν
 ἡνὸν ἀλκίπρὸν καὶ τῶν, ὅ-
 σα ἡμῶν ἱπιθυμούντι, οὐκ

contrita, vero autem asto-
 ris capite luxato, cruribusq;
 maxima ex parte renuda-
 tis: ut iam interioris amictus
 quam miseri sine panni, fiat
 perspicuum: ac cothurnos
 rum quos pedibus induxe-
 runt, appareat deformitas,
 haudquaquam ad pedis mor-
 dum respondentium. Vide
 ut me iam similitudines con-
 ferre docueris, optime galle.
 Ceterum tyrannis talis
 quaedam res tibi visa est
 esse: verum ubi equus esses,
 aut canis, aut piscis, aut ran-
 na, quomodo eam vitæ ra-
 tionem ferebas? GAL.
 mm Istum quem nunc susci-
 tas sermonem, et longior sit,
 neque huius temporis. nn Il-
 lud autem unum in gene-
 re dixerim, nullam ex omni-
 bus vitam mihi non visam
 tranquilliorē vitā huma-
 nā, naturalibus duntaxat
 cupiditatibus et vitiis cir-
 cumscriptam. Siquidem pu-
 blicanum equum, aut sycophantem ranam, aut sophi-
 stam graculum, aut papinatore culicem, aut cinadum gal-
 lum, atq; id genus alia, quæ vos studio cōminiscimini, haud-

φέρης· ΑΛΙ. ὁ Κωϊκὸς Κρά-
 νης. ΜΙ. Ὁ Διοσκόρω τῆς ἀνο-
 μοιότητος, ἐξ ἑταίρας φίλος
 θεός· ΑΛΙ. ἄτα βασιλὺς,
 ἄτα πρύμς, καὶ μὴ ὀλίγον σα-
 πράνης, ἄτα ἵππος, καὶ κολοῖς
 καὶ βάτραχος καὶ ἄτα μυρία.
 μακρόν δ' ἄν γυνοῖο, κατα-
 μεθύνει δαίκατα, τὰ τελευ-
 τῶν δ', ἀλεκτροῦν ποταμῶν
 κέλευθον ὡς βίον καὶ παρὰ ποτα-
 μῶν ἄποισ ἀνελώσας, βασι-
 λεύσας, καὶ πρύμς καὶ πτωχοῖς. τὰ
 τελευτῶν, καὶ τοῖς νυνὶ σωθῆναι,
 καὶ ἀγαθῶν ὁσμήρας σε ποτ.
 σιωμήν, καὶ οἰμίζοντες ἐπὶ
 τῇ πύλῃ, καὶ τὸς πτωχοῖς θαν-
 μάζοντες, καὶ ἀγνοίας τῶν
 ἐκείνους πτωχῶν κακῶν.
 αἰγῶν ἡδαι τὰς φροντίδας
 πτωχῶν, αἱ ἐχθροὶ, ἐχθροὶ
 αἱ ἐπὶ σωθῆναι, πρῶτον οἱ
 θεῶντι καὶ πτωχῶν ἀν-
 τὸν πτωχόν. ΜΙ. ὁ Κωϊκός,
 Πυθαγόρας, καὶ ὁ, τι μάλιστα
 χαίρας καλῶν, ὡς μὴ ἴππῃ
 παρασχοίμι τὸν λόγον, ἄπο-
 τι ἄπο καλῶν. ΑΛΙ. Διοίσα
 τὴν felicissimum esse omnium. ΜΙC. Ergo Pythagora, aut
 quod maxime gaudeas appellari, ne confundam orationem,
 si te nunc hoc, nunc illo nomine compellem. GAL. Nihil in-

venatus es? GAL. In M Cte,
 tetem Cynicum. ΜΙC. O
 Castor, καὶ ὁ Pollux, quàm
 dissimile : ex scorio phi-
 losophus : GAL. N Den
 inde rex : deinde pauper :
 paulò post satrapes : dehinc
 equus, graculus, rana, aliâq
 innumerabilia. perlongum
 enim fuerit singula recen-
 sere. Postremò gallus, at-
 que id sæpius. nam hoc vi-
 tæ genere sum delectatus.
 Interea καὶ alijs diuersis
 mortalibus seruiui, regis-
 bus, pauperibus, diuitibus :
 postremò nunc tecum vi-
 uo. ridetis quod cotidie, quum
 video te paupertatis tædio
 complorantem, eiulantemq
 ac diuitum admirantem for-
 tunas, propterea quòd igno-
 res quantum illis adsit ma-
 lorum. alioqui si curas nô-
 ris quibus illi distringun-
 tur, te ipsum profecto ri-
 seris, qui antea credide-
 ris, eum qui sit opulētus, sta-
 tererit,

Ἄλλῃ, ὡς τὴν Εὐφορβόν, ὡς τὴν
Πυθαγόραν ὡς τὴν Ασπασίαν
καλῆς, καὶ Κράτητα πάντα ὅσα
ἐξ ὧν ταῦτά ἐσιν. πλὴν τὸ νῦν
ὁρῶμεν τὸν δὲ, ἀλκιυρόνα οὐ
νομάζω, ἀμεινον ἄν ποιοίς,
ὥς μὴ ἀτιμάζοις, ὡς τὴν δὲ
να δοκοῖ, τὸ ὄρεον, καὶ ταῦ-
τα, τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς
ἔχον. Μικροῦ δὲ Ἀλκιυ-
ρον, ἰσχυρὸν ἀπάντων σχιδόν
ἥδη τῶν βίων ὑπεράνδρως, καὶ
πάντα οἶδα, λίγους ἄν ἥδη
σαφῶς, ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλε-
σίῳ ὅπως βίῃσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ
πλεονεχία, ὡς μάθω, καὶ ἀληθῶς
ταῦτα φησὶ, ὡς ἀμαρτυροῦν
ἐκφράζωμεν τῶν πλεονεχίων.
Αλλ' ἰδὲ δὲ, ὅπως ἐπίσκηψα,
ὡς Μικροῦ. σοὶ μὲν ὅτι πο-
λίμω πολλὸς λόγος, ἢ λί-
γηται, ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ
λαοῦσι, ὡς φροντίδας μὴ
τὸν ἀγρὸν τίμωσιν ὑμβαλόν-
τες, ἢ τὸν παράδεισον ξυμ-
παύσωσιν, ἢ τὰς ἀμπελούς
ἀκώσωσιν, ἀλλὰ τὸ σάλπιγ-
γος ἀκρόν μόνον, ἢ περ ἄρα,
citius es ne in agros incursantes populentur, néve hortum
proculcent, proterant, aut vineas vastent : sed simul
atque tubam audieris, si tamen audieris, de te ipso uno
circum-

tereris, siue Euphorbum,
siue Pythagoram, siue voca-
ris Aspasiam, siue Cratetem,
quandoquidem ista omnia
sum unus : nisi quod rectius
feceris, si (id quod imprec-
sentiarum esse videor) gal-
lum me vocet, ne autem hanc
parui ducere contemneret
videat, praesertim quum
iam multas contineat ani-
mas. MIC. Ergo, Galle,
quandoquidem omnia per-
ne viuendi genera iam ex-
pertus es, atque omnia co-
gnita habes, age dilucide
mihi narrato, quae sint pecu-
liaria diuitum ad vitae ra-
tionem, quae pauperum pro-
pria : quò videlicet cogno-
scam, verène isthuc affir-
mes, me diuitibus esse fe-
liciozem. GAL. En hunc ad-
modum interim perpende,
Micylle. Et Te quidem non
magnopere tangit cura bel-
li, siquando rumor, sit, ad-
uentare hostes, neque soli-
citus es ne in agros incursantes populentur, néve hortum
proculcent, proterant, aut vineas vastent : sed simul
atque tubam audieris, si tamen audieris, de te ipso uno
circum-

παιδὲς τὰ κατὰ σῶμα, οἱ τραπεζῶν καὶ σωβίων, καὶ
 τῶν δαυρῶν ἀφ' οὗτος. οἱ δὲ
 δουλοῦνται ἢ ἢ ἀμφ' αὐτοῖς
 ἀνιδύναι, ὁρῶντες τὰ
 χῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅτε
 ἄλλοι ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ ὡς
 ἀσφίδη δ' ἔχ, μόνοι καταλῶ-
 νται ὡς ἐπιξίφου, περὶ
 δαυνοῖς σπατιγυῶντες ἢ
 παρχοῦντες, οὗτοι, οἱ σὺν ἡμῶν
 ἐπὶ δ' ἔχου, ἀνὰ τὸ καὶ ἡμῶν
 φ' αἱ σάκεα, ἔτοιμα
 ἰσθῶντα τὰ ἐπὶ νῆα ἰσθῶντα
 ὅτι οὐ σπῆλινος νῆα καὶ
 ἀρλῶν τὴν αἰ. οὐ μὲν τὴν ἀμυ-
 δῶν, ἀναβάς αἱ ἰσθῶντα,
 τυραννὴς τῶν πλουσίων.
 οἱ δὲ φεῖσται, καὶ παρῆσται,
 καὶ ἀνομῶς ἰσθῶνται
 ἐν τῇ αἰ. ὅτι ἡ αἰ. καὶ ἀ-
 γῶνας καὶ θάλασσα, καὶ τὰ
 ἀφ' αἱ, ἀπαντα ἔχοντες πο-
 ῦνται, οὗτοι δὲ ἔχοντες, καὶ δον-
 μασις πικρὸς, ὡς τὸ δον-
 τῆς, ὅτι καὶ μὴ ἀδιδῶντες ἰσθ-
 τῆς. ὡς καὶ δον, καὶ ἔχοντες
 quò tibi balnea, ludi, spectacula, reliqua; id genus ab-
 undè suppeditent, ea omnia curant illi. P At tu, censor & ad-
 cerbus expensor, perinde quasi dominus, ne aliquid quidem
 interdum dignaris illos. quòd si tibi collubitum sit, ingentibus

circumspectas, quòd deflexus
 servari queas; ac discrimen
 effugere. Contra illi tum de
 sese solliciti sunt, tum animò
 discraciantur, quum de mœ-
 nibus quicquid opum possi-
 debant in agris, id omne tol-
 li deportariq; conspiciunt;
 Ac siue inferendum est ali-
 quid in ætarium, soli accer-
 suntur: siue in prælium ex-
 eundum, periclitantur, aut
 peditum turmis, aut equi-
 tum alis præfelli. O Tu in-
 terim vimineum gerens cly-
 peum, expeditus ac levis et
 ad salutem consulendum, præ-
 ratus victoriatè conuiuium
 agere, si quando victor ex-
 ercitus sacra fecerit. P Rur-
 sum pacis tempore, tu qui-
 dem quum de plebe sis, in-
 gressus in concionem, ty-
 rannidem in diuites obti-
 nes: illi verò trepidant pa-
 uitantq; ac largitionib. cho-
 rugis te placant. siquidem

ὅτε αὐτὰ φέροντες τὰς λίθους, ἢ
τὰς ἰσίας αὐτῶν ἰδίμωσας·
ὅτι τὴν συγκοφάντην διείδους αὐ-
τὸς, ὅτι ληλέω, μὴ ὑφελήτω
τὸ χυσιον, ὑπερβάς τὸ θει-
κίον, ἢ ὀρύξας τὸ τοῖχον. ὅτι
πράγματα ἔχεις, λογιζόμενος
ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖς κατὰ κράτος
οἰκονόμοις ἀπενυλῶων, καὶ
πὲρ τὰς φροντίδας λογιζό-
μενος, ἀλλὰ ἐκκεκλιμένη σωτη-
ρίας, ἰπὶά ὀδοῦναι τὸν μι-
σῶν ἔχων, ἰπανακάς, περι-
στέλλω ὀψίαν λυσάμενος, ἢ
δοκῶ, παύρδω τινὰ, ἢ μα-
ρίδας, ἢ ἐρομύων ἐκφαλί-
δας ὀλίγας πρίσμενος, ἢ
φραίνας σωτὸν, ἢ δὲ τὰ
πολλά, καὶ τὴν βελτίστην πρὸς
ἡσυχίαν ποσὶν. ὥς δὲ ταῦ-
τα ὑγιαίνεις, καὶ ἱρρύωσαι τὸ
σῶμα, καὶ ὑπεκαρτερᾷς πὲρ
τὸ ἐρῶ. οἱ πόνοι γὰρ οἱ πᾶς
ραβήγνυντο, ἐκ τὴν κατὰ φρό-
νην ἀνταγωνιστὴν ἀφραίν-
ουσι πὲρ τὰ δικαιοῦτα τοῖς
ἄλλοις ἀμαχα ἢν. ὥς οὖν
δὲν σοι τῶν χαλκῶν τέτων
νοσημα

saxis in illos degrandinas,
vel facultates eorum publi-
cas facit: ipse neq; calumnia-
torem meiuis, neq; latronem,
ne tollat aurum, vel adiutus
conscenso fastigio, vel paries
te perusso: neq; necesse ha-
beret rationibus occupari, ne-
que exactionibus: neque tibi
cum sceleratis dispensatori-
bus conflictandum est: ne-
que tantas in sollicitudines
distraheris: verum simul at-
que crepidam unam perse-
ceris, mercedemq; retuleris
septem obolos, sero surgis
crepusculo, & si libueris, la-
uaris: tum empto sapere de
quopiam, aut manide pisci-
culo, aut paucis ceparum
capitulis, temet ipse oble-
ctas, canens plerunque, opti-
māq; cum paupertate philo-
sophans, adeo ut eas ob res
salubri sis valentiq; corpo-
re, obduruerisq; aduersus
gelu. siquidem labores qui
te exacuunt munimūq;, cer-
tatiorem haudquaquam con-

temendum reddunt aduersum eas res, que compluribus in-
expugnabiles esse videntur. Atq; hinc nullus enim morbis illis

grauis.

νοσημάτων ἐπιβολῶν. ἀλλ' ὡς ποῖε ἡσυχία πύριδος ἐπι-
 λάβησαι, πρὸς ὀλίγον ὑπερήλ-
 σας αὐτῷ, ἀνέπεδυσας ὄνους,
 ἀρρασάμενος τῇ ἀσιτίᾳ· ὁ δὲ
 φάνα αὐτίκα, φοβηθεὶς σι,
 ψυχρὸν τε ὄρωρ ἰμφορέμενον,
 καὶ μακρὰν οἰμώζην λέγον.
 ταῦτα τῆς ἱατρικῆς πειρόμενοις.
 οἱ δὲ, ἐπὶ ἀκρασίας ἄθλιοι, τί
 τῶν μακρῶν ἐν ἔχουσι; ποδά-
 ρας καὶ φθόας, καὶ πτερυγ-
 μονίας καὶ ὕδιδους. ταῦτα γὰρ
 τῶν πολυήλων ἱκάνουσι δά-
 πναρ ἀπόγονα. τοιγαροῦν
 οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Ἰκαρος,
 ἐπιπολὺν ἄραντες αὐτῶς καὶ
 πλεσιόσαντες ἡλίου, ἐκ
 ἀλότῳ ὅτι λεγῶ ἤρμεον
 αὐτοῖς ἢ πτέρωσις, μίαν
 ἐνίοτε τὸν πάταγον ἰσοί-
 σασιν, ἐπὶ λεφαλῶν, ἵς πτε-
 ρῶν ἰμπίδοντες. ὅσοι δὲ κα-
 τὰ τὸν Δαίδαλον, μὴ πάν-
 μιτίωρα, μηδ' ὑψηλὰ ἰφρόνη-
 σασιν, ἀλλὰ πρόσθεα, ὡς νοτί-
 σθαι ἐνίοτε τῇ ἀλμυρῇ λεγόμεν,
 ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῶς
 admodum sublimia neque excelsa appetunt, verum hu-
 milia, terra ἢ vicina, adeo ut cera nonnunquam salis a-
 spersione madesceret: ἢ καὶ πλεονεχίαν ac citra discrimen

gravioribus impetis ἐπι-
 Σ Quod si quando levis cer-
 perit febricula: paulo nego-
 cio eam medicatus, proci-
 nusexilis, inedia temet inde
 excutiens. Illa porro fugit
 illico: quippe metuens e-
 quem videat etiam frigore-
 ali, saturumque fieri, ac me-
 dicorum certis illis recursis
 bus T longum plorare re-
 nunciantem. At illi ex ad-
 uerso propter intemperan-
 tiam vitæ, quid tandem ma-
 li non habent infelices? po-
 dagras, phitises, pulmonum
 exulcerationes, aquas inter-
 cutes. Nam hæc omnia à
 sumtuosis illis continujs na-
 scuntur. Proinde quicunque
 ex his Y Icarum in morem (ut
 ferè faciunt) sese attollunt,
 propiusque se Soli admovent,
 haud cogitantes quòd alas
 habeant cera agglutinatas,
 ingentem nonnunquam stre-
 pitum mouent. Ceterum
 qui Dædali exemplo non
 transu-
 transu-

Μι. ἐπιπλεῖς τι-
νας, καὶ σωτὴς λίγης. Αἰ.
τῶρ μὲν ζοιγῆ ἄλλωρ, ὃ Μι-
κυλλε, τὰς ναυαγίας πάντ' ἀ-
σχετὰς ἰδοὺς ἄρ', ὅταν ὁ Κροῖ-
σος, πειτὶ τι μὲν τὰ πλε-
ρὰ, γέλωτα παρέχη Περσῶς,
ἀναβάντων ἐπὶ τῷ πνυρῶρ. ἢ
Διονύσοι, καὶ ἀλυσθῆς τὴν
ραυνιδῶρ, ἐν Κορινθῶν γράμ-
ματ' ἀδιδάκτ', μὴ τῇ
καὶ τῷ ἀρχιδ, πωδία οὐκ α-
βίβη ἀνασφάσωρ. Μι. ἀπὶ
μοι, ὃ Αἰκκρῶρ, οὐδ' ὅπου
βασιλεὺς ἰδοὺ (φῆς ἦ ἢ βῆ-
θιδιῶσαι) ποῖς τινὲς ἐπαρά-
θης ἐκάνε τῇ βίῃ; ἢ πωπαν-
δαίμων ἰδοὺ, τὸ λεφάλορ
ὃ, τι πῆρ δὲ τῶρ ἀγαθῶρ ἄ-
πάντων, ἔχωρ; Αἰ. μὴ δὲ
βαμνίσης με, ὃ Μικυλλε, οὐ-
τω πρὸς ἀθλῶν ἢ τῶν, ζοι-
γῆ ἔξω πᾶσι, ὅπου ἔφηδα,
πανωδαίμων ἐν δολῶρ,
ἐν δολῶρ δὲ μνείας ἀνίας οὐ-
δὲρ. Μι. τίς τούτων; παρὰ
δοξα γάρ; καὶ ὃ πάντ' οὐκ α-
φῆς.

dum dixisti, planè fortunatus esse videbar : at intus innu-
merabilibus curis distringebar. M I C. Quibus tandem
curis? Nam rem prorsus absurdam neque credibilem nar-

transuolant. M I C. Mo-
deratos istos & cordatos
narras. G A L. Verùm as-
liotum, Micylle, naufragia
fœdissima cōspicias, & nem-
pe ubi Cræsus reuulsis a-
lis risum exhiberet Persis,
consenso rogo : aut X Diox-
nysius quum abdicatus ty-
rannide, Corinthiorum in
vrbe ludi literarj magi-
strum ageret, post gestum
tantum imperium puellios
compellens ut syllabas con-
necterent. M I C. Dic mi-
hi, Galle : tu quum rex es-
se (nam ait te regem quo-
que fuisse) cuiusmodi tan-
dem id vitæ genus experie-
batis? Mirum mi tum fe-
lix eras, quandoquidem id
quod est bonorum omnium
caput, possidebas. G A L.
& Ne mihi in memoriam
regeras, ô Micylle : usque-
adè supra modum infe-
lix ium eram. Nam quo ad
res externas ; quemadmos

R R ras.

φῆς. Αἱ. ἤρχον μὲν ἐκ ὀλί-
 γης χώρας, ὧ Μικυλλε, παμ-
 φόρος τινός, καὶ πλὴθος ἀν-
 θρώπων, καὶ ἡμέτερῶν πό-
 λεων, ἐν ταῖς μέγισταις θα-
 μάξιν ἀξίας, ποταμοῖς
 τε ναυσιπόροις καταρρέου-
 σίνης, καὶ θαλάττῃ εὐέρμοι
 χαρμύνης καὶ στρατὸν ὡς πο-
 λὺν, καὶ ἵππων συγκροτημέ-
 νων, καὶ δορυφοικῶν ἐκ ὀλί-
 γου, καὶ τριήρας, καὶ χερμα-
 τῶν πλὴθος ἀνείλεμον, καὶ
 χυσὸς δὲ κοῖται πάμπολυς,
 καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς παρα-
 θία πᾶσα, ἐς ὑπερβολὴν
 ἐξωγαμένη, ὥς ὅπου πλεί-
 σται οἱ μὲν ποταμοὶ περικύ-
 νουσι, καὶ θύειν τινα ὀρέ-
 σοντο, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις σώ-
 ζοντο ὀφθαλμοὶ μὲν οἱ δὲ καὶ
 ἐπὶ τὰ τρίτη ἀνιόντες, ἐν με-
 γάλῃ ἰτίθοντο ἀπειδωμένους
 κρύαι τὸ ζῆν, καὶ ἰφισπ-
 δα, τὸ διάδημα, τοὺς προ-
 πέμποντας, τοὺς ἐπομψύς. ἐ-
 γὼ δὲ ἐδὼς ὅποσα με λῶια,

καὶ

αἰσθιμάνειν, si plenè contemplari licuisset quadrigam
 stragulam, diadema, tum ante ambulones, & eos qui à
 tetgo comitabantur. Ego intet hac mihi conspectus, quan-

ras. GAL. Equidem int-
 perabam regionem neuliquam
 exiguam, Micylle, omnijuga-
 rum rerum feraci, tum in-
 colarum frequentia, neque
 non urbium pulchritudine
 cum primis admiranda. præ-
 terea fluminibus naviga-
 bilibus, ac mari portuoso
 commoda. Ad hac exerci-
 tus ingens; equitatus spe-
 ctatissimus atque excellens;
 satellitium haud exiguum;
 triremes, pecuniarum vis
 maior quam ut posset nu-
 merari, vasorum argenteo-
 rum plurima copia, relictis
 quæq; omnis illa principis
 palus tragædia; strepitusq;
 & apparatus supra quam
 credi queat; extructus at-
 que accumulatus. Itaque
 quum proditem, pleriq; ado-
 rabant, deum quæmpiam in-
 tueri sese tati: alijq; truden-
 tes alios concurrebant, quod
 me conspicerent. nonnul-
 li consensu testis, magnè

ta me

καὶ ἱερῶν, ἐκάνοις μὲν τῆς
ἀγνοίας σιωπῶντων σκορ, ἐ-
μαυτὸν ἡλίου, ὁμοιορῶν-
τα τοῖς μεγάλαις ἐκάνοις Κο-
λοσσοῖς, οἷς ἢ Φειδίας ἢ
Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἐποίη-
σεν. ἐκάνων γὰρ ἐκαστὸν τὰ
ἐκτὸς, ὃ μὲν Ποσειδῶν, ἢ Ζεὺς
δοιπάει καλῶς, χρυσοῦ καὶ ἰνέ-
φαντος ξυμμετρασμένον, καὶ
φάνον ἢ ἀσπιδῶν, ἢ τεύχε-
ων ἔχων τῇ δεξιᾷ ἢ ἁπλοῦς
κύψας ἰδὼς τὰ ἐνδοθεν, ὅψα
μοχλῆς τινάς, καὶ γόμφους,
καὶ ἑλῆς ἀμπαλῆς σπιγρῶ-
ν ἡμῶν, καὶ κορυμνῶν καὶ σφῆ-
νας, καὶ ψίλλων ὑποπηλῶν,
καὶ τοιαύτων τινὰ ποικίλῶν
ἀμορφίαν ὑποκρύπτει. ἐν
κίανων πηγῶν πλεονεξία ἢ με-
γαλῶν, ἐμπολιτωδῶν αὐ-
τοῖς ἐνίοτε. τοῖς δὲ τινὲς τι καὶ βά-
σιλῆα ἰστέμ. Μί. εἰδὲ πᾶσι φη-
σὶ τὸν πηλῶν, καὶ τὸς γόμ-
φους καὶ μοχλῆς, οἳ τινος εἴς
τ' ἀρχῆς, εἰ δὲ τῶν ἀμορφίαν
ἐκασ

ta me res discernerent verum
sarentque: illos quidem pro-
pter inscitiam venia dignos
iudicabam, ὡς at mei ipsius
miserescebat, qui aa pra-
grandibus illis Colossis vis-
deret persimilis, quales vel
bb Phidias, vel Myron, vel
Praxiteles fabricatus est.
Etenim illorum quisque quo
ad ea quae foris apparent,
Neptunus ipse est, aut Iupi-
ter, mirificus decorus, aureo
eboreque compactus: et aut
fulmen, aut fulgur, aut tri-
dentem fuscam dextra su-
stinet: ceterum si immisso
capite qua sunt intus, inspi-
cias, videbis vestes quos-
dam, paxillos, et clavos in-
trorsum prominentes, ne-
que non vimina, cuneosque,
et picem sublitam, et aliam
item id genus deformita-
tem intrinsecus inhabitans
tem. Omitto recensere mi-
scarum mustelarumque vim;
qua nonnunquam in eis

transitant. Huiusmodi quaedam res nimirum regnum quo-
que videtur. Mi C. Nondum explicuisti luum et cla-
nos, et vestes, quinam fuerint in imperio, neque scditatem

ἰκάνω πλὴν πολλῶν, ἥ τις ἐς
 σὴν· ὡς τό γε ἰξυλαύνην ἀρ-
 βληπόμφον, καὶ βούτων ἄρ-
 χούλα, καὶ πεσκαυέμφον δαι-
 μονίας, τοικυρ ὅτως Κολοσ-
 σιῶν παραδήματι· θισπέ-
 σιον γάρ τι καὶ β. οὐδὲ καὶ τὰ
 ἔνδορον ἥδη τὸ Κολοσσὸν λέγει.
 Ἀλλ. τί πρῶτον ἔπαυσι, ὦ Μί-
 κυλλε, τοὺς φόβους, καὶ τὰ δεινὰ
 τα, καὶ ὑποψίας, καὶ μὴ τὸ πα-
 ρὰ τὸ σιωδύωρ, καὶ ὑποβλάς, καὶ
 δὲ τῶντα, ὅπως τὸ δόλιον,
 ἐπιπόλαιον ὑπεκάνον, καὶ τα-
 ραχῆς μετὰ δυνάμει. καὶ ἰν-
 νοίας πολυπλόκους, καὶ ἐκπύ-
 λας ἀπὸ πονηρὰς, ἢ πλὴν ἀσχο-
 λίας, καὶ χηματισμοῦ, καὶ
 δίκας καὶ ἰκσατάας, καὶ πε-
 σάγματα καὶ σωθέματα
 καὶ λογισμοῦ; ὅφ' ἂν ὁδὸν
 νὰ ἀπλᾶσαι τὴν ὁδὸν
 ἰγίγνεται, ἀλλὰ ἀνάγκη,
 ὑπὲρ πάντων μόνον δὲ
 σκοπᾶν, καὶ μνεῖα ἔχον πρᾶ-
 γματα· Οὐδὲ γὰρ Ἀτράδλω
 Ἀγαμέμνονα ὕπνῳ ἔχει γλυ-
 κερὸς,

omnibus de rebus solus dispiciat necesse est, milleq; negotia
 sustineat:

Quippe et nec Atriden Agamemnona dulcis habebat.

Somnus,

illam plurimam quæ namq;
 sit: nam istum ad modum ve-
 tari, tam multis imperare
 mortalibus, ac numinis in-
 star adbrari, hætenus qui-
 dem cum Colossi exemplo
 quadrat. Siquidem hoc quo-
 que diuinum quiddam et
 admirandum. Nunc autem
 quæ sunt contra Colossium,
 exponito CAL. Quid pri-
 mo loco tibi referam, Mi-
 cylle? virum metus, curat
 mordaces, suspiciones, odiū
 quo regem persequuntur et
 qui cum illo viuunt, insi-
 dias, atque eas obtes som-
 nium rarum, et hunc ipsum
 pertenuem, ac plena tur-
 multus insomnia, cogita-
 tiones perplexas, spes sem-
 per improbas; an ocii penur-
 riam, et occupationes, iu-
 dicia, expeditiones, edicta,
 fœdera, consultationes: qui-
 bus rebus sit. ut ad ne per
 somnium quidem aliqua re
 suau frui liceat, verum ut

ἑρὸς, ποτὶ δὲ φροσίν ὁρμαίνοντα, καὶ ταῦτα, ῥιζόντων
 Αἰατῶν, ἀπάντων. λυπᾷ δὲ ἢ
 Λυδὸν ἢ δὲ, λεωδὸς ὦν, ἢ Πέρ-
 σῶν ἢ Κλειάρχου, Κύρου ξυνο-
 λογῶν, ἄπορον δὲ Δίων, πῶς
 ἔστι τισι τῶν Συραकुσιῶν, λοι-
 ποσὸν μὲν, καὶ ἄπορον Παρ-
 μωνίων, ἰταυνῶν, καὶ Περ-
 σικῶν. Πτολεμαῖος, καὶ
 Πτολεμαῖον Σίλων. ἀλλὰ
 ἡ ἀρετὴ λυπᾷ, ὃ ἱρώμεν
 πῶς ἀνάγκη ξυφῶν, καὶ παλαι-
 λαντὶς ἀποχάριστα, καὶ ἀπο-
 τήσασθαι τινὲς λιγόντες, καὶ
 αὐτὸν ἢ τίς παρὸν τῶν δορυφό-
 ρων πῶς ἀπάλτος διαφιδυεί-
 ζοντο. τὸ δὲ μέγιστον, ὑποφά-
 σθαι δὲ τὸς ἐπιτάτας μάστιγι,
 ἡ δὲν ἰκάνων ἀέ τι δανὸν
 ἀξαρῆς ἡπίστα. ὃ μὲν γοῦν ἐπὶ
 τῷ πατρὶος ἀπέθανεν, ἰκταρ-
 μάκων, ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ
 ἱρωμένῃ. ἢ δὲ ἀπορίσως ὁ-
 μοιότροπος θάνατος ἡ ἀνι-
 βῆ. Μί. ἀπαγε, δανὰ ταῦτα
 φης,

alius, à filio veneno necatus est; alius item ab amasio. A-
 tium simile quoddam fortassis mortis genus eripuit.

MIC. Apagesis, atrocis miraque funi: ista quæ narras.

RR 3 ὁ γαλλε.

Somnus, multigenas ver-
 santem pectore curas.

idē quum reliqui omnes A-
 chiui sterterent. ff Adde

quod Lydum illum discru-

cias filius mutus: Persam ve-

rò Clearchus ad Cyrum de-

sciscens: atque alium quem-

piam Dion cum Syracusan-

nis nonnullis 88 ad aurem

communicans. Rursum a-

lium quendam viri Parme-

nion collaudatus. Item Pers-

dicam Ptolemaus: Ptoles-

meum Seleucus. Quin illa

quoque molestiam afferunt,

amasius per vim non sponte

conuiuens, concubina alio

gaudens: tum si qui defe-

ctionem parare dicantur,

aut duo quatuorve satellit-

es inter sese confusurrant-

es. Porro (quod est om-

nium grauisimum) amicis-

fini quique vel maximè sunt

formidandi, semperq̃ me-

tuendum ne quid magni

mali ab illis oxorietur. Nam

φῆς, ὁ Ἀλεκτρὺς. ἰμοὶ γοῶν
πολὺ ἀσφαλίστορον σκυδὼ-
μαρ ἐπιχεινύοντα, ἢ πίναν
ἀπὸ χρυσοῦς φιάλης, ἡωνάφ
καὶ ἀκονίτῳ σωσανακρυθῆν
σαν φιλοπονοῖαν ὁ δὲ λίνδου-
ψ. ἰμοὶ μὲν, ἡ παρολιθοῖ
τὸ σμιλίον, καὶ ἁμάρτοι τῆς
τομῆς τῆς ἐπ' ὑδὺν, ὀλίγοι τι
ἁμάξαι τῇ δακτύλῳ ἰντι-
μόντα. οἱ δὲ, ὡς φῆς, θανά-
σιμα ὑποχοιῶνται, καὶ ταῦτα,
μυέοις ἡκοῖς σιμώντοσ.
ἄτ' ἰπασθῶν πῶσασιν, ὅμοιοι
μαλίστ' φαίνονται τοῖς τρα-
γικοῖς ἰσχυροῦς, ὅμ' πολ-
υὸς ἰδῶν δα, τίως, μὲν Κί-
πρῶνας, δὲ ὕδρ' ὄντας, ἢ Σισύ-
φου ἢ Τηλέφους, δαδμάτ'
ἔχοντας, καὶ ξίφῃ ἰλιφαν-
πόκωπα, καὶ ἐπίσασιν ἡόμω,
καὶ χλαμύδα χρυσόπασιν.
ἔνθ' οἱ ἀποπῶ γίνονται προσ-
κρέσας τις αὐτῶν, ἐν μέσῳ
πῶ σκλῶν καταπίσῳ, γίλῳτα
φυλαδῶν παρίχα τοῖς θια-
τῶς, τῇ προσώπῳ μὲν σω-
τερόντ' αὐτῶ δαδμάτι,
ἡμαρ

dia in scena præcipientes det, risum profectò moueat. spe-
ctatoribus, videlicet persona una cum ipso diademate
contrita,

ô galle. Mihi igitur multò se-
tius opera cerdonica pro-
num incumbere, quàm ex
aurea bibere phiala comi-
ter delatium haustum, cæ-
terùm cicutid aconitoq̃ tem-
peratum. Nam mihi qui-
dem hoc vnum est periculi,
ut si paululùm^{hh} aberret sma-
lion, deflectatq̃ à recta in-
cisione, summum secantix
digitum exiguo sanguine
tingat: at isti, quemadmo-
dum narras, letifera agunt
coniugia, atq̃ id innumera-
bilibus in malis constituti.
ii Demde ubi conciderint,
per similes esse videntur tra-
gædiarum histrionibus. Nam
multi, sicut videre licet,
^{kk} Cecropes sunt scilicet,
ll aut Sisyphi, aut Tele-
phi, diademata gestant, ar-
genteisq̃ capulis gladios,
comamq̃ ventilantem, et
guro intertextam chlamy-
dem. quòd si quis (qualia mi-
rum permulta solent ac-
cidere) impulsos illos me-

ἡμαυμένης δὲ τῆς ἀληθῆς λι-
 παλῆς τῆ ἰσχυρῆς, καὶ τῶν
 σκελῶν ἰσχυρῶν γυμνασίων
 ὡς τῆς τιμῆς τῆς ἐνδοξοῦ
 φαίνεται ῥάκια, δύνωσα ὄν-
 τα, καὶ τῶν ἰσχυρῶν βλάστων τῶν
 ἰπποδρόμων ἀμορφοτάτων, καὶ
 ἐχὶ κατὰ νόσον τῆ ποδός. ὁ-
 ρᾶς ὅπως μὴ καὶ ἀνὰ τὴν ἰδί-
 ας τῆς ἑλῆς, ὡς βέλῃσι λαλε-
 τῶν. ἀπὸ τυραννίδος δὲ τοῦ-
 τὸν τι ὥσθι ὅσα ἰπποδρόμους
 ἔχουσιν, ἢ ἰσχυρῶν ἢ βλάστων ὁ-
 πότι γένωσι, πῶς ἰσχυρῶν ἰσ-
 χύων τῶν ἀσθενῶν; Αἰ. μα-
 κρόν τοις ἀναισθητοῖς τὸν
 νόσον, καὶ ἐν τῇ παρόντι
 ἡμῶν. πολλὸν τό γε ἰσχυ-
 ροσύνη, ὅσας ὅσας ἐκ ἀπραγμο-
 νίας τῆς τῶν βίων ἰσχυρῶν μοι
 τὸ ἀνθρώπων, μόνους τοῖς φν-
 σικαῖς ἰπποδρόμοις καὶ γένωσι
 ἰμμενιτῶν, τῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἰπποδρόμων, ἢ σκελῶν βλά-
 στων, ἢ σκελῶν ἰσχυρῶν, ἢ
 ὁποιοῦν ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυ-
 ρῶν ἀναισθητῶν καὶ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἰπποδρόμων, οὐκ
 ἡμῶν ἰπποδρόμων, οὐκ

contrita, vero autem as-
 tis capite luxato, cruribusq;
 maxima ex parte renuda-
 tis: ut iam interioris amictus
 quam miseri sint panni, fiat
 perspicuum: ac cothurno-
 rum quos pedibus induxe-
 runt, appareat deformitas,
 haudquaquam ad pedis mor-
 dum respondentium. Vide
 ut me iam similitudines con-
 ferre docueris, optime gal-
 le. Cæterum tyrannis talis
 quedam res tibi visa est
 esse: verum ubi equus esses,
 aut canis, aut piscis, aut ran-
 na, quomodo eam vita ra-
 tionem ferebas? GAL-
 lum Istum quem nunc susci-
 tas sermonem, et longior sit,
 neque huius temporis. nō IL-
 lud autem unum in gene-
 re dixerim, nullam ex omni-
 bus vitam mihi non visam
 tranquilliozem vita human-
 na, naturalibus duntaxat
 cupiditatibus et vitiis cir-
 cumscriptam. Siquidem pu-
 blicanum equum, aut sycophantem ranam, aut sophi-
 stam graculum, aut papinatore culicem, aut cinædum gal-
 lum, atq; id genus alia, quæ vos studio cōminiscimini, haud-

ἄρ' ἴδοις ἐν ἱκάνοις. Μί. ἀλη-
 θὴ ταῦτα ἴσως, ὦ Ἀλικαρνῶν.
 ἔγω δ' ὅγε πίπτονθα, ἐκ ἀσχυ-
 νομαι πρὸς σὶ λίγαρ. ἔδλίπω
 δυνάμει ἀρμαθῶν τῶν ἐπι-
 θυμίων, ὡς ἐκ παύδων ἔχον,
 πᾶσι θεῶν γυρίδαι, ἀπὸ μοι
 καὶ τὸν ὑπνιον ἔτι πρὸ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν ἔσηκον, ἐπιδανύον
 ἔμφορ τὸ χυσιόν. καὶ μάλιστα
 ἐπὶ ὧ κατὰράτῳ Σίμωνι ἀ-
 ποπνίζομαι, τρυφῶντι ἐν ἀ-
 γαθοῖς τοσούτοις. Ἀλ. ἐγὼ
 σιλάσομαι, ὦ Μίκυλλε, καὶ ἐ-
 πέπερ' ἐτι νύξ' ὅτιρ' ἐξανασᾶς,
 ἔπε μοι ἀπάξω γὰρ σὲ πρὸς
 αὐτὸν ἱκάνον τὸν Σίμονα,
 καὶ ἂς τὰς τ' ἄκων πλοσιών
 οἰκίας, ὡς ἴδοις, οἶα τὰ παρ'
 αὐτοῖς ὄν. Μί. πῶς τούτο, ὡς
 κλεισμένων, τ' θυρῶν; μή καὶ
 ὀλιχωρυχῆν με σιωπᾶν κα-
 σῆς; Ἀλ. ὁ δαμῶς, ἀπὸ ὁ Ερ-
 μῆς, οὐ περ ἱερὸς ἄμι, ἐξάρε-
 ὅρ' ἴδωκε μοι ἔδ, ὡς τὸ ἔ-
 ρῶον περὶ τὸ μύκισον, ὁ δὲ
 ἀπαλότῃα ἐπικαμπῆς ὄν.

Μί.

facer, hoc optanti mihi largitus est, ut sit quis longif-
 nam caudæ plumam, quæ ob molliem inflectitur. Μί. C.

Atqui

quaquam inter illos videbitur.
 Μί. C. Quæ dicis, ὦ galle,
 fortassis vera sunt: verum
 non me pudebit apud te fa-
 ieri quod mihi accidit.
 Haud unquam quivi dedi-
 scere cupiditatem illam à
 puero mihi insitam, videli-
 cet ut diues euadam. Quin
 nunc quoque somnium illud
 ob oculos versatur, aurum
 ostentans: potissimum au-
 tem scelestus ille Simon ex-
 eruciat, qui quidem tantas
 inter opes delicietur. ΓΑΛ.
 00 At ego te isto leuabo
 morbo, Micylle, tamen si nox
 etiamdum est. Surge mo-
 dò ac sequere me. Siqui-
 dem ad ipsum te Simo-
 nem adducam, atque in alio-
 rum diuitum aedes, quò ni-
 mirum videas quomodo res
 habeant apud illos. Μί. C.
 Isthuc quo pacto, clau-
 sis foribus? Num me pa-
 rietes transfodere compel-
 les? ΓΑΛ. Nequaquam:
 verum Mercurius, cui sum

ΜΙ. Αὐο δ' ἔτι σοι βιάωτα.
ΑΛ. τὸ δεξιὸν, βίνω ὅτω ἄν
 ἰνὸ ἀρσάας πρᾶσχω ἔ-
 ρει, ἵς ὅσον ἄν βούλωμαι, ἀνοί-
 γαν τι ὁ βιδίος παῖς οὗτος
 ραν διώσται, καὶ ὅσον τὰ πάν-
 τα, ἐκ ὁρώμενος αὐτός. **ΜΙ.**
 ἰληλάθεις με, ὦ Αλκιπυῶν, καὶ
 σὺ γόης ὦρ. ἱμοὶ δ' οὐκ ἔμψ-
 βῶ ἄσφα πρᾶσξης, ὅψαι τὰ
 Σίμωνος πάντα ἐν βραχὺ δυν-
 ρομίστην, καὶ μετὰ βίον ἔρ-
 ῶντὰ πρὶν ἄλλω, ὁ δ' αὖθις
 περιτρώξεται, ἀπίνων τὰ
 κακὰ ματα. **ΑΛ.** ὁθίμις γε-
 νιάσαι βύβω. πρᾶγμα δ' ἔρ-
 ῶ Ἐρμῆς, ἢ βιδίον τι ἐργα-
 σήσῃ ὁ ἔχων τὸ πῖδον, ἀνα-
 βούσεται με, κατὰ φρεσὶ
 αὐτόν. **ΜΙ.** ἀπίθανον λίγας,
 καὶ πῶς ἔρμῳ αὐτόν ὄν-
 τα. βίς ἄποισ φθονεῖν ἔβιδ-
 ες. ἀπώμενος δ' ὅμως ἐφίξο-
 μαι ἔρ ἔρ χυνοῖς, ἢ διώ-
 μαι. **ΑΛ.** ἀπότιλον, ὦ Μικυλ-
 λῆ, πρότερον τὸ πῖδον. τί ἔβ-
 ῶ μὲν ἀπείτιλας, **ΜΙ.** ἀσφα-
 λῆς δὲ

Atqui duas habes eiusmodi.
GAL. At dextram ex his
 auulsam cuicumque ego ge-
 standam dederō, is quoad
 voluero, fores omneis pote-
 rit aperire, cunctaque vide-
 re, ipse inuisibilis. **ΜΙ C.**
Equidem ignorabam, ὁ gal-
le, te praestigiarum quoque
peritum esse. Porro si mihi
isthuc semel praestiteris, vi-
debis illico Simonis vni-
uersas opes huc deportatas,
nam eas huc rediens trans-
feram: at ille rursus circum-
rodet ebibetque putria coria,
quibus consuevit soleas com-
pingere. **GAL.** Atqui ne-
 fas sit isthuc facere. si qui-
 dem Mercurius illud mihi
 mandauit, ut si quis pen-
 nam tenens, istiusmodi qui pe-
 nam patraret, vociferans
 furem proderem. **ΜΙ C Y.**
Rem neutiquam viri similem
narras, nempe Mercurium,
quum ipse sit fur, non sinere
alios ut idem faciant. Sed
tamen abeamus. Nam aurum

auferam, si modo possim. **GAL.** Pennam prius res-
 nellito. Quid hoc rei? ambas reuulsisti. **ΜΙ C Y.** *Quibus*

αἰσθῶν ὡπας, ὦ Αλικαρνῶν,
 καὶ ὅτι ἡ πλὴν ἀμορφὸν τὴν πρᾶ-
 γμα ἂν εἴη, ὡς μὴ χαλάνοις
 εἶναι παρὰ τὸν ὅρα μέρους.
 Αλ. ἔγωγε ἐπὶ τὸ Σίμωνα πρῶτον
 ἀπὸ μὲν, ἢ παρὰ ἀπορτινατῶν
 πλουσίαν; Μί. οὐ μὲν οὖν,
 ἀλλὰ παρὰ τὸ Σίμωνα, ὅς ἐστι
 τὸ διουκᾶδος τετρασύνθετος,
 ἡ δὲ πλουσίαν, εἶναι ἀξιοῦ.
 καὶ δὲ παρὰ τὸν ὅρα μέρους
 εἶναι. τί δὲν ποῖω τὸ μὲν τὸ
 εἶ; Αλ. ἐπὶ τὸν τὸ πρῶτον
 ἐπὶ τὸν ὅρα μέρους. Μί. ἰδὼ δὲ,
 ὅτι Ἡρώκλεις, ἀναπαιτῶνται,
 ὡς πρὸς ὅρα μέρους, ἢ ὅρα. Αλ.
 ἔγωγε ἐπὶ τὸν ὅρα μέρους, ὅρα
 τὸν ἀρτυροῦντα, καὶ λογιζο-
 μένους; Μί. ὅρα μὲν Δία, πρὸς
 ἀμαυράν γὰρ καὶ διψῶντα ἡλίου
 θρυακίδα, καὶ ἔχοντα διείσιν,
 ἐκ οὗ δὲ ὁ πόθος, ὦ Αλικαρνῶν.
 καὶ ἡ ἀποκλινῶν ὅρα μέρους, ἐπὶ
 τῆς καὶ ἐπὶ τὸν ὅρα μέρους δηλα-
 δὴ. οὐ γὰρ νοσῶν ἀπὸς ἐπὶ
 γὰρ. Αλ. ἀλλὰ ὅρα μέρους ὡς φησὶν
 ὅρα μέρους ὅρα μέρους ἐπὶ
 Σί. οὐκ οὐδὲ τὰ λανθάνοντα μὲν
 ἰδὼν

ad eum modum sit affectus.

hoc quidem, ὦ galle, tum tibi
 minus fœdum sit futurum,
 ne altera caudæ parte mu-
 vilatus claudices. GAL.
 Age sanè. sed verum Simo-
 nem prius adimus, an alium
 quempiam diuitum? MIC.
 Haud aliò, imò ad Simonem,
 qui videlicet pro disyllabo
 tetrasyllabus esse affectus,
 posteaquam diues euasit.
 Sed iam ad fores accessimus.
 Quid igitur deinceps facio?
 GAL. Pennam seræ ad-
 moue. MIC. Ecce autem,
 dū boni, ostium perinde atq.
 clauis resiliit. GAL. Per-
 ge, portò præcedens. PP. Vi-
 des illum vigilantem ac sup-
 putantem? MIC. Video
 per Iouem, ὅτι quidem al-
 obscurem siticulosamq.
 luccernam. Præterea paller,
 haud scio vnde, galle, totusq.
 exaruit, atq. extenuatus est,
 99 mirum ni curis: neq. enim
 auditum est illum alioqui
 malè habere. GAL. Aus-
 sculta quid dicat. siquidem
 intelliges quibus de causis
 S I M. Nimirum septuaginta
 illis

ἰδδομένης ἡ ἀνὰ πᾶν ἀ-
 φραδίᾳ τὸ τῆς ἐλπίδος καὶ ὁ-
 ρυγῆς, καὶ ὅθεν ὁ δὲ δίδει.
 τὰ δὲ ἐκκαίδικα δίδει Σωσ-
 τῶν ὁ ἰπποκόμος τὸ τῆς φαι-
 ρῆς κατακρύπτειν μιν. ὅπως
 γοῶν περὶ τὸ ἰππωνεὶ ὅτι
 ὁ πᾶν ἐπιμελὴς, ἄλλως τ'
 ὁ φιλόπονος ὅς· ἀπὸς δὲ
 διηρησάμενος ποικίλῳ πλείω ὅ-
 τω· ἢ πόθεν ἢ ὁ Τίβις τῶν
 εὐχομένων ὅτι μίαν ὁ ψῶν
 ἀνελθὲς· ἐλπίς δὲ τῆς γυ-
 γασκὶς ἐκείνου ἰωνῶσαι περ-
 τὶ δραχμῶν. ὅπως τὰ μὲν
 εὐδοκίᾳ σπαρῶσι κακοδομα-
 νῶν. ἀπὸ οὐδὲ τὰ ἐκπύμα-
 τα ἐν ἀσφαλῇ μοι ἀπὸ
 καται, ὅσα ὅντα. δις
 ὅς γοῶν μὴ τις ἀπορῖσας
 τὸν ὅτιον, ὑπερλήται τῶν
 τα. ποικίλοι φθογοῦσι, καὶ
 ἐπιβελώνοι μοι, καὶ μάστιγι
 ὁ γέτωρ Μικυλλῶν. Μί-
 νη Δία· ὅτι ἢ ὁμοῖον ἐγὼ,
 καὶ τὰ πύδαια τὸ μάστιγι.
 ἔχω. Ἀλλὰ. σιωπῆσον, ὅ
 Μικυλλῶν, μὴ καταφωράσῃ
 πρὸς

illa talenta tunc admodum
 sub lectica defossa sunt, nec
 que quisquam alius omni-
 no vidit. At verò sedecim
 illa Sosylus equiso vidit me
 sub praeſepe occultantem.
 Itaque de curando stabulo
 non est admodum solici-
 tus, quanquam nec aliàs ad-
 modum laboris appetens.
 Verisimile est autem, il-
 lum multò etiam his plus
 rasuſtulisse. Nam vnde ar-
 lioqui Tibius heri tam in-
 gens ſalsamentum illi obso-
 nio proposuiſſet? Tum autē
 aiunt illum monile emiſſe
 vixori drachmis quinque. Eleu-
 miſero mihi. Hi omnia mea
 diſſipabūt bona. Quid quòd
 ne pocula quidem ſat in tu-
 to mihi recondita ſunt, quā
 ſint multa? Vereor enim ne
 quis ea ſuffoſſa pariete tol-
 lat. Complures mihi inui-
 dent, atque inſidias parant:
 præter cæteros autem Mi-
 cyllus iſte vicinus. MIC.
 Ita per Iouem. Nam tibi ſum
 ſimilis, ac patellas ſub ala

geſto. G A L. Tace, Micylle, ne proximus ipſo in ſurtanos
 prodas,

ὄντας ἡμᾶς. ΣΙ. ἄριστον
 τοῦ, ἀγρυπνον αὐτὸν φυλάτ-
 τειν, ἀπαθὲν πρὶς μὲν θάνα-
 τος ἐν λυκῇ τῶν οἰκίᾳ. τίς
 οὐτῷ; ὁρῶ σὲ γὰρ, ὦ τοῖς ὁρῶ.
 γὰρ, μὲν Δία, ἰσὺς κίον. γὰρ ὡς
 τυγχάνει, ἐν ἴσῳ, ἀειθμία
 ἀνθις, ἀνορύξας τὸ χυσιόν,
 πᾶσι μὲν πρὸς λυκῇ θάνατον, ἰδὼς,
 πάλιν ἐφόφκει τίς ἐπ' ἡμῶν,
 ἀγαθὰ ποιοῦμαι, καὶ ἐπι-
 βυλάσθαι πρὸς πάντων. πᾶ-
 ροι τὸ ξυρίδιον, ἀρὰ δὲ ὡς
 θάνατον ἀνθις τὸ χυσιόν.
 ΑΛ. τοῦτα μὲν σοί, ὦ Μί-
 κλη, τὰ Σίμωνος. ἀπὸ μὲν
 ἡ καὶ παρ' ἄλλων τινῶν, ὡς
 ἔστι δόξον τῆς νυκτὸς λοιπὸν
 ὄν. ΜΙ. ὁ κακοδαίμων,
 οἷον βίον τὸν βίον, ἐχθροῖς ἔσ-
 τω πλεονῶν ὅσοις. κατὰ λόγον
 φησὶ τοῦ πατοῦς αὐτὸν, ἀ-
 πλοῦτον βέλομαι. ΣΙ. τίς πᾶ-
 ραξί με; κακοδαίμων ὁ δυν-
 χῆς. ΜΙ. οἷμας, καὶ ἀγρῶ.
 πῶς, καὶ ὁμοίως γίγναι τὸ χυσιόν
 ὡς χυσιόν, πρὸς τῇ αὐτῇ.
 ἡμᾶς ἡ, ἀ δόκῃ, Γρίφωνα
 δανδ.

miser. M1. Plora ac vigila, aurique similis corpore reddaris,
 quandoquidē illi affixus ac deditus es. Nos autē, si videtur, Gni-
 phonem

prodas. SIM. Optimum
 igitur fuerit, ut ipse infom-
 nis seruem. Omnem obibq
 domum, in orbem obambu-
 lans. Quid iste? Video te
 per Iouem, ô parietum pers
 fossor, posteaquam es co-
 lumna. bene res se habet.
 Pernumerabo demum refos-
 sum argentum, ne quid fors
 tē dudum me fugerit. En
 rursum obstrepuit mihi ne-
 scio quis. Nimirum obsi-
 deor, atque insidijs apper-
 tor ab omnibus. Vbi mi-
 hi gladius, si quenquam de-
 prehendero? Rursum au-
 rum defodiamus. GAL.
 Sic tibi habent, ô Micylle,
 res Simonis. Sed abeamus
 ad alium quempiam, donec
 noctis adhuc aliquantulum
 super est. MIC. O miser,
 cuiusmodi viuit vitam? hosti-
 buseueniat ad hunc modum
 diuites esse. Itaque pugno illi
 in maxillam illiso, volo dis-
 cedere. SI. Quis me pul-
 sauit? Latrocinio despolior

Δανδελὺ ἰδωμὲν οὐ μακρὰν
 ἀπὸ οὗτο οἰκῆς, ἀρὶ φηται
 αὐτῇ ἡμῖν ἡ θύρα. ΑΛ. ὁρᾷς
 ἱπαγευνοῦντα καὶ φέροντες
 φρουρίδων, ἀναλογισόμενον
 τὸς τόκους, καὶ τὰς δακτύλους κα-
 τὰ κληκτότα, ὅρ δὲ ἴσως μὴ ὀ-
 λίσσοντα ταῦτα λιπόντα,
 σίδηρον ἢ ἱμπίδα ἢ μὴ ἀρ γιν-
 ῶσι. ΜΙ. ὁρᾷς κακοδαίμονα,
 καὶ ἀνόητον ἀνθρώπον, ὅδ' ἐνὶ
 πόλει τὰς σίδηρος ἢ ἱμπίδα
 ἀμφοτέρω βιοῦντα. ὡς δ' καὶ οὗτος
 ἐκτίτηκ' ὅλην τὴν φλογισ-
 μῶν; ἐπ' ἄλλον ἀπίσμων. ΑΛ.
 παρὰ τὸ ὅσον Εὐκράτην, ἢ Δο-
 κῆν, καὶ ἰδὲ τὸ ἀνέφικτον καὶ αὐτὴν
 ἡ θύρα, ὅτι ἐξίσωμ'· ΜΙ. ἅ-
 παντα ταῦτα μικρὸν ἔμφο-
 ρῶν ἡμῶν. ΑΛ. ἔτι τὸ οὐ
 ὀναροποιῆς τὸν πλοῦτον; ὁρᾷς
 τοῖον Εὐκράτην. αὐτὸς μὲν τὸ
 φέρεται, προσδιδῶν ἀνθρώ-
 πον. ΜΙ. ὁρᾷς νῦν Δία καὶ Ἰα-
 νουσιώτην, καὶ πασχυσίαν.
 μὲν, καὶ ἀσέλγητον ἐν ἀνθρώ-
 πῳ· πῶς γὰρ ἄνθρωπος
 τὸ φέρεται μοιχοσμήλων
 καὶ

phonem feneratorum visao
 mus. Nam nec is procul hinc
 habitat. Ipsa nobis suapte
 sponte fores patuerunt. GA.
 Vides hunc quoque curis
 inuigilantem. O vsutarum
 rationes iterantem digitis
 comotis? cui propemo-
 dum relictis his omnibus
 sis in silpham aut culicem
 aut muscam abundū. MIC.
 Equidem video miserum
 ac recordem hominem, ne
 nunc quidem multò melio-
 rem viuere vitam; quàm
 silphæ aut culicis: adeò totus
 hic à curis O rationi-
 bus est extenuatus. Nunc ad
 alium eamus. GAL. Ad
 tuum, si videtur, Eucratem.
 En tibi fores per se patuere.
 Quin introimus? MIC.
 Paulò antiè hac omnia mea
 erant. GAL. At etiam
 nunc tu diuitias somnias?
 Vides igitur Eucratem
 ipsum quidem à famulo, vi-
 rum natu grandem? MIC.
 Video profectò quidem
 haudquaquam virile. Porro
 altera ex parte ipsam item
 uxorem à coquo constupra-
 ti. GAL

καὶ αὐτῷ. ΑΛΙ. τί οὐκ ἴθι-
 λους ἂν καὶ τέτων λαηρονο-
 μῶν, ὃ Μίκυλλε, πάντα ἔχα-
 τὰ Εὐκράτους; ΜΙ. μηδὲ μὲν,
 ὃ Αλκίπυδον, λιμῶ πρόττον
 ἀπλοῖμῳ, ζωδόν τι πέ-
 σσμαι. χαίρει τὸ χυσιον, καὶ
 τὰ δῶνα. ΔΙΟ. ὁδοιπόλοιμοι γε
 πλεόντες ὅτι μάλλον, ἢ ζω-
 ρυχῆσθαι πρὸς τῶν οἰκιστῶν.
 ΑΛΙ. ἀπὸ νυκτὸς ἡμέρα γὰρ ἡδὴ
 ἄμφι τὸ λυκαυγὲς αὐτὸ, ἀπὶ
 ῥῆ οἰκαδὲ, παρ' ἡμᾶς. τὰ λοι-
 πὰ δ' ἐσαῦθις ὄψι, ὃ Μίκυλλε.
 ἔδ' ἡμᾶς. Reliqua rursus alias videbis, Micylle.

ri. GAL. Quid ergo? Num
 optaris & horum haeres ex-
 sistere, Micylle, cunctaque
 possidere quae sunt Eucra-
 tis? MIC. Haudquaquam,
 galle: imò fame citius inte-
 rierim, quàm id genus quip-
 piam patrarem. Valeat au-
 rum & conuiuia. Duo obo-
 li mihi potiores diuitiis sunt,
 quàm si à domesticis mihi
 domus perfodiatur. GAL.
 Sed iam nunc, quandoquidē
 dies ferme diluxit, domum

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Dialogus longè festiuissimus. in quo Pythagoram ve-
 lut impostorem ac praestigiatorē taxat, tum eius
 dogma de metempsychosi aut metamorphosi prodi-
 giosa animarum, hoc est, migratione earum in varia
 corpora, ob quod à carnium elu abstinebant. De qua
 re Laërt. lib. 8. & Plutarch. in comm. *περὶ παραφροσύνης*.
 Hanc superstitionem latenter carpere & suggillare vi-
 detur Eurip. in Hippolyto *περὶ μετεμψυχώσεως*. i. de trans-
 migratione animarum in varia corpora cūm hominum;
 tum etiam brutorum. vide vitam Pythagoræ à Dioge-
 ne Laërtio descriptam. Item Plutarch. in vita Homeri: &
 Ouid. 15. Metam. apud quem sic Pythagoras loquitur:

Morse carens animæ semperq; priore relicta

Sede, nouis domibus viuunt habitantq; receptæ.

Ipse ego nam memini Troiani tempore belli, &c. Postea Pythagoras factus est, postremò in gallum transmutatus, vt festiuè ludit hic Lucianus Stoicorum etiam fastidi- ridet, qui alioqui mollissimi vultus, vestiumq; seueritate, vitæ continentiam præ se ferebant. Peculiariter tantè eos norat, qui obrentu sanctimoniz sædam cauponam exercent, speciosisq; titulis seuerò vultu, sapientiz opinione cultu externo simplicioribus imponunt. Quos Græci eleganter λογαπύρις κὲ λογονοπήλις dicunt. Gel- lius, æruscatores vocat, qui cibum quæstumq; ex mendacijs, & id genus officijs ac præstigijs capiunt. Hoc ge- nere hominum nostra quoq; ætas nimis differra est. Di- uitum ac regum vita quantis sit ærumnis obnoxia, do- cet: contrà quàm expedita res paupertas hilaris, suaq; contenta sorte. Introducit Gallum cum hero suo Micyl- lo sutore εὐσεβῆσαντῇ, magis ridiculè quàm vllus pos- sit χαλκὸς πειδῶς: sed rursus sapientibus, quàm Sorbonicorū ac Sophistarum vulgus nonnūquam in scholis magno supercilio magnis de nugis disputat. Solent autem vel extremæ sortis homines, aliquando magnifica quædā somniare: quemadmodum hic Micyllus, qui per som- num opulentissimus experrectus cerdo quispiam erat, Irò penè pauperior. Nam somniare, sperandi genus est, inquit Erasmus. Non dissimilem vanæ spei ac cupidi- tatis imaginem, Theocritus proponit in Piscatore, Ei- dillio 25. qui somniat se grandem piscem aureum cœ- pisse, atq; ingenti gaudio exanimatum sanctè iu- rasse, nunquam se amplius dum viueret, piscib. capien- dis operam daturum esse, sed de aureo ille pisce quem in somnis cœperat, sumptū facturum, atq; ita suauiter in ocio & luxu vitam exacturum suam. Manè cum vnà cum somno & aureus ille piscis, & spes ipsa auolasset, neq; esset experrecto ex aurifero illo somno vnde vi- citaret: nisi & ipse, & vxor ac liberi fame perire vellent, vel inuitus, & contrà quàm iurauerat in somnis, ad consuetos labores redire cogitur. Quod autē homines magnò-

magnopere cupiunt & optant, de eo somniant. Vide proverbum Erasmi: Quæcunq; in somno videntur.

a Attre scelestissime.] Exordium ab imprecatione. b Antelucano morlicat.] Galli canius importunus nonnunquam est. & quoniam nos à lecto exuscitat, à Græcis (ut Plinius inquit) ἀλεκτερόν ἢ ἀλὲκταρ dictus est. c Titillatque nam.] Amplificatio à tempore. d Gnomon aduentantis dici.] id est, horologium. Id fieri docent Physici, per αὐτὸν ἀναστάν.

e Quasi vellus illud.] Alludit ad fabellam de dracone, pernicii custode atrei velleris. Ouid. in Metamor. f Here Mycille, equidem.] Defensio per absolutionem, à fine. g Lucem anteuertissem.] Gallus enim à poetis dicitur lucis prænuncius ales: & aus lucis, à Martiali hoc versu:

Crillatæq; sonant vndiq; lucis aues.

h Magis mutus fuero piscibus.] Aristoteles 2. de Anima adimit omnibus piscibus vocem, excepto scaphro & porco fluuiatili. Veteres aut quædam piscem vocabant ἰχθυόνα, quod vocem edere non posset. Vnde Plutarchus in Sympotiacis, & Athenæus, existimant Pythagoricos à piscibus abstinuisse ob ἰχθυόνα: id est, silentium, quam Pythagoras docuit. Idem Lucianus in Alcyone: Nam muta sanè quæ in aquis degunt. Erasmus nosse in lingua: Quin & ipsa linguæ forma facit ad vocem promendam; vnde pisces, quoniam linguam habent à terrestribus animantibus differentem, omnino muti sunt. i Per somnium diues.] Simile protulit Cicero in Salustium: Vade tu, qui modo ne paternam quidem domum redimere poteris, repen: è tanquam somnio beatus, hortos preciosissimos, villam Tiburii, & Cæsaris reliquas possessiones paraueris. Quicquid enim optaris, id somniare conigit quibuslibet, sicuti Micellus diuitem se ac præpotentem somniat. Pastor quidem apud Theocritum in Ecloga nona:

ἴχθυός τις τοῖς ὄσσις ἐν ὀνείρῳ

Quæuertat, ποταῖος ἰχθύος, ποταῖος δὲ χιμαίρας. id est, Possideo quæcunq; solent sub nocte videri

In somnis, vim magnam ouium, multasq; capellas. Apud eundem Theocritum Piscator somniat aureum piscem. Et infima sortis homines, nonnunquam regiarum coniungunt

[Solomon in Pro-
verbis cap. 6. Quisquis piger dormit : quando surges e somno
tunc dormies, & veniet tibi quasi viator egredius, &
piger iniquus vir armatus. O prodigiorum.] Ties-
tis, &c. ; Iupiter prodigiorum averter. Sophocles in Oedipo
Colonicum vocat malorum depulsores : ὁ ἀλειτουργός, τίς ποδ'
οὐρανός; id est : Iupiter malorum depulsor; quibusnam hic se-
nex Hefychius ait, negat hunc, deos esse signorum ac prodigi-
orum effectores. m. Averter Iupiter.] Ab admiratione.
n. Malorum depulsor Hercules.] Ἀλκιμαῖος Hercules,
hoc est, expellens mala, post Apollinem evanescit, cuius
etiam mentio Hefychius. Quibus monstris terras liberaris,
plena sunt omnia. v. Al tu vult.] Nauticam rei eleuat ab
exemplis p. Achilles equus.] Xanthus Achilles equus con-
cinnatus, quod Homerus Iliad. 19. in fine : τὸ δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶν,
αὐτὸς αὖ ποδὶς αἰολοῦ πτερό, &c. 9 Μακροχάειν Φερ-
σιν.] Longum valere. ussisset. Rem autem a qua nos abdicamus,
ei renunciare dicimus, ac longum valere iubere: sumpta me-
taphora ab ut, qui discedens diuini absuri, seu nunquam re-
duri. Usurpat Lucianus in Ione Tragedo. item in Apologia
ἡμεῖς ἐν τῇ ἀπολογίᾳ πτωχὸν πτωχὸν, interpretatur pro-
nuntium his quidem verbis : τὸ γὰρ μακροχάειν τὸ μακρὸν
Φερσιν δολοῖ id est, hoc dictum longum valere, declarat no-
bis non amplius curae futurum. Virgil.

Et longum formose vale, vale, inquit Iola.

r. Naui, cui nomen Argo.] Argo dicitur fuisse prima na-
uium, in qua Iason cum quinquaginta quatuor heroibus Thef-
salis navigavit Colchos, ad rapiendum vellus aureum. Dicta
ab eiusdem nominis artifice, qui etiam inter navigandum eius
resarcienda curam susceperat. Alij ab ἄργος, quod est velox.
Factus est autem arboribus Dodonæ sylvæ Epyri Ioni sacra,
quibus olim bracula reddebantur. Vocales enim fuisse dicun-
tur. Unde & Poeta sinxerunt, hanc nauem fuisse vocalem &
loquaculam. Seneca: ipsaque vocem prodidit Argo. Ad
id Poeta doctissimus respexit, quod Argonauticón 4. Apollo-
nius scripsit, in carina naui Argus à Pallade lignum fuisse im-
pactū ex Dodonide fago, quod humano voce fungeretur quan-

doque. Sic enim ait: αὐτίκα δ' ἄφ' ὧ ἱαχον ἀνδρομένη ἐνοπὴ μετ' ἑστὴν θεῶντων αὐδὴ ἐν γλαυφρεῖν ἡνὸς δόρυ. Propterea Lycophron alicubi δαλῆθγορίας αἰ, garrulam nuncupat picam. Eius interpretres: Illa, inquit δαλῆθγοτῶν ἔιχε τῶν πρὸς τὸν ἐν τ' δαδῶ. ἡν δρυός: i. Carinam habebat loquacissimam ex Dodonæ quercu. Porro vetus Arati Phenomenon interpreter scribit, Danaium ab Aegypto fratre se proripientem, auxilio Minervam invocasse, & qua primam sit compacta navis, quæ Argo sit appellata, eaque petierit Danaus Argos. Auctor autem Aeschylus, ab Minerva eadem materiam quandam loquentem navi insertam: quod repetit Iginus quoque. Extat & Antipatri epigramma de nauta quodam fulmine ictō, cuius navis per se, moderante nullo, ad litus delata rem gestam significavit. Nec Argoam, inquit, expetivit carinam: ἀφ' ἱερῶν δέ τ' αὖ, καὶ διγυρὶ μὲν ὡς αὖ καὶ ποταμῶ, ἔργῳ δ' ἐν τῇ ἡσθεῖ αἰν. Reperis & alibi eius rei mentionem, maxime apud Claudianum de victoria Stiliconis contra Alaricum:

— licet omnia vates

In maius celebrata ferant, ipsamque secandis,

Argois trabibus iactent sudasse Minervam.

Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu,

Robora, sed cæso toto Iouis arbore luco

Arbore præfaga tabulas animasse loquaces.

* Dodonæ sylva.] Dodona ciuitas Chaoniæ, Epiri regionis, à qua non longè nemus erat quercuum Ioui sacrum, in quo & templum Ioui sacrum, oraculum habens, quod à sagis & quercubus vocalibus reddi, figmentis tradiderunt nonnulli: Mercurij sim affessor.] Poeta Mercurio idē Gallum affessorem faciunt, quod literari & negotiatores vigilare habent necesse:

Nec totam somno fas est consumere noctem.

* Loquacissimi.] Ὑπερησὺς Ἐγεῖν, i. susurro, seu loquax Mercurius sic & Athenis & vocatus & cultus, cuius Demosthenes meminit in oratione Neeræ: si ea legitima sit, ut Harpocration scribit. x Decorumq; omnium facund.] Mercurius est sermonis auctor, & eloquentiæ Deus. Martialis lib. 7:

Cyllenes cœlique decus, facunde minister.

Item Lucianus in apologia Pro mercede conductis: Eloquentiæ præsidæ

presidi Mercurio sacrificabo. 7 Quempiam fuisse Gal-
lum.] Gallus adolescens in avem conuersus. Rhodiginus lib. 16.
cap. 13. 7 Cum Venerem adiret Mars.] Martis & Vene-
ris adulterium à Sole deprehensum, vide apud Onid. lib. 4. Met.
cuius verba Boliginus sic contraxit:

Leucothæ post hanc Solis narrabat amores,

Qui tua vulgârat Martia supra Venus:

Aurca tunc vobis ponuntur retia iunctis:

Et fuit hæc cunctis fabula nota deis.

A Solem exorientem.] Prisci noctis deliquium & acces-
sum diei, galli cantu metiebantur, gnomonibus horarijs nondum
reperiis. Gallus autem tribus intervallis canit, prænuncians
diem. Quæ de re Plinius lib. 10. cap. 21. Et hi nostri vigiles no-
cturni, quos excitandis in opera mortalibus, rumpendoque som-
no natura genuit, notant sidera, & ternas distinguunt horas in-
terdum cantu. cum Sole eunt cubitum: quartæq; castrensî vigi-
lia, ad curas laboremque renocant. Nec Solis ortum incau-
tis sinunt obrepere, diemque venientem nunciant cantu: ipsum
verò cantum plausu laterum. Hactenus Plinius. Cur autem id
accidas gallis, Democritus apud Ciceronem de Divinationibus,
concoctionem esse in causa putat, quod id temporis cibus à pe-
ctore depulsus, in omni corpore digeritur. Huic autem animanti
venter mirifice catidus, ita ut omnia statim concoquat. Poetæ
ad hanc Luciani fabulam referunt, Ausonius:

— ter clara instantis Eol

Signa canit, ferus depresso Marte satelles.

Martialis:

Cristatæque sonant undique lacis aues.

Lucretius libro 4. scire & eleganter naturam huius avis descri-
bit. Polizianus in suo Rustico:

Quin etiam Gallum (inquit Lucret.) noctem ex-
plaudentibus alis

Auroram clara consuetum voce vocare, &c.

Noctem explaudentib. alis, i. alis noctem citò sonitu, & veluti ap-
plausu excitantib. atq; exturbantibus. Videntur enim galli ala
noctem suo complosu, vel sistrum alarum ad latera appulsi exi-
gere & expellere. B Mnesarchida,] Mnesarchi annulorum

sculptoris filio, de qua Diog. Laertius. C. Qui in disciplina Pythagorica, siue eius dogmatibus & systematibus lib. 1. cap. 9. item lib. 4. cap. 11. Et Erasmus in Chiliadibus. Ouid. lib. 15. Met. D. Carnes Seneca 19. Epistola ait, Pythagoram abstinuisse a carnibus.

E Ne intra quinquennium.] Idem Lucianus in Dialogo *βίον πωγῆς* quinquennale silentium Pythagoreum commemorat. Incestus. F Euphorbus.] Nobilis Troianus Iliade in Menelao occisus, cuius animi Pythagoras in se impigrescere firmabat. Ouid. lib. 15. Metam. G Tanagraeus.] Tanagra Bæotiae Mediterraneæ urbe, de qua Ptolomeus lib. 5. Plinius lib. 10. cap. 2. H Alterum quidem.] De Pythagoræ vanitate, ut qui sibi ipsi repugnabat.]

Occasione totius disputationis. K Nouum quendam. De ratione somnio: um uigressiuncula ex Homero.] De somnio, cuius finis cum sit somnium, etiam vigilianti duraret. Vide Erasmus nostrum in *Plura septa transilire*. M Atqui duas.] Homerus in

Δοτὰ γὰρ τὲ πύλαι ἀδελυῶν ἐστὶν ἐνέγκειν.

Quem locum expressit Virgil. in fine 6. Aeneid.

Sunt geminae somni portæ, quarum altera somni
Cornica, — &c.

Siquis plura de geminis somni portis præter ea quæ
annotatis, legat Macrobius & Porphyrius philosophi
Ouid. 11. Metam. N Captus oculis.] Ob id Homerus
sortitus est, quum prius Melesigenes diceretur, quod
fluvium natus esset, cum æt namq; & Iones captos
eos appellant. quod ομήρις, i isinern ducibus egeant
ptus oculis sic dicitur, & cæcutienti Meonius à Martia
de nuptiis Philologie. O Mihi verò.] Commendat
suum à materia, seu subiecto. P Mida.] Mida Phrygiæ
ranni immensa opes fabulis compluribus & ad opes locum
cære. Huic Plinius primum attribuit locum inter insigniter
mises, lib. 33. Hodie anari Mida dicuntur. Q Pindarus.
In Olympia Hieroni Syracusani χιλντι, Ode 1. Optima res
qua. Aurum excellit in superbis diuitijs, sicut excellit fulgur
guis nocte. R Lotum.] Lauabant veteres & ungebantur

ante

ante canam, refertur Homero Iliad. 2. s. Ambrosia.] Frequens noctis epistemon apud Homerum. T. Credebam molestum.] Narratio continens descriptionem tene Eucratii, & causam. V. Litera.] Pro linea gnomonem horologi intelligit: prisci enim lineis & umbris horas distinguebant. Olim qui vocabantur ad canam, designabant ad quam umbram solarum vellent adesse conuiuias: iidem qui vocabantur, ne venirent ante tempus, rogabant ad quam lineam esses veniendum. X. Ferebatur.] Notat obiter & Stoicorum mores, qui cum a xadēs esse voluit, interim nihil non appetunt. T. Lupus frustra hians.] Aiunt enim, lupum præda inhiantem rē. Et latē diducto accurrere: quæ si frustratur, obambulare hiantem. Vnde notum proverbium, Lupus hians quod dicebatur, si quis re multum sperata, multumq; appetita frustratus discederet. Dionysius Syrtista in Epistola quapiam: Num insciens in proverbium indici, factusque sum lupus frustra hians? Vide Egasium in Chiliadib. Z. Deinceps cœnabamus.] Stoicorum ineptia doctrina & conuersatio. a. Dux negationes.] Causis de verborum significationibus: Duobus negatiuis verbis quasi permittit lex magis, quàm prohibuit: idque etiam Servius animaduertit. Grammatici etiam fatentur duas negationes affirmatiuam inducere. C. Porro ipse.] Quæ in diuitiis speciosa ac beata habeantur vulgò. γ. Adcōne es auri.] Auri encomium. estque hac prior collationis pars, quæ diuitias commendat. δ. Homerus Gratijs similes.] Homerus Iliad. 9. in cæde Euphorbi:

αἶματι οἷδ' ἀνὴρ ὕμματα εἴτατος ἐμῶν.

id est, sanguine irrigata comæ Gratijs similes. Quam ob causam ἰγνοσιπλόνημα à Tzetze nuncupatur, ut qui solitus fuerit auri ramenta implicare cirrato capillitio. s. Neque isthuc.] Amplificatio ab exemplo Iouis. ζ. Saturno Rheaque progenitus, cum Argolicam illam puellam.] Iupiter Danaës, Acrisii regis Argiuorum filia, in turre à patre incluse, vigilibus custodita amore captus, in imbrem aureum conuersus corruptus. De hac fabula Ouidius libro 6. Metam. Horatius 3. Carminum, Ode 16. a. Iam verò.] Ab effectu & vsu.

θ. Saturnalibus.] Saturno dicatis, quibus seruis discimus

pensibus Romani inserviebant. feriatis intermitten-
 tem diem, quibus exactis ad solitas operas remocantur.
 turalium meminit Athenaeus lib. 14. *Macrahius* [et
 Noui Simonem.] Probat exépto vicini Simonem
 cyzabam.] Coccycis proprium est gallorum accipit-
 monides.] Simonidis Cy seneſtus in *Macrobis* habet
 ius etiam meminit Pausanias. μ Non secus atque
 ille poëticus.] Id est, poëticum Veneris cingulum, ut
 tem cestus Veneris cingulum, efficax ad illeſtamen-
 tum & amorum, quo illa dicitur Martem sibi concili-
 re. *κρυπιδος* κρυπιδος habere dicuntur, qui novis modis
 bet in amorem sui pelliciunt. Sumptum est autem ex
 & *Iliad.* & Quo loco Iuno concubitura cum suo Ione
 rem adit, atque ab ea cingulum gratiarum & amorum
 liatorem commodatū petit. Ab hoc & nostrum cingulum
 cēre. Sic verò vocatus cestus, velut *κρυπιδος*, id est
 sus, seu *κρυπιδος*, quod vim variam habet
 gandi & constringendi. Meminerunt huius Theophrastus
 donidis epitaphio, & Marcialis multis in locis.
 ris.] A testimonio Poëtarum, Euripidis in primo
 niam tu.] Hic pauperum & mediocrium in vita hanc
 ditionem esse optimam & tranquillissimam, multum
 tur. • Per Iovem.] Propositio alterius parvis, et
 • Hoc tantum.] Transiit. & Quemadmodum
 tio.] Series mutationum Pythagoræ, pertinet ad
 ciendam sequentibus. σ Sed ego.] Micyllimata
 digressuunculam. τ Tu formica fueras.] Formica
 aurum ex cavernis egerere, adscrit Plinius libro 11.
 y A Menelao necatus.] Homerus in principio *Ili-*
 mum.] Corpus animæ domicilium intelligit. ζ Ea quæ
 Troiam gesta sunt.] Troiani belli historiam per
 apud Homerum, testes plures sunt. Dion Periegetes in libro
 Troia non capta: Quidam, inquit, inter quos & *Strabo*
 sribunt Ilium nunquam fuisse captum à Grecis. *Eusebius*
 que libro 3. affirmat, à primæ Olympiadis tempore Grecos
 tantum historiam creditam, cum inquit: Ante hoc, ut
 risum est, diversas sententias tulerunt. Alii videntur longè
 aud.

And senſiſſe D. Auguſtinum cum ſapè aliàs, tum maxime lib. 1. Ciuitatis diuine, cap. 2. Circumferantur hodie Diſſys Cretenſis de bello Troiano ac reditu Græcorum, volumina ſex. Extat Daretis Phrygi de excidio Troia liber. Extat & Ilias, nobile opus Homeri, quo Troia captæ hiſtoriam libris 24. explicat, cum Virgilius duodecim libris complexus ſit, quod ex utroque opere viſum eſt decerpere. ¶ In Baſtris.] Baſtra Scythiæ prouincia ultra Aſſyriam, à flumine Baſtro cognominata, in qua ciuitas eiſdem nominis, metropolis Scythiæ. « Cæterum cego.] Alia digreſſio de rebus Troianis & Homero. A Cygno prognatam.] Tradunt Ledam Teſty filiam, à Ioue in cygnum conuerſo, ad Eurotam amnem compreſſam. Quo compreſſu grauida, peperit Pollucem & Helenam: ex Tyndareo vero, Caſtorem & Clytemneſtram, quæ poſtea Agamemnoni nupſit. Fabulantur eam ex Ioue ouium peperiſſe, unde prognatos Caſtorem, Pollucem & Helenam. Hyginus ſecus fabulam reſert. Paulo diuerſius in commentarijs Iſacius Tzetzes, quos ſcripſit in Caſſandram Lycophronis B. Patroclum.] Iliad. 16. in fine. ¶ Illud in.] Redit ad propoſitum, & Pythagoram tacite perſtringit, ut ſophiſtam & præſtigiatozem, quæ & quæ docuit, imponendi cauſa docuerit, & in qua tranſmutatum ſe dixit, ab ijs natura quæque repugnauit. Δ Ori & Iſidis.] Monumenta literarum Hieroglyphicarum: ſic enim vocantur enigmatica ſculpturæ, quarum præſci ſeculis multus fuit uſus, poſiſſimum apud Aegyptios, Vates & Theologos, qui nefas eſſe ducebant ſapientia myſteria licetis omnibus vulgo profano prodere, quemadmodum nos facimus: ſed quid cognito dignum iudicaſſent, id animantium rerumque variarum expreſſis figuris, ita repreſentabant, ut non cuiuslibet ſtatim conyicere uerum, ſi ſingularum rerum proprietas, ſi peculiaris cuiusque animantis vis ac natura cognita, penitusque perſpecta fuiſſet, ea demum collatis eorum ſymbolorum coniecturis, ætiam ſententia deprehendebat. Ori Aegyptij extant duo ſuper huiusmodi ſymbolis libri. librorum Iſidis meminit Plato libro ſecundo de Legibus. E Crotoniæ.] Populi Italiæ Tarentinis vicini, Pythagoræ omnes addiſti, Metaponici quoque. Z Alpaſia.] Mileſia à Pericle in matrimonio, ac-

cepta, cum esset captiva, causa fuit: Sicut bellum fieri solet fieri. Plutarchus in Pericle: & Aristophanes in Equitibus.

H Siquidem inter.] *K*ediculum ab antiquo dicitur. Idem.] Defensio absurda ab exemplis.] Terentius in Thebanis & augur. Cic. lib. 5. Tuscul. Quid.] Idem quo idem Lucianus in dialogo Menippi & Tiresii.] Idem annotavimus. & Elati proles Caneus.] Idem elegantiissima fabula fuisse creditur. Eius forma.] Idem prius, propter cibum dedit ut in virum mutaretur.] Idem nerari non posset. Imperabat Lapides.] Idem quos quidam per factum & deorum contemptum irare crediderunt.] Idem ser pugnantiem cum Centauro arboris stipite oppressum.] Idem in anem mutatus dicitur ab Ouid. lib. Metam. 2.] Idem in priorem sexum reducere. 6. Aeneid.

It comes & iuvenis quondam, nunc foemina.

Rursus & in veterem fato revoluta figuram.

A Age igitur.] Digressio in quaestionem vocalem.] Idem tetem.] Philosophum cynica sectae studiosum.] Idem.

N Deinde rex.] Redit ad dissertationem de divitiis.] Idem ea eadem incommoda iuncta habent: estque haec dissertationis pars. & Te quidem non magnopere.] Idem temporibus divitem excrucient: & contra, quae pauperum temporibus commoda sequantur. O Tu infortium.

sis. II Rursus pacis.] Quae pacis temporibus.] Idem censor.] Aristocris. & Quod si quando.] Idem.

letitudinem. T Longum plorare.] Idem.

bium abijs, ut plorare inbeamus, quos contemnimus.] Idem

inde natum existimant, quod Scythae Dario regi nihil.

ssponderint, quam κλαίειν, id est, ut plorares. Idem.

in Trogo podagra: iγώ] τούτοις πένειν οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις.

omnibus illis nil nisi plorare impero ubi quaedam annotavit.

X Icarum in morem.] Alludit ad historiam Icarum fabuloso.

dali, qui sibi ac filio suo fabricatis alis, in Sicilia.] Idem rus pennis destitutus, in pelagus concidit, atque.] Idem

dis. De quibus Virgil. 6. Aeneid. & Ouid lib. 5. Metam.

pe ubi Cræsus.] Amplificat exemplis. X Dionysius.

dicatus.] Dionysius Siculis tyranni, ac Syracusarum domini.

iuna refertur à Iustino lib. 12. Martino enim superiori Dionysio illi patri, à militibus substituitur, verum cum tyrannidem secutus Syracusis exerceat, coactus est imperium relinquere & Corinthum profectus, in omniaque vicia lapsus, tandem ludimagister factus est, ut omnino absque imperio non esset. Hinc Plutarchus ait, regiam Dionysii puluerulentam fuisse, propter eorum multitudinem, qui Geometricas in pulvere figuras describebant. Fuit enim eruditus, ut pote Platonis auditor olim. Interrogatus iam exul, quid ei philosophia profuisset? respondit: Ut a quo animo ferrem talem fortuna mutationem. Huius vitam ex Historicis persendam relinquimus. & Ne mihi in memoriam.] *Hactenus quae privatis ac civibus accidunt: iure videntur, quae magnatibus ac regibus.* Ω *At mei ipsius miserecebat.] Amplificatio à collatione. a a Prægrandibus illis Colossis:] Colossi prægrandibus similes reges esse affirmat: quorum si strepitum & apparatus inspicias, nihil felicius, nihil deorum vita similis: sin curas, suspiciones, odia contempleris, quibus intus discruciantur, nihil calamitosius. Colossi autem dicuntur, vasse prodigioseque magnitudinis statuae, quarum aliquot referuntur apud Plinium. is enim impendio delectabatur Romani olim. Hinc alibi & hic proverbialis hyperbole apud Lucianum, Colossi magnitudine. b b Phidias.] De istis tribus statuarijs insignibus multa alibi annotavimus. c c Intra Colossum.] Quorum Colossi foris multo nitebant ebore, multo fulgebant auro, varijsque coloribus ardebat. Præterea Iovis aut Neptuni representabant imaginem, fulmen aut tridentem dextra tenentes, ut planè numen aliquod esse viderentur, cum intus nihil appareret præter picem, araneas, & id genus sordes. d d Ne per somnium quidem.] Grecis proverbialiter dictum est, pro eo quod est, nulla ratione, nullo tempore. Idem de Mercede conductis: Ne per somnium quidem unquam albo pane satiatus est. Rursus de Electro: Porro suavis canentes, & eo modo quo tu predicabas, ne per somnium quidē audivimus. e e Quippe nec Atridem.] Homerus Iliad. 11. in principio, cum Agamemnonē ceteris Actiis dormientibus solum viglantem facit. ff Adde quod Lydam illum. Cræsum intelligit Lydorum regem, quem filium habuisse Achym*

nomine, mutum, præter alios commemorat Solinus. *Idem* id quod Græcè κωφός est, quod proprie significat utrumque. *Idem* Erasmus, accipitur etiam αὐτί τῷ βέλταμω, id est, pro eo cui auditus est vitiatum, hoc est, Iudas, reus quod qui (ut Physici tradunt) naturā surdā, uidebat si sint oportet. gg Ad aurem communicans. *Idem* rem dicere vel hodie, inquit Erasmus, vulgò διότις, pro eo quod est clanculum & secreto committere. Translatum ab αὐτί, qui prius admoiti ad aurem insusurrant quæ nolint ab alijs audiri. *Idem* vsus est De non facile credendis delationibus. hh [Erreret smilion.] σμῖλιος culter est sutorius, quo corrigi solentur. *Idem* Vultur etiam vocabulo hoc Erasmus in Parabolarum & Similium libro. ii Deinde ubi conciderint.] *Idem* latio histrionum. kk Quo ad Cecropes.] De Cecropide Atheniensium rege, à quo Athenienses Cecropidae dicti. ll [Sisyphi.] De Sisypha latrocinij Asiaticam infestantis. m [Phaethon] lepho, qui ob cædem auunculorum in Mysiam fugit, nunc dictum est. m m Istum quem nunc suscitatis.] *Idem* Phæthoras, cuius anima fingitur subinde mutato domicilio, per omnes viros ac mulierum, bipedum & quadrupedum corpora se peregrinata, fatetur hic, se longè suavius vixisse in rana, quàm cùm esset rex. n n Illud autem.] *Idem* oo At ego te.] *Idem* Iam & exemplū probat quæ dixit. pp Vides illum.] *Idem* Effectio diuitis cogitabundi, & pauperis supputantis. qq Mirum ni curis.] *Idem* Avari homines typis. Sic Horatius primo Sermonum:

Queis humana sibi doleat natura negatis,
An vigilare metu exanimem noctesq; diesq;
Formidare malos, fures, incendia, seruos,
Ne te compilent fugientes: hoc iuuat, &c.

Item Iuuenalis:

-parcus homo rerum tutela suarum,
Certa magis quàm si fortuna seruet eodem,
Hesperidum serpens — *Idem*:
Tantis parva malis cura maiore, metuq;
Seruatur: misera est magni custodia census. rr Vides hunc curis vigilantem.] *Idem* Similimum his Tantalus, hoc

est, avarissimis hominibus, & animo inquisitivis, facit Plautus suum Euclyonem. ss Vides Eucrates.] Honeſta admodum præſiſio in re valde turpi. Significat autem maſculam Venerem, Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cùm enim (vt Cicero inquit) libido omni ætati turpis ſit, tum ſenectuti turpiſſima eſt. Huius Eucraſis diuitis habetur Dialogus Platonis & Mercurij.

ΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ. BIS ACCUSATVS,
 & ἡ Δικαστρία. seu Foræ.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

ET hic Dialogus maxima ex parte contra philoſophos, idque nominatim etiam inſtitutus eſt. Introducit enim iudicio inter ſe contendentes, primò Academicam & ebrietatem pro Polemone philoſopho, actione fugæ, quod is cùm antea per omnem ætatem ebrietati ac crapulæ deditus fuiſſet, audito fortè quodam Xenocrate, ſubitò relictis priore vita ac habitu, ad frugem redierit, ac philoſophari cœperit. Secundò, Stoam & voluptatem pro Dionyſio Heraclienſi, iniuriarum. quoniam hic ab initio Stoicam profeſſionem ſecutus, mox cum morbo quodam correptus, & τὰ βέλτιστα iſtam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare videret, eamque præſtare non poſſet, ad Epicureos deſecerat. Tertiò molliciem & virtutem pro Ariſtippo, conſimili actione. Nam & hic cùm ab initio Socratis auditor & virtutis ſectator extiſſet, poſtea voluptatem vt finem bonorum afferere cœpit. Quartò menſariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniam hic cùm à principio quæſtum patris ſecutus, pro menſario ſeſe geſſiſſet, poſtea cùm ob adulteratam monetam ſolum vertere coactus fuiſſet, Athenas venit, & philoſophiam ſectari cœpit.

Quintò

Quinto pictoriam artem. Pyrrhonem, ut de se
accusantem, quòd ab initio pictor fuerat, postea
relicta ea arte ad philosophiam sese contulerat
tur autem velle Lucianus ostendere & quàm
mines abiecti ac viles, quidam autem etiam per
se fuerint, qui apud alios de virtute ac summi
philosophari, & foris sapientiae titulo gloriari solent
& quàm à malis, interdum etiam turpibus praesentibus
& causis, ad tantarum rerum professionem per
sint, cum alium videlicet ex ebrio subito Academi
factum, alium ex impostore Cynicum, alium
etiam ex propria affectione bonorum finem
naturam aestimasse ostendit. Postremo autem & à
à Rhetorica & à Dialogo reum fieri fingit: ab illa
ea à qua plurimum adiutus & nobilitatus fuerat
ferta, ad Dialogum transferit: ab hoc autem & quod
teremeius characterem & modum egressus, in comicis
comica argumenta, contra vetus Platonis exemplum
tractare coeperit. Quo iterum videtur & studiorum
rum & instituti rationem quandam exponere voluisse
se, & pariter illis respondere quoque, qui ob scilicet
genus, & dictionis nouitatem, ipsum fortassis nihil
hil corripuerant, quemadmodum & supra in Prometheus
theo fecit. Ab exordio autem longam querelam Iouis
de curis & officiis deorum praemittit, qua occasionem
instituto dramati quaerit, & quasi quandam viam ad
futuram actionem sternit. Deinde & alteram Iouis
quae se in terras iterum à Ioue ad praesidendum inducit
delicet demitti grauat. Vbi in genere quoque philosophorum
sophorum initia siue creationes, & contentiosas
elamosas disputationes persequitur, adhibita ad hoc
Panos persona, utpote liberioris dei, & ipsam
est, *πυρρονεγιστορ* etiam narrantis. Titulus alter
qui bis, hoc est, à Rhetorica, & à Dialogo ac
cusatur, sumptus est, alter à toto

argumento.

ZHNOR

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ,

Δίκτης, Πλάτης, Αθηνάϊου, Αλκυ

και Αλκυ, Ακαδημίας,

Σπύης, Αριστῆς, Τρυ-

φῆς, Διοχάρους, Ριτο-

ελεῖς, Σύγκυ

Διαλόγου.

IUPITER, MER-

curius, Iustitia, Pan, Athe-

nensis, Alius & Alius, Aca-

demia, Stoa, Epicurus, Vir-

tus, Mollicies, Diogenes,

Rhetorice, Syrus,

Dialogus.

Αλ' ἰωπρι :

βᾶν , ὁπόσοι

τῶν φιλοσό-

φωρ παρὰ

μόνοις τῶν ἀνθρωπίνων φα-

σιν εἶναι τοῖς θεοῖς. ἂν τοῦ

ἔδωσαν , ὁπόσα τῶν ἀνθρώ-

πων ἐνὶ κατὰ πάσχομεν , οὐκ

ἂν ἡμᾶς τοῦ νικᾶν & τῆς

ἀμφοτέρων ἐμακάριον , Ο-

μάρφωσις ἡμῶν , ἀνδρὶ τὸ

φῶν καὶ γόητι , μάκαρ κα-

ποιῶν ἡμᾶς , καὶ τὰ ἐν οὐ-

ρανῶ διηγομένῳ , ὅς οὐδὲ

τὰ ἐν τῇ γῇ καθορᾶν ἰδύα-

το. αὐτίκα γὰρ τοι ὁ μὲν ἡ-

λι & οὐτοσὶ συζάμην & τὸ

ἄρμα , πανηγύει & τὸν οὐ-

ρανὸν περιπολεῖ , πῦρ ἐνδὲ

δυνάος , καὶ τῶν ἀκτίνων ἀ-

ποσίλωρ , ἔδωκεν ἡμῶν ἀ-

τὸ οὐρ , φασὶ , σχολὴν ἄγαν.

ἢ

quantum ad scalpendam aurem, cui dici solet, sufficiat.

Nam

T malè pe-

teant, qui-

cunque phi-

losophorum a-

pud se deos felicitatem

esse dicunt. Quod si igitur

nosserent quàm multa nos

hominum causa patiamur,

haudquaquam nos ab ne-

ctar aut ambrosiam beatos

prædicarent, a Homero vi-

delicet credentes, hominè

caco, & prestigiatori, bea-

tos vocitanti nos, & ea quæ

in cælis geruntur, exponen-

ti: cum ipse ne illa quidem

quæ in terris sunt, aspicere

potuerit. Iam primum cer-

tè Sol quidem hic b iuncto

curru totam diem cælum

circumvagatur, indutus i-

gne, & resplendens radijs, ne

tantum quidem ocij habens,

quantum ad scalpendam aurem,

cui dici solet, sufficiat.

ἔρ γάρ τι καὶ ὀλίγον ἐπὶ
 ῥαθυμίας λάθῃ, ἀφωιά-
 σαντες οἱ ἴπποι, καὶ τῆς ὁδοῦ
 παραπαρόμενοι, κατέφλη-
 ξαν τὰ πάντα. ἡ σιλήνη δὲ,
 ἄγρυπνῃ καὶ αὐτὴ πειρί-
 χεται, φαίνουσα τοῖς ἑωμέ-
 λουσι, καὶ τοῖς ἀνείχοντες τῶν
 δαίμωνων ἱπποῖσι. ὁ Ἀ-
 πόλλων γὰρ αὖ, πολυπράγμο-
 να πλὴν τέχνῃ ἱππολόμο-
 νος, ὀλίγον δὲ τὰ ὄτα ἱ-
 κνέφαται, πῶς τῶν ἱπ-
 ποκτόνων κατὰ χεῖρας τὴν
 τιμῆς. καὶ ἄρτι μὲν αὐτῷ ἐν
 Δελφοῖς ἀναγκάων ἐν μὲν
 ὀλίγον δὲ ἄς Κολοφῶνα θῆ,
 καὶ αὖθις ἄς Ξάνθον μετα-
 βαίνει, καὶ ὁμοῦ αὖθις ἄς
 πλὴν Κλάρον, ἔτα ἄς Δῆλον,
 καὶ ἄς Βραγχίδας. καὶ ὅπως,
 ἔνθα ἄρ ἡ πρόμαντις, πρὸς
 σα τοῦ ἱεροῦ νόματός, καὶ
 μασησαμένη τῆς δάφνης, καὶ
 τὸν τρίποδα διασησαμέ-
 νη, κελύβη παρῆνα, ἄκοντο
 καὶ αὐτίκα μάλα παρτά-
 ναι,

Nam si vel paululum cessā-
 verit insciens, arreptis has
 benis equi, & à via trans-
 uersè euntes, omnia misce-
 re incendijs solent. Luna
 autem insomnis & ipsa cir-
 cumit, ^c lumen exhibens
 ijs qui nocturnis comessario-
 nibus atque lasciuijs indula-
 gent, quiq̃ue præter tempus
 à cœnis domum redeunt.
 Rursus autem & Apollo ne-
 gociosam quandam artem
 professus, parum abest quin
 totis obsurdescat auribus;
 tanta illi multitudine quoti-
 die obstrepente, atque ora-
 cula efflagitante. Ac nunc
 quidem in Delphis illi esse
 necesse est, paulò autem
 post Colophonem currendo
 petit. Inde & Xanthum
 transit, & cursu postea in
 Clarum abiit, deinde verò
 etiam in Delum, vel ad Brā-
 chidas. Et in summa, ubi-
 cunque sacerdos oraculo-
 rum interpres, postquam de
 sacro latice biberit, & lau-

tum commanderit, ac tripodem impulerit, adesse iubet, im-
 pigrum ac strenuum quamprimum assistere necesse est, cōne-
 stentem

τὰ σωζόμενα τοὺς χησμούς,
 ἢ οἰχιάσαι οἱ τὴν δόξαν τῆς
 τέχνης. ἰὼ γὰρ λέγειν, ὅποσα
 ἐστὶ πᾶρα τῆς μαντικῆς ἰσχύος
 τεχνῶνται αὐτοῖς, ἄρυστα κρία,
 καὶ χελώνας ἐς αὐτὸ ἔφον-
 τες, ὥς ἂ μὴ τὴν εἶνα ὀφύς
 ἴω, καὶ ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ Λυ-
 δὸς καταγελῶν. ὁ μὲν γὰρ
 Ἀσκληπιδεῖς, ἅπασαν νοσοῦν-
 ταν ἰνοχλοῦμεν, ὅρῃ τε
 θανάθι γὰρ τὴν τέχνην, ἰὼ
 ἀποδείξει τοῦτο, ὡς αὐτὸς, ἰ-
 θίας καρποῦται λήσας. τί γὰρ
 ἄρ, ὥς τοὺς ἀνθρώπους φύτερ-
 ζοῦντας λέγοιμι; καὶ παρα-
 σκεύοντας τὰ πλοῖα, καὶ τοῖς
 λικμῶσι ῥέποντας, ἢ τὸν
 ὕπνον, ἐπὶ πάντας πετόμε-
 νον, ἢ τὸν ὄναρον, μετὰ τῷ ὕπνῳ
 διανυκτερεύοντα, καὶ πορυ-
 τῶντα, αὐτοῖς; πάντα γὰρ
 ταῦτα ὑπὸ φιλανθρωπίας οἱ
 θεοὶ ποιοῦσι, καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ
 τῇ γῆς βίον ἰκάνουσιν σωτηρί-
 ον. καὶ τοὶ τὰ μὴ τῷ ἄνθρωπῳ
 τελέα.

ac veluti interpretem quendam illius se gerens? Omnia enim hæc humanitate ac benevolentia quadam erga mortales dii operantur, & ad vitam in terris agendam singulis con-
 tribuunt. Ac cæterorum quidem negotia adhuc medio-
 eria.

flentem oracula, vel inter-
 cidere artis huius gloriam
 sibi pati. d Nolo enim dica-
 re quam multa experienda
 artis, & probandorum van-
 tiorum causa, insidiosè
 quidam contra ipsum mas-
 chinantur, dum carnes agnis
 nas testudinesq; vno & eoa-
 dem vase coctas illi appo-
 nunt: ut nisi nasum acrem
 & acutum haberet, abisset
 eo etiam deriso Lydus ille.
 Nam Asculapius quidem,
 cum ab ægrotantibus quo-
 tidie vexetur, & tucetur gra-
 ue, & tractat iniucunda, as-
 lienisq; ex malis proprias si-
 bi contrahit molestias. Quid
 enim Ventos dicam plantas
 fouentes, & promouentes
 nauigia, usque qui frumen-
 ta, ventilant, ac paleas se-
 cernunt, aspirantes? e Aut
 Somnum, ad omnes volan-
 tem? aut etiam Insomnium
 una cum Somno pernoctas,

πρια· ἰσὼ δὲ αὐτὸς, ὁ πάν-
των βασιλεὺς καὶ πατὴρ, ὅ-
ς μὲν ἀκλίας ἀνέχομαι, ὅσα
δὲ πράγματα ἔχω, πῶς το-
σάυτας φροντίδας διηρημί-
σθ'· ὃ πρότερά μὲν τὰ τῶν ἁλ-
λων θεῶν ἔργα ἐπισκοπεῖν
ἀναγκᾶσθον, ὅπόσοι τὶ ἡμῖν
συμβαπράττουσι τῆς ἀρχῆς,
ὥς μὴ βλαβύωσιν ἐπ' αὐ-
τοῖς· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτῷ μν-
εῖα ἅψα πράττειν, καὶ σχι-
σθὼν ἀνιφικτὰ ὑπὸ λιλύτης-
τ'· ὃ γὰρ μόνον τὰ ἐκφο-
θαία ταῦτα τῆς διοικήσεως,
ἐκτονὺς καὶ χαλάσας, καὶ συν-
ματὰ καὶ ἀσραπὴς αὐτὸς οἷ-
κονομησάμεν, καὶ δεχτα-
σαι πίπλωμα, τῶν ἐκ μέρους
φροντίδων ἀπηλλαγμέν',
ἐπεὶ μὲν δὲ καὶ ταῦτα μὲν
ποιεῖν, ἀπεβλήσαν δὲ κατὰ
τὸ αὐτὸν γένον ἀταρταχόσι,
καὶ πάντα ἐπισκοπεῖν, ὥστε
τὸν ἱμῶ Νεμῖω βουκόλον,
τοὺς ἐκλίσσοντας, τοὺς ἐπιορ-
κῶντας, τοὺς θύοντας· ἃ τις ἐ-
σπασί, πόθεν ἢ ἐνίσθ', καὶ ὁ κα-
πνὸς

eria. Ego verò ipse, omnium
ille rex ac pater, quàm mul-
tas molestias sustineo? quàm
multa autem negocia has-
beo, tot ac tantis curis dis-
tractus? Cui principio qui-
dem necesse est cæterorum
deorum opera inspicere, qui-
cunque aliquid commune in
administrando imperio no-
biscum agunt, ne desides
sint, & ad res obeundas tor-
pescant: deinde verò seor-
sum ac per me ipsum innume-
rabilia quadam peragere,
eæque quæ propè incompre-
hensibilia & inaccessa sint
præ tenuitate sua. Non enim
solum generalibus illis ad-
ministrationibus, pluvijs vi-
delicet, grandinibus, ven-
tis & fulguribus admini-
stratis, seu curarum parte
subleuato quiescere mihi li-
cet, sed oportet me & hæc
quidem facere: & præterea
autem aspicere eodem tem-
pore in omnes partes, omni-
que contemplari, non secus
ac illū in Nemea bubulcum,

furantes, peccantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
fumus

ἦνδ' ἀνιρχίῃαι, τίς νοσῶν ἢ
 πλῆθ' ἐκάλισεν· καὶ τὸ πάν-
 των ἱπποπότατος, ὑφ' ἑτα-
 ῖα καὶ ῥοῖν τε Ὀλυμπίῃ, τῇ ἱ-
 κατόμῃ παρῆναι, καὶ ἐν Βαβ-
 βυλῶνι, τὸς πολέμοις τας ἱ-
 πποπότας, καὶ ἐν Γέταις χα-
 λασῶν, καὶ ἐν Αἰθιοπῶν ὡς
 χηῶν. τὸ δὲ μέγιστον οἱ
 ὀφείλονται ἀφ' ὧν ῥαδίου,
 ἀπὸ ποταμῶν οἱ μὲν ἄλλοι
 θοοὶ τε, καὶ ἀνιρχίῃαι ποταμῶν
 σὺν ὕδασι παννύχιοι, τὸν
 Δία ἵμι ἐκ ἑλκυσθῆναι ὅ-
 ππος, ἡ γὰρ παρὰ μικρὸν ἱπ-
 πὸς ἀφ' ὧν, ἀληθὲς ὕδωρ ὁ
 ἐπίλυρ, ἀπρονότος ἡμῶν
 ἀπορῶναι τῇ ἐπὶ τῆς πρᾶ-
 μάτωρ, καὶ ὁ κίνδυνος ἐκ ὧ-
 καταφρόνῃ, ἡ ταῦτα οἱ
 ἄνθρωποι πιστεύουσιν αὐτῶν,
 ἀπὸ ἀσφαλέων μὲν ἡμῶν οἱ
 σοφοὶ ἴσονται, ἀνίστασθαι δὲ
 αὐτῶν, ἀσπονδοὶ οἱ οἱ κρα-
 τῆρ, ψυχροὶ δὲ οἱ βωμοί, καὶ
 ὅμως, ἄθροτα καὶ ἀκαμάρη-
 τα, καὶ ὁ λίμος πολλός, τοιγὰς
 ροιῶν, ὥσπερ οἱ κινδυνεύουσι,
 αὐτὰ πλάττει, sine libamētis cratēres, frigidaque passim
 ἀτα. Et in summa, sine sacrificijs ac victimis omnia, mul-
 taque fames futura. Promde veluti navium gubernatores,

fumus ascendat, quisnam es-
 grotans aut navigans inno-
 cuit, & quod omnium acer-
 bisimum est, uno eodemque
 tempore in Olympia Hecae
 tombae adesse, in Babylone
 belligerantes inueneri, in Ge-
 tis grandinare, & in Aethio-
 pibus conuiuari. Et tamen
 querelas ac reprehensionem
 ne sic quidem evitare facile
 est, sed saepenumero dum qui-
 dem ceteri, atque hominum
 populus cauda cristatus es-
 quina, dormiunt totam per
 noctem: me vero Iouem vis
 delicti placidis sopor haud
 tenet unquam. Nam sicubi
 vel paululum nictauerimus,
 verus illico Epicurus iste
 est, qui nulla nos providen-
 tia, ea quae in terris gerun-
 tur, prospicere affirmat. At-
 que adeo periculum hoc haud
 quaquam contemnendum, si
 homines ei hac credent, sed
 sine coronis quidem templa
 nobis stabunt, sine midore

ὑψηλὸς μόνῳ ἐπὶ τῆς πρύμ-
νης ἕστηκα, τὸ πνεῦμα ἅγιον ἔχων
ἐν τοῦ αὐτοῦ χερσίν· καὶ οἱ μὲν ἄλ-
κοι ἐπιβάται μεθύουσι, καὶ αἱ
τύχοι, ἐγκαθώδουσι· ἐγὼ δὲ,
ἀγρυπνῶ καὶ ἄσιτῶ, ὑπὲρ
ἐπάντων μερμερίζω κατὰ
φρίνα, καὶ κατὰ θυμὸν, μό-
νον τῷ Δισπότῃ εἶναι δοκῶν
κετιμκμίνῳ. ὥστε ἡδύως ἄν
ἱροίμην τὸς φιλοσόφους, οἱ
μύοντες τὸς θεοὺς ἐν δαίμονι-
ζουσι, πότε καὶ σχολάζειν ἡμᾶς
ἔσθ' ἐνέκται καὶ τῇ ἀμβροσίᾳ
βομίζουσι, μυνεία ὅσα ἔχουσιν
τὰς πράγματα. ἰδοὺ γοῦν
ὑπὲρ ἀσχορίας, τοσαύτας ἰσ-
χους δίκας φυλάττομεν ἀ-
ποκαμίναντες, ὑπὲρ ἐν ᾧ τῷ ἡ-
δύ καὶ ἀραχνίων διεφθαρ-
μίναντες, καὶ μάστιγα, ὅπως αὖ
ταῖς ἐπισύμῃσι καὶ τέχνῃσι
πρὸς ἀνθρώπους τινὰς σιω-
πᾶσι, πᾶν ἡ παλαιὰς ἐνίας
αὐτῶν. οἱ δὲ κικράσασιν ἅπαν-
τα ῥόθην, καὶ ἀγανακτῶσι, καὶ
τῷ Διὶ ἡμιδοῦνται, καὶ μὴ
τῇ βραδύτητι αἰτιῶνται, ἀ-
νοίῳ

nullas. Illi verò vociferantur undique, & indignantur, ac
institiam inelamant, meque ob tarditatem accusant, & pi-
gritiam;

sublimis solus in puppi stare
soleo, clauum tenens manibus : atque alij quidem qui
in naui vehuntur, inebrian-
tur scilicet, & si fors ita fe-
rat, etiam dormiunt : ego
verò insomnis atque ieiunus
pro omnibus illis cura exer-
ceor, & sollicitus sum men-
te animoque, solo eo nomi-
ne honoratus, quòd omnium
dominus esse videor. Qua-
re lubens equidem interro-
gārim philosophos istos, qui
solos deos beatos pædis-
cant, quando tandem & ne-
ctari vacare nos & ambro-
sia putarent, innumerabili-
bus adeò implicatos nego-
tj. Ecce enim præ con-
tinuis occupationibus quādam
multas controuersias meus
repositas iam olim seruau-
mus, situ adeò atque ara-
neis iam propè corruptas,
præcipueque eas quas sciens-
tia atque artes aduersus ho-
mines quosdam habent, ad-
modum antiquas illarū non-

ἡγουμένων ὡς ἐκ δολιγείας τὰς
 κρίσεις ἀνιερμήρους συνίστη
 γυνίαι, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὀνδαι-
 μονίας, καὶ αἰσῶναι ὑμῶν πο-
 λαμβάνουσι. τὸτο γὰρ τὴν
 ἀσχολίαν λαλῶσι. Ερ. ἡγυ-
 τὸς, ὦ Ζεῦ, ποτὶ αὐτὰ ἀ-
 κῶν δυσχεραίνοντων, διὰ τὸ
 πρὸς οἱ ἐκ ἐτόλμων, ἐπὶ δὲ
 οὐ πρὶ τῶν τῶν λόγους ἐνέ-
 βαλον, καὶ διὰ τὴν πᾶν ἀ-
 γανκτοῦσι, ὦ πατήρ, καὶ
 σχετλιάσουσι, καὶ τὸ φάν-
 ρον μὲν οὐ τολμῶσι λέγειν,
 ἐκτονθερύνουσι δὲ θυγα-
 νυφότης, αἰτιώμενοι τὸν
 χρόνον, οὐκ ἴδμεν πάνα, τὰ
 κατ' αὐτοὺς ἔδοντας, σίγα
 ἔκαστον τοῖς δὲ δικασμῶ-
 νοις. Ζεὺς. τί οὖν, ὦ Ερ-
 μῆ, δοκεῖ; προτίθιμεν αἰ-
 τοῖς ἀγορὰν δικῶν, ἢ θέλεις,
 ἢ αἰς νύκτα παραγγιλοῦμεν;
 Ερ. ἄμυνον, ἀλλὰ ἡδὴ προ-
 σῶμεν. Ζεὺς. οὕτω ποῖα οὐ
 γὰρ ἡγυρῆς κατακλῆμεν, ὅτι

gritiam: nesciū, idelicet quod
 haudquaquam negligentia
 aliqua, iudicia vltra diem
 extrahi atq; differri hæc con-
 tingit, sed præ felicitate sci-
 licet ista, in qua versari nos
 credunt. Hoc enim nomine
 occupationes hæcæ perpen-
 tuas illi vocant. MER. Et ipse,
 Iupiter, multa hu-
 iusmodi audiens grauitèr
 ferentes & indignantes il-
 los, dicere tibi nō audebam.
 At postquam tu ipse de his
 mentionem incepisti, eloquar
 sanè. Valde indignantur, pa-
 ter, & animo ferunt iniqua,
 atq; etiam manifestè quidem
 profiteri nō audent, submura-
 murant autem apud sese, in-
 clinati & incuruati accu-
 santes tempus: quos tamen
 conueniebat iam olim, pro-
 prijs suis viribus cognitis
 contentum vnumquēq; es-
 se rebus iudicatis. IVP.

Quid igitur videri, Mercu-
 ri? Statimné illis forum constituemus, & agendi potestatem
 dabimus: en vis ut in proximum prorogatio termino, diem
 illis dicamus? MER. Haudquaquam: sed iam agen-
 di copiam faciamus. IVP. Ita igitur facias. Tu quidem

ὅτι ἀγορὰ δίκων ἐστὶ καὶ τὰ
 δι, πάντας, ὅποσοι τὰς γρα-
 φὰς ἀπὸ τῶν ὀχασίῃ, ἤκαρ τὰ
 μεροῦ ἂς Ἀρεοῦ πάλῳ ἰκῆ
 δὲ τῶν μὲν Δίκῳ ἀποκληροῦν
 σφοῖοι τὰ δικάσεια, καὶ ἂ
 τὸν λόγον τῶν τιμημάτων,
 ἐξ ἀπάντων Ἀθῶναιων. εἰ δὲ
 τις ἀδικοῦ οἶοιτο γιγνῆσθαι
 τῶν κείων, ἐξῆναι ἐφ' ἧτι ἰπ-
 ῖμι, δικάσθαι ἐξυπαρχῆς,
 ὡς ἂ μὴδὲ τὸ παράπαν δι-
 δικασο. οὐ δὲ, ὦ θύγατερ,
 κἀθεζομένη παρὰ τὰς σιμα-
 ρὰς θιάς, σποκλήρου τὰς δι-
 κας, ἢ ἐπισκόπῃ τὰς δικάζον-
 τας. Δί. αὐθις ἐς τῶν γλῶ, ἴσ'
 ἐξελθουμένη πρὸς αὐτ', ὅρα-
 στήνῃ πάλιν ἐκ τῶ βίῃ, τῶν
 ἀδικίαν ἐπιγλῶσσαι ἐφίρ-
 σα; Ζῶε. χρεὲς ἐλπίσαν
 γὰρ δὲ πάντας ὅρ' ἡδύ πε-
 πέκασιρ αὐτὸς οἱ φιλόσοφοι
 οἱ τῆς ἀδικίας προτιμᾶν,
 καὶ μάστιγι τῇ Σωφρονίσκου,
 τὸ δίκαιο ἐκτριπώνισας,
 καὶ

deuolans proclama quodd
 forum atque iudicium con-
 stituetur, hoc pactio: omnes
 quotquot actiones atque li-
 bellos suos obiulerunt, ve-
 nire hodie de bere in vicum
 Martium. Illic autem iudi-
 ciorum quidem praesidem
 Iustitiam, sortituram esse i-
 psis fora secundum ratio-
 nem ac litis aestimationem;
 ex cunctis Atheniensibus.

Quod si quis autem iniu-
 stum putauerit factum esse
 iudicium, seque sententia gra-
 uatum, licere illi prouocan-
 ti ad me, de integro eum iu-
 dicio experiri, perinde ac si
 sententia prorsum lata
 non fuisset. ^f Tu vero fi-
 lia, & assidens iuxta deas
 venerandas & graues, actio-
 nes sorte distribue, & inspi-
 ce iudicantes. I V S. Item
 rûmne in terram? ut eie-
 cta ab illis, denuò fugitiua è
 vita abeam? ubi iniustitiam
 ferre non poterò irridentem.

I V P. Bene sanè sperare decet. Omnino enim iam pera-
 suasunt illis philosophi, ut te iniustitiæ anteponant, ac
 maxime ^h filius ille Sophronisci, laudato eo quod iustum
 est.

καὶ ἀγαθὸν τὸ μέγιστον ἀρε-
 φένας. Δίκ. πάντων γοῶν, ὅρ-
 φής, αὐτὸν ἐκένον ὤνυσαν
 οἱ περὶ ἐμὲ λόγοι, ὅς παρὰ
 δόξης τοῖς ἑνδοκίμοις, καὶ ἀς τὸ
 δισημωτικέον ἐμπισθόν, ἐπι-
 γνῶντι. ὅ τῷ Κωνσταντίνῳ, μηδὲ
 τὸν ἀλκίπυον αὐτῷ Ασκλη-
 πιδῷ ἀρετῶδες. παρὰ τοῦ
 σοῦτον ὑπερίσχυον οἱ κατὰ
 γοροί, τὰναντία περὶ τῆς ἀ-
 δικίας φιλοσοφῶντων. Ζύν.
 ξίνα ἔτι τοῖς πομπῶν τὰ τῆς
 φιλοσοφίας λῶντότε, καὶ ὁ-
 λῆγοι ἦσαν οἱ φιλοσοφῶν-
 τες, ὥς ἀκότως ἐς τὸν Ἀν-
 τονίον καὶ Μέναντον ἔρριπτο τὰ
 δικαστήρια. τὸ δὲ νῦν εἶναι,
 οὐκ ὅρας ὅσοι τέβαντες, καὶ
 βακτηρίαι καὶ πῆραι; καὶ ἀ-
 πανταχῇ πῶλον βαβύς, καὶ
 βιβλίον ἐν τῇ αἰσιμαίᾳ. καὶ
 πάντων ὑπὲρ σοῦ φιλοσοφῶ-
 σι. μισοῖ δὲ οἱ πείρατοι κα-
 τὰ τὰ ἴλας καὶ φάλαγγας, ἀλλὰ
 λέλοις ἀπαντῶντων, καὶ οὐ
 διὰς, ὅστις οὐ πρόφικε τῆς Α-
 ριτῆς εἶναι δοκῶν βούλντα.
 πομποὶ γοῶν τὰς τέχνας ἀ-
 φέρ-
 virtutis alumnus videri cupias.

est, & velut omnium bono-
 rum maximo comprobato.
 IVS. Proinde & ipsi illi
 quem dicis, admodum mul-
 tum profuerunt habiti de
 me sermones, ut qui traditus
 Undecimviris istis capitalia
 bus, & in carcerem conie-
 ctus. aconitum miser bibe-
 rit, ne gallo quidem Ae-
 sculapio persoluto. Intan-
 tum praevaluerunt accusato-
 res contraria de iustitia phi-
 losophantes. IVP. Pere-
 grina adhuc plerisque tum
 philosophia erat, paucique
 etiamdum philosophaban-
 tur: quare merito ad Any-
 tum & Meletum fora tum
 inclinabant. At nunc ἀν-
 non vides quantum ubique
 palliorum & baculorum &
 peratum? & ut nusquam
 non barba profunda, & li-
 bellus in sinistra? atque omnes
 adeo pro te philosophantur.
 Plena autem & ambulacra,
 turmatim atque gregatim mu-
 tuo sibi obviam euntium, ne-
 moque prosum est qui non
 Multis igitur relictis artibus
 TT 3 quas

ῥγόντων, ἀς ἔχοντες, ἐπὶ
 τῷ πῆραρ αἰξάντων καὶ τὸ
 τελευτιον, καὶ τὸ σῶμα πρὸς
 ἥλιον ἀς τὸ Αἰθιοπασθῶν ἐπι-
 χάναντων, αὐτοσχέδιοι φι-
 λόσοφοι ἐκ σκυλοτόμων ἢ
 τικτόνων πειρῶν, οἱ καὶ
 τῷ σὺν ἀρετῷ ἐπαρουῶντων
 ὡς κατὰ τὴν παροιμίαν,
 ἑλθόντων ἄν τις ἐκ παλαιοῦ
 σὺν σαρμάρι, ἢ ἐνθα
 ἄν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ
 τοῦ φιλοσόφου. Διὶ καὶ τῷ
 οὐτοί μιν, ὅτι Ζεὺς, ἡ δὲ θεοῦ
 πρὸς ἀλλήλους εἰσόντες, καὶ ἡ
 ἐννομονοῦντες ἐν αὐτοῖς, οἱς
 περὶ ἐμοῦ διεξέρχονται. φα-
 ρὶ δὲ καὶ τοὺς πλείους αὐ-
 τῶν, ἐν μὲν τοῖς λόγοις προ-
 σπειρώμεν, ἐπὶ δὲ τῇ πράξ-
 μιάτων μὴ διὰ τὸ παράπαν ἐς
 τὴν οἰκίαν παραδελχέσθαι, ἀλλὰ
 διὰ τοῦτο εἶναι ἀπὸ κλέσσης-
 τας, ἢ ἀφικνωμένους αὐ-
 τοῖς ἐπὶ τὰς θύρας, ὡς αὐτῶν
 τῷ ἀδικίᾳ προσπειρῶσθαι
 αὐτοῖς. Ζεὺς. οὐ πάντες,
 ὅτι θύγατρ, μοχθηροὶ ἔσιν.
 ἐκάνοντες, καὶ ἐνίοις τοῖς χη-
 σοῖς

sunt. Et abundè satis est si vel paucos quosdam bonos
 perias.

quas antea exercebant, et
 peram proficienter
 lium, et corpore ad
 ad Aethiopis modum
 scato, subiti et extempor-
 les quidā philosophi ex car-
 rarijs aut fabris prodeun-
 tes obambulant, et ac tuam
 virtutem collaudant, ut ex-
 pta proverbum, cuius
 quis in naui cadens lignum de-
 stituitur, quàm hic quicquid
 que aspexerit oculus, philo-
 sophum desideret. IV S. At
 vero, Jupiter, hi me tenta-
 tant, dum inter se altercan-
 tur, et improbe se gerunt in
 ijs ipsis, quæ de me commu-
 morant. Aiunt autem et plu-
 rimos eorū in sermone qui-
 dem simulare me, re ipsa
 tem omnino ne in aditu
 dem intrò admittere, sed
 manifestè præ se ferre quod
 exclusuri me sint, si unquam
 ad fores illorū propius ac-
 cesserō. Nam iam olim iniu-
 stitiam ab ipsis hospitio ac-
 ceptam esse. IV P. Non om-
 nes, filia, flagitiosi ad ob-

εὐτὶς ἐν τούτοις ἀπὸ ἅπτε ἔδῃ,
 ὡς ἑστὶν ὀλίγου τήμερον ἐκδὶς
 παῶσι. Εἰ. ἀπίωμι, ὦ
 Δίκη, ἐνθὺ τοῦ Σουνίου, μὴ
 κρὸν ὑπὸ τὸν Ὑμηθῶν, ἐπὶ
 τὰ λαῖα τῆς Πάρου θῶ, ἔν-
 θα ὡς δύο ἐκῆνα ἄκρα· σὺ
 γὰρ ἵστας ἐκλιπῶσαι πάσαι
 τῶ ὁδόν. ἀπὰ τί διακρύας,
 καὶ σκατλιάσας; μὴ δίδιδι,
 οὐκ ἔθ' ὅμοια τὰ ἐν ᾧ βίω.
 τιθῆσιν ἐκῆνοι πάντων, οἱ
 Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται,
 καὶ Βουσίειδες καὶ Φαλαέ-
 δεις, οὓς ἰδιδίαις τότε νυκτὶ
 δι' Ὀφεία καὶ Ἀκαδημία καὶ
 Στοὰ κατέχουσι πάντα, καὶ
 πανταχοῦ σε ἵκνυνται, καὶ πε-
 ρὶ σοῦ διαλέγονται πλεονέκεις,
 εἰ ποθὺ ἐς αὐτοὺς καταπλοῖο
 πάτερ. Δίε. σὺ γοῦν μοι
 τὰ ληθεις, ὦ Εἰρήνη, ἀμείποις
 μόνῃ, ἅτι σμῶρ αὐτοῖς
 τὰ ποτὰ, καὶ σμῶρ ἀπρίδων
 ἐν τῇ γυμνασίῳ, καὶ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ (καὶ ἀγορᾷ θῶ ἔρ-
 ῃ, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κη-
 ρύσας) ὅποιοι γιγνύνται,
 καὶ ἅ ὁματῆμοι παρ' αὐ-
 τοῖς

les tandem sint: & nūc vides apud ipsos cōmorari ac perma-

perias. Verūm abite iam,
 ut vel pauca aliqua actio-
 nes hodie finiantur. MER.
 Abeamus, Iustitia, recta ver-
 sus Sunium, paululum sub-
 Hymetto ad sinistram Para-
 nethis deflecentes, ubi duo
 illi vertexes. Tu enim videris
 oblita iam olim esse via i-
 stius. Sed quid flets, atq; in-
 dignaris? Ne metuas. Non
 ampliùs eodem pacto res
 humanæ se habent, ac mor-
 tui sunt omnes illi Scirones,
 Pityocampæ, Busirides, &
 Phalarides, quos tunc per-
 timefcebas. Nunc autem Sa-
 piëntia & Academia & Stoa
 tenent omnia, & obique te
 quærunt, & de te disputant,
 hiantes & expectantes si-
 cunde ad ipsos iterum deuo-
 les. IVS. Proinde tu mi-
 hi verum, Mercuri, solus di-
 cere poteris (utpote qui
 cum ipsis degas plerunq; &
 cōuerferis unā tum in gym-
 nasiis, tum in foro: nam &
 forensis quoq; es, & in con-
 cionibus præconē agis) qua-

τοῖς ἡμονί. Ερ. νὺ Δία ἄδελ-
 φοίλω γὰρ ἄν, πρὸς ἀδελφὴν
 σὺ δὲ μὴ λίσσῃ. ἐκ δὲ λίσσῃ
 γὰρ πρὸς τῆς φιλοσοφίας ὡ-
 φίλῃται οἱ ποιοῦντες αὐτῶν· καὶ
 γὰρ, ἂν μὴ δὲν ἄπο, ἀλλ' οὐ γοῦν
 τοῦ σχήματος, μὲν ἑκάτερος
 διαμαρτάνουσι· πάλιν ἄλλοι καὶ
 μοχθηροῖς τισιν ἐν τῷ αὐτῷ
 τῶν (καὶ γὰρ, οἶμαι, τὰ ληθῆ
 λίσσῃ) ἐνίοις δὲ ἡμισόφοις
 καὶ ἡμιφάνοις. ἐπεὶ γὰρ αὐ-
 τὸς μετὰ βαπτισμὸν φιλοσοφία
 παραλαβὼσα, ὅποσοι μὲν ἐς
 πόρον ἵκνουν τῆς βαφῆς, καὶ
 τοὶ ἀκραιβῶς ἀπετιλιώθησαν,
 ἂν μὴ ἐν τῇ βαφῇ, καὶ
 πρὸς γὰρ τὴν σὺν ἡμετέροις
 οὗτοι ἱστοιμώτατοι. ὅσοι δὲ,
 ἐκ τοῦ πάσης ῥύπον, μὴ ἐς
 βάθος παρὰ λίσσῃ, ὅποσοι
 διυσοποιῶν τοῦ φαρμάκου,
 τῶν ἄλλων ἀμένοντες, αὐτοὶ
 λῆς δὲ ὅμως, καὶ μὴ ὁλοκλήρως
 καὶ κατεσιγμένοι, καὶ παρ-
 αλαῶται τὴν χόαν. εἰς δὲ
 οἱ καὶ

re atq; illuvie, minus aliè, quàm medicamenti illius imbuen-
 di vim habet, intrò receperunt : alijs quidem meliores, sed
 tamen imperfecti, & semialbi, & quasi compuncti, pars
 aliumq; modo, quod ad colorem attines, variegati esse
 Sunt

nere posse. MER. Per Ios-
 uem : iniuste enim equidem
 agerem, si ad te, sororem ve-
 tique meam, non dicerem.
 Non enim parum vilitatis
 ex philosophia perceperunt
 plerique ipsorum. Nam etiā
 si nihil aliud, illud saltem
 consecuti sunt, quod pudore
 ac reuerentia habitus, mos
 destius paulò delinquunt.
 Veruntamen & inflagitios-
 sos quosdam ipsorum inci-
 des (deceat enim, opinor, ve-
 rum quod est, fateri) non
 nullos autem & semidoctos,
 & propè serviles. Nam post-
 quam acceptos eos alio co-
 lore infecit Philosophia: illi
 quidem quotquot ad satiet-
 tatem usque timcturam im-
 biberunt, exactè boni pro-
 biq; effecti sunt, nullo alieno
 colore permixti. Et ad susci-
 piendam te, tales quamma-
 ximè appositi sunt. Quot-
 quot autè prae veteri squalo-

ὅτι καὶ μόνον φαύσαντων ἔ-
 κλωθεν τοῦ λίβητι, ὁ ἄκρω
 διαπύλας, καὶ ἰσχυρισάμενοι
 τῆς ἀσφάλου, ἰκανῶς οἶονται
 καὶ οὗτοι μεταβιβάσθαι. ὡς
 μέντοι ἄλλοι ὅτι μετὰ τῶν
 ἀσάλων ἡ διατριβὴ ἔσται. ἀλλὰ
 μεταξὺ λόγων, ἡ δὲ πλεονε-
 ζομένη τῇ Ἀτικῇ, ὥστε τὴν μὲν
 Σουώνιον, ἐν δὲ ξιῶ καταλα-
 πομένη, ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολιν
 ἀπενώμενη ἡ δὲ καὶ πᾶσι
 καταβιβάσμεν, αὐτὸ μὲν ἵνα
 γυνώσκων, ἐπὶ τοῦ πάγου
 καθῆσθαι, τὴν Πνύκα ὁρῶ-
 σα, καὶ σπειρήμενσα, ἐς τὴν
 ἐκρήξω τὰ παρὰ τοῦ Διός.
 ἔξω δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀ-
 νάβας, ῥᾶον ὅπως ἀπαντᾷ
 ἐκ τῆς ἐπὶ πύκας προσκαλισομένης.
 Δίκα μὲν πρότερον ἀπὸ λυγρῆς, ὡς
 Ερμῆ, πρὶν ἀπᾶν, ὅστις οὐκ
 τὸ ὁ πρῶτος ὅστις, ὁ ἑρμῆς
 φέρει, ὁ τὴν σύνορον, ὁ παρὰ
 οὐκ ἐκ τοῦ σκελετοῦ. Ερμ. τί
 φῆς, ἀγνοῇς τὸν Πάνα, τὸν
 Διονύσου θεράποντα τὸν βακ-
 χικόν

Sunt autem etiam^k qui cum
 solum attigerint foris lebe-
 tem summo digito, ac fu-
 liginis nonnihil sibi illeue-
 rint, abundè putent & ipsi
 sese tinctos denuò esse. Tis
 bi verò certum est, quòd
 cum optimis conuersandum
 erit. Sed interea dum ser-
 mones cedimus, iam appro-
 pinquamus Atticæ: quare
 Sunium quidem ad dexter-
 ram relinquamus, ad arcem
 autem iam hinc decline-
 mus. Ac postquam descen-
 dimus, ipsa quidem hîc ali-
 cubi super arcem sede ad
 Pnycen aspiciens & expe-
 ctans, donec ea proclama-
 uero, quæ à Ioue imperata
 sunt. Ego verò conscensa
 arce, faciliùs hoc pacto o-
 niuersos ex alio, & vnde
 exaudire vocem omnes pos-
 sunt, illos aduocabo. IVST.
 Ne anted abieris, Mercuri,
 quàm dicas quisnam iste sis,
 qui huc accedit, cornutus
 videlicet, ac fistulam has

bene, & hirsuta crura. MERC. Quid ais? ^lannon nos-
 sti Pana illum, ex Dionysij ministris omnium maxime Bac-

TT 5 chicum?

χικώτατον· οὐτ' ὅκα μὲν
 τὸ πρόωρον ἀνὰ τὸ Παρθενίον
 ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιον ὑπὸ πτερον,
 καὶ πλὴν Μαραθῶνα δὲ, τῶν
 Βαρβάρων ἀπόβασις, ἡκιστα
 κλητ' ὧς Ἀθλωαίοις, σύμ-
 μαχ' ὅτι καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, πλὴν
 ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπύλινγα
 τῶν τῶν ἀπ' ἀρκαδίας, οἱ καὶ
 μικρὸν ὑπὸ τῷ Πηλασγικῷ,
 ἐς τὸ μετοικητικὸν σωτικῶν.
 καὶ νῦν, ὡς τὸ εἶδος, ἰδὼν ἐν
 στατόνῳ, πρόσσσι Διξίω
 πόδῳ. Πάρ. χῶρις, ὡς Βρ-
 μῆ, καὶ Δίκη. Βρμ. καὶ Δίκ.
 καὶ σύγ', ὡς Πάρ, μουσικῶν
 ταῖς, καὶ ποιητικῶν ταῖς Σα-
 τύρων ἀπάντων, Ἀθώησι
 δὲ καὶ πολιμικῶν ταῖς. Πάρ.
 τίς δὲ ὑμᾶς, ὡς Βρμῆ, Διξίω
 καὶ ἡγάγῃ; Βρμ. αὐτὴ δὲ
 διηγέσθαι τὰ πάντα· ἐγὼ δὲ
 ἐπὶ τῶν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ
 κέρυμα. Δίκ. ὁ Ζεὺς, ὡς
 Πάρ, κατέπεμψε με, ἀπ' ἡ-
 κληρόσουσαρ τὰς Δίκας. ὧς
 δὲ πᾶς τὰ ἐν Ἀθώῳς ἔχει
 Πάρ.

chicum? Hic antea quidem
 habitabat in Parthenio mon-
 te: temporibus autem illis,
 quibus Datis cum classe ad-
 uectus est, et Barbari in Ma-
 rathonem egressi, ultro ad
 inuocatus venit Atheniensibus
 auxilium laturus. Et ex
 eo spelunca hac sub arce ver-
 lut premio eius rei accepta,
 habitat paulum infra in Pe-
 lasgicum, inter aduenas et
 inquilinos census. At nunc
 quidem, ut verisimile est, ex
 vicinis nos conspiciatus acce-
 dit, salutos excepturus.
 PAN. Saluete Mercuri, et
 tu Iustitia. MERC. Et tu.
 IVST. Et tu utique, ô Pan,
 Musicorum studiosissime, et
 saltatorum inter omnes Sa-
 tyros agillime, Athenis au-
 tem et bellicosissime. PAN.
 Quid autem rei, Mercuri,
 est? aut qua vos huc neces-
 sitas appulit? MERC. Hæc
 tibi enarrabit omnia. Ego
 verò in arcem hinc, et ad
 præconium faciendum abeo.

IVST. Iupiter, ô Pan, demisit me, ut fortuito distribuerem
 actiones forenses. At tibi quo pauperes habent Athenis?

PAN.

Πάν. τὸ μὲν ὄλον, ὃ κατ' ἀ-
ξίαν πρᾶττω παρ' αὐτοῖς, ἀλ-
λὰ πολὺ καταδύσειρον τῆς
ἐλπίδος, καὶ ταῦτα, τηλὶς
μοῦτον ἀπώσάμην ὧς ἐνδοι-
μόν, τὸν ἔκ τῶν βαρβάρων.
ὁμῶς δὲ δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους
ἀνιόντες, ἐπιπλεάζονται πρᾶ-
ξοντες ἑνορχὴν θύουσι μοι, πολλ-
λῆς τῆς κινάβρας ἀπόσονται.
ἔτ' ἐνδοκῶται τὰ κρία,
ποιήσάμενοι μὲ τῆς ἐνδο-
σύνης μάρτυρα, καὶ ψιλῶ τις
ἀκούσας ὧς κρότω. πλὴν
ἀλλὰ ἔχει τινὰ μοι ψυχάζο-
ντα ὃ γέλως αὐτῶν, καὶ ἡ
πικρία. Δί. τὰ ἄλλα δὲ, ὧ
Πάν, ἀμείνεις πρὸς ἀριτὴν ἐ-
ργον, ὡς τῶν φιλοσόφων.
Πάν. τίνας λέγεις τοὺς φιλο-
σόφους; ἄρ' ἐκείνους τὸς κατὰ
φῆς, τὸς σκυθρωποὺς ξυλάμα-
πομπῆς, τὸς τὸ γένος ὁμοίους
ἐμοί, τοὺς ἀλάους; Δί. καὶ
μάλα. Πάν. ἀκοῖδα ὅ, τι καὶ
λέγεις, ὅθ' οὐκ οἶμαι πλὴν τοῦ
φίαν αὐτῶν ὁρῶς ἢ ἰσχυρῶς,
καὶ

les mihi, loquaces praeerea? I V S T. Atque admodum.

PAN. Non sanè intelligo neque quid dicant, neque quae
sit sapientia illorum. In montibus enim versari ego soleo,

et affe-

PAN. In uniuersum quis
dem haudquaquam pro di-
gnitate aequi ipso ago, sed
multò deterius quàm spera-
tam, et hoc, cum tantum
depulerim tumultum illum
à Barbaris exortum. Sed ta-
men bis aut ter quotannis a-
scendentiis, segregato ad
hoc birco aliquo coleato,
grauiter ac multum olente,
sacrificant mihi: deinde es-
pulantur carnes illas me la-
titia eius velut testem adhi-
bentes, ac tenui quodam ho-
norantes applausi: quans
quam me non nihil animo
oblectat risus ipsorum et
lusus. I V S. In ceteris
verò, ô Pan, ecquid melio-
res, et ad virtutem intenti
magis redditi sunt à philo-
sophis? PAN. Quos-
nam istos dicis philosophos?
num tetricos illos, ac tristes
vultu, congregatos pariter
multos, quod ad mentium ac
barbam attinet, non dissimili-

καὶ τὰ κομψὰ ταῦτα ῥιμω-
 τια καὶ ἀστὰς ἐμμάθηκα, ὡς
 Δίκην· πόθεν γὰρ ἐν Ἀρκα-
 δίᾳ ὁφισὺς ἢ Ὀλόσοφος; μί-
 χρι δὲ πλάγιον λαλάμεν καὶ
 τῆς σύειγος ἐν ὁφός· τὰ δ'
 ἄλλα ἀπόλ' καὶ χορευτῆς,
 καὶ πολεμικὸς, λίω δὲ πωλὺν
 ἀπὸ ἀκίσου γὰρ αὐτῶν ἀλλὰ λα-
 πράγους, καὶ ἀρετῶν τινα,
 καὶ ἰδίας, καὶ φύσις, καὶ ἀ-
 σώματα διξιόντων, ἄγνω-
 στα ἡμοῖ, καὶ ξένης ὀνόματ' α.
 καὶ τὰ πρῶτα μὲν, ἡρώωνες
 ἐν ἄρχοντα τῶν πρὸς ἀπὸ
 λους λόγους, προΐσσης δὲ τῆς
 σωστικῆς, ἐπιτάττει τὸ φθί-
 νον μίχεται πρὸς τὸ ὄρθιον.
 ὡς ἡμῖν δὲ σταυρομύθους, καὶ
 μεγάλα λίγαν ἰδιόνομα,
 τό, τι πρόσωπον ἰερυθρίᾳ, καὶ
 ὁπράχην οἰδῶ, καὶ αἰ φη-
 βὼν ἐξ ἀνίσταται, ὡς πρὸς τῶν
 αὐκτῶν, ὅπου αἰς ἐνθὺν
 τὸν αὐτὸν ἱμπνῆν βιάζον-
 ται σταυράξαι γὰρ οὐδὲ τὸς
 λόγους, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκο-
 πῆμφορ

et affectata ista verba at-
 que urbana haudquaquam
 didici, Iustitia. Unde enim
 in Arcadia sophista vel phi-
 losophus foret? Usque ad
 transversum calamum et fi-
 stulam doctus ego sum: quod
 ad cetera attinet, pastor, et
 saltator, et bellator etiam
 si opus sit. Sed tamen au-
 dio certe illos assidue voci-
 ferantes, ad virtutem ne-
 scio quam, et ideas, et na-
 turam, et incorporea qua-
 dam commemorantes, igno-
 ra mihi ac peregrina nomi-
 na. Ac primum quidem pa-
 cifice exordiantur inter se
 sermones: ceterum proces-
 sante aliquantulum disputa-
 tione, intendunt vocem us-
 que ad tonum, seu modum,
 quem orthium vocant, ut
 exinde cum nimium disten-
 duntur, atque eloqui ma-
 gna contendunt, et facies
 illis rubescat, et collum in-
 tumescat, et vena extan-
 tiores appareant, perinde ut tibicinum solent, quando angu-
 stem tibiam inflare vi quadam coguntur. Conturbatis igitur
 sermonibus, et eo quod à principio instituerant, confusaneo
 relicto,

ἡδύμορον συγχιαντοῦ ἀπίασι
 λοιδορησάμενοι ἀπῆλθοις οἱ
 ποταοὶ, τὸν ἰδρωτὰ ἐκ τοῦ με-
 τώπου ἀκύνῳ ὡς διακύνῳ
 ἀπὸ ξωμῆνοι. καὶ οὕτω ἔρας
 τῆς ἰδρωτῆς, ὅς ἄν μεγαλο-
 φρονότερον αὐτῶν, ἢ θρασυ-
 τερον. πᾶσι δ' ὅ γε λῆδες
 ὁ πολὺς, τιθέασιν αὐτοὺς,
 καὶ μάλιστα, ὁ πόσους μὴδὲν
 τῶν ἀναγκασιτέρων πεισας
 σχολῆς, καὶ παριστάς, πρὸς
 τὸ θράσος καὶ πᾶσι βολῶν ἐκ-
 πλημῆνοι. ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἄλσ-
 ζόντων τίς ἰδοίκοιεν ἀπὸ τοῦ
 τῶν, ἢ λυγρῶς ἐπὶ τῇ τοῦ σώ-
 γωνος ὁμοιότητι. εἰ δὲ γε δι-
 μωφίης τι ἐν τῇ τοῦ βολῆς αὐτῶν,
 καὶ τι ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥημα-
 τῶν ἐκείνων ἀντιφύγει αὐτοῖς,
 ὅς ἄν ἐπ' αὐτῶν ἔχοιμι. πᾶσι δ' ὅ γε
 δὲ, μὴδὲν ὑποσάλαμι-
 θον, τὰ ληθῆς διηγήσασι (οἷς
 καὶ ἢ ἰπισκοπῆς, ὡς ὁρᾷ) πολ-
 λὸς αὐτῶν ποταμὸς ἦδη ἰθα-
 σάμην πρὸς δὲ λῆλῳ ὁ ψίαρ. Δί.
 ἰπιοχῶν, ὁ Πάρι, οὐχ ὁ Βερμῆς
 σοι

reliſſo, abeunt, conuician-
 tes ſibi mutuò plerique, &
 ſudorem ex fronte incuruo
 digito abſtergentes. Atque
 hic demum vincere viſus eſt,
 qui ipſorum maximè clamo-
 ſus, aut confidentior alijs
 fuit. Sed tum populus iſte
 promiſcuis admiratur eos,
 & maximè ἧ, quibus alioqui
 neceſſariæ rei nihil incum-
 bit, aut cura eſt, qui tum as-
 ſtant confidentia atque cla-
 more illorum excitati. Proo-
 inde mihi quidam homines
 quidam arrogantes ob hæc
 videbantur eſſe, atque ægrè
 afficiebar propter barbæ ſi-
 militudinem. Vtrum autem
 utile aliquid, atque in com-
 mune conducens, clamor
 ipſorum ineſſet, & num
 quid boni ex verbis illis ena-
 ſceretur ipſis; dicere ſanè
 haudquaquā poſſum. Quan-
 quam ſi conuenit utiq; depom-
 ſito metu quod verū eſt pro-
 ferre (nam habito velui in
 ſpecula quadā, ut vides) mul-

tos ipſorum ſæpenuerò iam conſpicatus ſum circa profun-
 dam veſperam. LVST. Sufſine, ὦ Παν; ἄννον Mercurius
 libi

ὁ κερύλαρ ἰδοῖς; Πάρ.
 πάντων οἷον. Ερμ. ἀκού-
 τε πως, ἀγορὰν δικῶν ἀ-
 γασθῆ δικῆ κατὰ σήσόμεθα τῷ
 μίτρον, ἐλαφροποιῶν. ἰδ-
 ῶ μὴ ἰσαμείνου, ὅπόσοι γρα-
 φὰς ἀπλῶς γκαρ, κκαρ εἰς
 Ἀρηον πάγον. ἐνθα ἡ Δίκη
 ἀπκληράσθ τὸ δικαστήριον,
 καὶ αὐτὴ παρίσαι τοῖς δικα-
 ζουσιν. οἱ δικαστῶν, ἐξ ἅπαν-
 των Ἀθλωσῶν. ὁ μιθὸς,
 πριόδοπον ἐκᾶς δικῆς. ἀ-
 εθμός τῶν δικαστῶν, κατὰ
 λόγον τοῦ ἐκλήματ. ὅπό-
 σοι ἡ ἀπθέρμοι γραφῶν, πρὶν
 ἀσχετῶν ἀπιδανον, καὶ του-
 τῆς ὁ Αἰακὸς ἀναπιψάτω. τῷ
 δὲ τις ἀδικα ἀδικάσαι οἶκ-
 ται, ἐφῆσιμον ἀγωνιᾶται
 πλὴν δικλῶ. ἡ δὲ ἐφῆσις, ἐπὶ
 τὸν Δία. Πάρ. βαβὰ τοῦ το-
 ρύβε, ἡ δὲ δικον, ὡς Δίκη, ἀν-
 βόη. ὡς δὲ ἡ σπονδῆ σω-
 θιουσιν, ἐκποντῶ ἀπῆλους
 πρὸς τὸ ἀνατῶν ἀνθὺ τοῦ Α-
 ρεῖς πάγον; καὶ ὁ Ερμῆς δὲ
 ἥδῃ

tibi iam proclamare visus
 est? PAN. Admodum igitur.
 MERC. Audite po-
 pulus: forum atque iudi-
 cium, quod felix faustum-
 que sit, constituemus hodie,
 mensis Februarij die septi-
 ma. Quicunque igitur ac-
 tiones detulere, in vicum
 Martium veniunto. Ibi ius-
 titia fortietur fora, atque
 ipsa praesto erit iudicantis
 bus. Iudices ex universis A-
 theniensibus dabuntur. mer-
 ces, tres oboli uniuscuius-
 que causae. numerus iudi-
 cum, secundum aestimatio-
 nem litis. Quotquot autem
 relictis actionibus priusquam
 iudicio experiri potuerit, fa-
 to functi sunt, et hos Aea-
 cus remittat. Quod si verum
 quispiam inique iudicatum
 esse putaverit, appellatione
 facta denique experietur: is-
 psa autem provocatio ad Io-
 uem fiat. PAN. Papae? quam
 lis tumultus? quantum, iusti-
 tia, exclamarunt. Ut autem
 ferid undique concurrunt, trahentes sese mutuo per aceli-
 ne sursum versus Areopagum? Ipse autem Mercurius quoque
 iam

ἡδὴ παριστῇ. ὥστε ὑμῖς μὴ
ἀμφὶ τὰς δίκας ἱστῆτε, καὶ ἀ-
ποκληροῦντε, καὶ ἀδικεῖν τε, ὡ-
στερ ὑμῖν νόμος. ἐγὼ δέ, ἐπὶ
τὸ σπῆλαιον ἀνελθὼν, οὐεί-
ξομαι ἅτι μὴ ὁ τῶν ἱρωτι-
κῶν, ὃ τῶν ἡλῶ ἔωθα ἐπι-
κρητομένη. ἀπροάσπου δέ, καὶ
λόγων τῶν δικανικῶν ἄλλος
ἔχοιμι, ὁ συμμύραι τὴν Ἀρετὴν
πάσῃ δικάζομεν ἡλικίᾳ
τι. Ερμ. ἄγε, ὦ Δίκη, πύρα-
λῶ μιν. Δίκ. εὐλόγηται. ἀπρόοι-
γοῦ, ὡς ὁρᾷς, προσέειπε βο-
ρυβοῦντων, ὡστερ οἱ σφῆκες
πυρροβοῦντων τῶν ἄλλων.
Αθ. ἔληψα σε, ὦ κατάρατι.
Αμ. συκοφαντῆς. Αμ. δώ-
σας ποτὶ ἡδὴ τῶν δίκων. Αμ.
ἔξιπύξω σε, διὰ τὰς ἀρσασμέ-
νορ. Αμ. ἐμοὶ πρόωτον ἀπ-
κλῶσθω. Αμ. ἐπου μιὰρὶ
πρὸς τὸ δικάσειον. Αμ. μὴ
ἄρχε μιν. Δί. οἶδα, ὦ θράσδον, ὡς
Ερμῆ. τὰς μὴ ἄλλας δίκας
ἐς τῶν αὐτοῦν ὑπερβαλέμε-
θα σύμφορον ἢ κληρώμεν τὰς
τοιαύ-

iam adest. Quapropter vos
quidem actionibus & iudi-
cibus operam date, fortimittē
& disceptate pro eo atque
legitimum vobis est: ego ve-
rò ad speluncā hinc digres-
sus, fistula canam carmen a-
liquod amatorium, quo B-
cho soleo probris incessere.
Ceterum auscultationum &
orationū iudicialium abun-
dē habeo, quotidiē contēn-
dentes ac litigantes in Areo-
pago audiens. MER C.
Age Iustitia, aduocemus i-
stos. IVST. Rectē dicis. Con-
ferti siquidem, ut vides, &
cedunt tumultuantes, & pe-
rinde ut vesper circumstrea-
pentes verticem. ATHEN.
Cepite, ὦ scelestē. ALIVS:
Sycophantem agis. ALI:
Dabis tandem iam pœnas.
ALIVS: Conuincāte, quòd
grauia atque indigna perpe-
traris. ALI. Mihi primo
fortire. ALIVS: Sequere,
scelestē, ad iudicem. ALI.
Ne suffocame. IVST. Scis

quid faciamus, Mercuri? Ceteras quidem lites in crastinum
transferamus; hodie autem eas tantum sortiāmur, quæcunque
ab ar-

τριάντας, ὑπόσαι τέχνας, ἡ
 βίοις, ἡ ἐπισήμῳ πρὸς ἄν-
 δρας ἄσιν ἐπηγγεμέναι, καί
 μοι ταύτας ἀνάδ' ὅ τῶν γρα-
 φῶν. Ερμ. μίθ' ἡ κατὰ τ' Ἀκα-
 δημίας, ἡ Περὶ Περικλέωντος, ἡ
 δραποδισμῶ. Δίκ. ἐπὶ τῇ κλέ-
 ρωθι. Ερμ. ἡ Στοὰ κατὰ τῆς
 ἡδονῆς, ἀδικίας, ὅτι τὸν ἑρα-
 κλῆ αὐτῆς Διονύσιον ἀπέδω-
 κέησιν. Δίκ. πρὸς ἱκανοί.
 Ερμ. πρὸς Αἰεσίππου Τρυφῇ
 πρὸς Ἀριτλῶ. Δίκ. πρὸς κτ'
 τοῖς Δικασάτωρ. Ερ. ἀρ-
 γραμοιβικῇ, δρασμῶ Διογέ-
 νει. Δίκ. πρὸς ἀρκλήρου μύ-
 νος. Ερ. ἡ γραφικῇ κατὰ Πύρ-
 ρωνος λαποτάξιον, Δίν. ἐν-
 νία κενύτωρ. Ερμ. βέλ' καὶ
 ταύτας ἀρκλήρου, ὡς Δίκη,
 τὰς δύο, τὰς πρώτῃ, τὰς ἀ-
 πηνιγμέναις κατὰ τοῦ ῥή-
 τορος, Δίκ. τὰς παλαιὰς πρό-
 τορον ἀγλῶσων. αὐτὰς δ'
 εἰς ὑπερὸν διδιδάσκοντα. Ερμ.
 καὶ μὴ ὁμοίαι γὰρ αὐταί,
 καὶ τὸ ἔκκλημα, ἀ καὶ νῦν ἀρ-
 ἀτα

ab artibus, aut vitis, aut sci-
 tijs contra homines promul-
 gatae sunt. Ac mihi has in
 medium profert actiones.

MERC. Ebrietas contra
 Academiam pro Polemone
 plagij. IVST. Sortire se-
 ptem. MERC. Stoa contra
 Voluptatem, miuriarū, quod
 amatorem ipsius Dionysium,
 seductum ab ipsa abstraxe-
 rit. IVST. Quinque suffi-
 cient. MERC. Pro Aristip-
 po, Mollicies contra Virtu-
 tem. IVST. Etiam his quin-
 que iudicent. MERC. Men-
 saria contra Diogenem, fu-
 ga. IVST. Tres sortire so-
 los. MERC. Pictoria con-
 tra Pyrrhonem, ut deserto-
 rem. IVST. Nouem cogno-
 scant. MERC. Vis ne
 ὅ has sortiamur Iustitia,
 duas videlicet istas paulò
 antè, nosti, contra Rhetor-
 tem institutas atque dela-
 tas. IVST. Aniquiores il-
 las prius decidamus, hæc au-
 tem postea continuo disce-

ptabuntur. MER. Atqui similes etiam istæ superioribus sunt,
 ὅ id quod intenditur, etiam si recens ac nouum, affine tamē
 illis

ἀλλὰ παραπλήσιοι τοῖς περὶ
 ποικιλοχρῶμας, ὥς ἐν
 τοῖς δικασθῆναι ἄξιον.
 Δί. τοῖνας, ὦ Ἑρμῆ, χαρι-
 ζομένη πλὴν διήσιν, ἀπλη-
 ρῶν δ' ὅμως, εἰ δὴ καὶ, πάλιν
 ἀλλὰ ταύτας μόνας ἱκανὰς
 εἶναι ἀπικληρωμένας. Δίς
 τὰς γραφάς. Ερ. ῥηδου-
 κή, κακῶς ὡς Σύρου, δια-
 λόγῳ ὡς αὐτῷ ὕβριος. Δί.
 τίς δ' οὐτὰς εἶπεν; οὐδ' ἐν-
 χύραται τοῦνομα. Ερ. οὐ-
 τὰς ἀπληρῶν ὡς ῥητοεῖ ὡς
 Σύρου· κωλύει δ' οὐδὲν καὶ
 ἄνω τοῦ ἐνόματ'· Δί. ἰ-
 δὸν, καὶ τὰς προείας ἡδὲ
 Αἰώνισιν ἐν Ἀρεῶ παλῶ
 ἀπικληρώσων, ὥς περὶ τὸν
 Εὐφράτην καθῶς ἔχει διὰ
 δικασθῆναι, πάλιν ἀπληρῶν
 ἰνδικα τοὺς αὐτοὺς ἱκατι-
 ρατῶν δικῶν. Ερ. ἰὺν, ὦ
 Δίον, φάδην, μὴ πολὺ ἀνα-
 κισθῆναι τὸ δικαστικόν. Δί.
 εἰ πρῶτοι καθέωσαν τῇ Ἀ-
 καδημίᾳ, καὶ τῇ μίδῃ· οὐδ' ἂν
 τὸ ὕδωρ ἴχνη. κατὰ τὰ
 οὐ

illis est, de quibus modò sor-
 titi sumus: quare inter ea di-
 sceptari quoque dignum est.
 LV S. Videris, Mercuri, in-
 dulgere nonnihil petitioni.
 Sed tamen sortiamur, si tibi
 videtur: veruntamen duas
 has solas. Sufficiunt enim
 hæc de quibus sortiti iam su-
 mus. Cedō ipsas actiones.
 ME. Rhetorica contra Sy-
 rum, mala tractationis. Dia-
 logus contra eundem contu-
 meliæ. IV. Quis autem Sys-
 rus iste est? Neque enim no-
 men adscriptum est. ME R.
 Ita sortire: contra Rhetorem
 Syrum. Nihil enim vetabit
 etiam absq; nomine proprio.
 IV. Ecce externas quoq; iam
 & peregrinas Athenis in
 Arcopago sortiamur, quas
 rectius fuerat ultra Euphra-
 tem disceptatas fuisse. Ve-
 runtamen sortire vndecim,
 eosdemq; utriq; licet. ME R.
 Eia Iustitia, parce nimium
 adeò exhaustire fiscum tot
 mercede iudicum. LV S. Pri-
 mi confidento Academia &

Abietati iudicaturi. Tu verò aquam infunde. Prior autem

VV

dis tu

σύ λυγὴ μίθῃ, τί σιγᾷς, καὶ
 ὁρῶν; μάθι, ὦ Ἑρμῆ, πῶς
 ἐλθῶρ. Εἰ. ὦ δαύαμαί, φη-
 σι, τὸν ἀγῶνα ἀπαῖρ, ἑκ τοῦ
 ἀκράτου τῶν γλῶτταν πεπιδυ-
 γμένη, καὶ καὶ γλῶττα ὁφλωῖν
 τῷ δικασταίῳ, μὲν δὲ καὶ ἔση-
 πα, ὡς ὁρᾷς. Δί. ἐποιῶ σὺν
 νήγορον ἀναβιβάσάτω τὴν δι-
 κῶν τῶν τῶν τινά. ποιοὶ γάρ,
 οἱ καὶ ἐπὶ πτωχολογῶν ὁρᾷν
 ναί τοι μοί. Εἰ. ἀπ' οὐδὲν
 ἰδιότητά γε τῷ φανερῷ σιωπᾷ
 γορυῶσαι μίθῃ, πολλὴν γινώ-
 μονά γε ταῦτα ἰοικνέσθαι.
 Δί. τὰ ποῖα; Εἰ. Ἀκαδη-
 μία ἀπὸ πᾶς ἀμφοτέρους πα-
 ροικῶσαι τὸς λόγους, καὶ
 τῶν ἀσκή, τὰναντία καλῶς
 δαύασαι λέγειν. αὐτὰ τοί-
 νυν φησὶν, ἵπὲρ ἑμὲ πλεῖον
 ἢ πᾶσι, ἢ τῷ ἑσπερον ἵπὲρ ἑαυ-
 τῶν εἶναι. Δί. καὶ νῦν ταῦ-
 τα ἐπὶ δὲ ὅμως, ὦ Ἀκαδη-
 μία τὸν λόγον ἰκάτιρον, ἵπ-
 τοι ῥάδιον. Α. ἀκούτε, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, πρότερον τὰ ἵπ-
 τῶν

dic tu Ebrietas. Quid i-
 ces? Audis? Audis, Mer-
 curi, accedens. MERC. Non
 possum, inquit, certamen
 hoc perorare, lingua mihi
 hi praemero impedita atque
 illigata, ne etiam risui me
 exponam in iudicio. Acgre
 autem, ut vides, consisti
 quoque. IVST. Proinde pa-
 tronum adducat ex vehe-
 mentibus ac grauib; istis a-
 liquem. Sunt enim multi qui
 vel trioboli gratia disrumpi
 preparati sunt. MERC. At
 nemo certe volet manife-
 ste patrocinari Ebrietati.
 Verum aqua utrique hac po-
 stulare videtur. IVST.
 Quae nam? MERC. Aca-
 demia hac semper in vitan-
 que parata atque instructa
 est orationem, idque etiam e-
 xercet sese, ut contraria pro-
 be possit dicere. Ea igitur,
 inquit, pro me prior dicat,
 atque ita deinceps pro se ipsa
 verba faciat. IVST. Nota
 quidem haec. Sed dic tamen
 Academia orationem utramque, quandoquidem hoc tibi
 facile est. ACA. Audite, viri iudices, priore loco illa
 qua

ἡλικίᾳ καὶ τῷ ὄντι καὶ τῷ
 ἔτι. ἰδίᾳ δὲ ἡ ἀδελφία
 τὰ μάλιστα τῶν τῆς Ἀκαδη-
 μίας ἐκείνου ἀνδραποδῶν, ὁ
 μόνον ἄνθρωπος, καὶ πρὸς
 τὸν αὐτὸν, μηδὲν ἄσχετον,
 ὡς προσώπων, οἰκόντων, ἀ-
 φαρθεῖν τὸν Πολέμωνα ἰ-
 κῶν. ὅς μιν ἡμίραν ἰκώ-
 νησι δὲ τῆς ἀγορᾶς μίσγε-
 τῶν ἰχθῶν, καὶ λατρεῖν
 αὐτῷ, ὡς πρὸς ἱερίαν με-
 τῶν δὲ, καὶ ἑρπυλλῶν,
 καὶ ἄλλων ἐν ταῖς σφαι-
 ραῖς ἀντιπαιδευμένων. καὶ ταῦ-
 τα ὅτι ἀληθῆ, μαρτυρεῖ Ἀ-
 θηναῖοι πάντες, οἱ μηδὲν
 ὡποῖν ὑφόντα Πολέμωνα
 ἔιδον. καὶ ὁ ἡγεμόνων
 ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας
 ἰκώμων, ὡς ἐπὶ πάντας
 αἰῶνας, ἀνδραποδίζουσιν
 αὐτὸν, καὶ δὲ τῶν χαρῶν τῆς
 μίθης ἀρπασσάμεντα βίαν,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγᾶθον, ὡς
 ἀποπῶν τι κατὰ τὴν κατὰ
 ὑπερῶν ἀταξίαν, καὶ τοῖς σφαι-
 ραῖς ἐν ταῖς σφαιραῖς, καὶ ἀποπῶν
 τῶν

que pro Ebrietate afferun-
 tur. Illius enī est id quod
 nunc dicitur. Iniuria affecta
 est misera, ut cum maxime,
 à me Academia, mancipio
 quod solum habebat bene-
 uolum ac fidele, quòdque
 nihil turpe eorum quae ipsa
 imperasset putabat, spolia-
 ta, Polemone illo inquam:
 qui interdū cum lasciuiā
 ac petulantia per medium
 forum ferebatur, psalterium
 secum habens, & canē per-
 strepens, à summo mane ad
 vesperam usque ebrius sem-
 per, & crapulae indulgens,
 caputque corollis ac flori-
 bus implicatum gerens. At-
 que haec quòd vera sint, te-
 stes sunt Athenienses uni-
 versi, qui ne unquam quidem
 Polemonem sobrium vider-
 unt. Postquam autem infes-
 lix ille ad fores Academi-
 quoque comessabundus &
 per lasciuiam illudens ac-
 cessisset, perinde ut ad om-
 nes solebat: mancipatum il-
 lum, atque è manibus Ebrietatis ei ereptum, & ad se addu-
 ctum, aquam bibere, ac sobrium esse docuit, corollasq; capiti
 detra-

οὐκ κατακείμενον, ῥημά-
τια σκοπιά καὶ δυνεῶν, καὶ
πομπῆς φροντιστὴν ἀνάμει-
ψαίμεν. ὡς ἀντὶ τοῦ
τίς ἐπανθούσῃ αὐτῷ ἐν
ρυτίματι ὕγρῳ, ἄθλιος;
καὶ ῥικνὸς τὸ σῶμα γιγνέ-
ται. καὶ τὰς φῃδὰς ἀποδῶς
ἀρμαθῶν, ἄσιτος ἵππῳ,
καὶ διψαλὶς αἰς μίσην ἐν
σπίρα, καθύστα κηρῶν, ὅ-
σοια πομπὰ ἡ Ἀκαδημία ἐν
κηρῶν διδασκῶ. τὸ δὲ μίση
πρὸς τοὺς καὶ λοιδορεῖται τῇ μί-
ση, πρὸς ἰμοῦ παρθένους, καὶ
μουσὰ κακὰ διέξῃσι περὶ
αὐτῆς. ἄρηται σχολὴν τὰ ὅς
περὶ τῆς μίθους ἡδὴ καὶ περὶ
ἑμαυτῆς ἱρῶ; καὶ τὸ ἄρ-
τον οὐκ ἔρωσάτω. Δί. τί
ἔρα πρὸς ταῦτα ἱρῶ; πάλιν
ἀπ' ἔχχας τὸ ἴσον ἐν ὧ μίση.
Ακα. οὐτως μὲν ἀκούσαι
πάλιν ὁλόγα, ὃ ἄνδρ' ἀ-
κασαί, ἀσυνέγορ' ἄρηκον
ἐπὶ τῆς μίθους. ἀ δὲ ἕξ
μοῦ μὲν ὁνοίας ἀκούσιν,
ἄσιν.

visim. ACA. At hoc quidem pacto auditu admodum pro-
babilia videntur, viri Iudices, quæ à patrono pro Ebrietate
dicta sunt. Quod si autem & me eadem benivolentia audie-
tis, in

detractas discerpfit. Ac quid-
ties bibendum atque accuma-
bendum fueras, verba quæ-
dam perplexa ac misera, &
multa curiositate referta,
illi tradidit. Quare pro eo
qui antea efflorescebat in
illo; rubore; pallidus miser
& incurvus corpore factus
est; & cantilenis illis vniuer-
sis obliuioni mandatis; sine
cibo interdum & sitibun-
dus ad mediam vsq; vesperam
fedet; nugādo videlicet qua-
lia multa Academia ego nu-
gari doreo. Quod autē ma-
ximum est, etiam cōuiciatur
Ebrietati, à me eò inductus;
& innumera quedam ma-
la de ea commemorat. Dis-
ta fermè sunt quæ pro E-
brietate adduci possunt.
Iam verò & pro me ipsa
verba faciam: & exinde
peroratum à me esto. IVS.
Quid igitur ad hæc res
spondebit? Verumtamen
infunde & huic parem vi-

ἔσται, ὡς οὐδὲν αὐτὸν ἡδίστηκα. τὸν γὰρ Πολέμονα τὸν ἑρ, ὃν φησιν ἰαυτῆς οἰκίῳ ἔσται, πρῶτον οὐ φάνηκε, οὐδὲ κατὰ τὸν μῖθον, ἀλλ' οἰκῶντες μοι, καὶ τὸν φησιν ὁμοιον περὶ παλαιᾶς ἑσται, καὶ ἀπαλὸν ὄντα, σωφρονισμένης τῆς ἡδονῆς ἔσται αὐτὴ τὰ πολλὰ ξυμπουρξῆς. Διέφθαρτον ἄλλιον, τοῖς ἡμέτοις, τοῖς ἡμέτοις ἰαυτῆς πρῶτον ἑσται, ἡς μὴ μικρὸν αὐτῷ τὸν αὐτὸν ἔσται πολλὰ πᾶσι. καὶ ἄλλ' ἑσται ἰαυτῆς ἡδονῆς μικρὸν ἑσται ὄντα, ἑσται μοι ἑσται νομίζεσθαι. πρῶτον γὰρ ἑσται ὁ ἄλλ' ἑσται ἑσται, ἑσται παλαιᾶς, ὅτι τῆς ἡδονῆς ἑσται κατανάλωσθαι, οὐδὲ ποτὶ νῆφον, ἑσται ἑσται ἑσται, ὅτι τῆς πόλιν ὄντα, καὶ ἑσται ὄντα ἑσται. ἑσται μὲν τοῖς παρ' ἐμὶ ἑσται, ἑσται ἑσται, ὅτι ἑσται.

ipsam tibijs, nunquam sobrius, lascivius ac petulans in omnet, dedecus, & contumelia maiorum, & præterea civitatis totius, ludibrium autem peregrinorum ac hospitum. Posteaquam autem ad me venit, ego quidem sorte quadam,

tis, intelligetis statè quòd nulla ipsam iniuria affeci. Nam Polemonem hunc, quem servum illa suum esse ait, natum haudquaquam serviliter, neque ita ut ebrietatem referret, sed familiaritatem mihi, & naturæ similitudinem præreptum adolescentem adhuc atque tenerum existentem, adiuante ad hoc Voluptate, quæ illi impletisque mutuam operam præstat, corruptit miserum, lascivius comessationibus & meretricibus quasi in dedicationem tradendo: ita ut ne paululum quidem verecundia in eo remaneret. Atque ea quidem quæ illa pro se paulò ante dici putabat, pro me dicta esse existimate. Circumibat enim miser ille à primo statim mane coros natus, ac crapula perditus, per medium forum, sonantibus undique circum

ὥσπερ ἔωθα ποιῶν, ἀναπα-
 ραμίνων τῶν θυρῶν, πρὸς
 τοὺς παρόντας τῶν ἱταύρων,
 λόγους τινὰς περὶ ἀρετῆς καὶ
 σωφροσύνης διέξιοῦσα. ἐ δὲ
 μετὰ τῷ αὐτοῦ καὶ τῶν σιφάσ-
 θων ἱππιστῶν, τὰ μὲν πρῶτα
 ἰδὼσα, καὶ συγχῆρ ἡμῶν ἰπα-
 ράδ τὴν σωφροσύνην, ἱπταρά-
 ρας τῆ βοῆ. ἰπὰ δὲ οὐδὲν ἡ-
 μῶν, ἱπποφροντίκεμν αὐτοῦ,
 κατ' ὁρίον (οὐ γὰρ τίλειον ἡ
 διαδροχὴ τῆ μίθῃ) ἀνέκφυ-
 πθε τοὺς λόγους, καὶ ἀφῆκε τὴν
 τοὺς σιφάνους, καὶ τὴν αὐτοῦ
 πρὸς ἡμᾶς κατεσιώπα, καὶ ἰπὶ τῇ
 πορφυρίδι ἡσυχώσας. καὶ ὥς
 περὶ ἱπποῦ βαδίζουσα ἦν.
 ῥόμῳ δὲ, ἑαυτὴν τὴν ἰπῶν αὐ-
 τῶν δεικνύουσα, καὶ τοῦ πόλεως
 βίου κατεγίνωσκει. καὶ τὰ
 μὲν ἱπποφροντίκεμν αὐτοῦ,
 ἀπώσας, καὶ ἡ φανίσ-
 τας, ἡρυσθρία δὲ κατ' αὐτῶν τῶν
 φρωμίνων. καὶ τίλῃ ἀπ-
 ὁρᾶς, ὥσπερ ἔχων, ἡντομόλη-
 σι παρ' ἡμῶν, ὅτι ἰπὸ καλὴ μί-
 νης,

ut consuevi facere, paten-
 tibus foribus ad amicos quā-
 tum praesentes erant, ser-
 mones quosdam de virtute
 atque modestia faciebam.
 Ille verò cum iibia et co-
 ronis astans, principio qui-
 dem vociferabatur, ac per-
 turbare nos tentabat, con-
 uersationem nostram cla-
 more suo interturbando. At
 postquam nos nullam illius
 rationem habebamus, pau-
 latim (neque enim omnino
 aut extremè vino mades-
 ctus erat), resipiscere coepit
 ad sermones, et simul aufe-
 rebat coronas, et tibicinam
 compescebat, et ob purpu-
 ram erubescibat: ac veluti
 ex profundo somno exper-
 rectus, cum seipsum aspicias-
 bat, quo pacto ornatus at-
 que affectus esset, tum vi-
 tam superiorem et antea-
 ctam damnabat. Et rubor
 quidem ille ex temulencia,
 contractus destorescebat,
 euanescebatque: ipse au-

tem pra pudore eorum quae fecerat, erubescibat. Postremo
 ab illa aufugiens, ita ut erat, ad me transiit, neque vocante

me,

τῆς αὐτῆς βιασμένης, ὡς αὐτὸς
 τὴν αὐτῆς αὐτῆς, ἀπ' ἑαυτοῦ, αὐ-
 τὸν αὐτὸν ταῦτα ἔσται πα-
 ρων. καὶ μοι ἴδω καὶ
 λα αὐτὸν, ὅπως καταράσθη-
 ται, ὅν τρόπον διώκεται πρὸς
 ἑμῖ. τῷ αὐτῷ ἄνδρὶ δικασ-
 τῇ, παρακαλοῦντα γυλοῖος
 ἔχοντα, καὶ μάλιστα πάλιν ἀει-
 νῶν, μάλιστα πάλιν ἀπ' αὐτοῦ
 του διωκόμενον, ἡσυχίαν
 καὶ ἀνικνῶν, καὶ ἀντὶ ἀνδρα-
 πόδου, ἡσυχίαν ἀνδρα, καὶ
 σάφονα, καὶ πολλοῦ ἄξιον
 τοῖς Ἑλλήσιν ἀνιδρα. καὶ
 μοι αὐτὸς ἡσυχίαν οὐδὲν ἰπ-
 τοῦτος, καὶ οἱ πρὸς αὐτοῦ οὐ
 πρὸς αὐτὸν. ἡσυχίαν. ἡμῖς ἡσυχίαν
 ποιεῖται, ποιεῖται ἡμῖς ἡμῖς.
 καὶ πάλιν αὐτὸν οὐκ εἶναι. Ερ. ἄ-
 ρ' ἔστι, μὴ μάλιστα, ψευδοφρο-
 νῶν, ἀνέστη. καὶ αὐτὸς καὶ
 δικαστῆς. Εἰ. πάσας ἡσυχίαν
 καὶ ἡσυχίαν ἡσυχίαν, πάλιν μάλιστα.
 Ερ. πρὸς αὐτοῦ οὐδὲν, εἶναι τι-
 να καὶ τῇ μάλιστα τὴν ἡσυχίαν
 καθίσταται, οἱ τῇ Στοᾷ πρὸς
 τῇ ἡσυχίαν καὶ αὐτὸν, πρὸς
 τῇ

aut mirum, si quis sit qui pro Ebrietate ferat. Sedete
 nunc vos, qui Stoa contra Voluptatem fortitudo electi estis.

me, neq. cogente, perinde ve
 illa de me ait, sed vltro ac
 volens, meliora hac nostra
 esse credens. Ac mihi iam
 ipsum huc aduoca, ut co-
 gnoscatis quo pacto à me
 immutatus atque affectus sit.
 Hunc ego, viri Iudices, ad
 me receptum, ridiculè om-
 nino sese gerentem, & neo-
 que vocem adere, neq. consi-
 flere præ nero valentem,
 conuerii, ac sobrium reddim-
 di, & ex vili mancipio vi-
 rum modestum ac tempen-
 rantem, præciòque dignum
 Grecis effecti. Et mihi nunc
 ipse gratiam pro eare ha-
 bet, & propinqui eius pro i-
 pso. Dixi. Vos autem iam
 spectate, Iudices. vtri no-
 strum satius fuerit illum cō-
 uersari. MER. Agite itaq.,
 ne cunctemini, ferte senten-
 tiam, atq. inde exurgite: nam
 & ceteros iudicare oportet.
 IVS. Omnibus calculis
 superat Academia, excepto
 vno. MER. Nihil nouum

τοῦ ἱερᾶς δικαστῆρος ἐκίχυν-
 ται τὸ ὕδωρ, ἡ καὶ ὡραία,
 ἡ τὰ ποικίλα, σὺ ἥδη λίγῃ.
 Στοά. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὃ ἄν-
 δρῶ δικασαί, ὡς πρὸς ἀν-
 πρόσωπόν μοι τῶν ἀντιδίσ-
 κομ' ὁ λόγος ἔσται. ἀλλὰ καὶ ὑ-
 μῶν τὸς ποικίλους ἔρω, πρὸς μὲν
 ἐκείνῳ ἀπρόκλητοντας, καὶ
 μαδιῶντας πρὸς αὐτῶν, ἡμῶν
 δὲ καταφρονοῦντας, ὅτι ἐν
 ἡμῶν ἐκίχμαι, καὶ ἀρρήτων πόρ-
 θῶν, καὶ σκυθρωπῶν δόκῳ.
 ὅμως δὲ, ἡρσιδιήσονται ἀκού-
 σά μου λιγυροῦς, θαρρῶ πο-
 λὺν δικαιότερα ταύτης ἱερᾶς
 πῶς γὰρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἔγ-
 κλημάδων, ὅτι οὕτως ἔταιται
 πῶς ἰσκαवासμένη ὥς ἰσχυρῶς
 γῶν ὀφθαλμοῖς, ἱερᾶς ἡμῶν, ἀν-
 δρᾶς τότε σώφρονα, τὸν Διονύ-
 σιον φινακίῃ πρὸς ἐν
 αὐτῶν πείρασται. καὶ ἡ
 γὰρ οἱ πρὸ ἡμῶν δίκῃ ἰδικα-
 σαι, τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ μέ-
 θῃ, ἀδελφὴ τῆς παρουσίας
 δίκης ἐστίν. ἐξίτασται γὰρ
 ἐν

ad iudicium de amatore fe-
 rendum. Infusa est aqua.
 Heus picturata, ac varico-
 loribus induta, tu iam dic.
 STOA. Haud equidem
 ignoro, viri iudices, quam
 contra formosam aduersa-
 riam oratio habenda mi-
 hi sit. sed & vestram ple-
 rosque video ad illam qui-
 dem aspicere, & eidem ar-
 ridere, me verò contemne-
 re, quod videlicet ad cutem
 usque tonsa sum, & virile
 quiddam obtueor, tetricā-
 que ac tristis appareo. Sed
 tamen si me dicentem audi-
 re volueritis, confido equidē
 multo iustiora, quam hæc,
 dicturam me esse. Nam hoc
 ipsum illud est quod in præ-
 sentia accuso, quod ita me-
 retricio modo exornata,
 aspectus illecebris amato-
 rem meum virum tunc mo-
 destū ac temperantē, Diony-
 sium videlicet, fraude circū-
 uentum, ad sese auulsum hinc
 abstraxit. Et quam præce-

dentes illi causam iudicauerunt inter Academiam & Ebrie-
 tatem, quasi quedam soror præsentis causæ est. Examinabitur
 enim

ἐν τῷ παρόντι πότρε χοί-
 ραρ δίκλω, νυνούκτας λά-
 τω, ἰδομένους δὲ ἢ ἢ, μηδὲν
 μεγαλόφρον ἰπινουώτας, ἢ
 ἐν δαίτρε τῷ λαπῶς ἔχον-
 τῷ ἡγεσάμενος τὸ τιρπνὸν
 ἰλαθέρους ἰλαθέρως φιλοσο-
 φῆν, μὴν τὸ ἀληθὲν, ὡς ἄ-
 μαχον διδύκτας, μὴν τὸ ἢ.
 δὴ ἀνθραποδωδῶς πῶ-
 ρουμῶς, καὶ τῶν ἰνδουμο-
 νίαρ ἡτοιώτας ἐν τῷ μίλιτι
 καὶ τοῖς ἰσκάσι; τοιαῦτα γὰρ
 αὐτὰ διλήτα τοῖς ἀνοήτοις
 πῶτάνουσα, καὶ μορμουλο-
 μένη τῷ πόνῳ, πῶσάγεται
 αὐτῶν τοὺς ποταμούς, ἐν οἷς ἡ
 τὸν δαίκαον ἰκάνον ἀφῆ-
 σιδῶσα ἡμῶν ποιήκη, νο-
 ποῦτα τηρήσῃ; ὃ γὰρ ἄν
 γιανῶν ποτὶ πῶσῃκατο τὴν
 παρὰ ταύτης λόγος. καὶ τοι
 τί ἄν ἐν ἀνακτοίλῳ κατ'
 αὐτῆς, ὅπου μὴδὲ τῶν θείων
 φάσεται, ἀλλὰ τῶν ἰπινί-
 λασαυτῶν δευβάνα, ὡς ἂν
 συφρονῇ, καὶ ἀσιδέας ἄν

δίκλω

adeò aduersus illam indignata sim, quando ne ipsis quidem
 dijs parcere soleat, sed administrationē ac providentiā illorū
 salumnietur. Quare si rectē sapitis, ludicis, etiam impietatis

enim in praesentia, utrū por-
 eorum more in terram deies-
 ctos viuere nos deceat, volu-
 ptati indulgentes, neq; quie-
 quam generosum in animo
 cogitantes: an verò postero-
 re loco, eo quod est delecta-
 bile, posito, praelata hone-
 state, liberos liberè philoso-
 phari, neq; dolore ut ignauū
 quiddam pertimescentes: ne-
 que id quod dulce est, man-
 cipiorum more sectantes, fe-
 licitatemq; in melle et cari-
 cis quærentes. Huiusmodi
 enim illectamenta hac stul-
 tis obijciens, et labore cen-
 quadam larua perterresa-
 ciens, plerosque ipsorum
 ad se illectos adducit, in-
 ter quos et miserum il-
 lum velut excusso iugo à
 nobis secedere fecit, cum
 ægrotantem tacitè obser-
 uasset. Neque enim rectè va-
 lentem ac sanum oratione
 sua vnquam facillè addu-
 xisset. Quanquam quid ego

δὲ κὼν λαβοῖτε παρ' αὐτῆς. ἢ
 ἔσονται δ' ἔγωγε, ὥς ἔθ' αὐτὴ
 παροικῶσα δαίμωνι καὶ τῶν
 λόγων, ἀλλὰ τὸν Ἐπίκουρον ἄ-
 ναβιβάζουσαν αὐτοῦ ὄντα,
 ὅπως ἐν τρυφᾷ τῷ δικαστηρίῳ.
 πάλιν ἀλλὰ ἐκὼν ἂν αὐτὴν
 ἱρωτάτη, οἷος ἂν οἶνται γινέ-
 σθαι, τὸν Ἡρακλῆα, καὶ τὸν ἡμί-
 τιμον Ὀνόα, ἀπεσπύοντες τῇ
 ἡδονῇ, ἱερουργοὺς τῶν πόνων. ἢ
 δὲ γὰρ ἂν ἐκάλυψε τὸν ἀδισ-
 κίας ἐν τῷ γλῶ, ἐκάνων μὴ
 πανήσαντων. ταῦτα ἔποιν,
 ἢ πάντες τοῖς μακροῖς τῶν λό-
 γων χαίρουσα. ἀλλὰ γὰρ ἰθὺς
 σὺ κατὰ μικρὸν ἀρκέειας
 αἰά μοι συνηρωμένη, τὰς
 χεῖρας ἂν γναθῇ τὸ μηδὲν ἔ-
 σαι. πάλιν ἀλλὰ ὑμᾶς γὰρ τῷ
 ὄρει μνημονεύσαντων, ψιφί-
 σασθαι ἢ δὲ τὰ ἔθ' ὁρκα, μὴ πε-
 πῶσαντων Ἐπικούρῳ, λέγον-
 τι μηδὲν ἰσχυροῦ τῶν
 παρ' ἡμῖν γιννομένων τοῦ
 θείου. Ἐρ. μετὰ τῇ θ. ὁ Ἐπί-
 κουρος ὅτι περὶ τῆς ἡδονῆς λέγει.

Ἐπί.

pœnas de ipsa sumetis. Pon-
 ro audiui equidem quod ne-
 que orationem ipsa habere
 parata sit, sed Epicurum i-
 stum patronum pro se huc
 adductura. Adeo scilicet
 illudis etiam ipsi iudicio.
 Verum tamen illa ceret ipsam
 interrogare, qualenam pu-
 cet fuisse Herculem, ac
 Theseum nostrum, num e-
 tiam illi indulgentes volu-
 ptati, laborem evitarent. Ni-
 hil enim prohiberet quo-
 minus plena iniustitia ter-
 ra foret, si illi laborem non
 sustinuisent. Atque hæc di-
 xi, ut quæ non admodum
 longis orationibus delectas-
 ri soleam. Quod si utique
 voluerit et parumper res-
 spondere mihi interroga-
 ta, celerrimè cognoscetur
 quod nulla sit. Verum ta-
 men vos ceret iurisiurandi
 memores, decernite iam
 quæ iusta ac pia sunt, haud
 quaquam Epicuro fidem
 adhibentes, qui deos dicere

nihil eorum quæ apud nos geruntur, attendere. MER-
 CV. Transibinc. Heus Epicure, pro Voluptate dicito.

EPIC.

Ἐπὶ ὑμῶν δὲ ἄνδρες δικασ-
τῶν, πρὸς ὑμᾶς ἱρῶ. Δὲ γὰρ εἰδὼς
πολλῶν μοι τῶν λόγων. ἀπὸ
ἐμῆς ἰατρικῆς τισιν ἢ φαρμά-
κους, ὅν φησιν ἱρασιδίου αὐτῆς
ἢ Στοᾶ τὸν Διονύσιον κατα-
σχῆσαι ταύτης ἢ ἀπὸ χολῆς,
πρὸς αὐτῶν ἢ βλήσαν ἢ ἰδο-
νὰ, φαρμακίς ἢ ἀπὸ τῆς ἰδο-
ξῆς, καὶ ἀδίκῃ ἰκίκευθαι, ἐπὶ τὰς
ἀποτριπὲς ἱρασιδίου μαγα-
λῆσσαι. ἃ δὲ τινὲς ἰατρίᾳ
ἐν ἰατρικῇ τῇ πόλει, μὴ
ἀπὸ γοργόντων τῶν νόσων,
τὴν παρὰ τῶν αὐτῆς ἀνδρίαν
μυσαχθῆαι, καὶ λυφῶσι κα-
τάλοιπον τῶν νόσων, τὴν αὐτῆς
φαιμονίαν παραγίνεσθαι,
ἀπὸ ὁλκῆς, τοὺς ἢ ἀγνῶ-
τας ἰατρικῆς λόγους, καὶ λαβὼν
ἐνθεοῖς ὁμοίους, ἀπὸ φωνῆς,
πρὸς δὲ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς
ἢ ἰδρακίαν, ὅσπερ
ἀπομά τινα ἀπὸ τῆς
τὰς τῶν λόγων πλεονάτας,
ἀνθρώπινα καὶ οὐ βλακῆδη
φρονήσας, καὶ τὸν ἢ νόσον,
ὅτι

EPIC. Haudquaquam
prolixius apud vos, viri Iu-
dices, dicam. Nam multis
verbis ne opus quidem mi-
hi est. Verum si incantan-
tionibus aut medicamentis
quibusdam Voluptas cum
quem Stoa hac amatorem
suum ait, Dionysium vide-
licet, coëgit ab hac quin-
dem abstinere, ad se au-
tem conuertere sese, vengo-
fica merito visa est, & inno-
riam fecisse huic coargui-
tur, tanquam contra alienos
amatores præstigias ac do-
los machinata. At si quis li-
ber, in ciuitate libera, le-
gibus non vetantibus, mo-
lestiam atque acerbissimam
quæ ab hac proficiscitur,
perosus, & felicitate quam
quasi caput laborum inde
prouenire aiunt, pro nu-
gii ac nihilo habita, obli-
quos & incuruos huius ser-
mones, labyrinthisq; simi-
les reliquit, ad Volupta-
tem autem lubens transu-

git, verborum istorum reiis tanquam vinculis quibusdam
obiectum haudquaquam stolidum, sed humana sapiens, laboreq;
ipsum,

ὅτι, πονηρόν, ἡ δὲ αὖ
 ἔτι καὶ ἡδονὴν οἰσθῆς, ἀπ-
 κλάσθαι ἔχον αὐτόν. ὥσπερ
 ἐκ ναυαγίου λιμνῇ πρὸς ἑνὸς
 τα, καὶ γαλῶν ἐπιθυμῶν-
 τα, σωσθεῖσθαι ἐπὶ λιπα-
 ρὴν ἐς τὸν πόρον, καὶ ἐκδο-
 τον τὸν ἄθλιον παρέχον
 τῆς ἀρείας, καὶ ταῦτα, ὥσ-
 περ οἰκίῳ, ἐπὶ τὸν τῷ ἰδίου
 θυμῷ, ἐπὶ τῷ ἡδονῇ κα-
 ταφύοντα, ἵνα τὴν πόρην
 θρόνητον ἀρετῇ ἀναστή, ἐπὶ
 τῷ ὅρῳ ἰδῶντι ποτὶ
 ἀνελθῶν, ἴδῃ, κατὰ δὲ ὅ-
 ρον πονήσας τῷ βίῳ, ἐν δὲ αὖ-
 μονίᾳ μετὰ τὸν βίον. καὶ
 τοι τίς ἂν λεγὴς δικαίως
 ὅτι δόξαν αὐτῷ ἐκάνον, ὅς
 καὶ τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς ἀ-
 δῶς, ἢ καὶ τίς ἂν, καὶ
 μόνον τίς τὸ καλὸν ἀγαθὸν
 οἶσθαι, ἢ μὴ, μεταμαθὼν ὡς
 καλὸν ὁ πόρῳ, τὸ βίον
 τὸν ἐξ ἀφοῦν ἀποιμάσας,
 ἢ ἄλλῳ; ἴσθαι γὰρ οἶμαι, τοὺς
 περὶ

ipsum, id quod est, malum,
 Voluptatem autem suavem
 ducens; excluderene eum
 decebat quasi ex quodam
 naufragio ad portum ena-
 tantem, & serenitatis cu-
 pientem, precipiti capite
 in laborem impellendo, &
 ceu dedititium, inopie at-
 que egestati miserum illum
 tradendo, id est cum ille sup-
 plicis instar ad Volupta-
 tem tanquam ad misericordi-
 dia aram aliquam confu-
 geret? Nimirum, ut passim
 ac multis iactatam illam
 virtutem, cum multo sudo-
 re in arduum progressus a-
 spiciat, atque exinde per
 omnem aetatem laboribus
 exercitatus, demum post vi-
 tam peractam felix atque
 beatus fiat. Atqui, quis que-
 so index iustior in hac causa
 fuerit, quam ipse ille qui &
 ea in quibus Stoa versatur,
 cognovit ut quisquam alius:
 & cum antea solum illud

quod honestum est, bonum putaret esse, postea quantum
 malum foret labor, cognito, id quod melius ex utroque
 probavit esse, delegit? Videbat enim, opinor, eas qui de
 sole.

Ἐπὶ τῷ καρτερῶν, καὶ ἀνι-
 χιῶν πόνοις, ποτὶ ἀνιχνι-
 τας, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἡδονὴν θρα-
 πύουσα, καὶ μὴ τι τὸν νου-
 θιανόμενος, οἷοι δὲ κατὰ τὴν
 οὐκ ἡδονὴν νόμους βιουῶντας,
 αἰσχυόμενος δὲ, ἡ φανού-
 ται χαλῶν τὸ τόνον, καὶ πρὸς
 διδόνους τὸ δόγμα, ἀποκα-
 θάτας δὲ ἀθλίως τὸ τὸ ταυτά-
 ης, καὶ ἔνθα ἄρ' ἡσυχία, καὶ ἀσφα-
 λῆς παρ' ἀνομιᾶν ἰσχύει,
 χαλῶν ἡσυχίας καὶ τὴν
 ἡδονήν. ἡ γὰρ τις αὐτὸς τὸν
 τὸν τὸν δακτύλιον ἰδὼν
 πρὸς, ὡς πρὸς μὴ ὁρᾶ-
 ῶν, ἡ τὴν τὸν Αἰδῶν ἡδονήν,
 εἰ οὐδ' ὅτι μακρὰν χρό-
 νον τὴν πόνοις φράσαντες,
 ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὡς οὐκ ἄρ'
 καὶ ἡμῶν ἅπαντων τὸν
 Διονύσιον. ὅς μὴ τι μὴ τὴν
 νόον, ἡλπίσας ὡφελίσαν
 τι αὐτὸν τοὺς ἐπὶ τὴν καρ-
 τερίας νόους ἡσυχίας ἡλπί-
 σας, καὶ ἰνόςαν, καὶ ὁ πόνος
 ἀλλήλους αὐτὸν κατὰ τὸν
 ἰδὼν

tolerandis ac perferendis la-
 boribus multa commemoras
 re solent, priuatim autem
 Voluptatem colunt, eò qui-
 dem usque iuueniliter sese ia-
 ctare, domi autem secundum
 Voluptatis præcepta vitam
 degere, erubescens qui-
 dem si deprehendantur rem-
 mittere aliquid de firmita-
 te & contensione; proden-
 re & professionem suam, pa-
 tientibus autem misere interea
 Tantali illud: & ubi latere
 sese, ac tutò leges trans-
 gredi posse confidunt, hian-
 tibus faucibus voluptatem
 ingurgitantes. Proinde si
 quis ipsis Gygis annulum
 daret, ut eo inducitur conspi-
 ci non possint, aut etiam
 Orci galeam: sat scio quòd
 laboribus longum valere
 iussis, ad Voluptatem pro-
 silirent, & cuncti imita-
 rentur Dionysium: qui quàm
 demantea quàm morbo cor-
 reptus esset, sperare so-
 lebat illos de tolerantia

sermone multum sibi profuturos esse. At postquam dolere
 atque agrotare cepit, ac labor re ipsa illum inuasis-
 animad.

ἰδὼν τὸ σῆμα τὸ ἑαυτοῦ ἀντί-
 φιλοσοφουῦ τῇ Στόᾳ. καὶ τὰναν-
 τία δογματίζον, αὐτῷ μάλα
 λόγῳ, καὶ τοῖς ἐπισκεύαις, καὶ ἔγνων
 ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀνθρώπου σῶ-
 μα ἔχων, καὶ διητέλεισθαι, ὥς
 ἀνδρίαντι αὐτῷ χροῖσθαι, ἃ
 δὲ οὔτις ὅς ἄν ἄλλως λήγῃ, καὶ
 ἰδόντις κατ' ἡγορήν, λόγοισι
 χαίρειν, τὸν δὲ νοῦν ἔχειν ὅτι
 ἄρηκα. ὑμῖς δ' ἐπὶ τοῖς
 ψηφοφορίαισι. Στόα. μηδὲν.
 μῶς, ἀπὸ ὀλίγα μοι σιῶντα
 τῆσσι ἐπιτίψατε. Ἐπὶ. ἱερῶ-
 νησόν· ἀρκεῖν οὐ μὲν γάρ.
 Στόα. καὶ δὲν ἔστι τὸν πό-
 νον; Ἐπὶ. ναί. Στόα. τί δὲ ἡδο-
 νὴν ἀγαθόν; Ἐπὶ. πάντων
 ἡδονῶν. Στόα. τί δ', οἶδα
 ὅτι, τί διάφορον καὶ ἀδία-
 φορον, καὶ πλεονέκτητον καὶ
 ἀπροσέχον; Ἐπὶ. μάλα-
 να. Ἐρ. ὅφασιν, ὅτι Στόα, συ-
 νίσκει οἱ δικαστὰς τὰ διδύ-
 λατα πάντα ἐρωτήματα. ὡ-
 σὺν ἡσυχίᾳ ἄγει, ψηφοφο-
 ρήσας γάρ. Στόα. καὶ μὴν ἰ-
 κράτιστα ἄν, ἃ συνήρῃται

animaduertens corpus suum
 diuersam à Stoa philoso-
 phiam sequi, & contraria
 statuere, ibi magis quàm i-
 stis credidit : atque ita sibi
 persuasit, homo cum esset,
 etiam corpus humanum ha-
 bere sese : vixitque inde non
 vi statua illo viens, sed hoc
 sciens, quòd quicumque ali-
 ter dicit, ac Voluptatem ac-
 cusat, verbis quidem dele-
 ctetur, animum autem illuc
 conuersum habeat. Dixi.
 Vos autem ob hæc sententiã
 ferte. STOA. Nequaquam,
 sed pauca etiam interrogare
 mihi permittite. EPIC. In-
 terroga : respondebo enim.
 STOA. Malumne putas la-
 borẽ? EPIC. Etiã. STOA.
 Voluptatem autem bonum?
 EPIC. Atque admodum.
 STOA. Quid autem? Scis-
 ne quid sit differens, vel in-
 differens, & promotum,
 vel reiectum? EPIC. Maxi-
 mẽ. MER. Negant se ius
 dices intelligere, Stoa, dif-

syllabas istas interrogationes: quare silentium agite. Id enim
 sententiã feret. STOA. Atqui vicissim sanẽ si interrogassent

ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀναποδείκτων σχήματι. Δί. τίς ἔστι πείραξις; Ερ. πάσαις ἡ ἡδονή. Στοά. ἰσχυρίζεσθαι τὸν Δία. Δία. τύχη τῇ ἀγαθῇ· οὐδ' ἄλλους ἔλασα. Ερ. πῶς; Αἰσιππου Αριστεὴ καὶ Τρυφή, καὶ Αἰσιππος δ' αὖτε τὸς παρίστω. Αρ. πῶς; Ερ. ἐμὶ καὶ λίγην, πλὴν Αριστεῶν. ἐμὸς γάρ ἐστιν Αἰσιππος, ὡς ἀγνοοῦσι λόγοι, καὶ τὰ ἔργα. Τρν. οὐ μὲν νομῶ, ἀλλ' ἐμὶ πλὴν πρυφῶν. ἐμὸς γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἔστιν ὁ ῥᾶν ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν, καὶ τῆς πορφύρας, καὶ τῶν μύμων. Δί. μὴ ἐπινοεῖται ὑπερκεῖσθαι ᾧ καὶ αὐτῇ ἡ δίκη, ἔτι ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ περὶ τοῦ Διονυσίου παραπλήσιον γάρ τι καὶ τοῦτο ἵστανται. ὥς ἂν καὶ ἡ ἡδονὴ ἡρεσέσῃ, καὶ τὸν Αἰσιππον ἔξῃ τῇ Τρυφῇ. νικῶντος δ' αὖ τῆς Στοᾶς, καὶ οὕτως ἔσται τῆς Αριστεῆς ὑπερκεῖσθαι. ὥς ἂν

λαί

intertia figura, eorum videlicet quæ demonstrari non possunt. IV ST. *Vira superavit.* MERC. *Voluptas calculis omnibus.* STOA. *Proximo ad locum.* IV ST. *Bona sanè fortuna, ut libet.* Tu verò alios accerses. MERC. *De Aristippo contendentes Virtus atque Mollicies, & Aristippus verò etiam ipse adesto.* VIRTUS. *Priorem me dicere convenit, Virtutem videlicet.* Meus enim est Aristippus, perinde atque indicant sermones, & opera. MOL. *Haudquaquam, sed me potius.* Meus enim est homo iste, quemadmodum videre licet ex coronis, & purpura, & onduentis. IV ST. *Ne ambitiose adeò contendite.* differetur enim & hac causa usque, dum Jupiter de Dionysio sententiam feret. Non enim dissimile quippiam hoc quoque videtur esse. Quare tum quidem, si Volu-

ptas vicerit, etiam Aristippum Mollicies habebit. Vincente autem contra Stoa, & hic erit Viriui condemnatus. Proinde

alij

ποι παρίστασθαι. τὸ δὲ να μὴ
 τοι μὴ λαμβανέτωσθαι οὐδὲ
 τὸ δικαστικόν. ἀδικίας ὃ γὰρ
 ἢ δίκη μεμψυμένη αὐτοῖς. Ερ.
 μά τι μὲν ἔρ ἀντιληλυθότες ὡσι
 γίροντοσ ἀνδρῶν, ἔτω μακρὰν
 τὴν ἀνάβασιν; Δί. ἵνα νῶν, ἢ
 πρὶ τῆς μετῆς λαβοίην. ἄπιτε,
 μὲ ἀνακατᾶτε, αὐτοῖς δικά-
 σαίτε. Ερ. Διογενὴ Σινωπία
 παρῆναι λαοῦς, καὶ σὺν τοῖς
 ἢ ἀρξυρωμοιβικῇ λίγῃ. Διο.
 καὶ μὴν ἄρ γὰρ μὴ παύσῃται
 σχολῆσα, ὃ δίκη, ἢ ἐκ τῆς θρασυ-
 μῆς δικάσονται μοι, ἀπὸ πολλῶν
 καὶ βαθίων τραυμάτων.
 ἵδω γὰρ αὐτὴν μάλα πατάξω
 ὡς ξύλῳ. Δί. τί τῷ; ἀπὸ φρο-
 γῆς ἢ ἀρξυρωμοιβικῇ, ὃ δὲ
 δίκη, ἢ πρὸς τὸ βάν-
 τρον, ἢ μετρίον τι λακέρῃ
 ἀθλία τοῖς λαβύσθαι. τὸν
 Πύρρωνα κέρυψιν. Ερ. ἀπὸ ἢ
 ἢ γραφικῇ πάρισιν, ὃ δὲ
 πῃ, ὃ Πύρρων δὲ οὐδὲ τὴν
 ἀρχὴν ἀντιλήλυσθαι, καὶ ἵσκη-
 τὸς πράξαι. Δί. διὰ τί, ὃ

Ερμῆς

Pyrrhonem proclama. MERC. At pictoria quidem iamdu-
 dum adest, Iustitia: ipse autem Pyrrho principio ne ascen-
 dit quidē huc. Ac videtur hac facere. IV ST. Qua de causa

Mero

alijs adfundo. Istud autem
 ne accipiant hi, iudiciale
 premium puta. Nam cau-
 sa hac incognita & indis-
 cussa mansit ipsis. MERC.
 Frustrane igitur per lon-
 gam adeo atque accliuem
 viam ascenderint viri hi se-
 nes: IV ST. Abundē est se
 tertiam etiam partem acce-
 perint. Abite, ne indignemini,
 alii iterum iudicabitis.
 MERC. Diogenem Sino-
 pensē adeste tempus est. Ac-
 tu ita φησὶ Mēsaria dic. DIOG.
 At verò nisi desinat molesta
 esse, Iustitia, non amplius
 de fuga mecum apud iudi-
 cem aget, sed de multis at-
 que aliis vulneribus. Ego
 enim quamprimum adeo fu-
 ste hanc conundam. IV ST.
 Quid hoc rei est? profu-
 git Mēsaria: ille autem
 sublato baculo insequitur.
 Haud mediocre malum a-
 liquod videtur misera il-
 la acceptura esse. o Pyr-

Ἐρμῆς Ἐρ. ὅτι οὐδὲν ἐγὼ
 τὰς κατὰ τὸν ἀληθινὸν
 Δί. ὁ γὰρ οὐδὲν ἐν ἑαυτῷ
 καταδικασάτωσαν· τὸν λόγον
 γοργάσας ἡδὲ καὶ τὸν
 Σύνερον. καὶ τοὶ πρῶτον ἀπε-
 λήθοντες κατ' αὐτοῦ γρα-
 φὰς, καὶ ἡδὲ ἡπαρ ἡδὲ
 κεκείδω. πάλιν δ' αὖ, ἐπὶ τῷ
 Δοξί, προτίσαν ἄσαν· τῷ
 ῥητορικῷ τῷ δίκῳ, βαδῶ,
 ὅσοι σωματικῶς ἐπὶ τῷ
 ἀπρόσῳ; Ἐρ. ἀπὸ τῶν, ὃ
 Δίκη. τό, τι γὰρ μὴ ἐπὶ τῷ
 νῶν τῷ καί τῳ, ἀπὸ κατὰ
 τὸν καὶ ἐν τῷ, ἡδὲ, ἡδὲ
 ἡδὲ, ἐπὶ τῷ, καὶ τὸ
 ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῷ ῥητορικῷ
 καὶ τῷ καὶ ἐπὶ τῷ, ἐπὶ τῷ
 να κατὰ τὸν ῥητορικῷ, ἀπὸ
 γὰρ τῷ καὶ τῷ ἀπὸ τῷ
 τῷ Σύνερον, ὅσοι σωματικῶς
 ἐπὶ τῷ δίκῳ. πάλιν δ' αὖ
 καὶ ἀπὸ τῷ, ὃ ῥητορικῷ,
 τῷ λόγῳ. Ῥη. πρῶτον
 μὲν, ὃ ἀπὸ τῷ ῥητορικῷ,
 ὅσοι σωματικῶς ἀπὸ τῷ καὶ
 τῷ

Mercuri? MERC. Quia
nullum putat iudicium aut
forum verum esse. IVST.
Proinde contumacia ipsum
condemnent. Atiam I scri-
ptorem prose orationis Sy-
rum illum accerse. Quan-
quam nuper aded actiones
contra ipsum de lata sint,
et nihil necesse erat tanto
pere festinari, atque eas tam
statim disceptari: verunta-
men quia ita visum est,
priorem introduc Rhetor-
ices causam. Papa, quàm
multi ad audiendum con-
uenere? MERC. Merito,
Iustitia. Nam hoc ipsum
quod actio hæc minimè ve-
tus aut obsoleta est, sed no-
ua ac peregrina, heri, quem-
admodum ais, primum in-
tentata: deinde quòd et spe-
rant audituros se esse Rhe-
toricam quidem atque Dia-
logum per vices accusan-
tes, virisque autem Syrum
respondentem, multitudi-

nem tantam ad iudicium contraxit. Veruntamen incipe
 tandem Rhetorica causam dicere. RHETOR. Princi-

pio quidem, viri Athenienses, deos deasque precor omnes,

πάσαις, ὅσων ἔνοιαν ἔχον-
 σα θλατῶ τῇ τε πόλει, καὶ
 πόσιν ὑμῖν, ὅσων τῶν ἡμέ-
 ραι μοι παρ' ὑμῶν ἄς ἔνδο-
 υί τὸν ἀγῶνα. εἴθ', ὅπῃ ὅτι
 μάστιγι δίκαιον, ἔνδο παρὰ
 πῦσαι τὸς θεὸς ὑμῖν τὸν μῦ-
 θον ἀντίδικον σιωπᾶν καλῶς,
 ἡμῖν δέ, ὡς περὶ ἡμῶν, καὶ
 βιβούληται, τῶν κατηγορίαν
 ἰσθίου ποιεῖσθαι. οὐχὶ ταῦτα
 δέ μοι παρὶς τῶν γινώ-
 σκεν, ὅταν τίς ἄς ἀπὸ πονθα
 ἀπὸ βίβου, καὶ ὅταν ἄς τὸς
 λόγους, οὐς ἀκούω. ἔνδο μῦ-
 θον λόγους, ὡς ὁμοιοτάτους
 τοῖς ἡμέτεροις, οὐτ' ἔρῃ πῶς
 ὑμῶν τὰ δὲ πράγματα ἄς
 ἔνδο προέκοντα ὁψιν, ὥς
 ὅπως μὴ χεῖρόν τι πείσομαι
 πρὸς αὐτοῦ, σκίψασθαι δίκον.
 ἀλλὰ γὰρ, ἵνα μὴ μακρὰ
 προσιμιάσωμαι ἔνδο ὕδατος
 πάσαις ἀκῆ ῥέοντες, ἄρξο-
 μαι τῆ κατηγορίας. ἐγὼ γὰρ, ὡς
 ἀνδρῶν δίκαιον, τῶν ἡμέ-
 ραι μὴ δίκαιον ὄντα, βάρβαρον
 ἔτι

ut quanta ipse benevolentia
 affectus sum erga hanc ci-
 vilitatem, erga quæ vos omnes,
 tantam à vobis ad præsens
 certamen hoc consequi pos-
 sim Deinde, quod est æquum
 maximè, id vobis in men-
 tem à Dijs immortalibus
 dari, ut aduersarium qui-
 dem silentium agere ius
 beatis: me verò, quemada-
 modum constitui, me-
 cum quæ ipse deliberaui, ac-
 cusationem peragere posse
 faciatis. Caterùm haud
 quaquam eadem in mens
 tem venit statuere, quociens
 ad ea quæ passus sum aspi-
 cio, et ad orationem ac
 verba quæ audio. Nam ver-
 ba quidem quàm simillima
 meis, iste ad vos faciet: res
 autem eò usque processisse
 videbitis, ut mihi iam ne-
 cesse sit spectare ne quid
 peius etiam ab ipso mihi ac-
 cidat. At enim ut ne lon-
 gior prociatio vitæ, aqua
 iamdudum frustra effluens
 te, accusationem ipsam incipiam. Ego enim, viri iudices,
 hunc, cùm admodum adhuc adolescens esset, neque non barbarè
 etiamnum

ἔτι πῶς φωνῶν, καὶ μονοῦχι
 ἑλθόντων ἐνδεδυκότα, ἰς τὸν
 Ἀσσυρίων πόρον, περὶ πῶς
 ἰωνίαν ὑρῆσα, πηλαγόμην
 ἔτι, ἢ ὅτι χύσαστο ἰαυτῶ, ἐν
 ἑλότη παραλαβῶσα ἰπείδου-
 σα ἢ ἐπὶ δὴ ἰδούκη μοι ὤμα-
 θὴς αἶν, καὶ ἀτρεῖς ὄρεα εἰς
 ἑμὶ (ἡμεῖς ἡσίοι τι γὰρ ἔτι τότε,
 καὶ ἰθιράτοι, καὶ μόνῳ ἰ-
 θαύμαζον) ἀφελπῶσα τὸς
 αἶδας, ὅποσοι ἱμάντων μὲν
 πλοῖοι καὶ λαοὶ, καὶ λαμπροὶ
 τὰ προζενιά, ὧς ἀχρεῖς
 τότε ἱμαυτῶν ἐν γυνήσιν αἰ-
 νῆτι ἢ ἀφανῶ, καὶ νέω, προῖα
 καὶ ὁ μικρὰν ἰπὸν γυνήκα μὲν
 νῆ, πομπὴς καὶ θαυμασίους νό-
 γους. ἅτα ἀγαθῶσα αὐτὸν ἡς
 τὸς φονήτας τὸς ἱμῶς, παρι-
 ὄντα, καὶ ἀσὸν ἀπέφηνε,
 ὥς τὸς ἀμαρτάντας τὸν ἱγ-
 γῆς ἀπνίγνῃσιν. δόξαν δὲ
 αὐτῶς πεινοσῆν, ἰπὶ δ' ἑξο-
 μῆτος γάμος πῶς ἀποείαμ,
 εἰς τὸν πικελῆφθῶν, ἀπὸ
 πάντας

etiamnum loqueretur, ac
 tantum non Candyn indu-
 tus, Assyriorum more ince-
 deret, circa Ioniam inuentū,
 errabundum adhuc, & quid
 de se ipso statueret, nescien-
 tem, ad me receptum edu-
 caui: & quia videbatur mi-
 hi ingenio admodum prom-
 pto, & ad discendum appo-
 sito esse, meq; fixis in me o-
 culis intueri (nam & ve-
 rebar adhuc tum me, &
 solam in admi-
 ratione habebat) reliquit
 ceteris quotquot nuptias
 ambibant meas, diuites at-
 que formosi, & quod ad ma-
 iores attinet, etiam illustres;
 ingrato huic me ipsam de-
 stituti, pauperi videlicet,
 & obscuro, & adolescenti:
 dote haudquaquam exigua
 insuper allata, multis &
 admiratione dignis oratio-
 nibus. Post hac adducto
 eo ad contribules meos, no-

men eius in tabulas tacite retuli, ac ciuem reddidi: ut ἢ quā
 à spē desponsationis meae exciderant, exinde suffocarentur:
 Porro cum ipsi visum esset terrarum orbē circumuagari, feo-
 licitatēq; cōiugij passim ostētare: ne tum quidē à tergo relicta

πανταχὲ ἱπομήνη, αὐτὴ καὶ
 ὡς πειρηγόμενη, καὶ ὡς
 ὁρᾷ αὐτὸν, καὶ αἰδιδιμορῖ-
 ποίω, κατακοσμήσα καὶ
 πειρῶσα καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ
 Ἑλλάδι καὶ τῇ ἰωνίᾳ μί-
 τρια, ἐς δὲ πρὶν ἰταλίαν ἄρ-
 σιμῆσαι ἰθιλέσαντι αὐτῷ
 τὸν ἰόνιον σιωδιέπλωσα
 καὶ τὰ τελευτᾶ, μέχρι τῆς
 Κιλικίης σιωπαράς, ὧ.
 πορεύσθαι ἱποίησα. καὶ μέχρι
 μὲν ποτὶ πάντα μοι ἱπῆθε-
 ῖς, καὶ σιωλῶ μοι, μηδὲ μίαν
 νύκτα ἀπόκοιτο γιγνόμε-
 νῷ παρ' ἡμῶν. ἐπὶ δὲ ἰκας
 νῆος ἐπισιτίσαστο, καὶ τὰ
 πρὸς πρὶν ὠδοξίαν ἐν ἔχον
 αὐτῷ ἱπῆσθε, τὰς ὁφρῦς ἐ-
 πάρας, καὶ μεγαλοφρονέσας,
 ἡμῶν ἢ ἡμῶν, μακρὸν δὲ τῷ
 λόγῳ ἔασον· αὐτὸν δὲ τὸν γι-
 γνῶντι ἱπῆσθαι, τὸ ἄρ' ἔσχε-
 ματ', τὸ διάλογον, φιλοσο-
 φίας ὅρῳ ἐν λόγῳ, ὅ-
 τι παραπλήσιος μάλα ἱρωτι-
 μῶς,

quidem neglexit, imò verò prorsus missam fecit: ipsum
 verò barbatiū illum, ex habitu conspicuum; Dialogum
 videlicet, quem philosophiæ filium esse perhibent, suprā
 quān decet amando, atque admodum amatorie prosequen-
 do, ne-

sum, sed quoquoque sum se-
 quens, sursum atque deorsum
 circunducebar, clarumque
 ipsum ac celebrem faciebā,
 ornando pariter & com-
 ponendo. Atque ea quidem
 quæ in Græcia & in Ionia
 acciderunt, mediocria sunt:
 postquam autem & in I-
 taliam proficisci statuit,
 unā cum eo Ionium mare
 traieci: & postremò usque
 in Galliam unā progressa,
 ditefcere ipsum feci. At in
 longum quidem usque per
 omnia mihi obtemperabat
 & conuersabatur mihi, ne
 unam quidem noctem ex-
 tra lectum à nobis diuer-
 tens. At ubi iam abun-
 de viaticum sibi comparā-
 se visus est, & quantum
 ad famam & existimatio-
 nem attinet, rectè sibi om-
 nia habere credidit: addu-
 ctis supercilijs, & elatum
 præ se animum ferens, me

κῶς, πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν ὄντα
 τῶν συμφορῶν, καὶ ἐκ αὐσχυρίας,
 τὴν μὲν ἐν ταῖς ἐκείναις, καὶ τὸ ἄ-
 νδρ' ἐν ταῖς ἐκείναις λόγων συμ-
 τιμῶν, ἅς μικρὰ δὲ καὶ κομ-
 ματὶνά ἐρωτήματα κατα-
 κλέσας ἰαντόν, καὶ ἀντὶ τῷ
 διγὰρ ὅ, τί βούλῃται μὴ ἀλλή-
 τῃ φωνῇ, βραχὺς τινὰς λό-
 γους ἀναπλέων, καὶ συντα-
 βίζων, ἀφ' ὧν ἀθροισθὲν ἐκ
 πλουτοῦ, ἢ ἐκρότ' ὡς οὐκ ἐκ
 ἀν' ἀπαντίσας αὐτῶν μεθ' ἑαυ-
 τῶν ἀπαρὰ τ' ἀκρόντων, καὶ
 τὸ ἐπισθῆσαι τὴν χάριν ἐν τοῖς
 τ' ὄρω, καὶ μακρὰ ἐπιτιμῶ-
 σαι τῇ λιχαδίῃ, καὶ ἐπισυνά-
 ξαι τοῖς λιχομένοισι. τοῖς τῶν
 ἐκείνων ὁ γυναικῶν, καὶ κατὰ
 ἐκείνας φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ
 πρὸς τ' ἐρωτῶν τῶν ἐκείνων
 ἔχον, ἀλλὰ καὶ ἅς ἐκείνων
 εἶμαι, ὑβρίζων. πῶς οὐκ ἐκ ἁ-
 χείας οὐτ', καὶ ἐνοχ' ὅ-
 τ' ἐκ τῶν ἐκείνων νόμοις;
 ὅς

do, nati quam ipse est, gran-
 diorem: cum eo nunc con-
 suetudinem habet. Neq. pu-
 det ipsum libertatem qui-
 dem hanc orationis meae,
 qua veluti laxatis habentis
 soluta ac libera fertur, con-
 cide. In paruas autem et
 perbreuia commata tractan-
 das quaestiones seipsum in-
 cludere. Ac pro eo quod
 ipsum ipsi fuerat, quoda-
 moque libuisset, plena ac
 sonora voce eloqui, breues
 quasdam sententiolas inter
 se implicare, et quasi per
 syllabas numerare. Unde
 sanè conferta quidem laus
 aut multus applausus haud-
 quaquam obuenerit ipsi,
 irrisio verè auditorum non-
 nulla, et autollere ma-
 num, intra fines tamen, et
 longè annuere capite, et in-
 gemiscere dictis. Tales ni-
 mirum sunt quibus generos-
 sus iste amacus me contem-

pfit. Aiunt autem ipsum ne cum isto quidem amasio suo
 pacem agere, sed et erga illum contumeliosè, opinor, se
 gerere. Quamodo igitur non ingratus, atq. obnoxius ijs qua-
 e mala tractatione sancitæ sunt legibus censendus fuerit,

θε τῶν μὲν νόμῳ γαμντῶν,
 παρ' ἧς ἑσαυτὰ εἴληφε καὶ δι
 ἧν ἰνδοφός δειν ἔως ἀτί-
 μως ἀπέληπε, καὶ καινῶν ὀρί-
 χθη πραγμάτων, καὶ ταῦτα
 νῦν, ὅποτε μόνῳ ἐμὶ θαυμά-
 ζουσι, καὶ ἐπιγράφονται ἔπαν-
 του προσάτω ἑαυτῶν. ἀπ' ἱ-
 γὰ μὲν ἀντίχῳ, ἑσάτωρ μνη-
 σούντων, καὶ λόπλεσιρ αὐ-
 ζῆς τῶν θύραρ, καὶ ὀνόμα
 ἐπιδομαχοῖς μισθὰν τῇ φα-
 νῇ, ὅτε ἀνοίγῃ, ὅτε ὑπακίει
 βέλομαι· ὅρῳ γὰρ αὐτὸς ἐδῆν
 πλῆον τ' βροτῶν κομίζοντας. οὐ-
 ζος γὰρ ἔως ἐπιστρέφειαι πρὸς
 ἐμὶ, ἀπ' αὐτὸν πρὸς τὸν ἐρώμεον
 βλήσῃ, τί, ὦ θεοί, χεῖρ δὲ
 παρ' αὐτῷ λήψεσθαι προσέλο-
 κῶν; ὁρτὲ τρίβων· ἐδῆν ὁ-
 ρτὲ πλῆον ἔχοντα. ἱερῆα, ὦ
 ἄνδρ' ἀνδραγαθῶν. ὑμῖν δ', ἡ
 αἰς τὸν ἐμὸν πρόπον τῶν λῶ-
 γων ἀπλοχῆδος θέλη, τῷ μὲν
 ἐπιτρέψει, ἄγνωμον γὰρ, ἐπ'
 ἐμὶ τῶν ἐμῶν μάχαιραρ ἀ-
 κούει. κατὰ δ' αὐτῷ ἐρώμε-
 νον, τὸ Διάλογον, οὕτως ἀπλο-
 χῶ.

qui legitimè quidem nupti-
 à quātanta accepit, & per
 quam nobilis & clarus adeò
 est, ita ignominiosè reliquit,
 ac novas atque alienas res
 appetiuit, idē nunc, quan-
 do solam me cuncti mi-
 rantur, & veluti praesidem
 suum, scripto testantur? At
 ego quidem repugno toti pro-
 cis ambientibus me: & pul-
 santibus ianuam illis, ac no-
 mine inelamantibus me vos
 ce elata ac magna, neque
 aperire volo, neque etiam
 exaudire. Video enim illos
 nihil ampliùs clamore isto
 hinc auferre. Iste verò e-
 tiam ne sic quidem ad
 me reuertitur, sed ad as-
 masium illum suum respi-
 cit: & quid tandem boni,
 ô dii, ab eo accepturum se
 sperans, quem praeter pal-
 lium habere videt ampliùs
 nihil? Dixi, viri Iudices. Vos
 autem si meo iste orationis
 atq; verborum modò respō-
 dere voluerit, ne permittite.

Iniquum enim foret meam contra me macharam acui.
 Sed iuxta amatum à se Dialogum illum respondeat, si po-
 test.

ἡ δὲ αὖτε ἀντιδικῶν. Εἰ, τὸ
 μὴ ἀντιδικῶν. ὅτι οὐδὲν τι, ὃ
 ἔστιν ἡ ἀντιδικία, μόνον αὐτὸν ἀν-
 λοῦνται κατὰ σχῆμα ἢ δια-
 λόγου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς
 ἀπάτω. ΣΥ. ἰπὲρ καὶ τὸ, ὃ
 ἀνέρεθ, ἢ ἀντιδικῶν ἢ ἀντι-
 κτησιν, ἢ μακρῶν χρόνων ὡς
 λόγος, καὶ αὐτὸ τὸ διαλέσθαι
 λίγων παρ' ἐκείνης καθ' ἑ-
 σωτά μὴ ἐκείνῃ πρὸς ὑμᾶς,
 τὰ λεγόμενα δὲ αὐτὰ ἐπιλυ-
 σάμεν ὅτι τῶν καθ' ἡγορησέ-
 των, ὑμῖν ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν
 περὶ ἀπάντων. πάντες γὰρ, ὅ-
 πόσα διεγίγνωσκον περὶ ἐμοῦ, ἀ-
 ληθῆ ὄντα διεγίγνωσθε. καὶ γὰρ
 ἐπαύδουσι, καὶ σωαπιδέμε-
 σι, καὶ ἄς τὸς Βελήτας ἐνί-
 γραψῇ, καὶ κατὰ γὰρ τὸ χάριν
 ἂν εἰδῶ ὡς γάμοι. Αἱ ἄς δὲ
 αἰτίας ἀπαιτῶν αὐτῶν, ἐπὶ
 τυτονὶ τὸν διάλογον ἱτα-
 πόμην, ἀκούσατε, ὃ ἀνδρες δι-
 κασαί, καὶ με μὴ δύνῃ χρόνῳ
 μὴ ἐνικᾶ φεύδοντα ὑπολά-
 βοιτε.

test. MERC. At hoc qui-
 dem non persuadebis, Rhea-
 torica. Neque enim fieri
 potest ut hic solus iuxta
 formam et morem dialo-
 gi respondeat, sed perpe-
 tua oratione ipse quoque di-
 cat. SY. Posteaquam, viri
 Iudices, hoc quoque malè ha-
 bet aduersariam, longio-
 re paulò oratione utar, ipso
 quoque eo quod dicere pos-
 sum, ab illa accepto, multa
 quidè verba apud vos haud-
 quaquam faciam: capita ve-
 rò ipsa dissolvendo, eorum
 de quibus illè me accusa-
 uit, vobis vniuersum negon-
 cium exinde inspicendum
 ac perpendendum relin-
 quam: omnia enim quacunq;
 modò de me narrauit, ita
 ut sunt, ac verè narrauit.
 Nam et educauit me, et
 mecum à quocunque abij
 profecta est, et Græcorum
 ciuitati adscripsit: eoque certè
 nomine etiam gratiam lus-

benegerim nuptijs istius. Ceterum ob quas causas relicta ea
 ad Dialogum hunc diuerſi, de eo quaeso, viri Iudices, ut me
 paulisper audiat. Ac me cōmodi alicuius gratiā nihil quie-

βοίτῃ, ἐξ ὧν ἄρ' ὡρῶν ταύτων κα-
 ἔτισα φρονῶσαν, ὃ δὲ ἱμνέου-
 σάν ἐπὶ τῇ κοσμῷ σθένει, ὅ-
 σόν ποτ' ἐσχηματισμένην
 αὐτὴν ὁ Παιανίης ἐκένος ἔ-
 γαγενε, κοσμεμένην δ' ἢ τὰς
 τρήτας ὠθεῖσιν ἔσαν ἔς τὸ ἐ-
 ταιεῖον, καὶ φυκίον ἐν τριβο-
 μένῳ, καὶ τὸ ὀφθαλμῶ ἴσσο-
 γραφομένην, ἐπὶ πᾶσιν ἐν-
 θύς, καὶ παρὰ φύλακον, ὅποις
 τὸν ὀφθαλμὸν φέροι. καὶ τὰ
 γὰρ ἅπαντα ἴδω, λαθ' ἐκείνῳ δὲ
 τὴν νύκτα, ὃ μὲν τρυφῶδες ἡμῶν
 ἐν ἐπιμπλάτῳ μεθύνοντων ἐ-
 ρασῶν, κομαζόντων ἐπὶ αὐτῇ
 τῇ, καὶ κοπιόντων τὴν θύ-
 ραν, ἐνίων δὲ καὶ ἐσθιάσθαι
 αὐτῇ ἐπὶ κόσμῳ τοιμὴν-
 των· αὐτὴ δὲ ἐξέλα, καὶ ἡ-
 δέω τοῖς θρωμένοις. καὶ τὰ
 ποτὰ δὲ παρὰ νύκτα ἄρ' τῇ
 σίρῃ, ἀδόντων ἀκίεσσα τρα-
 χέας τῇ φωνῇ ὡδὴς τινος
 ἐρωτικῆς, ἢ καὶ παρανοήσασα
 τὰς θυεῖδας, ἐμὶ οἰομένη λα-
 θῆν, ἡσάλαντι, ἢ ἡμοιχάνῃ
 τῇ πρὸς αὐτῶν. ὅπως ἐξ ὧν μὴ
 bat, canentes illos aspera voce cantilenas quasdam amatorias
 auscultans : vel etiam apertis clam foribus dum me latere ista
 putat, lasciuè se gerebat, et stuprabatur ab illis. Quod cū ego
 ferre

quam falsi dicere existime-
 tis. Ego enim cū viderem
 hanc haudquaquam ampliùs
 temperantem esse, neq; etiam
 in eo modesto habitu per-
 manere, quo olim ornatam
 ipsam Pæniensis ille duxer-
 rat, comptam autem, et cas-
 pillos meretricio more col-
 locantem, praterèa fūco il-
 litam, et genas cerussa quo-
 que pingentem : suspicari
 statim cœpi, ac tacitè ob-
 servare quorsum verteret oc-
 culum. Ac cœtera quidem
 missa facio : singulis au-
 tem noctibus angiportus
 quidem noster replebatur a-
 matoribus temulentis, et las-
 ciuè erga illam petulan-
 terq; multa agentibus, ac for-
 tes pulsantibus, quibusdam
 verò etiam vi intro sese ci-
 tra omnem modestiam fer-
 re audentibus. Hæc autè ris-
 debat, et hi quæ ageban-
 tur, delectabatur, ac pler-
 unq; vel de tecto prospicie-

φέρειν, ὥστε φάσθαι μὴ αὐτὸν
 μοιχεύει οὐκ ἰδοκίμητον,
 ἢ ὡς πατόντων δὲ οἰκωῦντι ὧ
 Διαλόγῳ περὶ αὐτῶν, ἡξίου
 καταδικάζειν αὐτὸν.
 ταῦτα δὲ, ἃ ἐγὼ τῶν Ρη-
 τωρικῶν μετὰ τὰ ἀδικησέ-
 καί τοι ἐκείνη μὲν αὐτῇ τοι-
 οῦτο ἐπέπρακτο, καλῶς ἔχει
 μοι, ἀνδρὶ ἥδη τιπτοκόου
 ταῖς τεχνικαῖς γιγνόμεναι βο-
 ρύων μὴ ἐκείνων, καὶ δι-
 κῶν ἀποκηρυχθῆναι, καὶ τοῖς
 ἀνδράσι τοῖς δικασταῖς ἀπρι-
 μῆν ἐμῶν, ἢ τυράννων κατῆ-
 γορείας, καὶ αἰετῶν ἰσχυρῶς
 ἰκφυγόντι, ἢ δὲ τῶν Ἀκαδη-
 μίαν, ἢ τὸ Λυκείου ἰλθόν-
 τα, ὧς βελτίστῳ τότῳ Διαλό-
 γῳ συμπρηπταῖν, ἡρίμα συ-
 ναδελιγόμενον ποτὶ ἐξωμ-
 εῖπῆν, ἥδη παύσασθαι ὑμᾶς δὲ
 ὑπορκοῦν τὸν ψῆφον ἐν ἡγορί-
 Δί. τίς ἑρατῆ; Ερ. πάσαις
 ὁ Σύρϑ, πλὴν μίαν. Δί. ῥᾶ
 τὴν τῆς ἰσοκράτους, ὃ τὸν ἵνα-
 τίαρ

ferre non possem, accusare
 quidem ipsam adulterij non
 placebat : ad Dialogum
 autem hunc in vicino ha-
 bitantem accedens, roga-
 bam ut is me recipere vele-
 ret. Atque hac illa sunt, Iu-
 dices, quibus ego tanta in-
 iuria Rhetoricam affeci.

Quamquam etiam si nihil
 tale ab ipsa commissum es-
 set : tamen, puto, deceret
 me, virum iam propè quas
 draginta annos natum, à
 multis quidem istis et
 causis agendis desistere, ac
 viros iudices pati quiescere,
 cum Tyrannorum accusa-
 tionibus, tum optimarum
 laudibus civitatis : in Acade-
 miam autem vel Lycæum
 ingressum, cum optimo hoc,
 Dialogo videlicet, unâ de-
 ambulare, paulatim ac sen-
 sim cum eo disputando.
 Multa adhuc habens, Iudi-
 ces, quæ dicere poteram, in
 præsentia quiescam. Vos au-

tem sententiam iurijurando iusto consentaneam proferte.
 IUST. Vicer vincit? MER. Omnibus calculis Syrus, ex-
 cepto uno. IUS. Apparet rhetorem fuisse aliquem, qui con-

τίαν θέμνος, ὁ Διάλογος ἐπὶ
 τῶν αὐτῶν λέγει· ὑμεῖς δὲ ὡς
 μάλιστα, διπλοῦσι νόμοις ἀπο-
 κρίνεται τὸν μισθὸν ἐπὶ ἀμφοτέρω-
 ρας τὰς δίκας. Διάδ. ἐγὼ
 δέ, ὡς ἄνθρωπος δικαστὴς, μακρὸς
 πρὸς ἀπεινὸν τοῦ λόγου οὐκ
 ἀρῶ δυνάμει πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ
 καὶ ἀμικρὸν, ὥσπερ εἴπωθα. ὅ-
 μως δέ, ὡς νόμος ἐν τοῖς δι-
 καστέοις. ἄνω ποιήσωμαι τὴν
 κατ' ἐξουσίαν, ἰδιώτης παύσας
 πασι, καὶ ἄτεχνη τῶν τοιού-
 των ὢν. καὶ μοι ἤδη ἔω πρὸς
 ὑμᾶς τὸ προίμιον. ἀλλ' ἡ δίκη-
 μαί, καὶ πρὸς βίβλιν πρὸς τοῖς
 τοῖς, ταῦτά ἐστιν, ὅτι με σιμὸν
 τίως ὄντα, καὶ θεῶν φίλον, καὶ
 φιλοῦν, καὶ τῆς τῶν ὀντων πε-
 ριόδου σκοπέμενον, ὑψηλόν,
 ἔνω πρὸς τῶν νεφῶν ἀφοβα-
 τῶντα, ἐνθα ὁ μέγας ἐν ἔρα-
 νῶ Ζεὺς, πρὸς ἄρμα ἰλα-
 νων φέρεται, καὶ ἀσπάζεσθαι αὐ-
 τὸς, ἡ δὲ καὶ τὴν ἀφίθον πτό-
 ρον, καὶ ἀναβαίνοντα ἡσθα-
 νῶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ πρὸς
 σωτρί-

trarium tulit. Hec Dialogi
 ge, sub hysdem ludicibus dic-
 tu quoq. Vos autem seden-
 tes manete, duplicem acces-
 pturi mercedem, pro utraque
 videlicet lite. DIA. Ego
 verò, viri Iudices, longiorem
 quidem proferre orationem
 apud vos haudquaquam sta-
 tueram, sed brevibus verbis,
 ut consuevi, rem expedire:
 verum tamen uti lex est in
 iudicijs, ita peragam accus-
 sationem: quanquam imper-
 ritius planè, atq. istarum re-
 rum indoctus sim. Atque hoc
 ad vos exordium peractum
 mihi sit. Quæ verò per iniu-
 riam & contumeliosè ab
 hoc passus sum, ea ita se ha-
 bent. Nam me, cum gravis
 antea ac venerandus essem,
 ac de dijs pleraque, & na-
 tura, & universi huius am-
 bitu considerarem, sublimis
 supra nubes alicubi per æ-
 rem incedens, ubi magnus
 ille per cælum Iupiter ala-
 tum currum agens fertur:

abstractum inde ipse, cum iam in summa conuexitate
 polarem, atque vixta cælum ascenderem, & alis confra-
 ctis.

παρρησίας, Ἡδίστων δὲ
 πολλοῖς ἰποῖναι· καὶ τὸ μὲν
 πράγδ' ἐκείνο, καὶ συμφρονίαν
 πρὸς πρῶτον ἀφ' ἧς με,
 ἡμιπρὸς δ' ἄλλοις, καὶ ὅτι
 πρὸς ἰσθμῷ μοι, καὶ μικροῦ
 δ' αὖ γέλοιον. ἅτά μοι ἐστὶν αὖ
 τὸ φέρων, συγκαθ' ἑξέ μοι
 τὸ σκῆμμα, καὶ τὸν ἰαμβόν, καὶ
 ἡμισμὸν, καὶ τὸν ἰαμβόν, καὶ
 Δεισοφάνην, Δανὸς ἄνδρας
 ἰωνοδωμῆσαι τὰ σιμένα, καὶ
 χλαῖν' αὖτ' ἡμεῖς ἔχοντες. τὴν
 λοιπὴν δ', καὶ Μένιπρον τι-
 να, τὸν παλαιὸν ἡμιπρὸς μά-
 λα ὑπεκλινόν, ὡς δοκεῖ, καὶ
 ἡμῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν
 ἰωνοδωμῶν μοι, φοβερόν τι-
 να ὡς ἀληθῶς ἡμῶν, καὶ τὸ
 δῆγμα λαθροῦ, ὅσῳ καὶ γε-
 λῶν ἅμα ἴστανται. πῶς οὖν
 οὐ Δανὰ ὕβρισμα, μηκέτ'
 ἐπὶ τοῦ οἴκου σχήματ' ὅσῳ
 χεῖρ' ὅ, ἀπὸ ἡμιπρῶν
 καὶ γέλοιων, καὶ ἰαμ-
 βίας ἀποκότους ἰσθμῶν
 νόμῳ

videndo pariter mordeat. Proinde quomodo non gratum con-
 tumelia affectus videatur, qui neque familiari ac proprio habi-
 tu amplius conspicior, et comédias agendo, ac risus ciendo,
 argumenta quoque aliena tractando, quasi quendam histriionem

estis, aequalem et eiusdem
 conditionis cum multitudi-
 ne promiscua fecit. Ac tra-
 gicam quidem illam atque
 modestam personam ad simi-
 lem mihi: comicam verò aliā,
 atque satyricam quandam im-
 posuit, ac tantum non ridi-
 culam. Deinde in eundem
 locum ad me adducta, con-
 clusit mecum Conuiciū, Iam-
 bum, Cynicam petulantiam:
 praeterea et Eupolin et Ari-
 stophanē, vehementes videli-
 cet viros ad exagitandū gra-
 uia illa, et ad irridendum ea
 quae praeclara ac pulchra
 sunt. Postremo autem et
 Menippo quodam ex anti-
 quis illis canibus admodum
 lattratu facili ac prompto,
 ut videtur, deinde mordaci
 atque aspero quoque effos-
 so, hunc quoque ad me intro-
 duxit, terribilem reuera eas
 nem, et morsu latenter inua-
 detem, eo nimirum quod etiā

εἰμὲν αὐτῷ, τὸ γὰρ πάλιν
 τῶν ἀπεπράττων, ἡρασίμ τι-
 να πρῶτοδοξον ἡλέκαμαι, καὶ
 ὅτι πρὸς ἡμῖν, ὅτι ἐπὶ τῶν με-
 τίστων βίβηκα, ἀπὸ ἀπποκρυ-
 ψάων διελθὼν, σωθέντος τι, καὶ
 ἔξω φάσμα τοῖς ἀνέδοι δο-
 κῶ. Εἰ. τί οὖν πρὸς ταῦτα
 ἔρῃς, ὦ Σύρι; Σὺ. ἀπεσοδό-
 κητον, ὡς ἀνδρῶν δικαστῶν, τὸν
 ἀγῶνα ἔξω ἀγωνίζομαι παρ'
 ὑμῖν, πάντα τοῦ μᾶλλον ἄρ-
 ῃσι καὶ Διάλογον, ἢ τοιαῦ-
 τὰ ἔρῃ παρ' ἡμῶν, ὅν πρῶτα
 ἔδωκεν ἡ σκυθρωπὸν ἐπὶ τοῖς
 ποταμοῖς συνομιῶντα, καὶ ἐπὶ
 τῶν σωτήρων ἐρωτήσεων κα-
 τὰ κληρότητα, καὶ ταύτην ἀδύνα-
 μιν ἢ εἶναι ἀνακινῶντα, ὅτι πάν-
 τη δὲ ἡδυνῶ, ἐπὶ τοῖς πλείοσι
 ἐκχαερισμῶν, πρῶτον μὲν
 αὐτὸν ἐπὶ γῆς βαίνοντι καὶ ἀν-
 θρώπινον εἶδιν καὶ τρόπον,
 μετὰ δὲ τὸν αὐχμὸν καὶ ποταμὸν,
 ἀπὸ πηλῶν, καὶ μαδιῶν κα-
 ταναγκάσας, ἡδυνῶ τοῖς ὁρῶ-
 σιν πρῶτον καὶ. ἐπὶ πάν-
 τιν,

illi me gero. Nam quod a-
 nimum absurdissimum est, tem-
 peratura quadam aliena ac
 noua mixtus sum, et neque
 pedestris amplius sum, neque
 in sublimibus incedo: sed pla-
 ne Centauri modo compo-
 situm quiddam ac peregri-
 num spectrum auditoribus
 appareo. M E R. Quid i-
 gitur ad hæc dices, Syre?
 S Y R. Inexpectatum equi-
 dem, viri iudices, certamen
 hoc apud vos sustineo. Quid
 uis enim citius putāram Dia-
 logum, quam hæc de me di-
 cturum esse. Quem ego sus-
 ceptum tetricum adhuc ple-
 risque apparentem, et præ-
 continuis interrogationibus
 præfractum ac durum, eoq̃
 nomine venerabundum quis-
 dem aliquid præ se feren-
 tem, haudquaquam tamen
 omnino suauem, aut etiam
 multitudini acceptam, prin-
 cipid quidem ipsum per terram
 incedere ad humanum
 hunc morem assuefeci: po-

stea autem squalore isto multo absterfo, et ridere ipso co-
 sto, suauiore ac gratiore afficientibus exhibui. Supra
 omnia

Ἄ, τὴν ἡμετέραν αὐτῷ πα-
 ρίστα, καὶ κατὰ τῷ, πολλὰ
 ἀλλ' οἱ μηχανώμενος τὴν ἰ-
 νοίαν πρὸ τῶν ἀκούοντων. οἱ
 τίς τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐ-
 τῷ ἀδιδότου, ὡς περ τὸν ἰχ-
 νορ, λαβὼν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖ-
 ρας ἰφυλάσσοντο. ἀλλ' ἰγὼ οἶδ'
 ὅπως μάλιστα λυπεῖ αὐτὸν, ὅτι
 μὴ τὰ ἰσχυρὰ ἐκείνα καὶ λίαν
 καθέμει. ὅς αὐτὸν συμ-
 προλογῶμαι, εἰ ἀθανάτος ἢ ψυ-
 χὴ, καὶ πόθεν ἐστὶν ὁ θεὸς,
 ὅπως τὸν κόσμον ἐργάσθῃ,
 τῆς ἀμύνης, καὶ κατὰ τὰ αὐ-
 τὰ ἰχθύος. ὅσας ἐν ἰχθύι εἰς
 τὸν κρατῆρα, ἐν ᾧ πάντα
 ἐκδύνουσι, καὶ εἰ ῥηθῇ καὶ πο-
 λυπλοῦς μορίου ἁδωνορ, κο-
 λακίας τὸ τίτρεται. χαίρει
 γὰρ, ὅτι οἶδ' ὅπως, τὰ βλαύτα
 λιπολογῶν, καθάπερ οἱ τὴν
 ψάραν ἰδίως ἐνέμψοι. καὶ
 τὸ φρόνισμα ἔδ' αὐτῷ δο-
 κῇ, καὶ μέγα φρονεῖ, καὶ λίγη-
 σαι, ὡς ὁ παντὸς ἀνδρός δει-
 σιωδῆν, ἃ πρὶ τῶν ἰδιῶν
 ἐξυδορεῖ. ταῦτα δηλα-
 δὴ

omnia autem Comædiā cum
 ipso coniunxi, ac per hoc
 multam illi benevolentiam
 apud auditores conciliaui:
 qui antea spinas in eo istas
 metuentes, perinde ut Echi-
 num, in manus accipere ip-
 sum fugiebant. Ceterum no-
 ui ego quod maxime ipsum
 male habet, nempe quod non
 tenuia ista atque exilia sen-
 dendo cum eo arguari so-
 leo, sit'ne anima immortalis
 videlicet, & quod heminas
 Deus quando mundum fa-
 bricauit, sincera & eodem
 modo sese habentes substan-
 tia in craterem illum, in quo
 vniuersa miscendo tempera-
 bat, infuderit: & num Rhe-
 torica politica particula i-
 mago, adulatoria pars quar-
 ta sit. Delectatur enim ne-
 scio quo pacto huiusmodi
 argutias disputando, perin-
 de ut illi qui ex pfora liben-
 ter fricantur. Ac cogitatio
 ista & cura, dulcis ipsi vide-
 tur: ac magnifice se effert si

dicatur quod non cuiusvis hominis sit ea intelligere, quæ
 ipse de ideis subtiliter & acutè speculatur. Huiusmodi vides
 licet

Αὐτὸς καὶ παρ' ἑμὲ ἀπαιτῆ, καὶ τὰ
 πρὸς ἑαυτὸν ἡγήσῃ, καὶ ἀπὸ τῆς
 τὰ πρὸς τοὺς ποδοῖν ὕψους ὁρῶν.
 ἵσταται γὰρ ἅπαντες ἔνθα ἂν
 εἴπω, μὴ μισοῦντο μοι. ὡς τοις
 πολλοῖσι καὶ τὸ ἑλκεῖν πε-
 ποσμένος αὐτῷ βαρβάρικον ὅμι-
 λον ἴδοντα, καὶ ταῦτα βαρβάρικον
 αὐτὸς ἐν δόκῳ ἠδὲ δικαίᾳ φέ-
 ρει, τὰ τοιαῦτα ἄς αὐτὸν πα-
 ρανομῶν, καὶ τὴν πολλοῖν ἰ-
 σθητὰ λοποδυτῶν. ἀπὸ τῆς
 γῆρας, ὡς δὴ αὐτῷ μοι. ὅμως
 ἂν ὁμοίαν τῇ πάλαι τὴν ψῆ-
 φον ἰνέγκαι. Εἰς βαβυλῶν, δ' ἐ-
 καὶ ὅλους ἑβραῖους. ὁ γὰρ αὐτὸς
 ἑκείνῳ ὁ πάλαι, δὲ νυνὶ ὁμο-
 ψύχους ὄντι, ἀμείλῃ, καὶ ἴσθι
 ὄντι, καὶ πᾶσι τὴν τετυπημένην
 οὐτὶ φέρει, καὶ μὴ πάν-
 σοι φόβον ὡς τοῖς ἀείστοις. ἀλλ'
 ὅμως μὴ ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης,
 αἰετοῖς δὲ τὰς λοιπὰς δικαί-
 ῶν.

desideris optimis quibusque inuidere. Sed vos quidem nunc
 abite bona cum fortuna: in crastinum autem & de
 reliquis cognoscemus.

licet à me quoque poscit, &
 alas illas quærit, ac sursum
 aspicit: illa interim quæ an-
 te pedes sunt, non videntur. Nā
 cæterorū certè causa haud-
 quaquam, puto accusauerit
 me, quòd veste hac Græca
 detracta, barbaricam ipsi
 induerim, & hoc, cūm bar-
 barus ipse videar esse. Iniu-
 riam enim fecissem, si legi-
 bus præteritis in ipsum ta-
 lia commissem, ac patrio
 vestitu grassatorum more
 spoliassetem. Respondi, Iu-
 dices, quantum pòssibile mi-
 hi fuit. Vos autem similem
 priori sententiam quæso fer-
 te. MER. Papæ omnibus cæ-
 cem vincis. Nā ipse ille pri-
 or ne nunc quidem eadem
 cum cæteris sentit. Nimirum
 cōsuetudo hæc illius est, at-
 que omnibus perforatū cal-
 culum ferre solet, nec facillè

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a HOMERO CÆCO.] *Thersites in Mortuorum dialogis* *Homero* vocavit cæcum: id quod negat *Lucianus lib. 2* *Varum* *historiarum*. Sunt contra, qui scribunt, eum adeò pauperem fuisse, ut luminibus agitudine amissis, non esset illi unde sumptus pueri à quo duceretur, impenderet. *Herodotus cum Plutarcho* id nominis à cecitate sortitum fuisse scribunt. *Opungon* enim cæcum appellat *Cumani*. b *Iuncto curru totū diem.* In dialogo *Mercurij & Solis*, è *Iouis* mandato *Mercurius* *solem* admonet ne tribus continuis diebus currum agat, nec luceas. c *Lumen exhibens.* *Lunam* ait splendere visis *xupigzoi*. d *Nolo enim dicere.* Alludit ad ea *lib. 2* *de Cræso* scribit *Herodotus lib. 1*. e *Aut somnum ad omnes volantem.* Qualis *Deus* sit *Somnus & Somnium* vide 2. *Iliad.* ubi volatilis fingitur, quod *Virgilius* in *Aeneid.* sepe imitatus. Et *lib. 6.* ubi *Aeneas* apud *inferos* complecti voluit patrem *Anchisen*, de somnio sic meminit:

Par leuibis ventis, volucrisq; simillima somno:
Item *lib. 3.* cum narrat quomodo *Palinurus* deceptus à somno, è prora in mare deciderit, somnusq; recesserit:

Ipsæ volans tenues se sustulit ales in auras.

De ratione somniorum vide *Luciani Somnium* siue *Gallū*. *Homærus* in *Odyss. 19.* fingit duas esse portas somniorum, per quas exeuntia ferunt se hominibus. Alteram eburneam, cuius somnia vana & æreæ sunt: alteram verò corneam, cuius somnia vera esse dicuntur. Id *Virgilius lib. 6.* *Aeneid.* imitatus est. Vide de eo primum librum *Macrobij* in *Scipionis somnium*, cap. 3. ubi ex *Porphyrion* de poësis *Somnij* disputat. Extant quorundam commentarij cum *Græci*, tum *Latini* de *Somnijs*. f *Tu verò, filia.* *Phuræus*, *Iovem* *Iustitiæ* patrem creditum ait, earatione, quod sis princeps & imperator uniuersorum, quodque quæcumq; reges facerent, ut iusta & æqua putarentur. Eadem ratione *Anaxarchus* *Sophista* apud *Arrianum* in quarto *Histo.* antiquos ait *Ioni* assistentem *iustitiam* fecisse, quam interpretationem *Arrianus* non satis probat. g *Asfidens iuxta deas.* *Apocraton* scribit, *Athenienses*

72476

vocare Erinnyes, οὐρανὸς θεῖας, quasi dicas deas castas & incorruptas. Paus. in Corinth. ait, Semnas à Sicyonijs, Eumedicis ab Atticis. In Attica tamen etiam: Iuxta Dearum, inquit, templum, quas οὐρανὸς vocant. Sophocles de his multa, præcipue in fabula Oedipi Epicolono. Has vocat Hesiodus in Theogonia, Erinnyes. Semnis deis oves prægnantes immolabant, & melioratum. Philemon poëta Comicus diversas Eumenidas & Semnas fecit in fabulis. h. Filius ille Sophronisci.] Socratem Sophronisci lapideæ fabri & Phænaretæ obstetricis filium, Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum, rem postulantes Anytus & Melitus, quod corrumpere iuvenutem, deos contemneret, novas superstitiones introduceret, Athenienses veneno suffulerunt. Melitum damnatum capitis, Anytum & ceteros accusatores in exilium actos, ex Laërtio, Platonē & Themistio, in sermone εἰς τὸ αὐτὸ παρῖον, scimus. Socrati æream statuam, quæ in Pompeo poneretur, à Lysippo factam, esse decretam, civitatem lustratam, palæstras & gymnasia, velut in publico civitatis luctu, clausa, &c. Occidistis, occidistis sapientissimam & innocentissimam lusciniā Musarum. Vide ea quæ annotavimus in Parasito, ex Aeschine, & Fugitiivis & Ioue confutato. i Ne gallo quidem Aesculapio.] Cum dracone etiam gallum attributum legimus propter vigilantiam, de quo ipsi res sacra fiebat. quin & Socrates apud Platonem moriturus, sumpto veneno, cum puer illi detexisset, quod illi iam frigerent præcordia: Debemus, inquit, ô Crito, hoc summis viribus egirare, ut Socrates vitæ suæ consuleret. aded inerat illi viro nativa quædam vis urbanitatis, ut moriens etiam iocaretur. Nam hanc ferunt illi fuisse supremam vocem. k Qui quum solum attigerint foris lebetem.] ψαῦσιν λέβητος, non multum abest, quod dixit Cornel. Tacitus in Dial. cum ait: In cortina esse. Id contrarium est, quod Græci ὀλκον πινὼν vocant. Quæ enim in cortina sine lebe sunt, nondum penitus imbibunt fucum. At hercule, inquit, perivulgatis iam omnibus cum vix in cortina quisquam assideat, qui elementis studiorum, etsi non instructus, ut certe imbutus sit. l Annōn nostri Pana.] De Pane in Icaromenippo & in epigramate eiusdem Luciani de Echo & Pane dictum est. In deorū cōcilio dicitur capra-

vius homo. Solitudine delitatur, & maxime loca maritima colit, ideoque ἀλὶ πλάγῃ & à Græcis appellatur, & Echonē amare existimatur. Mare autem πλάγῃ est: i. vocale & clamosum. n. Pelasgicum.] Locus in arce Atheniensi fuit hoc nomine, cuius & Aristophanes meminit. n. Quo Echo.] Iam hic Pan amorem suum, cum erga alias Nymphas, cum precipue erga Echo: & conuenit hoc. cum enim in scopulis & syluis degat, non habet cui loquatur, cui accinat, aut ἐκίκαμμι, præter solum Echo. Nemo enim alius audit, aut illi respondere potest. Ouid lib. 13. Metam. de Echo.

Inde latè syluis nulloque in monte videtur;

Omni bus auditur, sonus est qui uiuit in illa.

o Pyrrhonein proclama.] Hic ex pictore philosophus, huius meminit Laërt. lib. 1 & lib. 9 autor Scepticorum sectæ, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. De quibus idem Lucianus in *Vitarum* auctione sub finem. Extant Sexti philosophi Pyrrhoniarii hypotyposin libri tres Græcè & Latine, quibus in tres philosophiæ partes seuerissimè inquiritur. Lucianus noster in *Icaromenippo* & in *visarum* auctione. p. Scriptorem pro se.] Intellige Lucianum Rhetorem ex Samota Syriæ ciuitate natum. Syria autem maioris Asiæ regio est, iuxta Iudæam, quæ hodie Syria vocatur, de qua Strabo libri 16. Plin. libr. 5. cap. 12. & 23. Pomp. Mela lib. 1. capite 11. Volaterr. lib. 11. cap. 1. qui varia & diuersa nomina recitat, & tandem d. Et, simè suo ordine describit. q. Eupolin.] Eupolis Atheniensis priscæ comædiæ scriptor, claruit Apollodoro principe Athenis, Olympiade 86. & fuit visiorum hominum acerbissimus impugnator. habuit canem Molossum genere, qui in Ephialtem fernum, qui Eupolidis fabulas surripuerat, acerrimo impetu mordicusque comprehensum interfecit. r. Et Menippo.] Menippus Cynicus fuit philosophus dicens & festiuus, cuius Laërt. meminit in *Philosophorum* vitæ, quemq; subinde pro suo decoro dialogis aliquot loquentem introduci noster Lucianus, & ab eo Satyræ Menippeæ cognominauit Varro, quam Gellius lib. 1.

cap. 17. citat.

rr

PHTO.

Bilibaldo Birckeimero interprete.

ARGVMENTVM.

Infectatur hoc scripto Lucianus corruptam suorum temporum eloquentiam, & affectatum dicendi genus eorum, qui se maximè facundos esse, atque egregiè perorare existimant, cùm verba quædam ex vltima vetustate repetita, & vix ipsi Euandri matri intellecta, orationi passim admiscunt, aut verius infarciunt: quales fuerunt nostra ætate non pauci, cùm apud Germanos alicubi, tum præcipuè apud Italos, quibus maximè ea cura fuit ita loqui, vt à nemine intelligerentur. In quorum gratiam & superioribus annis dialogus ille, qui Volscorum & Oskorum titulo ferebatur, editus apparet. Cæterùm ipsa oratio didascalica est. Duas enim vias ad eloquentiam consequendam adolescenti, à quo (vt fingitur) ad id impulsus fuerat, præscribit: priorem quidem asperam ac duram, & vix longo tempore peragendam, cæterùm veram ac rectam, quam non modò ad eloquentiam, verùm ad omnem virtutem parandam ingredi opus est ei, qui volet vel mediocrem laudem assequi. Alteram autem planam & expeditam, sed quæ ad improbitatem & petulantiam, non virtutem, perducit: quam ipse ironica quadam epitrope commendat, ac adolescenti obeundam proponit, scilicet ad temporum suorum morem alludens: quibus vt quisque indoctissimus & impudentissimus erat, ita pro præcipuo ac summo habebatur. Vtrique autem viæ doctorem quendam addit: alterum videlicet, ea quæ recta sunt, & ad ipsam rem pertinent, monentem: alterum autem quæ ad arrogantiam, improbitatem & temeritatē spectant, veriusq; rabulam ac sycophantam aliquem, quàm oratorem efficiunt, docentem: qui primò quidem, quæ de se ipso afferre conveniat, discipulum, præcipit: dein-

de qui-

de quibus maximè studere publicè, primum in affectandis verbis, & componenda oratione, deinde inter agendum, & in foro, & in frequentia hominum: post hæc priuatim quoq; & domi inter suos idem debeat, docet. Quæ omnia eiusmodi sunt, vt mores ac vitia illorum temporum planè referant, quemadmodum cum ex alijs plerisque, tum ex Quintiliano multis in locis idem animaduerrere licet, qui ipse quoque huiusmodi affectatores & arrogantes non semel perstringit. Exemplum autem talis oratoris, qualem hic describit, suprà in Lexiphane expressum habes, & hodie in multis coràm & ob oculos videre licet.

Πολὺς, ὁ μὲν ἄριστος, ὅπως ἄν
ῥήτωρ γένοιτο, καὶ
τὸ σιμυότατον

ἔτο, καὶ πάνδημον ὄνομα ἔφασκεν αὐτὸς ἐν δόξῃ. ἀδίστατον εἶναι σοὶ φησι, ἃ μὴ ῥισκῶ τινὰ τὴν δυνάμιν περιβάλλειν τοιοῦτον τοῖς λόγοις, ὥς ἅμα ἔχω εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάσιον ὡς πᾶσι πάντων, καὶ ἀποβλήτων, περισπῶν ἅπαντας. Εἰρησὶ δοκῶν καὶ διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀγούσας ὁδοὺς, ἃ τινὲς ποτὶ ἄσιν, ἰθὺς ἔχουσιν ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐδ' ἂν ἔθον, ὃ πᾶσι καὶ μέγιστα, ὃ πρὶν εἶναι τὰς αὐτῶν ὥρ, ὃ ῥιζομένη, ὃ ἄσιν, ἐκ δὲ δὴ οὐδ' ἂν

Ciscitaris, ὁ ἀδολεσῆς, quod nā passior rhetor euadere, et

venustissimum illud, ac opipidō quam honorificum nomen Sophista ipse esse censeri possis. Tibi enim viuendū esse negas, nisi talem in dicendo vim quandam assequaris, ut b̄ inextinguibilis ac intolerabilis existat, omnesq; in admirationem & venerationem rapiat, ac Græci res celeberrimæ famæ esse videatur. Idem vias illuc perducentes, quæ nam tantum sint, addiscere cupis. Atque nulla inuidia, fili mi: præcipuè cum quispiam as

adolescens adhuc existens, optima desiderat, ignarus tamen

ἄρ' ταῦτα ἐκπορίσας, ἱρόν
 τιχεῖμα, πλὴν συμβολῶν οὐ-
 βῆν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο
 αὐτοῖς προσιλθῶν. ὥς τε ἄ-
 κρι τόλῃ ἐπ' ἱμοῖ, καὶ πάνυ
 θαρρῶν, ὡς μάλιστ' ἀνδρὸς ἄ-
 νηρ ἔση γινῶναι τὰ δεινὰ
 τε, καὶ ἱρμιλιῦσαι αὐτὰ, ἢ
 τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐ-
 τὸς ἱμῶν, οἷς ἄρ' ἀκρότης
 παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως
 αὐτὰ μελετᾷν, καὶ πεθύμως
 ἀνύειν πλὴν ὁδῶν, ἔς' ἃν ἄ-
 φίκη πρὸς τὸ τέρμα. τὸ μὲν
 οὐδ' ἄρα μικρὸν, ἰδὲ
 ὁλίγης τῆς σωδῆς διόμφορ,
 ἀλλὰ ἴφ' ὅτῳ καὶ ποιῆσαι πολ-
 λὰ, καὶ ἀγρυπνήσαι, καὶ πᾶν
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπομαῖναι ἄξιον. σκό-
 πῃ γοῦν, ἐπὶ πόσοι τίς μὲν
 ὄντων, ἔνδοξοι καὶ πλούσιοι,
 καὶ νῦν Δὲ ἀνθρῶπι' ἔδοξαν
 ἀπ' τῶν λόγων, ὅμως δὲ μὴ
 λίσσιν, μηδὲ πρὸς τὸ μέγε-
 θ' ὅτῳ ἐπιτομῶν ἀπ' ὑ-
 σπότης, μνηστὴς τινὰς τὸς
 πόνοους προνοήσῃ οἰκίας.
 ὃ γὰρ σιτραχῆᾶν τινα, ἰδὲ
 ὄρθιον,

unde hac hauriat, sitq; res scā-
 cra quaedam consiliū, quem-
 admodum tu iam accedens,
 hoc expostulet. Igitur ex me
 audi, & admodum confi-
 de, quod in perquam elo-
 quentem euadas virum, ita
 ut ea quae decant, & co-
 gnoscere & explicare possis,
 si tute interim memor esse
 illorum, quae a nobis audie-
 ris, assiduoque labore exer-
 cere, & alacriter viam cas-
 pessere volueris. Ita enim
 ad optatum peruenies ter-
 minum. Ceterum huius rei
 adeptio minimè est exigua,
 neque mediocri indiges stu-
 dio, sed pro quamultos la-
 bores multasq; vigilias subi-
 re, ac quicquid euenit, su-
 stinere decet. Considera igi-
 tur quoinam hucusque,
 cum nullius essent momen-
 ti, ob sermonem clari & op-
 pulenti, ac per Iouem nobi-
 lissimi quoque apparuere.
 Atqui ne timeas, neque ob-
 speratorum magnitudinem
 desperes, infinitos quosdam labores subeundos existi-
 mans. Siquidem minimè per asperam quandam aut
 arduam

ἔρθιον, καὶ ἰδρωτὶ μίσιλιν
 ἡμᾶς γὰρ ἄξιον, ὡς μίσις
 αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα, ἰ-
 παὶ ἔστιν ἂν διηφίρομεν τῶν
 ἄλλων, ὅσοι τὴν σωτήριον ἐκ-
 σὺν ἡγοῦνται, μακρὰν καὶ ἀ-
 νάντη, καὶ καματηρὰν, καὶ
 ὡς τὸ πολὺ ἀπινυωσμένω.
 ἀλλὰ τόγχι παρ' ἡμῶν ἱστα-
 ριτορτῆς συμβολῆς, τὸτότε
 εἰσι, ὅτι ἡδίστην τὴν ἄμα καὶ ἰπι-
 τομωτάτῃ, καὶ ἰππικῶν καὶ
 κατάντη, σὺν ποτῇ τῇ θυμη-
 δία καὶ τρυφῇ, ὅττι λαμβάνου
 ἀνασθῶν, καὶ σικιδε ἀκείβης
 σχολῇ, καὶ βᾶδιν ἀνιῶν, ἀνι-
 σθῶτι ἰπισίση τῇ ἄκρα, καὶ
 ἀγρώσεσιν οὐ καμῶν. καὶ νῦν
 Δὲ ἀνωχέση, κατακρήνη
 ἱκπνοῦς, ὁπόσοι τὴν ἱτίρην
 ἱτράποντο, ἀπ' τοῦ ὑψηλοῦ ἰ-
 πισκοπῶν ἰν τῇ ὑπὸ ῥά τῆς
 ἀνόδου, ἵτι κατὰ δυσβάτων
 καὶ ὀλιοκρήν τῶν λερμυνῶν
 μόλις ἀνέρποντας, ἀπκυ-
 λιομένους ἐπὶ λεφαλῶν ἰνίο-
 τι, καὶ ποτὰ πρᾶνματα λαμ-
 βάνοντας. περὶ πρᾶξις ταῦς
 πῆρας. οὐ δὲ πῶς πολ-
 λοῦ ἄνω ἰσφαγμένῃ, ὡ-
 λαιμονί-

arduam sudorisve plenam
 nos perducemus, ut ex ipsa
 media lassus regredi cogā-
 ris, quandoquidem nil ab al-
 ijs differimus, qui per con-
 suetam illam deducunt, lon-
 gam, inuiam, laboriosam,
 & ut plurimum desperatam:
 sed consilij nostri præci-
 puum hoc est, ut per iucun-
 dissimam pariter ac compen-
 diosissimam faciliemque &
 accliuem viam, cum multa
 animi voluptate delicijsq;
 inter florida prata umbrās
 que amenas deambulans, o-
 cio ac gressu placido abs-
 que sudore in summo con-
 sistas vertice, illicq; citra la-
 bore venari, & per lo-
 uem discumbem quoque con-
 uiuari possis, ac illos qui per
 aliam incedunt viam, in a-
 scensus cliuo ab edito despi-
 cias: quin per confrago-
 sa & lubrica præcipitia
 vix surrepentes, ac nonnun-
 quam in capita deuolutos,
 multaq; vulnera cautium a-
 speritate accipientes. Tu verò
 pridem antea in summo cos-

δαιμονίῃς ἴσῃ, ἅπαντα
 ἐν βραχὺ, ὅσα ὅτιν ἀγαθὰ,
 παρὰ τὴν ῥητορικὴν, μονονου-
 ρὶ καθάδωρ παθῶν. ἡ μὲν
 δὲ ὑπόλοιπαις ὅτῳ μὲν ἄλλῃ,
 ἀλλὰ πρὸς φίλῃς Διὸς μὴ ἀπί-
 στους, ἃ ῥᾶσα τε ἅμα καὶ ἡ-
 θισα σοι ταῦτα ἐπιδείξαι
 φάμιν. ἃ γὰρ Ηἰσιόδῳ μὲν,
 ἑλίου φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶν
 λαθῶν, αὐτίκα μάλα ποιη-
 τὴς ἐκ ποιμήνῳ κατίσῃ, καὶ
 ἡδὲ θεῶν καὶ ἡρώων γῆν, κα-
 τοχῳ ἐκ Μουσῶν γινόμενῳ
 ῥήτορα δὲ, ὁ πολὺν ἔντρον τῆς
 ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐ-
 σθῆν, ἐν βραχὺ καταλείπει ἀ-
 φώατον, ἃ τις ἐκμάθοι τῶν
 ταχίστων ὁδῶν, ὥς ἔγωγε
 καὶ δινησαμένῳ βουλόμην
 Σιδωνίῳ τινὸς ἐμπόρου ἐπι-
 νοίαν, αὐτὸν ἀπισίαν ἀτιμῶν
 νομίζω, καὶ ὅς ἀκούσαντι ἀ-
 νόουν. ἔρχε μὲν γὰρ ἡδὲ
 Ἀλέξανδρῳ Περσῶν, μετὰ
 τῶν ἐν Ἀρβύλοις μάχῃ, Δα-
 ρείον καθηρυνκὼς ἰδὲ ὅπαν-
 ταχόσαι τῆς ἀρχῆς Ἀγένης ὄν-
 γραμ-

ronatus, felicissimus eris,
 breui vniuersa quotquot in
 Rhetorica sunt bona, tan-
 tum non dormiendo acci-
 piens. Atqui promissio hac
 admodum magna est, ve-
 rum per hospitalem Iouem
 ne diffidas, si facile pari-
 ter et iucundissime tibi
 hac ostendi posse asserimus.
 Etenim si Hesiodus cum pau-
 ca ex Helicone folia sum-
 psisset, confestim poeta e-
 gregius ex pastore euasit,
 atque Musarum numine as-
 flatus, deorum et heroum
 genus decantauit: cur rhe-
 torem, qui multo infra poe-
 tices est magniloquentiam,
 in breui creare impossibile
 erit, si quis compendiosissi-
 mam didicerit viam? quem
 admodum et ego tibi enar-
 rare volo Sidonij cuius-
 dam mercatoris consilium,
 quod ob incredulitatem im-
 perfectum remansit, ac au-
 dienti inutile. Imperabat
 iam Alexander Persis, post-
 quam Darium in Arbelis pu-

gna deuicerat, ac oportebat
 undique per imperium nuncios
 emittere,

γραμματοφόρος, τὰ ἱππικὰ
 γράμματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κο-
 μίσσοντας. ἐκ Περσῶν δ' ἀπο-
 κὰ ἐς Αἴγυπτον ἰγνύνετο ἡ
 ὁδός· ἱμπειεύσας γὰρ ἴδεν
 τὰ ὄρη, ἅτα δὲ τῆς Βαβυ-
 λωνίας ἄς πρὸς Ἀραβίαν ἰθα-
 ῦθον, ἅτα ἱερὸν πρὸς πρὸς
 κάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὶ
 μόλις ἐς Αἴγυπτον, ἥκοσι
 μνηστῆρας ἀνδρὶ ὡς ἄνθρωπος
 θμὸνς ὑτόνους δὲ γινώσκοντα. ἦ-
 ρθιτο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ
 τούτῳ, διότι Αἴγυπτιους τι
 παρακινῆναι ἀκούων, οὐκ ἄς
 χι δὲ ταχίως ἐκπέμπειν τοῖς
 σατραπῶσι τὰ δοκουῦντα οἱ
 περὶ αὐτῶν. τότε δὲ ὁ Σι-
 δώνιος· ἔμπορος· ἔγωγε σοι,
 ἔφη, ὁ βασιλεὺς, ἱπποχρῶ-
 μαί Ἀλέξανδρον ὁδὸν οὐ πομπῇ
 ἐκ Περσῶν ἄς Αἴγυπτον. ἂν
 γὰρ τις ὑπερβαίῃ τὰ ὄρη
 ταῦτα, ὑπερβαίῃ δ' ἄρ' τε-
 ταῦθ'· αὐτίκα μάλα ἐν Αἴ-
 γυπτῳ οὕτως εἶναι. καὶ ἄχρη-
 στὰ πρὸς ὄρεα Ἀλεξάνδρου
 ἐκ πίστεως, ἀπὸ δ' ὅσα δὲ
 νεατέρῳ ἔμπορον ὦντο. οὕτω
 τὸ παράδοξον τ' ὑποσχίσις
 ἄριστον ἰδέσθαι τοῖς ἀκούουσιν.

emittere, qui Alexandri fern-
 rent edicta. Erat verò ex
 Persis longissima in Aegy-
 ptum via. siquidem monta-
 na circumire oportebat:
 hinc Arabiam per Babylon-
 niam intrare, inde longise-
 mensis desertis, vix tandem
 in Aegyptum perueniebatur
 stativis viginti prole-
 xis viro expedito. Ferebat
 id agrè Alexander, quo-
 niam Aegyptios nonnihil
 tumultuari audiebat, nec ha-
 bebatur quo pacto quæ sibi
 agenda viderentur, Satra-
 pis annunciare posset. Tum
 mercator Sidonius: Ego,
 rex, inquit, viam haud lon-
 gam ex Persis in Aegy-
 ptum me tibi ostensurum
 polliceor. etenim si quis mon-
 tana hæc superabit (trans-
 grediatur autem triduo) con-
 festim in Aegypto erit. Et
 sic se res habebat: verum
 Alexander non credidit, sed
 deceptiorem esse mercato-
 rem existimabat. Ita quam-
 plurimis promissiones admi-
 randa incredibiles videntur.

ἀπα μὲν οὐ γὰρ πάθος τὸ αὐ-
τὸ ἔσθ' ἂν γὰρ παρώμην. ὥς
ἐδίδουσι λωλύση ῥήτορα δο-
κᾶν μιᾶς, ἐδ' ὅλης ἑμύρας,
ὑπερπύλας τὰ ὅρ' ἐκ
Περσῶν εἰς Αἴγυπτον. ἐβίλω
δίσσοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κί-
βυς ἐκᾶν, ἀκόνα γραψά-
μην ὡς λόγῳ, ἐκατέρῃ ἐ-
πιδέξαι τὴν ὁδόν. Δύο γάρ
ἴσθ'· αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν
ἀγλῶν ἐστὶν ἡ μετρίως μοι
δοκᾶς, καὶ δὴ τὰ ἡμῶν ἐφ' ὧς
ψηλοῦ λαθύνω, πάντῃ λα-
λῶ καὶ ἀνθρώποις, τὸ πρὸς
Ἀμαλθείας ἑώρας ἔχοντα ἐν
τῇ διξίᾳ, παντοίοις λαρε-
ποῖς ὑπερβύον· ἐν βατίρᾳ
δὲ μοι δόκη τὸν πλοῦτον
παρισταῖτα ὅρᾳ χυσοῖω ὁ-
λον ὄντα, καὶ ὑπερασπίζον· καὶ
ἡ δόξα δὲ καὶ ἡ ἰσχὺς παρί-
σταται, καὶ οἱ ἰσχυροὶ περὶ
πάσῃ αὐτῇ, ἔρωσι μι-
κροῖς ἰοκτόν, ποικίλ' ἀπαν-
ταχόθι περὶ πηλὴν ὡσαύτως ἐκ-
πιτόμῃ, ἢ πον τὸν Νῆλον
ἰδὼν γραφῇ μεμιμνημένον,
αὐτὸν μὲν ἑμῶν ἐπὶ ἑρ-
ποδ' ἔλθ'.

tant, instar Nili, si quandoq; illum depictum vidisti. Croco-
dilo,

Sed ne id tibi accidat, eas
ue : etenim experienciā co-
gnosces, quod nil prohibe-
bit te Rhetorem censeri vo-
nitus, nec totius quidem diei,
montem ex Persis in Aegyp-
tum transgressum. Proin-
de Rhetorices primò ima-
ginem sermone describere,
et quemadmodum Cebes
ille, utranque viam tibi o-
stendere volo. Etenim duæ
sunt, quæ ad Rhetoricam per-
ducunt, quam haud medio-
critur mihi amare videris.
Illa itaque in eminenti re-
sides folio, admodum for-
mosa, ac aspectu elegantii:
in dextrâque Amalithææ
retinet cornu, fructibus om-
nis farij refertum. Ex altera
autem parte adstantes mi-
hi diuitias aspicere vides-
tur, penitus aureas, ac per-
quàm amabiles : iuxta quas
gloria quoque et vehemen-
tia consistunt : ipsam ve-
rò laudes permultas, pusil-
lis Amatoribus similes, ac vn-
dique confertæ circumuolis

ποδάμης τινὲς ἑίποτοτάμης,
οἷον οἱ παρὰ τοὺς γράφουσιν ἐν
αὐτῷ, μικρὰ δὲ τινα παιδία
παρ' αὐτὸν παύοντα, πύχας
αὐτὰς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι
κοιτοῦν καὶ περὶ τὴν ῥηδεις
πλὴν οἱ ἱππῆες. πρόσθεν δὲ σὺ
ἂν ἱσθῇς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ
ὅτι τάχιστα γινώσκαι ἐπὶ τῆς ἀ-
κράτ, ὡς γαμψομένης τὴν αὐτὴν
ἀνελθόν, καὶ πάντα ἱκῆνα ἱ-
χοῖς, τὸν πλοῦτον, τὴν δό-
ξαν, τοὺς ἱπποκόους· νόμος γὰρ
ἅπαντα γίνεσθαι τοῦ γιγαμ-
κόου. ἔτα ἱππὶδ' ἀνὴρ πλοῦτος
αὐτῷ ὄρεα, τὸ μὲν πρῶτον ἄς
ποσιγνήσας τὴν ἀνοδὸν, καὶ
τὸ πρῶτον ὁμοίῳ σοι ἄναι
δοκῇ, οἷα ἡ Αἰὼν ὅτι ἰφάνη
τοῖς Μακεδόσι, ἀπόξυρον
αὐτὴν ἅπαντα χόθιν ἰδοῦσιν,
ἀτλήνως ὁ δὲ ὀρνίσις ἱππῶν
να ἱσθῇ, Διονύσου τινὲς,
ἡ Ηρακλῆς, ἡ μὲν οἱ καθαι-
ρεθῆσθαι, διομίνω. ταῦτά
σοι δοκῇ τὸ πρῶτον. ἔτα
μὲν ὁρίζον ὄρεας δύο τινὰς
ὄρεας, μάλλον δὲ ἡ μὲν ἀτρα-
πὴς δὲ εἶναι, καὶ ἀκανθώδης καὶ
τραχὴα, πολὺν τὸ διψῶν ἱμ-
φαίνουσα καὶ ἰδρωτὰ καὶ ἱσθῇ γὰρ

dilo alicui, vel equo fluuīa-
tili, quales multi sunt in eo,
insidentem: paruulos autem
puellos, Peches illos Aegy-
ptij vocant, circa ipsum lu-
sitantes: tales & circa rhe-
toricam laudes. Tu verò a-
mator accedis, desiderans
scilicet quae celerimè in
summum euadere, ut tibi a-
scendenti nubat, ac omnia
ea possideas, diuitias, glo-
riam, laudes. lege etenim
cuncta nubentis fiunt. Inde
cum monti appropinquas,
sub initium de ascensu de-
sperabis, resq; tibi similis ef-
se videbitur, quemadmodum
& Aornos Macedonibus ap-
paret, undique aspicienti-
bus praecepta, & vix auihus
transuolatu facilis, Diony-
sio aliquo, aut Hercule, si
complanari debeat, indi-
gens. & ita tibi sub initium
videbitur. Inde paulò post
duas quasdam vias cernes,
vel potius altera semita est,
angusta, spinosa & aspe-
ra, multum sitis ac sudoris
pra se ferens, quam iam

ἔδκ Ηοίοδ^{ος}, ἔμ μάλα ἵπος
 Ἀάφας αὐτῶν, ὥς οὐδ' ἐμὴ
 Δίος. ἡ ἱτίρα δὲ, πλατῆα
 καὶ ἀνθηρά, καὶ ἀνδρ^{ος} ὅτι
 αὐτῇ, οἷον μικρῷ πρόδῃν ἔ-
 πορ, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ δι-
 πορ πομπάκις, ἐπὶ χωσὶ ἡδὴ
 φέρεται εἶναι Δωδάμεινον.
 πάλω τόγ' τοσοῦτο προδῆς
 σπρ μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τρα-
 χῆα ἡ κένυ καὶ ἀνάντης, οὐ
 πομπὰ ἔχου τῶν ὁδοιπόρων
 ἄλλω, ἀλλ' ἐτινα πένυ πα-
 λαῖα καὶ ἔχου κατ' ἀκάντω
 ἄθλι^{ος} ἀνῆλθορ, τοσαῦτα
 παμπῶν, οὐδ' ἐμ Δίον. ἡ ἱτίρα
 δὲ, αὐτὴ δμαλὴ οὐσα, καὶ ἀγ-
 νυχορ οὐδ' ἐμ ἔχουσα, πόρ-
 φωθερ μοι ἴφαια, οἷα δ' ἐμ,
 οὐχ ὁδῶσαιτι αὐτῶν. οὐ γὰρ
 ἴφωρ νῆ^{ος} ἐτι ἄρ τὸ βίλ-
 τιορ, ἀλλὰ τὸν ποιητῶν ἐκ-
 πορ ἀκιδῶν ὥμω, λήγοντα
 ἐκ τῶν πόνων φύνω τὰ ἀ-
 γαθὰ. τὸ δ' ἐκ ἔχου οὐτῶς.
 ἀπονητὶ γοιῶν ὅρῳ τὸς πομπῆς
 μαλόνων ἀξιμίνους ὁμοι-
 εῖα τῆς ἀρίστως, τῆς τῶν λό-
 γων καὶ ὁδῶν. ἐπὶ δ' ἔρ ἡς πλὴν
 ἀρχῆδ

num & viarum electione tantum. Cum verò ad ingressum
 perue-

antea f. Hesiodus perquam
 egregie ostendit, ita ut nihil
 mei indigeas. Altera verò
 lata est, florida, ac manans
 tibus aquis irrigua, & peni-
 tus talis, qualem paulò ante
 dixi, ne eadem sapiùs repe-
 tens, te qui iam Rhetor esse
 posses, detineam. Tantiù hoc
 addendum videtur, quòd a-
 spera illa & ardua, non multa
 viatorum retinet vestigia:
 & si aliqua, valde vetusta.
 per illam ego miser ascen-
 di, tantum laborans, cum
 haud necesse esset. Altera
 verò vndiq; plana, ac nil cõ-
 fragosi habens, qualis nam
 sit, à longè tantiù mihi appa-
 ruit: non tamen per illam in-
 cessi. Haud enim cum ad-
 huc iuuenis essem, quid opti-
 mum foret cernebam, sed
 poetam illum vera loqui exis-
 stimabam, dicentem, & Ex
 laboribus germinare bona.
 Illud verò minimè sic se ha-
 bebat. multos enim video
 absque labore maiori digni-
 tate euectos, felici sermo-

ἀρχὴν ἀφικόμενον, ὡς οἶδα
 ὅτι ἀπορήσεις, καὶ ἤδη ἀπο-
 ρῆς, ὁποῖά σου καὶ τραπη-
 γίαν, ὡς ἔρ ποιήσας ἤδη, ῥᾶ-
 καὶ ἐπὶ τὸ ἀπρότακτον ἀναβῆς
 σῆ, καὶ ὠδαιμονήσας, καὶ γα-
 μῖσας, καὶ θαυμαστὸς πᾶσι
 λόγας, ἐγὼ σοι φράσω ἱκα-
 νόν γάρ, τὸ ἑαυτὸν ἑξαπατη-
 θῆναι, καὶ πονῆσαι, σοὶ δὲ ἄ-
 σπορα καὶ ἀνέροτα φυνώσω
 πάντα, καθάπερ ἐπὶ τῷ Κρό-
 νου. ὡς οὖν πρόσσοι σοι
 παρτιρός τις ἀνὴρ, ὑπόσκλη-
 ρος, ἀνδρῶδης τὸ βᾶδι-
 σμα, πολλὴν τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ
 σῆματός, ἀκνὺς, ἀρρῶν.
 πὸς τὸ βλέμμα, ἐρηγορῶς,
 τῆς πραχίας ἐκείνης ὁδοῦ ἡς
 γιμῶν, λίρους τινὰς ὁ μά-
 τας, ἀντιδῶν, πρὸς οἱ ἔτι
 ὡς οἱ παρακλινομένοι, ὡ-
 ποδᾶκνὺς τὰ Δημοδρόους
 Ἰχνη καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων
 τινῶν, μέγαλα μίμ, καὶ
 ἡμῖν τὸς νύκ, ἀμαυρὰ δὲ ἡ-
 δῆ, καὶ ἀσαφῆ τὰ ποτὰ ἀπὸ
 τοῦ γόνου. καὶ φησὶν ὡς ἀ-
 μονά σὲ ἴσῳ, καὶ νόμῳ γασ-
 μῶν τὴν ῥιζικῶν, ἀκα-
 τὰ τὰ

perueneris, rectè nouite ha-
 sitaturum, quum iam dubi-
 tares ad quamnam sit vers-
 tendum. Quid igitur iam
 tibi faciundum sit ut facillè
 ad summum ascendas, for-
 tunatus euadas, & nugas
 omnibusquè admirabilis vis
 dearis, ego tibi expediam.
 Satis enim est me ipsum des-
 ceptum esse, & laborasse:
 tibi verò circa semenem
 & arationem, tanquam Sa-
 turni seculo, cuncta prome-
 nient. Confestim igitur im-
 bi se obuium feret vir quid-
 dam robustus, prædurus,
 gressu virili, mulum solis
 in corpore ostendens, aspe-
 ctu masculo, vigilator, aspe-
 ra illius viæ dux, nugas
 quasdam vanas prædicans,
 ut se sequaris cohortans,
 Demosthenis, Platonis, &
 aliorum quorundam vesti-
 gia demonstrans, magna
 quidem, & super præsen-
 tia, veritatem iam obscura, &
 vix plurimum à tempore ob-
 literata. Addet te beatum
 fore, ac lege Rhetoricam tibi
 nupturam,

τὰ τούτων ὁδῶσας, ὥσπερ
 εἰ ἐπὶ τῶν καλῶν βοάουτων·
 ἃ ἄλλῃ μικρόν τι παραβά-
 νης, ἢ ἔξω τῆς οὐθείας, ἢ ἐπὶ
 θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ
 βάσει, ἐκπεσῇ οὐκ αὖτις τῆς ὁ-
 δῆς ὁδοῦ, καὶ ἀδούσης ἐπὶ
 τὸν γάμον. ἑτά σὺ κελεύω
 σε ζήλου ἱκανοὺς τοὺς ἀρ-
 χαίους ἀνδρας, ἵνα παρα-
 δάγματα παρατιθείς τῶν
 λόγων, οὐ ῥάδια μιμῆσθαι,
 οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας
 αἰετῶν, Ἡγησίου, καὶ τῶν ἀμ-
 φὶ Κράτητα καὶ Νησιότῳ,
 ἀπιστογμῖνα καὶ νουρόδη καὶ
 σκληρὰ, καὶ ἀκείβως ἀρτι-
 τὰ μῖνα τῶς γραμμῶς. πό-
 σον δὲ, καὶ ἀγρυπνίαν καὶ
 ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλι-
 παρὲς, ἀναγκῶς ταῦτα, καὶ
 ἀπαρώτητα φέσας· ἀδύνα-
 τον γὰρ εἶναι, ἀνθρώπων
 διανῦσαι πῶς ὁδόν. ὃ δὲ
 πάντων ἀνιαιρότατον, ὅτι
 σοὶ καὶ τὸν χρόνον πάμπο-
 λυν ὑπογράψας τῆς ὁδοιπορίας
 αἰετῶν, οὐ κατὰ ἡμέ-
 ρας, ἐκατὰ τριετίας, ἀλλ-
 ᾶ κατὰ Ολυμπιάδας ὅλας
 ἀειθῶρ,

nupturam, si per illa inces-
 seris, veluti eos qui ad bona
 pergunt. at si parum per
 transgrediaris, vel extra re-
 ctum tramitem, aut inces-
 su aliquorsum magis decli-
 nes, te à vera via & ad nu-
 ptiās deducente aberratu-
 rum. Inde te priscos illos vi-
 ros imitari iubebit, inutilia
 sermonum proponens exem-
 pla, nec imitatu facilia, qua-
 lia vetustæ sunt constructio-
 nis Hegesii, & quæ circa
 Cratetem, Nesiote quoque,
 seuera, nervosa & dura, dis-
 ligenterq; à literis ampu-
 tanda. Laborem autem, vi-
 giliās, & puræ aquæ usum,
 squalorem quoq; hæc cun-
 ctā necessaria & inevitabi-
 lia dicet. Etenim impossi-
 bile esse absque illis viam
 perficere. Et quod omnium
 molestissimum, perlon-
 gum tempus ad perficien-
 dum iter tibi præscribit,
 annos multos, non per dies,
 neque triennalia, sed per
 integras numerans Olym-
 piades, ita ut priusquam
 audiens

ἀειδῶν, ὡς προαποκαμῆν
τὸν ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεύ-
ται, πομπὰ χάριν φράσαντα
τῇ ἡλιζομένη ἐκείνῃ ὀ-
δωμονίῃ. πῶς δὲ τούτοις
οὐδὲ μισθὸς ὀλίγους ἀπαι-
τῆν τῶν τοιούτων κακῶν, ἀλ-
λὰ οὐκ ἄρ' ἐλάσσειτό σοι, εἰ μὴ
μυῖαλα πρότερον λάβοι. ὁ
μὲν ταῦτα φέσει, ἀλαζῶν,
καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ
Κρονικὸς ἄνθρωπος, νικητὴς
ἐν μίμησιν παλαιῶν προ-
τιθέας, καὶ ἀνορύττων ἀξιώ-
νους πάλαι κατ' ὀρυγμέ-
τους, ὥς τι μίγιστον ἀγαθόν,
μαχηρροποιοῦ ἕδον, καὶ ἄλ-
λῃσιν Αἰσχρομάτου τινὸς γραμ-
ματικῶν ἡγεμονῶν ἀξιώων καὶ
ταῦτα ἐν ἐρίῳ, μήτε Φι-
λίππου ἐπιδόντος, μήτε Αἰ-
ξάνδρου ἐπιτάσσοντος, ὅπου
τὰ κείνων τίως ἰδὸν καὶ χέσι-
μα, ἐκ ἐδῶς ὅποια νῦν κικα-
νοδόμηται, ταχέα καὶ ἀπράγ-
μων, καὶ τὸ ἐνθὺν ῥήθευκῆς
ἑδός. οὐδὲ μήτε πείθει, μήτε
πείθειται αὐτῷ, μήτε ἰς τρα-
χυλίσκῃ δουπαλαδῶν, ἢ τὸ
πυλινῶν πειρηθεῖν τοῖς πό-
νοισι

audiens laborem subierit,
et defatigatus fuerit, feli-
citati illi sperata longum
valere dicat. Insuper ob
hæc mala haud paruum ex-
petet mercedem: sed neque
dux esse incipiet nisi magna
prius acceperit. Et hæc ti-
bi dicet superbus, et verè
antiquarius ac Saturnius
homo, mortuos, vetustos
ad imitationem proponens,
sermonesque pridem defos-
sos eruere dignum ducens,
ac si maximum esset bonum,
gladiatorum fabri, et alium
Atreinei cuiusdam gram-
matistæ filium imitari: et
hæc in pace, neque Philip-
po ingruente, neque Alexan-
dro cogente, quo tempo-
re illorum sermones utiles
sunt visi: ignorans quanam
sint nunc innouata, celeri-
tas, laboris evitatio, et via
ad Rhetoricam perquam cō-
pendiosa. Tu verò haud
acquiescas, neque illi men-
tem adhibeas, ne te susci-
piens alicubi præcipiet, vel
demum priusquam tot labor-

τοις παρασκευάσει. ἀπὸ δ' αὖ
 πάντως ἱρᾶς, καὶ τάχις ἰ-
 θίλας τῇ ῥητορικῇ σιωπῶσα,
 ἀκμάζουσι, ὥς καὶ σπου-
 δάσοιο πῶς αὐτῆς, ἴδι ὧ
 μὲν διαστῇ τούτῳ, καὶ πέραν
 τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ μακρὰ
 χαίρειν, λίγῃ ἀναδύναμι αὐ-
 τὸν, καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἄρ.
 ἱξαπατᾶν δυνήται, ἀνάγει
 καταλιπὼν ἀσθμαίνοντας,
 καὶ πομπῇ ἰσθῶτι συνοῦντας.
 πῶς δὲ τῶν ἱτέρων ἰσθῶν,
 εὐρέσας πομπὰς καὶ ἄλλους,
 ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν
 τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα,
 θρασυσαλινύμιον τὸ βᾶδι-
 μα, ἱπικικλασμίνον τὸν αὐ-
 γήα, γυμνακῶν τὸ βλήμα-
 μα, μιλιχθὸν τὸ φόνημα, μέ-
 ρων ἀκρύνοντα, ὧς διακτί-
 νει ἄκρῳ τῶν κίχαλιν κνέ-
 μινον, ὁλίγας μὲν ἴτι, οὐ-
 λας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς
 κίχας ὑβρίζοντα, πάντας
 βρόν τινα Σαρδανάπαλον,
 ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Αἰγάθω-
 να, τὸν ἢ τραγωδίας ἱπείρα-
 σον ἱκάνον ποιητῶν. καὶ ὧς

ipsum, lepidum illum tragœdiæ poetam. Hæc ideo re-
 fero,

res exhaustas, in senium per-
 ducat. Sed si omnino amore
 flagras, ac celerrimè Rhe-
 thoricæ congredi desideras
 adhuc vigens, ita ut illi di-
 ligentem operam impende-
 re possis, aspero huic homi-
 ni, & ultra mediocritatem
 virili, longè dic valere: i-
 psum verò ascendere, & a-
 lios quotquot decipere pos-
 test, secum ducere permittit,
 ut tandem anhelantes, &
 multo sudore perfusos des-
 tituat. Ad alteram verò
 perueniens viam, alios quo-
 que multos inuenies, inter
 quos perquam sapientem
 quendam ac perpulchrum
 virum, ⁱ incesu molli, cer-
 uice infracta, vultu effæmi-
 nato, voce suavi, vnguentis
 spirantem, ac ^k summo di-
 gito caput scalpentem, ca-
 pillos quidem paucos ad-
 huc, intortos tamen & hya-
 cinthinos componentem, per-
 quam ^l delicatum Sardana-
 palum quendam, vel ^m Ciri-
 nyram, aut ⁿ Agathonem

ὅτι ἀπὸ τούτων γνώσεις αὐ-
τὸν, μηδὲ σι οὕτω θισπίσιον
ῥῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτη
καὶ Χάρισι ἀγαθοί. καὶ τοι
τί φημι, καὶ ἂ μόνον γὰρ
σοι προσελθὼν ἄποι τι, τὸ
ὑμῖσιον ἱκάνω ἀνοίξας εὖ-
μα, καὶ τὴν σωτήρη φωνὴν ἀ-
φί, μάθοις ἄρ' ὡς ἐχὶ τῶν
καθ' ἡμᾶς τίς ἐστιν, οἱ ἀρόρης
καρπὸν ἰδομένη, ἀπᾶτι ξί-
νον φάσμα, θεόσφ' ἡ ἀμβρο-
σία τριφύμνον. τίτω τοῖ νιν
περιλθὼν, καὶ παραδούς
σι αὐτὸν αὐτίκα μάλα ῥήτωρ
ἔσθ', καὶ πειδελίῃ, καὶ ὡς
ἐνομάζη αὐτὸς, βασιλὴς ἐν
τοῖς λόγοις ἀκρῆστ' ἡγεσθή-
σθ', τὰ τέθειπα ἱλαύνων
τοῦ λόγου. διδάσκει γὰρ
σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα
μὲν ἱκάνω. μάλλον δὲ αὐ-
τὸς ἀπάτα πρὸς σέ· γιλοῖον
γὰρ, ὅτι τοιούτου ῥήτο-
ρ' ἐμὶ ποιῆσαι τοὺς λό-
γους, φάλλον ἱποκρίτων ἴσως
τῶν τοιούτων καὶ τηλικύτων,
μὴ καὶ σωτήρῃ σου πρὸς
τὸν ἥρωα, ὃν ἱποκρίνομαι,
φαίψ' ἄρ' τοι γαροῦν πρὸς σέ,
ἦ δὲ

fero, ut ab his cum cognos-
cas signis, ac restam diui-
na, Veneris & Gratijs am-
micamini te lateat. Sed
cur hæc dico? etenim si ad
eacurientem te accedens, so-
lum quid proloquutus fue-
rit, Hymettium os illud ape-
riens, & consuetam vocem
tantum emittens, quamprimum
intelliges eum non ex
nobis quempiam, qui terræ
fructu pascimur, esse, sed
spectrum peregrinum, rore
vel ambrosia enutritum. Ad
hunc itaq; si accesseris, teq;
ipsum tradideris, confestim
Rhetor eris egregius ac con-
spicius, & ut ipse vocat,
rex in sermonibus citra la-
borem constituens, orationis
moderans quadrigas. et
enim suscipiente, prima il-
la docebit: sed potius ipse
te alloquatur. Siquidem ris
diculum, pro tanto rhetore
me verba facere, malum for-
sit an talium tātorūq; mimū,
ne alicubi cadens, herosa quē
repræsentare cōnor, attēd.
Te igitur cōpellabit, comam
interim

ὅς δ' ὥς ἀσπαράμνῳ, ὃς
 ᾤδον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης,
 καὶ ὑπομαθιάσας τὸ γλαφυ-
 ρὸν κἄννο καὶ ἀπαλόν, οἷον
 ἔωθεν Ἀνδραίδα τὴν κομι-
 πλὴν, ἢ Μαλθακίην, ἢ Γλυκίην
 ραυτὶνὰ μιμησάμην ὥς πε-
 σσωῖ τὸ φθίγματ'. ἄγροισ-
 κοῦ γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ δ'
 πρὸς ἀνδρῶν καὶ ἱρασμίου ῥήτω-
 ρ'. φῆσα δ' ἔμπανυν μι-
 τεράσθω ἡμῖν ἑαυτῶν μῦθον,
 ὃ ἀγαθὸν, ὃ Πύθιον ἱερὸν
 πρὸς με, ῥητόρων τὸν ἄριστον
 περσάμην; ὥσπερ ὅτε Χαι-
 ρεφῶν ἤρτο αὐτόν, ἰδὲ ξυ-
 αὐτῶν, ὅς τις αὖτ' ὁ σοφώτατ'
 ἡμῶν τότε. εἰ δὲ μὴ τοῦτο,
 ἀλλὰ κατὰ κλήν αὐτὸς ἡ-
 κας, ἀκούων ἀπάντων ἡμῶν
 ἐκπληγμένων τὰ ἡμίτερα,
 καὶ ὑμνόνων, καὶ τι θηώτων
 καὶ ὑποπληγόντων. αὐτίκα
 μάλα ἔσθ' ὥς οἷον τινὰ δαι-
 μόνιον ἄνδρα ἡκας. περδο-
 κήσας δ' ἡμῶν τοιῶνδ' ὀφείδω
 οἷον ὥς δ' ἡ ὥς δ' παραλαβὴν,
 ἀπὸ τοῦ τινος ἢ Τιτυὸς ἢ Ὀτ' ἢ
 Εφιάλτης, ἡμῖν ἰκάνους πᾶ-
 ν

interim quæ adhuc residua
 est, demulcens, subridens-
 quæ iucundum illud & te-
 nerum, quemadmodum af-
 suevit, comicam Thaidem,
 vel Malihacen, aut Glyceram
 in emittenda voce imi-
 tatus. Siquidem rusticana
 est virilitas, & minimè ad
 molliciem & blanditias rhe-
 toris apta. Dicit igitur de
 seipso perquam modestè lo-
 quens: Num, ô præclare;
 te Pythius ipse ad me misit,
 rhetorum optimum iudici-
 cans; quemadmodum Chæ-
 rephonii olim perquirenti
 ostendit quisnam ex iun-
 viacantibus sapientissimus
 esset? At si non ideo, sed
 propter gloriam aduenis;
 quoniam audieris nostra o-
 mnia esse perquam ornatissi-
 ma, decantata, stupenda
 & mirè expolita: confe-
 ssim intelliges ad quàm di-
 vinitum accefferis virum: ex-
 spectabis autem nihil tale vis-
 surum, sicuti hoc vel il-
 lud accipere: verum si quis

Tityus, aut Oms, seu Ephialtes, longè super illos tibi

res

ὅν φανῆται σοι τὸ πρᾶγμα
 ὑπερφύει καὶ τρέσσει· ἰωὴ
 τοὺς γὰρ ἄφους ὁσοῦτορ ὕ.
 πρὸ φανούτων ἐν ῥήματι, ὁ-
 πόσον ἢ σάλπιγγι τοὺς αὐλῆς,
 καὶ οἱ τῆπιγῆς τὰς μυλῆσας,
 καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐν διδασκάλους.
 ἰπὸ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς ἰθὺς
 λῆς γυνίωται, καὶ τοῦτο οὐκ
 ἂν παρ' ἄφου ῥᾶδον μάθοις;
 ἔπον μένον ὁ ληγῆτορ μίλη-
 μα, οἷς ἂν ἄπω, καὶ ἴκλον
 πάντα, καὶ τοὺς νόμους, οἷς
 ἂν ἰπιτάξω χεῖρας, ἀκείως
 μοι παραφύλαττι. μάλλον
 δὲ ἤδη προχέρεα, μηδὲ ὁ-
 κνῶσαι; μηδὲ φλοκῆς, ἀ μὲν
 προτιγίωται ἰκῆνα τὰ προ-
 τῆς ῥήτωρ, ὁπόσα ἢ ἄφου
 προπαῖδα τοῖς ἀνοήτοις
 καὶ ματαίοις, μὴ δὲ πομπῶν
 παμάτων ὁδοποιοῖ, οὐδὲν
 γὰρ αὐτῶν δίκαιον, ἀπ' ἀνι-
 στοῖς τοῖς πόσιν, ἢ παροιμίᾳ
 φησὶν, ἱμβάται, οὐ μᾶλλον ἱ-
 ξωρ δὲ τῷτο, οὐδὲ ἂν τὸ κοι-
 νότατον, μηδὲ γράφειν τὰ
 γράμματα· ἀλλ' ἴσ. ἄφου γὰρ
 τι περὶ πάντα ταῦτα ὁ ῥή-
 τωρ λῆξαι πρῶτον μὲν, ὁπό-
 σα καὶ αὐτὸν σιγῆσθαι ἔ.

res videbitur immensa &
 admiranda: me etenim tan-
 tum alios vocalitate excelsa
 lere inuenies, ° quantum
 iuba fistulas, cicadae apes,
 choriq̃ue eos qui remisit
 cantare assueuerunt. Post-
 quam verò & ipse rhetor
 euadere cupis, idq̃ue hand
 facile ab alio addiscere po-
 ies, solum ô gloriola stu-
 dium ea quæ dico sequere,
 ac omnia imitare: leges
 quoque quibus te viti iubeo,
 mihi diligenter obserua. quin
 potius nil cunctatus iam ac-
 cede: neque admireris se
 ante rhetoricam prius ea
 non didiceris, quæ alia præ-
 exercitatio multo labore
 stultis & vanis inculcat ho-
 minibus (nullius enim eos
 rum indigebis) sed Pillotis
 pedibus (inquit paræmia)
 irruere: nil minus ideo habi-
 tutus, neque sit irritissimum
 illud literas scribere igno-
 raueris. Etenim cetera hæc
 omnia aliud quid rhetor
 est. Primum igitur referam
 quòdnam te domi digressa

χοῦτα ἡκέρυ ἐφόδια πρὸς τὴν
 πορείαν, καὶ ὅπως ἐπισιτισά-
 νθαι, ὥς ἀρτάχιστα σεβύσσα
 διακείνης· ἑπτα καὶ αὐτὸς,
 ἃ μὲν πλείοντι ἐπιδακνὺς κα-
 τὰ τὴν ὁδόν, ἃ δὲ καὶ παραι-
 νῶν, πρὶν ἢ λίον διῶσαι, ἔκ-
 ρά σι ἄντ' τὸς πάντας, ἀπο-
 φανῶ, οἱ δ' αὐτὸς ἄμμι, ἀνα-
 μιμνῆκτες τὰ πρῶτα, καὶ μέ-
 σα, καὶ τελευτοῖα τῆς ἡμέρας ἐ-
 πιχειροῦσθ' ἔχωρ. κόμισ' εἰς
 νύκτ' τὸ μέγιστον μὲν, τὴν ἀ-
 μαθίαν, ἔτα θράσ' ἐπὶ τῶ-
 τοις, καὶ ἄπῳς δὲ τόλμαρ καὶ
 ἀνασχιστίαν, αὐτῷ δὲ, ἢ ἐ-
 πείκελ' ἢ μεταίετ' ἢ ἐρύ-
 θημα οἶκοι ἀπόλιπ'· ἀχθεῖα
 γὰρ, ἢ πρηνεία ὡς πράγμα-
 τι. ἀπὸ μὲν ἢ βολὴν ὅτι με-
 γίστω, καὶ μὲν δ' ἀναίσχλω-
 τον, καὶ βάδισμα, οἶον τὸ ἐ-
 μὸν, ταῦτα δὲ ἀναγκᾶ πά-
 ντι, καὶ μόνῳ δὲ ὅτι ἰκα-
 νά. ἢ ἰσθὺς δὲ ἴσω ἀσπὺς
 καὶ πῶπ'· ἔργον τῆς τα-
 ρανίτης ἐργασίας, ὥς σε-
 φαίνεσθαι τὸ σῶμα. καὶ ἢ κρη-
 νίς Ἀφρικῇ, καὶ γυναικῆα,

τὸ

vis, ut corpus transpareat, Crepida verò attica & mulicbriue
 effie

sum viaticum ad peragenti-
 dum iter asferre oporteat,
 qualiterq; comperatum in-
 struere, ut illud perquam ce-
 leerrimè perficere possis. In-
 de ego ipse quædam proce-
 denti per viam ostendens,
 nonnulla verò admonens,
 ante Solis occasum rheto-
 rem te supra omnes, qualis
 ipse sum, efficiam, indubitā-
 ter prima, media & novissi-
 ma eorū, qui declamare co-
 nantur, possides. Igitur quod
 maximum est, ignorantiam
 asfer: de intemperatitate, au-
 daciâ præterea, & impu-
 dentiam: vereturiam au-
 tem, māsuetudinem, medio-
 critatem & erubescen-
 tiam relinque. inutilia enim
 sunt, & negotio perquam
 contraria. Præterea clamo-
 rem validissimum, ac cātum
 turpem, incessant quoq; qua-
 lis meus est. Siquidem hæc
 valde sunt necessaria, & so-
 la quodammodo sufficiunt.
 Vestitus aut sit conspicuus &
 candidus, opus Tarētini ope-

τὸ ποικυλίδις. ἡ ἱμβὰς Σικυωνία, πύλοισι τοῖς λευκοῖς ἐπιπρίπουσα, καὶ ἀπόλουθοι ποταμοὶ, καὶ βιβλίον αἶψα. ταῦτα μὲν αὐτὸν καὶ σιωτῆλαρ, τὰ δ' ἅπαντα, καθ' ὅσον ἡδὴ προῖδον, ὄρα, καὶ ἀκουε. καὶ ἂν σοι τοὺς νόμους διαμι, οἷς χρώμενός σε ἡ ῥητορικὴ γυναιξί, καὶ προσήσεται, οὐδ' ἂν ἀποσραφήσεται, καὶ σπορακίᾳ, καθ' ἑπὶ ἀτίλιν, γτιζα, καὶ κατὰ σκοπορ τῶν ἀπορρέατον, ἀπὸ σχήματ' ὅ μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμνησθῆναι καὶ μάστιγ, καὶ ὁμόρφου τῆς ἀναβολῆς. ἔπατα πρῆτα καὶ δικὰ σου, ἢ οὐ πλείω γὰρ τῶν ἄκοσι, Ἀθῆναι δ' ἐνόματ' ἑκτίνας ποθίρ, καὶ ταῦτα ἀπειθῶς ἐκμνησθῆσας, πρὸ ἑαυτῶν ἰκ' ἄκρας ῥητορικῆς ἔχει τὸ ἅπλῃ καὶ ἁπλῆτα, καὶ μὲν καὶ ἀμνηστική, καὶ λῶσι, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ καθ' ἑπὶ ἡδὴ ἴδυσμα ἐπιπᾶσι αὐτῶν. μάλιστα δ' μὴδ' τῶν ἀνδρῶν, ἰδὲν ἀνόμοτα τοῦτοισι, καὶ ἀσύμφυτα καὶ ἀποδᾶ. ἡ πορ.

effigata. Solea Sicyonia; ligamentis albis decorata. Sectatores verò quamplurimi, libellisq; semper. Hæc te ipsum conferte oportet: at reliquæ per viam iam procedens vide & audi. etenim ~~iam~~ tibi leges enarrabo, quibus si usus fueris, rhetorica te cognoscat, & ~~ut~~ minimeque avertetur, aut quapiam afficiet conimelia tanquam baud initiatum, & arcanorum speculatorem quendam. Pro inde forma ac vestitus decori permaximam curam adhibere oportet. inde quindecim, vel non ultra viginti, & Attica quedam felice verba, hæcq; diligenter exercens; in summa lingua prompta habe, utpote, quipæpe, nempe, quoniam quidem; igitur, utique; & heus optime; ac talia: in omniq; sermone illa tanquam condimentum quoddam insperge. Aliorum nulla tibi sit cura, si his sint dissimilia, in convenientia & inconcinna.

ἢ πορφύρα μόνον ἢ ποικίλη
 καὶ ἀνὰ κτλ, ἢ αἰσούρα τῶν
 παλαιῶν τὸν ἰμάτιον ἢ μίτλη
 δὲ, ἀπόρρητα καὶ ξύλα ῥήματα
 τα, καὶ σπανιάκις ἐκ τῶν
 πάλαι ἀρημίνα, καὶ ταῦτα
 συμφορέσας ἀπτόξαι, προ-
 χαυζόμεν ὧς τοὺς προσο-
 μιλωῦσας. οὕτω γὰρ σὺ
 λίως ὁ πολὺς ἀπὸ βλάβης, καὶ
 θανάτου ἐκλύψουσαι, καὶ τὴν
 παιδείαν ἐπὶ αὐ-
 τοῖς, ἢ ἀπελιγίσσασθαι μὴ,
 τὸ ἀρξίσσασθαι λόγοις, τὸ δὲ
 αἰὶν ἔρρωσαι, ἀληθεῖσαι,
 τὸν ἀραδῶνα δὲ, προτίμιον,
 τὸν ὀρθρον δὲ, ἀπροκινῆς.
 ἵνι οἱ δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖται
 καὶ ἀπόκοιτα ὀνόματα,
 καὶ ἀνομαζομένη τῶν μὴ ἱρ-
 μωῦσαι δανὸν, ὀνυξίον
 καλῶν, τὸν σιωπῶν σοφῶ-
 νοῦν, τὸν ὀρχησιν δὲ, χα-
 εῖσοφορ. ἀρσολοικίης δὲ, ἢ
 βαρδαίης, ἢ ἢ πῶ φάρμακ-
 κορ, ἢ ἀναισιωγία, καὶ πρό-
 χαρον αὐτὸς ὄνομα οὕτως ὅν-
 τ ὧς τινος, οὕτως γνομίνα πο-
 νῆ, ἢ ποικίλου ἢ συγγραφίως,
 ὅς

quiusdam vel scriptoris qui nec est nec fuit unquam: ut

Tantummodo purpura sit
 pulchra ac florida, licet pal-
 lium ex crassioribus consu-
 tum sit pellibus. Demde ubi
 obsoleta & peregrina, tan-
 toquē ab antiquis usitata col-
 legeris verba, hac expe-
 ditē in eos cum quibus con-
 versaris eiaculari: ita enim te
 populus ille magnus venera-
 bitur, & admirandum su-
 spiciet. Doctrinam igitur
 quæ eorum exuperat intelles-
 tum, expertam, tanquam
 experitiā habitam nomina-
 bis. Buttubata nugatoria,
 pro valde dices antigerio,
 pro cito toper, pro bestię stu-
 mitem beluunt. Nonnun-
 quam tu quoq; noua effin-
 ge, & monstrosa compone
 nomina. nam poëtam versi-
 ficem appella, prastantem,
 venerabilem venerando ha-
 bilem, certamina agonis mas-
 ta. Cum verò solacisimum
 vel barbarisimum commit-
 tis, unum tibi sit remedium
 impudentia, confestimquē
 in promptu sit nomen poëtæ

quius

ἔστιν αὖτε λίαν ῥιζοκίμασι σο-
φὸς ἀνὴρ, καὶ πῶς φονεῖν ἵς
τὸ ἀκρέτατον ἀπὸ κελευσίν-
ου. ἀλλὰ καὶ ἀναγίγνωσκε
τὰ παλαιὰ μὴ μὴ οὐ νῦν, μὴ
δ' αἶτις δ' ἁπλῶς Ἰσοκράτης, ἢ
ὁ Χαεΐτωρ ἄμοιρος Δημο-
σθένους, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων,
ἀλλὰ τοὺς τῶν πρὸ ἡμῶν ὅς
αἰσιν λόγους, καὶ ἅς φασὶ τὰς
τας μελέτας, ὡς ἔχουσιν, ἀπ' ἐν
πάνω ἰστοιτισάμενοι, ἢ
κατὰ κατὰ ἁρχῶν, κατὰ ἀπὸ
ἐκ ταμιέων προσημῶν. ἢ
ἀλλὰ καὶ διὰ λίαν, καὶ οἱ
παρόντων ὑποβάλλωσι τινὰς
ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς τῶν
λόγων, ἅπαντα μὴ, ὅποσα
ἂν ἴδωσι, ἀγνοῦν, καὶ
ἢ ἀποσπῶν, ὡς οὐδ' ὅπως
ἀνδρῶν οὐτῶν. ἢ ὁμοίως
δ', μὴ μελέτας λίαν, ὅτι καὶ
ἐπὶ ἐν ῥῆμα γλῶσσαν ἔλθῃ,
μὴ δ' ἢ ἡμῶν ἢ ἡμετέρας
ὡς τὸ πρῶτον, ὡς πρὸ οὐ
καὶ ἐν πρῶτον, ἢ ἢ ἢ ἢ
ῥῶν προσέκοντι, καὶ τὸ δῶν
τις, καὶ τοῦτο, καὶ τὸ τῶν
τοῦ, καὶ ἢ ἢ ἢ. ἀλλὰ τὸ πρῶ-

τον
ac tertium post illud: verum

cum ita dixerit, vir sapiens
esse censetur. Vocem verò
data opera alijsimè tolle.
Proinde vetusta minime per-
legeris iute, neq; si qua mus-
gator Isocrates, vel gratia-
tum experti Demosthenes,
aut Plato frigidus scripta
reliquere: sed orationes eor-
um qui paulò ante nos fu-
re, & quas hasce exercita-
tiones appellant, ut illis in-
structus, ac tanquam ex pe-
nu depromens, habeas quibus
in tempore abuti possis. Posse
quam verò orationem erit, præ-
senteq; argumeta quædã ac
sermonum occasiones subie-
cerint, uniuersa ea quotquot
sunt, cum indignatione di-
cantur, vilipendanturq;, tam-
quam nil penitus ex his vi-
tile existat. De illis verò
quæ iute elegeris, caue me-
diteris, sed quicquid verbi
in linguam venerit, effutias.
Quin nec hoc tibi cura sit,
ut primum quemadmodum
primum est, debito proferas
tempore, secundumq; deus,

τορ ἱμπεδόν, πρῶτον λιγέ-
 ϑω· καὶ ἥρ οὕτω τύχη, περι-
 ῶμεν τὰ πρῶτα μὴ ἡνυμῆς, πε-
 ρὶ τῆς κνήμης δὲ ἡ κόρυς. πλεονέ-
 κει· ἔπαυε, καὶ σωῆσαι, καὶ
 μὴ σιῶπα μόνον. καὶ περὶ
 ὑβριστοῦ τινος ἡ μοιχοῦ λι-
 γης Αθωῶσι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς,
 καὶ τὰ ἐν Εὐβοιῶσι λιγέ-
 ϑω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν
 καὶ ὁ Κνωσῆς· ὧρ ὅτι ἄρ
 τι ἄνω γένος· καὶ αἱ δὲ Α-
 θῶς πλεονέκω, καὶ ὁ Εὐβοῖον.
 τὸ περὶ τὴν ἰσθμὸν, καὶ ὁ ἡλὶς
 ἐπὶ τῶν Περσικῶν βιβλῶν
 μεταφράζω, καὶ Ξέρξης φησὶ
 γίτω, καὶ ὁ Λεωνίδας θανα-
 τιστῶν, καὶ τὰ Οὐρυνάδου
 ὑπάρχοντα ἀναγινώσκοντες,
 καὶ ἡ Σαλαμίς, καὶ τὸ Ἀρτι-
 μίσιον, καὶ αἱ Πλατῆαι, πολ-
 λα τὰ ταῦτα καὶ πυκνά. καὶ ἐν
 πᾶσι ὀλίγα καὶ ἐν ὅμοι-
 τα ἐπιπολεῖται, καὶ ἐπαρ-
 θέτω, καὶ σωῆσαι τὸ ἔπαιον,
 καὶ τὸ δῖον οὖρον καὶ μὴδαι-
 μου αὐτῶν δεικνύει· καὶ γὰρ
 οὕτως καὶ αἱ καὶ λεγόμενα. ἥρ δὲ
 ποῖν καὶ ἄλλα καὶ ἄλλοις ἔναι
 δεῖν.

Præinde & aliquando canendi tempus est videtur,
 omnia

primum quoque dicatur : &
 si ita euenierit, & ocrea capi-
 ti, tibiæ verò adapretur gas-
 lea. præterea accelera, &
 undique connecte : solum-
 modo ne taceas. Quòd si
 de contumelioso quodam vel
 mæcho Athenis verba fa-
 cies, quæ apud Indos ac
 Ecbatana gerantur, refe-
 ras. In omnibus verò sit Ma-
 rathon & Cynægirus, sine
 quibus nil fiat : semperquæ
 Athos nauigetur, & Hel-
 lespontus pedibus teratur,
 & sol à Persarum sagittis
 obumbratur, & Xerxes fu-
 giat, & Leonides admi-
 rationi existat, & Oihryadæ
 literæ legantur, & Salamis,
 & Artemisium, & Plateæ,
 multa hæc & inculcata.
 In omnibus verò pauca illa
 verba immiscantur, & tan-
 quam flosculi intersper-
 gantur, assiduequæ in ore sit
 utique illud, & quoniam
 quidem igitur : etiam si illis
 minimè indigeas. pulchra et-
 enim sunt etià foruitò pro-

δοκῇ, πάντ' αὖ δίδωμι, καὶ μέ-
 λ' ὁ γινώσκω. ἡδὲν ποτὶ ἀφ' ὅ-
 ρησος πρᾶγματ' ὠδικοῦ,
 τοὺς ἀνδρᾶς τοὺς δικαστὰς ὁ-
 νομάσας ἐμμελῶς, πεπλη-
 ροκίνας οἶον τὴν ἁρμονίαν·
 τὸ δ' οἶμοι τῶν ἡακῶν, πολ-
 λάκις, καὶ ὁ μὴρὸς πατασσί-
 ῳ, καὶ παρ' ὕγι, καὶ ἱπε-
 ρέμπτου τοῖς διγομένοις, καὶ
 βάδι, μεταφίρων τὴν συ-
 γλῶ. καὶ ἡ μὴρ σὶ μὴ ἱπα-
 ρῶσι, ἀγαπάει, καὶ λοιδο-
 ροῦ αὐτοῖς. ἢ δ' ὁρθοὶ ἐχ-
 κωσιρ, ἡ τῆς ἀσχυῆς ἡδὲν
 πρὸς τὴν ἔξοδον ἔβι μοι, ἡ
 θείσθαι ἡλῶν, καὶ ὅλως, τυ-
 φαννὶς τὸ πρᾶγμα ἔσω. ὅπως
 δ' καὶ τὸ παῖθ' ὁ θαυμάζω-
 σι τῶν λόγων. ἀπ' τῶν ἱλια-
 κῶν ἀρξάμεν, ἢ καὶ νῦν
 Δία, ἀπ' τῶν Διευκαλίων
 καὶ Πύρρως· ἡ μὴρ, ἡρ δοκῇ,
 κατὰ βίβασι τὸν λόγον ἐπὶ τὰ
 περὶ καθιστώτα. οἱ μὴρ γὰρ
 σωιστῶν, ὅλγοι, οἱ μάλιστα
 πρὶν σιωπῆσθαι· καὶ ἡ ἀν-
 γνωμοσυῆς· ἢ δ' καὶ δι-
 γωσιτί, ἡ παρ' ὅθον αὐτὸ δό-
 ξει δρᾶν. οἱ ποιοὶ ἢ ἡ σὺν-
 μα καὶ φωνῶν, καὶ βάδιμα,

omnia canantur, & melos
 fiant. Quod si aliquando can-
 nendi quoq; ignarus fueris,
 viros qui iudicio praesident,
 exacte sonorose nominans.
 harmoniam explere puta.
 At illud, heu malorum, se-
 pius repetatur, & femur per-
 cutiatur, & murmurillo in-
 terim susurra, & dictis ad-
 gēnias, ac incedendo clunes
 exagita. Quod si te haud
 laudens, indigneris, & eos
 conuicijs insecteris: si verò
 surrexerint, & ob pudorem
 exire parati iam fuerint, eos
 sedere iube, siquē penitus
 res tyrānica. Ut verò mul-
 tudo quoq; sermones tuos
 admiretur, ab Iliacis inci-
 piens, vel per Iōmē ἢ Δευ-
 calionis, si videtur, & Pyr-
 rhæ nuptijs, ad praesentia
 sermonem detorque: etenim
 qui haec intelligant, pauci e-
 rūt: qui maxime, propter be-
 neuolentiam tacebūt. Quod
 si quid dixerint, ob inuidiam
 id facere videbuntur: mul-
 tudo verò & formam, &
 vocem, & incessum, & de-

καὶ πλείονα, καὶ μίλθ, καὶ
 κρηπίδα, καὶ τὸ ἅπλῶς ἐκ-
 νοθαυμάσσειν, καὶ τὸν ἰδῶ-
 τα ὁρῶν, καὶ τὸ ἄδμα, οὐχ
 ἔξουσι μὲν ἀπισήσουσι μὴ
 οὐχὶ πάντων τινὰ ἐν τοῖς
 λόγοις ἀγωνιστῶν ἔναι. ἄλλ-
 λος τε καὶ τὸ τάχὺ τοῦτο, οὐ
 μικρὰν ἔχει πλὴν ἀρετήν,
 καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολ-
 λοις, ὥς ὅρα μὴ ποτὶ γρά-
 ψης, ἢ σκιψάμην, παρὶ-
 θης ἑλθῶν, καὶ σαφὲς ταῦ-
 τά. οἱ φίλοι δὲ συνάτως
 σαρῶν, καὶ μισθὸν τῶν δέ-
 των ἀπαιτῶσαν, ἢ ποτὶ
 αἰδοῦντό σε κατὰ σέμνον
 χεῖρα ὀρίζοντες, καὶ παρὶνον-
 τὸν ἑνὲν τὸ διχθυσόμενον
 ἐν τοῖς μέτρων τῶν ἰσχυρῶν
 διαλέμματα, καὶ ὅτ' αὐτὸ καὶ τὸ
 δὲ μιλίτω σοι, καὶ χορὸν ἔχον
 οἰκῶν καὶ σιωπῶντα ταῦτα
 μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις με-
 τὰ ταῦτα δὲ προοίτια σε δο-
 ρυφορέτασαν, ἐκκαλιμί-
 νον αὐτὸ, καὶ περὶ ὧν ἔφη, με-
 ταξὺ διαλαμβανούσα. καὶ λῶ-
 τις ἐν ἑνὶ, θαυμάσια ὑπὲρ
 σου

ambulationem, & canentem,
 & crepidas, & vitæ illud
 zuum admirabimur. 2 Pre-
 terea sudantem te & anhe-
 lantem cernens, nil prohibe-
 bit quin te perquam aptum
 quendam in sermonibus cers-
 tatorem esse credat. Proin-
 de celeritas illa haud parvâ
 defensionem habet, admiran-
 tionemq; apud multos: ideo
 caue, ne aliquando scribas
 vel meditatus procedas. Si-
 quidem id manifesta est re-
 dargutionis. Amici verò sem-
 per applaudant, ac cenarum
 precium exoluant, si quando
 te à memoria excidisse in-
 telligant, manus porrigen-
 tes, & inter laudes tuas spa-
 tium præbentes, ut rursus in-
 venire possis quod dicendum
 erat. Siquidem hoc tibi præ-
 cipue curæ sit, A ut chororum
 habeas domesticum, tibiq;
 concinentem. Et hæc tibi in
 sermonibus observanda erunt:
 dein verò ubi procefferis, il-
 le te stipans, satellitum vices
 expleat, de quibus dicis, in-

terim conferat. Quòd si quis obuiam factus fuerit, admi-
 randa

θανῶν λίγῃ, καὶ περιπαί-
μα, καὶ παχὺς γίγνου αὐ-
τῷ. τί γὰρ ὁ παλαιὸς πρὸς
ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑαυτὸς μοι
τῶν παλαιῶν ὁ ἀγῶν; καὶ
τὰ βλαῦτα. ὁ δὲ μέγιστον, ὃ
πρὸς τὸ ἐνδοκίμῳ ἀναγε-
κώτατον ἐλίζον δῆρ' παρί-
λιπον, ἀπάντων καταγίλα
τῶν λυγόντων, καὶ ἡν μέγισ-
τος καλῶς ἔπει, ἀπώτριά, καὶ ἔχ-
ιστὸν δακτύλῳ δοκᾷτω. ἡν
δ' αὖτε ἔως ἐνέχῃ. πάντα ἔ-
σοι πικρήσιμα, καὶ ἰν' αὐτῇς ἀ-
πρόσδοξοι μετὰ πάντας ἀσίσ-
τα καὶ, ἐπίσημον γάρ· καὶ
σιωπησάντων ἀπάντων, ξί-
νον ἵνα ἱπποπόνησιν, τὰς
ἀποὰς τῶν παρόντων ἐπι-
σφύοντα καὶ ἐνοχλῶσόντα,
ὡς ναυτιᾶν ἀπάντας ἐπὶ τῷ
φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ
ἐπιφράττωσιν τὰ ὕτα. ἐπὶ
σέοις δ' ἐμὲ πομπῆς πλὴν
χῆρα, ἐν τῇ γάρ· μὴδ' ἀ-
ναστῆ, πλὴν ἀπαξ, ἡ δὲ
τὸ πλῆστον. ἱπομαδία δ' ἐπὶ
πομπῇ,

tandade te ipso referas, ac
summis te laudibus extols
las, grauemq; te illi ostēdas.
quid enim B. Pæmienſis in
mei est comparationem? &
uinam mihi cum veteri
quopiam certamen foret? &
alia huiusmodi. Proinde,
quod maximum est, & ad
existimationem perquam ne-
cessarium, paulò minùs præ-
termiseram. omnia quæ di-
cuntur, irride: & si quis-
piam benè loquutus fuerit,
aliena & non sua ostentare
videatur. Quòd si vel me-
dioeriter contrà mihi volue-
rit, omnia carpantur. Præ-
tered in auditoria post eun-
ctos ingredi oportet: id e-
nim insigne est. omnib; quæ
tacentibus, peregrinam quā-
dam laudem, præsentium
audium auertentem & in-
terturbantem, inchoare: a-
deo ut omnes tantorum nos-
trinum onere nauseent, ac
aures obstruant. Interim
manum haud frequenter

moueas: nam id factu facile. neque præterquam semel,
vel ut plurimum bis assurgas. Subsenna autem quàm

πολλά καὶ δὴ λ' ὅ γένου μὴ
 ἀρσκόμῳ ὅτις λιγομφοῖς.
 ἀμφιλαφῆς δὲ αἱ ἀφορμαὶ
 τῶν μίμψαν ὅτις συνοφαν-
 τικοῖς τὰ ὄντα, τὰ δὲ ἄλλα
 καὶ θάρσος. ἡ τόλμα γὰρ καὶ ἡ
 ἀντασχωτία, καὶ τὸ ψῦσμα
 πρὸς ἕκαστον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἀ-
 πορίαις ἀπὸ ὅτις χέλιος, καὶ φθόνος
 ὅτις πρὸς πάντας, καὶ μί-
 σος καὶ βλασφημία, καὶ δα-
 βολαὶ πιθαναί· ταῦτα σε
 ἀοιδίμον ἐν βραχέϊ, καὶ πε-
 εὐδελίον ἀφανῆ. τοιαῦτα
 καὶ τὰ φανερὰ, καὶ τὰ ἔξω·
 ἡ δὲ πᾶσι πρᾶγματα
 ποιεῖν σε διδόχθω, λυθῶν,
 μελιδονῶν, λαγυνῶν, μοι-
 χῶν, αὐχῶν τε, καὶ μὴ
 ποιῆσαι, καὶ πρὸς πάντας
 διγῶν, καὶ γραμμάτια ὑπο-
 δακτυλῶν ὑπὸ γυναικῶν δὴ
 ὅσον γραφῆναι· λαλῶν γὰρ ἔτι
 καὶ θίλει. καὶ σε μελίστω, ὑπὸ
 τῶν γυναικῶν σπουδαίωσαι
 δολοῦν. ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ
 καὶ τοῦτο ἀνοίουσιν οἱ πολλοί.
 ὅς τις τοῦτό σε καὶ ἄλλο τῆς
 γυναι-

plurima, & palam ostende-
 minis tibi placere quæ di-
 cuntur. Abundè autem repre-
 hensionum occasiones & Sy-
 cophanticis aures suppedi-
 tabunt. at in reliquis confis-
 dere oportet. etenim auda-
 cia, & impudentia, menda-
 cium quoque promptum, ac
 semper in labijs summis
 periurium, & invidia erga
 cunctos, odium quoque &
 blasphemia, nec non calum-
 nia frequentes, hæc te in-
 brevi celebrem & conspi-
 cuum reddent. Et talia qui-
 dem sint, quæ manifestè ac
 palam fiant: priuatim verò
 res omnes perpetrare vis-
 dearis, ludere, inebriari,
 scortari, mæchari, iugula-
 re quoque: & si non facis, co-
 nam omnibus tamen te face-
 re iactata, literasq; aliquan-
 do à mulieribus conscriptas
 ostende. Nam & pulcher
 esse velis, præcipuèque tibi
 sit cura, ut à sceminis cele-
 brari videaris. Nam per hæc
 viam quamplurimi ad Rhe-
 toricam usque ascenderunt. Idè & tu quoque per illam ad
 gyna-

γυναικωνίτις ὅτι ὑδοκιμῶν-
 τῶ, καὶ τὸ δάνα δὲ μὴ αἰ-
 φιδῆς, καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἰ-
 πί τῷ ἱτέρῳ ἱρᾶσαι ἀποκρί-
 νῃ ταῦτα ὑφ' αὐτῆς, ἢ καὶ
 ἐν Δία φάλακρος ἡδὲ ἡρ-
 ἀν' ἔσωθεν οἱ καὶ ἐπὶ ζῶν-
 τῶν ὄντων, λῦ δὲ μὴ ὡς οἱ, οἱ
 φικίται ἱκανοί· ποτὶ δὲ γὰρ ἡ
 ἰκὺ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητο-
 ρικὴν χέσιμα παραγίγνῃται,
 πλείων ἢ ἀνασχῶντα καὶ
 θράσῳ. ὅρῳ, ὡς παλίστρα
 αἰγυμνασίου, καὶ λοιδοροῦν-
 ται πεισῶν, καὶ ἄλλοι τὸν
 ἀνδρῶν, ἀδὲ τὰ ὅμοια πα-
 σχῶν· ἀποκρίνῃ τῶν ἄλλων.
 καὶ μὲν καὶ πεισῶν καὶ
 μάστιγι πρὸς τὰ πάντα, ἀδὲ
 μὴ, πάντας ἱκανῶς. καὶ αὖ-
 τὸ δὲ τοι τὸ σῶμα πρὸς ἅπαν-
 τα ἰσότης ἐκτενέτω, καὶ ἢ
 γλῶττα ἀκριτέτω, καὶ πρὸς
 τοὺς λόγους, ἢ πρὸς τὰ ἄλλα,
 ὅποσα ἂν ἀμύνηται ἀμύνηται ἢ
 ὑποποικίλων μένος, ἢ βαρ-
 βαρίων, ἢ ληρῶν, ἢ ἱππο-
 κῶν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ στυ-
 γάσθαι καὶ ψάλλεσθαι, ἀδὲ
 καὶ

gynæceum usque claresce-
 re poteris. Atque istud ne ve-
 reare, etiam si à viris ob as-
 liud quiddam amari videar-
 ris, hoc barbarus, aut etiā
 per Iouem caluus iam exi-
 stens: sed adsint qui etiam ob
 id tecum consuetudinem ha-
 beant. At si nemo alius fue-
 rit, vel serui sufficient. Nam
 hinc multa ad Rhetoricam
 vtilia oriuntur: augetur im-
 pudencia & temeritas. Cer-
 nis etenim vi F loquaciores
 sunt feminae, impotentiusq;
 ac supra viros conuicijs de-
 bacchantur. Quòd si itaque
 & tu similia patieris, alijs
 longè præstabis. Iam verò
 & vultum esse maximè o-
 portet per omnia. Quòd si
 non, illa prorsum vtiq;. Et
 ipsum autem os quoque ad
 cuncta libenter tibi diduca-
 tur, & lingua sermonibus
 & reliquis quantum potest,
 subseruiat. potest autem non
 solum solæcismum & bar-
 barismum committere, nu-
 gari peierare, cōuiciari, eri-
 minari, mentiri: sed & aliud
 quid

καὶ νόμιμον τί ἄπο ποταμῶν,
καὶ μάστιγι, ἢ πρὸς ὅτω πολλ-
λὸς τὸς ἱρώτας μὴ ἀφελίσεις.
πάντα αὐτῷ ἐπιτάσσει, καὶ
χορημασίαν γιγνέσθω, καὶ μη-
δὲν ἀπεριφροδῶν. ἢ ταῦτα, ὦ
παῖ, καλῶς ἐκμάθης (διδάσκ-
ου δ' ἔστιν γὰρ ἐν αὐτοῖς
βαρὺ) θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι
ἐκ αἰ μακροτέρῳ σε αἰετοῦ ῥη-
τορα καὶ ἡμῶν ὁμοίαν ἀφελί-
σι δέξασθαι. τὸ μὲν δὲ τοῦτο δ',
ἐκ ἐμὴ καὶ καὶ καὶ, ὅσα ἐν
βραχὺ παρίσαι σοι τὰ ἀγα-
θὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς ἔρα-
σται, ὅς παρὲς μὲν ἀφα-
νὲς, καὶ ἐκ καθαρώς ἐλθὼν
θῆρον ἐκφύστω, καὶ πρὸς
καὶ ὁμοῦν διδουσκόντων,
μητρὸς δ' ἀκρίβειας, ἐπ' ἀμ-
φοτέρω τινός, αὐτὸς δ' ἐπὶ ὅς
παρὲς πάντων ἀπασιν ἀδύνατος
ἔσται δόξαι, τὸ μὲν πρῶτον,
ἐπὶ φιλοφροσύνην παρὰ τοῦ
τινὶ λαοδιδάσκοντι, καὶ γὰρ
ὅτι ἐραστῇ. ἐπὶ δ' ἐπὶ τὸ ὅ-
δὲν ταῦτάς τας δόξας δόξαι καὶ
τῶν δόξων, καὶ διεικτεράσας, ἐπὶ
ὅς ἀπὸ ἐκφύστω (καὶ ἔστι
γὰρ μοι, ὅς ἐστιν Ἀδράστια,
πάντα

quid peragere noctu, & ma-
ximè quando unus tam multo-
tis amatoribus non sufficeret.
Nam cuncta facere noscat,
ut expeditior reddatur, &
penitus à re nulla abstineat.
Hæc, fili mi, si rectè didi-
ceris (poteris siquidem, nihil
enim ex his graue) confiden-
ter polliceor te haud longo
tempore rhetorem præstan-
tissimum, nobisq; similem eu-
uasurum. & Quæ verò se-
quuntur, haud me dicere os-
porcet, quæ tibi bona brevè
à Rhetorica aderunt. Hæc
enim me, qui è patre
sordido, nec penitus liberæ,
quique super Xoni & Thmum
seruitutem seruerit, natus
sum, matre verò sartrice,
in binio quodam: ipse verò
forma non omnino illibe-
rali esse visus. sub initium ob-
victus penuriam, cum infe-
lici, suavi tamen conversa-
bar amatore. At postquam
viam hanc quàm facilis es-
set conspexi, & transgre-
diens in summū pueni, siqui-
dem, ô amicabilis Adrastia,
omnia

παύσαι καὶ ἀποδοῦναι ἐν
 ὁδῷ, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία,
 ἡ ἀναίσχυρτος) πρῶτον μὲν,
 οὐκ ἔτι ποταμὸς ὀνομάζε-
 μαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ
 Λητοῦς πασιρὸς μῆνυμος γε-
 γνημαι· ἵστα δὲ γράϊ σιω-
 πήσας, τὸ πρῶτον τὴν ἱε-
 ρισίῳ πρὸς αὐτὸς, ἱερῶν
 πεσοῖσιν ὁμοῦ γυναικὸς ἰδὼν
 μηχανοῦσθαι, τῆς ἡρας ἔτι
 λοιπὸς ὁδὸν ἔχουσα, χρυ-
 αῖο καὶ τότε τοὺς ἰνδιδάμους.
 πάλιν ἀπὸ γε δὲ τὴν πε-
 νίαν, ὑφιστάμεν τὴν ἀθλόν,
 καὶ τὰ ψυχὰ καὶ τὰ ἐκ τ'
 θεοῦ ἐλάματα, ἀντιδίδω-
 μοι ἱκοίαι ὁ νόμος. ἔτα ὁλίγη
 δὲν ἐκρηγόμην, ὡς ἔχον,
 ἀπὸ τῶν κατ' ἐλπίδα, ἀλλ' ἐκ
 τῶν τοῖς, οἰκίτης ἐμὴν
 σφ, ὡς φάρμακον ἄλλω ἐκ
 αὐτῶν ἰασημῶν. ἔξωθεν δ'
 ἐπὶ ἐκαστῶν, ὅμως ἔτι τότε
 ἀπόρησα τῶν ἀναγκαίων. ἀλ-
 λὰ καὶ ἔτι τῶν δόκω, ἐκ τῶν
 δικῶν ἐκτὸς ἵσταμαι, προδιδὼς
 τὰ ποταμὰ, καὶ τὸς δικαστὰς τοῖς
 ἀνδρά.

omnia quæ iam enumera-
 ui, vicia, abundè mihi sup-
 petebant, audacia, ignoran-
 tia, impudentia. Primum
 igitur haud amplius deside-
 rabilis appellor, sed iam Io-
 uis & Leda filijs cognos-
 mine similis sum effectus.
 Dein cum anu mihi contum-
 bernium fuit, quam primò
 ventis causa amare summa
 labam, mulierem septuages-
 nariam, quæ adhuc dentes
 quatuor, & illos auro col-
 ligatos habebat. Verunta-
 men ob paupertatem certa-
 men sustinebam, ac frigi-
 da illa ex sepulchro oscula,
 perquam suauissima mihi
 famer reddebat. inde pan-
 rum abfuit, quin omnium
 bonorum, quæ possidebat,
 hæres euasisssem, nisi exor-
 tandus quidam illi indicasse
 set famulus, quòd ob eam
 tollendam venenum compa-
 rasssem. In caput igitur pra-
 ceptis eiectus, minime tamen
 necessarijs interea carui. Sed
 & rhetor esse videor, ac in

indicij me ostento, multa prodens, ac iudices corrumpendo
 fatuis

ἀνοήτοις καλυπτομένοις. καὶ ἡττώμαι μὲν τὰ πλεῖστα, οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροῖσι φανασμένοι. τούτοις ὅρῳ ἐπὶ τοῖς δυστυχῆσι χεῶμαι τοῖς δολίαισι. ἀλλὰ καὶ τὸ μισῆσθαι πρὸς πάντας, καὶ ἐπιστήμον ἔναι με, ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺν πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δακνύνθαι ὡς δακτύλῳ, τοῦτον ἑκείνου τὸν ἀκρότατον ἐν πάσῃ κακίᾳ μεγάλῃ, ὁ μικρὸν ἴμοιζι δούκῃ. ταῦτά μοι παραινῶ, νῦν πλὴν πάντων ἀμμορ, πολὺν πρότερον ἰμαὺ ὡς παραινέσας, καὶ χάριν ἰμαυτῷ ὁ μικρὰν ἐπισπάσσει. μὲν. ἔγωγε, ὁ μὲν ὕψιν ἀδίας, ἀπὸ τῶν ταῦτα, περιπαύσῃ. σὺ δὲ, ὡς παροῦς τοῖς ἀρημεύοις, καὶ διὰ παρῆναι νόμιζε. οἷον περ ἱερῶν ἐπὶ τοῖς ἐλθεῖν. καὶ ὁδὸς οἱ ἐκλύσθαι ἐπὶ μόνον ὡς νόμος, ἐν τῇ τοῖς δικασθεῖσι ἀρετῶν, καὶ ἐν τοῖς πλεῖστοις ἀδολοκίμῃ, καὶ ἐπὶ πρῶτον ἔναι καὶ γαμῆρ, ὁ γὰρ τινὰ τῶν ἡμιμῶν, καθάπερ ὁ νομοδότης καὶ διὰ δάσκαλος, ἀλλὰ καὶ ἡμισυ

fatuis cōcilio hominibus. Et plurimum verò succumbo, fores tamen obiter viridi coronantur palma. his enim illecebris erga infelices vitor, vetum ab omnibus odio haberi, & morum prauitate longè prius quàm sermonum esse insignem, ac digito demonstrari. En ille quī cunctis flagitijs præcellere fertur, non parua mihi res esse videtur. Hic te admonere volui, longè prius per Venerem me ipsum admonens, ac gratiam haud mediocrem mihi ipsi referens, & egregie quidem. Generosus itaque hæc dicens cessabit. I Tu verò si dictis acquiesces, iam illic esse puta, quò sub initium peruenire desiderabas, nec quicquam tibi impedimento erit, si leges has obseruaueris, quò minus in iudicijs extellas, apud multitudine clareras, acceptus quoque sis : & tibi iubet, nan vetula quedam comica, quemadmodū legislatori & præceptori illi tuo, sed

mulier

ἡμῶν, τὴν ῥητορικὴν, ὥς τὸ
 τοῦ Πλάτωνος ἱκανοῦ πλὴν
 ἄρμα ἡλάνοισι φέρει, ὥς
 μάθον ἡρίπην περὶ σεαυτῶ
 εἶπεν, ἢ ἱκανὸν περὶ τοῦ Διός.
 ἔτι δὲ (ἄφρονες γὰρ καὶ ἀ-
 λός εἰμι) ἐκρήσομαι ὑμῖν τῆς
 οὐδὲ, καὶ πάσομαι τὴν ῥητορικὴν
 λιπολάζων, ἀσύμβουλος ὢν
 πρὸς αὐτὴν τὰ ἡμέτερα· μάλα
 λοιπὸν ἡδὴ πᾶσαι. ὥς ἄ-
 κονιτὶ ἀνακηρύττει, καὶ θα-
 μάξει, μόνον τοῦτο μεμνη-
 μένοι, ὅτι μὴ τὸ τάχῃ ἡμῶν
 ἡλικρατικῆς, ἀκύνεροι πα-
 ρέστω, ἀλλὰ τὸ ῥάσιον καὶ
 πρᾶν πρᾶν τὴν οὐδὲν.

celeriores apparentes victores euasistis, sed quia ac facilio-
 rem & prouorem viam declinastis.

mulier pulcherrima, Rhe-
 torica ipsa, ita ut cum Pla-
 tonis curru illo alato ver-
 haris, magis te deceat de
 te ipso loqui, quàm illum
 de Ioue. & Ego verò (nam
 degener sum & timidus) è
 via vobis decedam, ac cir-
 ca Rhetorices superficiem
 nauigare desinam, ignarus
 quo pacto vestra cum illa
 conueniant. quin potius iam
 desino. Verùm circa puluer-
 rem victores declarati, &
 admiratione dignissimi, hoc
 solum reminiscamini, quòd
 non festinatione illa vestra

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a O' ADOLESCENS.] Ironicus Rhetorem instituit;
 b Inexpugnabilis ac intolerabilis.] In Græco ἄμαχος καὶ
 ἀνυπότακτος δοκεῖ, pro ἄμαχος, ἀνυπότακτος, δοκῶν.
 c Cebes ille.] Cebes Thebanus philosophus fuit, disci-
 pulus Socratis: quem scripsisse Dialogos tres, qui inscribuntur
 ἐν ἑβδόμῃ: id est, septima, φρονιμὸς & πινυξ: id est, ta-
 bula, auctores sunt Laërtius in secundo; & Suidas in Collo-
 catione. sed iniuria temporis, aut hominum incuria potius, præ-
 ter πινυξ nihil extat. Opusculum est morale, & vtile omnibus,
 & præcipuè adolescentibus: in quo vita humana conditio
 graphicè depingitur, ac velut in speculo ostenditur iter ad
 virtutem

virtutem arctum, arduum, & labore sudoreq; refectum, etiamque qui ad eam conscendere voluerit, abstinentiam in primis & constantem fore necessarium esse, ac tandem ubi ad eam pervenerit, perpetua felicitate fruturum. Edversò semitam, quæ ducit ad vitia, latam quidem esse & planā, & voluptia um plenā: ceterum tandem in præcipitum atq; æternā miseriam & infortunium perducere. d Amalthææ retinet cornu.] De Amalthæa apud autores in hunc modum narratur fabula: Rheæ Iovem enixa, metu patris infantem in Creta occultis, nutriendum à duabus nymphis, Adrastæa & Isda, Melissei filiabus. Hæ nutricaverunt illi capræ cuiusdam lacte, cuius nomen fuerat Amalthæa. Eam capram Iupiter iam adultus in sidera revulsi, vocaturque à Grecis ἀΐξ ἑρᾶνι, capræ celestis. Huius alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officij præmium: hanc adiiciens facultatem, ut quicquid optassent, id illis ex eo cornu suppelleretur. Hinc translatus est adagium, Ἀμειβείας κίεος, ubi rerum summa suppetit copia. Citatur ab eodem Luciano de Mercede servientibus. i Aornos Mæcedonibus.] Aornos in India petra est, quam nulla supervolat avis, propter frigora, & altitudinem. De ea quoque Lucianus in Hermoimio. f Hesiodus perquam egregie.] Hesiodus i. Georg. ait, asperam esse ad virtutem viam, cacumen verò mole. Cuius celeberrima verba hic referam:

τὴν μὲν τοὶ κτηνῶν καὶ ἰλαδὸν ἴσιν ἐλίοδον
 ῥηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μέλα δ' ἐχέουσι νάει.
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶντι ῥοὶ ὥς παροῖσαν ἐνηκον
 ἀθανάτοισι. μακρὸς ἢ καὶ ὄρεθι οἶμ' ἐπ' αὐτῇ,
 καὶ τεχνὺς τὸ πρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 ῥηϊδίῃ δ' ἤπεται πείρα χαλεπή περ ἐῖς. Id est,

Omnino vitium facile contingere cuius.
 Est via ad id brevis, & vicina in sedem moratur.
 Contrà virtutem sudoribus undique diui
 Præsepsere: & longus ad hanc perq; ardua callis;
 Asper & est primum: sed ubi alta cacumina viscos
 Contigeris, iam fit facilis, licet ardua dudum.

Eodem pertinet:

Litera Pythagoræ discrimine secta bicorni:

de qua

¶ qua carmen extat elegans Virgil. Et Evangelicum illud de
via arcta quæ ducit ad vitam Item de duplici via apud inferos:
quarum altera ducit ad campos Elysios, altera ad malam rem.
Neque quicquam trisius eo est quod dicit Aristoteles lib. Mo-
ralium Nicomachicorum 2: *ἡ ἀρετὴ τὸ χαλεπώτερον ἀπὸ τοῦ τυχῆναι καὶ ἀγῆναι*. Id est, Es ars & virtus circa id versatur quod est diffi-
cilius. Plures huiusmodi sententias Erasmus noster adscripsit
in Proverbio: Difficilia quæ pulchra. Vide etiam quæ in Som-
nio seu visa Luciani annotauimus. g Ex laboribus germi-
nare.] Quæ ad hanc sententiam faciunt, in vnum coniecit E-
rasmus noster in Proverbis: Cura siue exercitatio potest omnia:
Cum Minerva manum quoque mone. & Dii facientes adiuvant.
Non enim cessantibus ac inerubus, sed industrijs parata est
gloria, cum dii labore sua munera vendant. Stobæus Sermone
27. de assiduitate & diligentia, ex Euripide simile carmen citat,
nisi quod pro *Φύσιν* & *αἰσιν* ibi legitur *αὐτῶν* & *αἰσῶν*. h Tibi verò citra
sementem & arationem.] Id est, seminandi arandique la-
borem, tanquam Saturni seculo cuncta provenient: hoc est, ci-
tra studium. Poeta indicant, Saturno regnante aureum seculum
fuisse, quo omnium rerum erat plena tranquillitas. Non furor
seuebat, non auaritia hominum fluctibus vitam commiserat,
& cessantibus vastis inarata & gravida terra fruges præbe-
bat; ociosa erat & secura vita mortalibus, & sine vicissitudine
temporum veris gratia fruebatur. De ætate lege Hesiodum
primo Oper. & dier. & Aratum in *Φαινομένοις*. à quibus multa
transfuit Ouid. in 1. Metam. Hoc adagio visuridem Lucian.
in Phalarid. 2. & in Parasito. Hom. Odyss. 9. i Incessu molli,
ceruicē infracta.] Delicijs effæminatum hominem describit, ni-
mirū solitiū, ne comā studiosè compositam perturbet. k Sum-
mo digito caput scalpentē.] De molli & effæminato dicit.
Idem est quod in Cesare dixit Plutarch. vno digito caput scabere.

l Delicatum Sardanapalum quendam.] Fuit enim
Sardanapalus Anacyndaraxis filius, rex Nini, Persicæ religio-
nis, delicijs vsque adeo effæminatus, ut inter eunuchos & puel-
las ipse puellari cultu desidere sit solitus. Cuius cognomen ob in-
signem hominis molliciem abijt in proverbium. m Cinyram.]
Pindarus in Nemeis, & Plato lib. de Legib. 2. meminerunt

Cinyra prædixit : item Suidas in dictione *αγαραγγοῖς* : n Agathonem ipsum, lepidum.] Agathonis poeta tragicus, splendoris & liberalis, meminit Aristophanes in *Thesmophorijs*, cuius carminum molliciem multis modis deridet. Meminerunt etiam illius Suidas & Plato, in cuius epinicijs celebras illud nobile conuiuium. o Quantum tuba fistulas.] Idem sic in *Musca* encomio: sed tanto volas huius suauius musca, quam id sunt tuba & cymbalis tibie dulciores. p Illonis pedibus.] Id est, nullis bonis disciplinis instructus ad Rhetoricum munus accede. Idem in *Demonacis* vita, hoc proverbio usus est, de quo Erasmus nosster. q Attica quædam.] Contra vanos elegantie affectatores. Hic rō articulus materialiter sumptus præconitur. r Obsoleta & peregrina.] De verbis obsoletis, prius & peregrinis, vide nostrum Erasmum lib. 1. De verborū copia. Obsoletum autem est omnino abrogatum & obscurum verbum peregrinum, barbarum, & tamen pro Latino usurpatum: nouum est, ab aliquo probò & recepto autore nuper inuentum & fictū. Cæterum plurima huiusmodi verba Pompeius, Perottus & Marcellus annotarunt in suis Dictionarijs. Eos igitur adeat qui vult. s Nugator Isocrates.] Hic *ἀγροῦ* substantivum pro *ἀγροῦ* adiectiuo. t Ocrea capiti, tibie verò à daptetur galea.] Id est, Omnia præpostere fiens. Nam ut Apuleius inquit: Hic galea caput, ille crura ocreis involuit. Hoc adagio vultur in Commentario De errore compellationis. u Restyrannica.] Crudelis, saua & violenta. x Iliacis.] Troianis. Ilium enim regia Priami fuit, qua & Troia, à nomine regionis minoris *Asia* cognominata: ab Ilo, Trois regis filio, Ilium. y A Deucalionis.] Deucalion Prometheus, Pyrrha eius coniux Epimetheo fratribus nati, quos ferunt in fabulis, iactis saxorum genus humanum post diluuium reparasse. z Præterea sudantem.] Admonitio lepidæ. A Ut eorum habeas.] Id est, conducticios laudatores. Cicer. in 3. *Verrina*, præconiura mercenarium: in 2. de Oratore, domesticum præconium appellas. B Pæmientis.] Quid per hanc dictionem sit intelligendum, nemo facile diiudicabit. Est tamen qui Platonem intelligit; & fortasse recte: quum *παμμέντις* tribus quædam *Atheniensis* fuerit. C Sycophanticis.] Sycophanta quædam

popula de causa licem monens, & quavis calumniatur. Plutarchus de curiositate offendit, Sycophanta nomen hinc natum, quod cum lege cautum esset, ne quis Athenis ficos efferret, quidam observatos nonnullos qui furum exportabant, detulerunt. Hinc populari ioc, sycophanta vocati πωρὶ τὸ φικόν & φαίνομαι: i. quod ficos proderens. Sunt qui putant ἀπὸ τοῦ φάγειν τὰς σύκας: hoc est, ab edendo ficub. dictos, quod hinc evenisse dicitur. Quidam Græcorum olim duos servos habuit, quorum alter domi semper paratas clam ficos absumentes, in sociis suum infontem culpam postea coram domino reciciebat. Herus utrumque servorum tepidam aquam bibere iubens, tandem sycophantem apprehendit. Hinc Græca origine multa dictione, erraticum, cavillatorem, mendacem dolosumve significamus. D In labijs summis peritrium.] Hic loquendi modus quomodo à Græcis versurpetur, annotavimus in *agathos dialogo Musarum & Martii*. & in *Apologia pro Mercede* & *capitulis*. E Ad gynæceum.] Id est, ad mulierum conclave, & (vitta dicam) senatulum. F Loquaciores sunt scemina.] Mulier, animal natura loquax. Plautus in *Aulul.* Nam multum loquaces merito omnes habemur. Idem in *Cist.* Largiloquæ exemplo sumus, plus loquimur quam fas est. Eurip. in *Phænissis*:

Φιλόσοφοι δὲ χεῖρα ἡλιον ἔφω.

Σμικρὰς δὲ ἀφορμὰς πρὸς λαλοῦσι τῶν λόγων,

Πλείους ἐπισφίγγουσιν, ἢ δὲ τις

Γυναιξὶ, μηδὲν ὅρις ἀπέχεται λόγων. Id est,

Mulieres natura sunt ad vituperandum pronæ.

Quod si exiguam dicendi ansam natæ fuerint;

Plurima adijciunt. Volupe enim est

Mulieribus, nihil sani inuicem loqui.

G Quæ verò sequuntur.] Cohortatio à spe. H Cernis etenim me.] A proprio exemplo. I Tu verò si dicis.]

Huc usque facinus est Rhetor: loqui nunc incipit Lucianus.

K Ego verò. nam.] Conqueritur Lu-

cianus de se ipso.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

BAlneum Hippiaæ descripturus, principiò ipsum artificem à cognitione artium atq; peritia commendat. Orditur autem à loco communi, ita videlicet proponens, eos esse potissimum laudandos artifices, qui non solum verbis prolixè polliceri, aut de scientijs disputare soleant, sed qui ipso opere hoc quod profitentur, præstare possint. hunc locum exemplis aliquot illustrat, deinde ad præsens institutum accommodat. Proinde, inquit, etiam mechanici artifices maximè laudandi illi sunt, qui non verbis tantum opera aliqua describunt, aut promittunt, sed qui re ipsa illa quam optime atque artificiosissime extruunt: qualis & Hippias hic vnus est, id quod opus ab eo, nempe balneum extructum, comprobatur; exinde ipsum balneum describit, situm, elegantiam, proportionabilitatē operis, deinde & utilitatem & opportunitatem omnium cellarum, & lauandi in eo vsum commendans.

Ων σοφῶν ἰ-
 κένος· μάλιστ' ἔ-
 γωγ' ἐκμιδῶν
 ἰπανῶν, ὁ πό-

σοι μὴ λόγους μόνον δι-
 ξίς παρίσχοντο πρὶν τῶν
 πραγμάτων ἰκάνειν, ἀλλὰ καὶ
 ἔργοις

rebus memoriae proditas

Os^a ego vi-
 ros sapientes
 cūprimis lau-
 de celebran-

dos esse existimo, qui-
 cunque non orationes so-
 lum magna industria el-
 boratās, ac singulis de
 operi-

ἔργοις ὁμοίαις τὰς τῶν λόγων
 ὑποσχίσεις ἐπιτέσαντο.
 καὶ γὰρ τῶν λατρῶν ὁ γινώσκων
 ἔργον, ὃ τὸς αἰεὶ παρὰ τῆς
 τέχνης ἀπὸρ δυνάμεται μι-
 τασθῆναι νοσῶν, ἀπὸ τῶν
 πράξεων τε καὶ αὐτῶν μιμη-
 λητικότητος. ἁμύνων δὲ καὶ
 μουσικὸς, οἶμος, τὸ δὲ καὶ
 ὁρῶν ῥυθμὸς καὶ ἁρμονία
 ἐπισωμίζουσι, ὃ καὶ ψάλλαι καὶ
 λιθαίνειν αὐτοὺς δυνάμεται.
 τί γὰρ ἂν σοι τῶν στρατηγῶν
 λέγοιμι τὸς ἀκρότως ἀείνοντες
 κειμένους, ὅτι δὲ τὰ πλεονέκτα
 καὶ παραινῶν ἔσαν ἀγαθῶν,
 ἀπὸ καὶ περὶ μάχης τὸ ἄλλο
 παρὰ, καὶ χερσὶς ἔργα ἐπιτε-
 λῶνται, οἷον τὸ πάλαι μὲν, Ἀ-
 γαμέμνονα, καὶ Ἀχιλλεῖα, τὸ
 καὶ αὐτῶν δὲ, τὸν Ἀλέξανδρον
 καὶ Πύρρον ἰσχυρὰ γινόν-
 τας. πῶς δὲ τί ταῦτ' ἔφω-
 νησιν

operibus quoque non dissi-
 milibus et quæ orationibus
 ampliter et magnificè polli-
 citi sunt, confirmarunt. Quip-
 pe agrotus, cui quidē pectus
 sapit, non eos accersit medi-
 cos, qui super arte multa lu-
 culentè et excellenter dispu-
 tare nouerunt, sed qui usu
 medendi illam diu multumque
 exerceverunt. Potior autem
 et maioris pretij habendus
 est, ut mea fert opinio, mas-
 cus qui psallendi et pulsan-
 da cithara peritia exorna-
 tus est, quàm is qui tantum
 rhythmos et concentus
 harmoniam iudicare noue-
 rit. Quorsum enim attinet
 bellorum atque exercitus du-
 ces, tibi enumerare non iniu-
 riâ optimos et praestantissi-
 mos hominum opinione iu-
 dicatos, quod eorum virtus
 nēdum in instruenda acie, et
 militum animis tempestiua oratione accedendis et inflam-
 mandis eluxerit, sed quòd in praelijs quoque fortissimè di-
 micando optimè se gesserint, ac manu non secus quàm lingua
 prompti, memorabilia facinora ediderint: cuiusmodi ex ve-
 rustis illis Agamemnonem et Achillem, ex paulò autem
 recentioribus Alexandrum et Pyrrhum fuisse cognouimus?

ἢ ἢ ἄλλως ἰσοειὰρ ἐπιδράκνυ-
 ὄσα βελόνην ὦ, ἐπιμνήσθω
 αὐτῶν, ἀπ' ὅτι καὶ τὴ μηχανι-
 κῶν ἰκάνως ἄξιον θαυμάζειν,
 ὁπόσοι ἐπὶ τῇ θύεια λαμπροὶ
 γυρόμενοι, καὶ μνημόσυμα ὁ-
 μως τὴ τέχνης, καὶ πράγματα
 τοῖς μετ' αὐτὰς κατέλιπον· ἐ-
 πὶ οἷον τοῖς λόγοις μόνοις ἐγ-
 γινυμένασμενοι, σοφιστὰν ἄν
 ἀκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ κα-
 λοῖντο. τοιούτων ἀκόμην τὸν
 Ἀρχιμήδην γινώσκω, καὶ τὸν
 Κνίδιον Σάραβον, τὸν μὲν
 Πτολεμαῖον χαρυσάμενον, καὶ
 τὸν Μίμφον ἄνεν ποιοῦ-
 ρας, ἀρροφῇ καὶ διαρρῖσαι τὴ
 πόλιν, τὸν δὲ τὰς τῶν πολε-
 μίων πύρας κατὰρξάντα
 τῇ τέχνῃ, καὶ Θάλην δὲ ὁ Μιλή-
 σι ὦ πρὸ αὐτῶν ὑποσχόμενον
 Κροίσω ἄρρεον διεξιέειπεν,
 τὸν στρατὸν ἐπινοήσας κατὰ νύκτι
 τὸν Ἀσιατικὴν γαζον, ὃ μηχανι-
 κῶς οὗτος γυρόμενος,
 irivemes absumpsit incendio. Thales quoque Milesius an-
 te illos Cræso Lydorum regi pollicitus exercitum sicco
 pede se iraeclurum, sua industria in vnius noctis spacio A'ys
 fluviū alueum à tergo, exercitus deriuquē circumduxit, tamen si
 ē mechanicorum numero non fuerit : verūm alioqui magna
 intellia

Quorsum verò ista percen-
 suit. Non quòd alia ratione
 historiam edere statuens, has
 rerum mentionem feces-
 rim, sed quòd ex mechanicis
 quoque eos laude ὦ admira-
 tione non indignos putem,
 quicunque visendis operibus
 aliquam ingenii famam sibi
 parauerunt, eademq; opera
 artis suæ egregia monimen-
 ta post se reliquerunt : quan-
 doquidem illi qui solis se-
 met orationibus exercuerunt,
 multò iustius c Sophistarum
 quàm sapientium appella-
 tionem meruerunt. Talemi
 multorum relatu percepim-
 us fuisse Archimedem, ac
 d Sostratum illum Cnidium:
 quorum alter de Ptolemæo
 subiugato vicloriam repor-
 tauit, ac Memphim sine ob-
 sidione, fluminis intercepti
 ouersione occupauit : alter
 singulari artificio hostium
 Thales quoque Milesius an-
 te illos Cræso Lydorum regi pollicitus exercitum sicco
 pede se iraeclurum, sua industria in vnius noctis spacio A'ys
 fluviū alueum à tergo, exercitus deriuquē circumduxit, tamen si
 ē mechanicorum numero non fuerit : verūm alioqui magna
 intellia

θεορίῃ, καὶ ἰκινούσῃ καὶ συν-
 ὁρῶντι πιδανότατ'· τὸ δὲ ἔργον
 τῷ Εὐκλείδῃ πάντῃ ἀρχαῖον, ὅς ἐστι
 μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Αἰ-
 χαιοῖς ἴσταντο, ἀλλὰ καὶ ἑξῆς
 καταβῶναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν
 λήγεται. ἐν δὲ ταῖς καὶ ἰππίου
 ταῖς, τῷ λαβὴ ἡμᾶς, μινυῖν
 ἀξίον, ἀνθρὸς λόγοις μὴ παρ'
 ὁρτῖνα βούλα, τῶν περὶ αὐ-
 τοῦ γυμνασμοῦ, καὶ συνᾶ-
 ναί τε ὁξίως, καὶ ἰρμιλινύσαι
 σαφιστάτου. τὰ δὲ ἔργα πολὺν
 τῶν λόγων ἡμῶν παρρησίαν
 οὐ, καὶ τὴν ἑτέραν τεχνὴν ὑποσχί-
 σιν ἀπηνειοῦνται, ἢ ἐν
 τοιαύτοις μὴ ὑποσχίσιναι, ἐν
 αἷς οἱ περὶ αὐτῶν γινώσκοντες
 ἔχουσιν, κατὰ δὲ τὸν γινώσκον-
 τινος λόγον, ἐπὶ τῆς ἀποδεί-
 κης, φαίνεται, ὡς αἷς τὰ πρῶτα
 οὐκ ἀπειθῶς συνισπόμενα. καὶ
 τοι ἔστιν ἄπῳρον ἵκασθαι, ἐν τι
 τῆς ἐπιστήμης ἔργον ἀπρημώ-
 νησθαι, ἐν ἡκίστῃ ἀνδοκίμῃ-
 ρας, εἶναι τις ὁμοῦς ἰδοῦν.

intelligentia & singulari in-
 genij acumine præditus. E-
 tenim = quod de Eὐκλείδῃ fer-
 tur, cōmentum peruectus est,
 qui non tantum Achiuis e-
 qui machinam fabricasse,
 sed vnacum Græcorum opti-
 matibus in eam conscendisse
 perhibetur. f Inter hos &
 Hippia huius, quem nostra
 memoria vixisse constat, me-
 minisse equum puo, viri di-
 cendi facultate & studio ita
 exercitati, ut cum quouis ex
 priscis illis & veteribus opti-
 me conferri possit, præterea
 qui ingenij acrimonia atque
 intelligentia multum præcel-
 luerit, quisq; interpretando
 multa perspicuitate usus sit.
 Caterum opera ipsis orationi-
 bus longè præstantiora ex-
 hibebat, & quæ arte sua pol-
 licitus fuerat, re ipsa abso-
 luta reddidit: neque verò in-
 talitus saltem professioni-
 bus, in quib. illi, q; ætate eum præcesserūt, feliciter floruerunt,
 sed iuxta geometricā quoq; rationē proposita (quod aiunt) li-
 neari triangulum recte potuit describere. 8 Atqui aliorū quisq;
 pnum quiddam ab arte decerptum & singulare opus exercuit,
 in quo parata sibi hominum opinione aliquis esse visus est.

ὁ δὲ μηχανικῶν τε ἄντ' αὖτ' ἀρχι-
 τεκτονικῶν καὶ μουσικῶν φαίνε-
 ται, καὶ ὁμοίως ἑκάστου τέττονος ἔ-
 τας ἐντελέως δεικνύουσιν, ὡς ἴ-
 σὺν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμεθα. πλὴν
 ἢ γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνα-
 κλάσεων καὶ καθόπτρων θεω-
 εῖαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν,
 ἐν ἧ παύσας τὸς πρὸ αὐτῶ ἀ-
 πίφηντο, ἐκ ὀλίγου χρόνου ἄρ-
 ᾱ ἡ παύνη. ἃ δὲ ἴνα γὰρ ἰ-
 σὺν αὐτῷ τ' ἔργων καταπλά-
 ζην, ἐκ ὀκνήσαντες ἡμῶν. κοινὴ
 γὰρ γὰρ ἡ ἀπόθεσις, καὶ ὡς
 καθ' ἡμᾶς βίῳ πάντων ποικί-
 λη, βαλάντιον κατασκευῇ, περὶ-
 νοία δὲ, καὶ ἐν ὧ κοινῶ τιν-
 τῶ σωίσις θαυμαστή. Τότε
 γὰρ ὡς ἐκ ἐπίπιδας, ἀλλὰ
 πάντων περὶ πάντων καὶ ὀρθῶς,
 δὲ παραλαβὼν κατὰ θάτε-
 ρα αἱ ἀντιβολαὶ τὰ παντὸς,
 ἰσοπέδιον θαλίαν ἀπίφηναι,
 ἐρηπίδα μὲν λιβαριότατον
 μνηστέον, καὶ ἐν ἡμῶν ἀδελφῶν
 ἰσοπέδιον θαλίαν ἀπίφηναι,
 ἐρηπίδα μὲν λιβαριότατον
 μνηστέον, καὶ ἐν ἡμῶν ἀδελφῶν

Potro ille primū tebus me-
 chanicis perpolitus, ne dimē-
 sionum quidē geometricarū
 rudis fuit, nec ab harmoni-
 cis & musicis alienus appas-
 ruit: ac vnumquodq; ex illis
 vna eademq; opera ita per-
 fectē cognitū demonstravit,
 quasi in eo solo cognoscendo
 elaborasset. Multi verò tem-
 poris res esset, eius laudare
 industriam circa radiorū &
 repercussionum ac speculo-
 rum expresionem. Prætered
 quanta in Astronomia con-
 gnitione excelluerit, in qua
 omnes eos qui annis eum an-
 teiuerunt, pueros esse osten-
 dit. h Sedenim quæ nuper
 ipse vidi opera illius indu-
 stria elaborata, quæq; mihi
 spectanti stuporem & admi-
 rationem incusserunt, ea nunc
 in præsens referre nō grauā-
 bor. Est enim argumentū cō-
 mune, & in nostra memoria admodum frequens, i balnei
 substructio: solertia autem, & in communi illo argumento
 singularis admirationis spectatur industria. k Locus erat
 prorsus in æquali deformatus planitie, decliuus & arduus,
 quē ille occupans ex utraq; parte magnopere humilem, vtrin-
 que soli altitudine æquauit, firmamentumq; munitissimum
 omni

ἅπαντι τῷ ἔργῳ βασιόμεϑ',
καὶ θιμολίωρ θίωσι τῶν τῶν
ἰπιτιθιμενῶν ἀσφάλαν ἱμ-
πιδωσάμεϑ', ὅψισι δ' ὡάνυ
ἐκτόμοις, καὶ πῆς ἀσφα-
λας συνιχομένοις τὸ ὅλον
κρατωάμεϑ'. τὰ δ' ἱποι-
ποδομηθέντα, ὥτε τὸ τόπος
μυρίθῃ συμμιτρα, καὶ τῷ ἰν-
λόγῳ τῆς κατασκευῆς ἄρμος
διώτατα, καὶ τὸν τῶν φώτων
λόγον φυλάσσουσα. πυλῶν δ'
ὕψηλος, ἀναβάσεως πλατῆρας
ἔχωρ, ὕψι δ' μάλλον, ἥ ὀρ-
θι δ' πῆς τῶν ἰανιόντων ἰν-
μάρακον. αἰοῦντα δ' τῶν
ἰκδιχίτω κοινὸς οἶκός, ἰν-
μυρίθῃς, ἰκανὸν ἔχωρ ἀκο-
λύθοις καὶ ὑπερίταις διατρι-
βῶν ἰν ἀεισερῶ δ' τῶν ἰν πυ-
φίω παρῶν κιννασμένων οἰκη-
μάτων. βαλανάφ δ' οὐκ καὶ
ταῦτα περιπεδισατα, χαερίσ-
σαι, καὶ φωτὶ ποικίλῃ κατα-
λαμπόμεναι ὑποχωρήσας. ἔτ'
ἰχόμενός αὐτῶν οἶκός, πε-
ριλλὸς μὲν, ὡς πῆς τὸ λυ-
πρόν.

ἔα. Proinde & ista in balneo decentissimè sunt observata.
Amant & luce multa illustrati recessus. deinde domus
illorum, quam quidem longè præstantiorem quàm ve la-

omni futuro operi subijciens,
fundamentorum positione
substruendi adificij certum-
dinem confirmavit: fastigijs
verò magnopere præruptis
& præcisīs, & ad firmio-
rem coniunctionem compli-
catis, totum opus consolidav-
it. Cæterum quæ substru-
cta sunt, loci magnitudinem
mensuræ quantitate non ex-
cesserunt, sed adificij pros-
portionibus convenientissimè
atque decentissimè re-
sponderunt, lucis ubique in-
fusa rationem constanter
custodientia. Portarum al-
titudo latos ingressus reti-
nens, supina magis quàm e-
recta ad ingrediendum cons-
venientiam informata fuit.
Ingredientem verò statim
domus communis excipit,
sufficientem exhibens pedis
sequis & ministris conuer-
sandi amplitudinem. Porro
ad lavam camera sunt ad
delicias exercendas substru-

φόν. ἀναγκᾷ δ' ὡς πῶς
 πλὴν τῶν ἐν δαίμονι τῶν
 ἐποδοχῶν. μετὰ δ' ἐπὶ τῶν, ἵνα
 τίρωθ' ἀρχαῖς τοῖς ἀρ-
 χουμένοις ἀπὸ τῶν. καὶ μί-
 σθ' οἷον ὕψος. τὸ ὕψος
 λόγος, καὶ φθὶ φασφά-
 τος, ψυχρὸν δ' ἐχρῶν
 πᾶς κορυμβήσας, λα-
 καῖν λίθον λευκοσμημένον,
 καὶ ἀκόνον ἐν αὐτῷ λίθου λω-
 πῆ τῆς ἀρχαίας ἱγασίας.
 ἐμὲ ὕψος, ἡ δ' Ἀσκληπιῶ.
 εἰσληθόντας δ' ἐποδοχῶν ἡ-
 ρίμα χλασινόνον οἷον,
 ἐκ ἀπλῶν τῶν θέρμης πῶς
 παντῶν, ἐπιμύκης, ἀμφι-
 σρόγυλ'· μετ' ὅν ἐν ἀξίῳ
 οἷον, ὡς μάλα φασφάτος, ἀνά-
 φασθαι πῶς πῶς παρὶχό-
 μ'· ἵκατίρωθ' ἀσφάτος
 ἔχων, φρυγίῳ λίθον λευκοσμη-
 σισμῶν, τὸς ἀπὸ παλαιῶν
 εἰσόντας ἀρχομένον. ἔν'
 ἐπὶ τῷ ἄν' οἷον, οἷον
 ἀπὸν

uacro conueniat dixeris;
 pernecessariam tamen ad
 melioris notæ homines &
 opulentiores suscipiendos.
 Post hanc utrinque suffi-
 cientes exuentibus ad re-
 ponendum vestitum habi-
 tationes. Ac media do-
 mus & fastigio excelsis-
 sima, & iucundo lumine a-
 manissima, tres aquæ fri-
 gida piscinas in se comple-
 titur. Laceno lapide ex-
 ornata. Sunt etiam in illa
 statuæ geminae ex albo las-
 pide antiqui operis & azili-
 ficæ, altera quidem Sani-
 tatis, altera verò Aescula-
 piæ. Ingressos autem exci-
 pit domus sensum ac gras-
 datim repescens, calore non
 insuauis occurrente: quæ in
 longum porrecta, ac cir-
 cum circa orbiculatim ex-
 tructa est. Post hanc ad dex-
 tram habitatio est magno-
 pere amœna & elegans,

copiam delicatis & voluptuosis vñctionibus exhibens,
 ex utraque parte habens aditus & ingressus lapis
 de Phrygio ornatissimè decoratos, à palaestra ingrediens
 resuscipiens. Quæ deinde hanc consequitur habitatio.

οἷον

ἐπάντων ἡάκιστος, εὐωαί
 τε καὶ ἱκαθίσθαι πρὸς ὠκεῖαν
 ἴσθμῳ, καὶ ἱμβραδίῳσι ἀθαλάσ-
 σῃ, καὶ ἱκνυλίσθαι ὠφελι-
 μῶτα, Φρυγίᾳ, καὶ αὐτὸς ἄς
 ὁροφῶν ἄκραν ἀφ' ἡλδωρ ἱ-
 ξῆς δὲ ὁ θερμὸς ἱπποδελφίᾳ
 διὰ δρομος, νομάδι λίθῳ ὁρ-
 κισκοπημῶ. ὁ δ' ἱπποδοίς
 καὶ ἡάκιστος, φωτός τε πολ-
 λὴ ἀνάμεικτος, καὶ ὡς πορφύρα
 δειλῶσις, καὶ πᾶς καὶ οὗτος
 θερμὸς πύλινος παρὶς ἴσθμῳ. κα-
 ῖς μὲν δ' ἱπποδοίς, καὶ τῶν ὁρ-
 κισκοπημῶν οἰκῶν αὐτὸς ἱπποδοί-
 κῃς, ἀπὸ ταχέως τῶν ἐπὶ τὸ
 ψυχρὸν, δι' ἡρῖμα θερμὸς οἰκῶ-
 μαί, καὶ ταῦτα πάντα, καὶ
 φωτὶ μεγάλῳ, καὶ ποικίλῃ ἱπ-
 ποδοίς, ὡς καὶ τῶν ὁρ-
 κισκοπημῶν, καὶ πᾶσι τοῖς μέγε-
 θος οὐκ ἔστι, καὶ πανταχῇ πολ-
 λὴ χάρις, καὶ ἀφροδίτῃ ἱππο-
 δοίς. κατὰ δὲ τὸν καλὸν Πίν-
 δαρῶν, Ἀρχομῶν ἱπποδοίς, πρό-
 σωπον καὶ θίμῳ τηλαυγίς
 exornata sunt. Ad hæc ipsa fastigia ab edificio non discre-
 pantia, cum latitudines longitudinibus aptè coherent in
 summa, multa ubiq; relucet summa cum elegantia et venustate
 et gratia. Etenim iuxta elegantissimi Pindari præceptum, opus
 exordientibus facie eleganti et splendida exornandum est.

omnes reliquas pulchritudinē.
 ne excedit et elegantia, et ad
 standū sedendūq; accōmos
 datissima, et ad diutius im-
 morandū minimè noxia, tum
 ad volutandū utilissima et
 ipsa lapide Phrygio ad sum-
 mū usq; fastigiū exposita re-
 lucens. Deinceps verò locus
 ihermis dicitur, laudates exci-
 pit, Nomade lapide extructus.
 Porro interior habitatio
 omni amœnitate referta et e-
 legantia, plurima luce cōspici-
 tua est, ac instar purpure flo-
 ribus et venustate renidet: ad
 hæc tria labra ihermarū ex-
 hibet. Porro autē tibi iam lo-
 to non integrū est per easdem
 habitationes regredi, sed ea
 quæ ad frigidam tendit viā,
 per vaporarium lento tem-
 pore calefscens regrediendū
 est. Et hæc omnia copioso
 lumine illustrata, et multo
 diei intus lucentis splendore

Hoc

τὸ δ' ἄρ' αἴψα? αὐτὸς μά-
 λιστα, καὶ τοῦ φήγεις, καὶ τῶν πε-
 ταγαγῶν μυμηχανημένος. ὁ
 δ' ἔρ σοφὸς ὡς ἀληθῶς Ἰππίας
 τὸν ἢ ψυχροδόχον οἰκονομῶν
 βορὰν περικυρπὸτα ἐπέει-
 πεν, ἐκ ἀμοιβῶν ἰδίᾳ τοῦ με-
 συμβαίνε ἀίρη. τὸς δ' πολ-
 λὰ τῷ θάλαττος διουμένης, νό-
 τος καὶ ἴσρος καὶ ἱερὸν ἐπι-
 θηκεν. τί ἄρ' σοι τὸ ἐπὶ τὸ το-
 λῶμαι, παλαιότατος, καὶ τὰς
 κοινὰς τῶν ἱμαθιοφυλακῶν
 τῶν κατασκευὰς ταχέαν
 πλὴν ἐπὶ τὸν ἡντιόταν, καὶ μὴ
 δεῖ μακρὴ πλὴν ὁδὸν ἔχει-
 σαι, τοῦ χειμῶνος τὴν καὶ ἀ-
 βλαδὺς ἔνι καὶ καὶ μὴ μὴ πο-
 λάβη τις μικρὸν ἔργον πεθί-
 γνον, κοσμήν ὡς λόγῳ πῶς
 εἴπω· τὸ δ' ἐν τοῖς κοινοῖς
 κοινὰ ἐπινοῆσαι καὶ πῶς δαί-
 ματα, οὐ μικρὰς σοφίας ἔγω-
 γὴ τίθεται· οἶον καὶ τὸδε τὸ
 ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν ἱπ-
 πίας ἐπιτάλας, πάσας ἱ-
 χορ

bus communibus & publicis nova elegantiae signa atque in-
 dicia excogitare, non mediocris aut contemnendae sapientiae
 argumentum ego esse opinor: quo in numero & hoc opus ad-
 mirandi illius Hippiae opera ad vnguem elaboratum meritis ha-
 bendum

Hoc certe cum primis in hu-
 ius domus substructione cum
 ipso lumine tum fenestris
 observatum est. Etenim sa-
 piens, ut reuera fuerat, Hip-
 pias habitationem frigidaq;
 lauacro destinata, ad Bo-
 ream tendentem instituit,
 nec aëris meridiani exper-
 tem: reliquas autem mul-
 tum feruoris & caliditatis
 requirentes, Notho & Euxo
 ac Zephyri statibus subie-
 ctas opposuit. Quid ad
 haec tibi palaestrat memora-
 rem, & vestes asseruantium
 communes habitatiunculas,
 compendiosam citra am-
 bages viam quae ad lauas-
 crum ducit, habentes, sin-
 gularis utilitatis capiendae,
 & incommodi vitandi gra-
 tia? Neque verò quis me sus-
 picetur opus modicum pro-
 ponentem, orationis lenacis
 nixi atque verborum ampul-
 lis extulisse. Siquidem in re-

ζῶν τὰς βαλανίους ἀριτὰς, τὸ
 χηρίσιμον, τὸ ὑψικωρον, τὸ ὑψι-
 φηγίς, τὸ σύμμητρον, τὸ ὅ-
 τόφῃ ἡρμοσμένον, τὸ πλὴν
 χηάρ ἀσφαλῆ παρικόμνον,
 καὶ πᾶσι, τῇ ἄλλῃ πεινοίᾳ
 λυκοσμημένον, ἀμφόδαν ἢ
 ἀναγκάων δυνὶ ἀναγορέ-
 σισιν, ἐξόδοις τὶ πομπῇσι
 θυρωμένων. ὅρων δὲ διήλως
 διώσας πλὴν ἢ δι' ὕδατος
 καὶ μυκήματος, πλὴν ἢ δι' ὕλης
 ἐπιδακνύμενον. ταῦτα ἰδόν-
 τα μὴ ἀποδοῦναι τὸν ὅριον.
 τα ἱππικὸν ὅ ἔργον, ἐκ ἀ-
 νούτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀχαι-
 εν, μάχον, ἢ βασιλέα μοι ἂν
 ἔδοξεν. ἐγὼ ἢ οὐκ ἂν δυνά-
 μιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνί-
 ταν καὶ δημογυρτὸν ἐμαυτῶν
 μέν ὅ λόγος. ἂν δὲ θεὸς πα-
 ράσχοι καὶ λῶσαθαι ποτε,
 πομπὴς οἶδα καὶ ἄλλος ἔξω
 τὸς κοινωθέντας μοι τῶν
 ἱππικῶν.

bendum est, quodq; nobis ab
 illo ostensum est omnes bal-
 nei virtutes complectens, u-
 tilitatem, opportunitatem,
 perspicuitatem, mensuræ
 quantitatem in omnibus apud
 observatam, nec loci negle-
 ctam commoditatē, tum tu-
 tum lauandi usum exhibens.
 Præterea omnibus alijs in-
 dustriæ atque solertiæ officijs
 absolutum, biuorum et am-
 bituum duplicibus secessi-
 bus, multarumq; ianuarum
 patens egrediibus. ^m Quine-
 tiam horarum generis indis-
 cijs idem balneum exorna-
 uit: uno per aquam et soni-
 tum, altero per solem. His
 inquam visis, nec debitam et
 convenientem tam illustri or-
 peri reddere gratiam, non
 insipientis solum, sed etiam
 ingrati, aut potius inuidi mi-
 hi visum est. Itaque ego pro

archæctum et artificem orationis meæ laudibus euexi et
 persolui. Cæterum si deus aliquando concesserit et lauandi
 copiam, non dubium est et alios permultos in lau-
 dibus mearum partem mecum

penitros.

GILBERT

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a Eos ego viros.] Oritur à thesi seu loco communi. Moret enim dicentis plurimum valere ad persuadendum, & à magnis ac sapientibus viris traditum est, & res ipsa loquitur. Omnes enim facile adducimur, ut assentiamur iis, quos bonis moribus praeitos esse opinamur. b Quorsum veid.] Adaptatio.

c Sophistarum.] Sophia sapientia est, & in genere quævis ars & scientia. Inde fit σοφισμ, erudio ad sapientiam. Hinc σοφιστης sapientia & eloquentia præceptor, & eruditus, olim idem quod σοφός: sed hominum vitio ipsa professio (ut fit) in odium venit, ut σοφιστης dicatur impostor & cavillator, qui falsa specie sapientia se venditat, & pecunias corradi. Inde σοφιστὰς de-
cipere. d Sostratum.] Sostrati Gnidy mentionem fecit in lib. Quomodo historia scribenda sit, qui iussu Ptolemæi Philadelphii in Pharo turrim illâ nobilem extruxerit, ut ex ea nocturni ignes nautarum cursibus, ostendi possent, cum hac inscriptione: Σώσζαλ & χυιδ & δεξί Φαύς τοῦ σῶντορ τῶν πλοῦν & πλοῦν. Quam inscriptione Plin. lib. 38. cap. 12. miratur Ptolemæum Sostrato permisisse. De quo vide Strabonem lib. 17:

e Quod de Epeo fertur.] Iunoni & Palladi Phrygum res ob Paridis iudicium inuisse fuerant, quarum arte factum sit, ut Epeus equum ligneum fabricaret, qui plenus armatis viris in urbem receptus, peperit παρολεθῆται Ilio, & omnium ornamentorum eius regni. De quo Virg. 2. Aen.

— & ipse doli fabricator Epeus, Hom. Odyss. 8: Δυεῖτορ ἵππορ appellat, quod irabibus esset contextus. Eurip. in Troadibus Δυεῖτορ, κληῖσται Δυεῖτορ ἵππορ & πῶνδρ ἀμ-
νιζορ δευ. i. vocabitur Dureus equus, armatos occulians vi-
ros. Vide adag. Dureus equus, apud Eras. f Inter hos.] De-
scendit ad hypothesin, & præsens institutum. g Atqui alio-
rum.] Laus Hippie à collatione aliorum artificum. h Sed
enim.] Ab ipso opere & effectu. i Balnei.] De quatuor do-
micilijs balneorum, quorum nomina hæc erant, Frigidarium,
Tepidarium, Calidarium, Sudatio sine Laconicum, quæ inser-
uebant viris, & totidem rursus quæ inseruebant feminis, ita
inter

inter se disposita, ut tepidarium virile coniunctum esset tepidario muliebri, & reliqua eodem cohererent modo. De his Vitruvius lib. 5. Meminit etiam Galenus lib. 10. Methodi. k. Locus erat.] Descriptio balnei. In Græco *ἐπεσώμης. i. ἀνδρώμης, δεχθίς. l. Neque verb.*] Occupatio qua fidem facis descriptioni. m. Quinetiam horarum.] Sunt qui horas ita inuentas tradunt: Cæli, aiunt, quadraturam in partes duodecim pro ratione Musica diuidi, & inde horarum manesse rationem: & aquam quæ ex tenuissima cauerna difflebat, cum per totum diem exceperent, hanc in duodecim partes diuiserunt: ex quibus horis nomen impressum. atque inde etiam vasis ipsis, quibus horas dimetiebantur, clepsydra & hydrologia nuncupata. Porro prisca sunt, qui scribunt P. Scipionem Nasicam primam reperisse clepsydram, quo nullo quoque die & noctibus hora distinguerentur. Nunc pro clepsydri clepsamnis & αὐτομυκτοῖς utuntur horologijs. Solarium, inquit Varro, dicunt in quo hora in sole inspicuntur. Huius est, teste Gellio, mentio apud Plautum in fabula Bœtia, ex parasiis esurientis persona: Vt illum dei perdant, qui primus horas reperit, quique ad eum primus statuit hic solarium, qui mihi comminuit misero articulatam diem.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥ-

τοι, καὶ πολλὰ βί.

βλία ἀνέμει-

101.

ADVERSUS IN-

doctum, librorum longa

suppellestiletumen-

sem, sermo.

Anastasio interpretè.

ARGVMENTVM.

A Cerba quadam irrisione obiurgat ex popularibus suis, ut videtur, quendam diuitem, & multos vndique libros commercantem: ceterum indoctum, & nullis bonis studijs conuersatum. Illud ostendens, quod non librorum copia & speciosa suppellex, sed assidua ac diligens

gens lectio doctum faciat. Atque ab hac propositione statim exorditur quoque, ut dicat errare illum, si quia libros multos ac preciosos habeat, propterea se putet inter doctos ac eruditos recensendum esse. Rationes sumuntur à causis, & qualitate personæ, videlicet quoniam ipse prorsus literarum ignarus sit, & non libri, sed librorum lectio eruditos faciat; perinde ut nec arma militem, sed animus præsens, & utendi peritia. Atque hoc argumentum postea multis similibus & exemplis per inductionem amplificat, quorum pleraque eiusmodi sunt, ut miram elegantiam ac festiuitatem habeant. Postea autem & factum illius in suspicionem vocat, & à causis finalibus criminatur, quas ipsas quoque ut vanas & indignas plerasque confutat & irridet, præcipuè ultimam, qua videbatur Imperatoris seu regis, ut ipse vocat, gratiam ambire: quam & à circumstantijs personæ refellit & stultitiam illius comparatione quadam depingit. Ad postremum grauiter atq; acerbè obiurgat illum, & commonet, quibus rebus relicto hoc inutiles coëmendorum librorum studio, incumbere potius debeat, quò videlicet & rei consulat, ac famæ ipse suæ:

Αἱ μὲν ἴσασιν
τινὲς δὲ, οὐκ ἔστι
θείας, ὅτι
πολλὰ εἶναι μὴ γὰρ

ἔν τῇ αἰσῇ καὶ αὐτὸς εἶναι τις
δύσκειν, σπουδὴ σωφρονισμῶ
τὰ κατὰ τὴν βιβλίω, τὸ δὲ
σοι περὶ τὰ κατωχρῆ, καὶ ἔ-
στιν ὅτι γίνονται ἀπαιδε-
σίας πρὸς τὸ. μάλιστα δὲ

T crede mihi,
quod tu putas,
haud ex eo cō-
sequere quod

agis. Persuasum enim cum
habeas futurum; ut si omni
studio optimos vñdīq; libros
coëmeris; ipse quoque inter
doctos ac eruditos ponaris:
planè tibi diuersum accidit,
atque hoc demum argumen-
to tua inscitia & inertia vulgo proditur. Tametsi profectò
optimos

to tua inscitia & inertia vulgo proditur. Tametsi profectò
optimos

ἢ τὰ λαοποιῶντων, ἀλλὰ πω-
 εῶας ὧς, ὡς ἔτυχεν, ἵπαι
 νῦσι· καὶ Ἑρμαιορ ἔτι τῶν τὰ
 διαῦτα ἐπιψευδομένων ὧς
 βιβλίοις, καὶ θεσσαλὸς ἱδοίμῳ
 ὧς καπύλοισι αὐτῶν. ἢ πόθεν
 γὰρ οἱ διαγινώσκοντες διωατὸν,
 τίνα μὴ παλαιὰ, καὶ ποικίλῃ
 ἄξια, τίνα δὲ φανῶτα, καὶ ἄλ-
 λως ἄπρα, ἀ μὴ ὧς διαβι-
 βρώμεν καὶ κατακινεῖσθαι αὐ-
 τὰ τεκμαίροισι, καὶ συμβῆναι
 τὸς σίας ἐπὶ τῶν ἐξέτασι μὴ πα-
 ραλαμβάντας, ἐπὶ τῇ ἀκρίβει
 τοῦ ἀσφαλῆς ἐν αὐτοῖς τίς ἢ
 ποία διάνοσις; ἵνα δὲ οἱ
 δὴ αὐτὰ ἐκείνα ἐκκεκί-
 νηται, ὅθεν καὶ τῶν ἐκείνων
 ἡ δόξα, ἢ ὁ δοξασμὸς Ἀθηναίων
 ἐπιμελῆσαι τὴν πόλιν γράψαντες,
 ὡς τίς ὅφρα, ὡς θαυμάσιον, τὸ
 ἐκείνων, ὅτι ἐδότι τὸ ἐκεί-
 νων αὐτῶν, οὗτοι καὶ ἐκείνων
 ποῖτε, ὅθεν μακρόν, ἢ τὴν πόλιν
 ἀντὶς ἀπὸ τῶν ἐκείνων καὶ τῶν
 δικῶν; οὐ δὲ ἀντιφρονέουσιν μὴ
 ὧς ὁφθαλμοῖς ὁρᾶς τὰ βί-
 βλία, καὶ νῦν δὲ καὶ ἀκόρως, καὶ
 ἀνα-

optimos codices minimè cō-
 paras, sed ut quisque à bi-
 bliopola laudatus est, si-
 dem habes: ac prorsus quā
 hac de libris mentiumtur,
 prædantur, faciunt, istisq̃ co-
 dicum exemplaribus pulchrè
 partus est thesaurus. ^a Nam
 quo pacto tu queas digno-
 scere veteres ac eximios, aut
 futiles & putridos? nisi inde
 conijcias, quòd atroci ac mu-
 tili, inq̃ his dijudicandis,
 blattis tineisq̃ utaris asti-
 matoribus. quī enim credam
 liquidò ac certò hac te
 posse peruidere? ^b Et ve-
 dem tibi hanc cognitionem
 perspectam, ac tenere quæ-
 cunque Callimus pulcherrī-
 mē, aut ille laudatus At-
 ticus omni cura absoluta
 descripserunt, quid hinc ti-
 bi commodi redit, homi-
 num ineptissime? qui neque
 scriptorum speciem conside-
 ras, neque profectò magis
 uti scis, quàm cæcus frui pu-
 eri venustissima facie. ^c Ac
 tu apertis quidem oculis

& meherclè ad tadium vsque libri incumbis, & non

ἀνὰ γινώσκεις, ἵνα πάντες ἐπι-
 τρέχωμεν, φθάνομεν. ὅφθαλ-
 μὸν τὸ σῶμα, ἔδωκεν ἵνα τὸ μοι
 ἱκανὸν, ὡς μὴ ἔδωκε τὸν ἀρε-
 τὴν, καὶ ἡλικίαν ἡλικίας τῆς ἡλικίας
 γραμμῶν, καὶ σωτῆρος. ὅπως
 μὴ ὁ νόμος σὺν πάσι, τίς δὲ ἡ
 ταῖς τῶν ὀνομασίων, ὅτι τὴν
 πρὸς τὸν ὁρθὸν ἡλικίαν τὸν
 συγγραφῆν ἀποκρίνωμαι, καὶ
 ὅτι κίβδηλα καὶ νότα καὶ πα-
 ρακκομμένα. τίς δὲ φησὶ, καὶ
 ταῦτα μὴ μαθῶν, ἡμῖν ἔδωκε
 νομῆσαι, πόθεν, ἡ μὴ πρὸς παρὰ τῆς
 Μουσῶν ἡλικίαν διαφύκει κα-
 θάρσιος ποιοῦμεν ἡμῖν, κα-
 βῶν, ἡλικίαν μὴ γὰρ, ἵνα ὁμο-
 τήδην αἱ θεαὶ λέγονται, ἔδωκε
 κήκοας, οἱμαί, ποῖτε, ἔδωκε ὁμο-
 τήδην τοιαύτας ἡμῖν ἐν σοφί-
 σιν ἐποίει. Οἷον μὲν μὲν Μου-
 σῶν ἀνόσιον, ἐκείνη γὰρ τὸν ποι-
 μῆν μὴ ἔκ ἀνὴρ ὡς κνησὶ φασ-
 γνῶναι, σκληρῶ ἀνδρὶ καὶ δια-
 σῆ, καὶ πολὺν τῆς ἡλικίας ἐπὶ τῶ
 σώματι ἐμφαίνονται, οἷον γὰρ
 ἡλικίαι μοι, πρὸς τῆς ἡλικίας
 ἡλικίας, ἔδωκε ἐν τῶ παρόντι τὸ
 μὴ σὺμπαντα ὡς αἰῶν,
 ἔδωκε

nulla valde festinata lectio-
 ne percurris, ut saepe lumis
 na os anteuortai. ^d Sed hoc
 non etiam satis est, nisi nos
 ris virtutem quoque totius or-
 vitia orationis, sensumque
 scriptorum intelligas, et
 quae structura sit verborum,
 et quam ad certam quan-
 dam minimeque fallacem a-
 mussum cuncta auctor exe-
 gerit, mox cernas ambigua,
 sincera parum ac concinna:
 na: quid mihi respondebit?
 Num haec nosse te, cum nun-
 quam didiceris? An verò si-
 cut ille quondam pastor, au-
 reum ramum à Musis tu quom-
 que accepisti? ^e Sed Helico-
 na certe, ubi Musas habita-
 re aiunt, non ita es à puero in-
 structus, ut audieris, opinor,
 nonnunquam nominari, et
 meminisse Musarum tibi res
 ligio est. ^f Nam cum pastore
 sanè, quanquam aspero et
 multo sole deformato, non
 piguit has congregi: at qua-
 lises (quæso verò te per Li-
 banitidem, concede hoc mihi

hi, ut quædam tuorum facinorum prætermittam) talis
 inquam

ἐπὶ ἡγῆς γνῶσθαι ποτ' ἄν,
 ἰδοῖδ' ὅτι κατηξίωθ' ἂν, ἀπὸ
 ἀντὶ τ' ἀσφύνης μυρρίνη ἄρ, ἢ
 καὶ μαλάχης φθλοῖς μαστῶ-
 σαι, ἀπὸ μαλακῶν ἄρ τ' ἰστέων,
 ἢς μὴ μιᾶναι μύτι τ' Ὀλημδόν,
 ράτι τὴν τ' ἴπῳ ἐρλώλω, ἀπὸ
 ἢ ποιμνίοις διψῶσι, ἢ ποιμή-
 νων σῶμασι καθ' ἑοῖς πότιμα.
 ἡ δὲ τοῖς ἰστέων ἀναίσχυμα
 τ' ἔσθ' ἢ, καὶ ἀνδρῶν τὰ τοιαῦ-
 τα τοιμήσας ἄν ποτὶ ἀπῆρ,
 ὥς ἰπὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰμῖν ἡ τοῖς
 πότι τ' ἐν ἡγῇ πρὸς τὰ βί-
 βλία σωσσίας, ἢ ὥς ἀνδρῶν
 λόγος τοῖς δῶνα, ἢ τῶ δῶνι ξυ-
 νειφοίτας. ἀπὸ ἐνὶ τῷ μόνῳ
 πάντα ἱκῆνα ἀναδραμῶσαι
 νῦν ἱκῆσι, τῶ κατὰ πᾶσα πᾶ-
 λὰ βιβλία. κατὰ δὲ ταῦτα
 ἔχει, ξυκαθῶν ἱκῆνα τὰ τ' Δη-
 μοσθένους, ὅθ' ἡ γὰρ τῇ αὐ-
 τῷ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ
 τ' Ὀσκηδίδου, ὅθ' ἡ πρὸς τὸν
 Δημοσθένους καὶ αὐτὰ ὁ κ' ἄλλοις
 μετ' ἡγῇ γραμμῶν ἰστέων κα-
 λῶς. ἀπὸ πάντα ἱκῆνα κτήσῃ,
 ὅθ' ὁ Συνας Αθλῶντος εἰς
 Ἰταλίαν ἔξιπμψι, τί ἄν
 ἐκ τούτου πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 κτή-

inquam ne aspectum qui-
 dem, scilicet scio, ferrent, at por-
 tius myrto vel malua casum
 sua sede eijcerent, ne Olmeū
 aut Caballi fontem, quibus
 gregibus sanè horumq; ma-
 gistris sitim sedare permis-
 sum erat, polluas. Non
 credam te esse tam impotenti-
 am, tamen si in huiusmodi
 nimisquam es fortis, ut au-
 sis affirmare bonis literis te
 fuisse imbutum, aut studu-
 isse unquam ut verè proba-
 tos codices tibi faceres fa-
 miliares, vel quòd hic tibi
 præceptor existerit, aut ad
 illum discendi gratia te con-
 tuleris. Et nunc omnia il-
 la vno hoc te consecuturum
 spes est, si ingentem librorum
 acervum congesseris. Proinde si hoc es animo, a-
 ge conquire^h quicquid De-
 mosthenes ille orator etiam
 sua manu scripsit: deinde
 Thucydidis historiam, quæ
 oclies huius oratoris indu-
 striæ extat descripta. Iam ut
 tot tibi libri sint, quot Athe-
 nis in Italiâ aduexitⁱ Sylla,

ἐλπίσαιο, καὶ ἔμψοθαπόμην
 αὐτὰ ἐπιπαθούσης, ἢ ξυνο-
 λήσας καὶ πρὶς ἀπομόμην
 πρὶν οὐκ ἔστιν ὅτι πρὶς
 θηκῇ, ἢ προίμια φησὶ, καὶ
 χρύσεια ἔχῃ σὺμβολα. καὶ σὺ τοῖς
 οὖν βιβλίον μὴ ἔχῃς ἐν τῇ
 χερσὶ, καὶ ἀναγιγνώσκῃς ἀπὸ
 τῶν δὲ ἀναγιγνωσκουσῶν
 οἰδῶς ὅτι, ἀπὸ ὅντων λυράς
 ἀκούς, λινῶν τὰ ὄντα, ὡς εἶναι
 τὸ ἐκ τῆς βιβλίας, καὶ πε-
 παιδωμένον ἀπὸ φωνῆς ἢ ἐ-
 χοντα, ποιοῦν ἄν τις ἀλη-
 θῶς τὸ ἐκ τῆς βιβλίας, καὶ
 μόνον ὑμῶν τῶν πολλοῦ-
 σων, ἢ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς λῶ-
 πρίασθαι, τοὺς πρὸς ἡ-
 μάς ὑπερβολοῦντας. τίς δὲ
 τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς βιβλιο-
 πακείοις ἔστιν ἄν τις πω-
 λείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχῃ,
 καὶ πολλοῖς; ἀπὸ ἧς δι-
 κρίνῃς τοῖς, ὅσα μὴ ἐκεί-
 νος πολλοῦ τὰ ἐκ πωλείας
 ἂν ἀμείνους, ἀλλὰ βιβλίους
 μὴ πλὴν φωνῆς, ὥσπερ σὺ, ἀ-
 ξιώτως δὲ τῇ γνώσει, οὓς ἀ-
 κούς εἶναι τὸς μηδὲν ἢ καλῶν
 καὶ αἰσχυρῶν καθύπερθε.

καὶ

ut super his dormias, affi-
 xos tibi ubiq; circumferas,
 num ideo eruditior es futu-
 rus? Sicut enim adagio fer-
 tur, ^k Simia est simia, etiam
 si aureum culum gesset. Et
 librum quidem semper in
 manu portas, legisq; semper
 aliquid, quorum tamen ni-
 hil penitus intelligis, sed
 asinus micans auribus ly-
 ram auscultas. ^l Quod si li-
 brorum copia doctum red-
 deret eum qui comparasset,
 preciosa profecto res erat,
 et vobis tantum diuitibus
 propria, si quidem velui in
 foro pauperes nos superans
 tibus daretur mercari: imò
 cum ipsis bibliopolis, qui-
 bus librorum tanta copia
 est, qui distrahunt, doctri-
 na et eruditione quis cer-
 tet? quos tamen, si rem spe-
 ctes, inuenies, haud multò
 te bonis artibus præstare:
 nempe sermone rustico v-
 tuntur, mente nihil valent,
 quales merito sunt qui in
 honesti et turpis contempla-
 tione nunquam sunt versati.

et tu

καὶ τοὶ σὺ μὲρ διδοὶ ἢ πρία παρ
 αὐτῶν ἱκάνειν πεισάμεν
 ἔχουσιν, οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ'
 ἡμέραν ὅς γε χαρὸς ἔχουσιν αὐ-
 τὰ. τίς οὖν ἀγαθοῦ φρονέ-
 ταῦτα, ἀλλὰ μὴ τὰς ἀπρέ-
 κας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡ-
 γῆ πεποιθεῖσθαι, ἵσαῦτα
 πρὶν τοῦτο παραλαβὴν ἀρ-
 ρῶν συγγραμματα; καί
 μοι, ἂν δούκῃ, ἀπάνειναι, μάλ-
 λον δὲ, ἰσὺν τοῦτο τοὶ ἀ-
 δυνάτωρ, ἰπνύνωρ γουῦ, ἢ
 ἀναδυνάτωρ πρὸς τὰ ἱστορί-
 κη. ἢ τις ἀλλῶς μὴ ἰσ-
 πεσάμεν, ἐτίσασθαι τοῦ
 Τιμοθίου ἀδελφοῦ, ἢ τοῦ Ἰο-
 μιλίου, οὗς ἰπὶ ἀταλάντων
 ὁ Ἰομιλίας ἐν Κορίνθῳ ἱπρία-
 τῶ, ἄρα ὅς γε τῶν καὶ ἀλλῶν
 ἀδυνάτωρ, ἢ ὑπερὸ φιλῶ ἀδ-
 ῶς ἢ ἐτάματῶ, ὅτι ἰσπε-
 μένῳ χεῖρ ἔσθαι κατὰ τῶν
 τέχνων; ἰσὺν ἀνέσθαι. ὅτι
 γὰρ τὸς Μῦσου ἢ Οὐλύμπου
 πησάμεν, ἀδύνατον ἂν,
 μὴ μαθήσθαι. τί δὲ, ἢ τις ἢ Η-
 ρακλίδης τὰ τόξα κτείσσας,
 μὴ Φιλοκτήτης ὅρ, ὡς ἀδυνά-
 τῳ ἰπὶ ἁγνοῦσθαι αὐτὰ, ἢ ἰπὶ
 σκρ.

¶ tu unum modò aut alter
 rum codicem regis merca-
 tus, isti diu noctuq̃ in ma-
 nibus voluunt. quid ergo cò-
 modi hìc expectas? aut cur
 non ipsæ cellulae librarie
 doctæ tibi videntur, quæ
 tot veterum auctorum scri-
 pta complectuntur? m A-
 ge verò, si non est molestum,
 paulum quiddam responde,
 aut qui infamior es quàm
 vi possis, saltem annue vel
 abnue ea quæ sum rogatu-
 rus. Quasote, si quis tibi
 canendi artis ignarus pro-
 fus, forte sit nactus Timothei
 tibias, aut quas Ismenias ses-
 ptem talentis emit Corin-
 thi, anne arte inflabit? vel
 nullus usus huic rei erit, quæ
 sciùt uti nequit? Rectè sa-
 nè abnuisti. Nam neq̃ qui-
 bus n̄ Marsya & Olympus
 cecinerunt, hoc efficient,
 ut concinnum quiddam in-
 spiret, qui nunquam didim-
 cerit. Verùm si quis Hero-
 culis arcus habeat, cùm
 Philoctetes non sit, qui son-
 lus tendere potuit, quidd

φροῦ ὁξυῖσαι. τί σοι καὶ οὐ-
 τὸ δοκῶ, ἄρ' ἀν' ἐπιδείξα-
 σθαι τι ἔργον ὁξότου ἄξιον;
 ἀνθρώπου καὶ ἰδὲ κατὰ ταῦ-
 τα δὲ καὶ ὁ κυβερνῆς οὐκ ἔ-
 δως, καὶ ἰππὺν μὴ μεμελετη-
 πῶς, εἰ ὁ μὲν νῆα κατισχύει
 παραλαβῶν, ὅς τις ἄπασιν καὶ ἄς
 πᾶσι καὶ ἄς ἀσφάλεια καὶ ἀλ-
 λιστὰ ἐξ ὁρμασμένη. ὁ δ' ἴπ-
 πος κτήσας Μήδον, καὶ κρυ-
 τὰ εἰδὼν καὶ καποφόρον ἰλῆ-
 γχοιδὲν ἄν, οἶμαί, ἐκείνῳ,
 ἐκ εἰδῶς, ὅ, τι χύσας ἐκα-
 τέρω. ἰπινώης καὶ τῶ; πεί-
 θου δὲ, καὶ τῶ μοι ἰπινώου,
 καὶ τις, ἄσπερ σὺ, ἀπαύδων
 ὦν, ὡνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἀν-
 σκεύματα οὐτὸς ἄς ἀπαι-
 δωσίαν καθ' ἑαυτὸ ἐκείρα;
 τί ἐκνῆς καὶ τῶ ἰπινώου;
 ἴλιγγ' ἔρ, οἶμαί, ἔφης οὐ-
 λος, καὶ τὸ ὁρῶντων ἰκασὸς ἐνθὺς
 τὸ πελαράτατον ἐκείνο ἰπ-
 πὸν ἵσταται, τί κοινὸν κίωι καὶ
 βαλανείῳ; καὶ ἰνεντό τις οὐ
 πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πᾶσι
 ἄνθρωποι, ἐκ συμφορᾶς ἀπ' ἑαυ-
 τῶν ἀμφοτέρους τὰς πόδας,

ἀπ

collim. Jec figere, quis tibi
 videbitur? Num qui facinus
 edat dignum sagittandi pe-
 rito? Negas hoc quoque.
 Eodem pacto igitur et ra-
 tem gubernare ignorans,
 et qui nunquam equum
 conscendit: ille si pulcherri-
 mam et aduersus venton-
 rum procellarumq; impetu
 munitissimam sit nauem sor-
 titus, hic verò Centauro sa-
 tum, aut generosissimæ no-
 tæ equum, utrumque deri-
 sum iri opinor, quod neu-
 ter suis bonis uti possit. An-
 nuis? Obsecro verò hoc etiā
 concede, si quis, velut tu es,
 indoctus, infinitos sibi li-
 bros acquirere laboret, cen-
 sen' aliud hoc suo facto
 quàm risus et iocos erudi-
 tis facturum? Quid cessas
 annuere? Nam argumen-
 tum clarum est, quicq; hoc
 ita fieri cernunt, vulgatum
 illud haudubiè inelamant:
 o Quid cani cum balneo?
 P Fuit non ita multò antè in
 Asia vir opulentus, cui cala-
 mioso casu, cū per niuē iter
 faceret

ἀπ' αὐτοῦ, εἰμαι, ἀρσασίμ-
 τας ἰσαδί ποτι δὲ χιόν
 ὁδοιπορῶσα ξυῖβη αὐτῷ
 οὐτ' ὅτινυα ὅτο μὲν ἰκί-
 νον ἐπιπόνθη, καὶ θρασυ-
 ων τὴν δυσυχίαν, ξυλίνους
 πόδας ἐπιποιήσας, καὶ ὅτους
 ἰποδουμῶν, ἰθαδίς, ἰ-
 πισηαίμῶν ἅμα τοῖς οἰ-
 κίταις. ἰκάνο δ' ἰλίοιο
 ἰποῖα κρηπίδας ἥ καλ-
 αῖαι: ἰωνάτο νοτομάτας ἀεὶ,
 καὶ τὴν πλάττω πρᾶγμα-
 τάων περὶ ταύτας ἔχον, ὡς
 καλίστοις ἰποδύμασι κικρο-
 μηγμένα ἔη αὐτῷ τὰ ξύλα,
 φὶ πόδι δὲ. οὐ ταῦτα δὲ
 καὶ οὐ ποιεῖν, χαλκὸν μὲν
 ἔχον καὶ συκίνην τὴν γυμ-
 νῶν, ὠνοῦμῶν δ' ἰχθυῶν
 ἰμβατάς, οἷς μόλις ἄν τις ἢ
 ἀρτίπους ἰμπεριπατύνσας;
 ἰπὶ δ' ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν
 Ὀμηρον ἐπὶ πρῶτον ποταμῶν, ἀ-
 γαλῶν τοῖς, αὐτ' λαβῶν
 τὴν βῆτα τ' ἰλιάδῃ ῥάψω-
 δίαν, ἥς τὰ μὲν ἅπαντα μὲν ἔξ-
 τάς, ὅδ' ἡν ἥ αὐτῶν πρὸς οἶ-
 πον ποιεῖν δὲ τις αὐτῷ ἀμυ-
 χορῶν, παγγίλοιος ἀνθρώπου.
 διὰ τού-

faceret, putrefactus ē frigo-
 re, vsluris uterque pes deper-
 rierat. ille tam miserabi-
 lem fortunam expertus, in-
 felicitatem solari cupiens,
 ligneos pedes truncis accom-
 modabat, ac calceis indu-
 tus, undiq; feruis innixus in-
 cedere gaudebat. Vbi hoc
 insuper deridiculum commi-
 niscebatur: crepidas pul-
 cherrimas & novas sem-
 per cura erat summa mer-
 cari, ut ita calceis speciosis
 lignasus, nempe pedes, es-
 sent conspicua. Nunquid
 verò his adsumilia facis tu
 quoque? qui cū clauda mē-
 te sis, ac ἢ ficulneis sensibus,
 emis auratos soccos, quibus
 vix aliquis pedes integer
 recte possit ingredi. Et
 quoniam inter alios tuos co-
 dices Homeri poēsιν saepe-
 numero repositum est cerne-
 re, accepto aliquis libro, le-
 gat tibi secundum Iliados, cu-
 ius caue aliquid perpendas:
 nam nihil ad te, praeter quàm
 qui isthic depictus est ve-
 hementer absurdus homo,

Διῶστροφ' τὸ σῶμα, καὶ λη-
 λωθήμεν'. ἐκ' αὖτ' ἵκνυντο
 ὁ Θρῆϊτης· ὁ δὲ αὖτ' ἀλάβοι
 πλὴν Ἀχιλλεύως πανοπλίαν,
 οἷα, ὅτι αὐτίκα δὴ τὸ καὶ
 λαλὸς ἄμα καὶ ἰσχυρὸς ἄν-
 ῥησις, καὶ ὑπερπλησίσταται
 μὲν τὸν ποταμὸν, ἐπιβοῶσά
 δ' αὐτὴ τὸ ῥέεθρον ὡς φόνω
 τῶν Φρυγῶν, ἀπὸ γὰρ αὐτῆς
 Εὐβοῖα, καὶ πρὸς αὐτὴν τὸν Λυ-
 καῶνα, καὶ τὸν Ἀσσωπῶνα,
 μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων
 πλὴν μελίαν διωάμεν'; οὐκ
 ἄν ἦποις, ἀλλὰ καὶ γέλωτα
 ἄν' ὀφθισκάνοι χολαῶναι ὑπὸ
 τῇ ἀσπίδι, καὶ ἐπὶ σῶμα κα-
 ταπίπτων ὑπὸ τῷ βάρους, καὶ
 ὑπὸ τῷ κέρατι, ὅπότεν ἀνα-
 στήσκει, διακύνει τὸν πρῶτον
 βλήτῳ καὶ αὐτὸν ὀφθαλ-
 μόν, καὶ τὸν θώρακα ἐπαί-
 ρων ὡς μεταφρῆναι κυρτῶ-
 ματι, καὶ τὰς λευκὰς ἐπι-
 σφύρειν, καὶ ὅλως ἀσχι-
 νῶν ἀμφατίρξει, καὶ τὸν δι-
 κτύπον αὐτῶν, καὶ τὸν δι-
 σπότην. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ σὺν
 παύσῳ, ἐκ ἑρῆς, ὅπότεν τὸ
 μὲν

muilo ac portentofo cor-
 pore, qui isthic conciona-
 tur. Thersites est. Ille in-
 quam huiusmodi si adeptus
 sit Achillis arma, putasne
 propterea fortem iuxta et
 decentem futurum, qui et
 fluvium transiliat, et al-
 ueum turbet trucidatoris
 Phrygum cruore: occidat
 post Lycaona et Astero-
 pæum, Heclorem, cum ne
 Meliæ quidem pondus hu-
 meris sustinere queat? Ne-
 gabis opinor, ac potius di-
 ces, dum post clypeum clau-
 dicaret, mox humi procum-
 beret impar armorum one-
 ri, si quando sublato capite
 ex galea prospiceret, suos
 istos intortos oculos osten-
 dens, deinde lorice subie-
 cto gibbo velut tuberem,
 et ocrearum dum in terra
 repit, tractus: hæc in-
 quam dicens risum omni-
 bus motura, et ipsum de-
 honestaturum primum pa-
 nopliæ opificem, deinde
 etiam dominum. Tu verò

nunquid animaduertis prorsus idem tibi accidere, dum
 librum

μὲν βιβλίον ἐν τῇ χαρὶ ἔχει
 πορφύρεον πορφύρεον ἢ ἱ-
 χον τὴν διεθέραν, χρυσοῦ
 δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώ-
 σκας δὲ αὐτὸ βραβεΐων, καὶ
 κατασχύων καὶ σφραγι-
 σθῆναι· ἔτι μὲν τῶν παιδαγωγῶν
 μισθὸν καταγιγνώσκουσιν, ἔτι
 δὲ τῶν ξυμμετρητῶν τοὺς λογά-
 κων ἰσχυρομένους, οἳ καὶ αὐ-
 τοὶ πρὸς ἀλλήλους ἰσχυροφώ-
 ροι γινώσκουσιν τὰ ποικίλα. θίλω
 δὲ τοὺς διηγήσασθαι τι Πυθίοι
 ἡρώδου. Τραντίνου, Εὐάγ-
 γελίου τὸ νόμα, ἔτι δὲ ἀφανῶν
 ἐν τῷ Τάραντι, ἐπιθύμῃσι νι-
 κῆσαι Πύθια. Ἰὰ δὲ ἢ ἔρξαι συμ-
 νῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἰδόντες ἀν-
 τὶ τῷ ἀδελφῷ ἑνὶ, μήτε πρὸς
 ἰσχυρὸν μήτε πρὸς ὀκνητὸν ἔν
 πικρῷ ὅτι· λιθάρῃ δὲ καὶ ὡς δὴ
 ῥαδίως ἡρατῆσθαι ἰσχυροῦν
 πρὸ τῶν καταπύτων ἀνθρώ-
 πων, οὓς ἔχει πρὸς αὐτὸν, ἱ-
 παινοῦν τῶν καὶ βοῶντων, ὅπως
 τι καὶ τὸ σμικρότατον ἰκῶ-
 νος ἀνακρίσσει. ἦ καὶ ἔρξαι ἄς
 τοὺς Δελφοὺς, τοὺς τι ἄλλα
 λαμβαν-

librum manu tenens progres-
 deris, cuius aluta purpurea,
 bullula aurea sunt, atque
 barbara voce legis, defor-
 mans & evertens scriptoris
 dignitatem? Hæc cum fa-
 fere te vident, non solum
 eruditi ridere solent, sed iui-
 etiam assentatores, quorum
 consuetudine vnicè oblecta-
 ris, averse se intuentes, à ca-
 chinno minimè abstinent.
 Age verò, narrabo tibi quod
 Pythiis gestum memoratur.
 Tarentinum quendam E-
 uangelum apud Tarentis
 nos non obscuro loco na-
 tum, nec incelebrem, inua-
 sit cupido vincendi Pythia.
 ubi in his quæ nudi certa-
 mina ineunt, non posse fie-
 ri ut superior euaderet;
 quippe qui neque robore,
 neque pedum velocitate es-
 set præditus, facillè cogi-
 tauit. Verùm cithara &
 carmine omnibus præmia
 prærepturum esse, persua-
 serant pestes illæ quas as-
 applaudentes ad exilissimum
 Itaque venit Delphos veste
 Bbb 5 aura

gens lectio doctum faciat. Atque ab hac propositione statim exorditur quoque, ut dicat errare illum, si quia libros multos ac preciosos habeat, propterea se putet inter doctos ac eruditos recensendum esse. Rationes sumuntur à causis, & qualitate personæ, videlicet quoniam ipse prorsus literarum ignarus sit, & non libri, sed librorum lectio eruditos faciat; perinde ut nec arma militem, sed animus præfens, & utendi peritia. Atque hoc argumentum postea multis similibus & exemplis per inductionem amplificat, quorum pleraque eiusmodi sunt, ut miram elegantiam ac festiuitatem habeant. Postea autem & factum illius in suspicionem vocat, & à causis finalibus criminatur, quas ipsas quoque ut vanas & indignas plerasque confutat & irridet, præcipue ultimam, qua videbatur Imperatoris seu regis, ut ipse vocat, gratiam ambire: quam & à circumstantijs personæ refellit & stultitiam illius comparatione quadam depingit. Ad postremum grauitè atq; acerbè obiurgat illum, & commonet, quibus rebus relicto hoc inutili coëmendorum librorum studio, incumbere potius debeat, quò videlicet & rei consulat, ac famæ ipse suæ:

Αἱ μὲν ἰκανοὶ
τὸν δὲ, οὐκ
θίλῃς, ὅτι
πολλὰ εἶναι μὴ

ἔρτα δὲ καὶ αὐτὸς εἶναι τὴν
δύναμιν, σπουδὴν σωφρονισμῶ
τὰ λαμπρὰ τὰ βιβλία, τὸ δὲ
σοι περὶ τὰ κατωχώρα, καὶ ἰ-
διὰ γίγνεται ἡ ἀπειθα-
σίᾳ πως τῷ. μάλιστα δὲ

T crede mihi,
quod tu putas,
haud ex eo cō-
sequere quod

agis. Persuasum enim cum
habeas futurum, ut si omni
studio optimos vñdique libros
coëmèris, ipse quoque inter
doctos ac eruditos ponaris:
planè tibi diuersum accidit,
atque hoc demùm argumen-

to tua inscitia & inertia vulgo produitur. Tamen si profectò
optimos

ἢ τὰ λαμπρὰ ὄντ', ἀλλὰ πω-
 εῦας ὧς, ἡς ἱτυχεῖν, ἵπαι
 νῆσι καὶ Ἑρμαῖον ἔτι τῶν τὰ
 ὠιδῶντα ἱπποφωδολογῶν ὧς
 βιβλίοις, καὶ θεσπεῖος ἔστι μὲν
 ὧς καπύλοισι αὐτῶν. ἢ πόθεν
 γὰρ ὡς ἰσχυρῶναι διωατόν,
 τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ ποιοῦ
 ἄξια, τίνα δὲ φαντα, καὶ ἄλ-
 λως ἔπειτα, ἢ μὴ ὡς ἰσχυ-
 ρῶναι καὶ λατρεῖν ὁφθα αὐ-
 τὰ τιμωροῖα, καὶ συμβόλους
 τὸς σίας ἰσὶ τῶν ἱστῶσι πα-
 ραλαμβάντας, ἰσὶ δὲ ἀκρίβως
 τὸ ἀσφαλὲς ἰσὶ αὐτοῖς τίς ἢ
 ποῖα διάνοσις; ἵνα δὲ ὡς
 δῶ αὐτὰ ἱκανὰ λαμβάνει-
 ναι, ὅθεν καμῖν ἰσὶ ἑλάν-
 ρος, ἢ δὲ αἰδιδίμος Ἀθηκὸς σὺν
 ἱπποφωδῶν τῶν ἰσὶ γράφων,
 ὡς τίς ὅφρα, ὡς θαυμάσιον, τὸ
 ἡλίματ' ὅτι, ὅτι ἡ δότι τὸ ἑλάν-
 ρος αὐτῶν, οὐτε γὰρ ἑλάν-
 ρος, ὅθεν μᾶλλον, ἢ τυχεῖν
 ἀντὶς ἀπὸ αὐτοῦ ἑλάν-
 ρος; οὐ δὲ ἀντιμετρίοις μὲν
 ὧς ὁφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βί-
 βλία, καὶ νῦν Δία λατρεῖν, καὶ
 ἀνα-

optimos codices minimè cō-
 paras, sed ut quisque à bi-
 bliopola laudatus est, sis
 dem habes: ac prorsus quā
 hac de libris mentiumur,
 prædam facimus, istisq; co-
 dicum campionibus pulchrè
 partusest thesaurus. ^a Nam
 quo pacto tu queas digno-
 scere veteres ac eximios, aut
 fuciles & putridos? nisi inde
 conijcias, quod atroci ac mu-
 tili, inq; his dijudicandis,
 blattis tineisq; utaris assti-
 matoribus. qui enim credam
 liquidò ac certò hac te
 posse pervidere? ^b Et ut
 dem tibi hanc cognitionem
 perspectam, ac tenere qua-
 cunque Callimus pulcherrè
 rimè, aut ille laudatus At-
 ticus omni cura absoluta
 descripserunt, quid hinc ti-
 bi commodi redit, homi-
 num ineptissime? qui neque
 scriptorum speciem conside-
 ras, neque profectò magis
 visis, quàm cæcus frui pos-
 eri venustissima facie. ^c Ac
 tu apertis quidem oculis

• meherclè ad tadium vsque libri incumbis, & non

Bbb nullas

ἀναγινώσκεις, ἵνα πάντες ἐπι-
 κρίνω, φθάνοντες ὅτι φθάνω
 μὲν τὸ σῶμα, ὁ δὲ πῶς ἔστι τὸ μοι
 ἱκανόν, ὡς μὴ εἰδὼς πῶς ἀρε-
 τῶν, καὶ ἁκακίαν ἐκαστοῦ ἔχον-
 γραμμένον, καὶ σωτῆρα ὅστις
 μὴ ὁ νῦν σύμπασιν, τίς δὲ ἢ
 ταύτης τῶν ὀνομαζομένων, ὅτι τὴν
 πρὸς τὸν ὀρθόν Λανόνα ὡς
 συγγραφεῖν ἀνηκέδωται, καὶ
 ὅτι κίθληκα καὶ νότα καὶ πα-
 ρακκομμένα. τί δὲ φῆς, καὶ
 ταῦτα μὴ μαθὼν, ἡμῖν εἰδὼς
 ναι, πόθεν, εἰ μὴ πῶς παρὰ τὴν
 Μουσῶν ἐλθὼν ἀσφρην κα-
 θάρπῃ ποιμὴν ἐκείνῃ, λα-
 βὼν, Ἑλικῶνα μὴ ἔρ, ἵνα δὲ
 πρὶς αὐτὸν αἰθερὰ λέγονται, ὅτι ἀ-
 κήκοας, οἱμαί, πῶς, ὅτι δὲ
 πρὶς αὐτὸν αἰθερὰς ἡμῖν ἐν σοι-
 σμῶν ἐποίει. ὅτι μὴ μὲν ὡς Μο-
 σῶν ἀνέοισιν ἐκείναι ἔρ ὡς ποι-
 μῆνι μὴ ἔκ αὐτῶν ἀκνήθου φασ-
 γῶσαι, σκληρῶ ἀνδρὶ καὶ ἀσ-
 σῇ. καὶ πολλῶν ἔκλειον ἐπὶ ὡς
 σώματι ἐμφάνονται, οἷον ὅτι
 καὶ μοι, πρὸς τῆς Λιβανίτι-
 Αῖ, ἄρδον ἐν ὡς παρόντι τὸ
 μὴ σὺμπαντα ἔφως ἀπῆν,
 ὅτι

hi, ut quaedam tuorum facinorum praetermittam) talis
 inquam

nulla valde festinata lectio-
 ne percurris, ut saepe lumis
 na os anteuortat. ^d Sed hoc
 non etiam satis est, nisi nos
 ris virtutem quoque totius et
 vitia orationis, sensumque
 scriptorum intelligas, et
 quae structura sit verborum,
 et quam ad certam quan-
 dam minimeque fallacem a-
 musim cuncta auctor exe-
 gerit, mox cernas ambigua,
 sincera parum ac concen-
 na: quid mihi respondebis?
 Num haec nosse te, cum nun-
 quam didiceris? An vero si-
 cut ille quondam pastor, au-
 reum ramum à Musis tu quom-
 que accepisti? ^e Sed Helico-
 na certe, ubi Musas habita-
 re aiunt, non ita es à puero in-
 structus, ut audieris, opinor,
 nonnunquam nominari, et
 meminisse Musarum tibi res-
 ligio est. ^f Nam cum pastore
 sanè, quanquam aspero et
 multo sole deformato, non
 piguit has congregari: at qua-
 lis es (quaso verò te per Li-
 banitidem, concede hoc mihi

ἐπὶ ἡγῆς ἡγῆσθαι ποτ' ἄν,
 ἰδοὶ δ' ὅτι κατηξίωθ' ἄπ'
 ἀντὶ τ' ἀάφνης μυρρίνη ἄρ, ἢ
 καὶ μαλάχης φύλλοις μαστῶ-
 σαι, ἀπὸ πᾶσαν ἄν τ' ὠρίων,
 ὡς μὴ μιᾶναι μᾶτι τ' Ὀλημδόν,
 πᾶσι τὴν τ' ἵππῳ ἐρῶν, ἄπδ'
 ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ ποιμί-
 νων σῶμασι καθ' ὅτις πῶτιμα.
 καὶ τοὶ ἐπὶ τ' πάντων ἀνάσχω-
 τ' ἔ, καὶ ἀνδρῶν τὰ βίαια
 τατολήσας ἄν ποτὶ ἄπ' ἄν,
 ὡς ἱππιδίους, ἢ ἐμὴν δὲ τοὶ
 πῶποτι τ' ἐν ἡγῆ πρὸς τὰ βί-
 βρία σουσσίας, ἢ ὡς διδάσκα-
 λὸς τοὶ ὁ δᾶνα, ἢ ὡς δᾶνι ξυ-
 νφοίτας. ἀπ' ἐνὶ τῷ μόνῳ
 πάντα ἐκᾶνα ἀναδραμεῖσθαι
 νυδ' ἐλπίς, ὡς κατὰ πᾶσαν
 καὶ βίβλια. κατὰ δὲ ταῦτα
 ἔχει, ξυμβαδὼν ἐκᾶνα τὰ τ' Δη-
 μοσθένους, ὅθ' ἡ γὰρ τῷ αὐ-
 τῷ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ
 τ' Ὀσκηδίδου, ὅθ' ἡ γὰρ τῷ
 Δημοσθένους καὶ αὐτὰ ὁ πᾶσις
 μετ' ἡγεταμῶνα ἐνρίθην κα-
 λῶς. ἀπὸ πάντα ἐκᾶνα ἐκᾶνα,
 ὅθ' ὁ Συνας Αθῶνθεν ἐς
 Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τὶ ἄν
 ἐκ ὧν πᾶσις ἐς πᾶσις
 ἐκᾶνα

inquam ne aspectam qui-
 dem, sat scio, ferrent, at pos-
 ius myrio vel malua casum
 sua sede eijcerent, ne Olmeū
 aut Caballi fontem, quibus
 gregibus sanè horumq; ma-
 gistris situm sedare permis-
 sum erat, polluas. & Non
 credaxte esse tam impotena-
 tem, tametsi in huiusmodi
 nimisquam es fortis, ut a-
 sis affirmare bonis literis te
 fuisse imbutum, aut studu-
 isse unquam ut verè proba-
 tos codices tibi faceres fa-
 miliares, vel quòd hic tibi
 præceptor extiterit, aut ad
 illum discendi gratia te con-
 tuleris. Et nunc omnia il-
 la uno hoc te consecuturum
 spes est, si ingentem libro-
 rum acetuum congesseris.
 Proinde si hoc es animo, ar-
 ge conquire^h quicquid De-
 mosthenes ille orator etiam
 sua manu scripsit: deinde
 Thucydidis historiam, quæ
 oclies huius oratoris indu-
 stria extat descripta. Iam ut
 tot tibi libri fini, quot Athes-
 nis in Italiâ aduexitⁱ Sylla,

ἐλίσσαιο, καὶ μὴ ὑποβαπτόμεν
 αὐτὰ ἐπικαθόδους, ἢ ξυγκο-
 λήσας καὶ ὑποβαπτόμεν
 ὑδρινοςῆς; τίθηκ' ἥ ὁ πῶς
 θηκ' ἢ προίμια φησί, καὶ μὴ
 χρύσεια ἔχει σύμβολα. καὶ οὐ τοί-
 σων βιβλίον μὴ ἔχεις ἐν τῇ
 χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί-
 των δὲ ἀναγιγνώσκοντων
 οἶδα ἔσθ' ἂν ὅν' ἄνρας
 ἀκούεις, λινῶν τὰ ὦτα, ὡς εἶναι
 τὸ ἐκτεῖναι τὰ βιβλία, καὶ πε-
 παυλωμένον ἀπέφαινε τ' ἔ-
 χοντα, πομποῦ ἂν ὡς ἀλη-
 θῶς τὸ ἑγῆμα ὡς ἄξιον, καὶ
 μόνον ὑμῶν τῶν πλουσί-
 ων, ἃ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ὡς
 πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡ-
 μάς ὑποβάλλοντας. τίς δὲ
 τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς βιβλιο-
 καπνίοις ἡείσθη ἂν πρὶ πα-
 ρείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι,
 καὶ παλαιοί; ἂν ἔτι δι-
 νύχην ἐθέλοις, ὅψα μὲν ἐπεί-
 νους πολλοῦ τὰ ἐς παρδεί-
 ας ἀμένους, ἀπὸ βιβλίου
 ἢ πλὴν φωνῶν, ὥσπερ οὐ, ἀ-
 ξιωτέρος δὲ τῇ γνώσει, οἷος ἂν
 πὸς εἶναι τὸς μηδὲν ἢ καλῶν
 καὶ αἰσχυρῶν καθιωρακώτας.

καὶ

ut super his dormias, affi-
 xos tibi ubiq; circumferas,
 num ideo eruditior es fui-
 rus? Sicut enim adagio fer-
 tur, ^k Simia est simia, etiam
 si aureum cultum gestet. Et
 librum quidem semper in
 manu portas, legisq; semper
 aliquid, quorum tamen nia
 hil penitus intelligis, sed
 asinus micans auribus ly-
 ram auscultas. ^l Quòd si li-
 brorum copia doctum red-
 deret eum qui comparasset,
 preciosa profectò res erat,
 et vobis tantum diuitibus
 propria, si quidem velui in
 foro pauperes nos superans
 tibus daretur mercari: imò
 cum ipsis bibliopolis, qui-
 bus librorum tanta copia
 est, qui distrabunt, doctri-
 na et eruditione quis cæ-
 tet? quos tamen, si rem spe-
 ctes, inuenies, haud multò
 te bonis artibus præstare:
 nempe sermone rustico u-
 tuntur, mente nihil valent,
 quales meritiò sunt qui in
 honesti et turpis contempla-
 tione nunquam sunt versati.

et in

καὶ τοὶ οὐ μὴ δυοῖς τρία παρ' αὐτῶν ἰκάνων περὶ μὲν ἔχας, οἱ δ' ὑπερὸν καὶ μὴ ἡμίραν δὲ χαρὸς ἔχουσιν αὐτά. τίς οὖν ἀγαθοῦ ὄντι ταῦτα, ἀλλὰ μὴ τὰς ἀρεθῆ-
 κας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡ-
 γῆ περικαλῆσθαι, ἡσαῦτα
 πρὸς τοῦτο παρακαλῶν ἀρ-
 σῶν συγγραμματα; καί
 μοι, ἂν δὲν, ἀποκρίνω, μάλ-
 λον δ', ἵνα ἔνθ' ὧς ἀ-
 δυνάτω, ἵπνωσθαι γοῦν, ἢ
 ἀνδυνάτω πρὸς τὰ ἱστορί-
 α. ἢ τις αὐτῶν μὴ ἰ-
 περὶ μὲν, ἐκτίσας τὸν
 Τιμοθίου ἀνδρῶν, ἢ τὸν Ἰο-
 μιλίου, οὗς ἰσθὰς ταλαιντόν
 ὁ Ἰομιλίας ἐν Κορίνθ' ἱπρί-
 α, ἄρα δὲ τὸν καὶ αὐτῶν
 ἀδυνάτω, ἢ ἔσθ' ὅφρα αὐ-
 τῷ ἢ ἐκτίματ', ἢ ἰπρι-
 μῶν καὶ ὅθ' αὐτὰ κατὰ τὴν
 τέχνην; ἔστι ἀνδρῶν. ἢ δ'
 γὰρ τὸς Μρσίου ἢ Ολύμπου
 πησάμην, ἀλλ' ὅσ' αὐτῶν
 μὴ μαθῶν. τί δ', ἢ τις ἢ Η-
 ρακλῆος τὰ τόξα ἐκτίσας,
 μὴ Φιλοκτήτης ὢν, ὡς ἀδυνά-
 τ' ἐν ἱπρίαν καὶ αὐτὰ, ἢ ἰπρι-
 σκρ.

tu unum modò aut alie-
 rum codicem regis merca-
 tus, isti diu noctuq̃ in ma-
 nibus volumini. quid ergo cõ-
 modi hîc expectas? aut cur
 non ipsæ cellulae librariæ
 doctæ tibi videntur, quæ
 tot veterum auctorum scri-
 pta complectuntur? *m* A-
 ge verò, si non est molestum,
 paulum quiddam responde,
 aut qui infamior es quàm
 ut possis, saltem annue vel
 abnuæ ea quæ sum rogatu-
 rus. Quæso te, si quis tibi
 canendi artis ignarus pron-
 sus, forte sit nactus Timothei
 iibias, aut quas Ismenias ses-
 ptem talentis emit Corin-
 thi, anne arte inflabit? vel
 nullus usus huic rei erit, quæ
 scitè uti nequit? Rectè sa-
 nè abnuisli. Nam neq̃ qui-
 bus *n* Marsya & Olympus
 cecinerunt, hoc efficient,
 ut concinunt quiddam in-
 spiret, qui nunquam didi-
 cerit. Verùm si quis Hero-
 culis arcus habeat, cùm
 Philoctetes non sit, qui so-
 lus tendere potuit, quidd

φκοπῇ ζῆσθαι. τί σοι καὶ οὗ-
 τ' ὁμοῦ, ἄρ' ἀν' ἐπιδαίξας
 οἶα τι ἔργον ζῆσθαι ἄξιον;
 ἀνθρώπους καὶ τῶν κατὰ ταῦ-
 τα δὲ καὶ ὁ κυβερνῶν οὐκ ἀ-
 δῶς, καὶ ἰππεύειν μὴ μεμελετη-
 κὼς, εἰ δὲ μὴ ναῦν καταΐξαι
 παραπλοῖοι, τοῖς ἅπασιν καὶ ἄς
 πάντ' καὶ ἄς ἀσφάλεια καὶ ἀλ-
 λισα ἐξ ἑρπασμῶν. ὁ δὲ ἵπ-
 ποκτίσας Μῆδον, ἢ περ-
 τανείδην ἢ καπποφόρον ἰλίο-
 γχοις ἄν, οἶμαί, ἰκαστ' ὅ-
 τε ἀδῶς, ὅ, τι χεῖρα κα-
 τίει. ἰπινδῶς καὶ τῶν; πᾶ-
 ρε δὲ, καὶ τῶν μοι ἰπινδῶν,
 καὶ τις, ὥσπερ σὺ, ἀπαύδων
 ὦν, ὠνοῖτο ποτὶ βιβλία, αὐ-
 πλόματα οὗτ' ἄς ἀπα-
 λωσίαν καθ' ἑαυτὸ ἐκείρα;
 τί ὅκνῃς καὶ τῶν ἰπινδῶν;
 ἡλιγ' ὅτ' οἶμος, ὅτ' οὐκ
 ἴος, καὶ ὁρῶντων ἰκαστὸς ὑβὺς
 τὸ πελαράταρ ἰκᾶντο ἰσι-
 φθίγηται, τί κοινὸν κωὶ καὶ
 βαλάνειο; καὶ ἰνὸς τις οὐ
 πρὸ ποτὶ ἰν Ἀσίᾳ πᾶσι
 ἄνθρωποι, ἐκ συμφορᾶς ἀπ' ἑμ-
 θῆς ἀποτέροις τὰς πόδας,
 ἀπ'

collim. Jet figere, quis tibi
 videbitur? Num qui facinus
 edat dignum sagittandi pe-
 rito? Negas hoc quoque.
 Eodem pacto igitur et ra-
 tem gubernare ignorans,
 et qui nunquam equum
 conscendit: ille si pulcherri-
 mam et aduersus venton-
 rum procellarumq; impetu
 munitissimam sit nauem sor-
 titus, hic verò Centauro sa-
 tum, aut generosissimæ no-
 tæ equum, virumque deri-
 sum iri opinor, quòd neu-
 ter suis bonis vii possit. An-
 nuis? Obsecro verò hoc etià
 concede, si quis, velut tu es,
 indoctus, infinitos sibi li-
 bros acquirere labore, cen-
 sèr' aliud hoc suo facto
 quàm risus et iocos erudi-
 tis facturum? Quid cessas
 annuere? Nam argumen-
 tum clarum est, quicq; hoc
 ita fieri cernunt, vulgatum
 illud haudubiè inelamant:
 O Quid cani cum balneo?
 P Fuit non ita multò antiè in
 Asia vir opulentus, cui cala-
 mitoso casu, cū per niuē iter
 faceret

ἀπὸ κρύου, οἶμαι, ἀποσπίν-
 τας ἰπαδὴ ποτὶ δὴ χιόνῳ
 ὁδοιπορῆσαι ξυῖβη αὐτῷ.
 οὐτῷ δύνω βύτο μὴ ἰλια-
 νόμ ἰππόνθη, καὶ θραπύ-
 ωρ τὴν δυσυχίαν, ξυλίνους
 πόδας ἰππιοίη, καὶ βύτους
 ἰπποδούμῳ, ἰβωδύς, ἰ-
 πισηείζωμῳ ἅμα βίς οἰ-
 κίταις. ἰκάνο δὲ γίλοισιν
 ἰπποῖα κρηπίδας ἢ καλ-
 αίσας ἰωνάτο νοτομάτης ἀπὸ,
 καὶ τὴν πλάττω πραγμα-
 τείαν περὶ ταύτας ἄλγυν, ὡς
 κακίστοις ἰπποδύμασι κικρο-
 μνημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα,
 οἱ πόδες δὲ. οὐ ταῦτα δὲ
 καὶ σὺ ποιεῖς, καὶ τὴν μὴ
 ἔχωρ καὶ συνκίνω τὴν γυμ-
 νίαν, ὡνοδούμῳ δὲ χρυσῷ
 ἰμβάτας, οἷς μόλις ἄρτις καὶ
 ἄρτιπους ἰμπεριπατύσας;
 ἰππὶ δὲ ἰν βίς ἅτοις καὶ τὸν
 Ομηρον ἰππὶ ποταμῶν, ἀπὸ
 γαλῶν τῶν βίς, αὐτῷ λαβὼν
 τὴν βίτα τὴν ἰλιωδῶ ῥαψω-
 δίαν, ἥς τὰ μὴ ἅπαν μὴ ἔξ-
 τὰς δὲ δὲ αὐτῶν πρὸς οἱ,
 πῶς ποίηται δὲ τις αὐτῷ ἀνιμ-
 χορῶν παγγίλοισι ἀνθρώποις.
 διωδύο.

faceret, putrefactus è frigo-
 re, vsturis uterque pes deper-
 rierat. ille tam miserabi-
 lem fortunam expertus, in-
 felicitatem solari cupiens,
 ligneos pedes truncis accom-
 modabat, ac calceis indu-
 tus, undiq̃ feruis innixus in-
 cedere gaudebat. Vbi hoc
 insuper deridiculum commi-
 niscebatur : crepidas pul-
 cherrimas & novas sem-
 per cura erat summa mer-
 cari, ut ita calceis speciosis
 lignasus, nempe pedes, es-
 sent conspicua. Nunquid
 verò his adsumilia facis tu
 quoque? qui cùm clauda mē-
 te sis, ac & ficulneis sensibus,
 emis auratos soccos, quibus
 vix aliquis pedes integer
 rectè possit ingredi. Et
 quoniam inter alios tuos co-
 dices Homeri poësin saepe
 numero repositum est cerne-
 re, accepto aliquis libro, le-
 gat tibi secundum Iliados, cu-
 ius caue aliquid perpendas:
 nam nihil ad te, præter quàm
 qui isthic depictus est ves-
 hementer absurdus homo,

διὰ σφοδρὸν τὸ σῶμα, καὶ λυ-
 αωμένην. ἰκάνῃ δὲ λίνω
 ὁ Θρσίτης· ὁ δὲ ἔτι ἀλάβοι
 τὴν Αχιλλεύου πανοπλίαν,
 οἷα, ὅτι αὐτίκα δὴ τῷ καὶ
 λαοῦ ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἄν
 ἦν, καὶ ὑπερβαλλέσκειται
 μὴ τὸν ποταμὸν, ἐπιβολῶς
 αὐτῷ τὸ ῥέθρον ὡς φόνον
 τῶν Φρυγῶν, ἀπὸ τῆς
 ἑκτοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν Ἀν-
 κούον, καὶ τὸν Ἀρσινόον,
 μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων
 τὴν μηλίαν διωάμεν; οὐκ
 ἄν ἔποις, ἀλλὰ καὶ γέλωτα
 ἄν ὀφλισκάνοι χωλῶν ἐπὶ
 τῇ ἀσπίδι, καὶ ἐπὶ σῶμα λα-
 ταπίων ἐπὶ τῷ βαθροῦ, καὶ
 ἐπὶ ὡκράνα, ὅπου τὰ ἀνα-
 νύσαι, δακνὺς ζῶντας
 βλάπτει· ἐκείνους αὐτὸν ὀφθαλ-
 μοῦς, καὶ τὸν θώρακα ἰσά-
 ρων ὡς μεταφρῆς ἐν τῷ
 ματι, καὶ τὰς ἐν νημίδας ἐπι-
 στροφάς, καὶ ὅπως, ἀσχυ-
 ρων ἀμφατίρας, καὶ τὸν δι-
 κτύον· αὐτῶν, καὶ τὸν δι-
 σπότην. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ σὺ
 παύσῃ, ἐκ ἑρῆς, ὅπου τὰ
 μὴ

muilo ac portentoso cor-
 pore, qui isthic conciona-
 tur. Therſites est. Ille in-
 quam huiusmodi si adeptus
 sit Achillis arma, puiásne
 propterea fortem iuxta et
 decentem futurum, qui et
 fluvium transiliat, et al-
 ueum turbet trucidante
 Phrygum cruore: occidat
 post Lycaona et Astero-
 pæum, Heclorem, cum ne
 Meliæ quidem pondus hu-
 meris sustinere queat? Ne-
 gabis opinor, ac potius di-
 ces, dum post clypeum clau-
 dicaret, mox humi procum-
 beret impar armorum one-
 ri, si quando sublatò capis-
 te è galea prospectaret, suos
 istos intortos oculos osten-
 dens, deinde lorica subie-
 cto gibbo velut tuberis,
 et ocrearum dum in terra
 repit, tractus: hæc in-
 quam dicens risum omni-
 bus motura, et ipsum de-
 honestaturum primum pa-
 nopliæ opificem, deinde
 etiam dominum. Tu verò

nunquid animaduertis prorsus idem tibi accidere, dum
 librum

μὲν βιβλίον ἐν τῇ χαρὶ ἔχει
 πορφύρεον πορφύρεον ἢ ἱ-
 χορτὴν διφθέραν, χρυσοῦ
 δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώ-
 σκας δὲ αὐτὸ βιβλαίσκον, καὶ
 κατασχών καὶ ἀφ' ἑρ-
 φου· ἔτι μὲν τῶν σπουδαίων
 μέρων καταγλήμμενος, ἔτι
 δὲ τῶν ξυώντων· οἱ κολλά-
 κων ἰπαινέμμενος, οὐ καὶ αὐ-
 τοῖς πῶς ἀπὸ τῆς ἰπαινέμ-
 μης γιγνώσκει τὰ ποικίλα· θίγει
 δὲ οἱ διηγήσασθαι τι Πυθοῦ
 ἡρώδην. Τραννίτι, Εὐάγ-
 γιλίῳ τὸ νόμα, τὸ ἐν ἀφανῶν
 ἐν τῷ Τάραντι, ἐπιθύμῃσι νε-
 κῆσσι Πύθια. ἢ ἢ δὲ τὸ γυμ-
 νῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἰδόντες ἀν-
 τὸν ἀδύνατον ἦν, μή τι πῶς
 ἰσχυρὸν μή τι πῶς ὠκυπέτα ἔν-
 τος περὶ τοῦ· λιθάρῳ δὲ καὶ ὡς δὲ
 ῥαδίως ἀρατῆσιν ἰπαινέμ-
 μος τῶν καταπύκτων ἀνθρώ-
 πων, οὐδ' ἔχει πρὸς αὐτὸν, ἰ-
 παινοῦντων καὶ βοῶντων, ὅπο-
 τι καὶ τὸ σμικρότατον ἰκῶ-
 νος ἀνακρίσας. ἔκιν δὲ ἄρ-
 τος Διελφους, τὰ τι ἄλλα
 λαμ-

librum manu tenens progres-
 deris, cuius aluta purpurea,
 bullula aurea sunt, at tu
 barbara voce legis, defor-
 mans & evertens scriptoris
 dignitatem? Hæc cum fa-
 fere te vident, non solum
 eruditi ridere solent, sed tui
 etiam assentatores, quorum
 consuetudine vnicè oblecta-
 ris, aversi se intuentes, à ca-
 chinno minimè abstinent.
 Age verò, narrabo tibi quod
 Pythiis gestum memoratur.
 Tarentinum quendam E-
 uangelum apud Tarentis
 nos non obscuro loco na-
 tum, nec incelebrem, inua-
 sit cupido vincendi Pythia.
 ubi in ijs quæ nudi certa-
 mina incunt, non posse fie-
 ri ut superior euaderet,
 quippe qui neque robore,
 neque pedum velocitate es-
 set præditus, facile cogi-
 tauit. Verùm ciithara &
 carmine omnibus præmia
 prærepturum esse, persua-
 serant pestes illæ quas as-
 pud se fouebat, laudantes & applaudentes ad exilissimum
 quæque cantus strepitum. Itaque venit Delphos veste
 Bbb 5 aura

λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἰωῆτα
 χρυσόπασον ποιησάμενος,
 καὶ εἴφανον λαφύνης χρυσοῦς
 κατακτισον, ὥς ἀντὶ καρπῶ τῆς
 δάφνης σμαράγδους εἶναι
 ἰδμεν ἔσθαι ὡς καρπῶ. τὴν
 μὲν γὰρ κιθάραν αὐτῷ, ὑπερ-
 φύς τι χεῖμα, ἅς κοῦκον
 καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν
 ἔκκεράτε παῖον, σφραγίσαι
 δὲ καὶ λίθοις ποικίλοις κατα-
 κκοσμημένῳ, Μουσῶν με-
 ταξὺ, καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀρ-
 φείως ἐν ἱερῶν μινῶν, θαῦμα
 μέγα τοῖς ὀρώσι. ἐπεὶ δ' οὐρ
 πότῃ καὶ ἥκεν ἢ ἔατον ἢ
 μίρα τῆς μὲν ἡμέρας. ἔλαχε
 δὲ μίση αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος
 ἔσθαι, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν
 Θεβαῶν, οὐ φάσθαι ἀγνοεῖν
 σάμνον. εἰσέρχεται οὖν ὁ δὲ
 περιλαμπρόμενος ὡς χρυ-
 σῶ καὶ τοῖς σμαράγδοις καὶ
 βηρύλλοις καὶ ὑακίνθοις, καὶ
 ἢ πορφύρα δὲ ἐνὶ περιπτεῖ τῆς
 ἰωῆτος, ἢ μεταξὺ τοῦ χρυ-
 σοῦ διαφανέως. τοῖς ἅπα-
 σι περικλυῖται τὸ θέατρον,
 καὶ θαυμάσιος ἐλπίς ἱμα-
 κλάς τοὺς θεατὰς, ἐπαδὲ-

ποτε

auro insigni, & corona au-
 reis lauri folijs plexa splens-
 dens. hæc verò etiam smar-
 ragdis lauri fructui æqua-
 libus variegata erat. at ci-
 thara, visu mirabile, ap-
 paratu dives, ex purissi-
 mo auro fabricata, annu-
 lis & gemmis passim ornata,
 suisq; locis, Musarum,
 Apollinis & Orphei ima-
 ginibus sculpta, spectato-
 res suspensos animis tene-
 bat. Iam autem venerat
 dies quo in theatrum erat
 descendendum. conveniunt
 tres certaturi, obtingitq; fors
 Euangelò vi secundo loco
 caneret. procedit ille post
 Thespin Thebanum, qui
 non malè suas partes ege-
 rat, auro, smaragdis, be-
 ryllis, hyacinthis totus col-
 lucens, ipsa purpura, quæ
 auro contexta viscebatur,
 commendabat hunc cul-
 tum mirificè. quibus cum
 iam stupentes reddidisset,
 ac nova quadam & in-
 credibili spe replisset spe-
 ctatores, cum omnia iam

¶

ποτε καὶ ἔσαι καὶ ἀιθαρίσαι
 πάλυτος ἴδαι, ἀνακρουῖται
 μὲν ἀνάρμοσόν τι καὶ ἀσώπ-
 τανδρον, ἀπρὸ ἡγνυσι δὲ πρᾶς
 ἅμα χορδαῖς, σφοδρότερον
 ἢ δίκοντι ὁμιωσάντων λι-
 θαρά. ἄλλαν δὲ ἄρχεται ἀπό-
 μυσόν τι καὶ λιπρόν, ὥς γιν-
 λωτα μὲν πάντων γνῶσιν
 τῶν βιατῶν, τοῖς ἀθλοῖσιν
 δὲ ἀναναστήσοντας ἐπὶ τῇ
 τόλμῃ, μασιγῶντας αὐ-
 τὸν, ἐκβαλὼν τὴν θιάρην. ὅτι
 πρὶν καὶ γιλοῖοι τὰ ὄφθη,
 διακρίων ὁ χρυσοῦς Εὐαγγε-
 λῆς, καὶ ἐκ τῶν μασιγο-
 φόρων συρόμενος ὁ δὲ μίση
 τῆς σκλήρης, καὶ τὰ σκλήη κα-
 θεματωμένη ἱκ. τῶν μασι-
 γῶν, καὶ συπλῶν χαμόγε-
 τῆς κιθάρας τὰς σφραγίδας
 ἐξικνήσας ἵδ, καὶ κεί-
 νης ξυμμαστιγμῆς αὐτῷ.
 μικρὸν δὲ ἐπισχῶν μετ' αὐ-
 τόν, Εὐμηνός τις Ἡλεῦς εἰς
 ἄρχεται, λιθάραν μὲν πα-
 λαιὰν ἔχων, ξυλίνος δὲ κόλ-
 λου τῆς ἐπικαμύλλου, ἰωῦ-
 τα δὲ, καὶ μόγις αὐτῷ ὥς
 ἑάτω δέκα δραχμῶν ἀξίαν.

& citharam pulsare, & ac-
 cinere esset necesse, perso-
 sonat agreste quiddam,
 inersque & incompositum:
 simul dum immodicè ci-
 tharam increpat, rumpit
 tres fides. cantus autem
 planè ineptus erat, & so-
 lutus, ita ut ab hominibus
 qui aderant, rideretur: sed
 ludorum præfecti offen-
 si hominis temeritate, la-
 ris casum è theatro pro-
 iecerunt. Hic verò iucun-
 dissimum erat spectacu-
 lum aureus ille Evange-
 lus, cum per mediam sce-
 nam traheretur ab his qui
 verbera infligebant, lacry-
 mans, crura plagis cruen-
 tus, humi interim colli-
 gens delapsos dum unà va-
 pulat, citharæ annulos. E-
 xiguo autem temporis spa-
 cio interposito prodit Eu-
 melus quidam Eleus, per-
 uetustam citharam affe-
 rens, cuius lignei erant
 clauuli, ipse vestem im-
 dutus vix una cum ferto
 decem denariorum precij.

ἀπ' οὐτότε γι' ἄρ' ἀδελφίῳς, καὶ
 λιθρίῃς κατὰ τὸν νόμον τῆς
 τέχνης, ἱερὰτα, καὶ ἀνικη-
 ρύητο, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου
 κατιγίλα, μολὼν ἱερομε-
 πώωντο τῇ λιθαρίᾳ, καὶ
 τῶς σφραγίσιν ἱεράους· καὶ
 πῶν γι' ἀγίται πρὸς αὐ-
 τόν, ὃ Εὐαγγέλιε, σὺ μὲν χρυ-
 σίῳ διαφύλλω σφικαίῃσαι, πλο-
 τῆς γὰρ ἐξ ἧς ὁ πατήρ τὸν
 Διὰφωτύνω. πλὴν τοῦτό γι'
 μόνον ὄνῃς τῆς σκωπῆς, ὅτι
 μὴδ' ἐλευθέρῳ ἐπὶ τῇ ἡττῇ
 ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισθούμην
 προσέτι δὲ τὸν ἀτεχνόρουν
 ταύτῳ, καὶ περὶ τὸν πρυ-
 φῶν. πρὶ πόδα δὲ τοῖς καὶ
 Εὐαγγέλιον οὐτῷ, παρ' ὅ-
 θι τοῖς οὐδ' ὀλίγον μίλα
 τοῦ γίλωτο τῶν θιατῶν.
 οὐκ ἄκαρπον δ' ἄν γήνοιο,
 καὶ Λισβίου μὴδὲ τινὰ
 Διηγήσασθαι τοῖς, πάλαι γνόν-
 τῶν. Οτι δ' Ὀρφία Διησπα-
 ρῶν αἱ Ὀρθῆαι, φασὶ τὸν
 Λισβανὸν αὐτοῦ σὺν τῇ ἀνδρᾷ
 αἰς τὸν Ἑβροῦ ἱμνωῦσαν
 ἱμ-

At ille & bellum edebat
 carmen, & ritè sicut ars
 poscebat, chordas feriens
 modulabatur. itaque & vi-
 ctor abibat præconis voce
 proclamatus, ridens inter-
 rim Euangelum, qui ne-
 quicquam cithara ac an-
 nulis istis sese ostentasset.
 Et aiunt sic fuisse allocu-
 tum: Aurea lauro redimi-
 tus es, Euangele, & quid
 ni? opibus enim vales me
 verò quia pauper sum. Del-
 phica oportet esse contien-
 tum. Veruntamen hoc com-
 modi tui tibi ornatus pe-
 perit, quòd cum neminem
 tui misereat, oderint omnes
 istas tam ineptè superfluas
 delicias. Mirum verò ni pul-
 chre tibi cum hoc Euangé-
 lo conveniat, quatenus ne tu
 quidem spectatorum cachim-
 nos quicquam moraris. Ar-
 bitror autem non intempe-
 stivum esse, ut Lesbiam
 quandam fabulam tibi nar-
 rem. Cum Orpheus Thres-
 se mulieres dilaniassent, fe-

vunt, caput patris suæ cum lyra cum primum Hebrus
 exce-

ἰμβριθῶναι ἄς τὸν μίλανα
 πόντον, καὶ ἐπιπλῆν γι τὴν
 λιπαλὴν τῇ λύρᾳ· τὴν μὲν ἔ-
 σθ' ὅθεν θρῆνον τινὰ ἐπὶ τῷ
 Ορφᾷ, ὡς λόγ' ἔσθ', τὴν λύραν
 δ' αὐτὴν ὑπεχῆν, τῶν ἀνι-
 μων ἰμπιπτόντων ταῖς χορ-
 δαῖς, καὶ οὕτω μετ' ὧδ' ἄς
 πρὸς φιθῶναι τῇ Λέσβῳ. ἡ δ' ἔ-
 κείνου ἀνδρομέδης, τὴν μὲν
 λιπαλὴν καταπόψα, ἵνα παρ-
 οῦν τὸ Βακχῆον αὐτῷ δει-
 τῶν λύραν δ' ἀναθῶναι ἄς ἔ-
 Ἀπόλλων' τὸ ἰδόν, καὶ ἐπὶ
 πολὺ γι σέβ' ἴδωσιν αὐτῶν. ἡ δ' ὁ-
 νοῦ ἔνδεον, Νίανθον τὸν ἔ-
 Πισσακοῦ τῷ τυραννίδι ταῦ-
 τα ἐπὶ τῆς λύρας πωθας
 νόμον, ὡς ἐκείνη μὲν καὶ
 θυεῖα, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἡ
 μελῶδες δ' καὶ μετὰ τὴν ἔ-
 Ορφῶς συμφωνᾶν, μεθ' ἧτος
 ἀπομνήσθαι, πρὸς ἔρωτα τῷ
 ἐπὶ μὲν ἰμπιπτόντων, καὶ ἵνα
 φθάραντα τὸν ἰδὼν μετὰ τοῖς
 χεῖμασι, πᾶσαι ὑποδύνα ἵτις
 παρ' ὁμοίαν λύραν, δοῖναι
 αὐτῷ τὴν Ορφῶς λαβόντα δ'
 μετ' ἑμῖραν μὲν ἐν τῇ πόλει
 καὶ

exceperisset, in nigrum Pon-
 tum eieciunt, ac ita simul
 notasse caput ac lyram: il-
 lo lugubre quiddam in Oro-
 phei necem canente, hac ven-
 tis chordas percellentibus
 aptos materię faciente mo-
 dos, donec ad Lesbum ap-
 pellerentur. ubi incolę flu-
 elibus utriusque ereptis, ca-
 put sepulchro Υ condide-
 runt, lyram autem suspen-
 derunt in templo Apollis
 nis. in quo cum bene lon-
 gum tempus fuisset adser-
 uata, multis annis post Ne-
 anthus Pittaci tyranni fi-
 lius, cum quę de lyra nar-
 tabantur, audisset, quod
 bestias hac demulsiisset Or-
 pheus, plantas & saxa mo-
 uisset, quodque ipso iam cę-
 so tamen per vendas lata, ne-
 mine modulante resonasset,
 capitur incredibili amore
 habendi hanc. quare ingen-
 ti pecuniarum vi corrupto
 sacerdoti persuadet, Oro-
 phei lyram, alia supposi-
 ta, sibi det: qua accepta, pa-
 rum tutum ratus interdum
 hac

κῆραι, ἐκ ἀσφαλὸς οἰσθαι
 ἔναι, νύκτωρ δὲ ἀπὸ λόππου
 ἔχοντα, μόνον περὶ ἑᾶν ἀς
 τὸ πρῶτα σπονδὴν καὶ περὶ δευτέρου
 μόνον κέρειν, καὶ σωτηρίας
 τῆν τὰς χορδὰς, αἰτιχνορ καὶ
 ἄμυδον νειανίσκορ, ἐλπίζοντα
 καὶ μίλην τινὰ θεοπίσια ἴπης
 σχίσαντ' αὐτὸν ἄνθρωπον, ὃς ἄν
 πάντας καταβίβξῃ καὶ ἐκλή-
 σθῃ, καὶ μακροτέρως ἴσθαι, καὶ
 ἐλθρονομίαν τῆς Ὀρφείας
 μουσικῆς. ἄγχι δὲ ξυνηθόν-
 τας τοὺς κοῦας πρὸς τὸν ἡ-
 χορ (πομπὴ δὲ ἡ αὐτόθι)
 ἀφισμασθῆναι αὐτόν. ὡς τοῦ-
 τὸ γοῦν ὁμοιορ τὸ Ὀρφεῖ πα-
 θῆν, καὶ μόνος ἐφ' αὐτόν ξυ-
 γκαλίσσαι τὸς κοῦας. ὅτι πρὸ
 καὶ ἀφίστατα ὤφθῃ, ὡς ὅτι ἡ
 ἄνθρωπος ἐκλήνχθ' αὐτῷ, ἀπὸ δὲ ἡ τί-
 χνη, καὶ ἡ ὥδῃ, ἡ μόνον ἐξαι-
 ρητα τὸ Ὀρφεῖ πρὸς τῆς μη-
 τρὸς ὑπὸ ἡρχον. ἡ ἄνθρωπος δὲ ἄλ-
 λως ἐκτῆμα αὐτῷ, ὅθεν ἄμυδον
 τὸν ἄπῳρον βρῶιτων. καὶ τί
 τοῖς τὸν Ὀρφεῖ ἡ τὸν Νεανθον
 λίσθω; ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς
 αὐτοὺς

bus suis barbitis differente.

Quorsum verò attinet Orpheā
 tibi aut Neanithum proponere? cū nostra aetate vin-
 cerit,

hac in urbe ludere: nocte
 sinu occultam efferens, so-
 lus in suburbium pergit.
 Quò ubi venit, lyram pul-
 sare incipit, ac chordas per-
 turbat, sperans stolidus et
 imperitus artium iuuenis,
 fore ut diuinum aliquod
 carmen percussæ fides red-
 derent, quo cunctos per-
 moueret, et animi affectus
 quò vellet traheret, ut
 hoc nomine beatus haberetur.
 Dum hæc agit, vicini ca-
 nes, qui in eo loco erant plu-
 rimi, strepitu excitati coeunt,
 ac infelicem istum ciui-
 tatem discerpunt: quodi-
 psum solum cum Orpheo
 commune habuit, postea
 quam canes adduxerat. Ma-
 nifestissimè igitur ostensum
 hoc exemplo est: non ly-
 ram esse quæ homines et
 feras lenierit, sed artem ac
 carmen, quæ præ alijs ex-
 cellentia mater Orpheo
 contulerat, tyranni à quibus

αὐτὸς ἰγρήτο τις, καὶ ἔτι ὄδῳ,
οἶμαι, ὃς τὸν Εἰπικτήτου λυ-
χνον ἔ Σωϊκοῦ, ἑξαμυῶν
ὄντα, τρισχιλίων δραχμῶν ἰ-
πείαδ' ἠλπίσει ᾗ, οἶμαι, ἑξ-
κῆνΘ', ἃ τρυπῶν ὑπ' ἑκεί-
νῳ ὡς λυχνῶ ἀναγιγνώσκοι,
αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Εἰπ-
κλήτου βίαν ὄνθ' ἰπισήσει
ὡς, καὶ ὁμοίῳ ἔσειδῃ ὡς θαυ-
μασῶ ἑκείνῳ γίροντι. χθὲς δ'
καὶ πρὶν, ἄλλός τις τὴν Πρω-
τίως ἔ Λωϊκῶ βακτηρίαν,
ὡς καταθίμῃ ἑκείνῃς τὸ
πῦρ, ἰαλάντῃ ἑκείνῃ ἰπεία
δ'. καὶ ἔχει μὲν τὸ ἑκατόν
τὸ δ', καὶ δακτυλίσκον, ὡς Τριγυ-
ται ἔ Καλυδωνίῳ τὸ δῖον, καὶ
Θηβαῖοι τὰ ὅσα ἔ Γερνός-
νῃ, καὶ Μιμφίται τῆς Ἰσίδῃ
τὸς ποταμούς. αὐτὸς δ' ὁ τῷ
θαυμαστῷ πτόμαλ' ἑκείνῳ
τῆς, καὶ αὐτὸν σὺ τῇ ἀπαίδε-
σίᾳ καὶ βελονείᾳ ὑπεκόν-
τισεν. ὅρᾳς ὡπως ἑκατοδαιμό-
νους διάνεσσα, βακτηρίας ἑ-
πὶ τὴν ἑκατόν ὡς ἀληθῶς διό-
μνος. ἀγγίγει ᾗ καὶ Διονυσίου
πραγδίαν ποιεῖν φάσκει
πάλιν, καὶ γιλοῖται ὡς τὸν
legans, aut magis ridiculum :

verit, & mi fallor, adhuc su-
perses est, qui Epicteti Stoi-
ci lychnum fictilem trecen-
ti denarijs mercatus est :
sperans futurum scilicet, ut
si nosse ad istam lucernam
legisset, mox Epicteti sa-
pientiam somniaret, & simi-
lis efficeretur admirando se-
ni. Sed nuperrime alius quis-
piam Protei Cynici bacu-
lum, quem cum in flammam
insiluit, reliquerat, emit tan-
leno, custoditumque etiam
num inter reconditas ac cha-
rissimas opes habet, ostensa
tate non secus ac Tegea-
tae apri Calydonij tergus,
& Thebani ossa Geryonis,
& Memphitae Isidis capila-
los, At ille tanti boni pos-
sessor, ipsum se quoque stul-
titia & nugacitate superauit.
Viden' quam pessime
res tuae habeantur? & quod
caluariae fuste opus sit? A E-
go vero etiam Dionysium
quondam scripsisse Tragoe-
diam accipio, sed qua ni-
hil fuerit unquam minus e-
quam cum dedisset legendam

Φιλόξενον πομπαίης δι' αὐ-
τὸν ἐς τὰς λαομαχίας ἰμπε-
ρῆν, ὃ δὴ ἀνέμωρον κατέχευεν
τὸ γέλωτα, οὗτο· ὧν οὐκ ἐνδο-
μπος, ὡς ἰγγυλῶτα, τὸ Αἰσχρὸν
ἀποκρίνον, ἃς οὐκ ἔστιν ἔγγρα-
φον, σὺν πομπῇ σπασθῆναι ἡγεσάμε-
νον αὐτὸν, ὡς ἐνδομπος ἔστιν
ἔστιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἔκ τινος
ξίου. ἀπὸ ὅμως ἐν αὐτῷ ἰκάν-
ου μακρῷ γυλοῖότρε ἐγγρα-
φον, οἷον ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ Δωκεῖον,
ἔκ τινος ἢ Διονυσίου γυναικός. καὶ πο-
μπῆς, οἷμοι, γυναικῶν καὶ χηρῶν
ἀπὸ τῆς καὶ τῆς γυναικὸς ἐκ τῆς
πυξίου. καὶ τὸν αὐτὸν ἔκ τινος
παύσειν οἱ μωροὶ βροτῶν. ἔκ
τῆς μὲν γυναικὸς οἱ μάλιστα ἀ-
σώτως ἀρ' ἀρ' ἡμῶν ἔστιν, ἢ τῶν
Διονυσίου, καὶ τῆς γυναικὸς
σῶσαι αὐτὸν ἔστιν ἰκάνειν τὸν
ξίου, τίνα γυναικὸς ἢ τῶν
τὸν ἔκ τινος ἢ τὰ βιβλία, καὶ
ἀνελίπεις ἀπὸ, καὶ διασκολε-
πῆς, καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ
ἀλῆφης τῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
ἀπὸ, καὶ διαφθίρας ἐπὶ τῶν
λας,

B Philoxeno, nec ille adulan-
ri posset, sed salibus inces-
seret scriptorem, sapenumes-
rò in lapidicinas coniectus
est. Cum autem Dionysius
contemni sese, & vulgo fas-
bulam esse comperisset, nul-
li operæ ac impense pe-
percit, ut C Aeschyli pugil-
laribus, quibus sua poemata
ta describere fuerat soli-
tus, potiretur: quibus ac-
quisitis, iam se plenum ex
Aeschyli ceris numine, &
planè attontum putabat:
D & tamen in his longè ab-
surdiora scribebat, quale
est Doricum illud: ἔκ τινος
ἢ Διονυσίου γυναικός. Et iterum:
οἷμοι, γυναικῶν καὶ χηρῶν
ἀπὸ τῆς καὶ τῆς γυναικὸς ἐκ
τῆς μὲν γυναικὸς οἱ μάλιστα ἀ-
σώτως ἀρ' ἀρ' ἡμῶν ἔστιν. Et hoc:
αὐτὸν ἔκ τινος ἢ τὰ βιβλία, καὶ
ἀνελίπεις ἀπὸ, καὶ διασκολε-
πῆς, καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ
ἀλῆφης τῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
ἀπὸ, καὶ διαφθίρας ἐπὶ τῶν
λας,
Namque obsecro quid con-
sequendi spes est, quòd libros voluis, reuoluis, colligis,
quod non decet refecas, croco pingis, & polis cedro, ami-
cis

καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸς, ὡς
 αὐτὸς ἐκείνους ἀντὶ τῶν πο-
 τῶν ἐκείνων βελτίων ἔχειν.
 οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ, ὅς τοιαῦτα
 μὲν εἶναι, μακρόν δ' τῶν ἰ-
 σχυρῶν ἀφανέστερον δ' αὖ βί-
 οῖς δ', αὐτὸς ἀπὸρ καλὸν μὴ
 σφῆδ' αὖ γείον, φασί, πᾶρα
 πᾶσι τοῖς ἰσχυροῖς ἐπὶ τῇ βελτιότητι,
 ὡς αὖ τοῖς τοῖς ἀπαρχαῖς τοῖς
 βελτίαις, φύγῃ φονκτιον, ἄν
 ἔμ' ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐ-
 τῶν ἀνοῖν δ' ὄντοιν, ἅπ' ἄν
 πᾶρα τῶν παλαιῶν τις ἔλ-
 σσῆς, λίσσῃ τὴν ἀμύαδαι, καὶ
 πᾶσι τοῖς ἀδύνατοις, (καὶ τῶν
 ἀδύνατων, καὶ φύγῃ τῶν χαρῶν
 νῶν, ὅταν μὴ τὴν καὶ, μὴ
 τὴν ταῦτα φαίνεται τις παρ'
 αὐτῶν ὡφελόμενος, τί ἄλλο,
 ἢ τοῖς μὴ οἰστέρας ὡφελόμενος,
 καὶ τοῖς τὴν φωνὴν οἰκίσσας, καὶ
 πᾶσι τοῖς ὡς ἀμύαδαι τοῖς οἰ-
 κίστας; πᾶς δ' ὁ ἑλπίαντο αὐ-
 σχόν, ἢ τις ἐν τῇ χαρὶ ἔχον
 τῶν βελτίων ἰδῶν (ἀνὰ δὲ
 τὴν πάντως ἔχας) ἔροιτο, οὐ
 τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ συγγρα-

φῶς

chis pellibus, bullulas insignit
 sic agis tanquam fructū inde
 percepturus, & factus es scilicet
 vehementer ex hoc mer-
 catu melior, quippe qui se
 loqueris, ac potius qui pisci-
 bus magis inuenis. vitā au-
 tem qualem viuas, dictu se-
 dum est: hoc certe aiunt, iud
 illam obscenitatem exireme
 odisse vniuersos. quod si li-
 brorum hac esset culpa, fu-
 giendum ob eis erat quam
 maximè procul. E Duo au-
 tem cum sint, quæ à veterib.
 scriptoribus petas, dicendi
 virtutem, & honestè viuendi
 rationes: dum quæ bona
 sunt imitaris, quæ mala, de-
 uitas: quando neutrum spe-
 ctatus es, quid aliud compa-
 rasse dicemuste, quàm lu-
 dum muribus, & tinceis ha-
 bitaculum, ac seruis, si negli-
 gentiores in codicibus curan-
 dis fortè fuerint, verbera?
 F Sed quod sum nunc dictum
 rus, haud scio antibi sum-
 mam ignominiam afferat: si

quis fortè fortuna te conspicatus (sicut ferè cerni amas) ha-
 bentem in manu librum, roget, auctor quis sit, orator, histori-

είως ἢ ποιητῶν δὲ οὐκ ἔστι
 τῆς ἐπιγραφῆς ἀδῶς, πρῶτος
 ἄποιος τούτου ἔστι, ὡς φησὶ
 τὰ βιβλία, ἢ ξυνουσία πρὸς
 χαρῶν ἢ μῦθον λόγων, ὁ μὲν
 ἱκανοὶ τι ἢ ἀτιμωτο τῶν ἐν-
 γράμματων, ἀντὶ ἀπροιη-
 σῶν μὲν ἔχουσιν ἑαυτῶν οὐκ
 ὄξυ τότε χαρῶν βιβλίων γὰρ
 κατὰ σιαντῶν, ὡς ὁ Βιττιρος
 φούτης, περὶ φέρων τὸ βι-
 βλίον; Δημιῶν δὲ ὁ μὲν
 κδς, ἀδῶν ἢ Κοεύνθῳ ἀπαι-
 δωτόν τινα, βιβλίον ἡμί-
 σον ἀναγιγνώσκοντα, τὰς
 Βάκχας οἶμα τῷ Εὐειπίδου,
 κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ τῷ, τὸν
 διηγήσασθαι τὰ τῷ Περθίως
 πάθῃ, καὶ τὸ τῆς Αἰαντὸς ἔρ-
 γον, ἀρπάσας, διίσπασαν αὐ-
 τὸν, ἀπὸν, ἀμεινόν δὲ τῷ Περ-
 θῶ, ἀπαξ σπαραχθῆναι ὑπὸ
 ἱμοῦ, ἢ τὸν τῷ πομπάκισ. ἡ-
 τῶν δὲ ἀντὶ πρὸς ἱμάντων, ἡ-
 πο καὶ τῆς ἡμέρας ἡμέρας διδύ-
 σῃμαι, τὴν ὅτι ἔνθα τὴν σπε-
 δὴν ταύτην ἰσπύδακας, περὶ
 τὴν τὴν τῶν βιβλίων. ὡς
 φιλέας μὲν γὰρ, ἢ χείρας τῶν
 ἀπὸ αὐτῶν, ὅτι ἀρροίη δὲ ἡ τις
 τῶν τῶν ἐλάχιόν σε ἀδῶν,

qui per se non
 priusquam per
 quædam scrip-
 tum. Sed per
 greduntur. Sed
 le laudet aliquis
 set scriptorum
 habeas. Quod
 nonne opus est
 lus de hiscar.
 niciem velus G.
 tes codicem autem
 metrius Gynicus
 iki conspexisset
 quendam pulch-
 brum legentem
 Bacchis. Eurip-
 vbi nuncius. Per-
 ὅ factum. A-
 nit, arripuit.
 cetavit. Sanius
 semel à me. Sani-
 ties dilanari. Per-
 re autem peruell-
 go nulla quantum
 genti animi cogit-
 sequi possum. Cuius
 tia tanto studio in
 satius. Nam fructus
 causa nemo putat
 qui te vel mediocri

ὁ μαθητὴς ἢ φαλακρὸς ἢ τὴν
 πώσιν ἔχων, ἢ κατὰ τοὺς
 ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ ἄφρων ἀλλήλων,
 ἢ παλαιὸν ὁ ἰσχυρὸς, ἢ ὁ ἰ-
 σχυρὸς καὶ πάλιν, ἢ ὁ λυγρὸς
 τῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τῇ
 ξυμπλοκῇ τοῦ πράγματος ἔχῃ,
 καὶ βόλῃ τὸτο ἐμψύχῃ ἄπα-
 σιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδὲν ὡς χεῖ-
 ρισμα, ὅμως ἐκ ποικίλης τῆς
 σίας ἀναλίσκας; καὶ μὴ ὅσα
 καὶ ἡμεῖς Σέρον ὄντα ἡδύμεθα,
 ἀλλὰ μὴ σὺ φέρων, ταῦτ' ἐν
 ροντὶ ἐκείνῳ ὁρᾷ καὶ πρὸς
 νύστασας, ἀπλῶς ἢ ἐν
 ἡμῶν ἡδύ, καὶ ἀγορᾶν πρὸς
 θῆς τῆς βιβλίου. λοιπὸν ὅτι δὲ
 ἐκείνῳ πᾶσι μὲν ὡς τῇ
 λῶσιν, ὡς ὁ μόνον ἡλικὸς ἢ
 ἱράσιμος, ἀλλὰ ὡς καὶ ἡ
 καὶ συγγραφῆς, οἷος δὲ ἡ
 ὡς ἡδύ τῇ βιβλίᾳ ὡς ἀνὰ
 τὸς ἰσχυροὺς αὐτῆς φασὶ δὲ
 καὶ λόγους ἐπὶ δεικνύει αὐτῶν
 δὲ πᾶσι, καὶ ἐκείνους χρῆσιν
 βασιλέων δὲ δὲ δὲ
 ἐκείνους, ἢ μὴ εἶναι,
 ὡς μὴ ὁρᾷ καὶ βούντῳ.

καὶ
 re recitare, ac illos terrestrium ranarum instar sitibundos
 exclamare, nec potare, nisi prius clamore differantur.

Ccc 2

N Nam

non certe magis, quasi caluus
 perfricti emat, aut speculum
 cæcus, aut tibi cinē conducat
 surdus, si corrumpe spado, vel
 nauem qui nullum mare pro-
 pinquum habet, aut guberna-
 tor aratum. K Sed fortassis
 hac re tuas opes iactas, dum
 palam facis, etiam in res tibi
 nihil utiles, ex immensis diui-
 tijs esse quod infumas. Ate-
 nim, quantum ego, qui et ipse
 Syrus sum, exploratū habeo;
 nisi te locupletis istius homi-
 nis testamento, dolo fraudes
 que mala subingessisset, iam
 diu venum libris davis, fame
 tibi fuisset pereundum. L At
 fieri potest, ut nunc deinceps
 idem libros undique accu-
 mules, quo fidem facias as-
 sentatcribus tuis, quos au-
 dis quotidie predicantes, te
 non modò bellū et amabilem
 rhetorem, sed sapientem quo-
 que et historicum, qui secun-
 dum non inuenit. M Fer-
 tur quoque orationes quas-
 dam in conuiujs ex mo-

ἢ ὅτι ἐκείνους ὅπου ἴδαντο ἄρ-
 ρίντες ἰλκισθῇ, καὶ τις αὐτὰς ἀ-
 τοίς ἀπαρτῆ, ὅς ποτε ἐκείνους
 ἐπάδης, ὡς βασιλεῦ τι νῶ-
 μοὶ ὠδῆς πλὴν ὄψιν, καθάπερ
 ἐψωδολίξαντο, ἢ ψυδο-
 φίλιπε, ἢ ἐκείνους ἀπαρτῆς, ἢ
 ὁ κατὰ τὸς πεπαιστωτάτους ἀμφο-
 ψυδονέριον, καὶ ἢ τις ἀπὸ
 τῶν ἀπὸ τοῦ ψυδο- τῆς ἀμφο-
 νων, καὶ τί θανμασδόν, ἀπὸ το-
 ῦ παθόν, ἀνόν, ἢ ἀπὸ τοῦ
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ τῆς
 ξυπνίας, ἢ μιμνήσκου βα-
 δισμα καὶ σχῆμα ἢ βλῆμα
 ἐκείνους, ὅς αὐτὸν ἐκείνους, ἢ
 χασδόν, ὅπου ἢ Πύρρον φασι
 Ἡπερώτῳ, τὰ ἀπὸ θανμα-
 σδόν ἀνδρά, ὅπως ἀπὸ καλὰ-
 κων ἐπὶ τῶν ὁμοίων ποιεῖ ἡ
 φθαλμῶσι, ὡς πτερόν, ὅπου ὁ-
 μοι, ἢ Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνους,
 καὶ τοῖς τῶν Μυσῶν ὅπου
 πάντων τὸ πρᾶγμα ἢ ἄλλο
 ὅπου ἢ πλὴν τῶν Πύρρον ἐκείνους, καὶ
 ὅπως ἐκείνους ἐκείνους, ἢ
 Ἀλεξάνδρῳ πλὴν μορφῶν ἀπὸ
 ἐκείνους ἢ δὲ τῶν ὅπου
 μοι ἐκείνους Πύρρον, ὅτι
 ἡ κασα

Haftenus equidem consumelia affeci Pyrrhum,

Nec mirum est, si
 periret, si
 spiritus, si
 sic, si
 priam, si
 admodum, si
 quoniam, si
 rus, si
 Pseudon, si
 hoc, modum, si
 Nec mirum est, si
 insulsum, ac flau-
 fici, si
 lam regimur, si
 habitum, si
 dere imitari, si
 quis te hunc, si
 hoc, si
 do etiam, si
 alioqui, si
 citur ita, si
 fuisse corruptum, si
 xandra, illa, si
 traretur, quoniam, si
 sacrilegorum, si
 rat omnibus, si
 quos, si
 ferebantur, si
 hoc erat, si
 sam esse, si

comp

ἔκαστα ἕκαστα τὸ αὐτῷ,
 τὸ ἑκάστου, καὶ πάντων
 σοὶ πρὸς ἡμᾶς ἔη· ἐπεὶ γὰρ
 οὕτω δὴ καὶ ὁ Πύρρ' ἔστι, καὶ
 τῶνδε ἑκαστὸν ἑαυτοῦ ἐκίπασ-
 σε, οὐδ' αἶς ὅστις οὐ ξυγιτὶς
 το, καὶ ξυγίπασχον αὐτῷ, ἄ-
 ρχι δὲ τις ἐν Λαείσῃ πρὸς
 ὁδὸν ξυγί, αὐτῷ τὰ λυθίς
 ἀποῖσα, ἱπποσύνη αὐτὸν τῆς
 κορύμβης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρ' ἔστι,
 ἐπιθέξας αὐτῇ ἑκόντα Φι-
 λίπην καὶ Περδίκκον, καὶ Α-
 λειξάνδρου καὶ Κασσάνδρου,
 καὶ ἄλλων βασιλίων, ἦρ-
 το, τίνι ὁμοι' ἔη, πάντων
 πικρασμῶν ἐπὶ τὸν Ἀλ-
 ξάνδρον ἔξασιν αὐτῶν· ἡ δὲ
 πολὺν χρόνον ἐπισχέουσα, Βα-
 τραχίονι, ἔφη, ἔφ' μαχέρω.
 καὶ γὰρ ὡς τις ἐν τῇ πόλει Λα-
 ρίσῃ, Βατραχίονι ἄνομα μά-
 γαρ ἔστι, ἔφ' Πύρρ' ὁμοι' ἔστι.
 καὶ σὺ δὲ ὥς τινι μὴ τῶνδε
 ὀρχηστῶν σιμῶντων λιναῖδων
 ἔδικας, οὐκ ἄρ' ἄποιμι, ὅτι
 δὲ μανίαν ἐρῶμεν ἡμῶν· ἔτι
 καὶ νῦν μαινόμεθα δοκῶν ἄ-
 πασι, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ ἑκόντι
 πάντων σαφῶς οἶδα. οὐκοῦν
 θαύμαστον, ἡ ἀπίθαν' ἔστω

comparaui: verum quod su-
perest, pulchre inter vo-
conuenit. Nam Pyrrhus
postquam ita esse in animum
induxerat, nemo erat om-
nium, qui diuersum vel sens-
tire, vel loqui vellet, do-
nec vetula quaedam eius Las-
rissæ hospita, id quod res e-
rat prolocutura, vesaniam
hominis repressit. Ille enim
cum Philippi, Perdicæ,
Alexandri, Cassandri alio-
rumque regum Macedonum
imagines protulisset, roga-
uit cuiusnam ex illis simili-
mus videretur, omnino pro-
certo habens fore, ut Ale-
xandro pronuntiaret. At il-
la diu contacta, tandem Ba-
trachioni inquit: erat enim
quidam in vrbe cocus Ba-
trachio nomine, Pyrrho per-
quàm similis. Tu quoque quem
ex histrionicis cinædis refe-
ras, tacere malo: sed quod
vniuersi dicant, ingenti te
corruptum insania, qui illam
imaginē tibi conuenire putes,
hoc verò sat scio. Itaque nū-
hil est noui si tā nullius artis

μόνον, ἀ γὰρ καὶ λουόμεθα
 ἀποδύσασθαι, μάλλον δὲ μὴ ἀ-
 ποδύσθαι, ἀ δολαί, οἱ δὲ οἰ-
 κῆται μόνον ὡς ἀποδύσαν-
 ται σου, τί οἶα μὴ αὐτίκα ἐ-
 σιόδα πάντας σου πρόδουλα
 τὰ τῆς νυκτὸς ἀπορρήγναι; ἀ-
 πὲρ καὶ μοι καὶ τόδῃ ἡ Βάσ-
 σος ὁ ἡμέτερος ἱκάνθαι σου
 φεικῆς, καὶ Βαταλῶ ὁ αὐ-
 λῆτις, καὶ ὁ Λίναιος ἡμι-
 θίωρ ὁ Συβαρίτης, ὅς τοὺς
 θαυμαστὰς ὑμῖν νόμους σωεί-
 γραψεν, ὥς καὶ μαίνεσθαι
 καὶ παρατίλλεσθαι, καὶ πάλ-
 σχαν, καὶ ποδῶν ἱκάναι, ἀ
 τούτων τις νυκτὶ λουεῖται
 εὐλατόμενος, καὶ ῥόπαλον
 ἔχων βαδίζοι, τί οἶα φαί-
 νεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, Ἡρακλῆ-
 τῶν αὐτόν; οὐκ, εἴ γε καὶ χύ-
 τραις λημῶντις τυγχάνοιεν
 μυρία γὰρ ὅτι τὰ ἀντιμαρτυ-
 ρῶντα ὡς σχήματι, βάδισμα
 καὶ βλέμμα καὶ φωνή, καὶ πρῶτα
 καὶ ἱπικηλασμένος, καὶ ψιμύ-
 θιον καὶ μαστίχη καὶ πύκνός, οἷς
 ὁμᾶς κοσμεῖσθαι καὶ ὅπως, κα-
 τὰ τὴν προίμια, θᾶτον ἄν
 πρὸς ἐλπίσιν αἰτᾶται: ὑπὸ μάλης
 ἐκρύψας, ἀ ἵνα λίσσασθαι.

possemus audire, ac lauan-
 tem daretur conuertere: quam
 quam quia aliter putas, non
 attines te in publico vesti-
 bus exutis cerni nec enim
 serui tui tacebunt, quæ non
 est indigna reatu facinora
 edis. Responde igitur mihi
 hoc quoque: T si Bassus ille
 noster Sophista, aut Bata-
 larchus, aut iste Sybari-
 ta cinædus Hemitheon, qui
 nobis præclaras illas leges
 condidit, quemadmodum
 omni spurcitiæ genere fun-
 gere oporteat, si istorum, in-
 quam, vnus aliquis v leoni-
 na pelle circumdatus clauam
 manu tenens prodambulet,
 qd? Herculæanne existimas,
 quibus obuiam factus sit, ha-
 bituros? nō equidem opinor,
 ut maximè ollis fortè cæcu-
 tiant. sexcenta enim sunt, quæ
 repugnant: incessus, obuius,
 vox, obliqua ceruix, varius
 fucus, vnguenta, quibus vos
 soletis excolere: et omnino,
 sicut in prouerbio est, citius
 septem elephātos sub alis ab-
 sconderis, q̄ vnum cinædum.

ἔτα ἡ λοντῆ μὲν τῷ τοῦτορ ἔκ
 ἄρ' ἔκρυψε· σὺ δὲ οἷα λύσῃ
 σκιόμην· βιβλίῳ; ἀπ' ὧ δυν-
 νατὸρ, πεδωκόσ' ἄρ' σι, καὶ ἀ-
 ποκαλύψῃ τὰ ἄλλα ὑμῶν γνο-
 είσμα· τὸ δ' ὅλον, ἀγνοῶ
 μοι δοκῆς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλ-
 πίδας ὧ παρὰ τῷ βιβλιοκατή-
 λωρ δ' ἄν' ἡτῆρ, ἀπ' ὧ παρ' αὐ-
 τῷ, καὶ ἡ καθ' ἑμῖραν βίβ' λαμ-
 βάναρ. σὺ δ' οἷα σιωήσορ
 λοντόρ, καὶ μάρτυρα ἔσσομαι
 σοι, τὸρ Ἀττικὸρ καὶ Καπνῖνορ,
 τὸς βιβλιογράφους; ἐκ, ἀπ' ὧ
 μὲς τινὰς ἀνθρώπους, ἐπιτεί-
 ψοντάς σε, καὶ οἱ θεοὶ ἰθιλωσι,
 καὶ πῶς ἔσχατον πηγίας ξυγ-
 γράσσον· δέον ἔτι νῦν σω-
 φρονίσαντα ἀποδοῦναι μέρτινι
 τῷ πεποιδμένωρ τὰ βιβλία
 ταῦτα, καὶ σὺ αὐτοῖς πλὴν νό-
 κησον τὰ τέλ' οἰκίαν· ἀπ' ὧ
 σοὶ τῷ ἀνδραποδοκαπήνοισ,
 μίρ' ὧ γὰρ ἀπ' ὧ πωπῶν τ' ὅφρα
 λομῶν. καὶ ὧ ἡ ἀκῆνα περι-
 δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπύδαας,
 βιβλίωρ τε τῷ πολυτελῶρ κατῆ-
 σιν, καὶ μαρκαίωρ τῶν ἐξ ὧ
 ρων καὶ ἡ δὲ λατρίων ὡντινῶν.

Iam cum leonina pellis hunc
 non occulat, nun speras li-
 bello contectus posse latere?
 X Sed fieri nequit, quum te
 prodant alia illa vestri indi-
 cia. In summa, ignorare te
 video, quod bonam & splen-
 didam famam non ab illis li-
 brorum institutoribus, sed a se
 ipso, & quotidianæ vitæ me-
 do petere conueniat. An vi-
 rō confidis aduocatos ac te-
 fles probitatis futuros tibi
 Atticum & Gallinum, li-
 brarios? Caue putes, sed scis
 uos homines perdituros te,
 si dii sinant, ac ad extremam
 paupertatem redacturos:
 quem nunc tandem mode-
 stiores, ac magis cogitan-
 tem, par erat istorum codi-
 cum vni cuiquam ex eruditis
 copiam facere, simulque ex
 ista nuper extructa domo
 migrare: ijs etiam apud
 quos mancipia prostant red-
 dere partem saltem multo-
 rum debitorum. Etenim his
 duobus præcipuam collo-
 casti operam, ut libros pos-

sideres rarios, & adolescentes validos ac robustos mercareris.

Promde

καὶ τὸ πρῶτον σοὶ πάντων οὐκ
 ὁρίστω, καὶ θυράστω. ἀδωα-
 τον δέ, πένητα οὐτα πῶς ἀμ-
 φιδιάρκῃ. σκόπη τοίνυν,
 ὡς ἐκδὸν χρεῖμα συμβεβλή, ἀ-
 ξιῶ γὰρ σὶ ἀφίμνον τ' μηδὲν
 πῶς ἐκόντων, τὴν ἰτίαν νό-
 σον βαρυνάμεν, καὶ τὰς πη-
 ρίτας ἐκείνας, καὶ ὁμοῦ
 μὴ ἐπιλεπόντων σὶ τ' οἰκοδο-
 μῆσιν, οἷοις τινας τ' ἐλπί-
 ρων, οἷς ἐδ' ἀκινδυνον ἀπλ-
 θύουσιν, ἢ μὴ ἀβυσσιν, ἅπαν-
 τα ἰσχυροῦσθαι τὰ πραχθέν-
 τα ὑμῖν, μὴ ἀτόνωτόν, οἷα
 καὶ πρὸς αὐτοῖς πρὶ σοῦ
 διηγῶ ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἵ-
 τι καὶ ἀήματα ἐπιδακνύς.
 ἀπ' ἱγῆρ καὶ μάρτυρας ἄν
 παρασχοίμην τοὺς τότε πα-
 ρόντας, ὡς ἐγὼ ἀνέκλυσσα, καὶ ὁ-
 λῆγε πλῆθος ἐνὶ τριψα ἀνθρώ-
 χων, καὶ πᾶν ὄπρ' οὗ, καὶ μά-
 λισ δ' ὅτι καὶ ἄλλον ἐπικαλίσσα-
 ῶ μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ
 ἄλλον, ταυτὰ καὶ λόγοις διη-
 γουμένους. πῶς δὲ ταῦτα
 ἔγνων τα μισῶς τὰ γυμνα-
 καὶ φύλακῃ, ὡς οἶκοι καὶ κα-
 τὰ ποτὶν ἀσφάλεια ταῦ-
 τα ποιεῖν καὶ ἀσχετῆς ἔχει.

Proinde considera quàm sit
 res aurea consilium. Nam
 meo quidem iudicio rectissi-
 mum fuerit, si missa feceris
 ea quæ non magnò opere ad
 te pertinent, ac illum alierum
 morbum curaris, & promi-
 nistris (sic tamen, ut ne per-
 petua empione res domesti-
 cæ deficiant) adhibebis ma-
 gnuos aliquos, quibus ne tu-
 tum quidem sit si abs te di-
 grediantur, nisi precio hoc
 redimas, proferre omnia
 quæ vos inter comessandum
 designatis, qualia per pu-
 sio tuus obscænissima de te
 mane domo egressus narra-
 bat, etiam signa ostendens
 sceleris. ego verò testes fa-
 cio quotquot tunc aderant,
 quàm indignè tulerim, & vix
 manus continuerim, iratus
 tui causa, maximè cùm vo-
 num atque alterum addu-
 ceret confirmaturos quæ dis-
 cerat, qui & ipsi eadem mul-
 to sermone declamabant.
 In hos ergo usus reconde ar-
 gentum, bone vir, ut domi-
 tuò ista perpetrare possis.

ὥς μὴ ᾧ μὴ κίτι ἰργάζεσθαι
 τίς ἄρ' μεταπέσει σε; οὐδέ
 ᾧ λύων ἄπαξ παύσεται ἄρ',
 σκυτοτραγῆν μαθῶσα, τὸ δ'
 ἔτιρον ῥόδιον, τὸ μὴ κίτι ὠ-
 θῆδι βιβλία· ἱκανῶς ωπαι-
 δῶσαι, ἅπας σοι τῆς σοφίας,
 μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρου τοῦ χεί-
 λους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα.
 πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πά-
 σας δὲ λόγων τέχνας, καὶ
 πάσῃ αὐτῶν, καὶ λακίας, καὶ
 ὀνομάτων χῆσις τῶν Ἀπεί-
 κων. πάνυ σοφόν τι χῆμα,
 καὶ ἄκρον ἰσχυρὰ δέει γιγνέ-
 σθαι, ὅθ' τὸ πλεῖστον τῶν βι-
 βλίων· ἐπεὶ οὐδὲν ἡμῶν
 σοι ἐνδεδιτριβέν, ἡπαρδὴ
 χαίρει ἑξαπατῶμεν. ἡ
 δὲ τίς δὲ ἄρ' καὶ ἱροίμηναι,
 τὰ τοσαῦτα βιβλία ἔχων; τί
 μάστιγι ἀναγιγνώσκας αὐ-
 τῶν; τὰ Πλάτων, τὰ Ἀν-
 τιγόνη, τὰ Ἀντιλόχου, τὰ
 Ἰππώνακτος· ἡ τούτων μὲν ὡς
 περιφρονῇς, ῥήτορ δὲ μάστι-
 γά σοι τούτων ὅλ' ἁπλῶς; ἀπεί-
 μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ
 Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώ-
 σκας; ἡ ἑκάστη γε πάντα οἶδα,
 καὶ γιγνώσκας αὐτ' ἑκάστη;

Nam quis nunc deinceps ab
 istis quibus te assuefecisti,
 retrahat? Y Non facile ces-
 sat canis corium rodere ubi
 cepit. At illud alterum, ne
 in posterum libros commer-
 ceris, facile obtinebimus.
 Z Doctus es, sapiens es. Quic-
 quid vspiam antiquitatis ex-
 tat, hoc tibi modò non in
 summis labris natat. omnem
 historiam tenes, omne ora-
 tionis artificium, virtutem,
 vitia, dictionum Atticarum
 usum: ac planè scituses, &
 in omni scientiarum genere
 primus, ob librorum aceruum.
 Nam quid vetat etiam me
 tibi ciconiam pinsere, quan-
 do decipi te iuvat? α Ego
 verò perquam velim fieri abs-
 te certior, cum tot tibi libri
 sint, quibus potissimum te
 occupes, Platonis, Antisthe-
 nis, Antilochi, Hipponactis?
 β Aut spreis his, magis rhes-
 tores in manibus habes, &
 Aeschynis orationem aduer-
 sus Timarchum legis? An ve-
 rò tam antè hæc omnia tibi
 sunt clara, nec est cur legas.

τὸν δὲ Λεωσθένειον καὶ τὸν Εὐ-
 πολίην ποδιδύνας, ἀγγέλους
 καὶ τὰς βάστας, τὸ δράμα δὲ
 ποιεῖται ὅτε σὺ τῇ καθί-
 κτι, ὅδ' ἠρυσίασας, γυρί-
 σας αὐτά; τὸ γοῶν καὶ μά-
 λιστα θαυμάσῃς ἄν τις, τίνα
 ἄν ψυχῆς ἔχω, ἅπλ' τῶν βι-
 βλίων, ὃ πῶς αὐτὰ χερσὶν
 ἀνελίπας. πότε δὲ ἀναγινώ-
 σκας, μὴδ' ἡμέραν; ἀπ' ὅδ' ἡς
 ἰδράκῃ ποιοῦντα τοῦτο. ἀπὸ
 νύκτωρ. πότερον ἐπιταμί-
 νῃ ἢ δὲ ἐκάνοις, ἢ πὲρ τῶν λό-
 γων; ἀλλὰ καὶ πὲρ σκότους μη-
 κίτι μὴ βλημένης βιβλίου μηδὲν.
 ἄφες δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἱρ-
 γάστου τὰ σαυτῆ. καὶ βίβλιν
 μηκίτι μὴδ' ἐκάνῃ. ἀδιδῶν-
 ναι δὲ πλὴν τῆ Εὐειπίδου Φαί-
 δρα, καὶ ὑπὲρ τῆ γυναικὸς ἀ-
 γανὰν τῶσαν, καὶ λήσσαν.

Οὐδ' σκότον φοβέσθουσι τὸ
 σωτηριᾶν.

Τετιμνάντ' οἴκων μὴ πο-
 τε φοβηθῇ ἀφ' ἡ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένῃς τῇ ὀ-
 μοι, νόσῳ διδυνώσῃ, ἴθι, ὡς
 τοῦ πᾶν βιβλία, καὶ οἴκοι κα-
 τακλήσας, ἔχῃ, καὶ καρποῦ
 πλὴν δόξαν τῶν λιτῶν.

at in Aristophane & Eupo-
 lide totuses & Scis Baptas?
 percurristi totam fabulam?
 Nam alicubi tetigit te poë-
 ta. nuncubi puduit te agniti
 flagitiū? Hic autem iterum
 miramur quali animo, qua-
 libus manibus libros verses.
 Quando? num interdium?
 quod nemo unquam facere
 te vidit. At noctū. An cum
 istis alijs es intentus: aut an-
 te vestra exercitia, quæ nisi
 cum caligine terra est obdu-
 cta, aggredi non ausis?
 Missos verò fac libros, ac
 tuam rem potius cura, quan-
 quam hoc quoque indignum
 est, debuerasq̃ Euripidis
 Phædræ saltem vereri,
 quæ mulieribus succenset,
 ac inquit:

Nullas tenebras expaues-
 scunt conscias,

Néve adium vocem la-
 tebræ edant, timent.

Quòd si omnino decre-
 uisti tuo morbo blandiri,
 age abi: mercare libros,
 domi conclude, frui par-
 totum bonorum gloria
 hac

ἵκανόν σοι καὶ τῷδ'· πρὸς ἀψὲς ἢ
 μηδ' ἐπώ, μηδ' ἀναγνώσ, μηδ'
 ὑπαγάγης τῇ γλώττῃ παλαιῶν
 ἀνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα,
 μηδὲν δανόν σε ἄρτασμι=

να. οἶδα ὡς μάττω τὰ αὐτά μοι
 λελύρηται, καὶ κατὰ τὴν πα=

ροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχερον ἰ=

πιχερῶ. σὺ γὰρ ὤνισσεν, καὶ
 χεῖρας ἰς ἑδὲν, καὶ κατὰ γυῖα.
 ὀκίσσῃ πρὸς τὴν πεποιθὺ μιν ὥν,
 οἷς ἀπὸ γῆς ὠφελῆσθαι, ἕκ ἐκ τοῦ
 πάσης τῶν βιβλίων, ἑδ' ἐκ
 τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ'
 ἐκ τῶν φωνῆς καὶ τῆς γυμνῆς τῆς
 γραφῆς. σὺ δὲ οἶσθι.
 ραπδόσθην τὴν ἀποδυνάσκειαν,
 καὶ ἐπικαλύψῃς τῇ δόξῃ ταύ=

της, καὶ ἐκ πλεονεξίας πλεονεξίαν
 βιβλίων, ἕκ ἀδῶς ὅτι καὶ οἱ
 ἀμαθὲς παρὰ τὰ παρῶν τὸ αὐτὸ
 σοι ποιεῖσιν, ἐλὶ φαντίνε νεάρε=

θικας, καὶ σικνίας ἀργυράς
 ποιεῖσιν, καὶ σμίλας χρυσο=

ποκάτες, ὅποταρ ἢ καὶ χεῖρας
 ὁσατέως δέχῃ. οἱ μὲν ἑδὲ ὁ=

πως καὶ μὴ ἀχαρίσασθαι αὐ=

τὰ, ἴσασιν. παρὰ τῶν δὲ τις
 ἔστι τὸ μέσον τῆς μεταβολῆς,
 φλεβοτόμου ἢ μάλα ἱκονη=

μινον ἔχων, ἢ τὰ πλεονεξία,

hac scilicet contentus : caue
 verò tangas, aut lecturus ali=

quid aperias, ne sis in ore tibi
 veterum aliqua oratio aut
 poëma nihil malè de te me=

ritorum. *Α* Non sum nescius
 hæc frustra à me disputari:
 & nugas esse meras, iuxta
 adagionem, Aethiopem la=

uare. Nam tu non cessabis
 libros coëmere, cùm ab eru=

ditissimis quibusq; rideberis,
 quibus non hoc agitur, ut li=

bri niteant, & magnifici sint,
 sed ut utiles verbis & senten=

tijs verborum. *Α* An verò spe=

ras ista opinione tuam insci=

tiam posse occulere, & co=

dicum multitudine permos=

uere vulgus? Nescis autem
 quodd imperitissimi medici i=

dem faciunt, qui eburneis vir=

gulis, & vasculis quibus san=

guinem eliciunt, argenteis,
 scalpellisq; auro insignibus
 superbiant : cùm verò hoc
 rû iam usus est, ne in manus
 quidem rectè capere sciunt:
 alius autem quispiam in me=

dium prolato phlebotomo,
 rubigine quidem ambeſo,
 sed

ἀπὸ τῆς ἐδάμης τὸν ὄν-
 σθωτα, ἢ οὐκ ἔστιν ἡ ἀπο-
 ροτὴ τῶν σαρκῶν, τῆς κυ-
 ρίας τῆς ἐπισκῆψαι, καὶ ὅς
 ψὲ τῆς μὴ τεχνίτης αὐτῶν,
 ξορδὸν καὶ μαχαρίδας, καὶ
 κάτοπρον σύμμιτρον ἔχον-
 τας τῆς διὰ μαθῆς καὶ ἰδιώ-
 τας, πλῆθ' ὅ μαχαριδίων
 πετιθῆντας, καὶ κάτοπρον
 μιγάλα ἢ μὴ ἀσπρὺν γὰρ
 ταῦτα ὑδρὶ ἀδότης. ἀπὸ τὸ
 γυλοῖστας ἡμεῖς πᾶσιν
 οἷα, ὅτι κάρων μὴ οἱ πολ-
 λοὶ παρὰ τοῖς γάτοις αὐτῶν,
 πᾶς δὲ τὰ ἰκάνων κάτοπρον
 πεσιθόντες, τὰς κόμας ἐν-
 θιτῆσαι. καὶ οὐ τοίνυν ἄλλο
 μὴ δὲ κῆρτι χέσας ἄν τὰ
 βιβλία, χέσας δὲ αὐτὸς ἐκ
 ἁμ' αὐτοῦ. καὶ τοῖς ἐδὲ ἔχ-
 σας ἐδὲ βιβλίον πῶποτε,
 ἀπὸ τὸ τῆς κυδὲς ποιῆς τῆς
 ἐν τῇ φάνη κατακαμίνης, ἢ
 ἔτι αὐτῶν κειθῶν ἰοδίδ, ἔ-
 τι τῷ ἰππὸς ἀνωμένω φαγῶν
 ἐπιτρίπτει ταῦτα τόλμῳ εἶν,
 οὐ μόνον τῶν βιβλίων παρρησιάζομαι πρὸς σί· πρὶ δὲ
 τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ πρὸς καὶ ἰπποδίδος ποιῆς,
 αὐτοῖς ἀπὸς πομπῆς

sed bene acuto, agium mor-
 bo leuiat. Sed ut iuatum re-
 rum magis iocosam faciam
 comparationem, ad homines
 hi tonsores aspice, & iuue-
 nies eos qui artificet opinati
 sint, nouaculam tantum ac
 forpicem & mediocre spe-
 culum habere. Sed ignaros
 artis, etiam si infinita specu-
 la & forpices proponant,
 non tamen laetere, artis quod
 nihil calleant tonsoria. Aca-
 cidiiq; hoc risu dignissimū,
 quod plerique apud vicinos
 tondent, coram ipsorum spe-
 culis comuntur. [Et tamen
 quidem cui usus esset, com-
 modare librum certe posses,
 ipsis vii non potes: tamen si
 nulli commodasti vnquam,
 facitq; hoc tantum quod ca-
 nis in praepe, qui cum hor-
 deo non vescatur, equum
 tamen volentem pasci,
 haud finit.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Indoctum quendam, qui cœmptione librorum famam doctrinæ aucupabatur, ridet: & sumit exordium statim à propositione. Senecæ epist. de non comparanda librorum multitudine. Item eiusdem cap. 9. de vitæ tranquillitate. Et Quintiliani primum caput lib. 10. Plutarchus in lib. de Educandis libr. In comparandis sapientiæ instrumentis non numerum, sed usum spectandum suadet, ut non plurimi, sed optimi comparentur.

a NAM quo pacto.] *confirmatio diēti.* **b** Et ut dem.] *Permissio.* **c** Ac tu apertis.] *A Contrario accommodat similitudinem.* **d** Sed hoc.] *Leſio vult.* **e** Sed Heli-co.] *Modò montem, modò fluvium, modò instrumentum musicum significat.* **f** Nam cum pastore.] *Tractat collationem. Nam Musæ cum pastore Hesiodo, οἷος δὲ σοῦ, προῶν δὲ Ζεῦ, τὰ οἷα σοῦ.* **g** Non credo te.] *Redit ad argumentum.* **h** Quicquid Demosthenes.] *certum est, Demosthenem officis descripsisse sua manu Thucydidis historias, non aliam ob causam, quàm ut fideliter eius scripta memoria complexus, diſtinctionem floridam imbiberet, familiaremq; sibi redderet. Agatheus Smyrneus historicus libro 2. H. Floriarum huius facit mentionem.* **i** Sylla.] *De huius Syllæ rebus gestis Plutarchus, qui totam eius descripsit vitam.* **k** Simia est simia.] *Admonet hoc adagium fortunæ ornamenta non mutare hominis ingenium, & natum videtur à simijs illis Cleopatra Aegypti regina saltationem humanam imitantibus, quarum apologum Lucianus refert de Mercede conductis.* **l** Quòd si librorum.] *Ab absurdo. Viitur præteritis, quia hætenus non fuerit compertum aliquem propter librorum copiam doctum esse factum: unde vult intelligi, nec posthac fore.* **m** Age verò si non est.] *Inductio ἀεγομένητικὴ, Platonica propositio, & locupletandæ orationi accommodatissima.* **n** Marſya.] *De eo fabula*

*fabula est apud Ouid. 6. Fastorum, & in dialogo Iunonis & Latonæ atq; . Item in Tragopodagra Ficus quoque fit mentio in Harmonide. o. [Quid cani cum balneo.] Hoc adagium Erasmus in Adagiorum Chiliadibus dicit, quadrare in eos, qui ad rem quamprimum prorsus sunt inutiles, ita ut in balneo nullus est omnino canum usus. Eo vitur etiam Lucianus in Parasito. p. Fuit non ita.] Narratiuncula sem diu-
 ymum, ere nata artificiosissima comparationes In Græco
 & & & scilicet & & . q. Ficulneis sensibus.] Prouer-
 bium in inutiles, infirmos, in nihili homines: à ligno ficulneo,
 quod debile, fragile & inuisile est. Horatius:*

Olim truncus eram ficulnus, inutile lignum, &c.

Theocritus in Operarijs: Svingite collectores manipulos ne
 quis præteriens dicat: O ficulnei homines, periti & hac mer-
 ces. Eodem respexit Alexander Pseudomontis, libros Epicuri
 tignis exurens ficulneis, nullius pretij philosophum significans.
 Vide Erasmi adag. Ficulnus. r. Theristes.] Græcorum
 omnium qui ad Troiam venerunt scdisissimus fuit, idemq; igna-
 uissimus: altero oculo strabo, altero pede claudus, angustissi-
 mis humeris, & ad pectus usque contractis, vertice acumina-
 to, raro capillitio: cuius deformitatem Homerus notam carmine
 suo posteris omnibus fecit Iliad. 2. Vide dialogum Nerci &
 Theristæ, & forma contendentium, inter Mortuorum dialo-
 gos. s. & cum.] Amplificatio. t. Thressæ mu-
 lieres.] Thracia, quas Ouid. Bacchas & Menades, alij Thya-
 des & Dassarides appellant. Quomodo autem à Bacchis Or-
 phus decerpitus sit, graphicè in ipso statim initio 11. Meta-
 morph. depingit Ouidius. u. Cum Iyræ.] De Iyra & ca-
 pit. e Orphei fabula. x. In nigrum Fontum.] Id est,
 in mare. y. Condiderunt.] Ita ut nunc & Bacchion
 apud ipsos, hoc est, Bacchi oraculum. z. Neanthus.]
 Neanthus à canibus infeliciter discerpitus. A. Ego ve-
 rò Dionysium.] Dionysius etiam pestilentissimus ille Si-
 cilie tyrannus, tragedias & comedias, ut aliamittam,
 condidit: qui expulsus imperio, Corinthi pueros literas ac
 musicam mercede dedit, ut ante alios Cicero epistolarum
 ad Atti-

ad Atticum lib. 9. tradidit, unde prouerbum factum est, *Διορ-
ος ἐκ Κορυμβῶν* : quoties neminem tam sublimi esse fortuna
stendere volumus, qui non etiam ad humilem & abiectam rue-
re possit. At verò hunc Dionysium ob latitiam de tragœdiæ vi-
ctoria perussisse, testis est Plinius. Sed quoniam plura tam à Græ-
cis quàm Latinis de Dionysio scribuntur, & ea notissima sunt,
ea recensere supersedeo. B Philoxeno.] Notissima est etiam
Philoxeni historia, quem in lapidicinas, quas latomias & li-
thomias Græci vocant, Dionysius tyrannus destruxit, quòd eius
pœmatibus illudebat. Cicero in Epistolis ad Atticum libr. 4.
Philoxeni animum probat, qui maluerit in carcerem reduci,
quàm assentari tyranno. Idem Lucianus de Mercede seruien-
tibus : *οὐ δὲ οὐκ ἐὰν μὴ ἐμπύρῃς, ἰς τὰς λιθόμιας Διονυσίου ὁ-
ρῶς ἀφίξῃ.* Quod nī tu laudes, protinus in Dionysij lapidicinas
relegaberis. Hoc nomine carcer erat insignis, quem Dionysius
extruxerat C Aeschyli pugillare.] Huius sit mentio in
Demosthenis encomio. poëta fuit Tragicus, quem, vi Philostr-
tus scribit, Athenienses tragœdia parentem appellauere, & de-
creto publico statuere, vt illius vnius ex omnibus tragicis fa-
bula docerentur, ipso etiam mortuo, tantum illi honos à populo
Atheniensi tributus est. Tragœdias scripsit potando, vt scribit
Plutarchus cum Athenæo. Vixit tempore Pythagoræ & Pin-
dari, Lyrici poëtae. D Et tamen his.] Hic diligenter consi-
dera, quantam puritatem sermonis exigit à scriptore Lucianus.
qui cur ista reprehenda, potissimum vltimum versiculum, vix
Græcè doctissimus aliquis opinor viderit. E Duo autem
sunt.] Quid ex authoribus sit discendum. F Sed quod
sum.] Argumentum in scitiæ. G Bellerophontes.] Ibi-
dem in Apologia pro Mercede conductis, & Plautus in Bacchi-
dibus : Alia Bellerophontem iam tuus me fecit filius.
H Demetrius.] *ἡγεῖα μίστα.* I Scire autem.] Interro-
gatio, facti suggillatio à fine. K Sed fortassis hac.] Dilu-
tio amara. L At fieri non potest.] Alia causa. M Fer-
tur quoque.] Comprobatio à simili facto. N Nam ne-
scio quo.] Dilutio à qualitate personæ. O Quid hoc mi-
rum.] Amplificat exemplo. P Nam quod opinare.]
Tertia causa. Q Verum heus.] Dilutio à persona regis.
R Man-

R Mandragoræ] De Mandragora multa annotauimus in Timone, & Demosthenis encomio. S Multos legibus esse & oculos.] Idem refertur de Mercede seruientibus, ubi plura annotauimus. Per exploratores enim obseruent, quid quisque dicat faciatur. Vide etiam Erasmus nostrum in Declamatione, qua Lucianica respondet. T Si Bassus.] Amplificatio ab exemplo. V Leonina pelle.] Mos legendi se pellibus, anti quis fuit, unde deorum Herculis, caprina Iouis. Verum ut Leonina Herculem non facit, ita nec cuculla monachum. X Sed fieri.] Obiurgatio seria. Y Non facile cessat canis.] Proverbium de mala consuetudine, à qua quis deinde non facile auelli potest. Magna enim vis est assuetudinis in primis annis, nec facile quis contra eam agere solet, aut potest. Z Doctus es, sapiens es.] Ironia, & Ego verò perquam.] Interrogatio distributa. β Aut speretis.] Alia obiurgatio ab inuili y Quòd si omnino.] Epitrope ironica. d Non sum nescius.] Epilogus iuxta a'agionem, Aethiopem lauare comor. Quicquid enim natuum est, id hand facile mutatur. Circa autem Nili & Oceani oram Aethiopes habitant, quos Solis vicinia usque ad nigri coloris speciem ita exurit, ut nulla abluantur aqua, neque ulla ratione candescant. Extat de hac re Luciani epigramma. 1 An verò.] Obiurgatio à spe inutili inscitia. 2 Et tu alij quidem.] Claudii suo more, [celebri & scito dicto, sicut ferè omnes sermonum suorum particulas solet. Canis enim in præsepi siue stabulo cubans, in eos dicitur, qui nec ipsi fruuntur re quæpiam, neque reliquos sinunt uti. Visitur eodem in Timone, ubi plura annotauimus. Ad similem insaniam pertinent illi versus Horatii in 2. Sermonum :

Si quis emat cytharas, emptas cõportet in vnum, &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ. DE DOMO.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Obliqua quædam domus laudatio est, cuius & situm & structuram, & ceterarumque partium
D d d orna-

ornamenta, postremò etiam parietum picturas describit, additis passim amplificandi gratia etiam similitudinibus quibusdam. Atque hæc omnia sub disputationis seu contentionis quadam figura, qua de pulchritudine domus, vtrum ea videlicet ad inuicandum & iuuandum oratorem in ea dicentem plus prosit, an noceat, disputatur. Cuius quidem affirmatiua pars priore loco tractatur, ab effectu & potestate pulchritudinis comprobata: additis & exemplis & similitudinibus eodem pertinentibus. Altera autem, ac negatiua, per prolepseam subiungitur. Pingitur enim alia quædam alterius oratio superiorem refellere, & similitudines, & quæ de vî pulchritudinis à superiore afferuntur, per inuersionem confutare. ipsa autem suam sententiam ab alijs elegantiae ac pulchritudinis effectibus, præterea & Herodoti testimonio, & ipsorum auditorum exemplo, confirmare. Ac in priore quidem parte situs domus & testî, cæterarumque partium elegantia depingitur: in posteriore verò parietum picturæ describuntur, vt ex ea quoque renouitas ac gratia quædam scripto accedat.

ΙΤΑ Αλέξαν-
δρῳ μὲν ἐπὶ τοῦ
μυστῶν ἐν τῷ
Κύδνα λούσα-

σαι, καλόν τε καὶ διαυγὴ τὸν
ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ασφαλῶς
βαθύν, καὶ περὶ ὧν οὐκ ἔστιν, καὶ
ὕψαδι ἰδὼν, καὶ θέρει ὥρᾳ
ψυχρόν, ὥς καὶ ἐπὶ προδύοι
καὶ

ΡῬΟῦ Ἀλε-
xander qui-
dē expetiuit
in Cydnola-

uari, cū pulchrum adeò
& perspicuum fluuium eum
conspicatus esset, deinde &
tutò profundum, & leniter
cōcitātū, & astatîs tempore
gelidum: adeò etiam, visi-
am antea manifestum eum

morbū quo postea ex illo agrotare capit, præuidisset, nō fa-
cile ab

ἡ κόσος, τὴν ἐνέσκησον ἀπ' αὐ-
τοῦ, δοκῶν μοι οὐκ ἂν τὸ λου-
τροῦ ἀποσχίζω· οἶκον δὲ τις
ἐλθὼν μὲν μίξινον, καὶ
ἐκείνην κάμινον, καὶ φωτὶ φα-
νέστατον, καὶ χρυσοῦ σιγνέ-
στατον, καὶ γραφῆς ἀνθηρό-
στατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσῃ
λόγους ἐν αὐτῇ ἀναθίσθαι, ἀ-
τύχοι περὶ τούτους στατεί-
βων, καὶ ἐν ἀδοκιμῇσιν καὶ
ἐκκαμπυλώσασιν, καὶ βούς ἐμ-
πλήσῃ, καὶ ἕς ἐνι μάλιστα,
καὶ αὐτὰς μὲν τοῦ κάμινου
αὐτοῦ γυμνῶν· ἀπὸ πει-
σικησίας ἀκείῳ, καὶ θαν-
μάσας μόνον, ἑκάστω, καὶ φῶρ
αὐτὸν καὶ ἀπογοῶν κατακί-
πων, μὲν προσεπῶν, μὲν
τε προσεμνήσας, ὥσπερ
ἀνακλῶν, καὶ φθόνον σιωπῆν
ἐγνοῶν· Ἡράκλεις, οὐ φιλο-
κάλες τινός, οὐδ' περὶ τὰ ἐ-
μορφότατα ἱερᾶτικόν τὸ ἱε-
ρον, ἀγροικία δὲ πομπή, καὶ
ἀπαροκαλία, καὶ προσίτι γέ-
μον·

cilè ab illius lauacro ab-
stinere se potuisse videa-
tur. Domum autem si quis
videat mole maximam: for-
ma pulcherrimam, luce cla-
rissimam, auro fulgentissi-
simam, denique et pictu-
ris floridissimis, non expe-
tat in ea orationem velut
testato relinquere; si foris
circa hoc studium versetur,
et celebrari intus et
inclarescere, ac voce illam
implere, et quammaximè
licet, etiam ipse pars qua-
dam pulchritudinis illius esse:
sed statim postquam dili-
gentius paulò contempla-
tus illam atque admiratus
tantummodò fuerit; ite-
rum inde abeat, mutam,
et orationis expertem illam
relinquens, neque alloquen-
do quicquam videlicet; ne-
que sermonem conferendo;
perinde atque elinguis ali-
quis, aut qui invidia qua-
dam tacere decreuisset? At

Mercle neque honesti aut studiosi ullius officium hac;
neque eius qui pulcherrimarum rerum amore teneatur;
sed rusticitas multa atque inscitia est, et præterea am-.

ἀμουσία, τῶν ἰδίῳ αὐτὸν
ἀπαξιοῦ, καὶ τῶν κακίστων
ἀπεξγοῦ, καὶ μὴ συνοῖναι,
ὥς ἂν αὐτὸ πλεῖστα θιάμα
τα νόμῳ ἰδιώτους τὶ καὶ πρὸς
παλαιμένοις ἀνδράσι· ἀλλὰ
καὶ τοῖς μὴ ἀπόχρη τὸ κοινόν
τοῦτο ἰδέσθαι μόνον, καὶ
πρὸς ἑλπίαν, καὶ τὸ ὀφθαλμῶ
πρὸς ἑλπίαν, καὶ πρὸς τὸ
ὀφθαλμῶ ἀνακνύσαι, καὶ τὸ
ἑλπίαν ἐπιστάσαι, καὶ καθ' ἑ-
συχίαν ἡδύναται, διὰ τοῦ μὴ
ἂν διανοεῖσθαι ἄξιόν τι τῶν
βληπομένων ἀπὸν. ὅστις δὲ
μὴ ἀπαθείας ὀρεῖ τὰ καλὰ,
οὐκ ἂν οἶμαι, ἀγαπήσῃ, ὅ-
ψι μόνον καρπώσασθαι τὸ
τερπνόν. οὐδ' ἂν ἐπαμῆναι
ἄφρων θιατὴς τοῦ λήθους
ζῆναι, παρὰ στίχους, ὥς
οἶόν τι καὶ ἰνδραγίψαι, καὶ νό-
τον ἀμείψασθαι τὸν θίαν. ἢ
δ' ἀμοιβὴν, ἐκ ἑσπιν τῶ οἴ-
κου μόνον (τὸ μὴ ἔρῃσιν
ἐκείνῳ ὡς νησιώτης μαρκεῖ
ἐπρίαι, τὸν Μελίτην οἰκίαν
ἐπρίαι.

sum ceriè & barbarum
quiddam, suavisissimis rebus
se ipsum velut indignū ab-
stinere, & à pulcherrimis
velut exulem relegare, neq[ue]
intelligere quòd non eadem
circa spectacula lex posita
sit idiotis siue indoctis, & e-
ruditis viris: sed illis quidem
sufficit commune hoc, viden-
re solum, & circumspicere,
atque oculos circumferre,
ac sursum versus etiam
spectare, manumq[ue] attolle-
re, & cum silentio volupta-
tē capere, prae metu ne quid
non satis dignum ijs quæ spe-
ctantur, dicendo proferat.
At qui cum eruditione siue
iudicio aliquo spectat ea
quæ pulchra sunt, ille haud
quaquam, puto, contentus
erit visu cæcū, id quod des-
lectabile est, decerpere, aut
mutus spectator pulchritu-
dimis esse: sed enitetur, quod
ad fieri potest, & immora-
ri in eo, & oratione cōpen-
sare visum. Ceterum compen-

satio ea, nō laus modò domus (nam hoc quidē fortassis ado-
lescentem illum insulare decebat, Menelai videlicet domum

cum

ἐπικρίπληχθαι, καὶ πρὸς
τὰ ἰσοῦραν ὡ καλὰ, τὸν ἰλι-
φαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς
ἀπακάξην, ἅτι μὴδὲ ἰν γῇ
καλὸν τι ἄλλο ἰωρακότι)
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπᾶν ἰν αὐτῷ,
καὶ τοὺς βελτίστους συγκαλι-
σαντα λόγων ἐπίδραξι ποιῶ-
σασθαι, μίρ ὅ τοῦ ἰπᾶντος καὶ
τοῦτο γίνοιτο ἄρ. καὶ τὸ
πρᾶγμα ἰπᾶντος, οἶμα,
οἶκω ὁ ἐκείνῃ ὅς ἰσποδος
χλὺν λόγων ἀναπλάσσειν ὅ,
καὶ ἰπᾶντος καὶ ἰσποδίας μι-
σὸς ἄρ, ἰρίμα καὶ αὐτὸς, ὡς
παρ τὰ ἄντρα, σωτηρητῶν,
καὶ τοῖς λιγομένοις παρακο-
λουτῶν, καὶ παραλάνων τὰ
τελευτᾶα τῆς φωνῆς, καὶ τοῖς
ὑστάτοις τῶν λόγων ἰσποδας
ἀλῶν. μακρῶν δὲ ὡς ἄρ τις
ἰσποδίας ἀκροατῆς, δισμνη-
μονῶν τὰ ἄρημένα, καὶ
τὸν λίγοντα ἰπᾶντος, καὶ ἄν-
τίστοιχον οὐκ ἄμυστον ποιῶμι-
ν ὅ πρὸς αὐτὰ-οἶον τι πᾶν
σχουσι πρὸς τὰ ἀλλήματα
τῶν ἰπᾶντων ὡ σκοπῶν ἰπᾶν-
τῶν

cum admiratione quadam
spectare, & cum ἡς quæ in
cælo pulchra sunt, ebur &
aurum ipsius comparare, ut
qui in terris pulchrum aliud
nihil vidisset) sed & dicere
in ea, & optimis quibusque
convocatis, orationis spec-
imen exhibere, pars qua-
dam laudis hoc quoque fue-
rit. Atque adeò rem suas
uissimam arbitror esse, do-
mum pulcherrimam ad sua
scipiendas orationes ada-
pertam, laudisque & com-
precationis plenam, paula-
tim ipsam quoque, perinde
ut antra, voces referentem,
& ἡς quæ dicuntur, respon-
dentem, & protendentem
postrema sermonis, & ul-
timis verborum immoran-
tem: imò verò, quemadmo-
dum docilis aliquis auditor
solet, ea quæ dicta sunt,
memoriâ repetentem, & cum
qui dicit, laudantem, ac per-
mutationem haudquaquam
à Musis alienam cum ipsis
facientem: quale quiddam

accidit & speculis pastorum
libijs & cantu resonantibus,
Ddd 3 voce

ῥῶσα, τῆς φωνῆς ἰωαννίου.
 φησι κατὰ τὸ ἀντίτυπον, καὶ
 πρὸς αὐτὸν ἀνασπράουσης·
 οἱ δὲ ἰδιῶτα νομίζουσι παρ-
 ὅμοιον τινὰ εἶναι τῷ ἀμαθο-
 μίνῳ τοὺς ἄλλαντας ἢ βοᾶν
 τας, ἐν μίσοις πρὸς τοὺς ἑρμῆ-
 νοὺς λαδοικοῦσας, καὶ λαλοῦ-
 σαι τῶν πειρῶν ἐνδοθεν.
 ὁ μοι γοῦν δοκεῖ καὶ σωφρο-
 νῶσαι οἶκον πολυτελέα τῷ
 αἵματι· ὁ γὰρ καὶ πρὸς
 τοὺς λόγους ἐπιγέρῃσθαι, κα-
 θὰ ὡς τι καὶ ὑποβαλλούσης
 τῆς βίας. σχεδὸν γὰρ ἄσπε-
 ρτι, ὅτε τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ
 τῷ ψυχρῷ καλῶν, ἔστα πρὸς
 αὐτὸ κοσμήσας ἐκπέμπει τὸς
 λόγους. ἢ ὥς μὲν Ἀχιλλεὺς πρὸς
 εἰσομένῳ τῷ ὄψιν τῶν ὀπλῶν
 ἐπιτάναι κατὰ τῶν Φρυγῶν
 τῷ ὀρμῶν, καὶ ἰωσὴφ ἐν ἰδίῳ
 αὐτὰ παρῶμεν, ἐπαρθεῖ-
 ναι καὶ πειρωθῆναι πρὸς τῷ
 τῷ πολέμῳ ἐπιθυμίᾳ, λόγον
 δὲ σπουδῶν μὴ ἐπιτείνεσθαι
 πρὸς κάπη ζωίων. καὶ τοι
 Σωκράτης

voce in contrarium reperi-
 cussa, atque in se ipsam re-
 uertente. Idiotæ autem ὁ
 indocti putant ἡ virginem
 quandam esse, quæ canen-
 tibus vel clamantibus hoc
 modo respondeat, in medijs
 alicubi præcipitijs habitan-
 tem, ac loquentem intus de
 rupibus. Mihi itaq; videtur
 vñd cum magnificentia do-
 mus ac sumptus, etiam dicen-
 tis animus attollere sese, ὁ
 ad perorandum excitari, vi-
 pote cui ipse quoque visus
 subministrat ac subijcit non-
 nihil. Færmè enim inirò per
 oculos permanat ac descen-
 dit ad animum usque pul-
 chrum aliquid, ad quod de-
 inde ille exornatam ὁ com-
 positam orationem foràs e-
 mittit. An verò Achilli cre-
 dimus, visum armorum in-
 tendisse illum contra Tro-
 ianos impetū, ὁ postquam
 idem illa experiendi tantum
 gratia induisset, elatū fuis-
 se, ὁ veluti sublimem ad

belli desiderium abreptum: orationis autem atque dicendi
 studium non eodem modo pulchritudine locorum accendi.

Atque

Σοκράτης μὲν ἀπὶ χειρὸς πλά-
τανος, ὅθεν ὄνυξ, καὶ πόα ὄθα-
λμὸς, καὶ πηγὴ δακρυγῆς, μι-
κρόν ἀπὸ τῆς Ἰλισσοῦ· πάντων
θα καθίσταται, Φαίδρου τὸ
τοῦ Μυρρίνουσιον καταρω-
νόητο, καὶ τὸν Λυσίου ἑκεί-
νου φάλου λόγον διήλυνχε, καὶ
τὰς Μίσσας ἐκείνη, καὶ ἐπίσταν-
την αὐτὰς ἐπὶ τῶν ἱερῶν, *συμπειρομένης τῶν περὶ
τῶν ἱερῶν λόγου.* καὶ ἐκ τῆς
σχωῆτο γέροντος ἀνθρώπου,
παρακαλῶν παρθένους, συ-
νισομένης τὰ παιδραϊκά·
ἐς δ' οὕτω κατὰρ χροῖον ἄρ-
οιόμεθα καὶ ἀκλῆτες αὐτὰς
ἐλθεῖν; καὶ μὴ οὐ κατὰ γυ-
σκιὰν μόνον, ἀλλὰ κατὰ πλά-
τανου κάλῃ, ἢ ὑποδοχῇ, ἢ
ἄρ' πλὴν ἐπὶ τῇ Ἰλισσοῦ κατα-
λιπὼν, πλὴν βασιλῆως λίγης
πλὴν χρυσίου. ἐκείνης μὲν γὰρ,
ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ
βαῦμα, τέχνη δ', ἢ ἡ ἀλ-
λῃ, ἢ τῆς ψυχῆς, ἢ τὸ σύμμι-
κτον ἢ τὸ δεικνύμενον σωεί-
ρασιν, οὐδ' ἐκτετακτοῦ τῷ
χρυσῷ,

bat, ars autem, vel pulchritudo, vel delectatio, vel concinnitas partium, vel iusta etiam proportio, nulla respondebat: neque

Atqui Socrati quidem satis
fuit platanus illa ingeniosa,
et herba virescens, et sone-
perispiciuus non longè ab I-
lisso, atque ibi residens, cum
Phædram illum Myrrhinu-
sium verbis eludebat, ac Lys-
sia Cephalii illius filij oratio-
nem redarguebat, tum Mus-
sas quoque accersebat, crede-
batque venturas eas esse in so-
litudinem, et coadiuturas
se ad illam tum de amore
institutam orationem. Neque
verebatur homo senex ad-
vocare et virgines ad amo-
res masculos intelligendos.
Nos autem in locum adeo
pulchrum non puerimus eas
velinuocatas venturas esse?
At sane non in umbra solum,
aut sub platani pulchritus-
dine receptaculum hoc erit,
neque etiam illa ad Ilissum
amantate relicta, Regis do-
mum auream cum hac cons-
tuleris. Nam illius quidem
admiratio omnis in magni-
ficentia ac sumptu consiste-

χρυσῷ, ἀπ' αὐτῶν βαρβαρικῶν
 τὸ θέαμα, πλουτῶ μόνον,
 καὶ φθόνῳ τῶν ἰδόντων, καὶ
 ἐνδωμονισμὸς τῶν ἐχόντων,
 ἔπαινον δὲ οὐδαμοῦ προ-
 σελῶ. οὐδὲ γὰρ ἔμικε τοῖς Ἀρ-
 σακίδαις τῶν ἑλλήνων, οὐδὲ
 πρὸς τὸ τιμῶν ἐποιουῦτο
 τὰς ἐπιδάξεις, οὐδὲ ἐφρόντι-
 ζον, ἃ ἵπαινεσσονται οἱ θιαταῖ,
 ἀπ' ὅπας ἑλλήνων οὐ
 φιλόκαλοι γὰρ, ἀλλὰ φιλό-
 πλουτοὶ ἄσιν οἱ βάρβαροι.
 τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλ-
 ας, οὐ κατὰ βαρβαρικούς
 τινὰς ὀφθαλμούς, οὐδὲ κατὰ
 Περσικῶν ἀλαφρονίαν, ἢ βα-
 σσιλικῶν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ
 πένθη μόνον· ἀλλὰ ἐνφ-
 οῦς θιατῶ διόμινον, καὶ ὅτι
 μὴ ἔν τῃ ὀψὲς ἡμερίσιν, ἀλλὰ
 τις καὶ λογισμὸς ἱπακαλου-
 θῆ τοῖς λεγόμενοις. τὸ γὰρ
 τῆς τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλ-
 λισον ἀπεβλήπαμ, κάλλισον δὲ
 αὐτῆς, καὶ ποθεινότατον, ἢ
 ἀρχή·

etiam auro sparsim ac mo-
 destè ornata erat, sed erat
 spectaculum planè barba-
 rum opulentia mera, & in-
 vidia aspicientium, & fe-
 licitatis iactantia ijs qui eam
 possidebant: quod autem
 verè laudares, nihil illi ade-
 ras. Neque enim ratio ul-
 la erat Arfacidis pulchri,
 neque ostentationes suas ad
 voluptatem comparabant,
 neque etiam curabant, lau-
 daturine eam essent specta-
 tores, an non, sed hoc solum,
 ut cum stupore quodam in-
 tuerentur. Non enim hones-
 sti amantes, sed divitiarum
 studiosi barbari sunt. At
 huius domus pulchritudo,
 non ad barbaricos aliquos
 oculos, neque ad Persicam
 arrogantiam, aut regiam ia-
 ctantiam comparata est, ne-
 que pueretem modò spectas-
 iorem: sed ingeniosum ali-
 quem postulat, & cuius non
 solum in visu iudicium, sed

& consideratio aliqua atque
 aestimatio verba sequatur.
 Nam ^d quòd & ad pulcherrimam diei partem respicit
 (pulcherrima autem ipsius pars, & amabilis maximè
 princi-

ἀρχή· καὶ τὸν ἥλιον ἑστάν·
 ψαύει αὐτὸς ἀπὸ διχιδίου, καὶ
 τὸ φῶς ἐκπύεται ἐς
 λόρον, ἀναπλησάντων τῶν
 θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱδία βλίσ-
 σοντα ἰποῖεν οἱ παλαιοί, καὶ
 τὸ τὸ μύκον πρὸς τὸ πλάτ·
 καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὑψ·
 εὐμον, καὶ τῶν φωταγωγῶν
 τὸ ἐκθέριον, καὶ πρὸς ὥραν
 ἰκάνειν ἢ ἔχον· πῶς ἔχ' ἡδία
 ταῦτα πάντα, καὶ ἰκάνων
 ἄξια; ἴτι δ' θαυμάσκειν ἄν
 τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ ὡς
 μόρφῳ τὸ ἀπείκτον, καὶ τῷ
 ἀπόσμῳ τὸ ἀνιπλήκτον, καὶ
 τὸ τὸ χυτὸν ἐς τὸ ἀπρίκτον
 σύμμετρον, ἀπὸ μὲν περὶ
 τὰς χεῖρας ἰπὶ φθονορ, ἀπὸ δ'
 πόσον ἄν καὶ γυναικὶ σέφρο-
 νι καὶ λαλῇ ἀρκίῳ ἰπισυμό-
 τισιν ἐργάσασθαι τὸ λάτ·
 ἢ περὶ τῆς λαλῆς ληθός τις ὀρ-
 μ·, ἢ περὶ τῆς λαλῆς σφγ·
 λόγῳ ὡρορ·, ἢ ἐν τῷ ὡ-
 τοῖν

principium est) ☉ Solem
 prospicientem statim ex-
 cipit, ☉ lumine ad satieta-
 tem usque repletur, foribus
 adaperitis, pro eo ac veteres
 quoque templa sua statui, ☉
 ad Solem aspicere fecerunt.
 Deinde quod ☉ longitudo
 cum latitudine, ☉ rursum o-
 traq; hac cum altitudine in-
 sta proportione consentiunt,
 ☉ fenestra liberae undequa-
 que à nulla parte impediuntur,
 ☉ ad quodlibet anni
 tempus bene comparatae at-
 que appositae sunt: hac, in-
 quam, quomodo non sua-
 uia omnia, ☉ multa laude di-
 gna? Præterea autem ☉ te-
 sti miretur quispiam illud,
 quod in tam pulchro nihil
 affectatum aut nimium, in
 tam eleganti nihil quod re-
 prehendere merito possis, ☉
 quod autem, quibus addi-
 tum est, decorē atque con-
 cinnè respondet, neq; ubi a.

pus eo est, ibi immodicè aut superflue accumulatum: sed
 perinde ut ☉ mulieri modestæ ac pulchræ satis erit ad for-
 mam insigniorem reddendam, vel circa collum tenue aliquod
 monile, vel circa digitum annulus gestabilis, vel de auribus

τοῖς ἐκδόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ
 ταμία τὸ ἀφ' ἑξῆς τῆς ἐρύμης
 σωδὶς, τοῦτο τῆς ἐρύμης
 εἰς προσιδεῖσα, ὅσον τῆς ἰσθ-
 μι ἢ πορφύρα. αὐτὴ γὰρ ἰσθ-
 ρα, ἢ μάστις αὐτὴ ἀμορφότι-
 ραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδύτητα ὅ-
 λω πορφύρα, ἢ τὴν θαρλὴν
 χρυσῶν περιποιῶσαι, ὡς πολλοί
 τιλὰ θηρώμεναι τὸ ἱππικόν
 γόμ, καὶ τὸ ἰνδύον ὡς λαλῶ,
 προσδίδει τὸ ἕξωθεν τιρπνοῦ
 παραμυθίαν. ἢ γοῦνται γὰρ
 ἢ τὴν ὡς τῶν αὐτῶν τιρπνο-
 τίαν φασὶν ὡς, σωμαπολάμ-
 πους ὡς χρυσῶν, καὶ τοῦ πο-
 δὸς τὸ μὴ ἐνδείκναι τὸν ἄν-
 θρωπον ὡς χρυσῶν σκευῶν, καὶ
 τὸ πρόσπορον αὐτὸ ἱρασμὸς
 τιρπνοῦ ἡγεῖσθαι, ὡς φαντο-
 τάτω σωμαπολάμ. ἀπ' ἐκεί-
 νων μὲν ὅπως ἢ δὲ γὰρ σῶφρον
 γυνή, χρυσῶν μὲν τὰ ἀκροῦ-
 τα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα
 προσκεῖται τὸ δὲ αὐτῆς ἐκεί-
 νων, ἐκ ἧς ἀσχετοῖς, ὁ-
 ρα, ἢ γυνὴν ἀσχετοῦ.

καὶ

ad illa solum quibus opus est, utitur: pulchritudinem vero suā
 haudquaquam verebitur etiam nudam exhibere spectandam.

Proinde

suspensa in aures, aut annu-
 lus quispiam, vel tænia co-
 mam diffluentem colligans,
 quæ tantum pulchritudini
 apponit, quantum vestitui
 purpura solet. At meretrices
 certe, & maxime deformio-
 res earum, & vestem purpu-
 ream totam, & cervicem
 auream facere solent, ma-
 gnificètia videlicet sumptus
 ista venustatem atque ama-
 bilitatem quandam venan-
 tes: & quod pulchritudini
 deest, appositione externæ
 delectabilitatis seu quodam
 solamine compensantes. Ar-
 bitrantur enim & humeros
 suos nitidiores apparere, res
 splendentes unâ cum auro:
 & pedis crassitiem & inæ-
 qualitatem, sub aureo sans
 alio tectum iri: faciēque
 etiam ipsam amabiliorem fo-
 re, si unâ cum eo quod splen-
 didissimum, conspiciatur.
 Ac ille quidem hoc pacto.
 Modesta verò mulier, auro
 quidem pro ea ac satis est, &

καὶ τοῖαντον ἵππῳ τοῦ οἴκου ἐ-
 ραφὴν, μάλλον δὲ λιπαρὰν, ἐν-
 πρόσωπον μὲν καὶ λατὴν ἰσ-
 τλὴν, ὧς χρυσῷ δὲ ἐς τοῦτοτον
 λιχόσμηται, ἐς ὅσον καὶ ἔρα-
 νος ἐν νυκτὶ παρὰ τῶν ἀστέρων,
 ἐκ διαστήματι περιλαμπό-
 μῃ, καὶ ἐκ διαλείμματος
 ἀνθρώπων ὧς πνεῖ. ἃ δὲ γινώσκοντες
 τὸ πᾶν, ὅτι κατὰ τὸν ἀλ-
 λὰ φοβερὸς ἡμῖν ἴσσοιτο. ἴσ-
 σοι δὲ ἄν τις εἴδῃ ἀργὸν ἐν-
 ταῦθα τὸν χρυσόν, ὅτι μόνον
 τοῦ τέρεπος ἔστιν ἡνικα ὧς λοι-
 πῶν ἰόσμεθ' σωισπαρμύμον·
 ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τινα ἡδῆσεν
 ἀπλάμψῃ, καὶ τὸν οἶκον ὅλον
 ἐπιχρουνύσει ὧς ἐρυθρὰ ματι-
 ὅς ποταμὸς ὅρ τὸ φῶς προσπλῶν
 ἐφάψῃται, καὶ ἀναμιχθῇ ὧς
 χρυσῷ, κοινόν τι ἀπασσέ-
 σθουσι, καὶ διπλασίαν τοῦ ἐν-
 σταθμάτος ἐκφαίνεται τὴν αἰ-
 θεῖαν τὰ μὲν δὲ ἐν ψυχρὰ καὶ ἰσ-
 ρυφῶα τοῦ οἴκου τοιαύτη, ὁμῆ-
 ρος τινὸς διόμῃρα ἱππινίτη, ἴσ-
 σα αὐτὸν ἢ ὑπόροφον, ὥς τὸν

Εὐχόμενος

Proinde etiam huius domus
 tectum, imò potius caput,
 formosum quidem per se is-
 psum quoque est, auro autem
 in tantum exornatum est,
 quantum et cælum noctu
 stellis certis spatijs inter se di-
 stantibus circum circa splen-
 det, certisq; item intervallis
 igne collucet. Quòd si to-
 tum foret igneum, haud-
 quaquam ceriè pulchrum,
 sed terribile nobis videre-
 tur. Caterum et hoc videre
 licet, aurum hic haudqua-
 quam otiosum, aut delectan-
 di modò gratia, reliquo or-
 natui interspersum esse, sed
 et fulgorem quandam non
 iniucundum de se præbere,
 et totam domum rubore suo
 velut inficere, Quando enim
 lumen diei incidens appli-
 catur, et commiscetur cum
 auro, commune quiddam res-
 splendente, et duplicem ru-
 boris claritatem ac rutilan-
 tiam exhibent. Proinde ea
 quidem quæ ad fastigium et
 verticem domus pertinent, huiusmodi sunt, ut Homero alio
 quo laudatore opus habeant, qui illam vel celsitatem per-
 inde

Ελπίς θάλαμον, ἢ αὐγλήσ-
 τα, ὡς τὸν Οὐλυμπον ἔποι.
 τὸν δ' ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ
 τῶν τοίχων γράμματα, καὶ
 τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ
 τὸ ἰσαρξίς ἐκάστων, καὶ τὸ ἀ-
 κριβεῖς, καὶ τὸ ἀληθές, ἵαρ
 ὅψις, καὶ λαμπρὴ δ' ἀνὰ
 καλῶς ἄρ, ἔχοι παραβαλῆν
 πηλὸν, παρ' ὅσων ἰκάνει μὴ ἀ-
 πανθεῖ, καὶ μαραινέτω ἢ ἀλ-
 λάττωται, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ κάλλ-
 ος, τοῦ δ' τὸ ἵαρ αἰδίου,
 καὶ ὁ καμὲρ ἀμάραντος, καὶ
 τὸ ἀνὸς ἀθάνατον, ἅτε μὲν
 νῦν τῆς ὀφθαλμοφανείας,
 καὶ θρηπομένης τὸ ἴδιον τῶν
 θρηπομένων. τὰ δὲ τοσαῦτα
 καὶ τοιαῦτα τίς ἐκ ἑαυτοῦ
 βλέπων; ἢ τίς ἐκ ἄρ περὶ
 μυθική καὶ παρὰ τὴν ἀνάμνη-
 σιν αὐτοῖς λίσσεται, ἢ ὡς ὥσχι-
 σιν ὅν, ἀπληθύνει τῶν ὁρ-
 ρωμένων; ἀπαγωγὴ δὲ γάρ
 τι ἢ ὅψις τῶν καλῶν, ἐκ ἑπ'
 ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵπ-
 πος καὶ ὀρίων, οἷμα, δράκοντες
 κατὰ

inde ad Helenes thalamum,
 vel splendorosam velut O-
 lympum ipsum appellet. Res
 liquum autem ornatum, et
 parietum picturas, et co-
 lorum pulchritudinem, et
 uniuscuiusque evidentiam,
 et diligentiam, et verita-
 tem, cum veris aspectu et
 prato aliquo florido haud
 iniquum fuerit comparare:
 nisi quod illa quidem deflo-
 rescunt, et emarcescunt, et
 immutantur, et abijciunt
 pulchritudinem: hoc autem
 ver perpetuum, et pratum
 nunquam marcescens, et flos
 immortalis, utpote solo risu
 apprehendente hac, et de-
 serpente suavitatem eorum,
 quæ carpuntur. Atqui tot ac-
 talibus quis non voluptate
 afficeretur spectandis? aut
 quis non magnopere expe-
 teret, etiam præterquam pos-
 set, inter ea oratione haberet?
 cum sciat turpissimū esse ab-
 ἴε, quæ risu percipiuntur, su-
 perari atq. a tergo relinqui.

• Maximā enim alliciendi vim habet aspectus pulchrorū, non
 inter homines modò, sed et equus libentius opinor cursurus
 fuerit

κατὰ πρᾶνός πεδίου καὶ μα-
λακοῦ, προσελθὼς διχομή-
τῳ βάσει, καὶ ἔριμα ἐπεί-
κοντο ὡς ποδὶ, καὶ μὴ ἀν-
τιτιπνῶντο πρὸς πλῆ-
τι γοῶν τότε χεῖρα ὡς ὁμοῦ,
καὶ ὅλον ἐπιδόντες ἑαυτὸν ὡς
τάχῃ, ἀμιχάται καὶ πρὸς ὧν
πεδίοις τὸ κάμ-^α. ὁ δὲ ταῦτε,
ἔρ-^α ἀρχομένη, πρὸς λαμῶ-
να τινὰ ἰλθών, ὅπου καὶ τὰ
ἀνθη πρόσσι, οὐ ποθενό-
τιρα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄρ-
ῆποι τις, ἀνθηρότιρα, καὶ
ὡς βαφὰς καθαρότιρα, τό-
τι, καὶ οὐτ-^α ἐκπνέσας τὰ
πνέ-^α, καὶ ἀναδράς ὡς ἄρ-
ῆς, καὶ πλὴν ἔρ-^α ἐπάρει, καὶ
πάντοθεν αὐτῷ πεισθῆσας,
ἐπιδάκνυσαι τὰ ἀνθη τὰ αὐ-
τῷ, καὶ τὸ ἴα-^ρ τῶν πνέων,
ὡς πρὸ αὐτὸν προκαλοῦντο
τῷ λαμῶν-^α ἐς πλὴν ἔμισην,
ἐπιστρέφει γοῶν ἑαυτὸν, καὶ
περιάγει, καὶ ἐκπομπὰ ὡς
κάμ-^α, ὅτι δὴ καὶ θαυμασιὰς
τι-^α φαίνεται πρὸς πλὴν αὐ-
τῷ, ἀμειψομένη αὐτῷ τῶν
χρωμά-

fuerit per campum decli-
uem & mollem, placidè re-
cipientem gressum, & sen-
sim cedentem pedi, neque re-
ferientem, aut resistentem
ungulae. Toto igitur eunc vs-
tiur cursu, totumq; seipsum
tradens celeritati, certat ex-
tiam cum campi pulchritu-
dine.^f Paulo autem, incipien-
te vere, ad pratum aliquod
accedens, quando & flores
prodeunt non amabiliorez
modò, sed & (ut ita dixe-
rit quispiam) floridiores, &
quod ad colores & tinctu-
ram acrius liquidiores: ipse
quoq; extensis pennis, hīq; o-
stensis Soli, & sublata can-
da, eamq; undique circa se
pandens, spectandos exhi-
bet, & illius flores, & ver il-
lud pennarū, perinde ut pra-
to ad huiusmodi contention-
em & certamē ipsum pro-
uocante. cōvertit quippe ses
ipsum & circumagit, &
quasi quandam pompam a-
git pulchritudinis suae: quan-
do videlicet etiā admirabi-

lier apparet ad splendorem Solis, variantibus se coloribus, &
paulatim

ἡρώματων, καὶ μεταβαινόν-
 των ἡρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον
 ὑμωφείας ἁδ' ὅτι προμή-
 σω. πᾶσι δὲ αὐτὸ μάλι-
 κα ἐπὶ τῶν λυκῶν, ὅς ἐπ'
 ἄλλοις ἔχ' τοῖς πτεροῖς, ἴε-
 δός τιν' ἵκασον περιειθέης.
 ὁ γὰρ τέως χαλκὸς ὢν, ὧτο
 ἐκκλίαν' ὅλιγον, χρυσοῦς
 ὤφθη, καὶ τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ λυα-
 νωνίς, εἰς σκιασθείη, χλοαυ-
 ρίς δ' ἐμ' ἔτω μετακοσμήται
 πρὸς τὸ φῶς ἢ πτερωσίς. ὅτι
 μὴ γὰρ καὶ ἡ θάλασσα ἱκανὴ
 προσκαλίσσασθαι, καὶ εἰς ἐπι-
 θυμίαν ἐπισπάσασθαι, ἐμ' ἡ-
 λώη φανῆσαι, ἴσ' ἔχ' μὴ
 ἄπω. ὅτι ἡ καὶ παντάπασιν
 ἡπερώτης, καὶ ἀπερόπλους
 τις ἔη, πάντως ἄρ' ἰθιλήσῃ
 καὶ αὐτὸς ἐμβλῦναι καὶ περι-
 πλῦσαι, καὶ πολὺν ἄρ' τῆς
 γῆς ἀρπάσαι, καὶ μάστιγα,
 εἰ βλήποι τὴν μὴ αὔρα μὴ
 φος ἵπνουειάζουσιν τὴν ὁρό-
 νων· τὴν δὲ ναῦν προσελῶς

τι

paulatim in alios atque alios
 transeuntibus, aliamq; ac no-
 uam formositatis speciem
 subinde recipientibus. Acci-
 dit autem hoc potissimum in
 circulis, quos in summis pen-
 nis habet, quorum quemli-
 bet quasi quædam irides cir-
 cundant. Nam qui ante æ-
 reus visus fuit, mox inclinante
 se paululum illo, aureus
 conspicitur: & rursum quod
 ad Solem cæruleum appa-
 ruit, si sub umbram transfe-
 ratur, viride videtur. Ad ὃ
 ad luminis vicissitudinem,
 pennarum ille ornatus va-
 riat. Nam quod & mare
 idoneū est ad prouocandum,
 & ad cupiditatem concitan-
 dam, quando tranquillum
 videlicet est, ipsi sciitis, iam
 etsi ego non dicam: quando-
 quidem etiam si quispiam
 longissime à mari continen-
 tem incolat, & omnino na-
 uigationis inexpertus sit, nis

pit ingredi illud, & circumnavigare, & quàm procul à
 terram altum deduci: ac maximè si videat auram quidem
 leniter à tergo prosequentem velum, nauem autem pla-
 cidè ad

τι καὶ λέως ἐπ' ἄκρων κρήμα
 διολισσάντων τῶν λυμά-
 των, καὶ τοίνυν καὶ τῷ τῷ οἴ-
 κῳ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ πα-
 ρορμῆσαις λόγους, καὶ λίγον-
 τα ἐπιγῆραι, καὶ πάντα πρὸς
 πορὶν δοκιμῆσαι πρᾶσκανά-
 σαι, ἐγὼ μὲν δὲ τέτοις πείθεσ-
 μαι, καὶ ἥδη σίπασμαι, καὶ ἐς
 τὸν οἶκον ἐπὶ λόγοις παρελθ-
 ῶν, ὥσπερ ἀπ' ἰθὺς ἡ Ση-
 ρῶν ὡς κάλλος ἐλκόμεν, ὡς
 ἐλπίδα ὡς μικρὰν ἔχων, ἢ καὶ
 τίς ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ
 λόγοι, καλὸς αὐτὸς φανείη,
 καθάπερ ἰδοῦντι καλῇ λεκοσ-
 μακρύς, ἔτιρ ὡς τίς δὲ ἀ-
 γνῶνς λόγος, ἀπὸ καὶ παλ-
 ού ἡννῶν, ὡς φησι, καὶ με-
 ταξύ μου λίγονι ὡς ἡμῖν,
 καὶ ἀγκόπην ἐπερᾶτο πλὴν
 ῥῆσιν· καὶ ἐπαδὺ σίπασμαι,
 ἐκ ἀληθείας ταῦτα λίγον φησί
 με, ἀπὸ θαυμάζειν, ἢ φάσκοι
 με ἐπιτηδαιότιρον εἶναι πρὸς
 λόγους ἐπὶ δαξίρ οἶκος κάλλος,
 ἡραφῆ

cidè ac leuiter per summos
 paulatim fluctus labentem.
 Atque ob eam quidem rem
 etiam huius domus pulchri-
 tudo idonea satis atque ef-
 ficax est ad prouocandas o-
 rationes, & ad excitandos di-
 centes, omnibusque adeò mo-
 dis celebrem aliquem red-
 dendum. Proinde ego qui-
 dem hisce credo, & iamdu-
 dum persuasus sum, & in do-
 mum dicendi gratia ingres-
 sus sum pulchritudine illius
 velui rhombo aut Sirene a-
 liqua tractus, spem haud exi-
 guam habens, etiam si ante
 hac orationes meae defor-
 mes atque inelegantes fue-
 rint, exinde pulchras atque e-
 legantes eas visum iri, per-
 de ac veste aliqua pulchrior
 re exornatas. Ceterum al-
 tera quaedam oratio haud-
 quaquam ignaua, sed valde
 genetosa quoque, ut ait, &
 inter loquendum refellebat
 me, & interrumpere sermo-

nem conabatur: & postquam dicendi finem feci, haudqua-
 quam vera hæc dicere me ait: sed mirari se, si dicam aptio-
 rem esse ad orationes recitandas ac peragendas, domus pul-
 chritudi-

γραφῇ ἢ χρυσῷ λιχοσμενόν·
 αὐτὸ γὰρ πού τιναντίον ἀ-
 ποκαίνει. μάλλον δ', ἂν δοκῇ,
 αὐτὸς παρὶλθὼν ὁ λόγος ὑ-
 πὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δι-
 κασαῖς, ὅμῃν ἐπάτω, ὅπῃ λυ-
 σιταλίστορον ὄγῃται ὡς λίγον-
 τι ὠτίλῃαυ οἴκῳ, καὶ ἀμορ-
 φίαρ. ἡμῶς μὲν ἀπὸ κούαται ἡ δὴ
 λίγοντος, ὥς δὲ δὴν διόμοι
 δὲς περὶ τῶν αὐτῶν ἐπῆν· ὁ-
 δὲ παρὶλθὼν ἡ δὴ λυγίτω, καὶ
 γὰρ σιωπῆσσομαι, καὶ πρὸς ὅλῃς
 γορ αὐτῶ μετασῆσομαι. ἄνε-
 ρῳ τοίνυν δικασαί, φησιν ὁ
 λόγος, ὁ μὲν προσηπὼν ῥήτωρ,
 ποτὰ ἢ μεγάλα τὸν δὲ τὸ οἶ-
 κομ ἐπῆναι, καὶ ὡς ἑαυτὸ λό-
 γῳ ἐκίστομνος. ἐγὼ δὲ τοσού-
 τῳ ψόγον αὐτῷ διεξιλεύσας,
 ὥς καὶ τὰ ὑπὲρ ἐκείνου παραλε-
 λαμμένα προώκῃσιν μοι δο-
 κῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ὅμῃν καθίωρ
 φαίνῃται, τοσῶ δὲ ἀφραντίας
 τῇ τῇ λίγοντος ἡ δὴ ἀσχε-
 σίται καὶ πρῶτόν γε, ἐπαδὴ γυ-
 σαικῶν καὶ ἑοσμοῦ καὶ χρυσοῦ
 ἐκείνῳ

chritudinem picturis atque
 auro exornatam. Nam ip-
 sum contrarium planè eue-
 nire. Imò verò, si videtur vos
 bis, ipsa huc accedens ora-
 tio, pro se tanquam apud Ius-
 dices vos dicat, quatenus cō-
 ducibiliorem putet esse di-
 centi domum simplicem at-
 que deformem. Ac me qui-
 dem iam audistis, atq; ora-
 tionem meam: proinde opus
 non habeo de eadem re bis
 dicere. Ista autem accedens
 iam dicat, & ego tacebo,
 atque aliquantisper locum
 ipsi dabo. Proinde, viri Iudi-
 ces, inquit oratio, ille quidē
 orator, qui antea verba fe-
 cit, multis ac magnis modis
 domum hanc prædicavit, &
 oratione sua ornauit. Ego
 verò tantum abest ut illam
 reprehendere aut vituperare
 velim, ut etiam ea quæ ab
 illo prætermissa sunt, ad-
 denda amplius mihi putem.
 Nam quò pulchrior illa vo-
 bis apparuerit esse, eò magis

contraria esse dicentis commoditati atq; vsui ostenderetur. Ac
 primū quidem, posteaquam mulierum & ornatus, & aurī
 mentionem

ἐκὼν ὁ ἱμνημόσων, καὶ μοι
 ἐπιτίψατε χεῖρας ὡς πα-
 ραδείγματι. φημὶ γὰρ οὐδ',
 καὶ γινώσκῃς καλῶς ὅπως
 συλλαβαίναντες ἐς τὸ ὠμορ-
 φότερον, ἀλλὰ καὶ ἰσχυροῦς
 ὄναι τὸν λόγον τὸν πολλὸν,
 ὅποταν τὸ ἰσχυρόντων ἔ-
 πας ὁ ἀπὸ τῆς χυρῆς, καὶ τῶν
 λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλα-
 γῆς, ἀντὶ τῆς ἰσχυρίας καὶ
 ἡ βλάβη, ἡ ἀσπίς, ἡ πύλη,
 ἡ ἀκτινολογία ὅτι αὐτὴ ἀφ' ἧς, ἐς
 τὴν σφαιρὰν ἡ σφαιροειδὴς, ἡ
 τὸν ὄρμον, ἡ τὸ ψικίον ἀπὸ
 βλάβης, ὡς ἀχθοῖς ἀνὰ ἑα-
 τὴς παρορμητικῆς τὸν λό-
 γον, ἐκ ἀγόντων σχολῶν ἰ-
 σχυρῶν αὐτῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ
 καὶ παρὰ τὸν αὐτῆς ποιουμί-
 νων τῶν θεῶν ὅπως ἀναγὰν,
 οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν ὅτῳ
 καλοῖς ἔργοις λόγους ἀκινδύ-
 τα. λανθάνει γὰρ ὡς μὲν ἰσχυ-
 ρῶν καλῶν τὸ λήξιν, καὶ ἀ-
 μαυρῆται, καὶ σιωπῶνται,
 καθάπερ

mentionem ille fecit, mihi
 quoque permittatis quæso eo-
 dem exemplo vii. Nam aio
 equidem, mulieribus for-
 mosis non modò nihil con-
 ferre ad pulchritudinem am-
 pliorem reddendam, orna-
 tum illum multum, sed cons-
 trā aduerfari potius, quan-
 do videlicet eorum qui for-
 tē afficiunt illas, unusquis-
 que auro ὁ lapillis istis pre-
 ciosis obstupefactus, pro eo
 quod latitare vel colorem,
 vel rubrum, vel ceruicem,
 vel cubitum, vel digitum
 debebat, relictis his, ad Sar-
 dium vel Smaragdum, vel
 monile vel armillas respi-
 cit, ut ob id meritiò illa ita
 neglecta, dolore affici pos-
 sit, propter ornatum seu
 mundum spectatoribus non
 habentibus ocium ac spa-
 cium laudandæ illius, sed
 obiter duntaxat ipsam in-
 tuentibus, Quod idem opi-
 nor necesse est etiam illi ac-

cidere qui inter tam pulchra opera orationem recitare
 volet. Latet enim inter magnitudinem pulchrarum res-
 rum, quod dictum est, obscuraturque, ὅτι ἐνὰ abripitur,

E e e

perinde

ἡ ἀθάπρ' ἀνδροτὶς ἀς πυρ-
 ραῖα μὲν ἀνὸς φέρων ἰμβά-
 ποι, ἡ μὲν ῥηκὰ ἰσ' ἐλὶ φαντος
 ἡ ἡμῶν δακρυνοί. τὸ δ' οὖν
 φυλακτίον ὡς ἀνδρῶν, καὶ πε-
 σίτι γὰρ μὲν καὶ τὴν φωνὴν αὐ-
 τῶν ἐπιτράφῃται ἐν οὕτως ἐν-
 φωνῇ καὶ ἡ χύρτι οἷον ἀνδρῶν.
 ἀντιφθέγγει γὰρ, καὶ ἀντιφθ-
 νῆ, καὶ ἀντιλέγει μᾶλλον ἢ ἐπι-
 παλῶν τῶν βολῶν, οἷον τι καὶ
 σὺν ἡμῶν δ' ἀνδρῶν, ἀ συ-
 νωλοῖται ἡ τὸς ἡλκωσὰς ἡ θά-
 λασσα, ὅσους ἀνδρῶν πρὸς ἡμῶν
 ἔχον ἐπ' ἀνδρῶν τῇ ἀνδρῶν θείω
 σιρ, ἐπικρατῆ γὰρ ἡ μεγαλοφω-
 νία, καὶ ἡ ἀσσιωπῆ τὸ ἡμῶν καὶ
 μὲν ἡ ἀνδρῶν, ὅπως ἔφη ὁ ἀντι-
 δικος, ὡς ἀνδρῶν ἐπ' ἀνδρῶν ὡς
 λὸς οἷον τὸν ἀνδρῶν, καὶ
 πρὸς ἀνδρῶν πρὸς ἀνδρῶν,
 ἡμοὶ δ' οὖν, τὸ ἐναντίον
 ποιεῖ ἡ ἀνδρῶν γὰρ, καὶ φωνῆ, καὶ
 τὸν λογισμὸν ἀνδρῶν,
 καὶ ἀνδρῶν ἐπ' ἀνδρῶν ἐν-
 θυμῶν, ὡς ἀνδρῶν ἐπ' ἀνδρῶν
 σιρ ὡς ἀνδρῶν, ἐν ὡς ἀνδρῶν
 εἰς

perinde ac si quis lucernam
 allatam in rogam aliquem
 magnum injiciat, aut for-
 micam in elephante seu ca-
 melo spectandam exhibeat.
 Proinde hoc euitandum di-
 centi est. Præterea autem et
 vocem ipsam confundit, qui
 in vocali adeò et sonoro-
 sa domo dicit. Nam illa re-
 spondet, et exaduersò reso-
 nat, et contradicit, imò et
 iam obruit atque abscon-
 dit vocem dicentis: quale
 quiddam et tuba facit ti-
 bia, si pariter inflentur, aut
 hortatoribus mare, quoties
 illi ad strepitum maris, res-
 migrationi accinere volunt.
 Vincit enim magnitudo vo-
 cis, et suppressit id quod
 minus est. Iam verò etiam
 illud quod dixit aduersa-
 rius, quòd videlicet excitet
 pulchra domus dicentem, et
 alacriorem reddat, quen-
 tum mihi quidem videtur,
 diuerso modo se habet. Ob-

stupefacit enim et perterret, et rationem conturbat, timi-
 dioremque facit: cogitantem nimirum illud, quòd omnium tur-
 pissimum sit, in loco pulchro ac specioso non pulchram ac spe-
 ciosam

εἰς μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοῖς λό-
 γοις. ἡ γὰρ ὁμοιότης οὐτός γε ὁφεί-
 νη ἐστὶν ὅτι, ὡς περὶ ἄνθρωπος ἢ τις
 παντοφάγος καὶ ἀνὴρ, ἐπεὶ
 τα φάγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπι-
 στήμιον ὡς ἀπὸ ἀλλοῦ ἄνθρωπου
 ὁπλῶν. καὶ δὲ μοι δοκεῖ λόγι-
 σάμεν ὅτι καὶ ὁ Ὀμήρου ῥήτωρ
 ἔκινῃ, ὁμορφίας ἡλικίαν
 φροντίσαι, μάκρον δὲ πάλιν
 ἡλικίαν ἀνδρῶν φωνῇ αὐτῶν ἀπακα-
 σαι, ἵνα αὐτῶν πρᾶδοξότερον
 φαίνηται τὸ λόγιον τὸ ἑκάστου,
 ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἡ-
 τᾶσιν ἄλλως τὴν ἀνδρῶν πᾶ-
 ρα, καὶ πάλιν τὸν ἡλικίαν αὐτῶν διὰ
 τοῦ ἀνδρῶν ἀσχηθῆναι περὶ πάλιν
 θείαν, καὶ τὸ φροντίζον τὸ ἀκα-
 βίαι, ἐκ τῆς, τὸ ὅπως ἐπικρα-
 τείας, καὶ πρὸς αὐτῶν ἡλικίαν
 οὐκ, καὶ τὸ λόγιον πρὸς ἡλικίαν
 ἡλικίαν. ὡς τις μηχανή, μὴ ὅτι
 πάντως ἡλικίαν ἡλικίαν αὐτῶν, τῆς
 φύσεως ἀσχηθῆναι περὶ τὸ τῶν
 ὁρμηγῶν ἡλικίαν, ἡλικίαν τὸν ἡ-
 γαν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ,

ciosam orationem quoque
 apparere. Index enim iste
 profectò omnium manife-
 stissimus est, non aliter ac
 si quis armaturam pulchram
 induat, deinde ante ceteros
 fugiat, notabilior videli-
 cet ex eo, quod armis infir-
 mioribus ornatus. Atque
 hoc quidem videtur mihi
 etiam apud Homerum ora-
 tor ille perpendisse, atque
 ideo formositatis minimam
 curam habuisse, quin ma-
 gis homini prorsus etiam
 imperito seipsum assimila-
 se, quò videlicet maiori ad-
 mirationi foret verborum
 et orationis ipsius pulchritudo,
 ex illa cum desor-
 mitate facta collatione: præ-
 fertim cum omnino neces-
 se illud quoque sit, dicentis
 ipsius mentem circa intuitum
 deineri, et cogitandi dili-
 gentiam ac curam languere
 scire visu superante, et ad

sese vocante, neque orationi vocare atque incumbere permit-
 tente. Quare quid restat vltimò, quo minùs deterius pro-
 sum dicat talis aliquis, animo circa eorum quæ videntur
 laudes occupato? Omitto enim dicere, quod et præsen-

καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρα-
 λημμένοι, ἐπεὶ δὲ αἱ εἰς τὴν
 τοιοῦτον οἶκον παρελθούσιν, ἀντὶ
 ἀκροατῶν θιγαῖα καθίστανται.
 καὶ ὅχ' ἔτι Δημόδοκ' ἢ Φέ-
 μι' ἢ Θάμυρις ἢ Ἀμφίωνα,
 ἢ Ὀρφεὺς τις λόγων ὄντων, ὡς
 ἀρσπάζουσα τὴν διάνοιαν αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῆς θείας ἀπ' οὐδ' ἔκα-
 ε' ἔτι, ἐπεὶ δὲ μόνον ὑπερβῇ
 ἡ δόξα, ἀθρόω ὡς καθήκει περι-
 χυθείς λόγων ἢ ἐκείνων ἢ ἀ-
 κροάσιως, ἀπ' ὅθι τὴν ἀρχὴν
 αἰδούντι φοιτῶν. ὅθεν ἢ πρὸς τοῖς
 ὁρωμένοις ὄντων, ἢ μὴ τῶν τοις
 παντὶ ἁλῶς τυφλῶς ὄντων, ἢ ἐν νυ-
 κτὶ, ὡς περὶ ἢ ἐξ Ἀρέως πατρὸς
 βουλή, ποιοῦτο τὴν ἀκρόασιν.
 ὅτι ἢ ἐκ ἀξιόμαχον λόγων
 ἰσχυρὸς ὅψα ἀνταγωνίζεσθαι,
 καὶ ὁ Σαρπῶν μῦθος παρα-
 τιθεὶς ὡς περὶ τῆς Γόργόνων δι-
 δασκῶν ἄρ. ἐκείνου μὲν ἢ
 ἐκείνου ὅς περ ἀπληροῦς με-
 λωδούσαι, καὶ λοπακιδου-
 σαι τοῖς ἄσματος, ἢ κατὰ πηδ-
 ἄντας ἐπὶ πολὺ κατ' ἄλλον,

tes ipsi, & ad auscultandum
 inire assumpti, postquam
 ad talem domum accesser-
 rint, ex auditoribus specta-
 tores fiunt : & neque iam
 Demodocus, aut Phemius,
 aut Thamyris, aut Am-
 phion, aut Orpheus alius
 quis, is qui orationem ha-
 bet, ita est, ut auellere con-
 gitationes illorum à spe-
 ctando possit : sed ut quis-
 que ipsum modò limen tran-
 scenderit, ita frequenti ac
 multa pulchritudine cir-
 cumfusos, verborum sanè
 illorum aut recitationis ne
 principium quidem exaudi-
 re videtur : sed totus in spe-
 ctando versatur, nisi quis
 fortè omnino cæcus fuerit,
 aut noctu, velut ille in vico
 Martio Senatus solet, ad aus-
 cultandum venerit. Nam
 quòd verborum vis longè
 inferior sit, quàm ut cum
 visu certare queat, etiam Si-
 renum & fabula cum illa de

Gorgonibus comparata, facile docuerit. Illæ enim mulce-
 bant quidem præternavigantes, canendo, atque abblan-
 dendo carnibus, & ad se delatos aliquandiu detinebant :

& in

καὶ ὅλως, τὸ ἔργον αὐτ' ἰδῆν.
 τό τιν' ὁ διστριβῆς· καὶ που
 τίς αὐτὰς καὶ παρίπλωσι,
 καὶ ἢ μίλυσ παρήκυσσι, τὸ δὲ
 τῶν Γοργόνων καὶ μ' ὅ, ἅτε
 βιαύοτα ἴον τι ὄρν, καὶ τοῖς κα-
 ειωτέροις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν,
 ὡθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ
 ἀφώνους ἵπποις, ὡς δὲ ὁ μῦθος
 βόλνται, καὶ λίγνται, λίθινοι
 ἐγίγνετο ἅπ' ἢ θαύματι.
 ὡς ἅπ' ὅρ' ὑπὲρ ἢ τὰ δὲ λόγον
 ἔπει πῶς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπρο-
 σθεν, ὑπὲρ ἑμαυτ' ἀρῶν νο-
 μίζω· καὶ ἄρ' ἰκάνουσιν τῇ ὄψει,
 ἢ ἐκ τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ
 ἂν γὰρ τις παρασησάμην· τὸν
 ἀηδόνα ἢ τὸν ὑλκνον, ἅδην
 λιγνοί, μεταξὺ δὲ ἁδόντων
 παραδέξῃ τὸν τὰ δὲ σιωπῶν-
 τα· ὑποὶ δὲ ὅτι ἰπ' ἰκάνον μι-
 ταβῶσιν ἢ ψυχῇ, μακρὰ
 χάριν φράσσατο τοῖς ἰκάν-
 ον ἄσμασιν· οὕτως ἅμα-
 χόν τι ἵοικεν ἔναι ἢ δὲ ὄψει
 ἰδόντι. καὶ ἔγωγε, ἂν βέλνῃ,
 μάρτυρα ὑμῖν παραήσομαι
 σοφὸν

Et in summa, res ipsa mon-
 ta quadam opus habebat:
 atque interim eas etiam prae-
 termissus quippiam est. Et
 carmen ipsum obtutatis aui-
 ribus pratermisit: ^h ac Gor-
 gonum pulchritudo, ut quae
 violentissima esset, et pars
 tibus anima praecipue sau-
 ciabilibus obuersaretur, sta-
 tum attonitos reddebat aspi-
 cientes, ac mutos faciebat,
 et quemadmodum fabulae
 placet, et fertur, in lapides
 illico praeadmiratione con-
 uertebantur. Quamobrem
 et illa quae de pauone pau-
 lo ante ad vos dixit, pro me
 ipsa dicta esse existimo.
 Nam et illius in aspectu non
 in voce delectatio est. ac si
 quis iuxta illum vel philo-
 melam vel cygnum statuatur,
 ac canere iubeat, inter ca-
 nendum autem pauonem id-
 centem commonstret: sat
 scio quod ad hunc deflexu-
 rus sit animus, longum va-
 lere iussis illorum canticis.

Adeo inexpugnabile quiddam videtur esse ea quae per vi-
 sum voluptas capitur. Atque equidem, si vultis, testem vobis

σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι
μαρτυρήσῃ, ὡς πολὺ ἰσχυρά-
ταις τῶν ἀκουσμάτων
τὰ ὁράματα. καὶ μοι οὐκ ἔστι
ἢ ἑρμὴς πεσκαλλῆς αὐτὸν Ἡ-
ρόδοτον ἢ Λύξον Αλικαρνασ-
σόθεν, ἡ ἀπὸ δὴ καλῶς ποιεῖν
ἡ κέρως, μαρτυρεῖται παρὰ
θῆμ'. ἀναδίστασθαι δὲ αὐτὸν,
κατὰ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὡ-
ς αὐτῷ ἴσθ'. Αληθία τὰ
δὲ ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δι-
κασταὶ, μὴ βέβηται, καὶ οἱ πείθε-
σθαι, ὅτι ἂν λίγη τῶν πρὸς
εἰς, ὅψιν ἀκοῆς πετιμίων'. ὡ-
ς τὰ γὰρ τυγχάνει ἰόντα ἀπι-
σότηρα ἐφθαλμῶν, ἀκρίβει τῇ
μάρτυρος, ἢ φησιν, ὡς τὰ
πρῶτα τῇ ὅψιν ἀπὸ δὴ δὴ κεν;
ἐκόντας τὰ μὲν γὰρ ἴπτα πει-
ρόμεντά ἔστι, καὶ οἷχεται ἅμα
τῷ περὶ λῆμ ἀπὸ δὴ δὴ κεν.
ἢ δὲ τῶν ὁραμάτων τέρψις,
ἀνὰ παρὰ τῷ. καὶ πρὸς αὐ-
του, πάντως τὰν θιατλῶν
ἡ παρὰ τῷ. πῶς οὐκ οὐ χαλε-
πὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνι-
στὴς,

adducam virum doctum,
qui statim mihi testimonium
feret, quod multò magis su-
perant ea quæ visu perci-
piuntur, quàm quæ auditu.
Ac iam heus præco accer-
se mihi huc ipsum Hero-
dotum, Lyxi filium, Ali-
carnassensem. Et quia pro-
bè fecit, atque obedijt, testis
monium dicat accedens.
Vos autem aduertite ipsum
Ionica lingua vobis loquen-
tem, perinde ut consuetum
ipse est. Vera ista, Oratio
vobis hæc, Iudices, narrat,
atque ipsi credite quæcun-
que de his vobis dixerit, vi-
sum auditui præferendo.
Aures siquidem fide minus
digniores sunt, quàm oculi.
Auditis testem, quæ dicit,
et ut primas visui tribue-
rit ac meritò. Nam verba
quidem alata sunt, et em-
nescunt, pariter cum eo quæ
do proferuntur, auolantia.
At eorum quæ videntur,
delectatio semper adest,
et præfens manet, et spectatorem ad se prorsus abdu-
git. Promde quomodo non difficilis ac grauis dicenti
aduer-

ὅς οἱ καὶ ἔτω καλὸς καὶ περι-
βλητὸς ὥς μακρὸν τὸ μέ-
γιστον ὑδρίων, φημί ὑμᾶς ὅρ-
αῖν οἱ δικασταί, καὶ μετα-
ξὺ λιγόντων ἡμῶν, ἐς τὴν ὀρ-
φὴν ἀπελπίετε, καὶ τὰς τοί-
χας ἰθαυμάσιτε, καὶ τὰς γρα-
φὰς ἐξητάσιτε, καὶ πρὸς ἑκά-
στου ἀρρητόμοιοι, καὶ μη-
δὲν ὀσχωσῆναι. συγγνώμη
ἔστω, ἢ τι ἀνθρώπων νομίονα
θατι ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω
καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ἱστο-
ρίας. ἢ ἔστω τῆς τέχνης τὸ ἀκε-
βίς, καὶ τῆς ἱστορίας μετὰ τῶ
ἀρχαῖς τὸ ὠφελισμὸν, ἰσχυρὰ
γὰρ ὡς ἀληθὲς καὶ πιστὰ δωμῆ-
νων διατ' ἀνέμωρον. καὶ ἵνα μὴ
πάντα ἑκάστοι ἀρδύληται, ὑμᾶς
ἀρετιζόντων, φίλοι, ὡς οἶδον
τε, γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν ὡς
λόγους ἀποδοῦναι ἔστω, οἷμαι, ἀ-
κρίτων, ἃ καὶ ὀρῶντων θαυ-
μάσιτε. καὶ ἴσως ἂν με καὶ δι-
αὐτὸ ἰπαινέσονται, καὶ τῶ ἀν-
τιδίκας παραμύθουσι, ὡς καὶ
αὐτ' ἰπιδέξαντα, καὶ διπλα-
σιάαντα ὑμῖν τὴν ἰδουλίαν.

τὸ

etiam laudabitis me, et aduersario anteponetis, ut qui et i-
pse demanstream hac, et duplicem vobis voluptatem pariam:

aduersaria fuerit domus in-
ta pulchra, et ab omni par-
te conspicua? Quin quod
maximum est, nondum es-
tiam dixi. Nam vos ipsi Iu-
dices, et interea dum nos
dicimus, ad rectum sursum
aspexistis, et parietes admi-
rati estis: et picturas, ad
vnamquamque auersi, exa-
minastis, neque quicquam
etiam veriti estis. Venia e-
nim dignum est si quid hu-
manum passi estis, praefer-
tim erga tam pulchra ac va-
ria obiecta. Nam artis di-
ligentia, et historiae cum
antiquitate utilitas, reuera
itlicendi vim quandam ha-
bent, et spectatores erudi-
tos requirunt. Et ut ne per
omnia isthuc oculos auer-
sos habeatis nobis relictis,
age, quoad fieri potest, des-
pnam illa vobis oratio-
ne. Delectabimini enim, ut
puto, audientes quoque ea
qua oculis intuentes mira-
mini. Ac fortassis ob id ipsum

τὸ χαλιπὸν δὲ τῷ τολμήματι
 τῷ ὀράει, ἄνω χρωμάτων
 καὶ σχηματῶν καὶ τόπων,
 συστήσασθαι τοσαύτας ἀκό-
 νας· ψιλὰ γὰρ τις ἢ γραφὰ
 τῶν λόγων. Εἰ δὲ ξιῶ μὴ δὲ
 αἰσίουτι, Ἀργολικῶ μὲν ἄνα
 μίμικται πᾶσι τοῖς Αἰθιοπῶν
 κόρ. ὁ Περσεύς τὸ κῆτ' ὅφρ'
 νόη, καὶ πλὴν Ἀνδριμέδαρ
 λαθαρῆ, καὶ μετὰ μικρὸν γα-
 μήσῃ, καὶ ἄποισιν αὐτῶν ἄ-
 γερ, παρρηγοῦ τοῦτο ἡς ἐπὶ
 Γοργόνας πῆσινας. ἐν βραχέῃ
 δὲ ποικίλ' ὁ τεχνίτης ἱμιμή-
 σθεο, αὐτῶν παρθένου καὶ φό-
 βου· ἐπισκοπῇ γὰρ πλὴν μο-
 χλῶ ἄνωθεν ἐκ πίπτας, καὶ
 νεανίου τόλμα. ἱρωτικῶς,
 καὶ θεοῦ ὄψιν ἀπρόσμα-
 χον. καὶ τὸ μὴ ἔπαισι πεφρι-
 κῆς τοῖς ἀκάνθαις, καὶ διδύ-
 τὸ μόνον τῷ χάσμασι, καὶ ὁ Περ-
 σεύς τῇ λαῶν ἢ πεδὲ κινυσι
 πλὴν Γοργόνα, τῇ δὲ ξιῶ τῇ λαθι-
 κῆς τῷ ξιφί. καὶ τὸ ἢ, ὅσον τ'
 κῆτος

ciam amatoriam, & belluæ visum intolerabilem. Atque
 ea quidem accedit horrida spinis, & formidabilis hiatus o-
 ris. Perseus autem sinistra quidem ostendit Gorgonem,
 dextra verò ense ferit. Et rursum, quantum quidem
 belluæ

Ceterum conatus huius dif-
 ficultatem videtis, nimirum
 quam graue sit absque colo-
 ribus & figuris & loco,
 tam multas imagines in vnū
 congerere. Est enim exilis
 planè pictura verborum.
 Quare ad dextram quidem
 ingredienti, Argolicæ fabu-
 læ intermixtum est malum
 illud Aethiopicum: Perseus
 videlicet monstrum illud
 marinum interficit, & An-
 dromedam deponit, pau-
 lō post eandem ducit, at-
 que inde discedet abducta
 secum illa. Atque hoc par-
 ergon quoddam, siue extra
 propositam rem additum
 fuit ad eum quo ad Gorgo-
 nas abijt volatum. In exigua
 autem parte, multa imita-
 tione expressit artifex ille,
 verecundiam puta virginis
 & metum. Spectat enim
 & pugnam desuper ex rus-
 pe, & adolescentis audaci-

αὐτοὺς ἔδει τὴν Μιδύαν, ἢ
 Διὰ τὸ ἰσὶ τὸ δ', ὅσον ἰμ-
 ψυχον μὲν, πρὸς ἄρην ὑπὸ
 τῶν. Εἴς τὴν δ', μετὰ τὴν δὲ τὴν
 ἀκόντα, ἵερον γραμματεῖον
 πῶς δικαιοτάτω, οὐ τὸ ἀρχι-
 τυον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐεί-
 πιδος ἢ Σοφοκλῆος Δοκῆ μοι
 παθῶν (ἐκείνοι γὰρ ὁμοίαν ἱ-
 γραφάτω ἀκόντα) τὸ νῆαν
 τὸ ἱεῖον, Πυλάδης τὸ ὁ Φω-
 κὺς καὶ Θρῆς, Δοκῶντι ἢ
 δὴ τιθάναι, λαθόντι τὰ βα-
 σίλεια, καὶ πρὸς τὸν, φονεῖα.
 σὺν ἄμφω τὸν Αἰγιδόρ. ἢ δὲ
 Κλυταμένης ἢ δὲ ἀνέρε-
 ται, καὶ ἰσὶ ὅντις τιν' ἢ
 μίγνυντο πρόκαται, καὶ θί-
 ραπεία πᾶσα, ἐκπληκτικῶ-
 νοι τὸ ἔργον· οἱ μὲν, ὅσπερ
 βοῶσι, οἱ δὲ τινος, ὅπερ
 γῶσι, πρὸς τὸν. σὺν δὲ
 δὲ τὸ γραφεὺς ἐκπληκτικῶ-
 νοι ἀσπίς τῆς ἐκπληκτικῶ-
 δάξας μόνον, καὶ ὡς ἢ δὲ πρὸ-
 πρᾶγμα πρὸς τὸν, ἢ μ.
 βραδύοντας δὲ τὸς νῆαν-
 σκὺς ἱεραστὰς ἢ τὸ ἢ μοι-
 λῶ

bellus illius Medusam asper-
 xit, iam saxum est: reliquum
 autem quod adhuc anima-
 tum est, falcato ense cedi-
 tur. Demceps autem post
 hanc imaginem alia qua-
 dam pictura, iustissima illa
 quidem, depicta est, cuius
 primum exemplar videtur
 mihi pictor ab Euripide vel
 Sophocle accepisse: (nam
 illi similem quandam imagi-
 nem describere) adolescens
 tes duo socij, Pylades vides
 licet Phocensis, & Orestes.
 cum iam viderentur mortui
 esse, post regiam latentes, &
 clam adeuntes, occidunt am-
 bo Aegisthum. Clytemne-
 stra autem iam interfecta
 est, & in lecto quodam se-
 minuda posita iacet. Acto-
 rum famulicium, facinore
 tanto obstupescit, alij qui-
 dem clamantibus similes ap-
 parent, alij autem nonnulli
 quo fugam capiant, circum-
 spiciunt. Honestum autem
 quiddam pictor excogitavit,
 qui quod impiū in hac re fuit,

id ostendit solum, & quasi iam peractū trāscurrit: adolescentes

Ece 5 autem

χῆ φόνος. Μετὰ δὲ ζῦτο, θεός
 δεινὸς μορφῇ, καὶ μαράσιον
 ὠραῖον, ἱρωτικὰ τις παύσις
 ὁ Βράγχος, ἐπὶ πύρας καθίς
 μιν, ἀνέχεται λαῶν, καὶ πᾶς
 σπασίνα τὸν λιπῶνα. ὁ δὲ παρ-
 αλισσομένη ἰοικρὴ ἐπ' αὐτὸν,
 εἰς τὸ ὑψῆς, καὶ Ἀπόκωρον
 παρὶς τῶς μαδῆς, τερπόμεν
 ἀμφοῖν, καὶ ὡς παύσις παύσις
 τι, καὶ πᾶσι μὲν ὡς λιπῶν.
 ἰσὶ δὲ τοῖσι, ὁ Πρῶτος παρ-
 αλιστὰς τὸν τοῦ λιπῶντος ἐκ-
 να τολμῶν, καὶ ἡ Μιδου
 τιμνομένη πλὴν λιπαλῶν, καὶ
 Ἀθλῶα σκίπουσα τὸν Περ-
 σεύα· ὁ δὲ πλὴν μὲν τόλμαρ ἔρ-
 γασαί, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἴσως
 εὐκίποτι ἰσὶ τῆς ἀσπίδος,
 τῆς Γοργόνος πλὴν ἀκόντα· οἱ
 δὲ γὰρ τὸ πρόσημον τῆς ἀλη-
 θείας ὀφείτω. Κατὰ δὲ τὸν μί-
 σον τοῖχον, ἄνω δὲ ἀντίθυρος,
 Ἀθλῶα ναὸς πεποιηται· ἡ θεί-
 ας λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα δὲ
 πολυμυθίαν, ἀπ' οἷον ἄν
 γῆσις ἑρπύλλω ἀγροῦς θεῶν
 πολυμυθῆς. ἔτα μετὰ ταύ-
 τω, ἄλλη Ἀθλῶα, οὐ λίθῳ
 αὐτῇ

agentis dea bellica. Deinde post hanc alia Minerva, non mar-

autem in eade adulteri im-
 morari fecit. Post hæc auti
 deus est formosus, et ado-
 lescenculus venustus, amato-
 rium quoddam ludicrum :
 Branchus puta in rupe sedens
 tenet leporem, et alludit ca-
 ni. Hic autem asilienti ad
 ipsum in sublime, similis est :
 et Apollo adstans arridet.
 delectatur videlicet utroque
 et puero ludente, et cane
 saltum meditante. Ultra hæc
 i Perseus iterum sequitur,
 illa quæ belluæ marinæ ea-
 dem antecesserunt, aggrea-
 diens, et Medusæ caput am-
 putans, et Minervæ prote-
 gens Perseum : atque hic qui-
 dem facinus iam peregit, fa-
 ctum autem ipsum nondum
 vidit in clypeo, Gorgonis
 imaginem. vidit enim præ-
 terquam veri aspectus. In medio
 autem pariete exaduersò ia-
 nua, Minervæ ædicula qua-
 dam est, et dea ipsa mar-
 more candido : habitus au-
 tem haudquaquam milita-
 ris, sed qualis fuerit pacem

morem

αὐτῇ γι, ἀλλὰ γραφεῖ. πάλιν
 Ἡφαιστος αὐτὸν Διὶ καὶ ἱρῶν·
 ἢ δὲ φάνα, ἡ ἀκτῆς Διόξιος
 Βειχθόνι· Ὁ γινῆται. ταύτη ἴσ
 πῆται παλαιά τις ἀπὸ γραφῆ·
 Ωρίων φέρει τὸν Κυδαλιώ.
 πα, τυφλὸς ὢν, ὃ δὲ αὐτῷ συ-
 μάνει τὸν πῶς τὸ φῶς ὁ δὲ ὢν,
 ἱποχόμην· ὃ, καὶ ὁ ἥλιος φα-
 νάσι δαταί τὸν πῶσιον, καὶ ὁ
 Ἡφαιστος· Λημνόνων ἱπισκο-
 πῆται ἱρῶν. Οδυσσεὺς τὸ μι-
 τὰ ἔβ, ἀλλὰ μιν μιν, ὅτι συ-
 στατόναι τοῖς Ἀτρείδαις μὴ
 θίλων. πάλαι δὲ οἱ πρὸς
 βασι, ἥδη καλουῦντο. καὶ τὰ
 μὴ τῆς ὑποκρίσεως πῶσαν
 πάλιν, ἢ ἀπλῶς, τὸ τῶν ὑπὸ
 ζουμῶν ἀνδρῶν, ἢ
 γνοῖα τῶν δρῶν, ἢ ἡ γῆ
 τα δὲ ὅμως ὡς βρέφα. Παλα-
 μέδης γὰρ ὁ τῆ Ναυπλίου, συ-
 νὰς τὸ γινόντων, ἀρωα-
 τὸν Τηλέμαχον, ἀπαλῆ φο-
 νῶσαν, πρὸς πῶν ἱχθῶν τὸ
 ξίφος, καὶ πῶς τὸν ἱμανίας
 ὑποκρίσει, ὅρῳ καὶ οὐτῷ
 ἀνθυπο-

morea illa quidem, sed pi-
 cturatursum, quam^k Vul-
 canus amans insequitur, ipsa
 autem fugit, & ex ea per-
 secutione Erichthonius na-
 scitur. Hanc consequitur ves-
 tus quædam alia pictura:
 Orion portat Cedalionem,
 cæcus existens, ille autem
 dum ita vehitur, indicat ipsi
 ferentem ad lucem viam, &
 Sol apparens medetur cæ-
 citatem. Vulcanus autem à
 Lemno opus hoc intuetur.
^l Post hæc Vlysses sequitur,
 insaniens videlicet, quando
 cum Atridis in expeditio-
 nem ire volebat. Adfunt
 autem legati iam vocantes
 ipsum. Atque ea quidem
 quæ ad simulationem per-
 tinebant, probabilia omnia,
 vehiculum videlicet, & iu-
 mentorum iunctorum ab-
 surditas & repugnantia, &
 eorum quæ agebantur, in-
 scitia. sed redarguitur ta-
 men obiecto infante. Nam

Palamedes Nauplii filius, intelligens rem correpto Tele-
 macho, minatur se cum interfectorum esse, structum tenens
 ensen : & ut ille insaniam fingint, ita hic quoque iram
 contra

ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσ-
σεὺς πρὸς τὸν φόβον τῶτον
φωφρουῖ, καὶ πατὴρ γίγνε-
ται, καὶ πῦρ πλὴν ὑπόκειται.
Υστερὶ δὲ ἡ Μήδεια γέγρα-
ται. ὅτι καὶ ἀφ' ἑαυτῆς, τὸ
πρὸς τὸν φόβον, καὶ τι
ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ αὐτοῦ ἔδει
τὸ ξίφος, τὸ δὲ τῆς Μήδε-
ας γελῶντι, μετὰ τῶν μετ-
αόντων ἐδίει καὶ αὐτὰ, ὁ-
ρῶντι τὸ ξίφος ἐν ταῖς χει-
ροῖς. ταῦτα πάντα, ὧν
ἀπὸ δικαστῶν, ἐχόρατι, ὁ-
πως ἀπώγα μὴ τὸν ἀπρω-
τὴν, καὶ πρὸς τὴν θίαν ἀρ-
ρίφα, μόνον δὲ καταλέγου
τὸν λείοντα; καὶ ἔγωγε δι-
ξῆλον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀν-
τίδικον ὁλημὴρὸν ὑπολάβω-
τω, καὶ θρασυῶν, ἀ τοῖς οὐτῶ
δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼρ φέ-
ρω ἐπὶ δαλεῖ, καταγνῶτι, καὶ
μισήσῃ, καὶ ἐπὶ τὸ λόγον ἔχου-
σα λέγει ἀπ' ἵνα μάθω αὐ-
τῶν συναγωνίσασθαι, καὶ ὡς οἶον-
τι, καταμύοντων ἀκούει τὴν
ἀγομένην, λογιζόμενοι τοῦ
πρά-

contrà simulat. *Ulysses au-*
tem ad metum hunc resipi-
scit, & pater fit, simulatio-
nemq̃ deponit. Postrema
verò Medea depicta est, æ-
mulatione atque invidia fla-
grans, pueros aspiciens, &
grave quiddam meditante.
Tenet quippe iam gladium:
miseri autem illi adstant ri-
identes, nihil eorum quæ futu-
ra erant, scientes, & hoc,
aspicientes in manibus ma-
tris gladium. Hæc igitur
omnia, viri Iudices, an non
videtis quomodo abducant
quidem auditorem, & ad
spectandum auertant, so-
lum autem relinquunt dis-
centem? Atque equidem
verbis ea persecutus sum,
non ut aduersarium, pro
audaci ac temerario eo ha-
bito, quod rebus ita diffi-
cilibus seipsum volens im-
mersit, damnetis, atque o-
dio habeatis, solumquæ cum
suis orationibus relinqua-
tis: sed ut magis in certa-
men ipsi adsitis, & quoad fe-

eri potest, conuiuentes ea quæ dicuntur audiat, æstimantes
apud

πράγματι τὴν δυσχέρειαν.
 α. μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω δυσκο-
 θεῖν, οὐ δικασαῖς, ἀλλὰ σωα-
 ζωνισαῖς ὑμῖν χρησάμενος,
 μὴ παντάπασιν ἀνάξει τῆς
 οἴκου πολυτελείας νομίζουσα.
 β. δὲ καὶ ἀντιδικου-
 ταῦτα δίκουμαι, μὴ θαυμάσης
 τι. γὰρ γὰρ τὴν τὸν οἶκον εὐ-
 δαίμων, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ μένον-
 τα, ὅστις ἂν ἡ βουλοίμην ἂν ὁ-
 λοκιμῆν.

apud vos rei difficultatem.
 Vix enim etiam hoc pacto
 haudquaquam videlicet Iu-
 dices vos, sed auxiliatores
 habendo, poteris non omni-
 no indignus magnificentia
 domus hac censeris. Quod au-
 tem pro aduersario haco-
 ro, ne miremini. Nam ex eo
 quod domum hanc amem,
 & eum qui in ea dicit, qui-
 cunque tandem is fuerit, op-
 tatum equidem celebrari.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a ERGO Alexander in Cydno.] *Alexandrum ex Cydno
 flumine morbum contraxisse scribit Iustin. libr. 11. b Virgi-
 nem.] Echo quæ ultimis voces iterare & repetere solita est,
 in solis specubus & antris habitat, atque à nemine videtur, ut
 Ovidius inquit:*

Inde latet sylvis, nulloq; in monte videtur.

Omnibus auditur, sonus est qui vivit in illa. De ea
 apud eundem Lucretium nonnihil dictum est in suo Epigram-
 mate & in his accusato & in Erasmica declamatione Luciani-
 cæ respondente. c Virgines.] *Lucianus hic Musas παρθέτους:*
id est, virgines vocat: quoniam disciplina, uti virgines, abditæ,
& non sūco compæ esse videntur, natio scilicet decore conten-
ta. d Quod & ad pulcherrimum.] Iuxta hanc senten-
tiam & quidam illud Virgilianum esse existimant:

Nunc ad eò melior, quoniam pars astra dici est.

e Maxi-

e Maximam alliciendi vim.] Quæ pulchra sunt, habere eam vim, ut statim conspecta omnium sibi voluntatem concilient, amoremque adiungunt, nemini ignotum esse, nisi communis sensus experiri, potest. Hinc Aristoteles dicebat pulchritudinem quamvis epistola efficacior ad commendationem, quam donum appellabat, quia gratis consistit à natura. Eundem Socrates appellavit exigui temporis tyrannidem, quod formæ gratia mox deflorescat. Platonaturæ prerogativam, quod paucis contingat. Theophrastus silentem fraudem, quod absque verbis persuadeat. Theocritus eburneum detrimentum, quod grata quidem sit aspectu, sed multorum incommodorum causa. Caræxades ἀδελφὸν βασιλείας. i. regnum absq; satellitio, quod formosi impetrent, quicquid volunt, nulla adhibita vi. f. Pauo.] In pavonis cauda Iuno Argi oculos posuisse dicitur. Ovid in fine 1. Metamorph. g. Etiam Sirenum fabula.] Ovid. 3. Artis.

Monstra maris Sirenes erant, quæ voce canora

Quaslibet admissas detinuere rates.

His sua Sisyphides auditis penè resolvit

Corpora. nam socis illita cæra fuit.

Cicero lib. de Finibus bonorum & malorum :

O decus Argolicum, quin puppim flectis Vlysses,

Auribus ut nostros possis agnoscere cantus, &c.

Iuvenalis Satyra. 9. h. At Gorgonum pulchritudo.] In Hesiodi Theogonia traditur Gorgonum origo, earumq; unius cum Neptuno concubitus. Gorgones enim tres traduntur, Stheno, Euryale, & Medusa. i. Perseus.] De Perseo & Medusa satem poëta fingunt fabulâ: Medusa vna Gorgoni, cum à Neptuno in templo Minervæ stuprata esset: irata dea, ne tantum crimen inultum maneret, crines eius, quibus Neptuno placuerat, in angues vertit, & deditq; ut eam aspicientes in saxa verterentur. Hanc poëta Perseus, Iouis Danaësq; filius, acceptis salaribus & falciato ense Mercurij, item scuto Palladis, Medusam unico ictu interemit. Unde Pallas, ut terribilior hostibus videretur, Gorgonis caput suo clypeo gestavit. k Vulcanum amans.] Cum Vulcanus fulmina Iovi aduersus gigantes pugnanti fabricatus esset, ab eo mercedis nomine impetravit, ut sibi cum Minerva rem habere liceret. Huius ob id cubiculum clâm ingressus,

cum viuiam castissimæ Deæ offerre conaretur, libidine æstuans, semen in pausmentum effudit, ex quo Erichthonius natus. Scio hanc fabulam variè tractari Isocrates & Pausanias Erichthonium Vulcano & Terra generatū opinantur. Vide Lucianum in Philopseude. l. Post hæc Ulysses.] Ulysses ex Penelope Icarij filia Telemachum suscepit, eamq; ita adamauit, ut reliquis Græcorum principibus ad bellum Troianū proficiscentibus, ipse insaniam simulauerit, futurum sperans, ut tanquam bello inutilis domi relinqueretur. Iunctis itaque duobus diuersi generis animalibus, litus profindebat, & frugum loco solum ferebat. Palamedem tamen virum prouidentissimum latere non potuit, qui ut technam illam detegeret, aranti Telemachum filium in sulco obiecit. quod Ulysses conspiciatus, ne filium lederet, aratrum subleuauit. Quo argumento faciliè deprehensum est, non veram illam, sed simulatam esse insaniam. Petrosus itaque ad Troiam, strenuam uilissimamque in bello Græcis operam nauauit. Lucianus inter domus suæ perituras fabulam hanc etiam refert, cuius mentionem fecit Hyginus cap. 95. Fabularum: Bocat, lib. 10. cap. 6. lib. 11. cap. 40. Ouid. 13. in contestatione Ajax Ulyssesem notat his uerbis:

Optima nunc sumat, qui sumere noluit vlla.

Et rursus:

Atq; utinam aut verus furor ille, aut creditus esset,
Nec comes huc Phrygias unquā venisset ad arces
Hortator scelerum, &c. — Nota est fabula ex antiquo poëta. Versus ea de re Cic. lib. 3. Offic. recitat.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΥ

MACROBII.

Vincentio Obsopæo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

Catalogus est μακροβίων, hoc est eorum qui ad longam ætatem peruenerunt: quem natalicij muneris loco Quintillo cuidam mittit, somnio ad hoc faciendū, ut ipse ait, admonitus, Recenset autem principid totas hominum

hominum nationes ac genera quæ diutissimè vixerint :
deinde transitione ad singulos facta, reges primùm ac
principes, deinde & Philosophos, & Historicos, & Ora-
tores, & Poëtas, & Grammaticos qui quàm maximè
longæui fuisse perhibentur, annumerat. Orditur autem
à causa qua ad hoc scriptum impulsus fuit, addita etiam
commendatione operis ab utilitate, quam ex huius lo-
catione percepturus sit Quintillus.

Νῦν τι ἔτι λαμ-
πρότατι Κυῖν =
τίμῃ, λιγυρ =
δὲς προσφί =

ρω σοι δῶρον, τοὺς μακρο-
βίους· πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰ-
δὼν, καὶ ἰσχυρὰς ὡς ἐλ-
λοις, ὅτι ἐτίθισο ὡς δ' αὐτίκα
σου παιδὶ τὸ νομα. συμβας
πᾶν ἅ οὐκ ἔχωρ, τίνας ὁ
θεὸς λιγυρὰ μοι προσέειπεν
σοὶ τοὺς μακροβίους, τότε
μὲν ἐν ξαμνῷ τοῖς θεοῖς ἐπὶ
μήκιστον ὑμᾶς βιώντα, σὶ τε
αὐτόν, καὶ πᾶσιν τοὺς
σοὺς, τοῦτο συμφέρον νομίζ-
ων, καὶ συμπαντι μὲν ὡς
τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸς δὲ
τῶν ἀπάντων, αὐτῷ τε ἐ-
μοί, καὶ πᾶσι τοῖς ἰμοῖς. καὶ
ἔτι ἡγῆμαι τι ἀγαθὸν ἰδέ-
σθαι καὶ προσμύσσειν ὁ θεός.
Ipso mihi quiddam felicitatis Deus visus est prædicere.

Omnium nume-
ris a loco, cla-
rissime Quin-
tille, iussus ap-

porto tibi longæuos : so-
mnium inquam, quod iam
olim vidi, & amicis nar-
raui meis, quo die minori
nati filio tuo nomen indi-
disti. Cum autem nulla con-
iectura potuissem affe-
qui, quònam Deus hoc somnio
longæuos tibi me afferre
mandaret, equidem deas
id temporis precatus sum,
ut vitam quàm longissimam
tu, & filij tui traducere-
tis, ratus scilicet hoc pro-
futurum cum vniuerso ge-
neri hominum, tum præ
ceteris mihi, & meis o-
mnibus. Siquidem hoc ip-
so mihi quiddam felicitatis Deus visus est prædicere.
Confide.

Θηρίων, καὶ ἡ δὲ ἰμα-
 τὸν, ὡς σάνοισιν ἔλθον, ὡς
 πὸς αὐτὸν, τὸς θεὸς ἀνθρὶ περὶ
 παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προ-
 σάσσοντας, ἐλάττω τι προσ-
 φέρειν τοῖς τῶν ἀφ' ἑτέρας.
 ταύτῃ οὐκ ἀσυντάκτῃ νο-
 μίσαν τὴν γὰρ τῶν σῶν γρη-
 θίων ἡμῶν, διδωμί τοι
 τὸς ἰσορμενύς ὡς μακρόν
 ἔξρας ἀεικίαν ἐν ὑγιαίνον-
 σι τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῃ ὡς
 σώματι. καὶ γὰρ ἄν καὶ ὀφείλῃ
 γένοιτο τί τοι ἐκ τῆ συγγράμ-
 ματος διπλοῦν. τὸ μὲν ὑπο-
 μίναται, καὶ ἱλαρὸς ἀγαθὸς, καὶ
 αὐτὸν ἐπὶ μάκισον διδά-
 σθαι βιώναι. τὸ δὲ διδασκα-
 λία τις ἐκ παραδειγμάτων,
 ἢ ἐπιγνοίς, ὅτι οἱ μάλιστα
 ταύτων ἐπιμύσαντες ποικί-
 λονται, κατὰ τὴν σῶμα καὶ κατὰ
 ψυχὴν, οὐδὲ δὲ ὡς μακρότας
 τὸν γῆρας ἔλθον, σὺν ὑγίαι-
 παντλή. Νίσσομαι οὐκ,
 τὸν ὁφθαλμὸν τῶν Ἀχαιῶν,
 ἐπὶ τῆς παρατήρῃς γῆρας
 ὁμῶς λίγῃ, ὁρῶν ὡς οἱ
 ἡμῖν γυμνασμεῖον αἰεὶ
 ἰγίτη Nestorem principem
 Achiuorum sapientissimum
 vitam suam tribus seculis produxisse scribit, quem nobis

Consideranti autem apud a-
 nimum meum, venit in men-
 tem, ut par erat homini li-
 beralibus disciplinis versan-
 ti, deos hac mihi præcepisse,
 ut aliquod eruditum opuscu-
 lum, et ab ingenuis artibus
 profectum ad te deferrem.
 Hanc itaque aptissimam na-
 talicis muneribus offerendis
 diem existimans, eos tibi de-
 dico, quos ad longam sene-
 ctutem sana mente et inte-
 gris corporis viribus perue-
 nisse comperimus. Fortasse
 autem ex huius libelli lectione
 gemina ad te pervenire po-
 test utilitas: una, ut et ala-
 critatem animo et optimam
 spem concipias, et te posse
 quam diutissime vivere: al-
 tera, qua institutionem ab
 exemplis capias, cognitisque
 qui posteaquam maximam sui
 curam habuerunt, corporis
 pauper et animi ratione ha-
 bita, summam senectutem sine
 omni corporis incommodo
 sunt consequuti.

καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· καὶ Τερ-
 ρισίαν δὲ τὸν μάντιν ἢ Τρα-
 γωδία μίχρως ἐξ γενεῶν πα-
 ρατῆναι λέγει. Θιβανὸν δ' ἄν-
 ῥην, ἄνδρα θεοῖς ἀνακέμνον,
 καὶ καθαρωτέρῳ διαίτη κα-
 μένον, τὸν Τερρσίαν ἐπὶ
 μήκισον βιώσας, καὶ γὰρ δὲ
 ὅλα μακρόβια ἰσορῆται δὴ
 τὴν διαίταν, ὥσπερ Αἰγυπ-
 τίων οἱ καλέμενοι ἱερογραμ-
 ματῆς. Ασσυείων δ' ἡ Ἀρά-
 βων οἱ ἐξηγῆται τῶν μύθων·
 Ἰνδῶν δ' οἱ καλέμενοι Βραχ-
 μάων, ἄνδρων ἀκλειῶς φι-
 λοβόλα σχολάζοντες, καὶ οἱ
 καλέμενοι δὲ Μάγοι, γὰρ
 τὸ το μαντικόν, καὶ θεοῖς ἀ-
 νακέμενον· παρὰ τε Πέρσαις
 καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις
 καὶ Χωρασμίσις, καὶ Ἀρείοις,
 καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ πα-
 ρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις
 ἱερῶμενοι τὲ ἤσοι, καὶ πολλοὶ
 γόνιοι, δὴ τὸ μαζώων δια-
 τώμενοι καὶ εὐδοῖ ἀκλειῶς
 σπον. ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα
 μακροβιότατα. ὥσπερ Σῆς
 valde diuturni, cum beneficio magicæ quam exercent, tum
 quod et ipsi accurata victus ratione utantur. Iam verò gen-
 tes quoque ætate omnium longissima viætes, ex quibus sunt Sen-

et animo et corpore exer-
 citatum commendat. Et Tir-
 resiam vatem poëtæ tragici
 ad sex usque ætates hominum
 vitam prorogasse perhi-
 bent. Credibile est autem,
 virum dijs immortalibus sas-
 crum, et moderatiore vi-
 uendi ratione videntem, longi-
 gissima vita fuisse functum.
 Quin omnes nationes propter
 victus rationem lon-
 gæ fuisse inveniuntur: cu-
 lusmodi sunt Aegyptiorum
 sacri scribæ, et apud Assy-
 rios et Arabas fabularum
 interpretes, et apud Indos
 Brachmanes, ad amussim
 philosophiæ studijs vacan-
 tes. Præterea quos Magos
 vocant, genus illud vaticini-
 um, et dijs dicatum. Insu-
 per apud Persas, et Par-
 thos, et Bactros, et Choras-
 mios, et Sacas, et Medos, a-
 liasque multas gentes barba-
 ras, qui et firma corporis
 valetudine sunt præditi, et

ἔπε μὲν ἰσθρῶσι μίχι τριακο-
σίων [ἢ] ἐτῶν· οἱ μὲν τῷ αἵτι,
οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆ
μακρῆς ἡμέρας πεποιημένοι, οἱ
δὲ καὶ τῇ διαίτῃ· ὑδροποτῶν
γὰρ φασὶ τὸ ἔθνος τῷ
σύμπαν. καὶ Αἰθῶτας δὲ μί-
χι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐ-
τῶν βιοῦν ἰσχυται. καὶ τὸς
Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἐ-
τη βιοῦν λόγῳ. τῶν μὲν καὶ
κεθίνων ἄρτα χωρμούς, ὡς
ἔξυδωρκίας τῆτο φάρμακον·
οἷς γὰρ φασὶ δὲ τὴν βιοαὶ τὴν
διαίταν, καὶ τὰς ἀκτίας αἰ-
θέρας, ὑπὲρ τὸς ἄλλους ἀν-
θρώπους ἐρρῶμεναι εἶναι. ἀλ-
λὰ ταῦτα μὲν περὶ τῆ τῶν
μακροβίων γυνῶν καὶ τῶν
ἰθνην ἂν τινὰ φασιν ὡς ἐπὶ
πλεῖστον διαγιγνέσθαι χρόνον,
οἱ μὲν δὲ τὴν γῆν καὶ τὸν
αἶρα, οἱ δὲ δὲ τὴν διαίταν,
οἱ δὲ καὶ δι' ἅμφω. ἐγὼ
δὲ ἄρ' οἱ δικαίως τὴν ἐλπί-
δα ῥαδίως παρὰ σοί μοι ἰσο-
ρῖσας, ὅτι καὶ κατὰ πάσαν
τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα
αἶρα

res, ad trecentos annos
usque vivere, memoriae
proditum est. Cuius rei
causam nonnulli tempera-
to aëri, nonnulli natu-
rae terrae, alij rationi viven-
di assignant. Siquidem aiunt
omnes illas nationes tan-
tum aquam potare. Com-
pertum est autem Aethotas
quoque centum et triginta
annos vivere, et Chaldaeos
ultra centum annos egre-
di fama est, et eosdem hor-
deaceo pane uti, tanquam
perspicacitatis pharmacō.
Quibus perhibent ob hanc
ipsam victus rationem al-
lios quoque sensus quam
ceteris hominibus esse valis-
diores. Sed haec de nationibus
longaevis, et gentibus quas
plurimum aetatis aiunt vi-
uere, nonnulli propter si-
tum terrae, nonnulli pro-
pter aëris temperiem, non-
nulli propter rationem victus,
nonnulli autem propter ut-
runque. Ceterum ego iure

optimo longè meliorem spem tibi ostendam, si planum fe-
cero, homines ubique terrarum et gentium, et sub quovis

ἄρα μακρόβιοι γιγόνασιν
 ἄνθρωποι, δι' γυμνασίοις τοῖς κα-
 θήκεσι, καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτη-
 δεοτάτῃ πρὸς ὑγίαν καὶ ἡμι-
 νοι. Διαίρεισιν δὲ τὸ λόγος ποικί-
 σσιν τὴν πρῶτον, κατὰ γὰρ
 τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀν-
 θρώπων καὶ πρῶτον γὰρ τοῖς
 βασιλικοῖς καὶ στρατηγικοῖς
 ἀνδράσι φορέσιν, ὥστε καὶ
 ἐνσιβίσταται μεγάλα, θεοτά-
 τος αὐτοκράτορος τὴν εἰς
 τὴν τελειότητα ἀγαθοῦσα
 τάξιν, ἐν ἡρώδεσσι τὰ μέ-
 γιστα τὴν οἰκουμένην τὴν ἑαυ-
 τοῦ οὕτω καὶ ἀπιδῶν καὶ
 οὐ τῶν μακροβίων ἀνθρώπων
 πρὸς τὸ ὁμοίον τῆς ἑξέως
 καὶ τῆς τύχης, ἰτοιμότερον
 ἐλπίσας καὶ ὑγιανόν καὶ
 μακρόν καὶ ἅμα ἡλιώσας,
 ἐργάσαντο σπανῶς τῇ διαίτῃ
 μέγιστον τε ἅμα καὶ ὑγιανό-
 τατον βίον. Πομπίλιος ὁ Νου-
 μάς, ὁ ἐν δαίμονισιν τῶν
 Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μέγισ-
 τος περὶ τὴν θεραπείαν τῶν
 θείων ἀσχυλῆθαι ἐπὶ ὀφθαλμοῖς
 κόντα ἔτη βιωκέναι ἰσο-
 ρεῖται. Σέρβιος δὲ Τίμιος,
 octoginta annos vixisse traditur.

aëre degentes, adsummam
 senectutem peruenire, qui
 commodis exercitationi-
 bus, & conuenientem sa-
 nitati viuendi rationem se-
 ctantur. Facta autem
 huius narrationis sectio-
 ne, primum obseruatis vi-
 rorum studijs, initio Re-
 ges & virtute imperato-
 ria claros homines memo-
 rabo, quorum vnum sum-
 me religionis pietas ad
 perfectissimum ordinem per-
 ducens, maximis benefi-
 cijs imperium & terram
 ipsius affecit. Ad hunc
 modum & tu longæuorum
 omnium naturæ & fortu-
 næ animaduersione inten-
 tus, tanto promptius spera-
 re poteris senectutem sa-
 nam & longam: & pari
 studio hos ipsos æmulatus,
 tibi ipse longissimam & pro-
 ueclissimam vitam ratione vi-
 ctus paraueris. Numa Poma-
 pilius Romanorum regum
 longè felicissimus: ac Deorum
 cultui deditissimus, supra
 & ipse

Ρωμαίων οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἰσχυρῶς Ταρκύνιον δ', ὁ τιλαυῶν Ρωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ἐπὶ Κύμης ἀπαρτίων, ὑπὲρ τὰ ἑνὴν ἑκατὸν ἔτη λήγεται πρῶτότατα βιώσας. Οὐλοῖ ἄρ' ὁ Ρωμαίων βασιλεὺς οἷς σιωπῶ καὶ τὸς λοιποὺς βασιλεῖς, τὸς αἰ μακρὸν γῆρας ἀεικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδείματα ἰκάνει. ἐπὶ τίλει δὲ τοῖς καὶ τὸς λοιποὺς Ρωμαίων, τὸς αἰ μάλιστα γῆρας ἀεικομένους προσαναγράφω, προδόντες ἅμα καὶ τὸς λατὰ τῶν λοιπῶν Ἰταλίων ἐπὶ πλείονος βίωσαντας. ἀξιόλογος γάρ ἐστι λυγρός, ἡ ἰσοειά τ' ἀβάναν παρωμύων τὸν ἑνταῦθα αἶρα, ὥς καὶ ἡμᾶς χηροτέρως ἔχον τὰς ἑλπίδας, τιλαίς ἡμῖν τὰς ἐνχρᾶς ἰσιδῶναι, πρὸς τὸ αἰ μάλιστα τὴ καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης γῆς καὶ θαλάσσης ἀποπτόν, γῆρας ἀεικιδῶναι, τῇ ἰαυτῇ οἰκουμενῇ βασιλεύοντα ἥδην, καὶ γέροντα.

Et ipse Romanorum rex, similiter ultra octoginta annos vixisse dicitur. Tarcunius novissimus rex Romanorum eieclus in exilium: cum is consenuit, ac ultra nonaginta annos firmissima valetudine usus vixisse perhibetur. Et hi Romanorum reges fuere: quibus et reliquos reges adiungam, qui ad ultimam senectutem peruenerunt, demonstratis etiam illorum exercitationibus. In calce autem reliquos etiam Romanorum ad longissimam senectutem delatos adscribam, adiectis etiam ceteris Italiae populis qui diuissimè vixerunt. Etenim qui sola historia nostratam aërem calumniantur, probabilibus argumentis refelli possunt, adeò ut meliorem spem habere liceat, fore ut perfecti voti compotes fiamus, et longissimam ac plenissimam tota terra marique dominantem senectutem, iam quæ in suis locis regnantem et senescentem consequamur.

Ἀργανθῶνι & μὲν δὲ, Ταρτη-
 σίων βασιλεὺς, πεντήκοντα
 καὶ ἑκατὸν ἔτη βιωῶναι λέγε-
 ται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς
 καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρίων·
 ἀπὸ τῆτο μὲν μὺθ' & τοῖς Δα-
 κῆ. Ἀραθοκλῆς δὲ, ὁ Σικελίας
 τύραννος, ἑτῶν ἑννῆκοντα
 πέντε τιλούτῃ, καθάπερ Δε-
 μοχάρης καὶ Τιμαί' ἴσοι
 ῥῶσι. Ἰέρων δὲ, ὁ Συρακῶ-
 σίων τύραννος δύο καὶ ἑν-
 νήκοντα ἑτῶν γενόμενος, ἑ-
 τιλόντα νοσῶν, βασιλεύσας
 ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ
 Δημήτριος τε ὁ Καππα-
 δὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσι. Ἀν-
 τίας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,
 μαχόμενος πρὸς Φίλιππον
 περὶ τὸν Ἰσθμὸν ποταμὸν, ἑ-
 πτακὸν ἑτῶν τῶν ἑννῆκοντα ἔτη
 γεγονώς. Βάρδης δὲ, ὁ Ἰλυ-
 ρίων βασιλεὺς, ἀφ' ἑπταλέξεν-
 ται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φί-
 λιππον πολέμῳ, ἔς ἑννῆ-
 κόντα ἑτῶν ἔτη. Τήρης δὲ, ὁ
 Ἀρυσῶν βασιλεὺς, καθά-
 περ οἱ Θεόπομπος, δύο καὶ
 ἑννῆκόντα ἑτῶν ἐτιλούμενος.

ginta annos complevit. Teres rex Drysorum, autho-

re Theopompo, duos & nonaginta annos agens moriuit.

Antis

Promde e Arganthonium
 Tartesiorum rex centum &
 quinquaginta annos vixisse
 traditur, auctoribus Herod-
 odo historico, & Ana-
 creonte poëta lyrico: tamen-
 si hoc quibusdam fabula-
 rum videatur. Agathocles
 Sicilia tyrānus annos quin-
 que & nonaginta egressus
 fato functus est, sicut Demo-
 chares & Timæus literis
 prodiderunt.^f Hieron quo-
 que Syracusanorum tyrans
 nus duos & nonaginta an-
 nos natus, morbis tandem
 absumptus obiit, cum res
 gnasset annos septuaginta,
 sicut Demetrius Callistia-
 nus & alij memorant. An-
 teas autem rex Scytharum,
 qui ad Istrum fluuium cum
 Philippo conflixens in pug-
 na occubuit, ultra nona-
 ginta annos egressus est.
 Bardylis verò rex Illyrico-
 rum, qui ex equo in eo quod
 gessit cōtra Philippum bel-
 lo pugnasse dicitur, nonas

Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ
 μονόφθαλμος, βασιλεύων
 Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν
 μαχόμενος Σιλόωκα καὶ Λυ-
 σιμάχῳ, τραύμασι ποθοῖς
 περιπίσσω, ἐτιλύνθησιν ἵ-
 τῶν ἑνὸς καὶ ὀδονέοντα, ὥς
 περ ὁ συγγραφέας αὐτῷ
 Ἱερώνυμος ἰσορῆ. καὶ Λυσί-
 μαχος ὁ Μακεδόνων, βα-
 σιλεὺς, ἐν τῇ πρὸς Σέλωκα
 ἀπώλει μάχῃ, ἔτ' ὀδονέ-
 ον ἐν τῇ, ὡς ὁ αὐτὸς φη-
 σι Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δ',
 ἥδ' ἔτι καὶ Δημητρίῳ, ἑνὸς ὁ
 Ἀντιγόνου τῷ μονόφθαλμο,
 οὗτος τέσσαρα καὶ τισσάρων
 ἔτη Μακεδόνων ἰσχυρο-
 σεν ἔτη ἰβίωσι δ' ὀδονέον-
 τα, ὡς Μιθριδάτης ἰσορῆ, καὶ
 ἄλλοι συγγραφῆς. ὁμοίως δ'
 καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ιολάου, μέ-
 γιστον διακρίνας, καὶ ἑπτα-
 πώσας ποθοῖς Μακεδόνων
 βασιλείας, περὶ ὀδονέοντα
 ἔτη οὗτος ἵστας, ἐτιλύντα
 τὸν βίον. Πτολεμαῖος δ'
 ὁ Λάγης, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν
 ὑπομονέων βασιλεὺς,
 Αἰγύπτῳ

Antigonus autem Philippi
 filius luscus rex Macedonū,
 in Phrygia cum Seleuco et
 Lysimacho confligens, mul-
 tis acceptis vulneribus col-
 lapsus, annos vno et octoge-
 simo vitam finiuit, sicut nar-
 rat Hieronymus, qui cum
 eo militauit. Porro Lysi-
 machus et ipse rex Macedo-
 niæ, in pugna contra Seleus-
 cū suscepta occubuit, octo-
 gesimum annum consequen-
 tus, ut idem Hieronymus te-
 statur. Et Antigonus verò
 filius Demetrii, Antigoni
 Lusci nepos, quatuor et
 quadraginta annos regnum
 Macedoniae tenuit: vixit au-
 tem octoginta, sicut Medius
 et alij scriptores testantur.
 Consimiliter et Antipater
 patre Iolao genitus, maxi-
 ma fulius potentia, et qui
 multorum regum Macedo-
 niæ tutelam egit, ultra octo-
 gesimum annum egressus
 excessit à vita. I Ptole-
 maus autem Lago patre na-
 tus, inter reges propria for-
 tuna felicissimus, imperauit
 Fff 4 Aegypto

Αἰγύπτῳ ὃν βασιλεύσας, τίθα-
ρα καὶ ὄνδρουντοῖα βίωσας ἔτη.
Ἰὼν δὲ παρίδουσι τὴν ἀρχὴν,
πρὸ δουρὶν ἐλθὼν τὴν τελευτὴν, ὡς
Πτολεμαῖος ὁ ὧν, Φιλαδέλφ-
ος καὶ ἐπικλησίων, ὅστις διεδίξασ-
ε τὴν πατρίδα βασιλεύσας ἀν-
δραφῶν. Φιλατέρος ὁ καὶ, πρῶ-
τος ὃν καὶ ἵστατο τὴν περὶ Πέρ-
γαμον ἀρχὴν, καὶ κατισχύων,
ἐν τῇ αὐτῇ, κατισχύων καὶ τὸν
βίον, ὃν δούκοντα ἔτην γυνο-
μένη. Ἀπάλῃ δὲ, ὁ ἐπικλη-
θεὶς Φιλαδέλφος, καὶ Περγασ-
μικῶν καὶ οὗτος βασιλεύων,
πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ καὶ Ρω-
μαίων στρατῆρς ἀφίκετο, δύο
καὶ ὄνδρουντοῖα ἔτην ἐξελίπε-
τον βίον. Μιθριδάτης δὲ, ὁ
Πόντι βασιλεὺς, ὁ προσαγο-
ρευθεὶς Κτίσης, Ἀντίγονον τὸν
μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ
Πόντῳ ἐτελεύτησε, βίωσας ἔτη
τίσσαρα καὶ ὄνδρουντοῖα, ὡς περὶ
Ἱερώνυμον ὁ ἰσορῆς, καὶ ἄλλοι
συγγραφεῖς. Αἰαράθης δὲ, ὁ
Καπαδοκῶν βασιλεὺς, δύο
καὶ ὄνδρουντοῖα ἔτην
ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ὁ ἰσορῆς· ἡ
δὲ αὐτὴ δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλείον
ἐξελγῆναι, ἀπὸ ἐν τῇ πρὸς

Aegypto annos octoginta
natus. Vivus autē tradidit im-
perium duobus annis ante-
quam moreretur, Ptolemaeo
filio, cui cognomentum fuit
Philadelpho. qui et pater-
num regnū a fratribus sortit-
us est. Philateros, qui pri-
mus cōdendi circa Pergamū
principatus author fuit, et
eundem cum esset Eunuchus
obtinuit, mortuus est octo-
ginta annos natus. Attalus
autē cognominatus Philadel-
phus, et hic rex Pergameno-
rum, ad quē etiā Scipio Ro-
manorum Imperator venit,
duos et octoginta annos a-
gens, vitā reliquit. Mithri-
dates rex Ponti, Cristes ap-
pellatus, Antigonom Luscū
fugiens, in Pōto mortuus est,
cum egisset annos quatuor
et octoginta, sicut Hierony-
mus et alij scriptores prae-
diderūt. Ariarathes rex Cappa-
docū Hieronymi testimonio
duos et octoginta annos vi-
xit: atque haud dubiē ad gran-
diorem aetate pervenire po-
tuisset, nisi in pugna contra
Perdicā

Περδικαῖον μάχῃ (συγχεθεὶς
ἀντοκολοπίῳ). Κύρῳ δὲ, ὁ
Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιός,
ὡς ἀγνοοῖεν οἱ Περσῶν καὶ
Ἀσσυρίων ὄροι, οἷς καὶ Οὐροί-
κωϊ, ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου
συγγράψας, συμφωνῆν δοκεῖ,
ἐκαστονέτης γυρόμεν, ἐξ ἧτος
μὴ εἶνα ἕκαστον τῶν ἐλθόν-
των, ἀλλὰ τὸς πλείους δι-
φθαλίαν, καὶ Καμβύσιν τὴν
ἐν τῷ ἑκαστοῦ Καμβύ-
σι κατὰ πρόσωπον τὸ ἐκείνου
ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν
τι, πρὸς τὴν ἀμύνην τῆς οὐ-
δελιότητος, τὸ δὲ τι, ὡς πα-
ρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασά-
μεν, ἀθυμίας ἐτιμῶντα
τὸν βίον. Ἀρταξέρξης, ὁ
Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν
Κύρῳ ὁ ἀδελφὸς ἰσχυρο-
σαῖο, βασιλεύων ἐν Περσῶν
ἐτιμῶνται νοσῶν, ἐξ ἧς ἡ οὐ-
κονία ἐτὴν γυρόμεν. ὡς δὲ
Δάνων ἰσορῶν, τισσάρων
καὶ ἐν γυμνοῦντα, Ἀρταξέρξης,
ἐν τῷ Περσῶν βασιλεὺς,
ὁρῶντες ἐπὶ τῶν πατέρων
τῶν αὐτῶν ἰσίδωρ, ὁ Χαρα-

Perdiccam vivus captus, &
in crucem sublatus fuisset.
Maior autem Cyrus rex Per-
sarum, sicut Persæ & Assy-
riorum historiæ loquuntur,
quibus etiam suffragari vi-
detur Oresicritus, qui res ge-
stas Alexandri Magni in hi-
storiam contulit, centesimū
annum assequutus, require-
bat unumquemque amicorum:
quorum cum plurimam a fi-
lio suo Cambyse interem-
ptos comperisset, ac^m Cam-
byses ipsius iussu hoc ipsum
se fecisse fateretur, partim
ob filij crudelitatem pro-
brose affectus, partim se ipse
tanquam iustitiæ & legum
violatorem accusans, maxi-
ma tristitia conturbatus vi-
tam finiuit. ⁿ Artaxerxes
Mnemonis cognomentū for-
titus, cōtra quē Cyrus frater
exercitum duxit, imperium
Persarū obtinens, morbis cō-
sumptus decessit, annos sex
& octoginta natus: sed ut
Dinō scribit, quatuor & no-
naginta. Artaxerxes alter

Perfarum rex, quē patrum suorum memoria Isidorus Chara-

κλῶς συγγραφὴς, βασι-
λεύειν ἔτη τρία καὶ ἑνὲν ἑκοντὰ
βίος, ἐπιβυλὴ τὰ Διὰ τοῦ Γω-
σίθρος ἰδοιοφανέθης. Συναρ-
θοκλῆς δὲ, ὁ Παρθυαίων βα-
σιλεὺς, ἔτη 7 ὁ Διοκοσὸς ἡ-
λθ' ἰσογονὸς, ἀπὸ Σακαυρά-
κων Σκυθῶν καταχθὰς, βα-
σιλεύειν ἡρξάτο, καὶ ἑκατὸν
ἔτη. Τιγράνης δὲ, ὁ
Αρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν
Λύκου 7 πολέμοις, πύρρι
καὶ ὁ Διοκοντα ἑτῶν ἑτελεύ-
τα νόσος. Υἱοσίνης δὲ ὁ Χά-
ρακ 7, καὶ τῶν κατ' ἐρυθρὰν
τόπων βασιλεὺς, πύρρι καὶ
ὁ Διοκοντα ἑτῶν, νοσήσας
ἑτελεύτησεν. Τίρας 7, ὁ μετ'
Υἱοσίνην τρίτ' βασιλεύ-
σας, δύο καὶ ἑνὲν ἑκοντα βίος,
ἑτελεύτα νόσος. Αρτάβαξ 7
δὲ, ὁ μετὰ Τίρασον ἑβδόμ' ὁ
βασιλεύσας Χάραν 7, ἔξ
καὶ ὁ Διοκοντα ἑτῶν, κα-
ταχθὰς ἀπὸ Πάρθων, ἑβασί-
λευσεν. καὶ Μνασκίρης δὲ, βα-
σιλεὺς Παρθυαίων, ἔξ καὶ ἑνὲν
ἑκοντὰ ἔτη. Μασσι-
σισσῆς δὲ, Μαυροσίον βασι-
λεὺς, ἑνὲν ἑκοντὰ ἐβίωσεν ἔτη.
Μασινίσσα περὶ rex Mauritanie nonaginta annos vixit.

census historicus regnasse tra-
dit, cum annos tres et nona-
ginta vixisset, infidels fratris
Gosethra clam obtruncatus
est. Smarthocles autem rex
Parthyaorum annos nona-
ginta iam natus, à Sacaura-
cis Scythis reductus ab exi-
lio regnare incēpit, et re-
gnauit annos septem. At Ti-
granes rex Armeniorum, cō-
tra quem Lucullus pugna-
uit, quinto et octogesimo
anno morbo consumptus pe-
rīt. Hyspāsines Characeno-
rum et regionū maritubro
adiacentium rex, quinto et
octogesimo anno morbo
corruptus decessit. Tereus
tertius post Hyspāsinem ea-
rum nationum rex, cum vi-
xisset duos et nonaginta an-
nos, morbo perīt. Artaba-
zus autem, qui septimus post
Tiraum Characenorum re-
gnum tenuit, sex et octogin-
ta annos reductus à Parthis
ab exilio regnauit. Et Mna-
scires rex Parthyaorum sex
et nonaginta annos vixit.
Masinissa

Afandrus

Ασάνδρου, ὃ ἐπὶ τῷ θεῷ Σια
 βασῦ, ἀντὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ
 ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, περὶ
 ἑτῆς ὡρὸς ἐννέκοντα, ἱππομά-
 χων καὶ πεζομάχων ἐδυνόε-
 ῃσιν ἐφάνη. ὡς δὲ ἔβρα τὰς
 ἐπὶ τῇ μάχῃ Σπειδανίῳ πρὸς
 θεμελίους, ἀπὸ τοῦ πεζομάχου
 ἐπὶ τῇ τρίᾳ καὶ
 ἐννέκοντα. Γόαστος δὲ, ὡς
 φησὶν Ἰσίδωρος, ὁ Χαράκης
 υἱὸς, ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ ηλικίᾳ ὁ Μά-
 νων τῷ ἀρωματωφόρῳ Βασι-
 λίδεσσιν, περὶ τῆς αἰῶνος καὶ ἐκα-
 τὸν γεγονὸς ἐτῶν, ἐπὶ τῇ
 ἐννέκοντα. Βασιλίδεσσιν μὲν οὖν
 οὕτως ἰσορρήκασιν μακροβίους οἱ
 πρὸς ἑμῶν. ἐπὶ δὲ καὶ φιλόσο-
 φοι, καὶ πάντες οἱ περὶ παι-
 σεῖν ἔχοντες, ἐπὶ μέλει ἄν
 πως καὶ οὕτως ποιοῦμενοι ἑαυ-
 τῶν, ἄς μακρὸν γῆρας ἔλθωρ.
 ἀναγράφουμιν καὶ τούτων
 ἰσορρήκων, καὶ πρῶτος γὰρ
 φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν
 ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὸς
 πεντάκοντα καὶ ἑκατὸν, ἀπὸ
 τοῦ πεζομάχου προφῆς, ἐπὶ τῇ
 ἐννέκοντα.

Asandrus autem à diuo Au-
 gusto loco Etnarchi rex Bo-
 spori declaratus, annū agens
 nonagesimum, & equestri &
 pedestri pugna nullo infe-
 rior uspiam est conspectus.
 Qui ut ammaduervit Scia-
 bonio rem militarem com-
 mendatam, cibo abstinens
 diem suum obiit, cum vixis-
 set annos tres & nonaginta.
 Goæsus, ut Isidorus auctor
 est, Characene regnum tes-
 nuit, quo tempore Mano quoq;
 imperavit Arabibus, centum
 & quindecim annos natus,
 postremum morbo perijt.
 Tot igitur ante nostram
 memoriam memorandæ se-
 necutis reges fuisse maio-
 res nostri literis prodiden-
 runt. His annumeratur Phi-
 losophi, & omnes qui in-
 genio & eruditione præ-
 stantes fuerunt, qui ali-
 qua sui cura habita, ad ex-
 tremam senectutem perue-
 nerunt. Eos itaq; quos multa
 lectione didicimus, perscribemus: ac initio quidem a Phi-
 losophis. Per quorum Democritus Abderites centum & qua-
 tuor annos natus, cum alimento abstineret, mortuus est.

Ξερόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς
 φησιν Αἰσώξην, προσχὰρ
 πρὸ Πυθαγόρου φιλοσοφία, ὑπὲρ
 τὰ πρῶτα καὶ ἑκατὸν ἔτη Αἰ-
 θλώσειμ' ἰδίσαι. Σόλων δ', καὶ
 Θαλῆς καὶ Πιττακὸς, οἳ τινὸς
 τῶν λεηθεύτων ἡλικίᾳ ὅσων
 ἐγγόνος, ἑκατὸν ἔκαστος ἔ-
 λυσεν ἔτη. Ζώων δ', ὁ τῆς
 Στωικῆς φιλοσοφίας ἀρχη-
 γός, ὅπως καὶ ἐνφάνηκοντα. ὁρ-
 φαισιν ἀσπρόχρόμον αἰς τὴν
 ἑκκλησίαν, καὶ προσήλαισαν-
 τα ἀναφύλακτοι· τί μιν βοᾷς;
 καὶ ἡπορήσαντα οἴκαδι, καὶ
 ἀσπρόχρον προφῆς, τιλωτῆ-
 σαι τὸν βίον. Κλεάνθης δ',
 Ζώωνος μαθητὴς καὶ διάδο-
 χος, ἐννέα καὶ ἐνφάνηκοντα εὖ-
 γ' ἐγγόνος ἔτη, φύμα ἔσχατον
 ἐπὶ τῷ χέλει, καὶ ἀπκαρτερῶν, ἐ-
 κληθὲν ἄνθρωπον ἀνὸς παρ' ἰταίων
 τινῶν γραμμάτων, προσεγγι-
 κάμεν, ὅπως προφῶν καὶ πράξας
 περὶ ὧν ἡξίωσιν οἱ φίλοι, ἀπ-
 σχόμενος αὐτοῖς προφῆς, ἐξέ-
 λυσεν τὸν βίον. Ξενοφάνης δ',
 ὁ Διξίνης μὲν υἱός, Αρχιλάου
 δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς, ἰδίως
 ὅσον ἔτη ἦν καὶ ἐνφάνηκοντα,

1 Xenophilus Musicus, per-
 hibente Aristoxeno, Pytha-
 gorica philosophia candi-
 datus, ultra quinque et cen-
 tum annos Athenis vitam
 traduxit. Solon autem, et
 Thales, et Pittacus, qui e
 septem sapientium numero
 fuerunt, centum annos unusquisque
 vixit. 2 Zenon vero
 Stoicae philosophiae auctor
 et princeps, octo et nona-
 ginta. Hunc aiunt in concio-
 nem prodeuntem offenso
 pede exclamasse: Quid me
 vocas? 3 et domum reuer-
 sum media vitam finisse.
 4 Cleanthes Zenonis disci-
 pulus et successor, novem
 et nonaginta annos na-
 tus, et tuberculum in labijs
 habuit. Cumq; decreuisset
 media vitam absumere, al-
 latae sunt ei ab amicis li-
 terae. Ac mox adhibito ci-
 bo, et perfectis amicorum
 postulatis, iterum cibo
 abstinens, vita defunctus
 est. Xenophanes autem
 Dexino patre natus, Ar-
 chelai physici auditor, unum et nonaginta annos vixit
 Xeno-

Ξενοκράτης δ', Πλάτωνος
μαθητὴς γινόμενος, τέσσα-
ρο καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεά-
δης δ', ὁ τ' ἐκατέρωθεν ἀκαδη-
μίας ἀρχηγός, ἐτη πέντε καὶ
ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος δ' ἐν
καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δ',
ὁ Σιλωκὴν, ἀπὸ Τίγριος,
Στοικὸς ἐκλόφος, ὅκτω καὶ
ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος δ'
Ἀπαμὸν τῆς Συρίας, νόμος
δ' Ῥόδιος, φιλόσοφος τε ἅμα,
καὶ σοφίας συγγραφεὺς, τὶς
σαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Κρι-
τέλας δ' ὁ περὶ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας
ἀνὸς, καὶ ὀγδοήκοντα. Πλά-
τωνος δ' ὁ ἰσώτατος ἐν καὶ
ὀγδοήκοντα. Αἰσχύνη δ'
Σάνδωνος Ταρσίου, Σταϊ-
κός, ὅς καὶ διδάσκαλος ἐξί-
ντος Καίσαρος Σιβαίου θύ-
ς, οὗ ἡ Ταρσίω πόλις
καὶ πόρων ἐκφύει, ἀνὸς καὶ
ὀγδοήκοντα ἐτη βίος, ἐτιλύν-
την ἐν τῇ πατρίδι καὶ τι-
μὰς ὁ Ταρσίω δῆμος αὖ-
τις κατ' ἐτὶ ἑκάστον ἀ-
νίμα, ὡς ἥρωι. Νίτωρ δ'
Σταϊκός ἀπὸ Ταρσῶ, διδά-
σκαλος καὶ Καίσαρος Τιβερίου,
ἐτη δύο καὶ ἑξήκοντα ζῆτο.

Xenocrates Platonis disci-
pulus, quatuor et octogin-
ta. Carneades novae Acade-
miae fundator, annos quinque
et octoginta. Chrysippus
vnum et octoginta. Dioge-
nes autem Seleucus Tigrius,
Stoicae sectae philosophus,
duodenonaginta. Posido-
nius Apamea Syriae oriun-
dus, lege autem philosophus
Rhodius, pariter et histo-
ricus, octoginta quatuor.
Critolaus Peripateticus ul-
tra duos et octoginta. Pla-
to philosophorum sanctissi-
mus, vnum et octogin-
ta. Athenodorus Sando-
nis Tarsensis, qui fuit Cae-
saris Augusti praeceptor,
cuius precibus Tarsis ci-
uitas vinctigalibus leuata
est, duos et octoginta an-
nos agens mortuus est in
patria. Huic Tarsensis po-
pulus quotannis solennes ho-
nores vi heroi per soluit. Ne-
stor verò Stoicus, et hic à
Tarso ortum trahens, prae-
ceptor Caesaris Tiberij,
duos et nonaginta. Xenoc-
phon

Σιδωνίου πότ' ἄστυ Κად-
 μ' ἱκλιπὼν,
 καὶ ἱπαπὼν, ὡς ἀπαύσα ἡ
 Ἑλλάς, ἱξίλιπ' τὸν βίον. Απόλ-
 λόδωρος δ', ὁ Περγαμίδης ῥή-
 τωρ, θεῷ Καίσαρος Σιδασὺ
 διδάσκαλ' ἑνὸς μὲν, καὶ
 αὐτῷ Ἀθλωδῶρ' ὡς Ταρσῶ
 φιλοσόφῳ παιδῶσας αὐτὸν,
 ἔφησεν ταυτὰ ὡς Ἀθλωδῶρ',
 ἔτη δ' ὀλοήκοντα δύο. Ποτά-
 μωρ δ', ἐκ ἁδολῆς ῥήτωρ, ἔ-
 τη ἐννεήκοντα. Σοφοκλῆς δ'
 τραγωδοποιὸς, ῥᾶγα παρυσ-
 κῆς καταπνίγη, ἀπικνίγη,
 πύρτι καὶ ἐννεήκοντα ἴσας
 ἔτη. οὐτ' ἂν ἰοφῶντ' τῷ
 υἱῷ, ἐπὶ τέλει τ' βίου, παρὰ
 νοίας κενόμην, ἀνέγνω δ' ἴς
 δικασαῖς Οἰδίπου τὸν ἐπὶ
 Κολωνῶ, ἐπιδακνύμην δ' αὖ
 τῷ δράματι, ὅπως τ' νοιῶν
 γιᾶναι ὡς τὸς δικασαῖς τὸν
 μὲν ὑπερβαυμάσαι, καταψή-
 φισαθαι δ' ὅτ' ἡ αὐτῷ μαρ-
 τία. Κρατὺν δ', ὁ τῆς κομ-
 οδίας ποιητῆς, ἔφη πρὸς
 τοῖς ἐννεήκοντα ἔτησιν ἐν
 βίῳ, καὶ πρὸς ὡς τέλει
 τῷ βίῳ διδάξας τὸν Πυτί-
 νον, αἰεὶ sub finem vitæ

Sidonis orbis alia quon-
 dam moria

Cadmus relinquens.

Quibus cum adiecisset, fore
 ut Græciam servitutē prola-
 beretur, è vita decessit. B Ap-
 polodoros aut rhetor Per-
 gamenus, Caesaris Augusti in-
 diuos relati præceptor, quem
 unā cū Athenodoro Tarsensi
 bonis disciplinis imbuit, totis
 dem quod Athenodorus an-
 nos, nempe duos et octogin-
 ta, vixit. Potamon rhetor nō
 incelebris, annos nonaginta.
 C Sophocles poëta Tragicus
 deuorato vixit acmo strangu-
 latus est, cum egisset annos
 quinque et nonaginta. Hic à
 filio Iophonie sub finem vi-
 tæ in ius vocatus, et desipien-
 tiæ accusatus, recitavit Iudi-
 cibus Oedipum Colonaum,
 planum faciens ea fabula;
 quod sanæ mentis compos
 esset. Quæ audita, Iudices
 ingenium eius admirati sunt,
 ac filiū in sanie damnauerūt.
 D Cratinus aut poëta Comi-
 cus septem supra nonaginta
 annos vixit, atque sub finem vitæ cum docuisset fabulam Pyti-
 nen;

ἦλθ', καὶ νικῶσας, μετ' ἃ πολλὴν
 ἱταλῶτα. καὶ Φιλέμων δ' ὁ
 ἑσπερίος, ὁμοίως τῷ Κρατί-
 νῳ, ἱππὰ καὶ ἱνερήκοντα ἔτη
 βίης, κατὰ τὸ μὲν ἐπὶ ἡλι-
 ους ἡριμῶν, θιασάμενος δ' ὁ-
 νοματὶ τὰ παρασκευασμένα αὐ-
 τῷ σῶκα κατὰ δῖοντα, ὥρμησι
 μὲν ἔς γέλωτα. καλίστας δ' ἔ-
 σκεπτετο, καὶ συνὸς πομπῇ καὶ
 ἀθροῦ γέλωτι ἀπὸν προσδίδε-
 σθαι τῷ ὄντι ἀκράτου ῥοφῆν, ἀ-
 ποπνιγὴς ὑπὸ τῷ γέλωτι, ἀ-
 πύθαν. καὶ Εἰχάρμος δ' ὁ
 τῆς ἑσπερίας ποιητὴς, καὶ αὐ-
 τὸς ἱνερήκοντα καὶ ἱππὰ ἔτη βί-
 ητος βιῶναι. Ανακρίων δ', ὁ
 τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔ-
 τη πεντήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ
 Στησίχορος δ' ὁ μελοποιὸς
 ταυτοῦ Σιμωνίδης δ' ὁ Κῆρος
 ὑπὲρ τὰ ἱνερήκοντα. Γραμ-
 ματικῶν δ' Ερατοσθένης μὲν,
 ὁ Ἀγλαῦ, Κυρῶν δ', ὁρὸν μόνον
 γραμματικόν, ἀπὸ καὶ
 ποιητῶν ἄρτις ὀνομάσθαι, καὶ
 φιλόσοφον καὶ γεωμέτρων, δύο
 καὶ ὀγδοήκοντα οὗτοι ἔζησαν
 ἔτη. καὶ Λυκούργος δ', ὁ νομο-
 θέτης

nen, eaque victor euasisset,
 haud ita multò post est mor-
 tuus. Non dissimiliter quoque
 E Philemon Comicus septi-
 mum et nonagesimū annum
 agens decumbebat in lectu-
 lo quiescens: qui cum vidis-
 set asinum hucus sibi prae-
 paratas deuorantem, prolapsus
 in cachinnos, et accersito fa-
 mulo, multo et vehementi
 cum risu praecepit asino me-
 rum ad sorbendum dari, atque
 ita risu suffocatus obiit.
 Et Epicharmus autem et ipse
 poeta Comicus, septem et
 nonaginta annos vixisse di-
 citur. Porro C Anacreon
 poeta Lyricus vixit annos
 H quinque et octoginta. Et
 I Stesichorus poeta Lyricus
 totidem K Simonides Cius
 supra nonaginta. Sedenim
 ex Grammaticis Eratosthe-
 nes Cyrenaeus Aglai filius,
 quem non Grammaticum
 solum, sed etiam Poetam
 meritiò quis vocarit, et Phi-
 losophum et Geometram,
 duos et octoginta annos vi-

xit. Quin etiam L Lycurgus Lacedaemoniorum legum con-

θίτης τῶν Λακιδαιμονίων, περὶ καὶ ὀδούκοντα ἔτη ζῆσαι ἰσχυρῆται. Τοσούτους ἰδὼν ἡμεῖς βασιλῆας, καὶ παιδῶν μὲν ἀθροῖσαι. ἰππὰ δὲ ἡπύχόμην. καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν τῶν Ἰταλίων οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τύττες σοι, θεῶν βολομένων ἐν πρώτῃ Κυνήτιῳ, ἐν ᾧ καὶ ἀποσώσωμεν λόγον.

le, in altero libro manifestabimus.

ditor, quinque & octoginta annos vixisse dicunt. Tot impræsentiarum Reges & eruditos homines colligere potui. Quia verò pollicitus sum & Romanorum quosdam longævus, & illos, qui ad summam senectutem peruenierunt, perscribere: eos tibi, M Dñs volentibus, præstantissime Quintil-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Lvcianus hoc libello accuratius eos, qui diu vixerunt, collegit, atq; temperantiam sanitatis conservatricem, & longæ senectutis autorem & propagatricem esse, breviter ostendit: qui profectò est non tam festivus, quam utilis, quòd plures hic subinde recenscantur, qui habitatione victus, floridi ad ipsam usque ætatis arcem ascenderint. De hominibus longævis, qui ante diluvium terræ uniuersale vixerunt, vide in Genesi & Iosepho. Plinius libro 7. cap. 48. aliorum quoque facit mentionem. Sic plerique autores sunt, Galenum Medicum centum & quadraginta annos vixisse, & cum tam in cibo quam in potu ad eò abstinentem fuisse, ut nunquam ad satietatem aut comederit, aut biberit: tum ne crudum quicquam gustasse, odoriferum anhelitum semper spirasse, & sine aliquo morbo sola senectute, quamvis & hæc, ut inquit Comicus, morbus est, viribus defectu obijisse.

4-Somni-vi muneris.] Exordium à causa. 6 Hanc itaque.]

itaque.] Commendatio scripti ab utilitate, c. Homerus igitur.] Homerus in *Odyssæa* tertio Nestori Pyleorū regi, quem suo opusculo proposuit, tres ætates attribuit: rejs ὅδ' ἄνθρωπος φανερὸν αἰετὰν δ' αὖ γῆν' ἀνδρῶν· id est, illum iam exegisse tria hominum secula, fama est. Idem affirmat in 1. *Iliad.* ubi facundiam eius celebrat. Vnde Horatius lib. 2. *Odar.* Od. 9. inquit:

At non ter ævo functus amabilem,
Plorabit omnes Antiochum senex
Annos. —

Vbi Acron interpres Horatii annotavit, Nestorem nonaginta annos vixisse. Nam unam ætatem triginta annos quondam fecisse. Cicero de Senectute: Viderisne vs apud Homerum sapientem Nestor de virtutibus suis prædices? certiam enim iam ætatem hominum vivebat. Vide nostras annotationes in *Parasitum.* d. Facta autem.] Transito ad singulos homines, & primum reges & principes. c. Arganthonius.] Censorinus libro Diei natalis, cap. 6. idem scribit. Anacreon poeta centum & quinquaginta annos vixisse Arganthonium, etiam tradit. Vide Plinium, Herodotum & Ciceronem in *Casone.* Valer. Maximum libro 8. cap. 13. Tartessus autem olim vinacissimis rebus celebrata fuit, ex quibus Arganthonius fuit. Est vrbs Bæticæ Hispaniæ, ob loci fertilitatem etiam celebris. f. Hieron.] Theocritus quum hunc Syracusarum, hoc est, civitatis suæ principem carmine celebrasset, nulla gratia relata est: quare *Eidyllio* sexto conqueritur de Hieronis ingratitudine. Hieron filius fuit, & extremus Siciliæ tyrannus, qui regnum quidem obtinuit, dux iam antea declaratus à civibus, atque inferiores potestates perdidit, ut tyranni nomen non immerito sortitus sit. Vide Val. Maximum lib. 8. cap. 12. Linius 24. g. Antigonus.] Alexandri Magni frater fuit, & in regno Macedonico successor. De hoc plura apud Diod. Sicul. & apud Aelian. libr. 1. & 12. h. Antipater.] Sidonius poeta scribit Antipatrem omnibus annis vno die tantum natali correptū febre, & edonsumptum esse satis longa senectū. Idem scribitur à Valerio & Plinio. i. Ptolemæus.] Ptolemæus Lagi filius, & eius filius Philadelphus, regnarunt annis ante Christum 270. Hic sua munificentia multa præclara ingenia fovit. Eorum tempore vixit

runt Theocritus, Bucolici carminis scriptor, & Menander co-
 micus per duodecim fere annos cum Alexandro in expeditio-
 nibus fuit, ac post eius mortem Aegyptum arripuit. k Phi-
 ladelpho.] Hic secundus fuit Ptolemaus Aegypti rex, qui ex
 re Philadelphus dictus est, quod amavit, & in uxorem duxerit
 sororem, cum Græcis ἀδελφὴ Latinis soror sonet. Hinc Lucianus
 in Icaromenippo: Ptolemaum vidi, inquit, cum sorore rem
 habentem, Philosophi Stratonis discipulus fuit, ipse quoque,
 deinceps doctissimus, qui & Alexandria copiosissimam biblio-
 thecam instituit, in qua fuerunt librorum quinquies centena
 millia, cuius etiam cura sacri Bibliorum libri per septuaginta
 Interpretes, ex Hebraeorum sermone sunt in Græcū translati. Cæ-
 tera petantur ex Iustini lib. 5. l Mithridates rex Ponti.]
 Linguarum interpres, de cuius ingenti memoria meminit Plinius
 lib. 7. cap. 24. Is quotidie venenum bibisse dicitur, de cuius
 laude idem Plinius lib. 25. cap. 20. Huius res gestæ Iustini li-
 bro 38. continentur. m Cambyfes.] Paternæ crudelitatis
 administer fuit, Aegyptiorum templa dirui iussit, de quo Iu-
 stinus lib. 2. n Artaxerxes.] Darius Persarum rex moriens,
 duos reliquit filios, Artaxerxem, qui vocatur Mnemon, & Cy-
 rum iuniorem inter hos fratres excitatum fuit bellum, in qua
 Cyrus interfectus est Vide Plutarchum in Artaxerxe, o Phi-
 losophos.] Vita spatium octoginta & amplius annorum his
 potissimum concessum est, qui corpore & animo valeant, ut
 Platoni, Dionysio Heracleotæ, Diogeni Cynico, Eratostheni &
 Xenocrati Platonico. Qui verò centesimum & amplius attinge-
 rint, Carneades, à quo tertia Academia est, quæ dicitur noua,
 cum alijs plerisque memorantur. p Quorum Democri-
 tus Abderit.] Democritum, cum centum & nonem annos vi-
 xisset, primò mortem propinquam dies aliquot nidore panum
 retardasse, deinde sponte sua mortem oppetisse traditum est, de
 quo Lucretius libro 3. q Xenophilus.] Plinius lib. 7. cap.
 30. Valer. Maximus lib. 8. cap. 12 r Zeno Stoicæ phi-
 losophiæ.] Zeno Cisticus, & Lærtius testatur, tum in victu,
 tum in voluptatibus veneris usq; ad eò patiens ac parcus fuit,
 ut crudis duntaxat vesceretur, ac pallio prætenui regeretur.
 Hinc in vniq; sermonē abiit: Zenone, temperantior. s Clean-
 thes

thes Zenonis discipulos.] De eo Laërtius, Suidas & Valerius Maximus libro 8 capite 7. & Posidonius.] Philosophus Apaminiensis ex Syria. u. Plato philosophorum sanctissimus.] Moriens genium suum, fortunamque suam laudabat, primum, quod homo, non fera: deinde quod Græcus, non barbarus: postremo quod ætate Socratis natus esset. x Polybius Lycorta.] Hic est eximius ille historiæ scriptor Africanus Scipionis iunioris præceptor, cuius partem operum habemus. y Hypsicrates.] Hypsicratis grammatici Gellius libro 16. capite 12. meminit, qui de vocibus Latinis à Græco oris scripserat. Varro: tametsi cohortem in villa Hypsicrates dicit esse Græcè *χοῦτον* apud Poetas dictam. z Gorgias quem quidem.] Hic Gorgias Leontinus fuit primus à numero Sophistarum, qui ausus est in conventu poscere: id est, inbere dicere, quæ de re quis vellet audire. audax negotium, discerem impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad philosophos nostros esset. Ex Cicerone de Finibus libro secundo. Idem Cic. Catone, Quintilianus 3. capite, Plinius libro 7. capite 48. Aelianus, Varr. histor. 2. Valerius Maximus libro 8. capite 12. A Panegyricum.] Hæc est celebrata illa oratio, & ferè princeps inter Isocrateas, in celebri consensu populi Atheniensis habita, quam alij decem, alij quindecim annis elaboratam esse putant. In ea commemoratione virtutis maiorum, & prædicatione potentie & autoritatis quæ polleant Athenæ, suadet, ut sopitis intestinis Græcis bellis, expeditio contra Barbaros suscipiatur. post hanc scripta Orationem *ἡ περὶ τῆς αὐτῶν δόξης*: id est, permutatione facultatum, in qua Panegyrico sic inquit: Nam oratio, quæ vobis ostenditur, illis est scripta temporibus, cum Lacedæmonij Græcis imperarent, nostræ verò opes humiles essent. Isocratis senectutis meminit Cicero his verbis: Est quietè, & purè, & eleganter acta ætatis placida ac lenis senectus, qualem accepimus Isocratis, qui eum librum, qui Panathenæicus inscribitur, nonagesimoquarto anno scripsisse dicitur, vixitque quinquennium postea. Hæc ille. B Apollodorus.] Apollodori Rhetoris, qui Olympiade centesima septuagesima nona fuit præceptor Callidij & Augusti, mentionem faciunt, Eusebius, Strabo, Quintilianus, & alij. C Sophocles

phocles poëta Tragicus deuorato vucacino.] *Quod et Sotadis versiculus etiam probat :*

Σοφοκλῆς ἰατρὰ φαρῶν στυφυλῆς πινυῖς τῖνους.

Sophocles grana vorans vna, strangulatus interijt. *Peticlia equalis : Plutarcho & Strabone testibus. Cicero de Senectute: Sophocles ad summam senectutem tragœdias fecit, qui propter studium cum rem familiarem negligere videretur, à filijs in iudicium vocatus est, ut quemadmodum (nostro more) male rem gerentibus pauperibus, bonis interdici solet : sic illum quasi desipientem à re familiari remouerent Iudices. Tum senex dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat, & proximè scripserat Oedipum Coloneum recitasse Iudicibus, quæsisse quæ, num illud carmen desipientis videretur? Quo recitato, sententijs Iudicum est liberatus. Hactenus Cicero. Vide Valerium Maximum libro nono, capite duodecimo, & libro octauo, capite septimo. Cic. in Catone. D. Cratinus autem poëta Comicus.] Callimedis Atheniensis filius, veteris Comœdia poëta, & pend author fuit, si ab Horatio stamus. Floruit Olympiade octingessimâ quinta Fabulas vnâ & viginti scripsit. Audax autem à Persio Satyra prima appellatur, quia mira dicendi acerbitate Athenienses proscidio. diemque suum obijt, eo tempore quo primùm Lacedamonij in Atticam irruerunt, eo anno quem obseruauit Lucianus nosser. E. Philemo Comicus.] Philemonem ex Quintil. libro decimo Prænotamentis in Aristophanem, Apuleio Floridorum secundo, & Gellio volumine decimo septima, capite quarto, tertia noua quæ Comœdia Poëtam fuisse, quem & vim rixus immoderati abstulisse ex Valerio maximo libro nono, capite duodecimo, & Suida etiam didicimus. Secus credidit Plutarchus in Commentario, An seni accedendum sit ad Rempubl. administrandam. Quàm comiter se erga eum gesserit Magas, ipse Plutarchus in libello de priuatione Ira patefecit. Diogenes Laërtius hoc mortis genus Chrysippo accidisse scriptum reliquit. Aelianus verò in libro de Providentiâ, aliam de Philemonis morte historiam affert. F. Epicharmus autem & ipse poëta Comicus.] Epicharmi patria est incerta. parentes habuisse Thimarum & Sicidam dicitur. Suidas cum Aristotele affirmat, eum cum Phormio Comœdiam inuenisse.*

inuenisse in Sicilia. Vixit Hieronis tyranni tempore, circiter sexagesimam quartam Olympiadem. Multas fabulas Dorica lingua docuit. Eum imitatus est Plautus. Horatius libro Epistolarum secundo:

Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi.

G Anacreon poeta Lyricus.] Plinius naturalis Historia libro septimo, capite septimo refert, Anacreontem poetam acino vna passa strangulatum. Pluresque incertis causis subito absumptis, commemorat in eodem libro. At horum exemplorum pleni sunt authores. H Quinque & octoginta.] Lilius Gregor. Girardus de Poëtu in Stesichoro scribit legendum esse nonagintaquinque. I Stesichorus.] Stesichorus, Simonides, Hesiodus grandes natu cygnatum nescio quid, & solito dulcius vicina morte cecinerunt. Hieronymus ad Nepotianum. K Simonides Cius sup. nonan.] Octogesimo anno & docuisse se carmina, & in eorum certamen descendisse, ipse gloriatur. Valerius libro 8, capite de Studio & Industria. Ad hunc authorem refertur ars memorandi, & propter dulcedinem vocatus fuit Melicerta, qui natus est in insula Ceo, teste Suida. Est autem Ceos, vna ex Cycladibus. Strabo in libro decimo. Is est qui duas arcas ostendere solebat, alteram beneficentiae, alteram gratitudinis: de quibus alibi à nobis dictum est. Lyricus fuit Poëta. Theognidi οὔρυχεος. L Lycurgus Lacedaemoniorum leg. conditor.] Constans opinio est, eum circiter Agrippae Syluij tempora floruisse: quo tempore Pharnaces Medus Sardanapalum imperio & vita priuauit, teste Paterculo. De eius legibus lege Xenophonem in eo libro, quem de Lacedaemoniorum legibus conscripsit: Plutarchum in eius vita: Lucianum nostrum in Astrologia. Sublatae sunt eius leges & disciplina postquam D. C C C. annis steterunt, Anno ab Urbe condita D. L X V. Marco Fulvio & Cn. Manlio Volso, Consulibus. M Dijs volentibus, prestantis. Quintilic.] Quod sit dijs volentibus, οὐδὲ τὸ θεῶν sit Graecis. Sophocles in Aiace flagellifero: οὐδὲ τὸ θεῶν πᾶς καὶ γὰρ ἢ ὁ δ' ὕμνου: id est, Deo volente quisque ridet, atque flet. Aristophanes in Equitibus: αἰὲν ἰδὲ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι αἰῶνος καὶ θεῶν αἰς ἀγῶνας. Id est, Sed ipse in concionem prodit huc, tanquam Deo volente. Contra

sine Deo fit, quod absque deorum favore fit. Pindarus in Pythij hymno quinto, & Ἰσὺν ἄριστον id est, non sine dijs. Horatius libro tertio, Oda quarta:

Non sine dijs animosus infans.

Et Virgilius:

Haud equidem, sine mente reor, sine numine diuum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙ-

ψάδων.

DE * DIPSA-

dibus.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

PRæfatio quædam est, cuiusmodi & superiores nonnullæ sunt, qua studium suum erga auditores, siue quicumque illi tandem fuere quibus cum versatus tum fuit, collatione ista cum Dipsadibus facta, declarat. Ut enim eos qui ab hoc genere serpentis percussi sunt, inexplibilis quædam sitis inuadit, ita ut quod sunt plus potæ, plus sitiantur aquæ, ut ille ait: ita se quoque desiderio quodam insatiabili teneri ait, & quod frequentius apud illos sit, eò magis ac magis esse cupere. Porro quod ad Dipsadis morsum, & sitim istam lethalem attinget, habes consimilem fermè descriptionem atque exemplum. Auli cuiusdam signiferi in exercitu Catonis, qui eodem modo perijt, ut ille de quo epigramma præsentis narrationis testatur, apud Lucianum libro nono, ubi & cæterorum serpentium genera, de quibus

hic mentio fit, enumerantur: addita etiam

fabula, cur Libya serpentibus ita

abundet, atque infe-

sta sit.

Tis

Ης Λιβύης τὰ
 νότια, ψάμ-
 μος ἐστὶ βα-
 θύα, καὶ γὰρ
 ἀγκυραμύνη, ἔρημος ἐστὶ
 πολὺν, ἀκείως ἀναρπύ-
 λιν ἀπασα, ὁ χόλω, οὐ πό-
 σος, οὐ φυτόν οὐχ ὕδωρ ἔχου-
 σα, ἢ ἂν ἄρα ἰσχυροῖς συ-
 νιστῆκεν ὑπὲρ ὀλίγου λαΐανον,
 παχὺ καὶ τῆτο, καὶ δυσωδόν,
 ἔστι πάνυ διψῶντι ἀνθρώπων
 πόσιμον, ἀόικτος γοῦν ὅτι
 ἐστὶ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἄν οἱ-
 κοῖτο ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξη-
 ρὰ καὶ ἄφορος εὐδα, καὶ πολ-
 λὰ ὡς αὐχμῶ πίσιμον; καὶ
 τὸ βάλλει αὐτὸ, καὶ ὁ ἀν-
 κομιδὴν πυρρῆς καὶ φλογ-
 ρὸς ὧν, καὶ ἡ ψάμμος ἰσχυ-
 ροῦσα, παντὶ ὡς ἄτακτον
 πλὴν χάρακ τίνῃσι. Γαρά
 μαντις μόνοι, πρόσοικοι ὄν-
 τες, ἐν πάλῃ καὶ κοῦφον ἔ-
 νον, ἄνθρωποι σκλῆνται, ἀ-
 ποθήρας τὰ ποτὰ ζῶντες,
 ἐνίοτε

A² pars Li-
 byæ q̄ ad Au-
 strum tendit,
 arena est prom-

funda, & terra exusta Solis
 ardoribus, deserta vi plu-
 tum, frugibus in totum in-
 fecunda, campestris uni-
 uersa, non gramen, non fœ-
 num, non plantam ullam
 nec aquam habens, nisi sicu-
 bi in terra concauitatibus
 constiterint imbris & plu-
 uiarum reliquiæ, quæ tan e-
 & ipsa densæ sunt, & mali
 odoris, & homini sitibundo
 minimè potabiles. Has igi-
 tur ob causas inhabitabilis
 est. Aut quo pacto tandem
 inhabitari possit locus ita
 durus & implacidus, tum e-
 tiam aridus, ac frugibus ar-
 boribusq̄ iuxta infæcundus,
 quiq̄ tam molestis feruoribus
 sit subiectus, cum ipse
 quoque calor & aër nimium
 ardens sit, & igneus? Pra-

terea ipsa arena magnopere feruens regionem prorsus fa-
 cit inuiam & inaccessibleem. Soli verò^b Garaman-
 tes hys locis finitimi, gens leuis atque frugalis, vitam de-
 gentes in tentorijs, venationibus & plurimum viuentes,

ἐνίοτε οὗτοι ἰσβάλλουσι, θη-
 ρώοντες ἀμφὶ προπὰς τὰς
 χαμικινὰς, μάλιστα ὕσαντα^τ
 θιὸν τηρέσαντων, ὅποτε τὸ
 πολὺ τοῦ καύματος σβηθεῖ,
 καὶ ἡ ψάμμος^ο νοτιθεῖ, καὶ
 ἀμυγῖπυ βατὰ γένοιτο. ἡ θά-
 ρα δὲ ἰσιν ὄνῳρτι^τ ἄγχι,
 καὶ σφιδῶν τῶν μεγάλων χα-
 μαιπιτῶν, καὶ πιθάρων μά-
 λιστα, καὶ ἰλιφάντων ἐνίοτε
 ταῦτα ἤ μόνον διαρκῆ πρὸς
 τὸ δίδω^σ, καὶ ἀνέχεται ἐν
 πολλῷ, ταλαιπωρέμινᾳ ἐκ
 πολλῷ καὶ ὀξείᾳ ὥλησι. καὶ ὁ-
 μως οἱ Γαράμαντες ἰσθδάρ
 τὰ σιτία καταναλώσωσι,
 ἅπτε^ρ ἔχοντες ἀφίκαντο, ἀπὲ-
 ραύνεσι^ν ὡθὺς ὀπίσω, δι-
 σιότων, μὴ σφίσι^ν ἡ ψάμ-
 μος^ο ἀναφλιῆσα, δύσβα-
 τος^ο καὶ ἄπορος^ο γένηται, ἔ-
 τα ὥσπερ ἐντὸς ἀρκύων ληφ-
 θήτω^σ, καὶ αὐτοὶ ἀπόλυν-
 ται μετὰ τῆς ἄγρας. ἄφυκτα
 γάρ ἐστιν, ἢ ὁ ἥλιος^ο, ἀνα-
 σπᾶσας πλὴν ἡμέρας, καὶ τέ-
 χη^ν ξηράνας πλὴν ὥραν,
 ἔπειτα^ν

cum praeda. Siquidem omnis euadendi facultas sublata est, si
 quando sol subtractio humore ex regione celerrimè exiccata,
 feruere

nonnunquam irruunt ven-
 nantes iuxta solstitiū hyber-
 num, sidere maximè pluui-
 so obseruato, quando vide-
 licet maior ardoris pars de-
 ferbuit^o extincta est, et a-
 rena assidujs imbrib. mada-
 facta, et aliquo modo per-
 uia reddita est. Venantur
 autem^c onagros, et magnos
 struthiones humi volantes,
 cum primis verò simias, ali-
 quando etiam^d elephantos.

^e Hæc enim animantia^f so-
 la aduersus sitim perdurant,
 tum magnopere sufferre pos-
 sunt immodici et feruentis
 Solis molestias. Sed enim Gas-
 ramantes posteaquam com-
 meatum quem secum ingre-
 dientes importauerant, om-
 nem consumpserunt, iterum
 ad suos discedunt postlimi-
 nio, metuentes ne arena ite-
 rum incensa illis intercludat
 aut difficiliorem reddat re-
 ditum: deinde, quemadmo-
 dum in reti comprehensis et
 sibi ipsis pereundum sit vnà

ἡμεῖς, ἀκμασιότατον τὴν
 ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἄτη πρὸς
 τὴν νοτιάδα παρατιθηγμῖς
 νῆω· προφῶ γὰρ αὐτῇ ὥσπερ
 εἰ. καὶ τοι ταῦτα πάντα, ὅς
 πόσα ἔπορ, τὸ θάλαττον, τὸ
 διψόν, ἡ ἱερμία. τὸ μηδὲν
 ἔχαριν τῆς γῆς λαβῆν, ἥ πορ
 ὑμῖν δυσχερὴ ἔῃσιν ἀόξεσσι τοῦ
 λιχθοσομίνου, καὶ διὰ τοῦτο
 φωνήσας πάντως ἡ χώρα ἰκέει
 νη ἱερπιδὰ ᾗ ποικίλα, μὲν
 θατὲ μίγισσι, καὶ πλείοσι πάμ-
 ποτα, καὶ τὰς μορφὰς ἀπὸ
 ποτα, καὶ τὸν ἰὸν ἄμαχα, ἵως
 νίμνεται τὴν γῆν, τὰ μὲν ἰπο-
 βρύχια, φασγάνοντα ἰρμυχῶ
 τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ἰπιπο-
 λάζοντα, φύσατοι, καὶ ἀσπί-
 δες, καὶ ἰχθύναι, καὶ λιράσαι, καὶ
 βυπρήσας, καὶ ἀκοντίαι, καὶ ἀμ-
 φίσθαινας, καὶ δράκοντες, καὶ
 σκορπίων γένος διττόν· τὸ μὲν
 ἔττορ, ἐπίχθοντι καὶ πηδόν, ὑ-
 πέρμυα καὶ πολυσφόνδυλον,
 θάτερον, διναίειον καὶ πη-
 σόν, ὑμιν ὁππότερ δὲ, οἷα ταῖς
 ἐκτίσι καὶ τίσιξι καὶ νυκτῖσι τὰ
 πᾶρά τοιαῦτα ὄντα ποτα,

signe: alterum aërium & volatile: alis tenuibus, cuius modi
 sere sunt locusta & vesperiliones. Istiusmodi: quibus multis

feruere incæperit ardentio-
 ribus radijs emissis, veluti
 ad humiditatem acuminat-
 is. illa enim igni murimen-
 tum suppeditare solet. Et
 sanè hæc omnia quæ mihi
 hætenus dicta sunt, feruor,
 sitis, solitudo, sterilis soli in-
 fecunditas, minus vobis vis
 debuntur graua præ hoc
 quod dicturus sum: & ob
 hoc ipsum omnib. modis re-
 gio ista fugienda est. Omnis
 enim generis is locus serpen-
 tes alit, permagnos & va-
 rios, multitudine innumeros,
 forma terribiles, veneno præ-
 sensissimo inexpugnabiles,
 & partim in cauernis subter-
 raneis excubantes, ac in are-
 na fecesib. degentes: partim
 verò supernè repentes, nem-
 pe physallos, & aspidēs, ^h vi-
 peras, ⁱ cerastas, ^k buprestes,
^l iacula, ^m amphibænas,
 dracones, & ⁿ duplex genus
 scorpionum, vñū terrestrē, &
 pedib. ingrediens permagnū,
 multis corporū vertetris in-
 circum

ἰσιπυτῶματα οὐκ ἐν πρόσσιτον
 ἀπὸ γάβηται πλὴν Λιβύῃ ἐν
 πάλῳ. τὸ δὲ δὴ πάντων ἱερ-
 πὴν δεινότατον ἄρ' ἢ ψάμε
 ρ' ἢ τριφῶ, ἢ διψᾷς δειν, ὅς
 φησι οὐ πᾶν μέγας, ἐχίδν' ὅ-
 μοι, τὸ δὲ μαγνὰ βίω, τὸν
 ὅσον παχὺς, ὁ δὲ ὡς μὴ ἀλῆκε-
 τες ἐπάγων ἐν θύς· ἐκκαὶ τὴ
 φ' καὶ σίφω, καὶ σίμπρα δα
 πεισ', καὶ βοῶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν
 πύρρ' ἐκείνοι. τὸ δὲ μάστιγ
 καταπονοῦ καὶ καταπύχον
 πύρρ' ἐκείν' ὅσον, ὁ μὲν νυμφ
 πᾶσ' ὅσον ἐκείν' ὅσον. διψᾷς ἢ
 ὅσον ἐκείν' ὅσον. καὶ τὸ παρα-
 δοξότατον, ὅσον ἄρ' ἢ
 πύρρ' ὅσον, τοσούτω μᾶλλον ὁρῶν-
 τας τὸ ποτὲ, ἢ ἢ ἐκείν' ὅσον
 πύρρ' ὅσον ἐκείν' ὅσον αὐτοῖς.
 πύρρ' ὅσον ὅσον ὅσον τὸ δι-
 ψᾷς, ὅσον ἢ ἢ Νῆλον αὐτ', ἢ ἢ
 ἢ ἢ ὅσον ὅσον ἐκείν' ὅσον παρὰ σῆς,
 ὅσον ὅσον πύρρ' ὅσον ὅσον
 πύρρ' ὅσον ὅσον, ὥσπερ ἄρ' ἢ
 πύρρ' ὅσον ὅσον πύρρ' ὅσον
 πύρρ' ὅσον

crefcit bibendi desiderium. Neque illorum situm extinxeris, tamen sit totum. P Nilum aut Danubium epotandum praestiteris, verum irrigandi sedulitate morbum incendis: quemadmodum si quis oleo ignem conetur extinguere.

Eam

circumuolantibus inaccessibilis & infesta redditur illa Libya. Caterum serpentum omnium nocentissimū, quos arena nutrit, Dipsas est, serpens non admodum magnus, viperæ similis, violento iellu, veneno crasso, dolores illico inducens intolerabiles. Ardores enim immittit extinguibiles, & putredines, & totum corpus adurit incendio. Et qui ab illa icli fuerint, clamant non secus atque illi qui in igne coniecti sunt. Quod autem illos omnium vehementissimè affligit & torquet, illud est, nempe cruciatus serpentis respondens cognomine. eius enim morsum mox sequitur bibendi sitis inexplebilis: & ultra modum sitiunt. Et quod maxime admirandum est, quanto plus biberint, tanto magis potum expetunt: ac subinde magis atque magis potando

ἡλυσιν ἱατρῶν πᾶσι δὲ ἰατρῶν
 τῶν αὐτῶν ἐν, παλαιῶν τ'
 ἰσχυρῶν, ἱππῶν δυνάμεινον
 τῶν ποδῶν, ὁξυκίνητον γίνε-
 σθαι, ὑπερότινον, ὡς τὸ ἀκὸς,
 καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖ-
 στον διακρίνον. ἐν μὲν οὖν
 οὐδὲν αὖτε τοιοῦτον παλαιῶν ἰ-
 ατρῶν, μηδὲ, ὡς τοιοῦτον ἰσχυρῶν
 τῶν κοινῶν ἀνθρώπων. ἀλλ' ἐν
 τῇ ἐκείνῃ τῇ Λιβύῃ τὸ
 παράπαν, ἡ ποίησις, ἐπὶ γράμ-
 ματι δὲ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἰ-
 ατρῶν τῶν ἡλυσιν αὐτὸς ἐπὶ
 σήλῃ ἐν γυναικί, ἀνδρὸς ἑ-
 ὅς ἐστιν ἀθανάτος, ὅς ἐστιν Λιβύης,
 ἔφη, ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων, πα-
 ρὰ τῶν μεγάλων Σύρων ἐν
 ποταμῷ τῶν ποταμῶν. οὐ γὰρ
 ἐν ἄλλῃ, ἐνθα δὲ τὰ φῶς ἐν
 τυχῆν, παρὰ τῶν ἰσχυρῶν, ἐπὶ
 αὐτῶν τῶν κλύσματι, καὶ σήλῃ
 ἐφ' ἑαυτῶν, δηλοῦσθαι τοῦ ὁλ-
 θεν τὸ πρόσωπον. κληρονομεῖν ὅτι
 ἐπ' αὐτῇ ἀνθρώπων μὲν τινά,
 οἷον

Eam verò incurabilis mor-
 bi causam afferre solent me-
 dici, venenum Dipsadix,
 cum crassum esse consue-
 uit, posteaquam potu riga-
 tum fuerit, continuò mo-
 uetur atque incenditur, at-
 que etiam humidius, ut pat-
 est, redditur, & per omnia
 membra diffunditur. Ego
 verò neminem unquam tal-
 li affectum morbo aut la-
 borantem vidi : & faxine
 superi, ne unquam mihi con-
 tingat videre hominem his
 confligentem cruciatibus.
 Sed ne omnino quidem un-
 quam ingressus sum Libyam,
 & rectè mihi fecisse videor.
 Porro autem epigramma
 quoddam audiui, quod mi-
 hi unus è familiaribus pro-
 certo confirmabat, se ipsum
 legisse supra statuam viri
 ad hunc modum fato fun-
 di : qui, ut aiebat, in Ae-
 gyptum iter facies, magnam

Syriam præteribat. neque enim alia eò perueniendi via patet.
 Ibi in litore obiter ac sepulcrum esse delatum, ac propter
 fluxum ipsum adstantem vidisse statuam exitij rationem in-
 dicantem. quippe supra illam sculptū esse hominem quendam,
 qualem

οἷον τὸ Τάνταλον γράφουσιν,
 ἐν λίμνῃ ἰσῶτα, καὶ ἀρνούμενον
 τὸ ὕδωρ, ὡς πῶς οἱ αὖθις τὸ
 θεῖον δὲ, τὴν Διψάδα, ἐμπε-
 ρυκὸς αὐτῷ, πεινοσπαρᾶσαι
 τὸ πόδι, καὶ τινὰς γυναικας
 ὑδροφορούσας ἅμα πειλὰς
 καὶ ἁχῆν τὸ ὕδωρ αὐτῷ, πλε-
 οῖον δὲ καὶ πᾶσι, οἷα τὸ σπου-
 θῆναι κένων, οὐκ ἔγωγε θερῶ
 τὰς Γαράμαντας. γιγράφεται
 δὲ πρὸς τοῦ πίνακος, ἡ χῆ-
 ρον δὲ καὶ αὐτὸ ἀπᾶν.

Τοῖα παθόντ' οἶμαι καὶ
 Τάνταλον αὖθις τοῦ

Μυδάμα κοιμίσσαι Διψας
 λίλιν ὁδωσύν,

Καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον
 πῖθον ἐκ ἀναπλῆσαι,

Αἰὲν ἰσπασθῆναι ὑδροφό-
 ρον καμάτω.

ἔτι καὶ ἅπαντα ἱστορεῖται ἡ
 περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὡς ἀνω-
 ρύμηντο αὐτὰ, ἰδὲ ἔχθη, ἀπὸ
 ἐκ τῆς μίμνης καὶ κένων. σπυ-
 λίζουσι δὲ ἅπαντα τὰ αὐτὰ, καὶ ἰ-
 σπασθῆναι περὶ αὐτὰ οἱ πᾶν
 εἰσικῶσι, ὅχι ὡς φασὶν ἄλλοι, ἀπὸ
 οὐκ, quemadmodum ea tollens à Dipshade percussus sit : sed
 illa memoriter non teneo. Itaque^u ova colligunt, easque
 studiosè gentes vicinæ indagant, non edendi tantum gratia,
 sed

qualem ferè pingere solent
 Tantalum in media paludè
 consistentem, ac undas haum-
 tientem, non aliter ac si bibe-
 ret: bestiolam autem, nempe
 Dipfada, illi inhaerentem, ac
 pedi eius implicatam. Tunc
 mulieres quaspiam aquam fe-
 rentes, eademque opera non
 paucas illi eandem potandâ
 affundentes. Insuper ova quo-
 que adiecta conspiciuntur,
 qualia ferè Struthionû illorû
 esse perhibentur, quos Gara-
 mantas venari suprâ memô-
 ravi. Est autem epigramma
 ascriptû, quod & hîc refer-
 re non alienum esse opinor :

Talia passus erat quoque
 Tantalus Aethope cretus,
 Qui nullo potuit fonte
 leuare sitim.

Tale nec è Danao natus
 implere puellas.

Afiduis undis vas po-
 tuisse reor.

Erant adiecta adhuc & al-
 lia quatuor carmina de οἷς
 uis, quemadmodum ea tollens à Dipshade percussus sit : sed
 illa memoriter non teneo. Itaque^u ova colligunt, easque
 studiosè gentes vicinæ indagant, non edendi tantum gratia,
 sed

ἀλλὰ καὶ σφάττει καὶ ὅντας κινεῖ-
 σάτους, καὶ ἐκ πόματα ποιοῦν-
 ται ἀπ' αὐτῶν ὅτε ἔχουσιν κέρα-
 μασιν δὲ τὸ ψάμμου ἔσται
 πλὴν γλῶ. ἃ δὲ καὶ μεγάλα ἔσται.
 θαῖν, καὶ πῶλοι γίνονται δύο
 ἐκ τῶν αὐτῶν ἐκαστὸν τὸ ὅτε ἡμίτε-
 μου ἐκείνου, ἀπὸ τῶν τῆς κί-
 φαλῆς, πῶλος ἐστίν. ἐκ τούτων
 λοχῶσιν αἱ διψαδὲς παρὰ τὰ
 αἶα, καὶ ἐκ τῶν πεσόντων ὁ ἀν-
 θρωπός, ἐκ τῶν ψάμμου ἐξέρχου-
 σασιν, δάκνουσι τὸ κακοδαί-
 μονα. ὁ δὲ πᾶσα ἐκείνα τὰ
 μικρὰ ἐμπροσθεν ἐρυμένα,
 πίνων ἀπὸ καὶ μάλλον, διψῶν,
 καὶ περιπλάμνῃ οὐδέποτε
 ταῦτα οὐ, μὰ Δία, πρὸς Νί-
 κανδρον τὸν ποιητὴν φιλο-
 τιμούμεν, καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅς
 ὅπως ὑμᾶς μάθοιτε, ὡς οὐκ
 ἀρκῆς γινώσκται μοι, φύσας
 τῶν Λιβυκῶν ἐρπιδῶν εἰδὲν
 οὐκ ἔστιν ὅτε ἂν μάλλον ὁ ἴ-
 σως ἔσται, οἷς ἀνάγκη εἶδ-
 οῦν ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύσσει
 αὐτὰ μετὰ τῆς τέχνης ἔχουσιν.
 planum facerem, quam non neglectui dederim Libycorum
 serpentium nosse naturae. Medicorum enim magis ista laus
 est, quibus haec necessario comperta esse debent, ut in tali
 casu egentibus opem ferre pro artis sua professione queant.

sed illis euacuatis pro vase
 & instrumentis videntur. plu-
 rimum vero ex illis pocula
 preparant. Neque enim figulae
 potest exercere possunt, propter
 terram arenosam. Caterum
 magnis & capacibus inuen-
 tis, etiam pileos ex illis con-
 ficiunt, semper ex ovibus singulis
 geminos: cuiusque enim
 pars dimidia aptum & suffi-
 cienti pileum praestat regen-
 do capiti. Ibi ergo iuxta omnia
 dipsades insidiosè excubant,
 cum accedentem quempiam
 mox ex arena prorepentes
 morsu infelicem feriunt. Ille
 vero istius, illico incurabili
 morbo affectus, talia patitur
 quae paulò antè à me relata
 sunt, subinde bibens, ac ven-
 hementius sitiens, cum tamen
 nunquam sedata sui reple-
 ri possit. Haec per Iouem non in
 hoc à me dicta sunt, ut am-
 bitiosè cum * Nicandro con-
 tenderem, neque ut vobis

At

ἀλλ' ἐμοὶ δοκῶ (ὡς πρὸς Φαι-
 δριαν μὴ δυσχεράνητε τὴν ἀ-
 νόνα χειρὸς δι' ὅσαρ) ὁμοίον
 τὴν αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑ-
 μᾶς, οἷον ἱκάνοι πάσχειν
 πρὸς τὸ ποτόν, οἱ δὲ χυθῶν
 ὑπὸ τῆς διψᾶδος. ὅσα γὰρ ἄρ
 ἐπὶ πλείων παθεῖς ὑμᾶς, ὅ-
 σούτω μάλλον ὀρίζομαι τοῦ
 πρᾶγματι, ὡς τὸ διψᾶν ἄ-
 σχιστον ἱππικαίνεται μοι, ὡς ἱ-
 στικὰ δὲ ἱμπλησθῶσι ποτὶ τῇ
 τοῖς ποτῇ, ὡς μάλα ἐκύτως
 πᾶς γὰρ ἄρ οὕτω διαδιδῶν καὶ
 καθαρώ ὑδατι ἐντύχοιμι; ὥ-
 στε σύγνωτε, ἃ δὲ χυθῶν καὶ αὐ-
 τὸς τὴν ψυχὴν ἰδίᾳ τούτω
 καὶ ὑγιανοτάτω ὡς δίκμα-
 τι, ἱμφορῶμαι χανδρῶν, ὑπο-
 θῆς ὡς κρυφῶ τὴν κεφαλὴν
 εἴη μόνον μὴ ἐπιλείπει τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐπιρρίοντα, μηδὲ
 χυθῶν τὴν σπονδὴν τῆς ἀ-
 προάσως, κεχηνότα ἔτι, καὶ
 διψῶντα καταλιπεῖν. ὡς δι-
 ψος γὰρ ἔνικα τοῦ μου πρὸς ὑ-
 μᾶς, ὅσον ἄρ ἐκάλει πίνων
 ἀλλ' κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλά-
 τωνα, κόρη δὲ ὑδατὶ καλῶν.
 timet, nihil prohibebit subinde bibere. Etenim iuxta sapientis
 Platonis sententiam, rerum venustarum nulla est satietas.

At ego mihi videor (& per
 Phidiam ne iniquo feratis
 animo comparationem fe-
 rimam existentem) non dissimile
 quiddam erga vos pa-
 ti, cuiusmodi illi patiuntur
 gravissimè, qui morsu di-
 psadis percussisunt. Quò
 enim crebrius ad vos itare
 soleo, hoc magis atque fre-
 quentiùs ad vos eundi me ve-
 xat cupiditas; & planè siti
 aduror intolerabili, videor.
 què mihi tali nunquam ex-
 pleri posse desiderio, & qui-
 dem iure optimo. Vbi enim
 adeò claram & conspicuam
 aquam possim consequi?
 Quare ignoscite, si & ego
 iectus animo, hoc morsu iu-
 cundissimo & saluberrimo
 prolixè & abundanter me
 impleo, capite scaturienti
 subiecto fonticulo, dummo-
 do me non deficient unde à
 vobis influentes, nève effuso
 audiendi studio hiantem &
 sitientè deferatis. Nam quod
 ad meam erga vos suum at-
 timet, nihil prohibebit subinde bibere. Etenim iuxta sapientis
 Platonis sententiam, rerum venustarum nulla est satietas.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

* Dipsadi serpentum generi, de naturæ ratione a-
scitum nomen monumentis veteribus proditum est.
Eius forma viperæ similis, morsu nocentior, cuius ictum
inextinguibilis & letalis sitis consequitur. Frequens
est in Libya Africæ regione, quæ ab Atlante monte
Mauritaniam incipit, & ad Canopum vsque Nili ostium
panditur: dicta à Libya coniuge Epaphi, filij Iouis. Ea
semper aliquid noui ideo dicitur adferre, quod in si-
ticulosa regione ad vnum aliquem riuum plurimæ fe-
rarum species bibendi gratia conuenire cogantur, in-
ibiq; varia mixtura violentæ Veneris varias monstro-
rum formas, subindeq; nouas nasci. Arcuosa est, deser-
ta, inculta & vasta. Hinc illud Antiphili.

Καρπὸς ὃ γαστρίσιν ἐρεζόμενός ἐστι γὰρ αὐτὰξ.

Αἰγυπλίῃσι λιούης ψαμμοῖσι περιφεύου. Id est,

Fructibus contendimus, non stadiis: neque enim sul-
cus Aegypti, Libyæ harenas curat. Meminerunt hu-
ius Dipsadis etiam Nicander in Theriacis, vbi antiqua
& lepida memoratur fabella de dipsadis exuuio, & si-
gis origine, qua à dipsade icti laborant.

a Ea pars Libyæ, quæ ad Austrum tendit.] Nar-
ratio. b Garamantes ijs locis finitimi.] Garaman-
tes populi sunt Aphricæ extremi, & quasi à consortio huma-
nitatis remoti. vide Calium Rhodig. c Onagros.] A-
finorum, inquit Varro, duo sunt genera: vnum ferum, quos
vocant ονάγρους. In Phrygia & Lycania sunt greges mul-
ti. Alterum mansuetum, vt sunt in Italia omnes. d Ele-
phantos.] Libycum institutum est, vt quos in venatione vel
pugna elephantes attrinuerint, magnificè sepeliant, ac hymnos
præterea concinant. e Hæc enim.] Sicut quæ maximè
ferant animalia. f Sola aduersus sitim.] Libycas fe-
ras æstate non bibere produnt anthores grauissimii, vbi præcipuè
inardescere sitim, consentaneum. Hyeme autem potui indul-

H. b h gere

gere multum : quoniam diversa omnino contingere debuerint. Verum id esse in causa comperitum est , quod in eo mundi situm per ætatem aquæ propemodum nullæ sunt : proinde illis non bibere in consuetudine est. Hyeme autem scatentibus aquis, non ita. Transiente verò in naturam consuetudine, si aliò transferantur, pristinum nihilo secius retinent morem. g Aspidēs.] Aspidi nomen à scuto est. Quatuor longos dentes & virulentos maxillis huius aspidis inesse, scribit Nicander, è quibus virus in hostem ei aculeitur. Paulus Aegineta lib. 5. cap. 18. ex Galeno tres aspidis species profert : Cherseam, id est, terrestrem Chelidoniam, velut hirundinariam. αλώδα : huic à spuato nomen, quod erecto corpore virus in corpus hominis expuat. Hanc αλώδα, decessit Antonio Cleopatra sinistra mamme admovit, quum Augustus eam rapere & perdere vellet, ut occisum e interiret. h Viperas.] Viperarum autem Græcis triplicis est diuinitas. Masculus enim ἰχθυόεις, fœmina ἰχθυόνη vocatur : sicut ἰχθυόεις, sabotes, veluti filij echidis. Qui verò à vipera morfi sunt, ἰχθυόεντες appellantur. i Ceraustes.] Ceraustes cornutus serpens, πέραν τὸ κεφάλαιον est, à cornu. Longitudine naui longæ equiparatur à Nicandro, qui dolosum appellat, quod orbitis, plaustrorumque itinere sese occulsans, incidens in se fortè occidit. k Bourgeoisie.] Insecta, de genere cantharidum esse Dioscorides libr. 2. cap. 54. adieuerat. Nomen genit à nocimento, quo armento vel bubus interitum adferre solet. Nomen enim habet παρὰ τὸ τοῦ βόου ἰμπιπῆσαι : id est, ab incendendis bubus. Id quod & Nicander in Alexipharmacis monet. De hac ita Galenus : Buprestes, inquit, sunt genus quoddam animalis simile cantharidibus, & forma, & virtute. Aegineta eadem refert. l Iacula.] Ἀντίρρῳα sunt animalia, quæ instar iaculorum currunt. Amphibanas] Amphibana παρὰ τὸ ἀμφὶ καὶ βαίνει, quod gemino capite & nutante gressu incedat. Ex huius exuvij lignicida baculum induunt, eoq; frigore hyberno aduersus triporum manuum vitium, Nicandro autore. n Duplex genus scorpionum.] Octo scorpionum genera apud Nicandrum in Theriacis enumerantur : quorum quartum χλόειον à viridante colore dictum, multis corporum vertebis insigne, suspicor hinc esse primum :

primum: octanum $\mu\alpha\lambda\acute{\iota}\chi\lambda\omega\varsigma$: id est, mellei coloris, hic effa alterum. Nam à tergo gerit alas locustæ similes. Quanquam hic libenter cedam melius indicansium sententiæ. o Respondens cognominè.] Huic serpentii nomen ab sitis est inditum, quod qui ab hoc laesus fuerit, adeo sitiat, ut bibendo insatium repleatur, ut umbilico fracto, effundat utriusque, ut Nicander de dipsade tradit. $\pi\alpha\rho\iota\tau\acute{o}\delta\iota\psi\alpha\acute{o}$: id est, à sitiendæ p Nilum.] Nilus Aegypti fluvius. q Vt si quis oleo ignem.] Oleo restringere incendium dicitur, qui ea admonet remedia, quæ malum magis ac magis exacerbent. Idem Lucianus in Timone: Si quem aspexerit incendio conflagrantem, pice atque oleo se velle restringere. r Porro autem.] Exemplum rei. s Tantalum.] Nota est fabula de Tantalo apud inferos ad aquam stante, de pomis in capite imminentibus, cum sitiens interim atque esuriens neutra possit contingere: vel ex dialogo Menippi & Tantalæ, ubi de Tantalo plura recitantur, tum in Timone. Lege Homerî Odyss. circa finem. Ouid.

Quærit aquas in aquis, & poma fugacia captat.

s Danao natus.] Danaus Beli Prisci filius, ex pluribus coniugibus quinquaginta filias habuit. quæ cum quinquaginta filiis Aegypti fratris Danaï nupsissent, eos omnes una nocte interfecerunt: præter Hypermetram, quæ Lino viro suo peperit. Ob quod nefas, hac finguntur pœna apud inferos damnatæ Danaides, ut assidue in urnis fundo carentibus haurire aquam cogantur. u Oua.] Struthionis oua, inquit Plinius libro decimo, capite primo, commendantur propter amplitudinem, recepta pro vasculis, & penna ad cristas galearum, conos adornantes. x Nicandro.] Nicander poëta & medicus fuit, scripsitque plurima versibus, quorum Theriaca & Alexipharmaca extant, reliqua desiderantur. de eo extant aliqua præconia in libro primo Epigrammatum Græcorum. Is de dipsade scripsit in Theriacis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΩΝ.

¶ Ridet hoc Dialogo Lucianus cupiditates, & stultitiam hominum vota, ut qui in ijs rebus plerunque felicitatem ponant, eaque sibi expectant, quæ si ipsis contingant, plurimum & molestiæ & periculorum quoque interim habituri sint. Ita enim fingitur hic Adimantus primò diuitias, post hunc Samippus potentiam & imperium, postremus autem Timolaus voluptates, & quicquid mundo plausibile videtur, optare. Quorum omnium vota Lucianus ita confutat, ut ostendat quiduis potius quàm felicitatem in his rebus positam esse. Argumenti autem huius occasio à noua & inusitata naui magnitudine nasci fingitur, quæ cum fortè tum ex Aegypto frumentum in Italiam portaret, tempestatibus acta, Athenas in Piræum appulsa fuerat. Hanc cum Adimantus (ut fingitur) conspiciatus esset, & de numero frumenti quem portaret, deque annuo quæstu quem domino faceret, audisset, inita secum ratione, ut si tantos quotannis redditus ipse caperet, felicissimum ac beatissimum sese putaret: interim dum à Luciano ob stultitiam derideretur, cæteris quoque personis, optandi cuique quod vellet, occasionem ac facultatem præbet. Estque hæc veluti narratio quædam totius Dialogi. Ad quam antequam venit, persona quoque Adimanti, & naui magnitudo, & tempestuosum circa Chelidonias mare, dialogi gratia describuntur. Exordium à Timolai studio trahitur, qui ad famam naui à Corintho Athenas spectandæ eius gratia venisse fingitur. Eiusdem autem argumenti satyræ quoque est apud Iuvenalem decima, in qua & ille suo more cupiditate & inania vota hominum insectatur.

ΛΥΚΙΝΟΥ, ΤΙΜΟ-
λάου, Σαμίππου
Ἀδιμαν-
του.

LYCINVS, TIMO-
laus, Samippus &
Adimantus.

Υκίω' λυγρόν,
ὅτι θαῖον τὸς
γύπας ἔωλ' &
νικρὸς, ἐν φα-

νερῷ κήμιν', ἢ θιαμὰ τι τ'
παραδόξον Τιμόλαον δια-
λάβοι, κἄρ' ἂς Κόρυθον δίοι
ἀπειρὺς θύοντα ἀπίνωνι δια-
τοῦτο οὕτω φιλοθιάμων σύ-
γῃ, καὶ ἄοκν' τὰ τοιαῦτα.
Τι. τί γὰρ ἴδῃ καὶ ποιῆν, ὃ
Λυκίσι, σχολῶν ἄγοντα, συ-
θόμνον οὕτως ὑπερμυγίθη
ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μίτρον
ἐς τὸν Παραιᾶ καταπλιν-
κῆσαι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύ-
πτου ἂς ἰταλίας σιταγωγῶν;
ὁ μὲν δ' καὶ σφῶ, σὶ τι καὶ
Σαμίππον τουτονί, μὴ κατ'
ἀπὸ τί ἐξ ἅσιν' ἤκαρ, ἢ ὁ.
ψομένους τὸ πλοῖον. Λν. νὴ
Δία, καὶ Ἀδῆμαντ' ὁ Μυρ-
ρίνοῦσι &

N non dixi
quòd citius la-
tuerit vultures
cadaver pri-

dianum ac marcidum in
propatulo positum, quàm
spectaculum aliquod nouum
& inopinatum, Timolaum,
etiam si Corinthum illum
oporteat sine respiratione
curriculo abire? Quam ob-
rem autem ita spectandi cu-
pidus es tu, & ad huiusmodi
res adeò impiger? TIM.
Quid enim aliud conueñies-
bat facere quoque, Lycine,
cùm ocium alioqui agerem,
audito nauem adeò ingen-
tem, & mensuram omnem
excedentem, in Piræum ap-
pulsam esse, vnā videlicet
earum quibus ex Aegypto in
Italiam frumentum impor-
tari solet? Arbitror autem

& vos, te videlicet & Samippum hunc, non ob aliam cau-
sam ex urbe huc progressos esse, quàm ut nauigium hoc vi-
deretis. LYCIN. Per Iouem, & Adimantus quoque Myr-

H h h 3 rhinusius

φινούσι. Ὁ ἰππεύς μὲν ἡμῶν
 ἀπ' οὐκ οἷα' ὅπου νῦν ἱκᾶ-
 σός ἐστι, ἀποπλανηθείς ἡ τῶν
 πλείων τῶν θιατῶν. ἄξι μὲν
 γὰρ τῆς νίκης ἅμα ἕλθομεν,
 καὶ ἀνιόντων ἐς αὐτὸν, σὺ μὲν,
 φίλῳ, Σάμιππῳ, πρῶτος, με-
 τὰ σὲ δ' ὁ Ἀδείμαντος. Ὁ δὲ
 εἰς ἡμῶν μὲν ἱκάνοντο ἰχόμι-
 νος. Ὁ αὐτοῦ ἀμφοτέρω. καὶ
 μετὰ τῆς ἀφάθρας ὅλης
 παρίπτεται, χαρὰ γὰρ ὅ-
 ποδὲν δύνανται, ἀνυπόδητος
 αὐτὸς ὅρ' τὸ ἀπ' αὐτοῦ δὲ
 οὐκ ἔτι αὐτὸν ἔδωκεν, οὐτε ἔν-
 ρον, οὐτε ἰσὶ κατεληγὺς
 θαλάσῃ. Σάμ. οἶδα, ὦ Λυ-
 κίη, ὅπου ἡμᾶς ἀπὸ πλανῆς
 ἔπεισε, οἶμαι, τὸ ὁρῶν ἱκᾶ-
 νομαρᾶκιον ἐκ τῆς θαλάμης
 πρὸς τὸν πῶν καθάρων ὁ-
 φόνῳ ἰνδιδυκὸς, ἀναδιδυ-
 μένον ἐς τοῦ πῶν πῶν κό-
 μῳ, ἡμῶν ἀμφοτέρω τοῦ μὲν
 πῶν ἀπὸ πλανῆς. ὁ τοῖς
 πῶν ἡμῶν Ἀδείμαντος οἶδα,
 οἶμαι, γλαφυρὸν ὅτ' ἱκάνοντο
 θίαμα ἰδῶν, μακρὰ χῶραν
 ἐρᾶ.

rhinusius vna nobiscum.
 Sed nescia vbinam ille nunc
 sit, inter multitudinem spe-
 ctatorum alicubi errans.
 Nam vsque ad nauem qui-
 dem vna venimus, & ascen-
 dentes in ipsam, tu quidem,
 opinor, Samippe, praebas,
 sequebatur autem Adiman-
 tus: deinde ego post illum,
 virisque ipsum manibus ap-
 prehensens. Ac me per to-
 tas scalas subuehebat ille,
 manu ducens, subligatum
 crepidis, cum ipse absque
 calceis incederet. Sed po-
 stea non amplius ipsum vis-
 di, neque intus, in nauis, ne-
 que postquam inde iterum
 descendimus. SAM. Nō-
 sti, Lycine, vbi nos reli-
 quit ille? Quando opia-
 nor formosus ille adole-
 scentulus ex interiore parte
 navis progrediebatur, nuceo
 ac puro amiculo indutus, re-
 ligata post tergum coma, ad
 utranque frontis partem re-
 ducta. Promde si ego Adi-
 manium recte noni, arbitror

penussum ac dulce adeo spectaculum conspiciatum, longum
 valere

ῥαῖσας ὡς Αἰγυπτίῳ ναυπη-
 γῶ, πεινηγμένῳ τὸ πλοῖον,
 παρίσκει δακρύων, ὥσπερ
 ὁδοῖ ταχύδακρυς γὰρ ὁ δ.
 ὅς τις τὰ ἱρωτικά. Λυ. καὶ
 μὴ οὐ πάντῃ καλὸς, ὅς Σά-
 μιππς, ὁ μαρακίσκος ὁ ἰδοξί-
 μοι, ὡς ἄρ καὶ Ἀδάμαντορ
 ἱππῆξας, ὃ τοσοῦτοι Ἀθλῶν-
 σι καλοῖ ἵππονται, πάντῳ ἱ-
 ππῆδοι, πρῶτοι τὸ φθίγ-
 μα, παλαίστρας ἀπνύοντο,
 οἷς καὶ παραδακρύσαι οὐκ ἄ-
 γνηίς. οὗτ' ὁ δὲ πρὸς ὡς
 μιλάζχους ἔν', καὶ πρόχα-
 λὸς ἐστὶ καὶ λιπὸς ἄγαρ τοῖν
 σκυλοῖν, καὶ ἐφθίγγετο ἰωσι-
 συρμίνοντι, καὶ σωμαχίς, καὶ
 ἐπίροχον. Ἐκλιπὲς μὲν, ἐστὶ
 πάτριον δὲ ὡς φόφος, καὶ ὡς
 τῆς φωνῆς τόπος, ἢ ἡμέμη δ.,
 καὶ ἐστὶ τοῦ πτόφ οὐ πλόκαμος
 σωμασπαρμίνος οὐκ ἔλα-
 θείον φασὶν αὐτὸν εἶν'. Τι.
 τῷ μὲν ὡς γῆρας, ὡς Λυκίη,
 σμαῖον δὲ Αἰγυπτίας, ἢ κό-
 μη.

valere iusso Aegyptio fa-
 bricatore; per nauigium cir-
 cum circa praecunte, adstitit
 se lachrymantem, quem ad
 modum consuevit. Admon-
 dum enim procliuis ad la-
 chrymas homo est, quod ad
 amores attinet. LYC. At
 qui non adeò formosus, Sas-
 mippe, adolescens ille mibi
 visus est, vix etiam Adiman-
 tum velut attonitum in se
 conuerteret, quem tot sub-
 inde Athenis formosi secl-
 tur, ingenui omnes, loquen-
 do garruli, ὁ palastram
 spirantes, quibus etiam illas
 chrymari non ignauum est.
 Hic autē praterquam quòd
 colore fusco est, etiam las-
 bia habet prominentia, ὁ
 gracilia nimis crura, loquin-
 tur q' dissolutum ὁ incom-
 positum quiddam continua-
 tis ὁ agglomeratis inter se
 verbis, Gracè quidem, sed
 ad patrium morem concita-

to strepitu, ὁ inflexo vocis accentu. ^a Coma autem
 ὁ ille post tergum conuolutus capillus, haudquaquam li-
 berum esse ipsum arguit. TIMOL. Hoc quidem
 nobilitatis signum, Lycine, est ^b Aegyptiacq, co-

μη. ἀπαντῶν γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐν
 λῶθεροι πᾶσι δὲ ἀναπλήνον-
 ται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφικτόν. ἐν
 Παλλήνῃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν,
 οἷς ἰδὼν καλὸν εἶναι, κομᾶν
 τοὺς γέροντας, ἀναδουμένους
 πρῶτοντον, ἐπὶ τέλει γὰρ χρυσῷ
 ἀνταλημμένον. Σά. εὖ γὰρ, ὦ
 Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀνυμνι-
 σήσκασι τῶν Θουκυδίδου συγ-
 γραμμάτων, ἃ ἐν ᾧ πρῶτος
 μὲν περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν
 τρυφῆς ἔειπεν ἐν τοῖς ἰωσιν, ὅ-
 ποτε οἱ τότε σωμαποκίδη-
 σαρ. Τι. ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε,
 οὐκ ἀνιμνήσω, ὁπόθεν ἡ-
 μῶν ἀπιδέσθαι Ἀδείμαντος,
 ὅτι παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἱππολὺν
 ἔστην ἀναβλίποντος, λειθ-
 ροῦντων τῶν βυρσῶν τὰς ἐ-
 πιβολὰς, καὶ θαυμάζοντος ἀσ-
 σιόντα τὸν ναῦτλιν δὲ τῶν
 πάλων, ἔτα ἐπὶ τῆς κραιάας
 ἄνω ἀσφαλῶς δεσθίουσα, τῶν
 κραιάων ἰσθημμένον.
 Σάμ. εὖ γὰρ λέγεις. τί δ'
 οὐκ ἔχει ποιεῖν ἡμᾶς ἐν ᾧ αὐθι, ἀ-
 παραδοκῆν αὐτόν, ἢ ἐθέλεις;

ἰδὼ

tennarum clavis seu cormibus. SAM. Recte dicis. quid
 igitur oportet facere nos hic? utrum expectare ipsum? an

ma videlicet. Cuncta enim
 illorū pueri ingenui capillū
 ātergo collectum gerunt,
 usque dum ex ephebis exce-
 dunt: quemadmodum
 c Pallenē maiores nostri,
 quibus pulchrum videbatur
 eomam nutrire senes quoq,
 redimitos d crobulli texitu-
 ra, sub aurea cicada religa-
 ta. SAM. Euge, Timo-
 laē, quod nos commonefacit
 c Thucydidis commentario-
 rum, quāq; in proœmio de
 veteri nostra luxuria dixit
 ille in Ionibus, quādo illitum
 vnā cum ceteris in coloniam
 missi fuere. TIM. At nunc
 demum in mentem mihi ve-
 nit, Samippe, vbi ā nobis re-
 liclus fuerit Adimānus, quā-
 do videlicet iuxta malū ali-
 quādiu stetimus sursum spes
 elantes, numerantes coria
 alia alijs superimposita, c
 mirantes ascendente per fu-
 nes nautam, deinde per ans-
 tennam supernē turō adeo
 currentem, apprehensis an-

via

ἐν αὐτοῖς ἰπάρσμι ἐς τὸ
πλοῖον; ΤΙΜ. μηδ' αὖτος, ἀλ-
λὰ προΐωμ'· ἀπὸς γὰρ ἡδὴ
παρὰ ληλυθῆσ' αἰκῶνον, ἀπ-
σοδοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἰπὰ μὴ
κίθ' ἡμᾶς ἱνὴρ ἰδ' αἰῶν. ἐς
δὲ μὴ, ἀπ' οἷδι πλὴν ὁδὸν
Ἀδίαμαντ', καὶ δὲ οὐκ
ἔστι, μὴ ἀπληφθῆς ἡμῶν ἀπ-
ποβοῦκοι ἡδ'· ΛΥΚ. ὁρᾷ,
μὴ σκαῖον ἢ, φίλον ἀπλη-
πόντας, αὐτοὺς ἀπὸς. βαπ-
τίσμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σα-
μίππο τοῦδ' Ἀοκῆ. Σα. καὶ
μάλιστ' Ἀοκῆ, ἡν ὡς ἀνι-
στῶν πλὴν παλαιστῶν ἔτι ἡ-
ταλάσμεν. ἀπ' αὖ μεταξὺ τῶν
λόγων, ἡ δὲ κηρύττει, ἡκοσι καὶ
ἑκατὸν πύλων ἑλγῶν ὁ ναυ-
πηγὸς τὸ μῆκος, ἡν δ' ἡ
καὶ τὸ τίταρ' ὡς μάλιστ' ἑλ-
τε, καὶ ὅτ' ἡ καταστρώματ'
ἐς τὸν πυθμῆνα, ἡ βαθύτατον
κατὰ τὸν ἄντρον, ἡν ἡ πῆ-
τος ἡκοσι. τὸ δ' ἄλλα, ἡν ἡ
καὶ μὴ ὁ ἰσὸς, ὅστω δ' ἀνέλα
πλὴν

vis ut ego ad navigium ite-
rum abeam? TIM. Ne-
quaquā, sed pergamus. Nam
verisimile est præterisse il-
lum iam, recipientem in tra-
bem sese, postquam nos am-
plius inuenire non potuit.
Quod si minus, at viam
saltem novit Adimantus:
neque metuendum est, ne à
tergo relictus, à nobis se-
ducatur. LYC. At videte,
ne agreste nimis fuerit, rea-
lictio post nos amico, ipsos
hinc abire. Sed eamus tas-
men, si idem hoc Samippro
quoque videtur. SAM. At-
que admodum videtur, si
fortè apertam adhuc pale-
stram deprehendere possi-
mus. Sed interea dum ser-
mones cædimus, quanta na-
vis hæc? centum & viginti
cubitos in longitudinem
porrecta, latitudine autem
supra quartam maximè par-
tem mensuræ huius pas-
tens. Tum à summis foris

ad fundum usque, quā profundissima est, eo loci videli-
cet, quò sentina defluit, nouem & viginti cubitos alta. Præ-
terea autem quantum malus, quantumque sustinet anten-

τὴν ἑρμῆα, οἷον δὲ πρῶτος
 πρὸς ἑλπίαν, καὶ συνίχεται.
 ὅς δ' ἢ πρῶτα μὲν ἱππῆες
 πρὸς ἑρμῆα λαμπρῶν, χρυσοῦ
 χοίνισκος ἱππῆες, καταν-
 τικρὲς δὲ, ἀνάλογοι ἢ πρῶτα
 ἀνδρῶν, ἵς τὸ πρῶτον ἀπ-
 μνημονεύει, τὴν ἱππῆα
 τῆς νηὸς θύρῃ ἔχουσα, τὴν ἱ-
 σίαν, ἱππῆα ὄντα. ὁ μὲν γὰρ ἄλ-
 λ' ὡς μὲν, αἱ γραφαὶ, καὶ
 τοῦ ἱσίου τὸ πρῶτον πρῶ-
 τος, καὶ πρὸς τούτων, αἱ ἄλ-
 λ' αἱ γραφαὶ καὶ πρῶτα
 γραφαί, καὶ αἱ μὲν τὴν πρῶ-
 ταν οἰκίαν, θαυμάσια πάν-
 τα μοι ἴδοντι καὶ τὸ τῶν ναυ-
 τῶν πλῆθος στρατοῦ ἄν-
 τισ ἀκάσθη. ἱλίου δὲ καὶ
 τοσοῦτον ἄνθρωπον οἶον, ὅς ἐστι
 πάντων εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
 Ἀττικῇ ἱππῶσι πρῶτον προ-
 φῶν. ἡ δὲ πάντα μικρὸς
 τις ἀνθρώπος, γέροντος ἢ
 δὲ, ἱσίου, ἡ δὲ λυγρὴ ἡ μάχι-
 τὰ τηλικαῦτα πηδᾶτα πει-
 ρισθῶν. ἱδὲ γὰρ μοι ἀνα-
 φαν

nam? quanto autem ruden-
 te viuitur atque astringitur?
 Ut autem ipsa quidem pup-
 pis paulatim assurgit infle-
 xa, atque et aureum ansercu-
 lum supernè habens imposi-
 tum: eregionè autem aqua
 proportione prora promi-
 net, in anteriorem partem
 longè porrecta, & cognomi-
 nem nauideam, Isidem vi-
 delicet, vtrique additam ha-
 bent. Nam cætera quidem
 ornamenta, vii pictura, &
 veli flammeus ille atque hpa-
 rasius color, & ante hæc an-
 chora quoque, & vertendi
 circumagendiq; instrumen-
 ta, & habitationes illæ post
 puppim, omnia admiratio-
 ne digna visa mihi sunt. Iam
 & nauarum multitudo,
 cum exercitu comparari
 posset. Dicebatur autem tan-
 tum frumenti numerum por-
 tare, quantus in annum vi-
 ctum sufficere omnibus in
 Attica facillè posset. Atque
 hæc omnia paruus quidam

homuncio, senex iam, conseruabat, tenui ad eò peritica tanta
 gubernacula conuerit. Commostratus enim mihi fuit cala-
 naster

θαλασσίας οὐλῶ, Ἡρώ, οἰ-
μα, τοῦνομα. Τιμ. θαυμά-
σι τὴν τέχνην, ὅτι ἔφα-
σκον οἱ ἐμπλοῦντες, καὶ τὰ
θαλάσσια σοφός, ἡνὶρ ἢ Πρω-
τία. ἐκίστασι δ, ὅπως διῦρο
κατὰ γὰρ τὸ πλοῖον, οἷα ἔ-
παθον πλοῦντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ
αὐτὸς ἔσπευγε, Λυκ. ἐκ, ἢ Τι-
μόλαι, ἀπὸ νῆω ἰδίως ἄρ ἀ-
πίστωται. Τιμ. ὁ ναύκληρ
αὐτὸς ἀνιχτό μοι, χρεὶς
ἀνὴρ, καὶ προσμιλῶσαι δι-
ξίος. ἔφη δ ἄρ τῆς Φάρου
πάρωντας ὑπὸν βιαιῶ πνέ-
μασι, ἐξδομοῦς ἰδὲν τὸν Α-
κνυμαντὰ, ἔτα ἱεφύρε ἀντι-
πρόσαντες, ἀπρυχθῆναι πλο-
γίς ἄρ Σιδῶν. ἐκθῆν
ἤλθον μὲν μὲν ἀπὸ διὰ τὴν ἐπὶ
Χελιδονίας, ὅτ τὸ Λυλῶν
ἔλθον, ἔνθα δὲ περὶ μικρὸν
ἐποβρυχίς διῶσαι ἅπαντας.
οἷδα δὲ ποτὶ παραπλώσας
καὶ αὐτὸς Χελιδονίας, ἐλίκον
ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ ἕρ-
μα,

uaster quidā crispus, Heron,
opino, nomine. TIM. Mi-
rabilis, quod ad artem attinet,
ille, quemadmodum dicebat
h, qui cū eo nauigant, et re-
rum marinarum supra Pro-
tea illum doctus, Audistis au-
tem quomodo huc appules-
sit nauem? qualia acciderint
nauigantibus? aut quemad-
modum stella ipsos seruā-
rit? LYC. Haudquaquam,
Timolae. Quin hoc ipsum
abs te libenter nunc audieri-
mus. TIM. Ipse nauclerus
narravit mihi, homo probus
bus, et ad conuersandum
ingenuus. Aiebat autem cū
à Pharo soluissent, flatu non
admodum vehementi septi-
mo die ad fuisse prouectos,
ut iam Acamantem vide-
rent. Exinde Zephyro ex-
aduersò spirante transuersos
abreptos fuisse ad Sidonem
vsque. Inde autem tempe-
state magna iactatos, decima
tandem die per angu-

fias illas ad Chelidonias peruenasse, ubi parum absuit quin
omnes submergerentur. Noui autem, aliquando etiam ipse
nau prateruectus Chelidonias, quanti se eò loci attollano
fluctus,

μα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν λιμένα, ὅτεταρτα ἡμέρη καὶ τοῦ νέτου
 μὲν ἱκανοὶ γὰρ δὴ συμβαίνα
 εὐερίσθαι τὸ Παμφύλιον ἅπ
 τῆς Λυκίας καὶ θαλάσσης, καὶ
 ὁ κλύδων ἄτι ἅπ ποταμῶν ῥο
 ρωτῶν περὶ τὸ ἀκρωτηρίον
 σιζόμεν (ἀπόξυροι δὲ ἄσι
 πητοι καὶ ὀξῆαι, παραθυρό
 ρηται τὸ κλύσματι) καὶ φοβε
 ρωτάτω ποιεῖ τὸν κυματω
 γλῶ, καὶ τὸν ἕχον μέγαν καὶ
 τὸ κῦμα ποταμὸς αὐτῷ ἴσος
 μέγιστον ὡς σκοπέλον. τοιαῦ
 τα καὶ σφᾶς καταλαβὴν ἔ
 φασκεν ὁ ναύκληρ, ἔτι καὶ
 σπηλῆς ἴσος, καὶ ἴσους ἀκεί
 βῆς, ἀπὸ πρὸς τὸν οἰμω
 γλῶ αὐτῶν ἐπικλαδύστας τὸς
 θύας, πῦρ τε ἀναδίδῃαι ἅπ
 τῆς Λυκίας, ὡς γινώσκει τὸν
 τόπον ἱκανοί, καὶ τινὰ λαμ
 πρόν ἄστρα, Διοσκῶρον τὸν
 ἱστῶν, ἐπικαθίσαι τὸν καρ
 γησίον, καὶ καταβῆναι τὸν
 ναῦν ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἐς τὸ πρὸ
 λαγ, ἥδη τὸ κρημνῶ
 προσφύει

et stellam quandam splendidam, ¹ Dioscurorum videlicet
 alterum, in summa parte mali confedissee, nauemq; ad fini
 stram in altum iterum direxissee, cum iam praecepti in rupem
 desce-

fluctus, et maxime fluit
 Africo, si quando assumptu
 rit et Austri partem ali
 quam secum. Nam ab eo lan
 co contingit diuidi Pamphy
 lium mare a Lycio, et flus
 flus ipsi, ut potest multis ac va
 rijs undis circa promonto
 rium illud velut intersecti
 (praeruptae autem rupes sunt,
 et acuae, et incurfionibus
 aquarum exasperatae) et pro
 cellas excitant terribilio
 res, et fragorem edunt im
 mensum. Ac fluctus saepe
 merò tanti attolluntur, ut
 ipsius scopuli altitudinem exa
 quent. Talia igitur se quom
 que tum deprehendisse atque
 experiri esse nauclerus aie
 bat: insuper etiam nocte exi
 stente tum, et tenebris pro
 fundis. Ceterum cum ad plo
 ratum ipsorum deum tandem flet
 xi atque inclinati fuissent, is
 gnem apparuisse ipsis ex Ly
 cia, ita ut locum illum ma
 nifestè cognoscere possent,

προσφισμένη. τὸν τὸν δὲ
 ἡ ἀπαξ τῆς ὁρῆς ἐκπύοντες,
 δὲ τὸ Αἰγαῖον πλώσαντας, ἐβ-
 δομηκοῦν ἀπ' Αἰγύπτου ἡμῖς
 ρα, πρὸς ἀντίκας τὸν ἐτησίαν
 πλαισίοντας, ἐς Παρωά
 χθὲς καθορμίσασθαι, τοῦ
 ὅρ' ἀπορρίψας ἐς τὸ ἑκάτω,
 ἐς ἰδίῳ τῶν Κρήτων διξιάρ' ἡ
 βόρτας, ἡμῖς ἡ Μαρία πλώ-
 σοντας, ἡδὲ ἔναι ἐν ἰταλῖα.
 Λυκ. οὐ Δία, θαυμάσιον τι
 να εἶς ἐνδυνάτω τὸν Ἡρώ-
 να, ἡ τὸν Νηριῶς ἡλικιῶν,
 ὅς τοῦτο ἀπιστάλη τῆς ὁ-
 δού. ἀπὸ τὸ ὅτο, ἐκ Αἰγύ-
 πτου ἡ ἐκ Αἰγύπτου ὅτι Τιμ. πα-
 ν ἡ οὐδ' Αἰγύπτου ὅτι
 τὸς, ἐκδοῦσιν οὐδ'. Αἰγύ-
 πτου, οἱ φημι, τὸν Μυρ-
 ρίνου, τὸν Στροβίχου. Λυκ.
 ἡ οὐδ' ἡδὲ, ἡ δυσχερῶς
 καὶ ἡμῶν, ἡ ἐκκλῆπτου.
 Αἰγύπτου ὅτι, ἐκ ἡδὲ ὅτι
 ὅτι πάντ' ἡδὲ ὅτι ὅτι, καὶ
 τοιμάτιον αὐτ', καὶ τὸ βῆδ-
 σμα ἡμῶν, καὶ ἡ ἡδὲ ἡ ἡδὲ.

ἡμῶν

dui. Nam omnino Adimantus ille est, neq. alius quisquā Ad-
 modum igitur plane iam video, & vestem ipsius & incessum
 agnosco. Etiam tonsura illa ad viuum vsq., arguit hominem

Sed

deferretur. Atq. ex eo, cum
 iam semel à recta via exci-
 dissent, per Aegaeum navi-
 gantes, septuagesimo die
 quàm ex Aegypto soluerunt,
 aduersus Etesias per oblā-
 quum & transuersè actos,
 in Piraeum heri appulsos
 huc esse, eò vsque videlicet
 ad inferiorem partem abres-
 ptos, quos conueniebat Cre-
 ta ad dexteram relicta, su-
 pra Maleam tenendo cur-
 sum, iam in Italia esse.

LYC. Per Iouem mirabi-
 lem quendam gubernatorem
 narras, Heronem istum, aut
 Nerei potiùs aequalem, qui
 tantum à via aberrarit. Sed
 quid hoc? annon Adimans
 tus ille? TIM. Admodum
 Adimantus ipse. Vocemus
 igitur hominem, Adimante.
 Te inquam Myrrhinsium
 illum, Strobichi filium.

LYC. Ex duobus alterū illi
 accidit videlicet: aut enim
 succenset nobis, aut obsur-

ἱππῶν μὲν δ' ὅμως τὸν περὶ
 παῶν, ὡς καταλάβωμεν αὐ-
 τόν. ὡς μὲν τοῦ ἱματίου λαβό-
 μενοι, οὕτως ἐπισηψόμεν, ὡς Ἀ-
 δάμαντι, ἔχ' ὑπακούσας ἡμῖν
 ἱμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντί-
 ζοντι τοίκας ἐπὶ σιωποῖας τι-
 νός, ὅ μικρόν, ἔδ' ὑπερβα-
 ρόνων πρᾶγμα, ὡς δονῆς,
 ἀνακυκλῶν. Ἀδάμ. ἔδρ, ὡ
 Λυκίη, χαλκόν, ἀλλὰ με-
 λαινότης ἔννοια μεταξὺ βα-
 λίζονται ἱππῶν, παρακῶ-
 σαι ὑμῶν ἱποίον, ἀγνῶς
 πρὸ αὐτῶν ἀπαντὶ τοῦ λόγου
 μὲν ἀπρόληπον ἔσται. Λυκ. τίς ἄν-
 τη; μὲν γὰρ ὁκνήσας ἀπᾶν, ἂ μὲν
 τίς δὲ τῶν πάντων ἀπρόλητων.
 καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν μὲν, ὡς οἶδα,
 καὶ ἄλλων μεμαθῆκαμεν.
 Ἀδάμ. ἀλλ' αἰσχυνόμεαι ἔγωγε
 γὰρ ἄπᾶν πρὸς ὑμᾶς. ἔγωγε γὰρ
 μεμαθῶμεν ὑμῖν λόγον τὸ
 φρόνησιμα. Λυκ. μὲν ἱρωτι-
 κόν τι ἔσται; ἔδ' γὰρ ἔδ' τῷτο
 ἀμύητοις ἡμῖν ἱστασώμεν,
 ἀλλ' ἐπὶ λαμπρῇ τῇ ἀδελφῇ καὶ
 αὐτοῖς

adeo iuvenile vobis videbitur, sat scio, id quod nunc cogito.

LYC. Non amatorium quiddam est. Neque enim hoc pro-
 fanis nobis narrabis, sed splendida admodum face etiam ipsa
 illustratis.

Sed tamen acceleremus ob-
 ambulationem hanc & gres-
 sum, ut assequamur homi-
 nem. Quod nisi vestre appres-
 hensum te conuerissemus,
 Adimante, nunquam puto
 hodie clamantes nos exau-
 diturus fuisses. At etiam co-
 gitabundo similis videris;
 nescio quid magnum, ac mi-
 nimè contemnendum, tecum
 ipse animo & cogitatione,
 ut vidēre, voluit. ADIM.
 Nihil equidem acerbum aut
 graue, Lycine: sed mihi no-
 ua quadam cogitatio inter
 eundum in mentem veniens,
 ut ne audirem vos fecit, dum
 intentè adeò ac tota mente
 in illam velut defixus incum-
 bo. LYC. Quæ nam ista?
 ne enim graueris dicere, nisi
 omnino ex arcanis istis alim
 qua fuerit. Atqui initiati su-
 mus & nos, ut scis, & celas
 re quæ audimus, didici-
 mus. ADIM. Ac erubescō
 equidem apud vos dicere, a-

αὐτοῖς τι τιμωμένοις. Ἀδὰ.
 ἔδρ, ὧ θανμάσει, τοιοῦτον,
 ὅπου τινὰ πλοῦτον ἱμαν-
 ῶ ἀνιπλάσιον, ὡς ἡρώδης
 μακαρία οἱ ποταοὶ καλοῦ-
 σι, καὶ μοι ἐν ἀκμῇ τῆς πρ-
 οουδίας καὶ τρυφῆς ἐπέστη.
 Λυκ. ὅπου τὸ πλεονέκτη-
 τον τοῦτο, κοινὸς Ἑρμῆς,
 φάσι, καὶ ἵς μίσον κατατίθει
 φέρων τὸν πλοῦτον. ἄξιον
 γὰρ ἀπλάσαι τὸ μίρον, ἐλ-
 λους ὄντας, τῆς Ἀδελφάντου
 τρυφῆς. Ἀδὰμ ἀπλάσει
 μὲν ὑμῶν ὑδὺς ἐν τῇ πρώτῃ
 ἐς τὴν γὰρ ἐπιβάσει, ἐπὶ
 σι, ὧ Ἀνκῆν, κατῆλθον ἐς τὸ
 ἀσφαλές. πειμνιπρωῶν
 γὰρ μου τῆς ἀγκύρας τὸ μί-
 ρον, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς
 ἀπέστη. Ἰδὼν δ' ὅπως τὰ
 πάντα, ἐρόμην τινὰ τῶν ναυ-
 τῶν, ὅπως ἀπέρημι ὑμῶν
 ὡς ἀποπτόμενος ἐπὶ τὸ πολὺ
 κατ' ἕτερον ἵκασιν τὴν μισοφο-
 εῖαν. ὅδε μοι, Ἀδελφά, ἴφην,
 Ἀπὸ τὰ δαντα, ἄς πρὸς τὸ
 λάχι

lustratis iniunctisq. ADIM.
 Nihil, ὅ praelare, istiusmo-
 di, sed opulentiam quandam
 mihi ipsi fingebam, quam
 inanem felicitatem plerique
 vocare solent, atque in ipsa
 adeo acie opum & delicia-
 rum versanti mihi, superue-
 nistis. LYC. ^k Promde il-
 lud, quod in proclui est.
^l Communis Mercurius, ac-
 cipiunt, ac in medium allatas
 huc diuitias istas deponere.
 Aequum enim est nos quo-
 que parte aliqua frui volun-
 ptatum Adimanti, amici cō-
 simus. ADIM. Relictus e-
 quidem à vobis fui statim à
 principio, cum primū na-
 vem conscendissemus, post-
 quam te, Lycine, in tuto col-
 locassem. Nam metiente me
 anchora magnitudinem, ne-
 scio quorsum vos à me dis-
 ccessistis. Attamen cum omnia
 perlustrassem, interrogavi
 quendam ex nautis, quantum
 mercedis ac lucri communi-
 bus rationib. navis ea refer-

ret domino in singulos annos. Ille autem, duodecim, inquit, ta-
 lenta Attica, etiam si quis communiora tantum computaret,

ἀρχισὺν τις λογιζοῖτο. τὸν τι-
 θεν δὲ ῥιπανιῶν, ἰλογιζόμενῳ,
 ᾧ τις θιῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐ-
 μέλῳ ποίησεν εἶναι, οἷον ἄρ-
 ᾠς ἐν δαίμονα βίον ἐβίωσθαι,
 αὐτοῦ τὸν ζῶντος ὄλεος, καὶ ἐπι-
 πλώων ἐν ὅσῳ μὴ αὐτὸς, ἐν ὅ-
 σῳ δὲ οἰκίτας ἐκπέμπων; ἔτα-
 ῖν τῶν δώδεκα ἐκείνων τα-
 λάντων οἰκίαν τὴν ἥδῃ ᾠκο-
 δομησάμεν ἐν ἐπικαίρῳ, μι-
 κρόν τι τὴν ναυὶ κίλῳ, τὴν
 παρὰ τὴν ἰλισσομένην κίλῳ, τὴν
 παρὰ τὴν ἀφ᾽ αἰῶντος, καὶ οἰκίτας ᾠ-
 κόμεν καὶ ἰωάντας καὶ ζούγῃ καὶ
 ἑπταε. νυνὶ δὲ ἥδῃ καὶ ἐπὶ πλοῦν,
 ὅθ᾽ ἀπάντων ἐν δαχμονισίμῳ.
 ὅθ᾽ τῶν ἐπιβατῶν, φοβήσας
 τοῖς ναύταις, καὶ μονονυχὶ βα-
 στανὺς νομισόμενος. ἔτι δέ μοι
 σὰ κατὰ τὴν ναῦν ἐν θι-
 ζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρω-
 θεν ἀφ᾽ ἡλίου ποντι ἐπιστὰς, ὃ Λυ-
 κίνῃ, κατὰ δύσας τῶν πλοῦν-
 τον, καὶ ἀντιπρὸς αὐτὸν φερό-
 μένῳ τὸ σκάφος, ὅθ᾽ ἐν ὅ-
 ρῳς τῷ πνέματι. Λυκ. ἐκ.

οὐδ᾽

pono, & ad portum à longè aspicio, superueniens, Lyci-
 ne, opulentiam hanc omnem submersisti mihi, nauemq; ipsam,
 benè ac secundo voti vento labentem, submersisti. L Y C.
 Proinde

& ad minimam summam rem
 digeret. Exinde igitur rem-
 diens mecum ipse cogita-
 bam: Quòd si nunc deorum
 quispiam nauem hanc dere-
 penè meam esse faceres,
 qualem & quàm beatam vis-
 tam acturus eram: qui & a-
 micis benefacturus, & in-
 terdum quidem ipse in ea na-
 uigaturus, interdum autem
 seruos emissurus, deinde ex
 duodecim illis talentis &
 domum edificaturus essem
 in loco maximè opportuno,
 paulò videlicet supra portis
 cum pictam, reliqua pater-
 na illa, quam apud Ilissum
 habeo, & seruos coemptu-
 rus, & vestes, & vehicula,
 & equos. Iam autem nauī-
 gabam quoque, & felix ab
 omnibus hijs, qui nauem con-
 scenderant, prædicabar, à
 nautis autem formidabar,
 & tantum non rex quispiam
 existimabar: cum interea
 dum ea quæ in naui sunt cō-

ὁμῶ, ὡς ἡνῶναι, λαβόμενος
μου, ἀπαρτίζεις τὸν στρατὸν
γὰρ, ὡς τινὰ παρατῶ, ἢ
καταποντιστῶ, ὃς τηλικού-
τον ναυαγίον ἔργασμαι, καὶ
ταῦτα, ἐν γῇ, κατὰ τὴν ἐκ
Παραυῆς τὸ ἄστυ. ἀπὸ
ἑρᾶς, ὅπως κρημνισθῶμαι οὐ
τὸ πῶμα. πρὶν γάρ, ἢ
βούλει, καμῶ καὶ μέλω
- Αἰγυπτίου πλοῖα ἤδη ἔχει,
καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ κατα-
δυῶμαι διωσμένη, καὶ τὰ
χὰ τοῖς στρατοῖς ἐξ Αἰγυ-
πτου, κατ' ἐπὶ ἑκάστον, σι-
ταγωγᾷ σιταγωγίαν. καὶ
ὡς ναυκλήρων αἰεὶ, διὰ τὸ ἂν
ἀφόρητὸν ἡμῖν τότε γυνεῶς
μὲν. ὃς γάρ, ἐπὶ ἐνὸς πλοίου
τοσούτῃ δισπότης ὢν, πρὶν κτε-
ρῶν, ἢ πρὶν ἐκτίσσω
πρὸς τὸ πῶμα, τριαρμὴν ἢ τε-
τραρμὴν ἢ ἀνάλωρα, οὐδὲ ὅψιν
ἀναλαβὴν τοῦ φίλου. σὺ
μὲν δὲ ἀπολόν, ὡς βέλτεσι,
ἡμᾶς δ' ἐν Παραυῇ καθιέμε-
θα;

Proinde, ὁ γενερόσε, cor-
repiam me adhuc hinc ad
Imperatorem; veluti piræ-
iam aliquem, aut demerso-
rem, vi qui tantum naufragi-
um effecerim, idēq; etiam
in terra, in via videlicet
qua ex Piræo in urbem iur.
At vide tamen quo pacio
te consolabor pro hoc la-
psu. Quinque enim, si pla-
cet, pulchriora adeo, & ma-
iora Aegyptio isto navigia
possidere te facito: & quod
maximum fuerit, etiam tas-
lia, quæ demergi non pos-
sint. Deinde etiam quinque
tibi ex Aegypto per singu-
los annos frumentum for-
tas sis importent. Atque, ὁ
nauclere optime, iam nunc
præ te fers quàm nobis tum
intolerabilis futurus sis. Nam
cū vnus etiā nauigij istius
dominus existens; exaudire
clamantes nos haud volue-
ris; quid ageres si quinque
possideas ultra hoc, tribus

velis instructa, & tempestatibus inuicta? nempe ne aspi-
ceres quidem amicos. Proin tu quidem secunda naviga-
tione ptere, ὁ præclare: nos autem in Piræo sedebimus.

θα, καὶ τὰς ἐξ Αἰγύπτου καὶ Ἰταλίας
καταπλέοντας ἀνακείνουσιν,
ἢ πού τοι μέγα Αἰθαμόντον
πλοῖον, πλὴν ἰσὺς τις οἰδῆς.
Αἰθ. ὁρᾷς· δὴ τὸ ὄκνου
ἔσθ' ἢ, ἃ ἐνερῶσω, ἢ δὴς ὅτι
ἰσχυρῶς καὶ σπῆματι ποικί-
σας με πλὴν ἐχέω, ὥς ἐστι
εἰς μικρόν, ἔσ' ἂν ὑμῖς προ-
χωρήσῃτε, ἀπ' ἡλίου μετὰ
πρὸς τὸν ἡλίου πλοῖον ἔσ' ἂν
νοῦν, τοῖς ναύταις προσμα-
λῶν, ἢ ὑφ' ἡμῶν κατὰ γλῶ-
σσαν. Κυ. μηδ' αὖτως, ἐπεὶ συ-
μμεθ' ὁμοῖα τοῖς καὶ αὐτοῖς ἵπ-
ποσάντο. Αἰθ. ἀλλὰ ὑφ' αὐ-
τῶν ἀπ' ἀθροῦν, προσεσλ-
θῶν. Λυ. οὐκοῦν ἡμῖς γὰρ
προσσηξόμεθα ἡμῖν, καὶ ὅς οἱ
τοῖς μὲν εἶναι ῥᾶδιον, τῇσι
καὶ ταῖς πλοῖα κατὰ πλῆθος, καὶ
πεισμεθ' ἡμῖς ναυπηγεῖσθαι
μέγαν, ἡμῖς δὲ οὐκ αὐτὸν μὲν
πρὸς τῶν θεῶν, ἐπὶ ποταμῶν
καὶ ἵππων ἀμύνεσθαι ἀνάσσειν
εἶναι. καὶ τοῖς πρὸς τὸν καὶ ἰς Αἴ-
γυπτον, ἐπὶ πλὴν τὸν Εὐροδίας τιλε-

πλὴν,

meris illa, neque adificaueris: nos autem non posse à
dijs petere ut per multa stadia indefessis nobis liceat na-
tare. Atqui primum etiam in Aegnam ad festum Diana,

eosque qui vel ex Aegypto vel
Italia nauigabunt, inter
rogabimus, eccubi magnum
illud Adimanti nauigium,
Isidem puta, quispiam vi-
derit. ADIM. Vides, pro-
pterea equidem grauabar
dicere quidnam esset quod
in animo mecum ipse cogi-
tabam, sat sciens quod ri-
su & dicacitate prosecuti-
ri essetis votum meum. Qua-
re subsistens hic aliquantu-
lum, dum vos progressi fue-
ritis, cum naue mea iterum
hinc nauigabo. Nam mul-
tò satius est cum nautis me
colloqui, quàm hic à vobis
irrideri. LYC. Nequaquam.
nam tecum illam con-
scendemus etiam ipsi sube-
untes. ADIM. At scalas
subtraham, ingrediendo vos
proueniens. LYC. Pro-
inde nos adnatando seque-
mur vos. Ne enim putes tibi
quidem facile esse tanta na-
uigia possidere, cum neque e-
meris illa, neque adificaueris: nos autem non posse à
dijs petere ut per multa stadia indefessis nobis liceat na-
tare. Atqui primum etiam in Aegnam ad festum Diana,

scis

τῶν οἰθαῖρ ἰλίκῳ σκαυδίσῳ
πάντων ἅμα οἱ φίλοι, τιπτα
ρωρ' ἱκας. Ὁ δὲ οὐλῶν διπλῶ-
θερ, καὶ ὑπὲρ ἰδυσχίρων
ἑμᾶς συμπολῶντας· οὐδὲ
ἀνακτῆς, ἀ σιωμῶσόν μιν
θαλαῖ, καὶ τῶν ἀπβαθραρ
προδολῶν ἀφαιρῆς. Ἰπρ-
μαῖς γι, ὃ Αἰθίμαντι, καὶ ἐς
τὸν ἑὸν πορὺ πῖδας, οὐδὲ οἱ
θα ὅστις ὁρναυκληρῆς, ὅπως
ἰπὴρ ἰσὺ καὶ ἰοικία, ἰρ λαλῶ
τῆς πόλεως οἰκοδομηθῆ, καὶ
τ' ἀκοῦσθαι τὸ πᾶν ὅτι. ἀπ'
ὃ γὰρ, πρὸς τῆς ἰσὶ Διῶ, ἑμᾶρ
τὰ Νηλῶα ταῦτα ταίχῃ τὰ
λεπτὰ μέμνησιν ἑμῶν ἄγαρ
ἀπ' Αἰγυπτίου, ἡ μὲν ὅρν ἀπ' τῆ
Κανώπης, ἡ Ἰβιν ἐκ Μίμωδος.
ἡ δὲ καὶ ἡ ναῦς ἰδωῶα, καὶ τῶν
πυραμίδων μίαρ. Τι. ἅλις
παιδιᾶς, ὃ Λυκῖνι, ὁρᾶς, ὡς
ἰρυνθεῖαν Αἰθίμαντον ἰπὸν ἱ-
κας, πομπῇ τῶν ἰλίκων ἰωι-
κλῶς τὸ πλοῖον, ὡς ἑίρωνα
τλῶν ἄν', καὶ μὴ κίτι ἀντί-
κῃρ πρὸς τὸ ἰωρρῖον. καὶ

ἰωι.

vides quo pacto erubescere
adeò risu navigio inundato, ita ut iam superfluat: ne-
que amplius ad id quod influit, resistere possit? Et

scis quàm parva navicula
omnes simul amici; quatuor
quisque datis obolis traieci-
cerimus, et tamen nihil a-
gre ferebas quòd tecum na-
vigaremus: nunc autem in-
dignaris quòd tecum con-
scensuri sumus, et scalas
præingressus subtrahis. Nra
mirum luxu diffusus, Adia-
manee, et infinium non in-
spuis, neque agnoscis quinam
ipse sis, qui, naviclerum nunc
agis. Adeò te sublimem ex-
uexit domus ista, in pulcher-
rimo urbis loco ædificata;
et servorum multitudo. At
qui, ô præclare, per Isidem
quæso; etiam Niliaca sala-
famenta, tenuia ista dico;
memineris nobis huc ex Aeg-
ypto apportare, aut vna-
guentum à Canopò ali-
quod, aut Ibin ex Memphi-
de, quòd si verò navis etiam
sufficiet; ex pyramidibus
quoque vnam. T I M. Sa-
tis iocorum, Lycime. Annòn

Adimantum feceris, multo
adeò risu navigio inundato, ita ut iam superfluat: ne-
que amplius ad id quod influit, resistere possit? Et

ἵππῳ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοι-
πὸν ὅτι πρὸς τὸ ἄν, δικλό-
μῃσι τετραχῇ τῶν ὁδῶν, κα-
τὰ τὰς ἐπιβάλλοντας ἑκάς
σαδῖος, αὐτῶν, ἅπῃ ἄν δλοα
κῇ, πρὸ τῶν θεῶν· ἔτω γὰρ
ἄν ἡμᾶς ὅτι καλὰ ἔσονται,
καὶ ἅμα ὠφρανεύμεθα, ὥσπερ
ἡδίστῳ ὀνέρατι ἱκασίῳ παρ-
ισόντων, ἐφ' ὅσον βυλόμεθα,
ἡ ποικίλοντι ἡμᾶς. παρ' αὐ-
τῶν γὰρ ἱκασίῳ τὸ μέτρον τῆς
ὠχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάλιν ἀπο-
κείσονται παρὶς ὄντων, ἡ καὶ
τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσονται. τὸ δὲ
μέτρον, ἡ ἀδελφεία ἔσονται τὸ
πρᾶγμα, ὅστις ἄν αὖτις χη-
σάτω τὸ πλῆθος, καὶ τῇ ὠχῇ
ἀλλήλους γὰρ, οἱ ὅτι ἄν καὶ πλε-
τίς ἐγγίνοιτο. Σαδ. καλῶς, ὅ
Τιμόλαι, καὶ πείθομαι ὅτι, καὶ
ἔταρ ὁ καὶ τὸς καλῇ, ἡ ἔξομαι,
ἅπῃ ἄν δλοα ἡ μὲν γὰρ Α-
δελφεία ὅτι βύλοι, ὅτι ἔρω-
τῶν οἶμαι, ὅς γε δὲ ἐν τῇ νηϊ
τὸν ἔταρ ὁ πῶτα ἔχεται καὶ
Λυκίς

quoniam adhuc multum no-
bis via ad urbem usque res-
tat, diuiso in quatuor para-
tes itinere, suo cuique attri-
buto stadio, postulemus à
dijis quæ cuique maximè vi-
debuntur. Ita enim et nos
laborem cundi fefellerimus,
et pariter latitiae quadam
afficiemur, perinde ac so-
mnio aliquo suauissimo vl-
trò nobis obiecto, quod nos
quæ ad ipsi voluerimus, beet.
Nam penes eumquemque i-
psum mensura voti erit, et
dij omnia exhibendo sub-
ministrant, etiam si alioqui
natura incredibilia fuerint.
Et quod maximum est, de-
monstratio quædam erit
hæc res, quænam omnium
optimè diuinitis ac votis o-
surus sit. Indicabit enim
quisque qualisnam futu-
rus fuerit, si ei diuitiæ tan-
tæ contigissent. SAM. Pul-
chrè me hercle, Timolæe,
atque adco obsequor tibi,

et cum tempus vocauerit, optabo quæcumque videbitur.
Nam si Adimantus vult, ne interrogandum quidem opis
nor, ut qui in naui alterum pedem habeat. Oportet autem

tem et

Λυκίνο δοκῶν. Λυ. ἀπὸ
 πλετοῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμύνον, μὴ
 καὶ βασκαίνον ἐπὶ τοῖς κοινῶς
 ἐντυχίας δοκῶ. Ἀδ. τίς
 γοῦν πρῶτος ἄρξῃται; Λυ. σὺν,
 ὃ Ἀδείμαντι, ἔτα Τιμό-
 τοσι Σάμιππος, ἔτα Τιμός
 καὶ ἐγὼ τὸν ὀλίγον, ὅσον ἡμι-
 στάδιον τὸ πρὸς Διπύλον, ἐπι-
 λήψομαι τῆς ἐχθρῆς, καὶ ἔτο, ὡς
 οἶόν τι, πρὸς ἀμύνον. Ἀδ. ὁ.
 κοῦν ἐγὼ μὲν ἐπὶ νῆα ἀπρὸς ἡ-
 μᾶς τὸ νῆος, ἀπὸ ἑξῆς ἔξιστον,
 ἐπιμνησάτω τῆς ἐχθρῆς ὃς Ἑρμῆς
 ὁ ἑστῶς ἐπὶ πινυσάτω ἅπα-
 σιν. ἔγωγε τὸ πλοῖον, καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ καὶ ὁ φόρ-
 τος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναικες, οἱ
 παῖδες, καὶ ἄλλοι, ἔτι ἡδιστον ἐπὶ
 μᾶλλον ἀπαιτῶν. Σα. λίαν.
 βασκαίνον ἐγὼν ἐν τῇ νηί.
 Ἀδ. τὸ πᾶν δὲ φησὶ, ὃ Σάμιπ-
 πος, τὸ κομῆται; καὶ ἔτι οὐκ
 ἔγωγε ἴσως ὁ πότος δι' ὁ πύρος
 ἔστιν, οὗτος ὁ ἀειθμὸς ἅπας,
 πλοῖον ἐπίσημον ἡνίοχος,
 τοσού-

tem & Lycino idem vide-
 ri. LY. Ac dicescamus sa-
 ne, si hoc potius, ne inuidea-
 re etiam communi fortu-
 na videar. AD. Quis igitur
 primus incipiet? LY.
 Tu Adimante, deinde secunda
 do loco Samippus hic, post
 quem Timolaus. Ego ve-
 ro paulò ante quàm ad Di-
 phylum perueniemus, circa
 extremum semistadium vi-
 delicet votum meum inci-
 piam, id est, quoad fieri po-
 test, brevissimè percurram.
 ADI. Proinde ego quidem
 neque nunc à naui disce-
 dam, sed si modò licet, etiam
 amplius aliquid voto adij-
 ciam, ^m Mercurius autem
 quaestuosus ille annuat om-
 nibus. Sit enim navigium,
 & quae in eo sunt, mea om-
 nia, & onus quod fertur
 videlicet, & mercatores,
 & mulieres, & nauta, &
 si quid aliud suavisissimum

fuerit ex cunctis facultatibus. SA. At te ipsum oblitus
 es in naui habens. ADI. Puerum istum, inquis, Samippe,
 comatum? Et ille igitur meus sit: quantum autem frument-
 i est, totus ille numerus in aurum signatum vertatur, siant

τοσούτοι Δαρεικοί. ΛΥ. τί
 τῷ, ὃ Αἰμάντι; καταδύ-
 ψεται σοι τὸ πλοῖον. οὐ γάρ ἴ-
 σον βαρὺ πνῦν, καὶ τοῦ ἰσ-
 θύμου χρυσοῦν. Αἰμ. μὴ
 φθόνῃ, ὃ Λυκῖνι, ἀπ' ἐπιδόλῃ
 εἰς οἱ παρέλθῃ ἢ ἐν ἡ, τὴν
 Πάρνηθα κένω, ἢ θέλεις, δ-
 αλὼ χρυσῷ ποιεῖς ἔχει, καὶ
 γὰρ οἰσώμεθαί σοι. ΛΥ. ἀπ'
 ὑμῶν ἀσφαλῆας τῷτο ἔργον
 ἢ οὐκ ἐποίησά μιν, ὥς μὴ ἀρ-
 αῖσθαι ἅπαντας μετὰ ἢ χρυ-
 σῶν, καὶ τὰ ἢ ὑμῖν τινα μέγιστα,
 τὸ μαρμαίον δὲ τὸ ὠραῖον ἀρ-
 πνιγῆσαι ἄθλιον, νῆρ' ἐκίπ-
 νάμενον. ΤΙ. θαρρῶν, ὃ Λυ-
 κῖνι· οἱ δὲ ληψύνου γὰρ αὐτὸ ὑ-
 ποδύω, ἰξοῖσσι μὲν ἐπὶ τὴν
 γλῶττι νομίζεις καταδύειν μὲν
 τινα καταδύει παρ' αὐτῶν, καὶ
 ἀφ' αὐτῶν τὸν μισθὸν ἀντὶ τ'
 ὧδ' ἔχει, καὶ νικητὸν τι ἀποπαι-
 σίον εἰς τὸν ἰσθμὸν ἐπὶ δὲ λ-
 ψίνος ὁμοίως προκομίζω, καὶ
 τὸν δὲ Αἰμάντιον οἰκίω, καὶ
 τὸν νικητὸν ἀφ' αὐτῶν δὲ λ-
 ψίνου

sui: deinde et alium quendam puerum mortuum, in Isth-
 mum à Delphine eodem pacto apportatum: Adimanti au-
 tem servum hunc novitium nullum habiturum Delphinem
 amato-

totidem Darici. LY. Quid
 hoc, Adimante? Submerges
 iur tibi nauigium: non enim
 idem pondus est tritici, et
 equalis numero auri. ADI,
 Ne inuideas quaso, Lycine,
 sed postquam ad te perue-
 nerit votum, Parnethen, si
 placet, totam auream fa-
 cias licet, atque ego tum
 tacebo tibi. LYC. At e-
 go, quod magis in tuto ipse
 nauigares, hoc agebam, ne
 videlicet una cum auro o-
 mnes periretis. Ac quan-
 tum ad vestras quidem res
 attinet, mediocre pericula-
 lum hoc futurum erat: adol-
 lescentulus autem ille for-
 mosus suffocabitur miser,
 eum natare nesciat. TIM.
 Bono animo sis, Lycine.
 Delphines enim ipsum ter-
 go subeuntes, in terram de-
 portabunt. An tu putas et ci-
 thorædum quempiam ab il-
 lis servatum esse, accepisseque
 mercedem hanc carminis

φῖν ὁ ἱρωτικὸς Ἰ. ΑΔΑ. καὶ
 οὐ γὰρ, Τιμόλαι, μιμῆ Λυκί-
 νου, καὶ ἰωμικρῆς τῶν σκαμ-
 μάτων, καὶ ταῦτα, ἀσηγυλῆς
 αὐτὸς γνῶναι. ΤΙ. ἄμα-
 νος γὰρ ὡς, πιθανώτερον ὡς
 τὸ ποιῆν, καὶ τινα θησαυρὸν
 ἐπὶ τῇ λιγυῇ ἀναρῆν, ὡς μὲν
 πρῶτα ματαῖς ἔχουσιν ἢ πλοῖς,
 μετατιθεῖς χρυσίον ἐς τὸ ἄ-
 στυ. ΑΔΑ. ἔνδεος, ἀνορω-
 ρυχθῶ θησαυρὸς ἐπὶ τὸν Ερ-
 μῆν ἰδρυμένον, ὅς ἐστιν ἡμῶν
 ἐν τῇ ἀστυ, μέδωνοι χεῖροι ἐ-
 πιστάς χρυσίον. ὡς οὐκ ὡς
 τὰ Ἡρόδοτον, οἶκον τὸ πρῶ-
 τόν, ὡς ἄν ἰσχυρότατα οἰ-
 ποίλω, καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πᾶν-
 τα ἀννοώμεν ἥδη, πᾶν ὅσα
 ἰσχυροὶ καὶ Πυθοῖ, καὶ ἐν Ελευ-
 σίνι. ὅθεν ἐπὶ θαλάσῃ, καὶ περὶ
 τὸν ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγῶ-
 νων ἄνεια, ἢ ποτε δὲ τὰ ἰσθ-
 μια ἰσχυρότατα, καὶ τὸ Σι-
 κωνίων πεδῖον, καὶ ὅλας, ἢ πε-
 ρὶ τὸν ἰσθμὸν ἢ ἐν τῷ ἰσθμῷ ἢ ἐν-
 ἐξωθεν τῇ Εὐβοίᾳ, πᾶντα

amatorem. ADI. etiam
 tu, Timolae, imitaris Lycin-
 num hunc, & ingeris con-
 uicia, & hoc, cum tu ipse
 huius rei dux & caput sis.
 TIM. Melius enim fuerat
 verisimilia magis te fingere
 haec, & alicubi thesaurum
 sub lecto effodere aliquem,
 ne tibi negotium ipse exhibe-
 beres, dum aurum ē naui in
 urbem transferes. ADIM.
 Rectè dicis. Effodiatur igi-
 tur thesaurus sub Mercu-
 rio illo marmoreo, qui no-
 bis in aula est, medimna vis
 delictet mille auri signati.
 Statim itaque, iuxta Hesio-
 dum, ades principiò quam-
 maximè insignes habitarem,
 deinde quae circa urbem
 sunt, omnia iam coëmisa-
 sem, praeterquam quae in
 Isthmo, & apud Delphos,
 & Eleusine sunt. Praeterea
 quae ad mare iacent, & cir-
 ca Isthmum nonnulla quo-
 que certaminum gratia, si-
 quando ad Isthmia profis-

eisci lubitum esset, & Sicyonium campum: & in summa
 quicquid usquam in Graecia foret vel consutum nemoribus,

ἰρὸ λίγῳ Ἀδαμαντῇ ἴσα. ὁ
 χρυσὸς δὲ κοῖλῳ, ἡμῖν ἱμῶα.
 γὰρ, τὰ δὲ κτώματα, οὐ κοῖλῳ
 φα, ἅς τὰ Ἐχικραῶν, ἀπὸ
 διτάλανθον ἱκασον τὴν ὀλῳ
 κλώ. Λυ. Ἄτα πῶς οἰνοχόῳ
 ὀρίξῃ πληρῶν ἔτω βρῦ ἱκτω-
 μα, ἢ σὺ δὲ ξη παρ' αὐτ' ἀμο-
 γατῇ, οὐ σκιδρον, ἀπὸ Σιδου
 φλόρτι βάρῳ ἀναδιδόντες;
 Ἀδελ. ἀνθρώποι, μὴ μ' ἀνα-
 λυτὴν τὴν ἐχλὴν ἰσθ' ἀπὸ κῆρας.
 πῶς ὅλας χρυσᾶς ποίησο-
 μαί, καὶ τὰς λιγύνας χρυσᾶς,
 ἀ δὲ μὴ σιωπηροῖ, καὶ τὰς δα-
 κόνους αὐτῆς. Λυ. ὅρα μὴ
 πορ, μὴ ὡς πρὸς Μίδα, καὶ
 ὁ ἄρτῳ βί, καὶ τὸ πῶδον, χρυ-
 σὸς γίνῃται, καὶ πλεονῶν, ἔτι
 λιῳ ἀπὸ ληθιμῶ δαφθαρείς
 πολετὶ λῆ. Ἀδελ. τὰ σὰ ῥυθ-
 μιῆς πιθανώτερον, ὅ Λυκῖνε,
 μὴ ὀλίγον, ἰσθ' ἀπὸ αὐτῶν ὡς
 τῆς. ἰσθ' ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων,
 καὶ ὁ βίῳ οἷῳ ἀβρότατῳ,
 ὕπνῳ,

vel irriguum fontibus, vel
 fecundum frugibus, id o-
 mne breui adeò tempore A-
 dimanti sit. Aurum autem
 concavum nobis sit ad cis-
 bum ex eo capiendum, po-
 cula verò haudquaquam le-
 via, ut Echecratis illa, sed
 duorum talentorum unum-
 quodque pondere. L Y C.
 Quo pacto ergo pocilla-
 tot plenum porrigat tibi
 poculum adeò graue? aut
 quomodo tu accipies ab eo,
 nisi cum magno negotio,
 non scyphum illo, sed Si-
 scyphium quoddam pondus
 attollente? A D I M. Mi ho-
 mo, ne mihi disturba vo-
 lum. Ego verò etiam men-
 sat totias aureas faciturus
 sum, & lectos aureos: si ve-
 rò non tacueris, etiam ipsos
 ministros. L Y C. Vide mo-
 dò ne quemadmodum Mī-
 da, & panis tibi & po-
 tus aurum fiat, & durescens

do miser pereas, fame ista preciosa enectus. A D I. Tua
 igitur magis verisimiliter compones paulò post, Lycine,
 postquam ipse optare incipies. Ceterum ad hæc vestis
 quoque purpurea mihi sit, & victus quammaximè delica-

ἔπειτα, ἵφ' ὅσον ἡδίστον· φι-
λῶν πρόδρομοι καὶ δικάσεις, καὶ
τὸ ἅπαντας ἐποπτεύσασιν καὶ
παρακωῆν. καὶ οἱ μὲν ἔωθεν
πρὸς ταῖς θύρας ἀνὰ καὶ ἡρώ-
των περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς
δὲ καὶ Κλαύδιον καὶ Δε-
μοκρίτην οἱ πάντες, καὶ πρὸς
ἐλθοῦσιν γὰρ αὐτοῖς, καὶ πρὸ
τῶν ἄλλων ἀσπιδόβουλον ἀ-
ξιοῦσι, θυρωροὶ ἡδὲ ἐφιστάμενοι,
ἐμμελῆς βαρβαροὶ πρὸς αὐ-
τοὺς ἔσονται ἐν τῷ μίτῳ πο-
νέοντι τὴν θύραν, οἷα νῦν αὖ-
τις ποιεῖσιν ἐν δὲ, ἐπὶ τῇ
ἀριστερᾷ, περὶ τῆς, ὡς περὶ ὅ-
τις, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπι-
βλέψοιμι ἐν αὐτοῖς. ἢ δὲ τις πρὸς
αὐτοῦ, οἷος μὲν ἐν τῷ πρὸς ὅσον
αὐτοῦ, ἐλθοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἐκείνων μὲν ἡδὲ καὶ ἐκείνων
τὴν ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ δεικνύναι. οἱ
δὲ ἐκπνιγμένοι οἱ πάντες, οἱ
ἀρῶντες ὁρμήματα, ἵππους, καὶ
πᾶσι τὰς ἑαυτῶν, ὅσον ἐν αὐτοῖς
αὐτοῖς, ἐξ ἀπάσης ἡλικίας ὅ, τι
πρὸς τὸ ἀνθρῶπινον. ἔτα δὲ

πνα

tus: Somnus, quoad fieri po-
test, suavisissimus, amicorum
salutationes & petitiones :
& quod vulgo faciunt, o-
mnes me vereantur & ado-
rent : atque alij quidem pri-
mò statim mane ad fores
sursum ac deorsum obam-
bulent, inter ipsos autem &
Cleanetus & Democrates,
illi supra modum. Atq; accen-
dentibus quidem ipsis, &
ante alios intro recipi vo-
lentibus iamiores septem a-
stantes, ingentes barbari, in
frontem statim impingant
ianuam, perinde atq; ipsi nūc
alijs faciant. Ego verò, quā-
do visum fuerit, prospiciens
quemadmodum sol, illorum
quidem nonnullos ne aspi-
ciam quidem : si verò pauper
quispiam, qualis ego videli-
cet fui ante repertum the-
saurum, illum humaniter
complectar, ac lotum ad cœ-
nam sub tempus venire iube-
bo. Diuites autem isti rumpen-
tur, aspicientes vehicula.

equos, & pueros formosos circiter bis mille, ex omni ætate
delectos, ut quisque fuerit maximè floridus. Deinde &

πναῖσι χρυσῷ, ἐνταῦς γὰρ ὁ
 ἀργυρῶς, καὶ οὐ κατ' ἐμέτα-
 ρα ὁ μὲν ἰσχυρίας, οὐδὲ
 δὲ ἰσχυρίας, ἔλαιον δὲ ἰσ-
 χυρίας καὶ τῶ, μέλι δὲ ἰσ-
 χυρίας τὸ ἀπυρρον, καὶ ὅσα παν-
 ταχόθεν, καὶ σὺν καὶ λαγῶς,
 καὶ δὲ πῦλιν, ὄρνις ἐκ Φωσι-
 δος, καὶ ταῦτα ἰσχυρίας, καὶ
 ἀλκυονίδων Νομαδικός. οἱ δὲ
 σκαθάροντα ἰσχυρία, σκαθά-
 ρων, καὶ πῦλιν καὶ χρυ-
 μὸς ἰσχυρίας. ἀλλὰ τινι προ-
 σίωμι, σκαθάρων ἢ σκαθάρων
 ὅς, ὁ ἰσχυρίας ἀποφρίτω καὶ
 τὸ ἰσχυρία. οἱ δὲ νῦν πῦλιν,
 πῦλιν ἰσχυρίας, καὶ προσάτω
 ἀλκυονίδων ἀπυρρον καὶ ἐκ
 τὸ ἀργυρῶν πινυδίων ἢ τὸν
 σκαθάρων ἐκ δὲ τῶ Διόνικῳ
 ἐκ τῆ πομπῆς, καὶ μάλιστα, ἰσ-
 χυρίας ὅς τὸς οἰκίτας τὸς ἰσ-
 χυρίας τὸς ὅς τὸς ἰσχυρίας. καὶ
 πόλιν δὲ ταῦτα παρ' ἐμὲ ἰσ-
 χυρίας ἀπυρρον ὅς οἱ δὲ ἰσ-
 χυρίας, καὶ δὲ μὲν ἰσχυρίας δαχ-
 μῶν,

phum Dionicus in pompa spectandum praebebit? & maxi-
 me postquam videbit seruos etiam meos tam multo argento
 vii. Ciuitati autem haec apud me velut exemptitia erunt. Ac
 pecuniarum quidē distributiones, singulis mēibus drachmas

cenas in auro appositas (vi-
 le enim argentum, & nihil
 ad nostram fortunam) ac
 safsamentum quidem ex His-
 spania, vinum autem ex Ita-
 lia, oleum verò & ipsum ex
 Hispania, mel autem no-
 strate nouum, & igni non-
 dum admoium. Præterea
 obsonia vndeque allata,
 sues videlicet, & lepores,
 & quaecunque volatilia, gal-
 lina ex Phaside, & pauo
 ex India, & gallus Numidi-
 cus. Qui verò vnumquod-
 que apparant, sophistæ qui-
 dam sint, circa bellaria &
 sapores exercitati. Quòd si
 cui autem præbitero, scy-
 phum aut phialam poscens:
 ille qui ebiberit, auferat
 secum & poculum. Diui-
 tes verò isti qui nunc sunt,
 præ me Iri videlicet & men-
 dici omnes videantur: ne-
 que ampliùs tum argenteam
 istam scutellam aut scy-
 phum
 ciii

μὰ, ὧ μὲν ἀπὸ ἱκατόν, ὧ
 δὲ μιλίοισι ἑμισὺν τίτον. Δις
 μόσια δὲ ἰς καὶ πέντε θίατρα
 καὶ βαλανῆα, καὶ τὴν θάλατ-
 ταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίπυλον ἕ-
 κτον, καὶ νταῦθα πονολιμνὰ
 εἶναι παχθυῖντες ὀρυγματι μι-
 γάλοι τῷ ὕδατι, ὥς τὸ πλοῖον
 μὲν πλοῖον ὀρμηῖν, καὶ ἄφα-
 νὲς ὀρεῖ τῇ Κιραμακοῦ τοῖς
 φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν
 ἄποσι μιλίμυτος ἰωσιέμου χυ-
 σὶν παραμυτῆσαι, τὸν οἶκον
 νόμον ἐκείνῳ δὲ, Τιμόλαῳ
 δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίῳ δὲ
 χοίνικα, ἀρμιμαγματὴν καὶ
 ταῦτ' ὅτι, καὶ ὅτι, καὶ
 ἐπισκεψάμενος τὸν ἐν χλῶ. τῷ
 ὅρῳ ἐπὶ τὸ μὲν βῖον καὶ βίον,
 πλοῖον ὅτις ἐπὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ
 φῶν, καὶ πᾶσας ἡδονὰς ἀ-
 φθόνως χεῖρ' ὅτι. ἄρην καὶ καί
 μοι ὁ Ερμῆς τιλίσουρ γήσων
 αὐτῶν. Λυ. οἶδα δὲ, ὧ Ἀδία-
 ματι, ὥς πάννυσι ἀπὸ λιπῆς
 ἐρόνης ὁ πᾶς ἰδοὶ Πλοῦτον
 ἀπὸ ῥήγματος, καὶ ἐπὶ τὴν ἀπὸ
 ῥαγῆ,

ciui quidem centum, inqui-
 lino autem quinquaginta da-
 bo. Publicè verò ad ornas-
 mentum urbis theatra edi-
 ficabo, & balnea: & man-
 re usque ad Dipylum intro-
 mittam, atque ibi portum
 aliquem exiguam, aqua per-
 fossam magnam introdu-
 cta, ut navigium meum pro-
 prius appellì, & ex Cera-
 nico apertè conspici pos-
 sit. Amicis autem vobis,
 Samippo quidem viginti
 medimna auri signati adnu-
 merare dispensatorem in-
 bebo: Timolao autem quin-
 que chœnices: Lycino ve-
 rò chœnicem solamq; etiam
 circumscriptam, eò quòd
 loquacior est, & votum
 meum irridet. Atque hanc
 vivere vitam volebam, su-
 pramodum ditescens, & de-
 licatè agens, omnibûsque
 voluptatibus copiosè fru-
 ens. Dixi. Ac mihi Mercurio
 perficere ea, & ad euen-
 tum perducere velit. LYC.

Scis igitur, Adimante, ut tibi ex tenui admodum tras-
 tra puer iste Plutus suspensus sit: ac si fors aliqua ruperit
 illam,

ῥα γὰρ πάντα οὐχίται, καὶ ἄν-
 θρακίς σοι ὁ θησαυρὸς ἔσται;
 Ἀδελφὲ πῶς λήγας, ὦ Λυκίνοι;
 Ἄν. ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, ἄδελφον, ὅ-
 πόσον χρόνον βίωσας πλου-
 τῶν. τίς γὰρ οἶδεν, εἴ τι πα-
 ραδωμένης σοι τὸ χρυσῆς τρα-
 πέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χά-
 ρα, καὶ ἀργύρουσθαι τὰ αὐ-
 τὰ καὶ Νομαδῶν ἀληκτρονῶν,
 ἀφυσύσας τὸ ψυχίδιον ἄ-
 πα, γυψὶ καὶ λόραξιν πάντα ἐκ-
 πῦρα καταλιπὼν; καὶ ἰδίᾳ
 καταειθιμώσωμαί τοι τὸς μὲν
 αὐτίκα, πρὶν ἀπλᾶσαι τοῦ
 πλέτους, ἀθανάτους· ἵνους δὲ
 καὶ ζῶντας ἀπεργηθήντας ὡς
 ἄλλοι, ὑπὸ τινος βασκάνου
 πῶς τὰ τοιαῦτα δαίμονος;
 ἀκέρως γὰρ περὶ τὸν Κροῖον καὶ
 τὸν Πολυκράτην, πολὺν σὺ παρ-
 σιωτὴρ γνομῶνους, ἐκπίσυν-
 τας ἐν βραχὺ τῶν ἀγαθῶν ἁ-
 πάντα. ἵνα δὲ σοι καὶ τοῦ-
 τος ἀφ᾽ ὧν, τό, τι ὑγιαίνον ἐχέ-
 γνον οἶα σοι γνῶσθαι καὶ
 βίβασιν, καὶ ὅπως ποιεῖς τῶν
 πλουσίων, λαποδομῶνως δια-
 γούσας

illam, omnia evanescent, et
 carbones tibi thesaurus iste
 erit? ADIM. Quomodo
 dicis hoc, Lycine? LYO.
 Quoniam, ὁ optime, in-
 certum est quantum tempo-
 ris victurus sis. Quis enim
 scit an adhuc apposita tibi
 mensa ista aurea, prius-
 quam manum admoveas, et
 pauonem aut gallum Nu-
 midicum degustes, exhalata
 animula abiturus sis, vul-
 turibus et corvis omnia il-
 la relinquens? An vis ut a-
 numerem tibi alios quidem
 statim priusquam diuitijs
 fruerentur, mortuos, alios
 autem etiam viuos, quos quæ
 possidebant, spoliatos atque
 exutos à dea aliquo, qui
 huiusmodi rebus inuidebat?
 An non audis Cræsum et
 Polycratem, multo te opu-
 lentiores cum fuerint, breui
 adeò tempore à bonis illis
 omnibus excidisse? Sed ut
 tibi missos hos faciam, num
 tibi valetudinem adeò fir-
 mam putas fore, atque con-

stantem? An non vides multos diuitem infeliciter etatem
 agere,

γνῶσθαι, ὡς γὰρ τοῖς πολίταις
 ἐπιδείξασθαι ἀδυνατῶν· ἔσθ
 μικρολογησώμαι πρὸς τοὺς
 θεοὺς, θυσασθὲν αὐτοῖς, καὶ μεμ
 νημένον χρυσοῦ, ἀπὸ (δὲ
 ναυταῖς ἢ ἀπανταῖς οἱ θεοὶ, καὶ
 τὰ μίγματα ἐν δλοκουῶτα, καὶ
 ὁ νόμος τ' ἀρχῆς, ὅν Τιμόλαος
 ἔθηκε, φέρεται μηδὲν ὀνῆρ αἰ
 τῶν, ὡς ἐκείνων πρὸς ὅδον ἀ
 νανωόντων) αὐτῷ δὲ βασι
 λεύς γνῶσθαι, ἔχ' οἱ ὅτι Ἀλέ
 ξανδρ' ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολε
 μαῖ' ὁ Μιθριδάτης, ἢ ἄ τις
 ἄλλος, ἐκδείξασθαι τὴν βασι
 λείαν πρὸ πατρὸς, ἤρξεν· ἀλλ'
 αὐτοί, τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρ
 χείας ἀρξάμενοι, ἰταῖροι καὶ
 σωμαμότα, ὅσον τεύκοντα,
 πρὸς μάλα καὶ πρόθυμοι γνῶ
 σθαι, ἔτα κατ' ἐλίγον, τετα
 πόσιοι πεσιόντες ἡμῖν, ἄλλοι
 ἐπ' ἄλλους, ἔτα χίλιοι, καὶ μὴ ὅ
 πολὺ μυριοι. καὶ τὸ πᾶν, εἰς πέν
 τε μυριάδας, τὸ ἐπιλιτικόμ' ἐπ
 πῆς δ', ἀμφὶ τὸς πεντακχι
 λίους. ἐν δ' ὅ, χερσὶν ἢ ὑφ' ἄ
 κούτων προειδὲς, ἀρχῶν αἰ
 ας ὅ

contingere, ut quam civi
 bus meis spectandam exhib
 bere impossibile sit. neque
 scrupulose adeo cum dijs ra
 tionem inibo, thesaurum pes
 tens, & aurum ad mensu
 ram accumulatum: sed (pos
 sunt enim omnia dij, etiam
 ea quæ maxima videntur es
 se, & lex voti quam Timoa
 laus tulit, iubet nihil veres
 ri postulare, tanquam illis
 nihil non annuentibus) pos
 tulo videlicet rex esse, non
 qualis Alexander Philippæ
 filius, aut Ptolemæus, aut
 Mithridates, aut si quis al
 ius accepto à patre regno
 imperavit: sed mihi princi
 pio à prædandi consuetudi
 ne exorso, socij & coniu
 rati circiter triginta fides
 les admodum & audaces
 adsint. Deinde paulò post
 trecenti accedentes nobis alij
 super alios. Postea mille, &
 non multò post decies mille,
 postremò tota armorum
 summa quinquaginta mila

lia. Equitum autem circa quinque millia sit. Ego verò suffrag
 gij cunctorum antepositus & electus, Imperator optimus
 esse

εἶναι λόγας, ἀνθρώ-
πων ἡγεῖσθαι, καὶ προῤῥημασι
χρῆσθαι, ὡς τὸ ζῆ αὐτὸ ἡδὲ
μᾶλλον εἶναι τῶν ἀνθρώπων βασι-
λείων, ἅτι ἀριτῇ προχρῆσθαι
ταῖς στρατιᾶς ἀρχαῖς, ὃς ἐλεγε
ρανόμον ἡνῶμον, ἅπας πο-
νέειν. ὅς τις τῶν βασιλείων
ἐπὶ τῷ Ἀδριανῶντι θεσάυρῳ
παραπλήσιον τὸ τοιοῦτον, καὶ
τὸ πᾶνμα ὃ ὁμοίον ἡδὲ, ὡ.
σπρὸς ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι
αὐτῷ ἐλεγεσθαι τῶν διωα-
τείων. Λυ. παπῶ, ὃ Σα-
μιππῆ, ὃς μὲν μικρόν, ἀπὸ τὸ
ἐλεγεσθαι αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
ἅπαντων οὐ γὰρ ἡτῆς, ἀρχαῖς
ἀσπίδι. ὁσαύτης, ἅεις
διὰ προκειθὲς ἐπὶ τῶν πρῶ-
τακισμύων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ
Μαντινέα θαυμαστὸν βασι-
λεία ἡ στρατηγὸν ἡλικίῃ ἀνα-
πρῆξαι πλὴν ἀπὸ βασιλείας,
καὶ ἡ γὰρ τῶν στρατιωτῶν, καὶ
ἀγκύσσει τὰ τῶν ἀπικόν, καὶ
τὸς ἀνέρας τοὺς ἀσπίδιώτας.
ἐθελῶ γὰρ ἡδύνασθαι βασιλεύειν
τοῦ

esse videar, qui & homini-
bus praeeari, & rerum ad-
ministrationem geram. Ut
hoc utique ipso iam maius
sit ceteris regibus, vipo-
te qui virtute ceteris antes-
positus, exercitui imperem,
non per successionem hæ-
reditariam ab alio in re-
gnum introductus. Nam
hoc Adimanti thesauro non
dissimile foret, & ipsa res
haudquaquam eodem mo-
do suavis, ut cum aliquis vi-
detur ipse per se ipsum po-
tentiam ac principatum as-
secutus esse. LYC. Papæ,
Samippe, haudquaquam exi-
guum aliquid tu quidem,
sed ipsum adeò caput bo-
norum omnium postulasti,
videlicet aciei tantæ opti-
mus ipse iudicatus à quin-
quaginta millibus. Talem
scilicet nobis Mantinea, &
tam admiratione dignum
regem atque imperatorem,
interim dum non animad-

ueris, enutrit. Verùm agere regna, præi militibus, & ex-
orna equestrem exercitum, pariter & viros clypeum
gestantes. Cupio enim scire quonam profecturi sitis
tam

ὅσοι οὐτὸν, ἐξ Ἀρκαδίας, καὶ
ἐπὶ τινὰς ἀθλίους πρώτους ἀπέ-
ξισθαι. Σά. ἄκου, ὦ Λυκίνοι, μά-
λορ δέ, εἰ τοί γε, ἀκούσθαι
μὴδ' ἡμῶν ἱππάρχου γάρ σε τ
περὶ τακισχιλίων ἀφ' ἑαυτοῦ,
Λ. ἀλλὰ τ' ἡ τιμῆς, ὦ βασι-
λεῦ, χάρις οἱ δ' αὖτε τοί, καὶ ἱππο-
ψας ἐς τὸ Περσικόν, πεσόν-
των σε, πρὶα γὰρ ἐς τὸ πῶ-
σθαι τὸν χάρη, τιμῶν τὴν τι-
μῆν, ὅρθε δὲ δέου, καὶ τὸ διὰ δὴ
μα. οὐ γὰρ τ' ἐρῶ μὲν τῶν
τινὰ ποιῶν ἱππάρχου. ἰσθ
γάρ τοι δὴν ὡς ἀειπνός ἡμι, καὶ
ἡ δὲ ὅλως ἐπὶ βλῶ ἱπποῦ ἐν τῷ
πῶ τ' ἡρόν. Διὰ δὲ τῶν, μὴ
τ' ἀπὸ τῶν ἐποτρύνοντες, ἡμ-
τακισθὲν ἰσθ, συμπάσης δὲ
ἐν τῇ τῶν, ἡ δὲ τῶν οὗτος ὁ.
πλοῦς, καὶ θυμοδότης ὁ ἱππ
ἡν, ἐξ ἡνίκα με, τ' χαλινὸν ἐν
λακῶν, ἐς μίσην δὲ πολλοῖς
καὶ δὴ κατὰ δὲ τῶν με πρὸς
τὸ ἱππάρχου ἡ μίσην με
τῶν, καὶ ἐξ ἡνίκα τῶν χαλι-
νοῦ. Ἀλλὰ, ἰσθ τοί, ὦ Σα-
μίππῃ, ἡ δὲ τῶν τῶν ἱππάρχου,

Λυκί-

ligari ephippio, si manere super illud debcam, frenumq
tenere. ADIM. At ego tibi, Samippe, ducam equites;

Lycinus

tam multi ex Arcadia, aut
contra quos miseros primos
expeditionem facturi. SAM-
Audi, Lycime. In: ὁ vero se
tibi placet, sequere una no-
biscum. Praefectum enim
ala constitutum te equitum
quinque millium. LVC:
At pro honore quidem isto,
ὁ rex, gratiam tibi habeo,
ac Persico more procum-
bens adoro te, circumactis
post tergum manibus vene-
rando ciaram rectam istam;
atque ipsum diadema. Tu
vero ex validis istis ali-
quem, praefectum equitum
designa. Nam ego tibi a
re equestri valde alienus
sum, neque omnino equum
vllum ascendi ante hunc
diem. Proinde metuo ne
tubicine classicum intos-
nante, decidens ego, in tu-
multu a tot vngulis concul-
cer, aut etiam equus fero-
cior existens arrepto freno
in medios hostes efferat me,
aut denique oporteat me al-

Λυκίῳ δὲ τὸ δεξιὸν κέρα
ἔχεται. Δίκαι δ' ἄρ' ἔλω τυ-
χῆν πρὸς τοῦ τῶν μεγίστων,
τοσούτοις σε μέδιμνοις δωρε-
σάμεν ὅτι ἰωισίμου χυσίον.
Σελ. καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὡς
Ἀδάμαντι, τοὺς ἱππίας, εἰ δὲ
ξυνοῦσι σε ἄρχοντα σφῶν γνέ-
σθαι. ὅτω Δοκῆ, ὡς ἱππῆς, Ἀ-
δάμαντον ἱππῆα, ἀναπα-
νάτω τὴν χῆρα; πάντων, ὡς
ὁρᾷς, ὡς Ἀδάμαντι, ἐξδροσόν
τοῦ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἱπ-
πῆς, Λυκίῳ δὲ ἔχεται τὸ δε-
ξιὸν οὐλοῖ δὲ Τιμόλαος ὅτι
ἔτι ἰσχυρὸς τετάξεται. ἐγὼ δὲ
κατὰ μέτρον, ὡς νόμος βασι-
λέωσι τῶν Περσῶν, ἰσχυρὸν
αὐτοῖς συμπροσφύδαρ αὐτοῖς
βύλωνται τίνας. προΐωμεν δὲ
ἡδὲ τὴν ἐπὶ Κοεῖνου, ἧς ἔ-
στιν ἑρμῆς, ἰσχυροὶ τῷ βα-
σιλεῖ Διὶ. κατὰ δὲ τὰ ἐν
τῇ Ἑλλάδι πάντα χαρῶσθαι.
θαυδῆς γὰρ ὁ ἐναντιωθῆσόμε-
νος ἡμῖν τὰ ὅπλα, τοσούτοις οὐ-
σις, ἀπ' ἀκοντῶν ἡρατῆς (μεν)

ἱππ.

sub potestatem redegerimus

Lycinus autem dextrum cor-
nu habeat. Meritis autem
sum qui maximos honores
abs te confuam, ut qui te
tam multis medimnis auri
signari donauerim. SAM.
Ipsos interrogemus equites,
Adimante, num recipere te
velint praefectum suum. Cui
igitur placeat, equites, Adis-
mantum praefectum vestrum
esse, manum attollat. Omi-
nes, ut vides, Adimante, iussu
fragantur tibi. Prom tu qui-
dem equitatu praesidis, Ly-
cinus autem dextrum cornu
ducat. Timolaus porro hic
ad sinistram ordinabitur.
Ego vero medicam aciem re-
gam, pro eo atque legitimum
est Persarum regibus,
quando ipsi aspidere sibi a-
liquos volunt. Sed progre-
diamur iam recta versus Co-
rinthum, qua per montes
nauit, comprecati Iouem
Regium. Ac postquam ea
quae in Graecia sunt, omnia

(neque enim quisquam erit
qui nobis resistet, aut arma
apponet, cum tam multi
simus, sed absque sudore ac
pulvere vincemus) conscen-

κκκ

sic

ἰσθιδόντες ἰσὶ τὰς χεῖρας,
 καὶ τὰς ἵππους αἰς τὰς ἵππους
 τοὺς ἰσθιδόντων, (πρὶ-
 σκώσασαι δ' ἐν Κιζικίᾳ καὶ
 σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα ὁρ-
 κῆ, καὶ τὰ πλοῖα πλοῦτα) ὁρ-
 νώμενοι τὸν Αἰζῶνα ἰς τὴν Ἰο-
 νίαν. ἔτα ἰκὴν τῇ Ἀρτίμιδι θύ-
 ῶντος, καὶ τὰς πόλεις ἀταχί-
 ευσταδούσας, ῥαδίως ἄρχον-
 τας ἀρχιστράτηγος, πεχωρῶ-
 ντες ἰσὶ Σινώπιδος καὶ Κασίας,
 ἔτα Λυκίας καὶ Παμφυλίας,
 καὶ Πισιδίαν, καὶ τῆς παραλίου
 καὶ ὁρατῆς Κιλικίας, ἄλλοις
 ἄρ' ἰσὶ τῇ Εὐφρώτῃ ἀνέκ-
 μεθα. Λυ. ἰμὶ, ὦ βασιλεῦ,
 αἱ δοκῆ, ἀπὸ πλοῦτος ἔπαυ-
 σθαι κατάλιπν' ὁδὸς γὰρ αἰ-
 μι, καὶ τῶν οἴκοι πολλὴ ἀπὸ-
 θῆν' ἐκ ἄρ' ἰσθίως ἱσθιδόν-
 τας. σὺ δ' εἰσὶ καὶ ἰσὶ Ἀρμε-
 νίους καὶ Παρθύσιους ἰσθί-
 σασ, μάχιμα φύλα, καὶ τὴν
 ὁρμήν ἰσθίως. ὥς ἂν
 παραδόντες τὸ δίκτυον ἰμὶ Ἀν-
 τίπατρον τινα ἰσθίως ἰσὶ τῆς
 Εἰσόδου, μὴ καὶ ὁρμήν

sis triremibus, & equis
 naues impositis (apparatus
 autem est in Cenchreis, &
 frumentum satis multum
 & nauigia quæ sufficiant
 ceteraque ad hanc rem ne-
 cessaria) traiciamus per Ae-
 gæum in Ioniam, & exinde
 ibi sacris Dianæ peractis,
 ac ciuitatibus nullo deter-
 dente captis, profectis, &
 dem facile relictis, in Gra-
 riam pergamus, per Cariam
 itinere facto inde per Ly-
 ciam, & Pamphyliam, &
 Pisidas, & vtrunque Cili-
 cie oram, maritimam vide-
 licet & montianam, donec
 ad Euphratem perueneris
 mus. LYC. At me, ô rex,
 si placet, satrapam aliquem
 Græcis relinque. Formis
 dolosus enim sum, neq. do-
 mo longius abire facile so-
 stimuero: tu verò videris etiam
 contra Armenios & Par-
 thos exercitum ducturus es-
 se, gentes bellicosas, & sa-
 gittandi perquam peritas.

Quare alteri alicui dextrum cornu committe: me verò An-
 tipatrum quempiam in Græciâ relinque, ne quis etiam sagitta
 me

ἵς οἷς ᾤ, ἄβητορ βαλὼν ἐς τὰ
 γυμνά, ὡς Σὺ & ἡ Βασίλεια
 ἐχούμενός τοι ἴς φάλαγγος.
 Σα. ἀπὸ δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὃ Λυκί-
 νη, ἴδον καὶ ἀπογορ, ἀλλὰ οὐκ ἔστιν.
 ὃ δὲ νόμος, ἀπὸ τῆς μὲν οὐκ ἐστὶν
 ἐκφαλῶν, ἢ τις λιπὼν φαίνοι
 ἐκ τῶν τειξίμων. ἀπὸ ἱππῶν κατὰ
 τὸν Εὐφράτην ἡ δὲ ἱστία, καὶ
 ὃ ποταμὸς ἔξωκτος, καὶ κα-
 τόπισιν ὁπόθεν διελθὺν θαρσύνει,
 ἀσφαλῶς ἐμὴν ἔχει, καὶ πάν-
 τα, ὑπὲρ τοῦ κατὰ χρονον, ἐπὶ
 ἐμοῦ ἰκάνει ἴθνα ἱππῶν & χόρ-
 τας. οἱ δὲ καὶ ἀπώσι, τῶν Φοι-
 νίκων ἐμὴν ἰππὸν ἐκόντες, καὶ
 τῶν Παλαισίων, ἔτα καὶ τῶν
 Αἰγυπτίων περὶ ἑξομνοῦ. οὐ
 πρὸς τὸν ὃ Λυκίνη, διελθάνει,
 τὸ δὲ ξιὼν ἄγων, ἔτα ἰππῶν, καὶ
 μὴτ' ἐμὴν οὐδὲσι Τιμόλῳ.
 ἐπὶ πάνσι δὲ, τὸ ἱππικὸν ἄγ-
 ον, ὃ Ἀδάμαντι. καὶ δὲ
 μὴ τῆς Μεσσηνιαίας οὐδὲς
 ἀπώτης καὶ ἐμὴν πολέμιος,
 ἀπὸ ἰκόντων, αὐτὸς τε καὶ
 τὰς ἀκροπόλεις ἀνθρώποι ἐν-
 ἡρῶν. καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα

ἐλθόν.

me transfigate a parie qua-
 nudus maximè ero, mise-
 rum me feriens, circa Susa
 vel Bactra alicubi phalan-
 gem ducentem mihi. SAM.
 Ausugis; Lycine, ac 9 de-
 seris ordinem, meticulosus
 videlicet existens: atqui lex
 iubet caput amputari ei, si
 quis ordinem deseruisse de-
 prehendatur. Sed quoniam
 apud Euphratem iam su-
 mus, & fluvius ipse ponte
 iunctus est, & quæcunque
 à tergo reliquimus, bene ac-
 tui nobis se habent, om-
 niâque à præfectis tenen-
 tur, qui à me cuique genti
 imposti sunt, alij autem
 etiam abierunt, Phœniciam
 interea nobis & Palæstia-
 nen, & exinde Aegyptum
 quoque adiuncturi: age tu
 primus, Lycine, transi, dex-
 trum ducens cornu, deinde
 ego sequar, & post me Ti-
 molaus hircæ. postremus au-
 tem equestrem duc exerci-
 tium, Adimante. Ac per Me-

sopotamiam quidem nullus nobis obviam fuit hostis, sed vl-
 tro se ipsos & arces, homines dediderunt. Et ad Babylona

Κκκ 2 accedens

ἰαθόντων, ἀπεσδέχοντο παρ-
 ῥήθορμῃ εἰς τὸ ἔσω τῶν τε-
 χῶν, καὶ ἰχορμῇ πλὴν πόλεως.
 ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ Κτησιφ-
 φῶντα διατρίβων ἤκουσε πλὴν
 ἰσοδορῶν. εἴτα εἰς Σιλαῖν φαν-
 ῶν, πρὸς ἑλθὼν, πρὸς ἀσκαυλίταις,
 ἰππίας τι οἱ πλείους μετα-
 πτόμενοι, καὶ ὁξύτας καὶ
 σφηνόνας. ἀπαγγέλλουσι
 δ' οὖν οἱ σκοποὶ, ἀμφὶ τὰς ἐ-
 κπτόν ἤδη μυριάδας ἑπτα-
 χίμου σωαλήχθαι, καὶ ὁδ-
 τὸν ἔκδοσιρ ἰπποζότας, καὶ
 ὡς οὐκ ἔστιν ὁ Ἀρμενίῳ πᾶρι-
 πρῶτον οἱ κατὰ πλὴν Κασιαν
 θάλασσαν οἰκοῦντων, οὐτε οἱ
 ἀπὸ Βάκτρων, ἀπὸ ἐκ τῶν πλε-
 σίων, καὶ προασίων τῆς ἀρ-
 χῆς, οὐτὶς ῥαδίως ὁσαύτας
 μυριάδας κατεξείκασκεν οὐκ
 ἔστιν, σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χεῖ-
 ροῖν. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐξὸ μὲν
 φημι δὲ ἡμᾶς τὸ πλεον, ἀ-
 πειρὰ πλὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος, ἡ-
 μᾶς δὲ τὸ ἰππικόν, αὐτὸ μὲν
 πλὴν Βαβυλῶνα διαφνάζον-
 τας.

accedentes, præter spem in-
 tra muros recepi sumus, et
 urbem ipsam tenemus. Rex
 autem ad Ctesiphontem ex-
 morans, adueniunt nosse
 accepit. Proinde Seleucum
 profectus, exercitum equi-
 parat, et equites quanta-
 rimos undecunque aduer-
 sens, et sagittarios, et
 ditores. Renunciant ita-
 que speculatores, ad cen-
 tum myriadas hominum
 bello aptorum congre-
 tos esse, et ex his viginti
 qui ex equis iaculantur. Ne-
 que tamen adhuc neque Ar-
 menius adest, neque qui
 ad Caspium mare habitant,
 neque Bactriani, sed qui
 tantum qui in vicino degunt,
 et in ipso quasi suburbio
 regni. Ad id facile tot my-
 riadas ille recepit. Tempus
 igitur iam est ut videamus
 quidnam oporteat nos fa-
 cere ADIM. At ego qui-
 dem censeo oportere vos,
 pedestrem videlicet exerci-

tum proficisci hinc ad Ctesiphontem: nos autem, equi-
 tes puta, manere hic, et Babylonem asseruare. S A M.

Etiam

τάς. Σαδ. ἀφ' ἑλπίδων οὐ,
 ὦ Ἀδάμαντι, πλοῖον ἔτι
 δαῖον ἔχον. Σοὶ δὲ τί
 δοκᾷ, ὦ Τιμόλαι; Τι. ἀπὸ
 σὲ τῇ στρατιᾷ βαδίζοντι
 τὸς πολέμους, μηδ' ἐπιμέ-
 νων ἔς' ἅρ' ἄμυνον παρα-
 σκεύασανται, παντ' ἀχόθρον
 τοῖς συμμάχων περὶ γνο-
 μέων. ἂν' ἔως ἔτι καὶ ὅς
 δόρ' ἄσιν οἱ πολέμιοι, ἐπιχα-
 ρῶμεν αὐτοῖς. Σά. ἔν' ἡ-
 γας οὐδ' ἐτί, ὦ Λυκίτη, δοκί-
 μάς; Λν. ἐγὼ σοι φράσω.
 ἵστα δὲ λιγυρὰ καὶ, σωτό-
 νως ὁδόνοντες, ὅποτι καλῶ-
 μεν ἔωθον τὸν Πιραῖα, καὶ
 νῦν δὲ ἡδὴ τρίακοντὰ πύλας
 αἶας περικυρῆκαμεν, καὶ ὁ
 ἡλιος πολλὰ κατὰ μέσην
 βεῖαν ἔρ' ἡδὴ μάλα, ἵνα αὖ
 θά πύλιν τὰς ἡλίας, ἐπὶ τῇ
 ἀναγγραμμῇ σήλυσας
 εἰσάγαντες ἀναπαύσθωσι, ἔ-
 τα οὕτως ἀναστάντες πο-
 ρυῖσθαι, καὶ ἀνδρὶ τὸ λοι-
 πὸν ἐς τὸ ἄστυ. Σαδ. ἔτι ἔρ'
 Αθλῶσιρ, ὦ μακάρι, εἴν' ἡ-
 κῆς.

Etiā tu metu effaminaris,
 Adimante, postquam pro-
 prius periculo venium est.
 Sed quid tibi videtur, Τι-
 molæ? TIMOL. Omni-
 bus copijs eundem hosti ob-
 viam esse, neque expectan-
 dum dum illi melius sese pa-
 rārint, auxilijs undique i-
 psis accedentibus: sed dum
 adhuc itinere sunt hostes,
 adoriamur ipsos. SAM.
 Rectè dicis. Tu verò, Lys-
 cine, quid censes? LYC. E-
 quidem tibi dicam. Postea-
 quam defessi iam sumus
 contendendo, & absque in-
 termisione iter faciendo,
 quando in Piræum mane de-
 scendimus, & nunc autem
 triginta propè stadia pro-
 cessimus, deinde & Solis ar-
 dor frequens (nam iam cir-
 ca meridiem maximè est)
 hic alicubi adoleas, super
 columnam istam inscriptio-
 nibus insignitam residuim
 bus, quiescendum paulisper
 esse. Deinde resurgentibus

inde iterum eundem, & reliquum viæ ad urbem absol-
 uendum esse. SAM. Etiāne Athenis, ὦ beate, tibi esse
 Kkk 3 videris,

καὶ, ὅς ἀμφὶ Βαβυλῶνα, ἰν
 τῷ πεδίῳ, πρὸ τῶν τεχνῶν,
 ἰν τοσούτοις στρατιώταις ἡλ-
 ῥησαι, περὶ τῷ πολέμῳ ὁρ-
 ῶμεν; Λυ. ἰκέ-
 ρησαι· ἰδὼ δὲ νῦν φανερὸν ὡμῶν,
 καὶ οὐ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τῶν
 γνώμων. Σαμ. πρόσθεν
 αὖ, ἃ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὅπως ἂν
 φρεὶ ἀγαθοὶ ἰν τοῖς κινδύ-
 νοις ἴσῃσι, μηδὲ πρὸ δόσιν
 τὸ πάτριον φρόνημα ἥδη γάρ
 πον καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμ-
 βάνουσιν. ὡς τὸ ἡ σωθῆμα
 ἔστω, Εὐνάλι; ὅ· ὑμᾶς δὲ, ἰπ-
 φᾶν σιμάνη ὁ σαλπικτὴς,
 ἀπαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα
 ἐρδύσαντες πρὸς τὰς ἀσπί-
 δας, ἐπείγει· συμμίζου τοῖς
 ἐναντίοις, καὶ ἑντὸς ἡνέσθαι τ
 ὅξιναιτων, ὡς μηδὲ πληγὰς
 παμβάνωνεν, ἀκροβόλῃσθαι
 αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἰσχυρὸν
 ἔς χάρας ἥδη σωτηριεύθα-
 μεν, τὸ μὴ ἀνώνυμον καὶ ὁ Τι-
 μόλα; ἰπρίψαντο τοὺς λαοὺς
 αὐτοὺς, Μήδους ὄντας· τὸ δὲ
 λαὸς ἰμὶ, ἰσόπαλον ἔτι. Περ-
 σαι

videris, qui circa Babylo-
 nem in campo ante muros
 inter tot milites sedes de
 bello deliberans? LYC.
 Submonuisti. Ego verò so-
 brium esse me putabam, at
 tu in eo, ut sententiam pro-
 ferrem. SAM. Acceda-
 mus igitur, si tibi videtur,
 Ac ut viri fortes in pericu-
 lis sitis facite, neque proda-
 tis patrios spiritus. Iam e-
 nim et hostes videlicet pu-
 gnam capeffunt. Quare tes-
 fera quidem Enyalius esto.
 Vos autem postquam clas-
 sicum cecinerit tubicen, cum
 clamore inuadentes, et cly-
 peos hastis pulsantes, pro-
 perate cum aduersariis ma-
 num conferere, ac eominus
 pugnate, atque intra teli ia-
 ctum consistite, ut ne pla-
 gas accipiamus, dum illis
 spaciū ferendi eminūs cō-
 cedimus. Et quoniam ad ma-
 nus mutuū iam ventum est,
 sinistrum quidem cornu et
 Timolaus in fugam verte-

runt eos, quibus cum congressi sunt, Medos. Media autem
 acies, et quod circum me est, a quo adhuc Marte pugnat.

Perse

Θαι γὰρ αἱσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν
αὐτοῖς. ἡ δὲ ἰππὸς ἄπαρ τῶν
βριθάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν
ἐλαύνουσιν, ὥς, ὦ Λυκίνοι, αὐ-
τός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνῃ, καὶ
τοῖς μετὰ σου παρακινδύνου
διέχουαι πλὴν ἐπιλασίμ. Λυ.
ὦ τὴ τύχη. ἰπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἰππῆες
ἅπαντες, καὶ μὲν ὁ ἐπιτίμει ὁ
αὐτοῖς ἰδοῖα ἐπιλαύνουσι.
καὶ μοι δοκῶ, ἢν βιάζων, αὐ-
τομολήσαι, πεσσομένον ἐς
πλὴν παλαίστραν, ἵτι πολέμοι
τας ὑμᾶς καταλιπέμ. Σά. μή
δαμῶς. ἑρατῆς γὰρ αὐτῶν καὶ
σὺ ἦδη τὸ μέρους. ἐγὼ δέ, ὥς ὅς
εἴς, καὶ μονομαχίῃσιν πρὸς τὸν
βασιλέα, πεσκαλῆται γὰρ
μὲν, καὶ ἀναδιώσκει, πάντας
ἀσχερόν. Λυ. νὴ Δία, καὶ
τιμῶς αὐτίκα μάλα πρὸς
αὐτοῦ. βασιλικὸν γὰρ, καὶ
τὸ πρῶτον περὶ τῆς ἀρχῆς
μαχόμενον. Σά. εἴ τις τις,
ἐπιτόλαιον μὲν μοι τὸ
πρῶτον, καὶ ἐπ' αἱ τὰ φαν-
ερά τ' ὁφείματ', ὥς μὴ πλὴν
ἐπὶ

Perse enim sunt, & inter
eos ipse rex. Vniuersus au-
tem equitatus Barbarorum
in dextrum cornu nostrum
fertur. Quare, ὦ Lycine, &
ipse vir fortis sis, & eos qui
tecum sunt, exhortare ad
fortiter excipiendam & su-
stinendam impressionem.
LYC. ὦ fortunam. Ad-
uersum enim me equites cum
ēi, solus & idoneus ipsis vi-
sus sum qui contrā ferar. Ac
mihi videor, si nim adhi-
beant, transfugiturus esse,
in palastram hinc currens,
belligerantes etiamnum vos
relinquens. SAM. Nequa-
quam. Vincis enim & tu
ipso iam parte quadam. E-
go verò, ut vides, etiam
singulari pralio cum rege
congregiar. Prouocat e-
nim me, & pugnam detres-
tare omnino turpe fuerit.
LYC. Per Iouem etiam
vulneraberis statim admon-
dum ab eo. Nam hoc quo-

que regium est, vulnerari de regno dimicantem. SAMIP.
Bene dicis. Leue tamen, & vix summam curam perstrin-
gens vulnus hoc, neque etiam in aperta corporis parte, ut ne

ἐπὶ δὲ ὕστερον ἀμορφον ἔχον-
 θος, πῶς αὐτὰ ὄρεται, ὅπως
 ἐπιλαβῆται, μὴ πλεονάζον-
 τε καὶ τὸν ἵππον διώσθαι,
 πῶς λόγῳ ἀφῆται; ἄτα πῶς
 κεφαλὴν ἀρτιμῶν, καὶ ἀφῆ-
 λων τὸ διαδήμα, βασιλεὺς
 ἦδη γίγνεται, περικλυτὸς
 ὑφ' ἀπάντων. οἱ βάρβαροι πε-
 σκυῶσιν αὐτὸν ἡμῖν, κατὰ τὸν
 ἐκείνων νόμον ἄρξω, ἵς σπα-
 τηγὸς ὀνομαζόμενος. ἐπὶ τῇ
 ζωῇ ἄρα ἐννοεῖται, ὅτε ἡ πό-
 λεις ἰσχυρόντες ἡμῶν οἰκισ-
 ῶντες, καὶ καθάρσιον ἔχον-
 κατὰ κράτος, αὐτὸν ὑβρίσασιν
 τοῖς πῶς ἀρχῶν. ἀπάντων δὲ
 μάλιστα Κυδίαν τὸν πλείστον
 μετὰ τὴν πόλιν, ὅς ἐστιν ἡδη
 ὅμοιοι, ἵξινται ἄγρῳ, ἐπιβο-
 ῶν κατ' ὀλίγον ἰς τὸ ἔσω
 ὄρων. Λυ. πῶς παύσῃς ἡδη, ὦ
 Σάμιππε; καὶ τοῦτο γάρ, οἱ ἡδη
 ἡ νύκτις πᾶσι τῇ δικῇ πῶς μά-
 χῃ, ἵν' Βαβυλῶνι νύκτις ἔσθ' ἔ-
 ἰσιν ἵκται; ἵκται δὲ ὅτι οἱ μὲν,
 σοι

cicatrix quidem deformis
 apparitura sit postea. Cæ-
 terum vides quo pacto ipse
 in cursando una adeò plaga
 et ipsum et equum emi-
 sa hasta transegerim: de-
 inde amputato capite, et
 ablato diademate, rex adeò
 ipse factus iam sim, et ab
 omnibus adorer? Barbari
 igitur adorent nos, ego ve-
 rò iuxta Græcorum legem
 imperabo, atque unus Im-
 perator nominabor. Post
 hæc igitur cogitare, quàm
 multas quidem ciuitates con-
 gnomines mihi ipsi condi-
 turus sum, quàm multas au-
 tem etiam destructurus per-
 vim captas, si quæ contu-
 meliosè aliquid in regnum
 fecerint. Omnium autem
 maximè Cydiam istum di-
 uitem persequar, qui cum
 mihi vicinus tam esset, eie-
 cit me agro, transcendens
 paulatim in interiora finium.

LYCIN. Desine tandem,

Samippe. Tempus enim est, te quidem post pugnam tan-
 tam superatam, Babylone conuiuium celebrare, et de Florie
 sacra peragere (iam enim extra præscriptum stadium, opinor,
 pro-

φοιῖ ἀρχή, Τιμωρὶς δὲ
 ὡμίρα ὑχιδωρ, ὡμίρα
 ἰθίλῃ. Σά. τί δ' αὖ αὖτις
 οἱ ἄ σοι ὑπὸ δαίμονι
 ῥαπολὺν, ὃ θαυμωσιώτατ' ἐβ
 σιλίωρ, ἱπιπενάτῃ καὶ βιαό
 τῃ τῶν Ἀθηναιῶν, παρ' ὅ
 σον ἱκάνθ' ὡς ἱπύφα δι
 τῶν λαντὰ χυδία ἱπώματα
 πλετώνωρ τοῖς συμπόταις, σὺ
 δὲ καὶ ἱτιπρώσκον μονομα
 χῶν, καὶ ἱδιδίαις, καὶ ἱ
 φρόντιζον νύκταρ, καὶ μὴ
 ἡμίραρ· οὐ μόνον γὰρ ὅτι
 τὰ παρὰ τῶν πολέμιων φο
 βιρὰ λῶ, ἀλλὰ καὶ ἱπιθουλὰ
 μυείαι, καὶ φθόν' ὡς τῶν
 πωόντων, καὶ μῖσ' ὡς ἱκο
 νακία, φίλ' ὅτι οὐδέ τις ἀ
 πὸ τῆς, ἀλλὰ πῶς τὸ δὲ
 ἱπαντῶν, ἢ πῶς τῶν ἱπώ
 δα ἱννοὶ δλοκουῖτον ἔναι.
 ἀπόλαυσις μὲν γὰρ οὐδ' ὄν
 τ' ἱδίων, ἀλλὰ δόξα μόνον,
 καὶ πορφυρὴς χυδῶ ποικί
 λη, καὶ ταυρία λακὰ περὶ ὅ
 μιν τῶν, καὶ δλορυφόροι πρόιον
 τῶν,

processit tibi imperium) Ti
 molaum autem vicissim o
 priare quicquid voluerit.
 SAMIP. Quid igitur, Ly
 cme? qualia tibi postulaf
 se videor? LYC. Longè,
 ὃ præclarissime regum, la
 boriosiora & violentiora.
 quàm quæ Adimantus: quip
 pe cùm ille quidem in des
 licijs versaretur, & duo
 rum talentorum pocula aus
 rea compotoribus porri
 getet, tu verò etiam vul
 nerabaris singulari præ
 lio dimicans, & metue
 bas, & curis distinebaris
 noctu, interdùque. Non
 solum enim ea quæ ab ho
 stibus fierent, formidan
 da tibi erant, sed & insi
 dia innumerabiles, & ins
 uidia eorum quibus cum vi
 uebas, & odium, & adula
 tio. Amicus autem nullus
 verus, sed ad metum omnes
 vel spem benevolentiam si
 mulantes. Fruitio certè vo
 luptatum ne per somnium

quidem, sed gloria solùm, & purpura auro variegata, &
 fascia candida circum frontem, & satellites præcuntes.

τῶν τὰ δὲ ἄλλα ἡμάτῳ ἀ-
 φόρητος, καὶ ἀκλίσια ποικίλη, καὶ
 ἡ χηματίσαντοῖς παρὰ τῶν
 πολυμίῳν ἡκούσας, ἡ δὲ ἀκλίσια
 ἡ κατὰ πῆμψιν τοῖς ἡμέ-
 ροις ἰσιτάγματα. καὶ ἡ τοι
 ἀφίστημι τιθεῖται, ἡ ἰσιτάγας
 νοσίου τινος τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς.
 διδιδύχα δὲ πάλιν, καὶ
 ὑποφάσας, καὶ ὅπως, ἐπὶ πάλιν
 τῶν μακρόν, ἡ ἐπὶ σιαντῶν
 διαμονίζονται. καὶ γὰρ δὲ καὶ
 πόδεσσι πῶς οὐ ταπεινόν, ὅτι καὶ
 νοσίου τὰ ὅμοια τοῖς ἰσιτάγας,
 καὶ ὁ πυρετός οὐ ἀγρίωνος
 σκασίαν βασιλῆα ὄντα, οὐδὲ ὁ
 θάνατος διδιδύχα τὸς διορυφ-
 ρος, ἀπὸ ἐπιστῆς, ὁ πόταρ αὐ-
 τῶν δὲ δολοῦν ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ
 ἀδύνατον τὸ διδιδύχα; οὐ
 δὲ οὕτως ὑψηλὸς, καταπῆ-
 σθαι, ἀνάσπας ἐν τῷ βασι-
 λείῳ θρόνῳ τῶν αὐτῶν ὁ δὲ πάλιν
 πάλιν, τοῖς ποικίλοις ἰσότησι,
 ἡ λαυνόμενος ἐν τῇ ἀγίῳ τῶν
 σικρῶν, γῶμα ὑψηλὸν ἐπὶ
 γῆς, καὶ σήλω μακρὰν, ἡ
 πῦρ.

Cetera autem, labor intol-
 lerabilis, & acerbitas mul-
 ta. Et aut responsa dare ab
 hostibus venientibus oportet,
 aut ius dicere, aut mit-
 tere ad subditos edicta. Et
 vel gens aliqua defecit, vel
 incursiones sunt ab ijs qui
 extra imperium degunt. Ti-
 mere itaque oportet omnia,
 & habere suspecta. Et in
 summa, ab omnibus magis
 quàm à te ipso beatum præ-
 dicari. Nam illud quoque
 an non humile & abiectum,
 quod & agrotas eodem
 modo cum priuatis, & fe-
 bris in nullo discrimine har-
 bet te regem, neque etiam
 mors metuit satellites tuos,
 sed superueniens quando-
 cunque ipsi lubitum fue-
 rit, ducit plorantem te, ni-
 hil verita diadema istud?
 Tu verò ille sublimis adeò
 ex alto decidens, abreptus
 è folio regio, eandem viam
 abis cum multitudine, eodẽ
 honore cum ceteris inter

gregem mortuorum agitaris, cumulum excelsum su-
 pra terram, & columnam in longum porrectam, aut
 pyras

πυραμίδα ὕψους αὐτοῦ καὶ
γωνίας ἀπὸ τοῦ ὀρθογώνου
μα καὶ ἀνισομετρία φησὶ
μέγιστα. ἀπὸ τοῦ δὲ ἰσχυροῦ καὶ
ἐνός, αὐτὸς ἀνισομετρία ὡς
θεραπεύσασθαι, καὶ τὸ μέγα ἔ-
νομα, πᾶντα κατ' ὀλίγον ἄ-
πορρῆ, καὶ ἅπασιν ἀμειλίμ-
να. ὡς δὲ καὶ ὅτι μέγιστα ἐν
πλήθει παραμύνη, τίς ἐστι ἄ-
πόλαυσις ἀνασθέντι κινῶν
ἡγομένη; ὅρας οἷα μὲν ἴσως
ἐστὶ ἕξας παραμύνη, ἀλλ' οὐδὲ
καὶ προῦσις καὶ ἡμῶν οἷα
δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν
ἔσται; ἀπ' ἧς οὐδὲν αὐτῶν, ὡς
Τιμόλαι, καὶ ὅπως ὑπερβα-
λὴ τέλους, ὡς περὶ ἑκὸς ἀνδρα-
σιωτῶν, καὶ πράγμασι χεῖ-
ρα ἡδύτα. Τι. σκόπευοις,
ὡς Λυκίτι, ἅτις ἐπιλέψιμον ἔ-
ξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν ἀνύ-
στα διωχθεῖν. χρυσὸν μὲν
οὐκ καὶ θεσαυροῦς, καὶ με-
λίμνους νομίσματα, ἢ βα-
σιλέας καὶ πολέμους, καὶ
ἀσμάτα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς,
ἀπὸ.

pyramidem aquis ac rectis
angulis assurgentem post se
relinquens, ferotina vide-
licet, & tum insensibilia ma-
gnificentia spectacula. Sta-
tua autem illae & templum
quae ciuitates erigunt co-
lentes, & magnum illud nos
men omnia paulatim de-
fluunt atque abeunt negle-
ctia. Quid si autem quanta
maximè etiam in longissi-
mum perdurárint, quis qua-
so fructus eorum ampliùs
fuerit, cùm sensu careas?
Vides qualia quidem etiam
vuius negotia habiturus sis,
metuendo videlicet, & co-
gitando, & laborando: qua-
lia verò & illa quoque quae
post mutationem sequentur.
Sed iam tuumerit, Timo-
lae, optare: ac ut superes
istos vide, quemadmodum
deceat virum intelligentem,
& rebus vii scientem. TI.
MOL. Attende igitur, Ly-
cine, num quid reprehen-

sione dignum optabo, & quidnam arguere quispiam me
ritò possit. Nam aurum quidem, & thesauros, & medimna
nummorum, aut regna, & bella, & terrores pro imperio,

ἃ ἀκότῃς διέβαλον, ἐκ αὐτῆς
 ὤμα· ἀδύναμα γὰρ ταῦτά γε,
 καὶ ποτὶς τὰς ἰπιδουλάς ἐ-
 χοντα, καὶ πλείον τῷ ἡδίστῳ
 τῷ ἀνιπιδόνι αὐτοῖς λῶ. ἰγὼ
 δὲ βόλομα, τὸν Εὐρυλῶ ἰστυ-
 χόντα μοι δοῦναι τινὰς δια-
 κτυλίους τοιούτους τῶν δυνά-
 μιμ, ἵνα μὴ, ὥς αἱ ἐρρῶ-
 θαι, καὶ ὑγιαίναν τὸ σῶμα,
 καὶ ἀπρωτὸν εἶναι καὶ ἀπα-
 θῆ· ἴτιον δὲ, ὥς μὴ ὀρεσθαι
 τὸν περιεμῆνον, οἷον λῶ ὁ
 Γύγιον· τὸν δὲ τινὰ, ὥς ἰ-
 σχυρὰν ὑπὲρ ἀνθρώπου μνεί-
 ον, καὶ ὅ, τι ἂν ἄλλοι ἅμα
 μνείοι λινῆσαι μόλις δυνάμιν-
 ται, τὸ μὲν ῥαδίως μόνον ἀνα-
 τίθωμαι, ἴτι δὲ καὶ πείθωμαι,
 πολὺν ἂν τῆς γῆς ἀρθέντα. καὶ
 πῶς τὸτό μοι εἶναι διακτυ-
 λίων τινὰ, καὶ μὲν καὶ ἐς ὑπνον
 κατασπᾶν, ἐπὶ πόσους ἀνιπιδό-
 νω, καὶ ἅπασι θύραμ πῶ-
 σιόντι μοι ἀνείχωμαι, χαλῶ-
 μεθον τοῦ λαίθρου, καὶ τοῦ
 μοχλοῦ ἀφαιρήμεθαι, ταῦτα ἀμ-
 φότερα καὶ διακτυλίον δυνά-
 μιν.

quæ tu meritò reprehendi-
 sti, haudquaquam postula-
 bo. Caduca enim hæc, &
 multis insidijs referta: &
 plus molestiæ in ipsis est,
 quàm dulcedinis. Cæterum
 Mercurium ego volo obuiam
 mihi venientem dare: non
 nullos annulos, qui huius-
 modi vim habeant: primum
 quidem ut rectè semper vas-
 leam, & corpore sanus sim
 & insauciabilis, & nulli
 perturbationi obnoxius. Se-
 cundum autem, ut ne con-
 spici possis is, qui eum indu-
 erit, qualis ille Gygis fuit.
 Deinde alium quendam, ut
 robore superem virorum de-
 cem millia: atque onus quod
 alioqui decem millia ho-
 minum mouere simul vix
 possent, ego solus facillè
 in humeros attollere pos-
 sim. Præterea autem & vo-
 lare possim, longè à terra
 in sublime sublatus, & ad
 hoc quoque annulum quen-
 dam habeam. Iam verò &

in somnum resolvere quos voluero, & omnem ianuam accen-
 denti mihi aperiri, laxata fœra, & dimoto obice, hæc ambo v-

ὅς. τὸ ἀμύζιστον, ἅπλως τις
 ἔστω ἐνὶ πάσι, ὃ ἔστι, ὡς
 ἱεράσιον εἶναι με, πρὸς ἡμῶν
 πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ γυ-
 ναξί, καὶ ἀνθρώποις ὅλοις, καὶ μηδέ
 να εἶναι ἀνθρώπων, καὶ ὅτι μὴ
 ποθὲν ὅτις ἐγὼ, καὶ ἀνὰ σὺ-
 μαί, ὡς ποθὲν γυναικας, οὐ
 φθόγγος τὸν ἱερωτά, καὶ ἀνθρώπων
 ἑαυτάς, καὶ τὰ μέγιστα, ἱππῶν
 μὴν ἔχει μοι, καὶ ἀνθρώπων εἶ-
 ναι δοκῶν, ἢ τίνα καὶ μόνον
 πρὸς ἡμῶν αὐτῷ, ἢ δὲ ἱπ-
 ποπόδι, καὶ ἑλκῶνα ὑπὸ λυγρῶς
 ἀπὸ τοῦ καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν
 Υάκινθον, ἢ Υλάμ, ἢ Φάωνα
 Χίον εἶναι με, καὶ ταῦτα πάν-
 τα ἔχον, καὶ ὁλίγοι χρόνοι ὄν-
 τα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα
 τῆς ἀνθρώπινης βιοτῆς, ἀλλ'
 ἐν τῇ χίλιδι, νύκτι ἐν νύκτι γινώ-
 σκων ἀνθρώπων, ἀμφὶ τὰ
 ἰπποκρίδεια ἐν τῇ ἀνὰ ἀν-
 δρόμῳ τὸ γῆρας, ὡς πρὸς
 οἱ ὄφας. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπων με
 ταῦτα ἔχοντα πάντα γὰρ ἐμὰ
 λῶ

sed annos mille, subinde iuuenis ex iuvene renascens,
 viuendo exigam, circa decimumseptimum quenque an-
 num exuens senectutem, perinde atque serpentes. Nihil
 enim deerit mihi, cum hæc habebo. Siquidem omnia
 quam

nus annulus possit. Et quod
 maximum est, alius quispiam
 sit supra omnes suauissimus,
 qui me amabilem faciat in-
 duitus, & pueris formosis,
 & mulieribus, & populis
 totis, neque quenquam amo-
 ris erperitem esse sinat, &
 cui non desiderabilissimus i-
 pse videat, atque in ore sim,
 ita ut multe mulieres, dum
 amorem pati nequeant, se-
 ipsas etiam suspendant, &
 adolescentuli ad insaniam
 redigantur mei desiderio:
 adeoque seipsos beatos esse
 putent, si quem ipsorum vel
 aspiciam solum: si vero
 contemnam, etiam illi ma-
 rore pereant: & in sum-
 ma, supra Hyacinthum, aut
 Hylam, aut Phaonem
 Chium illum sim. Atque hæc
 omnia habeam non in bre-
 ue tempus ac statim mori-
 turus, neque etiam ad men-
 suram humanæ vitæ viuens,

ὡς ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἵς ὅσον
 ἀνοίγῃ τὴν θύραν ἐκ τῆς
 μίτης, καὶ κομίζῃ τὸς φύλα-
 κας, καὶ ἀθίαν· ὅτι ἔμαι εἰσιῶν.
 ἀλλὰ τὴν Ἰνδοῖς καὶ ὑπερβορείοις
 θίαμα πρῶτον δοξάζω, καὶ ἡγε-
 τήμιον, καὶ ὅτι ἐμφαγῇ καὶ πι-
 νῇ ἡδία, καὶ μετασφλάμῃ, ὅτι
 ἀπὸ αὐτῶν ἐπιπτόμεν· ὅτι
 ἀπὸ λαοῦ ἀπάντων ἵς ὅσον
 ῥοῦ. καὶ ἐπὶ γὰρ ψ, ἐπὶ πρῶτον
 θηείον, καὶ φοινῖξ, ὄρνιθον ἐν
 Ἰνδοῖς ἀθίαν ὄντος ἄλλοις, ἐ-
 γὼ δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς ἄλλης.
 καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείας μό-
 νον ἂν ἡμισάμιον, καὶ ὅσον
 τῆς γῆς ἀοίκητον, καὶ ἐπὶ τινος
 νοτίω δόξω ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ
 ἀντίον τῆς γῆς ἐμὶ ὅσον ἔχον-
 τος. ἔτι δὲ καὶ ἀντίον φέροι
 καὶ σιλήνης, καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ
 ῥαδίου ἂν ἔγνω, ἀπαθὲς ὡς
 ὧς πνεῖ. καὶ τὸ πάντων ἡδίσ-
 τον, αὐθιγμὸν ἀγγέλλω ἵς
 Εὐθυλῶνα, τὴν ἐνίκησεν Οὐλύμ-
 πια· καὶ αἰετὶς ὅντα, ἐπὶ τῶν
 μιῇ Συείᾳ, ἀπὸ πῦρος ἐν Ἰα-
 λίᾳ.

quaecunque alij habent, mea
 futura essent, quatenus
 fores aperire possem, & so-
 pires custodes, & ipse in-
 gressus inuisibilis esse. Quod
 si apud Indos aut Hyperbo-
 reos spectaculum aliquod
 mirum ac novum foret,
 aut res aliqua preciosa, aut
 quicquid esu vel potu dula-
 ce: nihil verius, se ipse cō-
 aduolans frueretur omnibus
 ad satietatem usque. Et quia
 Gryps alata fera, aut Phœ-
 nix avis apud Indos à cæ-
 teris videri nequit, ego ve-
 rò etiam illud viderem. Et
 fontes Nili quoque solus
 scirem, & terræ quicquid
 inhabitabile est, & si qui
 Antipodes ex aduerso no-
 bis habitant, australem ter-
 ræ partem dimidiam tenen-
 tes. Præterea autem & stel-
 larum naturam, & Lunæ,
 & ipsius Solis, facile nos-
 sem, ut qui ab igne illo-
 rum lædi non possem. Et
 quod omnium suauissimum fuerit, vno eodēque die an-
 nunciare Babylonem possem quisnam in Olympijs vicis-
 set: & si fortè in Syria pransus essem, cœnare in Italia.

ἴτα. ἂν δὲ τις ἰχθὺς εἴη, ἀμύ-
 νασθαι καὶ τῷδε ἐκ τῷ ἀφασ-
 οῦς, πῶς τὸν ἰμβάλλοντα τῇ λι-
 φαλῇ, ὡς ἐπιτίγνεται τὸ ἑρα-
 νίσιον· τὸς τε αὖ φίλους ἐν ποί-
 ῃ, ἐπιχίαντα κοιμωμένοις
 αὐτοῖς τὸ χερσίον. καὶ μὴ ἂν
 τις ὑπὸ πῆγῃ εἴη, ἢ τυραν-
 νῶ, ὡς οἱ ὑβριστῆς, ἀρ-
 μή, αὐτὸν, ὅσον ἐπὶ σαλι-
 ούς ἄκοισιν, ἀφῆκα φέρειν
 κατὰ τῶν λεημενῶν, τοῖς πα-
 λαιοῖς δὲ ὁμιλῆν ἀκωλύτως
 ἀμύξῃ, ἀσιόγη ἀθιαζόν, κοί-
 μίοντα ἅπαντας, ἄνω ἐ-
 κείνων μόνων. οἷον δὲ ἐκεί-
 νοι δὲ, τὸς πολλομοῦντας ἐπι-
 σκοπῆν, ἔξω βίλους ὑπαιω-
 ροῦντες. καὶ ἂν δοξάει μοι,
 περὶ μὲν ὅτι αὐτοῖς ἡσυχί-
 ον, κοιμίοντες τὸς ἑραζού-
 ντας, νικῶν παρῆχον τοῖς φά-
 γουσι, ἀνασπύσσιν ἀπὸ τῆς
 προῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιδρ-
 ῖ ποιούμειν ἄν τῶν ἀνθρώ-
 πων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ
 λῶ, καὶ θεὸς ἰδοὺς τοῖς ἄπο-
 τῷ ἂν ἄκρα ἀνδραμονία δὲ,
 μὴ.

Si quis autem inimicus mi-
 hi foret, viciſci etiam istum
 ex obscuro micſio in caput
 eius ſaxo, ita ut diminuerem
 tur ei cerebrum: amicis au-
 tem contrā benefacere, of-
 fundendo dormientibus ipsis
 aurum. Ac sanè si quis su-
 perbus foret, aut tyrannus
 dives contumeliōsus, sublar-
 tum ipsum ad ſtadia vigin-
 ti per præcipitia superne
 deicerem. Cum puſionibus
 autem nemine prohibente
 conuerſari mihi liceret, quip-
 pe cum ὃ videri non poſ-
 ſem ingreſſus, ὃ omnes in
 ſomnum reſoluerem, ſolis il-
 lis exceptis. Quale verò e-
 tiam illud foret, quòd belli-
 gerantes tutò ſpectare poſ-
 ſem, extra teli iaculum in al-
 tum ſublatus? Et ſi viſum
 fuiſſe, adiungendo me vi-
 ctis, ὃ ſopiendo victores fu-
 gientibus victoriam ſubmi-
 niſtrare, fuga videlicet
 reuerſis. Et in ſumma, ludum
 quendam facerem vitam hu-
 manā, omniaq; adeò mea fo-

rent, ac deus viderer cæteris. Atque hæc ſumma felicitas eſt,
 qua

μήτε ἀφλίωσαι μήτε ἐπιβου-
 λωθῆναι διωαμένους, καὶ μά-
 λιστα μὴ ὑγίαιας ἐν μακρῷ
 ᾧ βίῃ. τί ἄν ἀγιστάσαιο ὦ Λυ-
 κίτη, τῆς ἐχθρῆς; Λυ. ὅθι, ὦ
 Τιμόλαι· ὅθι ὅθι ἀσφαλὲς,
 ἵνα ἵσθῃς ἀνδρὶ πῶς, καὶ
 ἐπὶ μνείους πῶς ἰσχυῖ.
 πᾶν ἀπὸ κῆνο ἐρίζομαι σὶ,
 εἴ τινα ἄπορ ἔδωκ ἐν ὧδε
 τοῖς ἔθνεσιν, ὅθι ὑπερωτῆς,
 γίροντα ἢ δὴ ἄνδρα, οὕτω πα-
 ρακινυνότα πῶς γινώσκω, ἐ-
 πὶ δακτυλῶν μικρῶ ὀχέοντο;
 ὅθι ὅλα κινῆν ἄκρῳ ᾧ δακ-
 τυλῷ διωάμενον, ἐπὶ ἑαυτῷ
 πᾶσι, καὶ ταῦτα, φελακρὸν ὄν-
 τα, καὶ πῶς εἶνα σιμόν. ἀτὰρ
 ἀπὸ μοι καὶ τόδῃ, τί δὴ ποτε
 ἐκ τῆς δακτυλῆς ἅπαντα
 ταῦτα διωάται σοι, ἀπὸ τοῦ
 σίβυος πριμμύς; βαδίζῃ,
 πῶς αἰετᾶν πειφορτισμῶν
 κατὰ δακτυλὸν ἵνα,
 μάπορ δὲ ὑπερπαίει ὁ αἰε-
 τός, καὶ δίκαια καὶ πῶς δι-
 ξιὰρ σιωπῶντα ἔσθ; καὶ τοῖς
 ἵνδ' ἐπὶ ἀναγκαστάδων
 περὶ δὲ, ὅς περὶ ἑμῶν
 σὶ,

oneri succedere. Atqui uno ad huc necessario maximè opus
 est,

qua neque perire, neque in-
 sidys peti potest, & ma-
 ximè cum bona valetudine
 per longam aetatem. Quid
 igitur est, Lycme, quod in
 hoc voto culpāre queas?
 LYC. Nihil, Timolæ. ne-
 que enim iuium fuerit ad-
 uersari viro alato, & qui
 robore multa hominum mul-
 tia superat. Verum tamen il-
 lud interrogabo te, ecquē
 alium videris inter eos gen-
 tes, quas volando oberrā-
 sti, senem iam virum in te
 à statu suo ita dimota,
 qui annulo exiguo vectus,
 totos ad eò montens digito
 mouere potuerit; amabi-
 lem omnibus, id est cū cal-
 uis esset, nasum haberet sis-
 mum? At verò etiam hoc
 responde mihi: Cur tan-
 dem non vnus annulus om-
 nia tibi ista potest, sed
 iam multis reuinctus ince-
 des, sinistra grauata per sin-
 gulos digitos? inò verò ex-
 cedit numeras, & necesse est
 rit etiam dextram ferendo

αὐτοὶ δὲ λατράδαντες ἀπὸ τῶν
 θυσαυρῶν τε καὶ σφραγισμά-
 των ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνεί-
 ρατο· ἀνιγρόμενοι, ἀνόμοια
 τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὐείσκητε,
 ὥσπερ οἱ τὸς βασιλεῖς ὑποκα-
 νόμενοι τραγῳδοί, ἐξηθόντες
 ἀπὸ τῶ θιάτρῳ, λιμώλλοντες οἱ
 ποιοί, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου
 Ἀγαμέμνοντος ὄντες, ἢ Κρέον-
 τος, λυπῶσθαι ἔδρ, ὡς τὸ ἐκὸς
 καὶ Δυσάρκῳ ἴσασθαι τὰ ἐπὶ τῇ
 οἰκίᾳ, καὶ μάλα σὺν, ὃ Τιμό-
 λαι, ὅποταρ δὲ σὺ τὸ αὐτὸ
 παθεῖν ὧς ἰκάρῳ, τῆς πλεονε-
 σίας σφραγίσσης, καταπί-
 σόντα ἐκ τῆ ἑρανῆ, χαμαὶ βα-
 λίσσῃ, ἀπλήσαντα τὸς δακτύ-
 λους ἱκανοὺς ἅπαντας, ἀ-
 πορρύνοντας τῶν δακτύλων.
 ἔμοι δὲ καὶ τὸτο ἱκανὸν, ἀντὶ
 πάντων θυσαυρῶν, καὶ Βα-
 βυλῶν· αὐτῆς, τὸ γιγασσά-
 μάλα ἰδίως, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἂν
 τίθεσθε, βίβλεις ἔσσι, καὶ ταῦτα,
 φιλολοφίαν ἱπανοῦντο.

ipsi autem digressi à thesau-
 ris & diadematis istis tan-
 quam ex suavisissimo aliquo
 somnio excitati, domi dissi-
 milia omnia reperietis, pe-
 rinde ut histriones regum
 personas agētes, qui ex theas-
 tro regredientes, pleriq; fa-
 me conficiuntur, idq; cūm
 paulò ante Agamemnonēs
 aut Creontes fuerint Macro-
 re igitur afflicti minime, vti cō-
 sentaneum est, agroq; animo
 ea quæ domi vobis sunt as-
 spicietis, & maximè tu Τι-
 μόλαι, quando necesse tibi
 erit idem pati quod Icarus
 olim, ut soluta videlicet pen-
 narum textura de cælo de-
 lapsus, humi incedere cogar-
 is amissis annulis illis om-
 nibus, plerò de digitis affluē-
 tibus. Mihi verò etiam hoc
 abundè satis erit, pro omni-
 bus thesauris, ipsaq; adeò
 Babylone suaviter admo-

dum ridere ea ad quæ vos optastis, tam præclara sci-
 licet, & hoc, cūm ipsi philosophiam
 laudetis.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Hic impias & stultas hominum præces atq; vota fideri Colloquium ex medijs Academiæ spatijs desumptū est. Sic enim Plato in Alcibiade secundo Socratem suum cum Alcibiade ad sacrificium proficiscentem de votis disputantem facit. Quid autē potissimum à dijs sit flagitandum, docet Seneca in Epist. & Pers. in 2. Satyr.

a COMA autem.] Quod dedecori fuerit, ingenuum comā alere, ostendit Lycinius. b Aegyptiacæ.] Apud Aegyptios pueri omnes ingenui crines gerebant intortos, ad pubertatis usq; annos : deinde tondebantur. c Pallenæ.] Pagus Avicus.

d Crobyli.] Est autem crobylus crinium plexus, in acumen desinens, de quo Thucydides in primo. Sunt qui accipiunt pro ipso reticulo comam confringente. Plutarchus in libello de saccente Pythia, loquens de uraculis, ubi sacerdotes antiquitus in aureos crobylos capillitium praegebant: Αἱ δὲ θεῶν, inquit, τὰ ἄρρητα ἢ χρυσῶν κρόβυλος τι χρυσοῦς ἀφηνεῖτο, καὶ ἐνείδων μαλακῶς ἀπυφιάζετο, καὶ πᾶς καὶ κρόβυλος ποδαρωτέων ἀποκείρετο. i. Usus superfluitatē nimiam abolens, aureos crobylos reiecit, & fastuosam comā suam detondit. Vnde est hac voce Q. Sestius florens, lib. de velandis Virginitatibus : Debebunt, inquit, etiam & ipsi sibi aliqua insignia defendere, aut pennas Garamantium, aut crobylos Barbarorum, aut cicadas Atheniensium, aut cirros Germanorum, aut stigmata Britonum. Theophrastus Scholasticus in epistola quadam : κρόβυλος, inquit, τί τί γιγνώσκειται ὁ Γοργίας σπικνύειται μὴ πῶς τοῖς ἰσχυροῖς κατασκευάσας τὸ ἄρρητον : id est, Crobylo & cicada superbit Gorgias, nondum inumbrante malas lanugine. Caterum cicadas, quarum est crebra apud auctores mentio, aureas crinibus innodabant Athenienses : offendere volentes eo argumento, indignos sese. De his Thucydides initio historiae de Atheniensibus loquens, Philostratus lib. 2. Helladicon. Greg. Nazianzenus :

Κατεποτίσθαι τί τί γὰρ ἀλόκων ὡς τὴν ἡέρα γαίης
πηγεῖς—

Cecropidae indigenae natam tellure cicadam
Innodant cirris—

Quem murem expressit in Ciri Virg. de Ni. o Pandionide loquēs.

Aurea solenni comptum quem fibula ritu

Mosopio, tereti necessebat dente cicadæ.

e Thucydides.] *Locus Thucydidis est in 1. ubi de colonijs Ionum tradit τῶν κρηναίων ἐπιλημψίων.* f Aureum anserculum.] *Cheniscum.* Grammatici Græci, *Cheni:* cum scribunt lignum esse in puppi seu prora, ex quo anchora suspendantur. Phavorinus: *cheniscus*, inquit, pars est cui appenduntur anchoræ, quæ & carina navis est principium. Sunt & qui puppis potius principium dicant, ad quam epotides navis connectuntur. Sed vicunque sit, *Cheniscus* dictus est, quoniam navium artifices eam partem in anserini capitis formam effingunt, ponuntque in summo navis, foris quod vel navigium in eius speciem & similitudinem formant, vel potius boni augurij causa, tanquam immersibilis navis sit, ut avis illa quæ fluctus enaset. Hactenus ille, quod ex antiquis scriptoribus collegit. Vide Bayssium de navium partibus & L. Gregorium Gyrardum de Navigijs cap. 12. de navium instrumentis armamentisve. *Chenisci* meminit Artemidorus lib. 2. ἀνεγοξεῖται δὲ. Lucianus noster in fine veræ historiæ: *Cheniscus*, inquit, qui ad puppim erat, pennatus apparuit & exclamavit, &c. g Cognominem naui deam *Isidem*.] Habes hinc inde signum deæ *Isidis* navis cognomentum. Meminit & huius *Isidis* navis *Placiades Fulgentius* in mythologico, & *Apuleius* tribus in locis. h *Parasius color*.] forasse quali *Parasius* usus fuit. i *Dioscurorum*.] Id est geminorum, ita Græcis appellantur *Castor* & *Pollux* navigantium numina: quorum beneficia in tempestatibus maris, & certaminibus equestribus *Theocritus* *Eidilio* 27. commemorat. De stellis *Castoribus* vide *Plinium* lib. 2. cap. 37. k *Proinde*.] *Planius*: quod maximè in promptu, vel quod in ore est omnibus. l *Cōmunis*.] Græc. κοινὸς *Egmulū*: id est, communem *Mercurium* dixerunt, quod multa in vita inveniunt. Sunt enim, qui dicunt, eum præstigiatorum artem excogitasse, & rebus nomina imposuisse, & verba in ordinem redegissee, deorum cultum & sacra instituisse, astrorum & siderum curjus observasse, numerosque excogitasse & medicinam ~~Chelym~~: id est, testudinem: sed & fidium tres voces, acutam, gravem,

grauem, & mediam. Sed & eodem nomine appellârunt Aristides, Plutarchus, Hesychius & Phurnutus. Vnde in proverbium exiit τοῦτο; Ἐμπῆς, de ijs qui aliquid commune inuenerunt, quod & Erasmus meus annotauit. in Mercurius quæstuosus.] *ἡσέδῳ* & quasi lucripeta vel quæstuarus δῶτο τῷ κίχῳ, eò quod lucris præsit. Inde Agoreus à Cornuto dicitur in mythologijs, quasi forensis. Quæstorius à Budæo sub finem libri primi de contemptu rerum fortuitarum à quærendo dictus. Est enim Mercurius à mercium cura dictus. In Pseudologista dicitur Logius. In Apologia pro Mercede conductis, eloquentia præses dicitur. Græci etiam vocant κτήσιον, Est enim κτήσις & ἔδος qui in ærarijs & quæstorijs dicatus erat, quasi fortunator, & quæstorius, & quasi lucripetis propitius. Ἐμπροσθεν κῆ ἐμπεδοῦν dictum esse antea monuimus, quin etiam lucra & thesauri, qui præter expectationem contingunt, ἰεμεία κῆ ἰεμεία vocantur, quomodo in Sophistis Philostratus, Phurnutus in Mercurio affirmant, & Erasmus in proverbio Mercuriali, Quin & de inuentis & thesauris principem Mercurium facere soliti erant, cui idibus Maij rem diuinam faciebant (ait Macrobius) quin, ut ait Martialis: Maiæ Mercurium creâstis Idus. n. Delphines.] Vide quæ de eorum natura in Dialogo Neptuni & Delphinum annotauimus, in quo plura exempla referuntur. o Citharædum quempiam.] Ariennem intelligit nobilem illum citharædum, qui quum ex Italia, ubi ingratum pecunia vim arte sua meruerat, Corinthum traiceret, videret quæ à nautis, qui opibus suis inhiabant, sibi insidias strui, nonnihil ab alijs sibi concedi postulauit, quo velut cygnus moriturus, suas sibi exequias caneret. Quod quum impetrasset, stans celsa in puppi carmen orthium dijs marinis cecinit, quo peractò, se in mare præcipitem dedit, statim quæ à Delphina exceptus ad Tenarum Laconie promontorium est peruectus, & exemptus à periculo. p Puerum mortuum.] Melicertum Inus & Athamantis Thebarum regis filium, cum quo mater, quum virum videret furere, in mare se præcipitauit. q Deseris ordinem.] Poena capitalis erat, qui locum ab Imperatore datum deseruisset. Vnde & desertoris vocabulum apud militares homines ignominiosissimū. Plato lib. de Leg. 12.

ἔμβασι πὺν κατὰ λαλεῖ πύτα τὴν φερεῖ αὐ. i. qui excubias deseruisset, in foro palam describi, in avaritia notari; causa: tanquā is quod in ipso erat, Rempub. prodideris, loco relicto. r Non illos annulos.] Priscorum supersticio plurimū tribuit annulorū efficacia, ita ut venditarentur incantamentis variē efficaces, alij contra morbus ferarū, alij adversus calumniā: alij ad alia, vel depellenda incommoda, vel comota concilianda ijs q gestaret. Aristoph. in Pluto: Φορῶ γὰρ τεράμην & τὸν δακτύλιον. i. quādo gesto hunc annulum. Hūc quidē Φαεργκίτλω & Φυσινῶ appellat. Tales annulos Timolaeus cōpures sibi optat hic, & quales habebat Gyges: alium q ditesceret, aliū quo gratus & amabilis redderetur, aliū per quē liceret volare, &c. Quidā huiusmodi annulos construendos docēs, quādo stella aliqua ascendit fortunata, & à luna feliciter assecta, vel cū ea iuncta, umq; lapidē herbamq; huic stellæ subditā, capiendā præcipiunt, huicq; metallū cōforme: q libenter ut nugas prætereo. s Extra teli iactū.] hoc est, in tuto citraq; periculū. Op;at enim pennas, ut è sublimi spectare possit dimicantes, ipse tuus à iaculis. Translatū est à bellis, ubi q nolunt ferri iaculis longius semouēt sese, q ut possint contingi iactu teli, aut in loco à iaculis defen'o se continēt. Quod frequens est apud eundē Lucianum, ac eo vsus est in dialogis, Cyclopis & Neptuni, Veneris & Cupidianis. In Nigrino. Contra apud eundem in Baccha, obnoxius periculo dicitur & τῆς βίβλος. i. intra teli iactum.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗ.

DEORVM CON-

CILII.

cilium.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Rursum hoc loco Lucianus deorum gentiliū vanitatem atq; stultitiā more suo deridet: hominūq; superstitionē tacitē reprehendit, qui ridicula aded atq; absurda de illis sibi ipsis persuadeant ac credāt. Est aut festiua quādā imitatio, qua exemplū Atheniensis reipub. cōcilium Deorum haberi fingit, super ijs videlicet q ceu nothi ac peregrini in ciuitatem ac cōtū deorū irrepissent. Accusatoris igitur vicē Momus generalis deorū cætorū sugillator suscipit: q principio quidē cōmuni nomine in eos q partim ex dijs, partim ex hominib. nati, in cōcilium recepti

recepti fuerant, tanquam nothos ac peregrinos inuehitur. Præcipuè verò Dionysium accusat, ut q non solum ipso aduentitius in cælo sit, verum etiã alios quosdam barbaros & informes, numeroq; deorũ proflus indignos secũ introduxerit. Atq; huius rei tanquam auctorẽ & causam Iouem quoq; in crimẽ vocat, q is cũ mulieribus mortalibus. nũc hac, nũc illa specie trãformatus concubãt, ac postea ex illis procreatos liberos inter deos referat, & in cælo collocaet. Itaq; iam illius exemplo etiam deas cũ viris hominib; cõgredi cõpisse, ac liberos ex iisdẽ sustulisse. Secũdo autẽ loco eos q & Barbari, & ex solis hominibus procreati, pro dijs haberẽtur, insectatur, illorũ indignitatẽ, cũ ob personarum ac linguẽ fœditatẽ, tum ob ea quæ ex eo q in cælũ recepti essent, consecuta sint, exaggerans. Inter quos præcipuè Aegyptiorũ absurditatem persequitur, quorũ alij canũ, alij boum, alij aliorum turpium atq; brutorũ animantium specie eolerẽtur. Postremò etiã philosophorum illa plausibilia ac vulgò iactata nomina arripit, puta Virtutẽ, Fatũ Naturam, &c. vt quæ nõ noua ac peregrina sint, sed ne vsquã quidẽ existant. Quo loco & temporũ suorũ vitia, & philosophorum vanitatẽ simul notãsse videtur, vt qui verbis quidẽ multa de virtute iactãrint, ipso autẽ opere quiduis potius quàm virtutẽ & honestatẽ præstuerint. Quòd autẽ fati & naturæ quoq; meminit, eò pertinet, quòd cultus deorũ paulatim sublatus fuit, quando homines à philosophis edocti, fato quodã & naturali rerum ordine ac serie, non deorum benignitate fieri ac geri omnia, opinari cõeperunt. Atq; ad hunc modum accusatione sua peracta, Mœmus decretum quoq; à se compositum proponit ac recitat, quo ipso quoq; ad exemplum Atheniensium pso-phismatum, qualia multa temporibus Demosthenis, & paulò suprà quoque facta sunt, effiçto, iubentur dij cognitiones diuinitatis & originis quisq; suæ ad proximũ concilium afferre, vt qui peregrini & aduentitij recepti fuerint, è cœtu ac ciuitate deorum remoueantur.

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ
καὶ Μόμου.

Ἡκέτι τουνο-
εἰσιτε, ὦ θεοί,
μηδὲ κατὰ γω-
νίας συστροφῶ-
νται, πῶς δὲ ἀπάντοις κοινο-
ποιῶσιν ἀνανακτῶντες, ἃ
πολλοὶ ἀνάξιοι μετήχουσιν ἡ-
μῖν ἢ συμποσίῳ· ἀλλ' ἱκέτι
ἀφ' ἑδδοται περὶ τούτων ἱκε-
πλοσία, λήϊτω ἕκαστος ἐς τὸ
φανερὸν τὰ δοκῶντά οἱ, καὶ
κατηγορέτω. σὺ δὲ κέρυτρε, ὦ
Ερμῆ, τὸ κέρυγμα τὸ ἐκ νό-
μου. Ερ. ἄκου, οἷγα· τίς ἀγο-
ρώων βύλιται τῶν τελέων
θεῶν, οἷς ἔξισιν, ἢ δὲ σκίψις
περὶ τῶν μετόικων καὶ ξένων.
Μῶ. ἰγὼ ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, ἃ
μοι ἐπιτίψας ἔπειν. Ζεὺς.
τὸ κέρυγμα ἤδη ἰσχύει, ὥς
τι δέμ' ἔμῃ δικάσει. Μῶ. φη-
μί ζῆναι θανάτωι αἰῶν ἐνὶ
ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοῦς

E POST-
hac clanculū
consusurretis,
ὦ Superi, neque
ad angulos cō-
uersi, in aurem alter cum al-
tero colloquamini, indignā-
tes multos parū dignos no-
stri symposiū esse participes;
verū posteaquam coactum
est concilium, quisque pro-
palām in medium suam ad-
ferat sententiā, et quæ ac-
cusatione digna sunt accu-
set. Ceterū, Mercuri, præ-
conium illud ex lege clara
voce promulgato. MER.
Arrige aures, vocem com-
prime: Quis ex dijs seniori-
bus et perfectis, quibus per-
missum est, in concione
verba facere vult? Ipsa des-
liberatio de inquilinis et
hospitibus futura est. MO.

Ego Momus, ὦ Iupiter, si sancti copiam mihi feceris. IV.
Iam ipso præconio loquendi libertas tibi facta est: ita-
que meo permissu nihil opus est. MO. Aio itaque nonnullos
nostrū vitiosē et improbē facere, quibus non satis est
semet.

ἐξ ἀνθρώπων αὐτίς ἐκείνους
 ὦσα, ἀπ' αὐτῶν μὴ καὶ ἐκείνους
 γένεσθαι καὶ θράσυνονταί. Ἰστίμους ἡμῖν ἀρπαγῶν,
 ἔδρ' ἡμῖνα, ἔδρ' ἡλικιὸν
 οἶοντα ἀργάσασθαι. ἀξίῳ δ',
 ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας μοι
 δοῦναι ἀπ' αὐτῶν. ἔδρ' ἡμῖν ἄλλως
 διωάμην. ἀπὸ πάν-
 τος μὲν ἔσομαι, ὡς ἐκείνους
 αἰμὴ τῶν γυναικῶν, καὶ ἔδρ'
 ἡμῖν κατασιωπήσασθαι τῶν ἡ-
 καλῶς γιγνομένων. Διὰ γάρ
 ἡμῖν ἄπαντα, καὶ λίγω
 τὰ δοκύντά μοι ἐς τὸ φα-
 νερόν, οὔτε διδούς τινα,
 οὔτε ἐπ' αὐτῶν ἐπικαλύπτω
 τῶν γυναικῶν, ὡς τε καὶ ἐ-
 παλθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς,
 καὶ συκοφαντικὸς τῶν φύ-
 σιν, ἀνθρώποις τις κατὰ πόλιν
 ἐπ' αὐτῶν ἰπνομαζόμενος.
 πολλῶν ἀπ' ἐπέων ἔξισι, καὶ
 ἐκέρυκτα, καὶ σὺν, ὦ Ζεῦ,
 διδούς μετ' ἑξοίαν ἀπ' αὐτῶν,
 ἔδρ' ἡμῖν ἰπνομαζόμενος ἰπνῶ.

πολ-

semet deos ex hominibus
 factos esse, nisi suos quoque
 pedisequos & famulos no-
 bis honore pares esse ostens-
 derint. quatinus nil magnum
 aut iuvenile se fecisse existi-
 mant. Volo verò, ô Iupiter,
 ut interrita loquendi liber-
 tas mihi concessa sit. Neque
 enim aliter, quæ sentio, esse
 fari possim. Sed me omnes
 ex æquo nouerunt, quàm li-
 berae linguae deus sim, &
 quàm nihil eorum quæ par-
 rum honestè & decorè sunt,
 reticere soleam. Etenim om-
 nia in reprehensionem ra-
 pio, ac propalàm, quæ mi-
 hi optimè aut secus facta vi-
 dentur, proloquor, neque
 reformidans cuiusquam au-
 thoritatem neque præ vere-
 cundia sententiam meam
 concealans. Quapropter &
 onerosus multis esse videor,
 & natura sycophanticus,
 dum popularis quispiam

& communis omnium accusator ab illis vocor. Sedenim
 posteaquam licitum est atque ita iam proclamatum, & tu Iu-
 piter cum libertate loquendi facultatem mihi concesseris,
 nihil disimulanter tacitum aut præteritum dicturus sum.

ποιοὶ γὰρ, φημι, ἐκ ἀγαθῶν
 τοῦ ὅτι αὐτοὶ μετέχουσιν τῶν
 τῶν ἡμῖν ξυνοφίων, καὶ ἐνο-
 χοῦνται ἐπ' ἴσης, καὶ ταῦτα,
 θνητοὶς ἡμισέας ὄντων, ἔτι
 καὶ τὰς ἀπρέτας καὶ θιασάτας
 τὸς αὐτῶν ἀνύγαγον ἐς τὸν
 ὕραν, καὶ παραγέγραψαν, καὶ
 νῦν ἐπ' ἴσης διανομάς διένι-
 μονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν,
 ὅθι καταβαλόντων ἡμῖν τὸ
 μετόκιον. Ζεὺς, μηδὲν ἀνιγ-
 ματωδὲς, ὦ Μῶμι, ἀπασας
 φῶς καὶ ἀπρόβλητον λίαν,
 πλοῦθός καὶ τοῦνομα νῦν γὰρ
 ἐς τὸ μέσον ἀπρόβλητόν σοι ὁ
 λόγος, ὡς πομπὸς ἀκάσας,
 καὶ ἱφερμότερον ἅμοιον ἄλ-
 λον τοῖς λεγομένοις. καὶ δὲ
 παρρησιαστέον ὄντα, μηδὲν
 ὀκνῆν λίαν. Μῶ, εὖγε, ὦ
 Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με
 πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς
 γὰρ ἔξ βασιλικῶν ὡς ἀληθῶς,
 καὶ μεγαλόφρον, ὡς τε ἐγὼ

Multi sunt, inquam, non con-
 tenti quod ipsi in deorum
 concilium admissi, nostri
 contubernij sint participes,
 quodq; pari sorte nobiscum
 conuiuantur, praesertim cum
 ex dimidio homines eos
 esse constet: adhuc etiam mi-
 nistros suos & chori in so-
 cios caelum subduxerunt,
 eosq; duos fecerunt adscri-
 ptitios: & nunc aequalem
 cum alijs distributionem au-
 ferunt, & sacrificiorum
 consortes sunt, neque pensio-
 nem in inquilinos constis-
 tutam nobis persoluentes.
 IVPIT. Ne quid obscuris
 ambagibus inuoluas, ὦ Mo-
 me, verum perspicue & di-
 lucide, quae sentis eloques-
 re, additis quoque nomini-
 bus. Iam enim in medium
 ita oratio tibi proiecta est,
 ut multos pariter in sus-
 spicionem rapiamus, ac

alium alio modo tuis dictis obnoxium insimulemus. Opor-
 tet verò liberum concionatorem nihil ob metum reticere.
 MO. Euge, ὦ Iupiter, quandoquidem me ad linguae li-
 bertatem cohortaris, sit verò hoc abs te animo prorsus
 regio & magnifico: proinde nominatim quoque tuo iussu

καὶ τὸνομα ὃ γάρ Ζι γυναιό-
 τατ' Ὁ Διόνυσος, ἡμᾶνθρω-
 π' ὦν, ὃς Ἐπὶ λω μητρόθεν,
 ἀπὸ συροφονικός τιν' ἱμ-
 πόρην, τὸ Κάδμω θυγατρι-
 δὲς, ἐπείπερ ἡξιώθη τῆς ἀθα-
 νασίας, οἱ δ' μὴ αὐτὸς ὄντων
 ἔλγω, οὐτὶ τὴν μήτραν ἔτι
 τὴν μήλιν ἔτι τὸ βᾶδισμα·
 πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾷτε, ὡς
 θῆλυς, καὶ γυναικί' ὁ τὴν φύ-
 σιν, ἡμιμάνης, ἀκράτ' ἔωθεν
 ἀφ' ἑνὶ ὧν· ὃ δὲ καὶ ὅλην φρα-
 σίαν ἐσποίησεν ἡμῖν, καὶ τ'
 χορὸν ἱπαρόμην' ὁ πάρεσι.
 καὶ θιδὲς ἀπέφλωι, τὸν Πᾶνα,
 καὶ τὸν Σιλωῶν, καὶ Σατύ-
 ρους, ἀγροίκους τινὰς, καὶ αὐ-
 πόλους τοὺς πομπᾶς, σκιρτη-
 τικὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορ-
 φὰς ἀποκόζους· ὧν ὁ μὴ λί-
 γατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐς ἡμι-
 σέας ἐς τὸ λάτῳ ἀγχι τοῖς,
 καὶ γέγονεν βαθὺ λαθεμένη,
 ὁλίγον πρᾶγ' ὁρᾷ τῶν ἐστίν·
 ὃ δὲ φαλακρὸς γέρον, σιμὸς
 τὴν εἶνα, ἐπὶ ἄνου τὰ πομπὰ
 ὁχλῶ

pram referens, barbaticq; profundam nutriendi, parum
 ab hirco discrepat : alter verò^b senex caluitio & simis
 paribus deformatus, plurimum super asinum inequitans,

su eosdem perstringam. Ille
 enim generosissimus Dio-
 nysus, semihomo existens,
 neque à materna stirpe Grae-
 cus, sed Syrophœnicis eu-
 iuspiam Mercatoris, nempe
 Cadmi nepos, postea-
 quam immortalitate dona-
 tus est, cuiusmodi quidem il-
 le sit, non dico, neq; mittam,
 neq; ebrietatem neq; erran-
 tem eius incessum vitupera-
 bo. Omnes enim, ut opinor,
 videtis quàm mollis sit & ef-
 fœminatus delicijs, dimidio
 insaniens, statim à summo
 mane merum spirans. Ille ve-
 rò totam fratriam nobis in-
 duxit, & toto choro adue-
 cto præstò est, deosq; des-
 claravit & Pana, & Site-
 num, & Satyros, agrestes
 quospiam & caprarios per-
 multos homines saltationi
 deditos, & forma monstro-
 sa spectabiles : quorum hic
 quidem gerens cornua,^a dis-
 midia parte corporis ca-

genae

ὁχλήμῃ, Λυδὸς οὗτ'· δι
 ἃ Σάτυροι, ὅξῃς τὰ ὦτα καὶ
 αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράσαι,
 οἷα τοῖς ἄρτι γυνυθῆσιν
 εἰσφοῖς τὰ κέρατα ἐποφύ-
 ται, Φρύγῳ τινὶς ὄντω· ἔχουσ
 σι δὲ καὶ οὐράς ἅπαντες· ὁρᾷ
 τι οἷους ἐμὴν θιούς ποιεῖ ὁ
 γυνάδης; ἔτα θαυμάζομεν,
 ἃ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ
 ἄνθρωποι, ὁρῶντων οὕτω γε-
 νοῖς θεοὺς, καὶ τιράσις. ἰὼ
 γῆ λίγαρ, ὅτι καὶ δύνω γυναι-
 κας ἀνίστασθαι, πλὴν μὴ ἱρωμέ-
 νῳ δοῶν αὐτοῦ, πλὴν Αἰάας
 δούλω, ἧς καὶ τὸν εἰφανορῖ-
 κατέλκιψεν ὡς τῶν ἀστέρων χο-
 ρῶν, πλὴν Αἰκαίου τοῦ γεωργῶ
 θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γε-
 νοϊότατος, ὃ θεοί, καὶ τὸν
 λιώα τῆς Ηειρόνης καὶ τῶς
 ἑρ ἀνίστασθαι, ὡς μὴ ἀνιῶς
 τοῦ ἢ πᾶς ἢ μὴ ἔξῃ ἐν ὡς
 οὐρανῷ τὸ ξυνῆθον ἰκάνω,
 καὶ ὅπῃ ἐγάπα λιωίδιον.
 ταῦτα ἔχ' ὕβρις ὑμῖν δοκεῖ,
 καὶ παροινία καὶ γέλως; ἀ-
 ποῦσαι δ' οὐκ καὶ ἄποους.
 Ζήεις. μηδὲν, ὃ Μῶμι, ἄπης,
 μήτε περὶ Ασκληπιοῦ μήτε
 περὶ Ηρακλῆος· ὁρᾷ γῆ, οἱ

genere Lydus est. Ceterum
 c Satyri acutis auribus, et
 ipsi calui et cornigeri, qua-
 lia ferè hædis nuper natis
 excrescunt cornua, Phry-
 ges quidam existentes. Sune
 verò caudati omnes. Vide-
 te cuiusmodi deos nobis fa-
 cit generosus ille. Mitto e-
 nim dicere quòd et duas
 mulieres adduxerit, altera
 tam amicam suam existen-
 tem, nempe d Ariadnen, cu-
 ius etiam coronam stella-
 rum chora annumeratam
 addidit: alteram verò Ica-
 ri agricolæ filiam. Et quod
 omnium est ridiculosissi-
 mum, ὁ Superi, Erigones
 quoq; canem illum adduxit,
 ne tristitia afficeretur puela
 la, si familiarem suū in cœ-
 lo non haberet, et eam quam
 in delicijs habuit caniculam.
 Hæc verò non videntur no-
 bis esse contumeliosa, quæq;
 nec infania nec risu careant.
 Audite etiam alios IVPIT.
 c Cave Mome, quicquam di-
 xeris aut de Aesculapio, aut
 de Hercule. Video enim quò
 οἷα.

ἐν τῷ λόγῳ. οὐδὲ γάρ, ὁ μὲν
αὐτῶν ἰάται, καὶ ἀτίσσει
ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἐκ πομπῶν
ἀντάξει ἄκων· ὁ δ' Ἡρας
πλὴς, ὅς ἐστι μὲν ὁ δολίων
πόνων ἐπὶ πάλῳ τῷ ἀθανά-
σιᾳ, ὥς τε μὴ κατηγόρα αὐ-
τῶν. ΜΩ. σιωπῶμαι διὰ σέ,
ὦ Ζεῦ, πομπὰ ἀπὲρ ἔχω, καί
τοὶ ἂ μὴ δύνῃ ἄλλο, ἔτι τὰ συ-
μῆα ἔχουσι τὸ πυρὸς· ἂ δ' ἐξέλι-
καὶ πρὸς αὐτόν σε τῇ παρρη-
σίᾳ χεῖρα, πομπὰ ἂν ἔχω
ἀπὲρ. Ζεῦς. καὶ μὴ πρὸς ἐμὴ
ἐξίστα μάλιστα. μὲν δ' ἔρ καὶ
μὴ ξηρίας διώκας; ΜΩ. ἐν
Κρήτῃ μὲν ὁ μόνον τοῦτο ἀ-
πῶσαι ὄσιν, ἀπὸ καὶ ἀπὸ τοῦ
περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφοι
ἐπιδακνύουσι· ἐγὼ δὲ ὅτι
ἐκείνοις πείθομαι, ὅτι Ἀχαιῶν
Αἰγιῶσιν ἐποδοιμῶν σε
ἂν φάσκουσιν. ἂ δ' ἄλλοι μάλιστα ἐ-
λὺθῃσι δὲ ἂν ἡγῶμαι, ταῦ-
τα ἴρω. τὴν γὰρ τοὶ ἀρχὴν τῇ
τοῖσιν

orationis tua impetura rapia-
ris. Etenim horum alter a-
git medicum, et egrotos
morbis leuat, esq; planè
multis alijs antefereendus.
At Hercules filius meus exis-
stens non paucis laboribus
immortalitatem adeptus est.
Itaque caue ne hosce ac-
cuses temerè. ΜΩ. Intui
quidem gratiam tacebo, ὦ
Iupiter, etsi multa dicen-
da habeam: atque si nihil
aliud, adhuc tamen signa
igne iniusta in corpore res-
tinent. Porro si liceret et
aduersum te dicendi libera-
tate uti, multa haberem
quæ possim oratione repre-
hendere. ΙΥΡΙΤ. Audi
in me maximè tibi licet di-
cere. Nunquid igitur et
me ut deum inquilinum in-
ius vocas? ΜΩ. Equidem
in Creta non tantum hoc
audire licet: verum aliud

quoque de te distitant, atque etiam sepulchrum tuum com-
monstrant hospitibus. Ego verò neque illis fidem ha-
beo, neque ex Achiuorum numero Aeginensibus subdiitium
te esse affirmantibus. Caterum quæ cum primis reprehen-
sione digna sunt, ea in medium adducam. Enimvero horum
deli.

ζιόντων παρανόμημάτων, ἢ
 πλὴν αὐτίαν τὸ νοσηθῆναι ἡ-
 μῶν τὸ ξυνέστιον σὺν, ᾧ Ζεῦ,
 παρέσχω, θυητῶς ἐπιμιγνύ-
 μην, καὶ κατιῶν παρ' αὐ-
 τὰς, ἐν ἅποτι ἄλλω σχήματι,
 ὥς τιμᾶς διδύμῃ, μὴ σε
 καταβύθῃ τις ξυκαλῶν, ὅ-
 πότ' ἄρταῦρος ἡς, ἢ τῶν χυ-
 σοχῶν τις κατεργάσεται
 χυσοῦν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς,
 ἢ ὅρμῃ ἢ ψήμιον ἢ ἰσθόιον
 ἡμῖν γνῆ. πλὴν ἀπὸ αἰμπί-
 πλης γὰρ τὸν ἄρανόν τῶν
 ἡμιθέων τέτων· ὃ γὰρ ἄρ ἄλ-
 πως ἔποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα
 γλοιότατόν ἐστιν, ὅπότ' ἄρ
 τις ἄφνω ἀκούσῃ, ὅτι ὁ Ἡρα-
 κλῆς μὲν θεὸς ἀπειδείχθη, ὁ
 Διὸς υἱός, ὃς ἐπέταπεν
 αὐτῷ, τίθνηκε. καὶ πλεονέχῃ
 Ἡρακλίου νεῖδε, οἰκίτε ὄντες,
 καὶ Εὐρυπιδῶς τάφῳ, τῷ δι-
 σπότη αὐτῷ· καὶ πάλιν ἐν
 Θύβαις, Διόνυσῳ μὲν θεὸς,
 οἱ δ' ἀνέψιοι αὐτῷ, ὁ Πενθεύς

delictorum principij, & cōn-
 cilij nostri nothorum mul-
 titudine & adulterandi, causā
 sam tu Iupiter adeò primus
 induxisti, cum puellis ac
 mulieribus mortalis condi-
 tionis rem habere sustinens,
 ac alio subinde habitu ad
 eas deserto cælo descendens.
 Itaque persæpe in metusua-
 mus, ne quis te comprehen-
 sum sacrificet, quoties tauris
 factus es: aut quispiam
 ex aurisuforibus te conflag-
 ratum perimat, quoties au-
 ris speciem indueris, ac nos
 bis pro Ioue aut segmen-
 tum, aut armilla aut inau-
 ris factus fueris. Sedenim
 hisce semideis cælum iam
 compleuisti: neque aliter
 possum dicere. Estq; res pla-
 nè absurdissima, si quis ex
 improuiso audierit Hercule-
 lem in deorum numerum
 esse assumptum, Eurysthe-
 a autem qui illi imperauit,

fatis functum esse. Et Herculis templum cerni in pro-
 ximo ministri existentis, Eurysthei verò illius domini
 sepulchrum. Et rursus ex Thebanis Dionysus, deus fa-
 ctus est: eius autem consobrini, nimirum Pentheus,

καὶ ὁ Αὐτοῖων καὶ ὁ Λίαν-
 ρος, ἀνθρώπων πάντων
 ἡακοδομουμένοι. ἀφ' οὗ δὲ
 ἄπαξ αὖ, ὁ Ζεὺς, ἀνέλας τοῖς
 τοῖου τοῖς τὰς θύρας, καὶ ἐπὶ
 τὰς θυγὰς ἱστάς, ἅπαντων
 μιμίμελταί σε. καὶ ἐπὶ ἄρρε-
 νος μόνον, ἀπ' ὅπου αἰσχί-
 στον, καὶ αἰ θύλααι θανά. ἥ δὲ ἴδρ
 ἐκοῖδι τὸν Ἀγκίσλω καὶ τὸν
 Τιθωνόν, καὶ τὸν Ενδύ-
 μίωνα καὶ τὸν Ἰάσωνα, καὶ
 τοὺς ἄλλους: ὥς τε ταῦτα
 μὲν ἰάσαρ μοι δόκω· μα-
 κρόν γ' ἄν τὸ διηλέγχαρ
 γήνοιο. Ζῶς· μηδὲν περὶ τῷ
 Γανυμήδεις, ὁ Μῶμος, ἄσχε-
 χαλῆπανῶ γ' ἄν, ἡ λυπῶσας
 τὸ μαράκιον, ἐναδίσας ἰς τὸ
 γένος. Μῶ. ἐνδὲρ μηδὲ πε-
 ρὶ τῷ ἀντὶ ἔπω, ὅτι καὶ ἡ δὲ
 ἰν ὧ ὑρανῶ δειν, ἐπὶ τοῦ
 βασιλῆος σκύπρος καθίσθω-
 μεν, καὶ μονονυχὶ ἐπὶ πλὴν
 λιφάλλω συννοσιώων, θύδος
 ἡ δὲ δόκωρ, ἡ καὶ τοῦ τοῦ
 Γανυμήδους ἔνικα ἰάσωρ·
 ἀπ'

Αἰάων, Learchus,
 homines fuerunt omnium
 infelicissimi. Ex quo verò
 tu Iupiter semel illis hanc
 licentia ianuam aperuisti,
 et cum mortalibus com-
 mercium habere cepisti,
 omnes tuum institutum imi-
 tantur. Neque tantum
 dī tui sunt imitatores, sed
 etiam deū hac in parte
 tuum amulantur ingenium.
 Quis enim ignorat Anchi-
 sen, et Tithorum, et Endy-
 miona, et Iasonem, et coma-
 plures alios? Itaq; hæc mihi
 missa facienda videntur:
 multi enim laboris esset hæc
 cuncta singulatim reprehē-
 dere. IVPIT. At vide Mo-
 me, ne quid^h de Ganymede
 dixeris. Malè enim me ha-
 bebis, si adolescentem ver-
 bis conturbaveris, affecto
 contumelia genere. MO.
 Proinde neque deⁱ aquila
 quicquam dicturus sum,
 quòd et illa in cælo versa-
 tur, regio sceptro insidens,

ac tantum non super capite tuo nidificans, et deus esse ge-
 stinens: aut illam quoq; in Ganymedis gratiam præteribimus?

Atqui,

ἀπὸ ὁ Ἀφίης γέ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ
 Κορύβας καὶ ὁ Σαβάξιος ὡς
 θεοὶ ἡμῖν ἱπποκυκλήθησαν
 οὐδὲ, ἢ ὁ Μίθρης ἱκέτης, ὁ
 Μῦδος, ὁ τὸν ἑλάνδιον καὶ
 πλὴν τιάραν, ὃς ἑλάνδιον
 ἴσμεν τῇ φωνῇ, ὡς τε οὐδὲ ἡμ
 περὶς τις, ξυμῖσι. Ζεῦ γὰρ ὅς
 οἱ σκῦθαι καὶ οἱ Γίτται, ταῦτα
 ὁρῶντες αὐτῶν, μακρὰ
 ἡμῖν χάριν ἔχοντες αὐ-
 τοῖς ἀπαθανάτισαι, καὶ θύε
 χαροτοῦσιν, οὗς ἂν ἱθὺς
 λῆσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον,
 ὅς περ καὶ Ζάμολξις δῶ-
 δος ὡς παρρηγῶν, ὃς
 οἱ δὲ ὅπως ἀγαθῶν. καὶ Ζεῦ
 ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μί-
 τρια, σὺν δὲ, ὦ ἑλῶν πρόσωπι, καὶ
 σινδόνι ἱπποκυκλῆς Αἰγύ-
 πτις, τίς ἔστι, ὦ βίλτις, ἢ πῶς
 ἀξιοῖς θύεσσι, ὕλας τῶν; τί
 δὲ βυλόμην καὶ ὁ Μιμῶ-
 νης οὐδὲ ταῦρ; ὁ ποικίλος,
 περικλυτός, καὶ ἡδὺς, καὶ πε-
 φύτας ἔχει; ἀσχωόμεαι δὲ
 ἐν ὁ canino victu hians Aegyptie, qui sindone amictus
 es, qui nunc esse gloriaris, ὁ optime, aut quomodo deus
 esse contendis latrando? Quid autem sibi vult ὁ Mem-
 phites taurus ille versicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
 ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet? Pu-

Atqui, ὁ Iupiter, Attis ille,
 ὁ Corybas, ὁ Sabazius,
 vnde nobis tandem accersis
 ti veniunt? Aut etiam Mi-
 thres ille Medus, qui indu-
 mento Persico amictus, ὁ
 tiara redimtus est, neque
 Græcam vocem sonans, adeo
 ut si quis illi nectar propi-
 net, præbibentem non intel-
 ligat? Itaque ὁ Scytha ὁ
 Geta hæc videntes, nobis
 longum valere iussis, ipsi
 immortalitate donant ho-
 mines, suisq; suffragiis deos
 quoscunque libuerit con-
 stituunt, non alia ratione
 quàm Zamolxis servilis con-
 ditionis homo existens, di-
 uinitatem adeptus est, ὁ
 deorum numero ascriptus,
 haud scio quo modo no-
 bis imposuerit. At sanctæ
 hæc omnia, ὁ Dii, adhuc
 mediocria, ὁ aliquo mo-
 do ferenda sunt: cæterum
 tu ὁ canino victu hians Aegyptie, qui sindone amictus
 es, qui nunc esse gloriaris, ὁ optime, aut quomodo deus
 esse contendis latrando? Quid autem sibi vult ὁ Mem-
 phites taurus ille versicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
 ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet? Pu-
 det

Ἰδίας καὶ πικρὰς ἀπὲρ καὶ
 ἡράρας, ἅμα πομπῶν γιλοῖο-
 τισι, ἐκ οἷοι' ὅπως ἐξ Αἰγυπτῶ
 πρᾶβυδύστα ἐς τὸ ὕρανόν, ἃ
 ὑμᾶς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχισθε, ὁ
 ρῶν Ἰσὶ τῆς, ἢ καὶ μάτορ
 ὑμῶν περικλυμένα; ἢ οὐ, ὦ
 Ζεῦ, πῶς φέρεται, ἐπαδὰν λεῖψ
 κίρατ' ἀφύσσωσί σοι; Ζῶς. αἰ-
 σχὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φέρεται
 περὶ τῶν Αἰγυπτίων ὅμως δι-
 ῆν, ὦ Μῶμ, τὰ πομπὰ αὐτῶν
 ἀνίστασθαι, καὶ ὁ πάντων γῆ
 καταγίλαρ, ἀμύζον ὄντα,
 Μῶμ. πάντων γῆν φανερῶν, ὦ
 Ζεῦ, διὰ ὑμῖν, ὡς εἰδύσα θεὸς
 μὲν, τὸς θεὸς, λεωοκφάτος δι,
 τὸς λεωοκφάτους. Ζῶς. ἴα,
 φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων
 ἅμο τι ἥρ' περὶ τούτων ἐπι-
 σκεψόμεθα ἐπὶ σχολῆς. οὐ δὲ
 τὸς ἅμους λῆγε. Μῶμ. τὸ Τρο-
 φόνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ μάλιστά
 με ἀπηνίχθ, τὸ Ἀμφίλοχον, ὅς
 ἵνα γῆς ἀνθρώπων, καὶ μνηστῶ-
 νοῖς ὑὸς ὦν, θεοπιδεῖ ὁ γῆ-
 νοῦ. ἢ ἐν Κιλικίᾳ, ψωλόμει.

per sunt, adducito. M O M. Trophonium, ὦ Iupiter, & quod
 me praeuocat, Antiochum ille, inquam, scelesti & matricidae
 hominis filius vaticinatur in Cilicia, multa impudenter emen-

dei verò me ciconias percen-
 sere, & simias, & hircos,
 atque his longè absurdio-
 ra, quæ nescio quomodo eâ
 Aegypto in cælum vsque
 conscenderunt. Illa itaque,
 ὦ Dii, quomodo sustinetis,
 equali vobiscum honore
 aut etiam amplius adorari?
 Aut, tu Iupiter, quo ferre po-
 test animo, posteaquam arien-
 tis cornua tibi produxe-
 rint? M O M. Turpia pro-
 fecit sunt quæ dicis de Aea-
 gyptiis: aitamen pleraque
 illorum in se mystica com-
 plectuntur æigmata, quæ
 non prorsus à prophanis de-
 ridenda sunt. IVPIT. Pla-
 nè nobis, Iupiter, opus est
 mysterijs, ut deos, deos esse
 cognoscamus: & caninis ca-
 pitibus præditos, canes esse
 intelligamus. IVPIT. Mitte
 de Aegyptijs in præsens di-
 cere, nos verò de his alijs
 per ocium deliberabimus. I-
 taque alios, si qui notandi su-

iubet τὸν καλαλαειπῖτα τὸν φερεῖν. i. qui excubias deseruiffet, in foro palam describi, in aia notaq; causa: tanquā is quod in ipso erat, Rempub. prodiderit, loco relicto. r Non illos annulos.] Priscorum superstitio plurimū tribuit annulorū efficacia, ita vt venditarentur incantamētis variē efficaces, alij contra mor- sus ferarū, alij aduersus calumniā: alij ad alia, vel depellenda in- cōmoda, vel cōmota concilianda ijs q gestarēt. Aristoph. in Plus- to: Φερεῖ γὰρ τὸν ἀμφοτέρων δακτύλιον. i. quādo gesto hunc annu- lum. Hūc quidē Φερεγκίττω κ; Φουσινδ; appellant. Tales annu- los Timolaus cōplures sibi optat hic, & quales habebat Gyges: alium q ditesceret, aliū quo grauius & amabilis redderetur, aliū per quē liceret volare, &c. Quidā huiusmodi annulos construē- dos docēt, quādo stella aliqua ascendit fortunata, & à luna soli- citer aspecta, vel cū ea iuncta, iumq; lapidē herbamq; huic stellæ subilitā, capiendā præcipiunt, huicq; metallū cōforme: q libenter vt nugæ prætereo. s Extra teli iactū.] hoc est, in tuto citraq; periculū. Op:at enim pennas, vt è sublimi spectare possit dimica- ges, ip e iuuus à iaculis. Translatū est à bellis, vbi q nolunt feriri iaculis longius semouēt sese, q vt possint contingi iactu teli, aut in loco à iaculis defen:io se continent. Quod frequens est apud eundē Lucianum, ac eo vsus est in dialogis, Cyclopi & Neptuni, Ve- neris & Cupidianis. In Nigrino. Contra apud eundem in Baccha, qnoxius periculo dicitur cōτῆς & βίβης. i. intra teli iactum.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗ-

DEORVM CON-

στα.

cilium.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

RVsum hoc loco Lucianus deorum gentiliū vanita- tem atq; stultitiā more suo deridet: hominūq; super- stitiōnē tacitē reprehendit, qui ridicula aded atq; absur- da de illis sibi ipsis persuadeant ac credāt. Est aut festiua quædā imitatio, qua exemplū Atheniensis reipub. cōci- lium Deorum haberi fingit, super ijs videlicet q ceu no- thi ac peregrini in ciuitatem ac cœtū deorū irrepfissent. Accusatoris igitur vicē Momus generalis deorū cætero- rū sugillator suscipit: q principiō quidē cōmuni nomine in eos q partim ex dijs, partim ex hominib. nati, in cœlū recepti

recepti fuerant, tanquam nothos ac peregrinos inuehitur. Præcipue verò Dionysium accusat, ut q non solum ipso aduentitius in cælo sit, verum etiã alios quosdam barbaros & informes, numeroq; deorũ proisus indignos secũ introduxerit. Atq; huius rei tanquam auctore & causam Iouem quoq; in crimẽ vocat, q is cũ mulieribus mortalibus, nũc hac, nũc illa specie transformatus concubaret, ac postea ex illis procreatos liberos inter deos referat, & in cælo collocet. Itaq; iam illius exemplo etiam deas cũ viris hominib; cõgredi cõpisse, ac liberos ex iisdẽ sustulisse. Secũdo autẽ loco eos q & Barbari, & ex solis hominibus procreati, pro dijs haberẽtur, insectatur, illorũ indignitatẽ, cũ ob personarum ac linguẽ scditatẽ, tum ob ea quæ ex eo q in cælũ recepti essent, consecuta sint, exaggerans. Inter quos præcipue Aegyptiorũ absurditatem persequitur, quorũ alij canũ, alij boum, alij aliorum turpium atq; brutorũ animantium specie colerẽtur. Postremò etiã philosophorum illa plausibilia ac vulgò iactata nomina arripit, puta Virtutẽ, Fatũ Naturam, &c. ut quæ nõ noua ac peregrina sint, sed ne vsquã quidẽ existant. Quo loco & temporũ suorũ vitia, & philosophorum vanitatẽ simul notãsse videtur, ut qui verbis quidẽ multa de virtute iactãrint, ipso autẽ opere quiduis potius quàm virtutẽ & honestatẽ præstiterint. Quod autẽ fati & naturæ quoq; meminit, eò pertinet, quod cultus debrũ paulatim sublatus fuit, quando homines à philosophis edocti, fato quodã & naturali rerum ordine ac serie, non deorum benignitate fieri ac geri omnia, opinari cõeperunt. Atq; ad hunc modum accusatione sua peracta, Mœmus decretum quoq; à se compositum proponit ac recitat, quo ipso quoq; ad exemplum Atheniensium philosophismatum, qualia multa temporibus Demosthenis, & paulò suprà quoque facta sunt, effiẽto, iubentur dii cognitiones diuinitatis & originis quisq; suæ ad proximũ concilium afferre, ut qui peregrini & aduentitij recepti fuerint, è cœtu ac ciuitate deorum remoueantur.

ZHNOΣ, EPMOY
 καὶ Μῶμος.

Ἡκέτι τουθοσ
 εἰςίτε, ὧ θιοί,
 μηδὲ κατὰ ζω-
 νίας συστροφῶν
 ἦροισι, πῶς δὲ ἀπῆλοισι κοινοσ
 λοιγῶδι ἀνανακτῦντες, ἃ
 ποποιοὶ ἀνάξιοι μετήχουσιν ἡ-
 μῖν ἔσσυμποσίδ' ἀπ' ἐπέπειρ
 ἀφ' ἡδύδοται περὶ τῶτων ἐκ
 κλησία, λιγύτω ἕκαστος ἐς τὸ
 φανερὸν τὰ δοκῶντά οἱ, καὶ
 καταγορεύτω. σὺ δ' ἡρύνη, ὧ
 Ἑρμῆ, τὸ ἡρύνημα τὸ ἐκ ἑ νό-
 μω. Ερ. ἄκου, σίγα· τίς ἀγο-
 ρῶν βάλιται τῶν τελευτῶν
 θῶν, οἷς ἔξισιν, ἢ δ' οὐκ ἔστι
 περὶ τῶν μετόικων καὶ ξένων.
 Μῶ. ἰδὲ ὁ Μῶμος, ὧ Ζεῦ, ἃ
 μοι ἐπιτρέψας ἐπέειπες. Ζεὺς.
 τὸ ἡρύνημα ἤδη ἰσχυροσιν, ὧς
 τι δὲ μὲν ἡμῶν δίκης. Μῶ. φη-
 μι βίνωσαν ἀνὰ ποσσὶν ἐν
 ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θιοὺς

IUPITER, MER-
 curius & Momus.

E POST-
 hac clanculū
 confusurretis,
 ὧ Superi, neq
 ad angulos cō-
 uersi, in aurem aliter cum al-
 tero colloquamini, indignās
 te multos parū dignos no-
 stri symposij esse participes;
 verū posteaquam coactū
 est conciliū, quisque pro
 palām in medium suam ad-
 ferat sententiā, & quā ac-
 cusationē digna sunt accu-
 set. Caterū, Mercuri, prae-
 conium illud ex lege clara
 voce promulgato. MER.
 Arrige aures, vocem com-
 prime: Quis ex dijs seniori-
 bus & perfectis, quibus per-
 missum est, in concione
 verba facere vult? Ipsa des
 liberatio de inquilinis &
 hospitibus futura est. MO.

Ego Momus, ὦ Iupiter, si fandī copiam mihi feceris. IV.
 Iam ipso praeconio loquendi libertas tibi facta est: ita-
 que meo permissu nihil opus est. MO. Aio itaque nonnullos
 nostrū vitiosē & improbē facere, quibus non satis est
 semet.

ἐξ ἀνθρώπων αὐτὸς γιγνέ-
σθαι, ἀλλ' ἂν μὴ καὶ τοὺς ἀκο-
λύτους καὶ θιράποντας αὐτῶν
ἰστίμους ἡμῖν ἀρξάνουσιν,
ἐθελον μίγα, ἐθελον νικητὴν
οἶοντα ἐργάσασθαι. ἀξίω δὲ,
ὦ Ζεῦ, μὴ τὰ παρρησίας μοι
δοῦναι ἀπ᾽ αὐτῶν. ἐθελον γὰρ ἄρ' ἄλλως
λως διωαίμην. ἀλλὰ πάν-
τες με ἴθουσιν, ὥς ἐλνύτιός
ἐμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἐθελον
ἄρ' κατασιωπῆσαι τῶν ἐ-
καλῶς γιγνομένων. διελί-
ξω γὰρ ἅπαντα, καὶ λίξω
τὰ δοκούντά μοι ἐς τὸ φα-
νερὸν, οὔτε διδίδως τινα,
οὔτε ἕν' ὁμῶς ἐπικαλύπτων
τὴν γνώμην, ὥς τε καὶ ἐ-
παιθεὶς δοκῶ τοῖς πολλοῖς,
καὶ συγκοφαντικὸς τὴν φύ-
σιν, δημόσιός τις κατέγορ' ἕν'
αὐτῶν ἐπονομαζόμενος.
πολλὴν δ' ἂν ἐπέπερ' ἔξεισι, καὶ
ἐκέρυκτα, καὶ σὺν, ὦ Ζεῦ,
δίδως μετ' ἔξουσιαν ἀπ᾽ αὐτῶν,
ἐθελον ἐπεσθάλωμεν ἐρῶ.

πολ-

semet deos ex hominibus
factos esse, nisi suos quoque
pedisequos & famulos no-
bis honore pares esse ostens-
derint. quam rem nil magnum
aut iuvenile se fecisse existi-
mant. Volo verò, ô Iupiter,
ut interrita loquendi liber-
tas mihi concessasit. Neque
enim aliter, quæ sentio, esse
fari possim. Sed me omnes
ex æquo nouerunt, quàm li-
beræ linguæ deus sim, &
quàm nihil eorum quæ pe-
rùm honestè & decorè sunt.
reticere soleam. Etenim om-
nia in reprehensionem ra-
pio, ac propalam, quæ mi-
hi optimè aut secus facta vi-
dentur, proloquor, neque
reformidans cuiusquam au-
thoritatem neque præ vere-
cundia sententiam meam
concelans. Quapropter &
onerofus multis esse videor,
& natura sycophanticus,
dum popularis quispiam

& communis omnium accusator ab illis vocor. Sedenim
posteaquam licitum est atque ita iam proclamatum, & tu Iu-
piter cum libertate loquendi facultatem mihi concesseris,
nihil dissimulanter tacitum aut præteritum dicturus sum.

ποιοὶ γάρ, φημι, ἐκ ἀγαθῶν
 τῶν ὅτι αὐτοὶ μετέχουσιν αὐ-
 τῶν ἡμῖν ξυνεθίων, καὶ ἐν-
 χοιῶται ἐν ἴσῃ, καὶ ταῦτα,
 θνητοὶ ἐξ ἡμισείας οὐτῶν, ἔτι
 καὶ τὸς ὑπερίστας καὶ θιασώτας
 τὸς αὐτῶν ἀνύχαρον ἐς τὸν
 ἄρανόν, καὶ παρρηγγραφαν, καὶ
 νυῦ ἐν ἴσῃ διανοοῦντες τε νέ-
 μονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν,
 ὅθι καταβάλλοντόν ἡμῖν τὸ
 μετόκιον. Ζεὺς, μὴ δὲρ ἀνιγ-
 ματωδῶς, ὦ Μῶμι, ἀπάσας
 φῶς καὶ ἡερέμδω λήγει,
 πλοῖθις καὶ τοῦνομα νυῦ γὰρ
 ἐς τὸ μῖσον ἀπέρριπταί σοι ὁ
 λόγος, ὡς πομπὸν ἀκάθαρν,
 καὶ ἱερμόσην ἄποσι ἀλ-
 λον τοῖς λεγομένοισι. καὶ δὲ
 παρρησιασλὼν οὐτα, μὴ δὲρ
 ὀκνηρὴν λήγει. Νῶ. ἔθι, ὦ
 Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρυνῆς με
 πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς
 γὰρ ἑὸ βασιλικὸν ὡς ἀληθῶς,
 καὶ μεγαλόφρον, ὡς τε ἐρῶ

Multi sunt, inquam, non con-
 tenti quòd ipsi in deorum
 concilium admissi, nostri
 contubernij sint participes,
 quodq; pari sorte nobiscum
 conuiuantur, praesertim cum
 ex dimidio homines eos
 esse constet: adhuc etiani mi-
 nistros suos & chori in so-
 cios caelum subduxerunt,
 eosq; duos fecerunt adscri-
 ptitios: & nunc aequalem
 cum alijs distributionem au-
 ferunt, & sacrificiorum
 consortes sunt, neque pensio-
 nem in inquilinos constis-
 tutam nobis persoluentes.

IVPIT. Ne quid obscuris
 ambagibus inuoluas, ô Mo-
 me, verum perspicue & di-
 lucide, quæ sentis eloques-
 re, additis quoque nomini-
 bus. Iam enim in medium
 ita oratio tibi projecta est,
 ut multos pariter in su-

spicionem rapiamus, ac

alium alio modo tuis dictis obnoxium insimulemus. Opor-
 tet verò liberum concionatorem nihil ob metum reticere.
 MO. Euge, ô Iupiter, quandoquidem me ad linguae li-
 bertatem cohortaris, sit verò hoc abs te animo prorsus
 regio & magnifico: proinde nominatim quoque tuo iussu

καὶ τὸν ὄνομα. ὁ γὰρ δι' ἡμεῶν
 τατ' ὁ Διόνυσος, ἡμάνθρω-
 πος ὦν, ἐκ Ἑλλήνων γενόμενος,
 ἀπὸ συροφαινικός τις ἡμ-
 πόρος, τῷ Κάδμῳ θυγατρὶ
 ᾤσας, ἐπέπειρε καὶ ὤθη τῆς ἀθα-
 νασίας, οἷος μὲν αὐτὸς ὄντι
 ἐλπίων, οὐτε τὴν μήτραν ὄντι
 τὴν μήθεω ὄντι τὸ βασίλειον·
 πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁράτε, ὡς
 θεῖος, καὶ γυναικὶ τὴν φύ-
 σιν, ἡμιμάνης, ἀκράτος ἔσθων
 ἀφ' αὐτῶν· ὁ δὲ καὶ ὅλην φρα-
 τερὰν ἀσποίησεν ἡμῖν, καὶ τὴν
 χορὸν ἐπαγόμηνος πάρισι.
 καὶ θεὸς ἀπέφλωε, τὸν Πάνα,
 καὶ τὸν Σιληῶν, καὶ Σατύ-
 ρους, ἀγροίκους τινας, καὶ αἰ-
 πόλους τοὺς πομπῆς, σκιρτή-
 τικὸς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορ-
 φὰς ἀποκόζους· ὧν ὁ μὲν κί-
 ρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐς ἡμι-
 σείας ἐς τὸ κάτω ἀγχινοικὸς,
 καὶ γέρων βαθὺ καθαρμύς,
 ὀλίγον πρᾶγος ἀφ' ἑρῶν ἐσίγ'·
 ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς
 τὴν ῥίνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πομπῆ
 ὁχλῶν

su eosdem perstringam. Ille
 enim generosissimus Dio-
 nysus, semihomo existens,
 neque à materna stirpe Grae-
 cus, sed Syrophœnicis cu-
 iuspiam Mercatoris, nempe
 Cadmi nepos, postea-
 quam immortalitate dona-
 tus est, cuiusmodi quidem il-
 le sit, non dico, neque mitram,
 neque ebrietatem neque erran-
 tem eius incessum vitupera-
 bo. Omnes enim, ut opinor,
 videtis quàm mollis sit & ef-
 fœminatus delicijs, dimidio
 insaniens, statim à summo
 mane merum spirans. Ille ve-
 rò totam fratrem nobis in-
 duxit, & toto choro adue-
 ſto præſtò est, deosq; de-
 claravit & Pana, & Sile-
 num, & Satyros, agrestes
 quospiam & caprarios per-
 multos homines saltationi
 deditos, & forma monstro-
 saſpectabiles: quorum hic
 quidem gerens cornua, a di-
 midia parte corporis ca-
 pram referens, barbamiq; profundam nutriens, parùm
 ab hirco discrepat: alter verò b senex caluitio & simis
 paribus deformatus, plurimum super asinum inequitans,
 gener

ἄχ' ἔμφο, Ἀνδρὲς οὐτ'. οἱ
 δ' Σάτυροι, ὄξ' ἔσ' τὰ ὦτα καὶ
 αὐτοὶ φαλακροὶ, λιράσαι,
 οἷα τοῖς ἄρτι γυνυθεῖσιν
 λείφοις τὰ κέρατα ἰαφύ-
 ται, Φρύγες τινὲς οὐτῶ. ἔχουσ
 οἱ δ' καὶ οὐράς ἅπαντες· ὁρᾷ
 τε οἷους ἑμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ
 γυνάδας; ἔτα θαυμάζομαι,
 ἃ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ
 ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γε-
 νοῖς θεοὺς, καὶ τιράσις. ἰὼ
 φ' ἴλαμε, ὅτι καὶ δύνω γυναι-
 κας ἀνύχαζε, πλὴν μὲν ἱρωμί-
 νην δασμ' αὐτοῦ, πλὴν Αἰά-
 δην, ἧς καὶ τὸν εἰφανορῖ-
 κατίλαξεν ὡς τῶν ἀστέρων χο-
 ρῶ, πλὴν Αἰακίου τοῦ γεωργῶ
 θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γε-
 νοϊότατος, ὃ θεοί, καὶ τὸν
 λιῶα τῆς Ηειρόνης καὶ τῆς
 Ἑρ' ἀνύχαζεν, ὡς μὴ ἀνιῶ-
 το ἡ πᾶσις ἢ μὴ ἔξῃ ἐν ὡς
 οὐρανῶ τὸ ξυῆθον ἱκάνο,
 καὶ ὅπρ' ἡγάπα· λιωίδιον.
 ταῦτα ἔχ' ὕβρις ὑμῖν δοκᾷ,
 καὶ παροιμία καὶ γέλως; ἀ-
 πούσατε δ' οὐκ καὶ ἄλλους.
 Ζεὺς. μηδὲν, ὦ Μῶμι, ἦπερ,
 μέγα περὶ Ἀσκληπιοῦ μέγα
 περὶ Ἡρακλῆος· ὁρᾷ φ' ὅτι, οἱ

genere *Lydus* est. Caterum
 c Satyri acutis auribus, et
 ipsi calui et cornigeri, qua-
 lia ferè hædis nuper natis
 excrescunt cornua, Phry-
 ges quidam existentes. Sunt
 verò caudati omnes. Vide-
 te cuiusmodi deos nobis fa-
 cit generosus ille. Mirro e-
 nim dicere quòd et duas
 mulieres adduxerit, altera
 tam amicam suam existen-
 tem, nempe d Ariadnen, cu-
 ius etiam coronam stella-
 rum choro annumeratam
 addidit: alteram verò Ica-
 ri agricolæ filiam. Et quòd
 omnium est ridiculosissi-
 mum, ô Superi, Erigones
 quoq; canem illum adduxit,
 ne tristitia afficeretur puella,
 si familiarem suam in cœ-
 lo non haberet, et eam quam
 in delicijs habuit caniculam.
 Hæc verò non videntur no-
 bis esse contumeliosa, quæq;
 nec infania nec risu careant.
 Audite etiam alios I V P I T.
 c Caue Mome, quicquam di-
 xeris aut de Aesculapio, aut
 de Hercule. Video enim quòd
 οτα.

φίρμ' ὡς λόγῳ. οὐδοίγ' ὁ μὲν
αὐτῶν ἰάται, καὶ ἀτίσσει
ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι ποικῶν
ἀντάξι' ἁπλῶν· ὁ δ' Ἡρας
πλῆς, ὃς ὤρ' ἰμὸς, ἐκ ὀλίγων
πόνων ἱπρίαθ' τὴν ἀθανά-
σίαν, ὥς τε μὴ κατηγόρεα αὐ-
τῶν. Μῶ. σιωπῶμαι διὰ σέ,
ὦ Ζεῦ, ποικῶν ἀπῆρ' ἔχων, καί
τοὶ ἀμείβῃ ἄλλο, ἔτι τὰ συμ-
μῆα ἔχουσι τῷ πυρός· ἂ δ' ἔξω
καὶ πρὸς αὐτόν σε τῇ παρρη-
σίᾳ χεῖναι, ποικῶν ἄν' ἔχον
ἀπῆρ. Ζεῦ. καὶ μὴ πρὸς ἐμὴ
ἔξισι μάλιστ'. μὲν δ' ἔρ' ἔξω
μὴ ξηρίας διώκας; Μῶ. ἐν
Κρήτῃ μὲν ὁ μόνον τοῦτο ἀ-
κῶσαι ὄσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
περὶ σοῦ λίγουσι, καὶ τάφοι
ἐπιδιακύνουσι· ἰδὼ δ' ὅτι
ἐκείνοις πάθομαι, ὅτι Ἀχαιῶν
Αἰγινεῖσιν ἐπὶ βοδιμοῦν σε
ὄν φάσκουσιν. ἂ δ' ἔξω μάλιστ' ἰ-
λὺθῃναι δῆρ' ἔχουσα, ταῦ-
τα ἴδῃ. τὴν γάρ τοι ἀρχὴν τῇ
τοῦτω

orationis tuae impetura rapia-
ris. Etenim horum alter a-
git medicum, et egrotos
morbis leuat, esq; planè
multis alijs anteferendus.
At Hercules filius meus exis-
stens non paucis laboribus
immortalitatem adeptus est.
Itaque caue ne hosce ac-
cuses temerè. ΜΟ. Intui
quidem gratiam tacebo, ὦ
Iupiter, etsi multa dicen-
da habeam: atque si nihil
aliud, adhuc tamen signa
igne iniusta in corpore re-
tinent. Porro si liceret et
aduersum te dicendi libera-
tate uti, multa haberem
quæ possim oratione repre-
hendere. ΙΥΡΙΤ. ~~Αἰγί~~
in me maximè tibi licet di-
cere. Nunquid igitur et
me ut deum inquilinum in-
ius vocas? ΜΟ. Equidem
in Creta non tantum hoc
audire licet: verum aliud

quoque de te didicant, atque etiam sepulchrum tuum com-
monstrant hospitibus. Ego verò neque illis fidem ha-
beo, neque ex Achiuorum numero Aeginetibus subditicium
te esse affirmantibus. Ceterum quæ cumprimis reprehē-
sione digna sunt, ea in medium adducam. Enina vero horum
deli-

ζιῶτων παρὰ νόμιμά των, καὶ
 πλὴν αἰτίας τὸ νοθευθῆναι ἡ-
 μῶν τὸ ξυμφορὸν σὺν, ᾧ Ζεῦ,
 παρίσχευ, θυγατρὸς ἐπιμιγνύ-
 μην, καὶ κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν
 τὰς, ἐν ἅποτι ἄλλο σχήματι,
 ὥς τε ἡμᾶς διδιδύχει, μὴ σε
 καταθύνη τις ξυμβαδὼν, ὅ-
 ποτ' ἄν ταῦτος ἦς, ἢ τῶν χυ-
 ποχόων τις καταγέσται
 χυσοῦν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς,
 ἢ ὄρμη, ἢ ψιμιοῦν ἢ ἰκρόβιοι
 ἡμῖν γένη. πλὴν ἀπὸ ἡμῶν
 πλεονέκας γὰρ τὸν ἑρᾶν τῶν
 ἡμιθέων τά των' ὃ δ' ἄν ἄλ-
 λως ἔποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα
 γηλοτάτον ὅ των, ὅ ποτ' ἄν
 τις ἄφνω ἀκούσῃ, ὅτι ὁ Ἡρα-
 κλῆς μὴ θεὸς ἀπεδείχθη, ὁ
 δὲ Εὐρυπιδεύς, ὃς ἐπὶ ταῖς
 αὐτῶν, τίθηκε. καὶ πλεονέκας
 Ἡρακλίου νεῶς, οἰκίτης ὄντος,
 καὶ Εὐρυπιδεύς τὰ φωνῶν, τὸ δι-
 σπότης αὐτῶν. καὶ πάλιν ἐν
 Θέβαις, Διόνυσος μὴ θεός,
 οἱ δ' ἀνέψιοι αὐτῶν, ὁ Πενθεύς

καὶ αὐτὸν ἑλπίσας, καὶ αὐτὸν
 φάτις ἐκτελεσθῆναι. Et Herculis templum cerni in pro-
 ximo, ministri existentis, Eurysthei verò illius domini
 sepulchrum. Et rursus ex Thebanis Dionysus, deus fa-
 ctus est: eius autem consobrini, nimirum Pentheus,

delictorum principij, & consi-
 cilij nostri nothorum mul-
 ti tudine & adulterandi, cau-
 sam tu Iupiter adeò primus
 induxisti, cum puellis ac
 mulieribus mortalis condi-
 tionis rem habere sustinens;
 ac alio subinde habitu ad
 eas deserto cælo descendens.
 Itaque persæpe in metu su-
 mus, ne quis te comprehen-
 sum sacrificet, quoties tam-
 rus factus es: aut quispiam
 ex aurifusoribus te consti-
 tum perimat, quoties au-
 ris speciem indueris, ac nos-
 bis pro Ioue aut segmen-
 tum, aut armilla aut inau-
 ris factus fueris. Sedenim
 hisce semideis cælum iam
 compleuisti: neque aliter
 possum dicere. Est & res pla-
 nè absurdissima, si quis ex
 improuiso audierit Hercu-
 lem in deorum numerum
 esse assumptum, Eurysthe-
 a autem qui illi imperauit,

καὶ ὁ Ἀνταίων καὶ ὁ Λεάρχης, ἀνθρώπων πάντων
 ἡλιοδοσμονέστατοι. ἀφ' οὗ δὲ
 Ἀπαξ οὖν, ὃ Ζεὺς, ἀνέλας τοῖς
 τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ἐπὶ
 τὰς θυητὰς ἱράπας, ἅπαντων
 μιμίμελῶτάς τε καὶ ὅχι ἄλλας
 νοῦμόνον, ἀπ' ὅπερ αἰσχί-
 σον, καὶ αἰ θύλασαι θεῶν τίς ἤρ'
 ἐκ οἷδε τὸν Ἀρχιόλω καὶ τὸν
 Τιθωνὲν, καὶ τὸν Ενδυ-
 μίωνα καὶ τὸν Ἰάσωνα, καὶ
 τοὺς ἄλλους: ὥς τε ταῦτα
 φησὶ Ἰάσων μοι Διοκῶν· μα-
 κρόν ἤρ' ἂν τὸ διηλέγχαρ
 γένοιτο. Ζεὺς· μηδὲν περὶ τοῦ
 Γανυμήδεος, ὃ Μῶμος, ἥσυχος
 χαλεπανῶ ἤρ', ἢ λυπώσας
 τὸ μακράκιον, ἐναδίσσας ἰς τὸ
 ὄψιν. Μῶ. ἐκὼν μὴδ' ἐπὶ
 ρὶ τὸ ἀντὶ ἔπω, ὅτι καὶ οὗτος
 ἐν τῷ ὄρανῳ ὄσιν, ἐπὶ τοῦ
 βασιλεὺς σκύπτει λαοβό-
 λον, καὶ μονονυχὶ ἐπὶ πλὴν
 λιπαλῶν συννοήσων, θείας
 ἐν Διοκῶν, ἢ καὶ τοῦτο τοῦ
 Γανυμήδεος ἔνικα ἰάσων;
 ἀπ'

et Aethalon, Learchus,
 homines fuerunt omnium
 infelicissimi. Ex quo verò
 tu Iupiter semel illis hanc
 licentiae ianuam aperuisti,
 et cum mortalibus com-
 mercium habere cepisti,
 omnes tuum institutum im-
 itantur. Neque tantum
 dii tui sunt imitatores, sed
 etiam dea hac in parte
 tuum amulantur ingenium.
 Quis enim ignorat Anchi-
 sen, et Tithorum, et Endy-
 miona, et Iasonem, et coma-
 plures alios? Itaque hac mihi
 missa facienda videntur:
 multi enim laboris esset hac
 cuncta singulatim reprehen-
 dere. IVPIT. At vide Mo-
 me, ne quid^h de Ganymede
 dixeris. Male enim me ha-
 bebis, si adolescentem ver-
 bis conturbaveris, affecto
 contumelia genere. MO.
 Proinde neque deⁱ aquila
 quicquam dicturus sum,
 quòd et illa in caelo versa-
 tur, regio sceptro insidens,

ac tantum non super capite tuo nidificans, et deus esse ge-
 stimens; aut illam quoque in Ganymedis gratiam prateribimus?

Atqui,

ἀπ' ὁ Ἀφιδνε, ὃ Ζεῦ, καὶ ὁ
Κορύβας καὶ ὁ Σαβάσιος πῶς
θεν ἡμῖν ἱπποκικλήθησαν
οὕτω, ἢ ὁ Μίδρης ἰκέμενος, ὁ
Μυδός, ὁ τὸν ἑλάνδιον καὶ
τὸν τιάραν, ἰδὲ Ἐκλωί-
ζαν τῇ φωνῇ, ὥς τι οὐδ' ἡρ
πεπὶς τις, ξωίκοι. Ζιγαρόν
οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται, ταῦ-
τα ὁρῶντες αὐτῶν, μακρὰ
ἡμῖν χαίραρ ἀπόντις αὐ-
τοῖς ἀπαθανάτιζον, καὶ θιὸς
χαροτονῶσιν, οὓς ἄν ἰθι-
αῖσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον,
ὅν περ καὶ Ζάμουξις Ἀλ-
λός ὡν παρρηγράφη, ἔκ
οἱδ' ὅπως σπλαγῶν. καὶ τοῖς
ταῦτα πάντα, ὃ θεοὶ, μέ-
τρια, σὺ δέ, ὃ λιωπρόσωπε, καὶ
σινδόσιρ ἱπποκίχρῃ Αἰγύ-
πτῳ, τίς εἶ, ὃ βίλτισε, ἢ πῶς
ἀξιοῖς θιὸς εἶναι, ὑλακτῶν; τί
δὲ βυλόμενος καὶ ὁ Μιμέ-
της οὕτως ταῦρ; ὁ ποικίλος,
πλοκωῆται, καὶ χεῖρ, καὶ πε-
φύτας ἔχει; ἀσχυώομαι δὲ
τε ὁ canino rictu hians Aegyptie, qui sindone amictus
es. quidnam esse gloriaris, ὁ optime, aut quomodo deus
esse contendis latrando? Quid autem sibi vult ὁ Mem-
phites taurus ille versicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet? Pu-
det

Atqui, ὁ Iupiter, Attis ille,
ὁ Corybas, ὁ Sabazius,
vnde nobis tandem accersis-
ti veniunt? Aut etiam Mi-
thres ille Medus, qui indu-
mento Persico amictus, ὁ
tiara redimitus est, neque
Græcam vocem sonans, adeo
ut si quis illi nectar propi-
net, prabibentem non inteli-
ligat? Itaque ὁ Scythæ ὁ
Getae hæc videntes, nobis
longum valere iussis, ipsi
immortalitate donant ho-
mines, suisque suffragiis deos
quosunque libuerit con-
stituunt, non alia ratione
quàm Zamolxis servilis con-
ditionis homo existens, di-
uinitatem adeptus est, ὁ
deorum numero ascriptus,
haud scio quo modo no-
bis imposuerit. At sanè
hæc omnia, ὁ Dii, adhuc
mediocria, ὁ aliquo mo-
do ferenda sunt: cæterum
in ὁ canino rictu hians Aegyptie, qui sindone amictus
es. quidnam esse gloriaris, ὁ optime, aut quomodo deus
esse contendis latrando? Quid autem sibi vult ὁ Mem-
phites taurus ille versicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet? Pu-
det

ἰδιδας καὶ πιδύκους ἀπ᾿ αὐτῶν καὶ
 ἰράγους, ἅπαντα πομπῶν γιλοίο-
 τισιν, ἐκ οἷα ὅπως ἐξ Αἰγυπτῶ
 πρᾶβυθούτα ἐς τὸ ὕψος, ἃ
 ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχισθε, ὁ
 ρῶν ἰδὲ ἰσῆς, ἢ καὶ μάλλον
 ὑμῶν περικλυμένα; ἢ σὺ, ὦ
 Ζεῦ, πῶς φέρας, ἰσθδὰν, λεῖδ
 κίρατ᾿ ἀφ᾿ ὧσιν οἱ τοῖς Ζεὺς. αὖ
 σὺ αὖτ᾿ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φῆς ἰδὲ
 περὶ τῶν Αἰγυπτίων ὅμως δ᾿
 ἔρ, ὦ Μῶμι, τὰ πομπὰ αὐτῶν
 ἀνέγματος δα, καὶ ὁ πάντων
 ἡαταγλῶν, ἀμύνον ὄντα,
 Μῶμι. πάντων γὰρ φανερῶν, ὦ
 Ζεῦ, δαῖνιμι, ὡς ἀδελφὰ θεὸς
 μὲν, τοὺς θεοὺς, ἡνωκεράτους δ᾿,
 τοὺς ἡνωκεράτους. Ζεὺς. ἔα,
 φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων
 ἅπαντα τὰ περὶ τούτων ἐπι-
 σκεψόμεθα ἐπὶ σχολῆς. σὺ δ᾿
 τοὺς ἅπαντας λίσσε. Μῶμι. ἢ Τρο-
 φόνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ μάστιγι
 μὲν ἀπηνίχθ, ἢ Ἀμφίλοχον, ὅς
 ἰναγὸς ἀνθρώπων, καὶ μνηστῆ-
 ροις ὑπὸς αὐτῶν, θεσπιῶ δ᾿ ὁ γῆ-
 νοῦσθ ἐν Κιλικίᾳ, ψαδόμεν.

ν

per sunt, adducito. M O M. Trophonium, ὦ Iupiter. & quod
 me praeuocat, Antiochum ille, inquam, scelesti & matricide
 hominis filius vaticinatur in Cilicia, multa impudenter emen-

det verò me ciconias percen-
 sere, & simias, & hircos,
 atque his longè absurdio-
 ra, quæ nescio quomodo eâ
 Aegypto in cælum vsque
 consienderunt. Illa itaque,
 ὦ Dî, quomodo sustineris,
 æquali vobiscum honore
 aut etiam amplius adorari?
 Aut, tu Iupiter, quo ferre po-
 teris animo, posteaquam ari-
 tis cornua tibi produxe-
 rint? M O M. Turpia pros-
 fectò sunt quæ dicis de Aea-
 gyptijs: autamen pleraque
 illorum in se mystica com-
 plectuntur enigmata, quæ
 non prorsus à prophanis de-
 ridenda sunt. IVPIT. Plæ-
 nè nobis, Iupiter, opus est
 mysterijs, ut deos, deos esse
 cognoscamus: & caninis ca-
 pitibus præditos, canes esse
 intelligamus. IVPIT. Mitte
 de Aegypijs in præsens diz-
 cere, nos verò de his alijs
 per ocium deliberabimus. I-
 taque alios, si qui notandi su-

M m m

tiens,

ὦ τὰ ποτὰ, καὶ ῥοητῶν
 τοῖν Λυοῖν ὀκοποῖν ἔνκα.
 τοιγαρὲν ἐκ ἱτιοῦ, ὧ Ἀπολλο-
 νος, ὦ Λοκιμῆς, ἀπὸ ἡδὴ
 πᾶς λίθου, καὶ πᾶς βωμὸς
 χυσμωδῆ, ὅς ἄν' ἐλαίῳ πει-
 λυθῇ, καὶ σφάλλουσ' ἔχῃ, καὶ ῥό-
 ῳς ἀνθρώπος ἀπορήσῃ, οἷσι ποτᾶ
 λοῖ εἰσι. ἡδὴ καὶ ὁ Πολυδά-
 μαντ' ὅ τ' ἀθλητῶν ἀνδρείας
 ἰᾶσαι τὸς πύριπλους ἐν Ὀ-
 λυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένης ἐν
 Θάσῳ· καὶ Ἐκβεί θύουσιν ἐν
 Ἰλίου, καὶ Πρωτισιλάῳ καταπ-
 τικρὺν ἐν Χερρόνῳ σφ' ἀφ' οὗδ'
 ἔμτοσδοι γιγόναμ'· ἐπιδί-
 στωκε μάχον ἢ ἱπιορκία καὶ
 ἱεροσυλία, καὶ ὅλας, καταπ-
 φρονήκασιν ἡμῶν, καὶ ποιδν-
 τος, καὶ ταῦτα μὴ περὶ τ' ἑ-
 θῶν καὶ παριγγραπῶν. ἐγὼ δὲ
 καὶ ξύνα δνόματ' α ποτὰ ἡδὴ
 ἀκῶν, ὅτι ὄντων τινῶν παρ'
 ἡμῖν, ὅτι συνελῶν ὅπως διω-
 γνῶν, πάνν, ὧ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ
 τέτοισι γιγῶ. ἡ ποτὰ ἄρ' ὅτι ἡ
 ποτὸν θρῆνητ' ἀρετὴ καὶ
 φύσις,

nomina per mulia audiens eorum qui neq. degit apud nos, neq.
 ullo modo possunt esse, admodum, ὦ Iupiter, propter hæc ri-
 deo. Vbi enim gentiū est multis modis iactata illa virtus,

natura,

tiens, & duorum obolorum
 gratia præstigijs incantans
 homines. Quocirca non am-
 plius tu Apollo ob vaticinijs
 prædicationem haberejs in
 precio, sed iam omnis lapis
 & quavis ara responsa dat
 oraculum petentibus, dum-
 modò^k oleo perfusa fuerit,
 & coronas habuerit, & hoc
 mine præstigiatore abunda-
 uerit, cuiusmodi iam per mul-
 ti sunt. Iam etiā Polydaman-
 tis athletæ statua medetur fe-
 bre laborantibus in Olympia,
 & Theagenis in Thaso.
 Quin Hectori quoque sacra
 faciunt in Ilío, & eregiōnē
 Proteσίλαο, nempe in Cher-
 roneso. Et quo igitur in tan-
 tum numerum subinde aucti
 excreuimus, magis in usu
 fuit periuriū & sacrilegium,
 & omnino nos despectui ha-
 bere ceperunt recte facien-
 tes. Et hæc quidē de nothis
 & supposititijs dicta esse vo-
 lui. Ceterū ego & peregrina

φύσει, καὶ ἀμαρτυρίῃ καὶ τύχῃ;
ἀνυπόστατα καὶ κενὰ πραγμά-
των ὀνόματα ὑπὸ βλακῶν
ἀνθρώπων, τῶν φιλοσόφων
ἱπποκρίτων, καὶ ὁμοῦς αὖτε
τυχαῖα ὄντα, ὅτε τοῖς ἀ-
νοήτοις ὑπὸ πᾶσι, ὥς τε οὐ-
δαὶς ἡμῖν ἰδὲ θύειν βόλῃται,
ἀλλ' ὅτι ἡμεῖς μετὰ τὴν ἱκαν-
τότητας παρασίτου, ὁμοῦς τῶν
τύχων πράττειν τὰ μισοι-
σάμενα, καὶ ἂν ἐξ ἀρχῆς ἰσχυ-
ρῶς πεπληρωθῇ. ἡ δὲ ὡς ἂν οὐ
ἰροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἰ ποτὶς
ἀλλ' ἀριτῶν ἢ φύσει ἢ ἀμάρ-
τυρίῃ. ὅτι πᾶσι γὰρ καὶ ἀν-
θρώποις τῶν φιλοσόφων
ἐκτελεσθῆναι, οἷον, εἰ μὴ καὶ ἡ
φύσις τις ἔστι, ὥς βοῶντων αὖτε
τῶν μὴ ἰσχυρῶν, ποτὶς ἂν ἴ-
σῃς ἀπ' αὐτοῦ, καταπαύσω τὸν
λόγον ὅτι γὰρ τὸς ποτὶς ἀ-
χθόμενος μοι λήγουσι, καὶ συνέ-
τοντας, ἰκέμενος μάστιγι, ὅτι κα-
θ' ἡσυχίαν παρρησίᾳ τὸν λόγον.
πῆρας γοῶν εἰς ἰδίαν, ὦ Ζεῦ,
εἰσφέροντες ἀνὰ ἑαυτοὺς nequeat. Multa equidem adhuc dicen-

natura, & fatū, & fortuna;
intoleranda & vana rerū vo-
cabula ab interitibus homini-
bus philosophiæ titulo jemet
venditantibus excogitata.
Quæ quanquam ipsorum cō-
mentia sunt, sic tamen simpli-
cium animos peruasferunt, ut
nemo amplius nobis sacrifi-
care dignetur, certò persua-
sum habens, quod etiā si infi-
mitas hecatōbas nobis obiu-
lerit, fortunam tamen nihilo
secus ea facturam, quæ à fa-
tis decreta sunt, & quæ sub
initium cuiq; nascentiū Para-
cæ fatalib. fufis adneuerint.
Perlibenter itaq; te, Iupiter,
interrogarem, ubi nām gena-
tiū tibi visa esset aut virius,
aut natura, aut fatū? Quod
enim & tu talia subinde in
philosophorum disputationi-
bus audias mihi dubium nō
est, nisi fortasse quispiam sur-
dis sis auribus, ut eosdem vo-
ciferantes inaudire nequeat. Multa equidem adhuc dicen-
da supersunt, sed finem verborum faciam. Video enim quos-
dam ob dicta mea dolenter periusbari, & iam sibila: ex
maximè vero eos, qui orationis libertate tacti sunt. Itaque
pro concludenda oratione, si ita sedet, animo tuo, Iupiter
M m m 2 decre-

ψήφισμά τι περὶ τῶν ἀνα-
γνώσομαι ἡδὲ συγγράμμι-
νον. Ζῶς ἀνάγνοθι· ἢ πάντα
ἢ ἀλόγως ἱτιάσω, καὶ δὴ τὰ
πολλὰ αὐτῶν ἐπισχῆν, ὥς μὴ
ἐπιπλεῶν ἄν γίγνηται.
cenda sunt, ne immensum excresecant:

decretum quoddam de illis
iam conscriptum legam.
IVP. Recita. Neq; enim o-
nia absurdè aut de nihilo re-
prehendisti. Et sanè multa
ex illis imhibenda & cotra-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

MOMUS hic introducitur cōnuicij & maledicentię ac
reprehensionis deus: liuorem ac inuidiam dicere
possumus. Hunc Hesiodus in Theog. natum ex nocte
cecinit, vnā cum morte, & somno & insomnijs, ceteris-
que. Hunc inducit Lucianus nec semel taxantem cūm
alia, tum deos ipsos: vt minū mirum sit, & illum san-
dalia & crepidas Veneris viruperasse, adeò vt inter pro-
uerbia iam Momolocus sit. Apologus ille certè in om-
nium est ore, Momum reprehendisse Vulcanum, quòd
non fenestratū hominis pectus fecisset: quo eius cogi-
tatus planè viderentur, res est nota, præcipuè in nostri
Luciani Hermotimo, & hic. Item in verarū Hstor. lib.
2. Momi aut oratio ad deos habetur in Ioue Tragedo.

a DIMIDIA parte.] Pana pedibus caprinis pingunt. Hic
igitur Theocritus λαπραχόγυος vocat: idem est, at si dicat, qui ha-
bet membra, seu pedes desinentes in ungulas, vel caprinos. Qui
autem Panes à Græcis vocantur, eos Latini sidentur, addita a-
spirazione, Faunos vocace, & si non me fallit Latinorum, vel A-
boriginum potiùs quendam regem Faunum fuisse. Panas Mela
Aegipanas vocat, Aegipantumque celebratur forma. Homi-
nes autem ferebātur esse monst̃r, si & bisformes, mixti ex homi-
ne & capro. b Senex simis narib.] Silenum intelligit com-
pressa & sima naris, qui Bacchi nurisus & paedagogus fuit,
qui super asino vehi solitus, ex cuius vitio apud Lucret. lib. 4. ex-

cogitata

pergitata est speciosa in amica excusatio deformitatis, quæ eadem in deo sit, ut prope venustum videri debeat & decorum, quod in dijs reperitur, quo omnis labis & turpitudinis expertes habentur. Simula, inquit, σιλλών ac satyra est. c[on] Satyri acutis auribus.] Non enim (ut opinor) acutis dicit, acutis & attentis audientes, & Bacchi canticis operam dantes, & arreclus auribus, sed in acumen fatigatis atq; collectis. Horat. 2. Car. od. 19. & aureis Capripedum Satyrorum acuras. Hic Hor. ut & multi alij Satyris caprarum tribuit pedes, quos esse Panis potius paulo ante Lucian. dicit. Ita dimittit (sui parte caper est Pan, ut censet Lucianus. Nonnulli tamen scriptores, Satyros dicunt esse tanquam Silenos & Panas, eosq; ad libidinem & rem veneream admodum propensos esse, Satyrosq; δᾶς & σιάντας esse appellatos, quæ vel est inflammata res venerea cupiditas, vel πικρὸν ἢ ἀπικρὸν μῆκος. Batus quidem ille apud Theocrit. id d. caprarum quendam libidiniosorem, dicit genere & cognatione cum Satyris, aut Panibus esse coniunctum, atque etiam cum illis libidine certare posse. Capripedes autem & Horatius & Lucretius Satyros appellant. Lucr. lib. 4.

Hæc loca capripedes Satyros, Nymphasq; tenere, Finitimi fingunt, & Faunos esse loquuntur, &c.

Vterque & Lucret. & Horat. epithetum Græcum τῶν ποδῶν expressit. Pausanias in Atticis narrat, se à quodam Ephemo Care de Satyris accepisse, cum in Italiam navigaret, se vi ventorum & tempestate abruptum, à recto cursu longè admodum aberrasse, atq; in mare peregrinum & inauditum, in quo denique nauigari non solet, delatum esse: in eo mari insulas esse multas desertas atque incultas, in quibus habitarent tamen homines feræ, & agrestes, & rursi, quibus cauda non multò caudis equinis minores ad coxas usque propenderent: insulas autem illas appellari Satyridas. Plura de Satyrorum profusa libidine scribit.

[2 Ariadnem.] Ariadne, Minos regis Creta & Pasiphanens filia, quam à Theseo in insula Naxo defensam, Bacchus in uxorem accepisse dicitur, eiusque coronam illi à Venere datam, nomen stellis adornasse, atq; inter sydera reposuisse. e. Caue Momme quicq. dix. de Aescul.] Aesculapius præstantissimus apud veteres Medicus, ob idque pro deo habitus, & ἀσκληπιός

*Græcis dictus. f. In Creta sepulchrum tuum.] In Crata Iouis sepulchrum visum est cum inscriptione: ὁ Ζεὺς τοῦ Χρόνου ἐστίν. In hoc sepulchro conditur Iupiter Saturni filius. g. Adulte-
randi.] De Iouis adulterijs, de stupris & alijs eius nefandis & turpibus amoribus ac incestu concubitis, qui ne à sorore quidem abstinnis. Vide Iliad. Homeri lib. 14. ubi ipse Iupiter eos narrat uxori suæ, quasi re præclare gestu: Ovidium etiam lib. 6. Metam. & Isocratem in Helena laudationem, Pindarum, Lycophronem, Apollonium, & cæteros innumeros propemodum. Apud eundem Lucianum in Dialogo Iunonis & Iouis uxore legitima relicta in terra adulteria exercet. Idem in libro de Sacrificijs, & in Promethei Caucaſo, h. De Ganymede.] Hunc Iupiter in aquilam conuersus rapuisse dicitur. Cause turpitudinem explicat idem Lucianus in Dialogis Deorum. i. Aquila.] De Aquila præstantia nonnihil agit Pindarus Ode 2. Pythiorum, & Ode 3. Neme. dicitur Ioni esse dicata, tum b. fortitudinem & præstantiam, tum quia altissimè volas, & ad summa æris loca pervadit. Horatius:*

Qualem ministrum fulminis alitem
Cui rex deorum regnum in auctis vagas
Permisit, expertus nesciem
Iuppiter in Ganymede flavo:
Olim inuentas, & patrius vigor
Nido laborum prepulit inscium.

Homerus multis in locis inducis missa à Ioue ostentat per aquilam. & M. addò oleo perfusa fuerit.] Ea fuit veterum superstitione, ut simulachra deorum religiosè pieque oleo perfunderent, hancque cultum superis gratissimum & acceptissimum putarent. Solebant & ad illa circumagi, & ut Græci dicunt, περιεγίρειν. Hinc Lucres. lib. 5. Rerum naturalium:

Nec pietas vlla est velatu sæpè videri.

Vertier ad lapidē, atq; omnes accedere ad aras.

Lapidem vocat: statuam narmoream iacentem, ad quam volutabantur. l. Theagenis in Thaso.] De Theagene scribit Pausanias in Eliacis, cum alia, tum quod eius statua ærea collapsa quendam oppressisset.

ΦΗΘΙΣΜΑ ΑΓΑ.
Θῆ Τύχη.

Μόμῃ καὶ Διός.

DECRETVM BΘ.
na fortuna.

Momi & Iouis.

Κλησίας ἐν νό-
μον ἀγομένης,
ἐβδόμῃ ἡμερᾷ
ὁ Ζεὺς ἐπρυτά-

νωι, καὶ πρῶτον Ποσειδῶν,
ἐπὶ σάτῃ Ἀπόλλων, ἱερὰ μα-
μαίονι Μῶμῳ τῆς νυκτὸς,
καὶ ὁ Ὑπνῷ πλὴν γυναικὶ ἔ-
πυν. Ἐπειδὴ ποταμοὶ τῶν ξεί-
νων, οὐ μόνον Ἐκλῶσον, ἀλ-
λὰ καὶ Βάρβαροι, οὐδαμῶς
ἄξιοι ὄντων Λοιωνῶν ἡμῶν
τῆς πολιτείας, παρεγγρα-
φύτων οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ
θεοὶ δόξαντες, ἱμπιπλή-
κασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὥς
μῆτ' εἶναι τὸ συμπόσιον
ἕχλον παραχέδους πολε-
υλῶσων τινῶν καὶ ξυγκλύ-
δων, ἐπιλήλοιπι δὲ ἡ ἀμβρο-
σία καὶ τὸ νέκταρ, ὥς τι μὲν
ἤδη πλὴν κοτύλῃ εἶναι δεῖ
τὸ ἐλθεῖν τῶν πινόντων·
οἱ

Oncilio legiti-
mè coacto, se-
prima die mens-
sis instantis Ju-

piter consulatum agebat :
Neptunus praesidem, Apola-
lo praefectum : Momus scri-
bae officio fungebatur no-
ctu, & Somnus dixit sen-
tentiam : Quoniam multi
ex peregrinis non Graeci
tantum, verumetiam Bar-
bari, nequaquam digni exi-
scentes caelestis Reipublicae,
communi nobiscum parti-
cipatione, nothi & subdi-
diti, haud scio quoniam
modo etiam dii esse cons-
tendentes, caelum angula-
tum compleuerunt, ita ut
symposium tumultuosis tur-
bis plenum sit obstrepente
passim diuersilingui & vn-
dique accersita multitu-
dine : defecit autem am-
brosia & nectaris copia, adeo ut mea iam coemena-
sus sit sextarius, propter bibentium multitudinem
Mmm 4 sedenim

brosia & nectaris copia,
dus sit sextarius, propter

οἱ δ' ὑπὸ αὐθαλείας παρῶ-
 σάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ
 ἀληθεῖς θεοὺς, προιδείας ἱξίω-
 πασιρ, ἑαυτοὺς παρὰ πάντα
 τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ πε-
 τιμάσθω θέλουσι, διελόχθω
 τῇ βουλῇ καὶ ὧδ' ἀέμω ξυμμε-
 γλῶμαι μὲν ἐκκλησίαν ἐν ὧ
 Ολύμπῳ, περὶ τροπᾶς χαμ-
 ευνάς· ἐλπίσαι δ' ἐπιγνώμο-
 νας, τιθέουσιν θεοὺς ἰσθλῶ· πρῆς
 μὲν ἐν τῇ παλαιᾷ βουλῇ, τῆς
 ἐπὶ Κρόνῳ, τίτλαρας δ' ἐν τῷ
 Δία· τίτους δ' ἐν ἐπιγνώ-
 μονας, αὐτοὺς μὲν καθίξθω
 ὁμόσας τὸν νόμιμον ὄρ-
 κον, τὴν Στύγα. τὸν Ἑρμῆν
 δ' ἐκρύφατα ξυμμεγλῶμαι
 πάντας, ὅσοι ἀξιοὶ ξυμμεγλῶ-
 μαι τὸ ξυμμεγλῶμα. τοὺς δ' ἑκαρ-
 μαρτυρας ἐπαγομένους ἐνω-
 μότους, καὶ ἀπράξας τοῦ
 γένους. τοὺντι ὅθ' ἂν, οἱ μὲν
 παρῶσαν καθ' ἑνα, οἱ δ'
 ἐπιγνώμονων ἱξίωσαν, ἡ
 θεὸς

sed enim illi qua sunt pro-
 cacitate & immodestia, de-
 veris & antiquis loco mor-
 tis, semet ipsi primis dignan-
 tur accubitiis, præter om-
 nem morem patrium, ad
 hæc in terris quoque ante al-
 lios honorari contendunt:
 visum est curiæ & popu-
 lo, ut ad hyberna solstitia
 cogatur in Olympo conci-
 lium. septem autem ad co-
 gnoscendum apposui eligan-
 tur Dii perfecti: tres qui-
 dem ex curia veteri, qua
 Saturno regnante constitu-
 ta est: quatuor autem ex
 duodecim, quorum in nu-
 mero unus erit Iupiter. Cas-
 terum qui electi erunt ar-
 bitri, ipsi ad cognoscen-
 dum causam sessum eant,
 dicto prius iuramento legi-
 timo, nimirum^b Styge. At
 Mercurius proclamato præ-
 conio universos in concio-
 nem congreget. quicumque
 in deorum concilium legi-

time admitti postulant. Veniant autem illi adductis iu-
 ratis testibus, & certi generis iudicijs. Deinde illi in vo-
 num locum commeent: verum arbitri accuratè expendentes,
 aut

ἢ θεὸς ἂν αὖ ἀποφανοῦνται, ἢ
καταπέμψουσιν ἐπὶ τὰ σφίτε-
ρα ἥεῖα, καὶ τὰς θήκας τὰς
προγονικάς. ἢν δὲ τις ἀλὼν
ἀδοκίμων, καὶ ἀπαξ ἐκ τῶν
ἐπιγινωμόνων ἰκκευθῆτωρ ἢ
πιθαίων τῷ οὐρανῷ, ἐς τὸν
Τάρταρον ἱμασθῇ τῷτον.
ἰργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτῷ ἐκα-
στον, ἢ μήτι τὴν Ἀθλῶν ἰδῆ-
σθαι, μήτι τὸν Ἀσκληπιὸν
χρησμοφθῆναι, μήτι τὸν Ἀπόλ-
λωνα τοσαῦτα μόνον ποιεῖν,
ἀπ' ἑν ἢ τι ἰωλιζάμενον,
μάντιν ἢ κιθαροδόν, ἢ λα-
τρεῖν ἂν αὖ τοῖς δὲ φιλοσόφοις
προσθεῖν, μὴ ἀναπλάττειν
παντ' ὀνόματα, μηδὲ ληθεῖν
περὶ τῶν οὐκ ἴσασιν. ὅποσοι γ'
ἢ δι' ἡμεῶν ἢ θυσιῶν ἡξιώθη-
σαν, ἐκείνων ἢ καθαρὴ βλῶσαι
τὰ ἀγάλματα, ἢ τι βλῶσαι δὲ
ἢ Διὸς ἢ Ἡρας ἢ Ἀπόλλωνος,
ἢ τῶν ἄλλων τινός. ἐκείνοις
δὲ τάφοις χῶσαι τὴν πόλιν,
καὶ θύλῃ ἐπιστῆσαι ἀντὶ βω-
μοῦ. ἢν δὲ τις παρακούσῃ
τοῦ

aut deos illos declarabunt,
aut ad sua sepulchra & ma-
iorum tumulos ablegabunt.
Si verò quispiam ex obscu-
ris & reprobatis compre-
hensus fuerit, & semel ab-
arbitris condemnatus in cœ-
lum ascenderit, ille per præ-
ceps in Tartarum corruat.
Præterea quisque exerceat
sua commercia, neque Mi-
nerua rei medicæ intenta sit,
neque Aesculapius dandis
oraculis vacet aut seruiat,
neque Apollo tanta soli sibi
obeunda vendicet, sed una
re quapiam electa, aut vas-
tem aut ciu harædū, aut me-
dicum agat. Porro autem
philosophis dicitur, nenon-
ua subinde fingendo com-
mimiscantur nomina, neque
de ijs quorum imperiti sunt,
nugentur. In quorumcum-
que autem honorem aut cul-
tum templa aut sacra con-
stituta sunt, illorum ima-
gines subuertantur, earum-

que loco, aut Iouis, aut Iunonis, aut Apollinis, aut alterius
cuiuspiam erigatur. Illis autem vrbs congesta terra sepul-
chrum accumulet, & aræ locis statuam reponat. Quod si

τοῦ κηρύγματός, καὶ μὴ ἐ-
 θελήσῃ ἐπὶ τοῦτ' ἐπιγνώμο-
 νας ἰδῆναι, ἱερὰ μὲν αὐτοῦ κα-
 ταδικαὶ τῆσάνταρ. Ζῶς. τῷ-
 το μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα δι-
 καιότατον, ὡς Μῶμι, καὶ ὅτῳ
 Δικῇ, ἀνατανάτω πλὴν χάρα,
 μακάρον δὲ οὕτω γινέσθω.
 πλείους γάρ, οἳ δὲ ὅτι ἴσονται
 οἱ μὴ χαροτονεύοντες· ἀλλὰ
 νῦν μὲν ἄπιτε, ὅπόταν δὲ κη-
 ρύξῃ ὁ Ερμῆς, ἥκειτε κομίζον-
 τες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γυναι-
 κίσματα, καὶ σαφῆς τὰς ἀ-
 ποδείξεις, πατρὸς ὄνομα καὶ
 μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως
 θεὸς ἐγένετο, καὶ φυνελὸν καὶ
 φράτορας· ὡς ὅς τις ἄρ' μὴ
 παράσχηται, οὐδέ μιν μιλῆ-
 σθαι τοῖς ἐπιγνώμοσιν, ἀνὴρ
 τις μὲν γὰρ ἐπὶ γῆς ἔχει, καὶ
 αἱ οἱ ἄνθρωποι θεὸν ἀν-
 τὶ ἡν νομίζου-

σιν,

arbitris, tametsi ille in terris ingens delubrum habuerit, ac
 homines eundem deum esse existimauerint.

quis præconio dicto audiens
 esse noluerit, arbitrorumq̃
 examen & censuram subire
 recusarit, ille indicta causa
 condemnatur I V P. Iustifi-
 simum equidem decretum
 est illud, ὁ Mome : & qui
 suffragatur huic, manum
 proiendat. Atqui potius ita
 fiat. Complures enim noui
 futuros, qui sua non sunt
 adiecturi suffragia. Verùm
 in præsens abite. Ceterùm
 in concionē accersui à Mery-
 curio venite, adferentes vo-
 nusquisque cognitiones cla-
 ras, & manifestas compro-
 bationes, matris & patris
 nomen, & unde oriundus
 sit : tum quomodo diuinita-
 tem adeptus sit, ad hæc tri-
 bum quoque & curiales.
 Verumenimvero qui præstò
 non fuerit, parum curæ erit

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

α EX DVODECIMO.] Duodecim erant dñi selecti, qui
 maiores Gentium dñi vocabantur. Iuno, Vesta, Minerva, Ce-
 res, Fe-

res, Venus, Diana, Iupiter, Mars, Mercurius, Neptunus, Vulcanus, Apollo. b Styge.] Styx fluvius infernalis à poëtis fingitur à maestia dictus, quem à superis manare nonnulli sentiunt, inter quos est & Statius, dum canit:

Est Pheneos nigro Styge mittere credita Diti.

Stygiam autem paludem iurare gravissimum dijs insiurandum, Odyss. 5.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SATURNALIA.

Erasmo Roterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

Saturnalia, festa Romæ fuerunt in honorem Saturni instituta, quæ mense Decembri, initio à decimosexto calend. Ianuarij factò, per proximos dies septem peragebantur. In ijs neque bella gerenda suscipiebantur, neque poenæ à nocentibus sumebantur, sed licebat seruis, pileatis (quod signum libertatis erat) per urbem libere vagari, atque aleæ vacare, & cum ipsis dominis etiam cibum capere. Pauperes autem à diuitibus conuiuijs quoque accipiebantur, iidemque inter se dona mittebant: quorum quæ mittebantur, xenia: quæ verò referebantur, apophoreta vocabant. Id quod cum ex alijs scriptoribus, tum ex Martiale præcipuè apparet, qui postremos suos libros illorum titulis inscripsit quoque. Quoniam igitur tum (ut est verisimile, omniaque in deterius abeunt tempore) pauperes à diuitibus non eodem modo ut à principio, æqualiter accipiebantur, vinoque alij vilioris, atque epulis vixdum gustatis, semitiuni & esurientes interim è conuiuiis discedebant: deinde neque munera eodem precio, quo olim, referebat. occasionem inde sumpsisse Lucianus videtur, ut consuetudinem illam pro suo iure ac modo exagitaret, atque hæc, tanquam & ipsa Saturnalia quædã munera, legenda proponeret. Quanquã neque hic ab ingenio suo quicquam recessit, pariterque & deos & homines more suo incessit.

Nam

Nam Saturni fabulam neq; persequitur, & vecordiam ipsius coarguit, ut qui pro liberis saxa deuorârât, & compedibus vinctus degat, à Ioue regno depulsus. Et Iouem ipsam accusat, ut qui citra delectum & inæqualiter bona fortunasq; hominibus distribuat, malos euachendo, & contrâ bonos deprimendo. Atque hæc summam per tota Saturnalia tractantur. Cæterum primo hoc Dialogo ritum & originem sacri huius potissimum tradit, ficto Sacerdotis & Saturni colloquio, quorum alter quidem diuitias à Deo postulat: alter autem dum diuitias largiri, suæ potestatis esse negat, interea quatenus ipse regnet, & quid præstare soleat, denique cur hoc festum institutum sit, exponit, refutata interim etiam fabula quæ de liberis deuoratis, & amissione regni, & captiuitate ipsius vulgò iactatur. In sequenti autem Chronosolone, leges Saturnaliorum constituit, primam videlicet de ritu ac modo peragendi festi, & de ijs quæ in eo agere fas sit. Secundam de accipiendis atque tractandis pauperibus, de quæ muneribus à diuitibus iisdem mittendis. Postremam de modo & ratione conuiuiorum, quæ apponi videlicet debeant, & quantum à quoque bibi, & quousque ludæ utendum sit. Et hæc omnia cum longa præfatione, qua legibus hæc auctoritatem à persona & mandato ipsius Dei parat. Inscribitur autem Chronosolon, ut videtur, ab exemplo quòd eodem modo & apud Athenienses olim Solon ille leges dictauit. Post hæc in epistolis, in prioribus quidem de mutandis rebus, & instituenda æqualitate agitur. Nam pauper quispiam petit à Saturno, ut cum diuitibus agat, quo depositis in medium opibus, ex æquo se quoque frui illis partiantur, aut certas utique vestes & pecunias, & cætera ad festum peragendum pauperibus mittant. Primum quia absurdum & inconueniens sit, ita inæqualiter agere: deinde quòd contra vetus exemplum, quo Saturni temporibus omnia æqualia fuisse perhibeantur: addita etiam collatione diuitum, & hypotyposi quadam

dam morum ac vitæ illorum. Postremò comminantes se omnia mala illis imprecaturos esse, nisi hæc quæ petant, fiant. Contrà autem Saturnus increpat pauperem, qui ea à se postulet, quæ suæ potestatis non sint, sed tamen respondet, se cum diuitibus hoc nomine agere velle: addita post hæc longa commonitione, qua pauperes, ut sua sorte contenti sint, hortatur, ostendens plus molestiæ & periculorum diuitias quàm voluptatis secum habere. In posterioribus autem agunt inter se Saturnus & diuites de æqualitate in cœnis habenda: ac prior quidem Saturnus exponit diuitibus quæ à pauperibus ad se scripta ac postulata fuerint, admonens illos, ut benigniores erga ipsos se gerant, atque æqualitatem recipiant, argumentis à signo & consequentibus: tum commodis, si faciant, tum periculis, si detrectent, adhibitis. Contrà autem diuites extenuata accusatione pauperum à consueto, respondent, se quidem fecisse pro eo atque æquum & honestum fuerit, sed illos ita immodestos & intemperantes se gerere, ut eos deceterò omnino excludendos censuerint. Veruntamen ex illius consilio denuò admissuros se eos esse, si exacto recipiant, se nihil contumeliosè aut intemperanter posthac facturos esse.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ

Κρόν. ☉.

SACERDOS ET

Saturnus.

Κρόν, ἐν ᾧ
ἔοικας ἄρχον
τότῃ νυν ἔν,
καὶ σοὶ τίθου

σαι, ἢ κακὴ ρηὶ παρ' ἡμῶν,
τί ἄρ' μάλιστ', ἐπὶ τῶν ἱερῶν
αἰτίσας, λάβουμι παρὰ σοῦ·

immolabis hostijs postulare debeam, quod postulatum feram.

ΙC μὴ, Σα
turne, quan
do tu quidem
hoc tempore

regnare videris, tibiq̃ & sa
crificatū & litatū est à nobis,
quid potissimum abs te pro
S A C.

Κρό. τούτο μὲν αὐτόρ σι καὶ
 ἄως ἔχθ' ἐσκήφθαι ὅ, τι σοι ἄν-
 τιον, ἂ μὴ καὶ πάντιν ἅμα
 ἰθίλοισ ἔῃναι τὸν ἄρχοντα, ἢ
 ἀνῶν, τί σοι ἥδιον αὐτῶν. ἐγὼ
 δὲ τά γε δωατὰ οὐκ ἀνανόως
 σὺ, πρὸς πλὴν ἑλῶ. *Ιερ.* ἀλ-
 λὰ πάσαι ἱσχυίμου· ἐγὼ γὰρ
 τὰ λοιπὰ ταυτὶ καὶ πρόχηρα,
 πλεον καὶ χυσορ πολλῶν, καὶ
 ἀνδρῶν δ' ἐσπότῳ εἶν', καὶ ἀν-
 θράποδα πομπὰ κινῆσθαι, καὶ
 ἰούστας ἀνθρώους καὶ μαλακὰς,
 καὶ ἄργυρον καὶ ἐλῖφαντα, καὶ
 τὰ πᾶ. ὅποσα τίμια. τότ' αὖ
 ὅν, ὃ ἄει καὶ Κρόν, δίδου μοι,
 ὅστι καὶ αὐτ' ἀχλαῦσαι τ' οἷς
 ἀρχῆς, μὴ δὲ ἀμοιβὴν εἶν' μό-
 νορ αὐτόν, δὲ πάντοδ τὸ βίβ.
 Κρο. ὅρ' αἰς καὶ ἐμὶ ἔβ' ἔτη-
 σας· ὅτ' ἐμὸν, δ' ἀνέμην τὰ
 βιαιῦτα, ὡς μὴ ἄχθῃς, ἂ ἀτυ-
 χήσῃς αὐτῶν. ἀπ' αὐτῶν παρὰ
 τῷ Διὶ, ὅποταρ αἰς ἐκείνορ ἢ
 ἀρχὴ πειλῶ μετ' ὀλίγον·
 ἐγὼ

SAC. Istud quidē te ipsum
 perpedere oportuit, quid tibi
 foret optandū: nisi qui prin-
 ceptis sit, eundem et vatem
 esse vis, ut noris quid maxi-
 mē collubitum sit animo tuo
 petere. Caterū ego, quid-
 tum facultas feret, non aba-
 nuam votistuis. SACER.
 Quin istud iam olim mihi
 perpensum est, desidero enim
 vulgaria ista, ac passim oba-
 uia, videlicet, opes, multam
 auri vim, ut viris imperem
 ut multa possideam mane-
 cipia, vestes splendidas ac
 delicatas, tum argentum et
 ebur: breuiter si quid est
 prater ea rerum preciosarū.
 Hec igitur mihi da, optime
 Saturne, ut et ipse non ni-
 hil emolumenti ex tuo sentē-
 tiam imperio, neve solus per
 omnem vitam earum rerum
 sim expers. SATVR.
 Illud vide, iam postulas
 quod non est mea potesta-
 tis: neque enim mearum

partium est ista distribuere. Quare ne grauiiter feras, si
 quae petis, non assequeris: quin magis ista à longe postulator,
 quā ad eum imperij vices redierint, id quod breui futurū est.

Nam

ἔγὼ δ' ἐπὶ ῥηδίῃ παραλαμ-
 βάω τὴν Διωσείαν. ἡ δὲ
 ἡμῶν ἡ πᾶσα βασιλεία,
 καὶ ἡ ἐν πρῶθισμ^Θ τούτων
 γένωμαι, ἰδιότης αὐτοῦ ἐμὴ,
 καὶ πρὸς τοὺς δῆμους ἐν
 αὐτοῖς δὲ τοῖς ἡδὲ σπελαῖον
 ἡμῶν, οὐδὲ ἀγορῶν διοικήσα-
 ὦμαι μοι συγκαλέρηται. πῖ-
 ναρ δὲ καὶ μέθυ, καὶ βοῦν,
 καὶ παῖσαν, καὶ κυβώαν, καὶ
 ἄρχοντας καθίσταμαι, καὶ τὰς
 οἰκίας ἀνὰ ἑμῶν, καὶ γυμνὰ
 ἔδραν, ἢ λοστῶν ἐπιτρέμον-
 τα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυ-
 χθὲν ἐπὶ κεφαλῇ ἀθέσται, ἀ-
 σθόλῳ ἐχθισμὸν τὸ πρό-
 σωπον· ταῦτα ἱφᾶται μοι
 ποιεῖν. τὰ μέγιστα δὲ ἐκᾶνα,
 τὸν πλοῦτον καὶ τὸ χυσιόν
 ὁ Ζεὺς δὲ διδωσιν, οἷς ἄν ἐν
 θίλῃ. ἡ δὲ ὁ δὲ ἐκᾶν^Θ, ὃ
 Κρόνῳ, ῥαδίως καὶ πλεῖστον,
 ἔγωγ' οὐκ ἔδῃ ἀπὸ γένους,
 αὐτῶν μέγιστη τῇ φωνῇ ὁ δὲ
 οὐκ ἐπαῖς τοπάρων, ἀλλὰ
 τὴν αὐγίδα ἐπιστάειν, καὶ τὸν
 ἐραυτὸν ἐπανατάνομν^Θ,
 φημι

cerit, magno clamore hæc ab illo flagitatem. At is nihil pro-
 fus audit, verum^c ægidem obuibrās, ^d ac fulmen intentans,

Nam ipse præscriptis condi-
 tionibus rerum administras-
 tionem ab illo suscipio. Est
 autem vniuersum imperium
 meum, septem duntaxat die-
 rum, quorum si ius excessse-
 rit, illi ὁ priuatus reddor, ac
 velut vnusquilibet de ple-
 beia multitudine. Nec tamen
 in his ipsis septem diebus sen-
 rium quippiam aut publicum
 tractare mihi permisum est,
 verum ppiare, inebriari, vo-
 ciferari, ludere, certare tes-
 feris, creare reges, famulos
 in conuiuium adhibere, cas-
 nere nudum, lasciuo cora-
 poris motu saltitare, non
 nunquam^Θ in gelidam æ-
 quam dare præcitem, fa-
 cie fuligine obliua. Hæc v-
 ti faciam, permisum est.
 Ceterum magna illa, puta
 diuitias et aurum, Iupiter
 ipse dilargitur, quibus illi
 visum fuerit. SAC. Imò
 ne ille quidem, Saturne, ad-
 modum facile ac lubens id fa-
 ciit, adeò ut me iam vox defen-

καὶ διακονοῦντων, τοὺς μὲν
 ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπιπῆν
 (τὸ δὲ γὰρ τῷ τιμίῳ καὶ ἀδι-
 ξίῳ διακονίας) οἱ δὲ καὶ ἄνας
 κρυθλῶσα καπνίζοντες, καὶ
 τὰ δὲ ἀφαιρῶσθαι ἀλόντα,
 ὁρᾷς ἰδὲ τὸ ἀγαθόν, ἵτις καὶ
 βασιλῆα μόνον ἐφ' ἀπάντων
 γίνωσκει, τῷ ἀσφαλῶς πρα-
 τίσαντα ὡς μετὰ ἐπιταχθείης
 γιλοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς
 ἐπιτάσσας ἔχοις. τῷ μὲν, αἰσ-
 χρόν τι περὶ αὐτοῦ ἀνυπό-
 σαι, τῷ δὲ, γυμνὸν ὀρχήσασθαι,
 καὶ ἀράμνονα τῶν αὐλητρίδων,
 τῆς τῶν οἰκίαν περικλυτῆς.
 πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δαίρυμα-
 τα μεγαλοδωδίας τῆς ἐμῆς;
 εἴ τι μὴ ἀληθὲς μηδὲ βίβανον
 γίνωσκει τῶν τοιούτων βα-
 σιλέων αὐτιάσει, ἄγνωμον
 ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ, καὶ
 ταῦτα διανέμονται, ὀλιγο-
 χόριον τῶν ἀρχῶν ἔχοντα.
 τούτων δ' ἔν, ἃ μοι δωατὰ
 δύναι, καὶ πικρῶν, τῶν ἀρχῶν, τῶν
 ἔδων καὶ τῶν ἃ κατηύεθμι.
 σάμῳ, θαρρύνων αὐτὸν, ὡς ἐμὲ
 πρὸς οὐδὲν διδιδυμίζοντος σε
 καὶ ἀγρίου καὶ τῷ πικρῶν.
 vobis petitis, nihil veritas ne te agide aut fulmine territem.

Præterea reliquis ministris
 in aquam præcipitatis (nam
 ea pœna est parvæ dextræ mi-
 nistranti) te & victorē pro-
 nunciari, atq; ei quem vice-
 ris, præmia præripere. Vides
 nimirum quàm ingens sit bo-
 num: quemadmodum & il-
 lud, quum talo victor solus
 omnibus rex præficeris, ut
 non solum ipse non seras vl-
 la ridicula imperata, verum-
 etiā ipse possit alijs impera-
 re: huic ut turpe quiddam de
 se ipso vociferetur: illi ut sal-
 tet nudus, utq; sublata in hum-
 meros tibi cincta ter donū ob-
 ambulet. Annōn hæc quoq;
 munificentiæ meæ non exiguæ
 sunt argumenta? Quod si
 causaberis regnum hoc nec
 verum esse, nec stabile, insci-
 feceris, quum videas meis
 psum, qui ista dilargior, exi-
 gui temporis imperium tenere.
 Ex his igitur quæ meæ fa-
 cultatis est præstare, nempe
 de taxillis, de regnando, de
 canendo, deq; reliquis quæ
 modò recēsi, audacter quæ

11. ἀπ' ὧ Τιτάνων ἄριστ', ἔ
 μὴ τοιῶτων οὐ δέχομαι· σὺ δὲ
 ἀπ' ἐκείνῳ μοι ἀποκρίναι, ὃ
 βέλιστα ἰπόθεωλον εἰδήσθαι, καί
 μοι ἢ ἢ ἔπης αὐτὸ, ἐκ αὐτῶν ἴσῃ
 πῶν ἀμοιβῶν ἀποδιδώκῃς ἀν-
 τί τῆς θυσίας, καὶ πῶς τὸ λοιπὸν
 πῶν ἀφίημι σοι τὰ χεῖρα. Κρό.
 ἰρώτα μόνον· ἀπκρινούμαι
 ἔρ', ἢ ἢ εἰδῶς τύχω· 12. τὸ μὴ
 πρῶτον ἐκείνῳ ἢ ἀληθῆ ταῦτ'
 ἴσῃ, ἃ περὶ σὲ ἀκούσῃ, ὥς
 κατέκρινε τὰ γυγνώμενα ἰπὸ
 τῆς Ρίης, ἐκείνῃ δὲ ὑφιλομένη
 τὸν Δία, λίθον ὑποβαπομένη
 ἢ ἀντί τῷ βριφῶς, ἰδὼς σοι
 καταπιῆν· ὃ δὲ εἰς ἐλικίαν ἀ-
 φικόμην· 13. ἰξέλασέ τι τῆς
 ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἴ-
 τα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων
 ἰγίβαλι, πιδίνας αὐτὸν σι·
 καὶ τὸ συμμαχικὸν ἄπαν, ὃς
 πόσον κατὰ σὺ παρὶ τὰ πῶ.
 Κρό. εἰ μὴ ἰορπῶ, ὧ οὐτ',
 ἢ γοῶν, καὶ μεθύειν ἰφίτο,
 καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς Διόπος
 ταῖς ἰπ' ἰξουσίας, ἔγνωσ' ἄν
 ὥς ὀργίζεσθαι γοῶν ἰφτῆαι
 μοι, τοιαῦτα ἰρωτήσας,
 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

SAC. Atqui istis nihil mihi
 est opus, Titanum opus
 me. Tu tamen illud mihi re-
 spondeas velim, quod maxi-
 me cupiebam cognoscere :
 quod si mihi dixeris, satis
 magnam gratiam pro sacro
 perfolueris, quin et in reli-
 quum tempus quae debueris,
 condono. SAT. Rogamus
 do, equidem respondebo, si
 forte quod rogāris, sciero.
 SAC. Illud in primis, num
 vera sunt ista quae de te au-
 dimus, quemadmodum de-
 uoraris liberis tibi ex Rhe-
 natos, ut etiam illa subdu-
 cto Ioue, saxum infantis lo-
 co suppositum, tibi deuorand-
 um tradiderit : deinde puer
 adules te regno expulerit,
 bello superatum, mox arre-
 ptum in tartarum præcipi-
 taris, vinculis micetis cum ti-
 bi, tum omnibus copiis auxi-
 liaribus, quae tecum in acie
 steterant? SAT. Quid
 dixit? Nisi festum celebra-
 remus, esse et licitum inebriari
 mihi

οὐκ ἀδιδόως ποιεῖν οὔτω,
 καὶ προσβύτων θεῶν. ἱερὰ καὶ
 γὰρ ταῦτα, ὧ Κρόνε, οὐ παρ'
 ἑμαυτοῦ φημί, ἀπ' Ἡσίοδου
 καὶ Ὀμήρου. ὁ γὰρ ἄνθρωπος
 ὅτι καὶ ἄλλοι πάντων ἀνθρώπων
 σχολίδιον, ταῦτα περιπαύει
 κασι περίσου. Κρόνιδ' ἄρ'
 τι τὸν ποιμένα ἐκείνον, τὸν
 ἀλαζόνα, ὕγινε τι περίμου
 ἀδίδα; σκόπε δ' οὕτως, ἴδ'
 ὅστις ἀνθρώπου (οὐ γὰρ θεοῦ
 ἱερῷ) ὑπομένειν ἄν' ἐκὼν αὐ-
 τὸς καταφαγῆναι τέκνα, ἀ-
 μήτα θυίης λῶ, καὶ ἀσβεῖ
 ἀδελφῷ περιπιδῶν. ἥδε καὶ
 καὶ τοῦτο γ' ἄν' ἔη; πῶς ἀ-
 γνοῖσαι πῶς ἀντιβράχους
 ἰδίδω, ἀ μὴ ἀνάγκη γ' ἔη
 τοὺς ὀδόντας; ἀπ' οὔτε ἰπο-
 λιμύσας, οὔτε ὁ Ζεὺς βίβη
 τῶ ἀρχῶν ἀφείλετο, ἰκόν-
 τ' δ' ἐμὸν παράδοντ' ἀδ-
 ῶ, καὶ ὑπὸ πάντων ἀρχῶν.
 ὅτι μὲν γὰρ οὔτε περιπιδῶν,
 οὔτε ἰν' ὧ Ταρτάρῳ ἔμψ,
 καὶ αὐτὸς ὄρεε, οἶμα, ἀ μὴ
 τυφλὸς; ὅστις Ὀμήρου ἔ.

11.

o nihil reueritus adeo canā
 ac senem deum. SAC. At
 ego hæc, Saturne, non ex me
 ipso dico: quin & Hesiodus
 & Homerus (nolo enim di-
 cere) reliqui propè mortu-
 les omnes eadem de te cre-
 dunt. SAT. An tu putas
 p vel pastorem illum, q vel
 hunc ampullosum; verè
 qu'ppiam de me scisse? Rem
 ad hunc considera modum.
 Est ne quisquam homo, non
 dicam Deus, adeo durus, ut
 possit ipse volens suos de-
 vorare liberos? nisi si quilibet
 esset Thyestes, qui ab im-
 pio circumuentus fratre co-
 mederet. Sed finge esse qui
 possit, qui fiat ut ignoret sen-
 se saxum edere vice pueri?
 nisi forte dentibus sit huius-
 modi, ut dolere non queant.
 Imò neq; bello confliximus,
 neq; Iupiter per vim imperiū
 occupauit, sed ego illi volēs
 & ultro rerū administratio-
 nem tradidi, ceterisq;. Porro
 neq; vincitū esse me, neque in
 tartaro esse, vel ipse vides o-

pinor, nisi prorsus oculis captus es, quemadmodū Homerus:

N n n 2

SAC.

Κ. τί παθὼν εἴ, ὦ Κρόν, ἀ-
φῆκας πλὴν ἀρχαῖς; Κρό. ἰγώ
σοι φράσω, τὸ μὲν ὅλον γένος
ἔδην καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τῷ χό-
στῳ, ὦρ, ἀλλὰ καὶ πεπεδημένοι
οἱ πολλοὶ ἦκασαν· ἐγὰρ ἡ
δωάμενος διαρκῆς πρὸς οὕτω
πομπὴν ἀδινίαρ τ' οὐκ, ἀλλ'
ἀνὰ ἀναθῆναι εἰς ἀνὰ καὶ κά-
τω, τὸν κραιναὶνὸν διερμίνον,
τὸς ἐπιόρκους, ἡ ἱεροσύνης ἡ
βιῶντες καταφθίνοντα. καὶ τὸ
πρᾶγμα πάντῃ ἐργῶδες ἦν,
καὶ νικανόρ καὶ ἐξίστην δ' οὐκ
ποιῶν ὡς Διὶ καὶ ἄλλοις δὲ, κα-
λῶς ἔχον ἐδύνατο μοι δ' ἐνεί-
μαντα τοῖς πασι οὖσι τὸ ἀρ-
χὴν, αὐτὸν ὁπλίσθη τὰ πολ-
λὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτι τοῖς ὁ-
χομένοισι χυματίζοντα, οὕτως
ἐπὶ τῶν τὰναντία αὐτοῦ τῶν
ἐνοχλούμενον, οὕτως βροντῶτα
ἡ ἀσπράλλοντα, ἡ χάλασαν ἱ-
στοῖσι βέβαιον ἀνακαζόμε-
νον. ἀλλὰ πρὸς οὐτικόν τινα
τοῦτον ἡδίστον βίον διάγω,
ὑπερότερον πίνω τὸν νέκταρ,
ὡς

S A C. Sed quid tibi acci-
dit, Saturne, ut imperium de-
poneres? S A T. Ego ubi
dicam in summa: Senex iam
Ἐ podagrosus quum essem
ob ætatem (vnde etiam fa-
ctum est ut plerique " mihi
compedes esse sinxerint) im-
par eram virib. ad tam multa
huius ætatis facinora pu-
nienda. nam erat assidue mi-
hi x sursum ac deorsum cura
sitædum obarmato y fulmi-
ne, quo sacrilegos, periuros,
ac raptores exurem. Erat ἔτι
negotium plenum laboris,
quodquæ iuuenem desiderave-
ret. Itaque mihi consulens,
Ioui locum dedi. Quan-
quam Ἐ alioqui recte fa-
cturus mihi videbar, si z par-
tius filijs (nam erant) im-
perium, ipse pleramque vi-
tam cõuiuijs per ocium tra-
ducerem, nihil necesse ha-
bens, neque vota facientibus
operam dare, nec ab ijs quæ
contraria petunt, molestia
affici, neq; tonare, neq; ful-

minare, neque grandinem aliquoties immittere. Sed semlem
hanc ac iucundissimam dego vitam, meracius bibens nectare,
atque

ἡ τὰ πρῶτα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλι-
κίαις περὶ μυθολογῶν. ὁ δὲ
ἄρχε. μυρία ἔχω πράγματα
ταῦτα πάλιν ὀλίγας ταύτας ὑπὲρ
μύρας, ἐφ' οἷς ἔπορ, ὑπερλίτως
ἔδοξε μοι ἰδοῦναι, καὶ ἀναλαμβάνει
να τὴν ἀρχὴν, ὡς ἐπομνήσαι-
μι τοὺς ἀνθρώπους, οἷς ὡς ἔ-
στιν βίῳ, ὅποτε ἄσπορα καὶ
ἀνύροια πάντα ἐφύνη ἀνθρώποις.
ἔσχατον, ἀπ' ἐτοίμοις ἄλλοις,
καὶ πρὶς ἰσχυρὰς μετὰ, καὶ ὅτι
σοὺ ἐρεῖ ποταμὸν καὶ ποτα-
μὸν μίλιον καὶ γάλακτος ἀγα-
θοὶ γὰρ ἔσονται καὶ χρυσοὶ ἅπαν-
τες. αὐτὴ μοι ἡ αἰτία τ' ὀλι-
γοχρονίᾳ ταύτης διωκτέας,
καὶ ὅτι τῶν ἀπανταχὺ κρότος,
καὶ ὅτι καὶ παιδία, καὶ ἰσοτι-
μία πάσι, καὶ δέλοις καὶ ἰλως
θίροις· οὐδὲς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ
δύναται ὡς. 1. ἐγὼ δὲ, ὡς κρό-
τι, καὶ τὸ ἐκαστον, εἰς τοὺς δέ-
λους καὶ παιδοποιίας φιλόανθρω-
πον ἐν τῷ μύθῳ ἐκένει ποιεῖν
σι, ἵμῶν τὰς τὰ ὁμοία πά-
σχοντες, ἅτι καὶ αὐτὸν δυνά-
μεντα, μεμνημένον τ' εἶδης.
τεβδ, quasi ob eam causam tibi fabula tribueret erga hos hu-
manitati: quod memor te ipsum aliquando seruitutē seruissē,
ac gestasse cōpedes, eos magnificeres, q̄ simili essent fortuna.

atque interim A cum Iapeto
reliquisq̄ equalibus dijs cō-
fabulans. At regnat quidem
ille mille districtius negotijs,
nisi quod hos pauculos quos
dixi dies, mihi visum est ex-
cipere, in quib. recipio prin-
cipatū, ut mortalibus in me-
moriā reducā, cuiusmodi
fuerit me regnante vita, cum
citra semētē citraq̄ aratio-
nem cuncta illis prouenirent.
B Haud tū quidē aristæ, sed
panis paratus, carnes appa-
ratae, ac vinū fluminū instar
fluebat, tum fontes mellis la-
cūsque, propterea quod mor-
tales omnes probi essent &
aurei. Haec, inquā, mihi caus-
sa fuit cur exigui temporis
imperium geram, atq̄ ob id
vndiq̄ plausus, cantiones, lu-
sus, aequalitas omnib⁹ seruīs
aequē ac liberis. neq̄ enim me
regnante quisquam erat ser-
uus. SA. At ego, Saturne,
coniecturā istam ad seruos
& eos qui boias terunt, refe-
rebat, quasi ob eam causam tibi fabula tribueret erga hos hu-
manitati: quod memor te ipsum aliquando seruitutē seruissē,
ac gestasse cōpedes, eos magnificeres, q̄ simili essent fortuna.

Κρό. ἢ παύσῃ ᾧ τὰ τοιαῦτα
 ἀηρῶν, ἢ ὑπὸ λήθης, ἢ παύσῃ
 μου πάλιν ἔτι μοι ἢ τὸ τοιαῦ-
 ται, τὸ πικρὸν σου καὶ τὸ
 ἢ τοῖς ἐπὶ σὺ ἀνθρώποις; Κρό.
 ἢ μάλα, οὐ μὲν περὶ τὰ λαν-
 θανόντων καὶ μνησθέντων, ὥστε
 ἔμην, ἀλλὰ περὶ καθάρων τὸ
 μέγιστον ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡθελ-
 οῦντα, μηδὲ διακρύβειν ἀλλὰ
 φανερὸν τὰ μόνον τῶν ἀπάντων.
 ἢ. ὑπὸ λήθης καὶ παύσῃ καὶ
 πίνος ᾧ ἢ ἢ ἐπίπλωτον αὐτῷ
 ὁλόχρυσον ὄντος ὡς ἔγωγε, καὶ
 μεταξὺ λίγοντος αὐτοῦ, τοῖον δὲ
 σιτηνόντα, ἢ τις ἵνα τὸ ἀν-
 θρώπων ἱκάνων τὸ χρυσολάτῃ
 ἢ τὸ μέγιστον τὸν βίον ἀγα-
 θὸν, ἢ δὲ σοῖς ποτοῖς, οἷα
 ἔπαυθῃ ἢ ἀθλίου καὶ αὐτῶν;
 ἀναπάσας αὐτὸν αὐτῷ, ἢ οἷα
 ᾧ, ἐπιθρομύοντων, ὥστε τὸν
 Περσὶα καὶ Μαινάδων, καὶ αὐ-
 τῶν καὶ Ὀρφεία, ἢ τὸ Ἀλφειοῦ
 καὶ αὐτῶν, περὶ τὸ μέγιστον αὐ-
 τῶν καὶ τὸ μέγιστον, πρὸς ἀλ-
 λήλους ἵκαστος ἀμικθήμενοι.

οἷα

Pentheum Menades, aut F in Orpheum fœmina Thra-
 xia, aut G in Adæonem canes, interq̃ sese decerta-
 rent, quantum quisque maximam posset portionem auferre,

SAT. Non tu desines istius
 modum nugari? SAC.
 Bene mones, utique desino.
 Quin illud etiam mihi re-
 sponde, C talis ludere, in usu
 fuit cui quoque seculi mor-
 talibus? SAT. Erat sanè,
 at non depositis talentis, ac
 decem nummum millibus,
 quemadmodum vos facitis,
 verum ut plurimo nucibus:
 ne videlicet discrucietur
 qui victus esset, nòve semper
 ploraret sese unum omnium
 non habere quod ederet.

SAC. Et rectè quidem illi.
 D Nam qua tandem pramio
 certassent ipsi talis, quum
 ipsi toti essent aurei? Itaque
 te loquente, tale quiddam
 mihi venit in mentem, si quis
 unum aliquem ex aureis illis
 viris, in hanc nostram æta-
 tem adductum vulgo osten-
 deret, quid illi tandem cues-
 taret? Nempe miserum (sat
 scio) discerperent, haud ali-
 ter incursantes, quàm E in

οἷ, οὐδ' ἑορτάζοντο, ἔγω-
 γοῦ φιλοκρινδοῦς ἄσιμ, ἀλ-
 λὰ πρόσθε οἱ ποιοὶ πω-
 ποίλωτα πλὴν ἑορτῶν. ἔτα
 οἱ μὲν ἀπέρχοντα λησθόντο
 ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους,
 οἱ δ' σοὶ τιλοιδоруῦται, οὐ-
 δὲν δίκον, καὶ τοὺς κύβους
 αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς, ἀνατίους ὄν-
 τας αὐτοῖς ὡρῶντο πωποῦ-
 σιμ. ἀτὰρ ἂν μοι καὶ τόδε,
 τί δίκοντι ἀνδρὸς οὗτω θύς
 ὄν, καὶ γίγνῃ, ἐπιλεξάμεν
 τὸ ἀτερίστατον, ὅποτι καὶ χιῶν
 ἐπὶ χατὰ πάντα, καὶ ὁ βορ-
 ρῆς πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι οὐ
 πρὸς τὸν τοῦ λυγροῦς, καὶ
 τὰ δεινὰ ξυρὰ καὶ γυμνὰ καὶ
 ἀφύστα, καὶ οἱ λαμῶνδ' ἄ-
 μορφοὶ καὶ ἀπλυνήκοι, καὶ
 αἱ ἄσθροποι ἐπὶ κρυφόντων,
 ὥσπερ οἱ πάντες γιγνῶν-
 τες, ἀμφὶ πλὴν κάμινον οἱ
 ποιοὶ, πλὴν καὶ ταῖς ἑορταῖς.
 οὐ γὰρ πρὸς τυτὰς καὶ δίκον-
 ρος, ἐκ ἐπιτάσσῃ πρὸς αὐτοῖς.
 Κρόν. ποτὰ με ἀνακρίσεις,
 ὅουτ', ἥδη πῶς δίκον.

παρρησια

scis idoneum genio indulgentibus. SAT. Sed heus tu.
 permulta quidem à me sciscitaris, cum potare iam oporteat.

ut qui ne in festo celebran-
 do à lucris studio temperent,
 quin ipso etiam festo ad lus-
 cri abutuntur incrementum.
 Itaque alij quidem tibi pri-
 mitias immolant, amicos in
 convivio deprædantes. Alij
 verò tibi conuiciantur, cum
 nihil ad rem pertineat, tum
 ipsas comminuunt tesseras,
 perinde quasi illis sit impu-
 tandum, quod illi suapte
 sponte faciunt. Sed dic mihi
 et illud, quid tandem causæ
 fuit ut Deus usq; adeò imbe-
 cillus ac senex, si tempus in-
 amœnissimum delegeris, et
 iam nix omnia occupat, plu-
 rimus scivit Boreas, cumq;
 nihil nō gelu concretum est,
 larent arbores nudæ decus-
 sis frondibus, squalent hor-
 rentq; vacua floribus præda,
 cum incurui contractiq; mor-
 tales, perinde quasi extremæ
 confecti senio, ad focum fer-
 mē desident, interea tu festū
 diem agis? Neque enim ac-
 cōmodum senī tempus, neque

Nna 4

Itaque

παρέρησαι γάρ μοι χρόνον τ'
 ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ
 ἀναγκᾷ μοι ταῦτα πεσοῖς
 λοσοφῶν. ἄστυ μὲν ἄφθον
 αὐτὰ, ἀσχετὰ μὲν ἀλλ' ἡδύα, καὶ
 πρωτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἰλασθείᾳ
 ἡδύσμων. ἔτα πλεονῶντες
 τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ καρῶν, καὶ
 βασιλίας χαροτονῶν, καὶ
 παρθενῶν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ
 ἀρτὴν παροιμίαν ἱππαρχῶν
 σομι, ἡ φρεσὶ, παλιμπαιδας
 τὸς γέροντας γίγνεται. ἢ ἀλ-
 λὰ μὴ δυνάστω διψῶν πιᾶν,
 ὦ Κρόν, ὅτε μὴ ταῦτα, ἀλλ' ἡ-
 γας ἡδύα. ἄστυ μὲν ἱκανὰ
 γὰρ ἀρκέρισσα καὶ τὰ πρῶτα.
 ἔγωγε μοι δοκῶ γραψάμεν. ὦ ἄε
 βιβλίον ταῦτ' ἐμὸν τὴν
 σιωπῶντα ἄ, τὰ αὐτὸς ἐρῶ-
 τησα, καὶ σὺ περ ταῦτα ἴλιως
 ἀπαικρύνω, παρὶς ἀναγνώ-
 σαι τῶν φίλων, ὅσοι γὰρ ἔπα-
 κῶσαι τῶν σῶν λόγων
 ἄξιοι.

Itaque, si nostram hanc confabulationem, & quæ ipse inter-
 rogárim, & quæ tu propitius responderis, literis prodita tra-
 dam amicis legenda, si qui sunt digni qui tua
 dicta accipiant.

Itaque non exiguum tempo-
 ris portionem tuis rogatio-
 nib. mihi de festo perdidisti,
 dum ista mecum philosopha-
 ris, non admodum ad rem
 pertinentia. L. Quare nunc
 istis tandem omisisis, conui-
 vium agitemus, plaudamus,
 ac liberam agamus vitam.
 Deinde prisco more depos-
 sitis nucibus, M ludamus
 iesseris, ac reges suffragiis
 creemus, ipsique ultro pare-
 mus. Siquidem ad eum nos-
 dum effecerimus ut verum
 videatur proverbum quod
 dicunt, N Senes repuera-
 scere. SAC. Imò cui ista
 quæ dicis, non probantur,
 Saturne, precor ut ei O nec-
 tum bibere liceat, cum sitis.
 Itaque bibamus, quando-
 quidem & primo colloquio
 satis à te respósum est. Pro-
 inde videor mihi rectè fa-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a SATURNALIA.] Saturno sacra fiebant, de quibus in primis Macrobius libro 1. capite 8. & 10. & Lilius Gregorius Giraldus de annis & mensibus. Hæc xpoia dicebantur à Græcis. Et primò vno die tantum: id est xiiii. Cal. Ianuarias celebrari solita: si d. pòst in triduum propagata, primùm ex adiectis à Cesare huic mense diebus, deinde ex edicto Augusti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, à xvi. igitur capta, in xxi. desinebant, quo solo fieri antè consueverant. Sed sigillariorum adiecta celebritas, in v. dies discursum publicum & lætitiæ religionis extendit. Sed plura hoc loco de Saturnalium celebritate post Lucianum nostrum commentari super-nacaneum videtur. **b** Quin istud iam.] Petisso & occasio dialogi. Ritus Saturnaliorum & eorundè commendatio. **c** Aggidem obuibrans.] Scutum, capræ Amaltheæ mortuæ, à qua nutritus fuerat, pelle contextum, dñe & aigys. i. capra dictum, in cuius capræ memoriæ Agglochum se appellari voluit. Sento hoc aduersus Tisanas pugnaturus sese armatis, **d** Ad fulmen intentans.] Fulmen enim potente Iouis manu torquetur atq; celeriter infigitur. **e** Toruumq; obtuens.] Est autè odientis & indignantis signum limis oculis, taurinè & toruè afficere, ut inquit Plato **f** Quòd si quando annuerit alicui. &c.] Vide prouerbiū, Diuitiæ non semper optimo coniungunt. Hoc etiam distichon Erasmus vertit in prouerbio: Omnium rerum vicissitudo.

Nunc etenim huic libram inclinat, nunc Iuppiter illi,
Vt modò sis diues, nil modò possideas.

Alludere videtur ad Homeri locum Iliad. 9. ubi Iuppiter aureis lancibus expandit Troianorum & Græcorum fata. **g** Vt in tesserarum ludo vincas.] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. Suetonius in Augusto: Talis iactatus, ut quisque canem aut Senionem miserat, in singulos talos singulos denarios in medium conferebat, quos sollebat vniuersos, qui Venerem iecerat. Quoties verò tali quatuor ita occidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius appel-

Non 5 labatur.

labatur iactus, idemque celsissimus erat, ut docet in *Amoribus* idem *Lucianus* Fuit autem *Sotio* punctus in talis, qui à *Græcis* *ἰστίος* dicitur, ab *Aristotele* *ῥῶς* lib. 2. de *Col.*, qui dexter app. *ῥῶς* dicitur, quia lucrum afferebat. *Latus* talis est sex puncta continens, a *senario* numero dici videtur. Qui verò unum punctum continebat, *ῥῶς* & *ῥῶς*, i. canis, *Persio*, *Canicula* dicebatur. Quem *Lucianus* hic intelligit, per *unionem*. *Pollux* *binarium* & *quinarium* in *calu* non fuisse scribit. h. Rursum alij nud. enatârunt naue elisa.] Adhuc hodie multi grauitur hac cupiditate, velut æstu quodam fluctuantes nec pauci tempestatis magnitu line submerguntur, & nudi enatis. Idem pro *Imaginibus*: *Audebo iactare aleam*. In *Hermonide*: Itaq; iuxta *proverbium*, In vno viro iecimus aleam. Vide quæ in *Imaginibus* annotauimus i *Titanum* optime.] *Transitio* per *reiectionem*. *Ferunt* *Cælum* plures duxisse uxores, ex quibus 45. liberos sustulit, præcipueq; ex *Titea* 17 qui à matre *Titanes* dicti sunt. Sicq; omnes *Cæli* filij *Saturnus*, *Titan*, qui ex terra *Gigantes* genuit, qui etiam *Titani* dicuntur. k. *Deuorâris* liberos.] *Prolem* masculam, *Saturnus* *Cæli* & *Vesta* filius, qui *Opim* sororem suâ matrimonio sibi coniunxit, & patri *Cælo* virilia execut, ex quib. in mare abiectis, spumaq; agitata, nata est *Venus*, quæ inde dicta est *Aphrodite*. Fratrem habuit *Titan* maiorem natu, qui cû parenti, vti par erat, succedere deberet, animaduertens: tamen matrè sororesq; in *Saturnum* prouiores esse, iure suo illi cedit, ex tamen lege, ne *Saturnus* prolem masculam tolleret, sed regnum ad suam stirpem rediret. *Saturnus* igitur ex pacto cum fratre inito, liberos suos masculos, vbi primùm nati essent, deuorabat. Verùm cum *Ops* vno partu *Iouem* & *Iunonē* edidisset, *Iunonem* quidem *Saturno* ostendit, *Iouem* verò clam nutriendum ablegauit: adhibitis interim *Corymbantibus*, qui *cymbalorum* *tympanorum*que pulsus obstrepebant, ne pueri vagitus audiretur. *Saturno* aut, cum ille pueru deposceret, ut & ipsam deuoraret. *Ops* lapidem ei ostendit pannis inuolutum, eumq; quo partu illo à se editu simulabat, quem ille acceptum, sine mora deuorauit. Post hæc cum ex oraculo didicisset, fore, ut à filiis regno pelleretur, cum ob hoc *Ioui* insidias strueret, ab eo regno pulsus & priuatus est. l. *Ex Rheca* natos.] *Ops* p̄ia *Græco* vocabulo

*bulo dicitur τὸν ῥῆ ῥῆ, quod est fluvius: propterea q̄ terra rebus omnibus affluat. Ops verò idcirco dicta putatur, q̄ terra ope vita hominum sustentetur: vel ab antiquo adiectivo ops, quo veteres pro diuite utebantur, quemadmodum contrà inopem dicimus pauperem & egenum. Veteres enim, quorum ope: præcipuè in re pecuniaria, & agricultura consistebant, terram huiusmodi opum largitricem diuinis profectis, unt honoribus, Opemq̄ue hoc est, opulentiam nuncupauere. m Quid dixisti.] Consuetudo fabule de Saturno, de qua Macrobi. lib. 1. Saturn. cap. 8. n Atq; in dominos impunè conuicia iacere.] Ipsi Saturnalibus domini seruos suos conuiuijs liberalibus & opiparis accipiebant, ipsi muneribus seruilibus fungebantur: seruis impunè, quicquid liboret, loqui licebat, & ut scribit idem Macrobius libro 1. & Athenæus libro 14. o Nihil reueritus canum ac senem deum.] *ἡγεῖσθαι*, id est, Saturnus, podagrosus, ac senex, à Poëtis fingitur, & temporum deus: quasi *ἡγεῖσθαι*. p Vel pastorem illum.] Hesiodum poëtam natum in Ascræ Bæotia vico, qui missus à patre ad ouium custodiam, dormiens somnians se repenti factum Poëtam, & à Musis coronatum, vnde Mantuanus:*

Tu sapias ut custos ouium Parnasidos Ascræ

Incola, quem subito Musæ instituere Poëtam.

Primus agriculturæ præcepta tradidit. Primus fabulas scripsit. q̄ Vel hunc ampullosum.] *τὸν ἀλαζόνα* Homerum fastuosum, ostensatorem, vaniloquum, mendacem, verba iurgentia & sufflata proferentem. r Thyestes ab impio fratre.] *Ἄλκων*. *Ἄλκων* & Thyestes Pelopis filij fuerunt adeò scilicet, ut Thyestes cū *Ἀδρόπα* fratris uxore concubuerit, & incestum hunc agrè ferens *Ἄλκων*, liberos proprios ei comedendos apposuerit. s Saxum edere.] Nihil in rerum natura saxo durabilius. At id quoque temporum diuturnitas absumit. Quod Poëta nimirum innuunt, cū fingunt Saturnum temporis deum saxum Iouis loco suppositum deuorasse. t Oculis captus, ut Homerus.] Ob id Homeri nomen sortitus est, quum prius Melesigenes diceretur, quòd ad Meletem fluvium natus esset. Cumai namque & Iones oculis captos omnes appellant, quòd *ὀμύγεις*: id est, itineris ducibus egeant. Hinc cacusægens *Μακόνιος*

ὅτι αἰθεράς ποτὶ δὲ οὐρανὸν
καὶ πρὸς ὑπὸν γαίαν. ἱερὸν καὶ
γὰρ ταῦτα, ὃ Κρόνος, οὐ παρ'
ἑμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος
καὶ Ὀμηρος. ὅτι γὰρ ἅπαντες
ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἀνθρώ-
ποι σχεδὸν, ταῦτα πεπιθώ-
κασιν ἐν ἑσέσῃ. Κρόνος γάρ
τε τὸν ποιεῖν αἰκῶνον, τὸν
ἀλαζόνα, ὅστις τε περὶ ἑμοῦ
ἠδίστος; σκόπε δὲ οὕτως, ἵνα
ὅστις ἀνθρώπος (οὐ γὰρ θεὸς
ἴσῃ) πομπήν αὖτις ἐκ δὲ αὐ-
τὸς καταφαγῇ τὰ τέκνα, αἰ-
μήτας θυίης ἑω, καὶ ἀσπῆ
ἀδελφῶ περὶ πτωχῶν, ἥδη
καὶ ταῦτα; ἄνθρωπος; πῶς ἀ-
γνοῖεν πῶς ἀντὶ βράβους
ἰδίᾳ, αἰ μὴ ἀνάγκη; ἢ
τοὺς ὀδυνάτας; ἀλλ' οὐτε ἰπο-
νεῖσθαι, οὐτε ὁ Ζεὺς βίβ-
λῳ ἀρχὴν ἀφῆκε, ἰόν-
τος δὲ μου παρὰ δόνη; ἀ-
πῶ, καὶ ἵππευαν; ἀρχαί.
ὅτι μὴ γὰρ οὐτε περὶ δόμα,
οὐτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ αἰμῇ,
καὶ αὐτὸς ὄρε, οἶμα, αἰ μὴ
τυφλὸς; ὅστις Ὀμηρος ἔει-
πε.

o nihil reueritus adeo canū
ac senem deum. SAC. At
ego hæc, Saturne, non ex me
ipso dico: quin & Hesiodus
& Homerus (nolo enim di-
cere) reliqui propè mortu-
les omnes eadem de te cre-
dunt. SAT. An tu putas
P vel pastorem illum, & vel
hunc ampullosum; verè
qu'ppiam de me scisse? Rem
ad hunc considera modum.
Est ne quisquam homo, non
dicam Deus, adeo durus; ut
possit ipse volens suos de-
uorare liberos? nisi si quis
esset & Thyestes, qui ab im-
pio circumuentus fratre co-
mederet. Sed finge esse qui
possit, qui fiat ut ignoret se-
se saxum edere vice pueri:
nisi fortè dentibus sit huius-
modi, ut dolere non queant.
Imò neq; bello confliximus,
neq; Iupiter per vim imperiū
occupauit, sed ego illi volens
& vltro rerū administratio-
nem tradidi, cessiq;. Porro
neq; vincitū esse me, neque in
tartaro esse, vel ipse vides o-

pior, nisi prorsus & oculis capius es; quemadmodū Homerus:

14. τί παθῶν δὲ, ὦ Κρόνι, ἀ-
φῆκας τὴν ἀρχήν; Κρό. ἐγὼ
σοὶ φράσω, τὸ μὲν ὅλον γένος
ἔδη καὶ ποδαγρὸς ἐπὶ τῷ χρο-
νῷ, ὦρ, διὸ καὶ περιδιδῶμαι μι-
οὶ πολλοὶ ἔκαστα. ἐγὰρ ἡ
δυναμὴ διαρκεῖν πρὸς οὕτω
πομπὴν ἀδικίας τῇ νῦν, ἀπὸ
ἀνὰ θεῶν ἔστι ἀνὰ καὶ κά-
τω, τὸν κραινὸν διερμίνον,
τὰς ἐπιόρκους, ἡ ἱεροσύνης ἡ
βιότης καταφθίνοντα. καὶ τὸ
πρᾶγμα πάντῃ ἐργάδον ἴσθι,
καὶ νικητικόν· καὶ ἱξίσω δὲ νῦν
ποιῶν ὡς Διὶ, καὶ ἄλλως δὲ, κα-
λῶς ἔχον ἰδίῃ μοι δὲ γενέ-
μαντα τοῖς πασίν οὔσι τὸ ἀρ-
χὴν, αὐτὸν ὡς ἔστι τὰ πολ-
λὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς ἀ-
χομίνοις χυματίζοντα, οὔτε
ἐπὶ τῶν τὰναντία αὐτοῦτων
ἐνοχλούμενον, οὔτε βροντῶτα
ἡ ἀσπρόντα, ἡ χάλασαν ἰ-
σίοτε βέβαιον ἀνακαίόμε-
νον. ἀπὸ πρὸς βυτικόν τινα
τοῦτον ἡδίστον βίον διάγω,
ὑπερότερον πίνων τὸ νέκταρ,
ὡς

S A C. Sed quid tibi acci-
dit, Saturne, ut imperium de-
poneres? S A T. Ego ubi
dicam in summa: Senex iam
ἐ ποδαγρός quum essem
ob ætatem (vnde etiam fa-
ctum est ut plerique ἢ mihi
compedes esse finxerint) im-
par eram virib. ad tam multa
huius ætatis facinora pu-
nienda. nam erat assidue mi-
hi x sursum ac deorsum cura
sitadum obarmato y fulmi-
ne, quo sacrilegos, periuros,
ac raptores exurerem. Erat ἔ-
negotium plenum laboris,
quodque iuuenem desiderave-
ret. Itaque mihi consulens,
Ioui locum dedi. Quan-
quam ἐ alioqui recte fa-
cturus mihi videbar, si z par-
titus filijs (nam erant) im-
perium, ipse pleramque vi-
tam cōuiujs per ocium tra-
ducerem, nihil necesse ha-
bens, neque vota facientiibus
operam dare, nec ab ijs quæ
contraria petunt, molestia
affici, neq. tonare, neq. ful-

minare, neque grandinem aliquoties immittere. Sed semlem
hanc ac iucundissimam dego vitam, meracius bibens nectar,
atque

ἡ τὰ πᾶσι, ἢ τοῖς ἄποισι κα-
 πλώταις περσυνθολογῶν. ὁ δὲ
 ἄρχε, μυρία ἔχωρ πρᾶγμα-
 τα· πᾶσι δὲ λίγας ταύτας ἡ-
 μίρας, ἵφ' οἷς ἔπορ, ὑπερλί-
 πῳ μοι ἔδοξε, ἢ ἀναλαμβά-
 νῳ τῶν ἀρχῶν, ὡς ἔπομνῃσαι-
 μι τὸς ἀνθρώπους, οἷς ἡ δὲ ἱ-
 μῶ βίῃ, ὅποτε ἄπορα καὶ
 ἀνύρο[ι]α πάν[τ]α ἱφύλῳ αὐτοῖς.
 ἔσάχουθ, ἀπ' ἔτοιμος ἄρῳε,
 ἢ κρία ἱσπασμῶν, ἢ ὅ οἷα
 σὺς ἔρρε[ν] ποταμῶν, ἢ πη-
 γαὶ μίλιος ἢ γάλακτος· ἀγα-
 θοὶ γὰρ ἦσαν ἢ χρυσοῖ ἀπαν-
 τῶν. αὐτὴ μοι ἡ αἰτία τ' ὀλι-
 γοχρονίᾳ ταύτης διωσάσας,
 καὶ δὲ τῶ ἀπανταχὲ πρότε, καὶ
 ὡδ' καὶ παιδία, καὶ ἰσοτι-
 μίᾳ πᾶσι, καὶ δέλοισ καὶ ἱλῶ-
 θήροισ· οὐδ' αἶς γὰρ ἱμῶ
 δὲ καὶ ἡ. 1. ἐγὼ δὲ, ὡ Κρό-
 νη, ἢ τῶτο ἔκατον, ἄς τὸς δέ-
 λος ἢ πᾶσι τοῖς φιλόανθρω-
 πον ἢ τῶ μῦθῳ ἱκάνῳ ποιεῖ-
 σι, ἢ μῶν[τ]α τὸς τὰ ὁμοίᾳ πᾶ-
 σχοντας, ἄτι ἢ αὐτὸν δὲ λῶ-
 οντα, μεμνημένον τ' πιδῆς.
 τεβδ, quasi ob eam causam tibi fabula tribueret erga hos hu-
 manitate: quod memor te ipsum aliquando seruitutē seruasse,
 ac gestasse cōpedes, eos magnificeres, q̄ simili essent fortuna.

atque interim A cum Iapeto
 reliquisq̄ equalibus dijs cō-
 fabulans. At regnat quidem
 ille mille districtus negotijs,
 nisi quod hos pauculos quos
 dixi dies, mihi visum est ex-
 cipere, in quib. recipio prin-
 cipatū, ut mortalibus in me-
 moriam reducā, cuiusmodi
 fuerit me regnante vita, cum
 citra sementē citraq̄ aratio-
 nem cuncta illis prouenirent.
 B Haud tū quidē arista, sed
 panis paratus, carnes appa-
 ratae, ac vinū fluminū instar
 fluebat, tum fontes mellis la-
 cliisq̄, propterea quod mor-
 tales omnes probi essent &
 aurei. Haec, inquā, mihi caus-
 sa fuit cur exigui temporis
 imperiū geram, atq̄ ob id
 vndiq̄ plausus, cantiones, la-
 sus, aequalitas omnibz seruīs
 aequē ac liberis. neq̄ enim me
 regnante quisquam erat ser-
 uus. SA. At ego, Saturne,
 coniecturā istam ad seruos,
 & eos qui boias terunt, refe-
 rebd, quasi ob eam causam tibi fabula tribueret erga hos hu-
 manitate: quod memor te ipsum aliquando seruitutē seruasse,
 ac gestasse cōpedes, eos magnificeres, q̄ simili essent fortuna.

οἷ, οὐδ' ἑορτάζοντο, ἔγω
 τοῦ φιλοκέρδους ἄσιμ, ἀλλ'
 ἀὰ πρόσθε οἱ ποιοὶ πιν
 ποίωτα πλὴν ἑορτῶν. ἔτα
 οἱ μὲν ἀπέρχοντα λεγόντων
 ἐν ὧ συμποσίῳ τοὺς φίλους,
 οἱ δ' αὖτε τολοιδουῦνται, οὐ
 δὲν δίκον, καὶ τοὺς κύβους
 σκυτρίβουσιν, ἀνατίους ὄν-
 τας αὐτοῖς ὠρῶντες ποιοῦ-
 σιν. ἀτὰρ ἂν μοι καὶ τόδε,
 τί δίκη ποτε ἄβρως οὗτω θύς
 ὦρ, καὶ γέρον, ἐπιλεξάμεν
 τὸ ἀτερπῆστον, ὅποτις χιὼν
 ἐπὶ χατὰ πάντα, καὶ ὁ βορ-
 ρῆς πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι οὐ
 πῆλιν ἔν τῷ ἑρῶν, καὶ
 τὰ δεινὰ ξυρὰ καὶ γυνὰ καὶ
 ἄφουτα, καὶ οἱ λαμῶν ἄ-
 μορφοὶ καὶ ἀπλυθηκότων, καὶ
 οἱ ἄνθρωποι ἐπιχεινφότοι,
 ὥστε οἱ πάντες γέγονακό-
 των, ἀμφὶ πλὴν κάμινον οἱ
 ποιοὶ, πλὴν αὖτα ἑορτάζας.
 οὐ γὰρ πρὸς τυτικὸς γέδ κα-
 ρός, ἐκ' ἐπιτάσσῃ πρυφῶσι.
 Κρόν. ποτὰ με ἀνακρίνας,
 ὧς οὐτ', ἥδη πῶς δίκον.

παρέρχου

scis idoneum genio indulgentibus. SAT. Sed heus tu.
 permulta quidem à me sciscitaris, cum potare iam oporteat.

ut qui ne in festo celebran-
 do à lucri studio temperent,
 quin ipso etiam festo ad lus-
 cri abutuntur incrementum.
 Itaque alij quidem tibi prim-
 itias immolant, amicos in
 convivio deprædantes. Alij
 verò tibi conuiciantur, cum
 nihil ad rem pertineat, tum
 ipsas comminuunt tesseras,
 perinde quasi illis sui impu-
 tandum, quod illi suapte
 sponte faciunt. Sed dic mihi
 et illud, quid tandem causæ
 fuit ut Deus usq; adeò imbe-
 cillus ac senex, si tempus in
 amœnissimum delegeris, et
 iam nix omnia occupat, plu-
 rimus sævit Boreas, cumq;
 mihi nō gelu concretum est,
 larent arbores nudæ decus-
 sis frondibus, squalent hor-
 rentq; vacua floribus præda,
 cum incurui contractiq; mor-
 tales, perinde quasi extremæ
 confecti senio, ad focum fer-
 mē desident, interea tu festū
 diem agis? Neque enim ac-
 cōmodum seni tempus, neque

παρέρησαι γῆρ μοι χρόνον τ' ἰορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ ἀναγκῶς μοι ταῦτα πεσοῖς ποσοφῶν, ὥς νυν μὲν ἄφου αὐτὰ, ἀσώχως μὲν ἀπὸ δὲ καὶ προτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλσθηείᾳ ἦδ' αὖ ἰωμῶν. ἔτα περὶ τῶν μὲν ἐς τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ καρύων, καὶ βασιλείας χαροτονῶν, καὶ παρθενῶν αἰδοῖς οὕτω γὰρ ἀρτῶν παροιμίαν ἱπαλυσθῶσαι μοι, ἥ ποτε, παλιμπαιδίας τὸς γέροντας γίγνεται. καὶ ἀλλὰ μὴ δυνάσθω διψῶν πιεῖν, ὡς Κρόν' ὅτε μὲν ταῦτα, ἀλλ' ἐγὼ καὶ σίτων ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ κίτριον καὶ τὰ πρῶτα. καὶ μοι δοκῶ γραψάμεν ὅτι ἐβιβλίσον ταῦτ' ἐμῶν τῶν σιωνοσίαν ἃ, τὰ αὐτὸς ἐρῶ. τησα, καὶ σὺ περὶ ταῦτα ἴληως ἀπὸ κίτριον, παρὶς ἀναζνῶσαι τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἔπα-
κῶσαι τῶν σῶν λόγων

ἄξιοι.

Itaque, si nostram hanc confabulationem, & quæ ipse inter-rogārim, & quæ tu propitius responderis, literis prodita tra-
dam amicis legenda: si qui sunt digni qui tua dicta accipiant.

Itaque non exiguum tempo-
ris portionem tuis rogation-
nib. mihi de festo perdidisti,
dum ista mecum philosopha-
ris, non admodum ad rem
pertinentia. L. Quare nunc
istis tandem omisissis, conui-
uium agitemus, plaudamus,
ac liberam agamus vitam.
Deinde prisco more depos-
itis nucibus, M ludamus
tesseris, ac reges suffragiis
creemus, ipsi quoque ultro para-
mus. Siquidem ad eum nos-
dum effecerimus ut verum
videatur proverbum quod
dicunt, N Senes repuera-
scere. SAC. Imò cui ista
quæ dicis, non probantur,
Saturne, precor ut ei O nec-
tum bibere liceat, cum sitit.
Itaque bibamus, quando-
quidem & primo colloquio
satis à te respōsum est. Pro-
inde videor mihi rectè fa-

GILBER.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a SATURNALIA.] Saturno sacra fiebant. de quibus in primis Macrobius libro 1. capite 8. & 10. & Lilius Gregorius Giralduſ de annis & menſibus. Hæc xpoſita dicebantur à Græcis. Et primò vno die tantum: id eſt xiiii. Cal. Ianuarias celebrari ſoliſa: ſi d poſſin triduum propagata, primùm ex adieſtis à Cæſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, à xvi. igitur cœpta, in xxi. deſinebant, quo ſolo fieri antè conſueuerant. Sed ſigillariorum adieſta celebritas, in vii. dies diſcuſſum publicum & læticiam religionis extendit. Sed plura hoc loco de Saturnalium celebritate poſt Lucianum noſtrum commentari ſupernacaneum videtur. b Quin iſtud iam.] Petitiſio & occaſſio dialogi. Ritus Saturnaliorum & eorundem commendatio. c Aggredem obuiſans.] Scutum, capræ Amaltheæ mortuæ, à qua nutritus fuerat, pelle conteſtum, dñr & aigys. i. capra diſtum, in cuius capræ memoriâ Aegiochum ſe appellari voluit. Scuto hoc aduerſus Titanas pugnaturus ſeſe armauit, d Ad fulmen intentans.] Fulmen enim potente Iouis manu torquetur atq; celeriter inſiſtitur. e Toruumq; obtruens.] Eſt autem odientiſ & indignantiſ ſignum limis oculi, ſaurinè & tornè aſſpicere, vt inquit Plato. f Quòd ſi quando annuerit alicui. &c.] Vido prouerbiũ, Diuitiæ non ſemper optimo contingunt. Hoc etiam diſſilchon Eraſmus vertit in prouerbio: Omnium rerum viciſſitudo.

Nunc etenim huic libram inclinat, nunc Iuppiter illi,
Vt modò ſis diues, nil modò poſſideas.

Alludere videtur ad Homeri locum Iliad. 9. vbi Iuppiter aureis lancibus expandit Troianorum & Græcorum fata. g Vt in teſſerarum ludo vincas.] Teſſera lateribus conſtabat ſex, quibus inter ludendum utebantur tribus. Suetonius in Auguſto: Taliſ iactatiſ, vt quiſque canem aut Senionem miſerat, in ſingulos talos ſingulos denarios in medium conferebat, quos tollebat vniuerſos, qui Venerem iecerat. Quoties verò tali quatuor ita excidebant, vt diuerſa eſſet omnibus facies, Venerius appel-

Non 5 labatur.

labatur iactus, idemque 'eli.issimus erat, ut docet in *Amoribus* idem *Lucianus* *Fait autem Senio punctus in talis, qui à Grecis iēims dicitur, ab Aristotele xōs lib. 2. de Cōl.*, qui dexter app. labatur, quia lucrum afferebas. Latus talis est sex puncta continens, à senario numero dici videtur. Qui verò unum punctum continebat, *χῆν* & *κῶν*, i. canis, *Persio*, Canicula dicebatur. Quem *Lucianus* hic intelligit, per unionem. *Pollux* binarium & quinarium in talis non fuisse scribit. h. Rursum alij nud. enatârunt naue elisa.] Adhuc hodie multi grauius hac cupiditate, velut æti quodam fluctuantes nec pauci tempestatis magnis inie submerguntur, & nudi enatant. Idem pro Imaginibus: *Audebo iactare aleam. In Hermonide*: Itaq; iuxta proverbium, *In vno viro iecimus aleam. Vide quæ in Imaginibus annotauimus i Titanum optime.*] Transisio per reiectionem. *Ferunt Cælum plures duxisse uxores, ex quibus 45. liberos sustulit, præcipueq; ex Titea 17 qui à matre Titanes dicti sunt. Sicq; omnes Cæli filij Saturnus, Titan, qui ex terra Gigantes genuit, qui etiam Titani dicuntur. k Deuorâris liberos.*] Prolem masculam, *Saturnus Cæli & Veritæ filius, qui Opim sororem suâ matrimonio sibi coniunxit, & patri Cælo virilia exequit, ex quib. in mare abiectis, spumaq; agitata, nata est Venus, quæ inde dicta est Aphrodite. Fratrem habuit Titanē maiorem natu, qui cū parenti, vti par erat, succedere deberet, animaduertens: tamen matrē sororesq; in Saturnum proniores esse, iure suo illi cesser, ex tamen lege, ne Saturnus prolem masculam tolleret, sed regnum ad suam stirpem rediret. Saturnus igitur ex pacto cum fratre inito, liberos suos masculos, ubi primum nati essent, deuorabat. Verum cum Ops vno partu Iouem & Iunonē edidisset, Iunonem quidem Saturno ostendit, Iouem verò clam nuntiandum ablegauit: adhibitis interim Corymbantibus, qui cymbalorum tympanorumq; pulsus obstrepebant, ne pueri vagitus audiretur. Saturno aut, cum ille puerū deposceret, ut & ipsum deuoraret, Ops lapidem ei ostendit pannis inuolutum, eumq; quo partu illo à se editū simulabat, quem ille acceptum, sine mora deuorauit. Post hæc cum ex oraculo didicisset, fore, ut à fr̃is regno pelleretur, cum ob hoc Iui insidias strueret, ab eo regno pulsus & priuatus est. l Ex Rheâ natos.] Ops piæ Græco vocabula*

bulo dicitur *ῥῶν τῷ πᾶν*, quod est *fluere*: propterea q̄ terraribus omnibus affluat. Ops verò idcirco diſtapiatur, q̄ terræ ope vi-
ta hominum ſuſtinetur: vel ab antiquo adieſſivo ops, quo ve-
teres pro diuite utebantur, quemadmodum contrà inopem dici-
mus pauperem & egenum. Veteres enim, quorum ope: præcipuè
in re pecuniaria, & agricultura conſiſtebant, terram huiusmodi
opum largitericem diuinis proſpectu, unt honoribus, Opemq̄ue
hoc eſt, opulentiam nuncupauère. m Quid dixiſti.] Conſue-
tatio fabulae de Saturno, de qua Macrobi. lib. 1. Saturn. cap. 8.
n Atq; in dominos impunè conuicia iacere.] Ipſi Sa-
turnalibus domini ſeruos ſuos conuiujs l.beralibus & opiparis
accipiebant, ipſi muneribus ſeruilibus ſungebantur: ſeruis im-
punè, quicquid liboret, loqui licebat, & v: ſcribit idem Macro-
bius libro 1. & Athenæus libro 14. o Nihil reueritus ca-
num ac ſenem deum.] *ῥεῖν*, id eſt, Saturnus, podagro-
ſus, ac ſenex, à Poëtis fingitur, & temporum deus: quaſi *ῥεῖν*
p Vel pastorem illum.] Heſiodum poëtam natum in
Aſcræ Bæotiae vico, qui miſſus à patre ad ouium cuſtodiam, dor-
miens ſomniavit ſe repente factum Poëtam, & à Muſis coro-
patum, vnde Manſuanus:

Tu ſapis vt cuſtos ouium Parnaſidos Aſcræ

Incola, quem ſubitò Muſæ inſtituère Poëtam.

Primus agricultura præcepta tradidit. Primus fabulas ſcri-
pſit. q Vel hunc ampulloſum.] *ῥὸν ἀλαζόνα* Homerum
faſtuoſum, offeſſatorem, vaniloquum, mendacem, verba tur-
gentia & ſufflata proferentem. r Thyeſtes ab impio fra-
tre.] Atreo. Atreus & Thyeſtes Pelopis filij fuerunt adeò ſent,
vt Thyeſtes cū Aëropæ fratris vxore concubuerit, & inceſtum
hunc agrè ferens Atreus, liberos proprios ei comedendos ap-
poſuerit. s Saxum edere.] Nihil in rerum natura ſaxo du-
rabilius. At id quoque temporum diuturnitas abſumit. Quod
Poëta nimirum innuunt, cūm fingunt Saturnum temporis deum
ſaxum Iouis loco ſuppoſitum deuoraſſe. t Oculis captus, vt
Homerus.] Ob id Homeri nomen ſortitus eſt, quum priùs
Meleſigenes diceretur, quòd ad Meletem fluuium natus eſſet.
Cumai namque & Iones oculis captos om̄q̄us appellant, quòd
om̄q̄us: id eſt, itinervis ducibus egeant. Hinc cactuſena
Maonius

Mæonius nuncupatur à *Martiano Capella libro 1. de Nuptiis Philologia, Poëta* quæ præcipuè *Oeagrium citharistam, cæcæpentiisq; Mæoni* suavisiloquam senectutem. *Pontianus*:

Vnde oculis capto nomen permansit *Homero*.

u *Mihi compedes esse fixerunt.*] *Saturnus* in compedibus frigi solet. Atque huius figmenti rationem reddit *alias Lucian. in lib. de Astrologia*, nempe quod orbis *Saturni* longissimè à nobis semotus sit, ob hoc in *tartara* coniectum fixerè, ex ætate profundi tate sumpta occasione. Deinde quod motus sunt omnium *tartarismi*, ut quasi stare videatur, compedibus alligati fixerunt, & Sursum ac deors.] & *ἀνὰ καὶ κατὰ* ita finitima sunt, ut eadem esse videantur. Prouerbialem schemata sunt, quæ accommodantur ad omnia tentantiæ vel ad omnia confundentiæ, vel ad intelligentiam omni ex parti negotium circumspicientiæ.

y *Fulmine.*] *Saturno* ac *Ioui* fulmen attribuerunt Poëta, & hac effigie ficti sunt. & *Partitus filijs.*] *Saturni* & *Opis* filij fuerunt *Iupiter, Neptunus, & Pluto*. Verùm *Iupiter* lunonè sororem suam eodem secum partu editam, uxorem duxerat, & cum *Plutone* *Neptuno* quæ fratribus regnum partitus, *Olympum* sibi reseruans habitauit. Vide *Hom. 15. Iliad. A Cum lapeto.*

Cali & *terra* filius fuit, vir potens & procerui ingenij, magisq; filiorum, quàm sua virtute clarus. De eo *Pal. Flacc. libr. 1. Ouid. 1. Met. & Siliius libr. 12.* Hic *Lucianus Saturno* æqualem facit. *Suidas* pro *delyro* apud *Aristoph.* poni scribit. B *Haud tum quidem Aristæ.*] *Origo* & causa festi. C *Talis ludere.*] *Talis* ac *nucibus* olim lustrasse homines, vel *Horat. testis.* eam ait: *Tetalos Aule nucesq;.* D *Nam quo tandem premio.*] *Digressio in presentes mores.* E *In Pentheum Menades.*]

Pentheum regem *Thebanum* cum orgia, hoc est, sacri *Bacchi* nona adhuc, & iam primùm incipientia prohibere sonaretur, à matre & materteris alijs quæ *Menadibus* in furorem actis, discerptum esse ferunt. De *Penthe* interitu habes in *Bacchis Theocriti, Eidyh. 23.* tractatur idem argumentum in *Bacchis Euripidis* fusiùs. *Ouidius* eandem fabulam exponit in 3. *Metam.* Huius etiam meminit *Lucianus* de morte *Peregrini*, in initio. F *In Orpheum* foeminae *Thraciæ.*] *Mulieres* insaniensium ritu *Bacchi* Orgia celebrantes, *Menades* dictæ à

Verbo Græco *μαῖνος*, quod significat insanire. Orpheus autem Euridices uxoris iacturâ agere ferens, calibem deinde vitam agere statuit, quumque iam multas nuptias reiecisset, aliosque insuper à mulierum consortio deterreret, atque in puerorum amores pelliceret, à Menadibus inter Bacchi sacrificia iuxta Hebrum fluvium occisus, & discerpius est: cuius membra passim per agros sparsa Musæ collegerunt, dederuntque ea sepultura. Lyra vero & caput in Hebrum deiecta, ad Lesbion insulam delata sunt, ubi caput ab incolis sepultura mandatum est. *G. In Actæonem canes.*] Actæon à suis ipsis canibus dilaceratus fuit, ut indicant Theocriti enarrationes, & Ovid. in libro 3. Metam. Claudianus in Rufinum, & Silius lib. 12. *H. Tempus inamœnissimum.*] Hyemis descriptio. In hyeme enim Notus suapte natura nubem & imbres affatim colligit, quæ Boreæ rigore congelascunt. Hinc Aquilonia hyemis à Valerio Flacco lib. 6. dicta. *A. Mansuano* verò *ninosa*, & *Borealis*. Tum à Virgilio *glacialis*:

Strinxit aquas tenues ut glacialis hyemis.

I. Arent arbores.] Hinc Horat. lib. 2. Carm.

Informes hyemes reducit Iupiter idem.

Sill. in lib. 3. Deformis hyemis. *K. Neque enim accommodum senit tempus.*] Mantuanus:

Surgit hyemis onerosa inopi, damnosa senectæ.

L. Quare nunc istis tandem omissis ac depositis nucibus.] Proverbium à puerorum libris, qui nucibus peraguntur, dictum. *M. Ludamus tesseras, ac reges cicemus.*] Reges in conuivijs constituebantur, qui leges bibendi ferebant, quibus ceteros omnes parere erat necesse. Huiusmodi regem, arbitrum bibendi nominat Horatius Oda 7. libri 2. *N. Senes repuerascere.*] Hunc locum Erasmus noster citavit in Adagio: Bis pueri senes. *O. Nec bibere liceat cum sint.*] Verba sunt hominum male precansium, velut Thyæstæa execratio. Huic similia sunt, *In morbo consumat, & capiti eneniat:* & qua in fine primæ epistolæ Saturnaliū diuitibus impre-

cantur.

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

CRONOSOLON.

id est, Saturnalinum Legumilator.

Erasmo Roterodamo interprete.

Α δὲ λέγει Κρο-
 νοσόλων, ἰε-
 ρεὺς καὶ πεφά-
 της τοῦ Κρόνου,
 καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὴν
 ἰορτέων. ἃ μὲν τοὺς πρῆγας
 ἔχῃ ποιῆν, αὐτοῖς ἐκάνοις
 ἐπιμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγ-
 γράψας, καὶ οὐ οἶδ' ὅτι ἐμ-
 μνησθεὶς ἐκάνοι τοῖς νόμοις,
 ἢ αὐτίκα ἔνοχοι ἴσονται τοῖς
 ἐπιτιμίαις, ἃ κατὰ τῶν ἀ-
 παθύνων μέγιστα ὤκειται. ὅ-
 μῆς δὲ, ὧς πλεῖστοι, ὁρᾷτε, ὅπως
 μὴ παρὰ νόμῳ ἴτε, μηδὲ πα-
 ράσειτε τῶν δὲ τῶν πε-
 παγμάτων ὡς ὅστις ἂν ὅτω
 μὴ ποιήσῃ, ἴσω οὐτ' ὅ, οὐκ
 ἐμοῦ νομοθέτου ἀμείνων,
 ἀπ' αἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν,
 ὅς με πεφάτισε νομοθετῆσαι
 αἰς τὴν ἰορτέων, ἢ ὅναρ ἐπι-
 τὰς, ἀπ' αἰς πρῶτον ἐρηγορό-
 τι ἵνα γὰρ συγγνώμην. τὸ
 δὲ οὐ πεφάτης, οὐδὲ αὐχμῶ

ὡρίως,

Aec^a ait Cro-
 nosolon sacri-
 ficus, & idem
 vates Saturni;
 earumque legum conditor;
 quæ quidem ad festum per-
 tinent. Quid pauperes fa-
 cere oporteat, id alio mis-
 so libro illis ipsis præscri-
 psi. Neque dubito quin eas
 leges seruent, alioqui ob-
 noxiæ futuri pœnis, quæ
 gravissimæ decretæ sunt in
 eos, qui minis paruerint.
 Vos autem diuites, vide-
 te ne hæc mandata præ-
 tergrediamini, neque ne-
 gligatis. Nam si quis sca-
 cius fecerit, is sciat se non
 me neglecturum legisla-
 rem, sed ipsum potius Sa-
 turnum, qui me condendis
 festi sui legibus delegit,
 haud ille quidem^b in soma-
 nis visus, sed nuper cum via-
 gilante palam congressus.

Erat autem neque compedibus^c vinctus, neque seu obstitus,

e qualem

πλῆγες, οἷον αὐτὸν οἱ συγκα-
 φοι, παρὰ τ' ἀγρότων ποιη-
 τῶν παραδιξάμενοι ἐπιδαί-
 κνυται, ἀπὸ τῶν μὲν ἄρπυι-
 ῶν πάνυ τεθυγμένω, τὰ δ'
 ἄλλα φαιδρός τε λῶ καὶ καρ-
 τήρος, καὶ βασιλικῶς ἐνέ-
 σκούασθαι, μορφῇ μὲν τοιόσ-
 δι' ὀφθημοιᾶ δὲ ἔπει, πάνυ
 θειασία, καὶ ταῦτα πρὸς
 πῶσαι ὑμῖν ἄξια. ἰδὼν γάρ
 με σκυθρωπὸν ἐπὶ σκωνοίᾳς
 βαδίζοντα, ὥσπερ ἄκρὸς λῶ
 θιδόν, ἔγνω αὐτίκα τῶν αἰ-
 τῶν τῆς λύπης, ἥ τις ἐστὶ μοι,
 καὶ ὡς τῶν πρὶν ἀνυχέ-
 μοιμι, καὶ τὰ τῶν ἑρμῶν μο-
 χοιτιῶν, καὶ τῶν ἐρῶν, καὶ
 βορρᾶς πολλῆς, καὶ ἐρῶν μοι
 καὶ χιῶν, ἐξ ὧν δὲ ἤκιστα ἐπὶ
 φράγμῳ πρὸς αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ
 καὶ τῆς ἐορτῆς πάνυ πλεονα-
 ξέσης, ἵερὸν τὸς μὲν ἄλλους
 παρασκευάζοντες, ὅπως
 θύσωσι, ὡς ἡρώων, ἐξ
 αὐτῶν δὲ ὅτι πάνυ ἐορτάσις
 μαῶντα, καὶ δὴ προσελθὼν
 ὀπιῶν, καὶ τῷ αὐτὸς μελαβό-
 μῳ, καὶ ἀσείσας, ὥσπερ

μοι

nam^k à tergo accedens, aure^q prehensa, ac vellicata (nā hac
 specie

^c qualem eum pifiores fin-
 gūt, exemplar^d à deliris poë-
 tis mutuati, verū^e falcem
 quidem tenebat præcutam,
^f ceterā verò et hilaris erat,
 & validus, regiō^q appara-
 tu. Atque hac quidem specie
 mihi visus est. Ceterū^g quæ
 locutus est, planè diuina
 sunt, & in his hæc digna,
 quæ vobis prius exponam.
 Nam ubi me vidit & animo
 mæstum inambulātem, mox
 intellexit, quippe deus, quæ
 nam esset molestiæ causa,
 videlicet graviter me ferre
 paupertatem, ut qui nōⁱ pro
 temporis ratione vnicam ven-
 stem haberem, cū iam ef-
 fet gelu, multi^qque flaret
 Boreas, glacies ac nix, ad-
 uersus quæ ego minimè com-
 munitus eram. Multò ma-
 gis autem, quòd cū festum
 instaret iam proximè, reli-
 quos viderem apparantes
 quæ ad victimas, quæ^q ad
 conuiuia requirebantur, mi-
 hi verò ipsi res non admo-
 dum ad festū instructas esse.

μοι πρὸς ἀνάγκην ἔωθι τί ταῦ-
 τα, ἔφη, ὦ Κρονοςόλων, ἀνιω-
 μένος ἰοικας; ὃ γὰρ ἄξιον, ἔ-
 φη, ὦ Διοποῖα, ὅταρ κατας-
 ράτους μὲν καὶ μιὰρδς ἀνθρώ-
 πους, ὑπερπλετύντας, καὶ μόνους
 πρυφῶντας ὀρώ, αὐτὸς δὲ καὶ
 ἄποιοι συχνοὶ τῶν πτωχιδου-
 μένων, ἀρεῖα καὶ ἀμηχανίαν
 σωσόμεν; ἀπὸ δὲ σὺ, ὦ δι-
 σποῖα, θέλεις παῦσαι ταῦτά,
 καὶ μετακοσμεῖσαι πρὸς τὸ ἰ-
 σόμοιρορ. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη,
 ὃ ῥάδιον ἀπατήαρ, ὁπόσα ἐκ
 Κλωθῆς, καὶ τῶν ἄλλων μοι-
 ρῶν πάσχει. ἃ δὲ ὅτι τῆς ἰορ-
 τῆς, ἵπανορθώσομαι ὑμῖν πλὴν
 περὶ αὐτῶν. ἃ δὲ ἵπανόρθωσις ἥδε
 ἔστω. ἴδι, ὦ Κρονοςόλων, καὶ
 γράφορ μοι νόμους τινὰς, ἃ
 καὶ πράτταρ ἐν τῇ ἰορτῇ, ὥς μὴ
 καθ' αὐτὸς οἱ πλεῖστοι ἰορτά-
 ζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν
 ἀγαθῶν. ἀπὸ δὲ οἷο δα, ἔφη,
 ἰγὼ, ἔσθ' ὅτε, διδιδάξομαι σὶ κα-
 τά ἀρξάων. ὦ ἰδιδασκην.
 ἄτα ἱππὶδὲ πωρυτα ἱππιδ-
 μων,

specie sese mihi consuevit ostē-
 stendere.) Quid istud sibi
 vult (inquit) Cronosolon?
 videre mihi sollicitus. An non
 æquum, inquam, herē, cum
 1 impios ac scelestos homi-
 nes opibus superfluere, et so-
 los delicijs frui videam, ipse
 verò, mecumq̃ complures a-
 lij docti, cum inopia, sumi-
 mātq̃ rerum penuria vitam
 degimus? Ne tu quidem, he-
 re, curas his rebus finem im-
 ponere, et ad æqualitatem
 reuocare. Tum ille: Cete-
 ra quidem, inquit, haud fa-
 cile fuerit inuocare, quæ vo-
 bis 3 à Clotho reliquisquē
 Parcīs accidunt: porrò pau-
 pertatis malum vobis corri-
 gam, quatenus ad festum æ-
 timet. Sit autem hæc corri-
 gendi ratio. Abi Cronoson-
 lon, ac mihi leges aliquot cō-
 scribito, ostendens quid ob-
 seruandum sit in festo, vii ne
 diuites inter sese festum ce-
 lebrent, sed vobis sua bona
 impertiant. At non noui, in-

quam, leges conscribere. Quin ego, inquit, docebo te. Moxq̃
 ingressus, ordine me docuit.

Deinde cum cuncta perdidici-
 ssem:

μέλω, καὶ ἀπὶ αὐτοῖς, ἴφην, ὅτι
 ὡς μὴ τῷ ποιεῖν, μολπῇ ἐ-
 γὼ τῷ ἄρπῳ ταύτῳ ὁξύνω
 πρὸς φέρω ἢ γυλοῖ. ὅ ἄρ ἔλω,,
 τὸν μὲ πατέρα ἐλθμίαν πε-
 ποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν τὰς θε-
 πλοσίους μὴ ἐννοχίζω, ὅπόσω
 ἄρ πρᾶνομένησιν, ὡς ἀγα-
 ποῖν τῇ μητρὶ σὺν αὐτοῖς καὶ
 κυμβάλοις, βάκχοι γυρόμε-
 νοι ταῦτα ἠπάλησιν. ὡς λα-
 λῶς ἔχα ἡμῖν μὴ πρᾶσαι-
 ναν τὰς θέσμοις. Νόμοι πρῶ-
 τῳ Μηδρὶ καὶ μηδρ. μήτε ἀγο-
 ρᾶσιν μὴ τῇ ἰδίῳ πρᾶσιν
 τὸς τ' ἰορτῇ, ἢ ὅ ἔστι πασι δὲ
 καὶ τρυφῇ καὶ θυμῷ δία. ὁ-
 ψοποιοῖ μόνον, καὶ περιματῶν
 γοῖ, ἐν βροτοῖς. ἰσοτιμία
 πασιν ἔσω, καὶ δόλοις καὶ ἰλ-
 θείοις, καὶ πρῶσι καὶ πλοσίοις.
 ὁργίζω, ἢ ἀνακτῆρ, ἢ ἀ-
 πῶν, μηδρὶ ἐξ ἔσω λογι-
 μὸς πρὸ τῶν ἐπιμελῶντων
 Κρονίοις λαμβάνειν, μηδρ.
 ὁ ἐξ ἔσω. μηδρὶ τὸν ἄρ γυ-
 ροῖ ἢ τῷ ἰδίῳ ἐξ ἔσω, καὶ
 μηδρ. ἀναγράφω ἐν τῇ ἰορ-
 τῇ, μηδρ. γυμναζέω Κρονίοις,
 μηδρ.

ciffem : Et illud, inquit, illis
 dicito, nisi seruārint hæc,
 tum ego profectò sine cau-
 sa scilicet hanc acutam cir-
 cumfero. Alioqui ridiculus
 sim, si cumⁿ patrem Cælum
 execuerim, non item castrā-
 ro diuites istos, quicunque
 leges meas violauerint, ° ut
 iam euirati, Cybeli matri se-
 se adiungant cum iibys ac
 cymbatis. Hac ille minaba-
 tur. Quare rectè facietis,
 si leges non prætergredias
 mini P Lex prima : ne quis
 quid intra festi tempus agi-
 to, neque publicum, neque
 priuatum, nisi quæ ad lus-
 sum, ad voluptatem, animiq;
 oblectationem pertinebunt.
 Obsoniorum & bellario-
 rum artifices soli in opere
 sunt. Aequalitas omnibus
 esto, seruis, liberis, paupe-
 ribus, diuitibus. Irasci, in-
 dignari, minari ne cui lis
 ceat. Rationem exigere ab
 ijs qui res curant Saturnali-
 tias, ne id quidē fas esto, Ne
 quis argentum vestimē ex-

pendito, ne de inscribitio solennitatis tempore. Ne quis exer-

μυθολόγους ἀσκήνῃ ἐπιδείκ-
νυσθαι, πᾶσι δὲ τινὲς ἀγῆστοι
καὶ φαῖδροι, σκῶμμα καὶ παι-
διὰν ἐμφαίνοντες. Νόμοι
δούτσοι. Πρὸ πομποῦ τῆς
ἑορτῆς οἱ πλουσιοὶ γραφέν-
των μὲν ἐς πινάκιον ἑκάστου
τῶν φίλων τὸν ὄνομα. ἔχον-
των δὲ καὶ ἀργυρίου ἕξαιμον,
ὅσων τῶν κατ' ἕτερον πεισίοντα
των, τὸ δικάζον, καὶ ἰδιώτα
τῆς ἑορτῆς πᾶσι περιβλή. καὶ
δοσὴ παχυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς
κατασκευῇ, καὶ τῶν ἀργυρίων
ἐκ ὀλίγα· ταῦτα μὲν πρόχαρ-
αῖς τῆ δὲ πρὸς τῆς ἑορτῆς, καὶ
θάροισιν μὲν τι περιφρίδω,
καὶ ἵπ' αὐτῶν ἐξελαννέω ἐκ
τ' οἰκίας μικρολογία καὶ φιλη-
γυεία καὶ φιλοκρίσια, καὶ ὅτε
τοιαῦτα ἀπὸ σωοικα ὧς
πλάσις οὐδ' ἐπιδέον ἢ ἀσθα-
ρὰν πᾶσι οἰκίαν ἐξεδάσωνται,
θρόνον Διὶ πλεζόδοτον, καὶ Ερ-
μῇ δώδει, καὶ Ἀπόλλωνι μίγας
ποδάρω. ἔτα τριῖν δαίμων ὀ-
ψίαν, ἀναγινωσκέτω ἢ σφί-
σι τὸ περικὸν ἐκείνου πινάκιον.

κατα

ceatur, néve literis operam
dato, aut recitato, nisi si quæ
sint urbana lepidaq̃, quæ di-
cacitatem resipiant ac iocum.
Lex secunda: Mul-
tò ante festum diuites singu-
lorum amicorum nomina in
tabella scribunt. Porro pe-
cuniam paratam habentis
ad decimam partem annuo-
rum fructuum. Præterea
quicquid illis superest ves-
tium, & quicquid est cul-
tus pinguioris, quàm ut i-
psis conueniat. Ad hæc ar-
genteorum vim non mo-
dicam. Atque hæc quidem
in promptu sunt. Cæterum
ante solennitatem porcel-
lus circumagitor, atq̃ ex as-
dibus eiciuntur sordes, auar-
itia & questus, & si quæ
id genus alia sunt plerisque
diuitum, domestica. Deinde
ubi domum perpurgauerint,
rem diuinam faciunt
Ioui diuiniarum largiori, ac
Mercurio munifico, atq̃ As-
pollini magna donanti. De-
inde circa vesperam tabu-

lam illam amicorum nomina tenentem relegunt. Distribui-

ἐκ τῶν ἀνέμων τῶν δὲ αὐτοῖς κατ'
 ἀξίαν ἰκάζω, πρὶν ἥλιον ἀν-
 ὄναι, συμπόντων τοῖς φίλοις.
 οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους
 τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστά
 τοῖς τῶν οἰκιστῶν, ἥδη προσβύ-
 ται. ἱγγραφέω δ' ἐς γραμ-
 μάτιον ὃ, τί τὸ συμπόνησον,
 καὶ ὅσον, ὥς μὴ ἀμφοτέρω ὕ-
 ποπλόοισιν τοῖς ἀποκομίζον-
 τας, αὐτοῖς δὲ οἰκίστας, μίαν
 ἀνθικὰ ἰκάζω πόντων, ἀπὸ
 τριχόντων, ἀπαυώτων δὲ
 μηδὲρ πλῆθους. τοῖς πεπαισ-
 μένοις διπλάσια πάντα πέμ-
 πῶν. ἀξίον γὰρ διμοιχεύειν
 εἶναι. τὰ ἐπὶ τοῖς δώροις λεγόν-
 τας; ὥς μετρίωτα καὶ ὀλί-
 γιστα ἔσθαι. ἱπαρχοὶς δὲ μηδὲς
 μηδὲρ σὺν ἡμετέροις, μηδὲ
 ἱπαινάτω τὰ πέμπόμενα. πλε-
 ον γὰρ πλεονάζειν, μηδὲρ συμπί-
 τω, μηδὲ ἱπιάτω Κρονίους ὁ
 πλείους ἢ ἰσότημον τῶν ἀπὸ τὸ
 πέμπωσιν περὶ δεινότητος φε-
 λασσέωσιν, μηδὲ μὲντας
 βοῖα ἀείτω καὶ τῇ ἀφροῇ, ἥ τις
 πύρρα

butis autem pro cuiusque di-
 gnitate muneribus, ante So-
 lis occasum amicis mittun-
 to. Porro qui deferant, ne
 plures, tribus quatuorve su-
 to, atque hi certissima ex fa-
 mulis fide, iamq̃ natu grana-
 des. Ascribatur autem in li-
 teris & quid mittatur, &
 quantum, ut ne virique su-
 spectos habere possint eos
 qui perferunt. Atque ipsi mi-
 nistri unico quisq̃ calice
 epoto, domum recurrunt;
 necq̃ præterea quicquam ab
 eis postulatio. Doctis o-
 mnia dupla mittuntur. Nam
 hos æquum est & geminam
 accipere portionem. De mu-
 neribus quammodestissima
 simul & quam paucissima
 verba sunt, neque græve
 quicquam in literis quis-
 quam ascribitio, nec odios-
 se laudato quæ mittuntur.
 Diviti diues ne quid mitti-
 to. Neque locuples Saturna-
 libus æquali sorte quempiam
 conituito accipit. Ne quid

eorum quæ in hoc deprompta fuerint ut mittantur, seruan-
 to. Neve cui muneris penitentia subito. Quod si quis anno

πῖρυσιν ἀφ' Ἀημῶν, δι' αὐτὸ
 ἄμοιρ' ὧς λατίζῃ, ἀφ' Ἀμύβας
 εἶτω ἑξέκλιν' ἀφ' Ἀνόντων Ἀ
 εἰς πλάσιοι καὶ χεῖρα πῖρ' ἑ. *ἑ.*
 ἄφ' Ἀμύβας πῖρ' Ἀνόντων, καὶ τὸ ἐννοεῖ
 πῖρ' Ἀνόντων, οἱ τινὲς ἄρ' καὶ τὸ ἐννοεῖ
 λοντὸν, καταβαλὼν μὴ ἔχων
 σι' καὶ ὅπως, πῶς ποτὶς μελῆ-
 τω αὐτοῖς εἰδέναι, ὅτι μάλιστα
 πῖρ' Ἀνόντων. ἀπὸ τῶν Ἀ καὶ τῶν
 λαμβανόντων, μιμνησμοζία,
 καὶ τὸ πῖρ' Ἀνόντων, ὅποῖον ἄρ' ἔ,
 μέγα δοκέτω. οἶνε ἀμφο-
 ρῖν, ἢ κατὰ ὅρνε παχῆα,
 Κρονίων δ' ὅρνε μὴ δοκέτω.
 μηδὲ τὰς Κρονικὰς δ' ὅρνε
 εἰς γέλωτα φερέτω. ἀντι-
 πῖρ' Ἀνόντων ὅτι πῖρ' Ἀνόντων
 ὅτι πῖρ' Ἀνόντων βιβλίου ἑ
 παλαιῶν, ἢ τι εὐφημοῦ καὶ
 συμποτικῶν ἢ, ἢ αὐτῶν οὐ
 γραμμα, ὅποῖον ἄρ' Ἀνόντων
 τω. καὶ τὸ λαμβανόντων ὅ
 πῖρ' Ἀνόντων πάντων φανερῶς
 πῖρ' Ἀνόντων, καὶ λαβῶν ἀναγι-
 γνωσκίτω ἐν ὅλῳ. ἢ Ἀνόντων
 θηται, ἢ ἀφ' Ἀνόντων, ἔσω τῇ τῇ
 ἄρ' Ἀνόντων ἀπὸ τῶν ἐννοχ' ὅρ,
 dum hilaris vultu accipito, acceptum protinus perlegio
 to. Quod si recusarit, reieceritve, sciat sese hunc quae de fal-
 ce minatus sum, obnoxium esse, etiam si miserit quicquid

superiore peregrè fuit, eaq̃
 causa munerum expers fuit,
 ὧς illa accipito. Quinetiam
 pro tenuibus amicis es alie-
 num diuites solvunt: atque
 etiam conductarium adium
 precium, si qui fortè ὧς hoc
 debent, neque sunt solvens
 do. In summa verò, multò
 ante illud illis esto curæ, ut
 cognoscant qua te maximè
 his sit opus. Rursum qui ac-
 cipiunt, ne demissis donis
 ut exiguis quercuntor: ὧς
 quicquid mittetur, quale-
 cunque fuerit, id magni duc-
 cunto. Vini cadus, aut les-
 pus, aut pinguis avis, inter
 munera Saturnalia ne ha-
 bentor. Nève Saturnalia de-
 nam risum vertunt. Re-
 mittito vicissim diuiti pau-
 per: si doctus est, aut si quid
 aliquem reterem, aut si quid
 ipse conscripsit, quod fausti
 sit ominis, ὧς conuiujs acco-
 modum, qualecunque potue-
 rit: atq̃ id diues læto admo-
 dum
 aliquis

ἐξ ἑνὸς ὅθεν ἰσχυρῶς. οἱ δὲ
 ἄλλοι, οἱ μὴ σφάγγοντες, οἱ δὲ λι-
 βαρῶν ἰσχυρῶς πωπόντων.
 ἐν δὲ πίνυσι ἰσχυρῶς, ἡ ἀργυ-
 ροῦ, ἡ χρυσοῦ, παρὰ τὴν δὲ
 σαρμιν, πωμψή πωσιῶν τὸ μὴ
 πωμψὲς ἰσχυρῶς ἀμύσιον, καὶ
 ταπραθὲς ἰσχυρῶς ἀς τὸ θη-
 σσώδον τὸ Κρόνον. ὅθεν πίνυς,
 ἰσχυρῶς ὑπερβαίον πωμψὲς πα-
 ρὰ τὴν πωσιῶν λαμβανίτῳ, ἰσχυ-
 ρώδον ἀς τὰς χῆρας, οὐκ
 ἰσχυρῶς ἀμύσιον καὶ πω-
 τήκοντα. Νόμοι συμποτικοί.
 Λοιδίῳ μὴ, ὅπως τὸ σοι-
 χῆον ἰσχυρῶς ἡ. τὰ δὲ πω-
 τήκον, ἰσχυρῶς καὶ πωσιῶν ἡ.
 πωτῶν. καταναίῳ ὅπου ἀρ-
 τήχοι ἰσχυρῶς. ἀξίωμα ἡ
 πωτῶν, ἡ πωτῶν ὀλίγον σι-
 τήκοντα ἰσχυρῶς πωσιῶν. οἶνον
 τὸ αὐτὸ πίναν ἀπαντας μὴ δὲ
 ἰσχυρῶς πωσιῶν ἡ πωσιῶν, ἡ
 σαρμιν ἡ ἰσχυρῶς ὀλίγον, ἡ
 μόνον δὲ αὐτὴν πίναν τοῦ
 ἰσχυρῶς. μοῖρα ἰσχυρῶς, καὶ ἡ
 σαρμιν ἀπαντας. οἱ δὲ ἀμύσιον πω-
 τήκοντα μὴ δὲ μὴ δὲ ἀμύσιον
 δ

alioqui mittendum erat. Por-
 rō reliqui, coronas alij, alij
 iburis frustula mittunt. Quod si pauper aut vestem,
 aut argentum, aut aurum
 supra facultatem diuiti mī-
 serit, id quidem quod mis-
 sum fuerit, publicum est, et
 conflatumq; in Saturni the-
 saurum inferior: ipse verō
 pauper postridie plagas à di-
 uite, manibus ferula sup-
 positis accipito, non paucio-
 res quinquaginta suprā du-
 centas. ^u *Leges conuiuiales:*
Lauandum est ubi linea sex
erit pedum. Ante lauā-
dum, nucibus ac talis lusa
tandum. Vbicunque casus
cuique locum dederit, ibi
accumbito. Dignitas, aut
genus, aut diuitia, parū mo-
menti habento ut prius ali-
cui ministretur. Eodem de
wino omnes bibunto, neque
prosit diuiti si causetur vel
stomachi vel capitis dolorē,
ut ideo x bibas de meliore.
Carnium omnibus aqua por-
tio. Ministri ne cui quid fa-

uore danto, neque contantor, neque pratermittunt, donec

καὶ οἱ φίλοι αὐτῷ. τὸν νό-
μον τούτον ἔκαστος τῶν πλου-
σίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῶν
στήλων, ἔχον ἑνὶ μισαυτάτῳ τῷ
αὐτοῦ. καὶ ἀναγιγνώσκον, καὶ
ἐκείνους δὲ, ὅτι ἐστὶ ἄρ' αὐτοῖς
σὴν μὲν, ὅτι λιμὸς ὅτι τοι-
μὸς, ὅτι πυρκαϊά, ὅτι ἄπο χα-
λκῶν ἰδὲν ἡσασιν ὅς τιν' οἱ
πίαρ αὐτοῖς. λέω δὲ ποτὶ (ὅπως
μὴ ῥῥοιζῇ, καθαρῶς) ἀπεπρό-
πατον, οἷα πέδονται.

tur, abominanda sunt quæ illis tum euentura.

ipso ministrante. Leges has-
ce singuli diuites, aereæ co-
lumnæ inscriptas, in aula me-
dia habento, ac legun-
to. Atque id quidem sciendū
est, quoad ea columna ma-
nebit, neque fames, neque pe-
silentia, neque incendium,
neque quisquam alioqui mo-
lestum, in illorū domum sus-
bibit. Quod si quando (id
quod dī prohibeant) tolla-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a HAEC ait.] Præfatio in leges, qua auctoritatem illis pa-
rat. b Non in somnis vilus.] Plato libr. 7 de legibus καὶ
ὅπως: id est, per somnium, siue in somnis. In somnu enim nos
vidisse ea proverbio dicimus, quorum ambiguum quandam ac
sensuem, peneque euandam memoriam aut intelligentiam obti-
nemus. c Qualem cum pictores fingunt.] Liberum e-
nim est poetis & pictoribus impudē, quicquid velint fingere.
Lucianus noster in dialogo τῶν ἀκρόων. Atqui vetus hoc
dictum est, liberos esse poetas ac pictores. Idem in Demosth.
encomio: Poëticum genus liberum dicit. Diphilus apud Athē-
næum lib. 6. de Poësi:

— quibus licet

Et facere solis quidlibet atque dicere.

Ad quod alludit Horatius cū ait:

— pictoribus atq; poetis

Quidlibet audendi semper fuit æqua potestas.

Est autem plurimum cognationis inter poëticen & picturam. Hinc est quod Simonides, auctore Plutarcho libr. αὐτὸς δὲ τὸν μίον πικτὺν tacitam poësim appellat. Poësim autem loquentem picturam. Proinde Horat. de Arte poëtica:

Vt pictura, poësis erit. d A' deliris poëtis.] Politianus: — iulianis mos est dare verba poëtis. e Falcē tenebat.] Cum falce pingitur; quoniam tempus omnia metis execatq; & aufert. Proinde falcifer cognominatus à poëtis. f Cætera & hilaris.] Interpret figuratam Latinam locutionē observauit. Cic. de nat. Deor. Non solum enim Poëta suavis, verum etiam cætera doctus, sapiensq; traditur. Martialis:

Visceribus bonus est, cætera vile sapit. i. quantum ad cætera. Hanc in nostris adagijs habemus. g Animo mœstum.] ἡ γὰρ ἀλγία mentis tristitia est, dolor cordis, molestia. h Quippe deus.] Sidon. Qua deuotione placatus inspector pectorum Deus. i Pro temporis ratione.] Hyemis, k A' tergo aure prehensa, ac vellicata.] Consecrata enim auris est Memoria. Hinc illud apud Plin. Est in aure ima memoria locus, quem tangentes adestamus. Igitur veteres aurem vellere dicebant pro admonere, à prisco ritu sumpta locutio, Virgil. in Sileno:

*Cum canerem reges, & prælia, Cynthius aurem
Vellit, & admonuit pastorem, Tityre pingues
Pascere oportet, oues, diductum dicere carmen,*

Quod imitatus Calphurn. in Bucolicis:

—vellit nam sæpius aurem

Inuida paupertas, & dicit vilis cura.

l Impios opibus superfluere.] Cæcus enim & claudus, interdum contrà oculatus & celer Plusus diuiniarum deum fingitur. Cum enim ad impios ac sceleratos homines mittitur, celerimus est, & cæcus: cum verò ad bonos, sanè claudus. m A' Clotho reliquisq; Parcis.] Parca à Latinis dicuntur ἡ γὰρ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν. i. per contrarium, quòd nemini parcant, Græci μίσις à diuidendo & distribuendo micuisq; sua, dictas arbitrantur. Clotho contrahit omnia, Lachesis fatum sortitur, Atropos inuertibilis & incommutabilis est. Hinc & à Græcis ἀμεταίεστα, i. inconuertibiles dicuntur, n Patrem Cælum excue-

Execuerim.] Saturnum aiunt abscidisse Cæli patris pudenda, quibus in mare deiectis Venerem procreatam, quæ à spuma Aphrodite nomen accepit. o Utiam euirati, Cybeli.] Cybele, quæ & Rhea Diorum mater, alijsq; multis nominibus vocabatur, sacerdotes castratos, qui Galli dicebantur, habebas, Lucretius illis tympana & cymbala adhibet. De his cum satis superque pluribus alijs in locis, deq; omni Cybelis ceremoniarum ritu annotarim, non est cur hoc loco plura repetam. p Lex prima.] De ritu & modo parandi festa, quidque ipsis diebus præcipue agendum. q Nisi quæ ad lulum & voluptatem.] In Prometheus seu Caucaſo: Si tollamus, inquit Prometheus, & conuiuijs lepores illos, risum & subdolas captiones, quid oro, præter temulentiam, edacitatem, & silentium fiet reliquum? Lex secunda.] De excipiendis & tractandis pauperibus, deque muneribus mittendis. s Porcellos.] Olim publicè lustrabantur domus, procello circumactis. & Geminam accipere.] Milites diuicias nuncupati, dupla stipendia merent. Idem Lucianus: ἐν μὲν τοῖς ἐφ' ἑσπερίαις, τὰ χαλὰ διμυρία ἦν. u Leges conuiuiales.] De modo & ratione conuiuiorum, sine quibus rebus in conuiuij studendum sit. x Bibat de meliore.] Fortè legendum ἐπιπιορῶ, ut versit Erasmus: alioqui si leges ἐπιπιορῶντες, sensus erit, priusq; bibat diues. y Pocillator.] οἰνοχόῳ Pincerna, à poculis, à cyathis, cuius officium est, ut in conuiuiis vinum misceat. Nec multo post, in epist. 1. præmonentur pincernæ, ne contentur donec unusquisque nostrum sepius poscat bibere, sed semel iussi protinus infundant, & ingentem calicem impletum tradant, æquæ atque ipsi domino vsque vinum & idem vinum conuiuiis sit omnibus. Puerum enim ad cyathum habebant, qui quos petebant cyathos vini, admeiebatur, in poculumq; fundebant. Sic & Græci, cyathos sibi nomine eorum misceri petebant, quos charos habebant. z Adhibeatur modus.] Modus in omnibus rebus obseruandus. Xenophon: Ἐν γὰρ μετρίῳ εὖ εἶναι ἄνθρωπον ἀπὸ ἀμετρίων. i. modum sequens nunquam errabis. Pindarus Nemeorum hymno 10. ἰσθὶ γὰρ ἀνδρῶν ἀνδρώπῳ βαρὺς ἀνείκελος. i. modum in rebus excedere, auditoribus graue est. Vide Erasmi nostri prouerbium: Ne magna loquaris.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κροικαί.

Εγὼ Κρόνῳ χαί-
ρειν.

ΓΕΓΡΑΣ-
ται μὲν ἡδὴ
σοι καὶ πρότερον
Ἀκλῶν ἐν οἷς
ἔην, καὶ ὡς καὶ πρὶας εἶναι
ἀποσώομαι, μόνον ἄμοιρον
εἶναι τῆς ἰορτῆς, ὡς ἰσχυ-
ρῆσαι. ἔτι καὶ τοῦτο πε-
ρὶ αὐτοῦ (μὴ μνησθῆναι) ἀπο-
γράψας ἔγραψα, τὸς μὲν ἡμῶν
ἐκτελεστῆναι καὶ πρυφῆναι, οὐκ
κοινωνουμένης ἄν ἔχουσι, τοῖς
πρὶν τοῖς, τοῖς δὲ λιμῶ
ἀφθάρτου, καὶ ταῦτα,
Κρονίῳ ἐνιστάμεν. ἵνα δὲ
μοι τότε οὐδὲν ἀντιπεί-
σαι, ἡγεσάμενος δὲ ἂν
οἱ ἀναμνησάσθαι τῶν αὐ-
τῶν. ἐχέτω γὰρ αἱ, ἃ ἔ-
στι Κρόνῳ, τὸ ἀνίστασθαι τοῦτο
ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐν
τῷ μίση ἄσπασιν καταβύτα,
ἔπειτα ἐκλεῖψαι ἰορταῖαν.
ὡς

EPISTOLAE

Saturnales.

Ego Saturno Sa-
lutaem.

QVIDEM
antea tibi
scripsi, signi-
ficans quoniam
in statu essem, et quemad-
modum ob inopiam mihi pe-
riculum esset, ne solus omni-
um expertus relinquerer so-
lennitatis quam indixisti.
Addidi et illud (nam me-
mini) iniquissimum esse, si
nostram alij opibus ac de-
licijs superfluerent, nihil ex
suis facultatibus impertien-
tes pauperioribus, alij rura-
sum fame contabescerent;
atque id quidem instanti-
bus Saturnalibus. Verum
quoniam tum ad meas lites
ras nihil respondisti, opera-
precium existimaui, te de-
nuo hysdem de rebus com-
monestare. Tuum erat,
optime Saturne, a sublata
hac rerum inaequalitate, bo-
nis in medio depositis, postea celebrandum festum edicere.
Nam

ἔστιν αὖτε ἰχθυὸν, μύρμηξ ἢ κα-
 μηλῶ, ὥς ἡ παροιμία ἐκεί-
 νη μακροῦ πραγικοῦ ὑποκειμένου
 ἰνυόκεσθαι, θατέρω μὲν τοῖς πο-
 σὶν ἰφ' ὑψηλῶς βυθιόκοτα,
 οἷόν τι οἱ πραγικοί ἐμβά-
 ῖν ἐστιν· ἀνυποδέχους ἔσω ἢ
 ὧν βαδίσει ὅπως ἴκων, ἔ-
 ρως ὅτι ἀναγκᾶν αὐτῷ ἄρτι
 ἢ ὑψηλῶ, ἄρτι δὲ ταπηνῶ γι-
 νώσκει, καθ' ἑπὶ οἶον ἂν πόδα
 πεδῶναι. τοσούτων ἔξω βίω
 ἡμῶν τὸ ἄνισον, καὶ οἱ ἢ ἴσως
 ἀσάμφοι ἐμβάτας, ἢ τυχὼς
 χορηγίας, ἐν παραστάσει ἡ-
 μῖν, οἱ ποταμοὶ δὲ πρὶν ἢ χα-
 μαι βαδίζουσιν. ἀσάμφοι ἂν,
 εὐὶ ἴδω, μὴ χεῖρον αὐτῶν ἴσως
 κείνῳ καὶ δεξιανδρῶν, ἢ τις ἢ
 ἡμᾶς ἐνισκῶσαι πρᾶπλησίως
 ἐκάνοις. καὶ τοι ἀπὸ τῶ ποικί-
 λου ὄψεσθαι, ὥς τὸ παλαιόν, ὃ
 τοιαῦτα ὡς οἱ ἀνθρώποις τὰ
 πράγματα, σὲ ἵτι μοναρχῶν-
 τος ἀπ' ἡμῶν γὰρ ἄσπορος καὶ
 ἀνέροσ' ἔφυν αὐτοῖς τὰ ἀ-
 γαθὰ, ἀπηνερν ἔβιμον ἐκεί-
 νος ἐχόρον, ποταμοὶ δὲ, οἱ ἢ
 se olim, quum tu solus adhuc in
 citra ferendi arandiq; labore
 eniq; paratam, vel ad fatietatem

Nam uti nunc res habent,
^b formica camelus, quemad-
modum aiunt prouerbia.
Quin magis ^c tragœdia hi-
strionem animo concipe,
^d qui altero pede præaliis
cothurnis sublimis insistat,
cuiusmodi sunt tragica cal-
ceamenta, altero verò su-
calceatus. Is si ad hunc mo-
dum instructus ingredietur, vides
necessariò futurum, ut nunc
excelsus sit, nunc humilis,
proue hunc aut illum pe-
dem viceisim promouerit.
Nec minor est in vita nostra
inæqualitas, dum illi cothur-
nis sulti, adornante fortuna
tragœdias in nos agunt. Con-
trà magna pars pedibus at-
que humi ingredimur, quum
et ipsi, seias velim, nihilo
deterius illis fabulam agere
possimus, atque ingredi, si
quis nos quoq; ad eundem in-
flum modum adornârit. At-
qui ^e ex poëtis audio, nihil
barù rerù inter homines fuisse
veriù teneres: verùm tellus illis
bona progignebat, cœnam vnò
nosq;. Porro flumina partim
vinnæ,

αἶνον, οἱ δὲ γάλα, αἱ δὲ ὀϊ καὶ
 μέλι ἱερῶν. τὸ δὲ μέλι πικρὸν,
 αὐτοὶ δὲ ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀν-
 θρώπους χρυσοῦς εἶναι, πε-
 νίαρ δὲ μηδὲ τὸ παραπάνω
 αὐτοῖς πλεονάζειν. ἡμεῖς
 δὲ αὐτοὶ μὲν, οὐδὲ μόλις δὲ
 ἄρ' ἀκότως δοκαίμεν, ἀπὸ
 δὲ τι καὶ τοῦτο ἀτιμώτερον
 ἢ προφῆ δὲ μετὰ πόνων τοῖς
 πλεῖστοις, ἡ πτωχεία, καὶ ἀπείρα
 καὶ ἀμυχανία, καὶ τὸ οἶμοι,
 καὶ τὸ πόθεν ἄρ' μοι γένοιτο,
 καὶ ὅ τῃς τύχης, ποτὲ τοῖς
 αὐτοῖς. παρὰ γὰρ ἡμῖν τοῖς τίς
 σφισι καὶ ἔστιν ἄρ' ἔτι ἰδοὶ, λυγρὰ
 μέλα ἄρ' ἐπ' αὐτοῖς, ἀ μὴ τὸς
 πλεῖστοις ἰσχυρῶς τοσαύτην
 δαίμονιν αἰσινόντας. οἱ τοσού-
 τον μὲν χρυσόν, τοσούτον δὲ ἄρ-
 γυρον ἐκκλησάμενοι, ἰδούτας
 δὲ ὅσας ἔχοντες, ἀνδράποδα
 δὲ καὶ ἰσχυρὰ, καὶ συνοικίας
 καὶ ἀγρούς, πωμπώτα δὲ
 ταῦτα ἔκαστος λαμπυροῦν,
 οὐχ ὅπως οὐ μετρίως ἡ-
 μῖν ποτε αὐτῶν, ἀπὸ δὲ πλε-
 ονῶν τὸς πτωχοὺς ἀξιοῖ.

ταῦτα

vinum, partim lac, erant au-
 tem & quae mel manabant.
 Quodq; est omnium maxi-
 mum, aiunt illos ipsos f homi-
 nes aureos fuisse, ceterum
 paupertatem procul ab illis
 abfuisse. Nos contra & non
 satis idonei sumus qui vel
 plumbum videri possimus,
 aut si quid etiam plumbo vi-
 lius, ut quorum plerisque vi-
 ctus labore quaeritur, ac
 passim paupertas, egestas ac
 desperatio, & illud: Erei mi-
 hi: &, unde inueniam? &,
 ô fortunam, atq; id genus a-
 lia permulta apud nos nem-
 pe pauperes abundant: quan-
 quam his de rebus leuius dis-
 cruciaremur, nisi diuites
 conspiceremus tanta fruens
 tes felicitate, i qui quidem
 quum tantum auri, tantum ar-
 genti cōditum habeant, tant-
 ium vestium possideant, tot
 mancipia, tot currus, fami-
 lias, agros, atque harum
 rerum omnium magnam
 vim teneant, tamen adeo nos
 bis nihil unquam de eis im-

peritium, ut plebeiis homines ne aspectu quidem dignentur.

Εἰς,

ταῦτα ἡμᾶς μέγιστα ἀρπνί-
 γει, ὦ Κρόνι, καὶ ἀφόρητον ἔ-
 γίμεθα τὸ πᾶνμα, τὸν μὲν
 ἐφ' ἀπεργίδων κατακάμι-
 σσον, ὡσάνοις ἀγαθοῖς ἐν πυρὶ
 φῆν' ἐρυγάνοιτα, καὶ ἐπὶ τῶν
 σιώντων ἐν δαίμονι φόβον,
 ἀάτορτάροντα· ἡμὶ δὲ, καὶ τὰς
 ὁμοίους ὀνδροπολεῖν, ἀποθνή-
 σθολοὶ τίς ἔσθ' ὅσον γήρουν, ὡς ἱ-
 χοίμην ἄρταρ γῆρ' ἢ ἀλγείων
 ἡμιπλήγησμενοι καθώσθην,
 ἡάρδαμον ἢ θυμον ἢ κρόμ-
 μονοῖσι πῆλ' ὄν' ὄν. ἢ ζίνων
 ταῦτα, ὦ Κρόνι, ἀπάσθην καὶ
 μεταποιῆν' ἐς τὸ ἰσθίουτον, ἢ
 τὸ ὕστατον, αὐτὸς γὰρ ἰκύνεις ἡε-
 πώδην τὸς πλοσίους, μὴ μόνους
 ἀπ' αὐτῶν τ' ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπ'
 μηδίσμων ὡσάντων χροῖον,
 χοίνικα γὰρ ἡμῶν πάντων ἡα-
 τασκιδάσαι. ἀπ' ἀίματίων,
 ὅθ' ἡδὲν ἐπὶ σῆτ' ἀφ' ἐρωθύν-
 πα, ὅκ' ἄρ' αὐτὸς ἀνιάσθ' ἰαυ-
 τα γῆρ' πάντως ἀρπνίμην, καὶ
 ἐπὶ τ' ἡρόν' ἀφ' ἐρωθύν' ἡμῶν, ἢ
 μῆν' ὄν' πειθαλίαν μάλ-
 λον, ἢ ἐπ' ὅσας κοίτησι καὶ λίσαις,
 ἐρῶτι ποτὶ κατὰ πᾶν.
 sus vetustate situq̄ peritura, nobis dare qui induamur, quàm
 sincere ut in cubilibus asserimys multa carie computrescant.

Hæc, inquam, sunt, Saturne,
 quæ^k nos enecant maximè,
 planiq̄ rem intolerandā ara-
 bitramur, hunc in surpura
 accumbentem, tantis opum
 delicijs affluere, ructantem
 interim, & applaudentibus
 amicis perpetuò festum diem
 agere: me verò, miq̄ simi-
 les, somniorum coniecturas
 interpretari, sicunde forè
 quatuor oboli contingant,
 quò videlicet pane polenti-
 ve expleti dormire quea-
 mus, nasturium, aut porrū,
 cepāsve, alliumve opsonij
 vice arrodentes.^l Aut hæc in-
 gitur, Saturne, ad æquabilia-
 tatem vitæ mulies corrigasq̄
 necesse est: aut quod est po-
 stremum, illis ipsis interdū-
 cas diuitibus, ne soli bonis
 fruantur, verum è modijs
 auri tam multis vel hemi-
 nam in omneis nos disper-
 gant. Porro ex vestibus, si
 quas iam à tineis exesas, ci-
 tra suum incommodum dare
 possint, malintq̄ hæc pro-
 priæ

Præterea

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SVBLATA rerum inæqualitate.] *Propositio.* *Spe-*
ctavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus insti-
tuit, & nunc Anabaptistæ renovare conantur. Seu frustra hac
fiunt, & plus calamitatum invehunt, quàm utilitatum. Evers-
antur enim v'sp. neque ipsa æquatio, diuturna esse potest, pro-
ppter varias causas, & morum & casuum & liberorum. Etenim
v'stelle aliæ vincunt alias & splendore & magnitudine, ita
feri nunquam poterit, vt ex a quo omnes sint & diuites & ho-
norati. Cic. lib. 3. Off. Capitalis, inquit, omnino oratio est, ad æ-
quationem bonorum pertinens. Quæ peste quæ potest esse ma-
ior, vide ea quæ scripta sunt in legem Agrariam, hoc est, de pu-
blicis agris populo diuidendus. b Formica camelus.] Lo-
quitur de opibus inæqualiter inter mortales distributis, vt huic
plurimum supersit, huic multum d'sit. Dicitur autem prover-
bium de vehementer inæqualibus, & modò minimis, modò ma-
ximis, quod perinde sit, quasi repente camelus, in formicam ver-
satur. Erasmus noster dicit non intempestivè dici posse, in eos
qui sibi non constant, in vtramque partem immodici. c Tra-
gœdiæ histrionem.] Ab inconuenienti ludionem, qui per-
sonatus in scenis fabulas agit. τρωχὴς, μίμν. Roscius &
Aesopus histriones clari. d Qui altero pede præaltis co-
thurnis.] Hoc calciamenti genus Graci ὑψόπορον, Latini mu-
sata literula cothurnum vocant, quo mos erat tragediarum
actoribus in scena vii, vt prociores viderentur: erat enim su-
bero subleuatum & αὐχὸς τοῦ ποδὸς, hoc est, tam dextro, quàm
sinistro pede conueniens, & de furis religabatur. Vide illud
Horatii Sermonum 1. Sat. 5:

Non illi larua, aut tragicis opus esse cothurnis.

Quia ore ita deformi esset, vt instar larvæ videri posset, neq; co-
thurnis, quia magna corporis esset statura. e Ex poetis au-
dio.] Ab exemplo & vita veteri Saturno regnante etatem au-
ream fuisse fabulantur, terramq; sua sponte expertè vomeris &
aratrici peperisse fruges, communesq; id temporis & nullis distin-
ctas limitibus agrorum possessiones fuisse. Virgil. 6. Aen.

Augustus Cæsar, diuûm genus, aurea condet.

Secula, qui rursus Latio, regnata per arua

Saturno quondam — f Homines aureos.]

Theocritus in *Αἴα χεῖρας πάλαι ἀνδρῶν*. i aurei quondam
viri. Virg. 2. Georg.

Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.

g Non idonei qui plumbum.] *At postquam fugato Sa-*
turno, Iupiter dominari cepit, paulatim omnia rerum morta-
lium in deterius labi occupare. Atque sequentes tempestates,
quia aureo seculo fuerunt deteriores, secunda dicta est argen-
tea, tertia aenea, quarta ferrea, ipsiq, homines plumbei: id est
inefficaces, inutiles, & inanes visi sunt. Harum omniû descriptio
elegans extat apud Hesiodum in oper. & diebus, & Ouid. lib. 1.
Metam. h Nisi diuites conspiceremus.] Moleuolus &
inuidus vicinorum oculus, inquit prouerbiû, ad quod videtur
repperisse Horatius lib. 1. Sat.

Qui sit Meccenas, ut nemo, quàm sibi sortem,

Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa

Contentus viuat, laudet diuersa sequentes? *Re-*
spondet Publius mimographus: Aliena nobis, nostra plus alijs
placent. Adde quod inuidia ferè comes est felicitatis. i Qui
quidem quum tantum auri.] Amplificatio à collatione
diuitem, k Nos enecant.] Horat. epistolar. lib. 1. ad Lol-
lium 1:

Inuidus alterius rebus macrescit opimis.

Inuidia Siculi non inueniunt tyranni

Maius tormentum —. Sic Lucret. lib. 3:

Macerat inuidia, &c. l Aut hæc igitur, Saturne,
Redit ad propositionem, & leges quoque describit. m Nos
precabimur.] Epilogus per comminationem formulæ exe-
crationum & dirarum precationum. Talis fuit sacerdotis im-
precatio ante, τὸν θεὸν ἱκετεύω. Imò, inquit Saturne, precor ut ei
nec tû bibere liceas, cum sisit. Vide in nostris adagys: Thyesteæ
execratio, & capiti eueniat. In morbo consumas. n Quod
Homerus de Solis bobus.] Odyss. α ο Vt formicæ ta-
les.] In Septentrionali Indiæ regione, formicæ cornuæ & po-
gnacissima esse feruntur, aurumque ex terræ cavernis egere
atq;

atq; cumulare. Ipsi color felium, magnitudo luporum Aegypti esse dicuntur. Indi id autem in maximo Solis affluuntur, cum formica domi latitant, quae tamen nonnunquam odore excitata, celerrimo cursu auri praedones, cameis et dromedaris fugientes, assequuntur atq; lacerant. Plin. lib. 11. cap. 31. Si abo de iisdem formicis loquitur lib. 15. p Hyacinthos.] Hyacinthus puer fuit Amyclaeus eodem tempore à Zephyro et Apolline adamatus; cuius fabulam à Palaphaso in tractatu de fabulosis narrationibus, et paulò ulter ab Ouidio lib. 1. Metam. refertur. q Achilles.] Achilles formosissimus omnium Graecorum. r Narcissos.] Narcissus puer fuit formosissimus; cuius fabulam lasè refertur ab Ouid. lib. 3. Metamorph.

ΚΡΟΝΟΣ Ε ΜΟΙ ΣΑΤΥΡΝΥΣ ΜΙ-
τῷ ἡμιονίτῳ χαίρειν. hi charissimo Sal.

ΤΙ ταῦτα λυρῆς, ὃ οὐδὲ
τῷ, ἡμοὶ πρὶ τῆς πα-
ρόντων ἐπιστάτης,
καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν
ποιῶν ἐκιδόν; τὸ δὲ τίς ἄρ
ἔστι, ἢ νῦν ἀρχόντος θαυμάζω
γάρ σε ἡ μόνῃ τῶν ἀπάν-
των ἀγνοῆς, ὡς ἐγὼ δὲ πάλαι
βασιλεὺς ὢν, ὡς παῦμα ἴς
ὢν, ὥς πᾶσι θανείμας τῶν
ἀρχόντων δὲ Ζεὺς δὲ μάλα τὸ δὲ
τῶν ἐπιστάται τὰ δὲ ἐμὴ τῶν
ρα ταῦτα μέγιστον πένθος, καὶ
ἡρότις, καὶ ὃ δὲ τὸ μὲν ἔστι, καὶ
τῶν, οὐ πᾶσι ἐμὴ δὲ ἴστω.

Vid^a tu; obsecro;
nugas istas ad me;
ac de rebus huius-
modi scribis; iubetisq; ut de-
integrò bonorum faciam
partitionem? quod qui-
dem alterius munus fuerit;
penes quem nunc est impe-
rium. Etenim demiror te,
si solus omnium ignoras
quemadmodum iampridem
regnare destiterim, ac prin-
cipatus esse ceperim,^b liberis
partitus imperium: quam
quam Iupiter præcipue re-
rum istiusmodi curam agit.

Porrò^c mea potestas non nisi ad taxillos vsque, saltationes;
edicationes, et ebrietatem valet, idq; septem nò amplius diebus

ὥς περὶ τῶν μαιόνων, ἅ φης,
 ἀφιλῆν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ
 τῆς ὁμοίας ἢ πρὸς αὐτῶν πλε-
 οντα ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἄν
 χηματίσας ὑμῖν. εἰ δὲ τι
 τῶν ἐκ τῆς ἰορτῆς ἀδικοῖ τό-
 τισι, ἢ πλεονεκτεῖτο, ἰμὸν ἄν
 εἴη δικάζον. καὶ ἰωσιππῶ
 δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ τῶν
 δαίμωνων, καὶ τῶν χοίριν' τοῦ
 χερσίου, καὶ τῶν ἰωδύων,
 ὥς καὶ ὑμῖν πέμψουσιν ἕς τὴν
 ἰορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ
 ἄξια αὐτὸς ποιεῖν, ὥς φατί,
 ἀμὴν τι ὄλογορ' ἐκένει πρὸς
 ταῦτα ἔχουσι λίγην. τὸ δὲ
 ὄλογορ', ἵνα οἱ πένητον ὑμῶν,
 ἰσηπατημίνοι, καὶ ἐκ ὁρθῶς
 δοξάζοντες περὶ τῶν πλου-
 σίων. ἔχει πανσολάμονας
 αὐτὸς οἰκὸς εἶναι, καὶ μόνος
 ἰδὼν τινα βιῶν τὸν βίον. ὅτι
 λαμπρῶς πολυτελῶς δεῖν αὐ-
 τοῖς, καὶ μεθυσκιδαι οἶνον ἡ-
 δέσθαι, καὶ πασιῶν ἰσχυρίσθαι,
 καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἰ-
 οῦσι μαλακῶς χεῖσθαι. τὸ
 γὰρ πάντων ἀγνοεῖτε, ὁποῖόν δεῖν
 αἰ

Itaque grauioribus in causis,
 de quibus scribis. videlicet
 de tollenda rerum inaequali-
 tate, ut ex aequo omnes aut
 opibus abundent, aut egeant,
 Iupiter vobis operam dabit.
 Quod si quid in his quae ad
 festum pertinent, vel fraude
 detractum est alicui, vel ad-
 ditum, id erit mearum pars
 iudicare. Iamque scribo
 diuitibus, de cœnis, de quo auri
 hemina, neque non de vesti-
 bus, ut vobis quoque ad cele-
 brandam festum non nihil
 mittant. Quandoquidem ex
 qua sunt ista, deceat illos fa-
 cere quemadmodum praedi-
 catis, nisi forte habent isti,
 quod probabiliter ad haec
 respondeant. ^e In summa tam-
 en illud scito re pauperes,
 vos longè falli, neque rectè
 iudicare de diuitibus. ^f Sis
 quidem illos felices arbitra-
 mini, solosque suauem vitam
 viuere, propterea quod illis
 liceat opiparè cœnare, vino
 suauì inebriari, puellis formo-
 sis mulieribusque frui, vestibus

ubi delicatis: verum istam felicitatē cuiusmodi sit, ignoratis:
 siquidem

αὐτὴ γὰρ φροντίδω αἰψὺ
 βύτων, οὐ μικρὰ, ἀπ' ἀ-
 νάγκης ἐπαγρυπνῆν ἰκα-
 νους, μή τι οἰκονόμῳ βλα-
 κέσθῃ ἢ ὑφ' ὧν μὲν ἡ δόξα,
 μὴ ὁ οἶν ὁ ξυθῆ, μὴ ὁ
 οἶτ' ὁ φθαεῖσθαι, ἢ ὁ ληθῆς
 ὑφίληται τὰ ἐκπώματα, μὴ
 πωδῶσθαι τοῖς συκοφανταῖς
 ὃ δῆμῳ, λίγους τυραν-
 νῶν αὐτὸν ἰδίῃ. ταῦτα
 δ' πάντα οὐδ' τὸ ποικί-
 λον ἄρ' ἔκ μὲν τῶν ἀ-
 νιόντων αὐτοῖς. εἰ γοῦν ἔ-
 πίπῃ τοῖς φόβῳ, καὶ τὰς
 μείμνας, ἃς ἔχουσι, πάλιν
 ἄρ' ὑμῖν φεσκέον ὁ πλου-
 τῶν ἰδιότης. ἰσχυρὸν οἷός τις
 αὐτὸν οὕτως ἄρ' ποτὶ κορυ-
 βαντιάσας, ὡς εἰ λατὸν τῷ
 τῷ πλουτῇ καὶ βασιλεύῃ,
 ἀφ' ὧν ἄρ' αὐτὰ, καὶ πα-
 ραχρησθέντα ἄλλοις, λα-
 θῶντα ἰδιωτῶντα, καὶ ἀ-
 νιόντα ἢ ἀπὸ ταπείνου
 νομῇ; ἀπὸ τὰ ποικίλα ταῦ-
 τα εἰδὼς, ὃ τοῖς πλουσίοις
 καὶ ἄλλοις πρὸς ἀνάγκην,
 ἀφ' ἧκα τῷ ἀρχῇ ἢ ποιῶν.

siquidem hæc res non medio-
 cribus curis eos distorquent,
 sed singulis inuigilare co-
 guntur, ne quid rerum do-
 mesticarum dispensator frau-
 det, aut clanculum suffure-
 tur, ne vinum accescat, ne fru-
 mentum vermicibus corruptum
 patur, ne latro tollat por-
 cula, ne populus credat cog-
 lumniatoribus, si illum dixe-
 rint affectare regnum. At-
 qui hæc quidem quæ pars
 est eorum, quæ istos discrimi-
 niant? Quod si nossetis me-
 tus et curas, quibus obno-
 xij sunt, planè fugiendas vos
 bis esse diuitias existimare-
 tis. Alioqui creditis et vel
 meipsum usque adeò insa-
 num, ut si præclara res es-
 set opulentia, aut regnum,
 depositurus hæc, alijq; ea
 cessurus fuerim, pateretq;
 ut nunc priuatus alieno pa-
 teterem imperio? Quin potius
 quum non essem ignarus hui-
 iusmodi malorum quæ plu-
 rima diuitibus ac regibus
 adsint necesse est, imperium
 deposui, idquæ sapienter.

Est autem plurimum cognationis inter poetitē & picturam; Hinc est quod Simonides, auctore Plutarcho libr. δὲ δ' ἐν τῷ πρῶτῳ πικτὺν tacitam poetisim appellat. Poetisim autem loquentem picturam. Proinde Horat. de Arte poetica:

Vt pictura, poetis erit. d A' deliris poetis.] Politianus: — iufanis mos est dare verba poetis. e Falcem tenebat.] Cum falce pingitur; quoniam tempus omnia moris excasq; & aufert. Proinde falcifer cognominatus à poetis. f Cætera & hilaris.] Interpres figuratam Latinam locutionē observavit. Cic. de nat. Deor. Non solum enim Poeta suavis, verum etiam cætera doctus, sapiensq; traditur. Martialis:

Visceribus bonus est, cætera vile sapit. i. quantum ad cætera. Hanc in nostris adagijs habemus. g Animo mœstum.] καὶ ἀλγία mentis tristitia est, dolor cordis, molestia. h Quippe deus.] Sidon. Qua devotione placatus inspektor pectorum Deus. i Pro temporis ratione.] Hyemis. k A' tergo aure prehensa, ac vellicata.] Consecrata enim auris est Memoria. Hinc illud apud Plin. Est in aure ima memoria locus, quem tangentes attestamur. Igitur veteres aurem vellere dicebant pro admonere, à prisca rursus sumpta locutio. Virgil. in Sileno:

Cum canerem reges, & prælia, Cynthius aurem
Vellit, & admonuit pastorem, Tityre pingues
Pascere oportet, oves, diductum dicere carmen,
Quod imitatus Calphurn. in Bucolicis:

— vellit nam sæpius aurem

Invida paupertas, & dicit vilia cura.

l Impios opibus superfluere.] Cæcus enim & claudus, interdum contrà oculatus & celer Plusus divitiarum deus fingitur. Cum enim ad impios ac sceleratos homines mittitur, celerissimus est, & cæcus: cum verò ad bonos, sanè claudus. m A' Clotho reliquisq; Parcis.] Parca à Latinis dicuntur καὶ τὴν ἀντίθεσιν. i. per contrarium, quòd nemini parcant, Græci μίγξας à dividendo & distribuendo unicuiq; sua, dictas arbitrantur. Clotho contrahit omnia, Lachesis fatum sortitur, Atropos inconvertibilis & incommutabilis est. Hinc & à Græcis ἀμειψίμοι, i. inconvertibiles dicuntur, n Patrem Cælum excue-

Execuerim.] Saturnum aiunt abscidisse Cæli patris pudenda, quibus in mare deiectis Venerem procreatam, quæ a spuma Aphroditæ nomen accepit. o Utiam euitati, Cybeli.] Cybele, quæ & Rhea Deorum mater, alijsq; multis nominibus vocabatur, sacerdotes castratos, qui Galli dicebantur, habebat, Lucretius illis tympana & cymbala adhibet. De his cum satis superq; pluribus alijs in locis, deq; omni Cybelis caeremoniarum ritus annotarim, non est cur hoc loco plura repetam. p Lex prima.] De ritu & modo parandi festa, quidq; ipsis diebus præcipue agendum. q Nisi quæ ad lulum & voluptatem.] In Prometheus seu Caucaſo: Si tollamus, inquit Prometheus, & conuiuijs lepores illos, risum & subdolas captiones, quid oro, præter temulentiam, edacitatem, & silentium fiet reliquum? Lex secunda.] De excipiendis & tractandis pauperibus, de quæ muneribus mittendis. s Porcellos.] Olim publicè iustabantur domus, procello circumactis. s Geminam accipere.] Milites diuicie tu nuncupati, dupla stipendia merent. Idem Lucianus: ἐγὺ μὲν ἰσχυρὸς εἶμι, τὰ δὲ διμυρία τῶν ἄλλων. u Leges conuiuiales.] De modo & ratione conuiuiorum, sine quibus rebus in conuiuij studendum sit. x Bibat de meliore.] Forse legendum ἐπιπιορῶ, ut veris Erasmus: alioqui si leges ἐπιπιορῶτες, sensus erit, priusq; bibat diues. y Pocillator.] οἰνοχόος Pincerna, à poculis, à cyathis, cuius officium est, ut in conuiuiis vinum misceat. Nec multò pòst, in epist. 1. præmonentur pincernæ, ne contentur donec unusquisque nostrum septies poscat bibere, sed semel iussi protinus infundant, & ingentem calicem impletum tradant, a quæ asque ipsi domino vsq; vinum & idem vinum conuiuiis sit omnibus. Puerum enim ad cyathum habebant, qui quot petebant cyathos vini, admetiebatur, in poculumq; fundebant. Sic & Græci, cyathos sibi nomine eorum misceri petebant, quos charos habebant. z Adhibeatur modus.] Modus in omnibus rebus obseruandus. Xenophon: Ἐγὼ γὰρ πιστεύω εὐνοῶντι τὸν ἀνὴρ μακρότερος. i. modum sequens nunquam errabis. Pindarus Nemeorum hymno 10. ἰσὶ τῷ γὰρ ἐκείνῳ ἀνδρὶ γὰρ ἐστὶν ἀντιόχου. i. modum in rebus excedere, auditoribus graue est. Vide Erasmi nostri proverbiū: Ne magna loquaris.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κροικαί.

Εγὼ Κρόνῳ χαί-
ρειν.

ΓΕΓΡΑ-

φην μὲν ἦδη
σοι καὶ πρότερον
Δικλῶν ἐν οἷς

ἦλθον, καὶ ὡς καὶ παλαιὰς λιν-
διασάομαι, μόνον ὁ ἄμοιρος
ἔσθαι τῆς ἰορτῆς, λῶ ἰσά-
γυλλας. ἔτι καὶ τοῦτο πε-
θεῖς (-μνήσκω γάρ) ἀλο-
γώτατον ἔσθαι, τὸς μὲν ἡμῶν
ἐκπλαστῆρ καὶ πρυφῶν, οὐκ
κοινωνούτας ἄλλήλοισι, τοῖς
πενετέροισι, τοῖς δὲ λιμῶ
ἐκφθερίοις, καὶ τὰ ταῦτα,
Κρονίῳν ἰνιστάμεν. ἰσὼ δὲ
μοι τότε οὐδὲν ἀντιπίστα-
σαι, ἐγκοσμήσω δὲ αὐ-
τοῖς ἀναμνησάμενος τῶν αὐ-
τῶν. ἐχέτω γὰρ σι, ὅ ἄν-
τι Κρόνῳ, τὸ ἀνίσωρ τοῦτο
ἀφιλόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς
τὸ μέισωρ ἅπανσι καταθέσθαι,
ἔσθαι καὶ ἐκείνων ἰορτάσθαι.
ὡς

ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ

Saturnales.

Ego Saturno Sa-
lutem,

QVIDEM

Ἐνταῦθα ἰβὶ
scripsi, signis
ficans quodnam
in statu essem, ὅτε quemad-
modum ob inopiam mihi pe-
riculum esset, ne solus omni-
um experti relinquerer so-
lennitatis quam indixisti.
Addidi ὅτε illud (nam me-
mini) iniquissimum esse, si
nostrum alij opibus ac de-
licijs superfluerent, nihil ex
suis facultatibus impertien-
tes pauperioribus, alij rura-
sum fame conestescerent;
atque id quidem instanti-
bus Saturnalibus. Verum
quoniam tum ad meas lites
res nihil respondisti, opera-
precium existimaui, te de-
nuò ejusdem de rebus com-
monefacere. Tuum erat,
optime Saturne, a sublata
hac rerum inaequalitate, bo-

nisq; in medio depositeis, postea celebrandum festum edicere.

Nam

ἔστιν αὖ ἔχοντες, μὴ μνηστὴρ κα-
 μηλῶ, ὥς ἡ παροιμία φησὶ.
 μάλα μὲν ἡ τραγικὸν ὑποκειτὺν
 ἐν νόκῳ, θατὶρ φησὶ τοῖς πο-
 λῶν ἐφ' ὑψηλῇ βιβηκότα,
 οἷόν ἐστιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάλλειν.
 ὅδ' ἔτι φησὶ ἀνυπόδικος ἔσω ἂν
 ζῶντων βαδίζοι ἔσθως ἔχων, ὅ-
 ρος ὅτι ἀναγκάσθω αὐτῷ ἄρτι
 ἢ ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γυ-
 ρισθῇ, καθ' ἑπὶ τὸν ἄνθρωπον πόδα
 περβαίνει. τοσούτων ἔχων ἔτι βίω
 ἡμῶν τὸ ἀνισορ. καὶ οἱ ἢ παρ-
 αλαμπνοὶ ἐμβάτας, τὴν γὰρ
 χορηγίας, ἐν τραγῳδίᾳ μὴ
 μῦθον, οἱ ποταμοὶ δὲ πρὸς τὴν χα-
 μαὶ βαδίζουσιν. διωάμνοι δὲ,
 οὐ τοιοῦτον, μὴ ἔχοντες αὐτῶν ἰσχυ-
 ρείναι καὶ ὁρμαίνεσθαι, ἢ τίς μὴ
 ἡμᾶς ἐν σκαλίᾳσι πρᾶπλησίως
 ἐκείνους. καὶ τοὶ ἀπὸ τῶν ποικί-
 λων ὄντων, ὥς τὸ παλαιόν, ὃ
 ζῶντα λυγρῶς ἀνθρώποις τὰ
 πρᾶγματα, σὲ ἔτι μοναρχέον-
 τος ἀπὸ τῆς γῆς ἀσπορῶ καὶ
 ἀνέροισιν ἐφύων αὐτοῖς τὰ ἀ-
 γαθὰ, ἀπὸ τῶν ζῶντων ἐκα-
 τὼς ἐλόρον, ποταμοὶ δὲ, οἱ ἢ
 ἑοικότες, quum tu solus adhuc imperiū teneres: verum tellus illis
 citra ferendi arandiq. laborem bona progignebat, carnem vni
 cuiq. paratam, vel ad satietatem usq. Porro flumina partim

Nam vti nunc res habent,
 b formica camelus, quemad-
 modum aiunt proueria.
 Quin magis c tragædiæ hi-
 strionem animo concipe,
 d qui altero pede præaltis
 cothurnis sublimis insistat,
 cuiusmodi sunt tragica cal-
 ceamenta, altero vero su in-
 calceatus. Is si ad hunc modum
 instructus ingreditur, vides
 necessario futurum, ut nunc
 excelsus sit, nunc humilis,
 prout hunc aut illum pe-
 dem vicissim promouerie.
 Nec minor est in vita nostra
 inæqualitas, dum illi cothur-
 nis fulci, adornante fortuna
 tragædias in nos agunt. Con-
 trā magna pars pedibus ater
 que humi ingredimur, quum
 et ipsi, seias velim, nihil
 deterius illis fabulam agere
 possimus, atque ingredi, si
 quis nos quoq. ad eundem in-
 flum modum adornarit. At
 qui e ex poetis audio, nihil
 harū rerū inter homines fuif-
 vinnu

οἶνον, οἱ δὲ γάλα, αἱ δὲ ἄλλαι καὶ
 μέλι ἱερρόιον. τὸ δὲ μέγιστον,
 αὐτοὺς ἱεῖρους φασὶ τοὺς ἀν-
 θρώπους χρυσοὺς ἔχειν, πε-
 νίαν δὲ μηδὲ τὸ παραπαν-
 αῶτοῖς πλεονάζειν. ἡμᾶς
 δὲ αὐτοὶ μὲν, οὐδὲ μόλις δὲ
 ἄν ἀκότως δοκαίμεν, ἀπὸ
 δὲ τι καὶ τοῦτο ἀτιμότερον·
 ἢ προφὴ δὲ μετὰ νόναρ τοῖς
 πλεῖστοις, ἢ πένια, καὶ ἀπεία
 καὶ ἀμυχανία, καὶ τὸ οἶμοι,
 καὶ τὸ πόθεν ἄρ μοι γήοιτο,
 καὶ ὅ τῃς τύχης, περὶ αὐτοῖς
 αὐτὰ. παρὰ γὰρ ἡμῖν τοῖς τίς
 σφισὶν ἡ πόλις ἄρ, γὰρ ἴδι, ὡς
 μέγα ἄρ ἐπ' αὐτοῖς, ἃ μὴ τὸς
 πλεῖστοις ἱερῶν τὸ αὐτὸ γὰρ
 δαιμονίᾳ σιωπῶνται. οἱ τοσού-
 τον μὲν χρυσόν, τοσούτον δὲ ἄρ-
 γυρον ἱερὰ δόματα, ἰδιώτας
 δὲ ὅσας ἔχοντες, ἀνδράποδα
 δὲ καὶ ἰσχυρὰ, καὶ συνοικίας
 καὶ ἄγρους, πάλμπονα δὲ
 ταῦτα ἔχοντες λιπτεμενοί,
 οὐχ ὅπως οὐ μετρίως ἡμ-
 ῶν ποτὶ αὐτῷ, ἀπὸ δὲ πλε-
 ονίας τὸς ποταμούς ἀξίῃσι.

ταῦτα

petiunt, ut plebeiis homines ne aspectu quidem dignentur.

Haec,

vinum, partim lac, erant au-
 tem & quæ mel manabam.
 Quodq̃ est omnium maxi-
 mum, aiunt illos ipsos ē homi-
 nes aureos fuisse, ceterum
 paupertatem procul ab illis
 abfuisse. Nos contra & non
 satis idonei sumus qui vel
 plumbum videri possimus,
 aut si quid etiam plumbo vi-
 lius, ut quorum plerisque vi-
 ctus labore quaeritur, ac
 passim paupertas, egestas ac
 desperatio, & illud: Hæc mi-
 hi: &, unde inueniam? &
 ô fortunam, atq̃ id genus a-
 lia permulta apud nos nem-
 pe pauperes abundant: quan-
 quam his de rebus leuius dis-
 cruciaremur, nisi diuites
 conspiceremus tanta fruens
 tes felicitate, qui quidem
 quum tantum auri, tantum ar-
 genti cōditum habeant, tan-
 tum vestium possideant, tot
 mancipia, tot currus, fami-
 lias, agros, atque harum
 rerum omnium magnam
 vim teneant, tamen adeo nos
 bis nihil vnquam de eis im-

ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀρπνί-
 γει, ὦ Κρόνι, καὶ ἀφόρητον ἔ-
 γένεθα τὸ πᾶνμα, τὸν μὲν
 ἐφ' ἀλοργίδων κατακείμε-
 νοι, τοῖσι δὲ ἀγαθοῖς ἐντρυσ-
 σῶν ἐρυγάνοντα, καὶ ἐπὶ τῶν
 σιώντων ἐδουλομένοι ὀμφον,
 ἀνὶ οὐρανῶντα· ἡμῖ δὲ, καὶ τὸς
 ὁμοίους ὀνδροπολεῖν, ἀποθνή-
 σθολοὶ τίς ὅρῳ γήρουν, ὡς ἔ-
 χει μὲν ἄρτων γὰρ ἢ ἀλείτων
 ἡμιπλήγησιν καὶ καθύδην,
 ἐὰρ δαμον ἢ θυμον ἢ ἐρόμ-
 νοι πιπρῶγοντες. ἢ δὲ νῦν
 ταῦτα, ὦ Κρόνι, ἀπάτην καὶ
 μεταποιῆναι τὸ ἰσοδικαῖον, ἢ
 τὸ ὕψος, αὐτὸς γὰρ ἰκύνει καὶ
 λαῖον τὸς πλοσίους, μὴ μόνους
 ἀρπαῶντες ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀρ-
 μηδίσμων τοσούτων χροσίου,
 χοίρικα γὰρ ἡμῶν πάντων κα-
 τασκευάζει. ἀπ' αἱματίαν,
 ὅθεν καὶ ἐπὶ σῆς ἀφ' ἐρωθῆς
 πα, ὅθεν αὐτὸς ἀνιάσει ταῦ-
 τα γὰρ πάντως ἀρπνίμω, καὶ
 ἐπὶ τῇ γήρῳ ἀφ' ἐρωθῆς ὀμφα, ἢ
 ἡμῖν δύναι πειθαλίαν μάλ-
 λον, ἢ ἐν ταῖς κοίταις καὶ κίσεως,
 ἐν ῥῶτι ποικῶ κατὰ ἀπλῶναι.
 sus vetustate situq̄ peritura, nobis dare qui induamur, quàm
 finire ut in cubilibus exscremij multa carie computrescant.

Hæc, inquam, sunt, Saturne,
 quæ nos enecant maximè,
 planiq̄ rem intolerandā ara-
 bitramur, hunc in furpura
 accumbentem, tantis opum
 delicijs affluere, ructantem
 interim, & applaudentibus
 amicis perpetuò festum diem
 agere: me verò, miq̄ simi-
 les, somniorum coniecturas
 interpretari, sicunde fortè
 quatuor oboli contingant,
 quò videlicet pane polentiàm
 ve expleti dormire quea-
 mus, nasturtium, aut porrū,
 cepàsve, alliumve opsonij
 vice arro dentes.¹ Aut hæc in-
 gitur, Saturne, ad æquabilia-
 tatem vitæ mules corrigatq̄
 necesse est: aut quod est po-
 streum, illis ipsis interdici-
 tas diuitibus, ne soli bonis
 fruantur, verùm è modijs
 auri tam multis vel hemi-
 nam in omneis nos dispera-
 gant. Porro ex vestibus, si
 quas iam à tinea exesas, ci-
 tra suum incommodum dare
 possint, malinèq̄ hæc pro-
 pter

Præterea

καὶ μὴ καὶ διανίστασθαι
 σου, ἄρτι μὲν τίσεσθαι, ἄρτι
 δὲ πέντε τῶν πέντε πα-
 ραλαμβάνοντας, μὴ μὲν τοῖς
 ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δαί-
 τνων, ἀπ' ἐς τὸ δημοτικώτε-
 ρον, ὥς ἐπίσης μετέχων ἁ-
 παντας, καὶ μὴ τὸν ἥ ἀμφοτέρω
 θαι τῶν ὅσων, καὶ τὸν οἰκί-
 πλῳ παρμενίαν ἐσῶτα, ἐς
 ἃν ἀπαγορεύσῃ τοῖς ἑφ' ἡ-
 μάς ἐλθόντα, ἐπὶ πρᾶσκα-
 λωμένων ὡς ἐπιβάλοιον τῶν
 χήρα, παρμενίαν, δαίττω-
 τα μόνον τῶν λοιπῶν, ἃ ὅσον
 δὲ πρᾶσκαλῶν τὸ λοιπόν. μη-
 δὲ ἰσοκομιθῶντες σὺν ἐς, ἀνέ-
 μοντα τῶν ἡμισυ τῶν πρᾶσι-
 θήσων τοῖς ἡμισυ ὅσον σὺν τῇ
 λαφύῃ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὅσον φέ-
 ρων ἐγκυκαλυμμένα. πρᾶ-
 πῶν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχοοῖς, μὴ πρᾶ-
 σκαλῶν ἐς ἃν ἐπὶ αὐτοῖς ἀνέ-
 σῃ πρᾶν ὑμῶν ἕκαστος, ἀπὸ
 ἡμῶν παρμενίαν, αὐτοῖς ἐγ-
 χύειν, καὶ ἀναδιδόναι, μὴ ἄλλω
 λαφύῃ ἐμπελόμενους, ὡς
 παρμενίαν τῶν ἡμισυ καὶ τὸν οἶνον
 δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμμέ-
 τωις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι.
 ἢ πῶ

Præterea ut cænent singuli,
 nunc quaternis, nunc quinis
 pauperibus ad conuiuium
 adhibitis. Haud isto quid
 dem pacto, quo his tempo-
 ribus conuiuia peraguntur;
 verum popularius, ut æqua
 sit omnium portio, neque ut
 hic opsonijs ingurgite; sese
 famulo interum adstante atq;
 opperiente donec herus vo-
 cando præfocetur. Caterum
 ubi ad nos venerit, quum vix
 etiam apparauerimus admo-
 uere manum, protinus ad al-
 ios transferatur pasina tan-
 tum ostensa; vel si quid de
 placenta reliquum est. Neq;
 illatum aprum ita partiatur;
 ut domino totum dimidium
 apponat vñd cum capite, re-
 liquis autem ossa testa ap-
 ponat. Vique præmonean-
 tur pinterne, ne contineant
 donec vnusquisque nostrum
 sepius possit bibere, sed se-
 mel insit protinus infundant,
 et ingentem calicem imple-
 tum tradant æquè atque ipsi
 domino, vñq; vnum et idem
 vinum conuiuiis sit omnibus.

Alioquē

ἔσθ' ὅτ' ἔγγράφθαι ἔζω τ' νό-
 μου, τ' ἢ ἀνθοσμίῃς μεθέσκει-
 ᾷ, ἱμοὶ δ' ἔσθ' ἔκκαυτος ὁδὸς
 ῥέγγυδι πλὴν γαστέρα; ἢ τὰυ-
 τα ἱπανορθώσεις, καὶ μετ' ἰκοσ-
 μίσης, ὃ Κρόνῳ βίον μὴ τὸν
 βίον, ἰορτῶν δ' πλὴν ἰορτῶν ἴση
 ποιηκώς. ἂ δ' μὲν, ἰαῖνο· μὴ
 ἰορτὰ ἰόντων. ἢ μᾶλλον καὶ καθ' ἑ-
 μέθεα ἀνχόμφοι, ἰπὲρ δ' ἄρ' ἡγε-
 σάμενοι ἡκῶσι, τ' παῖδα μὴ αὐ-
 τῶς ἀναπείψαντα τ' ἀμφορία,
 κατ' ἄξαι, τ' μάχρον δ' τ' ἰωμόν
 λυσισῶσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον τὸ
 τάειχος ἢ ἴς τ' πακλὴν ἰμβά-
 λῃν τ' ἰχθυῶν, πλὴν ἡρώα δ' πα-
 ρέδοιτο· ἢ τ' τι ἀπ' αὐτὰ ὅ-
 λον κατὰ παρ' αὐτῶν, ὡς τ' ἀπ' αὐ-
 τῶν ὁποιοῦν ἔχοντων, καὶ τοῦ
 πλοκοιῶν τὸ ἡμισυ τὸν ἰὼν
 δ' καὶ τ' ἱλαφορ, καὶ τὰ διλφάκια
 μετὰ ξὺν ὁπλὰ μὴ τὸ ὁμοιορ
 ποιῆν, ὅπερ Ὀμηρὸς ὡς τ' τῶν
 ἡλίο βοῶν φησι, μάλλον δ' μὴ
 ἔρπαι μόνον. ἀπ' ἀναπείψαν-
 τας φάλαγγας τὸ ὄρ' αὐ-
 τῶς ὀδολοῖς. καὶ τὰς ὄρνις δ' τὰς
 παχίας, καὶ τὰς ἀπ' ἑρως ἡδὴ
 ὄρε, καὶ ἰσκαλασμένας, ἀνα-
 πείψαντας οἰχόμεναι καὶ ταύτας,
 ἐμπῆς plumis, ὡς ad coquendum

Alioqui ubinā ista lex scri-
 pta fuit, aut receptus mos, ut
 hic vino odorato generosos
 quæ temulentus sit, mihi pon-
 trā musto disrumpatur alius?
 Hæc si correxeris nouarisque,
 Saturne, tum demum effece-
 ris ut vita verè vita sit, festū
 verè festū, sin minus, illi qui
 de mepulentur, nos autem
 interim, sedentes precabi-
 mur, ut simul atque loti ve-
 nerint, puer subuersam am-
 phoram rumpat, utque coquus
 ius adurat, ac per obliuione
 muriam piscium in lentem
 infundat, utque canis in dom-
 um irrucns, opsoniorum
 artificibus alibi intentis, ex-
 ta deuoret vniuersa, prater
 reā placetæ dimidium: utque
 sus ac ceruus, neque non sus-
 cula inter assandū idem fa-
 ciant, quod Homerus de
 Solis bobus commemorat:
 imò vii non serpent solum,
 verum etiam vnā cum ipsis
 verubus in montem abripi-
 ant sese, fugiantque, utique ipse
 etiam aues pingues, iam ad-
 apparatæ, volauit aufugiant.

ὧς μὴ μόνοι ἀπ' αὐτοῖς αὐτῶν. ὁ
 δὲ δὴ μάστιγι αὐτοὺς ἀνίσταται
 τὸ μὴ χρύσειον μύρμηκα εἶ-
 ναι, οὕτως τοὺς Ἰνδικὰς ἀγορεύ-
 ζοντας ἐκ τῆς θησαυρῶν, ἐκφύ-
 ρειν ἐκ τῆς τοῦ δημοσίου.
 τὴν ἰδιότητα δὲ τῆς ὀλιγοεῖας τῆς
 πικρῆς καὶ σκινυλῶν διαίτης
 πῶς ἀπὸ τῆς βελτίως μὲν,
 ὧς ἐκ τῆς θωπευτικῆς μὲν
 διαφύγειν πῶς αὐτῶν τῆς
 ὥρας, καὶ κομῆτας, ὥς ὑακίνα-
 θος, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ ὑβρίστους ὁ-
 νομάστους, μεταξὺ ὀρίζοντας
 σφίσι τὸ ἔκπαμα, φαλακρὸς
 γίγνεται, ἐπιρροῆς καὶ κόμης,
 καὶ πῶς ἀναφύειν ὁξὺς, οἷοι ἂν
 σιν ἐν ταῖς κομφοδίαις οἱ
 σφλωπώμενοι, καὶ πρὸς τοῖς
 κοροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ
 ἁρτὰ ἐκ γυντῶν, τὸ μεταξὺ
 λαῶν καὶ γυνόνων ἔν. τῶτα, καὶ
 πλείω τέτοιον ὡς αἰμὴν ἂν, ἢ
 μὴ θίλῃσι τὸ ἄγαν φιλανδρῶν
 τῶ ἀφύπτου, ἵς τὸ κοινὸν πλῆ-
 τῶν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν
 μετρίων.

ne soli illis fruantur: quod
 futurum est illis gravissi-
 mum, ut ° formicae tales,
 quales feruntur Indicae, au-
 rum ē thesauris effossum,
 noctu in publicum efferant:
 utq; vestis curatorum indili-
 gentia ita ab optimis muri-
 bus perforetur, ut cribrum
 videri possit, nihilq; diffe-
 rat à casse venatorio:
 utq; formosi illorum comas
 etq; puelli (quos P Hyacin-
 thos, aut 9 Achilles, aut
 1 Narcissos appellare solent)
 dum ipsis poculum porri-
 gunt, subito defluente co-
 macalui fiant, et acutam
 edant barbam, cuiusmodi in
 comædijs induci solet Sphe-
 nopogones, quibus à cunea-
 ta barba nomen inuentum
 est: utq; vertex illis asperis
 ac pungentibus pilis sit hir-
 tus, reliqua capitis parte nu-
 da. Hæc atque his etiam plu-
 ra illis imprecabimur, nisi
 desinant usque ad se suis pri-

uatim studere commodis, veliniq; in commune diuites esse,
 nobis quoq; quantum æquum est im-
 partientes.

GILBER.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SVBLATA rerum inæqualitate.] *Propositio.* *Spe-*
stantis hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus infli-
xit, & nunc Anabaptistæ renovare conantur. Seu frustra hac
fiunt, & plus calamitatum invehunt, quàm utilitatum. Evers-
untur enim v. sp. neque ipsa æquatio, diuturna esse potest, pro-
ppter varias causas, & morum & casuum & liberorum. Etenim
ut stellæ aliæ vincunt alias & splendore & magnitudine, ita
ferri nunquam poterit, ut ex a quo omnes sint & divites & ho-
norati. Cic. lib. 3. Off Capitalis, inquit, omnino oratio est, ad æ-
quationem bonorum pertinens. Qua peste quæ potest esse ma-
ior, vide ea quæ scripta sunt in legem Agrariam, hoc est, de pu-
blicis agris populo diuidendus. b Formica camelus.] Lo-
quitur de opibus inæqualiter inter mortales distributis, ut huic
plurimum supersit, huic multum d. sit. Dicitur autem prover-
bium de vehementer inæqualibus, & modò minimis, modò ma-
ximis, quod perinde sit, quasi repentiè camelus in formicam ver-
satur. Erasmus noster dicit non intempestivè dici posse, in eos
qui sibi non constant, in vtramque partem immodici. c Tra-
gœdiæ histriionem.] Ab inconuenienti ludionem, qui per-
sonatus in scenis fabulas agit. τρωχία, μίμν. Roscius &
Aesopus histriiones clari. d Qui altero pede præaltis co-
thurnis.] Hoc calciamenti genus Græci ὑποπόδιον, Latini mu-
tata literula cothurnum vocant, quo mos erat tragediarum
actoribus in scena vii, ut proceriores viderentur: erat enim su-
bere subleuatum & αὐτοπόδιον, hoc est, tam dextro, quàm
sinistro pede conueniens, & de suris religabatur. Vide illud
Horatii Sermonum 1. Sat. 5:

Non illi larua, aut tragicis opus esse cothurnis.

Quia ore ita deformi esses, ut instar larvæ videri posset, neq; co-
thurnis, quia magna corporis esset statura. e Ex poetis au-
dio.] Ab exemplo & vita veteri Saturno regnante etatem au-
ream fuisse fabulantur, terramq; sua sponte experte vomeris &
aratrici peperisse fruges, communesq; id temporis & nullis distin-
ctas limitibus agrorum possessiones fuisse. Virgil. 6. Aen.

Augustus Cæsar, diuûm genus, aurea condet.

Secula, qui rursus Latio, regnata per arua

Saturno quondam — f Homines aureos.]

Theocritus in Asia χρυσοί πάλαι ἀνέσθης. i aurei quondam viri. Virg. 2. Georg.

Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.

g Non idonei qui plumbum.] At postquam fugato Saturno, Iupiter dominari cepit, paulatim omnia verum mortaliûm in deterius labi occipere. Atque sequentes tempestates, quia aureo seculo fuerunt deteriores, secunda dicta est argentea, tertia aenea, quarta ferrea, ipsiq; homines plumbei: id est, inefficaces, inutiles, & inanes visi sunt. Harum omniû descriptio elegans extat apud Hesiodum in oper. & diebus, & Ouid. lib. 1. Metam. h Nisi diuites conspiceremus.] Maleuolus & inuidus vicinorum oculus, inquit proverbitum, ad quod videtur respexisse Horatius lib. 1. Sat.

Qui sit Meccænas, ut nemo, quàm sibi sortem,

Seu ratio dederit, seu sors obiecerit, illa

Contentus viuat, laudet diuersa sequentes? Respondet Publius mimographus: Aliena nobis, nostra plus alijs placent. Adde quod inuidia ferè comes est felicitatis. i Qui quidem quum tantum auri.] Amplificatio à collatione diuitem, k Nos enecant.] Horat. epistolar. lib. 1. ad Lollium 1:

Inuidus alterius rebus macrescit opimis.

Inuidia Siculi non inueniunt tyranni

Maius tormentum —. Sic Lucret. lib. 3:

Macerat inuidia, &c. l Aut hæc igitur, Saturne]

Redit ad propositionem, & leges quoque describit. m Nos precabimur.] Epilogus per comminationem formulæ execrationum & dirarum precationum. Talis fuit sacerdotis imprecatio ante ταῖς ἀγῆς χρόνος. Imò, inquit Saturne, precor ut ei nec tibi bibere liceas, cum sis. Vide in nostris adagys: Thyestes execratio, & capiti eueniat. In morbo consumas. n Quod Homerus de Solis bobus.] Odyss. α ο Vt formicæ tales.] In Septentrionali India regione, formicæ cornuæ & pugnacissima esse feruntur, aurumque ex terræ cavernis exere-
atq;

atq; cumulare. Ipsi color felium, magnitudo luporum Aegypti esse dicitur. Indi id aurum in maximo Solis affluuntur, cum formicae domi latitant, quae tamen nonnunquam odore excitate, celerrimo cursu auri praedones; cameis & dromedarius fugientes, assequuntur atq; lacerant. Plin. lib. 11. cap. 31. Si ab eo de iisdem formicis loquitur lib. 15. p. Hyacinthos.] Hyacinthus puer fuit Amyclaeus eodem tempore à Zephyro & Apolline adamatus; cuius fabulam à Palaphato in tractatu de fabulosis narrationibus, & paulò ulter ab Ovidio lib. 1. Metam. refertur. q. Achilles.] Achilles formosissimus omnium Graecorum. r Narcissos.] Narcissus puer fuit formosissimus; cuius fabulam laesè refertur ab Ovid. lib. 3. Metamorph.

ΚΡΟΝΟΣ Ε ΜΟΙ

SATVRNVS MI-

τῷ ἡμιπύτῳ χαίρειν.

hi charissimo Sal.

ΤΙ ταῦτα λυρῆς, ὦ εὖ
τῷ, ἡμοὶ πρὶ τῶν πα-
ρόντων ἐπιπύων,
καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν
ποιῶν ἐκλῶν; τὸ ἵτις ἄν
ἦν, ἢ νῦν ἄρχοντες θαυμάζω
γὰρ σὲ ἂ μόνῳ τῶν ἀπαν-
των ἀγνοῆς, ὡς ἐγὼ μὴ πάλαι
βασιλεὺς ὢν, ὡς παῦμαι ἴς
ὢν, ὥς πᾶσι θανέμας τῶν
ἀρχαίων. ὁ Ζεὺς δὲ μάλα τῷ Ζεὺς-
τῶν ἐπιμιλάται. τὰ δὲ ἡμίτις
ρα ταῦτα μίχρῃ πείλῳ, καὶ
ἡρότι, καὶ ᾧ δὲ ἢ μίθῃς, καὶ
τῷ, οὐ πῶς ἡμῶν ἰσθῶ.

ὦν

Q Vid^a tu; obsecro;
nugas istas ad me;
ac de rebus huius-
modi scribis; iubetq; ut de-
integrò bonorum faciam
partitionem? quod qui-
dem alterius munus fuerit;
penes quem nunc est imper-
rium. Etenim demiror te,
si solus omnium ignoras
quemadmodum iampridem
regnare destiterim, ac pri-
uatus esse cœperim,^b liberis
partitus imperium: quam
quam Iupiter præcipue re-
rum istiusmodi curam agit.

Porrò c^c mea potest non nisi ad taxillos vsque, salutationes;
ediationes, & ebrietatem valet, idq; septem nō ampliùs diebus

Ppp 2

ἡ καὶ

ὥς περὶ τῶν μαζόνων, ἃ φῆς,
ἀφελῆν τὸ ἀνίσον, καὶ ἐκ
τῆς ὁμοίας ἢ πλεονάζειν ἢ πλε-
νῆν ἅπαντας, ὃ Ζεὺς ἄρ
χηματίσας ὑμῖν. ἃ δὲ τι
τῶν ἐκ τῆς ἰορτῆς ἀδικοῖ τό-
τις, ἢ πλεονεκτεῖτο, ἰμὸν ἄρ
ἐκ δικάζου. καὶ ἐπισκεψά-
μεθα τοῖς πλουσίοις περὶ τῶν
δαπάνων, καὶ τῷ χοίνικῳ τοῦ
χευοῦ, καὶ τῶν ἰωύτων,
ὥς καὶ ὑμῖν πέμψοιεν ἕς τὴν
ἰορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ
ἐξία αὐτοῖς νοεῖν, ὥς φατέ,
ἅμῃ τι ὀλογοῦ ἐκείνοι πρὸς
ταῦτα ἔχουσι λίγην. τὸ δὲ
ὄλον, ἵνα οἱ πλεονέκων ὑμῶν,
ἐκπαινεῖσθαι, καὶ ἐκ ὀρθῶς
δοξάζοντες περὶ τῶν πλου-
σίων. ἔχει πανουδαίμονας
αὐτοὺς οἰσθῆναι, καὶ μόνους
ἰδύσθαι τινὰ βίῃ τὸν βίον. ὅτι
λεπνῆν πολυτελεῖς δεῖν αὐ-
τοῖς, καὶ μεθυσκάζειν οἶνον ἢ
δὲ, καὶ πασιῖν ὑπέραισι,
καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐ-
σθῆναι μαλακῶς χεῖσθαι. τὸ
ἢ πάντων ἀγνοεῖτε, ὁποῖόν δεῖν
αἰ

Itaque grauioribus in causis,
de quibus scribis, uidelicet
de tollenda rerum inaequali-
tate, ut ex aequo omnes aut
opibus abundent, aut egeant,
Iupiter uobis operam dabit.
Quod si quid in his quae ad
festum pertinent, vel fraude
detractum est alicui, vel ad-
ditum, id erit mearum pars
iudicare. Iamque scribo
diuitibus, de cenis, de auri
hemina, neque non de vesti-
bus, ut uobis quoque ad cele-
brandum festum non nihil
mittant. Quandoquidem aequa
sunt ista, de cetero illos fac-
cere quemadmodum praedis-
catis, nisi forte habent isti,
quod probabiliter ad haec
respondent. In summa tam-
en illud scito te pauperes,
vos longè falli, neque rectè
iudicare de diuitibus. Si
quidem illos felices arbitra-
mini, solosque suauem vitam
uiuere, propterea quod illis
liceat opiparè cenare, vino
suauimèbriari, puellis formo-
sis mulieribusque frui, vestibus

non delicatis: verum istam felicitatē cuiusmodi sit, ignoratis:
siquidem

ἂν τε ἤφ' φροντίδω αἰψὶ
 βύτων, οὐ μικρὰ, ἀπ' ἀ-
 νάγκῃ ἱπαρχυπνῆν ἱκα-
 σεις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλα-
 κέσῃ ἢ ὑφ' ὀλέθου λάθῃ,
 μὴ ὁ οἶνον ὀξωθῇ, μὴ ὁ
 σῖτος φθαρῆσιν, ἢ ὁ λαὸς
 ὑφίληται τὰ ἐκπώματα, μὴ
 πωλώσῃ. τοῖς συνοφώνταις
 ὃ δῆμιον, λήγουσι τυραν-
 νῆν αὐτορὶθιλαρ. ταῦτα
 δ' πάντα οὐδ' τὸ ποικί-
 ρον ἄρ' ἢ κ' μῖρον τῶν ἀ-
 νιόντων αὐτοῖς. εἰ γοῦν ἔ-
 πίπῃσι τοῖς φόβῃς, καὶ τὰς
 μείμνας, αἳ ἔχουσι, πάλιν
 ἄρ' ὑμῖν φεκτίον ὁ πλου-
 τὸν ἰδοῦν. ἰσάτω οἷα μιν
 αὐτὸν οὕτως ἄρ' ποτὶ κορυ-
 θαντιάσαι, ὡς εἰ καπὸν τῷ
 τὸ πλουτῆν καὶ βασιλεύειν,
 ἀφ' ὧν ἄρ' αὐτὰ, καὶ πα-
 ραχρημένα ἄποισ, κα-
 θῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀ-
 νήχοντα ὑπ' ἄπῳ ταπείνω-
 σιν; ἀπὸ τὰ ποικίλα ταῦ-
 τα εἰδὼς, ὃ τοῖς πλουσίοις
 καὶ ἄρχοις πρῶτον ἀνάγκη,
 ἀφ' ἧκα τῷ ἀρχὴν εἶναι ποιεῖν.
 καὶ

siquidem hæc res non medio-
 cribus curis eos distorquent,
 sed singulis inuigilare co-
 guntur, ne quid rerum do-
 mesticarum dispensator frau-
 det, aut clanculum suffure-
 tur, ne vinum acefcat, ne fru-
 mentum vermibus corrumpatur,
 ne latro tollat por-
 tula, ne populus credat cap-
 lumniatoribus, si illum dixe-
 rint affectare regnum. At-
 qui hæc quidem quota pars
 est eorum, quæ istos discuti-
 ciant? Quod si nossetis me-
 tus et curas, quibus obno-
 xij sunt, plane fugiendas vos
 bis esse diuitias existimare-
 tis. Alioqui creditis et vel
 meipsum usque adeo insa-
 num, ut si præclara res es-
 set opulentia, aut regnum,
 depositurus hæc, alijq; ea
 cessurus fuerim, patererq;
 ut nunc priuatus alieno pa-
 teterem imperio? Quin potius
 quum non essem ignarus huius-
 iusmodi malorum quæ plu-
 rima diuitibus ac regibus
 ad sine necesse est, imperium
 deposui, idque sapienter.

καὶ ὅτ' ἀνωϊστοῖν καὶ πρὸς μὲν,
ὡς τὸς μὴ συνῶν καὶ πλεονεχί-
κωρ ἰμφορμεύσας, ὑμᾶς δὲ
ἡράδαιμον ἢ θυμόν ἢ ἡρόμ-
μουρ ἐπιπράζοντας ἐν τῇ ἰορ-
τῇ, σκίψαι ὅποια δειπνῆς ἢ ὅτ'
πὸ πρῶτον, ἢ δὲ, καὶ ἐκ ἀνταρδῶν
ἴσως ἰκατέρωθεν αὐτῶν. ὡς δὲ
μὲν ταῦτα, ἔμπαλιν ἀνα-
στρέφεται τὸ πρᾶγμα. ἅτα ὑ-
μῶς μὴ ὅτι ἡαρηθροῦτόν τοι ἄ-
πασάντ' ἄρ' ἐς τὴν ὑβρίαν,
ὥσπερ ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῆς μέθης,
οὗτι ἀπὸ τῆς ἄγαν πλεονε-
χίης δυσώδεις τι καὶ ἡαπνο-
διδεσθῶν ἐρυγαίνοντο. οἱ δὲ
τότῳ τι ἀπληροῦνται, καὶ τὸ
πολὺ τῆς νυκτός, ἢ πασὶν ἢ
ἑωαίξιν, ἢ ὅπως ἂν ὁ πρᾶ-
γ' ἢ ἡαδῶν, σωμαναφύρ-
των, ἢ φθόλῳ ἢ περιπνομα-
χίαν, ἢ ὑδρίαν οὐ χαλιπῶς
σιωπῆσαι εἴδαντο ἐκ τῆς πομπῆς
πρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥα-
δίως ἀῆξαι δυνάσαιο, μὴ πάν-
τ' ὡς ἄλλοι ὄντα, πολὺ τὸ νε-
κρῶδον ἐπιφάνοντα, τίνα ἂν
ῥῆρας ἀπὸ μῆκος τοῖς αὐτοῦ
ποσίν,

Nam quòd tu nunc apud ma-
deos obtestans deplorabas,
illos apris ac placemis ex-
pleri. vos contra nasturtium,
porrùmpve aut cepe per festi-
tempus, opsonij loco arrodes-
re, cuiusmodi sit, considera.
Etenim in præsens quidem
virumq; dulce est illis, mini-
meq; molestum. ^h At postea
res inuertitur. Quandoqui-
dem vobis deinde non acci-
dit, ut postridie surgatis,
ⁱ capitis dolore grauati ob-
temulentiam, quemadmodum
illi, neque ob immodi-
cam ^k ingurgitationē grauē
olentem, & acrem spiritum
ruclatis. At illi hoc quoque
fructus ferunt, ut quoniam
magnam noctis partem ^l va-
rio coitu pro libidinis arbi-
trio transigunt, facillè sibi
vel iabem, vel iussim, vel
mortuum intercuiem, ex in-
temperato voluptatum usu
colligant. Alioqui quotum
quenq; potes ostendere, qui nò
planè palleat, ac faciè cad-
uerosam præ se ferat? Quo-

rumquenq; quidem, qui cùm ad senectutē peruenierit, suis ipsius
pedibus

πασι, ἀπὸ μὲν φορῶσιν·
 πρὶ τῆς ἁλώσεως ὁ χάρμης, ὁ λό-
 γος ὁ μὲν ἵνα ἴδω, καὶ τὰ ῥά φασιν
 ὅτι τὰ ἔνδοξον, ὡς περ αἱ τραγικαὶ
 ἐστὶν αὐτῶν, ἐκ ῥακῶν πάντων ὥστε
 ἁπλῶς συγκομιμνύσθαι, ὅμως δὲ,
 ἐκ θύλων μὲν ἄνθρωποι, καὶ αἰσίοι,
 ποδάγρας δὲ ἢ περὶ πνομῶναις,
 ὅχι ὅραθ', ὅτι καὶ τῶν ἄλλων
 ἐστὶν ἴσα, ἢ ἔτι κατ' ἀπὸ τινὰ
 ἁπλῶς συμβαίνει, καὶ τοῖς ἑτέροις
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἴτι ὅτι αὐτὸ,
 καὶ ἡμῶν καὶ πῶς αὐτὸ ἐκ
 ἐστὶν αὐτῶν, ἀπὸ ἴσων
 ἁπλῶς ὅτι λαχάνει καὶ θύ-
 μος ὁρίζομεν ἐν ἰσῶν, ὡς περ
 δὲ οὐ τῶν λαγῶν καὶ οὐκ
 ἐκ τῶν ὅσων ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 τῶν, ἢ ὅς ἀπόλας, ἢ γὰρ
 ἐκ τῶν ἰσῶν, ἢ ἰσῶν πῶς
 ἀνάγκη μᾶλλον ἢ πῶς ἰσῶν
 ἐκ τῶν οὐκ ὅσων, ποτὶ ἴσιν
 ἐκ, ἀπὸ ὅσων ἁπλῶς τῶν
 χυμῶν ὅρατι αὐτὸ μόνον, καὶ
 τῶν πορφύρων καὶ ἢ ἰσῶν πο-
 τὶ ἰσῶν ἀνόντας ἐπὶ λακῶν ἰσῶν
 καὶ, ἐκ τῶν, καὶ πῶς αὐτῶν
 αὐτῶν

dormiat. In summa multa alia sunt, quæ vos ignorantes,
 tantum aurum illorum ac purpuram videtis. Tum si
 quando videtis eos albo prouehi curru inhiatis & adoratis.

pedibus ingrediat, ac non
 potius à quatuor baiulis ge-
 stetur? foris quidem totus
 aureus, intus putris ac pan-
 nosus, cuiusmodi sunt tra-
 gica indumenta, ex pannis
 admodum vilibus confarci-
 nata. Vos autem quum mo-
 lestum est, quòd de piscibus
 gustare non liceat, quòd me-
 dia laboratis: non illud item
 cogitatis, eosdem & poda-
 gra, & iussis experies esse,
 aut si quid aliud aliam ob
 causam illis incommodi con-
 tingit. Quanquam nec illis
 ipsis aequè dulce est, quoti-
 die supràq; satietatem istis
 vesci. Quin potius videas eos
 nonnunquam ita olus ac lus-
 pinum appetere, vitiu non
 aequè leporem appetas, aut
 aprum. Vt de reliquis iates-
 rim fileam, quæ illos discru-
 ciant, puta si filius sit luxu-
 riosus, si uxor vel amans, vel
 amata à famulo, coacta ma-
 gis quàm ex animo cum illo

αἱ δὲ περιωραὶ αὐτῶν, καὶ
 λαβήφρονά τε, καὶ μήτε ἐπιστρέ-
 φιδι πὲς τὴν ἀργυρεάν ἀρ-
 μάμαξάν, μήτε μεταξὺ δα-
 λιομύλων, αἷς τ' ἐν τῷ δακτυ-
 λιδίῳ σμάραγδον ἀφωραῖτε,
 καὶ τ' ἱματίων πρᾶσιόμφοι, τὸ
 μαλακὸν ἰθαυμάζετε, ἀλλ'
 αἱ δὲ λαβ' αὐτοὺς πλετῆρ, ἐν
 ἵσσι, αὐτοῖς ἐφ' ἡμᾶς ἰόντων, ἐ-
 σθίουσιν οὐδ' ἀπνέειν, ὡς ἐπι-
 δαξάντες ὑμῖν τὰς κλίνας καὶ
 τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώμα-
 τα, ὥρ' ὑδρ' ὀφιλῶ, αἱ ἀμάρ-
 τηρ' αὐτῆσις ἔη. τὰ γὰρ τοῖς
 πλείοσι ὑπορίθ' αὐτὸς ὑμῶν
 ἔνικα λετωμύνης, ὅχ' ὅπως αὐ-
 τοῖς χήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμᾶς
 θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς πα-
 ραμυδῶμαι, αἰδώς τ' βίον ἐν
 πάτῃ. καὶ ἄξιον ἰορτάσθαι,
 ἐνθυμωμένους ὅτι μετ' ὀλίγον
 ἅπαντας διύσσει ἀπὶ γῆς ἡ τῆς
 βίης, καὶ κείνους τ' πλεόν, καὶ ὑ-
 μᾶς τὴν πῆραν ἀφύπτας.
 πλὴν ἐπιστῶ γὰρ αὐτοῖς, ὥσπερ
 ἐπισχόμενος, καὶ οἶδ' ὅτι ἐκ ὀλι-
 γωμίσεσι τῶν ἡμῶν γραμ-
 μάτων.

Quod si illos contemneretis, negligeretisq; neque ad
 argenteum currum oculos
 haberetis intentos, neque in-
 ter colloquendum, smarag-
 dū annulo inclusum respe-
 cteretis, neque vestes obiter
 contrectantes molliciem ad-
 miraremini, sed sineretis eos
 ipsos sibi diuites esse, haud
 dubiè futurum sit, ut ipsi vos
 plerò adirent, ad cœnam ro-
 garent, nimirum ut vobis o-
 stendere possint lectos, men-
 sas ac pocula. ^m Quorum
 rerum nulla sit utilitas, si sine
 teste possideantur. Ceriè res
 periretis pleraque hæc illos
 vestra causa parare, non
 quo utantur ipsi, sed uti vos
 admiremini. ⁿ Hæc ad con-
 solandos vos scribo, vitane
 que vitam cognitam habens.
 Conuenitq; iustitiam agere,
 ut cogitetis omnibus bre-
 ui decedendum è vita, & il-
 lis, depositis opibus, & vo-
 bis relicta paupertate. Quâ-
 quam & illis scribam, sicut

iustum pollicitus: certum scio eos non neglecturos
 literas meas.

GILBER-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a Quid tu.] Exordium ab increpatione. b Liberis par-
 titus imperium.] Ioui namq; in diuisione paternæ heredita-
 tis, Cælum, Neptuno, terra, mareq; , Plutoni autem ea quæ sub
 terra, in sortem cesserunt. c Mea potestas non nisi ad taxil-
 los.] In Saturnalibus conuiuia liberiora agebantur, in quibus
 salis ludebatur, saltationes, cantationes, ebrietas & alij tur-
 piores actus fiebant: in talis namque festo non fuerunt alia exer-
 citia & studia. In quibus etiam seruis accumbere licebat, seria-
 tis interim ab opere. d Itaq; grauioribus in causis.] Pro-
 positio & responsio ad superiorem positionem. e In summa.]
 Digressio, quæ pauperibus suadet, ut sua sorte contenti sint, plus
 oneris inesse diuitiis, quàm voluptatis. f Dum illos felices
 arbitramini.] Xenoph. *αὐτοκρατορ*. lib. 8. Pheraulas, inquit,
 ex paupere diues à Cyro factus, desiderio tandè pristina tran-
 quillitatis, & quietis affectus, & curarū ac molestiarum, quas
 sibi diuitias importasse querebatur, multitudine offensus, omniū
 bonorum suorum possessionem in Sacam transfert, hoc sibi tan-
 tum excipiens, ut ab eo, sanquam hospes, atque etiam parciū,
 minusq; eleganter, ac sumptuosè, quàm hospes alatur. Inter
 cetera autem diuitiarum incommoda, hoc quoq; commemorat,
 quod necesse sit homini diuiti saepe ab aliquo aut afferri oues a-
 liquot à lupo iugulatas, vel bouem à prærupto, & præcipiti lo-
 co delapsam: aut nunciari iumenta in morbum incidisse. Apud
 Horatiū non dissimilia habentur in epist. 2. ad Mecænatem lib. 1:

Verum vbi oues furto, morbo periēre capellæ,

Spem mentita seges, bos est enectus arando:

Offensus damnis, &c. g Vel meipsum.] Assene-

ratio à suo ipsius exemplo. h At postea res inuertitur.] Vo-
 luptatum intemperantia morborum & mæroris causā. Hinc
 Plaut. in *Amphitruone*, vbi Alcumenam ita loquentem facit:
 Satin' parua est res voluptatū in vita atq; etate augūda,
 Præ quod molestum est? cuiq; hominum in ætate ita
 comparatum est,

Ita dis. est placitum, voluptati ut mæror comes conse-
 quatur.

i Capitis doloregrauati.] Sunt quibus caput assidue do-
let, ubi vel liberalius vinum ingesserint, vel meracius, idq; ma-
gis, si suapte natura calidum fuerit, ut testatur Galen. 3. de Lo-
cis affectis, utpote quod omnino quidem caput vaporibus replet,
aliquando etiam humoribus calidis, cum & circa vini potum
eiusmodi ad caput promptè deferuntur. Theognis :

οἷόν τε, πέειν πούλω κενόρ: id est. Vinum bibere mul-
tum, malum est. Torquentur enim homines vino. k Ingur-
gitationem.] Pauperes edunt, bibunt, faciunt, non quod &
quando libet, atque expedit, sed quod habent, quodq; licet. Nec
tamen his multo feliciores sunt diuites pleriq;, qui intemperan-
tia sua non minùs laedunt valetudinem, quàm pauperes ex in-
opia, quos excusat necessitas & fortune iniquitas, cum diuites
nullam habeant defensionem. Ne igitur modus excedat cibo,
potu, libidine, quoniam voluptates magnos plerumque dolores
pariunt, corrumpunt valetudinem, & immaturum obitum ac-
cursant. Crapula enim & intemperantia multis pereunt: fruga-
lis verò & continentia valetudini conducunt. l Vario coi-
tu.] Magna ex nimio coitu virium & spirituum dissipatio.
Arist. sectione 4. probl. 22. ut, teste Hipp. in vestibulo libri de
spermate, vniuersi corporis rabur labefactum langueat & com-
tremscat. m Quarū rerū nulla sit utilitas si sine teste,]
Sic Prometheus in Caucaaso suo: Istuc interea tecum expendas
velim, num tibi bonum aliquid appareat sine omni penitus te-
ste, & num oblectare queat habentem possessio, aut opus quod
nemo videat, nemo laudet, nemo admiretur? Quod ideo dixe-
rim, quia nisi fierent homines, iam futurū erat, ut omnis cuncta-
rum rerū decor esset sine teste, & opes nostræ ne à nobis quidem

ipsis haberentur in precio: quum nemo alius sit, qui harum
admiratione caperetur. n Hæc ad consolan-
dos.] Epilogus per commi-
nationem.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ

Πλάστοις χαί-
ρειν.

SATURNVS DI-

nitibus, Salu-
tem,

ΟΙ ψύχτης Ἰναχ-
 ρος ἱπποδωκασί-
 μοι, αὐτιφύμοι ὕ-
 μῶς, μὴ μεταδιδόναι σφί-
 σιν ὧν ἔχτε, καὶ τὸ μὴ ὄ-
 λον, ἡξίωω μὲ κοινὰ πᾶσι
 ποιεῖν τὰγαθὰ, καὶ τὸ μί-
 ρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχων.
 Δίκαιον γὰρ ἔσται, ἰσοτιμίαν
 καθιςτηκέναι, καὶ μὴ τῷ μῶ-
 σῳ, τῷ δὲ μηδὲν μὴ
 πλῆον, τῷ δὲ μηδὲν μὴ
 τῶναι τῶν ἡδίων. ἰσὺ δὲ
 περὶ μὴ τοῦτων ἔφην ἄμα-
 ρον σκίψασθαι τὸν Δία. πε-
 ρὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ
 ὅν ἀδικεῖσθαι ὤρετο κατὰ
 πλὴν ἰορτῶν, ἰδρῶν ἢ ἰ-
 μὴ καθέκουσαν πλὴν κείσιν
 καὶ ὑπισχόμεναι γράψαν πρὸς
 ὑμᾶς. ἰσὺ γὰρ ἀξίῳ, ταῦ-
 τα μίτριά, ὡς ἐμοὶ ἰδοξί. πῶς
 γάρ, φασί, ῥιζοῦντες τοσούτω
 κρύβει, καὶ λιμῶν ἔχοντες, πε-
 ρὶ

P Auperes a nuper ad
 me datis literis incu-
 rârunt vos, qui nihil
 ipsis ex facultatibus quas
 possidetis, impertimini: at,
 que omnino postulârunt,
 ut omnia bona facerem om-
 nibus communia, ut ad
 singulos illorum sua pars
 rediret. Aequum enim ef-
 se, ut rerum aequalitas con-
 stituatur, neque decere, ut
 huic supersit, ille, nullo
 modo sit particeps volu-
 ptatum. Ego verò respon-
 di, hisce de rebus rectius
 Iouem consideraturum. Cas-
 terùm de præsenti nego-
 cio, deque iniurijs, qui-
 bus sese per festos dies asu-
 fici putant, videbam meū
 officij esse sententiam fer-
 re. sumq; pollicitus me vobis
 scripturum. Sunt autem qua
 postulant hæc, ut mihi quis

dem videtur, aqua. Nam quo pacto, inquit, tanto frigore
 horrentes, tantâq; obnoxij esuritioni, postea diem etiâ festum
 cele-

φῆτι ἰορτάσοιμεν; αἰδῶναι ἰ-
 θήλομαι ἀρκύνει μετίχαρ' ἔ-
 ἰορτῆς, ἐκίλευόν με ἀναγκα-
 σαι ὑμᾶς ἐδῆταιν τί, ὧν ἔχε-
 τε, μετὰ δύναι αὐτοῖς, ἢ τινος
 πρὶν καὶ παχὺ τρεῖς, ἢ
 καὶ ὑμᾶς, καὶ ἔχουσιν ἐπί-
 γον ἐπισπλάξαι αὐτοῖς. ἢ ἔρ-
 ταῦτα, φασί, ποιεῖσθε, μήτε
 ἀμφοτέρων ὑμῶν ἔστι ἔργον
 θῶν ἐπὶ ἑαυτοῖς, ἢ δὲ μὴ, ἀπὸ
 αἰσίου πεσοῦν καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν
 ἀναδασμῶν, ἐπὶ δὲ τὸ πρῶ-
 τόν δινας ὁ Ζεὺς πεσόν. ταῦ-
 τὰ δὲ πρὸς ἡμῶν χαλκὰ ὑμῶν
 ἀπὸ τῶν πρῶτων, ἢ καλῶς ποιοῦ-
 τας ἔχειν καὶ Δία καὶ τῶν θεῶν
 πρὸς πᾶσι, ὡς συνδρασκόντων
 ἡμῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἡ-
 γήσων τῶν ἐπιστῶν, ὡς νῦν γὰρ μέ-
 νος ὑμᾶς πρὸς αὐτῶν, ἐπὶ καλῶ-
 μένους τὰς θύρας ἢ διὰ πόλιν καὶ
 πᾶν τινὰς ἐστὶν ὅσα μακρὰ
 ἐθελήσῃτε, πρὶν ἢ ὅπως αὐτοῦ
 τὸ ἔχειν τὸ ἀντιπρὸς τῶν θεῶν
 πρὸς, καὶ τὰ ποτὶ αὐτῶν ὅπως
 αὐτῶν

celebrare possimus? Quare
 si vellem & illos festi par-
 ticipes esse, postulârunt ut
 cogerem vos, ut & de ve-
 stibus illis impertiamini, si
 quæ supersunt pinguiiores,
 quàm quæ vobis conueniant,
 utq; de auro nōnullas guttu-
 las in illos destilletis. Quòd
 si ista feceritis, inquirunt, non
 erit ampliùs disceptatio in-
 ter vos de bonis apud Iouē.
 Sin minus; minitantur sese
 ad nouam rerum partiua-
 nem prouocatuross, ut pri-
 mum Iupiter pro tribunali
 sedere cæperit. Atque hæc
 quidem facere vobis nequa-
 quam graue fuerit, imperti-
 ri nonnihil de tantis opibus,
 quas possidetis, & rectè
 possidetis. Quin & de cænis
 quoq; ut vobiscum cœnarēt.
 & hoc literis addendum pu-
 târunt, quemadmodum vos
 in præsentiâ foribus occlu-
 sis, soli delicias frueremini.

Quòd si quando vobis vis-
 sum fuerit, & illorum quæpiam post longum tempus con-
 iuiui adhibere, plus esse molestiæ in cœnâ, quàm volu-
 ptatis, multa& illis in pauperum contumeliâ fieri: ves-
 lue

αὐτῶν γίγνεται, οἷον ἰκάνω,
τὸ μὴ τῷ αὐτῷ εἶναι συμπίνειν.
Ἡράκλειος, ὡς ἀνθρώπου, καὶ
κατάγει γνώσκων αὐτῶν ἰκάνω
καὶ ἄλλοι, ὅτι μὴ μὴ αὐτῶν
πασάντων οἰχοντες, ὅθεν ὕ-
μῳ τὸ συμπόσιον καταλι-
πόντων. ἀλλ' ἐὰν ἐκ κόρον ὁ-
μως φασὶ πίνειν· τὸς γὰρ οἱ
πολλοὶ ὕμῳ, ὥσπερ τὸς Ο.
Δυσσέως ἰταίρους, κυρῶ βί-
βωσιν τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλ-
λα οὕτως ἀσχετὸν ὄν, ὥς
ἐκινῶ λίγαν, ἀπὸ τῆς νομῆς
τῶν κριῶν αὐτιώεσσι, καὶ τῶν
πλακόντων ὕμῳ μὴ παρὶς ὁ-
τῶν, ἵς ἂν ὑπερμεφορηθῇ,
ἰκάνους δὲ παραβιόντων, καὶ
ἄλλα ποτὰ τοιαῦτα μικρο-
πρίπτῃ, καὶ ἡκιστα ἰλασθῆναι
πρίπτῃ. τὸ γὰρ ἡδίστον, καὶ
συμποτικώτατον, ἡ ἰσοτιμία ἵ-
σι, καὶ ὁ ἰσοστάτης τὰς ἑκα-
χάτας ὕμῳ τὸ συμπόσιον,
ὥς τὸ ἴσον ἅπαντες ἔχουσιν.
ὁρᾷ οὖν, ὅπως μικρὸν ὕ-
μῳ αὐτιώεσσι, ἀλλὰ
τιμῆσσι, καὶ φιλικῶς
vobis aequus ille partitor in conuiuijs praeficitur, ut aequam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint.^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

lut illud, cum non eodem
de vino bibant. Dñ boni,
quàm iliberale : planè di-
gnum, in quo & illi debeant
accusari, qui non surgant
potius, abeantίq, toto con-
uiuio vobis solis relicto.
Quanquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd v' stri pin-
cernae, & aures habeant cer-
ra obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis forij. Por-
rò reliqua vsque adeò sunt
turpia, ut pigeat commemo-
rare, quae de carniū parti-
tione criminantur, deq, mi-
nistris, qui cum vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
praetercurrunt, aliaq, huius
generis permulta sordida,
minimeq, digna viris inge-
nuit. * Proinde aequalitas,
res est omnium iucundissi-
ma, maximeq, conuiuijs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis aequus ille partitor in conuiuijs praeficitur, ut aequam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint.^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

σι, τῶν δαίμων τῶν μετα-
 λαμβάνοντων, ὧν ὑμῖν μὴ ἡ
 διαπονη ἀντιπαύσῃ, ἰκνά-
 νοις δ' ἢ ἡ καρπὸς τῆς χάριτος
 δόσις ἀάμνης. ἄλλως τε
 ἢ οἱ κέρει δαίμωνι τὰς
 πόλεις, μὴ ἔχῃ καὶ πρῶτον συμ-
 τολησομένην, καὶ μυνία πᾶσι
 τὸ δόλωμα ὑμῖν σωτὴ.
 ἀντὶ τούτου ἢ ἂν ἔχοιτε τὰς
 θαυμάζοντας ὑμῶν καὶ πλεον, ἢ
 ἢ μόνον, καὶ ἰδία, καὶ πᾶσι
 τῶν πλεον. ἰδὲ τῶν δ' ὅντων
 καὶ, καὶ θαυμασάτων ὑμῶν
 τὸν ἄργυρον καὶ τὰς ἡραπίδας,
 καὶ πεπινόντων φιλοτησίας,
 μεταξὺ πινούσης πεισκοπίας
 τῶν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος
 τῶν αὐτῶν σταβάτων, καὶ
 τῆς ἰσότητος τὸ ἀκευδές, τὸν
 χρυσόν, ὅσῃ ὅς ἐστιν ἀπὸ τῆς
 τύχης. πᾶσι γὰρ καὶ καὶ καὶ
 ἐλάνθοντες ἀκέραι, καὶ τῶ
 φθονῶντα ἢ αὐτῶν ἕξω γὰρ
 οὐκ ἔστιν τίς γὰρ ἂν φθονῶντα
 ἢ λοινωγῶντι, καὶ διδόντι
 καὶ μὴ τῶν, τίς δ' ἢ ἂν ἂν
 ἕξω

bant, si paucula ista à vobis
 acceperint, quorum impens-
 dium à vobis nec sentire-
 tur quidem, penes illos munie-
 ris in tempore dati memoria
 semper mansura est. Præ-
 ter à nec Remp. administra-
 re possitis, in pauperes una
 vobiscum in ea versentur,
 milleque modis felicitatem
 vestram adiuvant. Neque
 enim habituti estis, qui divi-
 tias vestras suspiciant, si so-
 li atque apud vos ipsos in te-
 nebris eas possideatis. Vi-
 deat igitur vulgus, mire-
 turque vestrum argentum,
 mensas, & quemadmodum
 præbentes ad potandum
 invitatis. Deinde illi inter bi-
 bendum poculum undique
 contemplantur, ac pondus
 expendant, manus libantes:
 tum argenti absolutam ce-
 laturam: tum auti vim, vi-
 cissim artem condecorantis.
 Nam in istum modum, non
 solum illi vos probos viros
 & humanos prædicabunt,

verum etiam invidiam illorum effugietis. Quis enim invidet
 impertienti, dantiq; quod æquum est? Quis non potius opiet,

φαῖδ' ἄς τὸ μέγιστον ἀγαθὸν
 εἶναι, αὐτῶν ἀρχαύοντα τ' ἀ-
 γαθῶν ὥς ἵν' οὐ ἔχῃτε, ἀμάρ-
 τυρ' ὅ μιν ἡ ὀνδραμονία, ἱπ-
 ποθον' ὃ δ' ἀλλήτ', ἀθηδῆς δ'
 ὃ βί' ὅ. ὃ δ' ἔρ' ὃ δ' ὁμοίως ἡ δὲ
 οἶμαι, μόνον ἐμπύμασθαι,
 ὥσπερ τὸς λίον' ἄς φασί, καὶ
 τὸς μονίους τῶν λυκῶν, καὶ συ-
 νόνας ἀξιοῦς ἀνδρῶσι, καὶ
 πάντα χρίσθαι παρωμί-
 νοις· οἱ πρῶτα μὲν ὁμοφῶν καὶ
 ἁφρονῶν τὸ συμπόσιον ἵασι-
 νον εἶναι, ἀπ' ἑμ' μύθοις συμ-
 ποσικοῖς, καὶ σπέρμασιρ' ἀν-
 παχθεῖσι, καὶ φιλοφροσυνῶς
 ποικίλας σφιγνύσας· οἷα ἡ-
 λισαί ἀγριθαί, εἶλαι μὲν Διο-
 νύσου καὶ Ἀφροδίτης, εἶλαι δ'
 Χάεισιρ'. ἐπειτα δ' ὅς τις ἀπαν-
 τας ἐς τὴν ὑστέραιαν διηγύμε-
 νοι, ὑμῶν τὴν ἀξιοδότητα εἶ-
 ναι ὡς πρᾶσιν ἁπλοῦσι. ταῦτα
 πολλοὶ πρίασθαι λέγουσιν ὡς
 χρῆ. ἐπ' αὐτῶν ὑμᾶς, ἡ
 μόνον οἱ πρῶτον βαδίζ-
 οισιν (ποδοκίμα αὖτ' οὐ-
 τως) οὐκ ἄν ὑμᾶς λῶλασιν,
 οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιθεῖ-
 σκίσταται, ἢ σὶ παυερὲς ἀβαντὰ τὰς, sic enim fugamus,
 nōne posse res vteret, cū non haberetis quibus ostentam

ut quamdiuissimè viuēs, bo-
 nis suis fruatur? Verūm ut
 nūc res vobis habent, &
 felicitas vestra esse caret,
 & diuitiæ inuidiosæ, & in-
 suavis vita. Neque enim per-
 inde inquit, opinor, si quis
 solus expleatur, quemadmo-
 dum aiunt & leones facere,
 & ex luporum genere^h quos
 solitarios vocant, quāsi
 cum lepidis hominibus, ac
 per omnia gratificari par-
 tis conuinatis: qui primū
 non sinent conuiuium sur-
 dum aut mutum esse, verūm
 consuetudine sua fabulas edo-
 uiujs aptas, dicteriaq; mēti-
 mē molesta, variasq; volu-
 ptates adferent: quibus re-
 bus tempus iucundissimè
 transigitur. Idq; grātum est
 Baccho, grātum Veneri,
 grātum etiam Gratijs. Dein-
 de postero die, dum comita-
 tem vestram referunt, bene-
 uolentiam vobis conciliant.
 Hæc etiam magno fuerant
 emenda. Nam illud à vobis
 reliq;

οὐ τὰς ἀλαργίας, ἰδιώτας, καὶ
 τῶν ἀκαλόθωρτὸ πλεῖστον, ἢ
 τῶν δακτυλίων τὸ μέγιστον;
 ἰὼ λίγην, ὥς καὶ ἐπιβυλάς, καὶ
 μίσκον παρὰ τῶν πονηρῶν ἀ-
 ναγκᾶσιν ἰγγίνεσθαι πρὸς ὑ-
 μᾶς, ἢ μόνον τρυφᾶν ἐθελή-
 ναι. ἂν μὲν γὰρ εὐξίνεσθαι καθ' ὑ-
 μῶν ἀπαλδοίμην, ἀκροπόσια,
 μηδὲ γρόσιον ἀς ἀνολύκω ἀν-
 τὸς κατασλῶναι τῆς ὀχλῆς, ἐπὶ
 εἴ τι ἀπάντων γάσσομαι, οὔτε
 πλεονῶντος, ἢ ἥτις κείσθαι
 τῆς λιμοῦς. ἢ φακὴ δὲ ὑμῖν
 σπέρδιον ἐν τετηκότες ἔφα-
 νες δὲ καὶ ἔλαφον, ὅπως μὲν
 μεταξὺ, δρασμὸν βολώου-
 σιν ἐν τῷ ὀπτανέει ἐς τὸ ὄρεον.
 καὶ ὄρνις ψύλλου κατατάναι-
 σσαι, ἀπὸ καὶ αὐτὰ, παρὰ αὐ-
 τὸς τὸς πονηρὰς ἐκπλήσσειν.
 ταῖς δὲ μέγιστον, οἱ ὠραῖοι
 ταῖς οἰνοχόων, φαλακροὶ
 ἐν ἀκρῇ τῇ γρόντι ὑμῖν γνέ-
 σονται, ἐπὶ κατὰ γότι καὶ ταῦ-
 τα ὡς ἀμφοτέρω. πρὸς τὰς βου-
 λώσας ἂν καὶ τῇ ἰορτῇ πρίπον-
 τα γρόσιον ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφα-
 λίστα.

retis purpureas vestes, comi-
 tum multitudinem, annulo-
 rum magnitudinem? Nec
 iam libet referre, necessariū
 futurum ut pauperum insi-
 die atque odia in vos orian-
 tur, si soli delicijs frui veli-
 tis. Nam quæ minantur vo-
 bis imprecaturos sese, pror-
 sus abominanda sunt: ac dñ
 prohibeant, ne vñquam ad
 eiusmodi imprecationes ve-
 nire cogantur: quandoquis
 dem si id fiat, neque intestina
 posthac gustabitis, neque
 placentiam, nisi si quid canis
 reliquum fecerit. Præterea
 m lenticula saperdæ liqua-
 men vobis habebit. Porro
 sus aut ceruus interim dum
 assantur, è veru in montes
 aufugere parabunt. Tum
 aues quoque pingues abs-
 que alis fugam molientes,
 ad pauperes auolabunt. De-
 nique quod est omnium gra-
 uissimum, pocillatores for-
 mosissimi repente vobis cal-
 ui fient, idq̃ etiam fracta
 amphora. Super his res-
 bus consuliæ quæ & festo sine digna, & vobis quàm
 maximè

ἀλλὰ καὶ ἰπποεῖσι πολε- maximè tuta, atq̃ illis pau-
 λὺν πρὶαυ ἀδοῖς, ἀπ' ὀλί- pertatis onus subleuare, exis-
 γο τιλίσματ' ὁλοῦς ὁ μὲν- guo vestigali illos amicos
 δὲς ἔχοντες. habituri, neuiquam malos.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PAUPERES.] Exordium ab expositione. b De vesti-
 bus.] Propositio prima de vestibus. c De Cœnis.] Secunda
 de cœnis. d Aures habeant cerâ obturatas.] Notissima
 est ex Homeri *Odyssæa* fabula de *Ulyssæ* sociorum aures cerâ
 claudere, ut periculum sibi suisque imminens effugeret. Hinc ce-
 ram auribus obdere dicuntur, qui recusant audire, vel dissimu-
 lant se auire. e Proinde æqualitas.] Argumentum à signo
 & causa f Quin potius honorabunt.] A consequenti &
 conditione pauperū. g Leones facere.] Extat in *Pandectis*,
 in quibus ex *Ulpiano* refert *Aristo*, *Cassium* respondisse, socie-
 tatem talem coire non posse, ut alter lucrum tantum, alter dam-
 num sen. ir. i. & hanc societatem *Leoninam* solisum appellare.
 Respexit ad *Aesopi* apologum hunc: *Leo*, *asinus* & *vulpes* socie-
 tatem inierant, ut quod venatu cepissent, id in commune parti-
 rentur. Prædam ubi erant nacti, *leo* iubet ut *asinus* partiatur.
 Ille ut est stolidus, in treis aquas portiones distribuit. Qua-
 gratia mox indignatus *leo* quod cæteris æquaretur, *asinum* ad-
 orsus dilaniat. Restabat *vulpes*, eam de integro partiri iubet, illa
 totam fermè prædam *leoni* attribuit, sibi vix paucula quadam
 sermans. *Leo* comprobata distributione rogat, quisnam illam
 artem partiendi docuisset: *Calamitas* inquit *asini*. Talis fermè
 soles esse societas plebeia fortis hominibus cum præpotentibus
 & diuilibus, ad quos omne commodum redit, pauperibus vi-
 fraudatis. In argumentum huiusmodi est antiqua & elegans
 fabula in primo libro mearum narrationum, de oraculo *Iouis*
Ammonis, siue de mulo, equo, asino, camelo & leone. h Quos
 solitarios.] Inter totæ rerum genera nusquam hoc *Lucianicū*
 reperi, quod prædam cæteris non diuidit. *Alberus* enim scribit,
Lupos prædam ex aquo diuidere his, qui in venatione fuerunt,

¶ Si quid superest, alios vultu aduocare. i. Si pauperes abeant,] *Amplificat καὶ ὑποτίπτει.* k Neque libet referre.] *A periculo.* l Di-prohibeant.] *Et à vobis aueriant, loquendi modus frequens. Lucret. lib. 5:*

Quod procul à vobis fleat fortuna gubernans. id est, aueriat. m Lenticula saperdæ liquamen.] *Opsonij ponsici, marcescentis, putrefacti condimentum, quod malum ceterum contraxerit.*

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

τῷ Κρόνῳ χαί.

γεν.

DIVITES SAT-

urno Sat. m.

gen.

Πρὸς γὰρ σε οἷα μόνον ἐπὶ τῶν πραγμάτων ταῦτα γέγραπθαι, ὦ Κρόνε, ἐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἡδὲ ἐκκλῶσθαι πρὸς αὐτ' ἀναβολῶν καὶ αἰτὰ διὰ ταῦτα, τ' ἀναδασμόν ἀξίου. τὴν γὰρ ἐμὴν καὶ αἰτιωμένην τιλὴν ἐμαρμεύω, ὥς ἀνὴρ τιλὴ νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς, ὅτι μηδὲν ἐαυτοῖς μὴτα δίδοναι ἀξιοῦμεν. ἀπὸ οἷον ἐκείνῳ, καὶ Ζεὺς ὅν, παρ' οἷς τισὶν ἡ αἰτία, καὶ οὐδὲ τίς παρακία αὐτῶν τὰ ποτὰ, σοὶ δὲ ὁμῶς ἀπλογοσόμεθα, ἐπεὶ περ ἄρχας καὶ νυνὶ ἡμῶν. ἡμῖς γὰρ ἅπαντα πρὸς ὀφθαλμοῦ λαβόντες, ἂν γέγραπας, ὥς λαλόν ἐπικουρήν ὀβ οὐκ ὄντες, quàm sit honestum de magna rerū copia

Num^a putas, Saturne, de rebus istis: ad te solum scripsisse pauperes? Quin potius Iouis ipsius aures iam obsurduerūt illorū querelis, dum hæc eadem vociferantur, ac novā rerum partitionē flagitant, ac simul & fatum incusant, quod non equaliter distribueris: & nos, quod nihil ipsi velimus imperiri. Venrū^b novit ille, quippe cū sit Iupiter, penes quos sit culpa, eoq̃ illos plerunque obaudiat. Nihilominus tamen purgabimus nos tibi, quandoquidem hoc ceriē tempore princeps noster es. ^c Nō enim omnia ista quæ scribis, optima

ἐπὶ πολλῶν τοῖς διουμένοις,
καὶ ὡς ἡλιον, σωῆναι καὶ
σωσάμενοι τοῖς πύργοις,
ἀλλ' ἀντιλήψιν ἔστω ποιεῖν,
ἰσοδίκαιοι καθίστανται, ὡς ἂν
μὴ τὸν σωδαιόμενον αὐτῶν
αἰτιάσασθαι τι. οἱ δὲ ὀλίγων
ἐν ἀρχῇ λῆσαι φάσκοντες,
ἐπαδόντες ἅπασι αὐτοῖς ἀντι-
πτάσαντες τὰς θύρας, οὐκ ἀ-
νίστανται ἅμα ἐπὶ ἅμοις ἀ-
λαμψάντες· ἀλλ' οὐκ πάντα ὁδοῦς,
μὴ δὲ πρὸς ἐπὶ λαμβάνοντες,
ὅρῃ καὶ μῖστον, καὶ πρόχα-
ροι οὐ βλάσφημοι. καὶ ἂν
τι ἐπιψύδουσιν ἡμῖν, ἀπὸ
οἷον ἀκούοντες ἐπιστάσαντες ἂν,
ὡς ἀκρίβως ἀδούσαντες ἐκ τοῦ
συγγενεῖς. ὡς δὲ οὐκ ἔστι θά-
ντον, καὶ μὴ διδόντα, ἐχθρὸν
εἶναι πάντως ἔδει, πάντα
περιμένοντες, αὐτίκα μάλα
πύργους, καὶ τῶν αὐτῶν
τῶν καὶ αὐτῶν εἶναι καὶ τὰ μὴ
ἅμα μέτρα, ἐν δὲ τοῖς δει-
πνοῖς αὐτοῖς ἀμειψάσαντες τῷ
ἐμπιμπλάσαντες καὶ γαστρί-
σους habeāntus hostes: aut e

opitulari his qui indigent.
quantoque sit iucundius, si-
mul cum pauperibus versari,
conuiuium agitare, ad
eum modum assidue faci-
mus, adeoque in ratione uitae
nos aequamus, ut nihil pos-
sit incuare is quem ad con-
uiuium admittimus. Verum
illi primum aiunt sibi pau-
cis opus esse: deinde ubi se-
mel illis fores aperuerimus,
nunquam desinunt alia su-
per alia postulare. Quod
nisi protinus omnia, simulque
cum dicto acceperint, mox
paratum odium, in prom-
ptu conuiuia, etiam si quid
de nobis sit mentiendum.
Porro qui audiunt, si-
dem illis habent, tamen vides
licet illos probe scire quae
dicunt, propterea quod non
biscum consuetudinem ha-
buerint. Ita fit, ut in alter-
utrum incidamus, ut aut
si nihil demus, illos pror-
sus profusis omnibus, ipsi protinus

ὦσα, καὶ αὐτῷ, ἵππαδ' ἄρ' ὡς αὖ-
 τῷ κανὺ πῶσι, ἢ παλὸς ὤ-
 ραῖς μεταξὺ ἀναδόντ'· τὸ
 ἔκπομα, ἔνυξ' αὖ τῶν χῆρα, ἢ
 παπακῆ, ἢ γαμῖτ' ἰωσικῇ
 ἐπιχάρησαν. ἔτα γὰρ ἱμέ-
 σαντες τῷ συμποσίῳ, ἰς τῶν
 ὑστράων λοιδοροῦνται ἡμῖν
 κατ' ἐλθόντος, ὡς ἰδίψησαν, καὶ
 ὡς ἡμῶσι σωῦσαν διευέμβροι.
 καὶ ἔτι τοῦτα κατὰ ψῶδιν.
 ὦσα αὐτῶν δοκῶν τὸν ὕμιν
 τιμὴν παράσιτον ἀναμνή-
 σθητι τὸν ἱξίονα· ὅς ἀξιοθῆ-
 κοινῶς τραπίδης, ἀξίωμα ἱερὸν
 ἔχων ὕμιν, καὶ Ἡρα μιν θυομένης
 ἐπιχάρσας, ὃ γέννησ'· ταῦτά
 δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὕψ' ὦρ' ἡ-
 μῖς ἰδὼν σάμαθ' αὖ πῶς τὸ
 λοιπὸν, ἀσφαλέας ἢ ἡμῖν
 ρας ἐνέκην, μηκέτι ἐπίβ' αὖ
 ποιῆν αὐτῷ τῶν οἰκίαν. ἔ-
 τι ἐπὶ σὺ σωθεοῖντο μετρίων
 δέκασιν, ὥσπερ νῦν φασί,
 μηδὲν δὲ ὑβείσιν ἐν τοῖς
 συμποσίοις ἱεράσασθαι, κοί-
 νωνοῦντων ἡμῖν καὶ σωδὴ-
 πνοῦντων τύχῃ καὶ ἀγαθῇ, καὶ
 τῶν ῥιματίων, ὡς σὺ κελεύεις,

πῶμα

etenim simulq; cenemus^b bonis quibus. Ac de tunicis, sumpti iubes,
 mitemus.

sed idem ubi plus satis ad-
 biberint, cum vel puellæ for-
 mosæ cyathum porrigen-
 tis manum vellunt, aut con-
 cubinam uxoremve soli-
 citant. Postremò conuomi-
 to conuiuio, postero die
 nobis obtrahant, narran-
 tes quemadmodum sitie-
 rint, esurierintq;. Quòd si
 hæc aduersus illos mentis
 ri videmur, vester ille pa-
 rasitus f Ixion in memo-
 riam redeat, qui ad com-
 muniis mensæ honorem ad-
 missus, ac vobis dignitate æ-
 quiparatus, iam ebrius vir
 ille egregius, Iunonē adori-
 tus est. & Hæc atque huius-
 modi sunt, propter quæ in
 posterum statuimus quòd res
 nostræ sint in tuto, ne postea
 hac illis in domum aditum
 præbeamus. Quòd site au-
 thore, pacto recipiant, sese
 moderate petitueros, quem-
 admodum nunc aiunt, ne-
 que quicquam flagitiosè in
 computationibus admissu-
 ros: age, conuiuant nobis.

mitteremus.

Ixionem, ut mos erat, filia suae virum munera poscebat. Ixionem
 vero cum ab illo crebro appellaretur, atque adeo urgeretur fos-
 sam faciendam curavit, eamque materia, quae igne facile & subito
 concipere posset, implevit. Quo facto, socerum quasi ad epulas opi-
 paras, & sumptuosas invitavit. Ille autem insidiarum: & fraudis
 ignarus, cum ad eum locum, ubi fossa suberat, accessisset: in eam
 iam inflammata incidit, & ita flammis consumptus est. Iam vero
 cum Ixionem tanto scelere contaminatum nemo expiatio vellet, cumque
 eum omnes detestarentur, & contagione asperiti fugerent, cum
 ipsi denique illum aspernarentur, ab illoque abhorrerent, solus Iu-
 piter eius misertus, maculam ex illo scelere conceptam deleuit, eum
 ultro in caelum subtulit, sibi contubernalem fecit. At Ixion neque
 prioris beneficii, neque posterioris memor, ecce sibi novum animo
 concipit facinus, novumque flagitium aggreditur, & Iunonis amore
 incensus, rem cum ea habere meditatur. Iupiter autem hoc cognito, nu-
 bem, ut Iunoni similis esset, specie quadam falsa conformavit, qua
 visa exarsit ille, & corpus cum ea commiscuit, ex qua immanem
 quendam & monstruosum virum procreavit, nomine Centaurum.
 Iupiter porro manus & pedes Ixionis rotas artissimis vinculis
 apud inferos astrinxit, quae in perpetuum velubilem esse: it, eique
 rotas Ixion alligatus, clamat: Benemeritis gratiam esse referendam.
 Horatius de Arte poetica, persidum vocat. Quod si quis plura de
 Ixione scire velit, legat Pindarum, Pyth. eid. β. & interpretem
 Tib. lib. 1:

Illic Iunonem tentare Ixionis ausi

Verfantur celeri noxia membra rota.

g. Haec atque huiusmodi sunt.] Epilogus quo sub conditio-
 ne in Saturni postulata consentiunt h. Bonis aubus.]
 τύχη τῇ ἀγαθῇ. Xenoph. κ. ἀγαθῇ τύχῃ δέχομαι. quod felix for-
 tunatusque sit, admitto. κ. τὸν ἡ δαίμονα ἐπ' ἀγαθῇ ἐξελύθη.
 i. Parasitis & adulatoribus.] καλῶν καλακίαις τὸν
 ἡρόπον, γνάμω παροίται. Vide eundem Lucianum pro Ima-

ginibus à laudatore quid differat assentator, & Plu-
 sarchi librum de dignoscendo Amico
 ab adulatore.

SECUNDI TOMI FINIS.

TOM I

TOMI SECVNDI

RYM LVCIANI

INDEX

A

Bderitæ vltro Andromadæ fabulam agunt, proverbium 368

Abderitarum morbus sub Lyfimacho 362

de Absentibus aduersarijs dicenti nō credendum 218. 219

Academia ab ebrietate accusata 672. 674. p ebrietate causam dicit ibid.

ἀνάσσει 558

Acherusius cāpus 115

Achilles cur præstantissimus dux habitus 741. exercitus cōtra impios Elysium campū inuadentes dux 497. eius apud inferos forma derisa 89.

pufillanimitas ibid. dictum 85. 221. c. quus humana voce vaticinatus 593. 641. omnium Græcorum formosissimus 963

Achillis sepulchrū 164

Aconiti vsus 77. 80. 263. 311

ἀκόντιον 850

Acrisius rex 49

Actæon 911. cur à Diana transformatus, & canibus obiectus 20.

934

Adimantus, eiusq; votū ridetur 852. 863

Admetus poëta à Demonaeste derisus 579

Adrastea Iouis nutritrix 736

Adulatio 981

Adulatorum apud inferos 999 4

I N D E X.

- feros poenæ 111
 Æacus inferorum in-
 dex 83. eius officium
 84
 Ægypthi cæsi historia
 809
 Ægyptus Beli F. 851
 Æmulatio quomodo
 homines perturbet
 184
 Æqualitas 973
 Ær rerum principium
 302
 Ær temperatus longæ
 vitæ causa 819
 Ærocoraces 447
 Æschylus qualis, &
 quando vixerit 784
 Æschyli pugillares cur
 Dionysius emerit
 768
 Æsculapius à Ioue con-
 tra Momum defen-
 sus 908. ex quo deo-
 rum ordine sit 524.
 cur ei gallus cū dra-
 cone attributus 704
 Æsopus apud inferos
 492. eius fabula 298.
 764
 Ætatum mundi vicif-
 situdines 737. 785
 Æthiopem lauare, pro-
 uerb. 780
 Affectus non cadere in
 virtute præditū 183.
 184
 Africa cur dicatur sem-
 per aliquid noui ad-
 ferre 849
 Agamemnon præstan-
 tissimus dux 371.
 741. apud inferos à
 coquo non differt
 116
 Agathocles Sicil. rex
 822. peripateticus, e-
 iusq; arrogantia 575
 Agathon poeta 718
 de Agrorum finibus li-
 tigantiū vanitas 157
 Ajax Telamonius 497.
 an in heroum nume-
 rum referendus du-
 bitatur 485
 Aiæis sepulchrum 164
 Alcæi forma 373
 Alcmena Herculem pa-
 rit 47. eiuldē genea-
 logia, desponsatio, &
 cum Ioue cōcubitus
 1149

Alcyo.

I N D E X.

Alcyonis nidus miræ	pitheton	645
magnitudinis	Amicitia & lis, rerum	
Alez ludum à Saturno	principia	302
regi	Amictus vitreus	457
ad Aleæ scopulum mul-	Amphilochus vates	
tos naufragium face-	69.71	
re	Amphisbæna serpens	850
ἀλκυονίδος & ἀλίκτωρ vn-	Amphitrito	53
de dicatur	Amyclæ	17
Alexander cur præstan-	Anacharsis	347. cur è
tissimus dux habitus	Scythia Athenas pro	
741. sibi ex Cydno	fectus	343. 359. quo-
flumine morbum cō	modo in patriam re-	
trahit	dire parans, à Toxari	
Alexandri cum Hanni-	exceptus	347
bale de præeminen-	Anacreon poëta	490
tia lis apud Rhada-	733. 839	
mantum	Anacreontis ætas	835
ἀλεξάνδρου & Ἡρόκλητος &	Anacyndaraxis	737
Apollo	Anaxagoras Socratis	
593. 641	præceptor	79
ἀλκιμάχου	Anchises à Momo car-	
Aloëi filij ob montes	pitur	911
montibus impositos	Ancoræ vitreæ	476
puniri	ἀνδρα	556
137	Andromeda à Perseo	
Amabilitas Veneris F.	liberata	62. 68
38	Anemodromi	445
Amaltheæ capræ fabu-	ἀνιμοφόρητα	557
la 716. prouerb. ἀμαλ-	Aniina an immortalis	
θείας κίρας	ibid.	
Ambrosia deorum ci-	Qqq	5
bis 46. 48. Noctis e-	esset	

I N D E X.

- esset interrogati quid responderit Demona
 x 576
 Anima non vna tantum hominibus ibid.
 de Anima variae philosophorum opiniones
 303
 Animarum transmigratione Pythagorica 591
 595. 650
 Animi magnitudo virtutis praemium 182
 Annulus Gygis 685
 Annulorum superstitio & efficacia magica
 892. 902
 Anteus rex 822
 Antigenidas tibi 340
 Antigonus Luscus Philippi filius 823. 835.
 Demetrii filius ibid.
 Antilochus à Momo apud Iovem accusatus
 913
 Antimachus poeta 515
 Antiochus Seleuci filius. & eiusdem in no-
 uercam amor 405
 Antiochus Soter 323
 Antiopa Ioui amata 47
 Antipater Iolai filius
 823. 835
 Antipho histrio 507
 Anytus Socratis accusator 79. 661. eius
 poena 704 (178
 Aorna Alexandro euerfa
 Aornos petra 736
~~Antipater~~ Stoica 651. 685
 Apollodorus rhetor
 832 837
 Apollo à Iunone accusatus à Latona defenditur 18
 Apollo qualis deus 523
 eius oracula varijs locis 654. in Hyacin-
 thum amor 14
 Apophoreta 923
 Aqua rerum principium
 302
 Aquae potus longaeuitatis causa 819
 Aquam pistillo tudere in mortario, puer. 292.
 ad vulnus afferre 79
 aquila Ioui sacra 618
 à Momo accusata 911
 Arabiae felicitatis odor 483
 Araneae maiores Cycladibus infusae 447
 Arbor

I N D E X.

Arbor carnea	455	fata 908. eius in The-
Arborei homines in		seu officiū 242. 917.
Lunari insula	ibid.	Ariarathes rex in cruce
Arbores Dodonę fyl		sublatus
uæ vocales	641	824
Arcefilaus	341.	Arij pugillatus in cam-
Archelaus Socratis p-		po Elyfio
ceptor 79. Tragicus		498
poeta	363	Arion Lesbicus in cam-
Archimedes cur sapiē-		po Elyfio
tis nomē merit9	742	490
Architeles Areopagita		Aristides iudex in bea-
344		torum insulis
Areopagitarū etymō,		486
autoritas & integri-		Aristippus in Elyfio cā-
tas	311. mos 266	po 492 ei9 autoritas
Arganthonius rex	822.	apud inferos
835		114
Argiui vnde dicti	49	Aristipp9 Socratis pri-
Argiuorum p agris pu-		mum sectator, pōst
gnantiū stultitia	165	mollicie corruptus
Argus explorator mul-		672. 687
tioculus 4. lūs custos		Aristobulus
3. 4.		Cassan-
Argi oculi pauonis cau-		dræus historic9
dæ impositi	524	830
Argo navis	641. eius	Arsacidæ
carina locuta	594	792
Argos amphilocheium		Ars longa, vita brevis,
72. Peloponnesi	49	Hippocratis dictum,
Ariadne à Momo accu-		philosophiæ tribui-
		tur
		147. 263
		Artis vtilitas
		404
		Artifices potissimum
		laudandi, qui
		740
		Artabazus rex
		826
		Artaxerxes Mnemon
		primus eius nominis
		Perfa-

I N D E X.

Perfarum rex	825	Atlas cœliger	138
836		de Atomis doctrina E-	
Artaxerxes alter Per-		picureorum ridetur	
farum rex, eiusq; cœ-		104.303	
des	825	Attalus Philadelphus	
Asandrus rex	827	824	
Asinus minans auribus,		Auaritia quomodo ho-	
lyram auscultans, p		mines perturbet	154
uerb.	756	Auari hominis hypo-	
de Asini vmbra litiga-		typosis	634 648.650
re, prouerb.	277	Auarorum poenæ apud	
Asinorum duo genera		inferos	111
849		Auli signiferi interitus	
Aspasia	618	840	
Asphodelus quid apud		in Aurem dicere	650
inferos	111	Aures minus fide di-	
Aspis, serpens	850	gnæ oculis	806
ἀσπίς, ἀσπιδόχτης	555	Aurilaus	601. 609. vi-
Athamantis furor	51.	tuperium	147.612.
prolex	52	αὐχμὸς	555
Athenienses αὐτόχθονες		αὐτοκαὶδοιοι	554
cur dicti	360	αὐτόχθονες	360
Athenodorus Sando-		αὐτολέκνυθ	554.
nis filius	829	B	
Athletarum mos	442.	Bacchus è Iouis fe-	
cum philosopho cō-		more natus	6.7.8
paratio	231	quomodo educatus	
Athotarum longæuitas		51	
819		Bacchi & Herculis in-	
Athys Cræsi filius mu-		sula viniflæa	437
rus	649	Bacchi genealogia &	
		apotheco.	

I N D E X.

apothecosis	49	biendum	565
nihil ad Bacchum, pro.		Bracana olera	556
uerb.	253	Brachmanes longæui	
Bactra	647	818	
Balæna	65.67	Branchus	810
Balneorum domicilia		Bucephali	516
apud veteres	750	<i>Buphæsis</i>	843.850
Bardylis rex	822	Busyris Elyfios cam-	
Bassus sophista	775	pos inuadit	497.525
Batalus tibicen	ibid.	C	
Baucides	558	Abalus in insula	519
Beatorum ciuitas	486.	Cacozelia derisa	
insulæ	482.483.484	527.544	
Bellum omnium pater		Cadmi regia	47.49
est, prouerb.	364.428	Cæneus ex fœmina in	
Bellorum duces præ-		virum	619.648 inde
stantissimi qui	741	inauem	ibid. & 619
Belus Priscus	851	Callimorphus medicus	
Biton & Cleobis feli-		383	
cissimi cur	146	Calpurnianus histori-	
Bœotia	71.94	cus	381
Bombylius	557	Caluarius	123.127
Bona dea	523	Calypsus inf.	510
ad Bonum summū va-		ad Calypsum Vlyssis	
riæ viæ	207	literæ ex Beatorum	
de Bono & bonorum		insulis	509
finibus variæ phræ-		Cambyfes, eiusq; furor	
sophorū opiniones		151.825. quantum à	
103.302		patre Cyro diuersus	
Bonis caducis & tem-		167	(912
peralibus non super-		Canis Ægyptius deus	
		Canis	

I N D E X.

Canis impudentię no-
ta 84	les 46.48 647
Canis in pręsepi, pro-
uerb. 781.785	Caulomycetes 448
Canis, canicula, aleę la-
terculus 938	καῦμα 555
Cani quid cum balneo,
prouerb. 758.783	Cebes philosophus 712 735
Canes Cynici 80	Centaurus, Zeuxis pi-
ctura 318
Capra cęlestis sid 9736	Ceos inf. 839
καψιμάλας 558	Cephalus Phędri F. 754
Carbones pro thesau-
ro 276.312.876	Cepheus 62.64
Carimantes 556	Ceramicus 347360
καρίμοιροι ibid.	Cerastes serpens 850
Carionautarum confi-
ctus 511	Cerberus vltor malo-
rum apud inferos 77.
Carneadis longęuitas
829	114. lyra Menippi so-
pitus 110
Carnium esu abstinē-
dum, iuxta Pythag.
597.617	Ceres 523
Cari de Vlysse victoria
in Elysijs 498	κερδερ 76
Caseus inf. 481	Cestus Veneris 33.646
Caspię niues, prouerb.
386	Cethegus 576
Castor & Pollux nauia-
gātium numina 900.	à Ceto nauis cum ho-
minib9 absorpta 463.
quomodo nati, & vi-
cissitudine immorta	467
	Chaldęorum longę-
uitas 819
	Cheniscus 900
	Charon 75. eius offi-
cium 83
	Chersonesus 53
	Chimęra apud inferos
114.280

I N D E X.

⊙	938	Clytæmnestæ parentē	
Chiron centaurus in		tes 647. natiuitatis 48.	
zodiaco 94. 477. eius		necatæ historia 809	
genealogia & fabula		Coitus immodici co-	
95		mites morbi quales	
⊙	553 554	510	
Chronosolon 942		Colossus Rhodius	
Chryssippi longæuitas		391. 429. 648	
829. ante Elysiorū in-		Colossi, Colossi magni	
gressum quater elle-		tudine, prouerb. 649	
boro purgatus 492		Columnarum vanitas	
Cicuta quomodo non		119. 162	
statim nec semper le-		Comam alere dedeco-	
thalis 263		ri 855. 899	
⊙	901	Cometarū incolæ 456	
Cinyras 718 737. 738		Cōmunis Mercurius,	
Cinyrus ob Helenę ra-		prouerb. 863. 900	
ptū fumo necat 504		Cōcilij Deorum præ-	
⊙	556	ses, præfectus & scriba	
Cithæron mons 51		919. vsus 405. 777	
⊙, prouerb. 648		Consuetudinis vis 785	
Clarus mons 22		Consuetudinem trans-	
Clari oraculum 19		sire in naturam 850	
Cleanthes 828		Conuiuia diuitum &	
Cleobis cum fratre cur		pauperum inæqualia	
feliciss. 146		957 958	
Cleopatrarū aspis 850		Conuiuia sumptuosa	
Clepsydræ inuentum		noxia 624	
751		⊙ 650	
Clitus 429		Corinthus 210. 211	
Clotho parca 151		212. 648. 649	
		de Cor.	

I N D E X.

de Corporeo & incorporeo Stoicorum cū Platonici contentio	226	Ctesie historici mendacia	433 505.524
Corybas à Momo accusatus	912	Ctesibius historicus	830
Cottaborū ludus	556	Cupido Veneris fil.	38.
Cranium	428	qualis	523
Crapulæ noxa	967	Curæ encomia	737.
Crates cynicus	648.	817	
652. eiusdem anima		Curiositas reprehensa	124
Pythagoræ	620	Cyclopus fabula	434
Cratinus comicus	832.	Cydnus fluv.	786. 813
838		κυνίασος	557
Credere non citò, nec facile, & sobriū esse,		Cynobalani	448
Thesei filium	242	κύων αλεα	938
Credulitatis nimix typi	273	κυψίνης	555
Creon Menæcei filius	118	Cypselus rex	ibid.
Critolaus peripateticus	829	Cyrus Maior Persarum rex	145. 168. 823. in Elysijs campis 491
Crobylus	558.899	Cyrus iunior, eiusque cædes	836.
Cræsus rex	145.167. 225.876	D	
Cræsi filius mutus	649.650	DAdaches	558
κρίνια sacra	937	Dædali exemplum	624
Crotōniatæ Pythagoræ addicti	647	Damon Socratis præceptor	79
		Danaë Acrisij filia	47.
		49	
		Danaidum fabula	310.
			846.

I N D E X.

- 846.851
 Daphne in arborē 439
 Darius rex apud infe-
 ros mendicus 120. in
 Arbelis victus 710
 Deforme quid 372
 Delphicum oraculum
 16.260
 Delphines 512.870.
 901
 Delus inf. 5657
 Demetrius philos. 561.
 770
 Democritus, abstinē-
 tia mortuus 828. eius
 mūdi innumerabi-
 les 302
 Democriti ætas 836
 Demonax 559. inde
 560. 561. 562. 585.
 587
 Demosthenis vestigia
 ad eloquentiā imita-
 tu difficilia 715
 Demosthenes Thucy-
 didis studiosus 755.
 782
 Dēsitas & raritas aëris,
 rerum principiā 302
 Deum ubiq; esse 295.
 sacrificijs nostris non
 indigere 568. nec
 Crœli opibus 148
 Dijs faciētes adiuuant,
 prouerb. 737
 Dij selecti, seu maiorū
 gentium 523.923
 Deorum iudicium 24
 Deorū concilium 902.
 differentiæ 522. vani-
 tas & stultitia 902
 Dij sermones, & me-
 diox. 524
 Desertor 901
 Deucalion 738
 Diana à Iunone accu-
 sata, à Latona defen-
 dit 18. qualis dea 523
 Didimeū oraculū 19
 Diei pulcherrima pars
 quæ 792
 Difficilia q̄ pulchra 737
 Diffidere & sobriū
 esse, filium Thesei 242
 Dignitates nihil facere
 ad virtutem aut felici-
 tatem 181
 dispositi 953
 Diogenes apud inferos
 quid agat 120 eius do-
 lium 364. quo animo
 mortē subierit 78 in
 Rrr Ely-

I N D E X.

Elyſijs campis Laidē
ſcortū ducit vxorem
492. idem à mēſaria,
ob adulteratam mo-
netam transfuga ad
philophiam 672
688	844. 845. 846. 849.
850
<i>dis dīa πασών</i> 428
Dis, qui & Pluto 83
Discilulus genus 17
per Ditem iuramētum
81
Diogenes Seleucus
829	Disciplinæ nullo fuce
comptæ 813
Diomedes Thrax 497.
525	Diuitiæ vanæ & incer-
tæ 97
Dion Heralceenſis
185. 113. 540 629	Diuitiarum moleſtiæ
590
Dionyſius Corinthi,
prouerb. 127. 783	Diuitias nihil facere ad
virtutem aut felicita-
tem 182
Dionyſius Bacchus 7.
8. 665 à Momo accu-
ſatus 903	in Diuitijs confiden-
tiſi ſtultitia 131. 145
Dionyſius Siciliæ ty-
rānus Corinthi ludi-
magiſter 113. 625.
648. 649. 783. à Dio-
ne accuſatus, à Mi-
noë abſoluitur 113. e-
ius res gettæ 767.
783. Sophiſta 645.
Heracliēſis 651	de Diuitijs variæ phi-
loſophorum opinio-
nes 103
Dionyſius tibicen 341	Diuites ærumnoſiores
pauperibus 613 974
Dionyſus 907. 910	non eſſe felices, nec
ſolos ſua uerā vitam
agere 964
Dioſcūri 860. 900	Diuitum, vita fabulis
Tragicis ſimilis 97.
Dipſas ſerpens 840.	116. animos in aſia
nos migrare 122.
127

Diuitum

I N D E X.

Dluitum & pauperum
felicitatis collatio
964	Edessa 389. Antiochia
prius 429
ἐγγυα, ἐγγυόθεν 555
ἐκκαψινιδαν 558
Doctos quid faciat
751.752	Electrion 13.
Doctores quomodo
medicis similes esse
debeant 564	Elephantum sepultura
849
Dodonæ arbores vo-
cales 594.641	ἐμοφ piscis 640
Dolium in cranio vo-
lutatum ; prouerb.
427	Eloquentiæ comparan-
dæ ratio 528.549.
706
Dolorem non cadere
in virum perfectæ vir-
tute præditum 183.
184	Elysius campus 489.
523
Domus laudatio 785.
787.892	Empedocles semiustus
in elysios campos non
receptus 495.496
Dorius tonus 330.
340	Encomij ab historia
discrimen 370
Δουράεια 553	Endromides 558
B	Encymion à Momo
reprehensus 911. rex
Aëriæ inf. 443. 453
EBrietas Academiam
accusat 672.674.	Endymionis fabula
477
eiusdem incommoda
postridiæ 966	Euthydemus peripate-
ticus 187
ἔχισ, ἐχιδνα, ἐχιδναῖοι
850	Epaphus 849
Echo 674.790.813. Pa-
ni amata 705	Epeus 743
	Ephialtes 705
	Epicharmus poeta 833.
838
	R r r 2 Epi.

I N D E X.

Epictetus philosophus
561. 583. eiusdem
lychnus fictilis quan-
ti emptus 767	Eumolpus, eiusque sa-
crificia 577
Epicurei quales habiti
194. eorum opinio-
nes 103. 225. 302.
657. 682	Eunomus musæus
490
Epj pugilatus apud in-
feros 196	Euphorbus 597. 609.
621 643. cōuersus in
Pythagorā 590. 613.
cæsus 614. 644
Equiformicæ 444	Europus 392
Equi uultures 442	Eupolis comicus 705
Eratosthenes 833	Eurystheus 910
Erichthonius 811. 815	Exercitationis vis 737.
commoda 820
Erichtheus 360	Exordium historici 420
Erigones canis 908	Exuium neglecto ser-
pente sectari, puerb.
292
Erinnyes <i>ερινυαὶ θεαὶ</i>
704	<i>ἐρινυαὶ</i> 555.
Eridis pœnum 25. 40	P
<i>ἔρως</i> Veneris fil. 38	F Abarū abstinentia Py-
thagorica 597. 617
Errare humanum, er-
rata emendare diui-
num 564	Fati vanum vocabulum
915
Errorem confiteri, ma-
gnanimitatis 284	Fauonius ventus 17
Ethices inuentor 79	Fauni 524
Euangelus 761. 762	Febres mortis ministræ
& nunciæ 155
Eucrates Stoicus 187.
diues 637	Felices Soloni qui 146
Eumelus citharædus
763	Felicitas incerta 269
	Felicitatis finis 572.
vrbs

I N D E X.

vrbs	207	remedium	74.75
de Felicitate variz̃e phi-		Fortuna humanz̃e vitz̃e	
losophorum opinio-		preses	116. inane
nes	103	nomen	915
Ferrum auro prz̃stan-		Fortunę bona aliena, nō	
tius	149	ppria nostra esse	116
Ficulneis sensibus, pro-		in Fortuna confiden-	
uerb.	783	tiũ stultitia	131.145
Fides nulli facilē habē-		Furiz̃e, vltrices malorũ	
da	242	apud inferos	111
de Finibus philosopho-			G
rum opiniones	124	GAlatea	522
Fluuij etiam morti ob-		Galenī longz̃uitas	
noxij	165		834
Fœmina loquax natura		Gallus adolescēs in auē	
animal	731.739	versus	595.643
Fœminz̃e an viri iucun-		Gallus Mercurij affel-	
dior vita	619	lor	594.642. humanz̃e
Fœneratorum pœnz̃e a-		sonat vocem	593
pud inferos	111	Galli cantus	596.643.
Formę fragilitas, fuga		epitheta	639
citas	92	Ganymedes Ioui rapt9	
Formica camelus, pro-		8.25.29.41.48 à Mo-	
uerb.	955.961	mo reprehendi ve-	
Formicę Indicę	646.	tat Iupiter	911
960		Garamantes	841
Formosum quid	373	Gargarus mons	24
Formosi apud inferos		Gastrocnemia	454
derisi	90	Geloni tyranno curo-	
Fortitudo priscorum		ris fœtor ab vxore	
quantò maior quàm		non sit indicatus	222
		Rrr	3
		Genius	

I N D E X.

- Genius** 522
Genij mali tortores a-
pud inferos 111
Geryonis ossa à Theba-
nis ostétari solita 767
γερωνία & **bulbi genus**
 556
Glacie Gallica frigidus,
proverb. 386
Gloriæ vanitas 86 97.
 131. 181. 182. 202.
 quomodo quis eam
 facile cōsequatur 330
Gnidius 426. de Indo-
 rû regione mira scri-
 bit 433
Gniphon scænerator
 636. 637
γνιφον 342
Gocesi longeuitas 827
Gorgiæ longeuitas 836
Gorgones à Perseo do-
mitæ 62
Gorgonum fabula cum
Sirenib9 collata 280.
 804
Gosethræ in fratrē Ar-
taxerxé insidiæ 826
Grāmatici longæui 833
γρᾶμ 547. 554
Gygis annulus 685. 686. 892. 901
Gylipus 409
Gymnasia nostra vete-
rum scholis deterio-
ra 304
Gymnicorū certaminū
 cum veritatis in-
 sitione comparatio
 231

H

Hæreses omnes in-
 quirédæ & exami-
 nandæ cur 241. 302.
 303
 ab **Habitu non iudican-**
dum de probitate
 195
Hannibalis cū Alexan-
dro cōtentio de præ-
eminentia 485
Harmonides tibicen
 330
Hecate triformis an ead-
em cum Proserpina
 126
Hecates carna, etymon
 83. 126
Hectoris sacra apud I-
lium 914
Hegesij eloquentia
 716

Hellig.

I N D E X.

Hellanici longæuitas
830	tis vicem subire 183
Helena & Pollux vnde
nati 48.49.647	Hermaphroditus 6.8
Helenæ in Elysijs cam-
pis raptus 499. item
alius prior 37.41. pul-
chritudo 36.37.90
91.615	Hermocrates 409
Helicon 782	Hermotimus 171
Helle, ab ariete in mare
delapsa 50.52	Herodes 573.576
Hellespontus vnde di-
ctus ibid.	Herodori scripta 420
806 quare Musæ ap-
pellantur 412
Hercules & Mercurius
cur palæstræ præsi-
des 48	Herodotum ob men-
dacia acerrimè apud
inferos puniri 505.
524
Hercules à Ioue contra
Momum defenditur
908. quomodo con-
ceptus 10.11.12	Heros quid 70 72.522.
Hercules ἀλφειῶν	Heron gubernator 859
593	Hesiodus quomodo
poëta statim à pasto-
re factus 710. carpi-
tur 101 931
Herculis genealogia &
apotheosis 49	Hesiodus Homerum
vincit in Elysijs cam-
pis 496
Herculis insula 437	Hieroglyphicæ literæ
647
Hercules in Oeta com-
busta fabula 182	Hieron Syracusanus
822. ingratitudinè à
Theocrito accusatus
835
Herculem ociosum in
cælo desiderare 47. in
cælo gestâdo Atlan.	Hieronimus historici-
cus 830
	Hippiæ præstantia
343.744
	Rrr 4 Hips

I N D E X.

Hippo	524	Homeri docta breui-	
Hippocentaurorum fa-		tas	423
bula & pictura	280.	Homeri poëmatum ce-	
312. 318		lebritas	522. sepul-
Hippogypi	442	chrum	429
Hippotyphia	415. 430.	Homerum tēpore belli	
431		Troiani fuisse came-	
Hircum mulgere, &		lum in Bactris	615
cribrum supponere,		ὄμνησ	703
prouerb.	575	Homicidarum pœnæ	
Historia quid	421. 430.	apud inferos	111
quomodo scribenda		Homo bulla, prouerb.	
262. 361. 404. ab en-		158 169	
comio quantū distet		à Hominis formatione	
370		reprehensus à Mo-	
Historiæ finis	428	mo Vulcan.	199
Historicus qualis esse		Hominum studia ridi-	
debeat	407. 411. 430	cula	155
qualis ei⁹ stylus	413	Hominum pectora fe-	
Historici aliquot lon-		nestrata esse oportet	
gæui	830	re	307. 916
Historico quæ cauē-		Homines mel emun-	
da	368	gentes	456. dimidij
Homerus reprehensus		Itadij statura	473
48. 101. 495. 524. 931		Honestum ipsum vir-	
939. ab Hesiodo in		tutis præmium	181
Elysio victus	496. de	Horæ quomodo in-	
se multa in Elysij te-		uentæ & vnde dictæ	
status	497. 524. 643.	751	
703. quomodo à su-		Hordeæci panis vsus	
is civibus dict⁹	494	819	

Ho.

I N D E X.

Horologiorum species
& vsus	751	Iason à Momo carpitur	911
Humanæ vitæ instabi-
litas & vanitas	98.	Iasonis amor Medæ
vnde	280
116. 131. 168		Icari casus	648. fabula
624
Hyacinthi fabula	14.	de Ideis vanæ philoso-
phorum sententiæ	104. 303
16. 17. 91. 491		Idiotarum vita opt. &
tutissima	103. 124.
299
Hydamardia	519	Ignis rerum principium	302
Hydrops ex intempe-
rantia	624	Ignem gladio fodere,
prouerb.	502
Hylas apud inferos	491	Ignorantia quomodo
circumuolitet ac de-
cipiat	153. 160
Hypera omissa pedem
quæris. prouerb.	74.
76	Ilium	738
Hypermnestra Lino
marito parcit	851	Illotis pedibus	721.
738
Hypsicrates historicus	831	Imperij administrandi
ratio optima quæ	582
Hyspafines Charace-
norum rex	826	impiorum insulæ	501.
503
I		Impossibilia non affe-
ctanda	277
I Aculandi exercitium	220.	imposturæ delubrum	507
Iacula animalia	850	Inachus	370
Iambulus	434	Rrr	5
Ianus	523	Incer.	
Iapetus Saturno æqua-
lis	933. 934		
Iasius tonus	340		

I N D E X.

Incerti nihil eligendum
223	Insulę beatorum & im-
piorum 473. 483
Incestus 646	Intemperantia vitę quę
mala adferat 624
Incredulitas & sobrie-
tas, filium Thesei
242	Io in vaccam conuerſa
3.4
Indicta causa nemo dā-
nandus 214	Ionicus tonus 330. 340
Indolentię præſtantia,
bonorum finis 302	Ionium mare vnde di-
ctum 4
Inedia, medicamentum
febris 624	Iphigenia 62. 66
Inferni flumina 75	Iphiclus Herculis fra-
ter 13
Inferorum cibis 84	<i>involibus</i> 587
apud Inferos æqualis
omnium conditio
89	Ira quomodo homi-
nes circūuolitet 153
ab Inferis reditus ne-
mini concessus 94.
96	Ira vacare quem potius.
deceat 183. 564. 582
de Infinito vanę opi-
niones philosopho-
rum 303	Irum mendicum a rege
non discerni apud in-
feros 116
Ingenium robori con-
iungendū ad paran-
dum 48	Isis qualis dea 524
de Inani philosophorū
doctrina 104	Isidis ex Io transformatio
3.4
Ino in mare se præcipi-
tat 50. 51. Bacchi ma-
tertera 53	Ismenias tibicen 797
	Isocrates quā ætatis
anno mortuus 831.
837
	Isthmi duo 428
	Iucundū non esse quod
simplex & vniforme
93. 373.

Iudi.

I N D E X.

Iudices mortis mini-
stri 155	λαζάρια 556
Iudicium humanū cæ-
cum 43. inter poten-
tes periculosum 32	λάθι βίβας , prouerb.
97
Iuno 523. Zelotypa
35	Latinus mons 476
Iupiter 532 981. an pa-
trem Saturnum cœ-
lo expulerit 930 931	Latonæ cum Iunone
dialog. 18.21
eius adulteria 903.
909	Lauandi & vngendi
ante cœnam mos
644
Iouis catena 176. epi-
theta 593 641	Laus iucunda & solida
quæ 342
Iuramentum per Stry-
giam paludem. 923	Learchus 911
Iurandi per suos deos
mos cuiusvis gentis
361	Lebadia 72. eius ora-
culum 70
Iustitia Iouis fil. 660	Lecitho 556
Iustitiæ querela ibid.	Leda 37 46. 48. 647.
eius forma apud infe-
ros 90
Ixion 115. 980. 982.	Lenonum pœnæ apud
inferos 111
L	Leucothea 509
L Abore deos mu-
nera sua vendere
737	Lexiphanes 531. 546.
548. 549
Labyrinthi prolustran-
di tuta ratio 242	Liber pater 523
Lachanopteron quis
445	Librorum copia super-
bientes ridentur 752
753
	Liberi qui 522
	Libido seruituti turpis-
sima 651. nimia, mor-
borum causa 966
	Libyæ

I N D E X.

L	Libyæ descriptio	841.	Lupinis vesci vetat	
	termini	ibid.	Rhadamanthus	502
Lis & amicitia rerum			Lycinus	531. 546. 547.
principia	302			549
de Loco absurdæ phi-			Lycon orator	80
losophorum opinio-			Lycophron	553. 555
nes	303		Lycurgus Laced. legu-	
Loculo alterum pedem			lator	833. 839. qualis
habere insertum, p-			apud inferos	491
uerb.	290		Lydia harena, prouerb,	
Longæuorum catalo-				167
gus	815		Lydiæ fertilitas	ibid.
Longum valere iubere,			Lydius tonus	330. 340
prouerb.	641		Lynceus	707
Lucernarum vrbs	460		Lynceo acutior, pro-	
Lucianus rhetor & eius			uerb.	308
patria	705. scriptorū		Lyra Orphei	764. 766.
apologia	312			783
Luciferi colonia	443.		Lyfimachi ætas	823.
	453. 459			
Lucina	523			
Luna insula	443			
Lunę in Endymionem				
amor	476			
de Luna absurdæ phi-				
losophorum opinio-				
nes	303			
Lupus hiat, prouerb.				
	645			
Lupini historia, & vsus				
	83. 84			

M

M	Μαγρόβιος	816
Mæandrius Poly-		
cratis tyranni occisor		
	117. 152	
Magistri nostri quales		
hodie creari soliti		
	305	
Magnanimitas virtutis		
præmium	182	
Magica, longæuitatis		
causa		

I N D E X.

causa	818.819	tatores	780
Magorum præstigię	98.	Medici q potissimũ	
125 superstitio & po		accersendi	741
tetas	98.105	Medioximi	524
Marię genealogia, pro-		Medeę cædes	63. 66.
les, &c.	45.47.48	caput à Perseo ampu-	
Maiorum gentium dij		tatum	810.814
523		Megalonymus	538.
Maluę radix	502	539	
Mandragorę arbores		Melitus & Anytus So-	
in Somni insula	506	cratis accusatores	79.
Mano	827	80.567. quapœnæ	
Mare lacteum	481	postea affecti	704
Mars qualis deus, &c.		Menander comicus	
523.595.643		835	
Marsias tibicen	20.	Mendacium magis di-	
332.757		ligi veritate	248
Martis & Veneris con-		Mendacium pœna a-	
cubitus	595.596	pud inferos	433.
Masinißę longævitas		524	
826		Menelaus Pelopides	
de Materia, varię phi-		37. eius de Helenalis	
losophorum opinio-		apud Rhadamanthũ	
nes	303	485	
Mechanici laude digni		Menelai ædes	355.
qui	742	361	
Medeę in liberos cru-		Menippus	80.705
delitas	812	Menippi ex inferis re-	
Medicinę difficultas		ditus 98. eiusdem pa-	
174		tria, conditio, mors	
Medici imperiti osten-		80	

Menius

I N D E X.

Ménius lunaris 453
Mércurius 523. eius officia & res gestæ, item cognomina 3.5. 10.45.48.73.92.633. 642.900
Metemplichosis Pythagoræ 590 596. 639
Metus 153.411.430. 572
Midas rex, eius opulencia, votum 121. 601.644.872
Milo Crotoniates 143
Minerua 524. eius gesta 33.63.810. muncera 39 Erichthonium gignit 811.815 cum Minerua manum moue, prouerb. 737
Minois tribunal 111
Minotaurus 516 527
Mithres à Momo accusatus 912
Mithridatis ætas 824. 837
Mithrobarzanes 106
Mnascires 826
Mnesarchus Pythagoræ pater 615.643

Momi cauillatio, etymon, officia, parêtes 181. 199.307.522. 910
Mors, certifs. felicitatis iudex 146. neminem metuit 896
Mortis semper habenda ratio 132.141
Mortis nuntij & ministri qui 155
Morti omnia subiecta 131.141.146
Mortuorum cultus & apothæosis ridetur 69
Mortuorum apud inferos loca 98.110
de Motu vanæ philosophorum opiniones 303
Mulier natura loquax animal 731.739
Mulieris ornatus 793. 794.801
Mulieres, non in ventre, sed in crurium posteriori parte concipientes 454
Multitudo quantum faciat ad sectę commendationem 194 250
Munda

I N D E X.

Mundana omnia vana	stio	919
& incerta 97. 131	Naturę accusatio	247
de Mundo contrarię	Naturalis philosophię	
philosophorum opi-	vſus	79
niones 104. 302	Nauis, eiusque instru-	
Mufę cur virgines 813	menta	857
Muficę occultę nul-	Nauis in alius germinat	
lus reſpectus, puerb.	& fructum edit	513
340	Naues cucurbitinę	
Muficus quis maioris	510 corticeę è nucũ	
precij habendus 741	putamine	511
Muficorum modorum	Nautica ars nouo & in-	
proprietates 330. 340	ſolito more	518
Mutatio in melius ſepę	Nectar deorum potus	
maiorũ malorũ prin-	46. 48. à Cicerone	
cipium	negatur	48
Mutatio rerum omniũ	Necracademia Socra-	
iucunda	tis in campis Elyſijs	
95	497	
Mutus magis quàm pi-	Necyomantia	98
ſcis, prouerb. 593. 640	Negationes duę inſtar	
Mycenę	affirmationis	645
164	Negretus fons	506
Myron ſtatuarius 627	Nemea ſylua	4
Myrto Socratis vxor	Nemotum diſj	524
79.	νοτιον	555
N	Nephelococcygia	461
Nareiffus à Socrate	Neptunus 5. 309	522.
armatus 493. eius	eius dialogi, & res ge-	
forma	ſtę 50. 54. 55. 199.	
90	465 814	
Nare trahi, puerb. 273	Nereides	
Natura quid, aut vbi		
verſetur, Memi quę		

I N D E X.

Nereides	50.52.61.62	liquis auibus oppu ²	
Nesiotes in eloquen-		gnetur, seque deten-	
tia imitatu difficilis		dat	331.341
716		Nubecentauri	450
Nestoris longæuitas		Nubium vrbs	461
817.835. apud infe-		Nudo vestes detrahe-	
ros cōuersatio	120.	re, prouerb.	83
491		Numa in campis Ely-	
Nestor Tarsensis Stoi-		sijis	491
cus	829	Numeri, rerum natura-	
Nicandri scripta	851	lium principia	302
Nicostratus athleta		Nyctiporus fluv.	506
373		Nyctor lunaris	453
Nihil ad Bacchum, p-		Nilus fluv.	844.851.
uerb.	253	in Nyfa Bacchus enu-	
Nin9 vrbs euerfa	164.	tritus	7.9.
170			O
Nireus formosus qua-		Obscuritatis affecta-	
lis apud inferos	90.	tio ridetur	544
116		Obsoleta verba	724.
sis	756	738	
Nycterion	447	Occas	304
Nobilitatis arte sua pa-		Oceanus rerū omnium	
randæ ratio facilima		parens	302
330		Ocreas capiti aptare,	
Norma	377	prouerb.	738
Novitatis admiratio		Oetipedes apud Scy-	
312		thas qui	343.359
Nox ambrosia	645	Oculi auribus fide di-	
Noctis templum	507	gniores	866
Noctua quomodo are-			Odium

I N D E X.

O dium quomodo ho-
mines circumuolitet
& diripiat 153	O racula ridetur 18.69
O dyſſea an Iliade prior
fuerit ab Homero
ſcripta 495	O rationem vbiq; Deū
audire 575
O ebalia 16. O ebalus
1416	O ratori an domus pul-
chritudo proſit 786
802
O gygia inf. 508	O rcus 523
O leo ignem reſtingue-
re, prouerbium 844-
851	O rci galea 685
O liua 558	O rdinem deferere ca-
pitale 883.901
ad Oliuæ ramum trahi,
ex prouerb. 273	O reſtis & Pyladis hi-
ſtoria 809
O lympicum certamen
309. eiufdem cum in-
quiſitione veri com-
paratio 231	O rus Ægyptius 616.
647
O lympus tybicen 332.
775	O rión cæcus 811
O lyra 557	O rnatoꝝ modestia 793.
801
O nager 849	O rpheus 765.766.
783.804
O nocritus Cynicus
572	O rpheus à mulieribus
diſcerptus 764.934
O nomacritus 533	O rtygia inf. quæ poſt
Delos 57
O nomarchus 534	O ſtrea immenſæ ma-
gnitudinis 475
O noſceleæ mulieres
520	O rthryades 165
<i>ὁρὴ πὲρ διόνυβος</i> , puerb.
253.
O pibus fidentium ſtul-
itia 131.145	P
	P æanicus tribus A-
thenis 739
S s s amdes

I N D E X.

<i>παλοβομὴς</i>	558	ad eodẽm Saturni o-
Palamedes qualis apud		pistola 961.
inferos 120.491.811.		Pauperum necessarius
815		vſus in repub. 974.
Pancratij cum veri in-		Pauperum & diuitum
quĩſitione compara-		felicĩtatis collatio 964
tio 232		Paupertatis laus 590.
Pan quomodo & qua-		613
lis Athenas venerit,		Peccare humanũ, pec-
quidq; ibi inuenerit		cata emẽdare diuinũ
667. à Momø accusa-		564.565.589
tus 907		Pectus hominum qua-
Panẽs dij 524		le eſſe deſideret Mo-
Pannychia fons 506		mus 199.207
<i>παννυχία</i> 477.		Pecuniæ contemptus
Panthus 524.616.		103. vis 573.
Parætonium 426.431		Pedem alterum loculo
Parcarum decreta 151		inſertum habere, p-
Paris cognatus Gany-		uerbium 290
medis 25. eius iudi-		Pelaſgicum 705
cium inter deas 24.		Pellibus ſe tegẽdi moſ
40		apud priſcos 785
Parnaffus 566		Penelope 813
Patricij Scotij puteus		Pentheus Bacchi co-
71		gnatus 910. à Mæna-
Pauonis caudæ oculi		dibus cæſus 934.
Argi impoſiti 524.		940
quando iam exten-		Perdiccas 405.825
dere ſoleat 797.814		Périander Corinthus
Pauperes accuſati apud		491.555
Saturnum 965 966.		<i>πυρίανδρος</i> 555
		Perillus

I N D E X.

Perillus	497	Phidias statuarius	627.
Peripatetici	194	pictor	251
Perithoi audacia	96	Philadelphus quando	
Perpendiculum	342	regnarit	837
Persarū sagittadi exer-		Philæteros eunuchus	
citatio	220		824
Perseus, eiusq; res ge-		Philemon comicus	
stæ 62.68.808.810.			833.838
814.		Philinus	535
Perspicuitas orationis		Philippus Maced. rex	
virtus	551	apud inferos calceos	
Pestis vino sedata A-		mercede consuit	120
thenis	344	Philoctetes	757
Phædrus Myrrhinusius		Philonides	98
791.		Philosophia doli con-	
Phænareta obstetrix So-		fusarum frugum com-	
cratis mater	79.704	parata	260. 261. va-
Phaëton Solis insulæ		rijs hæresibus infecta	
rex	443	302. cicutæ & aconi-	
Phalaris apud inferos		tō collata	263. quo-
qualis	497.525	modo in compedium	
Phanomachus	871	contrahi possit	255.
Phaon Ctius	893	eius difficultas	174.
Phauorinus	569.589	Moralis inuentor	79.
Pharnaces Medus	839	Naturalis nullum esse	
Phariturris	426.431	fructum ibid. eius	
pocnitas	556	summa quædam ca-	
Phello inf. 482. Phello-		pita	254. varia do-
podes	ibid.	gmata	259
Pharecydæ Syri lon-		Philosophi quales	631.
gæuitas	830	661. 664. 667	
		Sss 2	Philoso-

I N D E X.

- Philosophorum** confidentia & temeritas 266. doctrina incerta 98. 102. ignorantia 103. 243. de summo bono variae opinionēs 103. incertae disgladiationes 103. 125. 277. intemperantia 186. secta quae optima 170. 171. 190. 191. vitia & vitadotrine contraria 104
- Philoxenus** cur a Dionysio in latumias cōiectus 767. 784
- Phlogius Soleris** 453
- Phocyon Athenienses** apud inferos 491
- Phædra** 779
- Phrygæ** 61
- Phrygiæ** tonus 330. 740
- Phryxus Hellepōtum** tranat 51
- Phtisis** ex intemperantia 624
- Phyllira Oceani F.** 95
- Physices** nullus fructus 79
- Pictoria ars** desertorū suum accusat 688
- Pileatum esse**, signum libertatis 859
- Piscatorum** vanæ spei collata philosophorum temeritas 266. 267
- Pisces** qui muti, aut nō, & cur 640
- Pittaci** longæuitas 828
- Pityocampes** 497. 525
- Plato** cur non sit in Elysijs campis 491. quādiu vixerit 629 philosophorum doctissimus 829. 830
- Platonici** quales vulgō habiti 194
- Platonici** sceminæ cōmunes 493
- Plautus Epicharum** imitatus 838
- Pleione** nympa 48
- Plorare** iubemus, proverbialiter, quos cōtemnimus 80. 648
- Pluto** inferorum deus 83. qualis 523. eius regia 110
- Podagra** ex intemperantia 624
- Poëma-

INDEX.

- Poëmata quàm diuer.
sa ab historijs 370
Pœnæ malorum apud
inferos 111
Poëtæ longæui aliquot
832
ex Poëtarum lectione
duo petenda 769.
770. eorundem vani
tas arguitur 48
Polemon ex ebrio phi-
losophus 672. 675
Pollux & Helena quo-
modo nati 647. im-
mortalitatem cū fra-
tre communicat 48
Polushistrion 118
Polybius historicus
831
Polycrates tyrannus
152. qualis apud in-
feros 120. 876
Polydam. Scotussæus
405. proditor Troiæ
429
Polydamantis athletæ
statua 914
Polylampes 453
Pompilij longæuitas
820
Porsus fluminatilis 640
Posidonius philoso-
phus & historicus
829
Potamen rhetor 832
Potentia mundi vana
& incerta 97. eius
molestiæ & incom-
moda 587. in poten-
tia confidētium stul-
titia 138
Præiudicia in veritatis
inquisitione vitanda
265
Præsentibus acquiescē-
dum 95. 124
Praxiteles statuarius
627
Preces vbique Deum
audire 575
Priapus qualis deus
524
Principia philosopho-
rum dubia & incerta
124. 226. 276. 302
Principium dimidium
totius 306
Prometheum cum fra-
tre iactu lapidum ho-
mines pcreasse 738
Prosopopœiæ ratio
424

INDEX

[illegible]

I N D E X.

mendicantes 102. lō.	pateticus 582
gæui recensentur 822	Rusticane opes præcipuæ 359.
Reges Colossis similes 648. quibus miserijs ac curis torqueantur 185. 625	S
Regibus multi oculi & aures 774. 785	SAbazius à Momo accusatus 912
Regula quid 342	Sacellum gallinaceo dedicatum 507
Rhadamanthus 484. 522. 523	Sagittandi exercitium 220
Rhea Saturni vxor 11. 736. 930. 938	Sagittarius in Zodiaco 451
Rhetor quomodo quis euadat 707	Samippus 852. 877
Rhetores longæui recensentur 831	Samofata Luciani patria 392
Rhetorum præceptor 706	Sapientes qui potissimùm laudandi 740
Rifus fons in Elyfio campo 490	Sapientium nomen qui potissimùm mereantur ibid.
Robur ingenio iungendū ad victoriam cōparandam 48	Sapientia virtutis præmium 182
Robore corporis confidentiū stultitia 131. 143	Sardanapalus 737. apud inferos deridetur 121
Romulus ex quo deorum genere 524	Satietas ex ijsdem 93. 95
Rufinus Cyprius peri.	Saturnalia 645. 223. 237.
	Sss 4 Satur.

I N D E X.

Saturnus . 523. 938.	Scintharus 479
quomodo à Poëtis	Scipio Nasica clepsy-
singatur 939. an pro-	dra inuentor 751
prios liberos, & pro	Sciron 497. 525.
Ioue saxum vorarit	<i>εναρδιδωδω</i> 559
931. an à Ioue expul-	Scorpionum duo ge-
lus ibid. an falce sua	nera 843. octo 850
patrè Cœlum exsecat	Scribæ sacri Aegyptiæ-
945. cur & quomodo	rum plerunque lon-
imperii deposuerit	gæui cur 818
965. 932	Scriptorum communia
Saturni continentia, &	vitia 368. 369
in vxorem fides 11.	è Scriptoribus duo pe-
exempla 963. filij, &	tenda 769
regni partitio 937.	Scythia 22
forma, & lex 942	Scythæ anthropopha-
potestas 929. 963. se-	gi 18. 220
culum quale fuerit	Sectarum varietate phi-
715. 933. 955	losofiam inanè ar-
Satyrus 118. satyri 524.	gui 302
907	de Sectis disceptatio
Saxum edere 931. 939.	171
Scamander fluv. 58. 60.	Seculum aureum sub
<i>εναγιον</i> 556	Saturno 955. 956
Scaphrus piscis 640	Selecti dij 523
<i>εχοροτρυν</i> 558	Semele fulmine icta
Scholæ nostræ veterū	6. 7. 8. 49.
gymnasijs multò de-	Semidei 523
teriores 304	Semones dij ibid
Schinis insignis latro	Senectutis longæ cau-
525	sa 819. 820. 831
	Senectū-

INDEX.

Senectuti turpissima li-	Simon coriarius repen-
bido	tè diues nomē auget
651	611
Senes repuerascere, p.	Simon, Simonides vult
uerb.	appellari
936. 941.	612
Senio alex	Simonidis longæuitas
928. 938	833. eius industria, &
Sensus humani fastidi-	aræ dæ cuiusmodi
um	839
96	Simonides diues qui-
Sentina	bus curis noctu in
84	somnis vexetur
Septa transilire, puerb.	634
600 644	Sinarthocles rex
Sepulchrorum vanitas	826
162	Smerdis interitus
Serum longæuitas	167
819	Sinum non inspuit, p.
Serpentes Libyæ	uerb.
843	867
Seruius Tullius	Sirenium fabula
820	804
821	814
Sidon Phœnicie	Sisyphus apud inferos
49	115
Sidonius rhetor	Sitim quæ animalia fe-
570	rant
Sigeum	842
164	opinion
Silentium Pythagori-	650
cum quinquennale	Smyrnæi
597	524
Silenus à Momo deri-	Sobrietas instar medi-
fus	camenti
907	624
σιναιον	Sobrium esse, & diffi-
556	dere, filium Thesei
Sillus	242
ibid.	Socrates 491. apud in-
Simia manet simia, &c.	feros quid agat
prouerb.	120
756. 782	S& 5 quo
Similares partes qui-	
busdam rerum prin-	
cipia	
302	

I N D E X.

- quo animo mortem
 & infernum subierit
 77. eius accusatores
 704
 Socratis de hominum
 pectoribus fenestra-
 tis dictum 307. forti-
 tudo falsa 81. sapien-
 tia, constantia vita
 79
 Solariorum cum luna-
 rijs fœdus 452
 Solis insula 443. regio
 fertilissima 459
 Solis diurnus labor
 653
 Solonis cum Cræso
 colloquium 145. 148
 longæuitas 828. sa-
 pientia & virtus
 350
 Somnium 342
 per Somnium diues,
 prouerbium 593.
 640
 Somniorum duæ por-
 tæ 703. varia forma
 507
 Somniorum insula 501
 505
 Somnus deus 655. 703
 quantis laboribus ad
 omnes volando, ob-
 noxiis 655. 656.
 Somni ciuitas 506.
 portæ 506. 601. 644.
 regia 507
 Sophistarum ambages
 551. 554
 Sophocles, σοφοκλῆς 311. 750
 Sophocles poëta, &
 eius mors 832. 838
 Sophroniscus Socratis
 pater 704. statuarius
 ibid. & 79. 660
 Solipolis 546
 Sostratus Cnidius 426.
 560. 742. Bæoticus
 588
 Spes 153. 279
 Sphenopogones 960
 Spicæ, panes paratos
 emittentes 488
 Stesichorus musicus
 490. 523. poëta lyri-
 cus 833. 839
 Stoici 194. 591. eorun-
 dem secta & dogma-
 ta 171. 225. 286. 290.
 Struthionū oua, vaso-
 rum vice 846. 851
 Stratobalani 446
 per

INDEX.

per Stygiam paludem
iusiurandum religio.
fissimum 79.923
Styx palus 923
de Summo bono variz
philosophorum sen-
tentiz 103.225
Superborum apud in-
feros poenæ 112
Superstitio veterum
524.902.
Supplicij locus horri-
bilis 504
Surdi natura, & muti
650
Sycophanta 739
Sycophantorum poenæ
apud inferos 111
Syllæ vita & res gestæ
782
Syllogismorum vafra
inuenta 124
Sylvarum dij 524
Syluani ibid.
Syria 705. fertilissima
167
Sisyphus 630.650.

T

Tabes mortis nuncia
155

Talilus etiam Satur-
ni seculo in vsu 934.
937.940
Tanagra 644
Tanagræus 579. 644
Tantalus apud inferos
115.154 846
Tarquinius 821. cur
Superbus dictus 127
Tarsis, cur à vectigali-
bus immunis 829
Taurus deus 920
Tauri cornutis oculis
481
Taygetus mons 17
Telegonus Vlysis F.
509.526.527
Telemachus à patre re-
legatus 355.361.815
527
Tellus dea 523
Temperantiz comino-
da 818.834
Templaturæ ad Orien-
tem aperta veteres
statui voluerint 793
Tempore omnia abire
in deterius 923
de Tempore variz phi-
losophorum opinio-
nes 303
Temulen-

I N D E X.

Temulentię incommo-		Theseo rapta Helena	
da	966	37.615	
Teres rex	822	Thesei filum	241
Tettigophori	360	Thesimopolis	607
Thales Milesius	742.	Thespis citharædus	
828		762	
Thanatusia certamina		Thetys dea	524
496		Thnesicrates	411
Theagenes Thasius		Thracæ mulieres cur	
405. 914 918		Menades dictæ	940.
Thebæ Bæotiz 11. 14.		941	
72		Trymmatides placen-	
Themis dea	523	tæ	556
Theocriti ætas	836	Thucydidis.encomion	
Theodatas Rhodius		410. 412. 420. 423.	
324		755.782	
Theoxenus	354	Thyestes	931. 939
Theodorus, aliàs Arte-		Tigranes rex	828
midorus	541. 558	Timæus historicus	
Thericles	537	830	
Therideum poculum		Timocrates	562
557		Timolaus	852. 891
Therites solaris	453	Timon Phliasius	341
Thersites	380. 584.	Timotheus tibicen	330
783. apud inferos à		331. 340. 757	
Nireo non discerni-		Tiræus rex	826
tur	116	Tiresias vates	106
Thesaurus, carbones,		123. rex 126. 619.	
prouerb. 276. 312.		648	
317		Tiresiæ longæuitas	818
Thesei ætas	523. 615.	Tithonus	310 911
		Tithonii	

I N D E X.

Tithonijanni	310	de Vacuo vanæ philo-
Tityus gigas	115	sophorum opiniones
Tomyris regina	151	303
Tonorum musicorum		Varietas iucunda 93. 96.
pprietates	330. 340	M. Varronis Satyræ
Totum ex partibus nō		80
cognosci	252	Vaticinia solius Dei 32
Toxaris Scythæ in He-		Veter apertilis & clau-
roum numerū rela-		filis 457
tus	343. eiusdem mo-	Verecundia virginum
numentum	345	propria 25
Triton	62	Velim nolim, prouerb.
Tritonomendites in-		80
colæ	469	Vellus aureum à dra-
Troiani belli historia		cone custoditū 640
nō vera	640. ab Ho-	Venus qualis dea 21.
mero falso descripta		524
615		Veneris iactus in alea
Trophonius, eius ora-		937
culū	71. templū	Veneris cestus 33. 664.
125		munera 36. cum Pal-
Tyrannus	311	lade & Iunone con-
Tyro formosus apud		tentio de forma 24
inferos ridetur	90	Verba alata 806
Tyro Salmonei filia, re-		in Verbis non esse vir-
gina in Lactea inf.		tutem, sed in factis
482. 483		290
Tyroëssa insula	560	Veritas exosa homini-
Tyrus	522.	bus 237
V		Veritatis delubrū 507
Alere longum iube-		Veritatis inuentio im-
re, prouerb.	641	possibi.

I N D E X.

possibilis	246.	via	Vita humana histioni
quanta diligentia in-			similis 955. itē bullæ
uestiganda	207		158. folijs arborū 159.
Vertumnus	524		pompis solennibus &
Vespertilionum cōpia			tragicis fabulis 98.
in Somni insula	506		116. peregrinationi
Vesta qualis dea	524		156
Vicissitudo iucundif.			Vitæ breuitas, & incer.
fima	95		tudo 174. 311. 976.
Vinæ quotannis duo-			vanitas 131
decies ferentes	488		Vitæ genus optimum
Viperarum discrimen			quōdam 123
850			Viræ intemperatæ in-
Virginū peculiaris, ve-			commoda 624
recundia	25		in Vita nihil iucundum
Virine an fœminæ vita			157
iucundior	619		Vitia nō satis est nosse,
Virtutis via	175. 307.		nisi etiam fugiamus
imago 172. 736. vltus			555
& finis	180		Vlysses, eiusq; res & in-
Virtutis vrbs	205. 302		teritus 120. 434. 502.
Virtutis vanum voca-			503. 509. 527. 811.
bulum	914. 915		814. 815
Virtutem omnem in a-			Vmbrarū cibus 84. 162
ctiōne consistere	290		Vndas numerantis fa-
Visus auditu superior			bula 298
804			Vngendi ante cœnam
Vita brevis, ars longa,			mos 644 645
Hippocratis dictum			Vnio aleæ 928. 938
philosophiæ tribui			Voluptas accusatur
tur	174 263		490

Voluptas

I N D E X.

Voluptas in varietate
93	Xerxes rex apud infe-
ros mendicans 120
Voluptatis fons 490	Y
in Voluptate summum
bonum 103.302	<i>Yigau</i> 76.
Voluptatū intēperan-
tia morborū causā 966	Z
Vota hominum stulta
852	Z Almois 361
Vrbes etiam morti ob-
noxie 165	Zamolxis Thrax in
Elysio campo qualis
491. à Momo accusa-
tus 912
Vulcanus 21.523. E-
richthonij pater quo-
modo 811 814 Mar-
tem cum Venere de-
prehensum ligat 596	ad Xamolxim ablegan-
di mortuos mos 344-
360
Vulgi iudicium 374	Zelotypia vnde nasca-
tur 6.8.9
X	Zenon Stoicorū prin-
ceps, eius longæuitas
& mors 828.836
X Anthippe Socratis
vxor 79	Zephyrus riualis Apol-
linis 15.16
Xanthus Achillis equus
641. locutus 593	Zephyri flatus nomina,
etymon 16.749
Xanthus fluv. 58.60	Zeuxis pictor, eiusque
Hippocentaurus 313.
317 322
Xenia 923	Zodiacū ingressus Lu-
cianus 459
Xenocrates 651.675.
828	Zoroaster magnus Ba-
bylonius 105.
Xenophilus musicus 828	
Xenophon 410. eius
longæuitas 829.830	

SECUNDI TOMI INDICIS

F I N I S.